

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

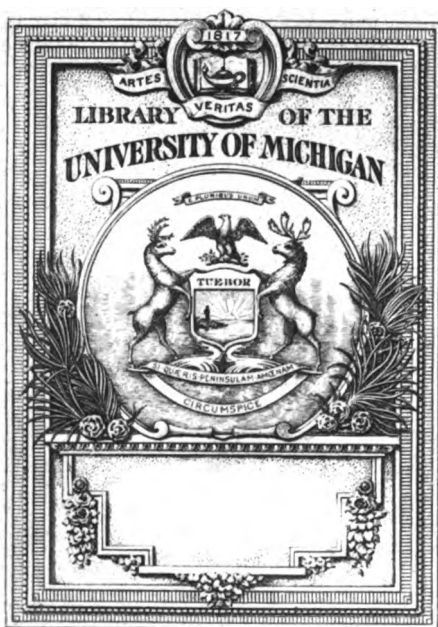
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

888
A620
M11

COMMENTARIORVM IN ARATVM RELIQVIAE

COLLEGIT RECENSUIT PROLEGOMENIS INDICIBVSQVE
INSTRVXIT

ERNESTVS MAASS

PROFESSOR MARPVRGENSIS

INSVNT TABVLAE DVAE ET TRES IMAGINES TEXTVI IMPRESSAE

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCCCXCVIII

COMMENTARIORVM IN ARATVM RELIQVIAE

COLLEGIT RECENSUIT PROLEGOMENIS INDICIBVSQVE
INSTRVXIT

ERNESTUS MAASS
PROFESSOR MARPVGENSIS

INSVNT TABVLAE DVAE ET TRES IMAGINES TEXTVI IMPRESSAE

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCOCKCVIII

70

Greek
Harv.
12-4-31
24804

MANIBVS FRANCISCI VAHLEN

012-5-3, 0142

IN colligendis recensendis emendandis veterum in Arati Phaenomena commentariis bis novem annis a me consumptis tandem emittitur editio neque perfecta tantum, quantum optandum esset, et ne materia quidem exhausta. Deest enim Hygini quod barbari dixerunt 'Poeticum astronomicum', deest illud Arati commentariolum mythologicum, quod codicibus Basileensi et Puteaneo continetur, Germanici versibus inde ab saeculo quarto adscribi solitum, sed nullo pacto Germaniceum. Et isto quidem commentario mihi abstinendum videbatur, postquam Breysigium partim Hertzsianis subsidiis partim suis novam editionem parare cognitum est, ac spero haec scholia supplementi Aratei instar habitum iri neque posthac Germanici Phaenomenis unquam, quemadmodum hodieque fieri solet, retributum. Ipse dudum est ex quo Arati et Arateorum gratia manus Hygino quoque admovi. Cui iteratis curis incumbo, dum Arateas litteras pertracto, et brevi ita, ut artis nostrae legibus et ratione poscitur, secundum codices, qui suppetunt permulti, recensitum me proponere posse confido. Praeter hos consulto Vitruvii capita quaedam omisi a Thielio nuperrime in eo libro, quo antiquas imagines et picturas Arateas per tempora et vices studiose felici persequitur eventu, p. 50—54 huic litterarum provinciae revindicata (IX 6. 7) et Martiani Capellae librum VIII, qui est de astronomia, quamquam 'Prolegomenorum' p. XXIV. XXVIII—XXX commentariorum in Aratum vestigia in Martiano ipse monstrare conatus sum. Denique ex 'Arateis' meis (p. 118—207) suppleas, si aut nomina quaedam interpretum Arati aut fragmenta desideres: semel enim ibi et satis dicta repetere nolo.

Videbis 'Supplementa' editionis e medii aevi litteris latinis sumpta nonnulla: quae documento sunt, quam alte huius poetae memoria et carminis et commentariorum latine translata ac varie commutata et quantumvis depravata in mediaevales litteras sese paullatim insinuaverit semel recepta et istis quadamtenus saeculis

revixerit. Sed pauca tantummodo scito illinc selecta esse, ne liber nimium gravaretur: facile addet, ubi primum quis sedulo quaerere instituerit, et digna memoria admodum et minus digna. Quae nunc eorum, quorum est medii aevi excolere litteras et rerum fontes per rivulos investigare, curae et lectioni iure relinquuntur.

*Codices paene dixerim innumeros libri mei causa contuli per-
lustravi inspexi, plerosque, dum Italiae Galliae Britanniae biblio-
thecas MINISTERII BORVSSICI adiutus munificentia anno 1880
usque ad annum 1882 peragro, ceteros domum reversus rara mul-
torum bibliothecariorum liberalitate transmissos, nec vacare mihi
continua codicum lectione ad hunc usque diem unquam licuit; pauca
sed bona aliis a me rogatis accepta refero, quae suis locis dili-
genter significata invenies. Nihilo tamen setius me fugisse satis
multa intellego e codicibus praesertim et e mediaevalium etiam
litterarum thesauris et arte petenda, usu ipse multifariam ex-
pertus. Quaecunque igitur in tanta materiae copia nescius praeter-
misisse videbor, praetermissorum notitiam ut ad me perferant,
legentes vehementer velim invitatos.*

SCR. MARPVRGI CHATTORVM MENSE MAIO

ARGVMENTVM LIBRI

	pagina
PRAEFATIO	V—VI
PROLEGOMENA De Commentariorum in Aratum reliquiis	IX—LXXI
I De Attalo	XI—XV
II De Achille	XVI—XVIII
III De Anonymo I	XIX—XX
IV De Anonymo II	XXI—XLIV
1 De Isagoga 1: <i>Τῶν Ἀράτου Φαινόμενων προοίμιον</i>	XXIII—XXIV
2 De stellarum indicibus	XXIV—XXX
3 De Isagoga 2	XXX
4 De Descriptione duorum semisphaeriorum	XXX
5 De Theonis Alexandrini vita Arati	XXXI—XXXII
6 De Praefatione Arati	XXXII
7 De Sphaera	XXXII—XXXVI
8 De Arato latino cum Scholiis et Supplementis	XXXVI—XLIV
V De Anonymo III (Excerptum de Astrologia Arati) cum Supplemento	XLV—XLVI
VI 1. 2 De Isagoga et Scholiis Marcianis et Parisinis	XLVII—LXIX
VI 3 De Papyro Berolinensi	LXIX—LXX
VII De Leontio	LXXI

COMMENTARIORVM IN ARATVM RELIQVIAE

	pagina
I Attali fragmenta Aratea	1—24
II Achilles	25—85
1. Isagoga bis excerpta	25—75
2. Commentarii fragmentum	76—85
I <i>Γένος Ἀράτου καὶ βλος</i>	76—79
II <i>Περὶ ἐξηγήσεως</i>	80—85
III Anonymus I: <i>Ἐξ ἐτέρων σχολίων εἰσαγωγή</i>	87—98
IV Anonymus II Aratum latinum Isagogis et Scholiis auctum continens	99—306
I Isagoga 1: <i>Τῶν Ἀράτου Φαινόμενων προοίμιον</i>	102—133

VIII

	pagina
II Eratosthenis 'De circa exornatione stellarum et ethymologia de quibus videntur'	134—135
Ipparchus 'De magnitudine et positione inerrantium stellarum'	136—139
III Isagoga 2	140—144
IV Descriptio duorum Semisphaeriorum	145
V Γένος Ἀράτου Θεανός Ἀλεξανδρέως, Arati Genus	146—151
VI Praefatio Arati	152—153
VII Σφαῖρα	154—171
1 Ἀπλανῶν ἀστρῶν σφαῖρα, Involutio sphaerae cum recensione interpolata	154—169
2 Πλανητῶν ἀστέρων σφαῖρα, Involutio sphaerae	170—171
VIII Aratus latinus cum Scholiis et recensione interpolata	172—306
Inest Catasterismorum libellus cum versione latina compositus, e codicibus editus (cum Supplementis p. 573—581 et p. LXVIII)	
V Anonymus III: Excerptum De Astrologia Arati	307—312
VI Isagoga et scholia Marciana et Parisina	313—555
I Isagoga bis excerpta	315—333
II Scholia	334—555
III Papyri Berolinensis fragmentum	556—558
VII Leontius	
I De sphaerae Aratae constructione	559—567
II De zodiaco	568—570
SVPPLEMENTA AD ANONYMVV II	571—606
I Excerpta e Catasterismis Marciana	573—581
II Beda De signis coeli	582—594
III Anonymus Sangallensis De Astronomia Arati	595—601
IV Pallii Heinrici II imaginibus intexta	602—603
V Ekkehardi IV Sangallensis carmen	604—606
SVPPLEMENTVM AD ANONYMVV III Baudri abbas ad Adela comitissam	607—614
INDICES	615 sqq.

PROLEGOMENA

DE COMMENTARIORVM IN ARATVM RELIQVIIS

I DE ATTALO

(p. 1—24)

RHODIORUM rempublicam inde a tertio ante Chr. saeculo studiis philologicis floruisse cum in universum constet, sunt tamen singillatim pauca ad nos de hac re antiquitus propagata. Si minus incensus ille harum litterarum amor adanctus certe est ab Alexandrino Apollonio Callimachi et discipulo et aemulo, cum urbe relicta in hac insula poeticae arti et grammaticae operam daret essetque simul instituendis adolescentibus biographo teste feliciter occupatus. Arati vero studiosus quanto opere fuerit idem ille Apollonius, in 'Arateis' p. 262—267 satis explicatum est. Accessit ad Alexandrinam disciplinam ab Apollonio invectam saeculo post Pergamena ratio: nam Panaetius philosophus, Rhodiarum et vel Graecarum litterarum id temporis princeps, qui Polemonem Iliensem inter philologos Pergamenos nobilissimum habuisset praeceptorem, scriptis suis adsecutus est, ut iure etiam in nostra arte excellens vel hodie consensu summo iudicetur. Post quem litterarum Rhodiarum patrociniū qui suscepit ipsius discipulus Posidonius, is σύγκρισιν Ἀράτου καὶ Ὀμήρου περὶ τῶν μαθηματικῶν a se scriptam reliquit (infra p. 143). Et cum crisin Aristarcheam Aristarcheus Dionysius natione Thrax Alexandria profugus praeclaro successu doceret, novo hoc nomine haec litterarum sedes effloruit tunc temporis: Aratum ne ille

quidem neglexit (p. 143). Rhodius porro dicitur vixitque Rhodi saeculo a. Chr. altero Attalus (fr 29 et 24), ante Thracem Dionysium Aristarchi et Panaetii coaevus, Rhodius et Hipparchus astronomiae decus, cuius aetatem ex quibusdam siderum observationibus in eodem fere tempore posuerunt astronomi.¹⁾ Extulit Aratum per commentarium, quo Phaenomena inlustravit, laudatis cum ceteris poetae virtutibus tum scientia rerum caelestium accuratissima Attalus, cui Hipparchus respondit et pleraque Aratum non de suo sed ex Endoxi opere indiligenter composuisse demonstrare conatus est. Unde quae ad noscenda haec Attali studia redundant, videamus missa omni Hipparchi in Aratum vituperatione nimis ista quidem acerba et iniqua. Igitur et editionem criticam poetae et simul commentarium publicavit discipulo cuiusdam inscripta (fr 1 et 24). Illud vero his libris consilium persecutus est, ut Aratum in Phaenomenis scientia astronomica excellere textu et explicando et conformando probaret. Itaque hic illic coniecturas expulsis genuinis lectionibus introduxit et genuinas prava interpretatione frequenter tutatus est, rarius erroris poetam incusavit (cf ad fr 1). Certe globo usus Attalus est vel abusus, cf fr 4. 6 (index s v GLOBUS). Accedit quod in media fere vitae publicae luce, non pone privatorum claustra illa studia Rhodios ex Attali reliquiis coluisse discimus. Gravissimum testimonium ex Hipparcho adscribimus. Dicit enim Hipparchus (cf fr 24)

οὐ μόνον δὲ ὁ Ἀρατος (v. 581) καὶ ὁ Εὐδοξος, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ μαθηματικοὶ πάντες σχεδόν, ὅσοι περὶ τοῦ Βοώτου λόγον πεποίηται, ὁμοίως τοῦτοις ἀποπεπλάνηται νομίζοντες τέσσαρσι ζωιδίοις αὐτὸν συγκαταδύνειν. Ἀτταλος δὲ καὶ περὶ τοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς δύσεως αὐτὸν ποιεῖσθαι μὴ τῷ Σκορπίῳ συγκαταφερόμενον, ὥς ἡμεῖς ἐδείκνυμεν (cf p. 140 sqq. M.), ἀλλὰ ταῖς Χηλαῖς ἱκανῶς διαβεβαιοῦται λέγων τὸν τρόπον τοῦτον·

ἐνιοὶ γὰρ οὔτε τοῖς φαινομένοις παρακολουθοῦντες οὔτε τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενα δυνάμενοι συνεῖναι διαφοροὺς ἀποφάσεις πεποίηται περὶ αὐτοῦ. καὶ τινες μὲν φασιν αὐτὸν τῇ Παρθένῳ πρῶτον ἄρχεσθαι συγ-

1) Delamberius *L'hist. de l'astr.* I p. XXI et 106 sqq.

καταδύνειν, εἴτα τοῖς ἐφεξῆς τρισὶ ζωιδίοις, ἔνιοι δὲ ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ Σκορπίου, λήγειν δὲ ἐπὶ τὸν Ὑδροχόον. ὣν τισι καὶ σὺ παρατέτευχας ἐλεγχομένοις ὑφ' ἡμῶν καὶ μετατιθεμένοις κτλ.

καλῶς μὲν οὖν εἶχεν, εἰ μὴ μόνον ἀναποδείκναι φάσει χρώμενος ἔλεγε τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἐλεγχομένους ὑπ' αὐτοῦ μετατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔγγραπτον ἐτίθει τὴν ἀπόδειξιν, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀντιδοξοῦντων πεισθῶσιν, ὅτι ταῖς Χηλαῖς ἄρχεται συγκαταδύνειν καὶ οὐ τῷ Σκορπίῳ. πλὴν ἐπεὶ οὗτος παραλέλοιπεν, οὐκ ἄχρηστον ἂν εἴη διὰ βραχέων ὑπομνησαι, δι' ὧν πειθόμεθα τῷ Σκορπίῳ πρώτως αὐτὸν συγκαταδύνειν.

Sub illis 'quibusdam', quos se refutasse et ad suam perduxisse sententiam Attalus gloriatur, latere Hipparchum qui et ipse Rhodi eodem tempore floruit olim — vix recte fortasse — existimavi ea de causa, quia Hipparchus illud de Scorpio placitum ab Attalo improbatum probari sibi hoc ipso fragmento aperuit cum tanta acerbitate et verborum etiam copia Attalum cavillatus: tantum patet discipulum, cui Aratea sua Attalus inscripserat, tali coram aliis disputandi occasione sive publicae sive scholasticae ipsum affuisse.

Attalus vero qui — ut duobus saeculis post eadem in insula Thrasyllus — non modo mathematicus et astronomus (fr 2 et 22)²⁾ verum etiam grammaticus esset, non praeminens ille quidem sed in Arateis certe nequaquam contemnendus (fr 2), quamvis larga de eo quaerendi suppetat copia, neminemdum ne ipsa copia quidem allexit.³⁾ Ego in hac quidem commentariorum Arateorum sylloga desiderari Attali memoriam⁴⁾ nolui ideoque repetivi

2) Cf 'Aratea' cap. III (p. 121 sqq.).

3) A Schneiderwirthio, qui anno 1868 de Rhodiorum litteris exposuit (Geschichte der Insel Rhodos p. 183 sqq.), vel nomen Attali ignoratur. De astronomia Rhodi exulta cf Hiller de Gaertringen IGI I 913 p. 148, 9.

4) Discernendus a Rhodio is Attalus fortasse erit, quem de proverbii scripssisse Hesychius s v Κορίνθιος ξένος mutilatis verbis tradidit ἐπὶ τῶν τὰς λαταγὰς ῥιπτοῦντων, ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενεβολίας τῷ Βελλεροφόντῃ ἐπιχεούσης, ὡς δὲ Ἄτταλος ἐν τῷ Περὶ παροιμιῶν ἐπὶ τῶν . . . διὰ κάλλος ὡς ὁ Βελλεροφόντης, vix tamen is, qui Iliadem enarravisse fertur. Cuius has reliquias inveni:

1. Schol A T ad Iliadem XV 444 ἰοδόκον: προπαροξυτόνως τινὲς

libellum 'de Attali Rhodii fragmentis' anno 1888 in prooemio academico Gryphiswaldensi promulgatum quatenus e re videretur, sed haud mediocriter opinor correctum. Cumque omnia fere quae supersunt Attali fragmenta in Hipparchi astronomi de Phaenomenis Eudoxi et Arati libro reperiantur excerpta, non posse patet fragmentorum Attali recensioem a crisi in Hipparcheo opere exercenda seiungi. Quod opus postquam a Petro Victorio anno 1567 Florentiae editum est et redimpressum novis subsidiis criticis vix adsumptis a Petavio Francogallo in 'Uranologio' anno 1630 Parisiis et haec Petaviana editio anno 1857 in Mignei 'Patrologiae cursus completi' serie graeca (vol XIX p. 1001—1136) post Eusebium, ubi nemo quaesiverit, iterata: plane neglectum iacuit et a studiis nostris semotum. Itaque paucis de Hipparchi codicibus, quos in prooemio olim selegi, dicendum est.

1. Codicum Hipparcheorum antiquissimus est L(aurentianus) XXVIII 39 membranaceus s. XI inde a folio 40, ad quem olim se edidisse hunc scriptorem Victorius dicit ipse in praefatione dixeratque antea iam anno 1566 in epistula ad Andream patricium epistularum Victorii editioni Iuntinae 1588 Florentiae procuratae inserta p. 136 his verbis:

volo Tibi narrare me habere in animo volumen quoddam Hipparchi Bithyni edere, magni illius astrologi, cuius tantum nomen est apud veteres omnes et graecos et latinos scriptores, qui aliquid aliquando attigere quod faciat ad scientiam siderum aut orbis terrae descriptionem. Quod volumen tres libros continens latet in thesauris Mediceae bibliothecae.

P. 150 et 152 'epistularum' de editione ipsa et de versione latina,

‘τὸν δεχόμενον ἰούς’, ξεινοδόκον δὲ τὸν ξενίζοντα παροξυτόνως ἢ τοὺς ξένους δοκεύοντα. (καὶ) Ἀτταλος δὲ παροξύνει.

2. Schol T ib 641 ἐκ πατρὸς — χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων: οὐ κεκράτηκε τῆς φράσεως (Homerus), ὡς φησιν Ἀτταλος τὸν μὲν γὰρ λίαν ἐπαινεῖ, τὸν δὲ ἀποδοκιμάζει, ὥστε οὐκ ἔστιν ἐκ συγκρίσεως ὁ λόγος.

3. Schol T ib 651 ἀχνύμενοι περ εἵταιρον: λείπει ἢ περὶ. τινὲς δὲ Ἀιολικῶς περὶ εἵταιρον φασίν, ἀήθης δὲ ἡ τοιαύτη συναλοιφή τῷ Ὀμηρῷ (hucusque etiam A). Ἀτταλος δὲ συγκοπήν φησιν, ὡς ἐν τῷ παρ Ζηνί (II Δ 1).

4. Etym Magn s v μῆλα] τὰ πρόβατα, οἳ μὲν ἀπὸ τοῦ μακάσθαι, ὅπερ ἀνάρμοστον, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μῆλώδη καρπὸν ἔδεσθαι, Ἀτταλος δὲ παρὰ τὸν μαλλόν. ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλος εἴρηται.

quam paraturus erat, exponit. Comparato cum Victorii editione codice res per se certa firmatur: Victorius enim ipse manu sua saepenumero menda tinctura flava correxit.

2. V(aticanus) graecus 191 bombycinus s. XIV, de quo accuratius in 'Analectis Eratosthenicis' p. 10 sq. disserui. Praefatur Victorius se usum esse etiam hoc libro Florentiam transmissio ad emendanda Laurentiani vitia et lacunas explendas. Ego rationem utendi aliquatenus invertendam esse putavi et utrumque codicem, ubicumque inter se differunt, ponderavi argumentis usus aut certis aut ex mea sententia probabilibus. A prima manu in utroque libro altera discernenda est correctrix, cuius mutata subtili iudicio pensitanda erant. Tertiam esse manum Victorii didici, qui alterum codicem ex altero emendare studeret: quae omnia diligenter enotavi.

Interim Carolus Manitius totam commentationem Hipparchi Arateam edidit Lipsiae anno 1894, de qua editione iudicium tuli in *Ephemeris litterariae Berolinensi* huius anni p. 427. Paginarum numeros Manitianos tertio loco fragmentis adscripsi et si quae e re viderentur usurpavi.

II DE ACHILLE

(p. 25—86)

De Achillis grammatici in Aratum Isagogae et Commentarii excerptis scripsi in 'Arateorum' capite I. Ibidem codices descriptos videbis p. 9 sqq. Fontes in margine quotquot noveram citavi. Quibus nunc nonnulla per saturam addenda sunt postea a me sive reperta sive observata. Velut omisi in 'Arateis' dicere de codice Achillis Monacensi Victoriano 89 s. XVI accuratius. Feci id propterea, quod Victorianum istum librum indidem putarem deductum, unde editionem Victorii principem Florentiae anno 1567 simul cum Hipparcho emissam fluxisse dudum intellexeram, e libris Vaticano 191 s. XIV et Mediceo-Laurentiano XXVIII 44 s. XV inter se consociatis; vide de his codicibus p. 26 et pluribus in 'Arateorum' capite I disputata. Interim libro Laubmanni benevolentia nobis Marpurgum transmissio perfacile cognitu erat hunc codicem Victorii manu ex illis duobus descriptum ipsum olim typothetarum in manibus fuisse; conferas, quae italica lingua ipse eorum ille gratia adnotavit: p. 20. 28. 30. 42 alibi, ut ab Achillis verbis citatos ab eo scriptores discernerent typorum ratione ita admonebat: 'queste sono parole dell' autore' vel 'pone questi versetti nella medesima, ma un poco distinti'. Hunc igitur librum Achillis, antequam editio mea imprimeretur, totum contuli frustra et abieci.

Achillis grammatici nomen hodie paene oblitteratum exeunte antiquitate haud erat ignobile. Quod didici lectis in codice Coisliniano graeco 387 s. XI—XII, qui commentarios in Aphthonium et alia continet grammatica, indiculis cum aliorum hominum litteratorum tum grammaticorum in Byzantinorum usum confectis

fol 154a, cuius indicis partem priorem edidisse Cramerum video in 'Anecdotis Parisinis' IV p. 195 e codice quodam Bodleiano (Auct II II) chartaceo, totum promulgavit Montefalconius 'Bibl Coisl' p. 597. En catalogus grammaticorum redintegratus:

Ὅσοι γραμματικοί.

- 1 Λυκόφρων. 2 Διονύσιος ὁ Θεαῖς. 3 Ἀπολλώνιος ὁ Ἀνσκολος. 4 Ἀλέξανδρος. 5 Ἄρος. 6 Ἀστυάγης. 7 Ὀριγένης. 8 Ἀγαπητός. 9 Φιλόπονος. 10 Σέργιος ὁ νεώτερος. 11 Ἰωάννης ὁ Χάραξ. 12 Ἀνξόνιος. 13 Ἀδραστος. 14 Θεαγένης. 15 Ἡρωδιανὸς ὁ μέγας. 16 Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. 17 Θεοδοσίος ὁ τοῦ Κακᾶ (vel similiter). 18 Τρύφων. 19 Αἰδύμος ὁ νεώτερος. 20 Νικοκλῆς. 21 Εὐδαίμων. 22 Ὄρος. 23 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς. 24 Πορφύριος. 25 Ἀχιλλεύς. 26 Ἀρκάδιος. 27 Ὠραπόλλων. 28 Τιμόθεος ὁ Γάζαιος.

Saeculum, quo Achilles vixit, post Chr. tertium erat (cf Diels DG p. 18 'Aratea' l c), patria fortasse Alexandria: Aegypt-

titulum Ὅσοι περὶ γραμμάτων B(odleianus) | 1 om C(oislinianus) | 3 ὁ om C | 4 qui sit Alexander, non liquet; Ἀλεξανδρεὺς male coni Cramer | 5 om C; intactum reliqui, Ὄρος male coni Cramer cf 22; an Ἄρειος? | 6 Suidas s v Ἀστυάγης γραμματικός: Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ διαλέκτων, Περὶ μέτρων, Κανόνας ὀνομαστικούς, καὶ εἰς Καλλιμαχὸν τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα. Praeterea invenitur in scholiis ad Dionysii Thracis artem grammaticam (cf L. Cohn in Pauly-Wissowae *Realencyclopaedie* s v) | 7 om C; an Ὀριγένης legendum, scil pater ecclesiasticus, librorum sacrorum idem et editor et interpres? | 8 fortasse idem atque sophista s. VI indice Schmidio Pauly-Wissowa s v | 9 om C | 10 ὁ om B | Sergius s. VI grammaticus a Choerobosco citatus videtur Krumbachero 'Byz Literaturgeschichte' s p. 592 | 12 mihi ignotus | 13 Aphrodisiensis s. II p. Chr, cf Achill p. 43, 9 | 14 mihi ignotus | 15 ὁ μέγας et 16 om C | 17—28 om B, qui deinde πίνακα habet τῶν ἐν ῥητορικῇ διαπρεφάντων | 17 non est Alexandrinus canonographus, sed ab hoc, nisi fallor, ipso additamento ὁ τοῦ ^{αα} ~~αα~~ (sic) distinctus, latet nomen quale exempli gratia posui; om in editione Montefalconius lacuna post τοῦ signata. Theodosium quendam grammaticum protraxit e codice Vaticano s. XI Krumbacher p. 133 | 19 mihi ignotus, cf 'Aratea' p. 158 | 21 Pelusiotas Libanii coaevus, scripsit carmina varia, artem grammaticam, ὀνομαστικὴν ὀρθογραφίαν | 22 Phrynichi adversarius s. III | 26 de Arcadio cf Cohn Pauly-Wissowa s v | 28 ὁ erasum C | c. 500 sub Anastasio imperatore (Suid s v) | secuntur Ὅσοι περὶ ὀρθογραφίας, antecedit Περὶ ποιητῶν C.

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

b

tiorum enim res tanto opere quanto nullius gentis alius comparare cum Graecis assolet. Ac fieri potest, ut Aegyptiorum ille rationes astrologicas peculiari libro exposuerit, quem ita commemoravit Iulius Firmicus Maternus 'Matheseon' IV c. 17 (p. 238 ed Kroll-Skutsch), cum ageret de computationibus astrologicis in hominis genitura instituendis:

'Sic vitam, sic spem, sic fratres, sic parentes, sic filios . . . veris definitionibus explicabis. Quae omnia tunc explicabimus, cum ad interpretationem venerimus sphaerae barbaricae. Haec enim omnia divinus ille Abram et prudentissimus ACHILLES verissimis conati sunt rationibus invenire.

Quantum ex Achillis 'Sphaera barbarica' habeat Firmicus, eorum editorum erit exquirere, qui feliciter contemptum adhuc scriptorem vel male habitum nuperrime attricare coeperunt¹⁾. Unum inferius ipse indicabo. Quodsi Achilles grammaticus non modo sphaerae Aratae interpretandae sed astrologiae quoque studio erat deditus, apparet cur auctorem quendam ab ipso Achille in Isagoga p. 47, 14 inter scriptores mere astronomicos recensum et in scholiis Arateis graecis pluriens citatum (p. 540, 11. 541, 19) seiungi ab eiusdem nominis astrologo negemus Apollinarium. Cuius Paulus Alexandrinus s. IV astrologus meminit in 'Syntagmate astrologico' e multis scriptoribus compilato, cuius codices cum italici supersunt tum liber Vindobonensis 108 catalogi Nesselii, et in *Εισαγωγῆς εἰς τὴν Ἀποτελεσματικὴν* prooemio, quam Wittenbergae anno 1586 publicavit Andreas Schato.

Achilles dum Aratum explicat utitur grammaticorum more globo ad ipsa poetae Phaenomena accommodato c. 35. 36 (p. 69—73), neque quid doceat de cooccasibus et coortibus c. 37 potest quisquam assequi, nisi globum versatilem si quis audientibus legentibusve ab Achille monstratum in schola fuisse sibi finxerit. Cf. c. 28 p. 62. Dici de globis antiquorum Arateis multa hodie possunt vel in his litteris obviis (cf Thiele p. 27—50).

1) Deesse video inter codices editionum his annis promulgatarum librum Patavinum s. XIV—XV in bibliotheca S. Antonii 574 a me olim inspectum.

III DE ANONYMO I

(p. 87—98)

Anonymi primi unicus codex Vaticanus 191 s. XIV miscellaneus. Continet is praeter alia multa astronomica, quae Parthey enumeravit (*Verhandlungen der Berliner Akademie* 1863 p. 374 sqq., cf 'Analecta Eratosthenica' p. 10²⁸, 'Aratea' p. 9. 10), tres isagogas Arateas e diversis poetae editionibus desumptas II 1. 2 (Achillem) III IV 1.

Anonymus et ipse Alexandrinus fuisse mihi visus est eo, quod non modo Alexandrinorum (vel Aegyptiorum) menses sed vel Macedonum appellat cum illis coniunctos (p. 94 sqq.). Certe ob allegoriae studium inter Stoicos numerandus est, nec tamen ipse philosophus sed grammaticus fuit (p. 91 al). De tempore tantum constat, fuisse eum post Eudorum, post primum scilicet post Chr. saeculum. Neque enim Isidorianum scriptoris magistrum neque Quadratum (p. 92) aut ipse novi aut alii alibi redinvenire, ne prosopographi quidem imperii Romani, valuerunt.

Globum versatilem etiam ille coram discipulis usurpat p. 95, siquidem de meridiano dicit ἔστι δὲ ὁ χαλκός, ὃς κύκλῳ ἐν τῇ σφαίρᾳ περιχέμενος διὰ τοῦ ἄξονος ἐμπέπηγεν¹⁾, de signifero ἔστι δὲ ὁ κατακεχρισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ μεμιλτωμένῳ, de lacteo circulo ἔστι δὲ ὁ κατακεχρισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ λευκῷ.

1) Martianus Capella (VIII p. 301 Eyssenhardt) ita de Urania: 'Gestabat in manu cubitalem fulgentemque mensuram, in alia librum, in quo praemetata divum (i. e. stellarum) itinera et cursus recursusque siderei cum ipsis polorum cardinibus prae notati ex metallis diversicoloribus apparebant.'

Sciendum est non integrum librum Anonymi I nobis codice unico Vaticano 191 s. XIV esse servatum. Nam quod p. 94, 17 ille promittit accuratius se velle de circulo septentrionali disputare (*ζητούμεν οὖν, πῶς μόνην αὐτὴν εἶπε μὴ λούεσθαι, τουτέστι καταδύεσθαι, καὶ τοῦ Δράκοντος καὶ μέρους τοῦ Κηφέως μὴ καταδυομένου. λυθῇσεται οὖν τὸ ζητούμενον ἐν τῷ περὶ ἀρκτικού λόγῳ*), id in ipsa ea quae subnectitur disputatiuncula nequaquam praestitit. Accedit codicis unci Vaticani inscriptio Ἐξ ἑτέρων σχολίων εἰσαγωγή. Excerptam igitur ut Achillis ita Anonymi I isagogam tenemus.

De fontibus notas addidi marginales.

IV DE ANONYMO II

(p. 99—306)

Editionem certe sexti, probabiliter vero anterioris saeculi ut puto, Arateam et textum et scholia cum pluribus isagogis complexam mihi in codicibus B(ruxellensi) et P(uteaneo-Parisino) contigit ut reperirem non graecam tamen, sed in latinam linguam versam prorsus barbaram. Quae et textus et scholiorum editio cum ab ea differat admodum, quae e Marciano et Parisino a me promulgata est, disserendum erit de ea fusius. Ac primum quidem de huius editionis partibus graece scriptis loquar. Sunt vero praeter eas in codicibus Dresdensi Sangallensi Coloniensi aliis, quos suis locis inde a p. 102 commemoravi, servatae totius latinae translationis partes nonnullae et inter se et cum alienis confusae. Ego ut par est ordinem e BP sumpsi in editione, partes ceterorum, quos contaminatos dico, exemplis quibusdam ostendam quomodo invicem se excipiant.

DRESDENSIS (D) 183 fere s. IX continet:

1. fol 1 ARATI EA QVAE VIDENTVR (Isagoga I p. 102 b—126 b).
2. fol 4 Stellarum indices (p. 134 b—139 a).
3. fol 5 Isagoga 2 (p. 140 b—144).
4. fol 6 ALIA DESCRIPTIO PREFATIONIS (p. 105b—123b).
5. fol 7 Stellarum index (p. 137 b—139 b).
6. fol 7 DESCRIPTIO DVORVM SEMISPERIORVM (p. 145).
7. fol 8 ARATI GENVS (p. 146 b—150 b).
- <omissa PREFATIO ARATI cf p. 152 sq.>
8. fol 9 DE CELI POSITIONE (omisi cum BP, edidit e Sangallensi Sangermanensi Stroziano Urbinat Breysig

post Germanicum p. 104—107). Eadem disputatiuncula in 'Fragmento Censorino adscripto' legitur (Censorinus ed. Iahn p. 76—78) simul cum proxima 'De stellis fixis et stantibus' particula (Iahn p. 79—82).

9. fol 10 DE STELLIS FIXIS ET STANTIBVS (omisi cum BP, edidit Breysig p. 221—224, item O. Iahn l c).
10. fol 11 INVOLUTIO SPHERAE cum imagine (est latina recensio 'Sphaerae' carminis graeci interpolata infra textum genuinum p. 155—161 proposita)
11. fol 13 Arati latini cum scholiis et imaginibus recensio interpolata (p. 180—277 infra textum genuinum proposita). fol 31 a EXPLICIT LIBER ASTROLOGORVM.
12. fol 31 EPITHOME PHOENOMENON PRISCIANI GRAMMATICI.
13. fol 32 Anonymus III (p. 307—312).
14. fol 33 Hyginus ad M. Fabium.
15. fol 94 INCIPIVNT VERSI CICERONIS DE SIGNIS.¹⁾
16. fol 98 EXCERPTIO DE ASTROLOGIA — Anonymus III (p. 307—312) iteratus.
17. fol 99 DE ORDINE AC POSITIONE STELLARVM IN SIGNIS (initium edidi p. 312 adn).

SANGALLENSIS 250 (S) s. X—XI Dresdensis fere gemellus, nisi quod toti syllogae Aratae latinae inscripsit titulum generalem INCIPIT ASTROLOGIA, traiecit 12 et 13, addidit ante Hyginum (14) fol 527 Anonymum 'De astronomia Arati' (infra p. 595—601) et fol 532 ITEM DE ASTRONOMIA MORE CHRISTIANO, cuius initium exscripsi p. 601 adn, denique omisit 15—17.

COLONIENSIS 83 II (K) in singulis magis Sangermanensi cognatus a Breysigio accurate expresso in Arateis post Germanicum continet partes 1—11 (fol 146a—154b) cum iisdem fere imaginibus quas DS. — Ceteros libros singillatim describere nihil attinet.

1) Ad imagines illustrandas eclogae Ciceronianae olim selectae (item Thiele p. 152 sq.).

1. DE ISAGOGA 1: ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ
(p. 102—133)

Codices in duas classes facile dispartendi, quarum altera solo Vaticano 191 s. XIV, altera ceteris continentur: duas libri partes Vaticanus agnoscit, unam ceteri posteriore abiecta. Priore scriptor anonymus, ut caeli formam et ordinem *ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν* in universum explicet (c. 1—5 p. 102a—124a), globo utitur, deinde de terra agit (c. 6 p. 124a—126a). Utrumque ita concludit (c. 7 p. 126a), ut promittat, haec ipsa isagoga si ei, cui misit, placuerit, altero libro sese perpetuam in Aratum postea scripturum esse interpretationem. Apparet verbis

τὰ μὲν οὖν ὑπεσχημένα μοι περὶ τῆς τῶν Φαινομένων εἰσαγωγῆς ταῦτ' ἔστιν. εἰ δὲ προσπέσοι τὸ συνταξίδιον, καὶ τὸν ἑξῆς τοῦ ποιήματος προσαποδώσω λόγον, ὡς ἔφην, κατὰ τὸν τοῦ ποιητοῦ Θμελίον, ὅπως μηδὲν σε λανθάνηι τῶν παρ' αὐτῷ εἰρημένων

scriptionem priorem finiri nec posse ullo pacto de singulis quibusdam rebus ad caelum mundumve pertinentibus quaestionem denuo institui. Nihilo vero setius inde a c. 8 p. 126a in codice Vaticano deficientibus ceteris per duodecim capita agitur de sublimibus de mundo de sole de luna de circulis de sideribus in universum de terrae cingulis partim quidem perbrevis et sic ut concisam proferri interdum et mutilam orationem apertum sit. Statim eximendum est ultimum de terrae cingulis caput ex Achillis isagoga c. 29 p. 64 sq. male subnexum, quamquam exstabat iam peculiaris de illis pars p. 124a sqq. De reliqua appendice cavendum est ne praepropere existimes. Credi potius possunt duo, aut interpolatam esse appendicis seriem aut genuinum et primarium totius libri ordinem nunc perturbatum. Hoc alterum praeopto, cum (excepto capite ultimo) quae enarrantur per alteram partem isagogae Arateae adeo accommodata sint, ut aegre si deessent desiderares omissa, nec dictio totave indoles a priore parte abhorreat. Tamen nolui primariae dispositioni restituendae operam pluribus navare.

Fontes libelli satis in margine aut significavi aut more meo testes alios contuli, velut in priore parte Hygini ad M. Fabium opus, cuius auctorem eundem esse Anonymi perspexi. Addere

tertium potui Martianum Capellam VIII. Tenendum autem est per priorem partem Anonymum non aliter atque Hyginum et Martianum ac ceteros, quos p. XVIII. XIX nominavi, globi auxilio Aratea illustrare, velut p. 110 a 4 sqq. et 23 sqq. (cf p. 102 a):

πλὴν νοητέον τοῦθ', ὅτι κατὰ πλάτος ὁ Ἄρατος τὸν περὶ αὐτῶν (scil. τῶν συνανατολῶν καὶ συγκαταδύσεων) λόγον πεποιήται διὰ τοῦ ποιήματος μὴ πάντα ἀκριβῶς καταλεξάμενος, ἀλλὰ τινα παραλιπὼν, ὅπερ ἐπὶ τῆς σφαίρας θεωρεῖται. —

ἀπὸ γὰρ ἀρχῆς ἕως τελευτῆς τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου ἔρχεται ἐπὶ τὰς συνανατολάς τε καὶ συγκαταδύσεις, ὃν τρόπον ἔστιν ἐπὶ τῆς σφαίρας θεάσασθαι.

Globi imagines, cum commentarius in publicum esset edendus, proiectas in sphaeram planam fuisse consentaneum est. Quam credidi, dum graeca isagogae exempla sola cognita habeo, abesse saeculorum decursu ac traditionis vicissitudinibus deperditam, donec simul cum latina versione cum aliunde tum e Basileensi Germanici codice nunc iuxta exemplar graecum posita tabulam caeli Basileensem deprehendi a Germanico et ipso et scholiis BP omnino alienam et ideo cum isagoga ista fortasse consociabilem. Edidi post Aratum. Plus adfirmare non audeo, quia insunt etiam quae aliquantum differant; vide Thielii de his globis disputata p. 163 sqq.

2. DE STELLARUM INDICIBUS

(p. 134—139)

1. Eratosthenis stellarum index (p. 134 sq.) cum 'Catasterismorum' quos ferunt hodie Eratosthenicos ordine ipso nulla ratione coniungi potest, cf 'Aratea' p. 381 sq. De genuini libri titulo alia, quam p. 134 b 2 protuli, non habeo. Unum addo, quamvis probabilitatem quandam non excedat. Nam si genuinum Eratosthenis opus astronomicum secundum titulum et de ordine et de etymologia siderum erat, fortasse ad Eratosthenem spectavit is, qui 'Sphaeram' poema iambicum a me his commentariis insertum condidit (cf p. 164, v. 99. 102. 110). Totum locum adscribam. Loquitur igitur primum de Tauri sidere poeta, qui 'sententia quidem rusticorum' sit

γαμψοῖς ἀρότροις αὔλακας σχίζων γέας,
 ἦι δ' ἀστέρων ἡ τάξις, ὃς πάλαι ποτέ
 ἐκλήϊζετ' οὐχὶ ταῦρος, ἀλλ' οὗρος βροτοῖς,
 ὥσπερ καλεῖται πᾶσι τερμόνων φύλαξ.

Δίδυμοι δὲ κεῖνται τάξεσιν σαφεστάταις.
 ἐπεὶ τότ' ἤδη καρπὸς αὖξεται διπλοῦς,
 χλόη δ' ὑπὲρ γῆς ἄρχεται σχίζειν φύσιν
 καὶ δισσὰ φύλλων αὖξεται βλαστήματα
 πρὸς εὐδιεινὴν ἡέρος κατάστασιν.

Ὁ δ' ἀλλαγὴν στοιχεῖον ἀντιλαμβάνων
 Καρκίνος ὑπάρχων ἐν χρόνοις καρπίμοις
 ἐκ τοῦ τέλειον καρπὸν ἐμφαίνειν βροτοῖς
 ἑξῆς τέτακται τάξεσιν σαφεστάταις.

Ubi de ordine siderum certiore factum esse poetam etiam de veriloquiis manifestum; vide adnotata mea ad p. 164. Hinc coniectura ultro haec offertur Eratosthenis librum dici a sphærographo ipsum eum, quo et ordinem et etymologias stellarum ille persequutus est. Attamen incerta, ut dixi, fide haec nitantur.

2. Notior Hipparchi index videtur apud posteros fuisse (p. 137—9). Certe sunt, qui Hipparcheo ordini si non toti at per partem quandam continuam sese addixerint. Testes proponam, ut aliis et occasio et materia hanc meam quantalameunque opellam supplendi suppetat, praesertim unum et gravissimum: quem e probo codice sed nondum adhibito emaculare possum. Breviter iam de his monui apud Thielium p. 33. Primum igitur Gemini 'Phaenomenorum' caput integrum ad Ambrosiani fidem proferam, deinde Martianum Capellam, denique ex Hygini ad M. Fabium opere astronomico pauca commemorabo (cf p. XXIX adn).

I GEMINUS c. 2 p. 768 Migne: Περὶ τῶν κατηστερισμένων ζωιδίων¹⁾

Τὰ κατηστερισμένα ἄστρα διαιρεῖται εἰς μέρη τρία· ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου κεῖται, ἃ δὲ λέγεται βόρεια, ἃ δὲ προσαγορεύεται νότια.

1) Δ(ambrosianus) C 263 inf s. XV continet Γεμῖνον τὰ Φαινόμενα fol 71 a. — Ceterum totum hoc caput Gemini exscripsit Proclus in 'Sphaera' (Astronomi veteres ed Aldus fol 368 ab).

1 κατεστηριγμένων A cf ad l. 2 | 2 κατεστηριγμένα A

1. τὰ μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου κείμενά ἐστι
τὰ δώδεκα ζωίδια, ὧν τὰς ὀνομασίας προειρήκαμεν (c. 1
p. 757 Migne ἔστι δὲ τάδε· Κριός, Ζυγός, Ταῦρος, Σκορπίος,
Δίδυμοι, Τοξότης, Καρκίνος, Αἰγόκερως, Λέων, Ὑδροχόος,
5 Παρθένος, Ἰχθύες).

1a. καὶ ἐν τοῖς δώδεκα ζωιδίοις τινὲς ἀστέρες διὰ τὰς
ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας ἰδίας προσηγορίας ἡξιω-
μένοι εἰσὶν· οἱ μὲν γὰρ [ἐπὶ] τοῦ Ταύρου ἐπὶ τοῦ νώτου
[αὐτοῦ] κείμενοι ἀστέρες τὸν ἀριθμὸν ἑξ καλοῦνται Πλειά-
10 δες, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ βουρκάνου τοῦ Ταύρου κείμενοι [εἰσὶν] ἀστέ-
ρες τὸν ἀριθμὸν ἑξ καλοῦνται Ὑάδες, ὁ δὲ προηγούμενος τῶν
ποδῶν τῶν Διδύμων ἀστήρ προσαγορεύεται Πρόπους, οἱ δὲ
ἐν τῷ Καρκίνῳ νεφελοειδεῖ συστροφῇ ἐοικότες καλοῦνται
Φάτινη, οἱ δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρες κείμενοι Ὅνοι
15 προσαγορεύονται, ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Λέοντος κείμενος
λαμπρὸς ὁμωνύμως τῷ τύπῳ, ἐφ' ᾧ κεῖται, Καρδία Λέ-
οντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δὲ τινῶν Βασιλίσκος καλεῖ-
ται, ὅτι δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦτον γεννώμενοι βασι-
λικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον, ὁ δὲ ἐν ἄκρῃ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ
20 τῆς Παρθένου κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ Στάχυς προσαγο-
ρεύεται, ὁ δὲ παρὰ τὴν δεξιὰν τῆς Παρθένου πτέρυγα κεί-
μενος ἀστερίσκος Προστρυγητῆρ ὀνομάζεται, οἱ δὲ ἐν ἄκρῃ
τῇ δεξιᾷ χειρὶ κείμενοι τοῦ Ὑδροχόου τέσσαρες ἀστέρες
Κάλπεις καλοῦνται, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν οὐραίων μερῶν τῶν
25 Ἰχθύων κατὰ τὸ ἐξῆς κείμενοι ἀστέρες ΑἼνοι προσαγορεύ-
ονται (εἰσὶ δὲ ἐν μὲν τῷ νοτίῳ Αἰνῳ ἀστέρες ἑννέα, ἐν δὲ
τῷ βορείῳ Αἰνῳ ἀστέρες πέντε), ὁ δὲ ἐν ἄκρῃ τῶν Αἰνῶν
κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ Σύνδεσμος προσαγορεύεται.

2. βόρεια δὲ ἔστιν, ὅσα τοῦ τῶν ζωιδίων κύκλου πρὸς
30 ἄρκτους κεῖται. ἔστι δὲ τάδε· ἡ Μεγάλη Ἄρκτος, ἡ Μικρά,

2 Semel moneo non Romanos demum, sed Graecos ab Ariete signiferi
initium capere (cf 'Sphaera' v. 83 [p. 162] alia multa). 8, 9, 10 seclusi ||

10 βουρκάνου A || 12 ὁ A || 13 καλεῖται A || 24 κάλπεις A | οὐρανῶν A ||
27 τῷ Αἰνῳ A: correxi, cf Hipparch p. 254, 6 M. ἔσχατος δὲ ὁ ἐν τῷ Συν-
δέσμῳ τῶν Αἰνῶν; idem Ἀρκεδόνας dicunt Vitruvius alii (cf Thiele p. 33
et 54)

Δράκων ὁ διὰ τῶν Ἀρκτων, Ἀρκτοφύλαξ, Στέφανος, Ἐν γότασιν, Ὀφιούχος, Ὅφεις, Λύρα, Ὅρνις, Ὀιστίς, Ἀετός, Δελφίς, Πρωτομή Ἴππου (καθ' Ἴππαρχον Ἴππος), Κηφεύς, Κασσιόπεια, Ἀνδρομέδα, Περσεύς, Ἡνίοχος, Δελτωτὸν καὶ ὁ ὕστερον κατηστερισμένος ὑπὸ Καλλιμάχου Βερενίκης Πλό- 5 καμος.

2α. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀστέρες τινὲς ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας διὰ τὰς ὁλοσχερεῖς ἐπ' αὐτοῖς γινομένης ἐπι- σημασίας· ὁ μὲν γὰρ ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν τοῦ Ἀρκτοφύ- λακος κείμενος ἐπίσημος ἀστὴρ Ἀρκτοῦρος ὀνομάζεται, ὁ 10 δὲ παρὰ τὴν Λύραν κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ ὁμωνύμως ὄλωι τῷ ζωιδίῳ Λύρα προσαγορεύεται, οἱ δὲ ἐν ἄκραι τῇ ἀρι- στερᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κείμενοι ἀστέρες Γοργόνιον καλοῦνται, οἱ δὲ ἐν ἄκραι τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κεί- μενοι ἀστερίσκοι πικνοὶ καὶ μικροὶ εἰς τὴν Ἀρπην κατ- 15 αστερίζονται, ὁ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ ὦμῳ τοῦ Ἡνίοχου κεί- μενος λαμπρὸς ἀστὴρ Αἴξ προσαγορεύεται, οἱ δὲ ἐν ἄκραι τοῦ αὐτοῦ χειρὶ κείμενοι ἀστερίσκοι δύο Ἐριφοὶ καλοῦνται.

3. νότια δέ ἐστιν, ὅσα τοῦ τῶν ζωιδίων κύκλου πρὸς μεσημβρίαν κεῖται. ἔστι δὲ τάδε· Ὠρίων, Κύων, καὶ Προ- 20 κύων, Λαγώς, Ἀργώ, Ὑδρος, Κρατὴρ, Κόραξ, Κένταυρος, Θηρίον, ὃ κρατεῖ ὁ Κένταυρος, καὶ Θυρσολόχος, ὃν κρατεῖ ὁ Κένταυρος, (Φάρος) (καθ' Ἴππαρχον Θυματήριον), νότιος

3 πρωτομή A | 4 κασσόπεια A | 5 κατεστηρισμένος A | 12 προσαγο-
ρεύεται editio princeps Gemini: προσηγόρεται A | 13 γοργόνων A: correxi
e Vitruvio IX c. 5 p. 228, 17 Rose aliis | 15,6 καταστηρίζονται A | 22 θυρσο-
λόχος A | 23 supplvi: <Βωμός> Thiele e 'Sphaera' p. 158 v. 49, 'Sacrarium
quod et Farum accipitur' C(asinensis) Bedae (p. 592 c. 39). Palermitanus
codex, non modo Buhlī, de quo dixi l c, sed vel editionis Germanici Venetae
principis (hinc per Morellianam, cf Buhle II p. 85 et p. VIII) archetypus, idem
sic exhibet in recensione interpolata (omissum immerito a Breysigio p. 177
editionis Germanici, cum in programme Posnaniensi anni 1865 p. 10 adn
recte ipse ille exhibuisset): 'Sacrarium, quod et Pharus dicitur'. Unde certum
est iam interpretem l(atinum), Bedae et rec(ensionis) int(erpolatae) auctorem
communem illud de Pharo, imagini turris nimirum inscriptum, tradidisse.
Ceterum 'scholiis' Germanici praescripsit editor Venetus Victor Pisanus:
'commentum in Sicilia repertum'. E Palermitano codice in bibliotheca sena-
tus hodie custodito scriptum manu recentiore olim M. Hertzius (apud Brey-
sigium p. XXIV) enotavit: 'fragmentum Arati in Sicilia compertum cum com-

Ἰχθύς, Κῆτος, ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ Ὑδροχόου, Ποταμὸς δ' ἀπὸ τοῦ Ὠρίωνος, νότιος Στέφανος (ἐπὶ δέ τινων Οὐρανίσκος προσαγορευόμενος, Κηρυκεῖον καὶ Ἱππαρχον).

- 3a. πάλιν δὲ καὶ ἐν τοῦτοις τινὲς ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι
 5 προσηγορίας· ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ Πρόκνῳ ὧν λαμπρὸς ἀστήρ
 Προκύων καλεῖται, ὁ δὲ ἐν τῷ στόματι τοῦ Κυνὸς λαμ-
 πρὸς ἀστήρ, ὃς δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τὴν τῶν καυμάτων ποιεῖν,
 ὁμωνύμως ὀλωι τῷ ζωιδίῳ Κύων προσαγορεύεται, ὁ δὲ ἐν
 ἄκρῳ τῷ Πηδαλῷ τῆς Ἀργοῦς κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ
 10 Κάνωβος ὀνομάζεται. οὗτος μὲν ἐν Ῥόδῳ δυσθωρόητος
 ἐστὶν ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρᾶται, ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ δὲ ἐστὶ παντελῶς ἐμφανής· σχεδὸν γὰρ τέταρτον μέρος
 τοῦ ζωιδίου ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται.

II MARTIANUS CAPELLA VIII p. 309—310 Eys.

1 (cf 1a 2a 3a Gemini). Peracta iam spatiorum circulo-
 rumque breviter ratione sidera, quae appellantur inerrantia,
 percurramus. Dubium enim non est triginta quinque signis
 omne splendescere caelum, nisi forte velit quis eorum gesta-
 mina sociare, licet animalium vocabulis censeantur, ut
 Capram, quae Heniocho superposita, aut Haedos, qui eius
 humeris sustententur, vel Serpentem, quem Ophiuchus tenet,
 aut Pantheram¹⁾, quam Centaurus gestat, quae sidera velut
 partes habendae sunt potiorum.

Haec igitur quinque et triginta signa circuli interiacentis
 ambitu discernuntur. Nam alia sunt aquilonia, alia austrina.
 A regione quippe zodiaci quae Septentriones versus defixa
 sunt aquilonia perhibentur, interioribus autem numerantur austrina.

2 (cf 2 Gemini). Aquilonis igitur habent partem utra-
 que Septentrio, Draco qui inter utramque flexuosus in(ter)-
 labitur, Arcturus quem alii Booten appellant, Corona Ariadnes,

mento'. Hinc Palermitanum Pisani librum mihi iure dixisse videor. Nec
 spernendus ille | θυματάριον A

3 κηρύκιον A | 13 cf Hipparchum II p. 114 M. (Aratea p. 303. 4).

1) Panthera est in imaginibus (Thiele p. 128), testes litterarii Θηρίον
 vel Bestiam dicunt. Ceterum quadrat panthera ad thyrsus Centauri: utrum-
 que bacchicum.

Nixusque quem alii Engonasin dicunt, Lyra, Cygnus, Cepheus, Cassiepia, Persens, Deltoton, Heniochus, Andromeda, Pegasus, Ophiuchus, Delphinus, Aquila, Sagitta.¹⁾

3 (*cf* 3 *Gemini*). Austrina autem haec sunt: Hydrus, Crater, Corvus, Procyon, Orion, Canicula, Lepus, Eridanus qui ab Orionis pede defluit²⁾, Cetus, Centaurus, navis Argo, Piscis austrinus, Caelulum, Ara. Nam et Aquam, quae ex cratere Aquarii fluit, melius partem signi credimus, et stellam, quam quidam Canopon, quidam Ptolemaeum appellant, quae superioribus inconspicua in confinio Alexandriae incipit apparere, ut partem Eridani fluminis aestimabo.³⁾

4 (*cf* 1 *Gemini*). Haec discernit zodiacus, qui quidem aequales duodecim signorum integrat portiones, sed undecim habet signa. Scorpius enim tam suum spatium corpore quam Chelis occupat Librae, cuius superiorem partem pedes Virginis occupant, maiorem vero Scorpius; denique Chelas, quam Libram dicimus, quidam dixere Graii.⁴⁾ Horum ergo signorum duodecim nomina, quod vulgo nota sunt, praetermitto.

5. Intellego ordinis hoc fuisse, ut quo circulo spatiove quae signa sint demonstrarem. Sed et magnam partem adstructionis exquirat contra propositum brevitatis, et quod mediatenus tertiave parte quaedam signa defixa diversis circulis

1) Signorum septentrionalium ordo paene Hyginianus (II 1):

'E quibus igitur primum duas Arctos et Draconem, deinde Arctophylaxa cum Corona dicemus et eum, qui Engonasin vocatur, exinde Lyram cum Olere et Cepheo et eius uxore Cassiepia filiaque eius Andromeda et genero Perseo. Dicemus etiam protinus Aurigam, a Graecis Heniochum appellatum, Ophiuchum praeteres cum Aquila et Sagitta parvoque Delphino. Inde Equum dicemus cum eo sidere, quod Deltoton vocatur.'

Austrina differunt.

2) Vitruvius IX c. 7 p. 231, 13 Rose: 'Flumen profuit initium fontis capiens a laevo pede Orionis' ~ Martianus I c 'Eridanus qui Orionis pede defluit' ~ 'Catasterismi' p. 259 οὗτος (Fluvius) ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ Ὠρίωνος τοῦ ἀριστεροῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει. Aliter Aratus eandem rem descripserat v. 361 καὶ τὸ μὲν Ὠρίωνος ὑπὸ σκαίων πόδα τέλγει. Cf V Anonymum III p. 312, 4.

3) Tacite impugnat Martianus alteram ac diversam sententiam de Canopo, eam scilicet quam legis apud Geminum et in 'Catasterismorum' libro p. 259. Utramque igitur in eo catalogo, quem excerpsit, invenerat coniunctam. 'Aratea' p. 303—4 et caput X.

4) Haec turbata.

sua membra discerpunt, hanc obscuram caliginem derelinquo. quippe, ut cetera transeamus, manus interior Arcturi intra septentrionalem circulum ponitur reliquumque corpus parti alteri deputatur, Cephei corpus mediatenus [septentrionali] thorace partito diversis circulis attribuitur. Nixus vero sinistro pede septentrionalis Draconis verticem calcans capite solstitialem circulum ascendit, unum brachium Lyrae, alterum dans Coronae. Et alia huiusmodi non minus insuavia quam morosa.

Ultimo Martiani capite moneor iniuriam a me p. 136 sqq. esse eidem Hipparchi catalogo inlatam. Ubi quinquies verba *ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαίροις* ad sequentia traxi et pro titulo accepi, cum sint proxime antecedentibus tribuenda et legenda 'Υδροχόος *ἐν ἀμφοτέροις ἡμισφαίροις* p. 136 sq., item cetera et graeca ipsa et latine translata. Vidit Thiele p. 46¹.

3. DE ISAGOGA 2

(p. 140—144)

Duobus haec isagoga excerptis constat. Insigne excerptum prius propter signorum criticorum numerum quaternarium in editione ipsa, quemadmodum indicat interpres, usurpatum; dixi de illis et de aliis in scholiorum graecorum farragine vestigiis Phaenomenorum 'Proleg' p. XII sqq. Posterius est de prooemiis Arati, quae varia ferebantur, et de poetae fide et rerum caelestium cognitione, quae similem in modum, etsi brevius hic illic, aut ab Achille in Isagoga (II 2 p. 80 sq.) aut a Theone in Vita Arati (p. 146 sqq.) tractata invenies, ut fons communis aperiatur. Periiit posterioris partis exemplar graecum, latinum ob barbariem dicendi nequaquam satisfacit: velut ultima quis intellegit? Nec cessit prospere res F. Wieckio retro haec graece vertenti (cf. infra p. XXXII²).

4. DE DESCRIPTIONE DUORUM SEMISPHAERIORUM

(p. 145)

Pertinet Descriptio ad imagines duas in codicibus appositae e graeco fonte transsumptas, sed ipse fons graecus amissus. Nota haec latina cum imaginibus ei, qui pallium Heinrici II ornandum curavit (p. 603, 4).

5. DE THEONIS ALEXANDRINI VITA ARATI

(p. 146—151)

Vitam Theonis s. IV astronomi Alexandrini olim subsequatur commentarius. Neque enim solummodo deficere aliquid in fine Vitae ex ultimis verbis ipsis apertum est (καὶ περὶ μὲν τούτου τοσαῦτα), sed lecturis pollicetur Theo p. 150, 14 sqq. postea de iniusto Hipparchi in Aratum vituperio et de proba Arati rerum caelestium scientia se expositurum esse, in commentario nimirum subiungendo (εὐρήσομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιμελέστερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον). Ubi commentarii Theonei reliquiae vel hodie reperiantur, ostendam, si ad scholia graeca pervenero. Conferas horum 'Prolegomenorum' caput VI 1. 2.

Codices Vitae latini permulti supersunt, ex quibus notavi undecim ad unum archetypum redigendos p. 146 b, cognovi vero multo plures nec codices modo verum etiam testes. Quos omnes nihil nunc attinet enumerare. Velut in codice Londinensi (Arun-
deliano 268 s. XIII folio 96*) ita Germanicus inscribitur *incipit Astronomia Arati astrologi, filii Athenodori et Delitophilae* (cf Baehrensii 'Poetas latini minores' I p. 143): en Arati Vitae Theoneae latinae initium in Germanice poematis titulum delatum. Quod fieri eo potuit facilius, quod 'Aratus latinus' simul cum isagogis et scholiis et vita poetae, sive totus ille sive ex parte, in codicibus cum Germanico saepius consociabatur, quemadmodum videre est in libro Puteaneo (Parisino 7886 s. IX, cf p. 101 et Breysigii praefationem Germanici p. XV sq.) et Matritensi (A 16 s. XII, cf Bethe 'Mus rhen' XLVIII 1893 p. 91 sqq. Thiele p. 143 sqq.). Quid? quod librarium Manilii error gravissimus, ni fallor, fere vulgaris 'Arati latini' traditionis consortio effectus est? Cum enim non modo Ciceronem aut Germanicum sed etiam Manilium cum Arato latino eodem corpore quodammodo (inde a sexto vel septimo, ut puto, saeculo) coniungerent librarii, ultro accidit, ut Manilii et Arati nomina inter se permutarentur. Sic natus hic Manilii titulus in codicibus Cusano (nunc Bruxellensi 10699) Vossiano (Leidensi 18) Lipsiensi (1465)¹⁾ aliis: *Arati philosophi*

1) Cf Iacob in praefatione p. VII, Bechert 'De Manilii emendatione' p. 4 sqq., R. Ellis 'Noctes Manilianae' p. 217 sqq.

Astronomicon liber incipit. Neque igitur recte sive Ciceronem sive Germanicum sive denique Avienum putabant critici cum Manilio consociatum ad ementiendam Arati auctoritatem ansam dedisse. Latina Arati translatio in causa fuit: exceptam esse Manilii carmine Arati nomine inscripto Arati latini Vitae Theoneam a me p. 150 b adnotatum est.

Versio latina graecis Vitae exemplis nonnunquam uberior, uberiores vero etiam interdum graeca, alterum genus ut altero augeatur. Periculum vero fecit nuperrime amissa graeca e latinis renovandi Wieckius.¹⁾

6. DE PRAEFATIONE ARATI

(p. 152. 3)

Editio Aratea ea, quam e latinis quibusdam codicibus p. 99—306 protraxi, ficti Phaenomenorum ad Anclidem sodalem prooemii memoriam servavit obscuram sane vel oblitteratam potius. Versus graecos ab Achille communicatos adscripsi p. 152 b, initium idem latinus iam verterat p. 141, 15 sq. paullo melius. Summam barbariem felicioribus superandam relinquo invitus.

7. DE SPHAERA

(p. 154—171)

Poeta carminis de 'Sphaera' est ignotus codicum interpretis latini, quem saeculo fere sexto infra adscripturi sumus, librariis. Empedoclem Demetrius Triclinius editor 'Sphaerae' Byzantinus perperam vel eo coniecit (in scholio p. 154 adn), quod totum poema in Arati 'Phaenomenis' exstructum esse probavi: vide notata mea ad Aratum passim. Etiam tempus prorsus incertum. De tempore nunc Wieckius²⁾ dubia admodum proposuit. Itaque

1) Libro adn 2 citando p. 33—35. Cf p. XXX.

2) Absoluta hac 'Sphaerae' iambicae editiuncula F. Wieckii libellus prodit *Sphaeram Empedoclis quae dicitur recensuit et dissertationem adiecit F. W. Gryphiae* 1897. Meas collationes et graecas et latinas olim ante sat multos annos Wieckio commodaveram, cum ipsum me 'Sphaera' ista carere posse putarem. Mutato postea consilio totum recensendi opusculi officium taedii et laboris plenum in me suscepi ipse cunctante illo quamvis iterum atque saepius monito. Itaque quae ad Wieckium rettuli in notis sumpta esse scito

quid rei sit paucis indicabo. Erat 'Sphaerae' poeta post Aratum. Accuratiore neque e trimetri formatione tragicis magis quam comicis adaptata neque e sermone multis flosculis alienis ornato colligitur: posset e testibus colligi, si qui essent. Iam vero inter Manilium poetam Augusteum et 'Sphaeram' Scaliger communia quaedam monstravit ex Arato certe non sumpta ad siderum sive figuras sive etymologias spectantia. Velut libro IV v. 259 sq. Manilius de Aquario conspirat egregie vel in singulis cum 'Sphaerae' versibus 146. 7 'ille quoque, inflexa fontem qui proicit Urna, cognatas tribuit iuvenilis Aquarius artes' ~ δεινὸν δ' ὑπερθευτάξιν ἐκλιπὼν Ὑδωρ νέος προβάλλει λοξὸν ἐκχύσας δέπας κτλ., item alia a Wieckio sollerter composita. Igiturne e 'Sphaera' hausisse Manilium necessario consecrarium? Minime! Indidem potius prompsit uterque. Nam praeter Aratum descriptio siderum graeca vix metrica sed pedestri sermone ad globum Arateum fere facta et Manilio et 'Sphaerae' scriptori parata erat Vitruvio (IX 6. 7) et Anonymo III (p. 307—312) non absimilis. De Vitruvio sufficit e Thielii commentariolo (p. 50—54) hunc unum delibasse: p. 230, 18 Rose 'Centauri priores partes proximae sunt Librae et Scorpionis' ~ 'Sphaera' v. 50. 1 Χηλαῖς δ' ὑπ' αὐταῖς Σκορπίου τε σώματι τὰ πρόσθε Κενταύροιο φαίνεται μέλη. Quae cum ita sint, de tempore carminis graeci nihil affirmare licet.

Latina exemplaria globo plano instructa feruntur ac vel titulum poematis ex istius instituto acceperunt INVOLUTIO SPHAERAE. 'Involutio' enim id ipsum instrumentum, in quo globus consistere solet, ut est in codicum Dresdensis 183 et Sangallensis 250 delineatione edita a Thielio p. 43 sq. et in musivo nunc Pompeis reperto, quo schola Platonica disputans repraesentatur (*Archiv für Geschichte der Philosophie* 1898 p. 171). Haec igitur

non ex impresso libello sed manuscripto, quem ineunte hieme anni 1896 mihi ille, ut iudicium ferrem, transmiserat. E collationibus meis Wieckius pluriens falsa protulit. Qui ubicunque a mea adnotatione critica dissentit, fidem mihi habeas. — Meis iam impressis Manitius ó ξερος ('Mus rhen' 1897 p. 304 sqq.) Sphaeram latinam et alia pauca Aratea latina publici iuris fecit, meis et ipse codicum collationibus usus, adscitis vero etiam cum aliis quibusdam tum supellectile Breysigiana. Quae videas apud ipsum. Graeca Manitius noluit addere. At quid latina ista sine graecis? Nec quicquam ad explicandum conferre voluit.

delineata e graecis provenerunt. Ac videtur Aratea sphaera versibus iambicis saepius descripta esse. Cuius moris vestigium sese mihi quoddam obtulit in codice Parisino 2381 s. XV post Leontii libellos (VII 1. 2 p. 559—570). Duae ibi caeli imagines occurrunt circulis et paucis siderum nominibus inscriptae praefixo versu τὴν Ἀράτειον σφαῖραν ἐνθάδε βλέπε. —

Alterum Sphaerae auctorem in ea poematis parte, quae de zodiaco est, Wieckius non detexit quidem, attamen quadamtenus significavit. Pertinent huc, quae p. XVIII dicere coepi. De signorum enim natura vi nominibus ad veriloquia redigendis nihil magis cum Sphaera quam Excerptum pseudepigraphum congruit a me in 'Analectis Eratosthenicis' p. 141 sqq. e duabus recensitionibus publicatum, item capita quaedam Firmici Materni astrologi conspirant. De Excerpti pseudepigraphi Hipparchei satis rem demonstravit p. 10 sq. Wieckius (modo ne fontem 'Sphaerae' Excerptum illud indices ipsum), ut doleam, quod notis meis marginalibus ad hunc Anonymum non delegavi. Firmicum tamen non confecisse vel exhansisse Wieckium cognovi. En Firmici DE MORIBUS SIGNORUM ET NATURA disputatio integra (II 10 p. 52 Kroll-Skutsch):

Nunc de XII signorum natura formis qualitate substantiis anaphoris explicare debemus, ut totam plenissime huius artis scientiam manifestis expositionibus intinemus.

1.) Aries est signum in caelo masculinum aequinoctiale solstitiale regale, ignitum ad laniandum, quadrupes corporale oculis languidis erraticum, quod a Graecis . . . , consonans indomitum inpurum libidinosum; domus Martis, altitudo Solis circa partem XIX, deiectio Saturni circa partem XIX, trigonum per diem Solis, per noctem Iovis. Aequinoctiale vel solstitiale ideo dictum est, quod in hoc signo horas noctis ac diei aequata moderatione componit, quod a Graecis 'tropicon isemerinon' appellatum est. Cum enim in Ariete Sol fuerit, diurnas nocturnasque horas componit aequaliter, ut dies habeat XII, nox quoque XII. Crios autem ideo a Graecis dictum est

1) Similia vel eadem apud Apotelesmaticos, cuius Corpus aegre desideramus, legi solent (ex. gr. apud Paulum Alexandrinum p. 1 sqq. Schato, cf p. XVIII). Quae non perscquor.

hoc signum, quod cum <in> eo Sol fuerit inter diem et noctem quodammodo indicet, quod 'crinein' dicitur, et quod in eo signo inter hiemem positus et aestatem ipse rursus indicetur. 'Tropicum' autem ideo dictum est, quod in eo signo Sol constitutus vernum tempus faciat; ver enim tunc initiatur, cum primam eius signi partem Sol fuerit ingressus. Ignitum ideo dictum est, quia, quicumque in genitura domini omnia specialiter explicemus.¹⁾

2—11. <desunt in codicibus>.

12. Pisces sunt signum femininum duplex humidum aquosum biforme fecundum squamosum maculosum incurvum mutum mobile; sed unus Piscis ad austrum fertur, alter ad aquilonem. Est autem domus Iovis, trigonum per diem Veneris, per noctem Martis, altitudo Veneris circa partem XXVII, deiectio Mercurii circa partem XV. Positum est autem hoc signum in vento aquilone.

Dicit ipse in proximo libri alterius capite, quod de anaphoris signorum est, Firmicus, unde capitis X doctrinam protulerit (II 11 p. 53):

Explicatis signorum generibus ac formis et natura eorum diligenter perscripta, sicut nobis 'prudentissimis' Graecorum magisteriis traditum est, illud sequenti loco debemus ostendere, quoto anno unum quodque signum in genituris oriatur.

'Prudentissimum' Firmicus (IV 17 p. 238) Achillem dixit locupletissimum rationum astrologicarum auctorem (vide p. XVIII et infra p. 53). Videant quibus Firmicus cordi est, utrum sit Achilles is intellegendus, qui signiferi res et notiones Firmico suppeditaverit. Tantum certum est, eandem esse doctrinam in 'Sphaera' exhibitam de Ariete v. 83—94 (p. 162). Perperam 'Sphaeram' ipsam more consueto Wieckius Firmici fontem statuit (p. 11 adn).

Subiunxi latino interpreti infra textum recensionem interpolatam ante me bis a Breysigio, p. 107—109 e Stroziano et Urbinato p. 224. 5 e Bernensi Sangermanensi duobus Sangallensibus, editam, sed deficiente interpretis latini cognitione non recte aestimatam.

1) Haec ultima turbata et mutila.

Codices 'Sphaerae' et subsidia critica in hanc editionem conversa enumeravi p. 100. 154 adn. 170 adn. Emaculati poema non poterat; intacta vitia sive fortuita sive Demetrii Triclinii et Byzantinorum interpolatione sive utrimque effecta haud pauca reliqui. Feliciores carmini subveniant!

8. DE ARATO LATINO CUM SCHOLIIS
ET SUPPLEMENTIS

(p. 175—306. p. 571—605)

Arati latini textus in codicibus B(ruxellensi 10615—10729) et P(uteaneo Parisino 7886) ex parte mutilus; omissa accurate suis locis notavi. Raro latinus ipse, qualem propono, expertus est interpolatoris manum vel interpretis. Velut post v. 39 (p. 180, 8sq.) 'maria enim conturbat' de Ursa minore legitur invito Arato, post v. 267 (p. 228, 13) 'has et Vergilias vocant', et alia pauca. Item — quod gravius est — p. 250 Sirium commixtis Arateis et Isidorianis ('Etymologiarum' III 70, 15 [p. 133 Lindemann]) enarravit: vide quae le distinxerim. Hinc temporis notam certissimam lucramur.

Deinde de distributione versuum dicendum. Nam in particulis Aratei textus partem priorem (v. 1—460) discerptam BP codices monstrant, nimirum ut siderum descriptiones Arateae cum scholiorum vel si mavis 'Catasterismorum' fabulis astronomicis copulari possent. Ita hodie. In graeco exemplari aliud institutum ac diversum fuisse vel hodie percipitur: textus a scholiis ibi discretus et continuus fuerat. Etenim semel (post v. 83 p. 193, 21 DE SERPENTARIO) in medio enuntiato latinus textum abruptit 'ipse autem perseverans innoxius —' fabulam 'Catasterismorum' suppleturus, pergit item in medio enuntiato p. 195, 10 DE SCORPIONE 'pedibus conterit magnam bestiam Scorpionis oculos et thorace stans erectus'; conferas Aratum:

ὃ δ' ἐμμενὲς εὖ παρρηώς
ποσσὶν ἐπιθλήβει μέγα θηρίον ἀμφοτέροισιν,
Σκορπίον, ὀφθαλμοῖς τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκώς
ὀφθαλμός.

Sic intermedio latino ad Arati exemplar graecum pervenitur cum 'Catasterismorum' libro olim coniunctum, saeculo septimo

certe vetustius. Quae notitia non mira per se et vix nova quid his litteris prosit, facile explicabo ceteris libelli codicibus assumptis. Laurentianus XXVIII 37, Baroccianus 119, Vindobonensis 142, s. XV omnes tres, 'Catasterismos' inter Arati vitam et carmen scholiaque ea, quae edidi in hoc volumine, collocant (nisi quod Vindobonensis Arati textu caret), Matritensis 67 s. XV inter vitam et isagogam (IV Anonymus II 1, cf infra p. 102 sqq.). Restant eclogae Marcianae codicis Veneti 444 s. XV 'Supplementorum ad Anonymum II' capite I p. 573—581 ex Oliverii editione 'Catasterismorum' (a. 1897) subiunctae. Velim adnotata mea pervoles: videbis tam arcto vinculo cum latini interpretis textu illas connexas, ut non possit ullo modo arctius. Adde, quod scholium unum non fabulare sed a fabulis alienum ad Arati v. 137 referendum simul cum eclogis Marcianis ad nos perlatum est p. 574 b sq. Eius igitur exempli graeci, quod ab interprete latino barbare translatum est, gemellum aliquod eclogis istis Marcianis repraesentatur, nec solus et unicus habendus ille testis latinus, sed adiutus, ubicunque discedit a recensione 'Catasterismorum' vulgari, Marcianarum eclogarum consortio. Aegre sane tuli Oliverii inventum mihi tunc demum innotuisse, cum mea iamiam prelis absoluta essent.

De textus latini utilitate cave ne nimium opperiaris. Desunt quidem interpolationes Byzantinae, non modo ut par est Planudeae, quas in Hermiae vol XVIII 1883 p. 93 tractavi, sed etiam versus 138 in omnibus, vel in Marciano optimo Arati codice, oblati *δεξιτερῇ πτέρυγι. Προτερυγητῇ δ' αὐτὴ καλεῖται*, a Germanico autem et Avieno praetermissus (cf ed meae adn), ac suo consensu monstrat illas bonorum codicum et scholiorum scripturas iam sexto fere saeculo in libris exstitisse. Est hoc aliquid, quamvis hand ita grave, dummodo totius traditionis Arateae historiam et progressum cogitatione percenseas, ne singula a ceteris separata intuearis. Vix tamen unquam ob tam exigua emolumenta critica consilium cepissem edendi Phaenomena tam barbare versa, nisi ipsa versionis rara barbaries invitasset. Sed de hac quidem statim agendum erit, si de scholiorum forma ac quasi facie prius ero praefatus.

Interpolata enim 'Catasterismorum' est in his scholiis memoria indidem, unde textui additamenta quaedam succrevisse modo apparuit (p. XXXVI). Isidoriana habes de Pliadibus p. 229, 3 (cf ad

p. 228, 13) 'ideo et Vergiliae, quod ver oriantur' et de Flumine p. 259, 13 'Geonem quem et' (Genesis 2, 13) e Bedae et recensionis interpolatae consensu; vide notata ad Bedam p. 591 c. 37. Alius generis interpolatio hodie p. 269a 9—12 deprehenditur vero expulso, cuius imaginem probe rec-int expressit. Cetera scholiis latinis propria, etsi in graecis 'Catasterismorum' codicibus frustra quaeruntur, pro genuinis accipienda utpote ex auctiore libelli redactione derivatis. Nova duo Archelai fragmenta, alterum de Corvo, quod idem in ecloga exstat Marciana 41 p. 580, 15 (cf p. 269a 1), de Lepore alterum solummodo in latino occurrit p. 254a 17. Nova prorsus, ut mireris et gandeas admodum, tria placita astronomica de Ursarum (p. 183 § 3, p. 186 § 3) Draconis (p. 189 § 3) Cephei (p. 214 § 3) positione. Pluriens habet ampliora latinus quam graeci codices, nec tamen solus, sed accedente aliorum testium, ut Hygini et scholiorum quae vocantur in Germanicum, adiumento. Cf etiam p. 335, 13—16. Satis haec per editionem designata exhibui. His omnibus perpensis ita concludo: latina scholia seu latinos si mavis 'Catasterismos' necessario fuisse tandem aliquando publici iuris faciendos.

Singillatim interpretem Arati et scholiorum latinum satis persecutus sum. Omnia nunc complexurus momenta ad vim et utilitatem novi huius scriptoris explicandas altiore mihi sentio opus esse indagine.

Saepe numero scripta graeca in sermonem latinum conversa apud Romanos et Romanenses ceterasque huius orbis gentes a Romanis excultas summam auctoritatem consecuta rerum et divinarum et humanarum scientiam erudire emendare amplificare valebant. Sacris libris et quae cum sacris istis cohaerent ut Iosepho nunc omissis pauca e profanis litteris commemorabo eaque desumpta ita, ut ad Arateorum latinorum barbariem et similitudinem accedere proxime videantur. Et primum quidem relego ad scripta medica Hippocratea latina Galeniana alia, partim a Valentino Rose ('Anecdota graeca et graecolatina' II cap. V 'De oleribus Martialis' und die medicinische Literatur des sechsten Jahrhunderts p. 115 sqq.) et Ilbergio (*Griechische Studien* H. Lipsius dargebracht 1894 p. 22—39) egregie illustrata. Quae

fortasse iam ante Cassiodorii senatoris aetatem e graeco sermone conversa erant. Impense ille libros graecos latine redditos monachorum suorum usui ac lectioni commendat ('De institutione divinarum litterarum' = Patrol lat ed Migne vol 70 p. 1146 sq.):

Quodsi vobis non fuerit graecarum litterarum nota facundia, imprimis habetis 'Herbarium' Dioscoridis, qui herbas agrorum mirabili proprietate disseruit atque depinxit. Post haec legite Hippocratem atque Galenum latina lingua conversos, id est Therapeutica Galeni ad philosophum Glaucanem destinata et Anonymum quendam, qui ex diversis auctoribus probatur esse collectus. Deinde Aurelii Caelii 'De medicina' et Hippocratis 'De herbis et curis' diversosque alios medendi arte compositos, quos vobis in bibliothecae nostrae sinibus reconditos Deo auxiliante dereliqui.

Prisciani philosophi Lydi 'Eorum de quibus dubitavit Chosroes Persarum rex solutiones' saeculo sexto graece scriptas postea paraphrasi latina, quae sola servata est, male translata anno 1886 I. Bywater in 'Supplemento Aristotelico' I 2 publicavit, qui 'interpretem' ait p. IX

Carolidarum aetate floruisse, studiis ea graecarum litterarum quasi renascentibus illustri, opinio est probabilis, quamquam Quicheratio vix assentior suspicanti ab ipso Ioanne Scoto interpretationem esse confectam. Nimis barbaramente loquitur, quisquis is fuit, et graece eum parum scivisse apparet, sicubi loci a Prisciano adhibiti nobis quoque graece extant, quos cum versione conferamus.

Deinde venio ad 'Totius orbis descriptionem' Salmasio auctore primum a Gothofredo iuriconsulto a. 1628, nunc e codicibus Cavensi et Parisino a C. Muellero in 'Geographis graecis minoribus' II p. 513sq. editam, ex exemplari saeculi fortasse quarti p. Chr. n. graeco nescio quando et ubi expressam.

Verum multo etiam corruptior latinitas et consummata insignis quaedam barbaries, quidquid editor obloquitur novissimus, in chronographi alexandrini anonymi Excerptis saeculo VI vel VII translatis plane perspicitur, retroversa Scaligeri dummodo attendas, praeclara summi viri graecitatis exempla. Indicat Frickius 'Chronica minora' I (a. 1892) p. 184sq. LXXXIII sq.:

Graecum archetypum Excerptorum ab homine gallo in latinum translatum esse cum sermone eorum cognoscitur, qui gallicas proprietates et immoderata casuum permutatione et litterae s in fine verborum servandae usu ostendit, tum eo apparet, quod interpretes laterculum regum latinorum ficticio nomine *Franci Silvii* auxit (p. 242, 3. 302, 7), videlicet ut originem regum Francorum ab Aenea Troiano deduceret, edixit Mommsenus 'Chronica minora' I p. 272 ('Monum Germ hist, Auct antiqu' p. 9):

versio latina tam barbare facta est, ut codice quo continetur scripto saeculo VIII vix multo antiquior sit.

Quibus iudiciis facile accedimus. Concessis his mirum est quantum ad Aratea illa quae feruntur latina recte aestimanda iamiam lucrati simus. Hinc ista, ut dixi, edidi simul cum graecis, quaecunque exstabant, omnibus scholiis et isagogis e codicibus non cunctis sed qui potissimi instituto viderentur examine: nam in bibliothecis italicis helveticis germanicis gallicis belgicis hispanicis etiamnunc codices conduntur multi, quorum pauciores totam syllogam Arateam e textu et scholiis et isagogis compositam continent, ceteri disiectas syllogae istius partes, isagogam aliquam vel vitam vel etiam prooemium Arati vel alia quaedam, comprehendunt: de quibus in editione dictum esse semel moneo.

Barbarus Scaligeri hellenismi imperitissimus iudice erat Scaligero. Etiam in Arato latinitas immodice corrupta ac barbara. At vulgaris sermo non Romanorum quidem, sed Romanensium, si minus pleraque, at certe permulta iamiam in se receperat quae peculiaris interpretis vitia primo quis obtutu existimaverit. Sublatas praesertim casuum et praepositionum leges non abusu, sed usu sensim apud Gallos exeunte antiquitate invaluisse notum est ac cum de Barbaro Scaligeri agendum nobis esset modo ipsi comonefecimus. Idem cadit in declinationum et coningationum differentias, quas saepissime ignorari et tolli intellegitur non aliter quam in Merovingicae aetatis edictis et conciliis apparet¹⁾

1) Chartas Longobardorum inde ab anno 712 publicas inspicias in codice Longobardico diplomatico ('Historiae patriae monumenta edita iussu regis Caroli Alberti' vol XIII, Augustae Taurinorum a. 1873, ex. gr. p. 426).

ac similiter in scriptis vel Gregorii Turonensis cognoscitur, viri et litteris istius temporis Francicis et genere Romano prae nobilis. Cavendum igitur est, ne interpreti, quemadmodum ipse fecit Scaliger, crimini id vertatur quod toti aetati opprobrio aut esse aut non esse sine negotio patescit.

Scriptos tam barbare quam Aratum latinum libros equidem novi pro mea harum litterarum imperitia paucos tantummodo (erunt multo certe plures), sed pauci isti prorsus nunc inquirenti sufficiunt: Barbari Scaligerani codicem unicum saeculi VIII vel VII exeuntis Parisinum 4884, de quo modo dixi, versionis fortasse epistularum Petrinarum folia quaedam Frisingensia, nunc Monachii asservata (conferas L. Ziegleri disputationem 'Relationibus academiae Bavaricae' a. 1876 p. 607sq. insertam), Canonem librorum Novi Testamenti vetustissimum, quem repertum in bibliotheca Sancti Ambrosii edidit Muratori in 'Antiquitatum Italiae mediæ aevi' volumine III Mediolani a. 1740 p. 809sq., iteravit Tregelles Oxonii a. 1867 p. 17sq. Sed hos quidem mittamus. Primus autem omnino concinit vel in singulis. 'Athineos' interpres p. 214a et alibi Athenienses dixit, Anonymus Scaligeri vel novies (cf Frickii indicem s v). Graeca multa ac simplicissima, quae tamen aut non posset reddere latine aut esse graeca ipse ignoraret, intacta reddidit, ut tantam confusionem linguarum et quae modum excedat obstupescas: item prorsus Anonymus ac constantia eadem. Quid plura? Iidem sane homines non fuerunt isti: fuisse vero eiusdem et nationis et patriae et fere temporis ambos necessario concluditur. Ergo, si modo Gallum Anonymum recte Frickius significavit, Gallia eadem Arati latini et Arateorum patria nobis existimanda. Denique monendum est utrumque librum, et Scaligeri Barbarum et Aratum latinum, olim deductum ex archetypis graecis fuisse imaginibus ornatis. De Anonymo A. Schoenius in 'Eusebio' I p. XV et Frickius l c breviter disputarunt: spatia in codice vacua examinanti omni patet picturatum et delineationum genere fabulari historico geographico personali ut graecum fontem ita illud, unde ipse originem duxit, exemplar etiam latinum illustratum fuisse. Sed de hoc peculiari disputatione instituta accuratissime aliis quaerendum erit. Arati vero interpretem ne ipsum quidem istiusmodi imaginibus primitus

caruisse, quamvis careant quae hodie circumferuntur inde a saeculo VIII apographa, apparet inde, quod et Beda et interpolata recensio eodem utuntur picturarum genere.¹⁾

Deinceps de tempore Arati latini disseram. Quod fieri potest brevissime. Bedae enim latinus innotuit (p. 582—594), latinus Isidori scriptis usus est (cf p. XXXVI). Ergo inter annos ± 630 et ± 730 ille, probabiliter apud Gallos, Arato transferendo imaginibus quoque imitandis operam navavit: nam (ut dixi) et Beda, de cuius auctoritate causis vix allatis dubitatum non iure esse video, et alter testis is, qui recensionem interpolatam sub textu a me exhibitam certe s. VIII nescio ubi confecit, imaginum earundem eandem fere seriem ex eodem fonte addiderunt. Et vix aestimari, quam late horum testium pateat memoria, hodie poterit. De Bedae ad medii aevi litteras et ecclesiam potestate tacere praestat. Alter ille, quem interpolatorem nuncupare consuevi, quantum ad scientiam atque artem valuerit, et e codicum multitudine (quam nolui totam proponere) et ex eorum, qui scriptum illius in suum usum varie simul cum aliis excerptis (Plinianis praesertim) converterunt, numero ac gravitate iudicare licebit: legas, quae 'Supplemento' I III—V consociata edidi, e largiore tamen copia, ut dixi p. VI, consulto selecta, item Baudrii abbatis in Adalam comitissam carminis particulam posteriorem (v. 677—718, infra p. 612—614).

Ceterum et recensio ista interpolata et Bedae De signis tractatus pleniore latini interpretis exemplo utebantur, ut possint istis consentientibus vel graviora quaedam nunc deficientia ad latinum ipsum revocari (cf p. XXVII [adn] p. 592 [c. 39] p. 605, 20). Mutilatus erat interdum codicum archetypus.

His de Arati latini origine et propagatione expositis certius de studiorum graecorum aetate Merovingica et Carolidarum apud Francos vestigiis feretur opinor iudicium. De qua re duae hodie inter se non obstant, sed supplere videntur sententiae, altera Zimmeri, qui ista omnia ad monachos doctos Hibernicos refert, altera a Scheffero Boichorst defensa, qui litteris Syrorum intercedentibus a Massalia per Francos perlatis studia graeca coli non desita esse demonstravit, egregie uterque (*Preussische Jahr-*

1) Thiele p. 156. 161.

bücher LIX 1887 p. 27 sqq. *Mitteilungen des Instituts für österr. Geschichtsforschung* VI 1885 p. 521 sqq.). Permulta ita, ut illi volunt, explicari apparet, nec tamen explicantur omnia, nedum ea ipsa, a quibus ad haec quaerenda modo delati sumus. Neque enim Barbarus neque interpret Arati latinus nec cum Syris ullo modo coniungendus est nec cum monachis Hibernicis cohaeret per Europam dispersis: Galli fuerunt translatores illi vel, si mavis, Franci. In Francorum regno apud Massilienses praesertim ne sexto vel septimo quidem saeculo graecarum rerum aut linguae memoria et cupiditas exstincta evanuerat. Sed memoria invalida, non enecta, avida cupiditas. Hinc intellegitur, quod graeca et Barbarus ille et interpret Arati cum ignorarent ipsi glossaria graecolatina adhibuerunt. Quibus quam male usi fuerint, unaquaque linea clamat. Saeculo octavo ubi primum novo Caroli Magni et sociorum impetu litterarum studia sive adaugeri coepta sunt sive emendari sive procreari, Aratea ista tam misere habita apud Francos ipsos, ut videtur, correctiore latinitate in 'recensione interpolata' quam nuncupo renovata sunt. Sic a Francis ut fere fiebat¹⁾ haec in Germanorum et Helvetiorum atque adeo Italarum monasteria traducta, ubi eorum memoria valde increbuit, atque adeo ad Britannos usque: nam eodem fere tempore, quo nova ista recensio coorta est, Beda ex eodem latino excerpta illa arripuit 'Supplementorum ad IV Anonymum II' capite II p. 582—594 a me edita. Denique eodem 'Supplementorum' fasciculo congressi capitibus III—V 'recensionis interpolatae' testes tres, Anonymum Sangallensem in coenobio Sancti Galli a me nuper redinventum, pallii imperatoris Heinrichi II in ecclesia Bambergensi custoditi inscripta, Ekkehardi IV carminis de stella Christi partem quandam huc referendam, cum totum poema una cum aliis huius Ekkehardi carminibus his ipsis diebus Egli Sangallensis promulgaverit *Neue Dichtungen aus dem Liber Benedictionum Ekkehards* IV p. 26 sq. — 2)

1) Wattenbach *Deutsche Geschichtsquellen* I p. 51.

2) De Arato latino Aug. Reifferscheid in 'Suetonii reliquiis' (p. 443 sqq.) aut falsa affirmavit aut tam incerta, ut certare adversus eum noluerim.

Imagines addidi (p. 172—4) tres, unam Matritensem, quam ex Arato latino simul cum aliis in codicem istum Germaniceum pervenisse apparet, alteram Vindobonensem sive e graeco sive e latino Arati carmine desumptam, denique Monni musivum Trevirense (p. 173), quod ipsum recta via neque e latino neque e graeco Arato deduci posse confido. Nam cum praeter Aratum et Hesiodum et Ennium et Vergilium Cadmi Milesii et Hyagnidis personae fabulares effigie repraesentatae sint, totum hoc scriptorum sodalicium patet a Monno non ex editionum imaginibus promptum esse, sed aliunde adhibitum. Iam memineris Barbari Scaligerani: non modo historici, sed fabulares quoque homines primitus illic imaginibus erant effecti. Quae cum ita sint, musivi Trevirensis fabricatorem chronico aliquo litterario, consimili graecolatino Scaligerano, usum esse pronuntio.¹⁾

1) Quae hoc capite (IV 8) breviter protuli, ea accuratius a me nuper in philologorum et historicorum sodalicio Marpurgensi coram collegis et amicis exposita esse moneo.

V DE ANONYMO III CUM SUPPLEMENTO

. (p. 307—312 p. 609—614)

Libellus DE ASTROLOGIA ARATI est permultis codicibus traditus, unde pauca selegi, conferas p. 308 et quae de libris Dresdensi et Sangallensi p. XXI sq. exposui.

Originem etiam huius libelli Aratei latinam esse nequaquam inde cognoscitur, quod sermo flosculo Vergiliano comptus est. P. 306, 9 'duo scilicet Arcturi et Serpens circum atque inter illos in morem fluminis means' non ipsum Aratum (v. 45. 6) sed Vergilianam versus Aratei versionem redolet 'Georgicorum' I 244. 5:

maximus hic flexu sinuoso elabitur Anguis
circum perque duas in morem fluminis Arctos.

Illi vero versus notissimi, ab aliis quoque imitando expressi, ut a Firmico Materno VIII 17 p. 223 (ed. Basileensis a. 1533):

Anguis extremus est, qui inter duas Arctos positus est, in
modum fluminis, quod sinuosis flexibus labitur.

Hyginum codices nonnulli p. 309 enumerati ferunt auctorem iniuria. Vidit hoc Bursianus (*Litterarisches Centralblatt* a. 1861 p. 854) consentiente Heydenreichio (*Die Hyginhandschrift der Freiburger Gymnasialbibliothek* a. 1878 p. 2 et 4). Putant duumviri illi medio demum aevo ab Alcuino haec esse conflata, causis quidem nullis allatis nec per se quidem probabiliter. Immo ARATI ASTROLOGIAM vel titulo profitentur. Omnes litterae explicando Arato dedicatae origine graecae, ut par est. Latina tantummodo libelli forma sive exeunti antiquitati romanae sive medio aevo relinquenda. Medii vero aevi hominibus placuisse admodum videtur concisa haec caeli enarratio. Recepit totam in commentarium Bedae 'De Computo' Bridefertus Ramesiensis

(Bedae Opera ed Basil II p. 88), in suum usum convertit praeter alia quaedam Baudri abbas coenobii Bourgneil intra annos 1079—1107, cum miro consilio et instituto cubilis Adelae comitissae tholum caeli picturis ficticiis exornatum laboriosa interpretatione explanaret. Re a me perspecta versus abbatis 'Supplemento ad V Anonymum III' ex editione et principe et unica Leopoldi Delisle Parisiensis iteravi fontis vel fontium notis adscriptis. Vide de codice et editione Baudrii abbatis p. 608.

Describit Anonymus globi in universum Aratei figuras extorsum dispositas, quemadmodum tot alii saeculorum decursu fecerunt. P. 609 adn.

VI

1. 2. DE ISAGOGA ET SCHOLIIS MARCIANIS ET PARISINIS

(p. 313—555)

1. ISAGOGA BIS EXCERPTA

(p. 315—333)

Dissipatam codicum memoriam diligenter recomposui suis locis p. 314. 315. 323sqq.

Unde haec corrassa sint, difficile dictu, etsi semel de dispositione Aratea Sporus Arati interpretes citatur (p. 330 c. 6). Cuius ego commentarii fragmenta omnia congessi 'Analectorum Eratosthenicorum' p. 45—48. Nihilominus affirmare equidem non ausim ceteras quoque isagogae bifariam excerptae partes Sporo esse vindicandas. Veriloquia ac descriptiones sphaerae circuli puncti poli axis vel eadem vel fere eadem alibi saepius et in litteris Arateis, velut in Hygini libro primo, et extra illas occurrere quis serio miretur? Comparavi in margine potissima, alia seponere praeplacuit.¹⁾ Alia nonnulla adhuc inedita sunt, e quibus unum eatenus exhibebo, quoad et huius isagogae et similium compositio ac forma exigere posse videbitur. Iosephi Racendytæ, monachi Byzantini,²⁾ *Περὶ ἀστρονομίας* scriptiunculæ, quæ codicibus Marciano 529 s. XIV et Taurinensi 238 s. XV—XVI chartaceis continetur, haecce principia³⁾:

1) Exempli gratia commemoro 'Artem pseudeudoxeam' papyraceam (*Notices et extraits* XVIII 2 p. 46 sqq.) s. II a. Chr. n. delineationibus insignem ('Aratea' p. 123 sq. Thiele p. 65²).

2) Krumbacher *Byz Litt*² p. 782.

3) Eiusdem fere commentationis initium in Parisino 2426 s. XV fol 8^a reperitur figura sphaerica circulos et axem habente illustratum.

Σφαῖρά ἐστι σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περι-
εχόμενον, πρὸς ἣν ἅψ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας
κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν.
κέντρον δὲ τῆς σφαίρας τὸ σημεῖόν ἐστιν.

- 5 διάμετρος δὲ εὐθεία τις διὰ τοῦ κέντρου ἡγμένη καὶ
ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη περατουμένη. εἰ δὲ περὶ αὐτὴν ἡ
σφαῖρα στρέφοιτο, ἄξων τῆς σφαίρας καλεῖται. σφαιροειδὲς
οὖν σχῆμα σώιζων ὁ οὐρανὸς οἷόν τι κέντρον ἐν μέσῳ φέρει
τὴν γῆν. κινεῖται δὲ ὡς ἐν ἄξονι τῇ διαμέτρῳ ἀπὸ ἀνατολῶν
10 εἰς δυσμὰς ἀκινήτου τοῦ ἄξονος μένοντος· κεῖται γὰρ λοξὸς
πρὸς ἡμᾶς τοσοῦτον προσυπερανεστηκὼς τοῦ ὀρίζοντος, ὅσον
ἕξ καὶ τριάκοντα μοίρας ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀρίζοντος ὑπερανέχειν
τὸν ἄξονα... τοσοῦτωι δὲ πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ ἀπ' ἐναντίας
τῆς μεσημβρίας ἀντικαταδύεσθαι μέρει, τοσαύτας δὲ μοίρας
15 καὶ τοῦ πρὸς ὀρθὴν τὴν σφαῖραν μεσουρανήματος ἐφ' ἑκάτερα
τὰ μέρη ἐκτρέχοντος, ὁπόσας καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐφ'
ἑκάτερα τὰ μέρη ἀφίσταται, συμβαίνει ἱβ' μοίρας μέχρι τοῦ
πρὸς ἡμᾶς μεσουρανήματος τὴν τούτου ἀνάβασιν ἐν τῷ θερι-
νῷ γενομένου σημείου ἀπολιμπάνεσθαι. διὸ μηδὲ ἄσκιον τὸ
20 καθ' ἡμᾶς κλίμα δεικνυσθαι [μὴ] κατὰ κορυφὴν τοῦ ἡλιακοῦ
ἀνιόντος ὑψώματος. κατὰ μὲν οὖν πλάτος τὴν σφαῖραν τέσ-
σαρες τέμνουσι κύκλοι, ὁ ὀρίζων, ὃς διαιρεῖ τὸ ὑπὲρ γῆν
τε καὶ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· ὁ μεσημβρινός, ὃς τὸ ἐῷον
καὶ τὸ ἐσπέριον διαιρεῖ· οἱ δύο καλούμενοι κόλουροι, ὧν
25 ὁ μὲν διὰ τῶν περάτων τοῦ ἄξονος καὶ τῶν ἰσημερινῶν τοῦ
ζωιδιακοῦ διῆκται σημείων, ὁ δὲ διὰ τῶν περάτων καὶ αὐτὸς
ὁμοίως τοῦ ἄξονος καὶ τοῦ τῆς θερινῆς τροπῆς σημείου καὶ
τῆς χειμερινῆς. κατὰ δὲ μῆκος παραλλήλως μὲν πέντε ταίτην
εἰσὶν οἱ τέμνοντες, ὁ ἀρκτικός, ὁ καὶ ἀειφανής, καὶ ὁ ἀν-
30 αρκτικός, ὁ καὶ ἀφανής, οὓς ὁ ὀρίζων διαγράφει τῇ περι-
δινήσει τῆς σφαίρας, οἱ δύο τροπικοὶ καὶ ὁ ἰσημερινός,
οὓς ἡ ἥλιον διαγράφει φορὰ, ὅτε κατὰ τὰ σημεία τῶν τρο-
πῶν καὶ τῆς ἰσημερίας περιοδεύων γένηται, λοξῶς δὲ τέμνουσιν
αὐτὸν ὃ τε ζωιδιακὸς καὶ οἱ τῶν ἐπταὶ πλανητῶν, ὃ
35 μὲν τῶν τροπικῶν ἐφαπτόμενος [ὁ ζωιδιακός] τὸν δὲ ἰσημε-

11, 2 an ὅσον post μοίρας? || 13 lacunam signavi: (συμβαίνει) supplet Thiele ||
13—17 turbata vel graviter corrupta: nolui mutare || 20 cf Ach 1 p. 66 sq || 35 seclusi

ρινὸν τέμνων κατ' αὐτὰ τὰ τῆς ἡμετέρας σημεῖα, ὃ δὲ τοῦ ἡλλίου τὴν μέσσην τέμνων τοῦ ζωιδιακοῦ (ἐνθεν καὶ ὁ διὰ μέσων καλεῖται), οἱ δὲ τῶν λοιπῶν λοξότερον πρὸς τὸν διὰ μέσων ἐκκειμένοι πρὸς τε νότον καὶ βορρᾶν παρακλίνοντες. καὶ ὁ μὲν ζωιδιακὸς δρόκεντρος τῇ σφαίρᾳ ἐστὶ, τὸ αὐτὸ δ' ἐπέχων κέντρον αὐτῇ, ἐν δυοκαίδεκα τομαῖς διαιρούμενος. ἐν αἷς τὰ δυοκαίδεκα ζώδια, Κριός, Ταῦρος, Αἰδύμοι, Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Σκορπιός, καὶ Τοξότης, Ὑδροχόος, Ἰχθύες, ἐφεξῆς οὕτως ἀπὸ δυσμῶν ἐκκειμένα πρὸς ἀνατολὰς, τῶν μὲν πρὸς δυσμὰς ἡγουμένων, ἐπομένων δὲ τῶν πρὸς 10 ἀνατολὰς καλουμένων κτλ.¹⁾

Sequitur de Planetarum viis ampla commentatiuncula. —

C. 14 p. 318 (περὶ ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν) post novum ac pretiosum e Parmenide de sideribus excerptum temporis indicium suppeditant verba τὰ δὲ κατωνομασμένα ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους χίλια εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον. Vera haec, dummodo Ptolemaei inclitos stellarum numeros ad Aratum transferri invitum largiaris, quemadmodum per hasce et litteras et picturas saepius accidit; notam legas ad p. 318, 18. Alterum patet vestigium in eorum laterculo, qui Phaenomena (περὶ πόλου) scripserunt, saeculo altero fere post Chr. n. confecto p. 324, 10—14 ('Aratea' p. 120 sqq.). Mensium autem nomina aegyptia p. 320, ne comparatis quidem sive graecis sive macedonicis (cf infra p. LVIII). Sed ut dixi, dilacerata sunt et misella in scholiorum codicibus diversarum membra isagogarum, quarum plures ratione mere astronomica una certe (c. 24 p. 321) genere fabulari Aratum prosequuntur. Vitae poetae in omnibus exstitisse olim videntur.

Semel isagoga in scholiis citatur p. 432, 13.

2. SCHOLIA

(p. 334—555)

PROOEMI tres redactiones eiusdem commentarii stoici supersunt, 1. Achillis (p. 80—85), 2. interpretis latini (p. 176—179. 334, 13—16), 3. scholiorum graecorum (p. 334—339): vide 'Aratea' cap. I. Utebantur prooemio praeterea Avienus initio 'Arati' sui

1) Ἀν κειμένων?

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

et Aristides rhetor in oratione 'In Iovem' ('Aratea' p. 251 sqq.), fortasse Plutarchus ('De exilio' p. 601 AB [III p. 555 Bern]).¹⁾

CETERA SCHOLIA eadem redactione hodie tradita e codicibus edidi consulto electis Marciano 476 s. XI Parisino 2403 s. XIV Aldina a. 1499 instar codicis habenda. Reliquos libros in 'Prolegomenis' Arati mei enumeratos (ς) respexi quidem saepissime, sed, ne nimis onerarem librum onustum iam satis superque, perraro enotavi.

Duo scholiorum codicum statui genera, alterum Marciano solo, alterum Parisino et Aldina comprehensum; ς modo alteri accedit generi, modo alteri. Prius integrus ideoque multo praestantius, alterum multifariam sane interpolatum, sed, cum saepe numero copiosius sit priore, non aspernandum ac per totum carmen utilissimum. Aldina coeptam et in Parisino et in aliis libris interpolationem quodammodo consummavit. Omnia haec nunc edico magis quam comprobo argumentis: monstrat critica scholiorum adnotatio mea tota tam manifesto, ut verbis parcam.

Dicam porro, quid notis ego marginalibus meis voluerim. Quas more et per hunc librum et alibi mihi consueto adscripsi, ne si quae colligi certa de fontibus possent ab utentibus pergerent ignorari. Ach(illem) in prooemio, Posidonium Sporum Plutarchum (*Αἰτίαι τῶν Ἀράτου Διοσημιῶν*)²⁾ Apollinarium (de quo vide p. XVIII) in Diosemiis, Cat(asterismorum) codicem arche-

1) ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὕγραῖς (ἐν) ἀγκάλαις;

(Euripides fr 941 N.)

οὔτοι τῆς πατρίδος ἡμῶν ὄροι εἰσὶ, καὶ οὐδεὶς οὔτε φωνὰς ἐν τούτοις οὔτε ξένος οὔτ' ἀλλοδαπός, ὅπου τὸ αὐτὸ πῦρ ὕδωρ ἀήρ ἀρχοντες οἱ αὐτοὶ καὶ διοικηταὶ καὶ πρυτάνεις ἥλιος σελήνη φωσφόρος οἱ αὐτοὶ νόμοι πᾶσιν ὑφ' ἐνὸς τάγματος καὶ μιᾶς ἡγεμονίας τροπαὶ βόρειοι τροπαὶ νότιοι ἰσημερία Πλειὰς Ἀρκτοῦρος ὥραι σπόρων ὥραι φυτειῶν (Aratus v. 742). εἰς δὲ βασιλεὺς καὶ ἀρχῶν θεὸς ἀρχὴν τε καὶ μέσα καὶ τελευτὴν ἔχων τοῦ παντὸς εὐθείαι περᾶναι κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῶν δ' ἐπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θεῖον νόμον τιμωρός (Plato 'Leges' IV 715 E). ἢ χρώμεθα πάντες ἄνθρωποι φήσει πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὥσπερ πολίτας. Certe et Platonis locus, qui tamen celeberrimus admodum erat ('De mundo' c. VII fin), et Euripideus in his scholiis coniuncti p. 82, 16. 338, 26.

2) Cf Lampriae catalogum no. 119 (VII p. 475 Bern.).

typo eorum, qui supersunt, simillimum per explicandam primam poematis partem scholiographus is, qui haec multifariam compilavit, vel pluriens vel frequenter adhibuit atque adeo citavit semel p. 361, 3. Abstineo exemplis, editionem evolvas (velut p. 405, 15 sqq.). Ne his quidem aliisque sepositis, quae relicta videbis, ea unius omnia eiusdemque farinae esse ac notae legendo facile perspicitur: longe maximam eorum partem arctissimis inter se vinculis cohaerere elucet evidentissime. Ecce argumenta.

1. Saepenumero certus quidam interpres in scholiis exscriptus ad sese provocat ipsum sive dicturum postea de rebus quibusdam Arateis sive ita, ut iamiam antea satis se ille de quaestione aliqua dixisse oblata certa quadam interpretandi opportunitate indicaret. Documenta affero non omnia, sed ex omnibus potissima.

108 (p. 358, 16—18) οὐπω λευγαλέου τότε νείκεος: ἑλληνισμός πάλιν τὸ τοιοῦτον 'οὐπω ἠπίσταντο νείκεος' ἀντὶ τοῦ 'οὐπω ἤιδεσαν τὰς ἀδίκους στάσεις ταύτας καὶ φιλονεικίας ~ 45 (p. 349, 11) τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρων: πτώσις δὲ ἀντὶ πτώσεως. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ἑλληνισμός.¹⁾

197 (p. 375, 12. 13) τὸ δὲ κυλινδεται: πάλιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν συμφορὰν ~ 73 (p. 353, 12—15) κεκμηότος εἰδῶλοιο: τῷ δὲ κεκμηότι διδασκαλικῶς πάλιν χρῆται πρὸς τὰ προειρημένα (66)· δοκεῖ γὰρ κάμνειν διὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ διὰ τὸ τὰς χεῖρας τείνειν. Cf p. 372, 19. 373, 22. 374, 6 alia.

242 (p. 382, 22—383, 2) ἀμφοτέρων δὲ σφρων: ὁ νοῦς· ἀμφοτέρων δὲ ἐκ τῶν οὐραίων δεσμός τις ἀποτείνεται εἰκό(τω)ς, ἀλλήλων ὄντων ἐγγὺς καὶ ταῖς οὐραῖς μόνον οὐκ ἐπιψανόντων· προείπομεν γάρ, ὅτι πρὸς τὸν ὦμον Ἀνδρομέδας Ἰχθὺς μόνην τὴν οὐρὰν ἔχων ἐπὶ τῷ ζωδιακῷ κεῖται

1) 121. ἑλληνισμός δὲ τὸ ἠπείλει ἀντὶ τοῦ 'διήλεγγε τὴν κακίαν αὐτῶν, ὅτι τοιαύτην γενεὴν οἱ χούσειοι ἔλιπον'. — 248. γαμβροῦ δὲ τοῦ νυμφίου κατὰ Αἰολέας. ἑλληνισμός δὲ τὸ σῆμα ἀντὶ τοῦ 'γαμβρόν οἱ πόδες αὐτῆς σηματοῖεν τὸν Περσέα'· αἶψα γὰρ ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φέρονται· τὸ γὰρ ἐπωμάδιοι κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Περσέως. — 332. τὸ δὲ 'οὐκέτι ἐκείνον' (τὸν Σείριον) ἑλληνισμός. οὐκέτι ἐκείνον ἀνιόντος ἅμα ἡλίω αἱ ἄρουραι ψεύδονται. — 435. τὸ δὲ εὐροιο ἑλληνισμός ἀντὶ τοῦ 'εὐρον ἄνεμον'. — 529. τὸ δὲ χειρῶν δεδιδαγμένος ἑλληνισμός ἐστὶν ἀντὶ τοῦ 'κατὰ χεῖρας μαθὼν καὶ διδάχθεις παρ' Ἀθηνᾶς (καὶ Ὀμηρος [Od V 250] 'εὐ εἰδὼς τεκτοσυνάων') οὐκ ἂν ἄλλως κατασκευάσειε περιφερῇ τρόχῳ οὕτως, ὥς ἔχουσιν οἱ κύκλοι'.

τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀφορῶντος πρὸς τὸν Κριὸν (τῆς) οὐρᾶς ἐπιψαύων. τοῦτον τοίνυν τὸν βορειότερον Ἰχθὺν χελιδόνος ἔχειν τὴν κεφαλὴν φασιν, ὃν Χαλδαῖοι καλοῦσι χελιδονίαν ἰχθύν. τὸ μέντοι σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς ~ 239 (p. 381, 24. 25) ὁ γὰρ ἕτερος ἐν τῷ βορρῶι καὶ τοῦ Κριοῦ βορειότερος καὶ ἐπιψαύει τοῦ ὤμου τῆς Ἀνδρομέδας.

254 (p. 385, 20—24) ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς: τὸ ἀριστερὸν τοῦ Περσέως γόνυ ὀλίγον ἀνωτέρω ὀφείλει εἶναι τοῦ Ταυρείου διχοτομήματος, ὅπου καὶ τὰς Πλειάδας εἶναι ἐλέγομεν, ἐπὶ τὴν ἱξὺν βότρυος δίκην προσαναεκκλιμένης [τῇ τοῦ Ταύρου ἱξύι], οὐρᾶς τρόπον ἀποπληρούσας ~ 172 (p. 370, 13—15) αἱ μέντοι Πλειάδες παρὰ τὸ διχότομον αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὴν ἱξὺν ἀναεκκλιμέναι σχῆμα κατὰ τινας οὐρᾶς ἀποτελοῦσιν, ὡς καὶ ὁ Νικανδρὸς φησιν (Ther 121 sqq.).

273 (p. 395, 4—10) ἐπειδὴ δὲ ἀμυνδρά ἐστιν ἡ Χέλυς, ὡς ἔφαμεν, διὰ πολλῶν εὐκατάληπτον αὐτὴν πειρᾶται δεικνύναι, καὶ φησιν ἡ δὲ μετὰ τῆς Ὁρνιθὸς κεφαλῆς) καὶ τοῦ γόνατος τοῦ εἰδῶλου κεῖται, ὥστε ἴσον ἀπέχειν διάστημα τὴν Ἀύραν τοῦ τε γόνατος καὶ τῆς Ὁρνιθὸς κεφαλῆς· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ μεσηγύ. πάλιν δὲ λαβὼν καιρὸν συντόμως (μνημονεύει) τὸν Ἐν γού)γασιν ~ 268 (p. 394, 10—13) τὸ δὲ ἡ τ' ὀλίγη ἤτοι ὀλίγων ἀστέρων (κατὰ μὲν Ἰππαρχον, ἰ, ὡς δὲ Τιμόχαρις φησιν, ἡ, ὡς δὲ Εὐδημος, ἐννέα), ἥ δτι ὀλίγας ἐπέχει μοίρας. Deest tertium de obscuritate stellarum traditionis iniquitate nunc praetermissum.

301 (p. 400, 1—3) τὸ δὲ Τόξον ὅτ' ἡ ἥλιος: τοῦτο σημαντικόν ἐστι τοῦ προειρημένου μηνὸς Χοιᾶχ ~ 300 (p. 399, 13—19) καὶ δ' ἂν ἔτι προτέρω: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μηνί (287). πρότερος δὲ μὴν τοῦ Αἰγόκερω ὁ Χοιᾶχ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Δεκέμβριος, ὅτε ἐν Τοξότῃ ὁ ἥλιος. ὁ δὲ νοῦς· καὶ ἐν προτέρω μηνί τοῦ Τυβί, ὅς ἐστιν Ἰανουάριος (λέγει δὲ καὶ κατὰ τὸν Χοιᾶχ μῆνα), πολλὰ κακὰ παθὼν κατὰ θάλασσαν πρὸς τὴν ἐσπέραν ὁρμίζου· μακρὰ γὰρ εἰσι τότε αἱ νύκτες, καὶ οὐκ ἔστι σοι εὐχερὲς τότε διαπεραιοῦσθαι.

383 (p. 415, 28—416, 8) ἀλλ' οἷ μὲν καθ' αἰθέρι: ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον. ἀλλ'

οἱ μὲν προειρημένοι πάντες ἀστέρες εὐσύννοπτοι εἰδώλοις ἤρμοσμένοι ἡμῖν φανεροὶ εἰσι, τὰ δὲ προκειμένα ἄστρα κατωτέρω κείμενα τοῦ ἐπιδιωκομένου Λαγωῦ (εἴπομεν δέ, πῶς διαάκινται) πάντα ἐστὶ σκοτεινὰ καὶ ἀνονόμαστα· οὐ γὰρ μορφωθέντα ὀνομασίας ἔτυχεν, ἀλλ' ἀχλυνώδη ὄντα διὰ τὸ εἶναι νότια καὶ ἀπροσηγόρευτά ἐστιν. δι' ἣν δὲ αἰτίαν μέμνηται μόνων αὐτῶν, προεξεθέμεθα ~ 367 (p. 413, 15—27) οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ: μέτρῳ λέγει τῷ μεγέθει. σμικροὶ δὲ καὶ ἀμυδροί. φησὶ δὲ περὶ τῶν νοτίων ἀστέρων τῶν μεταξὺ τοῦ πηθαλλοῦ καὶ τοῦ Κήτους διηκόντων κατὰ τῶν τοῦ Λαγωῦ πλευρῶν. οὗτοι δὲ οἱ ἀστέρες παρὰ τῶν παλαιῶν ἀστρονόμων οὐ διετυπώθησαν οὐδὲ εἰδωλοποιησθαι, ὥσπερ ἅπαντα τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφανεῖς εἰσιν ὄντες σφόδρα νότιοι καὶ ἡμῖν οὐκ εὐσύννοπτοι, διὰ τοῦτο οὐδὲ τυπώσεως ἔτυχον παρὰ τῶν παλαιωτέρων. οὕτω δὲ αὐτοὺς ψιλῶς μνημονεύει ὑπὲρ τοῦ μή τινα ἐν τοῖς νοτίοις τούτους τοὺς ἀστέρας θεασάμενον πλανηθῆναι κτλ.

389 (p. 417, 1—4) ἄλλοι δὲ σποράδην: πάλιν διαλαμβάνει περὶ τινων ἀστέρων κειμένων ἐν τῷ νοτίῳ μεταξὺ τοῦ τε Ἰχθύος καὶ τοῦ Ὑδροχόου καὶ τοῦ Κήτους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν πάλιν διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν ~ 388 (p. 416, 22—27) οἷος ἀπὸ προτέρων: σφόδρα ἀκριβῶς, ἵνα μὴ περὶ Ἰχθύος διαλαβὼν σφόδρα πλανᾷ τὸν ἀκούοντα, ὥς πρὸς τοὺς προειρημένους παρατηρήσας φησὶ τὸ οἷος ἀπὸ προτέρων τῶν προειρημένων ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἰχθὺν Νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως, ἣ ὅτι πρὸς τὸν νότιόν ἐστι κύκλον.

610 (p. 458, 12—14) γραπτέον δὲ οὐ μάλα πᾶσα, ἐπειδὴ οὐχ ὅλη κατηστέριστα, καθὼς εἴπομεν, ἀλλ' ἡμίτομος ~ 342 (p. 410, 5—13) αὕτη δὲ ἡμίτομος φαίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἥτοι οὕτως ἔχουσα θέσεως, ἣ ὅτι [τὰ περὶ] τὴν πρωΐραν ἔχει προονευκυῖαν καὶ προπλέουσαν, εἶγε ἐν τῇ Ὁρθογραφίᾳ περὶ τοῦ προσκειμένου ἰ τῷ ᾧ λέγων ὁ Ἡρωδιανὸς παρετυμολογεῖ (II 1 p. 410 L.), πρόριαν αὐτὴν εἰπὼν παρὰ τὸ προϊέναι καὶ προπορεύεσθαι. ἐπεὶ οὖν τὴν πρωΐραν οὐκ ἔχει ἡ Ἀργώ, φησὶν, ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πρυμνόθεν ἔλκεται ἥτοι ὅπισθεν φέρεται.

738 (p. 474, 20—24) αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα —: διὰ παντός δὲ ἀλλαχόθεν καὶ πολυπλάσιως τὰ πλάτη τοῦ φωτός ἐπεκτείνουσα δηλοῖ καὶ λέγει, ὅποια καὶ πόστη τοῦ μηνός ἐστιν ἡμέρα. προεῖπομεν δέ, ὅτι τῶν μηνῶν αἱ καταλήψεις ἐκ τοῦ φωτός αὐτῆς ἐγγίνονται. ὣ 733 (p. 472).

752 (p. 478, 5—21) Μέτων τις γέγονε παλαιὸς ἀστρονόμος, ὃς ἀκριβῶς ἀριθμήσας εἶπε μικρὸν ἐνιαυτὸν ὥς πρὸς σύγκρισιν τοῦ μεγάλου (περὶ οὗ πάλιν λέγομεν),¹⁾ ὅτε σύνοδος τῶν ζ' ἀστέρων γίνεται ἐπ' ἀπωλείαι τοῦ παντός. δεξάμενοι τοίνυν οἱ μετὰ Μέτωνα ἀστρονόμοι πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν τῶν ἐννεακαίδεκαετηρίδων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιοῦσδε ἔσται χειμῶν καὶ τοιόνδε θέρος καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοῖδε ἄνεμοι, καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελεῖς χρεῖας τοῖς ἀνθρώποις. ἐπειδὴ οὖν ἤδη ταῦτα ἐγνώσθη ἐκ τῶν πινάκων καὶ αὐτὸς ἐκείθεν ἐγνώ τα πολλὰ ὁ Ἄρατος, φησὶν, ὅτι καὶ αὐτὸς γινώσκει· πάλαι γὰρ αἰεὶ δεται καὶ φαίνεται καὶ φανερὰ τοῖς Ἕλλησι γέγονεν. ἐδέξαντο δὲ αὐτὰ Ἕλληνες παρ' Αἰγυπτίῳ καὶ Χαλδαίῳ (cf ad 458 p. 429, 6—17).

779 (p. 481, 16—482, 2) ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν: πρὸς τὴν ἐσπέραν καὶ δύσιν, ὅτε καὶ ἀρχὴν ἔχει ἀπὸ συνόδου οὕσα ἡλίου· εἶπομεν γάρ, ὅτι τὰς ἀρχὰς ἀπὸ συνόδου ἔχουσα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ἐσπέραν φαίνεται. ὣ 740 (p. 475, 1—8) ἄκρα γε μὴν νυκτῶν: περὶ μὲν τῆς ἐν νυκτὶ τῶν ἁρῶν διακρίσεως ἤδη προεῖπομεν. αὐτὴν δὲ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶ τοῦ μηνός, ἐξῆς διδάσκει. μῆνα δὲ λέγομεν τὸν ἀπὸ συνόδου σελήνης καὶ ἡλίου χρόνον ἐπὶ σύνοδον, ὅταν ἡ ἡμερῶν κθ'. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων συνόδων ἡμέραν ἄκουε τὸν ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας χρόνον. τοῦτωι δὲ τῷ μηνὶ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν πολιτικῶν ἡμερῶν ἀγωγὴν, καὶ νῦν ἔτι χρῶνται πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων.

783 (p. 482, 29—p. 483, 4) τριταίαν ἄγουσα ἡμέραν ἀπὸ συνόδου καὶ οὕσα λεπτή (οὕτω γάρ ἐστι τριταία οὕσα) καθαρόν καὶ διανγὲς τὸ φῶς ἔχουσα εὐδίας ἐστὶ σημαντική. λεπτή δὲ οὕσα, τουτέστι τριταία, καὶ σφόδρα ἐρενθὺς οὕσα καὶ πυρῶδες

1) Ita libri, scripti vix recte πάλαι ἐλέγομεν.

τὸ φῶς ἔχουσα πνευμάτων ἐστὶ δηλωτική. ταῦτα δὲ προ-
 ειρήκαμεν ὡς ib (p. 482, 17—28) λεπτὴ μὲν καθαρή
 τε —: τουτέστι τριταία οὐσα, εἰ μὲν λαμπρὸν εἶη τὸ φῶς,
 εὐδίας ἐστὶ σημαντικόν, εἰ δὲ πυρρὸν καὶ ξανθόν, ἀνέμου
 δηλωτικόν, εἰ δὲ μέλαν καὶ ζοφῶδες, χειμῶνος καὶ ὑετοῦ.
 ἔστι μὲν οὖν αὐτὸ τὸ σεληνιακὸν φῶς διόλου ἀπαθὲς καὶ
 λαμπρὸν (ἄτοπον γὰρ τοῖς στοιχείοις πάθῃ διδόναι), ὃ δὲ
 περιεκείμενος ἡμᾶς οὗτος ἀῆρ πρὸς πάντα συμπάθειαν ἔχων
 τοιοῦτον αὐτῆς ἀποδεικνύει τὸ φῶς· ὅτε γὰρ πνεῖν μέλλουσι
 ξηροὶ ἄνεμοι, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομένης ἀντιλαμβανόμενος
 ὃ ἀῆρ πυρρὸς γίνεται καὶ ξανθοῦται· καυστικὸν γὰρ αἰεὶ τὸ
 ξηρὸν καὶ πυρῶδες. καὶ οὗτος ὁ ἀῆρ τοιοῦτος γενόμενος
 σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν οὕτως ὥρᾱν τῆς σελήνης τὸ φῶς, καὶ
 ἔστι σημεῖον ἀνέμων ξηρῶν.

817 (p. 489, 17—20). καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον: καὶ
 εἰ μειζόνως ἀπολύεται. προείπομεν δέ, ὅτι διαρρήγνυται
 καὶ διακρουομένη μᾶλλον ἀπλοῦται (καὶ) μὴ δυναμένη δι-
 κνεῖσθαι πλεονα τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικ-
 νύει ὡς 792 (p. 485, 19—25) εἰ δ' αὕτως ὁρᾷ: τὴν δὲ
 ὁμοίαν φαντασίαν καὶ τεταρταία οὐσα εἰ παρέχοιτο, ἀρχὴν
 χειμῶνος ἀθροιζομένου μαντεύεται, ἔμοι δοκεῖν πυκνου-
 μένου τοῦ ἀέρος διὰ τὴν τῶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας πνευμάτων
 φύσιν. αἴτιον δὲ τῆς πυκνώσεως τὸ διὰ πολλοῦ τοῦ διαστή-
 ματος ἀπὸ τοῦ ἐσπερίου ὠκεανοῦ φερόμενον τὸ πνεῦμα ἀδυ-
 νατεῖν τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ὠθεῖν, ὅθεν ἰσταμένου καὶ
 ἀντισχομένου ἀπαντᾷ ἡ πύκνωσις.

877 (p. 501, 17sq.) οὐδὲ μὲν ἡέλιος: καὶ περὶ τὸν
 ἥλιον ἄλως συνίστανται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης
 ἔφαμεν ὡς 811 (p. 488).

878 (p. 501, 23—28) ταύτας (τὰς ἀλῶας) δὲ λέγουσι χει-
 μῶνα ποιεῖν· εἰ γάρ, ὡς προείπομεν, ὁ χειμερινὸς ἀῆρ
 ἀπὸ τοῦ πλήθους ἀναδίδωσιν αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανόν, αὗται
 δὲ ἐλθοῦσαι ἐγγὺς ἡλίου μὴ καταφλεχθῶσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς
 στερεότητος μέινωσιν οὕτω, πάντως μέγαν πᾶν χειμῶνα
 σημαίνουσι, καὶ μᾶλλον, ἐὰν δύο γένωνται ὡς 811 (p. 489, 6—13).

905 (p. 507, 23—508, 4) εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέως προ-
 εἴπομεν καὶ ἐν Φαινομένοις, ὡς ἐπὶ τοῦ Θυτηρίου καὶ

τοῦ Κενταύρου, ὅτε μέλλουσι πνεῖν, ἄνεμοι τοῖς πλησίον αὐτῶν παχυμερεῖς συστάσεις προαναστελλουσι καὶ λαμπρὰ ἀποδεικνύουσιν. οὕτω καὶ νῦν, ἐάν, φησὶν, ὁ ἐκ βορείου μέρους τῆς Φάτης ἀμαυρὸς φανῇ ἡρέμα πως ἀχλυώδης ὢν, ὁ δὲ νότιος Ὅνος φαίνεται, τότε ἐπισκόπει καὶ ζῆτει πνευσόμενον τὸν νότον· τὰ γὰρ πρὸ ἑαυτοῦ ὁ ἄνεμος ἀναστείλας καὶ τὸν νότιον Ὅνον φανερώτερον πεποίηκεν ὡ 415, 6 (p. 421, 26—422, 3) ὅψι — μάλα κυμαίνοντι: καὶ μᾶλλον τὰ ἐν ὕψει αὐτοῦ ἀνωτέρω πεπιεσμένα καὶ ἐσκαπασμένα μέλανι καὶ δεινῶι νέφει· φιλεῖ γὰρ προαναστελλεῖν ὁ πνεῖν μέλλων ἄνεμος τὰ ὑπερκείμενα νέφη καὶ πυκνοῦν.

982 (p. 525, 17—19) εἴπομεν, ὅτι ἀδιάκριτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις αἱ τοῦ ἔτους ὥραι. μὴ καταφρονήσης οὖν τούτου τοῦ σημείου ὡ 924—9 (p. 512, 12—16) καὶ Θέρος βρονταί τε —: παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις κεκριμέναι εἰσιν αἱ ὥραι τοῦ ἔτους καὶ ὁ χειμῶν ἔχει τὰ προσήκοντα, ὅλον ἀστραπὰς καὶ βροντάς, καὶ Θέρος ὁμοίως, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέρεσιν ἄκριτά ἐστι καὶ ἀόριστα, καὶ πολλάκις ἐν καιρῶι Θέρους βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ ὑέτος.

1001 (p. 529, 10—18) καὶ ἥσυχα ποικίλλουσα —: τουτέστι ποικίλλουσα τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς διαφορὰς φωνῶν καὶ πολύφωνα κρώουσα. προείπομεν δέ, ὅτι καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ κορώναι ἀρχομένου χειμῶνος ἡδόμενοι φαίνονται. λοιπὸν δὲ προϊόντος καὶ ἐπίτασιν τοῦ κρύους ἔχοντος οὐκέτι χαίρουσιν, ἀλλ' ἀρχομένου Θέρους πάλιν ἡδόμενοι φαίνονται· τὰς γὰρ τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσιν. φασὶ δέ, ὅτι, ὅταν καὶ ἡ κορώνη ποικίλῃ τῇ φωνῇ καὶ ἥσυχά κρώῃ καὶ μὴ τραχέα, δηλοῖ ὅφ' ἡδονῆς εὐδίαν ὡ 968 (p. 522, 20—23) πάλιν τῇ βαρελαί φωνῇ καὶ τῇ συνεχελαί τῆς κραυγῆς ἐσομένου χειμῶνος [σημεῖον] τὸν ἐνδιαθέτως βοῶντα δείκνυσιν· καὶ αὐτὸς γὰρ φιληθεῖ τοῖς ὕγροις.

1023 (p. 533, 19—22) καὶ ὁψὲ βοῶντες —: καὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν βοῶντες οἱ κολοιοὶ σημειὸν εἰσι χειμῶνος, ὅταν ἐσπερίζοντος τοῦ καιροῦ κολίτου φροντίζωσιν. βοῶσι δὲ χάριν τῆς αὐτῶν κολίτης· ὥς γὰρ εἴπομεν, πρὸ τοῦ χειμῶνος ἔρχονται αὐτόσε ὡ 970 (p. 522, 27—523, 5) . . . καὶ τῶν νησῶν αἱ οἰκουροὶ καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀρόφους ἀναστρεφόμενοι

κολοιοὶ κατὰ τὰς τῶν οἰκημάτων ἐξοχὰς ὑπὲρ τοῦ ζητεῖν σκέπας ἀνατινάσσοντες τὰ πτερὰ σημείον εἰσι χειμῶνος. πάντα δὲ τὰ ὄργανα διαινώμενα τινάσσει τὰ πτερὰ.

1039 (p. 536, 28—537, 3) καὶ περὶ χιῶνος ἐσομένης ἀφορῶν μάθοις τοῖς κέγχροις τοῦ λύχνου, ὅταν πάντη πλησίον τῆς μύξης ἔχη σημεία· καὶ γὰρ περὶ τὴν μύξαν πολλάκις ὡς κέγχροι τινὲς συνίστανται, ἃ προελέγομεν, ἐκ τῆς ὑγρότητος τοῦ ἀέρος ὡς p. 526.

1064 (p. 541, 1—5) αὐτὰρ ὅτε σφῆκες —: ὅταν ἐν φθινοπωρινῇ τοῦ ἔτους ὦραι οἱ σφῆκες κατὰ πλήθος συνηθροισμένοι ἐν πολλοῖς τόποις βλέπωνται καὶ πρὸ τῆς ἐσπερίου τῶν Πλειάδων ἀνατολῆς, χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν. προεῖρηται δέ, ὅτι ἡ ἐσπέριος ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων χειμῶνα ἐπιφέρει ~ 257 (p. 392, 3—8) σημαίνουσιν αἱ Πλειάδες καιρούς· ἐῷαι μὲν γὰρ ἀνατέλλουσαι σημαίνουσι θέρους ἀρχήν, ἐῷαι δὲ δύνουσαι ἀντίληψιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων. ἐσπερίαν δὲ ἀνατολὴν ποιούμεναι χειμῶνος ἀρχήν σημαίνουσιν. τῆς δὲ ἐσπερίου δύσεως οὐκ ἐμνήσθη διὰ τὸ συμβαίνειν αὐτὴν περὶ τὴν ἑαρινὴν ἡσημερίαν καὶ μηδὲν ἐξαίρετον περιέχειν σημείον.

His exemplis simul eum elucet astronomum fuisse, qui ita Aratum perpetua interpretatione commentaretur, idque cetera quae de industria omisi in scholiorum compilatione testimonia per totum corpus disiecta comprobant.

Patriam interpretis in Aegypto quaerendam esse sequitur e scholio ad v. 443 (424, 22—425, 13) τοῦτο δὲ τὸ ζῳῖδιον οἱ Ἕλληνες Ὑδραν ἐκάλεσαν τὸ ζῳῖον, ὃ κατηγωνίσαστο ὁ Ἡρακλῆς. οἱ μὲντοι Αἰγύπτιοι Νεῖλον εἶναι τοῦτο τὸ ἄστρον λέγουσι καὶ λόγους σφόδρα πιθανοὺς παρέχονται· ἡ γὰρ κεφαλὴ τοῦ ζωιδίου ἐστὶ περὶ ἰε' μοῖραν τοῦ Καρκίνου περὶ τὴν Ἐπιφθ. μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ τὰς ἀρχὰς . . . τὸ μέσον αὐτοῦ ποιεῖται τοῦ σώματος τὸν Λέοντα τῷ Μεσορῇ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Αὐγουστος, ὅτε τὸ μεσαίτατόν ἐστι τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως. τὰ δὲ τελευταῖα αὐτοῦ περὶ τὴν Παρθέρον· τοῦ γὰρ Θῶθ, ὅς ἐστι Σεπτέμβριος, τὰ τελευταῖα εἰσι τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως. ἡ δὲ οὐρὰ αὐτῆς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὀφείλει εἶναι τοῦ Κεν-

ταύρου, ἵνα καὶ ὑπὸ τὰς Χηλὰς ἦι τὸ τέλος αὐτῆς (τῷ γὰρ Φαωφί παύεται ὁ Νεῖλος, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ὀκτώβριος), ἄλλως τε καὶ ὁ Κόραξ ἐπὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ τοῦμφανὲς ἡμῖν παρίστησιν· καὶ γὰρ τῆς χοροῖας αὐτοῦ, τοῦ Κόρακος δηλονότι, μελανούσης νοοῦμεν, ὅτι τότε ἀφανῆς γίνεται ὁ Νεῖλος. καὶ ὁ Κρατῆρ δὲ οἰκεῖον πηγῇ ἢ ποταμῷ, ἄλλον (δὲ) ζώου ἄλλοιον.

Perspicuum igitur, cur ad res Aegyptiorum respexerit, et sacras et profanas, identidem et menses Aegyptiorum cum Romanis exaequare voluerit cum alibi tum p. LII. LVI. Hinc eidem enarratori haec sunt consimillima omnia procul dubio assignanda:

150 (365, 24—366, 7) ἄπτεται πως καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν δηλῶν καὶ τὸν πρὸς Αἶδην γάμον ἐν τῷ λέγειν κενεαὶ — ἄρουναι· αὐτὴν γὰρ εἶναι τοὺς καρποὺς καὶ τὴν μητέρα τὴν γῆν· καὶ γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις τῷ Ἐπιφί [Ἰουλίῳ] μηνί, ὅτε ἐν Λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, τότε καὶ ἡ τῆς Κόρης ἀρπαγὴ τελεῖται. περὶ τὴν ὀγδόην καὶ εἰκάδα τοῦ Ἐπιφί μηνὸς γίνεται ἐν Λέοντι ὁ ἥλιος, ὅτε καὶ ὁ Κύων τὰς ἐπιτολάς ποιεῖται· οὐ γὰρ πάντως περὶ πέμπτην καὶ εἰκάδα ὁ Κύων τὰς ἐπιτολάς ποιεῖται, ἀλλὰ καὶ περὶ κθ' καὶ λ' πρὸς τὴν βραδυτέραν τοῦ ἡλίου κίνησιν.

152 (p. 366, 8—20) τῆμος καὶ κελάδοντες· τότε, φησί, καὶ κελάδοντες ἄνεμοι ἐμπέπτουσι τῷ πόντῳ, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Λέοντι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις αἱ κληίδες τῶν ἱερῶν λεόντων φέρουσι πρόσωπα καὶ τοῦ ὀχήματος ἀλύσεις ἀπηιώρηνται [ἢ χασμήματος] καρδίαν ἐξηρητημένην ἔχουσαι. τὸ δὲ πλῆθος τῶν βρόχων τῆς ἀλύσεως τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσας λέγουσι μοίρας ἐπέχειν τὸν ἄστέρα ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Λέοντος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀριθμονύμενου. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον ἀνιερώκασιν ἡλίῳ· τότε γὰρ ἐμβαίνει καὶ ὁ Νεῖλος καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ περὶ τὴν ἡῷ κατὰ ἐνδεκάτην ὥραν φαίνεται. καὶ ταύτην ἀρχὴν ἔτους τίθενται καὶ τῆς Ἰαίδος ἱερὸν εἶναι τὸν Κύνα λέγουσι καὶ αὐτοῦ τὴν ἐπιτολήν. ἐφ' ἣν καὶ τὸν ὄρτυγα θύουσι, τῷ πταρμῷ τοῦ ζώου σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρου.

265 (p. 392, 21—393, 10) ἦρι καὶ ἐσπέριαι· ἦρι τὸν

ὄρθρον ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνατολήν, ὅτε ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλουσι σὺν ἡλίῳ ὄντι ἐν τῷ Ταύρῳ, ἀπὸ ε' καὶ εἰκάδος τοῦ Φαρμοῦθι μηνός, ὃς ἐστὶ κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλιος, ὅτε καὶ τοῦ Θερμίζειν ὁ καιρὸς παρ' Αἰγυπτίους. ἐσπέραι δὲ θυτικάι ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ὅτε ἑῷαι δύνουσιν ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ Ἀθὺρ μηνί, ὃς ἐστὶ κατὰ Ῥωμαίους Νοέμβριος, ὅτε ἐστὶ καὶ καιρὸς τοῦ ἀροτριᾶν· τότε γὰρ ἐσπέραι οὐκ εἰσι πρὸς ἐσπέραν δύνουσαι (οὐδὲ γὰρ εἰσι πρὸς ἐσπέραν δύομεναι), ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐσπέρας τὴν δύσιν ποιοῦνται· ὅτε γὰρ σὺν Σκορπίῳ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, τότε Ταῦρος εἰς δύσιν ἑῷος καταφέρεται. τὸ δὲ ἐξῆς τοῦ ῥητοῦ οὕτως ἔχει· αἱ δὲ ὄνομασταὶ ἦρι καὶ ἐσπέραι εἰλίσσονται καὶ συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ. καὶ τούτων ὁ Ζεὺς αἴτιος, ὃς κατηστέρισεν αὐτάς, ὅστις αὐταῖς καὶ θέρους ἀρχομένου καὶ χειμῶνος σημεῖα φέρειν ἐποίησεν. ληπτέον· ἑῷαι Φαρμοῦθι ἀρχομένου θέρους ἀνατέλλουσιν, ἑῷαι δὲ δύνουσι τῷ Ἀθὺρ μηνί ἀρχομένου χειμῶνος.

332 (p. 408, 11—18) ἃμ' ἡελίῳ ἀνίοντι· συνανατέλλει τῷ ἡλίῳ ὁ Σείριος, ὅτε γίνεται εἰς τὸν Θερμινὸν τροπικὸν ἐν τῷ Καρκίνῳ περὶ τὸν Ἐπιφί μηνᾳ, ὃς ἐστὶ κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ ἑφέρει — πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν (II XXII 31). τὸ τηνικαῦτα σφοδροῦ γινομένου τοῦ καύματος πάντες οἱ πρόσφοροι καρποὶ πέπειροι γίνονται, φησὶν.

408 (p. 420, 6—13) ἀρχαίη νύξ· ἀρχαιότερα γὰρ καὶ πρεσβυτέρα τῶν θεῶν καὶ παρ' Ἑσιόδῳ (Theog 123) ἑκ Χάεος δ' Ἑρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο. φασὶ δέ τινες, ὅτι μυθικῶς τι ἐπιψαύων καὶ φυσικῶς ἅπτεται, ὅτι ἡ νύξ ὀδυρομένη τὴν τῶν ἀνθρώπων ταλαιπωρίαν τοῦ θαλαττίου χειμῶνος καὶ τῆς ζάλης σημεῖον ἔθηκεν ἐκεῖνο τὸ Θυτήριον, ὅτε ὁ ἥλιος <ἐν> Αἰγοκέρῳ τῷ Τυβί μηνί, ὃς ἐστὶ κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος, ὅτε καὶ ἐν χειμῶνι πνεῖ ὁ νότος.

462 (p. 430, 18—431, 6) ἦτοι μὲν τά γε κεῖται· διδάξας τὰ περὶ τῶν Φαινομένων ἦλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων διδασκαλίαν, οἵτινες αὐτοὶ μὲν καθ' ἑαυτοὺς ἀφανεῖς εἰσι πλὴν τοῦ γαλαξίου, ὅτι ἐστὶ νεφελώδης. ἀπὸ τῶν ἐπιψανόντων δὲ αἰτῶν ζωιδίων ποιεῖται τὴν κατάληψιν. ποι-

εἶται δὲ λόγον περὶ τῶν δ' κύκλων, τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ ζωιδιακοῦ· οὗτοι γὰρ εἰσι μάλιστα βιωφελεῖς, ὁ δὲ ἀρκτικός καὶ ὁ ἀνταρκτικός καὶ ὁ γαλαξίας οὐδεμίαν τροπῆς ὠφέλειαν ἔχουσι, καὶ ὁ μὲν θερινὸς τροπικός, ὅτι ἐν τῷ Καρχίνῳ γενόμενος ἀρχεται τὸ θέρος ποιεῖν, ὁ δὲ ἰσημερινός, ὅτι δύο γίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν ἐαρινή τῷ Κριῷ Φαμενῶθ κέ', ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Μάρτιος, ὅτε προσθήκην λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι. γίνεται δὲ χειμερινή ἰσημερία ἐν ταῖς Χηλαῖς, ἐν τῷ Ζυγῶν τῷ Φαωφί μηνί, ὅς ἐστιν Ὀκτώβριος, ὅτε καὶ αἱ νύκτες προσθήκην λαμβάνουσιν, ὁ δὲ χειμερινός, ὅτε (ἐν) Αἰγοκέρῳτι ἀρχεται τὸν χειμῶνα ποιεῖν, καὶ ὁ ζωιδιακός δέ, ὅτε διαπορευόμενος τοῦτον ὁ ἥλιος ἐνιαυσίως τοῦ τε χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους αἴτιος γίνεται.

513 (p. 440, 21—26) ἐν δέ οἱ ἡμέραι: ἐν ἀμφοτέραις δὲ ταῖς ἰσημεριναῖς ἐν αὐτῷ γίνονται αἱ ἡμέραι ταῖς νυξίν ἴσαι· ἰσοῦνται γὰρ περὶ μόνας τὰς πρώτας μοίρας. δύο δὲ γίνονται ἰσημερίαι, φησί, καὶ μία μὲν, ὅτε φθίνει τὸ θέρος· τῇ γὰρ κέ' τοῦ Θώθ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Σεπτέμβριος, γίνεται ἐν ταῖς Χηλαῖς ἡ τροπή, καὶ ἰσημερία ἐστὶ μειουμένων τῶν ἡμερῶν. —

946 (p. 517, 8—15) ἡ μᾶλλον δεῖλαι γενεαὶ ὑδροῖσιν — ὁ ὕδρος οὗτος εἰδός ἐστιν ὄφεως, ὃς τοὺς βατράχους σιτεῖται, ὡς ἔχομεν παρὰ τῷ Νικάνδρῳ (Ther 416). διὰ τοῦτο ὑδροῖς ὄνειαρ τὸ τῶν βατράχων γένος· αὐτοὺς γὰρ σιτοῦνται. ὁ δὲ λόγος· ἐστὶ, φησί, τεκμήρια χειμῶνος, ὅταν μᾶλλον παρὰ τὴν συνήθειαν κραυγάζωσιν οἱ βάτραχοι, οἵτινές εἰσιν ὑδροῖς ὄνειαρ. παρ' Αἰγυπτίους δὲ ἐν τῷ θέρει μείζον κραυγάζουσι προσδοκίαι τῶν Νειλώων ὑδάτων, οἷς φιληθοῦσι καὶ ἀφ' ὧν ζῶσιν.

1010 (p. 531, 17—20) καὶ αἱ γέραναι πάλιν τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσιν, ἀλλὰ χειμῶνι μὲν ἀπὸ Θράκης ὡς ἐπὶ τὰ θερμότερα φεύγουσι [καὶ] εἰς τὴν Αἴγυπτον. πάλιν δέ, ὅτε χειμῶν, καὶ τὸν αὐτὸν ἀνίουσι δρόμον.

Passim per haec scholia ad 'utilitatem vitalem' (τὴν βιωφέλειαν) hominum et rusticorum et navigantium spectasse Aratum

non sine consilio ac studio impenso profitetur interpres (p. LIV. LX alibi). Sunt igitur illius certe haec quoque scholia:

287. 8 (p. 397, 16—24) *μὴ κείνῳ ἐνὶ μηνί* —: πολλὰ κίς εἴπομεν, ὅτι οὐ μόνον ἕνεκα τῆς γνώσεως τῶν φαινόμενων γράφει ὁ Ἄρατος, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων βιωφελεῖς εἰσάγει καιροὺς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν διαγράφων φησὶν· ἀρχὴ γὰρ χειμῶνος, ὅτε (ἐν) τῷ Αἰγοκέρῳ γίνεται ὁ ἥλιος. ἐπάγει γοῦν, ὅτι 'μὴ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν (λέγει δὲ τὸν Τυβὶ μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος· τότε γὰρ σφοδρὸς ἐστὶ χειμῶν) ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλύζον πλέων καὶ ναυτιλλόμενος, ἐν ἀναπεπταμένῳ πέλγει τὸν πλοῦν ποιούμενος'.

100 (p. 357, 15—21) *εὐκηλος φορέοιτο*: ἥσυχος εὐμενῆς φέροιτο ἐν οὐρανῷ. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύει μὲν ἐνδεικνύμενος τὸ μὴ ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίκης μόνον σχεδὸν ἐξείργασται, δεόντως· ἐκπομπεύει γὰρ τὸ κατὰ τὴν δίκην χρήσιμον καὶ βιωφελές ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως καὶ ὡς ἂν εἴποι τις Ὅμηρικῷ πλάσματι χρῆσάμενος.

136 (p. 361, 11—16) *τινὲς δὲ τῷ Ἀράτῳ ὡς παρατείνονται τὴν μυθολογίαν ἐπεμέμψαντο* ἐν τῷ προτέρῳ μύθῳ. καὶ φαμεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ βλασφημίαν τινὰ εἶχεν ὁ περὶ Ἀρκτῶν καὶ τοῦ Διὸς τοῦ Κρονίωνος, οὗτος δὲ βιωφελὴς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τοῦτο καὶ παρεξέτεινεν αὐτόν.

Item Orionis fabula βιωφελῶς ab Arato explicata dicitur ad v. 636 (p. 461, 10 sqq.). Cf ad v. 909 p. 508, 21—509, 2.

Mitto alia multa. Porro eidem interpreti astronomo reddiderim sive imaginum sive delineationum memorias per scholia manifestas, sed adhuc Aldinae vitio obscuratas, praesertim cum semel moris cuiusdam aegyptii mentio iniciatur.

24. *τοῦ δὲ ἄξονος τὰ πέρατα πόλοι εἰσὶν εἰρημένοι*· περὶ γὰρ αὐτοὺς πολεῖται ὁ οὐρανὸς καὶ στρέφεται. γραμμὴ δὲ ἐστὶν εὐθεῖα ἢ ἀπὸ σημείου ἀρξαμένη, ὡς τὸ ὑποκείμενον (figuram olim adscripserat in ima pagina)· ἀπὸ γὰρ τίνος ἀρχῆς ἐποιήσαμεν τὴν γραμμὴν καὶ εἰς τέλος ἐλήξαμεν. ἢ δὲ εὐθεῖα γραμμὴ τοῦ ἄξονος τοὺς δύο πόλους ἔχει τοὺς ἀπὸ σημείου εἰς σημειον.

318. γλήνεα, παρβολάδην —: οὕτως <sequebatur figura adscripta>· ῥομβοειδὲς γὰρ τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ποιητικῶς δὲ εἶπε τοὺς ἀστέρας γλήνεα· γλήνη γὰρ νῦν ἐστὶν ἡ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ κόρη.

190. οὐ γὰρ μιν πολλοί: ἡ Κασσιόπεια ἀστέρας ἔχει ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκ διαστήματος ἀλλήλων κατ' εὐθείαν ὡς ἔγγιστα κειμένους. ὣν ὁ βορειότατος ἐπὶ τῆς καθέδρας ἐστίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τούτων μεταξὺ δύο τὸ τῆς Λακωνικῆς δικιλίδος σχῆμα ποιοῦντες τοιοῦτον (sequebatur figura). ὣν ἡ μὲν πρώτη γραμμὴ ἐστὶ τὸ σῶμα, ἡ δὲ πλαγία τὰ γόνατα.

192. οἷν δὲ κληίδι: τὸ ἔνδοθεν ἡρμοσμένην εἶναι τὴν κλεῖν ἀρχαῖόν ἐστιν· οὐ γὰρ ὡς νῦν ἐκτὸς εἰσιν αἱ κλειδές, ἀλλ' ἔνδον τὸ παλαιὸν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσιν. καὶ Ὅμηρος οἶδε τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔσωθεν τὰ θυρώματα ἀνακρούονται κληίδι . . . ἐστὶν οὖν ἡ Κασσιόπεια ἐν οὐρανῷ οὐχὶ πᾶσα, ὡς γέγραπται, ἀλλ' οὕτω <sequebatur olim figura> κλειδὸς ἔχουσα ἀρχαίας σχῆμα, καὶ οἱ ἀθροοὶ ἀστέρες τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, οἱ δὲ πλάγιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, οἱ δὲ κατωτέρω ἅμα καὶ πόδας καὶ τὴν καθέδραν, ὡς δικιλίδα. Ceterum ad globum quoque provocat interpretes identidem, velut ad v. 251 (p. 384sq.):

καὶ οἱ δεξιτερὴ μὲν: πάλιν ἐν οὐρανῷ ἡ τοῦ Περσέως δεξιὰ πρὸς τὴν τῆς Κασσιόπειας καθέδραν ἐκτέταται, ἐπειδὴ ἔνδον ὀρῶσι τὰ ζώδια πρὸς τὸν οὐρανόν. ἡμεῖς δὲ τὰ νῶτα ὀρῶμεν ἐν ταῖς σφαίραις, ἐκεῖνα δὲ οὐκέτι οὕτως, ἀλλὰ τὰ νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχουσι πρὸς τὸ ὀρᾶσθαι τὴν ὄψιν. διό, ἐὰν λέγῃ δεξιὰν χεῖρα ἢ ἀριστεράν καὶ εὗρωμεν τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῇ σφαίρᾳ, μὴ ξενίζώμεθα· ἔνδον γὰρ ὤφειλε τὰ ζώδια ὡς πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχειν τὴν ὄψιν, ὡς καὶ ἐν οὐρανῷ, ἀλλ' ἐκτὸς γράφεται πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς ἀκριβῶς γνῶναι.

Item ad v. 248 (p. 384, 1—5) v. 322 (p. 406, 1—5, cf Thiele p. 48¹) alibi.

Denique, ne finibus suis excurrat commentatiuncula, paraphrasi praesertim Aratum ille adiuvare studuit interpretes. Docent exempla allata (p. LI—LXI passim), docent alia innumera unaquaque pagina facile invenienda. Lemmata mihi constat primitus illi

commentario non fuisse praefixa: succreverunt tunc demum, cum commentarius perpetua paraphrasi instructus cum aliorum commentariorum reliquiis tempore Byzantinorum in unum quoddam corpus contaminaretur. Videbis in editione me male nunc in scholiis Marcianis et Parisinis discerpta reconciliando saepius sanasse.

Semel in his scholiis ad isagogam relegari p. XLIX dictum est.

Theo Alexandrinus saeculi quarti astronomus idem Arati fuit interpres (p. 146 a). Idem Byzantini testantur. Velut Maximus Planudes eam scholiorum recensionem, quam edidi, a Theone confectam esse nescio ubi legerat: Planudeae enim redactioni in illa ipsa exstructae praescribitur cum alibi tum in codice Achillis Mediceo XXVIII 44 s. XV fol 43 a (cf 'Aratea' p. 2)

ἐκ τῆς εἰς τὰ τοῦ Ἀράτου Φαινόμενα Θέωνος ἐξηγήσεως ἐκλογαὶ διορθωθείσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.

Item in codice Parisino 2842 s. XV fol 27a med scriptum et fol 118b repetitum legitur manu recentiore

Θέωνος τοῦ μαθηματικοῦ ἐξήγησις τῶν Ἀρατείων Φαινομένων. Pertinere hunc titulum voluit librarius ad p. 1—26a, quibus Phaenomena Arati continentur alia tamen manu exarata. Denique memineris Aldinae ita e codice aliquo, quemadmodum nunc apparet, subscripta (p. 555 adn):

τέλος τῶν τοῦ Ἀράτου Φαινομένων καὶ Διοσημεϊῶν καὶ τῶν τοῦ Θέωνος σχολίων.¹⁾

Eiusdem Theonis esse epistulam ad Iulianum dedicatorem post scholia servatam (p. 554, 20—555, 14) in 'Analectis Eratosthenicis' demonstravi (p. 40 sq.). Paraphrasta etiam et interpres simul

1) S. XVI scriptoris testimonium Aventini nomine hucusque inediti sed, quemadmodum audio, mox edendi Carolo Weyman acceptum refero:

Primi Aegyptii, ut Theon in commentariis, quae scripsit in Aratum, refert, cum animadverterent ob velocitatem lunae facile errari posse, redegerunt annum in menses solares.

Aegyptii incoeperunt annum suum, ut Theon refert, in Leone, id est Iulio, Athenienses in Iunio et solstitio aestivo.

Pertinent haec ad schol 735 (p. 473) et 152 (p. 366). Sumpta fortasse ex Aldina.

Ptolemaei 'Syntaxeos' Theo exstitit. Igitur conspirante etiam tempore, ut ante tria lustra ita hodie Theonem iudico eum ipsum agnoscendum esse Arati commentatorem, cuius vestigia per scholarum nostrorum compagem amplissima patefeci. —

De signis criticis dixi in 'Prolegomenis' Arati p. XII—XIV.

NONNUS in hac de commentariorum Arateorum quaestione difficilis, imitationes aperte Arateas si excipias, quas in editione annotavi.¹⁾ Ordine progrediar a paene certis ad incerta. Ita Nonnus I 254. 5 et 460—462:

γέλτων δ' Ἡριγόνης ἐλατῆρ δμόφοιτος Ἀμάξης
πήχει μαρμαίροντι καλαύροπα πάλλε Βοώτης. —
ἔσσο καὶ ἀστερόεις μετὰ βουκόλον, ἦχι Βοώτης
φαίνεται, ἀστραίην δὲ καλαύροπα καὶ σὺ τιταίνων
ἔσσο Λυκαονίης²⁾ ἐλατῆρ Ἀρχτῶιος Ἀμάξης.

Baculum non novit Aratus 91 nec 'Catasterismorum' liber, norunt picturae (Thiele p. 96), ut sive globum sive picturas singillatim sive utrumque habuisse Nonnus videatur. Habet haec e globo:

γούνατι δ' Εἰδῶλοιο καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ Κύνῳι
Φόρμιγξ ἀστερόεσσα Διὸς μαντεύσατο νίκην (I 256. 7). —
μολπῆς δ' ἄξια δῶρα παρ' ἀστεροφεγγεῖ Κύνῳι³⁾
στηρίξω σέθεν αὐλὸν Ὀλύμπιον, ἡδυμελῇ δὲ
οὐρανίῃ Φόρμιγγι τεὴν σύριγγα συνάψω (I 465—467). —
ἀντέλλων δὲ παρὰ σφυρὸν Ἠνιοχῆος
νυμφίος ἀστερόεις ἀμαρύνσετο Ταῦρος Ὀλύμπου
εἰαρινῶι Φαέθοντι φιλόδροσα νῶτα φυλάσσω
ὀκλαδὸν ἀντέλλων ἐπικάρσιος, ἡμιβαφῆς δὲ
δεξιὸν Ὠρίωνι πόδα προβλήτα τιταίνων
φαίνεται, ἐσπερίην δὲ θωότερος ἄντυγα βαίνων

1) R. Koehlerum *Ueber die Dionysiaka des Nonnos von Panopolis* p. 93³ video illa in Nonni carmine Aratea negare maluisse. Certe iniuria. Catasterismis Nonnianis praeclarus ceteroquin 'Dionysiacorum' explicator nullam prorsus operam impendit.

2) Cf Callim 'In Jovem' 41 Λυκαονίης Ἀρχτοιο.

3) κύνῳι (e XXXIII 371 fortasse ἐν ἀστεροφεγγεῖ κύνῳι de Coronae stellis) in codicibus est, correctum a Schuppio discipulo.

σύνδρομον ἀντέλλοντα παρέρχεται Ἡνιοχῆα.

ὥς ὃ μὲν ἐστήρικτο κατ' οὐρανόν (I 355—362).

Habet vero etiam alia. Affero XXXVIII 97—102

Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε (Bacchus) καὶ ἤθελε μᾶλλον ἀκοῦσαι

Κελτοῖς Ἐσπερίοισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,

πῶς Φαέθων κεκύλιστο δι' αἰθέρος, ἣ πόθεν αὐταὶ

Ἡλιάδες παρὰ χεῦμα γοήμονος Ἡριδανοῖο

εἰς φντὸν ῥμειβοντο καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων

δάκρυα μαρμαίροντα κατασταλάουσι ρεέθροις

~ schol 359 (p. 413, 2—4) ἔστι δὲ ὁ Ἡριδανὸς τῆς
γειννιώσης τῇ Ἰταλίᾳ θαλάσσης τῆς Γαλατίας,
καλεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Βόχερσος.

Nonni Celtæ occidentales sunt ii ipsi, quos scholiasta et ipse
accurate distinxit Italiae finitimos; praeierat ex gr in 'Heliadibus'
Aeschylus (fr 73 N.). Gravins erit I 450. 1 de Auriga

ὃς Ὠλενίην ἐν Ὀλύμπῳ

πήχει μαρμαίροντι σελασφόρον Αἶγα τιτάνει

~ schol 164 (p. 368, 19. 20) ὦλενίην δέ μιν Αἶγα Διὸς
καλέουσ' ὑποφῆται: ὦλενίη δὲ λέγεται διὰ τὸ ἐπὶ τῆς
ὠλένης τοῦ Ἡνιόχου (εἶναι) ἦ, ὡς ἄλλοι, Ὠλένου θυγάτηρ.

Prius in Arato verum. Tamen posterius Nonnus videtur ipse
intellexisse, e scholio opinor Arateo editioni ei, qua ille utebatur,
addito. De ceteris, quatenus video, dubitari possit. Nonnulla
enumerabo. XXXIII 296. 7 haec de Aquila leguntur

καὶ ἀγχόθι Κασσιεπέλης

Αἰετὸν Αἰγίνης τανυσίπτερον εἶδεν ἀκόλτην

nisi quid me fefellit alibi non tradita. Ursam maiorem secundum
Amphidis comici narrationem (~ supra p. 181 Hygin II 1 p. 30 B.)
bis descripsit:

ἀλλὰ Κρονίων

Καλλιστοῦς λάχε λέκτρον ἐς Ἀρτεμιν εἶδος ἀμεί-
ψας (II 122. 3). —

ἄξονίῳ δὲ τένοντι πολυπλανὲς ὄμμα τιτάνων
Καλλιστῷ σκοπιάζε καὶ ἄστατον ὄλκον Ἀμάξης,
γινώσκων ὅτι Θῆλυς ἐδέξατο Θῆλυν ἀκόλτην
μιμηλῆς μεθέποντα νόθον δέμας Ἰοχεαίρης
ἀγνύστοις μελέεσσιν (XXXIII 288—292).

Ex aliquo libro Arateo, sive commentario eodem, unde iam probavi Nonniana provenisse nonnulla, sive 'Catasterismorum' libro, ista sumpta. Indidem XXXVIII 394 (~ p. 190sq.)

νυμφίος Εὐρώπης μυκήσατο Ταῦρος Ὀλύμπου
et XXXIII 292—296 (~ p. 210. 368)

ὑπερτέλλοντα δὲ Ταύρου

Μυρτίλον ἐσκοπίαζε πυρρίπνοον Ἥνιοχῆα,
ὅτι πόθωι χραίσμησε, καὶ εἰς δρόμον Ἰπποδαμείης
ἄξόνιον ποίησε τύπον τροχοειδέι κηρῶι,
ἄχρι Πέλοψ γάμον εὔρε.

XXXVIII 400—405 (~ p. 218 — 9. 376)

καὶ ποδὸς ἀστράϊοιο μετάρσια γούνατα πάλλων
Πήγασος ἐχρεμέτιζε καὶ αἰθύσσων πόλον ὀπλῇ
ἡμιφανῆς Αἰβυς ἵππος ἐπέτρεχε γέλονοι Κύνκωι.
— — — — — ἀπεσεύσατο Βελλεροφόντην.

In LEXICIS antiquis scholia Aratea frustra quaesivi.¹⁾

1) Lexica perraro Arati mentionem iniciunt (cf ad p. 388, 3 sqq. Et-M et Gud s. v. ζώιδιον θηρειάτῃ κηχάνω μύκης, Suid s. v. χειμῶν ὀρνιθίας [1021 sqq.]. Et-M et Gud s. v. ἐλίκωπες . . . ἢ οἱ ναυτικοί, πρὸς τὴν Ἑλλήν ὠπῶντες . . . ὥς φησιν Ἄρατος (37. 8)

Ἑλλήμη γε μὲν ἄνδρες Ἀχαιοί

εἰν ἄλλ τεκμαίρονται, ἵνα χρη νῆας ἀγινεῖν

concinunt cum scholio p. 348, 16 sqq. At glossa est Homeric Cratetis propria, cf 'Aratea' p. 167 sqq. Et-M et Gud s. v. Δίκτη ὄρος τῆς Κρήτης καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως. Ἄρατος (33) 'Δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν Ἰθαλοῖο' ἀπὸ τοῦ [τὸ] Δίκτον. εἴρηται παρὰ τὸ τέκω τίκτω, τίκτα τις οὐσα ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. Ἀγαθοκλῆς δὲ θηλυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ Δικταῖον ὄρος. οἱ δὲ νῆσόν φασιν εἶναι τὴν Δίκτην καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἀλιεντικῶν δικτύων. ἐνταῦθα δὲ Διὸς ἄγαλμα ἀγένειον ἴστατο. λέγεται καὶ Δικταῖον. Aliter scholia Arati hodie servata p. 346. Et-M et Gud s. v. γυρῶσαι Ἄρατος (9) 'καὶ φυτὰ γυρῶσαι'. σημαίνει τὸ φυαλῶσαι (vix φυτεῦσαι, cf schol) καὶ περιφράζει ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθενται, παρὰ τὸ γυρὸν ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν — schol Parisinum (C cf p. 314) p. 337, 11—13. — E scholiis Homericis inserui nonnulla supra p. 388—390 aperte Aratea. Avienum e scholiis in Diosemias scriptis hausisse passim in margine adnotavi. Idem commentarium quendam Arateum in ceteris quoque, opinor, adhibuit: Deutsche Litt-Zeitung 1898 p. 667 sq. Cf p. LXIX¹.

Subiungam pauca de ANECDOTO quodam BRITANNICO ex Achille Gemino scholiis denique e pleniore 'Catasterismorum' sylloga conflato. Codex bibliothecae Universitatis Cantabrigiensis Ll IV 2 s. XV (de quo vide Catalogum bibl. Univ. Cant. IV p. 65)¹⁾ fol 79—89 habet capita nonnulla *Περὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ζωιδίων τε καὶ πλανητῶν*:

Οὐρανός ἐστιν ἡ ἀνωτάτω κυκλοφορικὴ κόσμου παν- Ign
τὸς ἐπιφάνεια, πάντα πάντοθεν ἰσάκεις ὑπερθεν τῆς γῆς ὁμοιο-
μερῶς περατούμενος πρὸς ὕψος καὶ βάθος.

καὶ φυλακτήριον. κέκληται δὲ οὕτω ἀπὸ τοῦ οὐρεῖν, ὃ Ach p.
σημαίνει τὸ φυλακτῆριον (εἶναι), ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρούειν, δηλαδὴ 86, 14 sqq.
τοῦ κινεῖσθαι· ἀεικλήντην γὰρ δῆτα καὶ ὀξυκλήντην.

ἔξ οὗ καὶ αἰθῆρ ὠνόμασται, οὐχ, ὥς τινες ὑπειλήφασι, Ign
διὰ τὸ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πυρῶδη οὖσαν αἰθεσθαι, πλημμε-
λοῦντες περὶ τὴν πλειστην πυρὸς ἀπ(λ)αγμένην δύναμιν,
ἀλλὰ διὰ τὸ αἰεθεῖν κυκλοφορομένην ἐνδελεχῶς οὖσαν σφαι-
ροειδῇ 2) οἱ δ' ἀπλανεῖς οὗτοι κοινότερον μὲν ἄστρα
καλούμενοι, ἰδίας μέντοι προσηγορίας ἕκαστος ἤξιωμένοι. καὶ
εἰσιν οἱ πάντες εἰς νῦν ἀναγραφόμενοι κ' πρὸς τοῖς μ' οὕτω
καλούμενοι·

Ἄρκτος μικρά, Ἄρκτος μεγάλη, Δράκων, Κηφεύς, Βούτης, Στέ- Gemin
φανος, Ἐν γόνασι, Λύρα, Ὅρνις, Κασ(σ)ιέπεια, Περσεύς, Ἥνιολχος, c. 2
Ὀφιοῦχος, Ὀφίς, Οἰστός, Ἀετός, Δελφίν, Ἴππου προτομή, Ἴππος,
Ἀνδρομέδα, Τρίγωνον.

Κῆτος, Ὠρίων, Ποταμός, Λαγός, Κύων, Προκύων, Ἀργώ,
Υἱός, Κρατήρ, Κόραξ, Κένταυρος, Θηρίον, Θυματήριον, Στέ-
φανος νότιος, Ἰχθὺς νότιος.

τὴν μὲν δὴ μικρὰν Ἄρκτον τροφὸν Διὸς Ἑλλήνων παῖδες Cat p. 184
οὖσαν ἐν Κρήτῃ μυθεύονται, Ἑλίκην καλουμένην. Ἀγασθένει³⁾
δὲ δοκεῖ Κυνόσουραν καλεῖσθαι μίαν οὖσαν τῶν Ἰδαίων νυμ-
φῶν, ἀφ' ἧς ἐν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ Ἰστοῖς, ἣν οἱ περὶ
Νικόστρατον ἔκεισαν, τὸν ἐπ' αὐτῇ τόπον καὶ λιμένα Κυνό-
σουραν ἐκάλουν.

1) Haud pauca tacite correxi facile obvia.

2) Omisi nonnulla aperte turbata.

3) ἀγασθένην Cant.

Item breviter agit eodem quo ante ordine de ceteris, e quibus haec duo enotabo. Ursae magnae fabula sic finita

διωκομένην ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχάδων μέλ-
λουσιν ἀναιρεῖσθαι διὰ τὸν νόμον ἐλείψασαν τὴν θεὸν εἰς
τοῦτον μεταβαλεῖν τὸν ἀστερισμόν

ita narrationem continuavit

οἱ δὲ φασιν, ὡς ἐπιόντα Κρόνον ποτὲ Ζεὺς εὐλαβηθεὶς ξαν-
τὸν μὲν εἰς δράκοντα μετεμόρφωσε, τοὺς δὲ τροφοὺς εἰς ἄρκ-
τους. καὶ οὕτως (ἐν) τῷ ἀρκτικῷ κατηστέρισε, καὶ ἐστὶν
ἡ κεφαλὴ τοῦ Δράκοντος περὶ τὴν οὐρὰν τῆς Ἑλλης. περι-
λαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἑτέραν, τὴν Κυνόσουραν.

Eadem p. 321 et p. 330 ex isagoga quadam plurifariam con-
flata edidi, deficientibus tamen ceteris fabulis 'Catasterismorum'
libello comprehensis. Copiosiora excerpta Cantabrigiensia in
Aurigae catasterismo:

Cantabrig.

οἱ δὲ φασὶ Μυρτίλον εἶναι
τὸν Οἰνομάου ἡνίοχον.

ὑπὸ δὲ Πέλοπος εἰς θάλασ-
σαν ἀπορριφῆναι φθονηθέν-
τα ὡς προσκαλοῦντα Ἴππο-
δάμειαν.

Cat supra p. 210 b 4—6

τινὲς δὲ φασὶ Μυρτίλον
ὀνόματι τὸν ἡνίοχον εἶναι,
τὸν ἐξ Ἑρμοῦ γεγονότα.

Pergit catasterismis expositis Cantabrigiensis, ut partim ad
Achillis Isagogam excerptam (ut p. LXVII adnotavi in margine)
partim ad scholia accedat proxime:

Ach 1 c. 40
p. 76

λόγος μὲν οὖν οὗτος μυθικὸς περὶ τούτων· γελοῖον γὰρ
πρὸς τούτων τὸν οὐρανὸν ἀκαταστέριστον οἶεσθαι. διὸ καὶ
παρὰ διαφόροις ἔθνεσι (ἕτερα) καὶ τὰ σχήματα τῶν εἰδάλων
τά τε ὀνόματα διάφορα. τοῖς δ' Ἕλλησιν ἐξετέθη ταῦτα ἀπό
5 τινων ἐπισήμων ἡρώων πρὸς εὐχερῇ κατάληψιν τοῖς περὶ
ταῦτα σπουδάζουσιν, τῶν δ' ἄλλων μάλιστα τοῖς περὶ τε
γεωργίαν πονουμένοις καὶ ναυτιλίαν, ὡς ἔχειν ἐπὶ τῶν ἐπι-
τολῶν τε καὶ δύσεων τεκμαίρεσθαι τὸ λυσιτελέστερον, τὸ
τοῦ καιροῦ κατάσ(τ)ημα διαγινώσκουσιν.

3 supplēvi | σχήματα Ach: τεχνήματα Cant || 5 τινων scripsi: τοῖνων
Cant, cf Ach || 6 an μᾶλλον ? || 7 ναυτηλίαν Cant

ἔθεντο δ' οὖν τὰς προσηγορίας δι' αἰτίας εὐλόγους πέντε· ^{schol}
 καθ' ὁμοίωσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Σκορπίου, ἢ κατὰ πάθος, ὡς ἐπὶ ^{p. 345, 5—11}
 τοῦ Κυνός (δοκοῦσι γὰρ ἐπὶ τῇ τούτου ἀνατολῇ λυττᾶν οἱ
 χερσαῖοι κύνες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον), (ἢ) κατὰ τιμὴν, ὡς ἐπὶ
 τῶν Διοσκούρων, καὶ μυθικῶς, ὡς ἐπὶ τῆς μεταβληθείσης
 Καλλιστοῦς εἰς ἄρκτον, ἢ διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν,
 ὡς τὰ τῶν ζωιδίων πλεῖστα.

Sequuntur e Gemino exoerpta varia.¹⁾

3. DE PAPYRO BEROLINENSI 5865

(p. 556—558)

Exeuntis antiquitatis papyrus in Aegypto scriptus est sine
 textu lemmatis praefixis. Glossas interpretes simpliciter expressit
 vulgari appposito vocabulo. Pauca de rebus astronomicis, nonnulla
 habet de fabulis. In quibus optimum erit IV 1. 2, ita fere si
 suppleveris: (Πήγας)ος δ' ἔστι (Ποσειδῶ)ν(ος) καὶ Μεδοῦσης, ut

1) Scholiorum Arateorum exemplar aliquod TATIANUS quoque mihi
 adliasse videtur cap. 9 et 10. Conferas haec:

9. Κύνων ὁ τῆς Ἡριγόνης ἐν οὐρανῷ δεικνύται

καὶ Σκορπίος ὁ τῆς Ἀρτέμιδος βοηθός

καὶ Χείρων ὁ Κένταυρος

ἢ τε ἡμίτομος Ἀργῶ

καὶ ἡ Καλλιστῶ (-οῦς et libri et editio) Ἀρκτος.

εἶτα πῶς πρὶν τούτους περὶ τὰς προειρημένας

τάξεις γενέσθαι ἀκόσμητος ἦν ὁ οὐρανός;

τίτι δὲ οὐ γελοῖον εἶναι δόξει τὸ κατὰ μὲν

τινας διὰ τὴν Σικελίαν ἀστροθετούμενον

Δελτωτόν,

κατ' ἐπίονες δὲ (ᾧς) τῆς τοῦ Διὸς προσηγορίας

πρωτότυπον στοιχείον

10. . . . τίς ἐστὶν ὁ Βερενίκης πλόκαμος;

Ταῦρός ἐστιν ἐν οὐρανῷ

ζῶιον ποιηρὸν ὁ Ἐν γόνασιν ἐκθλίβει,

καὶ ὁ τὸν ἀνθρωποποιὸν Προμηθέα καταφαγὼν

Ἄετός τετίμηται.

schol 345 (v. 27) (Hyg II 4

p. 34 sq. schol 454 v. 568)

schol 345 (v. 27)

passim

schol 410, 6 (v. 342 al)

schol 345 (v. 27)

Ach p. 75

Hyg II 19 p. 59

Hyg ib schol 380 (v. 235)

Cat p. 223 b

passim

schol Rhesi v. 528 p. 341 (i e

Hermippus, cf Willamowitz

'Comment gramm' II p. 16.

Idem de GERMANICO statuo et de AVIENO (de quo cf p. LXVI¹⁾), quam-
 quam paucis transigi nequeunt.

Hyginus ('Astr' II 18 p. 58 Bunte) infra textum a me subscriptus.¹⁾ Ceteris perlectis assequeris ipse, cur sic meam ego nunc sententiam concludam: nihil cum scholiis nostris hunc habere commune commentarium, cuius particulam papyri folia continent; vulgaris potius hic est et cum scholiis in Homerum minoribus, Didymi quae feruntur, apte comparandus, illa ad doctum et peritum astronomum in universum referenda. Contenti puto scholiis erimus e Theone et aliunde excerptis atque adeo gaudebimus, tam exile et misellum profecto commentariolum postquam in papyro isto iamiam cognovimus.

1) Hygini 'Fab' p. 12 Schm 'E Neptuno et Medusa Chrysaor et equus Pegasus'. Item alii.

VII DE LEONTIO

(p. 559—570)

I. 'Sphaerae Arateae constructionem' vel ob syntaxin perdifficilem intellectu Leontius enarrat mechanicus incertae aetatis Byzantinus Theodoro sodali in talibus globis fabricandis admodum iam versatus (p. 561). Qua in re simul discimus globos istos Arateae interpretationi destinatos plerumque non Arato sed Ptolemaeo adaequatos fuisse, ac p. 318 adn ipsi simile aliquid necessario statuimus.¹⁾ Praeter Ptolemaeum ille Sporo utebatur Arati interprete (p. 562).

Libellus de Sphaera Aratea hodie imperfectus (cf ad p. 563, 23. 27).

II. Item imperfectus alter libellus adhuc ineditus *Ἐκ τῶν Λεοντίου μηχανικοῦ Περί τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου* etymologiarum studio insignis. Desunt hodie cum alia tum eius personae mentio, cuius in usum scripta erat haec commentatiuncula (cf p. 570, 4—7).

1) Thiele p. 169.

I ATTALVS

L(aurentianus Hipparchi) XXVIII 39 membranaceus s. XI
L² manus altera correctrix
L³ manus tertia Victorii
V(aticanus Hipparchi) 191 bombycinus s. XIV
V² manus altera correctrix
V³ manus tertia Victorii
M(arcianus Arati) 476 membranaceus s. XI

paginae primae nullo signo addito citatae Mignei sunt, qui editionem Pet(avi) Francogalli Hipparcheam anno 1630 Parisiis in Uranologio emissam iteravit in 'Patrologiae cursus completi serie graeca' vol. XIX p. 1001—1136 post Eusebium, secundo loco ad Pet(avi) paginas numeravi, qui Vict(oril) editionem principem Florentiae anno 1567 curatam novis subsidiis vix adsumptis repetivit, tertiae paginae ad Man(itium) spectant Hipparchi editorem novissimum Lipsiae anno 1894

Scal(igeri) coniectanea apud Villoisonum 'Epistulae Vinarienses' Turici 1793 reperiuntur

ATTALI FRAGMENTA ARATEA

1

HIPPARCH. I p. 1013 A (178 P. 24 M.) ὅτι μὲν οὖν Εὐδόξῳ
 ἐπακολουθήσας ὁ Ἄρατος συντέταχε τὰ Φαινόμενα, ἱκανῶς οἰ-
 μαι δεικνύναι διὰ τῶν προειρημένων, ἐν οἷς δὲ διαπίπτουσιν
 οὗτοι τε καὶ οἱ συνεπιγραφόμενοι αὐτοῖς, ὧν ἔστι καὶ ΑΤΤΑΛΟΣ,
 5 νῦν ὑποδείζομεν. ἐκθυσόμεθα δὲ εὐθέως καὶ ἐν οἷς ἰδίαι ἕκαστος
 αὐτῶν διαμαρτάνει. προληπτέον δέ, διότι ΑΤΤΑΛΟΣ πᾶσι σχε-
 δὸν τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου λεγομένοις περὶ τῶν οὐρανίων συν-
 επιγράφεται ὡς συμφώνως τοῖς φαινόμενοις ὑπ' αὐτοῦ λεγο-
 μένοις, πλὴν ἐφ' ἐνὸς καὶ δευτέρου, ἃ δὴ καὶ ὑποδείζομεν ἐν
 10 τοῖς ἐξῆς (cf fr 5. 14. 16. 17. 22). λέγει γοῦν ἐν τῷ προοιμίῳ
 τὸν τρόπον τοῦτον·

prooemium
 editionis
 commentario
 iunctae

διὸ δὴ τό τε τοῦ Ἀράτου βιβλίον ἔξαπεστάλακμέν σοι
 διωρθωμένον ὑφ' ἡμῶν καὶ τὴν ἐξηγήσιν αὐτοῦ, τοῖς τε
 φαινόμενοις ἕκαστα σύμφωνα ποιήσαντες καὶ τοῖς ὑπὸ
 15 τοῦ ποιητοῦ γεγραμμένοις ἀκόλουθα.

καὶ πάλιν ἐξῆς φησιν·

τάχα δέ τινες ἐπιζητήσουσι, τίني λόγῳ πεισθέντες φαμέν
 ἀκολούθως τῇ τοῦ ποιητοῦ προαιρέσει τὴν διόρθωσιν
 τοῦ βιβλίου πεποιθῆσθαι. ἡμεῖς δ' ἀναγκαιοτάτην αἰτίαν
 20 ἀποδίδομεν τὴν τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰ φαινόμενα συμ-
 φωνίαν.

τοιαύτην οὖν ἔχοντας τοῦ ΑΤΤΑΛΟΥ τὴν διάληψιν, ὅσα ἂν ἀπο-
 δεικνύωμεν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀράτου καὶ Εὐδόξου κοινῶς λεγομένων
 διαφωνοῦντα πρὸς τὰ φαινόμενα, δεῖ διαλαμβάνειν καὶ τὸν
 25 ΑΤΤΑΛΟΝ περὶ τῶν αὐτῶν διημαρτημένως συναποφαινόμενον.

3 δεικνύναι LV | 4 ὁ Ἄ. L | Ἀτταλλος V | 6 προδιαληπτέον V | Ἀτταλ-
 λος V | 9 θατέρου coni Man | 10 ἐφεξῆς L | 12 σοι om L | 12, 17 Attali verba
 ab Hipparcheis distincti L | 17 ἐπιζητοῦσι L | 19 δὲ L | 20 τοῦ ποιητοῦ om
 V | πρὸς τὰ φαινόμενα om L

commentarii
indoles

HIPPARCH. I p. 1004 A (172 P. 4 M.) in epistula ad Aeschri-
nem fratrem praemissa: ἐξήγησιν μὲν οὖν τῶν Ἀράτου Φαινο-
μένων καὶ ἄλλοι πλείονες συντετάχασιν, ἐπιμελέστατα δὲ δοκεῖ
πάντων ΑΤΤΑΛΟΣ, ὁ καὶ ἡμᾶς μαθηματικός, τὸν περὶ αὐτῶν
πεποιῆσθαι λόγον. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξηγήσασθαι τὴν ἐν τοῖς ποιή- 5
μασι διάνοιαν οὐ μεγάλης ἐπιστροφῆς προσδεῖσθαι νομίζω (ἀπλοῦς
τε γὰρ καὶ σύντομός ἐστι ποιητής, ἔτι δὲ σαφὴς τοῖς καὶ μετρίως
παρηκολουθηκόσι), τὸ δὲ συνεῖναι τὰ λεγόμενα περὶ τῶν οὐρανίων
ὑπ' αὐτοῦ, τίνα τε συμφώνως τοῖς φαινομένοις ἀναγγέλλεται
καὶ τίνα διημαρτημένως, τοῦτ' ὠφελιμώτατον ἡγήσασθαι ἂν τις 10
καὶ μαθηματικῆς ἴδιον ἐμπειρίας. θεωρῶν δ' οὖν (ἐν) τοῖς πλεί-
στοις καὶ χρησιμωτάτοις διαφωνοῦντα τὸν Ἀράτον πρὸς τὰ φαινό-
μενά τε καὶ γινόμενα κατὰ ἀλήθειαν, τούτοις δ' ἅπασι σχεδὸν
οὐ μόνον τοὺς ἄλλους ἀλλὰ καὶ τὸν ΑΤΤΑΛΟΝ συνεπιγραφόμενον
ἔκρινα τῆς σῆς ἕνεκα φιλομαθ(ε)ίας καὶ τῆς κοινῆς τῶν ἄλλων 15
ἀφελείας ἀναγράψαι τὰ δοκοῦντά μοι διημαρτηθῆναι. τοῦτο δὲ
ποιῆσαι προεθέμην οὐκ ἐκ τοῦ τοὺς ἄλλους ἐλέγχειν φαντασίαν
ἀπενέγκασθαι προαιρούμενος (κενὸν γὰρ καὶ μικρόψυχον παντελῶς·
τοῦναντίον δὲ δεῖν οἶμαι πᾶσιν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, ὅσοι τῆς κοινῆς
ἕνεκεν ὠφελείας ἰδίαι πονεῖν ἀναδεχόμενοι τυγχάνουσιν), ἀλλ' 20
ἕνεκα τοῦ μήτε σε μήτε τοὺς λοιποὺς τῶν φιλομαθούντων ἀπο-
πλανᾶσθαι τῆς περὶ τὰ φαινόμενα κατὰ τὸν κόσμον θεωρίας.
ὅπερ εὐλόγως πολλοὶ πεπόνθασιν.

2 ἐξήγησιν corr Pet (p. 1004 C [172 P. 6 M.] καὶ πάντες σχεδὸν οἱ τὸν
ποιητὴν τοῦτον ἐξηγούμενοι προστίθενται τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις): ζήτησαν
LV | 3 πλείονες V | 4 Ἀτταλος corr Pet: αὐτὸς LV | αὐτοῦ V | 6 δεῖσθαι
L | 11 suppl Man | 13 τε om L | 14 συνεπιγραφόμενον om L | 15 τῶν ἄλλων
om L | 17 τοῦ V et corr L, cum prius scripsisset τὸ | 19 δὲ V et super-
scripsit L | 20 ἰδία L: ἴδια V | 21 φιλομαθῶν L

idem

HIPPARCH. I p. 1005 A (173 P. 6 M.) χωρὶς δὲ τῶν ἡγνοημένων
ἐν τοῖς φαινομένοις ὑπὸ τε Εὐδόξου καὶ τοῦ Ἀράτου καὶ τῶν
συνεπιγραφομένων ταῖς φάσεσιν αὐτῶν ἀναγγέλλοι σοι καὶ τὰς
κατ' ἀλήθειαν γινόμενας ἐκάστου τῶν ἀπλανῶν ἄστρον σὺν αὐτοῖς
τοῖς κατηστερισμένοις ἐξ ζωιδίους συνανατολὰς καὶ συγκαταδύσεις, 5
ἵνα παρακολουθῶν ἐκάστοις ἀκριβῶς καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἀπάντων
ἀποφάσεις ἐν τούτοις δοκιμάζῃς.

2 τῶν συνεπιγραφομένων V: τοῦ ἐπιγραφομένου L; significatur Attalus
sive solus sive cum aliis coniunctus cf fr 1. 2 || 5 κατηστηρισμένοις V | ζω-
δοις V et ita saepe LV quae non notabo

4

HIPPARCH. I p. 1017 A (180 P. 32 M.) ἔτι δὲ ἄγνοεῖ περὶ Draco
τοῦ Δράκοντος (Aratus) λέγων οὕτως (v. 58—60).

λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη, νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν

ἄκρην εἰς Ἑλλίκης οὐρῇ, μάλα δ' ἐστὶ κατ' ἰθὺ

5 καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτῳ οὐρῇ.

οὐ γὰρ ὁ δεξιὸς κροτάφος ἄλλ' ὁ ἀριστερὸς ἐπ' εὐθείας ἐστὶ
τῇ γλώσσῃ τοῦ Ὁφείως καὶ τῇ ἄκρῃ οὐρᾷ τῆς μεγάλης Ἄρκτου.

τὸ μὲν γὰρ λέγειν, ὅτι ἀντεστραμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ Δρά-
κοντος ὑποτίθεται καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἐπεστραμ-

10 μένην, καθάπερ φησὶν ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ, τελέως ἐστὶν ἀπίθανον· πάντα
γὰρ τὰ ἄστρα ἡστέρισται πρὸς τὴν ἡμετέραν θεωρίαν καὶ ὥς
ἂν πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα, εἰ μὴ τι κατάγραφον αὐτῶν ἐστιν.

φανερόν δὲ τοῦτο ποιεῖ καὶ ὁ Ἄρατος διὰ πλειόνων· ἐφ' ὧν
γὰρ δεξιῶν ἢ ἀριστερὸν μέρος ἄστρου διασαφεῖ, ἐπὶ πάντων

15 συμφωνεῖ τῇ προειρημένῃ ὑποθέσει. καὶ ἄλλως δὲ πλασμα-
τώδης ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις καὶ ἡρμοσμένη. καὶ τούτῳ δὲ τῷ
ἄγνοήματι βοηθήσει καὶ τὸ περὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ Ἑν-
γόνασιν, περὶ οὗ προελθόντες ἐροῦμεν (fr 6).

4 Ἑλλίκης VM: Ἑλλικη L || 7 καὶ om L | οὐρᾷ om L; ἄκρῃ τῇ οὐρᾷ
coni Man || 9 ἀντεστραμμένην L || 10 ἅπαντα L || 11 ἡστέρισται L, ἡστέ-
ρισται V²: ἡμέρισται V; ἡστέρισθαι coni Pet || 12 εἴ τι coni Pet (at cf de
voce κατάγραφον GHermanni Opusc V p. 214) || 16 καὶ τ. δὲ L: πρὸς τ.
τε V || 17 βοηθήσαιεν V, -ειεν L; βοηθήσει scripsi olim ego | τὸ L: τῷ V

5

HIPPARCH. I p. 1017 B (181 P. 32 M.) περὶ δὲ τῆς θέσεως τῆς idem

τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς οἱ μὲν περὶ τὸν Εὐδόξον καὶ Ἄρα-
τον συμφώνως ἀποφαίνονται τῷ φαινομένῳ, ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ

διαφώνως· ὁ μὲν γὰρ Ἄρατος ἀκολουθῶν τῷ Εὐδόξῳ ἐπὶ
5 τοῦ ἀεὶ φανεροῦ κύκλου φησὶν αὐτὴν φαίνεσθαι λέγων οὕτως

(v. 61, 2)

κείνη που κεφαλὴ τῇ νίσσεται, ἥχι περ ἄκρῃ

μίσσονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησιν

ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ μακρῶι νοτιωτέραν αὐτὴν εἶναι φησι τοῦ ἀεὶ φα-

νεροῦ κύκλον, ὥστε αὐτὴν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα βραχὺν γίνεσθαι 10
 χρόνον. ὅτι δὲ διαφωνεῖ πρὸς τὸ φαινόμενον ΑΤΤΑΛΟΣ, οὕτως
 ἂν ἐπιλογισθῇ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἄκρῳ τῷ στόματι τοῦ Δράκον-
 τος ἀπέχει τοῦ πόλου μοίρας λδ' καὶ γ' πεμπτημόρια, ὁ δὲ νό-
 τιος αὐτοῦ ὀφθαλμὸς μοίρας λέ', ὁ δὲ νότιος κρόταφος μοίρας λζ'.
 ὁ δὲ αἰὲ φανερὸς κύκλος ἐν τοῖς περὶ Ἀθήνας τόποις καὶ (ὄπον) 15
 ὁ γνώμων ἐπίτριτός ἐστι τῆς ἡμερινῆς σκιᾶς ἀπὸ τοῦ πόλου
 ἀπέχει περὶ μοίρας λζ'. δῆλον οὖν, ὅτι αἰὲ ἐν τῷ φανερωῖ
 τόπῳ φέρεται ἡ κεφαλὴ τοῦ Δράκοντος τὸν ἀριστερὸν κρότα-
 φον μόνον ἔχουσα ἐπ' αὐτοῦ καὶ οὐχ, ὥς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησι, νο-
 τιωτέρα οὖσα δύνει βραχὺν χρόνον καὶ ἀνατέλλει. 20

1 τῆς posterius L in margine et V || 2 τὸν om L || 3 τὰ φαινόμενα L ||
 4 διαφωνεῖ L || 5 αἰὲ om L | φέρεσθαι conl Man || 7 κείνη παρ κεφαλῇ L |
 τῇ νίσσεται M: τηνείσεται (i ad ei superscripto) V, τῇ νείσεται L || 8 μί-
 γονται LV^a: μίγονται V | δύσις τε VM: δύσις ἐστὶ L | ἀντολαὶ LM: ἀνα-
 τολαὶ V || 11 ὁ Ἀττ. L || 13 μοίρας λδ' V: ὁ λζ' vel λς' L || 14 μοίρας V:
 ὁ μ L || 15 suppl Man || 16 καὶ post σκιᾶς add L || 17 μοῖ V, ὁ L | αἰὲ om L ||
 18 τμήματι conl Man

6

Ingenitulus

HIPPARCH. I p. 1017 D (181 P. 34 M.) ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐγγόνασι
 παρεῖρακέναι μοι δοκοῦσιν ὁ τε Εὐδοξος καὶ ὁ Ἀράτος, ἀλλ'
 οὐ διημαρτηκέναι, εἰπόντες τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ μέσῃ τῆς κε-
 φαλῆς τοῦ Δράκοντος κεῖσθαι. ὁ μέντοι γε ΑΤΤΑΛΟΣ παρὰ τὸ
 βούλημα τοῦ ποιητοῦ δοκεῖ μοι τὸ ἡμιστίχιον μετατιθέναι γρά- 5
 φων οὕτω (v. 69) 'μέσσω δ' ἐφύπερθε καρήνου' καὶ τὴν κεφα-
 λὴν τοῦ Δράκοντος ἔξω τοῦ κόσμου στρέφω, ἵνα γένηται αὐτὸ
 τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κεφαλῆς κατὰ τὸν πόδα· τὰ τε γὰρ ἄστρο
 πάντα εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ κόσμου μέρος ἐπεστραμμένα, ὥς ἔφη
 (cf fr 5), ἀστροθετεῖται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀράτου 10
 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βιβλίοις γράφεται (v. 69, 70)

μέσσω δ' ἐφύπερθε καρήνω
 δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει σχολιοῖο (Δράκοντος).

1 Ἐγγόνασι LV, cf fr 4 al || 6 μέσσω V; μέσσωι — καρήνω M ||
 6, 12 ἐφ' ὑπερθεν LVM || 12 μέσσωι LV

7

Anguitenens

HIPPARCH. I p. 1021 B (183 P. 40 M.) δοκεῖ δέ μοι (Aratus)
 καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ὀφιοῦχου ἀστέρων κατὰ τὸ

μέγεθος αὐτῶν ἀγνοεῖν· τοὺς γὰρ ἐν τοῖς ὥμοις τοῦ Ὀφιοῦχου
φῆσας λαμπροὺς εἶναι, ὥστε καὶ ἐν πανσελήνῳ ἂν θεωρεῖσθαι,
5 ἐπιφέρει (v. 79, 80)

ἀτὰρ χεῖρες οὐ μάλα ἴσαι·

λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐπιδέδρομεν αἶγλη.

ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ὀφιοῦχου ἀστέρες κοινοὶ εἰσι καὶ
τοῦ Ὀφρεως, καθάπερ καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρατος λέγει (v. 82) 'ἀμφό-
10 τεραι δ' Ὀφιος πεπονείαται', οἱ δ' ἐν τῷ Ὀφει ἀστέρες, ὧν
ἔχεται ὁ Ὀφιοῦχος, λειπόμενοι εἰσι τῇ λαμπρότητι τῶν ἐν τοῖς
ὥμοις, οὐ πολλῶι δὲ λαμπρότεροι οἱ ἐν τοῖς ὥμοις. διὸ καὶ
ἐπιστήσειεν ἂν τις, πῶς καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησιν αὐτοὺς ἱκανῶς
λαμπροὺς εἶναι.

3 αὐτοῦ L | 4 ἂν om L | 6 χερσ' L, χεῖρες M | μάλα ἴσαι V, μάλ'
ἴσαι L, μάλ' ἴσαι M | 7 τῇ prius om V | ἐπιδέδρομεν LVM; ἐξεπιδέδρομεν
coni Pet, cf editionem | 9 ὁ αὐτὸς L | 9, 10 ἀμφοτέραι VM: -οι L | 10 ὀφιος
LM: ὀφρεως V | 11 ἔχει L; ὃν ἔχει coni Man | 11, 2 οὐ ante λειπόμενοι LV:
traleci; πολλῶι — ὥμοις delet Man | 12, 3 κατεπιστήσειεν L; καὶ ἀπορήσειεν
scripsi olim ego (cf fr 13 et 23) | 13 μὴ ante ix. supplet Man

8

HIPPARCH. I p. 1021 B (183 P. 42 M.) ἐξῆς δὲ περὶ τῶν
Χηλῶν ὁ Ἄρατος λέγει (v. 90) 'ἀλλ' αἱ μὲν φαέων ἐπιδενέες
οὐδὲν ἀγαναί.' φησὶ δὲ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ μὴ διὰ τὸ μικρὸς εἶναι
τοὺς ἐν ταῖς Χηλαῖς ἀστέρας λέγειν τὸν Ἄρατον 'φαέ' ἐπι-
5 μεμφέας' αὐτὰς εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ δ' μόνον εἶναι τοὺς πάντας,
οὓς μὴ συμπληροῦν τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν. τὸ δὲ 'μηδὲν ἀγανάς'
λέγειν αὐτὸν διὰ τὸ μηδὲ ὁμοίας αὐτὰς ὑπάρχειν. οὐ δοκεῖ δὲ
μοι διὰ τοῦτο λέγειν αὐτὰς 'φαέων ἐπιμεμφέας' καὶ 'μηδὲν
ἀγανάς', ἀλλ' ὡς ἂν μὴ λαμπράς.

Chelae

2 ἀλλ' αἱ μὲν VM: ἄλλοι μὲν L | post ἐπιδενέες add LV ἢ ἐπιμεμ-
φέες (legit Hipparchus in Arato suo ἐπιδενέες, Attalus ἐπιμεμφέες, qua e
discrepantia interpolatum illud ἢ ἐπιμεμφέες explicatur) | 4 λέγειν om L |
5 μόνους L | 6 τὸ δὲ μηδὲν ἀγανάς corr Vict in L³ et in editione (hinc τοῖ
δὲ μ. α. coni Scal): τὸν δὲ μηδένα ἀγανάς L, τὸ δὲ μηδὲν αὐτάς V | 7 δὴ V |
9 ἀγανάς V: ἀγανάς L

9

HIPPARCH. I p. 1021 D (184 P. 44 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς περὶ
τῆς Ἀρκτου παντελῶς δοκοῦσί μοι ἀγνοεῖν ὁ μὲν Εὐδόξος οὕτως
λέγων

Ursa maior

ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης Ἀρκτου οἱ Δίδυμοι
κεῖνται, κατὰ μέσον δὲ ὁ Καρκίνος, ὑπὸ δὲ τοὺς ὀπι- 5
σθίους πόδας ὁ Λέων

ὁ δὲ Ἄρατος (v. 147 sq.)

κρατὶ δὲ οἱ Δίδυμοι, μέσση δ' ὑπο Καρκίνος ἐστίν,
ποσσὶ δ' ὀπισθοτέροισι Λέων ὑπο καλὰ φαίνειν,
οἷς ὃ τε ΑΤΤΑΛΟΣ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες συνεπιγράφονται. ὅτι 10
δὲ ἀγνοοῦσιν, ἐκ τούτων ἐστὶ φανερόν· ἡ μὲν γὰρ κεφαλὴ τῆς
μεγάλης Ἀρκτου κατὰ τοὺς προειρημένους ἄνδρας ἐστὶν ὁ βορειό-
τερος ἀστήρ τῶν β' τῶν ἡγουμένων ἐν τῷ πλινθίῳ, ἐπὶ δὲ τῶν
ἐμπροσθίων ποδῶν κεῖται ὁ νοτιώτερος τῶν αὐτῶν ἀστέρων·
ὅτι μὲν γὰρ ὁ προειρημένος ἀστήρ κατ' αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κεφα- 15
λῆς κεῖται, φανερόν τοῦτο ποιοῦσιν ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐν ἄρκραι
τῇ οὐρᾷ τοῦ Δράκοντος ἀστέρα κείσθαι κατὰ τὴν κεφαλὴν τῆς
Ἀρκτου· οὐκ ἄλλος γὰρ κεῖται ἀστήρ κατὰ τὸν ἐν ἄρκραι τῇ οὐρᾷ
τοῦ Δράκοντος, ἀλλ' ὁ βορειώτερος τῶν ἡγουμένων ἐν τῷ πλιν-
θίῳ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἄρκραι τῇ οὐρᾷ τοῦ Δράκοντος ἐπέχει ὡς 20
κατὰ παράλληλον κύκλον τοῦ Λέοντος μοίρας γ' κτλ.

5 μέσην V || 8 μέση δ' L, μέση δ' V || 13 τῷ om V || 16 τε post ἐκ
LV: omisi || 19 ἀλλ' ὁ L: ἄλλο V

10

Auriga

HIPPARCH. I p. 1025 B (185 P. 48 M.) πάλιν δ' ὁ Ἄρατος
περὶ τοῦ Ἠνιόχου λέγων ἐπιφέρει ταυτὶ (v. 177, 8)·

ἀλλ' αἰεὶ Ταῦρος προφερέστερος Ἠνιόχοιο

εἰς ἑτέραν καταβῆναι, ὁμηλυσίη περ ἀνελθών.

διαφωνεῖν οὖν μοι δοκεῖ πρὸς τὰ φαινόμενα καὶ ἐν τούτοις. 5
Sequitur probatio Hipparchi; deinde pergitur: εἶπερ οὖν ἀκο-
λούθως τοῖς φαινομένοις ἔγραψεν, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑπολαμβάνει,
πολλῷ βέλτιον ἢ καὶ παραδοξότερον λέγειν τὸν πόδα ἄκρον
τοῦ Ἠνιόχου ὕστερον ἀνατείλαντα πρότερον καταδύνειν καὶ
μὴ ἅμα ἀνατείλαντα ὕστερον δύνειν. 10

2 λέγει ἐπιφέρων οὕτως L || 4 ὁμηλυσίη VM: -ισίη L || 8,9 τὸν δεξιὸν
πόδα τ. con. Man ob v. 174 sq. || 9 ἀνατείλαντος L || 10 ἅμα συνανατ. L

11

Aries

HIPPARCH. I p. 1032 B (189 P. 60 M.) ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν
Κριὸν καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἀγνοεῖ λέγων οὕτως·

- κατανοῶν δὲ τὸν Κριὸν οὔτε ἀκριβῶς διατετυπωμένον οὔτε
 λαμπροὺς ἀστέρας ἔχοντα, δυναμένους δὲ καὶ ἐν σελήνῃ
 λαμπρᾷ θεωρεῖσθαι διὰ τε τῶν παρακειμένων ἀστέρων
 5 πειρᾶται τὴν θέσιν αὐτῶν διασαφεῖν καὶ διὰ τῶν τὸν
 αὐτὸν αὐτῷ κύκλον φερομένων.
 χωρὶς γὰρ τοῦ λαμπροῦς αὐτὸν ἔχειν ἀστέρας, τοὺς ἐν τῇ κε-
 φαλῇ ὡς ἔφαμεν (paullo ante) καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις
 10 ποσί, καὶ ἀπεκδέχεσθαι μοι δοκεῖ ὑπολαμβάνων διασαφεῖν αὐ-
 τὸν τὴν θέσιν τοῦ Κριοῦ φανεράν ἔσσεσθαι διὰ τῶν τὸν αὐτὸν
 κύκλον τῷ Κριῷ φερομένων καὶ τούτου χάριν ἐπισημαίνεσθαι.
 ἀλλὰ τὸ παρεπόμενον τῷ Κριῷ διασαφῶν ἐπιλέγει οὕτως
 (v. 231 sq).
 15 μεσσοῦθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανόν, ἥχι περ ἄκραι
 Χηλαὶ καὶ ζώνη περιτέλλεται Ὡρίωνος.

3 τετυπωμένον L || 4 οὐ δυναμένους δὲ conī Scal, δυναμένους ἄν καὶ
 Man || 5 λαμπρᾷ scripsi: -ὡς LV || 10 ὑπολαμβάνων L: -ειν V || 12 ἐπιση-
 μαίνεσθαι scripsi: -εται LV; καὶ <γὰρ οὐ> τούτου χ. ἐπισημαίνεται conī
 Man || 13 ἐπιφέρει conī Man || 15 ἥχι V

12

HIPPARCH. I p. 1032 C (189 P. 60 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἀγνοεῖ
 ὁ Ἀρατος λέγων περὶ τοῦ Περσέως (v. 254, 5).

Ptolemaeus

ἄγχι δὲ οἱ σκαιῆς ἐπιγουνίδος ἥλιθα πᾶσαι
 Πληιάδες φορέονται.

- 5 πολὺ γὰρ ἀπέχει τὸ ἀριστερὸν γόνυ τοῦ Περσέως ἀπὸ τῶν
 Πλειάδων. ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ φησι μὴ δεῖν δέχεσθαι τὸ ἄγχι ἀντὶ
 τοῦ ἐγγύς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐγγυτάτω.

- βούλεται γὰρ λέγειν (φησὶν) ἐγγυτάτω τῶν Πλειάδων
 κείσθαι τὸ ἀριστερὸν γόνυ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας.
 10 οὐκ εὖ δὲ λέγει τοῦτο· οἱ γὰρ ἐν τῷ ἀριστερῷ ποδί τοῦ Περ-
 σέως β' λαμπροὶ καὶ ἔτι <οἱ> ἐν τῇ ἀριστερᾷ κνήμῃ πολλῶν
 ἐγγιόνες εἰσι τῶν Πλειάδων ἥπερ τὸ ἀριστερὸν γόνυ.

Schol M ad v. 254 contra illud Hipparchi vituperium haec scribit: φησὶ
 δὲ (Hipparchus) τῷ μὲν ποδί τοῦ Περσέως μᾶλλον αὐτὰς πλησιάζειν, πόρρω
 δὲ εἶναι τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος. πρὸς δ' Διόδωρος μὲν ὑπογουνίδος γρά-
 φει, ὅπως ἡ κνήμη σημαίνοιτο, Μηνόφαντος δὲ ἐπιγουνίδα τὴν κνήμην
 ἀκούει διὰ τὸ εἶναι ἐπ' αὐτῆς τὸ γόνυ. δύναιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ μέρους
 ὀλον τὸ σκέλος ἀκούεσθαι κτλ. || 3 ἐπιγουνίδος LM: ἐπὶ γουνίδος V ||
 6, 8, 12 Πληιάδων L || 6 μὴ δεῖν δέχεσθαι corr Scal: μὴδὲ ἐνδέχεσθαι LV ||
 8 φησὶν om L || 11 supplet; <ὁ> Man || 12 ἐγγιόντες L

Pliades

HIPPARCH. I p. 1032 D (189 P. 62 M.) ψευδῶς δὲ λέγεται (γ. 257 sqq.) ὑπὸ τοῦ Ἀράτου καὶ τὸ τὰς Πλειάδας ἔξ μόνον ἀστέρας περιέχειν.

ἐπτά (γάρ φησιν [γ. 261. 258]) ἐκείναι ἐπιρρήδην καλέονται, ἔξ οἷαι περ ἑοῦσαι ἐπόψιαι.

λανθάνει δὲ αὐτόν· τῷ γὰρ ἀτενίσαντι ἐν αἰθρῷ καὶ ἀσελῆνῳ νυκτὶ φαίνονται ἀστέρες ζ' ἐν αὐταῖς περιεχόμενοι. ὁθεν καὶ διαπορήσειεν ἄν τις, πῶς ὁ ΑΤΤΑΔΟΣ ἐξηγούμενος τὰ περὶ τὰς Πλειάδας παρέπεμψε καὶ τοῦτο τὸ διάπτωμα ὥς εὖ εἰρηκότος αὐτοῦ.

10

1 ψεύδος V | 2 Πληιάδας L | 5 οἷαι LV | 7 αὐταῖς scripsi cf l. 3: αὐτῇ LV | 9 τῆς Πληιάδος L | τὸ om L | εὖ εἰρηκότος corr Vict, cf fr 19: εὐρηκότος LV

Cephei
οὐρανός,
Sagittarii
ortus

HIPPARCH. I p. 1033 A (190 P. 64 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὁ Ἀρατος εἰπὼν περὶ τοῦ μηκέτι δεῖν νυκτοπολεῖν, ὅταν τὸν Τοξότην ὁ ἥλιος ἄρξηται διαπορεύεσθαι, σημεία βουλόμενος ὑποδειξαι τοῦ καιροῦ τούτου φησὶν (γ. 303—310).

σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης καὶ μηνὸς ἐκείνου

Σκορπιὸς ἀντέλλων εἴη πυμάτης ἐπὶ νυκτός·

ἥτοι γὰρ μέγα Τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι κέντρον

Τοξεντής· ὀλλγὸν δὲ παροίτερος ἴσταται αὐτοῦ

Σκορπιὸς ἀντέλλων, ὃ δ' ἀνέρχεται ἀντίκα μᾶλλον.

τῆμος καὶ κεφαλὴ Κυνοσουρίδος ἀκρόθι νυκτός

ὑψι μάλα τροχάει, ὃ δὲ δύεται ἡῶθι πρό

ἄθροός Ὡρίων, Κηφεὺς δ' ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν.

περὶ δὲ τούτων ὁ ΑΤΤΑΔΟΣ προενεγκάμενος αὐτίκα γράφει ταυτί·

τὰ μὲν οὖν λοιπὰ μετρίως εἰρηκεν ἐν τούτοις ὁ ποιητής,

τὸ δὲ περὶ τοῦ Κηφεύς ὁμολογουμένως ἡγνόηκε φήσας αὐ-

τὸν δύεσθαι κατὰ τὸν καιρὸν τούτον· οὐ γὰρ δύσιν ἀλλ'

ἐκ τῶν ἐναντίων ἀνατολὴν τότε ποιεῖται. καὶ τοῦτο δι'

αὐτῶν τῶν ποιημάτων φανερόν γίγνεται· τῆς μὲν γὰρ δύ-

σεώς φησιν αὐτὸν ἄρχεσθαι, καθ' ὃν καιρὸν αἱ Χηλαὶ

πρὸς τῇ ἀνατολῇ οὔσαι μέλλουσιν ἀναφέρεσθαι, πάντα 20

δ' αὐτοῦ δεδυνέναι τὰ μέρη τὰ δυνάμενα δύεσθαι, ὅταν

ὁ Σκορπιὸς πρὸς τῇ ἀνατολῇ γένηται.

δοκεῖ οὖν μοι ἀγνοεῖν ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φάσκων τὰ μὲν περὶ τῆς κε-
 φαλῆς τῆς μικρᾶς Ἄρκτου καὶ περὶ τοῦ Ὠρίωνος ὁρθῶς εἰρη-
 25 κέναι τὸν Ἄρατον, περὶ δὲ τοῦ Κηφέως διημαρτημένως· τοῦναν-
 τιον γὰρ περὶ μὲν τοῦ Κηφέως εἴρηκε (συμφώνως) τοῖς φαινο-
 μένοις, περὶ δὲ τῶν ἄλλων διαφώνως. Sequitur fr 15. Cf fr 16.

2 νυκτοπλοεῖν corr Man cf v. 302: πυκνοπλοεῖν LV | ὅτ' ἂν L | 6 καὶ
 ante Σκ. V | 7 μέγα L³: μετὰ LV | 8 παρότερον superscriptos M | 10 κε-
 φαλή VM: -ήν L | 12 ἀθρόος LM: ἀθρόως V (quod glossema videtur ad
 ἀθρόος, ut est in schol M ὁ Ὠρίων (φασί) τὸ τηλικαῦτα ἀθρόος (-ως super-
 scr M) — πᾶς — καταδύεται πρὸ τῆς ἡμέρας κτλ.) | 13 δὲ om L | τούτου L;
 π. δὲ τούτου coni Vict | 14 ἐν τούτοις om L | 15 περὶ om L | 16 τὸν om
 L | 21 ὅτ' ἂν L | 23 ὁ Ἀτταλος om L | 24 τῆς ante μ. om V | 26 suppl
 Vict | 27 διαφωνοῦσι L

15

HIPPARCH. I p. 1033 C (191 P. 66 M.) τούτου (cf fr 14) δ' ἔτι
 πρότερον διαμαρτάνειν μοι δοκεῖ (ATTALVS) ὑπολαμβάνων τὸν
 Ἄρατον τὰ εἰρημένα σημεία ὑπογράφειν ἡμῖν τῆς τοῦ Τοξότου
 ἀνατολῆς· ὅτι μὲν γὰρ τοῦτ' ἐκδέχεται, φανερόν μὲν ἦν καὶ ἐκ
 5 τῶν προγεγραμμένων αὐτοῦ λέξεων (fr 14), χωρὶς δὲ τούτων καὶ
 ζητῶς ἐν τοῖς ἐξῆς φησιν οὕτως·
 ὁμολογουμένως δὴ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν πάντων αὐτοῦ
 τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου κειμένων μερῶν δεδυκότων
 ἤδη μὲν φανερόν ἐστιν, ὅτι τοῦ Τοξότου πρὸς τῇ ἀνατολῇ
 10 ὄντος οὐ ποιεῖται (Cepheus) τὴν ἀρχὴν τῆς δύσεως. . .
 πλὴν ἵνα σαφέστερον γένηται, διότι κατὰ τὴν τοῦ Τοξότου
 ἀνατολὴν οὐ δύσιν ἀλλ' ἀνατολὴν αὐτοῦ συμβαίνει γίνεσθαι,
 λάβωμεν τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὸν καιρὸν τοῦτον. . .
 ὃ δὲ ἀπεκδέχεται ἅπαν ψευδές (cf fr 16).
 15 ὅτι δὲ Ἄρατος τὰ εἰρημένα σημεία οὐ πρὸς τὴν τοῦ Τοξότου
 ἀνατολὴν τίθησιν, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν Σκορπίου ἀνατολὴν,
 φανερόν ποιεῖ αὐτὸς ὁ ποιητής. Sequitur refutatio; deinde
 pergit p. 1036 B (191 E P. 68 M.) ita: ἐπλανήθη δὲ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ
 διὰ τὸ τῷ ἐπὶ τοῦ Τοξότου εἰρημένῳ (v. 307) 'ὃ δ' ἀνέρχεται
 20 αὐτίκα μᾶλλον' συνάπτειν τὸ 'τῆμος καὶ κεφαλὴ Κυνοσουρίδος'
 (v. 308) καὶ τὰ ἐξῆς. πλὴν εἴ τις καὶ τοῦτο συγχωρήσειεν αὐ-
 τῷ, οὐδ' οὕτω δύναται ὁ Ἄρατος 'μετρίως' λέγειν, ὥς φησιν
 ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ (fr 14), τούτου ἀνατέλλοντος 'ὑψι μάλα τροχάειν'
 (v. 309) τὴν κεφαλὴν τῆς μικρᾶς Ἄρκτου· ταύτης γὰρ 'ὑψι μάλα'

idem

φερομένης καὶ μεσουρανούσης οὐχ ὅτι Τοξότης ἀνατέλλει, ἀλλὰ 25
 Ὑδροχόος· ἡ μὲν γὰρ κεφαλὴ τῆς μικρᾶς Ἀρκτου ἐπέχει κατὰ
 τὸν παράλληλον τῷ ἰσημερινῷ κύκλον τὴν τελευταίαν τοῦ Σκορ-
 πίου, ταύτης δὲ μεσουρανούσης ἐν τῷ ζωδιακῷ μεσουρανεῖ ἡ
 τρίτη μοῖρα τοῦ Τοξότου, ἥς μεσουρανούσης ἐν τοῖς περὶ τὴν
 Ἑλλάδα τόποις καὶ ὅπου ἐστὶν ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰσημερι- 30
 νῶν ἰδὲ ἀνατέλλει τοῦ Ὑδροχόου μοῖρα ιζ'. ὅταν ἄρα ἡ κεφαλὴ
 τῆς μικρᾶς Ἀρκτου μεσουρανῇ, ὅπερ ἐστὶ ταῦτόν (τῷ) ὕψι
 μάλα τροχάει, τότε οὐχ ὁ Σκορπίος ἄρχεται ἀνατέλλειν, ἀλλὰ
 τοῦ Ὑδροχόου πλέον ἢ τὸ ἡμῖς ἀνατέταλκε μέρος, ὁ δὲ Σκορ-
 πῖος ἤδη ὅλος. ὥς μὲν οὖν οὐ μετρίως εἴρηται τοῦτο τῷ 35
 Ἀράτῳ, ὥς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησιν, ἀλλὰ πλείοσιν ἢ τρισὶ ζωιδίοις
 διαφωνεῖ πρὸς τὸ φαινόμενον, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. ὅτι
 δὲ οἱδὲ Ὁρίων ὅλος δύνει τοῦ Σκορπίου ἀρχομένου ἀνατέλλειν,
 ὥς ὁ τε Ἀρατος λέγει καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ αὐτῷ συναποφαινεται,
 ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ Τοξότου, φανερόν ἂν γένοιτο διὰ τούτων. Se- 40
 quitur argumentatio Hipparchi.

3 (ἐκ) ante τῆς supplet Scal || 4 τοῦτο L | μὲν ἦν καὶ om L || 7 ἥδη
 L | αὐτῶν L || 8 ἐκτός V: ἐκ L | μερῶν om L || 10 post δύσεως omisiase
 Attalea nonnulla Hipparchum puto; supplet Man <ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων τῆς
 ἀνατολῆς> e fr 14 et proxima verba πλὴν — καιρὸν τοῦτον Hipparchi ipsius
 esse putat, item l. 13 (cf fr 16 l. 9) || 13 τὸ λεγόμενον L | τοῦτον LV:
 om V | omisiase Attalea nonnulla Hipparchum puto || 14 an ψευδώς? cf fr 18
 l. 19; post ψευδ. novam lineam incipit L || 15 δ' V || 15, 6 τῇ — ἀνατολῇ V ||
 16 τίθησιν — ἀνατολὴν om L || 25 οὐχ ὁ T. coni Man | ἀλλ' L; ἀλλ' ὁ coni
 Man || 27 τὸ π. V | κύκλῳ V || 28 post δὲ supplet <ἐπὶ τοῦ παραλλήλου> Man ||
 30 καὶ ante ὅπου om L || 31 ἰδ' L (cf paullo inferius ἐν γὰρ τοῖς περὶ τὴν
 Ἑλλάδα τόποις, ὅπου ἐστὶν ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰδ' [ubi ἰδ' V]): ἰδ' V |
 τοῦ delet Man | μ^{οι} V || 32 supplevi, et ita olim Scal; <ἥ> ὅπερ supplet Man ||
 34 πλέον scripsi: πλείον LV (cf l. 36, fr 2, al) | ἡ L: εἰ V || 35 post ὅλος
 <προηγείται τοῦ μεσημβρινοῦ> supplet Man || 36 τρισὶν L || 38 οὐδὲ scripsi:
 οὔτε LV || 40 μᾶλλον L

16

idem

HIPPARCH. I p. 1037 A (192 P. 70 M.) τὰ δὲ περὶ τοῦ Κη-
 φέως λεγόμενα (v. 310) ὅτι συμφώνως τοῖς φαινόμενοις Ἀρατος
 λέγει καὶ οὐ διαφωνεῖ, ὥς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑπολαμβάνει (fr 14. 15),
 δῆλον ἂν γένοιτο διὰ τούτων· ἄρχεται μὲν δύνειν τὰ νοτιώτερα
 αὐτοῦ μέρη τοῦ ἀειφανοῦς κύκλου ἀνατελλούσης τῆς ἡ' μοίρας 5
 τῶν Χηλῶν, λήγει δὲ δύνειν τῆς ιγ' μοίρας τῶν Χηλῶν. φανε-

ρὸν τοίνυν, ὅτι τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλοντος δεδυνέναι δεῖ τὰ β' μέρη τοῦ Κηφέως. ἐπλανήθη δὲ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ λέγων μὴ δύνειν τὸν Κηφέα ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἀνατέλλειν ἀπεκδεξάμενος τοῦ
 10 ποιητοῦ τὸ βούλημα, ὡς προείρηκα (fr 15 l. 4), καὶ ὑπολαβὼν τὸν Ἄρατον λέγειν, τοῦ Τοξότου ἀνατέλλοντος τὸν τε Ὠρίωνα καὶ τὸν Κηφέα δύνειν.

1 λοιπὰ ante περί add L | 2 ἀράται L | 3 διαφώνως conī Man | 5 αἰε φανεροῦ V | 5, 6 μοίρας V, ὁ L | 6 λήγει δὲ δύνειν corr Scal (unde λήγει δὲ δύνοντα conī Man): λέγει δύνεται LV | τῆς γ' μοίρας τ. X. scilicet ἀνατελλούσης, quod supplendum putat Man | 7, 8 τὰ δύνοντα μέρη conī Man | 9 ἀπεκδεξάμενος corr Pet (cf ex gr fr 11 et 15): ἀποδεξάμενος hV | 11 τὸν τε L: τότε V

17

HIPPARCH. I p. 1040 B (193 P. 74 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς ὁ Ἄρατος ἐπελθὼν τὰ λοιπὰ τῶν νοτιωτέρων ἄστρον τοῦ ζωι-
 διακοῦ ἐπιφέρει ταυτί (v. 367—369).

stellae
 nomine
 carentes

οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ ὀλίγῃ δ' ἔγκειμενοι αἴγλῃ
 5 μεσσοῦ Πηδαλίου καὶ Κήτεος εἰλίσσονται,
 γλανκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῇσι Λαγωῦ.

ἐν δὲ τούτοις παρεωρακέναι μοι δοκεῖ (οὕτω γὰρ δεῖ λέγειν) ὑπο-
 λαβὼν μεταξὺ τοῦ Πηδαλίου καὶ τοῦ Κήτους κείσθαι τοὺς ἀνω-
 νύμους ἀστέρας· δεῖ γὰρ αὐτοὺς μεταξὺ τοῦ Ποταμοῦ καὶ τοῦ
 10 Πηδαλίου κείσθαι. Sequitur probatio et Endoxi, qui recte haec
 descripsisset, comparatio. Deinde subicit: ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ τούτου
 μὲν τοῦ παροράματος οὐκ ἐμνήσθη δεόντως εἰρηκέναι νομίζων
 τὸν Ἄρατον, ἐπιλαμβάνεται δὲ αὐτοῦ, διότι ἄδυνάτως ἀνέστραπ-
 ται ἐν τούτοις' (v. 367—385).

15 οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ ὀλίγῃ δ' ἔγκειμενοι αἴγλῃ
 μεσσοῦ Πηδαλίου καὶ Κήτεος εἰλίσσονται,
 γλανκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῇσι Λαγωῦ,
 νώνυμοι· οὐ γὰρ τοί γε τετυγμένον εἰδῶλοιο
 βέβληνται μελέεσσιν ἰοικότες, οἷά τε πολλὰ
 20 ἐξείης στιχίωντα παρέρχεται αὐτὰ κέλευθα
 ἀνομένων ἑτέων. τὰ τις ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων
 ἐφράσας ἥδ' ἐνόησεν ἅπαντ' ὀνομαστὶ καλέσσαι
 ἥλιθα μορφώσας· οὐ γὰρ κε δυνήσατο πάντων
 οἰόθι κεκριμένων ὄνομ' εἰπεῖν οὐδὲ δαῖναι·
 25 πολλοὶ γὰρ πάντῃ, πολέων δ' ἐπὶ ἴσα πέλονται

μέτρα τε καὶ χροίῃ, πάντες γε μὲν ἀμφιέλικτοι.
 τῷ καὶ ὀμηγερέας οἱ εἴσατο ποιήσασθαι
 ἀστέρας, ὅφρ' ἐπιτάξ ἄλλωι παρακείμενος ἄλλος
 εἶδεα σημαίνειν. ἄφαρ δ' ὀνομαστὰ γέγοντο
 ἄστρα, καὶ οὐκ ἔτι νῦν ὑπὸ θαύματι λάμπεται ἀστήρ. 30
 ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς ἐναρηρότες εἰδῶλοισι
 φαίνονται, τὰ δ' ἐνερθε διωκομένοιο Λαγωῦ
 πάντα μάλ' ἡρόεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ φέρονται.

ταῦτα δὲ προσεγκάμενος ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἐπιφέρει·

ἐν δὲ τούτοις ἀδυνατώτερον ὁ ποιητὴς ἀνέστραπται πολ- 35
 λάκις ἐπὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἐπιφερόμενος καὶ οὐ δυνά-
 μενος τὸν λόγον εὐπεριγράφως ἐξενεγκεῖν· βούλεται γὰρ
 δηλῶσαι, διότι οἱ μεταξὺ τοῦ Κήτους καὶ τοῦ Πηδαλλίου
 τεταγμένοι ὑποκάτω τοῦ Λαγωῦ ἐν οὐδενὶ ἄστρῳ κατα-
 ριθμοῦνται, ἀλλ' εἰσὶν ἀνώνυμοι· πολλῶν γὰρ ὑπαρχόντων 40
 ἀστέρων καὶ ἐνίων τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώματα ὅμοια ἐχόν-
 των ὁ πρῶτος διατάξας τὰ ἄστρα καὶ κατὰ συστάσεις
 ἐκάστοις ὄνομα περιτιθεῖς οὐκ ἂν ἡδυνήθη σποράδην αὐ-
 τῶν κεμένων τὴν ἐπὶ λγνῶσιν αὐτῶν λαμβάνειν, εἰ μὴ λαβὼν
 ἐξ αὐτῶν τοὺς δυναμένους μετ' ἀλλήλων διασημαίνειν τι 45
 τῶν ἄστρον οὕτω κατωνόμασεν αὐτά.

δοκεῖ δέ μοι πᾶν τὸ ὑναντίον ὁ μὲν ΑΤΤΑΛΟΣ μὴ κεκρατηχέναι
 τῆς τοῦ ποιητοῦ διανοίας, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἦν
 προέθετο διάνοιαν τῶν στίχων ἀποδοῦναι μηδὲ ταύτην σαφῶς
 ἀλλ' ἀσυνέτως ἐξηγηροχέναι, ὁ μὲντοι γε Ἄρατος κεκρατημένως 50
 ἀποδεδωκέναι. Sequitur de Arato probatio.

4 μετρίῳ L | 6 λαγωῦ L | 15 οἱ LM: οὐ V | μετρίῳ L | 16 μεσ-
 σόθι V (l. 5) M: μέσσοι L | 18 ἄννυμοι VL³M: νωνοι L | τετυγμένον LM:
 -οι V | 19 βεβλέαται M | 20 στιχόωντα LM: -ο V | 21 ἀνομένων VL³, ἀν-
 μένων M: ὀνομένων L | 22 ἡδ' M: ἡ οὐδ' V, οὐδ' L | 23 κε δυνήσατο
 Attali paraphrasis l. 43 VM: γ' ἐδυνήσατο L | 25 δ' om M | 26 γέμεν M:
 τε μὲν LV | 27 εἴσατο LM: αἴσατο V | 28 ἐπιτάξ ἄλλωι VL³M: ἐπιτάξ
 ἄλλωι L | 29 εἶδεα V | γέγοντο LVM | 30 ὑπὸ VM: ἐν L | τέλλεται M ||
 31 εἰδῶλοισι LM: -οιο V | 32 λαγωῦ L | 33 ἡρόεντα L: ἡρόεντα V,
 ἡερόωντα M | 39 λαγωῦ L | 42 πρῶτως L | 49 μὴ δὲ LV | 50 ἀλλ' ἀσυν-
 νέτως Vict: ἀλλασυννέτως L, ἀλλὰ συννέτως V | κεκρατημένως L: -ος V

- αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένῳ κέντρῳ τέρας μεγάλοιο
 Σκορπίου, ἄγχι νότοιο, Θυτήριον αἰωρεῖται.
 5 τοῦ δ' ἦτοι ὀλίγον μὲν ἐπὶ χρόνον ὑψόθ' ἔόντος
 πεύσει· ἀντιπέρην γὰρ αἶρεται Ἀρκτούροιο.
 καὶ τοῦ μὲν μάλα πάγχυ μετήροισι εἰσι κέλευθοι
 Ἀρκτούρου, τὸ δὲ θάσσον ὑφ' ἐσπερίην ἄλα νείται.
 ἐν δὲ τοῦτοισι δοκεῖ μοι ἄγνοεῖν ὁ Ἄρατος ὑπολαμβάνων, ὅσον
 10 ἀπέχει ὁ Ἀρκτούρος ἀπὸ τοῦ αἰὲ φανεροῦ πόλου, τοσοῦτον
 ἀπέχει καὶ τὸ Θυμιατήριον ἀπὸ τοῦ νοτίου πόλου. ὁμοίως δὲ
 καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὡς ἂν συναποφαινόμενος αὐτῷ ἄγνοεῖ· ἐξηγού-
 μενος γὰρ τὴν διάνοιαν τῶν εἰρημένων στίχων λέγει οὕτως·
 περὶ δὲ τοῦ Θυμιατηρίου ποιούμενος τὸν λόγον φησὶν αὐτὸ
 15 κεῖσθαι πρὸς τὸν ἀφανῆ πόλον οὕτως ἔχον, ὡς ἀστήρ ὁ
 καλούμενος Ἀρκτούρος πρὸς τὸν φανερόν κείται πόλον.
 διό φησι τοῦ Θυμιατηρίου τὴν ὑπὲρ γῆς φορὰν βραχεῖαν
 εἶναι, τοῦ δὲ Ἀρκτούρου πολλήν.
 ψευδῶς δὲ διαλαμβάνουσι τὸν Ἀρκτούρον ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ
 20 βορείου πόλου καὶ τὸ Θυμιατήριον ἀπὸ τοῦ νοτίου. Sequitur
 argumentatio Hipparchi.

4 αἰωρεῖται L: -ῆται V | 5 δ' ἦτοι VM: δὴ τοι L | 6 πεύσει LM:
 -εε V | ἀρκτούροις V | 16 περὶ coni Vict | 19 ἴσον V

19

- HIPPARCH. I p. 1044 D sq. (197 P. 86 M.) χωρὶς δὲ τούτων Centaurus
 ὁλοσχερῶς ἄγνοεῖ (Aratus v. 435—437) λέγων τὸν Κένταυρον ὑπὸ
 τῷ Σκορπίῳ καὶ ταῖς Χηλαῖς κεῖσθαι· ὅλος γὰρ σχεδὸν ὑπὸ
 τῇ Παρθένῳ κείται. Hoc pluribus probat; deinde pergit: παρα-
 5 πέμπει δὲ καὶ τοῦτο ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὡς εὖ εἰρηκότος αὐτοῦ.

5 εὖ εἰρηκότος V: εὐρηκότος L ut fr 13

20

- HIPPARCH. I p. 1045 B (198 P. 88 M.) ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς περὶ circuli
 τῶν τροπικῶν καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου
 λέγων φησὶν (v. 467—468).
 αὐτοὶ δ' ἀπλατέες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
 5 πάντες· ἀτὰρ μέτρῳ γε δὺν δυσὶν ἀντιφέρονται.

γραφομένον δὴ διχῶς, καὶ ἐν οἷς μὲν 'αὐτοὶ δ' ἀπλατέες' ἐν οἷς δὲ 'αὐτοὶ δὲ πλατέες', ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησι βέλτιον εἶναι 'αὐτοὶ δὲ πλατέες'.

καὶ γὰρ οἱ ἀστρολόγοι (φησί) πλατεῖς ὑποτίθενται τοὺς τε τροπικοὺς καὶ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τὸν ζωδιακὸν διὰ τὸ τὸν ἥλιον τὰς τροπὰς μὴ αἰετὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κύκλου ποιεῖσθαι, ἀλλὰ ποτε μὲν νοτιώτερον, ποτὲ δὲ βορειότερον.

καὶ ὅτι γίνεται τοῦτο, καὶ Εὐδοξὸς φησιν (fr V syllogae meae). Sequitur Endoxi placitum; deinde pergit: δοκεῖ δὴ μοι καὶ ἐν τούτοις ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἀγνοεῖν ὑπολαμβάνων τὸν ἥλιόν ποτε μὲν νοτιωτέρας ποτὲ δὲ βορειωτέρας ποιεῖσθαι τὰς τροπὰς καὶ διὰ τοῦτο δεῖν τοὺς κύκλους 'πλατεῖς' ὑποτίθεσθαι. Sequitur Hipparchi argumentatio.

2 κύκλου om L || 4 δ' ἀπλατέες V: δὲ πλατέες L, δ' ἀπλανέες M || 7, 8 ὁ Ἀτταλος — πλατέες om L || 10 διὰ τὸ τὸν Man: διὰ καὶ τὸν V, καὶ τὸν L

21

de tropico
aestivo

HIPPARCH. I 1013 C (178 P. 26 M.) errasse scribit Aratum (v. 497—499) de tropico aestivo haec proferentem:

τοῦ μὲν, ὅσον τε μάλιστα, δι' ὅκτω μετρηθέντος
πέντε μὲν ἐνδία στρέφεται καὶ ὑπέρτερα γαίης,
τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ.

συμφωνεῖται δὴ, διότι ἐν μὲν τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις ὁ γνώμων λόγον ἔχει πρὸς τὴν ἰσημερινὴν σκιάν, ὃν ἔχει τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ τρία. ἐκεῖ δὴ τοίνυν ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν ὥρῶν ἰσημερινῶν ἰδ' καὶ γ' ἔγγιστα πεμπτημορίων, τὸ δὲ ἕξαρμα τοῦ πόλου μοιρῶν λζ' ὡς ἔγγιστα. ὅπου δὲ ἡ μεγίστη ἡμέρα λόγον ἔχει πρὸς τὴν ἐλαχίστην ὃν ἔχει τὰ ε' πρὸς τὰ γ', ἐκεῖ ἡ μὲν μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν ὥρῶν ιε', τὸ δὲ ἕξαρμα τοῦ πόλου μοιρῶν μα' ὡς ἔγγιστα. δῆλον τοίνυν, ὅτι οὐ δυνατόν ἐν τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν προειρημένον εἶναι λόγον τῆς μεγίστης ἡμέρας πρὸς τὴν ἐλαχίστην, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τοῖς περὶ τὸν Ἑλλήσποντον τόποις. καίτοι γε ὁ μὲν Ἀρατος οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ κρίσιν περὶ τῶν τοιούτων προφερόμενος γέγραphen, ἀλλὰ τῷ Εὐδόξῳ καὶ περὶ τούτου κατακολουθήσας. εἰ δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ γέγραphen, οὐ διασαφής ἐστιν ἡ προειρημένη ἔγκλισις τοῦ κόσμου τάχα ἂν κατὰ γε τοῦτο διακρούοιτο τὸ ἔγκλημα. ὁ μὲντοι γε ΑΤΤΑΛΟΣ ὁμολογουμένως ἡγνῶει λέγων ἐν τοῖς περὶ

τὴν Ἑλλάδα τόποις τὴν μεγίστην ἡμέραν πρὸς τὴν ἐλαχίστην λόγον ἔχειν ὅν τὰ ε' πρὸς τὰ γ'· προεκθέμενος γὰρ τὰ ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ ποιήματα ἐπιφέρεται ταυτί·

- 25 διὰ δὲ τούτου φανερόν ποιεῖ, διότι τὴν ὅλην πραγματείαν ἐν τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις πεποιοῦνται· παρ' ἐκείνοις γάρ ἐστιν ἡ μακροτάτη ἡμέρα πρὸς τὴν μικροτάτην νύκτα ὡς τὰ ε' πρὸς τὰ γ'.

Hipparchi doctrinam adversus Attalum promptam schol M refert ad v. 467 et Ach p. 159 P. || 4 ἐνδιαστρέφεται LV || 7 ἡμερινὴν L || 10 μοιρῶν L: μορίων V || 13 ὁ L || 14 post Ἑλλάδα supplet (τόποις) Man || 23 ante τα ε' (ἔχει) supplet Man | ἐκθέμενος L || 25 Attali verba ab Hipparcheis distinxit L

22

HIPPARCH. I p. 1056 D (205 P. 108 M.) ἐξῆς δέ φησιν (Aratus de circulo aequatore 522—524)·

idem

οὐ μὴν Αἰθιοῦ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς

Ζηνὸς ἀητεῖται μέγας ἄγγελος· ἡ δὲ κατ' αὐτόν

- 5 Ἰππεὶν κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἰλίσσονται.

συνεγγίζει δὲ καὶ ταῦτα τῇ ἀληθείαι. ὁ δὲ Εὐδοξος τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίως εἶρηκε (fr XXIX), τῶν δὲ Χηλῶν τὰ μέσα φησὶν ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ κεῖσθαι, τοῦ δ' Ἄετοῦ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα, τοῦ δὲ Ἰππου καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ ἔτι τῶν Ἰχθύων τὸν βορειότε-
10 ρον αὐτῶν . . . ὁ δὲ ΑΤΤΑΛΟΣ περὶ τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις κύ-
κλοις ἀστέρων τὸν μὲν κατὰ μέρος λόγον παραπέμπει, γράφει δὲ ταῦτα·

- ἐν οἷς δὲ διασασφεί (Aratus), διὰ τίνων ἀστέρων ἕκαστος
τῶν γ' παραλλήλων διήκει [δ' ὁ παραπέμπει], ὁλοσχερῶς
15 οὐ δυναμένων διέρχεσθαι τῶν κύκλων δι' ὧν φησιν (Aratus)
ἀστέρων αὐτοὺς διήκειν, διὰ τὸ παρηκολουθηκέναι σε, διὰ
τῆς διόπτρας ἐπεσκεμμένον αὐτά, παρήκα νῦν διασασφείν.
πρῶτον μὲν οὖν ἔδει καὶ τῶν λοιπῶν χάριν τῶν φιλομαθούντων,
εἴπερ παρηκολουθ(ή)κει, ὑποδείξαι, τίνες τε αὐτῶν νοτιώτεροι
20 καὶ βορειότεροι ἐφαίνοντο τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ πόσωι,
ἔπειτα πρὸς τὸ αὐτὸ τοῦτο μόνον κατανοῆσαι, διότι οὐ φέρον-
ται κύκλοι διὰ τῶν εἰρημένων ἀστέρων, οὐ χρεῖα διόπτρας.
Sequitur probatio Hipparchi.

3 αἰθιοῦ VM: αἰετοῖ L || 4 αὐτοὺς M || 5 ὑπαύχενον LM: -ένιον V |
εἰλίσσονται V || 8 τοῦ τ' Ἄετοῦ V, τοῦ τε αἰετοῦ L || 14 δ' ὅτι παραπέμπει L;
seclusi, secludit correctione ὃ δὲ tentata usque ad σὲ (16) Scal, ὅτι π. ed Man,
quod non intellego || 19 supplevi || 22 χρεῖαν V

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

horarum
noctis
computatio

HIPPARCH. II p. 1064 B (209 P. 122 M.) *πρῶτον μὲν οὖν ὁ Ἄρατος ὑποδείξει βουλόμενος, πῶς διὰ τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τῶν ἀστρῶν ἐπιγνώσασθαι τὴν ὥραν τῆς νυκτός, λέγει ταυτί. Secuntur v. 559—568 ipsi et paraphrasis; deinde ita pergit: πρῶτον μὲν οὖν ἀγνοεῖ ὑπολαμβάνων ἀρχεῖν πρὸς 5 τὸ τὴν ὥραν ἐπιγνῶναι τῆς νυκτός τὸ συλλογίσασθαι, πόσα ἔτι ζώidia καταλείπεται εἰς τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν· τοῦτο γὰρ (ἂν) ἐγίνετο, εἰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἕκαστον τῶν ζωιδίων ἀνέτελλεν. ἐπεὶ δὲ μεγάλην εἶναι συμβαίνει διαφορὰν ἐν ταῖς ἀνατολαῖς τῶν ἰβ' ζωιδίων, ἀγνοήσει τὴν τῆς νυκτός ὥραν ὃ τῷ προειρη- 10 μένῳ συλλογισμῷ χρώμενος. μάλιστα δ' ἂν τις θαυμάσειε, πῶς καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ συγκατατίθεται τούτῳ· λέγει γὰρ τὸν τρό- πον τοῦτον·*

ἐν δὲ τοῖς ἑχομένοις (v. 559—568) πειρᾶται ὑποδεικνύειν, πῶς ἂν τις διὰ τῶν ἀστρῶν δύναιτο τὴν ὥραν τῆς νυκτός 15 ἐπιγινώσκειν· ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ἀρχὴ νυκτός ἡλίου δύσις, ὃ δὲ ἡλῖος αἶε ἐν τινι τῶν ἰβ' ζωιδίων ἐστί, δηλονότι τῷ γυγνώσκοντι, ἐν τίνι τε ζωιδίῳ ὁ ἡλῖος ἐστὶ καὶ ἐν πόσῃ μοίρᾳ τοῦ ζωιδίου, ῥαίδιόν ἐστιν ἐπιγνῶναι καὶ ποῖον ζωίδιον ἐν ἀρχῇ τῆς νυκτός ἀνατέλλει καὶ ποῖαι μοίραι· 20 τῇ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἡλίου κατεχομένῃ μοίρᾳ ἢ κατὰ διά- μετρον κειμένη τὴν ἀνατολήν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός ποιήσεται. τοῦτο δὲ προῖστορηκῶς καὶ ἐπεγνῶκῶς, ὅτι ἐν πάσῃ νυκτὶ 5' ζώidia πρὸς τῇ ἀνατολῇ ἀνίσχουσι, γνῶ- σεται καὶ πόσον τῆς νυκτός παρεληλυθός ἐστι καὶ πόσον 25 τὸ λοιπὸν ἕως τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς.

μετὰ δὲ ταῦτα λέληθεν ἀμφοτέρους αὐτοὺς, ὅτι οὐδ' ἂν αὐτὸ τὸ ζώιδιον βλέπη τις ἀνατεταλκὸς δυνατός ἐστιν ἀκριβῶς τὴν ὥραν τῆς νυκτός συλλογίσασθαι κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον. Deinde refutantur Aratus et ATTALVS.

90

Aratum et Attalum schol M tacite sequitur || 4 ἐπιλέγει L || 7 καταλεί-
πεται V: -ονται L || 8 supplevi | εἰ ante ἕκαστον L || 9 συμβαίνει om V ||
20 ποῖαι μοίραι corr Vict: ποῖαι μοίραι V, ποῖα μοῖρα L || 23 ποιήσει L ||
24 ζώidia L: ζωιδίων V | ἀνίσχουσι L: ὑπάρχον V cf p. 19, 21, 20, 28, 24, 63 ||
28 δυνατός L: -όν V², om V | 28, 9 ἐστὶν — νυκτός LV², om V

HIPPARCH. II p. 1076 A (217 P. 146 M.) οὐ μόνον δὲ ὁ Ἄρα-
τος (v. 581) καὶ ὁ Εὐδοξος (fr XXXVI) ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ μαθη-
ματικοὶ πάντες σχεδόν, ὅσοι περὶ τοῦ Βούτεω λόγον πεποιοῦνται,
ὁμοίως τούτοις ἀποπεπλάνηται νομίζοντες τέσσαρσι ζωιδίοις
5 αὐτὸν συγκαταδύνειν. ΑΤΤΑΛΟΣ δὲ καὶ περὶ τοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς
δύσεως αὐτὸν ποιεῖσθαι μὴ τῷ Σκορπίῳ συγκαταφερόμενον,
ὡς ἡμεῖς ἐνδείκνυμεν, ἀλλὰ ταῖς Χηλαῖς ἱκανῶς διαβεβαιοῦται
λέγων τὸν τρόπον τοῦτον·

ἔνιοι γὰρ οὔτε τοῖς φαινομένοις παρακολουθοῦντες οὔτε
10 τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενα δυνάμενοι συνεῖναι διαφο-
ρους ἀποφάσεις πεποιοῦνται περὶ αὐτοῦ. καὶ τινες μὲν
φασιν αὐτὸν τῇ Παρθένῳ πρῶτον ἄρχεσθαι συγκαταδύ-
νειν, εἰτα τοῖς ἑφεξῆς τρισὶ ζωιδίοις, ἔνιοι δὲ ἄρχεσθαι
μὲν ἀπὸ τοῦ Σκορπίου, λήγειν δὲ ἐπὶ τὸν Ὑδροχόον. ὧν
15 τισι καὶ σὺ παρατέτευχας ἐλεγχομένοις ὑφ' ἡμῶν καὶ μετα-
τιθεμένοις. καθόλου δὲ καὶ τοῦ φαινομένου τοῦτο συνι-
στάντος καὶ τοῦ ποιητοῦ σαφῶς λέγοντος, ὅτι ὅλος μὲν
δεδυνκῶς γίνεται Λέοντος πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, ἄρχεται
δὲ δύεσθαι, ὅταν ὁ Ταῦρος μέλλῃ ἀνατέλλειν, τὸ δὲ κατὰ
20 διάμετρον αὐτῷ κείμενον ζωιδιον, ὁ Σκορπίος, πρὸς τῇ
δύσει ὑπάρχηι, αἱ δὲ Χηλαὶ ἀρτίως κατενηγεμέναι ὥσιν,
αἷς ἅμα συγκαταφέρεσθαι ἄρχεται ὁ Ἀρκτοφύλαξ, φανερόν
εἶναι νομίζω, διότι τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἡμῖν περὶ τούτου
παντελῶς ἀπείρους εἶναι τῶν φαινομένων συμβέβηκεν.

25 καλῶς μὲν σὺν εἶχεν, εἰ μὴ μόνον ἀναποδείκτωι φάσει χρώμενος
ἔλεγε τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἐλεγχομένους ὑπ' αὐτοῦ μετατίθεσθαι,
ἀλλὰ καὶ νῦν ἔγγραπτον ἐτίθει τὴν ἀπόδειξιν, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀντιδοξοῦντων πεισθῶσιν, ὅτι ταῖς Χηλαῖς ἄρχεται συγ-
καταδύνειν καὶ οὐ τῷ Σκορπίῳ. πλήν, ἐπεὶ οὕτως παραλέλοι-
30 πεν, οὐκ ἄχρηστον ἂν εἴη διὰ βραχέων ὑπομνησαι, δι' ὧν
πειθόμεθα τῷ Σκορπίῳ πρῶτως αὐτὸν συγκαταδύνειν κτλ.
Sequitur probatio.

7 ἐδείκνυμεν V || 11, 2 φασί μὲν L || 13 εἰτα scripti: εἰτα ἐν L, εἰτ' ἐν V ||
14 ὕδροχόον L || 15 de τισι cf Proleg I || 15, 6 μεταθεμένοις L || 16, 7 συνιστῶν-
τος L || 17 ὅλως V || 18 πρὸς τῇ ἀνατολῇ conl Man || 19 ὅτ' ἐν L || 20 αὐ-
τοῦ L || 21 ὑπάρχη scripti, -ων Pet, -ειν Scal: -ον L, ὑπαρχ (scripto χ supra ρ)
V | εἶσιν L || 29 οὕτως L, οὕτως (sic) V

Virginis
ortus

HIPPARCH. II p. 1077 D (219 P. 152 M.) τῆς δὲ Παρθένου ἀρχομένης ἀνατέλλειν (v. 597—606)

Αὐρῇ τότε (φησί) Κυλληναίῃ
καὶ Δελφίς δύνουσι καὶ εὐποίητος Ὀιστός.
σὺν τοῖς Ὅρνιθος πρῶτα πτερὰ μέχρη παρ' αὐτὴν 5
οὐρὴν καὶ Ποταμοῖο παρηγορίαὶ σκιάωνται.
δύνει δ' Ἰππεὶα κεφαλὴ, δύνει δὲ καὶ αὐχὴν.
ἀντέλλει δ' Ὑδρὴ μὲν ἐπὶ πλεόν ἄχρι παρ' αὐτόν
Κρητῆρα, φθάμενος δὲ Κύων πόδας αἰνται ἄλλους
ἔλκων ἐξόπιθεν πρύμναν πολυτερέος Ἀργούς. 10
ἥ δὲ θέει γαίης ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν,
Παρθένος ἥμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.
τῷ δὲ Ἀράτῳ τὰ αὐτὰ καὶ ὁ Εὐδοξος λέγει (fr XXXVIII). ὁ
μέντοι γε ΑΤΤΑΛΟΣ οὐ δυνάμενος κρατῆσαι τῆς διανοίας τοῦ
ποιητοῦ ἀλλ' ὑπολαβὼν λέγειν αὐτόν, τῆς Παρθένου μελλούσης 15
ἀνατέλλειν ὅτι ἡ πρύμνα ἀνατέταλκεν ἕως μέσου τοῦ ἱστοῦ,
φησὶ τὸ ἅπασα τῷ ἐσχάτῳ στίχῳ κενῶς προσκειῖσθαι· ἐκθέ-
μενος γὰρ τῶν προειρημένων στίχων τοὺς ἐσχάτους ρ'† ἐπι-
φέρει ταυτί·

ἐν δὲ τούτοις τὸ ἅπασα προσαναπληρώματος ἔχει τάξιν· 20
εἴτε γὰρ ἐπὶ τὴν Ἀργὴν μεταβιβάσειέ τις αὐτὸ ποιῶν τὸν
λόγον τοιοῦτον ἢ δὲ πᾶσα θέει γαίης ἱστὸν διχόωσα κατ'
αὐτόν, Παρθένος ἥμος περαιόθεν ἄρτι γένηται, ὁμολογου-
μένως ἀναπληρώματος ἔχει τάξιν· εἴτ' ἐπὶ τὴν Παρθένον,
τὸ αὐτὸ συμβήσεται, ἐὰν μὴ τις δέξηται, ὅτι ὅλην φησὶ 25
τὴν Παρθένον ἀνατεταλκέναι. ὅπερ οὐ βούλεται λέγειν·
εἰ γὰρ ἡ Παρθένος ὅλη ἀνατέταλκε, δῆλον ὅτι αἱ Χηλαὶ
πρὸς τῷ ἀνατέλλειν εἰσὶν. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν και-
ρὸν ὅλην φησὶ τὴν Ἀργὴν ἀνατεταλκέναι, λέγων οὕτως
(v. 607—610)· 30

οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι Χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι
ἄφραστοι παρίοιεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα Βούτης
ἄθρόος ἀντέλλει βεβολημένος Ἀρχτούροιο.
Ἀργὴ δ' εὖ μάλα πᾶσα μετήρορος ἴσταται ἤδη.

δοκεῖ οὖν μοι πεπλανῆσθαι ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ οὐ συνιείς, ὅτι ἐπιθέ- 35
τως λέγεται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τὸ ἱστὸν διχόωσα κατ' αὐτόν
(v. 605) καὶ οὐχ, ὅτι ἀνατέλλει ἕως μέσου τοῦ ἱστοῦ· ὁ γὰρ ἐξῆς
λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· τῆς Παρθένου ἀρχομένης ἀνατέλλειν ὁ τε

Κύνων ἀνατέταλκε καὶ ἡ πρύμνα τῆς Ἀργοῦς, αὐτὴ μέντοι ἡμί-
 40 σεια οὕσα ἕως τοῦ ἰστοῦ ἀναφέρεται, ἕως ἂν ὅλη ἡ Παρθένος
 ἀνατείλῃ.

3 κυληναίη LM, κυλήνη V || 5 δ' post τοῖς V: om LM | μέφα M ||
 12 παραιόθεν V || 13 ὁ ante Εὐδ. om L || 17 ἅπασα corr Vict: -αν LV | και-
 νῶς V || 18 ρ' delet Pet || 20 πρὸς ἀναπληρώματος V || 21 μεταβιβάσειεν V ||
 21, 2 τ. λ. τοῦτον L || 23, 4 δ. ἄρα πληρώματος L || 24 τὴν Παρθένον corr Man:
 τῆς Παρθένον LV || 26 οὐ om L || 27 ἡ L: ἦν V | ἀνατέταλκεν L || 28 πρὸς
 τὸ δ. L || 34 εὖ L paraphrasis l. 29 et quos enumeravi in editione: οὐ VM
 cum schol | ἔσσεται M || 35 συνείς L || 37 γὰρ scripsi, δὲ Man: τε LV ||
 39, 40 ἡμίσει L

26

HIPPARCH. I p. 1037 B (193 P. 72 M.) χωρὶς δὲ τῶν εἰρη-
 μένων ἀμφοτέροι ἀγνοοῦσιν ὃ τε Ἄρατος καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ συν-
 αποφαίνόμενος αὐτῷ, διότι ὁ Κηφεὺς τῇ ζώνῃ (v. 650—652)

Cephei
occasus

γαίαν ἐπιξυεῖ, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
 5 βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις, ἀλλὰ τὰ γ' αὐτόν
 Ἄρατοι κωλύουσι πόδας καὶ γούνα καὶ ἰξύν.

ἐν γὰρ τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις οὐχ ἕως τῆς ζώνης δύνει
 ὁ Κηφεὺς, ἀλλ' οὐδὲ ἕως τῶν ὤμων· οἱ γὰρ ἐν τῇ κεφαλῇ
 αὐτοῦ κείμενοι ἀστέρες μόνον δύνουσιν, οἱ δὲ ὠμοὶ ἐν τῷ ἀεὶ
 10 φανερώι τμήματι φέρονται οὔτε δύνοντες οὔτε ἀνατέλλοντες.
 Sequitur probatio Hipparchi.

3 δύνει post διότι LV: omisi || 4 ἐπιξυεῖ VM: -ων L || 5 ἀλλ' ἄστατος
 αὐτόν L, ἀλλὰ τὰ τε αὐτά V, ἀλλὰ τὰ γ' αὐταί M || 7 περὶ τοῖς V | ἕως L:
 οἶον ὡς V || 10 δύνοντες V

27

HIPPARCH. II p. 1085 (224 P. 168 M.) παρέχει δὲ τισιν ἐπι-
 στασιν, πῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων ζωιδίων ὁ Ἄρατος τὰς ἀρχὰς ἐπὶ
 τῆς ἀνατολῆς ὑποτιθέμενος καὶ οὕτω τὰς τῶν ἄλλων ἀστρῶν
 ἀνατολὰς καὶ δύσεις διασαφῶν τὸν Ὑδροχόον μέσον ἀνατέλλειν
 5 ὑποτίθεται, λέγων οὕτως (v. 693, 4).

Aquanli
ortus

Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο μέσον περιτελλομένοιο
 ποσσὶ τε καὶ κεφαλῇ ἀνελλισσεται.

τούτου δ' ἀπορουμένου ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ φησιν ἀμάρτημα εἶναι, δεῖν
 δὲ γράφειν οὕτως·

10 Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο.

λανθάνει δὲ τὸν τε ΑΤΤΑΛΟΝ καὶ τοὺς ἄλλους τὸ βούλημα τοῦ

ποιητοῦ, τάχα δὲ καὶ τὸ φαινόμενον· ὁ γὰρ Ὑδροχόος τῇ θέσει κείμενος ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς Ἄρκτους τὰ μὲν κατὰ τὸ στήθος καὶ τὴν κεφαλὴν μέρη πολὺ ἐκπίπτοντα τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου εἰς τὸ πρὸς Ἄρκτους μέρος, τὰ δὲ κατὰ τοὺς πόδας 15 νοτιώτερα ἔχει τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου. ἐν δὲ τῷ ζωιδιακῷ τὰ μέσα αὐτοῦ κεῖται. ἐπεὶ οὖν τὰ δωδεκατημόρια τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου ὑποτίθεται ἀναφερόμενα, διὰ τοῦτο ὁ Ἄρατος λέγει 'τοῦ Ὑδροχόου κατὰ μέσον τοῦ σώματος ἀνατέλλοντος ὁ Ἴππος ποσὶ τε καὶ κεφαλῇ ἀνελλίσσεται', καὶ οὐχὶ τὸ μέσον τοῦ ἐν 20 τῷ δωδεκατημορίῳ μήκους, ὡς οἱ τε πολλοὶ καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἐκδέχεται. ἀναγκαῖον οὖν εἶναι δοκεῖ μοι μὴ μετατιθέναι τὸν στίχον, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑποδεικνύει, ἐν πᾶσι γε δὴ τοῖς ἀντιγράφοις οὕτως αὐτοῦ γραφομένου.

4 ὕδροχόον L | 6 ὕδροχόοιο LM | 8 τοῦτο δ' ἀπορῶν L | 10 ὕδροχόοιο L | νέον etiam M al (cf editionem) | 12 ὕδροχόος L | 15 ἄρκτον V | ἔχει post μέρος L | 19 ὕδροχόου L | τὸ σῶμα coni Man | 20 ποσὶ coni Man | κεφαλῇ L | 21 παλαιοὶ L | 22 μὴ (superscriptum) μετατιθέναι L: μετὰ τὸ τιθέναι V

28

Aristis
ortus

HIPPARCH. II p. 1088 D (225 P. 172 M.) περὶ δὲ τῆς τοῦ Κριοῦ ἀνατολῆς ὁ Ἄρατος λέγων 'τὰ μὲν δεξιὰ' φησι (v. 707—713) 'τῆς Ἀνδρομέδας οἱ Ἰχθύες'

αὐτοὶ ἐφέλκονται, τὰ δ' ἀριστερὰ νειόθεν ἔλκει
Κριὸς ἀνερχόμενος. τοῦ καὶ περιτελλομένουο 5
ἐσπερόθεν κεν ἴδιοιο Θυτήριον, αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
Περσέος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
αὐτὴ δὲ ζώνη καὶ κ' ἀμφήριστα πέλοιτο
ἢ Κριῷ λήγοντι φαίνεται ἢ ἐπὶ Ταύρῳ.

γράφεται μὲν οὕτως ὁ ἔσχατος στίχος. εἰκὸς μέντοι γε ἡγνοῖ- 10
σθαι τὸ 'λήγοντι'. ἐξ ἀρχῆς γὰρ πάντων τῶν ζωιδίων τὰς ἀρχὰς
ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ὑποτίθεται καὶ οὐχὶ μεσοῦντα ἢ λήγοντα·
ἐπὶ γὰρ τῶν ἄλλων ἄστρον τινὰ μὲν μέρη μεσοῦντων τῶν
ζωιδίων, τινὰ δ' ἀρχομένων ἢ ληγόντων δύνει ἢ ἀνατέλλει.
ὅθεν καὶ ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ κατὰ μὲν τοῦτο ὁρθῶς συνεώρακε τὸ 15
ἄγνῳμα, καὶ δεῖ τοι ἢ, ὡς ἐκεῖνός φησι, γράφεσθαι 'ἢ Κριῷ
ἀνιόντι φαίνεται ἢ ἐπὶ Ταύρῳ' ἢ νῆ Δία οὕτως 'ἢ Κριῷ
λήγουσα φαίνεται', ὥστε τὸ 'λήγουσα' ἐπὶ τὴν ζώνην ἀναφέ-
ρεσθαι, λέληθε μέντοι γε αὐτὸν τὸ βούλημα τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐν
τούτοις· λέγει γὰρ οὕτως· 20

ἡμεῖς μέντοι καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ τε ποιητῇ συμφώνως
καὶ τοῖς φαινομένοις ἀκολουθῶς οἰόμεθα δεῖν γράφεσθαι
τὸ πολίημα τὸν τρόπον τοῦτον (v. 712—714).

αὕτη δὲ ζώνη καὶ κ' ἀμφήριστα πέλονται
ἢ Κριῶι ἀνιόντι φαίνεται ἢ ἐπὶ Ταύρωι,
σὺν τῷ πασσυδίῃ ἀνελίσσεται.

ἐπεὶ γὰρ μέλλοντος μὲν τοῦ Κριοῦ ἀνατέλλειν ὁ Περσεὺς
ὁμολογουμένως μέχρι τῶν ὤμων ἐκφανῆς γίνεται, ἅμα δὲ
τῷ ἀρξασθαι ἀναφέρεσθαι τὸν Κριὸν εὐθέως ἐκδηλος
ἢ τοῦ Περσέως ζώνη γίνεται διὰ τὸ βραχὺ παντελῶς παρ-
αλλάσσειν τῆς τοῦ Κριοῦ ἀρχῆς τὴν φάσιν αὐτῆς, δισ-
τάζει, πότερον κατὰ τὴν τοῦ Κριοῦ μέλλοντος ἀνατέλλειν
ἀρχὴν ὑποθῆται φανερά(ν αὐτὴν) ἤδη γίνεσθαι ἢ ἐπὶ τὸ
μᾶλλον ὁμολογούμενον ἔλθῃ, διότι τοῦ Ταύρου μέλλοντος
ἀναφέρεσθαι ἐκφανῆς ἐστὶ τοῦ Περσέως ἢ ζώνη μετὰ τοῦ
λοιποῦ σώματος. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον γραφομένου τοῦ
ποιήματος τὰ τε φαινόμενα σωθήσεται καὶ τὰ περὶ τῆς
ζώνης ὁ ποιητὴς οὐ μόνον ἐμπειρῶς ἀλλὰ καὶ ἀκριβῶς
ἐξηγούμενος ἂν φαίνοιτο.

πρῶτον μὲν οὖν διὰ τούτων ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ἀγνοεῖ, νομίζων ἐπὶ
τοσοῦτον τὴν ἀκρίβειαν ἐν τοῖς Φαινομένοις ὑπὸ Ἀράτου διει-
λῆφθαι, ὥστε περὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Περσέως ἀστέ-
ρων διστάζει(ν) αὐτόν, πότερον τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ ἐπ' ἀνα-
τολῆς οὐσης καὶ αὕτη ἤδη φανερά ἐστὶ σὺν τοῖς ὤμοις καὶ τῇ
κεφαλῇ ἢ μετ' ὀλίγον· χωρὶς γὰρ τοῦ ὁλοσχερῶς μὴ μόνον τὸν
Ἄρατον, ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐδοξον ἐν τοῖς Φαινομένοις ἀναστρέ-
φεσθαι, καθάπερ ἐπιδεδείχαμεν, ἔτι καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς τοῦ
Περσέως ζώνης τοῦτ' ἂν παρὰ τῷ Ἀράτῳ διστάζοιτο, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ πάντων (τῶν) β' ἢ καὶ πλείοσι ζωιδίοις συνανατελλόν-
των. τελέως δ' ἀγνοεῖν δόξειεν ἂν ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ καὶ τὰ φαινό-
μενα ὑπολαμβάνων κατὰ ἀλήθειαν οὕτως εἶναι δισταζόμενα
(τὰ) περὶ τὴν ζώνην τοῦ Περσέως, καθάπερ προείρηκεν· οὐ γὰρ
μόνον ἡ ζώνη τοῦ Περσέως φαίνεται ὑπὲρ γῆν τοῦ Κριοῦ ἀρχο-
μένου ἀνατέλλειν, ἀλλὰ καὶ ὅλος σχεδὸν ὁ Περσεὺς πλὴν τοῦ
ἀριστεροῦ ποδὸς καὶ τοῦ γόνατος. Sequitur probatio Hipparchi;
deinde pergit: δῆλον οὖν, ὅτι ἀγνοεῖ λέγων τὰ τε φαινόμενα
σωθήσεσθαι καὶ τὸν Ἄρατον ἐμπειρῶς καὶ ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς
τοῦ Περσέως ζώνης φανεῖσθαι ἐξηγούμενον.

δοκεῖ δέ μοι διηπορηθῆσαι ὁ Ἄρατος παρὰ τὴν αὐτὴν αἰ-
τίαν παρ' ἣν καὶ Εὐδοξος (fr IV), ὡς κατηκολούθηκεν ὁ Ἄρατος·

ἐν μὲν γὰρ τῷ συντάγματι τῷ περὶ τῶν Φαινομένων γράφει, δι-
 τοῖς Ἰχθύσι συνανατέλλει τὰ δεξιὰ τοῦ Περσέως, ὥστε τῆς ἀρχῆς
 τοῦ Κριοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ οὔσης τὰ δεξιὰ μόνον τοῦ Περ-
 σέως μέρη κατ' αὐτὸν ὑπὲρ γῆν φαίνεσθαι, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ
 συντάγματι, ὃ ἐπιγράφεται Ἐνοπτερον, τοῖς Ἰχθύσι φησὶν αὐτὸν 65
 ὅλον πλὴν ὀλίγου συνανατέλλειν. ἐν πᾶσιν οὖν σχεδὸν τοῖς περὶ
 τὰς ἀνατολὰς τῶν ἄστρον συμφωνούντων ἀλλήλοις τῶν δύο συν-
 ταγμάτων, περὶ δὲ τοῦ Περσέως διαφόρου τῆς ἀναγραφῆς οὔσης,
 εὐλόγως ὁ Ἄρατος διαπορῶν, ποῖαι τις κατακολουθήσει ἀπο-
 φάσει, ἀμφήριστόν φησιν εἶναι καὶ δισταζόμενον, πότερον καὶ ἡ 70
 ζώνη τοῦ Περσέως μετὰ τῶν ὤμων καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Κριοῦ
 ἀνατέλλοντος μετέωρος φαίνεται ἢ τοῦ Ταύρου ἀναφερομένου, ὡς
 τὸ ἕτερον τῶν τοῦ Εὐδόξου συνταγμάτων περιέχει. οὐ παρὰ τὸ
 τῇ αἰσθήσει οὖν δύσκριτον εἶναι διὰ μικρότητα τῆς διαφορᾶς,
 ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ ὑπέλαβεν, ἀμφήριστόν φησιν εἶναι, πότερον ἡ ζώνη 75
 τοῦ Περσέως ὑπὲρ γῆν ἤδη φαίνεται τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ πρὸς
 τῷ ὀρίζοντι οὔσης, ἢ ἀρχομένου ἤδη ἀνατέλλειν τοῦ Ταύρου
 τότε καὶ αὐτὴ ἀναφέρεται, ἀλλὰ (παρὰ) τὸ μὴ ἔχειν εἰπεῖν διὰ
 τὸ ἐκατέρως παραδίδοσθαι.

διχῶς δὲ γραφομένου ἐν μὲν τισιν ἀντιγράφοις 'καὶ κ' ἀμ- 80
 φήριστα πέλοιτο', ἐν δὲ τισι 'καὶ κ' ἀμφήριστα πέλονται', δεῖ
 γράφειν 'πέλοιτο', καὶ οὐχ, ὡς ὁ ΑΤΤΑΛΟΣ, 'πέλονται'. τῷ γὰρ
 'ἄν' συνδέσμῳ τὸ 'πέλοιτο' καταλλήλως λέγεται· οὐδὲ γὰρ περι-
 σπᾶσθαι δεῖ διὰ τὸ πληθυντικῶς ἐκφέρεσθαι τὸ 'ἀμφήριστα'.
 σύνηθες γάρ ἐστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ἐκφορᾶς. 85

4 νεῖοθεν ἔλκει VM: εἴωθεν ἔλκειν L || 5 ἀνερχόμενος VM: ἀνελκόμενος
 L || 6 ἐν VM: om L || 7 Περσέως ἀνατέλλοντος V || 8 αὐτὴ δὲ LM: -ἦι τε V |
 κ' ἀμφήριστα M, καμφήριστα V: ἀμφήριστα L (cf l. 24. 80—84) | γένοιτο LV
 (at cf l. 81, 2) || 11 τὸ L: τῷ V || 13 ἐπὶ γὰρ L: ἐπεὶ οὕτω γε καὶ V || 14 λη-
 γόντων LV²: γόντων V || 15 γε pro μὲν conl Man || 18 λήγουσαν V || 24 αὐτῇ
 (sic) LV | δὲ LM: τε V | καμφήριστα V, ἀμφήριστα L | πέλοιτο LVM (at
 cf l. 80—85) || 26 σὺν τῷ om L | πασσυδὴ LV || 27 μὲν om L || 31, 2 διατά-
 ζειν V || 32 τὴν L: τὸν V || 33 supplēvi: (ν) suppl Pet, (αὐτὴν) Man at ante
 φανερά(ν) || 37 φαινόμενα corr Man cf l. 56, 7: γραφόμενα LV || 39 ἀναφαίνοιτο
 L || 40 ἐν τούτοις conl Man | ἀγνοεῖ corr Pet cf l. 56: ἀπορεῖ V, εἰ L ||
 43 suppl Man | αὐτὸν corr Man: τὸ LV || 49 supplēvi | δίο V || 50 τέλος V |
 ἄν scripsi: ὅτι L, om V; δ. ὅ τε Ἀτταλος καὶ ὁ τὰ Φαινόμενα conl Scal || 52
 supplēvi || 53 μόνῃ L || 63, 4 μέρη τοῦ Περσέως L || 69 ποῖα τις V | -ει LV ||
 78 supplēvi || 79 παραδεδοσθαι L || 80, 1 κ' ἀμφήριστα πέλοιτο M corr Pet Scal:
 καμφήριστα V, καμφίστατο L || 81 καμφήριστα LV || 83 ἄν om L || 83, 4 pro
 περισπᾶσθαι conl 'πέλονται' γράφεσθαι Man (cf Aratea p. 110).

II ACHILLES

1. ISAGOGA EXCERPTA

V(aticanus) 191 bombycinus s. XIV

V² manus altera correctrix Victorii

M(ediceus) XXVIII 44 chartaceus s. XV

cf Prolegomena II

2. COMMENTARII FRAGMENTUM

Vaticanus 191

D(iesisii) Doxographi graeci Berolini a. 1879

Ecl(ogae) Achillis Arateae in 'Arateorum' capite I inveniuntur

Pet(avius) cf p. 2

Scal(iger) cf p. 2

Vict(orii) editio princeps Florentiae a. 1567

In exteriore textus margine Achillis fontes notavi sive certos sive probabiles, in interiore paginas P(etaviana) et M(igneana) editionum adscripsi
cf p. 2

**ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ**

1 P. 984 M. 1. 'Μισῶ μὲν ὅστις τὰφανῇ περισκοπῶν —' φησὶν ὁ Σοφο- Ach
κλῆς (fr inc 671). καὶ ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης 'ὅς τὰφανῇ με-
ριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει' φησὶν (fr inc 672 K.). ἀλλ' οἷ
μὲν ἀφανῇ, ἡμεῖς δὲ φαινόμενα, ἀλλ' οὐκ ἀφανῇ ζητοῦμεν.

5 || Αἰγυπτίους λόγος ἔχει πρῶτους τὸν οὐρανὸν ὡς καὶ τὴν γῆν Compendium
astr of An(ony-
mum) I c. 1
καταμετρήσαι καὶ τὴν ἐμπειρίαν τοῖς ἐξῆς ἐν στήλαις ἀναγράψαι,
Χαλδαῖοι δὲ εἰς ἑαυτοὺς μεταγούσι Βήλῳ τὴν εὐρεσιν ἀναθέν-
τες, οἱ δὲ Ἑλλήνων σοφοὶ ὅτε μὲν θεοῖς, ὅτε δὲ ἥρωσιν, ὅτε δὲ
τοῖς μετὰ ταῦτα σοφοῖς ἀνατιθέασιν· Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν Προ-
10 μηθῇ (v. 454—460) τὸν θεὸν εἰσάγει λέγοντα

οὐκ ἦν γὰρ αὐτοῖς οὔτε χεῖματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμῶδους ἥρος οὔτε καρπύμου
2 P. 986 M. θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἐπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
15 ἄστρων ἔδειξα τὰς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖς γραμμάτων τε συνθέσεις,
Σοφοκλῆς δὲ Παλαμῆδει ἀνατίθῃσιν· λέγοντα γὰρ Ναύπλιον
εἰσάγει (Palamedis fr 399)·

titulum dedi e V cf subscriptionem et 'Aratea' p. 16: ἐκ τῶν ἀχιλλέως
πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ ἀράτου φαινόμενα π. τ. π. M; disjungunt περὶ τοῦ
παντός a ceteris et primi capitis titulum putant Vict Diels p. 18¹ || 1 μισῶ-
μεν V | τὸν ἀφανῇ M | περισκοπῶν V: -εἶ M || 2 τὸν ἀφανῇ M ut l. 1 ||
3 χαμᾶθεν M (cf Eupol fr 146 K.), χαμόθεν V | ἀλλ' V² M: om V || 4 γὰρ
post φαιν. V: om V² M || 11 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς Aeschyl codd || 15 ὁδὸν
Stobaeus Ecl I p. 15 W. || 17 ἐξεῦρον VM | αὐτοῖς V² M: om V | τε V² M:
om V || 18 γὰρ V² M: om V || 19 εἰσάγει V² M: -ειν V

οὗτος δέ γ' ἦρε τείχος Ἀργείων στρατῶι,
 στάθμης ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὐρήματα,
 τάξεις τε ταύτας οὐράνιά τε σήματα
 τὰ κεῖν' ἔτευξε πρῶτος· ἐξ ἐνὸς δέκα
 καὶ τῶν δέκ' αὖθις εὔρε πεντηκοντάδας 5
 καὶ χιλιοστῦς καὶ στρατοῦ φρυκτωρίαν
 ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα,
 ἔφη ἦρε δ' ἄστρον μέτρα καὶ περιστροφάς,
 ὕπνου φύλαξι θεῖα σημαντήρια
 νεῶν τε ποιμαντήρσιν ἐνθαλασσίοις, 10
 Ἄρκτου στροφεία καὶ Κυνὸς ψυχρὰν δύνιν.
 πάλιν δ' Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (v. 4—6) καὶ τῶι κατασκόπῳ
 τὴν ἐμπειρίαν περιτίθῃσι ποιῶν λέγοντα·
 ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 15
 λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι.
 Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρεά τὴν εὔρεσιν ἀναφέρει λέγων (fr 672)
 'κάνταῦθα — πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου —'.
 ὁ δ' Εὐριπίδης φησὶ (fr 861)

1 οὗτος δέ γ' ἦρε scripsi: οὔτεπιτῦγ' εὔρες V, οὗτος δ' ἐφεῦρε V²M; ἐφηῦρε Nauck, τεύχη ἐφεῦρεν F. G. Schmidt | an Ἀργεῖοι? || 2 στάθμης scripsi: στάθμη δ' V, στάθμην δ' V²M; σταθμῶν coni Salmasius Nauck, σταθμῶν τ' Herwerden | ὀρίσματα coni L. Dindorf, σοφίσματα Meineke || 3 post 8 traicit Scal | πάσας coni Herwerden || 4 τὰ κεῖν' scripsi: κἀκεῖν V²M, κἀκεῖνος V | ἔτευξε V²M: ἐξέτευξε V | πρῶτον coni L. Dindorf, πάντων δ' ἔτευξε πρῶτος Herwerden, κἀπειτ' ἔταξε πρῶτος ἐς ζεύγος δέκα F. G. Schmidt || 5 δέκ' V: δέ κ' M || 6 καὶ χ. Scal: ὅς VM | χιλιοστῦς corr Nauck ego: χίλια εὐθύς V, χίλι' εὐθύς V²M; ἐς χίλι' εὐθύς coni H. Keil | καὶ Gomperz: ὅς VM | στρατοῦ V (v del V²): στρατῶ M | φρυκτωρίαν V²M: -λα V || 7 κἀνέφηνεν M: κᾶν ἔφηνεν V², κᾶν ἔφανε V | 7 ἔδειξε et 8 ἐφεῦρε permutant Nauck Gomperz || 8 ἐφηῦρε Nauck: ἐφεῦρε VM || 9 φύλαξι θεῖα scripsi: φυλάξει θόα V², φυλάξει στιθόα V, φυλάξεις στιθόα M; φύλαξί τε θοὰ coni Scal, -ι πιστὰ Wagner, -ι στιλπνὰ M. Schmidt, -ιν ἐσθλὰ H. Keil | σημαντήρια coni Vict || 10 νεῶν corr Blomfield Nauck: ναῶν VM | ποιμαντήρσιν corr Heath: πυμαντήρσιν V, πημαντήρσιν V²M; σημαντήρσιν coni Pet || 11 Ἄρκτου στροφεία scripsi, cf Philolaum (Stob I p. 18 W.) ἃ τὰς σφαιρας ὀλάας: ἄρκτον τὲ στρόφεια V, ἄρκτον στροφάς τε V²M || 12 versusum ordinem mutant H. Keil (1, 2, 4, 5, 1/16 [tunc lacunam statuit unius versus] 1/16, 7, 8, 3, 11, 9, 10) Gomperz (2, 7, 8, 3, 9, 10, 11, 1 [ubi αὐτὸς δ' ἐφεῦρε coni] 4, 5, 6) | καὶ V: om V²M || 14 κατ' οἶδα V | νυκτέρων V²M: νυκτέον V || 16 αἰθέρι V²M: ἐν θέρι V || 17 κἀνταῦθα om M; nolī λέγοντα ταῦτα || 18 an προσκυνεῖ σε τ.? | τρέφοντα coni Nauck (at cf Welcker 'Die griechischen Trag' I p. 361) | ἡλ. κ. V | cf schol Eur Or 998 al

δείξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δόμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἰζόμην

- 123 P. τὰς τῶν πλανήτων ὁδοὺς ἐναντίας τοῖς λοιποῖς φερομένας ταύτῳ
πάλιν Ἀτρεΐ περιτιθείς. ὁ δὲ Ἄρατος τὴν μὲν θέσιν τῶν ὅλων
5 εἰς Δία ἔοικεν ἀναφέρειν, τὴν δὲ γέννησιν καὶ ἔννοιαν εἰς
Ἀστράϊον· περὶ μὲν γὰρ τοῦ Διὸς λέγων ἐπιφέρει (v. 11—13,
Ecl I 3)

αὐτὸς γὰρ τάδε σήματ' ἐν οὐρανῳ ἐστήριξεν
ἄστρον διακρίνας, ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
10 ἀστέρας, οἳ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνειον,

περὶ δὲ τοῦ Ἀστράϊου φησὶν (v. 98, 9, Ecl I 4)

εἴτ' οὖν Ἀστράϊον — γένος, ὃν ῥά τέ φασιν
ἄστρον ἀρχαῖον πατέρ' ἔμμεναι,

- εἰ μὴ ἄρα τὸν μὲν Ἀστράϊον ποιητὴν τῶν ἀστέρων ὑποβάλλει,
15 τὸν δὲ Δία κοσμητὴν γεγενῆσθαι ἱστορεῖ. τινὲς δὲ ἄλλον ἄλλο
τι εὐρηκέναι. διὸ καὶ συμβέβηκεν εἶναι διαφωνίαν περὶ τῆς
εὐρέσεως αὐτῶν. ὅτι δὲ ἄλλοι ἄλλο εὐρήκασιν, ἐκ τοῦ καὶ Θά-
λητα τὴν μικρὰν Ἀμαξαν εὐρηκέναι δῆλον. ὁ γοῦν Καλλίμαχος
φησιν (fr 94)·

- 20 ἔπλευσεν εἰς Μίλητον· ἦν γὰρ ἡ νίκη
Θάλητος, ὃς τὰ τ' ἄλλα δεξιὸς γνώμην
καὶ τῆς Ἀμάξης ἐλέγετο σταθμίσασθαι
τοὺς ἀστερίσκους, ἧι πλέουσι Φοίνικες.

ἥρμιστε δὲ μεγάλῳ ποιητῇ περὶ μεγάλων εἰπεῖν Ὀμήρῳ.

Apio e Cratetis
Homericis of An
I c. 1

- 25 ἀλλ' ἐπειδὴ κατήπειγε τὰ Ἰλιακὰ γράψαι εἰς ἐπιστροφὴν τῶν
Ἑλλήνων, διὰ τὰς συνεχεῖς ἐπαναστάσεις ἐπ' ἐκείνην ὥρμησε
987 M. τὴν ὑπόθεσιν, περιέσπειρε δέ τι καὶ περὶ τῶν ὅλων καὶ περὶ
τῶν ἄστρον τινὰ λέγων, περὶ μὲν τῶν ὅλων, ὡς ὅταν λέγηι

Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν (II XIV 201. 302)

- 30 ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν (II XVIII 483)

2 δόμους scripsi (ut VM c. 20): δῆμους VM; θρόνους conī Heimsöeth,
γῆν ἐξέσωσα F. G. Schmidt | errat Ach, nam Euripides de Sole et Pliadibus
inversum ordinem tenentibus loquitur, cf Eur Or 999sq. || 3 ταύτῳ scripsi:
αὐτῷ VM || 10 καὶ μάλα VM || 13 ἀρχαῖον M Anonymus II: -ων V ||
17 εὐρόν M || 18 δῆλον om V || 21 ὃς τὰ τ' ἄλλα corr Scal: ὃς τὰλλα V,
ὃς τὸν ἄλλα M; ὃς τ' ἦν ἄλλα conī Bentley, ὃς τ' ἦν καῖλλα Meineke, ὃς
γ' ἦν ταῖλλα Hecker | γνώμη V; γνώμη conī Vict || 22 ἐλέγετο codd Dio-
genis Laertii I 23: λέγετο V, λέγεται M || 26 ἐκείνην scripsi: -ων VM || 27
περιέ||σπειρε V || 29 τε V: τι M | θεῶν V²M: θεῶων V || 30 ἐν pr V²M:
ἐὰν V | scripsi (ut codd nonnulli Iliadis): ἔτευξε δ' V, ἔτευξε ὧ M

καὶ πάλιν 'ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε' (Π VII 99), περὶ δὲ ἄστρων

Πληιάδας εἰσορόωντι καὶ ὀψὲ δύνοντα Βούτην
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν (Od V 272—3) 124 P.
 ἡέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσσαν, 5
 ἐν δέ τε τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωνται,
 Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος (Π XVIII 484—6)
 ἄστρον δὲ δὴ προβέβηκε, παρώιχκεν δὲ πλέω νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται (Π X 252—3).

ἐκ γὰρ τούτων τὰς προφάσεις ἔλαβον οἱ ὕστερον περὶ τούτων 10
 πραγματευσάμενοι· ὥς γὰρ τοῖς τραγικοῖς παρέσχεν ἱστοριῶν
 ἀφορμὰς, οὕτω καὶ διὰ τούτων ἰποθέσεις τοῖς περὶ ἀστρολογίας
 γράψασιν. μαρτυροῦσι δὲ Κράτης (p. 40 Wachsm) καὶ Ἀπίων ὁ
 Πλειστον(ε)ίχης (p. 25 Lehrs), ὅτι ἀστρονόμος Ὀμηρος. οὐδὲν δὲ
 παράδοξον ὑπ' ἀνθρώπων τοσαύτην εὑρεθῆναι θεωρίαν· ψυχὴ 15
 γὰρ πᾶσα ἀθάνατος κατελθοῦσα ἐξ οὐρανοῦ ἀνανεοῦσα ὥς
 ἐς συγγενὴ τὸν οὐρανὸν πάντα τὰ συνήθη θεωρεῖ καὶ ἐπισπᾶ-
 ται, πρὸς ὃν καὶ ἀναχθῆναι ἐπείγεται.

2. Τίνι διαφέρει μαθηματικὴ φυσιολογίας.

Endorus e Dio-
 dori Posidonia-
 nis ὡς Geminus
 Simplic in Arist
 Phys II 2
 p. 291 D.

Ἐὐδωρος ὁ φιλόσοφος φησι (Diels p. 22) Διόδωρον τὸν Ἀλε- 20
 ξανδρέα μαθηματικὸν τούτῳ διαφέρειν εἰπεῖν τὴν μαθηματικὴν
 τῆς φυσιολογίας, ὅτι ἡ μὲν μαθηματικὴ τὰ παρεπόμενα τῇ οὐ-
 σίαι ζητεῖ, πόθεν καὶ πῶς ἐκλείψεις γίνονται, ἡ δὲ φυσιολογία
 περὶ τῆς οὐσίας, τίς ἡ τοῦ φύσις, πότερον μύδρος ἐστὶ κατὰ
 Ἀναξαγόραν (fr 24 Schaub) ἢ πῦρ κατὰ τοὺς Στωικοὺς ἢ κατὰ 25
 Ἀριστοτέλην (De caelo 270 b 20 al) πέμπτη οὐσία μηδενὶ τῶν τεσ-
 σάρων στοιχείων ἐπικοινωνοῦσα, ἀγέννητος τε καὶ ἀφθαρτος καὶ
 ἀμετάβολος. διαφερούσας γοῖν ταύτας ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἐπι-
 πεπ λέχθαι τὴν ἑτέραν δεομένην τῆς ἑτέρας.

1 μὲν om M || 3 Πληιάδας εἰσορόωντι scripsi (Aratea p. 313): πληιάδας
 τ' εἰσορόωντι V, πλειάδας εἰσορόωντι M | δύνοντα M || 6 ἐν δέ τε M (ut
 codd II nonnulli 'Iustinus' Cohort 28 al): ἐν δὲ τὰ V (ut vulgata II) || 8 παρώι-
 χκεν M, -κε V (cf Porphyry I p. 147 Schr) | πλέω V ut Porphyry: πλέα M ||
 9 τριτάτῃ δ' ἔτι scripsi (ut codd II nonnulli): τριτάτῃ δ' ἔστι V, τριτάτῃ
 δέ τι M; τριτάτης δ' ἔτι 'quidam' apud Porphyry || 10 οἱ om V || 16 ἀν-
 τινεύουσα V | ὥς om M || 21 εἰπεῖν M: ἔλεπε V || 22 ὅτι om V || 28 οὖν M

3. Περὶ τῆς τῶν ὄλων ἀρχῆς.

- || Ζήνων ὁ Κιτιεὺς (fr 35 Pearson) ἀρχὴν εἶναι λέγει τῶν ὄλων Plutarchus Plac
18 p. 22 D.
- 125 P. Θεὸν καὶ ὕλην, Θεὸν μὲν τὸ ποιοῦν ὕλην δὲ τὸ ποιούμενον, ἀφ' ὧν τὰ τέσσαρα στοιχεῖα γεγενέαι. Ἐπίκουρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος
- 5 (p. 191, 18 Us) ἐκ σωματῶν νοητῶν σμικροτάτων τὰς ἀρχὰς τῶν ὄλων εἶναι φησι, καλεῖ δὲ αὐτὰς ἀτόμους ἢ διὰ σμικρότητα ἀκαριαίας τινὰς οὐσας ἢ διὰ τὸ ἀφθάρτους αὐτὰς εἶναι καὶ μὴ τέμνεσθαι. Ἀριστοτέλης δὲ ὁ Σταγειρίτης (De caelo 1 c al) ἀρχὰς λέγει τῶν ὄλων εἶδος καὶ ὕλην καὶ στέρησιν, ἐκ δὲ τούτων
- 10 τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, καὶ πέμπτον σῶμα ἀδιάφθαρτον καὶ καθαρὸν, ὃ δὴ αἰθέρα λέγουσιν. Σωκράτης δὲ καὶ Πλάτων (Tim 29 Esqq.)
- 940 M. ἀρχὰς τῶν ὄλων καλοῦσι Θεὸν καὶ ὕλην καὶ τρίτον τὸ ὑποκείμενον γενέσει καὶ φθορᾷ, ἐκ δὲ τούτων τὰ τέσσαρα στοιχεῖα γενέσθαι. Ἐμπεδοκλῆς δὲ (v. 33 sqq. St.) ἀρχὰς φησι τῶν ὄλων
- 15 τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, καὶ τὸ μὲν πῦρ καλεῖ Αἰα καὶ αἰθέρα, τὴν δὲ γῆν Ἥραν, τὸν δὲ ἄερα Αἰδωνέα, τὸ δὲ ὕδωρ Νῆστιν, τὰς δὲ τούτων δυνάμεις νεῖκος καὶ φιλίαν, νεῖκος μὲν τὴν διάλυσιν φιλίαν δὲ τὴν σύνοδον. || Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ Compendium
astr? πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν (496—8) εἰσάγει τὸν Ὀρφέα ταῦτα
- 20 λέγοντα·

ῥεῖδεν δ', ὥς γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ
νεῖκος ἐξ ὁλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστον.

- πάλαι γάρ ποτε ἀναμῖξ φερομένων τῶν στοιχείων ὑπὸ τοῦ νεῖ-
- 25 κους ὕστερον διακριθῆναι αὐτά, παντὸς μὲν τοῦ γεώδους συστρέφοντος εἰς ἓν, ὅλου δὲ τοῦ πυρώδους περιειληθέντος εἰς τὸ αὐτὸ καὶ τοῦ ὑδατώδους συρρέοντος εἰς τὸ ὅμοιον καὶ τοῦ ἀέρος περιχυθέντος πρὸς τὸ ὁμόφυλον. || Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος καὶ Ign(otus) et adn Φερεκύδης ὁ Σύριος (p. 39 Sturz) ἀρχὴν τῶν ὄλων τὸ ὕδωρ
- 30 ὑφίστανται, ὃ δὴ καὶ χάος καλεῖ ὁ Φερεκύδης, ὥς εἰκός, τοῦτο ἐκλεξάμενος παρὰ τοῦ Ἡσιόδου οὕτω λέγοντος (Theog 116) ἥτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετο· παρὰ γὰρ τὸ χεῖσθαι (ὑπολαμβάνει)

2 κητιεύς V, κητιεύς M || 5 μικροτάτων V || 6 καλεῖ M || 11 ὁ ante Σ. V: om V²M || 17,8 τὴν διάλυσιν V²M: om V lacuna signata || 21 ῥεῖδ' ἐν V | οὐρ. ἡδὲ θάλασσα Apollonii codd || 22 τοπρὶν M | ἐν M || 23 διακριθὲν M | τὴν ante ἀμφὶς add V, τὴν M | ἕκαστον om M; ἕκαστα conī Vict (ut Apollonii codd) || 25 αὐτά V²M: -ό V || 28 θαλῆς M || 28—32 ~schol Hesiodi Theog 116 et Tzetx Lyc 145 || 29 σύρος M || 30 ὑφίστανται V: -ῶσιν V²M |

τοῦτο V²M: οὗτος V || 31 ἥτοι VM (ut Hesiodi codd) || 32 γένεθ V

τὸ ὕδωρ χάος ὠνόμασται. Ἡράκλειτος δὲ (cf fr XXI Byw) πῦρ
 πρῶτόν φησι γεγονέναι. εἰσὶ δ' οἱ τὴν γῆν πρῶτον λέγουσι 128 P.
 γεγονέναι, θλιβομένην δὲ καὶ σφιγγομένην οὕτως ἐνάψαι μὲν τὸ
 πῦρ, ἀναπέμψαι δὲ τὸ ὕδωρ, διαδοῦναι δὲ τὸν ἀέρα (Pherecyd
 p. 40 Sturz).

5

4. Περὶ τῆς συστάσεως τῶν δλων.

Eudorus e Dio-
 dori Posidonia-
 nis p. 21 D., cf
 An I c. 8

|| Καλῶς ἂν ἔχοι πελθεσθαι τῷ Χρυσίππῳ· φησὶ γὰρ ἐκ
 τῶν τεσσάρων στοιχείων τὴν σύστασιν τῶν ὄλων γεγονέναι.
 αἷτιον δὲ τῆς μονῆς τούτων τὸ ἰσοβαρές· δύο γὰρ ὑποκειμένων
 βαρέων, γῆς καὶ ὕδατος, δύο δὲ κούφων, πυρὸς καὶ ἀέρος, τὴν 10
 τούτων σύγκρασιν αἷτιαν εἶναι τῆς τοῦ παντός τάξεως (ὥσπερ
 γάρ, εἰ ἦν ὁ κόσμος βαρὺς, κάτω ἂν ἐφέρετο, οὕτω καί, εἰ
 κούφος, ἂνω· μένει δὲ τῷ ἴσον ἔχειν τὸ βαρὺ τῷ κούφῳ),
 τὸν δὲ αἰθέρα καὶ οὐρανόν, εἴτε ὁ αὐτὸς εἴτε διάφορος, ἔξω-
 θεν εἶναι σφαιρικὸν σχῆμα ἔχοντα. μετὰ δὲ τοῦτον ἐντὸς αὐ- 15
 τοῦ τὸν ἀέρα εἶναι καὶ αὐτὸν σφαιρικῶς περικείμενον ἔξωθεν
 τῇ γῇ. ἐνδοτέρῳ δὲ αὐτοῦ τρίτην εἶναι σφαῖραν τὴν τοῦ ὕδα-
 τος περὶ αὐτὴν τὴν γῆν μεταξὺ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς γῆς. ἐν δὲ
 τῷ μεσαιτάτῳ τὴν γῆν εἶναι κέντρον τάξιν καὶ μέγεθος ἐπ-
 ἔχουσαν [ὥς αἱ σφαῖραι]. καὶ τὰς μὲν ἄλλας τρεῖς σφαῖρας ἧ 20
 τέσσαρας περιδινεῖσθαι, τὴν δὲ τῆς γῆς μόνην ἐστάναι.

ἔξωθεν δὲ τὴν τοῦ πυρὸς σφαῖραν καὶ ἐνδοτέρῳ, μετὰ ταύ-
 την δέ, τὴν τοῦ ἀέρος δεδώκασιν οἱ Ἀρχιμήδαιοι περιδινεῖσθαι,
 ἐν μέσῳ δ' εἶναι τὴν τοῦ ὕδατος καὶ τὴν τῆς γῆς διὰ τὴν τοι- 25
 αὐτὴν αἷτιαν· εἴ τις γὰρ (φασί) λάβοι τῶν σωμάτων τὰ βαρὺ-
 τατα, οἶον μόλιβδον, καὶ πάλιν αὐτὰ τὰ κούφωτάτα, οἶον 941 M.
 φελλόν, [ἔξισης] καὶ ἴσα ἀλλήλοις στήσειε καὶ ἰσοστάθμα ποιή-
 σειε καὶ συνδήσειε, συμβήσεται μηδέτερον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἔλ-
 κεσθαι· οἶον, εἴ τις βάλοι ταῦτα εἰς θάλασσαν, συμβήσεται
 μήτε κάτω εἰς τὸν βυθὸν καθέλκεσθαι τὸν φελλὸν ὑπὸ τοῦ μο- 30
 λίβδου μήτε τὸν μόλιβδον ὑπὸ τοῦ φελλοῦ ἀνέλκεσθαι εἰς τὴν

1 ὠνόμασται V: -άσθαι M || 3 δὲ scripsi: τε VM | οὕτως V²M: -ω V ||
 4 δὲ utrumque om V || 7 φησὶ γὰρ V: φῆσαντι M || 8 γεγονέναι V || 12 γὰρ
 om V | ἐφέρετον expuncto v M | οὕτως om V | εἰ καὶ M, εἰ δὲ V || 13 τῷ βαρεῖ
 τὸ κούφον M || 15 τοῦτον M: αὐτὸν V || 23 δέ V: om V²M | τὴν V²M: om
 V || 25 ζητεῖται πῶς τὰ μὲν κούφα ἂνω φέρεται τὰ δὲ βαρέα κάτω in mar-
 gine M | γὰρ V²M: om V || 26 τὰ V²M: om V || 27 ἔξισης om M || 28,9 ἀνέλ-
 κεσθαι V || 29 ταῦτα V²M: om V || 31 τοῦ φελλοῦ scripsi: τῶν φελ-
 λῶν VM

- ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, ἀλλ' ὡς ἐπίσης ὑπ' ἀλλήλων ἀνθελ-
κόμενα μεταξὺ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ βυθοῦ εἶναι
τὸν μόλιβδον καὶ τὸν φελλόν. τεσσάρων οὖν ὄντων τῶν στοι-
χείων συμβέβηκε τὸ πῦρ καὶ τὸν ἀέρα κουφότατα ὄντα ἐπὶ τὴν
5 ἄνω φορὰν ἔχειν τὴν ὁρμὴν καὶ περιδινεῖσθαι. ὅτι δὲ πῦρ καὶ
ἀήρ κουφότατα καὶ ἀνωφερῇ, δῆλον μὲν καὶ ἐκ τῆς ὀψews, ἀλλὰ
μὴν καὶ ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς σικυνῶν, ἐν αἷς ὀρῶμεν ἀπο-
λαμβανόμενον τὸ πῦρ ἅμα τῷ αέρι τοῦ κατὰ βάθος αἵματος τὴν
17 P. ἀναγωγὴν ποιούμενα (Plato Tim 79 E), ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς
10 λύχνους πυρός, ὅπερ ἄνω φερόμενον τὸ ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ
λύχνου ἔλαιον ἀνιμάται. ἀλλὰ μὴν καὶ θαλὸν εἴ τις ἐξάψας
στρέψει, κάτω φέρεσθαι τὸ πῦρ οὐκ ἂν δυνηθεῖ· ἀνωφερῇ
γὰρ ἴσχει τὴν ὁρμὴν. πάλιν δέ, εἴ τις ἀσκὸν πλήσει πνεύμα-
τος καὶ ἀποσφίγξει(ε), ῥίψει(ε) δὲ εἰς ὕδωρ, οὐδὲν ἦττον ἐπι-
15 πολάζει ὁ ἀσκός. ὅτι δὲ ἡ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ βαρέα καὶ κατω-
φερῇ, οὐ δεῖ λόγον τῆς πείρας διδασκούσης.
- || τὴν δὲ τάξιν, ἣν δεδώκαμεν τῷ σφαιρώματι, οἱ Ὀρφικοὶ 15a
λέγουσι παραπλησίαν εἶναι τῇ ἐν τοῖς ὠίοις· ὃν γὰρ ἔχει λόγον
τὸ λέπυρον ἐν τῷ ὠίῳ, τοῦτον ἐν τῷ παντὶ ὁ οὐρανός, καὶ
20 ὡς ἐξήρτηται τοῦ οὐρανοῦ κυκλοτερῶς ὁ αἰθήρ, οὕτω τοῦ λεπύ-
ρου ὁ ὕμην. κατὰ δέ τινας, ἐπειδὴ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ αἰθήρ εἰς
ἓστι, μετὰ δὲ τοῦτον ὁ ἀήρ, ἔσται ἐν τοῖς ὠίοις ὁ ὕμην τοῦ
ἀέρος τάξιν ἐπέχων. ἡ δὲ λευκὴ σὰρξ ἡ ἐν τῷ ὠίῳ ἔαν τὴν
τοῦ ἀέρος τάξιν ἐπέχηι, ἔσται ἡ λέκιθος τοῦ ὠιοῦ τὴν τοῦ ὕδα-
25 τος τάξιν ἐπέχουσα, τὸ δὲ ἐνδότατον καὶ μεσαιτάτον τῆς λεκίδου
τὴν τάξιν ἔχον τῆς γῆς. εἰ δὲ ὕμένα τὸν ἐν τῷ ὠίῳ ἀντὶ τοῦ
αἰθέρος λάβωμεν, τὸ τῶν ὀρνίθων γάλα ἀντ' ἀέρος ἔσται καὶ
ἡ ἔξωθεν περιφορὰ τῆς λεκίδου ἀντὶ ὕδατος, τὸ δὲ ἐνδότατον
καὶ μεσαιτάτον ἀντὶ τῆς γῆς. καθόλου δέ, ἔαν πάντε σφαίρας
30 εἴπωμεν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (De mundo p. 392 a — 393 a), τὸ
ἐνδότατον τῆς λεκίδου ἀντὶ τῆς γῆς παραληφθήσεται, ἔαν δὲ

1 ἀλλ' V²M: om V | ὡς V: om M | 4 κουφότατα V²M: -ον V | 6 ἀνω-
φερῇ M | 8 καὶ ἐκ ante τοῦ V: om V²M | τὴν om V²M | 9 ποιούμενα V:
-ένοις V²M | 12 στρέψει M, στρίψει V²: ῥίψει V | οὐκ ἂν δυνηθεῖ M:
om V | 13 γὰρ M: om V | ἴσχειν V | 18 ζητεῖται ὅτι τὰ ὠὰ εἰκόνα τοῦ παν-
τός φέρουσιν in margine M | τῇ ἐν scripsi: τὴν ἐν V, om M | ὠίοις VM
et ita semper | 19 ἔχειν ante ἐν alt M | ὁ οὐρανός scripsi: τὸν οὐρανὸν VM ||
20 ἐξερύηται V | οὕτως V | 21 ὁ ante αἰθ. om V | 23, 4 εἰ — ἐπέχει M ||
25 τῷ δὲ ἐνδοτάτῳ καὶ μεσαιτάτῳ V | 28, 9 τῷ δὲ ἐνδοτάτῳ καὶ μεσαιτά-
τῳ V

τέσσαρας κατὰ τοὺς ἄλλους, ὅλη ἡ λέκιθος ἀντὶ τῆς γῆς ἔσται, οὐ κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ κατὰ τὴν τάξιν.

• Posidonio
cf. c. 9 Manil I
168 sqq.

|| ὅτι δὲ καὶ ἔστηκεν ἡ γῆ, παραδείγματι χρῶνται τούτῳ· εἴ τις (φασίν) εἰς φῦσαν κέγχρον βάλοι ἢ κόκκον φακοῦ καὶ φυθήσειε καὶ ἐμπλήσειεν αὐτὴν ἄερος, συμβήσεται μετεωρισθέντα 5 τὸν κόκκον ἐν μέσῳ τῆς κύστεως στήναι, καὶ τὴν γῆν δὲ πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ ἄερος ὠθουμένην ἰσορρόπως ἐν τῷ μέσῳ εἶναι καὶ ἑστάναι. ἢ πάλιν, ὥσπερ εἴ τις λαβὼν σῶμα δήσειε πανταχόθεν ἐξ ἑκατέρου σχοινοῖς καὶ δοίη τισὶν ἰσορρόπως ἔλκειν ἐπ' ἀκριβείας, συμβήσεται πανταχόθεν ἐπίσης περιελκόμενον 10 στήναι καὶ ἀτρεμῆσαι. Ξενοφάνης δὲ οὐκ οἶεται (p. 49. 154 K.) μετέωρον εἶναι τὴν γῆν, ἀλλὰ κάτω εἰς ἄπειρον καθήκειν·

‘γαίης μὲν’ γάρ φησι ‘τόδε πείραρ ἄνω παρὰ ποσσὶν 944 M. 128 P.
[όραται

αἰθέρι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται'. 15

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Νεφέλαις μετέωρον αὐτὴν εἶπεν· λέγει γάρ (v. 264)· ‘ὦ δέσποι· ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀθήρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον’ ἐστῶσαν μέντοι καὶ ἀκίνητον. ὅθεν καὶ Ἀρατὸς φησιν (v. 22, 3, Eccl II)· ‘ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη Μεσσηγὺς γαίαν’ 20 μηδαμοῦ ταλαντευομένην. || ὁ δὲ Ἐμπεδοκλῆς οὐ δίδωσι τοῖς 20 στοιχείοις ὠρισμένους τόπους, ἀλλ' ἀντιπαρὰχωρεῖν ἀλλήλοις φησὶν, ὥστε καὶ τὴν γῆν μετέωρον φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ ταπεινότερον.

Plutarchus Plac
p. 836 D.

5. Τίς οὐσία οὐρανοῦ.

Plutarchus Plac
p. 836 sq. D.

|| Τὸν δὲ οὐρανὸν οἱ μὲν πυρῶδη εἶναι καὶ στερέμνιον, ἐντὸς 25 δὲ αὐτοῦ τοῦ αἰθέρος τὴν σφαῖραν ἐχομένην ὥσπερ δαλόν, διαφέρειν δὲ ταύτῃ, ἥνι ὁ μὲν δαλὸς ἀνωφερὲς ἔχει τὸ πῦρ, ὁ δὲ αἰθήρ κατωφερὲς, καὶ τῷ μὲν θεῖον εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ἀμετάληπτον, τὸ δὲ φθαρτόν· Ἐμπεδοκλῆς δὲ (p. 422 K.) κρυσταλλῶδη τοῦτον εἶναι φησιν ἐκ τοῦ παγετώδους συλλεγόντα, 30

1 τέσσαρα V | 3 sqq. ζητεῖται πῶς ἡ γῆ τὴν μέσῃν ἐπέχει χώραν in margine M | 4 φῦσαν scripsi: φύσαν V, φύσκαν M | 9 ἐξ ἑκατέρου om M | 10 ἀκριβὲς M | γάρ post σ. V: om M | 13 γαίης γάρ φησι V, φησὶ γάρ γαίης μὲν M | πείραρ scripsi: πείραν V, πείρας M | παρὰ ποσσὶν V, παρ ποσσὶν M | 15 αἰθέρα corr Karsten: καὶ ῥεῖ VM | εἰς V | 16 δ' M: om V | εἶπε VM | 17 μέτρητ' V | 22 τὴν M: om V | 26 δαλόν M: -οῦ V | 27 ταύτῃ scripsi: -ην VM | 29 scripsi: ἀμ. τὸ τοῦ αἰθέρος τὸ δὲ φθαρτόν M, ἀμ. τὸ δὲ φθαρτόν ἐστὶ δεύτερον τὸ πῦρ τοῦ αἰθέρος V | 29, 30 κρυσταλλῶδη M | κρυσταλλῶδες ἐκ τοῦ παγετώδους συλλεγόντος εἶναι V

Ἀναξίμανδρος δὲ πτηνὸν πυρὸς μετέχοντα, Ἀριστοτέλης δὲ (Meteor I p. 340 b?) σῶμα ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ.

|| ζῶιον δὲ φασιν εἶναι τὸν κόσμον· τὸ γὰρ αὐτοκίνητον εἶναι αὐτὸν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τὴν περιφορὰν αἰεὶ ποιεῖσθαι καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων ἐπὶ τὰ αὐτὰ περιδινεῖσθαι νοῦν ἔχοντός ἐστι, φησὶν ὁ Πλάτων (Tim 47 B, Leg 897 C). ἀλλὰ καὶ ὡς ζῶιον ζωιογονεῖ. τοὺς δὲ ἀστέρας γεννήματα αὐτοῦ εἶναι φασιν. καὶ ἡλίον δὲ ὁρόμον ὁρῶμεν καὶ σελήνης περιφορὰς καὶ τῶν ἄλλων πλανήτων περιόδους καὶ κινήσεις. ἴδιον δὲ ζῶιον τὸ ὑφ' αὐτοῦ κινεῖσθαι· καὶ γὰρ ἐν γῇ καὶ ἀέρι καὶ ὕδατι ζῶιά ἐστιν. διὸ ἀκόλουθον καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι εἶναι. μήποτε μέντοι καὶ Ὅμηρος ὡς πρὸς ζῶιόν φησιν (Od XI 109, XII 323)· 'Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει'. οἱ δὲ μουσικοὶ ἀρμονικὴν τοῦ οὐρανοῦ τὴν περιφορὰν λέγουσιν εἶναι.

Ign

15 || τροφῇ δὲ χρῆται, ὡς μὲν τινες, παρ' ἑαυτοῦ, ἄλλοι δὲ ἀνα-
θνυμάσει τῇ περὶ αὐτόν, τινὲς δὲ τῇ τοῦ ὕδατος σφαίρᾳ.
129 P. || Ἀριστοτέλης δὲ (De caelo 279 b sqq.) μὴ δεῖσθαι τροφῆς αὐτόν
λέγει (τὸ γὰρ δεόμενον φθαρτόν), αἰδῖος δὲ ἐστὶ κατ' αὐτόν.
ὁ δὲ Πλάτων τὸν μὲν νοητὸν κόσμον αἰδῖον καὶ ἀφθαρτον
20 λέγει, τὸν δὲ αἰσθητὸν φθαρτόν (εἰ γὰρ αἰσθητός ἐστι, καὶ
γενητός δηλονότι καὶ φθαρτός), ἔτι (φησὶν <ἐν> τῷ Πολιτικῷ
p. 274 D, εἴτε μυθικῶς εἴτε φυσικῶς) κίνησιν ἔχειν διττήν, τὴν
μὲν ὑφ' ἑαυτοῦ, τὴν δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. καὶ ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ κινεῖται, εὐτακτεῖ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ φέρεται, ὅτε δὲ ὑφ'
25 ἑαυτοῦ, τὴν ἐναντίαν φορὰν κινεῖται καὶ διαφθείρεται, ἔστ'
ἂν ἐπιστῇ πάλιν ὁ Θεὸς καὶ ἡνιοχῆσας ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν
ἀρχαίαν κίνησιν ἀνακύκλησιν ποιησάμενος. ὠνόμασται δὲ κόσ-
μος παρὰ τὴν τῶν συμπαντων διακόσμησιν.

Plutarchus Plac
p. 382 sqq. D.

Ign

945 M. || Διόδωρος δὲ ἐξαχῶς τὸν κόσμον φησὶ νοεῖσθαι ἐφ' ἐκάστου
30 ἔννοιαν διδοὺς οὕτως· 'κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ
γῆς καὶ τῶν μεταξὺ φύσεων'. πάλιν· 'κόσμος ἐστὶν οἰκητήριον
Θεῶν'. νῦν οὖν τὸ πλήρωμα λέγει ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῷ. τρι-

Eudorus p. 20 D.
of Arius Did.
p. 464 D.
Cleomed I 1

1 πτηνὸν VM: an γῆινον (cf p. 40, 1)?; sive καὶ Ζήνων sive πέμπτον comi ceteris conlatis doxographis Diels p. 23 || 3 ζῶιον ζωιογονεῖ omisso i muto (ut saepe) VM | τὸ M: τῷ V | 5 ἔχοντε V | 12 τὸ ζ. V | 13 ἡέλιον codd Od: ἡέλιός θ' VM | 14 αὐτοῦ post οὐρ. V | 18 ὁ δὲ αἰδῖος M | 20 αἰσθητῶν M | 21 γέννητος M | δηλονότι ὅτι καὶ V | suppl Pet | 25 διαφθείρεσθαι V | post post d. V: om M | 26 ἀποκαταστήσῃ M, -ει V | 29 sqq. ὅτι ἐξαχῶς λέγεται ὁ κόσμος in margine M | 30 οὕτω M

τον· ὁ κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων· τοῦτο ὁμοιον τῷ βίῳ, ὡς εἴ τις λέγοι ἡ πόλις ἐστὶν ἐξ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων· τέταρτον· κόσμος ἐστὶν αἰθήρ· οὗτος δὲ πῦρ εἰλικρινές ὢν ἀνώτερός ἐστι τοῦ φυσικοῦ κόσμου. πέμπτον· κόσμος ἐστὶν ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα· τούτου καὶ Πλάτων ἐν 5 Τιμαίῳ μέμνηται (p. 28 B). ἔκτον· κόσμος ἐστὶν ὁ διακοσμήσας τὰ πάντα· ἔοικε δὲ νῦν ἡ πρόνοια λέγεσθαι.

Iga

|| τὸ δὲ πᾶν κόσμον Πυθαγόρας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς διακοσμῆσεως, οὐδεις δὲ πρὸ αὐτοῦ. τὸ δὲ πᾶν τοῦ ὅλου παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς διαφέρει· ὅλον μὲν γὰρ λέγουσι τὸν κόσμον, πᾶν δὲ 10 <τὸ> μετὰ τοῦ κενοῦ. τηρητέον, ὅτι οὐδαμοῦ δι' ὅλου κόσμος οὕτως ὠνόμασται.

Eudorus
p. 20^a D.

|| οὐρανὸς δὲ ἡτυμολόγηται, ἥτοι ἐπεὶ ὄρος παλαιὸς ἐστὶν ἡ ἐπεὶ σφαιροειδὴς ὢν ἐνδοθεν αὐτοῦ ἡμᾶς οὐρεῖ, ὃ ἐστὶ φυλάσσει, ἡ ἐπεὶ ἀνώτατός ἐστι (τῷ δὲ ὄρει τὸ ἄνω δηλοῦν Φρυγῶν 15 ἴδιον, ὡς Νεοπτόλεμος ἐν ταῖς Φρυγίαις φωναῖς [Meineke Anal Al p. 360]) ἡ ἀπὸ τοῦ ὀρεῖσθαι ἡ ἀπὸ τοῦ ὀρουεῖν (κινεῖται γάρ) ἡ ἀπὸ τοῦ οὐρος εἶναι καὶ ἔσχατος ὄρος. λέγεται δὲ πολλαχῶς. οὐρανὸς ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα . . . Ζήνων γοῦν ὁ Κιτιεὺς 180 P. (fr 65 Pearson) οὕτως αὐτὸν ὠρίσατο· οὐρανὸς ἐστὶν αἰθέρος τὸ 20 ἔσχατον, ἐξ οὗ καὶ ἐν ᾧ ἐστὶ πάντα ἐμφανῶς. τοῦτο δὲ καὶ πάντα περιέχει πλὴν αὐτοῦ· εὖ πάνν εἰπών· οὐδὲν γὰρ ἐαυτὸ περιέχει, ἀλλ' ἐτέρου ἐστὶ περιεκτικόν. τοῦ δὲ οὕτως ὠρισμένου οὐρανοῦ μέμνηται καὶ Πλάτων (Tim p. 32 B sqq.) καὶ Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ Περὶ οὐρανοῦ (p. 284 a sqq.). λέγεται δὲ 25 οὐρανὸς καὶ ἡ ἐκάστου τῶν πλανήτων σφαῖρα, καθ' ὃν λόγον ἐν οὐρανῷ φαμεν εἶναι (ib p. 278 b). καὶ ἔτι οὐρανὸς πᾶς ὁ μετὰ τὸν αἶρα τόπος, ὁπόσος εἰλικρινὴς ἐστὶν αἰθήρ. καὶ ἔτι οὐρανὸς λέγεται πᾶν τὸ ὑπεράνω βλεπόμενον ἐν τῇ ὄψει μὴ πρὸς

1 <καὶ τῶν ἕνεκα τούτων γεγονότων> ante τοῦτο supplet Diels | τοῦτον V | 1, 2 τ. μόνον τῷ VM: corr Diels | 4 κατώτερος VM: corr Pet | 8 κόσμος V | ἐκέλευσεν VM: corr Vict | 11 <δὲ> post τηρ. supplet Pet | ἄρα post κόσμος V: om M | 13 λέγεται pro ἡτ. M | 14 ἐπεὶ om M | αὐτοῦ VM | οὐρεῖ scripsi: ἀρεῖ VM | 15 τὸ δὲ ὄρου VM | τὸ om V | δηλοῦν M: λέγεται V | 19 post οὐρανὸς supplet <πρωτον> Diels | lacunam qua secunda definitio perierit statuit Diels | κητιεὺς VM | 20, 1 tentavi: ἐν ᾧ ἐπὶ τὰ ἐμφανέστερα· τοῦτο δὲ καὶ πάντα περιέχει πλὴν αὐτοῦ οὐ πάνν εἰπών· οὐδὲν γὰρ V, ἐν ᾧ ἐστὶ πάντα ἐμφανῶς· περιέχει γὰρ πάντα πλὴν αὐτοῦ· οὐδὲν γὰρ M | 26 καὶ ante οὐρ. V | 28 scripsi: τόπον οὐ τόσος μὴ V, τόπος ὅς M | ἔτι om V | 29 λέγεται V: ἐστὶ M | ἐν V: om M | 29—37, 2 ὄψει καθ' ὃ ὁρατὸν ἐστὶ καὶ ὅπως ἂν ἕκαστος ὁξύτης ἔχοι βλέπειν M

τι ὄν, καθὼ λέγομεν τὸν οὐρανὸν ὄρανόν. αὐτὸς δὴ καὶ ἄλλοι ἄλλων ὄρατός ἐστιν, ὅπως ἂν ὀξύτητός τις ἔχει βλέπειν. καὶ ἔτι οὐρανὸς λέγεται ὁ κόσμος, ὃ Διὸς οἰκητήριον λέγομεν, οὗ Πλάτων μέμνηται (Phaedr p. 246 E) ἐπὶ τοῦ ἡλίου ὃ μὲν δὴ μέγας — 5 ἐν οὐρανῷ Ζεὺς εἰπών. Ἐπικουρος δὲ (p. 213 Us) πολλοὺς κόσμους ὑποτίθεται καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ Μητροδωρος.

6. Περὶ σχήματος κόσμου.

|| Σχῆμα δὲ κόσμον οἱ μὲν κωροειδές, οἱ δὲ σφαιροειδές, οἱ 1gn
δὲ ὠιοειδές, ἧς δόξης ἔχονται οἱ τὰ Ὀρφικά μυστήρια τελοῦν-
10 τες. σαφηνείας δὲ ἕνεκα πιθανῆς παρελήφθη τοῦ ὠιοῦ ἢ εἰ-
κῶν. ἄμεινον δὲ σφαίρας ἐκδέχασθαι σχῆμα ἔχειν τὸν οὐρανὸν
καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, ὃς ἔφη οὕτως (138 St):
'σφαῖρος κυκλοτερής, μονίῃ περιηγεί χαίρων'. || δῆλον δὲ καὶ ἐκ Endorus
τοῦ εἶναι ἐξ ζώδια ὑπὸ γῆν, ἐξ δὲ ὑπὲρ γῆν. ἐπ' οὐδενὸς δὲ p. 20 D.
15 ἄλλου σχήματος ἢ τοιαύτη εὐταξία καὶ περιφορὰ γίνεσθαι ἢ ἐπὶ
τοῦ σφαιρικοῦ. τὸ δὲ σφαιροειδές σχῆμα διδόναι τῷ κόσμῳ.
948 M. σφαῖρα μὲν γὰρ ὁ οὐρανός, σφαιροειδὴς δὲ ἡ γῆ. διαφέρει δὲ
ἐκάτερα, ἥτις τὸ μὲν σφαιροειδές σχῆμα καὶ ἐσοχὰς ἔχει καὶ κοι-
λότητας, τὸ δὲ τῆς σφαίρας σχῆμα πανταχοῦ ἐῖς ἴσον καὶ ἀπὸ
20 τοῦ μέσου κέντρου ἐκβαλλομένης εὐθείας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν
ἴσας ἔχον, ὥσπερ οἶνος καὶ οἰνωδὲς τὸ τῆς οἴνου οὐσίας μεθεκτι-
κόν. ἔστιν οὖν ὁ οὐρανὸς σφαῖρα, ὅθεν τὴν κύκλῳ φορὰν
ποιεῖται. περὶ ὃν καὶ Ἡλίου τὴν περιφορὰν ποιεῖται "Ἡλιε,
30 θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα" (Eur Phoen 3). καὶ γὰρ ἐξ Ὤκεα-
181 P. 25 νοῦ ἀνατέλλοντα αὐτὸν ὁρῶμεν ("Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν
περικαλλέα λῆμνῃ" Od III 1 al) καὶ πάλιν ἐς Ὤκεανὸν κατα-
δυόμενον "ἐν δ' ἔπεσ' Ὤκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡέλλοιο" (II VIII
485). οὐκ ἂν δὲ τοῦτο ἐγίνετο, εἰ μὴ τὴν κύκλῳ περιφορὰν
ἐποιεῖτο. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι, ἐπεὶ πάντα ἐξ ἀριθμῶν καὶ γραμ-
30 μῶν συνεστάναι θέλουσι, τὴν μὲν γῆν φασιν ἔχειν σχῆμα κυβι-

1 ἄλλος VM || 3 ὁ Διὸς Dieterich: ὅτι V, om M | οἰκ. — λέγομεν om M |
καὶ ante Πλ. M || 8 κόσμον δὲ σχῆμα M | εἰπον post κων. M || 9, 10 ὠιοειδές et
ωοῦ VM || 10 ἢ om V || 12 οὕτω om M || 13 μονίῃ Simplicius in Arist Phys I
p. 52, 28 D.: μούνη VM, μόνῃ Proclus in Plat Tim p. 160, μονῇ Antoninus
XII 3, μιμῆς Stobaeus Eclog I p. 145 W. | περιήθει Antoninus, περιτεθῇ
vel περιτεῖθ Stobaei codd | χαίρων Antoninus, χαίρων Stob || 14 ζώδια VM ||
17 οὐκ ἐν σφαίρῃ μ. V | σφαιροειδὴς V || 18 ἐκάτερα coni Vict | ἥτις corr Pet:
ἡ VM | σχῆμα om M || 21 ἔχον M: ἔχουσιν V | ὥσπερ — μεθεκτικόν V: om
M | οἶνον οὐσίας scripsi: οἰκίας V || 22 καὶ ante τὴν add M || 24 γὰρ M:
πάλιν V || 25 ἀνατέλλοντα M || 26 περικαλλέα M || 28 τοῦτ' M

κόν, τὸ δὲ πῦρ πυραμοειδές, τὸν δ' ἄερα ὀκτάεδρον, τὸ δὲ ἵδωρ εἰκοσάεδρον, τὴν δὲ τῶν ὅλων σύστασιν δωδεκάεδρον.

7. Περὶ περιφορᾶς.

Ign || Οἱ Στωϊκοὶ φασιν ἐκ τῆς γῆς τὴν ἔξωθεν γίνεσθαι πρῶτον περιφορὰν· ἐπεὶ γὰρ ἡ γῆ κέντρον τάξιν ἐπέχει, ὅπως περ ἀπὸ 5 κέντρον κύκλος γίνεται, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς γῆς εἰκὸς ἔξω περιφέρειαν γεγονέναι. οἱ δὲ φασι τὸ πῦρ <διὰ τὸ> ἀνωφερὲς εἶναι καὶ τὴν κύκλῳ φορὰν εἰωθὸς ποιεῖσθαι τὴν σύστασιν τῆς τῶν ὅλων περιφορᾶς πεποιῆσθαι.

8. Εἰ ἔστι τι ἐκτὸς κενόν.

10

Ign || Οἱ μὲν εἶναι τι ἐκτὸς φασιν, ὥσπερ καὶ Ἐπίκουρος (ὃς καὶ ἀπείρους κόσμους ὑποτίθεται ἐν ἀπείρῳ τῷ κενῷ [p. 213 Us]), οἱ δὲ Στωϊκοὶ ἐκπύρῳσιν λέγοντες κόσμου κατὰ τινὰς ὥρισμένους χρόνους εἶναι κενὸν μὲν, οὐ μὴν ἀπειρόν φασιν, ἀλλὰ τοσούτον ὅσον χωρῆσαι λυθὲν τὸ πᾶν. οἱ δὲ μηδὲν εἶναι λέγοντες 15 χρῶνται λόγῳ τοιούτῳ· τοῦ οὐρανοῦ σφαιρικῶς κινουμένου, εἰ ἔστι τι ἐκτὸς κενόν, συμβήσεται τὴν σφαῖραν παρεγκλίσεις τινὰς ὑπομένειν ἐξολιοθαινούσαν τῇδε ἀκρεῖ· τοῦτο δὲ οὐ γίνεται· οὐκ ἄρα ἔστι κενόν· αἰ γὰρ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὀρῶμεν τὰς ἀνατολάς καὶ τὰς δύσεις.

20

9. Εἰ ἔστηκεν ὁ κόσμος.

Ign || Δόγμα ἔστι τῶν Στωϊκῶν καὶ μαθηματικῶν μένειν τὸν κόσμον, τὸ μέντοι δόγμα διὰ τοιούτων λόγων κατασκευάζεται· 'εἰ ὁ κόσμος κενῷ ἐν ἀπείρῳ ὑπάρχων κάτω ἐφέρετο, οὐκ ἂν ὄμβροι κατελάμβανον τὴν γῆν· καταλαμβάνουσι δέ· οὐκ ἄρα 25 φέρεται ὁ κόσμος, ἀλλὰ ἔστηκεν'. καὶ πάλιν· 'οἱ ἄνεμοι ἄλλοι μὲν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἄερα, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τὰ κάτω εἰσὶ καταβαλλόμενοι· εἰ δὲ . . . οὐ . . . οὐκ ἄρα φέρεται ὁ κόσμος'. φασὶ μὲν οὖν μένειν τὸν κόσμον ἐν ἀπείρῳ κενῷ διὰ τὴν ἐπὶ τὸ μέσον φορὰν, ἐπεὶ πάντα αὐτοῦ τὰ μέρη ἐπὶ τὸ μέσον νένευκεν. μέρη 30 δέ ἐστιν αὐτοῦ γῆ ὕδωρ ἀήρ πῦρ, ἃ πάντα νεύει ἐπὶ τὸ μέσον.

5 ὥσπερ M | 6 τῆς M: τε V | 7 suppl Pet | 9 πεποιῆσθαι V: ποιεῖται M | 10 ἐκτὸς om M | 11 τι ἐκτὸς φασιν om V | 18 ἐξολιοθαινούσης V | ἀκρεῖς M | 19 κατὰ αὐτὰ V | 23 λόγων scripta: λέγων V, om M | 26 ἔστηκε VM | 27 ἄλλοι δὲ om V | εἰσὶ om V | καταβαλλομένους V | 28 εἰ δ' M | corrupta et truncata, lacunam indicavi | 28, 9 μὲν οὖν V: δὲ M

διὰ τοῦτο οὖν οὐδαμοῦ ῥέπει ὁ κόσμος. οἱ δὲ Ἐπικούρειοι φασὶ
(p. 353 Us) μένειν τὸν κόσμον ἀνακοπτόμενον ὑπὸ τοῦ ἄερος
249 M. τοῦ ἐν τοῖς μετακοσμοῖς. μετακόσμια δὲ ἐστὶ τὰ μεταξὺ τῶν
κόσμων διαστήματα.

5

10. Περὶ ἀστέρων.

Ἡ Ἀστήρ ἐστὶ κατὰ Διόδωρον (Doxogr p. 19 sq.) σῶμα θείον
οὐράνιον τῆς αὐτῆς μετεληφὸς οὐσίας τῷ ἐν αὐτῇ ἐστὶ τόπῳ,
σῶμά τι λαμπρὸν καὶ οὐδέποτε στάσιν ἔχον ἀλλ' αἰεὶ φερόμενον
κυκλικῶς. ὥσαύτως δὲ ὠρίσατο καὶ Ποσειδώνιος πρὸ αὐτοῦ ὁ
10 Στωϊκός (p. 65 Bake). τὸ δὲ 'οὐδέποτε στάσιν ἔχον' ἐπὶ μὲν
τῶν πλανήτων οὕτως εἰρησθαι δοκεῖ, πλὴν καὶ τῶν ἀπλανῶν
πρὸς τοὺς ὡς ἔτυχεν αἰτιωμένους οὐ καλῶς ἔχειν τῆς αὐτῆς ἐν-
νοίας ἔχεται· οὐδέποτε γὰρ στάσιν ἔχουσι τῷ ὑπὸ τοῦ κόσμου
περιάγεσθαι, καὶ ἐπ' αὐτοῦ μένωσιν· τῶν γὰρ ἀστέρων οἱ μὲν
15 ἐμπεπηγότες τῷ οὐρανῷ ἀπλανεῖς λέγονται, οἱ δὲ τὴν ἐναν-
τίαν φερόμενοι πλάνητες. αὐτοὶ δὲ ἑπτὰ ὄντες κατωτέρω τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τοῦ αἰθέρος περιδινόμενοι τὸν ἐναντίον τῇ τοῦ
κόσμου στροφῇ δρόμον τρέχουσιν, ὥσπερ εἰ νεὼς εἰς βορέαν
ἄνεμον φερομένης ἐπιβάτης εἰς νότον τρέχει (ἐν) αὐτῇ τῇ νηὶ
20 τρέχων. εἰσὶ δὲ αὐτῶν αἱ κινήσεις διτταί, ἥ τε κοσμικὴ καὶ ἡ
ἰδία· διὸ καὶ πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀπλανῶν οὕτω πλάνητες ἐκλή-
θησαν ἥτοι ἀπὸ τοῦ πλανᾶν ἡμῶν τὰς ὁψεις (καὶ γὰρ πλάγιοι
φέρονται καὶ ἀναποδίζουσιν ἐνίοτε, ἔσθ' ὅτε δὲ προσωτέρω
χωροῦσιν) ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοὺς πλανᾶσθαι καὶ μὴ τὴν αὐτὴν
25 πορείαν ποιεῖσθαι τοῖς ἀπλανέσιν. ὅθεν καὶ Ἄρατος (v. 319,
Ecl VII) τὴν πορείαν, δι' ἧς φέρεται ὁ ἥλιος, πλάνην εἶπεν
αὐτοῦ καὶ ἄλῃσιν 'καὶ τὰ μὲν οὖν βορέῳ καὶ ἀλήσιος ἡέλλοιο'.
οἱ δὲ Πυθαγόρειοι οὐ μόνον τοὺς πλάνητας ἀστέρας βούλονται
ἰδίαν κίνησιν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπλανεῖς, οὕτω μέντοι κι-
138 P. 30 νεῖσθαι καὶ περὶ τὸν ἴδιον κυκλεῖσθαι κύκλον, ὥσπερ τοῦ παν-
τός μὴ μεταβαίνοντος ἐτέρωθι, ἀλλὰ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον
εἰλουμένον.

3, 4 τοῦ κόσμον M | 5 ἀστέρων coni Diels | 7 μετεληφὸς V: -ὡς M | τῷ
M: om V | 8 σῶμά τι scripsi: σῶματι V, σῶμα M | veriloquium proponit
(Roepert 'Philologus' VII p. 538) | 11 πλὴν M: om V | δὲ post ἀπλ. V: om
M | 12 οὐ καλῶς M: om V | 13 ἔχεται M: ἔχεται V | 14 αὐτοῦ corr Pet:
αὐτὸν VM | 16 πλανηταὶ V | 19 τρέχει (ἐν) αὐτῇ τῇ νηὶ τρέχων tentavi:
παρέχει τῇ νηὶ τρέχων V, παρ' αὐτῇ τῇ νηὶ τρέχει M (hinc ἐπ' αὐτῇ
coni Diels); cf Aristot De anima I p. 406 a 5 | 23 καὶ post δὲ M | 24 αὐτοῦ
V | 27 ἄλῃσιν V | κατὰ μὲν VM | οὖν om M | ἀλήσιος M, ἀλήσιον V

11. Τίς οὐσία ἀστέρων.

Plutarchus Plac
p. 841 sqq. D.

|| Θαλῆς μὲν δὴ γῆνιν ἐμπυρον εἶπε τῶν ἀστέρων οὐ-
 σίαν. Ἐμπεδοκλῆς δὲ πυρίνους αὐτοὺς εἶπεν. τινὲς δὲ γεώδεις
 εἰπεῖν αὐτοὺς ἐτόλμησαν, ὧν ἔστι καὶ Ἀναξαγόρας (fr 24)· μετὰ γὰρ
 τὴν πρώτην φησὶ διάκρισιν τῶν στοιχείων τὸ πῦρ χωριζόμενον 5
 ἐπὶ τὴν ἰδίαν φύσιν ἀνασπᾶσαι καὶ διάπυρα ποιῆσαι καὶ τῆς
 γῆς μόριά τινα· ὅθεν καὶ τὸν ἥλιον ἔλεγεν εἶναι μύδρον, ὡς
 ἔξῃς ἐροῦμεν (c. 19). ἔνιοι δὲ (Diog Apoll p. 101 Panz) κίσηριν
 πλαγίαν οὖσαν ἐπὶ τῆς θερμότητος τοῦ αἰθέρος ἀναπτομένην
 ὑπὸ τῶν τρυμαλιῶν τοὺς ἀστέρας φαίνειν. Πλάτων δὲ (Tim 10
 p. 32 C sqq.) ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων, πλείστον δὲ πυρὸς.
 Ξενοφάνης δὲ λέγει (p. 165 K.) τοὺς ἀστέρας ἐκ νεφῶν συνεστά-
 ναι ἐμπύρων καὶ σβέννυσθαι καὶ ἀνάπτεσθαι ὥσανει ἄνθρα-
 κας, καί, ὅτε μὲν ἄπτονται, φαντασίαν ἡμᾶς ἔχειν ἀνατολῆς,
 ὅτε δὲ σβέννυνται, δύσεως. || οἱ Στωϊκοὶ δὲ ἐκ πυρὸς λέγουσιν 15
 αὐτοὺς, πυρὸς δὲ τοῦ θείου καὶ αἰδίου καὶ οὐ παραπλησίον τῷ
 παρ' ἡμῖν· τοῦτο γὰρ φθαρτικὸν καὶ οὐ παμφαές.

Endorus?
p. 26 D.

12. Περὶ σχήματος ἀστέρων.

953 M.

Plutarchus Plac
p. 844 D.

Endorus?

|| Κλεάνθης (fr 33 Pearson) αὐτοὺς κωνοειδὲς ἔχειν σχῆμά
 φησι, τινὲς δὲ πετάλοις ἐοικέναι ἐκπύροις βάθος οὐκ ἔχοντας, 20
 ἄλλ' ὥσπερ γραφᾶς εἶναι, τινὲς δὲ πυραμίδας. || οἱ δὲ Στωϊκοὶ
 σφαιρικὸν ἔχειν σχῆμα λέγουσι, καθάπερ καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὸν
 περιέχοντα οὐρανόν.

13. Εἰ ζῶια οἱ ἀστέρες.

Endorus

|| Ζῶιον δὲ ἔστιν, ὡς Εὐδωρος (p. 22 Diels), ἐμψυχος οὐσία. 25
 τοὺς ἀστέρας δὲ ζῶια εἶναι οὔτε Ἀναξαγόραι (p. 159 Schaub)
 οὔτε Δημοκρίτῳ ἐν τῷ Μεγάλῳ (δια)κόσμῳ δοκεῖ οὔτε Ἐπι-
 κούρῳ ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον Ἐπιτομῇ (p. 2 et 28 Us), δοκεῖ δὲ
 Πλάτῳ ἐν Τιμαίῳ (p. 40 B), Ἀριστοτέλει ἐν δευτέρῳ Περὶ
 οὐρανοῦ (p. 292 b), Χρυσίππῳ ἐν τῷ Περὶ προνοίας καὶ θεῶν. 30

2 τὴν τῶν ἀστέρων οὐσίαν om V || 6 ἀνασπᾶσαι V || 7 μόρια rasura
 ante ρ V || 8 ἔνιοι V: ἕτεροι M | κίσηριν coni Vict || 9 πλαγίαν corruptum,
 πλατεῖαν coni Diels; an παγίαν? || 10 καὶ ὑπὸ M | διὰ τ. coni Diels ||
 16 καὶ οὐ om V || 17 οὐ om V || 20 φησιν om V | ἐκπύροις scripsi: ἐκ πυρὸς
 VM | ἔχοντας V || 22 ἔχειν σχῆμα λέγουσι om V | καὶ prius om M || 24 ζῶα
 25 ζῶον 26 ζῶα VM || 25 δὲ om M | φησὶν post Εὐδ. add M | οὐσίαν V ||
 26 τοὺς ἀστέρας δὲ om V || 27 ἐν scripsi: σὺν V, om M | μεγάλῳ κόσμῳ
 V: om M || 28, 9 Πλάτῳ δὲ δοκεῖ M || 29 καὶ Ἀρ. M || 30 καὶ Χρ. M

οἱ δὲ Ἐπικούρειοι φασὶ μὴ εἶναι ζώδια, ἐπειδὴ ὑπὸ σωμάτων
 συνέχεται, οἱ δὲ Στωϊκοὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ποσειδώνιος δὲ (p. 65
 Bake) ἀγνοεῖν τοὺς Ἐπικουρείους ἔφη, ὡς οὐ τὰ σώματα τὰς
 184 P. 5 καὶ ψυχὰς συνέχει, ἀλλ' αἱ ψυχαὶ τὰ σώματα, ὥσπερ καὶ ἡ κόλλα
 ὅτι δὲ οἱ ἀστέρες ζῶια, χρῶν-
 ται πρὸς ἀπόδειξιν οἱ Στωϊκοὶ τούτοις· 'πάντα τὰ ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ πυρῶδη [καὶ] κατὰ φύσιν καὶ πολυχρονίως κινεῖται καὶ
 κυκλικῶς. οὐκοῦν καὶ κρίσιν ἔχει. εἰ δὲ κρίσιν ἔχει, καὶ ζῶιά
 ἐστίν'. καὶ ὅτι ποικίλλας ἔχουσι κινήσεις. τοῦτο δὲ τοῖς ζώιοις
 10 ἔπεται. καὶ ὅτι πάντα τὰ στοιχεῖα ζῶια ἔχει. ἄτοπον δὲ τὸ
 κρεῖττον πάντων τῶν στοιχείων ζῶιον ἄμοιρον εἶπείν.

14. Τί μὲν ἀστήρ, τί δὲ ἄστρον.

|| Ἀστήρ μὲν ἐστίν, ὡς ἂν ὁ τοῦ Κρόνου ἢ τοῦ Ἑρμοῦ, εἰς Eudorus e Dio-
dori Posidonia-
nis. p. 19 D.
 ἀριθμῶν, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων σύστημα, ὡς ἡ Ἀν-
 15δρομέδα ἢ ὁ Κένταυρος. οἶδε δὲ τὴν διαφορὰν καὶ Ἄρατος
 (v. 11, 2, Ecl I 2) 'ἄστρον διακρίνας· ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἀστέρας' λέγων. Διόδωρος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι μαθηματικοὶ ἰδίως
 καὶ κοινῶς τὰ ζώδια ἄστρον καλοῦσι καὶ ἀστέρας παρατιθέ-
 20 μνοι Πλάτωνα ἄστρον τοὺς ἐπὶ πλάνητας ἐν τῷ Τιμαίῳ
 (p. 40 B) εἰρηκότα. τὸν Κύναν μέντοι ἀστέρα ὄντα ἐν τῷ βίῳ
 ἄστρον λέγομεν. ἀλλ' ὁ μὲν ἀστήρ καὶ ἄστρον, οὐκ ἐτι δὲ τὸ
 ἀνάπαλιν. οὕτως μέντοι ὁ Καλλιμάχος (fr 35 d) 'πρὶν ἀστέρι
 τῷ Βερενίκης' ἐπὶ τοῦ Πλοκάμου φησίν, ὅς ἐξ ἀστέρων σύγ-
 25 ἄρατος, παρετήρησε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικός). σώματα δὲ
 νοεῖται, ὅσα ὑπὸ μιᾶς ἕξεως ἡνωμένα κρατεῖται, ὅλον λίθος
 ξύλον, καὶ εἴη ἂν ἕξις πνεῦμα σώματος συνεκτικόν, συνημμένα
 δέ, ὅσα οὐχ ὑπὸ μιᾶς ἕξεως δέδεται ὡς πλοῖον καὶ οἰκία (τὸ μὲν
 γὰρ ἐκ πολλῶν σανίδων, ἡ δὲ ἐκ πολλῶν λίθων σύγκειται), διε-

1 ζῶδια M, ζώ|||||A V | ἐπειδὴ scripsi: ἐπεὶ δὲ V, ἐπεὶ M | 3 οὔτε VM | 5
 ζῶα om V | 7 πολυχρονίως V | 8 ἔχειν V | 8, 9 ζῶά ἐστι VM | 9 ὅτι ante ποικ.
 om M | 10 ὅτι ante π. om M | ζῶα VM | 14 ἐν ἀρ. V | 19 μάρτυρα post Πλ. add
 M | 22 οὕτως scripsi: ὅταν VM; ὁ μέντοι K. conl Valckenar Call fr p. 42 ||
 22, 3 post K. ἄστρον τὰ ἐπὶ τοῦ πλοκάμου τῆς βερενίκης ἀστέρι τῷ βερενίκης
 λέγει δὲ M | ὅτε — σύγκειται <ἡμάρτηται> conl O. Schneider || 23 ἀστέρων
 scripsi: ἄκρων V, om M | 24 εἰ scripsi, οὐ Valck cf Cat XII p. 98 R.: εἰ V,
 om M | σύγκειται post καταφανῶν M | δὲ om M || 25 ἄρατος om M | 25, 6 δὲ
 νοεῖται V: λέγεσθαι M; λέγεται conl Pet | 27 καὶ εἴη ἂν V: ἐστὶ δὲ M | 29
 ἡ δὲ — σύγκειται om V

στῶτα δέ, ὡς χορός. τῶν δὲ τοιούτων διτταὶ αἱ διαφοραί· τὰ μὲν γὰρ ἐξ ὠρισμένων σωματίων καὶ ἀριθμῶι ληπτῶν ὡς χορός, τὰ δὲ ἐξ ἀορίστων ὡς ὄχλος. εἴη οὖν ὁ μὲν ἀστὴρ σῶμα ἡνωμένον, τὸ δὲ ἄστρον ἐκ διεστώτων καὶ ὠρισμένων· ἀριθμὸς γὰρ ἀστέρων ἐφ' ἐκάστου δεικνύται. Πίνδαρος δὲ τὸν ἀστέρα ἄστρον⁵ ὀνομάζει λέγων (Ol I 5 sq.) 'μηκέθ' ἄλλου σκόπει Ἄλλο θαλπνό-⁹⁵⁸ M. 185 P. τερον ἐν ἀμέραι φαεννὸν ἄστρον' κατὰ τὴν συνήθειαν.

15. Περὶ πλανήτων.

Ign

|| Ὁ Ἄρατος (v. 10. 453, Ecl I 1) τῇ τῶν πολλῶν δόξει κατακολουθήσας τοὺς ἀπλανεῖς ἐναρρῆναι φησὶ τῷ οὐρανῷ 'αὐτὸς γὰρ 10 τὰδε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξε' παρὰ τὸ 'ἐστήριξεν' ἀστέρας αὐτοὺς παρετυμολογῶν. τὸν δὲ τῶν πλανήτων λόγον παρητήσατο ὁ Ἄρατος, ὅταν λέγῃ (v. 454, 5. 460—462, Ecl VIII).

οἱ δ' ἐπιμιξ ἄλλοι πέντε' ἀστέρες, οὐδὲν ὅμοιοι,

ἔμπαλιν εἰδώλων δυοκαίδεκα δινεύονται. . .

15

οὐδ' ἔτι θαρσαλέως κείνων ἐγώ· ἄρκιος εἴην

ἀπλανέων τὰ τε κύκλα τὰ τ' αἰθέρι — δινεύουσιν.

παραίτεται δὲ διὰ πολλὰς αἰτίας, πρῶτον ὅτι φαινόμενα ἠθέλησε καὶ πᾶσι σύμφωνα δεῖξαι ἄστρα, οὗτοι δὲ πολλὴν διαφωρίαν ἔχουσι καὶ οὐδὲ πᾶσιν εἰσι φανεροί. ἐν δὲ τῷ ἐπι- 20 γραφομένῳ αὐτοῦ Κανόνι (fr IV a) τὸν περὶ αὐτῶν ποιούμενος λόγον ἁρμονίαι τινὲ καὶ συμφωνίαι μουσικῇ τὰς κινήσεις αὐτῶν λέγει γεγονέναι. λεκτέον δὲ περὶ αὐτῶν.

16. Τάξις τῶν ζ' σφαιρῶν.

• Posidonio
5 Gemin c. 1
Cleomed p. 80

|| Οἱ περὶ τὰ μετέωρα δεινοὶ φασὶ ζῶνας τινὰς εἶναι ἑπτὰ, 25 δι' ὧν φέρεσθαι τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ ἐν μὲν τῇ ὑψηλοτάτῃ φέρεσθαι τὸν τοῦ Κρόνου, ἐν δὲ τῇ μετ' αὐτὴν τὸν τοῦ Διός, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ τὸν τοῦ Ἄρεος, ἐν τῇ τετάρτῃ τὸν τοῦ ἡλίου, ἐν τῇ πέμπτῃ τὸν τῆς Ἀφροδίτης, ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ τὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ τὸν τῆς σελήνης. τινὲς δὲ ἐν τῇ 30 τετάρτῃ τὴν Ἀφροδίτην λέγουσιν, ἐν τῇ πέμπτῃ δὲ τὸν

1 δὴ V: δὲ M || 4, 5 ἐκ διεστώτων — ἄστρον om V || 6 μηκέτ' ἄλλου M (ut V c. 21 fin) || 8 πλανητῶν V || 9 ὁ ante Ἄρ. om M || 12 τ. δ. τὸν πλ. M | λόγον posteriore o in rasura V | παρητήσατο M || 13 λέγῃ M || 25 ζῶνας

M || 26 φέρονται οἱ ἑ. ἀστέρες M || 28 ἄρεος M, ἄρεος V || 29 Ἑρμοῦ pro ἡλίου V | δὲ om M || 30 τοῦ ἡλίου VM (p. 43, 1 et Gemin) || 31 τῇ om V

Ἑρμῆν, ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ τὸν ἥλιον. ἄλλοι δὲ τέταρτον τὸν Ἑρμῆν, ἑκτὴν δὲ τὴν Ἀφροδίτην, μέσον δὲ τὸν ἥλιον. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτον τὸν ἥλιον λέγουσιν, δευτέραν δὲ τὴν σελήνην, τρίτον δὲ τὸν Κρόνον. ἥ δὲ πλείων δόξα, καθ' ἣν πρώτη ἡ σελήνη, ἐπεὶ
 5 καὶ ἀπόσπασμα τοῦ ἡλίου λέγουσιν αὐτήν, ὡς καὶ Ἑμπεδοκλῆς
 136 P. (v. 154 St) 'κυκλωτερές περὶ γαίαν ἐλίσσεται ἀλλότριον φῶς.'
 ἥ περὶ δὲ τῆς ἑναρμονίου κινήσεως αὐτῶν εἶπεν, ὡς ἔφην (c. 15),
 Ἄρατος ἐν τῷ Κανόνι (fr. IV b) καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ
 (fr XV Hill) καὶ Ὑψικλῆς καὶ Θράσυλλος καὶ Ἀδραστος Ἀφρο-
 10 δισιεύς. ἤρξαντο δὲ τοῦ λόγου τούτου οἱ Πυθαγορικοί· πάντα
 γὰρ ἁρμονίαι καὶ τάξει λέγουσι κινεῖσθαι, καθὰ καὶ ἱατροὶ τοὺς
 σφυγμούς, καὶ ὑγιαίνειν μὲν, ὅταν εὐτακτῶσι, νοσεῖν δέ, ὅτε
 ἀτάκτως κινοῦνται.

Adrastus?
Theo p. 139 H.

Ach

17. Τὰ ὀνόματα τῶν πλανήτων διαφόρως.

15 ἥ περὶ δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ τοῦ χρόνου ἐκάστου
 διαφωνία· πολλοῖς γάρ, Αἰγυπτίοις καὶ Ἕλλησι, τοῦ Κρόνου
 966 M. ὁ ἀστὴρ λέγεται καίτοι ἀμαυρότατος ὢν Φαίνων κατὰ τὸ εὐ-
 φημον παρ' Ἕλλησι, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Νεμέσεως ἀστὴρ.
 δεύτερος ὁ τοῦ Διὸς καθ' Ἕλληνας Φαέθων, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους
 20 Ὀσίριδος ἀστὴρ. τρίτος ὁ τοῦ Ἄρεος παρὰ μὲν Ἕλλησι Πυ-
 ρόεις, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἡρακλέους ἀστὴρ. τέταρτος ὁ τοῦ
 Ἑρμοῦ (δεδοσθῶ γὰρ νῦν τέταρτον αὐτὸν εἶναι· εἴρηται γὰρ c. 16,
 ὅτι διαφωνία πολλὴ περὶ τῶν ἀστέρων Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης
 καὶ ἡλίου), ὁ τοίνυν τοῦ Ἑρμοῦ ἀστὴρ καλεῖται παρὰ μὲν
 25 Ἕλλησι Στίλβων, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἀπόλλωνος ἀστὴρ. πέμ-
 πτος ὁ τῆς Ἀφροδίτης παρὰ μὲν Ἕλλησιν Ἑωσφόρος... πρῶ-
 τος δὲ Ἴβυκος (fr 42 B.) εἰς ἓν συνέστειλε τὰς προσηγορίας.
 τέταρτος δὲ ὁ ἥλιος κατ' Αἰγυπτίους, ἕκτος δὲ καθ' Ἕλληνας.
 ἑβδομος δὲ ὁ τῆς σελήνης. ἥ οἱ δὲ μουσικοὶ ὑποτίθενται τὸν
 30 ζωιδιακὸν κύκλον ὡς ἐν ἁρμονίαι τάξιν ἔχειν φθόγγου τοῦ τῆς

Ign

Adrastus?
Theo p. 139 H.

1 Ἑρμῆν ἑκτῇ δὲ V | τέτατον M | 3 τὸν prius om V | λέγουσιν scripsi: λέγοντες VM | δευτέρον σελ. V | 4 καθ' ἣν om M | πρώτη ἡ σελήνη scripsi: πρώτην σελήνην V, πρώτην τὴν σελήνην λέγει M | 9 θρασύλλος M | 10 πυθαγόρειοι M | 14 περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν πλανήτων M | 15 τὰ ὀνόματα τῶν πλανήτων διαφόρως ἐκλήθησαν καὶ περὶ τοῦ χρ. M | 16 πολλὴ γέγονε post διαφωνία M | Αἰγ. γὰρ κ. M | 17 λέγεται post Φ. M | 17, 8 Φ. λ. ἀλλὰ παρ' Ἕλλησι μὲν κ. τ. εὐφ. λέγεται οὕτω παρὰ δὲ Αἰγ. M | 20 ἄρεως V | 23 τούτων εἶναι post ἀστ. M | 24 ὁ post τοίν. iterat V | 26 lacunam signavit Diels p. 19* | 27 ἑνα VM | 29 δὲ post ἑβδ. M: om V | 30 ζωιδιακὸν VM

χρωματικῆς διεξευγμένον, τὸν δὲ τοῦ Κρόνου ἐπέχειν [λόγον] τῆς ἐναρμονίου φθόγγον τὸν διεξευγμένον. ὁ δὲ τοῦ Διὸς τάξιν ἔχει ἐν μουσικῇ φθόγγον τοῦ καλουμένου διατόνου διεξευγμένον. ὁ δὲ τοῦ Ἄρεος τάξιν ἔχει φθόγγον τοῦ καλουμένου παραμέσου. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ τάξιν ἐπέχει φθόγγον παρὰ μουσικοῖς τῆς μέσης. ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης τάξιν ἔχει φθόγγον (τοῦ) λεγομένου μέσου διατόνου. ὁ δὲ ἥλιος, ἐὰν μὴ τέταρτος ἀλλὰ ἕκτος δοθῇ, ἔσται τάξιν ἐπέχων μέσου λιχανοῦ. ἡ δὲ σελήνη ἐβδόμη οὖσα τάξιν ἐπέχει φθόγγον τοῦ λεγομένου ὑπάτης μέσης. τὸ δὲ ἀπὸ γῆς διάστημα μέχρι τῆς σελήνης θέλουσιν εἶναι τινες ἀπὸ φθόγγου τοῦ παρὰ τοῖς μουσικοῖς ὑπάτων διατόνου. 187 P.

18. Τίς ὁ καλούμενος μέγας ἐνιαυτός, καὶ ἐν πόσοις χρόνοις ἕκαστος τῶν πλανήτων ἀποκαθίσταται.

e Posidonio of
c. 16. 17. Cleo-
med I 8 p. 80

Ἡ ἰσχυρία τοῦ Κρόνου, ἀστὴρ παραγίνεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωίδιον παχυμερῶς μὲν καὶ πλατυκῶς ἔτεσι τριά- 15
κοντα, ἀπὸ δὲ σημείου ἐπὶ σημείον ἀποκαθίσταται ἐν ἐτῶν μυ-
ριάσι τριακονταπέντε καὶ ἔτεσιν ἑξακοσίοις τριακονταπέντε. οὗ-
τος δὲ ἐστὶν ὁ καλούμενος μέγας ἐνιαυτός. ὁ δὲ τοῦ Διὸς
ἀστὴρ, ὁ δεύτερος, παραγίνεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωίδιον πλα-
τυκῶς καὶ παχυμερῶς ἔτεσιν δυοκαίδεκα, ἀπὸ δὲ σημείου ἐπὶ 20
σημείον ἀποκαθίσταται ἐν μυριάσιν ἐτῶν δεκαεπτὰ καὶ ἔτεσι χθ'.
ὁ δὲ τοῦ Ἄρεος περιέρχεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωίδιον δι' ἐτῶν
δύο καὶ ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείον ἐν μυριάσιν ἐτῶν δυοκαίδεκα.
ὁ δὲ τῆς σελήνης περιέρχεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωίδιον κατὰ
μῆνα ἕκαστον, ὁ δὲ ἥλιος ἐν τξέ' ἡμέραις καὶ λεπτῶι, ὃς δὴ 25
χρόνος καλεῖται ἐνιαυτός ἡλιακός. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Ἀφρο-
δίτης καὶ (ὁ) τοῦ Ἑρμοῦ τῶι ἡλίω δι' ἐνιαυτοῦ ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ
ζωίδιον παραγίνονται· σχεδὸν γὰρ ἰσοταχεῖς εἰσιν. διὸ καὶ διάφω-
νος αὐτῶν ἡ τάξις. Ἡ τοῦτων δὴ τῶν διαστημάτων τῶν [φθόγγων]
ἀπὸ τῶν κατωτάτω τόπων μέχρι τοῦ ζωιδιακοῦ γίνεται διά- 30
στημα συμφωνίας τῆς παρὰ τοῖς μουσικοῖς λεγομένης διὰ πασῶν.

Adrastus?
Theo p. 141 H.

1 διεξευγμένον V || 2 φθόγγον post ἐναρμ. om M | τὸν διεξευγμένον
M: τῆς διεξευγμένων V | ἔχει corr Pet: ἔχειν VM || 4 ἄρεως VM || 6, 7 μέσου
διατόνου M: μέσων διατόνων V || 7 δοκῇ M || 8 μέσω V || 9 μέσων V || 15
ζωδίου et ζωδίου VM et sic toto in capite | πλατυκῶς corr Vict: -ικῶς VM ||
17 χλε V || 19, 20 πλατυκῶς corr Vict: -ικῶς VM || 21 ἔτεσιν ἑξακοσίοις M ||
22 ἄρεως V || 23 δύο (καὶ πέντε μηνῶν) secundum Cleomedem || 24 σελή-
νης corr Pet: ἀφροδίτης VM || 25 λεπτῶν V || 27 σὺν post 'E. M || 30 κατω-
τάτων V

|| Χαλδαῖοι δὲ περιεργότατοι γενόμενοι ἐτόλμησαν τοῦ ἡλίου
 τὸν δρόμον καὶ τὰς ὥρας διορίσασθαι· τὴν γὰρ ἐν ταῖς ἡμε-
 967 M. ραῖς ὥραν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἕως διέρχεται τὸν πόλον, εἰς τριά-
 κοντα ὅρους μερίζουσιν, ὥστε τὸ τριακοστὸν μέρος τῆς ὥρας τῆς
 5 ἐν τῇ ἡμερῇ ἡμέραι ὅρον λέγεσθαι τοῦ δρόμου τοῦ ἡλίου.
 λέγουσι δὲ πάλιν ἀνδρὸς πορεῖαν μῆτε τρέχοντος μῆτε ἡρέμα
 βαδίζοντος μῆτε γέροντος μῆτε παιδὸς τὴν πορεῖαν εἶναι τοῦ
 ἡλίου καὶ τριάκοντα σταδίων καθαρῶν εἶναι.

|| ἐπειδὴ δὲ εἵπομεν (p. 44) καθυποβεβηκέναι τοὺς ἀστέρας τοὺς
 10 πλάνητας τῶν ἐπάνω, τὴν ἀνωτάτω ζώνην ἔχοντος τοῦ Κρόνου,
 τὴν δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ Διὸς, τὴν δὲ τρίτην τοῦ Ἄρεος καὶ
 καθεξῆς τῶν ἄλλων, ἕως ἂν ζητήσῃ τις, πῶς φαμεν, εἰ οὕτω
 τύχοι, Κρόνον καὶ ἡλίον ἐν Κριῶι εἶναι ἢ σελήνην καὶ Δία ἐν
 Ταύρωι ἢ ἄλλων τινῶν ἀστέρων σύνοδον, ὅποτε μὴ εἰσιν ἐν τῷ
 15 αὐτῷ ὕψει φερόμενοι. λεκτέον δέ, ὅτι ὑπ' ἀλλήλους ὄντες
 τότε συνόδους ποιοῦσιν, ὅταν κατὰ κάθετον ἀλλήλων γίνωνται.
 198 P. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὥς οἱ ἀστρονόμοι διδόασιν ζώνας τῶν πλανή-
 των ἀστέρων, ὃ δὲ Πλάτων σφαίρας εἶναι λέγει (Tim p. 38 C)
 μίαν ὑπὸ τὴν μίαν ἐκάστωι. ὃ δὲ Ἄρατος περὶ τῶν πέντε λέ-
 20 γειν παραιτησάμενος (v. 460, Ecl VIII) μετὰ τὴν τῶν Φαινομέ-
 νων δεῖξιν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης λέγει (v. 733 sqq.)

τῶν δὲ ἀστέρων οἱ μὲν ἀπλανεῖς ἐναρῆρασι τῷ οὐρανῷ
 (cf Ar v. 453) καὶ εἰσιν ἀκίνητοι κατὰ τὸν ἴδιον λόγον, συμπερι-
 φέρονται δὲ τῇ ῥύμῃ τοῦ οὐρανοῦ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
 25 ὡσαύτως δύνοντες καὶ ἀνατέλλοντες (διὸ καὶ ἀπλανεῖς ἐκλήθη-
 σαν), ἄλλοι δὲ εἰσιν ἐπὶ τὰ ἀστέρες κατωτέρω τοῦ οὐρανοῦ ἐν
 τῷ αἰθέρι καὶ ἰδίως καὶ μετὰ τοῦ οὐρανοῦ κινούμενοι, οἵτινες
 τῷ ἰδίῳ κίνησιν ἔχειν καὶ μὴ (ἐν)αρηρῆναι τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
 ἐν τῷ αἰθέρι φέρεσθαι οὔτε κατὰ τὰ αὐτὰ οὔτε ὡσαύτως ἀνα-
 30 τέλλουσι (διὸ πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀπλανῶν πλάνητες λέγονται).
 οἱ δὲ Πυθαγόρειοι οὐ μόνον τοὺς πλάνητας ἰδίῳ κίνησιν ἔχειν
 φασίν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπλανεῖς, οὕτω μέντοι κινεῖσθαι ὥς τε

5 in margine ζ⁷ M || 7, 8 εἶναι τοῦ ἡλίου καὶ om V || 9, 10 τῶν ἐπάνω
 τοὺς πλάνητας V || 10 τὴν ἀνωτάτω ζώνην ἔχοντος τοῦ V: καὶ τὴν ἀνω-
 τάτω ζώνην ἔχειν τὸν τοῦ M || 11 ταῦτα V: ταύτην M | τὸν ante τοῦ bis
 VM: deleui | Ἄρεος V || 12 τις om V || 14 ἄλλους τινὰς ἀστέρας σ. M (ubi
 <ποιεῖν> addit post σ. Pet) || 16 γένωνται ἀλλήλων M || 19 τὴν om M || 27
 αἰθέρι M (ut l. 29 VM et Aratus v. 461): αἴερι V || 28 supplevi e l. 22 et
 Arato v. 453

πανον περιδινούμενον περι τὸν αὐτὸν τόπον. ἐκλείπειν δὲ ἕκαστος τότε τῶν ἀστέρων δοκεῖ, ὅταν προσγειότερος αὐτοῦ κατὰ κάθετον γενόμενος ἐπισκιάσῃ τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου.

19. Περὶ ἡλίου.

Ach

Ἐπιφανεστέρων περι ἡλίου καὶ σελήνης ἐπραγ- 5
ματεύσαντο, ἰδῆαι δὲ καὶ περι τῶν πέντε. διὸ καὶ Ἄρατος
ἰδίως μὲν περι ἡλίου καὶ σελήνης πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως
εἶπεν (v. 733 sqq.), ἰδῆαι δὲ περι τῶν πέντε ἐν τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Κανόνι (fr IV c). Ἠτὴν δὲ οὐσίαν τοῦ ἡλίου Πλάτων περι-
έρχως ἐκ πυρὸς εἶναι φησι (Tim p. 39 B), τινὲς δὲ τῶν φυσικῶν 10
(c. 11, cf Xenophanes p. 165 K.) ἐξ ἀναθυμιάσεως γῆς καὶ νεφῶν
αὐτὸν εἶναι. Ἀναξαγόρας μύθρον αὐτὸν εἶπε (fr 24 Schaub),
Φιλόλαος δὲ (p. 127 B.) τὸ πυρῶδες καὶ διανγὲς λαμβάνοντα
ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ αἰθερίου πυρὸς πρὸς ἡμᾶς πέμπειν τὴν αὐγὴν
διὰ τινων ἀραιωμάτων, ὥστε κατ' αὐτὸν τρισσὸν εἶναι τὸν ἡλίον, 15
τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ αἰθερίου πυρὸς, τὸ δὲ ἀπ' ἐκείνου πεμπόμενον
ἐπὶ τὸν ὑπελοιδῆ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον ἡλίον, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ
τοιούτου ἡλίου πρὸς ἡμᾶς πεμπόμενον. Ἐπίκουρος δὲ κισσηρο-
ειδῆ αὐτὸν ἔφη (p. 229 Us) ἐκ πυρὸς διὰ τρημάτων τινῶν τὸ
φῶς ἐκπέμποντα. τινὲς δέ, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀναξίμανδρος, φασὶ 20
πέμπειν αὐτὸν τὸ φῶς σχῆμα ἔχοντα τροχοῦ· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ
τροχῷ κοίλῃ ἐστὶν ἡ πλήμνη, ἔχει δὲ ἀπ' αὐτῆς ἀνατεταμένας
τὰς κνημίδας πρὸς τὴν ἔξωθεν τῆς ἀψίδος περιφορὰν, οὕτω καὶ
αὐτὸν ἀπὸ κοίλου τὸ φῶς ἐκπέμποντα τὴν ἀνάτασιν τῶν ἀκτί-
νων ποιεῖσθαι καὶ ἔξωθεν αὐτὰς κύκλῳ φωτίζειν. τινὲς δὲ 25
ὡς ἀπὸ σάλπιγγος ἐκ κοίλου τόπου καὶ στενοῦ ἐκπέμπειν αὐ-
τὸν τὸ φῶς ὥσπερ πρηστῆρα. σχῆμα δὲ αὐτοῦ οἱ μὲν (Anaxi-
menes) δισκοειδές, Ἡράκλειτος δὲ σφαροειδές, Στωϊκοὶ δὲ σφαι-
ροειδές εἶναι λέγουσιν. Ἐπολλοῖς δὲ περι τοῦτον πραγματεῖται 30
γερόνασιν, ὥσπερ Θρασύλλῳ καὶ Ἀδράστῳ τῷ ἀπὸ τοῦ Περι-
πάτου τῷ Ἀφροδισει.

Ach

Ign

Ἐκλείπει δέ, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῆς

1 ἕκαστον V || 2 ὅτε V (cum coniunctivo ut saepe) M | προσγειότερον V || 3 ἐπισκιάσῃ V: ἐπισείλθῃ M || 6 ἰδῆαι M || 18 κισσηροειδῆ VM, cf c. 11 || 19 αὐτὸν ἔφη om V | ἐκ M: καὶ V || 24 ἐκπέμποντα M || 25 'immo idem Anaximander' Diels p. 25 sq. 348 || 27 πρηστῆρας VM || 31 τῷ A. V: καὶ A. M | ἀφροδισει M || 32 περι ἐκλείπειν ἡλίου in margin M | ἐκλείπειν V

- σελήνης κατὰ κάθετον αὐτοῦ γιγνομένης, ὃ καὶ μᾶλλον πιθανόν· προσγειότερα γὰρ αὐτοῦ ἔστιν ἢ σελήνη καὶ κατωτέρα τοῦ ἡλίου· οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἄρατος (v. 865, 4, Ecl XVI)· ἴσταμένη γαίης τε καὶ ἡελίοιο — κατ' ἰθὺς· οὐκ ἐκλείπει δὲ ὁ ἥλιος,
- 5 ἄλλ' ἡμῖν δοκεῖ· κατὰ κάθετον γὰρ ἢ σελήνη γενομένη τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ γῇ ἀνείργει τὰς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς αὐγὰς αὐτοῦ. καὶ ἡμῖν οὕτω φαίνεται κατωτέρω σελήνης οὖσιν. οὐχ ὅλον δέ, ἀλλὰ μέρους ἐκλείψεις γίνεται· οὐ γὰρ δυνατόν ἐλάττονα οὖσαν τὴν σελήνην πολὺ ὅλον ἀποκρύπτειν τὸν ἥλιον. διὸ οὐ παρὰ
- 10 πᾶσιν ἀνθρώποις ἅμα ἐκλείψιν δοκεῖν, ἀλλὰ παρ' ἑτέροις ἄλλοτε, ὅλον ἐν Συήνῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἐλεφαντίνῃ ἅμα ἐκλείπειν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ κλίματος δοκεῖ ταῦτα τὰ χωρία εἶναι. || ἐπραγματεύσαντο δὲ πολλοὶ περὶ ἐκλείψεων ἡλίου κατὰ τὰ ἑπτὰ κλίματα, ὥσπερ Ὡρίων Ἀπολλινάριος Πτολεμαῖος Ἰππάρχος.
- 15 || κλίματα δὲ εἴρηται διὰ τὸ τὴν γῆν μὴ εἶναι ὁμαλὴν, ἀλλ' ἔχειν ὅλον ἐγκλίματά τινα ὑψηλοτέρων ὄντων καὶ ταπεινοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς καὶ τὰς οἰκήσεις τῶν ἐθνῶν ἄλλας ἀλλαγῶν εἶναι. ἐνιαυτὸς δὲ ἡλίου εἴρηται, ἐπεὶ ἔχει τὰς πάσας ὥρας ἐν ἐαυτῷ τέσσαρας κατὰ τὸν Εὐριπίδην (fr 862) ὁδούνεκα ἐν αὐτῷ
- 20 πάντα συλλαβὼν ἔχει· λέγεται δὲ ἐνιαυτὸς ἢ ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωιδιον ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἐν ἡμέραις τξέ καὶ ἐλαχίστω μορίῳ. ἀπὸ δὲ σημείου ἐπὶ σημείον ἀποκαθίσταται ἐν ὀκταετη-
- 140 P. ρίδι, εἶγε γνήσιόν ἐστι τὸ σύγγραμμα (Ἐρατοσθένης γὰρ ἀντέγραψεν δεικνύς, ὡς οὐκ εἶη Εὐδόξου), κατὰ δέ τινας ἐν <ἐξ καὶ>
- 25 ἐβδομήκοντα ἔτεσιν (ἥς δόξης ἐστὶ καὶ Κάλλιππος), κατὰ δὲ Μέτωνα δι' ἐννεακαιδεκαετηρίδος. ταύτηι κατηκολούθησεν Ἄρατος· φησὶ γάρ (v. 752—755, Ecl XIV)·

Ach

e Postidonio
Gemin c. 6

1 κατακάθετον V | δ corr Wil: ὦι VM | πιθανόν V: ὡς πιθανῶι πιστέον M; δοκεῖ ἀναγνωστέον ὃ καὶ μᾶλλον πιθανόν vel ὦι καὶ μᾶλλον ὡς πιθανῶι πιστευτέον¹ manus recens in margine codicis Monacensis 89 p. 24 (de quo cf Proleg II) | 3 Ἄρ. λέγει M | ἱσταμένης M | 5, 6 τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ γῇ V: τοῦ ἡλίου M | 7 τῆς σ. M | 10 ἐκλείψιν V: ἐκλείπειν M | δοκεῖ M (ita dudam coni Pet) | 12 ἐκλείπει M | 14 ὁ ante Ἄρ. M | 15 — 18 post ὁμαλὴν sic μηδὲ τὰς οἰκήσεις τῶν ἐθνῶν ἄλλα ἔχειν. κλίματα (ἐγκλίματα V²) δὲ εἴρηται διὰ τὸ τὴν γῆν εἶναι ὁμαλὴν ὑψηλοτέρων καὶ ταπεινοτέρων μερῶν. ἐνιαυτὸς δὲ V | 18 in margine τίς ἐνιαυτὸς ἡλίου M | 19 ὁδ' οὐνεκ³ M | αὐτῶι VM | 20 scripsi: α. τοῦ ζ. V, α. τοῦ αὐτοῦ ζ. M | 20, 1 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπ. M | 22 ὀκτωκαιδεκαετηρίδι VM: corr Scal, cf Aratea p. 14 | 23 ἐρατοσθένης οὗτος γὰρ ἀνέγραψεν M | 24 suppl Pet

συναγείρεται ἤδη
 ἔννεακαίδεκα κύκλα φαινοῦ ἡελίοιο,
 ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον Ὠρίωνα
 νύξ ἐπιδίδνεται Κύνα τε Θρασύν Ὠρίωνος.

20. Περὶ μεγέθους ἡλίου.

5

Eudorus
 p. 21 D.
 Cleomedes
 I 8 p. 80

|| Μέγεθος ἡλίου μείζον γῆς φασιν. καὶ οἱ μὲν ποδιαῖον, οἱ δὲ ὀκταπλασίονα, οἱ δὲ ἔννεακαίδεκαπλασίον(α), φέρεσθαι δὲ αὐ- 961 M.
 τὸν τὴν ἐναντίαν τοῖς ἀπλανέσι φορὰν κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν
 ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολάς, ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῆς ἀπλανοῦς ἀπὸ
 τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ἐπὶ τὰ δυτικὰ κατὰ τὸν Εὐριπίδην λέ- 10
 γοντα (fr 861):

δείξας γὰρ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
 δόμους τ' ἔωσα καὶ τύραννος ἰζόμεν.

Ἀτρεὺς γὰρ εὔρε τῶν πλανήτων τὴν ἐναντίαν φορὰν, ὥσπερ 15
 καὶ ἡλίου ἀπὸ ἀνατολῶν κυλιόμενον καὶ φερομένου εἰς δυσμὰς·
 ὥσπερ γάρ, εἰ τύχοι μύρμηξ ἐπὶ τῆς ἔξωθεν περιφερείας
 ἔρπων ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολάς τὴν ἐναντίαν τῷ τροχῷ
 ποιούμενος πορείαν, συμβήσεται αὐτὸν ὑπὸ μὲν τῆς τοῦ τροχοῦ
 περιδιδήσεως ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἄγεσθαι, ὑπὸ δὲ τῆς
 ἰδίας κινήσεως ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολάς, ἡμῖν δὲ δυσκατά- 20
 ληπτον εἶναι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν, ἅτε δὴ μικρὰν οὖσαν
 (διὸ καὶ παρατρέχει ἡμῶν τὴν ὕψιν ἢ τοῦ μύρμηκος ὀξυτέρας
 οὔσης τῆς τροχοῦ), τὸν αὐτὸν τρόπον νόει καὶ ἐπὶ ἡλίου· ἔστι
 γὰρ τροχὸς ὁ οὐρανός, ὁ δὲ μύρμηξ ἀντὶ ἡλίου. τὴν δὲ δεῖξιν
 ταύτην ἐπ' αὐτῆς τῆς σφαίρας ἔστιν ἰδεῖν· ἐὰν γὰρ ὑποθώ- 25
 μεθα πρῶτον ἀνατέλλειν Κριὸν καὶ τὸν ἥλιον ἐν τούτῳ εἶναι
 ἐπὶ ἡμέρας λ' τὴν μετάβασιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κριοῦ εὐρίσκομεν
 εἰς τὸν Ταῦρον γινομένην (ὁ δ' ἔστι μετὰ τὸν Κριόν). ἀπὸ τῶν
 δυτικῶν ἄρα μερῶν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά, ἀλλ' οὐχὶ ἀνάπαλιν ἀπὸ
 τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικὰ εὐρίσκομεν φερόμενον αὐτόν. δῆλον 30
 οὖν· κινεῖται καὶ φέρεται κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν ἀπὸ τῶν δυ-
 τικῶν ἐπὶ τὰ ἀνατολικά.

1 συναγείρεται M: συνεγείρεται V, cf Aratea p. 18 || 6 φασί VM || 7

οκταπλασίον V: -ον M || 13 δόμους VM (δήμους VM c. 1) || 14 γὰρ om V || 15
 καὶ prius om V || 16 ζητεῖται πῶς κινεῖται ὁ ἥλιος in margine M | ὥσπερ γὰρ
 om V | scripta: μύρμηξ ἐπὶ τὰ ἔξωθεν π. ἔρποι ἀπὸ V, μύρμηξ ἔρπων ἔξω-
 θεν π. τινός ἀπὸ M || 21 συμβαίνει post εἶναι M || 22 ἢ V | κινήσει post
 μ. M || 23 τοῦ post τῆς M || 24 ὁ δὲ ἥλιος ἀντὶ μύρμηκος M || 29 ἄρα om
 V || 30 εὐρίσκομεν om V || 31 ὥς post οὖν M

21. Περὶ σελήνης.

- 141 P. || Τινὲς οὐδὲ ὅλως βούλονται εἶναι σελήνην. ἄλλοι δὲ αὐτὴν Plutarchus Plac II 26 p. 26. 856 D.
 ἐξ ἀναθυμιάσεως γῆς εἶναι λέγουσιν, ἕτεροι δὲ ἐκ πυρός, ἄλλοι
 καὶ ἄερος, ἄλλοι ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἕτεροι δὲ γῆν πε-
 5 πυρωμένην στερέμνιον ἔχουσαν πῦρ, εἶναι δὲ ἐπ' αὐτῆς οἴκησιν
 ἄλλην ποταμούς τε καὶ ὅσα ἐπὶ γῆς, καὶ τὸν λέοντα τὸν Νε-
 μεαῖον ἐκείθεν πεσεῖν μυθολογοῦσιν. Ἐμπεδοκλῆς δὲ (v. 154 St,
 cf c. 16) ἀπόσπασμα αὐτὴν φησιν ἥλιου. || σχῆμα δὲ αὐτῆς οἱ μὲν Plutarchus Plac II 27 p. 26. 857 D.
 σφαιροειδές, οἱ δὲ δισκοειδές. κατὰ μῆνα δὲ ἐκλείπει, ὥς μὲν
 10 Ἡράκλειτός φησιν, ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τοῦ φωτοειδοῦς [σχήματος]
 ἀναστραφέντος, ἄλλοι δὲ τοῦ στομίλου τοῦ τροχοειδοῦς, δι' οὗ
 ἐκπέμπεται τὸ φῶς, ἀποφραχθέντος, ὥς δὲ ἄλλοι, δταν περὶ
 τὸ κωνοειδές τῆς γῆς γένηται δύνουσα, ὥς δὲ οἱ πολλοί, κατὰ
 διάμετρον γενομένη ἡλίῳ. γίνεται δὲ κατὰ μῆνα ἕκαστον. || γέννα e Posidonio of Gemin c. 7
 15 δὲ σελήνης καὶ ἀνατολῇ διαφέρει· μετὰ γὰρ τρεῖς ἢ τέσσαρας
 τοῦ γεννηθῆναι ἡμέρας φαίνεται καὶ οὐχ ἅμα τῷ γεννηθῆναι.
 ἀνατέλλει δὲ οὐχ ὅλον τὸ φῶς ἔχουσα περιφερές, ἀλλὰ μηνοει-
 δής. μέχρι δὲ τοῦ ἡμίσεος αὐξηθεῖσα γίνεται διχότομος. ἐὰν δὲ
 τὸ δίμοιρον περιφωτισθῇ, καλεῖται ἀμφίκυρτος. πληρωθεῖσα
 20 δὲ γίνεται πληροσέληνος καὶ πανσέληνος καὶ διχόμηνις (πεντε-
 καιδεκαταία γὰρ ἐστίν, ὅτε πληροῦται, ὃ ἐστίν ἡμισυ μηνός
 διχαζομένων τῶν λ' ἡμερῶν), καὶ πάλιν αὖ ἀπὸ τῆς πανσελήνου
 ἄρχεται μειοῦσθαι καὶ γίνεται πρῶτον ἀμφίκυρτος, εἴτα διχό-
 μηνις, εἴτα μηνοειδής.
 25 || ἄξιον δὲ ζητῆσαι, τί δῆποτε ἐπὶ τοῦ φωτός τῆς σελήνης
 964 M. ταῦτα τὰ σχήματα γίνεται. πρὸς δὴ τοῦτο οἱ μὲν λέγουσι περὶ
 τὸν κῶνον αὐτὴν γινομένην τῆς γῆς τοῦτο πάσχειν· ὥσπερ γάρ,
 εἴ τις εἰς ὄρος ἀναβαίη καὶ ἐπὶ ἄκρου αὐτοῦ σταίη, δλος φαί-
 νεται τοῖς ἄποθεν οὔσι, κατιῶν δὲ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος τοῖς
 30 κατόπιν αὐτοῦ οὐκ ἔτι ὅλος φαίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοὺς πόδας
 ἐφάνη ἐκεῖ ἢ ἔτι μᾶλλον κατιῶν κατὰ βραχὺ (τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
 χειρῶν μέχρις ἄνω 'κατὰ βραχὺ' λέγει), ἕως οὗ ὅλος ἀφανῆς γέ-
 νηται, οὕτω φησὶ καὶ τὴν σελήνην ποτὲ μὲν πλήρη φαίνεσθαι,

2 οὐδ' M || 6 ἄλλην 'praeter terram nimirum' Diels | ποταμοῦ V | νε-
 μαῖον VM || 9 ἐκλείπει δέ V || 10 σφαροειδοῦς σχήματος coni Diels e Plut
 Plac II 29, 3 || 14 γενομένην V || 17, 8 μηνοειδής V || 18 ἡμίσεος V || 21 ὥς
 ἐπὶ τὸ πληροῦνται V, γὰρ ἐστι πληρωθεῖσα M || 27 γινομένης V || 28 ζήτημα
 in margine M | ἐπ' M | σταίη M | ὅλος M: ὁ λόφος V || 29 ἀπῶθεν M || 30
 παρὰ corr Pet: περὶ VM || 31 βραχὺ τὰ γὰρ scripsi: βραχύτατα V, βραχὺ M ||
 31, 2 ἀπὸ — λέγει om M || 32 μερῶν VM cf p. 50, 11. 54, 31 || 33 φησὶ V: φασὶ M

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ποτὲ δὲ ἐκ μέρους περὶ τὸν κῶνον γενομένην τῆς γῆς, οὐχὶ
 μειομένην αὐτήν, ἀλλ' ἡμῖν οὕτω φαινομένην. οἱ δὲ λέγοντες
 αὐτὴν κατόπτρῳ παραπλήσιαν εἶναι ἐκλείψεις λέγουσι γίνεσθαι 142 P.
 αὐτῆς, αἱ τοῦ ποτε μὲν πλήρη φαίνεσθαι αὐτὴν αἰτίαι γίνονται,
 ποτὲ δὲ ἐνδεᾶ τοῦ φωτίζεσθαι· ὥσπερ γὰρ εἰ κατόπτρον λαβὼν 5
 τις ἐθέλοι τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀντανάκλασιν τοῦ εἰδῶλου θεάσασθαι,
 ἐξ ἐναντίας τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν θέσιν τοῦ κατόπτρου
 ποιήσεται (τοῦτο γὰρ ποιήσας ὅλον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεά-
 σεται ἐν τῷ κατόπτρῳ), εἰ δὲ πλαγιάσειε τὸ κατόπτρον, πρὸς
 τὸν πλαγιασμὸν καὶ τὴν ἔγκλισιν τοῦ κατόπτρου ἢ τὸ διμοῖρον 10
 ἢ τὸ ἥμισυ ἢ βραχύ τι μέρος τούτου θεάσεται ἀντανακλῶμενον
 [τοῦ προσώπου αὐτοῦ] τοῦ κατόπτρου ἐγκλινομένου, οὕτω καὶ
 ἐπὶ τῆς σελήνης. ταύτῃ τῇ δόξῃ ἔοικεν Ἄρατος ἀκολουθεῖν·
 φησὶ γάρ (v. 738, Ecl XIII) 'αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρεκκλίνουσα
 πρόσωπα' τὸ τοῦ κατόπτρου παράδειγμα αἰνιττόμενος. προεῖρη- 15
 ται δὲ ὁ κόσμος σφαίρας ἔχειν σχῆμα ἔξωθεν μὲν κυκλωτερώς
 περικείμενον ἔχων τὸν οὐρανόν, μεσαιτάτην δὲ τὴν γῆν κέντρον καὶ
 σημείου τάξιν ἐπέχουσας, μεταξὺ δὲ αὐτῆς καὶ οὐρανοῦ αἰθέρα τε
 αὐτὸν εἶναι καὶ ἄερα καὶ ὕδωρ σφαιρικῶς ὑπ' ἀλλήλων ἐχόμενα.
 || κόσμον δὲ τὴν τῶν ὄλων σύστασιν παρὰ τὴν διακόσμη- 20
 σιν καὶ εὐταξίαν ἐκάλεσαν οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Ὅμηρος (II II 554)
 'κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας' καὶ πάλιν 'αὐτὰρ
 ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι' (II III 1) τὴν εὐταξίαν
 λέγων. αἰθὴρ δὲ λέγεται ἀπὸ τοῦ αἰθέσθαι (πυρώδης γὰρ
 ἔστιν) ἢ ἀπὸ τοῦ αἰεῖ θεῖν καὶ ὀρμαῖν, ἐπειδὴ αἰεὶ περιφέρεται, 25
 αἴθρ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄειν (ἄειν γὰρ τὸ πνεῖν), οὐρανὸς δὲ διὰ τὴν
 προεῖρηται (c. 5).

Endorus?
cf c. 5

Ign

|| ζητοῦσι δὲ τινες, εἰ πυρώδεις εἰσὶν οἱ ἀστέρες, πῶς οὐ
 καίειν ἡμᾶς φαίνονται. λέγομεν οὖν, ὡς εἰσι μὲν ὑπὲρ γῆς,
 καταναγάζονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ ἀμαυροῦνται. ἐν γοῦν ἐκ- 30
 λείψει τοῦ ἡλίου πολλάκις ἀστέρες ὥφθησαν ἐν ἡμέραι.

Ign

|| καὶ πάλιν ζητεῖται, εἰ ἐμπεπτήγασι τῷ οὐρανῷ οἱ ἀστέρες,
 πῶς ὀρῶμεν ἐνίοτε νυκτὸς καὶ ἡμέρας καταφερομένους ἀστέρας.
 φαμὲν δέ, ὅτι οὐκ αὐτοὶ καταπίπτουσιν, ἀλλὰ φῶς τι ἐξ αὐ-

1 γινομένην M || 2 φαινόμενον V || 5 τοῦ φωτίζεσθαι scripsi: τῷ φωτὶ V,
 φωτὸς εἶναι M || 6 τις om V || 7, 8 αὐτοῦ V || 12 seclausit Wil; τοῦ προσώπου
 — ἐγκλ. om M | ἐκκλινομένου V: correxi cf l. 10 || 16 ἔχει V || 17 ἔχων post
 περιχ. M: om V || 18 τοῦ post καὶ M || 19, 20 τε αὐτῆς V || 20 ἐχόμενα M:
 ὄντας V || 22 ἀνδρας V || 23 ἡγεμόνεσσιν V || 24 αἰθρην M || 26 οὐρ. δὲ ὅθεν
 ἐκλήθρ M || 30, 1 ἐκλείψειν ἡλίου M || 33 φερομένους M

τῶν ἀπορρεῖ, καί, ὥσπερ οἱ ἀνθρακες ῥυτιζόμενοι ἢ κινούμενοι
λαμπρότεροι γίνονται καὶ σπινθήρας ἀποπέμπουσι, τὸν αὐτὸν

65 M. 143P. τρόπον καὶ οἱ ἀστέρες ποτὲ μὲν ἀμυδροὶ ποτὲ δὲ φαιδροὶ γί-
νονται, ἔσθ' ὅτε καὶ φῶς ἐξ αὐτῶν ἐκπέμπουσιν. || σχήματος

• Posidonio?
of Gemina c. 8

5 τοίνυν σφαιρικοῦ περὶ τὸν κόσμον ὄντος καὶ τῆς γῆς ἐν μέσῳ
κέντρου τάξιν ἐπεχούσης ὁ ἀπὸ τῆς περιφερείας τῆς σφαίρας
διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς διήκων ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἄξων κα-
λεῖται, περὶ ὃν στρέφεται ἡ σφαῖρα, ἥτοι ἀφ' ἐαυτῆς ἢ ὑφ' ἐτέ-
ρου κινουμένη· ἀμφοτέραις γὰρ ταῖς δόξαις ὁ Πλάτων ἐν τῷ

10 Πολιτικῷ κέχρηται (p. 269 C).

|| Ἰστέον δέ, ὅτι ἐξωμάλισαν ἄστρον καὶ ἀστέρος τὴν διαφορὰν
οἱ ποιηταί· τοὺς γὰρ πλάνητάς ποτε μὲν ἄστρα ποτὲ δὲ ἀστέ-
ρας ὀνομάζουσιν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν Σείριον ἀστέρα ὄντα
ἄστρον ὀνομάζουσιν (Alcaeus fr 39). σαφές δὲ ποιήσῃ Πίνδα-
ρος ἄστρον τὸν ἥλιον καλῶν διὰ τούτων (Ol I 3—6)· 'εἰ δ' ἄεθλα
γαρύεν' Ἑλδαί, φίλον ἦτορ, Μηκέτ' ἀελίου σκόπει' Ἄλλο θαλ-
πινότερον ἐν ἀμέραι φαεινὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος· μή-
ποτε' οὖν πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς <διὰ τὴν> τοῦ φωτὸς αὐτῶν
ὑπεροχὴν ἄστρα αὐτοὺς καλοῦσιν.

Endorus?
of c. 14

20 22. Περὶ κύκλων καὶ ὅτι ἰά'.

|| Κύκλοι δὲ εἰσιν ἰά', ἔξωθεν μὲν τῆς σφαίρας δύο μέγιστοι,
ὅ τε ὀρίζων καὶ ὁ μεσημβρινός, λοξοὶ δὲ δύο μέγιστοι καὶ τοῖς
προτέροις ἴσοι, ὁ ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας, κόλουροι δὲ δύο
καὶ αὐτοὶ μέγιστοι, παράλληλοι δὲ πέντε, ὧν ὁ μέσος κατὰ μέ-
25 γεθος ἴσος τοῖς προειρημένοις. ὥσθ' ὅ τε ὀρίζων καὶ ὁ μεσημ-
βρινός ἴσοι εἰσὶ, διότι διὰ τοῦ κέντρου τέμνουσι τὴν σφαῖραν.

Ach?

|| ῥητέον δὲ περὶ ἐκάστου. λέγεται δὲ ὀρίζων, διότι ὀρίζει
τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον· περὶ γὰρ τὴν σφαῖραν
ἔξωθεν ὧν τάξιν ἔχει τοῦ Ὡκεανοῦ, ὃς ἔξωθεν περικλύζει τὴν
30 γῆν, ἀφ' οὗ ἀνατέλλειν καὶ εἰς ὃν δύνειν δοκεῖ τὰ ἄστρα. ὁθεν
καὶ Νεοπτόλεμος ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Τριχθονίᾳ φησὶν (Meineke

• Posidonio
of Gemina c. 4
Manil I 648 sqq.

4 αὐτῶν VM | 11 ἰστέον δὲ ὅτι — 19 καλοῦσιν om M | post δὲ la-
cuna 1 vel 2 litt V | ὅτι ἐξωμάλισαν scripsi: κἔξω μαλιστ' ἂν V | 12 πλα-
νήτας πότε — πότε V | 13 σείριον V | 16 γαρύεν libri Pindari: γαροῖεν V ||
18 supplevi | 21 ἑνδεκα M | 22 post μέγιστοι M primitus scripserat καὶ τοῖς
προτέροις ἴσοι ὁ ζωδιακός, at ipse expunxit rubra tinctura | 23 κόλλουροι
M | 25 ἴσως M | ὥσθ' ὅ τε scripsi: ὡς ὅτε VM; ὥστε coni Vict | 30 ἀνατέλειν
M | 31 'Cyrillus' pro Neoptolemo Pariano Probus ad Verg Georg I 244 p. 42 K.,
Ἐφοριῶν (fr 108 p. 155 Mein) Anonymus I, cf Aratea p. 205 | Ἐριχθονιάδι
sive Ἐριχθονιάδι coni Meineke

Anal Al p. 357) 'τῷ πᾶσα περιέρχοντος ἐνδέδεται χθών.' ὅθεν καὶ Ἄρατος Ὠκεανὸν αὐτὸν καλεῖ διὰ τε ἄλλων καὶ τούτων (v. 537—9, Ecl XI 2).

αὐτὰρ ὃ γ' Ὠκεανοῦ τόσσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσσον ἀπ' Αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνον εἰς ἀνιόντα —.

5

εἰκὸς δὲ αὐτὸν ἐξ Ὀμήρου τὴν ἀφορμὴν ἔχειν λέγοντος (II VIII 485, 6).

ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν

10

καὶ (Od III 1 al) 'Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην.' φιλόσοφοι δὲ καὶ γεωμέτραι ὀρίζοντα αὐτὸν καλοῦσιν. οἶδε δὲ Ἄρατος αὐτὸν διορίζοντα τὰ δύο ἡμισφαίρια· φησὶ γάρ (v. 61, 2, Ecl V 2)· 'ἥχι περ — Μισγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἡέλιοιο.' 144 P. τὸν δὲ ὀρίζοντα καὶ μεσημβρινὸν ἐντὸς εἶναι τῆς σφαίρας τῶν 15 ὄλων νοητέον (οὐδὲν γὰρ τῶν ὄντων αὐτῆς ἐστὶν ἐκτός), ὑπὲρ δὲ τοῦ παρακολουθῆσαι ἡμᾶς ἐκτός εἶναι λέγονται [εἰς τὸ ἐντὸς τῆς σφαίρας πέρας]. ὁ δὲ μεσημβρινὸς παρελήφθη, ἵνα τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως δεικνύη καὶ ἵνα μάθωμεν, ὅτι κατὰ τοῦτον γινόμενος ὁ ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα ὑπὲρ γῆς 20 μεσουρανεῖ. καὶ ὁ χρόνος οὗτός ἐστι μεσημβρία, μεσημερία τις οὕσα. τοὺς δὲ λοξοὺς οἱ μὲν αἰσθητοὺς, οἱ δὲ πλείους τὸν γαλαξίαν μόνον εἶναι βούλονται, τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας νοητοὺς.

23. Πόσον τὸ πλάτος τοῦ ζωδιακοῦ.

o Posidonio?
of Gemin c. 4
Manil I 686 sqq.

|| 'Ὁ δὲ ζωδιακὸς λοξὸς ὢν περιφέρειαν ἔχει μεγίστην διὰ 25 τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας τὴν περιγραφὴν ἔχων. πλάτος δὲ ἔχει 968 M. τῆς Θέσεως τὸ ἀπὸ Αἰγόκερω μέχρι Καρκίνου διάστημα. τοῦτο τὸ πλάτος δηλῶσαι βουλόμενος Ἄρατος φησιν (v. 537—9, Ecl XI 1):

αὐτὰρ ὃ γ' Ὠκεανοῦ τόσσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσσον ἀπ' Αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνον εἰς ἀνιόντα —.

30

δοκοῦσι δὲ δι' αὐτοῦ φέρεσθαι οἱ ἐπὶ πλάνητες ἐπὶ τριῶν γραμμῶν. δέκνυνται δὲ ἐπὶ τῆς σφαίρας, ἵνα νοῶμεν τὸ πλά-

1 ὦι Probus || 2 τούτων καὶ ἄλλων VM: traieci || 6 εἰσανιόντα M || 11 καὶ om M || 12 καὶ post δὲ alt M || 13 ὀρίζοντα M || 14 ἀντολαὶ V || 16—18 ὑπὲρ — πέρας om M || 24 ζωδιακοῦ, et ita semper in hoc capite VM || 27 αἰγοκέρωτος M || 32 εἰσανιόντα M

τος τῆς πορείας τῶν πλανήτων καὶ ἡλίου καὶ σελήνης, ἐπειδὴ
 οἱ πέντε μὴ ἐπὶ μιᾷ γραμμῇ ποιοῦνται τὴν περιφορὰν. τί οὖν
 δήποτε οὐ δύο κύκλοι ἀλλὰ τρεῖς ἐσημειώσαντο ἐπὶ τῆς περι-
 φορᾶς τὸν ζωδιακὸν κύκλον; διότι οἱ προειρημένοι πέντε ἀστέ-
 5 ρες τὸ μεταξὺ τῶν δύο κύκλων πλάτος περιφέρονται, ὃ δὲ ἥλιος
 οὐ τοσοῦτον παραβαίνει ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ εὐώνυμα, ὅσον οἱ
 πέντε, ἀλλὰ τῶν τριῶν τούτων κύκλων τῶν τὸ πλάτος τοῦ ζω-
 διακοῦ δεικνύτων ἡμῖν κατὰ τὸν μέσον ὃ ἥλιος φέρεται. διὸ
 καὶ ἡλιακὸς ὑπὸ τῶν ταῦτα δεινῶν προσηγόρεται καὶ ἐκλειπ-
 10 τικός, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις γίνονται. τὸν δὲ
 προειρημένον πλατὺν κύκλον ζωδιακὸν καλοῦμεν ἀπὸ τῶν ἐν
 αὐτῷ ἰβ' ζωιδίων, ἃ ἐστὶ Κριὸς Ταῦρος Δίδυμοι Καρκίνος
 145 P. Λέων Παρθένης Ζυγὸς Σκορπίος Τοξότης Αἰγόκερως Ὑδροχόος
 Ἰχθύες. καλεῖται δὲ καὶ εἰδῶλα, ὡς καὶ Ἄρατος (v. 455, Ecl
 15 VIII 2) 'ἐμπαλιν εἰδῶλοις δυοκαίδεκα δινεύονται.'

Ἰgn
 Ἄξιον δὲ ζητῆσαι, τί δήποτε τῆς Κασσιεπείας καὶ Ἀνδρο-
 μέδας καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶλων ἐξ ἀστέρων συγκειμένων τὰ ἰβ'
 μόνον ζωῖδια, τὰ δὲ λοιπὰ ἄστρα καλεῖται. μήποτε οὖν ἀπὸ
 τῶν πλεοναζόντων ἐν τῷ κύκλῳ ζώων ζωῖα λέγεται (ἐστὶ γὰρ
 20 ἐν τοῖς λοιποῖς ἄστροις, ἃ μὴ ἐστὶ ζωῖδια, τουτέστι ζώων εἰ-
 δῶλα), ἢ πάλιν, ὅτι οἱ γενεσιαλόγοι τὰς γενέσεις τῶν ἀνθρώπων
 καὶ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου πρὸς ταῦτα σκοποῦσι καὶ τοὺς περὶ
 αὐτὰ τὰ ζωῖδια πλάνητας ἀστέρας, ἢ ὅτι περὶ τὸν κύκλον καὶ
 περὶ αὐτὰ οἱ ἑπτὰ πλάνητες περιφέρονται καὶ οὐχ ὑπερβάλ-
 25 λονται τὸν ζωδιακὸν κύκλον; ζωῖα δὲ εἰσιν οἱ ἑπτὰ πλάνητες
 τῷ αὐτοκίνητοι εἶναι. ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ φέρονται οἱ ἑπτὰ, πλά-
 νητες, παρὰ τὴν ἄλλην καὶ πλάνην. ἔστιν ὅτε τοῦτον τὸν κύ-
 κλον ἄλλοις ὀνομάζουσιν ἡλίον, ὡς καὶ Ἄρατος (v. 319, 20,
 Ecl VII 3).

30 καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἡελίοιο
 μεσσηγὺς κέχνται.

ἔχει δὲ οὗτος ὁ κύκλος μέγεθος μέγιστον, αἰεὶ δὲ τὸ ἥμισυ
 ὑπὸ γῆν ἔχει. διὸ καὶ ἐξ ὑπὲρ γῆν αἰεὶ ἐν ἡμέραις ἐστὶ καὶ ἐξ
 ὑπὸ γῆν ἐν νυκτί. ἐπισημαίνεται δὲ τοῦτο Ἄρατος λέγων

12 δυοκαίδεκα M || 19 ζ. ζωῖδια conl Pet || 20 τουτέστι om M || 22, 3
 τοὺς περὶ αὐτὰ διερχομένους πλανήτας ἢ ὅτι M || 24, 5 ὑπερβάλλουσι M ||
 25 εἰσι καὶ οὗτοι οἱ M || 26, 7 εἶναι· πλάνητες δὲ καλοῦνται παρὰ τ. ἄ.
 τὴν πλ. M || 27 ἐστὶ δ' ὅτε M || 27, 8 κ. καὶ ἄλ. M || 30 cf variam lectionem
 versus 319 in c. 10 || 33 ζωῖα post ἐστὶ M || 34 καὶ post τοῦτο M

(v. 555, Eol VII 3) 'ἔξ αἰεὶ δύνουσι δωδεκάδες κύκλοι·' δυω-
δεκάδας γὰρ εἶπε τὰ δωδεκατημόρια τῶν ζωιδίων. μηδεὶς δὲ
νῦν ὑποκρουέτω λέγων 'εἰ καὶ' ἐκάστην ἡμέραν ὑπὲρ γῆν καὶ
ὑπὸ γῆν ἴσα γίνεται ζωΐδια, πῶς οὐκ ἴσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι ἀλ-
λήλαις αἰεῖ; ἐροῦμεν γὰρ περὶ τούτου, ὅταν περὶ ἀνατολῆς 5
ἐκάστου ζωιδίου λέγωμεν (c. 39).

Ign || τούτου τοῦ κύκλου τοῦ ζωϊδιακοῦ τὸ μὲν βορειότερον μέρος 989 M.
ἐφάπτεται τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κατὰ Καρκίνον, τὸ δὲ νοτιώ-
τερον τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ κατὰ Αἰγόκερω, τοῦ δὲ μεσαι-
τάτου τοῦ ἰσημερινοῦ κατὰ δύο μέρη καὶ δύο ζωΐδια, κατὰ τε 10
Κριὸν καὶ τὰς Χηλᾶς. καὶ δὴ τέμνει τὸν ἰσημερινὸν καὶ τέμ-
νεται ὑπ' αὐτοῦ. ὅτε τοίνυν ἐπὶ τὰ βορειότερα ἀπὸ τῶν νο-
τιωτέρων ὑψοῦται ὁ ἥλιος, μέχρι Καρκίνου γίνεται (διὸ καὶ 146 P.
θερμὸς ἡμῖν ὑποπίπτει ἅτε πλησίον ἡμῶν ὢν) καὶ ἐπέκεινα
Καρκίνου οὐχ ὑψοῦται ἀλλὰ προσιῶν τρέπεται ἐπὶ τὰ νότια, 15
καὶ καλεῖται θερινὴ τροπὴ τὸ ἐν τῷ Καρκίνῳ ὕψος τοῦ ἡλίου.
βούλονται δὲ τροπὴν αὐτὸν ποιεῖσθαι οἱ μὲν περὶ τὰς ἀρχάς,
οἱ δὲ περὶ ὀγδόην μοῖραν, οἱ δὲ περὶ δωδεκάτην, οἱ δὲ περὶ
πεντεκαίδεκάτην τοῦ Καρκίνου. κατιῶν δὲ ἐπὶ τὰ νότια ὁ ἥλιος,
ἐπ' αὐτὸ κατὰ τοῦ ἰσημερινοῦ γένηται, τότε ἰσημερίαν ποιεῖ. 20
ποιεῖ δὲ τοῦτο δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ καὶ δις ἐφάπτεται τοῦ ἰση-
μερινοῦ. καὶ ἡ μὲν ἐστὶν ἔαρινή, ἡ δὲ μετοπωρινὴ ἰσημερία,
ἔαρινή μὲν ἐν Κριῷ, ὅτε ἐφάπτεται τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου,
μετοπωρινὴ δέ, ὅτε γίνεται ἐν Χηλαῖς πάλιν ἐφαπτόμενος τοῦ
ἰσημερινοῦ. ἀπὸ δὲ Χηλῶν κάτεισι νοτιώτερος ἕως Αἰγόκερω. 25
τότε δὲ ἐφάπτεται ὁ ζωϊδιακὸς τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ, καὶ ὁ
ἥλιος πάλιν ἀπὸ τῶν ταπεινῶν ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τρέπεται, καὶ
καλεῖται τροπὴ ἡλίου ἡ ἀπὸ ταπεινοτέρου ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον
πορεία. ποτὲ δὲ Αἰγύπτιοι ἀπὸ Καρκίνου ἐπὶ Αἰγόκερω τὸν
ἥλιον κατιόντα ὀρῶντες καὶ ἐκ μακροτέρων σμικρύνοντα τὰς ἡμέ- 30
ρας ἐπένθουν, εὐλαβούμενοι μὴ κατὰ βραχὺ καταλήπῃ αὐτοὺς
ὁ ἥλιος. καὶ ἔστιν ὁ καιρὸς οὗτος τῶν καλουμένων παρ' αὐ-

2 δ. ζωΐδια V || 3 νῦν ὑπονοεῖται M || 5 περὶ τούτου post γὰρ om V || 8
κατὰ τὸν K. M || 8, 9 νοτ. κατὰ τὸ χειμερινὸν τροπικὸν V || 9 κατὰ τὸν
αἰγοκέρωτα M || 9, 10 τὸ δὲ μεσαιτάτον κατὰ τοῦ λ. V || 11 X. τέμνει δὴ τ.
M || 12 ἐπὶ τὰ β. post νοτ. M || 14 ἐπιπίπτει M | ὢν ἐπέκεινα δὲ M || 15 ἐν-
ταῦθα post πρ. M || 18 δωδεκάτην M: ιβ' V || 19 πεντεκαίδεκάτην M: ιε' V ||
22 ἐστὶν V: καλεῖται M || 25 αἰγοκέρωτος M || 27 τῶν om V || 29 αἰγύπτιοι
ποτε δὲ M | αἰγοκέρωτα M || 30 sqq. in margine ζ⁷ M || 32 ὁ post οὗτος V:
om M | ὁ παρ' αὐτοῖς τῶν καλουμένων λ. V

τοῖς Ἰσίων. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀναβαίνειν ἤρξατο καὶ μακροτέρας ποιεῖν τὰς ἡμέρας, τηνικαῦτα λευχειμονήσαντες ἐστεφανηφόρησαν. οὗτος ὁ κύκλος εἰ διαιρεθεῖται εἰς ὀκτὼ μέρη, τέσσαρα μὲν ἔξει ὑπὲρ γῆν, τὰ δὲ ἕτερα τέσσαρα ὑπὸ γῆν. ὥστε ἴσον ἔχει ὑπὸ γῆν καὶ ἴσον ὑπὲρ γῆν. τέμνει δὲ τὸν ἡμερινὸν καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτοῦ.

24. Περὶ τοῦ γαλαξίου.

Ἦ δὲ γαλαξίας εἴρηται μὲν (c. 22) ὥς ἐστιν ὄρατος καὶ μόνος ἐπὶ τῆς σφαίρας αἰσθητός, τῶν ἄλλων ὄντων νοητῶν. περὶ δὲ τούτου φησὶν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Καταμερισμῷ μυθικώτερον τὸν γαλαξίαν κύκλον γεγονέναι ἐκ τοῦ τῆς Ἥρας γάλακτος· τοῦ γὰρ Ἡρακλέους ἔτι βρέφους ὄντος [καὶ] τὸν μαστὸν τῆς Ἥρας ἐπισπασαμένον σφοδρότερον ἐκείνην ἀντισπᾶσαι, καὶ οὕτω περιχθέντος τοῦ γάλακτος κύκλον γενέσθαι παγέντος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ λέγει γεγενῆσθαι Ἐρατοσθένης ('Mercurii' 147 P. fr II p. 6 Hill), ὡς ἄρα ὁ Ἑρμῆς τοῦ μαστοῦ τῆς Ἥρας ἐπεσπασατο. ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν δύο ἡμισφαίριων λέγουσιν αὐτὸν γεγονέναι. ἕτεροι δὲ φασιν, ὧν ἐστι καὶ Οἰνοπίδης ὁ Χίος, ὅτι πρότερον διὰ τούτου ἐφέρετο ὁ ἥλιος, διὰ δὲ τὰ Θυέστεια δειπνα ἀπεστράφη καὶ τὴν ἐναντίαν τούτῳ πεποιήται περιφοράν, ἣν νῦν περιγράφει ὁ ζωδιακός. ἐστὶ δὲ μυθῶδες τοῦτο καὶ ψεῦδος· τί γὰρ ἐροῦσιν οἱ ταῦτα λέγοντες περὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν πέντε ἀστέρων; οὐ γὰρ δὴ καὶ οὗτοι διὰ τὰ Θυέστεια δειπνα ἀπεστράφησαν. ἄλλοι δὲ (Democritus) ἐκ μικρῶν πάντων καὶ πεπυκνωμένων καὶ ἡμῖν δοκούντων ἡνῶσθαι διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἀστέρων αὐτὸν εἶναι φασιν, ὡς εἴ τις ἀλάσι λεπτοῖς καὶ πολλοῖς καταπάσειέ τι μήποτε μέντοι ἄμεινον αὐτὸν λέγειν ἐκ νεφῶν ἢ πύλημά τι ἀέρος διαυγὲς εἶναι κύκλον σχῆμα ἔχον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ὁ Ἄρατος δι' ὧν φησιν (v. 476, Ecl IX)· 'κεῖνο περὶ γλῆνον τροχαλόν, Γάλα μιν καλέουσι'. Γάλα γὰρ αὐτὸν ὠνόμασε διὰ τὸ

Eudorus
e Posidonianis
p. 229 D. et
Diels Mus rhe-
1831 p. 487 sqq.,
of Philo 'De
providentia' e
versione Acheri
p. 101 (Eratosth
carm rel p. 47
Hill)

28, 29 Posido-
nius p. 366 a 1 D.
(ex Aristotelis
Meteor p. 345
b 81)

1 δὲ om V || 5 γ. καὶ τὸ ἔ. V || 7 τοῦ om M | γαλαξία manus recens in Monacensi 89 p. 34 (cf p. 47, 1) || 9 ταῖς σφαίραις V || 10 Καταστρεμῶν coni Koppiers Hiller (Eratosthenis carminum reliquiae p. 6 sq.) alii, ἐν τῷ Ἑρμῇ Diels (ut videtur, p. 230), dubitabat Bernhardt (Eratosthenica p. 164): at cf 'Orpheus' p. 134 'Aratea' p. 381 An II || 14 ἱστορία in margine M || 16, 7 ἐσπασατο M || 17 λέγουσι V || 18 οἰνωπίδης VM || 19 κατὰ τ. VM || 20 Θυέστια VM || 24 Θυέστια V || 26 αὐτῶν V || 27 ἀλάσι M | λ. τε καὶ M || 29 ὁ V: καὶ M || 30 περὶ γλῆνον V

μὴ δύνασθαι αὐτὸ ἐντεθῆναι εἰς ἔπος τοῦ γαλαξίου τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ ἀπὸ τῆς χροῖας τοῦ γάλακτος οὕτω· λευκὸς γὰρ καὶ διανγῆς φαίνεται. τέμνει δὲ δέχα τὴν σφαῖραν καὶ τὸν ζωδιακὸν κύκλον καὶ ἰσημερινὸν καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτῶν ἵσος αὐτοῖς ὦν.

5

25. Περὶ τῶν πέντε παραλλήλων.

o Posidonio
of Gemin c. 4
Manil I 564 sqq.

|| Οἱ δὲ παράλληλοι εἰσι πέντε. 1. ἀρκτικός, ὅς ἐστι βορειότερος, ἐντὸς ἔχων τὰς Ἀρκτους καὶ τὸν Ἀράκοντα, καὶ ὁ τούτῳ ἀντικείμενος νότιος ἀνταρκτικός καὶ θερινὸς τροπικὸς μετὰ τὸν ἀρκτικὸν καὶ χειμερινὸς τροπικὸς μετὰ τὸν ἀνταρκτικόν, μέσος δὲ τούτων πέμπτος ὁ ἰσημερινὸς τοσοῦτον ἀπέχων τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ὅσον τοῦ χειμερινοῦ. ἔστι δὲ ὁ ἀρκτικός τῶν ἐλαχίστων καὶ περὶ τὸν βόρειον πόλον ἐντὸς ἔχων μεσαίτατον τὸν πόλον ὥσπερ ἐκέντρον αὐτοῦ, καλεῖται δὲ ἀρκτικός ἀπὸ τοῦ ἐντὸς ἔχειν τὰς Ἀρκτους καὶ βόρειος διὰ τὸ πρὸς βορρᾶν εἶναι αἰεὶ, φανερός δὲ διὰ τὸ αἰεὶ φαίνεσθαι καὶ μὴ δύνειν. 2. ὁ δὲ τούτῳ ἀντικείμενος νότιος κατὰ τὴν θέσιν ἵσος μὲν ἐστὶν αὐτῷ, περιέχει δὲ τὸν νότιον πόλον. λέγεται δὲ ἀνταρκτικός ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἐναντίος κείσθαι τῷ ἀρκτικῷ (ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός κατὰ βορρᾶν, οὗτος δὲ κατὰ νότον ἐστὶ, καὶ ὁ μὲν ἀρκτικός κατὰ τὴν σφαῖραν ὑψηλότετός ἐστιν, ὁ δὲ ταπεινότερος. διὸ ὁ μὲν ἀρκτικός ἀειφανὴς ἐστίν, οὗτος δὲ οὐ φαίνεται ἡμῖν) ἢ ὅτι ἵσος ἐστὶ τῷ ἀρκτικῷ, τῆς ἀντὶ προθέσεως τὸ ἴσον σημαινούσης ὡς ἐν τῷ ἀντίθεον θεράποντα (II XI 322 al). καλεῖται δὲ ἀνταρκτικός καὶ νότιος· ἔστι δὲ αἰεὶ ἀφανής. 3. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κεῖται μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. ἔχει δὲ ἐν ἑαυτῷ τὰς θερινὰς τροπὰς τοῦ ἡλίου· ὅτε γὰρ ὁ ἥλιος ἐν τῷ Καρκίνῳ γένηται, ἐφαψάμενος αὐτοῦ τὴν θερινὴν ποιεῖ τροπὴν. διὸ καὶ θερινὸς τροπικὸς κέκληται. ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἀρκτικοῦ μείζων, τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ βραχύτερος. εἰ δέ τις αὐτὸν διέλοι εἰς ὀκτὼ μέρη κατὰ τὸν Ἀράκον (v. 497), ἔσται μὲν αὐτοῦ πέντε μὲν ὑπὲρ γῆν, τρία δὲ ὑπὸ γῆν. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ οὕτως Ἀράτος (v. 498, 9, Ecl X)

πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης,

τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ· θέρεος δὲ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν

35

6 ε' M || 9 ὁ post v. M | post ἀνταρκτ. M καλούμενος ὁ: om V | καὶ ante θ. om M || 10 κ. ὁ γ. M || 13 τὸν alt om V || 15 βορέαν M || 16 ἐστὶ post δὲ prius M (unde ἐτι coni Pet) || 19 ἥτοι om M || 20 βορέαν M || 25 ἀρκτικός V | ἔστι δὲ om V || 28 ποιεῖ om V || 34 καὶ ὑ. V || 35 τὰ om V | ἀντροπαί M

ἀπὸ τῶν ὀκτὼ μερῶν δηλῶν τὰ πέντε ὑπὲρ γῆν ἔχειν, τὰ δὲ
 τρία ὑπὸ γῆν. κατὰ ταύτην τὴν θέσιν τῆς σφαίρας, ἥτις κατὰ
 τὸ κλίμα τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τῆς Μακεδονίας ἐστὶ καὶ τῆς
 Ἑλλάδος, ἡλίου γινομένου ἐπὶ τοῦ θερينوῦ τροπικοῦ ἢ μεγίστη
 5 ἡμέρα ἐστὶν ὥρων ἰε', ἢ δὲ ἐλαχίστη ὥρων θ' πανταχοῦ τοῦ
 978 M. ἡμερονυκτίου καὶ ὥρων ὄντος. εἰ ὑποστησόμεθα οὖν ἐν ταῖς
 θερيناῖς τροπαῖς, ὥσπερ εἵπομεν (l. 5), ἰε' ὥρων τὴν μεγίστην
 ἡμέραν εἶναι, ἀκόλουθόν ἐστι τότε βραχυτάτην καὶ ἐννέωρον
 εἶναι τὴν νύκτα. τοῦτο δὲ δηλὸν ἐκ τε ἄλλων καὶ ἐξ ὧν Ἄρα-
 10 τὸς φησιν· εἰ γὰρ τὸ ἡμερονύκτιόν ἐστιν εἰκοσιτεσσαράων ὥρων,
 εἰς ἣ' δὲ μέρη τὸν θερινὸν τροπικὸν τέμνεσθαι δεῖ, ἕκαστον δὲ
 τμήμα ὥρων εἶναι γ', τρις δὲ τὰ ἣ' καὶ — εἰ τοίνυν ἀπὸ τῶν
 ὀκτὼ τούτων μερῶν πέντε ἐστὶν ὑπὲρ γῆν, ἕκαστον δὲ τρισὶν
 ὥραις περιδινεῖται, τρις δὲ τὰ πέντε γίνεται ἰε', πεντεκαίδεκα
 15 ὥρων γίνεται ἢ περιφορά. εἰ δὲ ὑπὸ γῆν τρία μέρη ἐστὶ τότε,
 ἕκαστον δὲ τῶν τριῶν τρισὶν ὥραις περιδινεῖται, τρις δὲ τὰ τρία
 ἐννέα ἐστὶ, δηλὸν ὅτι ἐστὶ ἢ νῦξ ὥρων θ', ἥτις ἐλαχίστη ἐστὶν
 ἐν τούτῳ τῷ κλίματι.

4. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κεῖται μεταξὺ τοῦ ἀνταρκτικοῦ καὶ
 20 τοῦ ἰσημερινοῦ ἐναντίος τῷ θερινῷ τροπικῷ ἴσος αὐτῷ
 149 P. ὑπάρχων. ἐφάπτεται δὲ αὐτοῦ ὁ ζωδιακὸς κύκλος κατὰ Αἰγύ-
 κερω, καθ' ὃν γενόμενος ὁ ἥλιος ποιεῖται χειμερινὰς τροπὰς·
 ἐκεῖ γὰρ γενόμενος παυσάμενος τῆς καθόδου πάλιν ἀνωτέρω
 ἀνεισιν. διὸ καὶ τροπὴ αὐτοῦ λέγεται ἢ ἀπὸ Αἰγύκερω ἐπὶ
 25 Καρκίνον ἀνοδος. χειμερινὸς δὲ ἐκλήθη, ὅτι ἐν αὐτῷ γενομέ-
 νος ὁ ἥλιος ἐν Αἰγύκερῳ χειμῶνα ποιεῖ ἀκρότατον. ἴσος δὲ ὧν
 οὗτος ὁ χειμερινὸς τροπικὸς τῷ θερινῷ τροπικῷ ἐτμήθη εἰς
 μέρη ἢ καθάπερ ἐκεῖνος. τὸναντίον οὖν ἐκείνῳ ἔξει ἀπὸ
 τῶν ἢ μερῶν πέντε μὲν ὑπὸ γῆν, τρία δὲ ὑπὲρ γῆν, ὥς γίνε-
 30 σθαι τὴν ἡμέραν τότε ἐλαχίστην, ὅτε ἐν Αἰγύκερῳ γενομένου

1 δηλῶν om V | γῆς M | ἔχει V || 4 τοῦ ἡλ. M | ἐνθα ἕλ. post Ἑλλ. V |
 γενομένου (videtur velle γινομένου) M, γενομένου V | ἐπὶ om V || 6 οὖν om
 V || 8 ἀκολουθεῖν V | βραχυτάτην τότε M | ἐννέα ὥρων Dieterich (unde ἐν-
 νέωρον scripsi): ἐν μετέωρον V: om M || 9 νομίζειν ante εἶναι M || 11 ὀκτὼ
 M | δεῖ om V | δὲ om V || 12 ὥρων (deinde 2 litt rasura) γ' V | δὲ om V |
 ὀκτὼ M | καὶ εἰ ἀπὸ (omisso τοίνυν) M || 13 γῆς M || 13,4 τριῶν ὥρων
 (cf l. 17) V || 14 τρις δὲ — 16 περιδινεῖται om V || 16 τρία τὰ τρία δὲ ἐννέα
 V || 17 ἐννέα M || 20 αὐτοῦ VM || 21 δὲ om V | κ. τὸν αἰγοκέρῳ M || 22 κ. ὁ
 V | ποιεῖ τὰς χ. M | τροπὰς om V || 24 αἰγοκέρῳ M || 26 αἰγοκέρῳ M || 28
 ὀκτὼ M | ὥσπερ ἐκ. M | οὖν om V || 29 ὀκτὼ M | ὑπὸ V² M: ὑπὲρ V | ὑπὲρ
 V² M: ἐπὶ V | γῆς M || 30 αἰγοκέρῳ M

ὁ ἥλιος ἐφάπτεται τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ· γενέσθαι γὰρ τὴν ἡμέραν ὥρων θ', τὴν δὲ νύκτα ὥρων ιε' κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ θερυνῶι τροπικῶι <δῆλον>.

5. ὁ δὲ ἱσημερινὸς μεταξὺ τῶν πέντε παραλλήλων κείμενος μείζων ἐστὶ τῶν ἄλλων τεσσάρων, ἐπειδὴ διὰ τοῦ κέντρου τὴν περιφέρειαν ἔχει. ποιεῖ δὲ ἐν αὐτῷ ὁ ἥλιος τὰς προσηρημέ- 5 νας δύο ἱσημερίας, ἑαρινὴν μὲν ἐν Κριῶι γινόμενος, μετοπωρινὴν δὲ ἐν Χηλαῖς. ἱσημερινὸς δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ τὰς ἱσημερίας ποιεῖ ὁ ἥλιος. τμηθεῖς δὲ εἰς ἡ' τέσσαρα μὲν ὑπὲρ γῆν, τέσσαρα δὲ ὑπὸ γῆν ἔξει μέρη. καὶ ἔστιν ἴσος τῷ 10 ζωιδιακῶι καὶ τῷ γαλαξίαι.

6. ἴσως δ' ἂν τις ζητήσῃ, πῶς ἔφαμεν ἐν θερυναῖς τροπαῖς γινόμενον τὸν ἥλιον ιε' ὥρων τὴν ἡμέραν ποιεῖν, ἐν δὲ χειμει- 15 ναῖς θ', ὅποτε ἐν τοῖς μηχανικοῖς ὥρολογίοις καὶ ὕδρολογοῖς αἰεὶ ἡ ἡμέρα ιβ' ὥρων φαίνεται. λέγομεν οὖν, ὅτι, ὥσπερ πᾶς 15 ἄνθρωπος πέντε δακτύλων ἔχει τὴν χεῖρα, παῖς τε καὶ ἀνὴρ, οὐ μὴν ἴσων, ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ταχὺτητα ἔχειν φαινόμενα τὰς ὥρας, καὶ μεγάλων μὲν μεγάλας, μικρῶν δὲ μικράς. πρὸς οὖν τὰς χει- 20 μερινὰς ἡμέρας αἱ θερυναὶ μεγάλαι οὔσαι ιε' ὥρας ἱσημερινῆς 20 ἡμέρας διάστημα ἔχουσαι εἰς ιβ' ἀναλόγως διηρησθῆσαν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ νυκτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν καὶ ἡμερῶν <μεγάλων καὶ> μικρῶν σκόπτει.

7. παράλληλοι δὲ ἐκλήθησαν οἱ ε' κύκλοι ἀπὸ τῶν παρὰ τοῖς 976 M. γεωμέτραις παραλλήλων γραμμῶν. παράλληλοι δὲ γραμμαὶ λέ- 25 γονται παρ' αὐτοῖς αἱ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ οὔσαι καὶ μὴ συμπιπτουσαι ἐπὶ μηδέτερα μέρη. σαφηνείας δὲ ἕνεκα ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος εἵπωμεν. φαινόμενον οὖν, ὅτι παράλληλοι εἰσιν 150 P. οἱ κύκλοι μεταξὺ ἀλλήλων ἀπὸ περιφερείας ἐπὶ περιφέρειαν τὸ ἴσον μὲν πλάτος ἔχοντες πανταχόθεν, οὐ μέντοι ἴσον καὶ τὸ πλά- 30 τος τὸ μεταξὺ αὐτῶν.

1, 2 τροπικοῦ ἦτοι ὥρων θ' (omissis γεν. γ. τ. ἡ.) M || 2 ε καὶ δέκα V || 6 ποιεῖται δὲ V ut Gemin || 9 ποιεῖται V | ὁκτώ M || 10 γῆς τ. M || 12 ἐν μὲν M || 14 ὥρολογείοις M | ὕδρολογείοις M || 15 ιβ' ὥρων φ. om V || 17 ἴσους VM | ἐπὶ om V || 18 φαινόμενον om V | καὶ om M || 20—26 μεγάλοι εἰσὶ· πρὸς δὲ τὰς νύκτας αἱ νύκτες ἐλάχιστα· τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχουσιν αἱ ἡμέραι ἐνταῦθα, ὅπερ αἱ νύκτες ἐκεῖ, καὶ ἀνάπαλιν, ὅπερ ἐνταῦθα αἱ νύκτες ἔχουσι, τοῦτο αἱ ἡμέραι ἐκεῖ· μέγιστα γὰρ καὶ μικρὰ κατ' ἀναλογίαν εἰσὶν ἀμφοτέρω. παράλληλοι δὲ γραμμαὶ λέγονται αἱ ἐν τῷ αὐτῷ πτλ. M || 21 διηρησθῇ V: corr Pet || 22, 3 suppl Pet

26. Περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας τῶν ζωνῶν διαστάσεως.

¶ Ἴνα δὲ καὶ τὰ μεταξὺ τούτων διαστήματα μάθωμεν, ἔστω τεμονομένη ἡ σφαῖρα διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς, ὥστε εἰς διχα τέμνεσθαι τοὺς παραλλήλους, καθάπερ ἰπὸ τῶν κολούρων τέμνονται, καὶ ἔστω ὁ κύκλος οὗτος μοιρῶν 5 ἑξή. ἕκαστον οὖν ἡμισφαίριον ἀνὰ λ' μοιρῶν ἔξει. ἀπὸ τούτων τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ τὸν βόρειον πόλον ἕξ μοιρῶν ἔσται διάστημα τῶν τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίου λ' μοιρῶν· τοσοῦτον γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ τὸν βόρειον πόλον ἔστι τὸ ἕξαγμα· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ βορείου 10 πόλου ἐπὶ τὴν ἄνω περιφέρειαν τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου κέντρου τάξιν ἔχει ὁ βόρειος πόλος, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου κέντρου παντὸς τοῦ κύκλου αἱ ἐκβαλλόμεναι εὐθεῖαι εἰς τὴν περιφέρειαν πᾶσαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου διάστημα ἐπὶ τὸν θεινὸν τροπικὸν ἔσται μοιρῶν 15 ε', τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θεινοῦ τροπικοῦ ἐπὶ τὸν ἰσημερινὸν ἔσται μοιρῶν δ', τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ ἔσται τῶν ἴσων τεσσάρων, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ μέχρι τοῦ ὀρίζοντος μοιρῶν ε'. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ τὸν νότιον πόλον καὶ αὖ ἀφανῇ μοῖραι εἰσι 5', ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ νοτίου πόλου 20 ἐπὶ τὴν κάτω περιφορὰν τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἕξ εἰσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ μέχρι τοῦ ὀρίζοντος, καθὼ ἐφάπτεται ὁ ἀρκτικὸς κύκλος αὐτοῦ, ἀναλόγως τοῖς προειρημένοις ὑπὲρ γῆς καὶ αἱ λοιπαὶ ἡ μοῖραι εἰρεθίσονται. τινὲς δὲ τέμνοντες τὴν σφαῖραν διὰ τῶν πόλων ὥσπερ διὰ τῶν 25 κολούρων τὰ μεταξὺ τῶν παραλλήλων διαστήματα κατὰ πλάτος οὐκ εἰς 5' μοίρας τέμνουσιν, ἀλλ' εἰς 75', ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς 75' ἔστιν ἡμερῶν, καὶ φασιν ὅτι εἶναι μοίρας τὸ ἡμισυ, τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον, καὶ πάλιν ὅτι τὸ ὑπὸ γῆν. ὧν ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος μέχρι (τοῦ) βορείου πόλου [καὶ ἕως τῆς περιφερείας τοῦ 30 ἀρκτικοῦ κύκλου τῆς ὑψηλοτέρας] εἰσὶ μοῖραι λη', ἀπὸ δὲ τοῦ

o Posidonio
cf Gemin 1 o
Manil 1 o

2 τούτων V: τῶν ζωδίων (i. e. τ. ζωνῶν) M || 3 εἰς om M || 4 κολούρων V² | τέμνεται M || 6 ἔσται M || 7 τοῦ post γ. VM | γῆς M || 9 ἔστιν ἕξαγμα ἀπὸ τοῦ (omissis μὲν γὰρ) V || 12 ἐκβαλλόμεναι M || 16 τοῦ ante χ. om V || 17 δ' M || 19 τοῦ αὐτοῦ νοτίου πόλου M: τοῦ πόλου τοῦ αὐτοῦ νοτίου V || 20 καὶ αἱ λοιπαὶ ἡ μοῖραι traieci post γῆς l. 23 et ἕξ εἰσιν scripsi (praeunte Pet qui μοῖραι εἰσιν ἕξ): ἀντ. καὶ (om M) αἱ λοιπαὶ ἕξ ἡ μοῖραι ἀπὸ VM | δὲ om V || 21 ἐπὶ τῷ κ. M || 25 κολούρων M || 28 τὸ — ἡμισφαίριον scripsi: τοῦ — ἡμισφαιρίου V, ἦτοι τὸ — ἡμισφαίριον M | τὸ M: τοῦ V | ἕξ ante ὧν M || 29 μὲν ante τοῦ M | καὶ M, ἕως V

βορείου ἐπὶ τὸν ἀρκτικὸν μοῖραι ἄλλαι λή', ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρκτικοῦ μέχρι τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ μοῖραι εἰσι κδ', ἀπὸ δὲ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ μοῖραι κδ', ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ μοῖραι κδ', ἀπὸ δὲ τοῦ χειμερινοῦ ἕως τοῦ ἀνταρκτικοῦ, τοῦ ἐφαπτομένου τοῦ ὀρίζον- 5 τος, ἄλλαι εἰσι μοῖραι λβ'. αὗται δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινόμεναι, 151 P. ὡς εἵπομεν, ρπ'. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ γῆν κατὰ τὸν αὐτὸν τροπὸν ἵσαι ἄλλαι ρπ' μοῖραι. δύνανται δὲ οἱ παράλληλοι οὗτοι καὶ ὀρθοὶ καλεῖσθαι. παρελήφθησαν δὲ ὑπὲρ τοῦ εὐπαρ- κολούθητον ἡμῖν τὴν δεῖξιν γενέσθαι τῶν βορειοτέρων καὶ νο- 10 τιωτέρων καὶ ὥστε γινῶναι ἡμᾶς τὰς χειμερινὰς καὶ τὰς θερινὰς καὶ τὰς ἰσημερινὰς καὶ ἑαρινὰς καὶ μετοπωρινὰς τροπὰς.

27. Περὶ κολούρων.

977 M.

e Posidonio
of Gemin c. 4
Manil I 808 sqq.

|| Οἱ δὲ κόλouroi εἰσι μὲν δύο ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ νότον διὰ τῶν πόλων τέμνοντες τὴν σφαῖραν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἄλλους 15 κύκλους. εἰσι δὲ μέγιστοι καὶ αὐτοὶ ὡς ἂν διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἡγμένοι. τέμνουσι δέ, ἵνα τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου ζαιδίως καταλαμβάνωμεν· τεμνόντων γὰρ τούτων ἀλλή- λους καὶ τὴν σφαῖραν συμβήσεται εἰς τέσσαρα τετμηθῆναι, ὥστε ἕκαστον τῶν τεσσάρων τμημάτων μίαν ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔχειν. 20 καὶ ὁ μὲν αὐτῶν κατὰ Καρκίνον καὶ Αἰγόκερω ἔχει τὴν περι- φέρειαν διὰ μὲν τοῦ ἐτέρου ἡμικυκλίου δεικνύων ἐν Καρκίνῳ θέρους, διὰ δὲ τοῦ ἐτέρου ἐν Αἰγόκερῳ χειμῶνα, ὁ δὲ κατὰ Κριὸν καὶ Χηλᾶς τὴν περιφέρειαν ἔχει καὶ δηλοῖ τὰς ἄλλας δύο ὥρας τὰς ἰσημερινὰς, τὴν μὲν ἑαρινὴν ἐν Κριῶι, τὴν δὲ μετο- 25 πωρινὴν ἐν Χηλαῖς. κόλouroi δὲ κέκληνται, διότι δοκοῦσιν ἡμῖν κεκολοῦσθαι ὥσπερ τὰς οὐρὰς διὰ τὸ ἡμῖν μὴ φαίνεσθαι αὐ- τῶν τὰ ἀπὸ ἀνταρκτικοῦ καὶ ἀεὶ ἀφανοῦς κύκλου καὶ δοκεῖν κε- κολοῦσθαι αὐτοὺς κατὰ τοῦτο τὸ μέρος· συμβέβηκε γὰρ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀειφανοῦς κύκλου, τουτέστι τοῦ ἀρκτικοῦ, μέρη φαί- 30 νεσθαι, ταῦτα δὲ τὰ μέρη τῶν κολούρων κύκλων, τὰ τοῦ ἀνταρκτικοῦ, ἀεὶ ἀφανῆ εἶναι.

2 μέχρις V || 6 λ' V || 7 γίνονται post ρπ' M || 10 γενέσθαι τὴν δεῖξιν M || 12 ε. τε V || 13 κολλούρων V² (ut saepius) M || 14 κόλλouroi M | βορείου M || 17 τέσσαρας M || 18 ἐκάστου om M || 21 αἰγοκέρωτα M || 22 ἐνός ἡ. M || 23 αἰγοκέρωτι M || 25 τὰς post ὥρας om V || 26 κόλλouroi V² || 27 κεκολοῦσθαι scripsi: κολλοῦσθαι VM || 28 ἀπὸ ἀντ. V: ἐπὶ τοῦ ἀντ. μέρη M | καὶ ἀειφανεῖς κύκλους V, om M || 29 κολλοῦσθαι M || 29—31 post τὸ μέρος sic διὰ τὸ ἡμῖν μὴ φαίνεσθαι· τῶν γὰρ περιελθῆναι ἀπὸ τοῦ ἀειφανοῦς τουτέστι τοῦ ἀρκτικοῦ συμβέβηκε καὶ αὐτοὺς ταῦτα τὰ μ. V || 31 δὲ om V | κολλούρων VM || 31, 2 τὰ τοῦ ἀντ. om V

28. Περὶ τοῦ ἄξονος.

|| Διήκει δὲ ὁ ἄξων ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου of Gemm c. 18
Priedan p. 66 B.
διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας ἕως τοῦ κέντρου τοῦ ἀνταρκτικοῦ.

παρελίσσεται δέ, ἵνα εἰδῶμεν, ὅτι περὶ αὐτὸν καὶ τὰ ἴσχα αὐ-
5 τοῦ δινεῖται ὁ οὐρανός, ὥσπερ περὶ ἀρμάτειον ἄξονα δινοῦνται
οἱ τροχοί. τὴν δὲ ὕλην αὐτοῦ οὐκ ἐδίδαξεν ἡμᾶς Ἄρατος, ἀλλ'
ὥς ἐν ποιήσει μυστικώτερον ὥσπερ ὀβελίσκον αὐτὸν εἶπεν
(v. 21—23). εἰ μὲν οὖν λέγοι τις αὐτοῦ τὴν ὕλην ἐκ πυρός, ἐλθὼν
ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος σφαῖραν σβεσθήσεται, εἰ (δὲ ἐκ γῆς), ὑπὸ
15 τῆς τοῦ πυρὸς καταφλεχθήσεται. εἰ δὲ ἐκ τῆς τῶν λοιπῶν,
ἄερος ἢ ὕδατος, ἀμειγῆς ἔσται τοῖς ἄλλοις καὶ ὑπὸ τῶν ἐναν-
τίων ἀφανισθήσεται. γεωμέτραι δὲ αὐτὸν ὑποτίθενται γραμ-
μὴν τινα λεπτήν διήκουσαν ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἀρκτικοῦ κύ-
κλου μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ, καθὼς εἴρηται, οἱ δὲ φυσικοὶ
15 φιλόσοφοι τὸ μεταξὺ διήκον πνεῦμα λέγουσιν ἄξονα. μέμνηται
δὲ αὐτοῦ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ λέγων (fr XVIII Hill).

αὐτὴν μὲν μιν ἔτετμε μεσήρεα παντός Ὀλύμπου
κέντρου ἄπο σφαίρας, διὰ δ' ἄξονος ἡγήρειστο

καὶ ὁ Ἄρατος λέγων (v. 21—23, Aratea p. 41)

20 αὐτὰρ ὁ γ' οὐδ' ὀλίγον μετατίσσεται, ἀλλὰ μάλ' αὐτως
ἄξων αἰὲν ἄρῃρεν, ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη
μεσσηγὺς γαῖαν, περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.

ὠνόμασται δ' ἄξων διὰ τὸ περὶ αὐτὸν ἄγεσθαι καὶ περιδινεῖ-
σθαι τὸν οὐρανόν. τὰ δὲ πέρατα αὐτοῦ πρὸς τοῖς κέντροις τοῦ
25 τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἔστιν. καλοῦσι δ' αὐτὰ πό-
λους ἀπὸ τοῦ περιπολεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι περὶ αὐτὰ τὸν οὐ-
ρανόν. τούτων δὲ ὁ μὲν καλεῖται βόρειος καὶ αἰὲν φανερός, ὁ δὲ
νότιος καὶ αἰὲν ἀφανής. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἄρατος (v. 24—27,
Ecl III).

30 καὶ μιν πειραίνουσι δύο πόλοι ἀμφὶς ἑόντες·
980 M. ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίοπτος, ὁ δ' ἀντίος ἐκ βορέαο

2 ἀρκτικοῦ corr Pet: ἀνταρκτικοῦ VM | καθ' ὃν post κύκλου V ||
4 γινώμεν M | 9 ἐπὶ M: ὅτι V | εἰ (δὲ ἐκ γῆς) ὑπὸ conl et suppl Wil:
ἢ ὑπὸ VM | 10 σφαίρας post πυρὸς M | 14 καθάπερ M | φυσικοὶ super-
script V | 17 an αὐτὴ (terra)? | παν (l. e. παντὶ aut παντός) V: παντὶ
M | 18 ἀπὸ VM; ἐπὶ conl Bergk | 20 οὐκ V | μετατίσσεται V | μάλ' αἰεὶ V ||
21 αἰὲν M: αἰὼν V | 27 καὶ om M | ὧν post φ. M | 28 καὶ prius om M |
δὲ om M | 30 μὴν V | δύο M | πόλλοι M

ὑπόθεν Ὠκεανοῖο· δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσιν
Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσαι.

τηρητέον δέ, ὅτι ἀρρενικῶς λέγονται οὗτοι οἱ πόλοι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσιν ἐπὶ ἡλιοτροπίου τέθεικε τὸ ὄνομα τοῦ πόλου καὶ θηλυκῶς·

5

πόλος τοῦτ' ἐστίν, ἥ ἢ Κολωνῶι
σκοποῦσι τὰ μετέωρα ταυτὶ καὶ τὰ πλάγια ταυτὶ.

οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δεξιὰ μὲν τὰ βόρεια, ἀριστερὰ δὲ τὰ νότια καλοῦσιν. Ὅμηρος δεξιὰ μὲν καλεῖ τὰ ἀνατολικά, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά διὰ τούτων (II XII 239 sq.).

10

εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.

ἐπὶ μὲν οὖν τῆς σφαίρας τῆς ξυλίνης ταῦτα τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος φαίνεται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας ἐξέχοντα. χρηὴ δὲ νοεῖν συναποπαύεσθαι αὐτὰ τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ μὴ ἐξέχειν.

15

29. Περὶ ζωνῶν, καὶ ὅτι πέντε.

158 P.

Ach?

|| Περὶ δὲ τῶν ζωνῶν Ἄρατος ἐν τοῖς Φαινομένοις οὐκ ἐμνήσθη, ἄλλοι δέ, ὧν καὶ Ἑρατοσθένης (fr XIX H.), ἐμνημόνευσαν. ζῶναι τοίνυν λέγονται τὰ μεταξὺ τῶν παραλλήλων κύκλων διαστήματα. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, αἱ κατὰ καθέ- 20 τὸν εἰσὶ τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. πέντε δὲ εἰσὶ πᾶσαι. ὧν δύο εἰσὶν ἀόκητοι διὰ τὸ πάνυ κατεψύχθαι. καὶ ἡ μὲν λέγεται νότιος, ἡ δὲ βόρειος. τῶν δὲ μεταξὺ τούτων τριῶν δύο μὲν εἰσὶν εὐκρατοί, μία δὲ διακεκαυμένη. τῶν δὲ εὐκράτων ἡ μὲν ἐστὶ βορειότερα, ἡ δὲ νοτιωτέρα. καὶ ἔστιν ἡ βορειότερα ἀπὸ ἀρκτι- 25 κοῦ κύκλου μέχρι θερινοῦ τροπικοῦ, ἡ δὲ ἑτέρα ἀπὸ ἀνταρκτι- κοῦ μέχρι χειμερινοῦ τροπικοῦ. εἰσὶ δὲ εὐκρατοὶ τῷ μῆτε ὑπὸ ἀκράτου ψυχροῦς μῆτε ὑπὸ καύματος ἐνοχλεῖσθαι, εἶναι δ' αὐ- τὰς μεταξὺ τῆς τοῦ ἡλίου πορείας καὶ τῶν κατεψυγμένων ζωνῶν 30

3—7 ὁ δὲ — πλάγια ταυτὶ om M (cf Aratea p. 13) || 4 ἡ ἐπεὶ ἡλίου τροπίου V: correxi || 6 τουτέστιν V: correxi | ἥ ἢ Wil, Κολωνῶι ego: ἡλιο- κολωνῶ ἐν ᾧ V || 7 σκοποῦσι corr Wil: σκέπτονται V || 8 δὲ ante δεξιὰ M || 9 ὁ δὲ ante Ὅμ. M || 11 ἐπιδεξιῶσι V, ἐπὶ δεξιὰ M || 12 τοί Pet: τῷ V ut videtur, τῷ M || 13 μὲν οὖν om M | δὲ post σφ. VM: omisi || 15 αὐτοὺς V || 21 κατακάθετον ut saepius V || 23, 4 βόρειος — νότιος M || 26 τοῦ post ἀπὸ M || 27 τοῦ post μ. M | ἡ δὲ νοτιωτέρα M || 27, 8 ἀπὸ τοῦ α. μ. τοῦ M || 29 ἐνοχλ. καὶ τῷ εἶναι αὐτὰς M

νῶν. ἡ δὲ τούτων μέση πασῶν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ θερικοῦ τροπικοῦ
μέχρι τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ (τοσοῦτον γὰρ πλάτος ἔχει, ὅσον
καὶ ὁ ἥλιος περιέρχεται), καλεῖται δὲ διακεκαυμένη διὰ τὸ πυ-
ρῶδης εἶναι τοῦ ἡλίου δι' αὐτῆς τὴν πορείαν ποιουμένου. ταύ-
5 **την** δὲ οἱ μὲν ἀοικητον, οἱ παλαιοί, τινὲς δὲ οἰκείσθαι λέγουσιν.
μέμνηται δὲ αὐτῶν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ λέγων (fr XIX).

πάντε δὲ οἱ ζῶναι περιηγέες ἐσπείρηντο,
αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς ὅλον ἐρυθρή.
10 ἡ μὲν ἔην μέσση, ἐκέκταντο δὲ πᾶσα περὶ . .
τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεὶ ῥά ἐ Μαίραν ὑπ' αὐτὴν
κεκλιμένην ἀκτίνες αἰθερέες πυρόωσιν.
αἱ δὲ δύο ἐκάτερθε πόλοις περιπεπτηνῖαι
αἰεὶ φρικαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι νοτέουσai.
15 οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κρύσταλλος
† κεῖται ἀναπέσχε, περὶ ψυκτος δὲ τέτυκται.

4 αἰ post πορ. M || 5 οἱ παλαιοὶ om M | τινὲς V: οἱ M || 6 αὐτῶν V:
τῶν ζωνῶν τούτων καὶ M || 7 οἱ Heraclitus Alleg L p. 107 Mehl Probi cod
Bobiensis ad Verg Georg I 233 sqq.: αἱ VM | περιηγέες Heraclitus (cf Arati
v. 401 περιηγέες εἰλίσσονται, Naeke Opusc II p. 106): περιειλάε V, περιειλά-
δες M, περιαρέες Probus | ἐσπείρηντο schol Ven B² ad II XVIII 468 ex
Heraclito, πείρηνθο Probi Bobiensis, ἐσπείρηνται M Heracliti codd, σπείρην-
ται V || 8 κυανότεραι Probi Bobiensis || 9 ψαφαρά schol Ven B² | ἐκ πυρὸς
schol B² || 10 μέσση scripsi: μέση V || 10—12 ἡ μὲν ἔην μεσάτη περιτυπτο-
μένη φλογμοῖσιν· ἀκτίνες γὰρ πᾶσαν αἰθερέες πυρόωσιν M (adscriptis in
margine his verbis ὅτι τινὰ παρελείφθη ὡς ἀδιάγνωστα καὶ ἐσφαλμένα.
διωρθώθη δὲ τινα παρ' ἐμοῦ, ὡς ὁλόν τε ἦν, ὥστε σῶσαι τὴν ἔννοιαν) || 10
πᾶσα περὶ V | lacunam indicavi: περὶ (πρό) suppl Fell, πυρὶ (πρό) coni
et suppl Pet || 11 τυ...πτομένη (v in rasura scripto) V, τυπτομένη (omisso
praecedenti versu) Heraclitus; τυφομένη coni Emperius Opusc p. 306 | ἐπεὶ
ῥά ἐ Μαίραν (Sirium) corr Matranga Anecd gr p. 341: ἐπεὶ ῥά ἐ (vel omisso ἐ)
μοίραν Heracliti codd, ἐπεὶ ῥά ἐ μαῦραν schol Ven B² ex Heraclito, ἐπι-
ρασμοίραν V; ἐπεὶ ῥά ἀνανυροί ἐπ' coni Bernhardy, ἐπεὶ ῥά σμερδόνον ἐπ'
Mehler || 12 κεκλιμένην schol Ven B²: κεκλιμένοι V (hinc κεκλιμένοι coni
Vict), κεκλιμέναι Heracliti codd (et e coniectura Scal ad Manil p. 354) || 13
δύω M: -ο V | supra λο in πόλοις rasura V | περιπεπτηνῖαι Heracliti codd ||
14 αἰ φρ. V schol Ven B² | κρυμαλέαι Heracliti codd, βοιμαλέαι schol Ven
B² | αἰεὶ δ' Heraclitus: εἰθ' V (hinc αἰεὶ θ' coni Scal), οὐ μὴν M | ὕδωρ
M | νοτέουσai corr Lobeck (Pathol Proleg p. 100): νοτέουσιν V, ἀλλ' αὐτός
M, μογέουσai Heraclitus; νοσέουσai coni Scal || 15—16 οὐρανόθεν γε περὶ
ψυκτος κεῖται κρύσταλλος (cf ad l. 10—12) M || 15 μὲν corr Scal: γῆν V || 16
demideres fere κεῖται τοῖς ἐκάτερθε περὶ ψυχος δὲ τέτυκται; κεῖ γαίαν ἀμ-
πέσχε (?) π. δὲ τέτυκτο coni Scal, καὶ γαίαν ἀμπέσχε περὶ ψυχος δ' ἐτέτυκτο

ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα καὶ ἄμβατὰ ἀνθρώποισιν.
δοιαὶ δ' ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαι ἀλλήλαισι
μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίου κρυστάλλου,
ἄμφω εὐκρητοὶ τε καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
καρπὸν Ἐλευσίνης Διμήτερος. ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίποδες ναίουσι.

154 P.

5

Posidonius? ταῦτα μὲν Ἐρατοσθένης. || ζητήσωμεν δέ, τῶν δύο εὐκράτων ὁπο-
τέραν ἡμεῖς οἰκοῦμεν. ὁρῶμεν οὖν· ὅταν ὁ ἥλιος ἐν Αἰγόκρωι
γένηται, πόρρω ἡμῶν ἀφίστηκε, καὶ χειμῶν ἐστι παρ' ἡμῖν.
ὅταν δὲ ἐν Καρκίνωι γένηται, ὅς ἐστι κατὰ διάμετρον τῷ Αἰγό- 10
κρωι, τότε πλησίον ἡμῶν ἐστι καὶ καῦμα πολὺ παρ' ἡμῖν. ὁ 981 M.
δὲ Καρκίνος τῶν ἰσ' ζωιδίων βορειότατός ἐστιν. δῆλον οὖν, ὅτι
τὴν βόρειον οἰκοῦμεν ζώνην· ἐν γὰρ Καρκίνωι γενόμενος ὁ ἥλιος
ἀριστερὸς ἡμῶν ἀνατέλλει τὴν σκιὰν ἡμῶν εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ
κλίνων, ὃ ἐστι σημεῖον ἐναργὲς τοῦ ἡμᾶς δεξιὸς εἶναι τοῦ 15
ἡλίου. εἰ γοῦν τις λύχνον ἄψας ἐν μέσῳ οἰκίματος θείῃ, ἐν
δεξιᾷ δὲ αὐτοῦ σταίῃ, τὸ σκίασμα τοῦ ἐστῶτος οὐ πρὸς τὸν
λύχνον, ἀλλ' ἐν δεξιᾷ τοῦ ἀνθρώπου τρέφεται. εἰ τοίνυν καὶ
ἡμῶν αἱ σκιαί ἐν δεξιᾷ ἡμῶν γίνονται, δῆλον ὅτι ἀριστερὸς
ἡμῶν ἐστὶν ὁ ἥλιος. ἀνάπαλιν δὲ τοῖς ἐν τῇ νοτίῳι ζώνῃ οἱ- 20
κοῦσιν ἐν δεξιᾷ μὲν ἐστὶν ὁ ἥλιος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ αὐτῶν ἡ
σκιά πρὸς νότον ἐκπέμπεται. οὕτως οὖν ἀποδείκνυται ἡμᾶς τὴν
βόρειον ζώνην τὴν εὐκρατον οἰκεῖν.

Posidonius of
Geminus c. 13

|| τινὲς δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν ζωνῶν εἰρήκασιν. ζῶναι εἰσι 25
τῆς γῆς ὑπὸ τοὺς παραλλήλους ὁμοίως πέντε· βόρειος, ὅλη
μετέωρος, αἰκητος, κατεψυγμένη, Κρόνου, ἐξηκοστῶν μὲν 5',
σταδίων δὲ διςμυρίων 90' (τὸ γὰρ ἐξηκοστὸν σταδίων ἐστὶ 90')·
Θερρινή, πλείονα ἔχουσα τὰ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα, εὐκρατος, ἐν ἣ
ἐστὶν ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, Διός, ἐξηκοστῶν 6', σταδίων δὲ

Brunck, ὅς γαίαν τ' ἀμπέσχε περίψυχός τ' ἐτέτυκτο Hermann Orph p. 766,
κεῖται ἂν' ἀμφὶ πάχνησι περὶ ψυχτὸς δὲ τέτυκτο Bernhardy, κείνην γαίαν
ἐπέσχε περίψυχτος δὲ τέτυκτο Bergk

1 ἀνεώβατα V || 3 κρυστάλλου om V || 4 ἄκρητοί τε M | ἀλδήσκουσαι
corr Ursinus: ἀλδήσκουσαι VM; ἀλδίσκουσαι conl Scal || 5 ἔλευσίνης VM
(Vergil Georg I 163 *Eleusinam matrem*) || 7 ζητήσω V || 7, 8 ποτέραν M || 8 γὰρ
pro οὖν M | μὲν post ὅταν M | αἰγόκρωι M || 10 ὁ V || 10, 1 αἰγόκρωι M ||
12 βορειότερος VM || 14 μέρη post δ. M | αὐτοῦ V, om M || 16 γοῦν V: γὰρ M |
23 τὴν om V || 24—65, 13 om V (cf Berger Die geogr Fragm des Eratosthenes
p. 113) || 27 90' editio Mignei, cf Geminus c. 13 (Berger Geschichte der wissen-
schaftl Erdkunde bei den Griechen III p. 85): 90' M; 90' conl Vict

δισμυρίων καὶ α' ἰσημερινή, ἴσον ἔχουσα τὸν ὑπὲρ γῆς ὀρίζοντα
 τῷ ὑπ' αὐτὴν, ἀοικητος, διακακαυμένη, Ἄρεος, ἐξηκοστίων μὲν ἡ,
 ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἰσημερινοῦ τεσσάρων (οὗτος γὰρ αὐτὴν
 ὅλην τὴν σφαῖραν τέμνει μέσην), σταδίων δὲ τρισμυρίων καὶ γχ'·
 5 χειμερινή, ἀνάπαλιν τῇ θερινῇ, πλεον ἔχουσα τὸ ὑπὸ τὸν ὀρί-
 155 P. ζοντα, οἰκουμένη, εὐκρατος, Ἀφροδίτης, ἐξηκοστίων ε', σταδίων
 δὲ δισμυρίων καὶ α' νότιος, ὅλη ἀφανής, ἀοικητος, κατεψυγ-
 μένη, Ἑρμοῦ, ἐξηκοστίων μὲν ε', σταδίων δὲ δισμυρίων ρσ', ὥς
 εἶναι τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα περιμέτρων τῆς γῆς ἐξηκοστίων μὲν
 10 τριάκοντα, σταδίων δὲ μυριάδων ιβ' καὶ ς. καλοῦνται δὲ οἱ
 μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαιρίου βόρειοι τε καὶ νότιοι καττοικούν-
 τες αὐτόχθονες, οἱ δ' ἐφ' ἑκάτερα τῶν ἡμισφαιρίων ὑπὲρ γῆς
 τε καὶ ὑπὸ γῆν ἀντίποδες.

30. Περὶ τῶν ἐν ταῖς εὐκράτοις ζώναις οἰκούντων.

15 || Τῶν δὲ ἐν ταῖς δύο εὐκράτοις ζώναις οἰκούντων, ἵνα σαφέ-
 στερον διέλωμεν, οἱ μὲν εἰσι περλοικοι, οἱ δὲ ἄντοικοι, οἱ δὲ
 ἀντίχθονες, οἱ δὲ ἀντίποδες· περλοικοι μὲν, ὅσοι τὴν αὐτὴν οἴ-
 κησιν οἰκοῦσιν, οἷον οἱ τὴν βόρειον οἰκούντες περλοικοὶ εἰσιν
 ἀλλήλοις, καὶ πάλιν οἱ τὴν νότιον περλοικοὶ εἰσιν ἀλλήλοις· ἀντ-
 20 οικοι δὲ οἱ τὴν νότιον τοῖς τὴν βόρειον οἰκοῦσι ζῶνῃν, καὶ ἀντ-
 οικουμένη ἐστὶν ἡ βόρειος τῇ νοτίῳ καὶ ἡ νότιος τῇ βορείῳ·
 ἀντίχθονες δὲ οἱ κατὰ διάμετρον ἐν ταῖς ὁμοίαις ζώναις οἰκούν-
 τες, οἷον ἐν τῇ βορείῳ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαιρίῳ, ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν τῇ νοτίῳ· ἀντίποδες οἱ κατὰ διάμετρον ἐν ταῖς
 25 ἐναντίαις ζώναις οἰκούντες, οἷον τῶν πρὸς τῷ Καρκίνῳ οἰ-
 κούντων ἀντίποδες εἰσιν οἱ πρὸς τῷ Αἰγύκερῳ. οἱ μὲν οὖν
 304 M. περλοικοὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν αἰὶ νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ τὰς
 ἐτησίας ὥρας, οἱ δὲ ἄντοικοι τὴν μὲν αὐτὴν ἔχουσιν ἀλλήλοις
 ἡμέραν καὶ νύκτα, οὐ τὰς αὐτὰς δὲ τροπὰς· ἐν Καρκίνῳ γὰρ
 30 γενόμενος ὁ ἥλιος ἡμῖν θέρος βορειότεροις οὔσι ποιεῖ, τοῖς δὲ
 νοτιωτέροις χειμῶνα. ὅταν δὲ ἐν Αἰγύκερῳ γένηται, ἡμῖν μὲν
 χειμῶνα βορειότεροις οὔσι, τοῖς δὲ τὴν νότιον οἰκοῦσι θέρος
 ποιεῖ. καὶ πάλιν τῶν ἰσημεριῶν διισῶν οὔσῳ ἐν μὲν Κριῶι

Endorus?
 cf Cleomedes
 p. 22 sq.
 An I c. 6

2 αὐτόν M | 7 δὴ M | 7, 8 κατεψηγμένη M: corr Vict | 12 ἀντίχθονες
 coni Vict | 15 δοῖν M | 15, 6 ἵνα σ. διέλωμεν om V | 20 οἰκούντες post ν.
 M | 24 τῷ ν. VM | δε post ἀντ. M | 25 τῶν om V | 25, 6 οἰκούντων om V |
 26 αἰγυκέρῳ M | 28 ἐτησίους M | 30 μὲν post ἡμῖν M | 31 αἰγυκέρῳ
 M | 32 ζῶνῃν post οἰκ. M | 33 ἰ. δύο M | κριῶι M: χηλαῖς V

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ἥλιος γενόμενος ἡμῖν ἑαρινήν, τοῖς τὴν βόρειον, τοῖς δὲ ἀντο-
κοῖς μετοπωρινήν ἰσημερίαν ποιεῖ. ἐὰν δὲ ἐν Χηλαῖς γένηται,
ἡμῖν μὲν μετοπωρινήν, τοῖς δὲ ἀντοκοῖς ἑαρινήν ἰσημερίαν
ποιεῖ. ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ Κριοῦ ἰσημερίας τῆς παρ' ἡμῖν ἑαρινῆς
ὁ ἥλιος ἀναβαίνων ἐν Καρκίνῳ θέρους μὲν ἡμῖν ποιεῖ καὶ αὖξει 5
τὰς ἡμέρας, τὰς δὲ νύκτας ἐλάττους ποιεῖ [καὶ τὴν ἰσημε-
ρίαν τὴν ἐν Κριῷ παρ' ἡμῖν ἑαρινήν, αὐτοῖς μετοπωρινήν. καὶ]
ἐν Χηλαῖς δὲ γενόμενος εἰς Αἰγόκερῳ καταβαίνων παρ' ἡμῖν 166 P.
μὲν μειοῖ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας αὖξει χειμῶνα ἀπεργαζό-
μενος, παρ' ἐκείνοισ δὲ αὖξει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα μειοῖ 10
θέρους ποιῶν. καθόλου δὲ εἰπεῖν, ὃ ἡμῖν ποιεῖ Καρκίνος, τοῦτ'
ἐκείνοις Αἰγόκερως, ὃ δ' ἡμῖν Αἰγόκερως, τοῦτ' ἐκείνοις Καρ-
κίνος, ὃ δ' ἡμῖν Κριός, τοῦτ' ἐκείνοις Χηλαί. καὶ τὸ ἀνάπαλιν.
οἱ δὲ ἀντίχθονες τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας παρηλλαγμένας
ἔχουσιν· τοῖς γὰρ ὑπὲρ γῆν ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀντίχθοσιν ἡμέραν 15
ποιεῖ, τοῖς δὲ ὑπὸ γῆν νύκτα. καὶ πάλιν παρ' ἡμῖν δύνων ὁ
ἥλιος νύκτα ποιεῖ, παρὰ δὲ τοῖς κάτω ἀνατέλλει ἡμέραν ποιῶν.
τροπὰς μέντοι καὶ ἰσημερίας τὰς αὐτὰς ἔχουσιν οἱ ἄνω βόρειοι
τοῖς κάτω [βορείοις], τουτέστιν οἱ ἀντίχθονες. οἱ δὲ ἀντίποδες
πάντα ἐναντία καὶ μαχόμενα ἔχουσιν· ὅτε μὲν γὰρ παρ' ἡμῖν νύξ 20
ἔστι, παρ' ἐκείνοις ἡμέρα, καὶ ὅτε παρ' ἐκείνοις θέρους, ἐν τῇ καθ'
ἡμᾶς οἰκουμένην χειμῶν. καὶ καθόλου, ὅτε τοῖς ἐν <τῇ> νοτίῳ
ζώνῃ ἀντοικοῦσι χειμῶν ἔστι καὶ ἡμέρα, τότε τοῖς ἐν τῇ βορείῳ
οἰκοῦσι θέρους ἔστι καὶ νύξ. ὥστε καὶ νύκτας καὶ ἡμέρας καὶ
τροπὰς καὶ ἰσημερίας καὶ οἰκήσεις ἐναντίας οἱ ἄντοικοι ἔχουσιν. 25

31. Περὶ διαφορᾶς τῶν ἐν ταῖς οἰκήσεσι σκιῶν,
καὶ κατὰ πόλους τόπους οἰκοῦσιν.

Posidonius of Ge-
min c. 18 Strab
II p. 94 sqq.
Cleomedes I
p. 22 sq.

|| Τῶν δὲ ἐν ταῖς οἰκήσεσιν οἱ μὲν εἰσιν ἄσκιοι, οἱ δὲ βραχύ-
σκιοι, οἱ δὲ μακρόσκιοι, οἱ δὲ ἑτερόσκιοι, οἱ δὲ ἀντίσκιοι, οἱ δὲ
ἀμφίσκιοι. ἄσκιοι μὲν οἱ κατὰ κορυφὴν ὥραι ἕκτῃ τὸν ἥλιον ἔχον- 30
τες· ὥσπερ γὰρ, εἴ τις δαλὸν ἀνάψας ὀρθὸν στήσειε, τοῦτου οὐκ ἂν

1 γενόμενος ἥλιος M | μὲν post ἡμῖν M || 2—4 ἐὰν — ἑαρινῆς om V ||
5 ἰσημερίας ante ὁ ἥλ. V || 6 ἡ. καὶ ἐλάττους (omisso τὰς δὲ νύκτας et ποιεῖ)
V || 6—8 καὶ — καταβαίνων V: ἀπὸ δὲ τῆς ἐν χηλαῖς ἰσημερίας ἐπὶ τὸν
αἰγόκερῳ καταβαίνων M || 9 τὰς νύκτας αὖξει χειμῶνα ἀπεργαζόμενος
M: μετοπωρινήν ἰσημερίαν ποιεῖ V || 10, 1 καὶ τὴν νύκτα μειοῖ θέρους ποιῶν
M: ἑαρινήν ἰσημερίαν παρέχων V || 13 τοῦτο M | καὶ τὸ ἀνάπαλιν om V ||
15 γῆς ἀντίχθοσιν ἀνατ. M || 20 πρὸς ἡμᾶς VM || 22 τοῖς ἐν scripsi: ἐν τοῖς
VM || 22, 3 τὴν νότιον ζώνην M || 23 τότε ἐν τοῖς τὴν βόρειον M || 24 δὲ post
νύκτας M || 26 σκιῶν om V || 29 ἀντίσκιοι corr Pet: αὐτόσκιοι VM

γένοιτο σκιά, οὕτως οὐδὲ τῶν ὑπὲρ κορυφῆς ἔχόντων τὸν ἥλιον
 μεσουρανοῦντα γένοιτο ἄν. εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ὑπὸ τὸν ἡμερινὸν
 οἰκοῦντες. ἥλιον (δὲ) γενομένου ἐν Κριῶι ἢ ἐν Χηλαῖς τότε κατὰ
 κορυφῆς ἔχουσι τὸν ἥλιον, εἰ συγχωρήσασιν οἰκεῖσθαι τοὺς τό-
 5 πους. φασὶ δὲ ἐν Σύνῃῃ καὶ Ἐλεφαντίνῃ ἀσκίους γίνεσθαι,
 ὅτε ὁ ἥλιος γίνεται ἐν Καρκίνῳ περὶ ὥραν ἕκτην· βραχύσκιοι
 δὲ οἱ τὸν ἥλιον ὀλίγον ἀφαστῶτα ἔχοντες· μακρόσκιοι δὲ οἱ
 πόρρω αὐτὸν ἔχοντες· ἑτερόσκιοι δὲ οἱ ἐν ταύτῃ τῇ οἰκουμένη
 οἰκοῦντες, ἐπειδὴ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος ἢ σκιά ἡμῶν τρέπεται
 10 (λέγω δὲ ἐν δεξιᾷ ἐπὶ τὸ βόρειον)· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀντοικοι
 985 M. ἑτερόσκιοι εἰσιν, ἐπειδὴ καὶ τούτων ἡ σκιά ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν
 157 P. μέρος τὸ νοτιώτερον τρέπεται· ἀντίσκιοι δὲ οἱ ἐν τῷ βορείῳ,
 ἐπειδὴ ἐναντίας τὰς σκιάς ἔχουσιν οἱ μὲν εἰς τὰ δεξιὰ μέρη
 αὐτῶν, οἱ δὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ διὰ τὸ μέσον εἶναι αὐτῶν τὸν
 15 ἥλιον· ἀμφίσκιοι δὲ γίνονται οἱ ὑπὸ τὸν ἡμερινὸν κύκλον οἰ-
 κοῦντες· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἄσκιοι· ὅτε μὲν γὰρ ὑπὲρ κορυφῆς αὐτῶν
 ἔστιν ὁ ἥλιος, ὡς εἵπομεν (p. 66, 31), ἄσκιοι εἰσιν· ὅτε δὲ ἀφίσταται
 αὐτῶν ἀπὸ Κριοῦ εἰς Ταῦρον καὶ τὰ ἐξῆς ζώδια, τὴν αὐτὴν
 σκιάν ἔχουσιν ἐπὶ τὰ εὐώνυμα μέρη· ὅτε δὲ ἀπὸ ἡμερίας τῆς
 20 ἐν Χηλαῖς ὁ ἥλιος γένηται ἐν Σκορπίῳ καὶ τοῖς ἐξῆς ζώδιοις,
 τότε ἡ σκιά αὐτῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη ἐκπέμπεται, ὥστε συμ-
 βαίνειν τοὺς τῇδε οἰκοῦντάς ποτε μὲν ἀσκίους γίνεσθαι, ὅταν
 ἐν Χηλαῖς ἢ Κριῶι ὁ ἥλιος ᾧ κατὰ κορυφῆς αὐτῶν ἦ, ποτὲ
 δὲ ἐν ἀριστερᾷ ἔχειν τὴν σκιάν, ὅτε ἐν Σκορπίῳ καὶ τοῖς ἐξῆς
 25 ὁ ἥλιος γίνεται. τινὲς δὲ καὶ περισκίλους τοὺς περὶ αὐτοὺς κύ-
 κλῳ ἔχοντας τὴν σκιάν εἶναι βούλονται.

|| πρῶτος δὲ Παρμενίδης ὁ Ἐλεάτης τὸν περὶ τῶν ζωνῶν
 ἐκίνησε λόγον. περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πολλὴ διαφωνία
 τοῖς μετ' αὐτὸν γέγονεν· οἱ μὲν γὰρ ἔξ αὐτὰς εἶπον ὡς Πολύ-
 30 βιος ('De aequatore', V p. 28 Schweigh) καὶ Ποσειδώνιος (p. 92
 Bake) τὴν διακεκαυμένην εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ πέντε παρ-
 ἔλαβον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης ('Mercurii' fr XIX al) καὶ ἄλλοι
 πολλοί, οἷς καὶ ἡμεῖς κατηκολουθήσαμεν. περὶ δὲ οἰκήσεων
 πάλιν καὶ τῶν ἐνοικούντων καὶ ὀνομάτων γέγονε πολλὴ ταραχὴ
 35 καὶ περὶ ἀντιχρόνων καὶ ἀντιπόδων.

Ach

2 εἰσὶ δὲ om V | ὑπὸ om M | 3 οὗτοι post οἰκοῦντες iterum M | 4 corr
 Dieterich: εἰσὶ γ. μ. οἰκ. τ. τ. V, om M | 6 ὁ om M | 12 post δὲ supplet
 Pet (τοῖς ἐν τῷ νοτίῳ) | 16 δ' M | 17 ἀμφίσταται V | 24 τῆς ἐ. M | 25 αὐ-
 τοὺς VM | 25, 6 ἔχοντας post τοὺς M | 27 ὁ Ἐλεάτης τὸν scripsi: ὁ στεα-
 τῆς τον V, om M | 35 καὶ ante περὶ om V

32. Περὶ μεταρσίων καὶ μετεώρων.

Endorus? cf
Seneca NQ II
1, 1 Geminus
Simplic in Phys
II 2 p. 91 D.

|| Διαφέρει δὲ μετέωρα μεταρσίων, ἥι τὰ μὲν μετέωρα ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ αἰθέρι ἔστιν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ οὐρανὸς
καὶ αἰθήρ, μεταρσία δὲ τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ τῆς γῆς,
οἷον ἄνεμοι νεφέλαι ὄμβροι ἀστραπαὶ βρονταὶ κομήται δοκίδες
πώγωνες λαμπάδες ἱριδες ἄλλως διαίετοντες θύμοι ῥύακες.
λεπτεὶον δὲ περὶ μεταρσίων· περὶ γὰρ μετεώρων προσείρηται
(c. 10 sqq.). πρῶτον δὲ περὶ ἀνέμων εἵπωμεν.

33. Περὶ ἀνέμων, καὶ ὅτι διαφέρει αὔρα
ἀναθυμιάσεως.

10

Plutarchus Plac
p. 874 sq. D.

cf De mundo
p. 894 b

|| Ἀναξίμανδρος τοίνυν ῥύσιν αἶρος τὸν ἄνεμον εἶπε, τινὲς
δὲ ἀναθυμιάσιν αἶρος. || ἄλλοι δὲ διαφέρειν ἄνεμον λέγουσιν 158 P.
αὔρας· ἄνεμον γὰρ εἶναι ῥύσιν αἶρος, αὔραν δὲ ἀναθυμιάσιν
γῆς. καὶ τοὺς μὲν ἐκ νεφῶν λέγουσιν εἶναι ἀνέμους καὶ καλεῖ-
σθαι ἐκνεφίας, τοὺς δὲ ἀπὸ γῆς φεραμένους ἀπογε(ί)λους, τοὺς 15
δὲ ἀπὸ ποταμῶν ἐξυδρίας, ἀπὸ δὲ κόλπων κοιλίας, ἀπὸ δὲ
ἀρῶν ἀρίας ἢ ὀρεστίας καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ Περὶ
ἀνέμων (II p. 973. Arist pseud p. 622) καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ (fr 39
II p. 170 Sehn), ὥστε καὶ ἀπὸ τόπων τινὰς λέγεσθαι, οἷον
Καικίαν τὸν ἀπὸ Καῖκου τοῦ ποταμοῦ πνέοντα καὶ Σκείρωνα 20
τὸν ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν. τινὲς δὲ ἀπὸ ὀρυμῆς ὠνο-
μάσθησαν, ὡς οἱ σφοδρῶς ῥέοντες καταγιγίδες καὶ οἱ μετὰ παλ-
μοῦ τινος καὶ πηδήματος θύελλαι. οἱ δὲ ἀπὸ σχήματος λέγον- 988 M.
ται, ὥσπερ οἱ μετὰ διηήσεως στρόβιλοι καὶ οἱ κάτωθεν εἰς
ὑψος φερόμενοι περηστήρες. || ἐπραγματεύσατο δὲ περὶ ἀνέμων 25
καὶ Ἐρατοσθένης (p. 165 Bernh). || οἱ δὲ γενικώτατοι ἄνεμοι τέσ-
σαρές εἰσι, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν πνέων καλεῖται ἀπηνλιώ-
της, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου βορέας, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀνταρκτικοῦ νότος, ὁ δὲ ἀπὸ δύσεως ζέφυρος· ζόφος γὰρ ἡ δύσις
κατὰ τοὺς ποιητάς.

Ach

Plutarchus Plac
III 7 p. 874 sq.

90

2 μετάρσια μετεώρων M | 4 αἶρος M | x. ὑπὸ γῆς V | 5 ὄμβροι V ||
6 πώγωνιαι M | διαίετοντες VM | 7 δὴ M | 15 suppl Vict | 16 ἐνυδρίας VM:
corr Rose | τοὺς δὲ ἀπὸ x. M | ἐγκοιλίας 'De mundo' 394 b al | 17 γὰρ ante
παρὰ M | 18 καλλιμάχον V | post Καλλ. οὕτως ὀνομάζονται M | 19 ὡς
V | τινῶν φασὶ post τόπων V | 20 καικίαν VM: corr Viet | κάιος M | τοῦ
om M | 21 τῶν α. τ. V | τῶν om M | 22 οἱ ante σφ. om M | ῥέοντες cf
l. 13 | καταγιγίδες om M | 29 ζόφος scripsi e Plat: ζέφος VM

34. Περὶ κομητῶν.

Ὡς περ καὶ Δημήτριος. «εἰσὶ δὲ οὐκ ἐν οὐρανῷ, ἀλλ' ἐν τῷ
 ἀέρι. οἱ μὲν οὖν κάτω τὸ φῶς ἔχοντες καὶ τὰς μαρμαρυγὰς
 5 κάτω νεοῦσας καλοῦνται κομήται, οἱ δὲ ἄνω τὸ φῶς νενευκὸς
 ἔχοντες καλοῦνται λαμπάδες. ὁπότε δὲ ἐπὶ μῆρας ἔχουσι τὸ φῶς,
 καλοῦνται δοκίδες. ὁπότε δὲ ἱκματῶδες φῶς ὁράται, καλεῖται
 ἱρίς. ὅταν δὲ περὶ τὸν ἥλιον ἢ κύκλος (ἐνίοτε καὶ δύο καὶ
 10 ἄλωήν'), ἄλως καλεῖται. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀστέρων ὥσις τοῦ φωτός
 γένηται ἐπὶ τὰ κάτω, καλοῦνται θυμοὶ καὶ θύσας· ἀπὸ δὲ
 τόπου εἰς τόπον μετερχόμενοι καλοῦνται αἰττοντες καὶ διαίτ-
 15 ττοντες. γίνεται δὲ τοῦτο τῶν ἀστέρων ὑπὸ πνεύματος τινασσο-
 μένων καὶ οἷον ἐσπινθήρας ἀφιέντων, διὸ καὶ σημεῖον ἀνέμων
 εἶπεν Ἄρατος τοῦτο (v. 926). καὶ Φάτην δὲ νέφος πεφωτισ-
 μένον περὶ τὸν Καρκίνον φασίν, ὡς καὶ Ἄρατος (v. 892). ἀκο-
 λούθως δὲ ταύτη καὶ Ὅνους λέγουσι περὶ τὸν Καρκίνον ἀστέρας
 εἶναι. τοὺς δὲ κομήτας καὶ τοὺς τοιοῦτους οἱ μὲν λέγουσιν ἐξ
 159 P. ἀστέρων συνερχομένων γίνεσθαι καὶ ἐμφωτισμένων, οἱ δὲ ἐκ
 20 νεφῶν περιπεφωτισμένων, ἄλλοι δὲ ἐκ παρατρίψεως αὐτοὺς
 φωτίζεσθαι λέγουσιν. οὐ φαίνονται δὲ ἀεὶ, ἀλλὰ γίνονται κατὰ
 περιόδους χρόνων. ὅτε μὲν οὖν συγκρούονται αἱ νεφέλαι πρὸς
 ἀλλήλας, βροντὰς ποιοῦσι, θάγεισαι δὲ καὶ πνεῦμα μετὰ θύμης
 καὶ σφοδρὰς ὀρμῆς ἀφείσαι κεραυνοὺς ποιοῦσι διὰ τῆς θύμης
 25 ἀναπτομένου τοῦ πνεύματος. ἀστραπαὶ δὲ γίνονται ἥτοι ἐξ
 αὐτῶν πάλιν τῶν νεφῶν φωτὸς ἀναπτομένου καὶ σβεννυμένου ἢ
 ἐκ πυρὸς μαρμαρυγῆς ἐκπεμπομένης. ὄμβροι δὲ ἐξ ὑγρασίας
 ἀναδόσεως καὶ νεφελῶν ὑγρῶν γίνονται. ταῦτα μὲν οὖν ὡς ἐν
 ὁλίγῳ περὶ μεταρσίων.

Ach

 of Posidonius
 p. 79 sqq. Bake
 (Seneca NQ
 VII 11 al)

30

35. Περὶ θέσεως.

«Εἰδέναι χρὴ περὶ τῆς θέσεως τῆς σφαίρας, ὡς οὐκ ἔστι
 μία ἀλλ' ὅποσα τὰ κλίματα τῆς γῆς, πρὸς ᾧ καὶ αἱ θέσεις τῆς

Ach

5 νεύοντες V | τὸ φῶς om V | 7 καὶ δοκίς post δοκίδες V | 8 (οἷον)
 ante ἐνίοτε supplet Wil | δὲ post ἐνίοτε M | 11 οἱ δὲ ἀπὸ M | 12 αἰττοντες
 et διαίττοντες VM | 19 αὐτοὺς post γίν. V | 21 γίνεσθαι V | 23 ποιοῦσιν
 M | 24 ἀφῆσαι M | 27 scripsi: μαρμαρυγαὶ εἰσιν ἐκπεμπομέναι VM | ὑγρὰς
 ἀναδόσεως M | 30 (τῆς σφαίρας) post θ. supplet Pet | 32 ἀλλ' ὅποσα scripsi:
 ἀλλὰ πρὸς VM | πρὸς ᾧ om M

σφαίρας γίνονται. λεπτέον δὲ περὶ ὀλίγων, καὶ τότε τῆς κατὰ τὸν Ἄρατον ἀψόμεθα. Θέσις τίς ἐστι κατὰ τὸ Ἑλλησποντιακὸν καὶ τῆς Μακεδονίας κλίμα· παρὰ γὰρ Ἀντιγόνοι διατρέβων Ἄρατος, τῷ τῆς Μακεδονίας βασιλεῖ, πρὸς τὸ αὐτόθι κλίμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν φαινομένων πεποίηται. ἐὰν μὲν οὖν οἱ 5 πόλοι πρὸς τῷ ὀρίζοντι τὴν θέσιν ἔχωσιν ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῦ ὀρίζοντος, συμβήσεται μήτε τὸν ἀρκτικὸν μήτε τὸν ἀνταρκτικὸν ἀειφανῆ εἶναι, ἀλλ' ἑκάτερον τούτων ἡμικύκλιον ἀνατέλλειν αἰὲ καὶ δύνειν. ἐὰν δὲ τὸν βόρειον πόλον ὑψηλότερον ποιήσω- 989 M. μεν τοῦ ὀρίζοντος, πρὸς τὸ γινόμενον ἕξαγμα καὶ ὕψος αὐτοῦ 10 καὶ τὰ κλίματα τῆς γῆς ἔξει τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν διάφορα. δώμεν ἕ μοιρῶν κύκλον τέμνοντα τὴν σφαῖραν διὰ τῶν πόλων, ὥσπερ τοὺς κολούρους. δῆλον οὖν, ὅτι ἕκαστον τῶν ἡμισφαιρίων ἔξει ἀνὰ λ', τὸ δὲ ὑπὲρ γῆν μοίρας λ' ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος μέχρι τοῦ πόλου. ἐὰν οὖν μετεωρίσω τὸν 15 βόρειον πόλον μοίρας 5', ἔσται τοῦ Ἑλλησπόντου τὸ κλίμα καὶ ἡ ἡμέρα μεγίστη ὥρων ιε', ἡ δὲ νύξ (ἐλαχίστη) θ' χειμῶνος. ἐὰν δὲ μὴ μόνον ἔξ ἀλλ' ἐννέα ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος μετεωρίσω τὸν βόρειον πόλον, μακροτέρα ἔσται ἡ μεγίστη ἡμέρα παρὰ τοῖς οὕτως οἰκοῦσιν ἢ τοῖς προειρημένοις ἐν τῷ Ἑλλησ- 20 πόντῳ. καὶ πάλιν, ἐὰν ὑψηλότερον αὐτὸν ποιήσω καὶ πολὺ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἀπέχοντα, μακρότεραι εὐρεθήσονται αἱ ἡμέραι, ἕως οὗ ἂν ὁ βόρειος πόλος μεσουρανίαν τὴν θέσιν σχῇ, καὶ τότε οὕτως κειμένης τῆς σφαίρας συμβήσεται ἔξ μηνῶν εἶναι τὴν ἡμέραν καὶ ἔξ μηνῶν τὴν νύκτα· μεσουρανοῦντος γὰρ 25 τοῦ βορείου εὐρεθήσεται ὁ ζωδιακὸς ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος διχα 180 P. τεμνόμενος καὶ τὸ ἡμισυ ὑπὲρ γῆν καὶ τὸ λοιπὸν ἡμισυ ὑπὸ γῆν αἰὲ ἔχων. τούτου δὲ ὄντος δῆλον, ὅτι καὶ ἔξ ζωδία ὑπὲρ γῆν ἔσται, ταῦτα, ἐν οἷς ὁ ἥλιος γενόμενος καὶ καθ' ἕκαστον λ' ἡμέρας ποιῶν ποιήσῃ τὴν ἡμέραν μηνῶν 5', τὰ δὲ ἄλλα 5' 30

4, 5 καὶ τὴν διδασκαλίαν om V || 10 πρὸς τοῦτο post αὐτοῦ V || 12 δῶ-
κεν M || 13 κολούρους M || 14 τριάκοντα M | τὸ corr Pet: τῶν VM | ὅ ἡ ὑ.

coni Pet | γῆς M | ὁ V (ut fere semper) || 15 οὖν om V || 16—18 scripsi e V
et supplevi e M: κλίμα ἔχον τὴν μὲν ἡμέραν τὴν μεγίστην ὥρων ιε' τὴν δὲ
νύκτα τὴν ἐλαχίστην ὥρων θ' M || 18 μόνον post ἔξ iterum V | ὀρίζωντος
M || 21, 2 π. αὐτοῦ τοῦ M || 22 ἡμέραι corr Pet: ὥραι VM || 23 οὗ ἂν scripsi:
οὗ V, ἂν M | μεσουρανίαν scripsi: -ῶν V, -ῆσιν (ante πόλος) M | σχῇ vel
ἔχη V || 26 πόλου post βορ. M | εἰς ante δ. deleui | δύο M || 27 μὲν ante ἡμ.
M | γῆς τὸ δὲ λοιπὸν M || 28 οὕτως ante ὄντος M | ὀηλ. ὡς M | ζωδία
VM || 29 γῆς M | δηλονότι post ταῦτα M || 30 μ. ἔξ M | δ' M

ζώϊδια αὐτὰ ἀφανῆ καὶ ὑπὸ γῆν ἔσται, ἐν οἷς ὁ ἥλιος γινόμενος ποιήσει τὴν νύκτα μηνῶν 5' διὰ τὸ μὴ ἀνατέλλειν ἐν τοῖς 5' τοῦτοις γινόμενον αὐτόν. ταῦτα δὲ ἡμῖν εἰλήφθω τῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν χάριν. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι λόγῳ
 5 καὶ θεωραίαι ταῦτα κατ' ἀκολουθίαν ἐκ τῶν φανερῶν ἐδείχθη ἀφανῆ ὄντα· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀπὸ ἐμπειρίας ἔξ μηνῶν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἔξ μηνῶν δεῖξαι. τινὲς δὲ ἰστοροῦσιν ἢ ἡμερῶν ἑκτασιν μιᾶς ἡμέρας, ἄλλοι δὲ π' ἡμερῶν. εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ὑπὲρ Θούλην τὴν νῆσον λεγόμενοι εἶναι. ἡ μὲν οὖν κατὰ τὰ
 10 κλίματα διαφορὰ τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν παραδείγματος χάριν τοῦτον τὸν τρόπον ἡμῖν εἴρηται.

|| ἡ δὲ κατὰ τὰ Φαινόμενα Ἀράτου τῆς σφαίρας θέσις ὀφείλει ἔχειν τὸν ἀρκτικὸν κύκλον τοῦ ὀρλίζοντος ἐφαπτόμενον τῆς τε τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς ἐφαπτομένης τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, αὐ-
 15 τοῦ δὲ τοῦ ἀρκτικοῦ ἐφαπτομένου τοῦ ὀρλίζοντος καὶ ὥσπερ ξύοντος. διὸ καὶ Ἀρατὸς φησιν (v. 61, 2, Ecl V).

κείνη πον κεφαλῇ τῇ νίσσεται, ἥχι περ ἄραι
 μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἡελίοιο.

τὸν γὰρ ὀρλίζοντα μεταξὺ τοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ (τοῦ) ὑπὸ γῆν ἡμισφαί-
 20 ριου εἶναι συμβέβηκεν. τινὲς δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ ὀρλίζοντος ἀκούουσιν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀράτου λεχθέν, διότι τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριου τεμνομένου ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ τὸ μὲν ἐστὶ πρὸς τῇ ἀνατολῇ, τὸ δὲ πρὸς τῇ δύσει. ἔμοι δὲ οὐ πάνν τι δοκεῖ τοῦτο λέγειν Ἀρατος, εἰ μὴ
 25 ἄρα τις οὕτω λέγοι τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος πορεύεσθαι (v. 61, 2, ib.)

ἥχι περ ἄραι

μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἡελίοιο,

καθ' ὃ τοῦ ὀρλίζοντος ἐφαπτομένη ἡ κεφαλὴ τοῦ Δράκοντος ἐστὶ
 30 καὶ πρὸς τῷ μεσημβρινῷ, καθ' ὃ συμβολὴ γίνεται τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ ὀρλίζοντος καὶ τέμνουσιν ἀλλήλους. καὶ διὰ

1 γινόμενος M || 2 μ. ἔξ M | ἔξ M || 4 τε καὶ ν. M || 6 μηνῶν om V || 7 ἔξ μηνῶν V: τοσοῦτων M | ὁπῶ M || 9, 10 εἰ μὲν — διάφοροι νύκτες καὶ ἡμέραι παραδ. V || 12 supra ρ vocis ἀράτου superscriptum videtur o || 13 cf c. 22. 26 al | τὴν τε M || 14 κεφαλῆς scripsi: τῆς κεφαλῆς V, κεφαλὴν M | ἐφαπτομένην M || 14—16 αὐτοῦ δὲ — ξ. om M || 16 ξύοντος scripsi (cf v. 650): ξέειν αὐτόν V | φησί VM || 18 ἀντολαὶ V || 21, 2 ἐπὶ — τεμνομένου om V || 22 γῆς M || 24 π. τοι M || 28 ἀντολαὶ V || 29 καθὼ VM | ἐστὶν post ἐφαπτ. M || 30 μεσημβρινῷ M | καθο M, καθὰ V || 30, 1 μεσημβρινοῦ M

τούτου περὶ Κηφείως λέγων τὸν αὐτὸν ἐνέφηγεν ἡμῖν ὁ Ἄρατος
(v. 182)· τούτου γὰρ τὰ ἀπὸ τῆς ζώνης ἕως τῶν ποδῶν ἐντός 161 P.
ἔστι τοῦ ἀρκτικοῦ. ἔπει δὲ ὁ ἀρκτικός κύκλος οὐδέποτε κατα-
δύεται, ἡ δὲ ζώνη τοῦ Κηφείως ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔστι τοῦ
ἀρκτικοῦ κύκλου, τὸν δρῶντα διὰ τῆς ζώνης αὐτοῦ ἐμφαίνει δ
(v. 649—652, Ecl V)·

ὁ δὲ ζώνῃ τότε Κηφεύς
γαῖαν ἐπιξύνει, τὰ μὲν ἐς κεφαλὴν μάλα πάντα
βάπτων Ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις, ἀλλὰ τὰ γ' αὐτόν
Ἄρκτοι κωλύουσι, πόδας καὶ γούνα καὶ ἰξύν.

10

Ἄρκτους δ' εἶπε νῦν τὸν ἀρκτικὸν κύκλον. τὰ μὲν οὖν τῆς θέ- 982 M.
σεως ταῦτα.

Ach

|| τὸν δὲ ἐξηγούμενον ἐν δεξιᾷ χρὴ τὸν βόρειον πόλον ἔχειν
καὶ ἐν ἀριστερᾷ τὸν νότιον, ἐπειδὴ αἱ Ἄρκτοι ἐπὶ ἀνατολῶν
ἐν δεξιᾷ κείνται, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ὁ νότος. τινὲς δὲ τῶν ἐξ- 15
ηγουμένων βούλονται ἔμπροσθεν μὲν τὰς Ἄρκτους, ὀπίσω δὲ
τὸν νότον, δεξιὰ(ς) δὲ τὰς ἀνατολάς, ἀριστερὰ(ν) δὲ τὴν δύσιν
ἔχειν, ὥς ἀπὸ τῶν Ὀμηρικῶν ἐπὶ κινήθεντες (Π XII 239 sq.)

εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοι γε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα

20

οὐκ εἰδότες, ὡς ὁ ποιητὴς πρὸς τὴν τῶν τόπων ἐκεῖνων θέσιν
δεξιὰ μὲν τὰ ἀνατολικά, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά εἶπεν. ἡ δὲ
τοῦ κόσμου θέσις, καθὰ προείπον (l. 13), δεξιὰς ἔχει τὰς Ἄρκτους,
καὶ οὕτως τιθέναι χρὴ τὴν σφαῖραν τὸν ἐξηγούμενον.

36. Περὶ κινήσεως.

25

Ach

|| Χρὴ τὸν ἐξηγούμενον ἐπὶ τὰ ἐναντία περιδινεῖν τὴν σφαί-
ραν· εἰ γάρ τις ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐφ' ἑαυτὸν περιδινήσει τὴν
σφαῖραν, αἱ Ἄρκτοι ἐν ἀριστερᾷ ἔσονται τῶν ἀνατολῶν, ὁ δὲ
νότος ἐν δεξιᾷ. ὅπερ ἀδύνατον. ὅτι δέ, ὡς εἶπον, χρὴ τὴν
σφαῖραν κινεῖν, διδάξει ἡμᾶς αὐτὸς Ἄρατος (Ecl IV), ποτὲ μὲν 30
περὶ τῶν Ἀρκτων λέγων (v. 29, 30)

1 τούτου scripsi: τοῦτο VM | λόγου V || 3 δὴ V || 7 ἡ V | ζώνῃ VM ||
8 γαῖαν M: τε V | ἐπὶ ξύν V | ἐν κεφαλῇ V || 9 ἀλλ' ἀτὰρ αὐτοὶ V, ἀλλὰ
τὰ γ' αὐταὶ M || 10 ἀρκτιον V || 11 correxī: ἀριστον δειπνῶνιον τὸν ἀρκτι-
κὸν κύκλον V, om M || 15 κείνται V in margine || 17 supplevi | δὲ ante τὴν
om V | 19 δεξιῶσι V, δεξιὰ sequente lacuna 4 litt M || 20 τῶι γε M || 21 τῶν
om V || 26 περὶ τὰ V || 28 ἐν om M | ἀριστεραὶ V, -ὰ M || 29 ἐν δεξιὰ M

αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται

ἔμπαλιν εἰς ὤμους τετραμμέναι

ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὀφιοῦχου λέγων (v. 577, 8)

τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει μογερόν Ὀφιοῦχον

182 P. 5 Καρκίνος ἐκ γονάτων, κατάγει δ' Ὀφιν αἰχένος ἐγγύς.

καὶ πάλιν (v. 594, 5)·

ἀντέλλει δ' Ὑδρης κεφαλὴ χαροπὸς τε Λαγώς

καὶ Προκύων προτεροὶ τε Κυνὸς πόδες αἰθομένοιο.

καὶ πάλιν (v. 625, 6)·

10 ἦμισιν δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρῇ

Κενταύρου φορέουσιν ἀναρχόμεναι ἔτι Χηλαί.

καὶ περὶ τοῦ Κήτους (v. 632, 3)·

καὶ τὸ μὲν εἰς λοφιῇν τετραμμένον ἄχρι παρ' αὐτὴν

δύνει, ἀτὰρ Κηφὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμοις.

15 καὶ πάλιν (v. 693—695)·

Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο

ποσσὶ τε καὶ κεφαλῇ ἀγελίσσεται· ἀντία δ' Ἴππου

ἔξ οὐρῆς Κένταυρον ἐφέλκεται ἐσπερίῃ Νύξ.

ταῦτα μὲν ὥς ἐν βραχεὶ περὶ κινήσεως.

20 37. Περὶ ἄστρον δύσεώς τε καὶ ἀνατολῆς.

998 M. || Τῶν ἄστρον τὰ μὲν ἔστιν ἀειφανῆ, τὰ δὲ ποτε μὲν φαινό- Aoh?

μενα, ποτὲ δὲ ἀφανῆ γινόμενα. ἀειφανῆ μὲν οὖν ἔστι τὰ ἐντὸς

τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου· οὐδέποτε γὰρ καταδύεται ταῦτα, ἐπειδὴ

μηδὲ ὁ περιέχων αὐτὰ κύκλος, ἀλλ' ἔστιν αἰεὶ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆς

25 ἡμισφαιρίῳ ἀειφανῆς μετὰ καὶ των ἐν αὐτῷ ἄστρον, ἀφανῆ

δὲ τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνταρκτικοῦ κύκλου, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς αἰεὶ

ἀφανῆς ἔστιν. τῶν δὲ λοιπῶν ἄστρον τὰ μὲν ποτε μὲν ἀνα-

τέλλει, ποτὲ δὲ δύνει, τὰ δὲ τῆς αὐτῆς νυκτὸς καὶ ἀνατέλλει

καὶ δύνει. οἷον ἔστω ὁ ἥλιος ἐν Κριῳ· τοῦτου ἀνατέλλοντος

30 προανατέλλει Ἴππος· ἐν Χηλαῖς δὲ ὄντος τοῦ ἡλίου καὶ ἀνα-

τέλλοντος δέδυνκεν ἤδη Ἴππος· ὥστε ποτὲ μὲν φαίνεται ἀνα-

τέλλων Ἴππος, ποτὲ δὲ δύνων. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἄστρο

ἀπὸ θερινοῦ τροπικοῦ μέχρι τοῦ χειμερινοῦ· τὰ γὰρ ἐν τῷ

2 ἔμπαλιν εἰς M: καὶ ἐς V | 7 τε om V | 8 πόδες κυνὸς M | 11 φο-
ρίουσιν V | 13 τὰ V | ἐς M | 14 ὤμοι M | 16 ὕδροχόο V | 16,7 περιτελλ.
— κεφαλῇ om V | 21 αὖ μὲν V | τὰ δὲ π. μὲν φ. M: καὶ τὰ μὲν π. φ. V |
24 γῆν V | 28 ἐπὶ αὐτῇ τῆς M | 31 φαίνει V | ὁ Ἴ. M | 33—p. 74, 1 μέχρι
τοῦ θερινοῦ ἀνταρκτικοῦ πρὸς τ. ν. V

ἀνταρктиκῶι τῶι πρὸς τῶι νότῳ ὄντα βράδιον ἀνατέλλοντα δύνει
ταχέως διὰ τὸ πλεῖον εἶναι μέρος τῆς σφαίρας ὑπὸ γῆν πρὸς
τῶι νότῳ. ἀνάπαλιν δὲ τὰ βορειότερα καὶ μεταξὺ ἀρκτικῶ
κύκλου καὶ ἰσημερινοῦ ταχέως ἀνατέλλοντα βραδέως δύνει διὰ
τὸ πλεῖον ἔχειν μέρος ὑπὲρ γῆς τῆς σφαίρας πρὸς τῶι βορρᾷ. 5
συμβήσεται οὖν τινα τῶν ἐνταῦθα κειμένων ἄστρον τῆς αὐτῆς 188 P.
νυκτὸς ἀνατέλλειν καὶ δύνειν, ἃ καλεῖται ἀμφιφανῆ. παρα-
δείγματος δὲ χάριν παραελήφθω ὁ Ἐργόνασι καὶ ἔστω ὁ ἥλιος
ἐν Τοξότῃ καὶ ἀνατελλέτω ἐν αὐτῶι· πάλιν δυνέτω δύνοντος
ἡλίου· ἐσπέρα ἐστὶ καὶ νύξ· ὁ δὲ Ἐργόνασιν οὐδέπω δέδυνκεν, 10
ἀλλ' ἐπιμεινας ἐν τῶι ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίρειω πρὸς τῇ δύνει
δύνων ὕστερον τῆς αὐτῆς νυκτὸς προλαμβάνει τὴν τοῦ ἡλίου
ἀνατολὴν καὶ τοῦ Τοξότου προανατέλλων αὐτῶν καὶ ὕστερον
αὐτῶν δύνων. δηλοὶ γοῦν τοῦτο Ἄρατος λέγων (v. 616—618,
Ecl. XII).

15

ὅτινα τοῦτον ἄριστον ὑπουρανίων εἰδώλων
ἀμφοτέρων δύνοντα καὶ ἔξ ἐτέρης ἀνιόντα
πολλάκις αὐτονυχὶ θηεύμεθα.

38. Ὅτι δύνσεις διτταὶ καὶ ἀνατολαί.

Ach?

Ἄνσις δὲ ἄστρον ἐστὶ διττὴ καὶ ἀνατολή, καὶ ἡ μὲν ἑώια 20
λέγεται, ἡ δὲ ἐσπερία, ἑώια μὲν ἀνατολή, ὅταν συνανατέλλῃ
τῶι ἡλίῳ ἄστρον καὶ μὴ μετ' αὐτόν, ἐσπερία δέ, ὅταν δύνον-
τος ἡλίου ἀνατέλλῃ τινὰ τῶν ἄστρον. δύνσεις δὲ ἑώια ἐστίν,
ὅταν ἡλίου ἀνατέλλοντος δύνῃ τὰ ἄστρον τάδε ἡ τάδε, ἐσπερία
δέ, ὅταν συγκαταδύῃ αὐτῶι.

25

39. Ὅτι διαφέρει ἀνατολὴ ἐπιτολῆς.

o Posidonio? of
Arius Didym
p. 466 D.

Ach

Ἄδιαφέρει δὲ ἀνατολὴ ἐπιτολῆς· ἀνατολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ
ἅμα τῶι ἡλίῳ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ἀναφορά, ἐπιτολὴ δέ, ὅταν
πρὸ ἡλίου ὑπὸ τὴν ἑω ἀνατελλῇ ἄστρον, εἴτα ἐπ' αὐτῶι ὁ ἥλιος
ἐπιτείλῃ. ὁ δὲ εἰδέναι, ὅτι πάσης ὥρας περιφερομένης καὶ 30
περιδινουμένης τῆς σφαίρας ἀνάγκη ἐστὶ καὶ τὰ ἄστρον παντὶ

1 νότον (omisso articulo) M || 3 βόρεια τα μετ. M || 5 γῆν V | τὴν σφαῖ-
ραν M | τὰ ante πρὸς V | βορέα M || 6 ὑπὸ ante τῆς M || 9 ἀνατελλέτω scripsi:
-ει VM; -γι coní Pet || 11 γῆν V || 12 δύνας V | ἐπὶ ante τῆς (cf l. 6) M ||
13, 4 καὶ τὸ ὕ. αὐτ. δύνας V || 16 ὑπ' οὐρανίων V, ἐπ' οὐρανίων M || 17 ἀμ-
φοτέρων V | ἐτέρας V || 18 αὐτονυχὶ V || 22 ὡς post ἡλίῳ del Pet | αὐτοῦ
M || 26 ὅτι om M || 29 ἑώϊαν ἃ. V |

καιρῶι, καὶ ἐν ἡμέραι καὶ ἐν νυκτί, εἶναι ἐν οὐρανῶι συμπερι-
δινούμενα, μὴ φαίνεσθαι δὲ ἐν ἡμέραι τῇ ὑπερβολῇ τῆς λαμ-
πρότητος τοῦ ἡλίου καλυπτόμενα. ἀνατολὴν δὲ οὐ λεκτέον
ἄστρου, ἐὰν δευτέραι ὥραι ἢ τρίτῃ ἀναφέρεται ὑπὲρ γῆς, ἀλλὰ
998 M. 5 τότε μόνον, ὅτε ἅμα ἡλίω ἀνατέλλει. ὁμοίως δὲ καὶ δύσιν, ὅτε
σὺν αὐτῶι δύνει.

¶ 40. ἐπὶ δὲ πᾶσι χρὴ εἰδέναι, ὅτι οὔτε Κηφεὺς οὔτε Κασ- Ach?
σιέπεια οὔτε Ἀνδρομέδα ἐστὶν ἐν οὐρανῶι· γελοῖον γὰρ ὑπο-
νοεῖν πρὸ τούτων ἀκαταστέριστον τὸν οὐρανόν (ἀεὶ γὰρ ἦσαν
10 ἄστρες καὶ πρὸ Περσέως καὶ Ὡρίωνος). διὸ καὶ ἐν διαφό-
164 P. ροις ἔθνεσι διάφορα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων ἔστιν εὑρεῖν.
ἐν γοῦν τῇ τῶν Αἰγυπτίων σφαίρῃ οὔτε ὁ Δράκων ἐστὶ νομι-
ζόμενος ἢ ὀνομαζόμενος οὔτε Ἀρκτοὶ οὔτε Κηφεὺς, ἀλλ' ἕτερα
15 σχήματα εἰδῶλων καὶ ὀνόματα τεθειμένα. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῇ
τῶν Χαλδαίων. Ἕλληνες δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἔθεντο τοῖς
ἄστροις ἀπὸ ἐπισήμων ἡρώων πρὸς τὸ εὐκατάληπτα εἶναι καὶ
εὐγνώστα· ἀνώνυμα γὰρ ὄντα πολλὴν παρεῖχε ταραχὴν τοῖς περὶ
ταῦτα σπονδάζουσιν. περὶ πολλοῦ δὲ μάλιστα τούτων τὴν γνώσιν
ἐποιοῦντο εἰδέναι οἱ περὶ γεωργίαν καὶ ναυτιλίαν τὸν βίον ἔχον-
20 τες· ἐκ γὰρ τῶν ἀνατολῶν καὶ δύσεων αὐτῶν τὸν καιρὸν τοῦ
πλοῦ καὶ τοῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο.

ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΚ ΤΩΝ
ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ.

4 γῆν V || 6 δύνει om V || 6,7 discrevi coniuncta || 7 πάση V || 11 ἄστρον
M || 17 correxi cf Aratus v. 373—385: εὐώνυμα VM | ταραχὴν superscripsit
V || 20 τῶν ante δ. iterum M || 22,3 V: τέλος τῶν ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγήν
εἰς τὰ ἀράτου φαινόμενα M (cf inscriptionem c. 1).

COMMENTARII FRAGMENTUM

I ΓΕΝΟΣ ΑΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

Asclepiades

|| 1. Ἄρατος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς 1158 M. 2681
δὲ Ἀποφίλας, ἀδελφοὺς δὲ ἔσχε τρεῖς, Μύριν καὶ Καλλώνδαν
καὶ Ἀθηνόδωρον ὁμώνυμον τῷ πατρὶ. μέμνηται δ' αὐτοῦ τῶν
ἀδελφῶν ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν ἀναφερομέναις Ἐπιστολαῖς. Ἀσκλη-
πιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ ἰα΄ Περὶ γραμματικῶν Ταρσέα 5
φησὶν αὐτὸν γεγονέναι ἀλλ' οὐ Σολέα, Καλλιμάχου πολυῖστορος
ἀνδρὸς καὶ ἀξιοπύστου Σολέα λέγοντος αὐτὸν γεγονέναι διὰ τού-
των (Epigr XXVII)

ἀλλ' ὀκνέω, μὴ τὸ μελιχρότατον

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο

10

καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν πάντων.

Ach

|| 2. οἱ δὲ Σόλοι πόλις ἐπιφανεστάτη τῆς Κιλικίας, ἀφ' ἧς
πολλοὶ καγαθοὶ γέγονασιν ἄνδρες. καλεῖται δὲ νῦν Πομπηγιού-
πολις. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Σόλοι τῆς Κύπρου. ἀλλ' οἱ μὲν
Κύπριοι Σόλοι καλοῦνται, οἱ δὲ Κιλικιοὶ Σολεῖς, ὥς καὶ διὰ 15
τοῦ προκειμένου Καλλιμαχείου παραδείγματος δῆλον. οὐδὲν δὲ
θαυμαστόν, εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διάφορα τῶν πολιτῶν
τὰ ὀνόματα· || καὶ γὰρ Σαῖς πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ καὶ ἑτέρα
ταύτῃ ὁμώνυμος ἐν Αἰγύπτῳ. ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ 1158 M.
οἱ πολῖται Σαῖται καλοῦνται, οἱ δὲ τῆς Θράκης Σαῖοι, ὥς καὶ 20
Ἀρχίλοχος φησὶν (fr 6 B.)

Apollodorus
Comm Hom. of
Strab X p. 487

Achilles huius fragmenti scriptor dicitur in subscriptione sub finem ad-
notata (Aratea p. 16, Proleg II).

2 Καλιόνδαν V: corr Bergk (e Suida qui Καλώνδας) cf vitam graecam
et latinam apud An II || 9 μελιχρότατον infra p. 78, 28 et Anth Pal IX 507:
μὲν κράτος V; μὴ τοῦ μὲν Ἄρατος conl Scal

ἀσπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ Θάμνῳι,
ἔντος ἀμώμητον, κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

269 P. καὶ πάλιν Ἀθῆναι μὲν εἰσι τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐ-
5 βοίας Ἀθῆναι αἱ Διάδες (μέμνηται ἐν Γλαύκῳι ποντίῳ Αἰσχύ-
λος [fr 31 N.] 'κάπειτ' Ἀθῆνας Διάδας παρεκπερῶν'), ἀλλ' ἀπὸ
τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ οἱ πολῖται Ἀθηναῖοι, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Εὐ-
βοίᾳ Ἀθηναῖται λέγονται, ὥσπερ Ἐρατοσθένης φησὶν ἐν τῷ
πρώτῳ Γεωγραφουμένων (p. 352 Berger). οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ
τῶν ἐν Κιλικίᾳ Σόλων οἱ πολῖται Σολεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Κύ-
10 πρῳ Σόλιοι. μέμνηται δὲ τούτων Σόλων ἐν ταῖς Ἐλεγείαις ταῖς
πρὸς Κυπράτορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος
πίσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν ἀμοιβὴν
ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ. λέγει δὲ ὁ Σόλων οὕτως
(fr 19 B.).

15 νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νῆϊ Θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῇ πέμπτοι Κύπρις Ἰοστέφανος.

3. || γέγονε δὲ ὁ Ἄρατος κατὰ Ἀντίγονον τὸν τῆς Μακεδονίας
20 βασιλέα, ὃς ἐπεκαλεῖτο Γονατᾶς. ἦν δὲ υἱὸς Δημητρίου τοῦ
Πολιορκητοῦ καὶ γυναῖκα εἶχε Θίλλαν τὴν Σελεύκου καὶ Στρατονίκης
Θυγατέρα. πάντῳ δὲ φιλόλογος γεγόμενος καὶ περὶ ποιητικὴν
ἐσπουδακῶς περὶ πολλοῦ ἐποίησατο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους
τῶν πεπαιδευμένων ἔχειν παρ' αὐτῷ καὶ δὴ καὶ τὸν Ἄρατον. ὃς
25 παρὰ τῷ βασιλεῖ γεγόμενος καὶ εὐδοκμήσας ἐν τῇ ἄλλῃ πολυ-
μαθεῖαι καὶ (τῇ) ποιητικῇ προετράπη ὑπ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα
γράψαι, τοῦ βασιλέως Εὐδόξου ἐπιγραφόμενον βιβλίον 'Κάτοπτρον'
δόντος αὐτῷ καὶ ἀξιώσαντος τὰ ἐν αὐτῷ καταλογάσθην λεχθέντα
περὶ τῶν φαινομένων μετρικὰ εἶναι καὶ ἅμα εἰπόντος, ὥς 'εὐδο-
30 ξότερον ποιεῖς τὸν Εὐδόξον ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα

Ign

1 τὴν Strabo X p. 457 || 2 ἔντος corr Brunek al: ἐντός V || 4 correxi
(praesente Pet qui Ἀθῆναι αἱ Διάδες ὦν μ., cf Steph Byz al): ἀθηναίων δαῖδας
μ. V; Διάδες Ἀθῆναι ὦν μ. coni Scal || 5 Διάδας corr Valckenaer (Diatribē
p. 149): δαῖδας V | παρεκπερῶν corr Scal: παρ' ἐκ περῶν V; παρεκπεσῶν
coni Valckenaer || 7 Ἀθηναῖται coni Holsten || 8 τρέτω coni Bernhardy (Era-
tosthenica p. 35) || 11 Φιλόκωπον Plat (Sol c. 26, cf Herod V 113) || 15 Σολί-
οισι Plat: -ίσι V || 16 ναίοις Plat: δόοις V || 22 πάντῳ scripsi: ἦν V; φιλό-
λογος δὲ (electo ἦν) coni Meineke || 24 αὐτῷ V || 27 Κάτοπτρον corr Scal:
-ον V || 29 μετρικὰ εἶναι scripsi: μέτρα εἶναι V; μ. ἐκθεῖναι coni Scal, ἔμ-
μετρα εἶναι Pet, μ. ἐντεῖναι Westermann (Biogr gr min p. 53) || 30 ποιήσεις
coni Scal | ἐντείνας corr Westerm: ἐκτείνας V; ἐκθεῖς coni Scal

μέτρῳ'. γέγονε δὲ Ἀντίγονος κατὰ τὴν ραε' Ὀλυμπιάδα, καθ' ὃν χρόνον ἱχμασεν ὁ Ἄρατος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. μέμνηται δὲ τοῦ Κατόπτρου Εὐδόξου καὶ Ἀντιγόνου (καὶ) Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὡς ἡξιώθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως γράψαι ἐν ταῖς ἰδίαις Ἐπιστολαῖς Ἄρατος.

5

4. λέγεται δὲ ἐσχολακέναι Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλειώτῃ. καὶ τὴν Ὀδύσσειαν δὲ διώρθωσε, καὶ καλεῖται τις διόρθωσις οὕτως Ἀράτειος ὡς Ἀριστάρχειος καὶ Ἀριστοφάνειος. τινὲς δὲ αὐτὸν εἰς Συρίαν ἐληλυθέναι φασὶ καὶ γεγονέναι παρ' Ἀντιόχῳ καὶ 70 P. ἄξιῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ ὥστε τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι διὰ τὸ 10 ὑπὸ πολλῶν λελυμάνθαι. οἱ δὲ λέγοντες Νικάνδρον τὸν Κολοφώνιον μετὰ Ἀράτου Ἀντιγόνῳ συγκεχρονικέναι καὶ Ἄρατον μὴ εἶναι ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νικάνδρον τῶν ἱατρικῶν (λέγουσι γάρ, ὡς ἄρα ὁ Ἀντίγονος Ἀράτῳ μὲν ὄντι ἱατρῷ ἐπέταξε τὰ Φαινόμενα γράψαι, Νικάνδρῳ δὲ ἀστρολόγῳ ὑπάρ- 15 1157 M χοντι τὰ Θηριακὰ καὶ τὰ Ἀλεξιφάρμακα, ὅθεν καὶ ἐκάτερον αὐτῶν ἐσφάλθαι κατολισθαίνοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς τέχνης) ψεύδονται· ἀγνοοῦσι γάρ, ὡς οὐ συνήκμασε τῷ Ἀράτῳ Νικάνδρος, ἀλλ' ἔστιν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος· Ἀντίγονος γάρ, ὡς συνεγένετο Ἄρατος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεῦτερον γέγονε Πτολεμαῖον, 20 Νικάνδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπτον. μέμνηται γοῦν αὐτοῦ καὶ Καλλιμάχος ὡς πρεσβύτερον οὐ μόνον ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν (XXVII), ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πραξιφάνην (fr 100 g), πάνυ ἐπαινῶν αὐτὸν ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον ποιητὴν.

5. γέγονε δὲ ὁ Ἄρατος ζηλωτὴς Ἡσιόδου, ὡς καὶ Καλλιμάχος 25 παρεσημήνατο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματος (XXVII) οὕτως·

Ἡσιόδον τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος. οὐ τὸν αἰοιδόν

ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταί

90

θήσιες Ἀρήτου † σύγγονος ἀργυπνίης.

6. ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα [ποιήματα]. Περί τε Ὀμήρου καὶ Ἰλιάδος [οὐ μόνον τὰ Φαινόμενα] καὶ Ὀστολογίαν καὶ Ἰατρικὰς δυνάμεις καὶ Εἰς Πᾶνα ὕμνον καὶ Εἰς Μύριν τὸν ἀδελφὸν ἐπικήδειον καὶ

3 suppl Scal Pet || 10 καὶ pro ὥστε conī Westerm || 12 Ἀράτου corr Pet: ἄρατον V || 28 τόδ' V Anth Pal (unde τό τ' corr Blomfield) | αἰοιδῶν conī Scal | ὀκνέω μὴ τὸ Anth: ὀκαισωμητο V || 31 ῥήσιες Anth: -εις V | σύντονος Anth; σύγγονοι conī Scal (Aratea p. 311 sqq.), σύμβολον Ruhnken (Kaibel Hermes XIX p. 120) | ἀργυπνίη Anth || 32, 3 seclui (Aratea p. 247) || 33 ὀστολογίαν V (sic; erravi ib p. 216)

Διοσημείας καὶ Ἐπιθυτικὸν καὶ Κατὰ λεπτὸν ἄλλα. ἐπιτετευ-
 μένως δὲ αὐτῷ ἐγράφη τὰ Φαινόμενα, ὡς παρευδοκιμηθῆναι
 πάντας ὑπ' Ἀράτου (καὶ γὰρ Εὐδοξὸς ὁ Κνίδιος ἐγραψε Φαινό-
 5 ἄλλος Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ, καὶ Ἑρμιππος καὶ Ἡγησιάνῃ καὶ
 Ἀριστοφάνει ὁ Βυζάντιος καὶ ἄλλοι πολλοί), ὡς καὶ Πτολεμαῖος
 μέμνηται ὁ βασιλεὺς Ἰδιοφνέσιν οὕτως·

πάνθ' Ἡγησιάνῃ τε καὶ Ἑρμιππος <τὰ> κατ' αἴθρη
 τεῖρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα

π P. 10

βίβλοις ἐγκατέθεντο, † ἀπὸ σκοποῦ δ' ἀφάμαρτον.

ἀλλ' ὁ γε λεπτολόγος σκῆπτρον Ἄρατος ἔχει.

7. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ γεγονάσιν Ἄρατοι ἄνδρες ἐλλόγιοι,
 ἱστοριογράφοι, ὥσπερ ὁ Κνίδιος, οὗ φέρονται Αἰγυπτιακὰ ἱστο-
 ρικὰ συγγράμματα, καὶ τρίτος ἐπισημότατος Σικωνίος, οὗ ἔστιν
 15 ἡ Πολύβιβλος ἱστορία ὑπὲρ τὰ λ' βιβλία ἔχουσα. τὰς δὲ Ἀράτου
 Ἐπιστολάς, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν (§ 1. 3), πάντων σχεδὸν
 συμφωνούντων τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁμο-
 λογούντων γησιᾶς αὐτὰς μόνος Ἀπολλωνίδης ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ
 20 ὁγδόῳ Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτου
 εἶναι ἐπιγεγραμμένας (τὰς) Εὐριπίδου Ἐπιστολάς.

1 διοσημείας V | ἐπιθυτικὸν corr Hemsterhuys (e Suida s. v. Ἄρατος, cf
 Aratea p. 247): σκυδικὸν V | 6 ὡς scripsi: ὧν V | 6, 7 testimonium breviano
 corruptum puto ob Antigoni Mirabil XIX p. 6 Keller (ut Aratea p. 385 sq.);
 scriptum videtur tale quid olim fuisse ὡς καὶ Ἀρχέλαος Ἰδιοφνέσιν ἃ προσ-
 φωνεῖ Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ; adhibentur enim Archelai epigrammata in
 his litteris, cf interpretem latinum (An II) ad v. 338. 449; β. ἰδίως καὶ φησιν
 conī Pet | 8 suppl Scal Pet | 10 ἀποσκόπιοι δ' conī Scal Pet, σκοποῦ δ' ἀπὸ
 πάντες ἄμαρτον 'alii' apud Westerm, ἐπίσκοποι οὐδ' ἀφ. Kaibel p. 123 | 11
 ἀλλ' ὁ γε corr ego Kaibel: ἀλλὰ τό τε V; ἀλλὰ τὸ conī Scal Pet, ἀλλὰ γε
 Ursinus | λεπτολόγος corr Ursinus (cf Callim Ep XXVII 3): -ον V | σκῆπτρον
 corr Scal: σκήπτρον V | 18 Νικαεύς conī Bentley (Phalar p. 574 Ribb, at cf
 Marcks Symbola ad epistologr gr p. 6) | 20 Σαβιδίου conī Bentley, Ἰσινίου
 Bergk, Σαβινίου vel Γαβινίου vel Παβιρίου 'alii' (cf Westerm in ed) | Πολ-
 λωνος supplent Scal Bentley.

II ΠΕΡΙ ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ.

Ign || 1. Τὴν δὲ τῶν Φαινόμενων ἐξηγήσιν πρῶτον μὲν ἐστῶσης
τῆς σφαίρας, μετὰ δὲ ταῦτα κινουμένης ἐποιήσατο Ἄρατος. διὸ
συμβέβηκε πάσας τὰς σφαίρας ἐν ἁμαρτίαι ὑπὸ τῶν ζωγράφων
γράφεσθαι· ἐστῶτα γὰρ καὶ ἀκίνητα γράφοντες αὐτὰ σφάλλονται 10
πολλὰ ἐν τῇ κινήσει ἐν τοῖς συνανατέλλουσι καὶ ἀντιδύνουσιν 5
ἄστροις.

Ign ~ An II
1, 4 p. 108

|| 2. ποιούμενος δὲ τὴν ἀρχὴν ἐστῶσης τῆς σφαίρας περὶ ἄξο- 1160 M.
νος καὶ πόλων καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου ἄστρον τὸν
λόγον ποιεῖται (λέγει δὲ Ἄρατων καὶ Δράκοντος καὶ τῶν ἀπὸ
τῆς ζώνης μέχρι ποδῶν τοῦ Κηφῶς), εἰτα περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ 10
ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ εἶναι νομιζομένων. λέγει δὲ περὶ τῶν
μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ζωδιακοῦ καὶ ἀνταρκτικοῦ οὕτως (v.
319 sq., Ecl VII 2)·

καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἡέλιοιο
μεσσηγὺς κέχεται, τὰ δὲ νειόθεν ἄρχεται ἄλλα. 15
κινουμένης δὲ τῆς σφαίρας τῶν ἄστρον καὶ συνανατελλόντων
καὶ ἀντιδυνόντων πεποληται (ἀρχὴν) ἀπὸ Καρκίνου ἀνατέλλοντος
καὶ μεσουρανοῦντος Κριοῦ καὶ Αἰγόκερω δύνοντος. ἀρξάμενος
μέντοι ἀπὸ Καρκίνου ἀνατέλλοντος καὶ προθεῖς τὰ συνανατέλ-
λοντα αὐτῷ ἄστρα καὶ τὰ ἀντιδύνοντα ἐν τοῖς ἐξῆς οὐκ ἐτή- 20
ρησε ταύτην τὴν τάξιν, ἀλλὰ διαφόρως ποτὲ μὲν τὰ ἀντιδύνοντα
πρῶτα λέγει, ὕστερον δὲ τὰ συνανατέλλοντα, ἐπὶ δὲ τινων ἀνά- 272 P.
παλιν, πρῶτα μὲν τὰ συνανατέλλοντα, ὕστερον δὲ τὰ ἀντιδύνοντα.

Ign ~ An II
8 et 6

|| 3. ἐλύμνην δὲ πολλοὶ τοῦτο τὸ ποίημα ζωγράφοι καὶ ἀστρο-
νόμοι καὶ γραμματικοὶ καὶ γεωμέτραι, ἕκαστος αὐτῶν πρὸς τὸ 25
βούλημα τὸ ἴδιον γραφὰς καὶ ἐξηγήσεις ἰδίας ποιούμενοι. φέρε-
ται δὲ τὰ Φαινόμενα ὑπὸ μὲν τινων ἀπροοιμίστα (v. 19) ὅ μὲν
ὁμῶς πολέες τε καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἔοντες, ὑπὸ δὲ τινων διάφορα

4 σφάλλονται scripsi: σφάλματα V || 7 ποιούμενος scripsi: -οῦσι V ||
16 ἄστρον scripsi: ἀνατολῶν V || 17 supplevi (praeunte Pet qui idem post
σφαίρας) || 19 προθεῖς scripsi: προσέτι V

(ἔχοντα) προοίμια, ἀρχὴν ἔχοντα ἁμφὶ μοι ἡέλλιοιο περικλειτοῖό τε
 μήνης Ἑσπετέ μοι Μοῦσαι, τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων Ἀγκλειδῆ,
 ξείνων ἱερὸν θάλος, εἰ δ' ἄγε σύ(ν) μοι Οὐρανίην ψαύσειας
 ἐπὶ τρίβον, ἔνια δὲ Ἀντίγονε, ξείνων ἱερὸν θάλος. τὸ μὲν
 5 οὖν ἀπροοιμίαστον φέρεσθαι τὸ ποίημα παντελῶς ἔστιν ἀπρε-
 πές καὶ ἀνάξιον τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ τῆς τηλικαύτης
 ὑποθέσεως (ἀναρχον γὰρ καὶ ἀκέφαλον ἔσται τὸ ποίημα), τὸ δὲ
 ἀπὸ τοῦ Ἀγκλειδῆ καὶ τῶν ἐξῆς ἄρχεσθαι πρὸς τῷ διὰ κακο-
 ζηλίαν ἐκφυγεῖν ταῦτα τὰ ἔπη τὸν Ἀράτειον χαρακτήρα ἔτι καὶ
 10 ἐναντίωμα ἔχει τὸ οἶεσθαι ἐβδομηκονταετηρίδα εἶναι, ἐν ᾗ ἀπο-
 καθίσταται ὁ ἥλιος ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείον· ἔχει γὰρ τὸ κατε-
 ψευσμένον προοίμιον οὕτως ἔπταχα σὺν δεκάδεσ(σ)ι περι-
 πλομένων ἐνιαυτῶν τοῦ Ἀράτου ἐννεακαίδεκαετηρίδα εἰδότος
 ἀποκαταστατικὴν τοῦ ἡλίου διὰ τούτων (v. 752—755, Aratea
 15 p. 17)

τὰ γὰρ συναγείρεται ἤδη

ἐννεακαίδεκα κύκλα φαινοῦ ἡέλλιοιο,

ὁ(σ)σα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον Ὠρίωνα

Νὺξ ἐπιδινεῖται Κύνᾳ τε Θρασὺν Ὠρίωνος.

20 ὥστε, εἰ προσδεχθήμεν τὸ προοίμιον, ἐν αὐτῷ μὲν ἐβδομηκον-
 1161 M. ταετηρίδα ἔσται λέγων ὁ ποιητής, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἐννεακαίδεκαε-
 τηρίδα, αὐτὸς ἐαυτῷ ἐναντιούμενος· ὅπερ ἄτοπον. ἄμεινον οὖν
 τὸ διὰ τῶν πλείστων ἀντιγράφων φερόμενον προσέειπαι, οὗ ἢ
 278 P. ἀρχή (v. 1) ἔκ Διὸς ἀρχώμε(σ)θα. τὸν οὐδέποτε ἄνδρες ἑώμεν.
 25 ἀρμόττον γὰρ ἂν εἴη ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι τὸν περὶ
 τῶν οὐρανίων ἐξηγούμενον. πρέπει δὲ καὶ ποιηταῖς μάλιστα
 αὕτη ἡ ἀρχή, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τρεῖς κρατῆρας ἐκίρ-
 νων, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου, τὸν δὲ δεύτερον
 Διοσκούρων καὶ ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς Σωτῆρος. διὸ καὶ
 30 ὁ Θεόκριτος (XVII 1) ἔκ Διὸς ἀρχώμε(σ)θα· φησὶ καὶ ἐς Δία
 λήγετε Μοῦσαι, ὁ δὲ Ὀρφεὺς πάντα καιρὸν ἀνατίθῃσι Διὶ
 λέγων (p. 457. 460 Herm, fr 46, 2 Ab) Ἑὺς ἀρχή, Ἑὺς μέσ(σ)α,
 Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτνυται. ὅθεν ἀκολούθως καὶ τῷ ἔδει τῷ
 παλαιῷ καὶ τῇ ὑποκειμένῃ ὑποθέσει ἀπὸ Διὸς πεποίηται
 35 τὴν ἀρχήν.

2 ἔπετε V | 3 suppl Meineke ego; notum hoc prooemium schollio ad
 v. 733 et Anonymo II 3 et 6, servatum ab interprete latino (cf infra) | 10 ἐβδο-
 μηκονταεταετηρίδα conl Scal | 16 συναγείρεται (ex Arati codd) conl Scal ||
 17 κύκλα corr Vict: -ου V | 18 suppl Vict | 22 καὶ ante αὐτὸς del Wil ||
 31 Μοῖσαι Theocriti codd

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

6

schol graeca

|| 1. ἐγκαλοῦσι δὲ αὐτῷ τὴν ἐκ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀπὸ παρειληφότι· ἔδει γὰρ (φασὶν) εἰπεῖν ἀπὸ Διὸς. ἀγνοοῦσι δέ, ὅτι καὶ Πίνδαρος κατεχρήσατο τῷ ἔθει τούτῳ λέγων (Nem II 1—3) ὄθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' αἰοῖτο ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου καὶ Ἀλκμᾶν (fr 2 B.) ἔγω δ' ἀείσομαι ἐκ Διὸς ἀρχομένα, ἄλλως τε καὶ τὸ ἀπὸ δύσφημόν ἐστιν, ὥς εἴ τις λέγοι ἄποθεν.

schol A P
Germ p. 55 sqq.
Br. interpretam
lat schol graeca

|| Δία δὲ οἱ μὲν τὸν οὐρανόν, οἱ δὲ τὸν αἰθέρα, οἱ δὲ τὸν ἥλιον, οἱ δὲ τὸν μυθικὸν ἐξεδέξαντο. οἱ μὲν οὖν τὸν οὐρανὸν λέγοντες παρατίθενται τὸν ποιητὴν λέγοντα (II XIX 357) ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτόνται, τουτέστιν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ Ἄρατον αὐτὸν ἐν τοῖς ἐξῆς (v. 224) λέγοντα περὶ τοῦ Ἰππου ἐν Διὸς εἰλεῖται ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, οἱ δὲ Δία τὸν αἰθέρα παραλαβόντες παρατίθενται Εὐριπίδην λέγοντα (fr 941 N.).

15

ὄρῃς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὕγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

καὶ ἴσως Ζῆνα (ἄν) τις αὐτὸν καλοῖη διὰ τὸ πυρώδη εἶναι τὸν αἰθέρα, ἀπὸ μὲν τοῦ αἰθεσθαι αἰθέρα, ἀπὸ δὲ τοῦ ζῆν ἢ παρὰ 20 τὴν ζέσιν Ζῆνα. οἱ δὲ Δία τὸν ἥλιον νοήσαντες λέγουσιν, ὅτι π. καὶ Σοφοκλῆς Δία τὸν ἥλιον καλεῖ λέγων (fr 1017 N.)

Ἥλι', οἰκτεροῖς ἐμέ,
(ὄν) οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν
πατέρα <τε> πάντων

25

καὶ ἔννοιαν τῆς δόξης ταύτης φασὶν ἔχειν τὸν ποιητὴν, ὅταν λέγῃ (II XIII 837) ἡγή δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγάς καὶ τὸ ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπ- 1164 M.

1 ἐγκαλοῦσι Wll: ἐπικαλοῦσι V || 3 ἔθει V (ut coni Haupt); σχήματι olim ego (cf Leabonax ed Rud Mueller Gryphiae 1891 p. 36), τῷ ἐκ οὕτως Wll || 4 πολλὰ V || 5 ἐκ Διὸς ἐκ V || 5, 6 corr Valckenaer: δὲ αἰεῖ σοι με V; δὲ ἀείσομι (sic) coni Scal || 6 ἀρχομένα corr Bergk: -όμενα V; -όμενος coni Scal || τε scripsi: δὲ V || 7 λέγοι corr Scal: λέγει V | ἄποθεν coni Scal || 11 ἐκποτόνται Homeri codd || 13 εἰλεῖται V || 16 τὸν ὁ. schol Ven B* ad II XIV 200 p. 51, 15 al (item coni Scal): τόνδ' ὁ. V || 17 περιεέχοντα V (cf schol II l c ἐπήγαγε, κατὰ τί ἄπειρον εἴρηκεν, ὅτι κατὰ τὸ τὴν γῆν ἔχειν πέριξ ὕγραῖς ἀγκάλαις al) || 18 τοῦτο V || 20 ζεῖν coni Pet | ἡ scripsi: καὶ V || 21 ζέσιν corr Pet (cf Etymologica al): ζήτησιν V || 23 ἡέλιοιο κτεῖρει ἐμέ V: corr M. Schmidt Bergk Nauck; ἡέλιος οἰκτερεῖ ἐμέ coni Scal || 24 suppl Pet || 25 suppl Wagner; (καὶ) πατέρ' ἀπάντων suppl et coni Pet

ακούεις' (Π III 277), παρό ἐστι 'πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας' (Hesiod Opp 267). οἱ δὲ Δία τὸν ἀέρα ἀκούσαντες φέρουσι μάρτυν Φιλήμονα τὸν κωμικόν· φησὶ γάρ (fr 91 K.).

5 ὃν οὐδὲ εἰς λέληθεν (οὐδὲ ἐν ποιῶν,
οὔτε) κακὸν οὐδέ γ' ἐσθλόν, οὗτός εἰμ' ἐγώ
Ἄηρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.

διὸ καὶ τὸν Ἄρατον ἐπάγειν (v. 2, 3) 'μεσται δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγνῖαι, Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί'. πάντῃ γὰρ Διὸς
10 κεκρήμεθα· σπῶντες γὰρ τὸν ἀέρα ἀναπνέομεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ βίῳ φαμέν τὸν Δία ὕειν καὶ διοσημίας καλοῦμεν καὶ νεφεληγερέτην παρὰ τοῖς ποιηταῖς εὐρίσκομεν. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐν τῷ ἀέρι. οἱ δὲ Δία τὸν μυθικὸν τὸν Κρόνου παῖδα νοοῦσιν. ἡμῖν δὲ δοκεῖ τριχῶς ὑπὸ τοῦ Ἄρατου
15 προφέρεσθαι, μυθικῶς μὲν, ὡς ὅταν λέγῃ (v. 31, 2)·

εἰ ἔτεδ' ὃν,

Κρήτηθεν κείναι γε Διὸς μεγάλου ἰότητι.

ἔστι γὰρ καὶ φυσικῶς καὶ μυθικῶς ἐξηγήσασθαι τὸ προσίμιον. τὸ δὲ 'ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται' (Π XIX
20 357) 'ἐξ οὐρανοῦ' νοῆσαι ὅλον ἐστὶ πλάσμα· Ὅμηρος γὰρ οἶδε τὸν Δία ὄμβρων παραίτιον (Π XII 25. Od XIV 457). καὶ πάλιν τὸ 'ἐν Διὸς εἰλεῖται' (v. 224) ὡσαύτως παραλαβεῖν ἀνότητον· οὐ γὰρ εἶπεν ἐν Διί, ἀλλ' ἐν τῷ τοῦ Διὸς κλίματι ἢ οἰκητηρίῳ (τῷ) οὐρανῷ κατὰ παράλειψιν, ὡς ἐν παιδοτερίβῳ ἢ
25 κισσαριστοῦ.

276 P. || οἰκειότατα δὲ ἀπὸ Διὸς ἤρξατο ὡς ποιητοῦ καὶ τῶν ὄλων ~ schol graeca
δεσπότου, ὥστε τὰ λοιπὰ προσίμια παραιτητέον (cf p. 80, 1)· καὶ γὰρ Ἡσίοδος (Opp 2), οὐ μάλιστα ζηλωτὴν τὴν Ἄρατον φάμεν γεγενέναι, ἀπὸ Διὸς ἤρξατο.

1 ἰδὼν Hesiodi codd: εἰδὼς ὁ τοῦ V | 2 νοήσας Hesiodi codd: νοῶν V | 5 <οὐδὲ ἐν ποιῶν> supplevi e schol Germ p. 55 Breys (cf Aratea p. 26) et Stobaei Ecl p. 39. 120 W. | 6 <οὔτε> supplevi e schol Germ | οὐδέ γ' ἐσθλόν scripsi: οὔτε ἐσθλόν V, οὔτε γε ἐσθλόν schol Germ (unde οὔτε γ' ἐσθλόν Scal), οὐδ' αὖ ποιήσων οὐδὲ πεποιχῶς πάλοι οὔτε θεος οὐτ' ἀνθρώπος ex interpolato exemplari Stob bis; οὔτ' ἄρ' ἐσθλόν coni Meineke Kock | εἰμ' V Stob bis | 11 διοσημίας scripsi: διοσημείας V | 17 καὶ νήγε V | μεγάλῳ V | 22 εἰλεῖται V | 23, 4 cf Ach c. 5 (p. 35, 31. 37, 3) | 24 supplevi | cf Ach c. 5 (p. 35, 31. 37, 3)

ἡτιμάσαντο δέ τινες, ὅτι ἔγκειται τὸ σ τῷ ἀρχώμε-
(σ)θα. ὁμοιον δέ ἐστι τῷ παρὰ τῷ ποιητῇ 'χαζώμε(σ)θα'
(Π V 34) καὶ 'σοὶ πάντες μαχόμε(σ)θα' (Π V 875).

ἀρχώμεσθα δὲ εἶπεν ὡς κοινὰ πᾶσι γράφων, οὐχ ὡς
Ἀπολλώνιος ἐξ ἰδίου μόνου προσώπου 'ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε' 5
(Arg I 1).

τὸν οὐδέποτε: ἄρθρον προτακτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ὄν
διὰ τὸν συγκρουσμόν.

ἄνδρες δὲ ἰδικὸν ἀντὶ γενικοῦ τοῦ ἀνθρῶπου· καὶ ὁμοιον
τῷ 'ἄλλοι μὲν θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταί' (Π II 1). 10

2, 3. μεστὰι δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἄγνιαι: ὅτι καὶ
οἱ ποιηταὶ πανόπτην καλοῦσιν· ὃ Ζεῦ πανόπτα πανταχοῦ'
(Tr gr fr adeap 43 N.) καὶ 'ἥελιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷς' (Π
III 277).

ἄγνιαι δὲ τὰ ἄμφοδα, δι' ὧν τὰ γνῖα φέρομεν. 15

ἄγοραί δὲ αἱ ἐκαλησῖαι καὶ αἱ σύνοδοι. λέγεται γὰρ καὶ 1165 M.
βουλαῖος Ζεὺς καὶ ξένιος καὶ ἐταίρειος φίλιος φυτάλιμος ἐπι-
κάρπιος.

3. μεστῇ δὲ θάλασσα καὶ λιμένες: ἐμπόριος καὶ λι-
μένιος καὶ κερδῶιος τοῖς ἐμπόροις. 20

5. ὃ δ' ἥπιος ἀνθρῶποισιν: ἐπεὶ πατὴρ ἀνδρῶν τε
θεῶν τε, διὰ τοῦτο καὶ 'ἥπιος'. 'πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν' (Od
II 47 al.).

7. λέγει δ', ὅτε βῶλος ἀρίστη: γράφεται καὶ 'ἀροστή'
ἢ ἀροσίμη, (οὐκ εὖ)· ἐπιλέγει γὰρ 'βουσί τε καὶ μακέλ(η)ισι' 25
(v. 8). μακέλαις δὲ οὐκ ἀροῦται γῇ.

9. γυρῶσαι: κύκλῳ περισκάψαι· πᾶν γὰρ τὸ κυκλοτερές
γυρόν. 'γυρὸς ἐν ὥμοισιν' (Od XIX 246).

10. αὐτὸς γὰρ τάδε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξε:
τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ εἰδῶλα. παρὰ δὲ τὸ ἐστηρίχθαι ἡτυμο- 30
λόγησε τῶν ἀστέρων τὸ ὄνομα. ἄλλοι δὲ φασιν ἀπὸ Ἀστραίου.
διὰ δὲ τοῦ ἐστήριξε τὸ ἀκίνητον τῶν ἀπλανῶν ἐδήλωσεν.

1 τὸ σ τὸ ἀρχώμεθα V || 2, 3 supplevi || 7 lemma separavi (ut semper
in hoc fragmento) || 9 ἄνδρες scripsi: ἀνδρός V || 12 corr Meineke: πανταχοῦ
ὃ Ζεῦ πανόπτα V || 17 ὡς ξ.: corr Wil || φίλιος cetera indicis exempla (cf
ex gr Anecdota varia ed Studemund et Schoell I p. 267): φίλος V || φυτάλ-
μος corr Scal (cf cetera indicis exempla ib): φυτάλιμος V || 19 ἐμπόριος
V: corr Pet || 25 deesse aliquid vidit Pet, supplevi || 26 γῇ scripsi: τις V ||
30, 1 ἐτυμολόγησε V || 32 τοῦ scripsi: τὸ V | ἐδήλωσε V

12. τετυγμένα: παρωιχημένου χρόνου ἀντὶ μέλλοντος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ (Od V 90)· 'εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν' ἀντὶ τοῦ τελεσθησόμενον.

13. ἀνδράσιν ὠράων: ἀντὶ τοῦ ὠρῶν.

5 14. ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται: ἀσφαλῶς φυντεύσωσι, πρρ. παθητικῶι ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, ἥ 'ἵνα φαίνεται', ὡς 'σπάρτα λελυται' (Π II 135).

15. χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειρα: 'οὐδέ τε καὶ μέγα χαῖρε' (Od XXIV 402).

10 16. αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή: ὧ Ζεὺς σὺ καὶ ἡ σὴ γενεά, ἥτοι οἱ Τιτᾶνες, ὡς καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ (fr 42 K.) 'γηγενέας τε θεοὺς προτερηγενέας Τιτῆνας'. καὶ Ὅμηρος (Π XIV 201. 302) 'Ἰκσανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν'. εἰ δὲ ὡς πρὸς ἀνθρώπους 'προτέραν' νοήσομεν, λέγοι ἂν τὴν τε-
15 τάρτην ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ γένους τὴν τῶν ἡμιθέων (Hesiod Opp 160)· ἡμεῖς γὰρ τῆς πέμπτης γενεᾶς. Τιτῆνας δὲ διὰ τοῦτο λέγει χαίρειν, ἐπειδὴ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς Ἀστραῖον ἓνα τῶν Τιτᾶνων ὄντα ὑμνεῖ λέγων (v. 98, 9)·

εἴτ' οὖν Ἀστραίου κείνου γένος, ὃν δά τέ φασι

20 ἄστρον ἀρχαίων πατέρ' ἔμμεναι.

δύναται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ τοῖς προειρημένοις καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις συνάπτεσθαι, ὥσπερ καὶ χαίρετε δὲ Μοῦσαι (v. 16) καθ' ἑαυτό.

17. εἶτα μάλα πᾶσαι ὑφ' ἓν.

25 17, 8. ἐμοί γε — ἀστέρας εἰπεῖν ἥ(ι) θέμις εὐχομένῳ τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν: τὸ θέμις ἀμφίβολον· ἥτοι γὰρ τῷ προτέρῳ συναπτέον ἢ τῷ ἐξῆς, ἥτοι ἀστέρας εἰπεῖν ὡς προσήκον τεκμήρατε, ἢ εὐχομένῳ ὡς προσήκον παρᾶσχετε εἰπεῖν, ὧ Μοῦσαι.

30 18. τεκμήρατε: μέχρι τέλους εἵπατε· τέμωρ γὰρ τὸ τέλος.

ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΚΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

4 schol post l. 7 V: traieci | 6 an ἵνα φύηται? | 9 corr Wil: οὐ λέγει κ. V | 11 ὡς scripsi: ἴσως V | 12 τε ante Tit. del editores Antimachi | 22 χαίρετε in Arati cod M eodem vitio affectum | 28 προσήκον alt scripsi: -ήκοντα V.

III ANONYMUS I

V(aticanus) 191 bombycinus s. XIV (cf p. 2)

ΕΞ ΕΤΕΡΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Προοίμιον.

165 P. 995 M. || Καλὸν κατὰ τὸν Κυρηναῖον (Callim Epigr XXVII) ἀμείψασθαι τῷ λόγῳ τὸν Ἀράτου πόνον, ὃν ἐπόνησεν Ach 1 c. 1
p. 28 sq. c. 20
p. 48

5 ἥμενος (οὐδὲ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν·
Πλημάδας εἰσορόωντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βούτην
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν)

ὑπὲρ τὸν Ἰθακήσιον κυβερνήτην (Od V 271—3)· τῷ μὲν γὰρ
Ἀλικαρνασσεῖ (Herod I 8) ὅσα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν τυγχάνει,
10 Ἄρατος δὲ τὴν μάθησιν ἅμα τοῖς ὥσιν ἐπιδείκνυσιν τοῖς ὁμμα-
σιν. οὐ περὶ ἀστρολογίας δέ, ἀλλὰ περὶ ἀστρονομίας τὸν λόγον
ποιούμεθα, μαθήματος εὐχρήστου τῷ βίῳ, δι' ὃ καὶ ἡ Μέτω-
νος γεωμετρία καὶ ἡ Πυθαγόρου φιλοσοφία. τοῦτο τὸ μάθημα
κυβερνήτην μὲν ἐν καιρῷ πεποίηκεν (Ὀδυσσεύς), Ἀτρεΐα δὲ βα-
15 σιλέα· 'δείξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδόν' καὶ τὴν ἄρνα
ἔλαβε τὴν χρυσὴν καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέειλε (Eur fr 861) 'πολυ-
χρύσειο Μυκήνης' (Il XI 46 al). οὐδὲ μὴν οὐδὲ Ὅμηρος τοῦ μα-
θήματος ἀμύητος, ἀλλ' οἶδε μεθ' Ἑφαίστου τὰ κατ' οὐρανὸν
ἄστρο τῇ τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδι ἐγγράφειν. παρ' αὐτῷ δὲ καὶ
20 στρατιώτης νυκτομαχῶν τοῖς ἄστροις τὴν νύκτα μετρεῖ (Il X
252 sq.)·

ἄστρο δὲ δὴ προβέβηκε· παρώιχηκεν δὲ πλέον νύξ
τῶν δύο μοιρῶν, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείπεται.

εἰ δέ τῳ φίλον καὶ τὰς παρ' Ὀμήρῳ ἀλληγορίας ἐξετάσαι,
996 M. 25 ῥαϊδιὸν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ τοῦ πόλου καὶ τὴν αἰθρὴν κίνησιν καὶ

4 ἐπόνησεν scripsi (Aratea p. 313): ἐποίησεν V | 8 τὸν Ἰθακήσιον scripsi:
τὸν Ἰθάκης τὸν V | 9 ἀλικαρνασσὶ V | 12 διὸ V: discrevi | 14 supplevi ||
22 πλέον etiam Herodianus schematographus (Rhet gr VIII p. 608, 3 Walz)

τὰ ἡμισφαίρια καὶ τὴν εἰς φῶς αὐτῶν ἀμοιβήν. . . . ἄλλοτε δ' αὐ(τε) Τεθναῖσι' (Od XI 303, 4). μὴ βλασφημῆσις, ἀνθρῶπε, οὐκ ἀποθνή(ι)σκει θεός. τὸ ἀφανὲς τοῦτου θάνατος ἦν. διὰ τοῦτο καὶ ζωγράφοι τέμνουσι τῶν θεῶν τὴν κεφαλὴν εἰς ἴσον ἑκατέρῳ (τῶν) τοῦ πόλου ἡμισφαιρίων.

5

ἀρχτέον οὖν λέγειν περὶ τῆς τῶν πάντων ἀρχῆς.

2. Περὶ ἀρχῆς.

• Posidonianis
of Ach 1 c. 4
(p. 84 et 82)

|| Ὅ τῶν ὅλων δημιουργὸς τῶν πάντων στοιχείων ἀτάκτως ἐν ἀλλήλοις πλανωμένων καὶ στρεφομένων καὶ περὶ ἄλληλα κυλινδουμένων καὶ φερομένων ἀκόσμως πνεῦμα θεῖον ἐμβάλλει, ὅπερ 10 οἱ ποιεῖται καλοῦσι νεῖκος (ἦν γὰρ τὸ πᾶν εἰς ἑαυτὸ συντεθλιμμένον ἀσχοῦ τρόπον καὶ ἐν τῇ θλίψει συμμεμνῆς). τὸ δὲ πνεῦμα τὸ θεῖον ἐμπροσθὶν ὠ(ι)οτόκησε τὸ πᾶν διαστήσαν καὶ ἀνευρύναν ἀπ' ἀλλήλων τὰ στοιχεῖα. τοῦτο τὸ γενόμενον χάος 15 οἱ ποιεῖται καλοῦσι διὰ τὸ κεχηνέναι. ἐκ τοῦ πνεύματος ὁ πόλος γίνεταί, οὗ τὸ ἄνω χάσμα οὐρανὸς διπλοῦς, ὃ μὲν ἄνω αἰωροῦ- 188 P. μενος, ὃ δὲ κάτω κυλινδούμενος. τὴν γῆν οὖν οὕσαν βαρυτάτην μέσην συνέβη συναχθῆναι (ὀρμήσασαν γὰρ διὰ βαρυτέτα δύναι κάτω)· τὸ (γὰρ) πνεῦμα πανταχόθεν περιελάσαν αὐτὴν ἐν μέσῳ στήναι τοῦ παντὸς φυσήματος συνέσχεν. ἔμεινεν οὖν πᾶσα ἡ 20 γῆ τῶν μὲν ἄνωθεν ἐκαρεμαμένη, τοῖς κάτωθεν δὲ ἐπαιωρουμένη κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ φακοῦ καὶ τῆς φύσης παράδειγμα· καὶ 987 M. γὰρ φακοειδὴς ἐστίν ἡ γῆ, ἐκ μὲν ἑκατέρων τῶν μερῶν τοῦ τε ἄνω καὶ (τοῦ) κάτω πρὸς ὕψος ὀγκουμένη, πρὸς δὲ τὰ πέρατα εἰς λεπτότητα στενοχωρουμένη. ὥς οὖν ὑποστάθμη οὕσα διὰ τὸ 25 βάρος πρώτη μετὰ τὸ χάος πέπηγεν. διὰ τοι τοῦτο καὶ Ἡσίοδος τοῦτ' εἰδὼς φησιν (Theog 116 sq.).

ἦτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα γαί' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.

ὅτι δὲ καὶ μέση ἡ γῆ, μαρτυρεῖ Ἄρατος λέγων (v. 22, 3)·

90

ἄξων αἰὲν ἄρηρεν, ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη μεσσηγὺς γαῖαν.

1 lacunam indicavi, suppleas <ὥς ἐν τῷ> vel simile || 2 βλασφημῆσις scripsi: -ήσας V; -ήσαις (sic) conl Pet || 4 ἴσον V || 5 ἡμισφαιρίων scripsi: τὴν ἰσομοιρίαν V; 'deest νέμοντες aut aliquid simile' Pet || 10 ἐμβάλλει corr Pet: -αλεῖ V || 11 corr Pet: καλοῦσιν εἰκός V || 12 συμβεβηκός conl Vict || 15 ὁ πόλος scripsi (Aratea p. 139 D): ἀπλόθεν V || 19 supplevi || 20 φουση-ματος V || 22 sqq. cf Ach 1 c || 24 ὀγκουμένη scripsi: οἰκουμένη V || 31 ἄξων' ἀδενάρηρεν V

τὸ γὰρ 'ἀτάλαντον' ἀντὶ τοῦ ἀκίνητον. περὶ δὲ τὴν γῆν κυκλικῶς ἄλλη ἐστὶν ἐπάνω σφαῖρα ἢ τοῦ ὕδατος μελίσων τῆς γῆς (τὸ γὰρ περιέχον τοῦ περιεχομένου μελίζον εἶναι δεῖ), μετὰ δὲ τὴν τοῦ ὕδατος εὐθὺς ἢ τοῦ ἀέρος καὶ αὐτὴ κυκλῶι τὸ ὕδωρ περιέχουσα, μετὰ δὲ τὴν τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ αἰθέρος. διὸ καὶ Ὁμηρός που λέγει (Π XIV 287 sq.).

εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἥ τότε' ἐν Ἰδίῃ μακροτάτῃ πεφυσία δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε.

εἰσὶν οὖν τέσσαρες σφαῖραι, αἱ στοιχεῖα καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ διὰ τὸ στοιχῶι καὶ τάξει ἕκαστον αὐτῶν ὑποκελεσθαι, ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁμοστοίχους ἐκάλεσε (fr 146a B.) τὰς ἐν τάξει χορευούσας παρθένους. καὶ ἐν γραμματικῇ στοιχεῖα καλοῦμεν τὰ γράμματα διὰ τὸ στοιχῶι καὶ τάξει τὰς ἐξ αὐτῶν πλέκεσθαι συλλαβὰς. μέσα οὖν ἐστὶ τὰ βαρὴ στοιχεῖα· θαυμαστῶς γὰρ πάντα κατέταξεν ὁ δημιουργός· ὁ γὰρ αἰθέρ καὶ τὸ πνεῦμα πάντα εἰς ἑαυτὰ ἔξωθεν ἐπάγεται καὶ οὔτε τῷ ἀέρι ῥυτῆναι συγχωρεῖ οὔτε τῷ ὕδατι χυθῆναι, ἀλλ' ἕκαστον μόνιμον τοῦ τόπου τηρεῖν τὴν στάσιν κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ λύχνου ὑπόδειγμα καὶ τῆς παρὰ τοῖς λατροῖς σικύας, ἥ τῷ πυρὶ πρὸς ἑαυτὴν ἄγχει τὰς φλέβας. ὁ μὲν οὖν ἀήρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς συνέχεται, τὸ δὲ πῦρ μετὰ τοῦ ἀέρος (συνέχει) τὰ πάντα. διὸ τοῦτο (τῷ) ὕδωρ καὶ γαλα γένοισθε, οὐχ ὥς τινες, κατάραν τοῖς στρατιώταις κατηράσατο, ἀλλὰ τὸν ὄκνον εἰδὼς ἐκ τῶν βαρυτάτων ὄντα στοιχείων τὴν βαρύτητα αὐτοῖς ὠνεῖδισεν εἰπὼν (Π VII 99) 'ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαλα γένοισθε.'

schol Π
ATB 1 c

3. Εἰ ἔστηκεν ἡ γῆ ἢ κινεῖται.

Τινὲς καὶ αὐτὴν συμπεριστρέφεσθαι τῷ παντὶ φασιν, ἀναισθήτως δὲ ἡμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἔχειν διὰ τὸ ἐν μικρῷ (μ)ορίῳ τῆς γῆς κατοικεῖν. βέλτιον δὲ αὐτὴν ἀκίνητον λέγειν πανταχόθεν ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὴν στοιχείων περιωθυμένην. δῶμεν δὲ καὶ ὑπόδειγμα. ὁ ἄξων ἀπὸ ἀρκτικού πόλου μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ διήκει διὰ τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἰκνούμενος. ἡ γῆ οὖν βαρυτάτῃ οὕσα ἐνείρται καὶ ἐμπεπερόνη-

12 καλοῦμεν scripsi: μὲν καλεῖ V; καλεῖται conl Pet | 13 ἐξ scripsi: ἐπ' V | 16 ἐπάγεται scripsi dubitanter: ἐπαι (sic) lacuna 4 fere lltt insequente V | πτῆναι V: correxi, cf p. 68 | 17 ἐκάστην V | 18, 9 cf Ach 1 c. 4 (p. 33, 7—11) | 18, 21, 29 supplavi | 29 λέγειν scripsi: ἔχειν V | 31 δῶκεν conl Vict | 33 ἐνείρται corr Pet: ἐνείρεται V

ται ἐμπεριειλημμένη ὑπὸ τοῦ ἄξονος, ὡς μὴ δύνασθαι κινεῖσθαι, τὰ δὲ ἄλλα χαυνότερα ὄντα τόπον ἔχοντα στρέφεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις ὀβελίσκῳ ξύλον ἀκινήτως ἐμπερονήσειεν ἐμπεριθεὶς τῷ ξύλῳ τροχοὺς κυκλοτερεῖς· συμβαίνει γὰρ τοὺς μὲν τροχοὺς κινεῖσθαι, τὸ δὲ ξύλον ἀκινήτεϊν ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος στενοχω- 5 ρούμενον.

Eudorus (Ach 1
c. 4 p. 82 sqq.)?
Diels p. 418¹

|| φασὶ δὲ Διόδωρος καὶ Κοδράτος καὶ ὁ διδάσκαλός μου 998 M.
Ἰσιδωριανὸς διαφέρειν σφαίρας τὸ σφαιροειδὲς ταύτῃ, ἥ ἡ μὲν σφαῖρα κυκλοτερώς πανταχόθεν εἰς λειότητα ἀπῆρτισται, τὸ σφαιροειδὲς δὲ κύκλος, οὐ μὴν ἴσος, ἀλλ' ἔχων εἰσοχὰς καὶ ἔξο- 10 χάς. ἔστιν οὖν ἡ γῆ σφαιροειδὴς ἐν κοιλότησί τε ταπεινουμένη καὶ ἐν ἀναστήμασιν ὑψουμένη. ἦν οὖν οἰκοῦμεν ἡμεῖς γῆν, μαστός ἐστιν καὶ ὥσπερ κορυφὴ τῆς πάσης, καθάπερ καὶ τὰς νήσους ἐν μέσῳ τῷ πελάγει ἐπαναβάσας τῷ ὕδατι ὀρώμεν. οὕτω καὶ τὴν πᾶσαν οἰκουμένην γῆν νήσου τρόπον ἐπέχει(ν φα- 15 σιν) τῷ ὄγκῳ τοῦ ἀναστήματος ἐπανακύπτουσιν· συμβαίνει γὰρ τὸ ὕδωρ κατὰ τινα μέρη τῆς γῆς, καθ' ἃ ἂν τύχηι, ποτὲ μὲν πλεονάζειν ποτὲ δὲ λήγειν οὕτως, ὥστε ἐπινηχομένην φέρε- 167 P. σθαι τὴν γῆν. καὶ τὸ πάθος οὐ περὶ τὸ πάσχον, ἀλλὰ περὶ τὸ βαστάζον, καθάπερ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ γίνεται· τὸ (γὰρ) ὕδωρ 20 ὑπὸ τῶν ἀνέμων κινούμενον ἀνώμαλον δείκνυσι τὴν ἐπιφάνειάν ποτε μὲν κυρτουμένων κυμάτων διὰ τὴν τοῦ πνεύματος σφοδρότητα, εἰθ' ὑπὸ τῆς φυσικῆς ἀνάγκης εἰς λειότητα διαχεομένων. εἰ οὖν συμβαίῃ κῦμα ὑψηλὸν ὑποδραμεῖν ναῦν, ἐπαιωρίζει μὲν αὐτὴν εἰς ὕψος, διαχυθὲν δὲ συγκατασπᾶι καὶ τὴν ναῦν. καὶ ἡ 25 κίνησις οὐ τῆς νηός, ἀλλὰ τοῦ ὕδατος γίνεται. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τῶν στοιχείων ἕκαστον οὐ τὴν ἑαυτοῦ μόνην ἔχει φύσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν λοιπῶν, καὶ οὐδὲν ἄμοιρον τῆς τῶν λοιπῶν μετουσίας.

Eudorus (Ach 1
c. 5 p. 86)

|| ἐπὶ τοῦτοις δὴ τοῖς στοιχείοις ἔξωθεν ἐσσι πάντα περι-
έχων ὁ οὐρανός, σφαῖρα πέμπτη, οὔτε βαρὺς οὔτε κοῦφος, ἀλλὰ 30 μεμιγμένην ἐκ πάντων ἔχων τὴν κρᾶσιν (διὸ καὶ τὴν σύστασιν ἐκ τῆς κρᾶσεως βεβαίαν ἔχει), καὶ ὠνόμασται παρὰ τὸ ὀρούειν, ὃ ἐστὶν ὀρμαῖν· προώρμησε γὰρ ὁ οὐρανὸς τῶν ἄλλων στοιχείων.

Posidonius (Ae-
tius p. 886 D.)

|| εἰ δὲ ἔστι τι κενὸν ἔξωθεν τοῦ οὐρανοῦ, οὐ περιέργος ἡμῖν ἡ ζήτησις. πλὴν οἱ Στωϊκοὶ λέγουσιν εἶναι (ταύτῃ γὰρ διαφέρειν 35

3 ἐμπερονήση V || 4 κυκλοτερώς V: correxi || 7 φησὶ V || 11 τε ταπεινου-
μένη corr Pet: τεταπεινωμένη V || 13 ὥσπερ καὶ V: traieci || 15 γῆν νήσου
corr Pet: γενήσουσι V | ἐπέχει(ν) suppl Pet | <φασί> supplevi | cf Diels p. 18
(Aratea p. 20) || 18, 9 φέρεσθαι scripsi: οἰεσθαι V || 20 supplevi || 27, 8 ἀλλ'
καὶ τὴν scripsi: ἀλλ' ἑκάστων V || 31 ἔχων scripsi: -ει V

τὸ ὅλον τοῦ παντός), ἀλλ' οὐκ ἄπειρον, ὡς Ἐπίκουρος (p. 211 Us) καὶ οἱ λοιποὶ (cf Aetius p. 316 D.). ἐπεὶ δὲ συμμεμίσχθαι τῷ ὕδατι τὴν γῆν φαμεν τυχόν, ἀμφοτέρων ποιεῖμα ἦν ὁ ἄνθρωπος. Ἡσίοδος (Opp 61) 'γαίαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν 5 αὐδὴν Καὶ (σθένος).' τοῦτό ἐστιν ὁ μῦθος ὁ Προμηθέως.

4. Εἰ ζῶια τρέφει ὁ αἰθέρ.

|| Ὁ μὲν ποιητής που λέγει (II XVII 425) 'δι' αἰθέρος ἀν- Heraclitus
Alleg c. 40
(p. 88 sq. M.)
Probus ad Verg
Ecl VI 81
(p. 19 sq. K.)
γέτοιο' ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ὡς τινες, αὐτὸν αἰνιττόμενος (ἤς γνώμης κινδυνεύει καὶ ὁ Πίνδαρος εἶναι λέγων [OI I 10] 'ἐρήμας 10 δι' αἰθέρος'), εὐρίσχομεν δὲ αὐτὸν ζωογονοῦντα καὶ ζῶια ἔχοντα, μάλιστα τοὺς πλάνητας, διὰ τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ὅμηρος (II III 277) 'Ἥελιος — ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις' ζῶιον εἰπὼν ἔδειξε τὸν ἥλιον. τί οὖν λέγομεν ἀτρέγετον; οὐ τὸ ἄκαρ-
πον καὶ ἄγονον; ἔοικε δὲ καὶ διὰ τὴν τάξιν τοῦ παντός καὶ τὴν 15 φύσιν. Ὅμηρος οὖν καταμίσγνυσι τὸ μυθῶδες τῷ φυσικῷ· ὁ γὰρ Ζεὺς, ὃν φαμεν εἶναι τοῦ παντός δημιουργόν, πρὸς τὸν ἄερα τὴν Ἥραν λέγει (II XV 18 sq.).

ἢ οὐ μένηι, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἔηλα;

999 M. 20 ἔστι μὲν γὰρ ὁ κρεμάμενος ἀπὸ Ἥρας, οἱ δὲ ἄκμονες τῶν στοι-
χείων τὰ βαρύτερα τοῦ ἀέρος ἡρηγμένα, ὁ δὲ χρυσοῦς δεσμὸς
τῶν χειρῶν τὸ πῦρ· συνδέεται γὰρ τῷ αἰθέρι τὸ πᾶν. ζῶια
δὲ τοῦ ἀέρος τὰ ἐν τῷ αέρι φερόμενα αὐτομολήσαντα πρὸς
τὸ φυσᾶν.

25

5. Περὶ κύκλων.

|| Κύκλοι δὲ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ἰα', ἀρχτικὸς ἀνταρκτικὸς τρο- Ign
πικοὶ δύο ἰσημερινὸς ὀρίζων μεσημβρινὸς ζωιδιακὸς γαλαξίας
κόλουροι δύο. μνημονεύων δὲ αὐτῶν Ἄρατος οὐθετέρως αὐτοὺς
καλεῖ (v. 460, 1, Aratea p. 53).

30

ἄρκιος εἶην

ἀπλανέων τά τε κύκλα τά τ' ἡέρι σήματ' ἐνισπεῖν.
ἐπαινωῶν δὲ αὐτῶν τὴν ἰσότητα τῆς δημιουργίας

3 τυχόν coni Pet: -ὦν V || 4 (ὡς) H. supplet Pet || 5 supplevi || 6 ζῶα
et ita fere semper ac derivata || 8 αἰνιττόμενος corr Pet: -οι V || 14 ἄγονον
scripsi e l. 8: γὰρ γῆν V || 15 καταμίσγνυσι scripsi: -ὤς V || 21 χρυσοῦς corr
Pet: -ὃς V || 23, 4 non intellego

οὐκ ἂν Ἀθηναίης (φησὶ) χειρῶν δεδαμηένος ἀνὴρ
 ἄλλῃ κοσμήσειεν
 (v. 529 sq.). εἰσὶ δὲ οὗτοι· ἀρκτικός θερινὸς τροπικὸς ἱσημερινὸς
 χειμερινὸς τροπικὸς ἀνταρκτικός. οὗτοι οἱ πέντε καλοῦνται παράλ-
 ληλοι διὰ τὴν τάξιν τῆς θέσεως· κεῖνται γὰρ παραλλήλως ἐφεξῆς. 5
 ὁ μὲν οὖν ἀρκτικός, ὁ ἄνω πρὸς τῷ ἄκρῳ τοῦ ἄξονος τῷ
 ὑψηλῷ, καλεῖται κατὰ τινος, ὅτι πρῶτος ἄρχεται, τὸ δ' ἄληθές,
 ὅτι ἐν αὐτῷ τὰς καλουμένας Ἀρκτους ἔχει. ἐντεῦθεν μανθάνομεν
 τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ (Π XVIII 487—9, Od V 273—5).

Ἀρκτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπέκλησιν καλέουσιν, 10 188 P.
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖ,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοστρῶν Ὠκεανοῖο.

οὕσα γὰρ ἐν τῷ ἀρκτικῷ, ὡς ὁρῶμεν, οὐ καταδύεται, ὡς δὲ ἡ
 χάρις φησὶν ἡ ποιητική, ἐν Ὠκεανῷ οὐ λούεται. ζητοῦμεν οὖν,
 πῶς μόνην αὐτὴν εἶπε μὴ λούεσθαι, τουτέστι καταδύεσθαι, καὶ 15
 τοῦ Δράκοντος καὶ μέρους τοῦ Κηφέως μὴ καταδυομένου. λυθί-
 σεται οὖν τὸ ζητούμενον ἐν τῷ περὶ ἀρκτικοῦ λόγῳ (in scholiis?).

εὐθὺς μετὰ τοῦτον καταβαίνοντι ἐστὶν ὁ καλούμενος θερι-
 νὸς τροπικός, ὅτι γενόμενος ἥλιος ἐν Καρκίνῳ, ὃς κεῖται ἐν
 αὐτῷ, θερινὰς τροπὰς ποιεῖται, κατὰ Μακεδόνας μὲν Πανήμου 20
 εἰκάδι τετάρτη, κατὰ δὲ Ἀλεξανδρέας Ἐπιφὶ τετάρτη εἰκάδι.
 περὶ τοῦτου φησὶν Ἀράτος (v. 497—9, Aratea p. 94).

τοῦ μὲν — τε — δι' ὅκτῳ μετρηθέντος
 πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης,
 τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ. θέρεος δὲ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν. 25
 μετὰ τοῦτον ὑποκαταβάντι ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱσημερινός,
 ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ φερόμενος, ὅταν κατὰ
 Κριὸν γέννηται ἢ κατὰ Χηλὰς, τὰς καλουμένας ὑπ' Αἰγυπτίων
 Ζυγόν, ἱσημερίαν ποιεῖ, ἅπαξ μὲν Θαμενῶθ εἰκάδι τετάρτη,
 ... τουτέστι Γορπιαίου. καὶ ἐν Κριῷ μὲν ἑαρινὰς ποιεῖ τροπὰς, 30
 ἐν δὲ Χηλαῖς, ἥτοι Ζυγῷ, φθινοπωρινὰς.

μετὰ τοῦτον κατ' ἐναντίαν ἐστὶν ὁ καλούμενος χειμερινὸς
 τροπικός, ἐπειδὴ ἥλιος ἐν Αἰγόκερῳ γενόμενος, ὃς κεῖται ἐν
 αὐτῷ, χειμερινὰς ποιεῖ τροπὰς.

μετὰ τοῦτόν ἐστιν ὁ καλούμενος ἀνταρκτικός, ἣ ἐπεὶ ἀντι- 35
 κείται ἣ ἐπεὶ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀρκτικῷ.

2 cf ed || 5 post παράλληλοι add ὀρίων μεσημβρινὸς ζωδιακὸς γα-
 λαξίας κόλουροι δύο. οἱ μὲν οὖν πέντε παράλληλοι καλοῦνται V || 15 cf
 p. 112 || 20 παναίμου V || 23 μετρηθέντας V || 32 ἀνταρκτικός post καλ.
 deleti || 36 ἴσος ut fere V

ἔστι δὲ ἴσος ὁ ἀρκτηκὸς τῷ ἀνταρκτηκῷ, ὁ χειμερινὸς τροπικὸς τῷ θερινῷ τροπικῷ. ὁ δὲ πάντων μείζων ὁ ἱσημερινός ἐστι μέσος ὧν, ἰσομεγέθης ὧν τῷ ζωιδιακῷ καὶ τῷ γαλαξίαι.
 1000 M. ἔστι δὲ ζωῖδια τὰ κατὰ κάθετον ἀλλήλοις κείμενα Καρκίνος
 5 Αἰγόκερως, Χηλαὶ Κριεῖ.

ὁ δὲ ὀρίζων λέγεται μὲν, ἐπειδὴ διορίζει κατὰ πλάτος τὰ δύο ἡμισφαίρια, διάζωσμά ὧν τοῦ οὐρανοῦ, κεῖται δὲ ἔξω τῆς σφαίρας ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. τὸ δ' ἀληθές, τῷ νῶι αὐτὸν ἔσω δεῖ παραλαβεῖν κείμενον. οἱ δὲ ποιηταὶ Ὠκεανὸν αὐτὸν καλοῦ-
 10 σιν. ὁ γοῦν Εὐφορίων φησὶν (fr 108 p. 155 M.)· ‘Ὠκεανός, τῷ πᾶσα περίρρυτος ἐνδεδέεται χθών.’

ὁ δὲ μεσημβρινός καλεῖται μὲν οὕτως, ὅτι ἥλιος ἐν τῷ ζωιδιακῷ κύκλῳ φερόμενος, ὅταν γένηται κατὰ μεσημβρίαν, τούτου ἀπτεται· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τῆς ἀναβάσεως ὅσον τῆς κατα-
 15 βάσεως. ἔστι δὲ ὁ χαλκός, ὁ(ς) κύκλῳ ἐν τῇ σφαίρᾳ περι-
 κείμενος διὰ τοῦ ἄξονος ἐμπέπηγεν.

ὁ δὲ ζωιδιακός καλεῖται μὲν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ τὰ ἐφ' ζωῖδια ἔχει. ἔχει δὲ ἐγχαράξεις τρεῖς, αἷς οἱ μαθηματικοὶ ταινίας καλοῦσιν. πλατὺς δέ ἐστιν· ἐν αὐτῷ γὰρ φέρεται ὁ ἥλιος πλατυ-
 20 κῶς. φασὶ δὲ οἱ ἀστρολόγοι, εἴ ποτε παραρρυνεῖ τι τῶν ταινιῶν ἢ τοῦ ἡλίου φορὰ, τέρας εἶναι τότε τὸ γεννώμενον. ἔστι δὲ ὁ κατακεχρισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ μεμιττωμένῳ.

Ἵὁ δὲ γαλαξίας καλεῖται μὲν, ὡς οἱ μῦθοι φασιν, οἱ μὲν <δι> Ἡρακλέα, οἱ δὲ <δι> Ἐρμῆν, ὅτε προσετέθη(σαν) τῷ μαζῷ τῆς
 25 Ἡρας ὑπὸ τοῦ Διός, ἵνα κλέψειεν ὁ θεὸς τοῖς τέκνοις ἀθανασίας τροφήν. ἡ δέ, ἐπεὶ ἡγανάκτησε πρὸς τὴν κλοπὴν, ἐξανέστη καὶ τὴν θηλὴν τοῦ στόματος ἀπέσπασε βλαὶ ἐκμυζῶντος ἔτι τοῦ παιδίου, ὥστε τὸ <ἐκ> τῆς θηλῆς ῥέον τῷ οὐρανῷ κύκλῳ περιχυθὲν ἐκτυπῶσαι τὸ σχῆμα τῆς ἐκροῆς. τὸ δὲ ἀληθές, διὰ τὴν λευκό-
 30 τητα φερωνύμου προσηγορίας ἔτυχεν. ἔστι δὲ ὁ κατακεχρισμένος ἐν τῇ σφαίρᾳ κηρῷ λευκῷ.

Ἵοἱ δὲ κόλουροι λέγονται μὲν, ὅτι τὸ καταδύνον αὐτῶν εἰς τὸν ἀνταρκτηκὸν ἀφανές ὃν ὁλόκληρον ἡμῶν γενέσθαι κολούει τὴν θέαν. εἰ δὲ ἦσαν τέσσαρες, ὡς φασὶ τινες, μέχρι τοῦ βλέ-

Arch 1 o. 24
p. 55

Ign

4 ἀλλήλων V || 8 τὸ corr Vict (cf p. 84, 1 al): τῷ V; τῷ δ' ἀληθεῖ olim ego (Aratea p. 205) || 10 Παριανὸς coni Hiller ego pro Εὐφορίων (ib) || 11 ἐνδεδέεται scripsi (ib): -νται V || 15 ὁ(ς) suppl Pet || 15, 6 sphaerae formam explicat e solida quadam materia factam, item l. 22. 30 || 17 αὐτῷ V || 19, 20 πλατυκῶς scripsi: πλατὺς ὡς V || 23, 4 supplevi || 26 ἐξανέστη ἡγ. V: traieci || 28 ὥστε τὸ scripsi: ὡς τότε V | τῇ θηλῇ V: correxi

ποντος ἀπαρτιζόμενοι, οὐκ ἂν ἦσαν κόλουροι. εἰ δέ τις λέγοι
 'καὶ γὰρ τῶν ἄλλων κύκλων τὰ ὑπὸ γῆν οὐ φαίνονται, ὥστε
 κακεῖνοι κόλουροι', ἵστω, ὅτι τῶν μὲν τοῦ πόλου στρεφομένου
 καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὀφθῆσεται, τῶν δὲ κολούρων καὶ ἐν ταῖς τοῦ
 πόλου στροφαῖς τὰ ἐν τῷ ἀφανεί πάντα καταδέδυνκεν. 5

τούτων τῶν ἰα' διχῇ τέμνουσι τὴν σφαῖραν οἷδε· ὀρίζων
 μεσημβρινὸς ζωδιακὸς γαλαξίας ἰσημερινὸς οἱ δύο κόλουροι. οἱ
 μὲν οὖν κόλουροι καὶ ὁ ἰσημερινὸς καὶ ὁ ὀρίζων καὶ <ὁ> μεσημ-
 βρινὸς κύκλῳ φέρονται καὶ ἴσον τῇ μεταφορᾷ τὸν κύκλον 169 P.
 ἔχουσιν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς σφαίρας εἰσὶ λοξοί. ὁ 10
 γοῦν ζωδιακὸς καὶ λοξίας ὑπὸ τινων καλεῖται, ἐπειδὴ ἥλιος τὰς
 ὁδοὺς ἐν αὐτῷ πορεύεται λοξάς. ἐν δὲ τῷ ἡλίῳ ὁ Ἀπόλλων,
 ὃς καλεῖται Λοξίας ὑπὸ τῶν ποιητῶν, εἶναι πιστεύεται. ἀρχε-
 ται δὲ ὁ ζωδιακὸς ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ἐνθα 15
 συνέχει τὸν Καρκίνον ὁ κύκλος, καταβαίνει δὲ λοξούμενος ὡς 15
 πρὸς τὰ κάτω μέχρι τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ὅπου συνέχει Αἰγύ-
 κερων. τοῦτον τὸν πόρον ὁ ἥλιος, ὡς ἔφαμεν, βαδίζων ὄντα
 λοξόν πη μὲν ὑπερπετεῖς καὶ πλατείας ὁδοὺς βαδίζει τὰς
 ἄνω, ὅταν ᾖ ἐν Καρκίνῳ, ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον κλίμα ἐν
 ὑψηλῷ κείμενον, πῇ δὲ στενὰς καὶ χθαμαλὰς τὰς κάτω, ὅταν 20 1001 M
 ἐν Αἰγύκερῳ, τὰς δὲ μέσας καὶ ἴσας ἀμφοῖν, ὅταν ἐν Κριῷ
 ἢ Ζυγῷ.

6. Περὶ ζωνῶν.

|| Ζῶναι δὲ εἰσιν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς πέντε. ὧν δύο μόναι
 οἰκοῦνται, μία μὲν ἡ μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ θερινοῦ τροπικοῦ, 25
 ἑτέρα δὲ ἡ μεταξὺ χειμερινοῦ τροπικοῦ μέχρις ἀνταρκτικοῦ, αἱ
 δὲ λοιπαὶ ἀοίκητοι δύο μὲν διὰ ψυχρότητα, αἱ ὑπὸ ἀρκτικὸν
 καὶ ἀνταρκτικόν, μία δὲ διὰ θερμότητα, ἡ ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν,
 <ἡ> καλεῖται διακεκαυμένη. οἰκοῦμεν δὲ ἡμεῖς τὴν παρὰ θερι-
 νὸν τροπικὸν τεκμαιρόμενοι, ὅτι ἡμεῖς ταύτην ἔχοντες τὴν οἰ- 30
 κουμένην <ἐν> δεξιᾷ μὲν ἔχομεν τὴν διὰ ψυχρότητα ἀοίκητον
 κατὰ βορρᾶν ζώνην, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν διακεκαυμένην· εἰ γὰρ
 τὴν ὑπὸ χειμερινὸν τροπικὸν ὠικοῦμεν, δεξιᾷ μὲν ᾖ ἂν ἡμῖν
 ἡ διακεκαυμένη, ἀριστερὰ δὲ ἡ πρὸς τὸν νότον κατεψυγμένη.

8 πάντῃ V || 12 λοξάς scripsi cf l. 17, 8: -ός V || 16 τὸν κύκλον post ὅπου
 deleui || 16, 7 Αἰγύκερων scripsi: -ως V || 17 πόρον scripsi: τρόπον V || 20 κεί-
 μενον corr Pet: -ένον V || 21 ἐν alt scripsi: ἡ V; ἡ ἐν conl Pet || 29, 30 θερι-
 νούς -ούς V || 33 χειμερινούς -ούς V | corr Pet: οἰκοῦμεν V | <ἐν> δεξιᾷ
 conl Pet

τινὲς δέ, ὧν ἔστι Παναίτιος ὁ Στωϊκὸς (p. 73 van Lynden, fr 33 Fowler) καὶ Εὐδώρος ὁ Ἀκαδημαϊκός (p. 22 D.), οἰκεῖσθαι φασὶ τὴν διακαυμένην τῆς κράσεως τοῦ ἀέρος γινομένης ἐκ τε τοῦ σφοδροτέρους εἶναι ἐκεῖσε τοὺς ἐτησίας καὶ ἐκ τοῦ τὴν ἀναπνοὴν 5 τῆς ἐκεῖ μεγάλης θαλάσσης μιν γνύναι τὴν ἀναθυμίασιν τῆς ψυχρό- τητος πρὸς τὴν τῆς θερμότητος καῦσιν.

|| καλοῦνται δὲ οἱ ταύτας οἰκοῦντες τὰς ζώνας περιόικοι ἄν- 10 οἰκοὶ ἀντίχθονες ἀντίποδες, περιόικοι μὲν οἱ τὴν αὐτὴν οἰκοῦ- ντες ζώην διὰ τὸ περὶ τὸν αὐτὸν οἰκεῖν τόπον, ἄντοικοι δὲ [ἀλλήλοισ] οἱ τὴν ὑπ' Ἀλγόκερω ζώην τοῖς τὴν ὑπὸ τὸν Καρκίνον οἰκοῦσιν, ἀντίχθονες δὲ οἱ ἐν τῷ κάτω ἡμισφαιρίῳ κατὰ κάθετον οἰκοῦντες τοῖς ἐν τῷ θερινῷ ἢ χειμερινῷ τροπικῷ οἰκοῦσιν. ἄνω δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀντίποδες λέγονται, ἀντίχθονες μὲν διὰ 15 τὸ ἄνω εἶναι καὶ κάτω, ἀντίποδες δὲ διὰ τὸ κατὰ κάθετον ἀλ- λήλων στήναι. συντόμως δὲ εἰπεῖν, οἱ περιόικοι τὰ αὐτὰ δι' ἐκατέρων ἀλλήλοισ ἔχουσι, τὰς τε τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας τὰς αὐτάς. οἱ ἄντοικοι τὸ μὲν τῶν ἡμερῶν ἔχουσιν ὡσαύτως, τὸ δὲ τῶν καιρῶν οὐκ ἔχουσιν. οἱ ἀντίχθονες τὸ μὲν τῶν καιρῶν ἔχουσιν, τὸ δὲ τῶν ἡμερῶν οὐ. οἱ 20 ἀντίποδες οὔτε τὸ τῶν ἡμερῶν οὔτε τὸ τῶν ὥρων. πλὴν καὶ ταύτῃ οἱ ἀντίχθονες ἀλλήλων διαφέρουσιν, ὅσωι τῶν ἄνω ἀγόν- των μακρὰς ἡμέρας οἱ κάτω κολοβωτέρας ἔχουσι τὰς ἐαντῶν ἡμέρας. τὸ δὲ αἷτιον ἢ τῶν κύκλων ἀνισότης.

|| στρέφεται δὲ τὸ πᾶν αὐτὸ περὶ αὐτὸ ὁσημέραι καὶ ὥραι, 25 καθ' οὗ καὶ ὁ Ἀκραγαντινός φησι (v. 138 St) 'σφαῖρος κυκλοτερής, μονίῃ περιηγεί χαίρων' σφαῖρον μὲν καλέσας τὴν σφαῖραν, ὡς καὶ Ὅμηρος ἔσπερον τὴν ἐσπέραν (Od I 422 al), [καὶ] κυκλοτερῇ δὲ διὰ τὸ σφαιροειδές, μονίαν δὲ περιηγέα τῆς στροφῆς τὴν μονήν.

30 || φέρεται δὲ ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἐπὶ τὰς δυσμὰς, ὁ δὲ ἥλιος καὶ οἱ λοιποὶ πλάνητες τὴν ἐναντίαν, τουτέστιν ἀπὸ τῶν δυσμῶν ἐπὶ τὰς ἀνατολάς, ὡς εἶναι διπλὴν κίνησιν αὐτῶν γε, τὴν μὲν ἐρχομένων, τὴν δὲ φερομένων, καθὰ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ μύρμηκος καὶ τῆς νηὸς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ πρὸς τὴν ἐναντίαν

5 τῆς Lynden ego: τοῖς V | 6 scripsi: κρᾶσιν V | 10 seclusi | 13 ἀντίχθονες cf An II 1 p. 125 a 6 | 22 μακρὰς corr Pet: μικρὰς V | 25 scripsi: ἀσκραῖος V | 25, 6 σφαῖρας κυκλοτερεῖ μανία V (cf l. 28 et Ach 1 c. 6) | 26 σφαῖρον scripsi: -αν V | 27 ἔσπερον scripsi: -έριον V | seclusi | 28 μονίαν scripsi: μανίαν V | 30 ἀνατολικῶν V | 32 αὐτῶν corr Pet: -ῶ V | 33 cf p. 48, 15 al | 34 cf Ach 1 c. 20

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

αὐτῆς φορὰν ἔχοντος. πεποίηκε δὲ τοῦτο ὁ δημιουργός, ἵνα μὴ
 μετὰ ῥύμης φερόμενον τὸ πᾶν ἑτεροκλινῇ μίαν τὴν κίνησιν ἔχον
 σφοδράν, ἀνθελκόμενον δὲ καὶ τῆς ἐντόνου φορᾶς μειούμενον
 τῇ τῶν πλανητῶν πρὸς τοῦναντίον ὀλκῇ εὐσταθεστέραν τῆς
 κινήσεως τὴν ὁρμὴν λαμβάνῃ. ὥς δὲ οἱ μῦθοι παῖζουσιν, 5
 ἀπεστράφη ταῦτα τὰ ἄστρο (διὰ) τὰ Θυέστεια δεῖπνα καὶ <ἐν>-
 έμεινε τῇ φορᾷ πλανώμενα.

δεῖ δὲ τὸν τὴν σφαῖραν ἐξηγούμενον ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ
 δυσμᾶς αὐτὴν κινεῖν ἀνατολᾶς λαμβάνοντα τὴν κατὰ πρόσωπον
 αὐτοῦ τοῦ κινούντος φορὰν.

10

1 post ἔχοντος deleti παράδειγμα ¶ 2 μετὰ ῥύμης corr Pet: μεταρ-
 μιῇσαι V | ἑτεροκλινῇ μίαν τὴν scripsi: ἑτεροκλινησίαν τὴν V ¶ 5 λαμβάνοι
 V ¶ 6 supplevi | θυέστια V.

IV ANONYMVS II

**ARATI EPITOMAM ISAGOGIS ET SCHOLII AVCTAM
CONTINENS**

I

V(aticanus 191) s. XIV cf p. 2
 A(mbrosianus C 263 inf fol 306 b) s. XV
 B(aroecianus 119 fol 113 a) s. XV
 L(aurentianus XXVIII 37 fol 1 a) s. XV
 L^{II} (Laurentianus LXXXVII 10 fol 182—183 a) s. XIV } contuli
 Matr(itensis 67) s. XV—XVI, unde caput 7 et alia quaedam Iriarte edidit
 ‘Regiae bibl Matr codices graeci’ a. 1769 p. 239
 P(arisinus 2381 fol 66 b) s. XV in fine mutilus (desinit p. 122, 11); contuli
 Vi(ndobonensis 142) s. XV; contuli usque ad p. 108 fin., cetera passim inspexi
 A codicum ABLL^{II} MatrPVi sive omnium sive plurimorum (his interdum ex-
 ceptis qui notati sunt) consensus

partes II et III solo L^{II} continentur, de ceteris praeter septimam suis locis dictum est

VII

P { P^I (Parisinus 1310) s. XV
 P^{II} (Parisinus 2381) s. XV } contuli
 P^{III} (Parisinus 1630) s. XIV
 P^{IV} (Parisinus 3047) s. XV }
 V (Venetus 636) s. XVI } contulit Corays (Empedocles ed Sturz, Lip-
 A { A^I (Ambrosianus I 202) } siae 1805, p. 678—688)
 A^{II} (Ambrosianus N 234) }

Mor(elliana editio) — Empedoclis Sphaera vel Demetrii Triclinii senariis
 versibus ab eruditissimis viris castigatis descripta e bibliotheca
 Io. a S. Andrea, apud F. Morellum, Parisiis 1586

Hederich — Sphaera Empedoclis notis cum suis tum Christiani illustrata
 ed Hederich, Dresdae 1711

similitudines Arateas in Arati editione adnotatas invenies

I—VI. VIII

I(atina Anonymi translatio) barbare versa ante s. VIII

A (Basileensis AN IV 18) s. VIII—IX; descripsi

B(ruxellensis 10615—10729) s. XII; descripsit M. Hertz

C(olbertinus Parisinus 7897) s. VIII; contulerunt M. Hertz et partem Bethe;
non omnia enotavi

D(resdensis 183) s. IX; contuli

G (Sangermanensis 12957) s. IX; contulerunt M. Hertz et partem Bethe;
non omnia enotavi

K (Coloniensis bibliothecae Metrop 83) s. VIII conlatum a Breysigio et
Bethio et ipse perlustravi totum, neque vero totum enotandum duxi

M(onacensis lat. 560) s. XI—XII; descripsit partem G. Thiele

Ma(tritensis 60) s. XII, cf Iriarte l c

P(uteanus Parisinus 7886) s. IX; contuli

S(angallenses duos 250 [SII]. 902 [SI]) s. X et XI ab Hertzio conlatos per-
lustravi totos, sed raro enotandos duxi

Hygini *Astronomia* ed Bunte a. 1875)

VII

I(atina translatio) e codicibus ADKP a me et B ab Hertzio conlatis

int(erpolata huius translationis recensio) e DK inspectis passim Hertzianis
quibusdam edita est

ARATI EA QVAE VIDENTVR

I

ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

1. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινο-
μένων δέον ποιεῖσθαι πρὸς τῷ
νότῳ ἀντίας ἔχοντα τὰς Ἀρκ-
τους, δεξιὰς τὰς ἀνατολάς, εὐω-
νύμους δὲ τὰς δύσεις. ἡ δὲ
φυσικὴ θέσις τῆς σφαίρας τοῦ
κόσμου ἐστὶ τοιαύτη, ὥστε ἔχειν
μεσουρανοῦντα Καρκίνον ἐπὶ
τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ἀνατολι-
κὰς Χηλὰς ἐπὶ τοῦ ἱσημερινοῦ,
δυτικὸν Κριόν, Δράκοντος κεφα-
λὴν πρὸς τῷ ὀρίζοντι. περι-
έχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος.

2. Περὶ τῆς τῶν φαινο-
μένων θέσεως.

Ἡ δὲ κατὰ τὴν ἐξηγήσιν θέσις
τῶν Ἀράτου Φαινόμενων ἐστὶ

1. Ostensionem quoque de²⁶⁶ P. 1186
quibus videntur oportet fieri ad
austrum ex adverso habens sep-
tentrionem, a dextris orientem,
a sinistris occidentem. naturalis
autem positio sphaerae mundi
haec est, quod sit medio caelo
Cancer super solistitio aestivo, 10
orientales partes super aequinoc-
tiallem, occidentalem Arietem,
Draconis caput deorsum in id 1187 M.
quod terminat. circuit autem
sub quo terminatur. 15

2. Ipsa quoque secundum nar-
rationem positio de quibus Arati

2 titulum dedi e L Vi: Ἐρατοσθέ-
νους ἐν ἄλλῳ Ἰππάρχου εἰς τὰ Ἀράτου
Φαινόμενα V, τῶν Ἀράτου Φαινομέ-
νων προοίμιον Ἐρατοσθένους ἐν ἄλ-
λῳ δὲ Ἰππάρχου AP Butlerianus (Musei
Britannici Add 11886 fol 61 a s. XV—
XVI), εἰς τὰ τοῦ Ἀράτου Φαινόμενα B
Matr, om L¹¹ (cf p. 137) || 4, 5 πρὸς νότῳ ||

A, πρὸς νό P || 5 ἐναντίας AP | ἔχοντι A,
ἔχων L¹¹ | τοὺς B || 6 δεξιὰς ABL:
-ὰ V; ἀρκτους τὰς ἀνατολάς δεξιὰ τὰς
δύσεις εὐωνύμους ἡ δὲ L¹¹ || 7 δὲ ante
τὰς om A || 8, 9 τοῦ κόσμου om L¹¹ ||
9 ὥστε V: ὡς A | ἔχειν V: -ει A ||
14 πρὸς V: κάτω ἐπὶ A || 16, 7 novi
capitis indicium BL¹¹, περὶ τῆς τῶν
φαινόμενων θέσεως in margine B, περὶ
θέσεως Matr

1 Arati ea quae videntur BCDG²KP:
om A cf Prol || 3 titulum sumas ex
eius commentatiunculas quae subse-
quitur inscriptione p. 105 ALTERA
DESCRIPTIO PRAEFATIONIS; os-
tensionem — fieri tinctura rubra pro
titulo scripta A || 5, 6 septemtrionem G ||
8 autem superscr B² | sperae CD, sphae-
rae P; mundi fere B, mundi spere B² ||
9 si B | celo G, caeli CP || 10 cantur G |
solistio aestivo P, solistitium aestivum
CD; superstitionem solis estate B || 11
orientalis G, oriental |||| D, -i D² |
partis G, parte |||| D | equinoctialem
BG, aequinoctialem P, aequinoctiale
(superscripto libra) D² || 12 occidentale
D²G || 15 quod C || 18, 9 narracione po-
nicio G, et ita saepe et hic et ceteri
codd, quae non semper nolo

- τοιαύτη, ὥστ' ἔχειν μεσουρα- videntur talis est, quod habeat
νοῦντα Αἰγόκερων ἐπὶ τοῦ χει- medio caelo Capricornium super
μερινοῦ τροπικοῦ, ἀνατολικὸν hiemalem solistitium, orientalem
Κριὸν ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ, δυτι- Arietem super aequinoctialem,
5 κὰς Χηλὰς, Δράκοντος κεφαλὴν occidentales plagas, Draconis
ἄνω πρὸς τῷ ὀρίζοντι, δπου caput sursum apud arcticum, ubi
'μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ 'miscentur occasu erit et orientis
ἀλλήλοισιν' (Aratus v. 62). ἔχει alterutri.' habet quidem et po-
δὲ καὶ πόλους δύο, ἀρκτικόν, los duos, arcticum totum spa-
10 ὄλον τοῦτον μετέωρον, τὸν καὶ tiosum, qui et aquilus dicitur,
βόρειον λεγόμενον, ἀνταρκτικὸν <ant>arcticum invisibilem, qui et
δὲ ἐν τῷ ἀφανεί, τὸν καὶ νό- australis dicitur.
τιον λεγόμενον.

3. Περὶ κύκλων (cf c. 15).

- 15 Ἔχει δὲ κύκλους μεγάλους τεσ- 3. Habet quidem et circulos
σασας χωρὶς τοῦ ὀρίζοντος, ἐπεὶ maximos quattuor absque illum,
προείρηται μὲν ἔχων μεσημβρι- qui terminat, in quo dictum est
νὸν ἰσημερινὸν ζωδιακὸν γα- qui habens aequinoctialem signum
λαξίαν, ἐλαχίστους δὲ τέσσασας, candidum, parvos autem quat-
20 ἀρκτικόν, ὄλον μετέωρον, ἐφ' ᾧ tuor, arcticum, totum sublimem,
κατεστήρικται ζωῖδια τέσσαρα, in qua adornantur signa quattuor,

1 τοιαύτε ABLPV1 | ἔχειν omissio ὥστε
A || 2 αἰγόκερων L¹¹ || 6 τῷ ἀρκτικῷ pro
τῷ ὀρ. ABLP, τὸ -όν L¹¹ (postea sese
ipse corr) || 7 δύσεις L¹¹ | ἀντολαὶ AP:
ἀνατολαὶ VBLL¹¹ V1 || 8 ἀλλήλοισιν B ||
10 τοῦτον scripsi: τοιοῦτον V, om A ||
11 καλούμενον P | καὶ ἄ. A || 12 δὲ om
A || 13 καλούμενον pro λεγ. AP || 14
novi capituli indicium BLL¹¹, περὶ κύ-
κλων in margine B, π. τῶν κ. Matr ||
15 καὶ ante κ. ABLPV1 | μὲν post με-
γάλους A || 16, 7 ἐπεὶ — ἔχων om A ||
17 μεσημβρικὸν A || 21 κατεστήρικται
A, κατηστέρισται BLL¹¹ V1 | δ' BLV1

1 vident B || 2 in m. B | celi BP ||
3 hyemalem ACD, -e D² | sol stitium
B, solis titium CDP et ita pluriens et
hi et ceteri codd, quae non notabo ||
4 ariete G | aequinoctiales ACG, equi-
noctialem B || 6 capud BG | arcticum
B, articum D || 7 ocasu B, occasus C |
orientales BG; vertit δύσεις ἔσται
pro δύσιές τε, cf interpretem || 9 duo
AP | araticum B | totum bis D || 10
aquilos C || 11 araticum B | arcticum —
12 dicitur om CD, alterum antarcticum
qui et quinque insuper verba hodie
inlegibilia suppl D² || 15 capita distinxi ||
16 quattuor A, quatuor C | illo BD ||
18 equinoctialem B || 19 parvus BGP
quatuor CG || 20 araticum B, articum
G | quoque (pro totum) P | sublime
CD || 21 quo CG | quatuor CG

Ἀρκτοι δύο Κηφεὺς ἀπὸ τῶν Arcturi duo Caepheus a pectore
στηθῶν Δράκων, Φερινὸν τρο- Draco, aestivum solistitium plus
πικὸν πλείον ἔχοντα τὸ ὑπὲρ γῆν, habens quod super terra, aequum
ἥσσον δὲ τὸ ὑπὸ γῆν, ἐφ' ᾧ autem quod subtus terra, in quo 267 P.
κατεστήρικται ζώδια ἧ, Βωώ- adornantur signa octo, Bootis 5
της Στέφανος Ἐγγούνασιν Λύρα Corona Ingeniculo Lyra Cassi-
Κασσιέπεια Ἡνίοχος Ὀρνις Περ- epia Agitator Cyenus Perseus.
σεύς.

ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς πλείον
ἔχει τὸ ὑπὸ γῆν, ἥσσον δὲ τὸ
ὑπὲρ γῆν, ἐφ' ᾧ κατεστήρικται
ζώδια 5, Ἡριδανὸς Ἀργὼ Κέν-
ταυρος, ἐφ' ᾧ Θηρίον, Θυτήριον
Ἰχθὺς μέγας νότιος ἀφανής.

ὁ δὲ ἱσημερινὸς κύκλος ἴσον 20
ἔχει τὸ ὑπὲρ γῆν καὶ τὸ ὑπὸ
γῆν, ἐφ' ᾧ κατεστήρικται ζώ-
δια ιβ', Ἴππος Ὀφιοῦχος, ἐφ'

Hiemale solistitium plus ha-
bens quod subtus terra, aequum
autem hoc quod super terra, in 10
quo adfirmantur signa octo, Boo-
tem Corona Ingeniculo Lyra Cas-
siepia Agitator Cyenus Perseus.

Hiemale solistitium plus habens
quod super terra, aequum autem 15
quod

3 γῆς AP || 3—17 post ὑπὲρ γῆν
ἠ
Δ ἐφ' ᾧ κατεστήρικται (καταστήρικται
A [expuncto α]) ζώδια ἧ (ἧ L) βοώτης
(-ῖς BVI) στέφανος ἐν γούνασι λύρα
κασσιέπεια ἡνίοχος ὀρνις περσεὺς χει-
μερινὸν τροπικὸν πλείον ἔχοντα τὸ
ὑπὸ γῆν ἥσσον (μεῖον [primitus ἴσον]
L¹¹) δὲ τὸ ὑπὸ (ὑπὲρ ABLVI) γῆν (γῆς
A), ἐφ' ᾧ κατεστήρικται (-ηστήρικται
VI) ζώδια 5' πτλ. || 7 Κέντρος legit 1 ||
16 κατεστήρικται V || 17 ζώδια V || 19
ἀφανής νότιος Δ || 20 sqq. in margine
περὶ τῶν τοῦ οὐρανοῦ κύκλων καὶ τῶν
περιεχομένων τούτοις ζωδίων AP ||
21 καὶ ante τὸ prius Δ || 22 γῆς AP ||
22, 3 ζώδια VA ut fere semper || 23
ιε' Δ1

1 cepheus D || 2 aestivus solistitius AP,
estivus solstitius B, aestivus vero sol-
stitius G || 3 habens desuper t. B | terram
C | aequum C, qua B || 4 super P | terram
CDG || 5 adornant A | bootem AP, boe-
tem B, booties G || 6 uirginiculo B, in-
geniculo B², ingeniculo G | lira BDGP |
casiae pea B, casiepiea G || 7 cignus DGP,
cienus B || 8 hyemale AC, solstitium
BG || 9 super t. CDP | terram CD |
equum B || 10 autem om D | hoc D: om
ABCGP | subtus CDP | terram D || 11
affirmantur B | octo — signa (p. 105a 4)
om D || 12 ingeniculo G | liracasiaple
B | casiepiea G || 13 cignus BP || 14 hye-
male A | post hiem. supatitio solstitium
B | 15 sit post quod B | terram B

ALIA DESCRIPTIO PRAEFATIONIS

5 10	subtus terra, in quo adfirmantur signa sex Heridanum Navis Centaurus, in quo Bestia, Sacrarium Piscis maior invisibilis australis. Aequinoctialis autem circulus aequum habet quod super terra et quod subtus terra, in quo adfirmantur signa quindecim	Subtus terra, ubi adornantur signa septem Heridanus Navis Centaurus in quo Bestia Sacrarium Piscis grandis invisibilis favonius. Aequinoctialis autem circulus aequum habet quod super terra et sub terra in quo adornantur signa quindecim	

3 quod *om et* sub anstro in quo affirmantur B | 4 signa australia VI
 i
 de herodanum B | 5 B. sit arcturion P.
 B | 7 autem P | circulos ACP | 8 equum
 B | terram CD | 9 et quod *om* B | terram CD | 10 affirmantur B

1, 2 *titulum* ABC (descrio prefationis) D: *om* KP; *recensio haec brevata et mutila initio in libris post partem III huius Anonymi collocatur* | 3 ubi *om* D | adorantur A, firman-
 tur D | 4 sex D | eridianus D, *om* ABP | 8 equum B | terram BD | 9 sub-
 tus terram D | 9, 10 adorantur BP, ad-
 firman- tur D

ὦι Ὅφρις, ὕδροσ, ἐφ' ὦι κατ-
 ηστέρισται Κρατήρ, Κόραξ Προ-
 κύων Ἀετὸς Δελφίς Ὠρίων
 Ὀιστὸς Δελτωτὸν Ἀνδρομέδα
 Λαγῶδς Κήτος Κύων, ὥστ' εἶναι 5
 τὰ πάντα ζώδια λ' τὸν ἀριθμὸν
 χωρὶς τῶν ἐπισήμων ἐν αὐτοῖς
 ἀστέρων κατηστερισμένων ἢ,
 οἶον ἐπὶ τοῦ Βωώτου Ἀρκτου-
 ρος, ἐπὶ τοῦ Ἡνιόχου Αἶξ τε 10
 καὶ Ἐρίφοι, ἐπὶ τοῦ Ταύρου
 Πλειάδες Ὑάδες, ἐπὶ τῆς Παρ-
 θένου Στάχυς Προτρυνγητήρ, ἐπὶ
 τοῦ Κυνὸς Σείριος, καὶ εἴ τινα
 τοῦτοις ὅμοια. 15

ὁ δὲ ζωδιακὸς κύκλος ἔχει
 ζώδια ιβ', Καρκίνον Λέοντα
 Παρθένον Χηλᾶς, ὃ ἐστι Ζυγός,
 Σκορπίον Τοξότην Αἰγόκερων
 Ὑδροχόον Ἰχθύας Κριὸν Ταῦρον 20
 Διδύμους, ὥστε εἶναι τὰ πάντα
 ζώδια μβ'.

1, 2 κατηστέρισται om A | 2 καὶ ante
 κόρ. ABLVi || 3 αἰετὸς A | 4 ἀνδρο-
 μήδα BVi || 6 πάντα τὰ ζ. ABPVi | λ'
 (τριάκοντα Δ) τὸν ἀριθμὸν A: ελκο-
 σιτρία V || 7 ἐκτὸς τ. A | τῶν ἐπ' (ἐν
 postea superscripsit L¹¹) αὐτοῖς ἐπι-
 σήμων A || 8 ἢ om ABL¹¹ PVi legit l ||
 9, 10 ἄρκτου μέρος ἐπὶ BLVi || 10, 1
 τε καὶ om ABLVi || 11 ἐρίφοι L ||
 12 πλειάδες BLVi | Ὑάδες om ABL
 PVi || 16 περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου
 καὶ τῶν ἐν τούτῳ ζωδίων in margine
 AP, περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου BMatr |
 ζωδιακὸς VA || 18 π. ζυγὸν χηλᾶς
 σκορπίου A, π. χηλᾶς ὥς ζυγὸν ὀνο-
 μάζουσιν AP || 21 ὥστ' ABVi | τὰ om
 L¹¹ || 22 μβ' A1: μγ' V

- Equus Serpentarius, in quo Serpens, Ylidris, in quo Urceus, Corvus Antecanis Aquila Delphinus Orion Tela Deltoton Andromeda Laepus Caetus Canis. Unde fieri omnia signa numero triginta unum absque eorum inlustrissimos alterutrum constitutos, quomodo super Bootem Septentrio, super Agitatorem Sex Hedos, super Taurum Vergiliae, super Virginem Spica Praeindemia, super Canem Sirius, et si qua horum similia.
- Equus Serpentarius, in quo Serpens, Ylidris, in qua Urceus, Corvus Antecanis Aquila Delphinus Orionem Tela Deltoton Andromeda Laepus Caetus Canis, unde fieri tota signa numero XXX absque eorum inlustrissimis exornatis stellis, quomodo super Bootem Septentrionem, super Agitatorem Sex Hedos, super Taurum Vergilias, super Virginem Spica Praeindemia, super Canem Sirius, et si qua horum similia.
- Zodiacus autem circulus habet signa XII, Cancer Leonem Virginem Libram Scorpionem Sagittarium Capricornum Aquarium Pisces Arietem Taurum Geminos, unde fieri omnia signa XLII.
- Signalis vero circulus habet signa XII, Cancerum Leonem Virginem Librem Scorpionem Sagittarium Capricornium Aquarium Pisces Arietem Taurum Geminos, unde fieri omnia signa XLII.

1 equus B, equos C, aequus G | Serpentarius om B | 2 hildris B, ilidris P, ydris G | 3 et C. CD | carpus aquila pro Corvus B | antea canis B, antecanis G | 3, 4 delphinus B | 4 celat B; Tela est *Ἰοστός* cum *ὁ ἰοστός confusus*, cf p. 134, 11 | deltoto nandromeda B | post Andromeda lacunam 7 litt, deinde protricin (ita legi) A | 5 lepus

BCDG | coetus C, cetus D | 7 absque CD: quaeque AB, quodque G, quaeque P | 7, 8 inlustrissimum G, -a CD | 8 ab alterutro G | constituta CD, -um G | 9 botem B | 10 actatorem B | 11 sex cathedos (i. e. *ἄλξ καὶ* —) B; hedi D | tuarum B | vigiliae A, vergiliae P | 13 Praeindemia est *Προειννητήρ* | spice propter vindemiam G | 14 quarum horum B | 16 zodaicus B | 17

cancrum CG | 18 libri AP | 19 capricornium BP | aquari P

1 aequus B | 1, 2 Serpens om P | 2 quo B | 3 corveus A | 3, 4 delphinus B | 4 Orionem — Deltoton om B | orion D | 5 andromenda A, nandromeda B | lepus BD | cetus B | 6 f. omnia D | 7 XXXI D | 7, 8 inlustrissimis D (si *super-scripsit* D²) | 8 exornatis B | 9, 10 septentrio D | 11 edos B, edi D | thaurum B | *spatium post t. vacuum* A, *suppleas* (Hyadas) | vergiliae D | 12 spice C, spicae D, -as BP | 12, 3 pre vindemia P | 13 syrius DP | 17 cancrum D, om B | 18 et Virg. B | 19 capricornem AP, -um D² | aquari AP | 20 thaurum B | 21 gemines P | constat post fieri D

εἰσι δὲ καὶ πλάνητες ἀστέρες
χωρὶς ἡλίου τε καὶ σελήνης ε',
Κρόνος Ζεὺς Ἄρης Ἀφροδίτη
Ἑρμῆς.

4. Τὴν δὲ τῶν φαινομένων 5
ἐξήγησιν πεποίηται Ἄρατος ἀρ-
ξάμενος ἀπὸ τῶν Ἀρκτων καὶ
περιλαβὼν πάντα τὰ βόρεια κυ-
κλόθεν μέχρι τοῦ ζωδιακοῦ,
εἶτα μεταβάς καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ 10
τοῦ Ὠρίωνος, ἐπεὶ λαμπρός
ἐστιν. τὰ δ' ἀπὸ τοῦ ζωδιακοῦ
νότια πάντα καταλέγεται μέχρι
τοῦ ἀνταρκτικοῦ, εἰθ' οὕτως
μέτεισιν ἐπὶ τὰ ἐξῆς. 15

τούτων οὕτως ἐχόντων λοιπὸν
μεταβατέον ἐπὶ τοὺς τέμνοντας
κύκλους καὶ τὰ τεμνόμενα ὑπ'
αὐτῶν ζώδια, ὁμοίως δὲ ἐπὶ τε

1 πλανηταὶ B || 2 τε om A | πέντε
AL¹¹ || 5, 6 δὲ τούτων ἐξήγ. ABLPVi ||
8 περιελθὼν ABLPVi | ἅπαντα P ||
9 μετὰ L¹¹ || 10 δὲ post εἶτα BLL¹¹, δὴ
AP | post καὶ iterum τούτων οὖν τὴν
ἐξήγησιν πεποίηται ABLVi || 11 ἐπεὶ
λαμπρός ἐστι V, ἐπειδὴ λαμπρὸς οὗτος
(omisso ἐστιν) L¹¹: ὥς (om P) ἐπιση-
μοτέρου AP, ἐπισημότου B, ἐπιση-
μοτου Vi, ἐπισημοτάτου L || 12 δ' om
A | ζωδιακοῦ A: ἡλιακοῦ V || 13 κύ-
κλου ante v. ABPVi | καταλέγεται A
legit l: καλεῖται V || 16 οὖν post τούτων
BL¹¹ Vi | λοιπὸν om ABLVi || 17 μετα-
βατέον VAP: -ητέον BLVi, μετι-
τέον L¹¹

Et erraticae stellae extra Sunt autem et erraticae stellae
Solem et Lunam quinque, Sa- absque Sole et Luna V, Satur-
turnus Iovis Mars Venus Mer- nus Ioves Mars Venus Mercu-
curius. rius.

- 5 4. Horum quidem narrationem 4. Horum autem narrationem
fecit Aratus incipiens a Septen- Aratus fecit incipiens a Septen-
trione et pertransiens omnes trione et percircuiens totum
orientales in circuitu usque ad orientem in circuitu usque ad
signalem, itaque transiens et signalem, inde quoque transiens
10 inchoans ab Orione, eo quod et incipiens ab Orionem, pro
splendidus hic. ea quae a sig- eo quod splendidus hic. a so-
nale favonias omnes percurrit lare favonias omnes pertransit
usque ad antarcticum, sic quo- usque ad antarcticum, deinceps
que transit ad cetera. transit ad cetera.
- 15 Haec ergo cum ita se habeant, Haec ergo cum ita se habeant,
iam transgreditur super inciden- iam transit ad incidentes circu-
tes circulos et quae inciduntur los et quae inciduntur ab eis
sub ipsis signa, simili modo signa similiter.

1 erratice B | stelle BD || 2 sole et
luna AP || 3 Iovis *om* P | venere AP,
venerem B || 5 quidem D², qui D || 6
septentriones AP || 7 sed B | pertrans-
siens P || 9 transsiens P || 10 inchoans
BDP | orionem AP || 11 splendidus B |
ea q//// D, eaque CG || 12 percurritur
que ad C || 13 arctarticum A, aratarti-
cum B, arctaticum P || 14 ad ethera
B || 15 it B | se *om* ABP || 17 que
BCG || 18 super C | ipsi AP | signis
BDG

1 erratice P, -ivae B | errantiae stelle
D || 3 Iovis BDP | venerus A, veneris
P || 7 percircuiens AP, percumiens D ||
10 orione D, oriente B || 11 splendi-
dus B || 12 favonias omnes *om* B || 13
u. antarcticum A (cf A¹) P, u. anadarti-
cum B, u. ad antarctum D || 14 ad
cōta B || 15 se *om* ABP || 17 et quae
om ABP | incidimus ABP

τὰς συνανατολὰς καὶ τὰς συγ-
καταδύσεις αὐτῶν, ὅπως μὴδὲν
ὑπολίπωμεν τῶν πρὸς τὸν κατα-
στερισμόν. πλὴν νοητέον τοῦθ',
ὅτι κατὰ πλάτος ὁ Ἄρατος τὸν 5
περὶ αὐτῶν λόγον πεποίηται διὰ
τοῦ ποιήματος μὴ πάντα ἀκρι-
βῶς καταλεξάμενος, ἀλλὰ τινα
παραλιπῶν, ἅπερ ἐπὶ τῆς σφαί-
ρας θεωρεῖται. ἐγὼ δὲ τὰ παρα- 10
λελειμμένα ὑπ' αὐτοῦ προσαπο-
δώσω, ὅπως μὴδὲν ἐλλείπτῃ τῶν
πρὸς τὴν θεωρίαν.

1140 M.

258 P.

5. Περὶ τῶν ἀνατολῶν
καὶ δύσεων. 15

Ἐγένοντο δὲ τρισσαὶ στάσεις
περὶ (συν)ανατολῶν καὶ συγκατα-
δύσεων· οἱ μὲν γὰρ ἔφρασαν τὴν
πραγματεῖαν εἶναι τῷ Ἀράτῳ
ἄρχοντος ἀνατέλλειν τοῦ ζωιδια- 20
κοῦ, οἱ δὲ μεσοῦντος, οἱ δὲ ἀπὸ
τῆς ὅλης ἀνατολῆς. τοῦτο δὲ
οὐχ ἔστηκεν· ἀπὸ γὰρ ἀρχῆς ἕως
τελευτῆς τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου
ἔρχεται ἐπὶ τὰς συνανατολὰς τε 25
καὶ συγκαταδύσεις, ὃν τρόπον
ἔστιν ἐπὶ τῆς σφαίρας θεά-
σασθαι.

1 τὰς alt om A | 3 ὑπολίπωμεν V: καταδύσεων B, κ. τῶν καταδύσεων L¹¹ |
ὑπολείπωμεν L¹¹, ἀπολίπωμεν ABLP | 18 ἐφράσαντο τὴν L¹¹ | 19 πρ. γενέ-
τῶν πρὸς τὸν V: εἰς τὸν ABLP, τῶν σθαι A (γενέσθαι τῷ ἀράτῳ in rasura
εἰς τὸν L¹¹ | 4 τοῦτο ABLP | 5 οὐ L¹¹) | 20 ἀνατ. ἥδη τοῦ AP | ζωδίου (pro
post ὅτι AP, μὴ BL | ὁ om ABL | 6 ζωιδιακοῦ) ABL¹¹ | 21 δ' ἥδη μ. A | 22
αὐτῶν (ex αὐτῆς) L¹¹ | 6, 7 διὰ τοῦ ποιή- ἄλης B | δ' L; τοῦτ' οὐχ A | 24 ζωδίου
ματος post κατ. traiecit A | 8 καταλεξά- (pro ζωιδιακοῦ) ABL¹¹ | 24, 5 κύκλου
μενος ABLP (cf p. 108, 13): κατα- ἔρχεται ἐπὶ V: συνεξέρχεται A | 25
δεξάμενος VL¹¹ | α. καὶ τινα AP | 14 sqq. συνανατολὰς BP1: ἀνατολὰς VAL,
περὶ τῶν ἀνατολῶν καὶ δύσεων in ἀνατολὰς τε καὶ om L¹¹ | 26 ἀτάκτως
margine B, περὶ — δύσεων τῶν ζωδίων ante ὃν A | 27 εἶσιν P | ὑπὸ VBL¹¹ |
Matr | 16 τρεῖς αἱ A | 17 suppl Pet; 28 ἔστιν οὖν τὰ τεμνόμενα ζωία λς
περὶ τε τῶν ἀνατ. A | κ. τῶν συ- post θεάσ. V: om A

ergo apud orientales et cumoc-
cidentales eorum, ut nihil relin-
quamus quorum ad exornatio-
nem. verumtamen intellegendum
5 hoc, quia per latitudinem Aratus
de his verbum fecit non omnia
perfecte suscipiens per factura,
sed quaedam reliquit, quae circa
sphaera videntur. ego quippe
10 ea quae derelicta sunt ab eo
restituam, ut nihil derelictum
sit de quibus contemplantur.

5. Factae sunt autem tres
dissensiones circa orientales et
15 cumoccidentales. quidam enim
adfati sunt negotiationem fieri
Arati a principio iam orienti
signo, alii vero iam mediante,
quidam autem a toto oriente.
20 hoc quidem non stetit. a prin-
cipio enim usque ad calcem de
signo congregitur cumorientales
quoque et occidentales inces-
santer, quemadmodum est in
25 sphaera intueri.

1 aput C | cum om G || 1, 2 cumocci-
dentalibus D* || 3, 4 exornacionem cause
aguntur ver. G || 4 verimtamen B | in-
telligendum BP, intellegendo G || 5 qua
D | aratur G || 7 per facturam B, per-
fectura C || 8 que B || 9 spera B, spera
G | ergo BP || 10 ea quippe P | que
B | delicta B | habeo r. B || 11 delic-
tum B || 13 facte BD | aut B || 14 dis-
sensiones P || 15 circaoccidentales B, et oc-
cidentales D | autem B || 16 fati B, affati

CDG | negotiationem A, negotiatiōe
B, negociationem D || 17 iam om D ||
orientis P || 18 aliquo iam B || 19 autem
om B | ab omni B, a tota AP || 20 fecit
BD *superscr* || 21 calcedem (omisso de)
A, calce BP || 22 congregietur B*G, con-
gredietur P | cum orientalibus CD || 23
occidentalibus CD | *vertit ἀδιαλείπτως*
in graecis omissum || 24 est om B || 25
spera B | intueri C, instituere P

- ~ Hyg IV 6
 p. 104 sqq. || 6. ὁ μὲν οὖν ἀρκτικὸς κύκλος
 τέμνει [ζώδια δύο] Βούτου μέ-
 στον ἀγκῶνα καὶ Κηφέως στήθη.
 οὐκ εἴρηκε δὲ περὶ τοῦτου
 Ἄρατος. 5
- ~ Hyg IV 2
 p. 99 sq. || ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς τέμνει
 [ζώδια ι'] Ἡνιόχου γόνατα Ὀφι-
 ούχου ὦμους Ὀφews τράχηλον
 Ὅρνιθος κεφαλὴν καὶ τὸ ὑπανχέ-
 νιον Ἴππου ὀπλὰς Περσέως 10
 ὦμον ἀριστερὸν καὶ κνήμην ἀρι-
 στερὰν Ἀνδρομέδας χεῖρα δεξιὰν
 Διδύμων κεφαλὰς Καρκίνον μέ-
 στον Λέοντα παράμεσον Πρό-
 κυνος . . . ὅλος Λαγῶς παρ- 15
 εἶνται (Aratus v. 480—500).
 [Ὀφιοῦχου ὦμους τράχηλον Ὀ-
 φews.]
- ~ Hyg IV 3
 p. 102 || ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τέμνει
 [ζώδια ιε'] Ἴππου κεφαλὴν καὶ 20
 τράχηλον Ὀφιοῦχου γόνατα
 Ὑδροῦ τράχηλον Κρατῆρα Κό-
 ρακα Ὠρίωνα μέσον ἀριστερὸν

1 sq. πόσα τῶν ζωδίων ἕκαστος seclusi propter Aratum, legit 1 || 21
 (-ωι P) τῶν δ' περιέχει (-εται P) κύ- τράχηλον om P || 22 ὕδρου om AB
 κλων in margine AP, cf p. 106, 16 || 2 se- LP | τράχηλον om A || 23 Ὠρίωνος
 clusi propter Aratum, legit 1 || 2, 3 μέσον coni Scal | ἀριστεροῦ A, om L
 om A || 3 καὶ om L¹¹ || 4 οὐκ V: ὡς
 A, legit 1 | δὲ om A | τούτων P || 6 ὁ
 δὲ om BL¹¹ P || 7 ια' A | seclusi propter
 interpolata l. 17, 8, legit 1 || 9 τὸ om A ||
 11, 2 ἀριστερὰν om A || 14 παράμεσον
 ALP: παρὰ μέσον VBL¹¹ | προκ. —
 18 ὀφews om AP || 14, 5 πρόκυνος A
 (προκύνος, o alt in rasura, L): om V ||
 15 lacunam indicavi | ὅλος λαγῶς A:
 om V || 15, 6 παραινται LL¹¹: παρέοντε
 V, παρείται (eraso ν) B || 17, 8 seclusi cf
 l. 7, legit 1 || 17 ὦμοι A; παρείται Ὀφ.
 ὦμος coni Scal || 17, 8 ὀφews τράχλος
 L¹¹, ὀφews τράχηλον BL || 20 ζ. ιγ' AP;

6. Igitur arcticus circulus incidit signa duo, Bootis cubitum Caephei pectus, sicut refert de his Aratus.
6. Septentrionalis circulus incidit signa duo, Bootis cubitos Caephei pectus, sicut ait de istis Aratus.
- 5 Aestivum solistitium incidit signa X, Agitatoris genua Serpentarii humeros Serpentis collum Cycni caput et subcervical Equi terga Persei humerum sinistrum et tibia Andromedae manu sinistra Geminum capita Cancer medius Leonem simulque Serpentarii humeros Serpentis cervicem.
- Aestivus solistitialis incidit signa X, Agitatoris genua Serpentarii humeros Serpentis collum Cycni caput et subcervical Equi scapulas Persei collum sinistrum tibiam Andromedae manu dextram et Geminum capita Cancrum medium Leonem dimidium simulque Serpentarii humeros Serpentis collum.
- 15 Aequinoctialis circulus incidit signa XV, Equi caput et cervicem Serpentarii genua Ylidris collum Urceum Corvum Orionem medium Antecanis caput Andromedae pectus Aquilam mediam sinistri Piscis caudam
- Aequinoctialis circulus incidit signa XV, Equi caput et collum Serpentarii genua Aquarii collum Urceum genua Orionem medium Andromedae pectus sinistrum Piscis summitatem mediam

1 legitur A, itaque P | arcticus B || 2 à pro duo B || 3 cephei BD², ephei 3 cephei CD || 5 estivum B | solstitium D² || 7—17 humeros — Serpentarii om D || 8 cigni B, cigni G | subcervical A || 9 aequi G || 10 tibiam G | andromede G || 11 manus B, manum G | sinistram G || 12 simulque e vocibus *ναπέτραι* et *ναπαύει* inter se confusis ortum putat *Bethe (Mus rhen 1893 p. 478)* || 14 cervicem A || 15 aequinoctialis B || 16 XII A || 16, 7 cervicem A || 17 genua *crasit* et humeros *fecit* D² || 18 caput (pro collum) CP || 20 andromede CG | caput (pro pectus) P | sinistrum (post pectus) C | aquila G || 21 caudam G

2 à pro duo B || 3 cephei BD², ephei D || 5 estivus solistitialis B || 6, 7 serpentarii A || 8 cigni D, cigni P | cycni — 14 collum om B | subcervical A || 9 aequi D | scapulas A¹ | collum *erasum* D, humerum D² || 10 et tibiam D | 11 dextera AP, sinistram D² | geminorum D || 12 cancerum AP || 13 dimidium D | simulque — 14 collum om D || 16 V ABP | capud AB || 17 serpentarii A | aquari A, aquilae D² || 18 corvum post Urc. D | genua om D | orationem A || 19 arietem pro Andr. D² | quod pro pectus ABP, pectus del D²

[Ἰχθύος οὐράν] Κριὸν μέσον Ταύ-
ρου γόνατα [Παρθένου πόδα]
Χηλὰς μέσας [Σκορπίου μέρος].
. . . . παρῆται Προκίων
(Aratus 516—524).

5

~ Hyg IV 4
p. 108 sqq.

|| ὁ δὲ χειμερινὸς κύκλος τέμνει
[ζώδια ι'· Ἡριδανὸν ποταμὸν]
Ἀργοῦς νηὸς πρύμναν Κενταύρου
μετάφρενον Κυνὸς μεγάλου ὀπι-
σθίου πόδας Κήτους οὐράν 10
Λαγωῦ μέσον Σκορπίου κέντρον
Τοξότου τόξον Αἰγόκερω μέσον
Υδροχόου πόδας (Aratus 501—
510) [ὥστε εἶναι τοὺς τέμνοντας
κύκλους δ', τὰ δὲ τεμνόμενα ὑπ' 15
αὐτῶν ζώδια τριάκοντα καὶ
ἑπτὰ].
.

6. Ποῖα τῶν ζωιδίων
συνανατέλλουσι καὶ συγ- 20
καταδύνουσι τοῖς ἐν τῷ
ζωιδιακῷ ἰβ' ζωιδίοις.

Συνανατέλλουσι δὲ καὶ συγ-
καταδύνουσι τοῖς ἐν τῷ ζωιδια-
κῷ ἰβ' ζωιδίοις τὰ φαινόμενα 25
οὕτως·

1, 2, 3 seclusi propter l Aratum, irre-
pessisse verba e nota olim finali nunc
mutilla videntur; quapropter l. 4 post
Προκίων lacunam indicavi || 1, 2 Ἰχθύος
— πόδα V et A (qui tamen πόδας):
πρόκινος κεφαλὴν ἀνδρομέδας ἀριστε-
ρὸν θέναρ (θέναρ ἀρ. L^{II}) αἰετὸν μέ-
σον ἀριστεροῦ Ἰχθύος οὐράν κριὸν μέ-
σον ταύρου γόνατα παρθένου πόδα
BLL^{II} legit l || 3, 4 σκορπίου — προ-
κίων om AP || 4 deest Aquilae mentio
(Aratus v. 522 cf BLL^{II}), desunt latina
post *simulque*, quapropter lacunam ante
παρ. indicavi (cf p. 112, 15) | προκίων V:

Ἰχθύος οὐράν καρκίνου πόδα BLL^{II},
om P || 7 seclusi numerum propter Ara-
tum, legit l | seclusi Ἡρ. ποτ. propter Ara-
tum, irrepassisse verba e nota olim finali
nunc mutilla videntur (cf l. 1. 2. 3), legit l |
ποταμὸν et 8 νηὸς om A || 9 μετάφρενα
A || 11 λαγωῦ μέσον κήτους οὐράν
traiecit P | λαγῶν BL^{II} || 12 αἰγο-
κέρωτα BLL^{II} P, -ατα A || 14—7 seclusi
ob computandi fallaciam et lacunam in-
dicavi, excidit in archetypo quaedam
de antarctico circulo particula, legit l ||
14 ὥστ' AB | τοὺς AL^{II}: αὐτοὺς VB
L | μὲν ante τέμν. A || 15 τέσσαρας

Arietem medium Tauri genua diam Tauri genua Virginis pedem
 Virginis pedem Librae medium Vergilias medias Scorpionis pars.
 Scorpil partem simulque Piscis simul Piscis caudam Virginis
 cauda Cancrī pes Scorpionis pars pes

5 Andromedae pectus sinistrum
 Antecanis.

Antecanis.

Hiemalis circulus incidit signa Hiemalis circulus incidit signa
 X Heridanum Navis puppem X Heridanum Navis puppe Cen-
 Centauri scapulas Canis maioris tauri scapulam Canis maioris
 10 retrorsos pedes Caeti caudam posteriores pedes Caeti caudam
 Laepus medium Scorpil aculeum Laepus medium Scorpionis acu-
 Sagittarii arcum Capricornem leum Sagittari Sagittam Capri-
 medium Aquarii pedes, unde cornem medium Aquarii pedes,
 fieri incidentia signa quattuor, unde sunt qui non inciduntur
 15 quae autem inciduntur ab eis circuli quattuor, quae autem ab
 signa XXXVII. eis inciduntur signa XXXVII.

lamque de his a nobis dic-
 tum transgredi ad orientales . . .

Quoniam de his nobis . .

20 et cumoccidentales.

ALII || 16, 7 λγ' AP, λζ' BLLII || 19—26
 ποία — οὕτως V: ἐπειδὴ (ἐπεὶ LII) δὲ
 περὶ αὐτῶν ἡμῶν εἴρηται μετιτέον ἐπὶ
 (τε add LII) τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς
 (τὰς om LII) καταδύσεις (δύσεις LII)
 αὐτῶν A, legit I

pedes sociat cauda B | coeti C, ceti P |
 cauda AP || 11 leporem C, -us P || 12 sa-
 gitarii B | capricornium BP || 13 inde P ||
 14 incedentia B | quatuor C || 15 que
 G || 19 post transgredi add oportet C,
 autem oportet G | ab C || 20 et CG |
 cum occidentalibus CG

1 arietem G || 2 libram AG, -e C,
 -em P | mediam AGP || 3 pars ABP || 3, 4
 simulque Piscis cauda om D || 4 pedem
 D | scorpionis BCP | Scorpionis — 6 Ante-
 canis om D || 5 andromede BCG || 6 anti-
 canis P, antiquanis G || 7 hyemalis AD ||
 8 decem D | heridianum D | puppe AP,
 -ae B, -im G || 9 centauris capulas AG |
 maiori ABP || 10 retrorsis CG, -us P |

1 thauri B || 2 virgilias D | partem D ||
 3 cf ad p. 113a 12; simul piscisque D ||
 4 pedes D | 6 antecanem D || 7 hyemalis
 ADP || 8 heridianum ABP | puppem D ||
 9 maiori ABP | ceti B || 11 lepus B, lepo-
 rem D || 12 sagittarii BP | capricornum
 D^a || 13 aquari B || 14 incid. ab eis D ||
 15 q' (pro quae) B || 18 deis BP || 19
 lacunam indicavi

Hyg IV 12
p. 110, 12—28

|| Καρκίνου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει ὅλος Ὠρίων καὶ ποταμὸς
Ἡριδανός, δύνει δὲ Στέφανος
Ἰχθύος τὸ ἥμισυ ἕως ἐπὶ ῥάχιν
Ὀφιοῦχος ἕως ὠμων Ὅφρις ἕως 5
τραχήλου Ἀρκτοφύλαξ παρ' ὀλί-
γον... (Aratus v. 569—589).

269 P.

Hyg ib.
19—28

|| Λέοντος ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Προκύων ὅλος Λαγῶς
Υδροῦ κεφαλὴ Κυνὸς ἐμπρό- 10
σθιοι πόδες, δύνει δὲ τὰ λοιπὰ
τῶν σὺν Καρκίνῳ προκαταδε-
κώτων Βούτου τὸ λοιπὸν Στέ-
φανος Ὀφιοῦχος καὶ Ὅφρις αὐτοῦ
Ἰχθύες Ἀετὸς Κῆτος Ἐν γόνα- 15
σιν ὅλος πλὴν κνήμης ἀριστερᾶς
ἕως γόνατος (Aratus v. 590—595).

1141 M.

Hyg ib.
24—28

|| Παρθένου ἀνατελλούσης ἀνα-
τέλλει Υδροῦ ἕως τοῦ Κρατῆ-
ρος Κυνὸς μεγάλου ὀπίσθιοι 20
πόδες Ἀργούς τρόπεως πρύμνα,
δύνει δὲ Λύρα Δελφίς Ὀιστὸς
Ὅφρις ἕως οὐρᾶς ποταμοῦ

1 τίνα τῶν ἄστρον συνανατέλλει καὶ δύνει τῷ Καρκίνῳ in margine AP, item in ceteris zodiaci sideribus quae non notabo || 2 post Ὠρ. V Ὠρίων ἐστὶ τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις Ἀλε(κ)τροπόδιον. πρώτως δὲ ἀνατέλλει κατὰ τὴν κβ' τοῦ Ἰουλίου, ὃ δὲ Κύνων κατὰ τὴν ζ' τοῦ Αὐγούστου. ἔστι δὲ ὃ λαμπρὸς τοῦ Κυνὸς μείζων τῶν ἀπλανῶν πάντων ἀστέρων in inferiore margine duabus manibus rec. scripta, quarum altera usque ad ἀλε(κ)τροπόδιον, altera ad ἀστέρων pertinet (ceterum γέννος coni Scal Pet; θηνὸς(?) legerat Vict): om A || 2, 3 καὶ π. Ἡρ. V cf Hyg (ita Aratus v. 589): λαγῶς A || 4 τὸ om A | ἕως om A || 5 Ὅφρις ἕως τραχήλου A cf Hyg (ita Aratus v. 578): ὀφειως τράχηλος V ||

7 lacunam indicavi, deest Ingeniculus Arati (v. 575) cf Hyg || 12 τῷ post σὺν P || 13 τὸ om A || 14 καὶ om A | αὐτὸς AP, om LII || 15 καὶ ante Ἰχθ. BLVI | Ἰχθύς (-ὺς ALPVI) A | αἰετὸς BLII VI, αἰετὸς AP, legit l (cf Hyg qui tamen male traiecit et Aratus v. 591): om V | κῆτος cf Hyg p. 110, 13 ~ Aratus v. 591, 2 (cf p. 118, 20) || 16 ὅλος ante Ἐν γ. A (ἐν γούνασι P) || 17 ἕως γόνατος AB LP, legit l (cf Hyg Aratus v. 575 sq.): προκύων ὅλος λαγῶς LII, om V || 18 ὕδρου κεφαλῆς (pro Παρθένου) LII || 19 τοῦ om A || 20 ἐμπρόσθιοι LII || 21 τρόπεως om A

Cancro oriente oritur totus Orion
 Orion Fluvius, occidit autem Laepus, occidit Corona Piscis
 Corona Piscis medius ad spinum medius ab spino Serpentarius
 Serpentarius usque humeros usque humeris Serpens usque ad
 5 Serpens usque ad collum Sep- collum
 tentrionis custos abque modi- Areturi custos paulo minus.
 cum.

Leone oriente oritur Anteca- Leone oriente oritur Ante-
 nis totus Laepus Aquarii caput canis totus Aquarii caput Canis
 10 Canis anteriores pedes, occidunt anteriores pedes, occidit autem
 residua cum Cancro praeocci- residua quae cum Cancro prae-
 dentia, occidit Bootes reliquum occidentia Bootes reliquum Co-
 Coronae Serpentarius Serpens ronae Serpentarius Serpens eius
 Piscis Aquila totus Ingenua Piscis Aquila Caetus Ingeniculo
 15 absque tibia sinistra usque geni- totus absque tibia sinistra usque
 culum. ad geniculum.

Virginis orientis oritur

Virgine oriente oritur [Anteca-
 nis totus Laepus Aquarii capud
 Canis anteriores pedes, occidunt
 autem residua quae cum Cancro
 praeoccidentia Bootes reliquum
 Coronae Serpentarius Serpens]

Ylidris usque ad Urceum Canis Aquarius usque ad Urceum Ca-
 maioris posteriores pedes Navis nis maioris retrorsi pedes Navis
 25 puppe, occidit autem Fidicula puppe, occidit autem Fidicula

1 cancer BP || 3 coronam P. me-
 diam aspät B || 4 umeros D || 5, 6 sep-
 tentrioni ABP (hic *subterscripto* em) ||
 6 custos AP (-os P²) || 6, 7 modico B ||
 9 lepus B | *post caput B oi'''* || 10 an-
 terioris B || 11 cancro AP || 11, 2 pec-
 cora o. A, pecora o. BP || 12 relicum
 P || 14 totus qui ingenuculo est absque
 D || 15, 6 geniculo ABP || 17 virgine D |
 orientis *post* Urceum B; oriente D || 23
 u canis B || 24 maiori BP | posteres P,
 pus B || 25 puppis D

1 cancro ABP || 2 lepus B |
 autem *post* occ. D || 3 sub (*pro* ab)
 B || 4 u. ad humeros D || 6 custos
 AP (-os P²) | paulom B || 8, 9 ante
 canis B || 9 aquari AB | capet B ||
 10 anterioris B | occidunt BC || 11
 quaeque D | cancro AP || 12, 21 re-
 licum P || 14 cetus BP | in genicula
 B, ingenuculo D || 16 geniculum B ||
 18 lepus BD | aquari AB | caput DP ||
 20 cancro AP || 22 corona ABP ||
 24 maiori ABP || 25 puppae B, pup-
 pis D

Ἡριδανοῦ πρῶτα μέρη Ἴππου
κεφαλή καὶ αὐχὴν (Aratus v. 596
—606).

Hyg ib
28—p. 111, 7

|| Χηλῶν ἀνατελλουσῶν ἀνα-
τέλλει Βούτης ὅλος Ἀργὼ ναῦς 5
ὅλη Ὑδρος [Κρατὴρ Κόραξ]
δεξιὰ κνήμη τοῦ Ἐν γόνασιν ἕως
γόνατος ἡμῖς Στεφάνου ἄκρον
τῆς οὐρᾶς τοῦ Κενταύρου (παρ-
εῖται Κρατὴρ Κόραξ), δύνει δὲ 10
Ἴππου τὸ λοιπὸν Ὅρνιθος με-
γάλου οὐρὰ Ἀνδρομέδας κεφαλή
καὶ Κῆτος ἕως λοφιαῖς Κηφέως
κεφαλή καὶ ὦμοι καὶ χεῖρες
(Aratus v. 607—633). 15

Hyg ib
7—17

|| Σκορπίου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Στεφάνου τὸ λοιπὸν ἡμῖς
Ὑδρου οὐρὰ Κενταύρου σῶμα
καὶ κεφαλή καὶ τὸ Θηρίον ὃ ἔχει
ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Ὀφιούχου 20
κεφαλὴ τε καὶ χεὶρ καὶ Ὀφεως
κεφαλὴ καὶ πρώτη καμπὴ ὃ Ἐν
γόνασιν ὅλος πλὴν κεφαλῆς καὶ
ἀριστερᾶς χειρός, δύνει δὲ ὅλος
Ποταμὸς Ὠρίων παρ' ὀλλγον 25
Κήτους λοφιαῖς Ἀνδρομέδα [Δελ-
τωτὸν] Κασσιόπεια Κηφεὺς ἀπὸ

1 Ἡριδανοῦ om Δ || 2 κεφαλὴ καὶ αὐχὴν VP: κεφαλὴ (omisso καὶ αὐχὴν) BL, ζ αὐχὴν καὶ κεφαλὴ LII, κεφαλὴν (expuncto ν) καὶ αὐχὴν (expuncto ν) Δ || 5 βοῶτις ABLVI | ναῦς om Δ || 6 se- clusi ob l. 10, legit l | 9 τῆς om Δ | τοῦ om Δ | post Κενταύρου BL ὀρνιθος τοῦ κύκλου (scribe Κύκνου) μεγάλου οὐρά. παρῖται κόραξ ἀνδρομέδας κε- φαλὴ κῆτος ἕως λοφιαῖς κηφέως κεφαλὴ ὦμοι χεῖρες (post οὐρά et κόραξ tra- iectionis signa L) || 9, 10 παρῖται κρα- τήρ κόραξ om AP, κρατὴρ om LII || 11, 2 post μεγ. P τοῦ κύκνου || 13 καὶ om ΔLIIIP || 14 καὶ utrumque om ΔLIIIP | χερσὶ testes nonnulli in Arato v. 633, cf editionem || 17 ἡμῖς LII || 18 οὐρά om LII || 19 post κεφ. et Θηρίον crucis signa L | post κεφ. (ὀφιούχου κεφαλὴ Δ) καὶ ὀφεως κεφαλὴ καὶ πρώτη καμ- πὴ δν (δ P) κρατεῖ AP || 19, 20 δ — χειρὶ hoc loco om BLP, cf ad l. 22 | κρατεῖ (pro ἔχει) LII || 20—24 Ὀφιούχου — χειρός non Aratus, at 20 (de An- gultenente) Hyg, nonnulla legit l || 20 ὀφιόχου B || 21 τε καὶ χεὶρ om Δ | καὶ ὀφεως κεφαλὴ ante καὶ πρ. B, ὀφιος 11, 2 post μεγ. P τοῦ κύκνου || 13 καὶ om ΔLIIIP || 14 καὶ utrumque om ΔLIIIP |

Delfinus Tela Cyeni cauda Fluvii prior pars Equi principium. Delfinus Tela Cyenus usque ad caudam Fluvii priores partes Equi collum.

Libri orientis oritur Sagittarius totus Navis tota Ylidris Urceus Corvus dextera tibia In-
 5 genu usque ad geniculum semis Coronae extremum caudae Centauri, simulque Corvus, occidit
 10 autem Equi reliquum Cyeni magni cauda Andromedae caput Caetus usque ad crura, Caephei vero caput humeri manu. Vergilias oritur Bootes totus Capricornius totus Aquarius Corvus dextera tibia In-
 genu Coronae summum cauda Centauri, simul Urceus Corvus, occidit Equi residuum Cyeni
 maioris cauda Andromedae caput Caetus usque ad lumbos Caephei caput humeri manus.

Scorpione oriente oritur Coronae residuum semis Ylidri Centauri corpus et caput et Bestia quam tenet in dextera manu Serpentarii caput et prima
 15 campes Inguen totus absque caput et sinistra manu, occidit
 20 autem totus Fluvius Incolo absque modicum Caeti lumbos Andromeda Deltoton Cassiepia Deltoton. Scorpione oriente oritur Coronae residuum medium Aquarii cauda Centauri corpus et caput et Bestiam (quam) tenet in propria manu Serpentarii caput prima
 frons Inguen totus absque caput et sinistra manu, occidit vero totus Fluvius Orionem nihilominus Caeti lumbos Andromeda Deltoton.

B) *κατελ' ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ* post *καμπή* BLP, cf ad l. 19 || 22, 3 *ἐν γούνασιν* B || 25 *ὁ* ante *Ἰδρ.* L | *Ἰδρῶνος* coni Scal || 26 *ἀνδρομέδας* LII | seclusi ob p. 120, 2, legit l

1 delphinus B | taela P | cicni DP | telacioni cauda B || 2 aequi BD || 6, 7 eius qui in geniculo est D || 7 geniculum B, ^u geniculum P | scinis B || 9 simulque cf ad p. 113a 12 || 10 cicni B || 12 cetus B | cephei BD || 13 manum P || 14 *propius haec ad Arati verba quam graeca* (v. 633 *ἀτὰρ Κηφὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμοις*, cf editionem) || 14, 5 corone B || 16 capud B || 17 dextra B || 19 cum-

pes B, caput P | qui ante ingenu D | totus B², tempus B || 20 capite D || 22 ^u modico B, modico D | ceti D | lumbi D || 23 andromedae B | cassiae B

1 delphinus B | et a cicnis B | cignus P || 4 virgilias BD | libra oriente post V. add CD; *lacunam indicavi* || 6 corbus A | dextra B | tibia om B || 8 corone B | caude B || 10 cicni P || 11, 2 caput om B || 13 cephei BD | capud B || 14, 5 corone B || 15 aquari A || 16 capud B || 17 bestia D || 18 serpentari A | capud B | prima om B || 19 capite s. BD || 20 autem BD || 21 orion D || 22 ceti B | lumbi D

κεφαλῆς ἕως ὀσφύος. παρῆται
Δελτωτόν (Aratus v. 634—664).

~ Hyg ib
17—24

|| Τοξότου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Ὀφιοῦχου σῶμα Ὀφειως
τὸ λοιπὸν τοῦ Ἐν γόνασι κεφαλῇ 5
καὶ ἀριστερὰ χεῖρ Ἀύρα Κηφεύς,
δύνει δὲ Κύων ὅλος Ὠρίων Ἀα-
γῶδς Ἠνίοχος πλὴν κνήμης ἀρι-
στερᾶς καὶ τῆς χειρὸς ἐφ' ἧς
εἰσὶν Αἰξ Ἐριφοὶ Περσεὺς πλὴν 10
τοῦ δεξιοῦ ποδὸς Ἀργοῦς πρύμνα
(Aratus v. 665—682. 684—688).

~ Hyg ib
24—p. 112, 3

|| Αἰγόνκερω ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Ἀετὸς ὅλος Ὀιστὸς Θυ-
τήριον Δελφίς Ὅρνις, δύνει δὲ 15
Ἠνιόχου τὰ λοιπὰ κεφαλῇ καὶ
χεῖρ ἀριστερὰ ἐφ' ἧι Αἰξ Ἐρι-
φοὶ Ἀργῶ ὅλη Προκύνων Ὑδρος
ἕως Κρατήρος Κενταύρου ὀπί-
σθιοι πόδες (Aratus v. 683, 4. 20
689—692).

~ Hyg ib
2—6

|| Ὑδροχόου ἀνατέλλοντος ἀνα-
τέλλει Ἴππου κεφαλῇ καὶ πόδες
ἐμπρόσθιοι (Κασσιέπεια παρῆ- 25
ται), δύνει δὲ Κενταύρου ὀπί-
σθια Ὑδρος [τε καὶ Κρατήρ]
ἕως Κόρακος. παρῆται Κρατήρ
(Aratus v. 693—698).

260 P.

1, 2 παρῆται Δελτωτόν om AP, legit l || 5 post κεφαλῇ B κύων ὠρίων ὅλος || 6 καὶ Δ: om V || 7 ὅλος κύων L || 7, 8 κῆτος post λαγ. LII, om etiam Hyg Aratus || 9 καὶ τῆς χειρὸς V, omisso τῆς LII: om ABL | ἧς V || 10 εἰσὶν om Δ | ἔριφοι αἰξ LII || 10, 1 Περσεὺς—πρύμνα Προκύνων (cf ad l. 11) om LII || 11 τοῦ om ABL | προκύνων post πρ. VABL: traieci in l. 18 (ut Hyg Aratus v. 690) || 13 αἰγόνκερωτος ABL | post ἀνατέλλει BLII ὀφιοῦχου σῶμα ὀφειως τὸ λοιπὸν τοῦ ἐν γόνασι κεφαλῇ αἰετὸς οἰ-

στὸς || 14 ὅλος om L || 15 Delphinum om Hyg Aratus, habet Avienus v. 1260 | δ' B || 18 Perseum om codd, legit l (cf Hyg Aratus v. 685) || 18—20 Ὑδρος — πόδες om Hyg Aratus Avienus || 24 καὶ ante K. VL: om ABLII P || 24, 5 παρῆται om AP | post παρῆται et 27 post Κόρακος crucis signa L || 26 seclusi ob l. 26 | τε om Δ || 27 παρῆται Κρατήρ om ALII, παρῆται om P

Caepheus a capite usque ad
lumbos. absque Deltoton.

Sagittarius oriente oritur Ser-
pentarius Colubrae residuum In-
5 geniculo sinistrum caput sinistra
manu Fidicula Caepheus, oc-
cidit autem Incolo Laepus Agi-
tator absque tibia et sinistra
manus, in qua Sex Hedos.

10

Capricornem orientem oritur

15

Persens, verumtamen Antecanis
Navis tota Ylidris usque ad
20 Urceum Centauri retrorsi pedes.

Aquario oriente oritur Equi
caput et pedes anteriores, Cas-
siepia simulque, occidit etiam
Centauri posteriora, Ylidris
25 autem et Urceus usque ad Cor-
vum. simulque Urceus.

Sagittario oriente oritur

Ingeniculo caput et sinistra ma-
nus Fidicula Caepheum, occidit
autem Canis totus Orion Laepus
Caetus Agitator absque tibia
et sinistra manu, in qua Sex
Haedos, Perseus absque dextro
pede Navis puppe Antecanis.

Capricorne oriente oritur Ser-
pentarii corpus Serpentis resi-
duum Ingeniculo caput Aquila
Tela Sacrarium Delphinus Cynus,
occidit Agitatoris residuum ca-
put manu sinistra in qua Sex
Hedos Navis tota Aquarium us-
que ad Urceum Centauri retrorsi
pedes.

Aquario oriente oritur Equi
caput et pedes anteriores Cas-
siepia simul, occidunt autem
Centauri posteriora Aquarius et
Urceus usque ad Corvum.

1 cepheus BD || 2 absque modico del-
toton D; absque *i. e. παρῆται* cf ad
p. 113a 12 || 3 sagittario D || 4 -os P | co-
lub' B, colubri D | 4, 5 qui ingeniculo
est D | 5 *post* sin. *add* et eius caput sive
sinistra D || 6 cethus B, cepheus D || 7
lepus B || 8 *me post* absque B || 9 manu
B, manis P | Sex *i. e. ἄλξ*; VI B | *post*
H. *add* portat D || 12 capricorne oriente
BD || 19 us ad D || 20 caput *pro* Ur-
ceum P || 22 et pedes *iteratum* B | ante-
rioris B || 23 occidente etiam D || 24
posteariora D, posteriora D² || 25 ad
corvus AP, om B || 26 urceum D

5 eius qui in geniculo est D | caput
add in margine B² | manu AB || 6 ce-
pheum BD || 7 lepus BD || 8 cetus B ||
9 s. et *libri* || 10 hedos BDP | habet Pers.
D | dextero P || 11 puppe B, puppis D |
ante oculos canis B || 12 capricornae
AP || 12, 3 serpentari A || 13, 4 res. eius
qui in geniculo est D || 14 capud BD ||
15 tela om B | delphinus B | cienus
BP || 16 occidit autem A. BD || 16, 7 ca-
pud B || 22 capud B | anteriores pedes
B || 23 simulque D | occidit ABP || 24
posterior B || 25 corbum A

Hyg Ib
6-7 || Ἰχθύων ανατελλόντων ἀνα-
τέλλει νότιος Ἰχθύς οὐχ ὅλος
Ἀνδρομέδας δεξιὸν μέρος, δύνει
δὲ ὅλος Κένταυρος Ὑδρος [Κό-
ραξ] Κρατήρ. παρεῖται Κόραξ 5
(Aratus v. 699—708).

Hyg Ib
p. 108, 27-110, 2 || Κριοῦ ἀνατέλλοντος ἀνατέλ-
λει κεφαλὴ καὶ ὦμοι Περσέως
Ἀνδρομέδας ἀριστερὸν μέρος
(Δελτωτὸν παρεῖται), δύνει δὲ 10
Θυτήριον [Ἀρκτοφύλαξ] (Aratus
v. 708—713).

Ταύρου ἀνατέλλοντος ἀνατέλ-
λει Περσεὺς ὅλος Ἠνιόχου ποδὸς
ἀριστεροῦ ἄκρον καὶ ἀριστερὰ 15
χεῖρ ἐφ' ἣι εἰσιν Αἰξ Ἐριφοὶ
Κήτους λοφία καὶ οὐρά, δύνει
δὲ Ἀρκτοφύλαξ σὺν τῇ ἀ μίρραι
[τοῦ Κριοῦ] (Aratus v. 713—724).

Διδύμων ἀνατελλόντων ἀνα- 20
τέλλει ποταμὸς Ἠριδανὸς Κήτος
Ὠρίων, δύνει δὲ Ὀφιοῦχος ἕως
γονάτων (Aratus v. 725—731).

3 μέρος δεξιὸν LII || 4 κένταυρος
ολος ΔL || 4, 5 κόραξ V, legit l: om
BLILII | κρατήρ κόραξ AP || 5 κρα-
τήρα L | παρεῖται κόραξ BLILII, legit l:
om VAP || 8 κεφαλὴ om A | ὦμοι Δ
ut l Hyg Aratus v. 711: -ος V || 10
παρεῖται om AP, crucibus notavit L ||
11 seclusi cf l. 18 (Hyg Aratus v. 721) |
desinit in voce Ἀρκτοφύλαξ P || 13 ἀνα-
τέλλοντος crucibus notavit L || 14 ὄνος
Δ || 15 ἀριστερὸν Δ | καὶ om Δ || 16
εἰσιν om Δ || 18 δ' AB | τῇ πρώτῃ
αὐτοῦ μ. Δ || 19 seclusi (cf l Hyg Ara-
tus v. 721) || 21 Ἠριδανὸς om Δ || 21, 2
Ὠρίων Κήτος LII | δὲ om B

Pisces orientes oritur favo- Piscium orientium oritur fa-
 nius Piscis non totus Andro- vonius Piscis non totus Andro-
 medae dextera pars, occidit medae dextera pars, occidit
 autem Centaurus totus Ylidris autem totus Centaurus Serpens
 5 Urceus. simulque Corvus. Aquarius Urceus. simul Corvus.

Arietem orientem oritur caput Ariete oriente oritur caput
 et humeros Persei Andromedae et humeri Persei Andromedae
 sinistra pars, Deltoton simulque, sinistra pars, Deltoton simul,
 occidit autem Sacrarium. occidit autem Sacrarium Arcturi
 10 custos.

Tauro oriente oritur Perseus Tauro oriente oritur Perseus
 Agitatoris pedis sinistri summi- totus Agitatoris pedis sinistri
 tas sinistra manu, in qua Sex summitatem sinistra manus, in
 Hedos, Caeti femora et canda, qua Sex Hedos, Caeti lumbos,
 15 occidit autem Arcturi custos cum occidit autem Septentrionis cu-
 prima sua portio Aries. stos cum sua prima portione.

Gemines orientes oritur Flu- Geminum orientium oritur
 vius Caetus Incolo, occidit autem Fluvius Orion, occidit vero et
 Serpentarius usque ad genicula. Serpentarius usque ad genna.

1 piscis oriente B, piscibus orienti-
 bus D, pisces orientes P | oritur *om* P ||
 2 motus B || 3 dextra B || 4 centau-
 rus B²DP: taurus B || 5 corvus *pro*
 Urceus ABP || 6 arietem oriente B,
 ariete oriente D | orientem orientem
 or. P | *legit* *ναρῆται Κόραξ*, *interpo-*
lata igitur Corvi mentio anterior (cf
graece) || 7 humerus D || 8 *post* pars
add and B || 11 thauro oritur Perseus
 B || 12 perseus *pro* pedis BP || 14 *portat*
add post H. D | ceti BD || 15 custos
 AP (-os P²) || 16 porcio B, porcione D ||
 17 *gemiñ* oriente B, geminis orientibus
 D || 18 cetus BD | orion (*pro* Incolo) D,
 oriono C; in collo B || 19 Serpentarius
om B (*in margine saē*)

1 piscibus orientibus D || 3 dextra
 B || 5 aquarii P | simulque D | corbus
 A || 6 ariete *om* B | capud B || 7 hume-
 rus D | andromede B || 10 custos AP
 (-os P²) || 11 tauro *om* BP || 12 pedi A
 B | sinistrae B || 13 summitas D | manu
 ABP || 14 *qua om* ABP | *portat post*
 H. D | ceti B | lumbi D || 15 septen-
 trioni BP || 15,6 custos (-os P²) P, *om*
 B | *legit* *αὐτοῦ (pro τοῦ Κριού)*, *cf*
Bethe l c | *prima om* BP | porcione
 D || 17 geminis orientibus D || 19 *se-*
quitur ecloga II in BDKP, cf p. 137 b

ἃ μὲν οὖν ἐχρήν περὶ τῆς Quae omnia oportet in sphaera
σφαίρας εἰπεῖν ὡς πρὸς εἰς- intueri ut dictum est haec sunt.
αγωγήν, σχεδὸν ταῦτ' ἐστίν.

6*. (cf c. 19) Ἀκολούθως δὲ καὶ
ἡ γῆ ἐστι σφαιροειδὴς ἔχουσα
μέσον ἄξονα διήκοντα, ὃς κρατεῖ
αὐτὴν ἀκίνητον ἔχων τὰ πέρατα
ἐνηρησμένα ἐν τε τῷ βορείῳ
πόλῳ καὶ τῷ νοτίῳ.

Ἐχει δὲ ζώνας εἴς βόρειον ὅλην
μετέωρον ἀοίκητον κατεψυγμέ-
νην, Κρόνου· θερρινὴν πλεόν
ἔχουσιν τὸ ὑπὲρ γῆν, ἥσσαν δὲ
τὸ ὑπὸ γῆν, κυκλόθεν οἰκησίμην
εὐκρατον, Διὸς· ἱσημερινὴν ἴσον
ἔχουσιν τὸ ὑπὸ γῆν, ἴσον δὲ τὸ
ὑπὲρ γῆν, διακεκαυμένην, Ἄρεος·
χειμερινὴν πλεόν ἔχουσιν τὸ ὑπὸ
γῆν, ἥσσαν δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν,
κυκλόθεν ὠκισμένην εὐκρατον,

Sequenter et terra est in
sphaera modum habens medio
axem positam, qui continet
eam immobilem habens fines in-
divisas quam in aquilonio polo
et favonio.

Habet autem zonas V· aquil- 10 1144 M.
lum totum spatiosum inhabitabi-
lem siccum, Saturnus· aestivus
plus habens super terra, aequum
autem quod suptus terra, in cir-
cuitu habitabilem temperatam, 15
Iovis· aequinoctialis aequum ha-
bens quod super terra quam quod
subtus terra, inhabitabilem ad-
ustum, Mars· hiemalis plus ha-
bens quod subtus terra, aequum 20
vero quod super terra, in cir-

1 ἐπὶ BL || 2 ἰδεῖν BL, legit l || 2, 3
ἀγωγήν LII || 3 ταῦτα A || 8 ἀπηρησι-
μένα LII, ἀπηρωρημένα ABL || 10 καὶ
ante ζ. A | πέντε LII | τε post β. om
A || 11 μετάρσιον A || 11—17 κατε-
ψυγμένην — ὑπὲρ γῆν om A || 12
πλεόν A || 15 ἴσον VLII, ἴσην BL ||
16 ἔχουσιν — ἔ. δὲ om LII, τὸ ὑπὸ
γῆν ἴσον δὲ om BL || 17 post ὑπὲρ
γῆν A τῷ ὑπὸ (τὴν add B) γῆν |

ἀοίκητον ante διακ. B | ἄρεος^ω V,
ἀρεως A || 18 μεῖζον ἔχ. ABL || 20
κυκλόθεν L | οἰκησίμω A, οἰκισίμω
(ν add L²) L

1 quaeque op. AP, queque op. B |
spera B || 2 intueri BD | autem post sunt
D || 4 sequentia et B | sequentia terra est
D || 5 spere BD, sphere P | in m. D | me-
dio om P || 6 positum BD || 7 immobilem
om D || 8 divisos B | tam in a. p. quam
et f. D || 11 inhabitabilem A || 12 estivus
B || 13 terram BDP | equum B || 14 sub-
tusus P | terram D || 15 habitabilem A
(b superscripto), habens vilem B | tem-

peratum B || 16 iobis A, locis P || 17 ter-
ram DP | quam C: quum D, aequum
D², om BP, fere erasum A || 18 inhabi-
tabilem A || 18, 9 ad austrum CD || 19
hyemalis A || 20 terram D || 21 subtus
ABP | terram D

Ἀφροδίτης· νότιον ἀφανῆ κατε-
ψυγμένην ἀόικητον, Ἑρμοῦ.

cuitu habitabilem temperatum,
Venus favonium invisibilem sic-
cum inhabitabilem, Mercurius.

οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμι-
5 σφαιρίου οἰκοῦντες βόρειοι καὶ
νότιοι ἑαυτοῖς εἰσιν ἀντίχθονες,
οἱ δὲ ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἡμι-
σφαιρίων οἰκοῦντες ὑπέργειοι
καὶ ὑπόγειοι ἑαυτοῖς εἰσιν ἀντί-
10 ποδες.

Qui ergo in ipsa semisspheria
habitantes aquilonii et favonii
quibusdam hi sunt hiemales. qui
vero in utraque semispheria ha-
bitant super terra et subtus terra,
ipsi(s) sunt antipodae.

ἡ μὲν οὖν ἀρκτική ζώνη ἔχει
ἐξηκοστὰ 5', ἡ δὲ θερινὴ ε', ἡ δὲ
ισημερινὴ ἡ' ἐξ ἑκατέρου μέρους
τοῦ ἰσημερινοῦ ἐξηκοστὰ δ' (οὗ-
15 τος γὰρ μέσην αὐτὴν τέμνει κατὰ
τὴν ὅλην σφαῖραν), ἡ δὲ χειμε-
ρινὴ ἐξηκοστὰ ε', ἡ ἀνταρκτική
ἐξηκοστὰ 5', ὥστε εἶναι τῆς
γῆς τὸ ὑπέργειον ἐξηκοστών λ',
20 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἐξη-
κοστών λ'. γίνεσθαι οὖν ὅλην
τὴν γῆν ἐξηκοστών 5'. δύναται

Igitur septentrionalis zona ha-
bet LXVI, aestivus autem LXV,
aequinoctialis LXVI ex utraque
parte aequinoctialis circuli cir-
culos IV (hic enim mediam illam
incidit et totam spheram), hie-
malis autem LX, antarcticus
autem LXVI, unde fieri terrae
quod super terra est sexagesi-
mum <XXX>, quam fieri totam
terram in circuitu sexages sex.
potest autem sexagesimum hoc

Ign

1, 2 κατεψυγμένον A | 4—10 οἱ μὲν
— ἀντίποδες A: traiecit ad p. 133 V,
ubi vide || 6 ἀντίχθονες cf p. 97, 13 || 9
ἑαυτ (sic) A || 12 5' A || 12—14 scripsi:
ἡ δὲ θερινὴ (ἐξηκοντα [scribe ἐξηκοστὰ]
add LII) ε' ἡ δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ
ισημερινοῦ κύκλου δ' οὗτος A, ἡ δὲ
ισημερινὴ ἡ' ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ
ισημερινοῦ μέρους τεθεικότα οὗτος V ||
15 κατὰ V: καὶ A || 16, 7 χειμερινὴ A:
θερινὴ ο ἐν τε V || 17 ἐξηκοστὰ om L |
πόσαν σταδίων ἐστὶ τὸ περίμετρον
τῆς γῆς in margine A | δὲ ante ἀντ.
AL || 18 ἐξηκοστὰ om ABL | 5' ALII |
ὥστ' A || 19 τὸ ὑπέργειον A: τὴν περι-
γειον V | ἐξηκοστὰ LII || 20, 1 ὁμοίως—
λ' om LLI || 21, 2 τὴν ὅλην γῆν BLII;
τὴν δὲ ὅλην γῆν γίνεσθαι ἐξηκ. ἐξη-
κοντα δ. A || 22 κύκλοθεν post γῆν
ABL

1 habitabilem A, abitabilem B | tem-
perat ut B || 2 venere AP, munere B |
favium B, favonium D², -am D || 2, 3
siccā D | -ii BP || 4 spera B, semis-
sphaera P || 5 habentes D | aquilonis
et favonius D | favonilis AB || 6 hyema-
les A || 7 semisphaera B || 8 terram D |
terram D || 9 anguipedes AB²P, anguis
pedes B || 12 LXVI BD: LXIII AP ||
12, 13 aest. — LXVI om P || 12 esti-
vus B | LXV B: LX AD || 13 ae-
qu. LVI B, LXIII C || 16 speram B ||
16, 7 hyemalis AD || 17 immo LXV;
LX — autem om B || 19 terram D ||
20 supplēvi || 21 sexagilis B, sexag///ies
D, sexagesies P

δὲ ἔχειν τὸ ἐξηκοστὸν σταδίου *stadiis quinque(?) colligere. ergo*
 ,δς'. *συνάγονται οὖν ἐπὶ τὸ αὐτὸ in id ipsum totam terram*
 γῆς ὅλης σταδίων μυριάδες κε' *stadium dena milia XXV. et*
 καὶ β'. καὶ τὰδ' 'ὡς λόγος ἐκ *hoc 'verbum a patribus termi-*
 πατέρων ὄρωρε' κατὰ τὸν Ἀλ- *natur' secundum Alcaicum, et*
 καίον (fr 71 B.) καὶ οὕτως ἔχοντα *ita habere constat.*
τυγχάνει.

7. Τὰ μὲν οὖν ὑπεσχημένα μοι 7. Quae ergo demonstrata
 περὶ τῆς τῶν φαινομένων εἰσα- *sunt mihi de quibus videntur*
 γωγῆς ταῦτ' ἔστιν. εἰ δὲ προσ- *mei collectio haec est. si autem* 10
 πέσοι τὸ συνταξιδιον, καὶ τὸν *constiterit ratio, et ceterorum*
 ἐξῆς τοῦ ποιήματος προσαπο- *huius facturae adimplebo ver-*
 δώσω λόγον, ὡς ἔφην, κατὰ τὸν *bum, ut dixi, secundum facto-*
 τοῦ ποιητοῦ Θεμέλιον, ὅπως μη- *ris fundamentum, ut nihil te*
 θέν σε λανθάνη τῶν παρ' αὐ- *latere possit, quorum ab eo* 15
 τῶι εἰρημένων. *dicta sunt.*

8. Περὶ μεταρσίων.

Posidonius || *Γίνονται οὖν (φησὶν) ἀναθυμιάσεις ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς γῆς,* 261 p.
 (partim ex Ari- || ἡ μὲν ἕγρὰ καὶ ἀτμώδης, ἡ δὲ ξηρὰ καὶ καπνώδης. καὶ ἡ
 stot Meteorol I 9. 10 p. 346 b sqq. || *πλεονάζουσα ἕγρὰ καὶ συνισταμένη νέφη ποιεῖ καὶ κατὰ μετα-* 20
 al.) cf De mundo || *βολὴν ἑτοῖς καὶ ὕμβρους καὶ πνεύματα ὅσα ἐκ τούτων γίνονται.*
 c. 4 p. 294a sqq. || *ἔστι δὲ ὁμίχλη νέφος ἄγονον ὕδατος ἢ ἀτμώδης ἀναθυμιασῖς,*
 || *ζόφος δὲ νέφος μέλαν τε καὶ πεπληρωμένον, αἰθρία δὲ ἀήρ*
 || *ἀνέφελος καὶ ἀνόμιχλος, ἀχλὺς δὲ πάχος ἀέρος ἀσύστατον, κνη-*
 || *χὺς δὲ νεφέλη λεπτοτάτη κενὴ ὕδατος, δρόσος δὲ ἕγρὸν ἐξ ἀέ-* 25
 || *ρος αἰθρίου κατὰ σύστασιν λεπτήν, ψακὰς δὲ ὕδωρ λεπτῶς*

1 ἔχειν om AL || 2 *συνάγονται* scripsi:
 -εσθαι V Δ | οὖν om A || 3 γῆς ὅλης
 scripsi: αὶ τῆς ὅλης V, ὅλης τῆς γῆς Δ
 Matr || 3, 4 κε' καὶ β' ABL Matr: κ' καὶ
 ε' V, βῆε LII || 4—16 om V || 4 τὰ σ'
 ὡς λόγος LII || 5 τὸν om Matr || 8 ὑπε-
 σχηματισμένα LII || 9, 10 *συναγωγῆς*
 LII || 10, 1 *προσπέσει* LII || 11 *συνταξεί-*
διον ABL Matr Vi, *συντάξει* δέον LII ||
 15, 6 αὐτῶ LII: -οὐ ABL Matr Vi; se-
 quitur Γένος Ἀράτων BL Matr Vi.

1 studiis B | colligere D || 2 id om
 P || 3 studiorum X XXXV (at tertium
 X in rasura) B || 4, 5 est post term. D ||
 5 alcaicum B || 8 que BD || 10 me BD |
 post collectio add n' datio B || 11 cete-
 rorum B || 15 p. quo habeo dictas D ||
 sequitur ecloga II p. 134 b.

18 φησιν 'is quem exscribo' || 25, 6 αἰθέρος V

δισπασμένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὑετὸς δὲ ψακὰς ἀδρὰ καὶ συνεχής, ὄμβρος δὲ μικρὰ συστήματα ὕδατος ἐκ νέφους κατὰ μεταβολήν, πάγος δὲ ἐστὶν ὕδωρ πεπηγός, πάχνη δὲ ἡμιπαγὴς δρόσος, χιών δὲ ὑετῶν ψακὰς ἐν νέφει πεπηγότει, νιφὰς δὲ ἐστὶ χιών πλεῖστα 5 πτοῦσα λεπτῶς, χάλαζα δὲ ἐστὶν ὄμβρος πεπηγός. ἡ δὲ ξηρὰ ἀναθυμιάσις ἐκ τοῦ ὕδατος ὑπὸ ψύχους μὲν ὥσθ' εἰς ἀνέμους ἐμποιεῖ, ἐμπέπτουσα δὲ διάπυρος γενομένη κεραυνούς, ἀθρόα δὲ φερομένη ἡμίπυρος οὐσα πρηστῆρας, μὴ πεπτρωμένη δὲ πως τυφῶνας, ἀνειμένη δὲ ἡ αὐτὴ ἐκνεφίας ποιεῖ. κεραυνὸς δὲ 10 καὶ πρηστῆρ καὶ τυφὼς κατασκήψας σκηπτὸς λέγεται. τοσαῦτα μὲν ἀρκέσει ὥς ἐν ἐπιτομῇ περὶ τούτων εἰρησθαι, ἐξῆς δὲ τὰ ἀκόλουθα τούτων ἐροῦμεν.

9. Περὶ κόσμου.

|| Κόσμος ἐστὶ σύστημα οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις 15 φύσεων, οὐρανὸς δὲ τὸ περιέχον πάντα τὰ ὄντα πλὴν αὐτοῦ, αἰθήρ δὲ οὐσίας χύμα τὸ λεπτότατον θερμὸν φύσει καὶ λαμπρόν, τὸ πρῶτον φῶς καὶ μὴ κατὰ μετοχὴν ἐτέρου γινόμενον, αἴθρ δὲ οὐσία κούφη ζοφερά, κατὰ μετοχὴν δὲ γινόμενον, ἡ δὲ 1145 M. Θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν, ὅς ἐστι λαμπρός 20 καὶ πυρώδης οὐδέποτε στάσιν ἔχων, ἀλλ' αἰετὸς φερόμενος κύκλῳ. πόλοι δὲ καλοῦνται οἱ κατὰ κορυφὴν τόποι τῆς σφαίρας, ἄξων δὲ τὸ διὰ μέσου τῆς σφαίρας διήκον πνεῦμα, ὅπερ ἐστὶν 282 P. εὐθεία τις. κύκλοι δὲ λέγονται ἐν τῷ οὐρανῷ, ζῶναι δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. κόλουροι δὲ εἰσιν 5'. 25 οὗτοι δύο ἀναγκαῖοι, ὁ μεσημβρινὸς καὶ ὁ τὸ μέσον τέμνων. νοητοὶ μὲν οὖν οὗτοι. αἰσθητὸς δὲ ὁ γαλαξίας. ὁ (δὲ τὸ μέσον) τέμνων καὶ ὀρίζων ἐστὶν, ὀρίζων δὲ λέγεται διιστάς τῶν ὀρωμένων τὰ μὴ ὀρώμενα τῆς σφαίρας, καὶ ἐστὶ τῶν μεγίστων. τέμνει δὲ τὸν ζωδιακὸν καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτοῦ. 30 τοῦ. ὅλοι δ' εἰσὶ κύκλοι ἐξ οἱ τέμνοντες καὶ διορίζοντες τὰ δωδεκατημόρια. δωδεκατημόριον δὲ ἐστὶν ἕκαστον τμήμα τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ.

1 δισπασμένον scripsi (cf De mundo l c): δισπασμένον τε V | ἀδρὰ V || 6 suppleni e p. 126, 18 | μὲν ὥσθ' εἰς' scripsi (praesunte Pet): μενωσ θεισ V || 7 δὲ καὶ δ. γινόμεν. V || 10 ὁ ante σκ. V (cf De mundo p. 395a 25) || 18 ζοφερά V (ζ et φ in rasura V²); ζοφώδης De mundo p. 392 b 7 | cf De mundo l c; depravatam et mutilum censet Pet || 19 συνέστηκεν ὅς ἐστι scripsi: συνεστηκός δς ὦν V || 20 ἔχων scripsi: -ον V | φερόμενος scripsi (cf De mundo p. 292 a 35 sqq.): -ένη V || 22 μέσον V || 25 δὲ οἱ V | τὸ corr Pet: τοῦ V || 26 cf p. 52, 22 || 28 ὁ ante δι. deleui || 30 τέμνοντες scripsi: τράνοντες V; τρανοῦντες coni Pet

10. Τί διαφέρει ἄστρον ἀστέρος (cf c. 18).

~ Ach 1 c. 14
p. 42

|| Διαφέρει δὲ ἄστρον ἀστέρος· τὸ μὲν γὰρ ἔστιν εἰδωλον ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον, τὸ δὲ κατὰ μίαν γραφὴν περι-
οριζόμενον.

Igu

|| 11. Φέρεται δὲ ὁ ἥλιος τὴν ἐναντίαν φορὰν τῷ οὐρανῷ, ὥστε δισσην αὐτοῦ τὴν κίνησιν εἶναι, τὴν μὲν σὺν τῷ κόσμῳ, τὴν δὲ κατ' ἰδίαν. ἔχει δὲ τοῦ μὲν θέρους ἢ ἡμέρα, ὅτε ἔστιν ὁ ἥλιος ἐν Καρκίνῳ, (ῶρας) κατὰ τὴν Ἑλλάδα, ἢ δὲ νύξ (ῶρας . . .) καὶ δύο πεμπτημόρια, ἐπὶ δὲ χειμῶνος τὸ ἀνάπαλιν . . ἄστρα ἀμφιφανῇ· δις γὰρ τὴν αὐτὴν ὁράται νύκτα. ἐν τῷ 10 νοτίῳ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν τι τοιοῦτον.

12. Πόσοι οἱ πάντες ἀστέρες.

of p. 187

|| Τοὺς πάντας ἀστέρας εἶναι Ἰππαρχὸς φησιν, ὅσοι οὖν πληροῦσι τὰ ἐν τοῖς φαινομένοις ὁρώμενα.

13. Ἀντίζυγα δὲ ἔστι ζώδια τάδε· Κριὸς Χηλαί, Ταῦρος 15 Σκορπίος, Λίδυμοι Τοξότης, καὶ Αἰγόκερως Καρκίνῳ, Λέοντι Ὑδροχόος, Παρθένῳ Ἰχθύες.

14. Περὶ τῶν τῆς σελήνης σχημάτων.

~ Ach 1 c. 21
p. 49

|| Τῶν δὲ σχηματ(ισμ)ῶν τῆς σελήνης φωτεινοὶ εἰσιν οἶδε. μνησιδὴς μὲν οὖν ἔστιν, ὅταν ὑπὸ γραμμῶν (μὴ ὅλως) περι-
φερῶν περιέχεται, διχότομος δέ, ὅταν (ὑφ') ἡμικύκλων. . .

~ Ach 1 c. 25
p. 56 sqq.

|| 15. (cf c. 3) διαφορὰς τέμνεσθαι τῆς σφαίρας, τὴν δὲ παράλληλον καὶ τὴν λεγομένην λοξήν, ἔτι δὲ τὴν ὀρθήν. παρα-
λήλους μὲν ἐν τῷ κόσμῳ συμβέβηκε λέγειν, ὅσοι τὸν αὐτὸν ἔχουσι πόλον τῇ σφαίρᾳ, ὀρθοὺς δὲ τοὺς διὰ τῶν πόλων, 25 λοξοὺς δὲ ὧν τὰ ἐπίπεδα κέκλιται πρὸς τοὺς λεγομένους 288 P. ὀρθοὺς καὶ τοὺς παραλήλους. ἀπειρῶν δὲ ἐπινοεῖσθαι δυνα-
μένων ἐν τρισὶ διαφοραῖς κύκλων νοητέον ὑπὸ τῶν μαθηματικῶν

3 an γραμμῆν? || 5—11 novum caput feci || 9 πεμπτημόρια corr Pet: πέμ-
πτη μόνα V || 10 κατὰ pro γὰρ conl Pet || 13 ἀκ' conl Scal || 15—17 novum
caput feci || 19 supplavi (ex Ach 1 c. 21 al) | φωτεινοὶ scripsi: -ῶν V || 20 μὲν
ante μνησιδὴς del Pet || 20, 1 περιφέρειαν V || 20, 1, 2 lacunam indicavi (cf Pro-
leg IV) || 22 novum caput feci || 23 ὀρθήν scripsi: ὀρθιήν V || 25 αὐτῇ post
τῇ deleti | τοὺς διὰ scripsi: τοῦσδε τοὺς ἀπὸ V || 26 ἐπίπεδα κέκλιται corr
Pet: ἐπίποδα κέκρυπται V || 27 ἀπειρῶν scripsi: -ως V || 28 an ἐπὶ?

τοὺς εἰς τὴν χρεῖαν τῆς θεωρίας ἔχοντα(ς) παρειλήφθαι, παραλήλους δὲ τὸν τε ἀρκτικὸν καὶ τὸν θερινὸν τροπικὸν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν. ἀρκτικὸς δ' ὁ αὐτὸς καὶ αἰὶ φανερός διὰ τὸ πάν-
 1148 M. τότε φαίνεσθαι καὶ μηδέποτε δύνειν. συμπέπτουσι <δ' αἱ παράλ-
 5 ληλοι> κατὰ τὰς διαφόρους οἰκήσεις τοῦ κατὰ κορυφὴν σημείου νοτιωτέρου ἢ βορειοτέρου γινομένου.

|| νοείσθω δ' ὁ μὲν θερινὸς τροπικὸς τοῦ ἡλίου ἐπὶ θερινῶν
 τροπῶν γινομένου καὶ πρὸς αἰσθησιν τοῦτου παράλληλον γρά-
 φοντος, ὁ δὲ ἰσημερινὸς διὰ τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς νυξὶν ἐξισού-
 10 σθαι τοῦ ἡλίου κατὰ τοῦτον γινομένου τὸν κύκλον πρὸς αἰσθη-
 σιν, ὁ δὲ χειμερινὸς διὰ τὸ τὸν ἥλιον κατὰ τοῦτον γινομένου
 τὸν κύκλον χειμερινὰς τροπὰς ποιεῖσθαι. ἀνταρκτικὸς δ' αὐτὸς
 καὶ αἰὶ (ἀ)φανὴς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος <τὸ ὄνομα> ἔχει καὶ οὐδέ-
 ποτε φαίνεται. τῶν δὲ λοξῶν δύο μὲν γράφονται πρὸς αἰσθησιν,
 15 ὁ τε ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας, οἱ δὲ ὀρίζοντες ἐπινοοῖαι μόνον
 λαμβάνονται, τῶν δὲ ὀρθῶν οἱ μὲν κόλouroι τὴν ὀνομασίαν
 ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ κολοβοὶ καὶ μὴ ὀλοτελεῖς φαίνεσθαι κατὰ τῆς
 στροφῆς τῆς σφαίρας, ὁ δὲ ἰσημερινὸς ἀπὸ τοῦ κατ' αὐτὸν
 20 ὀρθὰς παραλλήλους. οἱ δὲ λοξοὶ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἔχουσι
 τὴν ὀνομασίαν.

|| 16. τοῦ κόσμου σφαιροειδοῦς ὑποκειμένου καὶ τῆς γῆς πρὸς
 αὐτὸν κέντρον λόγον ἔπεχούσης ἢ διὰ μέσου αὐτῶν ἀγομένη
 εὐθεία νοητή, περὶ ἣν μένουσαν ὁ κόσμος στρέφεται, ἄξων κα-
 25 λεῖται καὶ τὰ τοῦτου πέρατα πόλοι, ἅπερ τινὲς μὲν ἀστέρας
 εἶναι μικροὺς ἔφασαν, ἔνιοι δὲ σημεῖα νοητά, καθὰ καὶ Ἄρατος
 (v. 24). τούτων δὲ ὁ μὲν ἐστὶ μετέωρος καὶ φανερώτερος ἡμῖν,
 ὁ δὲ οὐχ ὀραῖται ὑφ' ἡμῶν. καὶ καλεῖται ὁ μὲν αἰὶ φανερός
 καὶ βόρειος, ὁ δὲ αἰὶ ἀφανὴς καὶ νότιος.

30 || 17. κύκλων δὲ ἐν τῷ κόσμῳ κατανοουμένων ἀπείρων οἱ
 μὲν παράλληλοι ὀνομάζονται, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων, οἱ δὲ ὀρί-

Posidonius
 (Gemin c. 4
 Cleomed I c. 2
 II c. 5 Ach 1
 c. 25 sq.)
 cf c. 16

1 supplēvi || 3 ἀρκτικὸς δ' ὁ corr Pet: ἅμα τὲ δὲ V | τε post τὸ del
 Pet || 4, 5 supplēvi (cf Cleomedes p. 70, 10 Z.) al; lacunam ante συμπ. Pet ||
 8 τοῦτον scripsi: τοῦτο V || 12 οὗτος V || 13 suppl Pet | supplēvi || 14 γράφον-
 ται scripsi ut l. 8: ὄντων V; ὄντες conl Pet || 17 ἔχουσιν scripsi: -οντες
 V || 19 ἰσημερινός corr Pet: μεσημβρινός V || 22 δὲ post τοῦ supplet Pet || 30
 κατανοουμένων scripsi: καὶ μὴ νοουμένων V; καὶ μὴ delet Pet

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

9

ζοντες, οἱ δὲ λοῖοι. καὶ οἱ τέσσαρες παράλληλοι μὲν εἰσιν οἱ τοὺς αὐτοὺς πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ, λοῖοι δὲ οἱ μὴ τοὺς αὐτοὺς, διὰ δὲ τῶν πόλων κύκλοι καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας τοὺς τοῦ κόσμου πόλους ἔχοντες (οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι ὀρθοὶ τε καὶ κόλουροι καὶ μεσημβρινοὶ προσονομάζονται), ὁρίζοντες δὲ οἱ διορίζοντες ἡμῖν τό τε φανερόν τοῦ κόσμου (καὶ τὸ ἀφανές), τουτέστι τό τε ὑπὲρ γῆν καὶ τὸ ὑπὸ γῆν. οὗτοι δὲ μεταβάλλουσιν, ὅταν τὸ κατὰ κορυφὴν σημείον ἕτερον γένηται· τοῦτο γάρ ἐστι πόλος ὁρίζοντος.

Ἄρατος μέντο(ι) πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος κλίμα τὰ Φαινόμενα 10
πραγματευσάμενος ἐννέα μόνων ἐπεμνήσθη κύκλων, ὅκτῳ μὲν νοητῶν, αἰσθητοῦ δὲ καὶ κατὰ τὸ πλέον ἑνός, τοῦ καλουμένου γαλαξίου (καὶ ἐν τούτῳ γὰρ νοεῖται † διὰ τούτου τοῦ κύκλου). τούτων δ' εἰσὶ παράλληλοι εἰς ἄρκτικὸς θερυνὸς τροπικὸς ἰσημερινὸς χειμερινὸς τροπικὸς ἀνταρκτικὸς, λοῖοι δὲ δύο, ὃ τε ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας, ἐναντίως ἀλλήλοις κατὰ τὴν θέσιν διὰ τῶν τροπικῶν λελοξωμένοι, καὶ δύο διὰ τῶν πόλων, μεσημβρινὸς τε εἰς καὶ ὁ ὁρίζων ἕτερος. τούτων δὲ εἰσὶ μέγιστοι ὃ τε ἰσημερινὸς καὶ οἱ λοῖοι καὶ οἱ διὰ τῶν πόλων. μέγιστοι δὲ καλοῦνται, ὧν αἱ τε διάμετροι ἴσαι εἰσὶν ἀλλήλοις καὶ τῇ τοῦ 20 1149 M.
κόσμου διαμέτρῳ καὶ ὅσοι τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχουσι τῷ κόσμῳ. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος ὁ διὰ μέσων τῶν ζωιδίων λεγόμενος μεσαίτατος ὑπάρχων τοῦ ζωδιακοῦ, ἡλιακὸς τε καὶ ἐκλειπτικὸς ἐπικαλούμενος, ἡλιακὸς μὲν, ὅτι ὁ ἥλιος τὴν πορείαν δι' αὐτοῦ ποιεῖται, ἐκλειπτικὸς δέ, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐκλείπουσιν ὃ τε ἥλιος 25 καὶ ἡ σελήνη. καὶ τῶν παραλλήλων δὲ ὁ μὲν ἄρκτικὸς οὕτως ὠνομάσθη, ὅτι πρὸς τοῖς ἀρκτώϊοις ὑπάρχει, ὁ δὲ θερυνὸς τροπικὸς, ὅτι ἐπὶ τούτου γενόμενος ἥλιος κατὰ τὴν τοῦ Καρκίνου ἀρχὴν, καὶ τότε μάλιστα ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, θέρους τροπὰς ποιεῖται, ἰσημερινὸς δέ, ὅτι ἐν τούτῳ ἰσημερίας δύο ποιεῖ, 30 ἑαρινὴν μὲν κατὰ τὴν τοῦ Κριοῦ ἀρχὴν, μετοπωρινὴν δὲ κατὰ τὴν τῶν Χηλῶν, χειμερινὸς δὲ τροπικὸς, ἐφ' οὗ κατὰ τὴν τοῦ Αἰγόκερω ἀρχὴν ὁ ἥλιος τοῦ κατὰ κορυφὴν ἡμῶν τόπου ἀφε-

3 δὲ post οἱ V: traieci post διὰ || 6, 7 supplevi || 7 τε post τὸ iterum V: del Pet || 10 μέντο(ι) πρὸς τὸ supplevi: μὲν τὸ πρὸ V; μὲν πρὸς το conī Vict || 13 corrupta putat Pet || 21 κέντρον corr Vict: μέτρον V || 22 ἐστι scripsi: ὅτι V (vix excerptoris videbitur cf p. 131, 3) | καὶ ἄλλως V | μέσων (ων in rasura) V | an φερόμενος? || 26 οὕτως corr Pet: οὐκ V || 29 an κ. τά γε μ. ? || 32 supplevi

- στὼς χειμῶνος τροπὰς ποιεῖται, ἀνταρκτικὸς δὲ ὁ τῷ ἀρκτικῷ ἴσος ὑπάρχων πρὸς τῷ νοτίῳ τεθεματίσται πόλῳ, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων καὶ λοξοὶ παρὰ τὴν θέσιν ὠνομάσθησαν καὶ ἔτι ὁ μὲν ζωιδιακός, ἔπει ἐν αὐτῷ τὰ ἰβ' ζωῖδια κατηστέρισται
- 285 P. 5 τοῦ διὰ μέσου αὐτῶν κύκλου ἐφαπτομένου τῶν τροπικῶν κατὰ (α')
- τι μόνον σημεῖον (κατὰ μὲν γὰρ τὸν θερινὸν τροπικὸν ἡ τοῦ Καρκίνου ἐστὶν ἀρχή, κατὰ δὲ τὸν χειμερινὸν τοῦ Αἰγόκερω), ὁ δὲ γαλαξίας καὶ παρὰ τὴν χροιάν ὠνόμασται (λευκὸς γὰρ φαίνεται καὶ αὐτὸς διὰ τῶν τροπικῶν λελοξωμένος, μικρὸν μὲν
- 10 τοι ὑποπίπτων), μεσημβρινὸς δέ, ἐφ' οὗ τέμνοντος τὸν ὀρίζοντα ἀπὸ τῶν πόλων καὶ εἰς δύο τινὰ ἡμικύκλια διαιρουντος, ὧν τὸ μὲν ἀνατολικόν, τὸ δὲ δυτικὸν ὀνομάζεται, συμβαίνει τὰς μεσημβρίας ἀποτελεῖσθαι. ἔχει δὲ τὸ μὲν ἡμισυ ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ ὑπὸ γῆν, καὶ αὐτὸς διὰ τῶν πόλων ἀντιτεμνό-
- 15 μενος διχα ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ὀρίζων δέ, καθὰ προείρηται, ὑπὸ τῶν παραλλήλων· ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικὸς ἐλάχιστος ὧν ὅλος ὑπὲρ γῆν ἐστι διὰ τὴν ὡς πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος κλίμα τοῦ κόσμου ἔγκλισιν ἀπτομένης αὐτοῦ τῆς κάτω περιφερείας, ὁ δὲ ἀνάπαλιν ὑπὸ γῆν ὅλος ὑπάρχει.
- 20 ὁ δὲ ἰσημερινὸς μέγιστος ὧν μέσος τῶν παραλλήλων τὸ μὲν ἡμισυ ἔχει ὑπὲρ γῆν, τεμνόμενος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος διχα, τὸ δὲ λοιπὸν ἡμισυ ὑπὸ γῆν. τέμνεται (δὲ) διὰ μέσων διχα κατὰ δύο σημεῖα, ὧν κατὰ μὲν τὸ ἐν ἡ τοῦ Κριου ἐστὶν ἀρχή, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἡ τῶν Χηλῶν. τοῦ μέντοι θερινοῦ τροπικοῦ πλεόν ἢ
- 25 τὸ ἡμισυ ὑπὲρ γῆν ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται, τὸ δὲ λοιπὸν ἡμισυ ὑπὸ γῆν ἐστι, καὶ τοῦ χειμερινοῦ δὲ τροπικοῦ ἀνάπαλιν. εἰσὶ τε ἐλάχιστονες μὲν τῶν μεγίστων, μελίζονες δὲ τῶν ἐλαχίστων, (ἴσοι) δὲ ἀλλήλοις μετὰ τοὺς μεγίστους, ὅ τε θερινὸς τῷ χειμερινῷ καὶ ὁ ἀρκτικὸς τῷ ἀνταρκτικῷ· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰσημερι-
- 30 νοῦ ἴσον ἀπέχουσιν, ὅς διὰ τοῦ κέντρου ἐστὶν ἐν διαφοραῖς ἴσον ἀπέχοντος ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσοι εἰσὶν. τεμνομένου γὰρ τοῦ μεσημβρινοῦ κύκλου εἰς τξ' μοίρας ἀπὸ [μεσημβρινοῦ] τοῦ πόλου ἐπὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον μοῖραι λς', ἀπὸ δὲ τοῦ(του) ἐπὶ τὸν

3 ἔτι scripsi: ὅτι V, cf p. 130, 22 || 5 αὐτῶν scripsi: -οῦ V | supplvi || 10 δὲ scripsi: τε V || 11 ἀπὸ scripsi: πρὸ V; διὰ coni Pet || 13 μεσημβρίας scripsi: -ινας V || 15 ὑπὸ alt corr Pet: ἐπὶ V || 17 post ἐστι lacunam Pet || 18 ὁ δὲ scripsi: τοῦ V; post περιφερείας lacunam Pet || 21 τεμνόμενος corr Pet: -ον V || 22 suppl Pet || 25 δὲ τὸ V: traiecit Vict || 28 suppl Pet || 30 corruptum; an ἐν δὲ σφαίραι οἱ ἴσον ἀπέχοντες? || 32 τοῦ πόλου scripsi (ita suppleverat Pet): κύκλου V | seclui || 33 λς' corr Pet: τς' V | suppl Pet

Θερινὸν τροπικὸν λ', ἀφ' οὗ <ἐπὶ> τὸν ἰσημερινὸν κδ', ἀφ' οὗ 1152 M.
... ἐπὶ τὸν <ἀντ>αρктиκὸν λ', ὅθεν ἐπὶ τὸν ἀφανῆ πόλον λς'. καὶ
εἰσιν αὐταὶ τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριου, μοῖραι ρπ', αἱ δὲ λοιπαὶ
τοῦ ὑπὸ γῆν.

18. Περὶ ἄστροων.

5

Ptolemaeus
(Cleomed I 4
p. 84)

|| Τῶν δὲ ἄστροων τὰ μὲν ἀπλανῆ καλεῖται, τὰ δὲ πλανώ-
μενα, ἀπλανῆ μὲν τὰ κατὰ τὴν ἐπιφανείαν τοῦ κόσμου μὴ
κινούμενα, ἀλλ' αἱ τὴν αὐτὴν ἔχοντα τάξιν πρὸς ἄλληλα, 208 P.
πλανώμενα δὲ ἐστὶν ὃ τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ εἰ-
πλανῆται ἀστέρες· τούτων γὰρ ὁ μὲν ἥλιος ἐφ' ἐνὸς τοῦ ἡλια- 10
κοῦ κύκλου κινεῖται στήρξονται ἀναποδίζοντες ἐπὶ τὸν
διὰ μέσου τὸν ἡλιακὸν κύκλον παριόντες πρὸς τε τὰ ἀρκτικά
καὶ πρὸς μεσημβρίαν τι, ἴσον ἐφ' ἑκάτερα. τῶν δ' ἀπλανῶν
τὰ μὲν πρὸς βορρᾶν κεῖται τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, τὰ δὲ πρὸς 15
νότον. καλεῖται δὲ τὰ μὲν βόρεια μέρη δεξιὰ τε καὶ ἄνω ἐν ὕψει 15
μᾶλλον ὑπάρχοντα, τὰ δὲ νότια εὐώνυμά τε καὶ κάτω. τοῦ μέν-
τοι κόσμου τὴν ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν φορὰν στρεφόμενου τὴν
ἐναντίαν αὐτῷ οἱ πλανῆται ποιοῦνται πορείαν οὐδὲν ἥττον,
διὰ τὸ τάχος τῆς τοῦ κόσμου περιστροφῆς συμπεριστρεφόμενοι 20
ὁμοίως δὴ τοῖς ἀπλανέσιν ἄστροις.

19. Περὶ τῶν ἐν γῇ ζωνῶν (cf p. 124).

Ach 1 c. 20
p. 64 sq.

|| Ζῶναι δὲ εἰσι τῆς γῆς ὑπὸ τοὺς παραλλήλους κύκλους
ὁμοίως εἰς· βόρειος ὅλη μετέωρος ἀοίκητος κατεψυγμένη, Κρό-
νου, ἐξηκοστῶν μὲν 5' σταδίων δὲ δισμυρίων εἰς (τὸ γὰρ ἐξη-
κοστὸν σταδίων ἐστὶν ὁσ')· Θερινὴ πλείονα ἔχουσα τὰ ὑπὲρ 25
τὸν ὀρίζοντα εὐκρατος, ἐν ἣ ἐστὶν ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη,
Διὸς, ἐξηκοστῶν εἰς σταδίων δὲ δισμυρίων καὶ α· ἰσημερινὴ
ἴσον ἔχουσα τὸν ὑπὲρ γῆν ὀρίζοντα τῷ ὑπ' αὐτὴν ἀοίκητος
διακεκαυμένη, Ἄρεως, ἐξηκοστῶν μὲν ἡ' ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ
ἰσημερινοῦ τεσσάρων (οὗτος γὰρ αὐτὴν καὶ τὴν ὅλην σφαῖραν 30

1 suppl Vict | 2 lacunam indicavi | suppl Pet | 9 suppleas ex gr <τὰ
κινούμενα, ὧν> | 10 lacunam post ἥλιος indicat Pet | 10, 1 τοῦ ἡλιακοῦ scripsi
(cf Cleomed I c): τόπου ζωδιακοῦ V | 11 κινεῖται scripsi: -οῦνται V | lacu-
nam indicavi | ante ἀναπ. lacunam indicat Pet | 12 ἡλιακὸν scripsi: ζωδια-
κὸν V | τὰς -ὰς V | 13 τὸ ἴ. V | δ' ἀπλανῶν corr Pet: δὲ πλανήτων V | 18
ποιούμενοι V | ἡ post ἥττον del Pet | 22-133, 10 iterata, cf p. 124 | 25 ὁσ'
corr Pet: ἀσ' V; μσ' (?) coniect Scal | 28 ἴσον V | αὐτὸν V

τέμνει μέσην) σταδίων δὲ τρισμυρίων καὶ γχ'· χειμερινὴ ἀνά-
 παλιν τῇ χειμερινῇ πλεῖον ἔχουσα τὸ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα οἰκου-
 μένη εὐκρατος, Ἀφροδίτης, ἑξηκοστῶν ε' σταδίων δὲ δισμυρίων
 καὶ α' νότιος ὅλη ἀφανὴς ἀόλητος κατεψυγμένη, Ἑρμοῦ,
 5 ἑξηκοστῶν μὲν ς' σταδίων δὲ δισμυρίων ρσ', ὥς εἶναι <τὸ> ὑπὲρ
 τὸν ὀρίζοντα περιμέτρον τῆς γῆς ἑξηκοστῶν μὲν λ' σταδίων μυ-
 ριάδων δὲ ιβ' καὶ ς.

καλοῦνται δὲ οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαιρίου βόρειοι τε
 καὶ νοτιώτεροι κατοικοῦντες ἀντόχθονες, οἱ δὲ ἐφ' ἑκατέρου τῶν
 10 ἡμισφαιρίων ὑπὲρ γῆν τε καὶ ὑπὸ γῆν ἀντίποδες.

1 χειμερινὴ corr Pet: -ήν V | 2 ὑπὸ corr Pet: ὑπὲρ V | 6 ἑξηκοστὰ
 V | 9 cf Ach 1 c. 29 p. 65, 12. c. 30 p. 66, 30; ἀντίχθονες conl Pet | ἑκατέρου
 corr Pet: -εροι V | 10 enumerantur nullo spatio intercedente οἱ περὶ τοῦ
 ποιητοῦ (corrīgas πόλον) συνταξάμενοι, de quibus vide Aratea c. III.

II

ERATOSTHENIS 'DE CIRCA EXORNATIONE STELLARUM ET
ETHYMOLOGIA DE QUIBUS VIDENTUR'.

βόρεια·

Ἄρκτος μεγάλη, Ἄρκτος μικρά,
Ὅφις ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν
Ἀρκτων, Κηφεύς, Περσεύς,
Ἀνδρομέδα, Κασσιόπεια, Ὀρ-
νις, Λύρα, Ἐγγόνασι, Στέφα-
νος, Ἀρκτοφύλαξ, Ἡνίοχος ἐφ'
ὧι Αἰξ Ἐριφοί, Δελτωτόν,
Ἴππος, Οἰστός, Αἰτός, Ὀφιοῦ-
χος, Προκύων, Καρκίνος, Λέων,
Παρθένος, Χηλαί, Σκορπιός,
Τοξότης, Αἰγόκερως, Ὑδρο-
χόος, Ἰχθύες, Ταῦρος, Κριός,
Δίδυμοι.

Haec autem sunt ad aquilonem:
Septentrio maior, Septentrio
minor, Serpens inter utras- 5
que Septentriones, Caepheus,
Perseus, Andromeda, Cassi-
epia, Cycnus, Fidicula, In-
genu, Corona, Arcturi Custos,
Agitator, 10
Deltoton, Equus, Tela, Aquila,
Serpentarius, Antecanis, Can-
cer, Leo, Virgo, Librem, Scor-
pio, Sagittarius, Capricornius,
Aquarius, Pisces, Taurus, 15
Gemini.

habet LII fol 183^b.

15 ἰχθυές

habent A¹BCDGGK (cuius errata non
enotavi omnia) P, cf Proleg IV

1 erat osthenis AP, -es B, erat
osthennis DGK, ostenis C | exorna-
tionem DGK, exoroenationem C | 2
ethimologia BP, -am CDK, ethymolo-
giam G; vertit aut Περί διακοσμή-
σεως (Aratea p. 380) καὶ ἐτυμολογίας
(cf Deutsche Literaturzeitung 1897
p. 470) aut Περί καταστερισμοῦ (male
intellectum pro καταμερισμοῦ [Ach
c. 24 p. 55, 40]) καὶ ἐτυμολογίας τῶν
φαινομένων, cf Proleg IV | 3 vertit
τάδε | 5 in BP | 6 cepheus BCGK | 8
cicnus ABP | 9 custus AP | 11 Tela
om B | 13 libra BCDG | 14 capricor-
num A¹, -ium P | 15 thaurus B

νότια δέ·

favonii:

Ἰνδίων, Κῆτος, Δελφίς, Ὑδρος
ἐφ' ᾧ Κρατήρ καὶ ὁ Κόραξ,
Κύων, Θυτήριον, Κένταυρος
5 ἐφ' ᾧ Θηρίον, Λαγώς, Ἀρ-
γώ, Ποταμός, Ἰχθύες, ἀστέρες
πέντε πλανῆται: —

Incolo, Caetus, Delphinus, Yli-
dris in qua Urceus et Cor-
vus, Canis, Bestia,
Centaurus, Laepus, Navis,
Fluvius, Pisces, V stellae er-
raticae.

6 ἰχθύς.

2 cetus BD | delphinus B | 5 lepus
BD | 6, 7 erratice P.

κελται δ' ἐν μὲν τῷ βο-
 ρείῳ ἡμισφαιρίῳ τὰδε·
 Ἄρκτος μείζων, Ἄρκτος ἐλάσ-
 σων, Ὅφις δι' ἀμφοτέρων τῶν 5
 Ἄρκτων, Βωώτης, Στέφανος,
 Ἐγγόνασιν, Ὀφιούχος.
 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
 σφαιρίοις·
 Αὔρα, Ὅρνις, Ὀιστός, Αἰετός, 10
 Δελφίς, Ἴππος.
 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
 σφαιρίοις·
 Κηφεύς, Κασσιέπεια, Ἄνδρο-
 μέδα, Τρίγωνον, Περσεύς, Ἡρί- 15
 οχος.
 ἐν δὲ τῷ νοτίῳ τοῦ ζωι-
 διακοῦ.
 Ὑδροχόος.

14 incohaerat librarius περ, scil
 Περσεύς, tum e περ fecit Κασσιέπεια ||
 17 τῷ νοτίῳ sine i ut pluriens

A

B

5 IPPARCHUS DE MAGNITUDE
ET POSITIONE <IN>ERRANTIIUM
STELLARUM.

10

constat autem in aquilonio semi-
spherio haec:

Septentrio maior, Septentrio
minor, Coluber inter ambas

15 Septentriones, Bootes, Corona,
Ingenu, Serpentarius.
ambabus semispheriis:

ERATOSTHENES DE EXOR-
NATIONE ET PROPRIETATE SER-
MONUM QUIBUS VIDENTUR ET
IPPARCHI DE MAGNITUDE
ET POSITIONE DE INERRANTIIUM
STELLARUM. SECUNDUM QUALI-
TER SUNT CIRCUMVENIENTIA SE-
CUNDUM IPPARCHUM ET ERATO-
STHENEM.

Septentrio maior, Septentrio
minor, Serpens inter ambas
Septentriones, Bootes, Corona,
Ingeniculo, Serpentarius.
inter amba semispheria:

Caepheus, Cassiepia, Andro-
meda, Triangulum, Perseus,

20 Agitator.

in favonio autem signale:

Caepheus, Cassiepia, Andro-
meda, Triangulum, Perseus,
Agitatore.

in favonio signale:

Aquarius.

Aquarius.

habent A^IBCDGGK (*inde a L. 24*) P.

5 Ipparcus CDK (-chus K²) P, inpar-
chas B || 6 *supplevi* || 5—7 de magni-
tudine errantium et positione stellarum
G || 11, 2 scinis perius B; -lo A, -aerio P ||
14 columber C | inter *om* DGK || 15 co-
rona *om* G || 17 semisperis B || 17 *sqq.*
om nonnulla homoeoteleuto seductus ||
18 cepheus BGK || 19 triangulus C

9 inparthum B, ipparcum K || 9, 10 eratustenens B, aratosthenem K, erat osth(*om*
M) enen DMP || 13 et *ante* S. m. *add* C || 14 ambos DKM || 15 semisperia *ante* Sept.
add B | Bootes *om* M | corone B || 16 ingeniculus C, ingenuculo D || 17 ambas semi-
spherias DGKM || 18 cepheus BC (*bis*) D || 19 triangulus DKM || 20 agitator DKM

habent A^{II}BCDGGKMP.

2 aratus tenens B, erathosthenes D,
erat osthenes K, erat ostennes M,
aratos thenes P || 2, 3 exhornatione B ||
5 iparchi B | ipparchide m. P || 6 et
positione *om* P | p. deinerrantium A, p.
dein err. B, p. err. D, p. de err. K, p. err.
M || 7 *index Eratosthenis om; pergitur*
L. 10, 1 ne linea quidem interrupta ||

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
σφαιρίοις·

Κρατῆρ, Κόραξ, Ἀργώ, Κέν-
ταυρος, τὸ θηρίον ὃ ἔχει ὁ
Κένταυρος ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, 5
Θυτήριον, ὃ ὑπὸ τὸν Τοξότην
Στέφανος [Ἀριάδνης], Ἰχθύς,
Κῆτος, Ὠρίων.

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
σφαιρίοις· 10

Λαγώς, Προκύων.

ἐν δὲ τῷ βορείῳ τοῦ ζωι-
διακοῦ κύκλου.

βόρεια·

Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, 15
Κριός, Ταῦρος, Αἰδύμοι.

νότια·

Χηλαί, Σκορπιός, Τοξότης, Αἰ-
γόκερως, Ὑδροχόος, Ἰχθύες.

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι- 20
σφαιρίοις·

.....

7 seclusi, cf v. 400, 1 et p. 142, 19 |
ἰχθύς | 15 κακείνος | 20, 1 post ἡμι-
σφαιρίοις: — quae desiderantur, e l
suppleas

in utraque semispheria:

inter ambobus semispheriis:

Urcens, Corvus, Centau- Urcens, Corvus, Navis, Cen-
rus, Bestia quam habet Centau- taurus et Bestia quam tenet in
rus in manu dextera, Sacra- dextera, Sacrarium, necnon Sa-
5 rium, sub Sagittario Corona gittarium , Pisces, Caetus,
Inrigator, Piscis, Caetus, In- Orionem.
colo.

in utraque semispheria:

Laepus, Antecanis.

10 in aquilonio autem et in signale
circulo.

aquilo:

Cancer, Leo, Virgo.

favonium:

15 Librem, Scorpio, Sagittarius,
Capricornius.

in amba semispheria.

aquilo:

Aries, Taurus, Gemini.

1 semispera B || 2 om Navis | et C.
DGK || 2, 3 Centaurus om C || 4 dextra
CDKP || 5 subsagittarium B, sub sagi-
tario AP || 6 inrigator *sine dubio est*
ἀρδεντής ex 'Αquιδνής factum; hausit
interpres e glossario graeco-latino
(Corp gloss II p. 86) || 8 semisphaera
B || 9 anticanis C || 9-17 om B || 10
in alt om K || 12 aquila DGK || 14 favo-
nius DGK || 15 libra DK, libras G ||
16 capricornus D, -em P || 17 ambis C,
ambas D²G | semispheriis C, semisphe-
rias D² || 18 aquila D² || 19 thaurus B |
sequitur p. 140 b.

1 semisspheriis A, semisperliis B,
om C; inter (in M) utrumque semi-
spherium DKM || 2 corbus A || 2, 3 cen-
tarius KM || 4 sacrarum M || 4, 5 pro
necnon Sagittarium *debebat* Corona
sub Sagittario | sagittarius C, sagitta
M || 5 piscis CK || 6 orion CDKM | *se-*
quitur DESCRIPTIO DVORVM SE-
MISPHERIORVM (p. 145).

III

1. Τῶν Ἀράτου Φαινόμενων Quibus Arati videntur quaedam sunt secundum caelum stellarum ecce sicut videntur dicta sunt, de sub caelo autem et quibus olim dicta sunt trans- 5
 γὰρ μέν ἐστι περὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστρῶν καὶ ἰδίως φαινόμενα λέγεται, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τῶν πάλαι λεγομένων μεταρσίων [ἐστὶ] φαινόμενα γrediamur item videntur secundum astronomicum poni locum, de quibus et recensere consideravi.
 ὅτι τῷ μαθηματικῷ εἰς δύο quum mathematicis constat in 10
 προσήκει τὸ τοῦ ποιητοῦ σύγγραμμα τὸ μὲν εἰς τὰ φαινόμενα καὶ ἀστρολογικῶς ἐξηγηγμένα, in stellarum ratione exposita,
 τὸ δὲ εἰς τὰ ἕτερα, πέμψαι σοι quaedam in alia, mittere tibi
 προήχθην τὰ Φαινόμενα Ἀράτου διορθωθῆναι καὶ τὴν ἐμὴν proveni haec quae videntur Arati 15
 γνώμην, οὐδέπω τῆς διορθώσεως derigere et meam conscientiam,
 ταύτης ἐκδεδομένης. ἴσθι δὲ umquam de hac directione tra-
 χρώμενόν με σημείοις τέτταρσι dita. exemplum vero utens me
 signis quoque et indiciis de

habet L^{II} fol 183^b.

16 διορθωθέντα κατὰ scripsi Her-
 mes 1884 p. 108, Aratea p. 380

habent A^IBCD^IGKMP.

1 arathi B || 1, 2 quaedam AB || 2 celi B, caeli CDKMP || 2, 3 stellarum et ordinem C || 3 sic AC || 4, 5 de — sunt om DM || 4 sub celo BK || 8 recensare A^IC GP || 10 quom MP, quoniam CGK | mathematicus M || 11 conditoribus C | scriptio B || 12 quaedam BKM || 14 quaedam BKM, que C, quidam G || 15 provenit hec que C | arathi B || 16 dirigere BDGKM | et mecum B | conscientiam A^I, consciam K || 17 usque P | de hac om M || 17, 8 traditam DGK || 19 autem B | meum C || 19 indiens A^IM, indicus B

τῷ τε χ καὶ τῇ διπλῇ καὶ τῷ sexcentesimo et duplo et utrum et
 ἀμφὶ καὶ τῷ ἀστέρι ἐν τῷ stellantium pavimento. scriptum
 ἐδάφει. γραφὴν δ' ἂν ἴδοις autem si videris versum minus
 στίχῳ παρακείμενον ἐν τι τῶν positum aliquid de quibus prae-
 5 προειρημένων σημείων. dictum est signorum.
 3, 4 corrupta, cf ib || 3 ἴδης.

2. Hoc in fronte scire oportet, quia secundum signum scriptae
 scripturae ad alias quasque creditas. horum autem expositio in
 memoriam venit et tamquam non in peccato. in quo autem est
 secundum pavimento intuenda atque narranda hiemalium, quae
 10 quidem melius secus pavimento feruntur. Hoc adducitur in
 praefatione illius ipso inchoante ad Anclidem, unum de sociis,
 qui verbum fecerat (p. 81). quidam autem putaverunt sic. quidam
 vero non aestimant hoc Arati esse proverbium, quod principium
 'a Iove inchoamus', sed haec auferentes proverbialia alia prae-
 15 cipiunt. ista sunt autem 'Anclidis ostensio sacrum praepositum
 itaque caelestem vitam peragens' et cetera (p. 134). quidam tamen
 sic et alii aliter profanant. hi quidem ut Aratus faciunt per totam
 creaturam ad quendam locum depinxerunt hos versiculos, ut
 cognoscatur, ad quem est eorum suggestio. hoc quidem est bene
 20 compositum facturae consuetudo. etenim Homerus ubi dicit

1 sexcentesimo DGK, sextesimo P || 1, 2 utrum st. (omisso et) G || 2 stel-
 larum M | pavimentum B || 3 minis C || 4, 5 predictum CKMP, scriptum B ||
 6 verba huius eclogae parti praescripta et sub paginem (pagine B) ad exemplar
 graecum spectare videntur: omisi | fronte ||||| scire AI || 7 scripad C | pro
 autem D b. || 8 memoriam DGKM: -a BP | veniunt A1BP || 9 pavimentum CD
 GKM | adque A, ad quae CK, ad (omisso quae) M | hyemalium A1DKP | que
 B || 10 pavimentum CDGKM | feruntur AI || 11 prefatione G | ipso om P | in-
 dicante B, inchoante D | andidem A1BP, hanc lidem C, anchlidem D, ancly-
 dem G | socios A1P, socii CK, satio suo B || 12 fecerant P || 13 existimabant
 M || 14 a om B | inchoamus BDK, inchoam M | haec om B | afferentes B ||
 15 andidis A1BDP, anclydis G, anchlidis M || 15, 6 Ἀγκλείδη, ξείνων ἱερὸν θά-
 λος, εἰ δ' ἄγε σὺν μοι οὐρανὴν ψαύσειας ἐπὶ τρίβον Ach p. 81. hemistichium
 εἰ δ' ἄγε σὺν μοι etiam Callimacheum Epigr I 5 || 15 prepositum DP || 16 ce-
 lestem BP | Ach p. 80 ἐλύμηναν δὲ πολλοὶ τοῦτο τὸ πόλημα ζωγράφοι καὶ
 ἀστρονόμοι καὶ γραμματικοὶ καὶ γεωμέτραι | quidam autem sic P || 17 pro-
 ferunt B, profanantes M | hii A1K | ut om G | apatus A1P, aptius B, ecratus
 K | fatiant B, fiant CDK, sciant G | totum C || 18 depixurus B || 19 cognoscitur
 B, cognuscantur CG | est prius om B | suggestio B | hoc idem D | est bene
 om DG | bene om KM || 20 compositum P | facere C, factura A | etenim est
 homeri(s K) GK || 20—p. 142, 1 ubi dicit homerus non pare C

nuncupare hos apices alterutris hoc est vocare et in aliis, in quibus non est manifestum scire prout scias quisnam. quantum enim potest nunc hoc scire quisnam et rursus nuncupare et Zacynthum extensum decorum esse, prout nuncupatur quisnam absque nisi et Homerum nuncupare quidem clamare aliquem quia 5 et enuntiatio praefationis quid faciat adloquitur ante septuaginta annos dicit (p. 152, 15) adnuntiatum, quasi nihil dicat. quom ergo recalumniantes inquit et apud nos praefationem habens quaedam litigiosa quid faciant. dicit enim in ipsa praefatione, quia Iuppiter stellas hominibus signa constituit (v. 10). sic quoque et 10 facturam iudicio fugiens hominis malitiam veniens in caelum stella fieri, unde iam non Iuppiter omnes stellas constituit. sunt quidem bene composita eorum verba. stellas enim constituit et fundavit deus, nomina vero et signa postea et astrologiam peritissimi addiderunt eis et fabulas condiderunt proprias. nihil 15 tamen prohibet conditorem et factorem dicere deum. dicionem autem quadam ab ipsis nuncupari, quibus stellarum rationem dixerunt, quia sicut fabulas hoc dicit Aratus (v. 100) 'verbum quidem currit sed humanus'. simili modo et de Corona Ariadnes

1 apicis G | alterutris A^I | vocare et (in BCP) aliis BCGKP | 3 hoc sc. nunc quisquam P || 4 zizintum B, zacinthum DP | extensum BC | cf schol in *Dionys Thrac* p. 815, 29 δ' Ὅμηρος τὸ ζ οὐ κατ' ἐπέκτασιν λαμβάνει, οἷον 'ὅς τε Ζάκυνθον ἔναιον' (II v. 634) et schol MP v. 413 τῷ μὴ μοι πελάγει νεφέων εἰλυμένον ἄλλων: 'τῷ μὴ μοι εἰλυμένων' ἦν· ἄλλα διὰ τὸ μέτρον ὅν ἐστίν. διὸ τὸ σημεῖον ἔχει ὁ στίχος. De aliis editionis 'signatae' in MP *vestigii* cf Herm 1884 p. 107 et *Prolegomena* editionis p. XII sqq. | decorum BM || 5 quidem om GK || 6 nuntiatio A^IM, enuntio C | fatiat alloquitur B || 7 die annuntiatum B | quas K | qm P, quoniam CDGK | ergo om M || 8 recalumpniantes B | inquiet ap. A^I (qui primitus inquit scripserat) || 8, 9 habens — praefatione om P || 8 habentes DGKM | quedam DK, quidam M || 9 litigiosa iteravit B, itagiosa C | quid om DGKM | facit A^I, fatiat B, faciat C | dicitur enim CDK || 10 iuppiter omnipotens st. G | constituerit B || 10—12 sic — constituit om B || 11 indicium C | fugiens om DM || 13 stellas hominibus c. DKMP | autem pro enim B || 14 deus om GK || 15 post condiderunt lacunam 8 fere litt A^I || 16 proibet BD | dice d. M | ditionem B, dictionem D || 17 quadam BC, qua DM, quidam P || 18 sic A^IKMP | fabulis dicit Ar. C || 18, 9 λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος ἀνθρώποις; redit eadem trans-

latio apud interpretem latinum || 19 currum B | humanus A^I, u(hu B)manum

BC, humanos M, horum G, hunus K | et de Corona om G | et coronio K | Στέφανος, τὸν ἀγανὸν ἔθρηκεν σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος ἀποιομένης Ἀριάδνης

- (v. 71, 2). hanc enim per Dionysum quasi exornatam in carmine suo et ille Coronam manifeste, quod fabulationem primus reddidit. de tali constitutione stellarum homines committunt, non qualem Iuppiter praecipit. istas enim appellationes et significationes stellarum postea aliquando BEROSSUS ait in 'Procreatione' ita significans exposuit nihil ad constitutionem mundi ab eo factam. talia quippe aliqua EUDORUS dicit. amplius quidem nos artificiose exposuimus anni creationem. dicitur autem simili modo, quod quasi praefatus Antigonus hanc expositionem Arati traditam nondum esset et astrologus refert dare Eudoxii rescriptu et iubet hoc per carmine adnuntiare quasi factorem manentem inperitum autem astrologiae. hanc excepit gloriam IPPARCHUS quoque Bithyneus 'Apud Aratum et Eudoxum' et DIONYSIUM, manifeste potius Thrax, et POSIDONIUS in 'Praedicatione Homeri et Arati de mathematicis'. sunt quidem omnes benivoli. efficeret enim Aratum demonstrare perfectum astrologum, etsi nihil differre dixisset de Eudoxum, qui ea ipsa communicanti per commentum dianae nihil aratione excessisse. impossibile enim quendam hoc facere non praeceptorem esse.
- 20 tanta quidem apud eos, qui sine praefatione conantur facturam declarare. quidam autem aiunt et hoc postea repositum

1 ergo *pro* enim B | dionis(ss K)ium BDGKM, dionisum CP | exornata(u B)m BD || 2 manifestale B | fabulationes B, fabutionem C | primum B || 3 et alem A^I, de talem BP | constitutionem A^IP, constructionem C || 4 iupiter B | precepit D | ista D | apellationes B || 5 berossus CG, -ossos P, liberossus DM | *nimirum* 'Περὶ κοσμογονίας', cf *Aratea* p. 226; *Mueller F H G II* || 6 ista P | mundi *om* M || 7 alia B | aliqua que odoros B, al. eodorus CG || 7, 8 quidom̄s M || 8 rtificatione C | autem *etiam* D², enim D || 9 praefatur A^I, -us P || 10 tradidit M | esset (*sine* et) DP, esse A^I | astrologis B | dares G || 10, 1 eudoxii scriptum B | rescriptum DGKP || 11 pro D | carmen C | nuntiare B | pactorum K || 12 imperitum B | accepit M || 13 in parthus B, ipparcus CP | bithyneos C, bithineus BD, bythineus G, byttumnis K, bittinius M, bythyneus P | aratum B, -ti B² | eudoxium M || 14 dionisium CDGKM, dionysum A^I, dyonismūq P | pridem (*pro* potius) CKM, quidem potius BDP | quidem *post* potius *iteravit* B | trax CKP | positonius A^I, possidonius BD, possidanus K, posydonius P || 15 et erat M || 16 officeret B | quidem *pro* enim B | demonstratum P || 17 differri dixisse A^IBC, defferri dixisset D, deferri dixisset M, if deferre dixisse P | de *om* BD | eudoxium M, eudoxo P | ipse B || 18 dianae GK | *Aratum dicere videtur* | excessasse M || 19 impossibile DP | quemquam B | praeceptorem D | esset M || 20 tanti B | praefatione DP || 21 agiunt ex M

κείται δ' ἐν μὲν τῷ βο-
 ρείῳ ἡμισφαιρίῳ τὰδε·
 Ἄρκτος μελίων, Ἄρκτος ἐλάσ-
 σων, Ὀφίς δι' ἀμφοτέρων τῶν δ
 Ἄρκτων, Βωότης, Στέφανος,
 Ἐγγόνασιν, Ὀφιοῦχος.
 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
 σφαιρίοις·
 Λύρα, Ὅρνις, Ὀιστός, Αἰετός, 10
 Δελφίς, Ἴππος.
 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
 σφαιρίοις·
 Κηφεύς, Κασσιόπεια, Ἄνδρο-
 μέδα, Τριγώνον, Περσεύς, Ἥνι- 15
 οχος.
 ἐν δὲ τῷ νοτίῳ τοῦ ζωι-
 διακοῦ.
 Ὑδροχόος.

14 incohaverat librarius περ, scil
 Περσεύς, tum e περ fecit Κασσιόπεια ||
 17 τῷ νοτίῳ sine i ut pluriens

A

B

5 IPPARCHUS DE MAGNITUDE
ET POSITIONE <IN>ERRANTIIUM
STELLARUM.

10

constat autem in aquilonio semi-
spherio haec:

Septentrio maior, Septentrio
minor, Coluber inter ambas

15 Septentriones, Bootes, Corona,
Ingenu, Serpentarius.
ambabus semispheriis:

ERATOSTHENES DE EXOR-
NATIONE ET PROPRIETATE SER-
MONUM QUIBUS VIDENTUR ET
IPPARCHI DE MAGNITUDE
ET POSITIONE DE INERRANTIIUM
STELLARUM. SECUNDUM QUALI-
TER SUNT CIRCUMVENIENTIA SE-
CUNDUM IPPARCHUM ET ERATO-
STHENEM.

Septentrio maior, Septentrio
minor, Serpens inter ambas
Septentriones, Bootes, Corona,
Ingeniculo, Serpentarius.
inter amba semispheria:

Caepheus, Cassiepia, Andro-
meda, Triangulum, Perseus,

20 Agitator.

in favonio autem signale:

Caepheus, Cassiepia, Andro-
meda, Triangulum, Perseus,
Agitatore.

in favonio signale:

Aquarius.

Aquarius.

habent A^IBCD GK (inde a L. 24) P.

5 ipparcus CDK (-chus K²) P, inpar-
chas B | 6 *supplevi* | 5—7 de magni-
tudine errantium et positione stellarum
G | 11, 2 scinis perius B; -lo A, -aerio P |
14 columber C | inter *om* DGK | 15 co-
rona *om* G | 17 semisperis B | 17 *sqq.*
om nonnulla homoeoteleuto seductus |
18 cepheus BGK | 19 triangulus C

9 inparthum B, ipparcum K | 9, 10 eratostenes B, aratos thenes K, erat osthenes M, enen DMP | 13 et *ante* S. m. *add* C | 14 ambos DKM | 15 semisperia *ante* Sept. *add* B | Bootes *om* M | corone B | 16 ingeniculus C, ingenuculo D | 17 ambas semispherias DGKM | 18 cepheus BC (*bis*) D | 19 triangulus DKM | 20 agitator DKM

habent A^{II}BCD GKMP.

2 aratus tenens B, erathosthenes D,
erat osthenes K, erat osthenes M,
aratos thenes P | 2, 3 exornatione B |
5 iparchi B | ipparchide m. P | 6 et
positione *om* P | p. deinerrantium A, p.
dein err. B, p. err. D, p. de err. K, p. err.
M | 7 *index Eratosthenis om; pergitur*
L. 10, 1 *ne linea quidem interrupta* |

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
σφαιρίοις·

Κρατῆρ, Κόραξ, Ἀργώ, Κέν-
ταυρος, τὸ θηρίον ὃ ἔχει ὁ
Κένταυρος ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, 5
Θυτήριον, ὃ ὑπὸ τὸν Τοξότην
Στέφανος [Ἀριάδνης], Ἰχθύς,
Κῆτος, Ὠρίων.

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι-
σφαιρίοις· 10

Λαγώς, Προκύων.

ἐν δὲ τῷ βορείῳ τοῦ ζωι-
διακοῦ κύκλου.

βόρεια·

Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, 15

Κριός, Ταῦρος, Δίδυμοι.

νότια·

Χηλαί, Σκορπίος, Τοξότης, Αἰ-
γόκερος, Ὑδροχόος, Ἰχθύες.

ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμι- 20
σφαιρίοις·

.....

7 seclusi, cf v. 400, 1 et p. 142, 19 |
ἰχθύς || 15 κακείνος || 20, 1 post ἡμι-
σφαιρίοις: — quae desiderantur, e l
suppleas

in utraque semispheria:

inter ambobus semispheriis:

Urcens, Corvus, Centaurus, Urcens, Corvus, Navis, Centaurus, Bestia quam habet Centaurus et Bestia quam tenet in manu dextera, Sacra- dextera, Sacrarium, necnon Sa-
 5 rium, sub Sagittario Corona gittarium, Pisces, Caetus, Inrigator, Piscis, Caetus, In- Orionem.
 colo.

in utraque semispheria:

Laepus, Antecanis.

10 in aquilonio autem et in signale circulo.

aquilo:

Cancer, Leo, Virgo.

favonium:

15 Librem, Scorpio, Sagittarius, Capricornius.

in amba semispheria.

aquilo:

Aries, Taurus, Gemini.

1 semisphaera B || 2 om Navis | et C. DKG || 2,3 Centaurus om C || 4 dextra CDKP || 5 subsagittarium B, sub sagittario AP || 6 inrigator *sine dubio est ἀρδεντής ex Ἀριάδνης factum; hausit interpret e glossario graeco-latino (Corp gloss II p. 86) || 8 semisphaera B || 9 anticanis C || 9-17 om B || 10 in alt om K || 12 aquila DKG || 14 favonius DKG || 15 libra DK, libras G || 16 capricornus D, -em P || 17 ambis C, ambas D²G | semispheriis C, semispherias D² || 18 aquila D² || 19 thaurus B | sequitur p. 140 b.*

1 semispheriis A, semispheriis B, om C; inter (in M) utrumque semisphaerium DKM || 2 corbus A || 2,3 centaurus KM || 4 sacrarum M || 4,5 pro necnon Sagittarium debebat Corona sub Sagittario | sagittarius C, sagitta M || 5 piscis CK || 6 orion CDKM | sequitur DESCRIPTIO DVORVM SEMISPHERIORVM (p. 145).

III

1. Τῶν Ἀράτου Φαινόμενων Quibus Arati videntur quaedam sunt secundum caelum stellarum ecce sicut videntur dicta sunt, de sub caelo autem et quibus olim dicta sunt trans- 5
 γὰ μὲν ἐστὶ περὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστρῶν καὶ ἰδίως φαινόμενα λέγεται, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τῶν πάλαι λεγομένων μεταρσίων [ἐστὶ] φαινόμενα grediamur item videntur secundum astronomicum poni locum, de quibus et recensere consideravi.
 ὅτι τῷ μαθηματικῷ εἰς δύο quum mathematicis constat in 10
 προσήκει τὸ τοῦ ποιητοῦ σύγγραμμα τὸ μὲν εἰς τὰ φαινόμενα καὶ ἀστρολογικῶς ἐξηγηγεμένα, in stellarum ratione exposita,
 τὸ δὲ εἰς τὰ ἕτερα, πέμψαι σοι quaedam in alia, mittere tibi
 προήχθην τὰ Φαινόμενα Ἀράτου διορθωθῆναι καὶ τὴν ἐμὴν proveni haec quae videntur Arati 15
 γνώμην, οὐδέπω τῆς διορθώσεως umquam de hac directione tradita. exemplum vero utens me
 ταύτης ἐκδεδομένης. ἴσθι δὲ signis quoque et indiciis de
 χρώμενόν με σημείοις τέτταρσι

habet LII fol 183^b.

16 διορθωθέντα κατὰ scripsi Her-
 mes 1884 p. 108, Aratea p. 380

habent A¹BCDGKMP.

1 arathi B || 1, 2 quaedam AB || 2 celi B, caeli CDKMP || 2, 3 stellarum et ordinem C || 3 sic AC || 4, 5 de — sunt om DM || 4 sub celo BK || 8 recensare AIC GP || 10 quom MP, quoniam CGK | mathematicus M || 11 conditoribus C | scriptio B || 12 quaedam BKM || 14 quaedam BKM, que C, quidam G || 15 provenit hec que C | arathi B || 16 dirigere BDGKM | et mecum B | conscientiam AI, consciam K || 17 usque P | de hac om M || 17, 8 traditam DGK || 19 autem B | meum C || 19 indiens AIM, indicus B

τῶι τε χ καὶ τῇ διπλῇ καὶ τῶι sexcentesimo et duplo et utrum et
 ἀμφὶ καὶ τῶι ἀστέρει ἐν τῶι stellantium pavimento. scriptum
 ἐδάφει. γραφὴν δ' ἂν ἴδοις autem si videris versum minus
 στήλῳ παρακείμενον ἐν τι τῶν positum aliquid de quibus prae-
 5 προειρημένων σημείων. dictum est signorum.

3, 4 corrupta, cf ib || 3 ἴδης.

2. Hoc in fronte scire oportet, quia secundum signum scriptae
 scripturae ad alias quasque creditas. horum autem expositio in
 memoriam venit et tamquam non in peccato. in quo autem est
 secundum pavimento intuenda atque narranda hiemalium, quae
 10 quidem melius secus pavimento feruntur. Hoc adducitur in
 - praefatione illius ipso inchoante ad Anclidem, unum de sociis,
 qui verbum fecerat (p. 81). quidam autem putaverunt sic. quidam
 vero non aestimant hoc Arati esse proverbium, quod principium
 'a Iove inchoamus', sed haec auferentes proverbia alia prae-
 15 cipiunt. ista sunt autem 'Anclidis ostensio sacrum praepositum
 itaque caelestem vitam peragens' et cetera (p. 134). quidam tamen
 sic et alii aliter profanant. hi quidem ut Aratus faciunt per totam
 creaturam ad quendam locum depinxerunt hos versiculos, ut
 cognoscatur, ad quem est eorum suggestio. hoc quidem est bene
 20 compositum facturae consuetudo. etenim Homerus ubi dicit

1 sexcentissimo DGK, sextesimo P || 1, 2 utrum st. (*omisso* et) G || 2 stel-
 larum M | pavimento B || 3 minis C || 4, 5 predictum CKMP, scriptum B ||
 6 *verba huic eclogae parti praescripta* et sub paginem (pagine B) *ad exemplar*
graecum spectare videntur: omisi | fronte |||| scire A^I || 7 scripad C | *pro*
 autem D^E || 8 memoriam DGKM: -a BP | veniant A^IBP || 9 pavimento CD
 GKM | adque A, ad quae CK, ad (*omisso* quae) M | hyemalium A^IDKP | que
 B || 10 pavementum CDGKM | ferentur A^I || 11 prefacione G | ipso *om* P | in-
 dicante B, inchoante D | andidem A^IBP, hanc lidem C, anchlidem D, ancl-
 ydem G | socios A^IP, socii CK, sotio suo B || 12 fecerant P || 13 existimabant
 M || 14 a *om* B | inchoamus BDK, inchoam M | haec *om* B | afferentes B ||
 15 andidis A^IBDP, anclidis G, anchlidis M || 15, 6 Ἀγκλείδῃ, ξείνων ἱερὸν θά-
 λος, εἰ δ' ἄγε σὺν μοι οὐρανὴν ψαύσεας ἐπὶ τρίβον Ach p. 81. *hemistichium*
εἰ δ' ἄγε σὺν μοι etiam Callimacheum Epigr I 5 || 15 prepositum DP || 16 ce-
 lestem BP | Ach p. 80 ἐλύμηναν δὲ πολλοὶ τοῦτο τὸ ποίημα ζωγράφοι καὶ
 ἀστρονόμοι καὶ γραμματικοὶ καὶ γεωμέτραι | quidam autem sic P || 17 pro-
 ferunt B, profanantes M | hii A^IK | ut *om* G | apatus A^IP, aptius B, ecratus
 K | fatiant B, fiant CDK, sciant G | totum C || 18 depixurus B || 19 cognoscitur
 B, cognoscantur CG | est *prius om* B | suggestio B | hoc idem D | est bene
om DG | bene *om* KM || 20 compositum P | facere C, factura A | etenim est
 homeri(s) K) GK || 20—p. 142, 1 ubi dicit homerus non pare C

nuncupare hos apices alterutris hoc est vocare et in aliis, in quibus non est manifestum scire prout scias quisnam. quantum enim potest nunc hoc scire quisnam et rursus nuncupare et Zacynthum extantum decorum esse, prout nuncupatur quisnam absque nisi et Homerum nuncupare quidem clamare aliquem quia 5 et enuntiatio praefationis quid faciat adloquitur ante septuaginta annos dicit (p. 152, 15) adnuntiatum, quasi nihil dicat. quom ergo recalumniantes inquit et apud nos praefationem habens quaedam litigiosa quid faciant. dicit enim in ipsa praefatione, quia Iuppiter stellas hominibus signa constituit (v. 10). sic quoque et 10 facturam iudicio fugiens hominis malitiam veniens in caelum stella fieri, unde iam non Iuppiter omnes stellas constituit. sunt quidem bene composita eorum verba. stellas enim constituit et fundavit deus, nomina vero et signa postea et astrologiam peritissimi addiderunt eis et fabulas condiderunt proprias. nihil 15 tamen prohibet conditorem et factorem dicere deum. dicionem autem quadam ab ipsis nuncupari, quibus stellarum rationem dixerunt, quia sicut fabulas hoc dicit Aratus (v. 100) 'verbum quidem currit sed humanus'. simili modo et de Corona Ariadnes

1 apicis G | alterutris AI | vocare et (in BCP) aliis BCGKP || 3 hoc sc. nunc quisquam P || 4 zizintum B, zacinthum DP | extensum BC | cf *schol in Dionys Thrac* p. 815, 29 δ' Ὀμηρος τὸ ζ οὐ κατ' ἐπέκτασιν λαμβάνει, οἷον 'ὅλ τε Ζάκυνθον ἔλαιον' (II v. 634) et *schol MP* v. 413 τῷ μὴ μοι πελάγει νεφέων ἐλνυμένον ἄλλων: 'τῷ μὴ μοι ἐλνυμένων' ἦν· ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ὦν ἐστίν. διὸ τὸ σημεῖον ἔχει ὁ στίχος. De aliis editionis 'signatae' in *MP vestigiis of Herm* 1884 p. 107 et *Prolegomena editionis* p. XII sqq. | decorum BM || 5 quidem om GK || 6 nuntiatio AIM, enuntio C | fatiat alloquitur B || 7 die annuntiatum B | quas K | qm P, quoniam CDGK | ergo om M || 8 recalumpniantes B | inquiet ap. AI (qui primitus inquit scripserat) || 8, 9 habens — praefatione om P || 8 habentes DGKM | quedam DK, quidam M || 9 litigiosa iteravit B, itagiosa C | quid om DGKM | facit AI, fatiat B, faciat C | dicitur enim CDK || 10 iuppiter omnipotens st. G | constituerit B || 10—12 sic — constituit om B || 11 indicium C | fugiens om DM || 13 stellas hominibus c. DKMP | autem pro enim B || 14 deus om GKM || 15 post condiderunt lacunam 8 fere litt AI || 16 proibet BD | dice d. M | ditionem B, dictionem D || 17 quandam BC, qua DM, quidam P || 18 sic AIKMP | fabulis dicit Ar. C || 18, 9 λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος ἀνθρώποις; redit eadem translatio apud interpretem latinum || 19 currum B | ^ohumanus AI, u(hu B)manus BC, humanos M, horum G, hunus K | et de Corona om G | et coronio K | Στέφανος, τὸν ἀγανὸν ἔθραγεν σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος ἀποιομένης Ἀριάδνης

- (v. 71, 2). hanc enim per Dionysum quasi exornatam in carmine suo et ille Coronam manifeste, quod fabulationem primus reddidit. de tali constitutione stellarum homines committunt, non qualem Iuppiter praecipit. istas enim appellationes et significationes stellarum postea aliquando BEROSSUS ait in 'Procreatione'
- 5 ita significans exposuit nihil ad constitutionem mundi ab eo factam. talia quippe aliqua EUDORUS dicit. amplius quidem nos artificiose exposuimus anni creationem. dicitur autem simili modo, quod quasi praefatus Antigonus hanc expositionem Arati
- 10 traditam nondum esset et astrologus refert dare Endoxii re-scriptu et iubet hoc per carmine adnuntiare quasi factorem manentem inperitum autem astrologiae. hanc excepit gloriam IPPARCHUS quoque Bithyneus 'Apud Aratum et Eudoxum' et DIONYSIUM, manifeste potius Thrax, et POSIDONIUS in 'Praedicatione Homeri et Arati de mathematicis'. sunt quidem omnes
- 15 benivoli. efficeret enim Aratum demonstrare perfectum astrologum, etsi nihil differre dixisset de Endoxum, qui ea ipsa communicanti per commentum dianae nihil aratione excessisse. impossibile enim quendam hoc facere non praeceptorem esse.
- 20 tanta quidem apud eos, qui sine praefatione conantur facturam declarare. quidam autem aiunt et hoc postea repositum

1 ergo *pro* enim B | dionis(ss K)ium BDGKM, dionisum CP | exornata(u B)m BD || 2 manifestale B | fabulationes B, fabutionem C | primum B || 3 et alem A^I, de talem BP | constitutionem A^IP, construcionem C || 4 iupiter B | precepit D | ista D | apellationes B || 5 berossus CG, -ossos P, liberossus DM | *nimirum* 'Περὶ κοσμογονίας', cf *Aratea* p. 226; *Mueller F H G II* || 6 ista P | mundi *om* M || 7 alia B | aliqua que odorus B, al. eodorus CG || 7, 8 quidom̄s M || 8 rtificatiose C | autem *etiam* D², enim D || 9 prefatur A^I, -us P || 10 tradidit M | esset (*sine* et) DP, esse A^I | astrologis B | dares G || 10, 1 eudoxii scriptum B | reascriptum DGKP || 11 pro D | carmen C | nuntiare B | pactorem K || 12 imperitum B | accepit M || 13 in parthus B, ipparcus CP | bithyneus C, bithineus BD, bythineus G, byttumnis K, bittinius M, bythyneus P | arathum B, -ti B² | eudoxium M || 14 dionisium CDGKM, dionysum A^I, dyonismq̄ P | pridem (*pro* potius) CKM, quidem potius BDP | quidem *post* potius *iteravit* B | trax CKP | positonius A^I, possidonius BD, possidanus K, posydonius P || 15 et erat M || 16 officeret B | quidem *pro* enim B | demonstratum P || 17 differri dixisse A^IBC, defferri dixisset D, deferri dixisset M, if deferre dixisse P | de *om* BD | eudoxium M, eudoxo P | ipse B || 18 diane C GK | *Aratum dicere videtur* | excessasse M || 19 impossibile DP | quemquam B | preceptorem D | esset M || 20 tanti B | prefatione DP || 21 agiunt ex M

ab eodem praenominato Antigono imperatori priori amico Arati. de praefatione autem quod esset Arati et quoniam in Macedoniam est inventum in Antigoni bibliothecam quidam in membranis, quidam in tabulas, alii vero in Samo de carmine hoc inventum esse, ubi et illud aliud, quia simili modo in ipsum suggerunt. 5

1 antigone D | imperatore KM (*qui in haec verba desinit*) | priori om B ||
 2 de — Arati om G | quum AB | macedonia C, machedoniam K || 3 bibli-
 theca D, -otica K, bib/ biblioteca B || 4 tabulis BD, tabolis CGK | samo C ||
 5 *Id post in add BCDGP | ipsam B | sequitur in A spatium vacuum imagini
 alicui adpingendae ut putamus relictum, in omnibus p. 105b — 123b.*

IV

DESCRIPTIO DUORUM SEMISPHERIORUM.

Habet autem pondus totum medium terrae terrenum. differt enim per totum caelum seu terram aculeo suo, quod in circuitu habet, et dividit medium, quoniam terram pertundit, sicut per
 5 latera axis terrae aequaliter illam habet et ab eo ponderatam ubique. aequalem enim ex utraque parte illam facit ipse medio constans et in duo eam dividens aut inponderatam ubique aequalem et similem. et ipsa enim est in modum sphaerae seu
 10 caelo stellantia, ut iam per omnia vel et per circuitum simili modo pondere aequalem per spatium sicut semispheriis. quantum enim a terra habet altitudinem hoc semispherium, tantum habet quod subtus terra longitudinem aliud semispherium. ipsa enim in medio iacet duobus semispheriis.

habent BDKP, DK a me, BP ab Hertzio conlati; ceteros perlustravi sed vix utiles cognovi.

1 semispherium B, semisperiorum D; inscriptionem om KP || 2—6 multa non intellego || 2—8 cf Arati v. 22, 3 de axe έχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη μεσσηγὸς γαίαν, περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸς ἀγινεῖ et interpretem latinum infra VIII || 2 pondere BP | medio BP | terre B | terraenum P || 3 autem P | vertit διὰ τοῦ κέντρον τῆς περιφερείας κτλ. || 4 vidit K | mediam DKP | vertit διήκει || 5 equaliter BK | illum B | equaliter post et B, aequaliter P | ponderatum B || 6 ubique om BP | equalem BK | fecit B || 7 eum B | ubi D || 8 equalem BD | enim om B (add B²) | sperae B, sphere DK || 9 facti B, factu vel facta D, facta P | quia meam B, equam eam D || 10 celo B | staellantia P | valet D | circuitu P || 11 sperae post modo B | equalem B, equidem D | spacium D | semis spheriis P || 13 subtus terram K | longitudine B | semispherium BD || 14 m. ita et d. B | semispheriis B.

secuntur hemisphaeriorum imagines delineatae in D, pagina vacua relicta in K, deinde in utroque Arati Genus; statim Arati Genus in BP.

ab eodem praenominato Antigono imperatori priori amico Arati. de praefatione autem quod esset Arati et quoniam in Macedoniam est inventum in Antigoni bibliothecam quidam in membranis, quidam in tabulas, alii vero in Samo de carmine hoc inventum esse, ubi et illud aliud, quia simili modo in ipsum suggerunt. 5

1 antigone D | imperatore KM (*qui in haec verba desinit*) | priori om B ||
 2 de — Arati om G | quum AB | macedonia C, machedoniam K || 3 bibli-
 theca D, -otica K, bibl/ biblioteca B || 4 tabulis BD, tabolis CGK | samo C ||
 5 id post in add BCDGP | ipsam B | *sequitur in A spatium vacuum imagini
 alicui adpingendae ut putamus relictum, in omnibus p. 105 b — 123 b.*

IV

DESCRIPTIO DUORUM SEMISPHERIORUM.

Habet autem pondus totum medium terrae terrenum. differt enim per totum caelum seu terram aculeo suo, quod in circuitu habet, et dividit medium, quoniam terram pertundit, sicut per
 5 latera axis terrae aequaliter illam habet et ab eo ponderatam ubique. aequalem enim ex utraque parte illam facit ipse medio constans et in duo eam dividens aut inponderatam ubique aequalem et similem. et ipsa enim est in modum sphaerae seu et caelum ita et terra, sicuti primis quidem facta aequam eam
 10 caelo stellantia, ut iam per omnia vel et per circuitum simili modo pondere aequalem per spatium sicut semispheriis. quantum enim a terra habet altitudinem hoc semispherium, tantum habet quod subtus terra longitudinem aliud semispherium. ipsa enim in medio iacet duobus semispheriis.

habent BDKP, DK a me, BP ab Hertzio conlati; ceteros perlustravi sed via utiles cognovi.

1 semisperium B, semisperiorum D; inscriptionem om KP || 2—6 multa non intellego || 2—8 cf Arati v. 22, 3 *de axe ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη μεσοσηγὺς γαλαν, περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸς ἀγινεῖ* et interpretem latinum infra VIII || 2 pondere BP | medio BP | terre B | terraenum P || 3 autem P | vertit διὰ τοῦ κέντρον τῆς περιφερείας κτλ. || 4 vidit K | mediam DKP | vertit διήκει || 5 equaliter BK | illum B | equaliter post et B, aequaliter P | ponderatum B || 6 ubique om BP | equalem BK | fecit B || 7 eum B | ubi D || 8 equalem BD | enim om B (add B³) | sperae B, sphere DK || 9 facti B, factu vel facta D, facta P | quia meam B, equam eam D || 10 celo B | staellantia P | valet D | circuitu P || 11 sperae post modo B | equalem B, equidem D | spacium D | semis spheriis P || 13 subtus terram K | longitudine B | semisperium BD || 14 m. ita et d. B | semisperiis B.

secunter hemisphaeriorum imagines delineatae in D, pagina vacua relicta in K, deinde in utroque Arati Genus; statim Arati Genus in BP.

ΓΕΝΟΣ ΑΡΑΤΟΥ
ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΕΩΣ

ARATI GENVS

1. Ἄρατος πατρὸς μὲν ἔστιν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Ἀγοφίλας, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας (ὠνομάσθαι δὲ φασὶ τὴν πόλιν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου), ἀδελφοὺς δ' ἔσχε Λύρην τε καὶ Καλλιῶδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃν φησὶν Εὐφράνωρ ἀντιγράψαι πρὸς τὰς Ζωίλου κατηγορίας. διέπρεψε δὲ Aratus patris quidem est Athinodori, matris autem Delitophilae, genere vero de Solon Ciliciae. nominatur autem civitas de Solonem Lindium. fratres autem habuit Lyrem quoque et Calliodam et Athinodorum, 10 quem ait Eufrantor in descriptione ingenio furtim rescribere apud Zoilum accusationes. per-

A(mbrosianus C 263 inf s. XIV); praecedit Anonymus II 1 (supra p. 102) sequitur Theo Smyrnaeus alia

B(aroccianus 119 s. XV); praecedit Aratus cum scholiis

L(aurentianus XXVIII 37 s. XV); praecedit Anonymus II 1, sequitur Catasterismorum liber

Matr(itensis LXVII s. XV); praecedit Anonymus II 1, sequitur Catasterismorum liber

Vi(ndobonensis 142 s. XV); praecedit Anonymus II 1, sequitur Catasterismorum liber

AB L Vi contuli ipse, Matr edidit Iriarte l c p. 239

2 Θεωνος Ἀλεξανδρέως A: om BL Matr Vi || 5 αἰθηνοδώρου Vi || 6 σόλων A || 8 φασὶ om Matr | σόλωνος A || 10 μύριν Ach 2 p. 76 Suid s v Ἄρατος | Καλλιῶδαν AVi: Καλλιόδαν ceteri; Καλλῶνδαν coni Bergk cf Ach l c || 12 τ. τοῦ Z. Matr

habent BCDGK Ma P SI SII Strozianus (XLVI s. XIV) U(rbinas 1358 s. XV) alii; totos enotavi BDK Ma P, ceteros passim.

4 Aratus genus patris B | filius post Ath. K, post patris Ma | quidam K || 5 athinodori BCK Ma P: anthinodori G SII | 5, 6 delitophilae (i. e. δὲ Ἀγοφίλης) archetypus: aditophilae B, dolitophile DP, delitophile S, deltophile M, dolitophile CK || 6 vero erode solo in liciae B || 7 cilicie CGK, cilitiae D, ciliae P || 8 tesolonem B, de solem C | indium SI || 9 lyrem KP: lirem BD Ma, linem U || 10 calliod/a B | at thinorum D, athinorum Ma, at thinodorum SI SII, thinodorum K || 11 euphranor B Ma || 12 ingenio CDGK Ma S I SII: in genuo B, ingeni P | furt ≡ im K || 13 apud D | zoillum K | accusationes K

παρὰ Ἀντιγόνῳ, ὃς ἐβασίλευσε *mansit autem apud Antigonum*
Μακεδονίας παρελθούσης τῆς *regem Macedonum transeunte*
βασιλείας εἰς αὐτὸν τρόπον τοῦ- *regno in ipsum sicuti hunc.*
τον. μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τε- *post Alexandri obitum optinuit*
5 *λευτὴν ἐκράτει τῆς Μακεδονίας* *Macedoniam Arideus, qui cog-*
Ἀριδαῖος ὁ κληθεὶς Φίλιππος. *nominatus est Philippus. isto*
τοῦτου δὲ ἀποθανόντος διεδέ- *autem defuncto successit Seleu-*
ξατο τὴν ἀρχὴν Σέλευκος ὁ Νι- *cus Victor, quem interficit Ptolomeus*
κάνωρ, ὃν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος *Fulminalis cognominatus,*
10 *ὁ κληθεὶς Κεραννός, Πτολεμαίου* *Ptolomaei Salvatoris et Eury-*
τοῦ Σωτήρος καὶ Εὐρυδίκης υἱός, *dicis filius, qui regnavit in*
ὃς βασιλεύει Μακεδονίας. ἀν- *Macedonia. perempto autem illo*
αιρεθέντος δὲ αὐτοῦ ὑπὸ Γαλα- *a Galatis sibi elegerunt Mace-*
τῶν ἑαυτοῖς αἰροῦνται Μακεδό- *dones Sosthenem, post quem*
15 *νες Σωσθένην, μεθ' ὃν βασιλεύει* *regnavit in eis Antigonus Phi-*
αὐτῶν Ἀντίγονος Φιλίππου, οὗ *lippi. cuius fit puer Demetrius*
γίνεται παῖς Δημήτριος ὁ Πολι- *Obsessor, Demetrii autem Anti-*
ορκητῆς, Δημητρίου δὲ Ἀντίγο- *gonus Geniculosus, apud quem*
νος ὁ Γονατᾶς, παρ' ᾧ διέτρι- *frequentabat ut Perseus Stoi-*
20 *βεν αὐτός τε Ἄρατος καὶ σὺν*

1 ἀντιγόνῳ A | 2 παρελθούσης coni
Meineke | 3 τοῦτον τὸν τρ. Matr | 6
ἀρδαῖος ABLVi, ἀριδαῖος Matr | 8 τὴν
ἀρχὴν om BLMatrVi | 8, 9 νικάνων A
Matr; Νικάτωρ Meineke | 9 πτολο-
μαῖος A | 14 ἑαυτοῖς om Matr | 18, 9
ἀντίλογος BLVi | 19 γονατᾶς A, γαλά-
τας BVi, γαλατᾶς L, γαλα^τ Matr | 20
τε Ἄρατος om BLMatrVi

1 antigonem DKMa | 3 regnum BP |
hoc DKMa | 4 obtinuit BDK | 5 arri-
deus BDKP | 5, 6 cognominabatur B ||
7 successit B | 7, 8 seleu^uillicius D, se-
leucus K | 8 interfecit BDMaP, inter-
ficet K | 8, 9 ptolomeus D Ma SI SII:
ptholomeus BP, tolomeus C, ptole-
meus G | 10 ptolomaei om DKMa |
phtolomeo B, ptholomeo P | salvatori
BP | 10, 1 erudicis B, uridicis K, euri-
dicis DMa | 12 macedoniam BCP | per-
empto DK | enim (*pro* autem) B | 13
agalathis B, agalatis DK, agalitis BMa
P | 13, 4 macedones (*vel* -li) sosthenem
archetypus: macedonii sosthenem B,
macedoni osthenem C, macedones oste-
nem DGKMa, macedoniis osthenen P ||
16 cum fit Ma | puer ·ς· (*tunc* De-
metrius in *marginē* B*) obsessor de-
metrii B; deme etrius K | 17 deme etrii
K | 18 genuculosus K | 19 ei (*pro* ut)
BDKMaP | perseas K

αὐτῷ Περσεὺς ὁ Στωϊκὸς καὶ *cus et Antagoras Rodius, qui*
 Ἀνταγόρας ὁ Ῥόδιος ὁ τὴν Θη- *Thebaida fecit, et Alexander*
 βαῖδα ποιήσας καὶ Ἀλέξανδρος *Aetolus, ut ipse ait Antigonus*
 ὁ Αἰτωλός, ὡς αὐτὸς φησιν ὁ *apud quem Hieronimus. ad-*
 Ἀντίγονος ἐν τοῖς Πρὸς Ἱερώνυ- *sistens quidem regis primum* 5
 μον. ἐπισταθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ *vero illi carmen exposuit apud*
 πρῶτον μὲν αὐτῷ ποιήμα ἀν- *Pana Arcadiensem. idem ipso*
 ἔγνω τὸ εἰς τὸν Πᾶνα τὸν Ἀρ- *iubente scripsit ea quae vi-*
 καδίας, εἴτ' ἐκείνου κελεύσαντος *dentur.*
 ἔγραψε τὰ Φαινόμενα.

10

2. Ἐκέχρητο δὲ ὁ Ἄρατος Ζή-
 νωνι τῷ στωϊκῷ φιλοσόφῳ,
 καὶ γέγραπται αὐτῷ ἐπιστολὴ
 πρὸς τοῦτον. διώρθωσε δὲ καὶ
 τὴν Ὀδυσσείαν.

Frequentabat autem Aratus
 ad Zenonem stoicum philoso-
 phum et scribitur ei epistula
 apud eundem. didicit quidem et
 Odisseam, et Gecraustius inquit 15
 quasi praesidens ab imperatore
 et Heliadam scripsisse seu Ho-
 merum dirigere; vitiatum enim

1 servavi traditam nominis formam:
Περσαῖος conī Hemsterhuys || 5 *πρὸς*
vertit l, conī Meineke: *περὶ* libri || 6
ουσταθεὶς conī Hemsterhuys || 7 *αὐτοῦ*
BLMatr, *αὐτὸν* Vi, *αὐτῶν* idem in
marginē || 8 *τῆς* (pro τὸν) Matr

1 antagorus K, antegoras BMa || 2 te-
 baida B, thebaidam DMaP, tebaidam
 K || 3 etolus BMa, etholus K || 4 iero-
 nimus MaP, hyronimus Pal || 4,5 assis-
 tens B || 5 reg B, regi G || 6 carnem
 K | ex (omisso posuit) KMa || 7 panem
 B, panam DKP | circadiensem B, ar-
 chadiensem D; arcadiensem idem om
 K | ipse ipso B | ipse MaP || 8 iuvene
 Ma | que K || 12 zenonem G: zinomen
 D, zinonem BKP || 12,3 philosophum
 om B, filosofum G || 13 ei om DMa || 14
 eundem KP | dicit K || 15 odisseum B,
 odysseam DK | et gecraustius (ecra in
 rasura) C, ut grecaustius DGMa, ut
 greca ustius SI, ut graeca -vstius (v
 in rasura) in margine vel hist (reli-
 qua abscissa; an hist(oricius)?) SH, ut
 gegra urcius K, et gegastius (a supra
 g scripto) B, om U | inquit K || 16 pre-
 sidens P | imperatore K || 17 heliadam
 CDGK: eliadam BP, hiliadam Ma ||
 17,8 omerum Ma, humerum BP || 18 vi-
 ciatum Ma | autem (pro enim) DKMa

ἐγένετο δὲ σφόδρα πολυγράμ-
ματος ἀνὴρ, ὥς μαρτυρεῖ ὁ Καλ-
λίμαχος (fr 100 g Schn).

5

Δωσίθεος δὲ ὁ Πολιτικός ἐν
τῷ Πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν
αὐτὸν καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν
Σελεύκου καὶ διατρίψαι παρ'
10 αὐτῷ χρόνον ἱκανόν.

3. Τὴν δὲ τῶν Φαινομένων
ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ ὁ
Ἀντίγονος δοὺς τὸ Εὐδόξου σύγ-
γραμμα καὶ κελεύσας ἐπισθαι
15 αὐτῷ. ὅθεν τινὲς τῶν ἀπαλω-
τέρως προσερχομένων ταῖς ἐξη-
γήσεσιν ἔδοξαν μὴ μαθηματι-
κὸν εἶναι τὸν Ἄρατον· ὑπέλαβον
γὰρ μηδὲν ἕτερον τῶν Εὐδόξου
20 Φαινομένων ποιήσαντα αὐτὸν
εἰς τὸ σύγγραμμα θεῖναι. ταύ-
της δὲ τῆς γνώμης ἔχεται καὶ
Ἰππαρχος ὁ Βιθυνός· ἐν γὰρ

illum a conpluribus. factus est
autem nimis multum litteratus
vir, sicut testatur Callimachus
adsistens ei ab infantia propter
Praxiphanem Mytilenum. Dosi-
theus autem Pelusinus in quo
apud Diodorum venire inquit et
apud Antiochum Seleucium et
permanere ad eum tempore
sufficiente.

Eam quoque quae videntur
subministrationem accepit ei
Antigonus dans illud Eudoxi
conscriptum et iubens adhaerere
illi. unde quidam de mollibus
recensitorum putaverunt non
mathematicum esse Aratum.
susceperunt enim nihil aliud
quorum Eudoxi videntur facere
illum in conscriptum reponi.
huic autem conscientiae habe-
tur et Ipparcus Bitineus. in
quibus enim apud Eudoxum et

2 ὁ om L Matr || 6 δοσίθεος libri ||
9 διατρίψας Matr || 12 παρέβαλεν
corr Ruhnken: παρέλαβεν ἐν libri ||
15, 6 ἀπαλωτέρως BLVi: -ων A Matr
legit l || 20 ποιήσαντα corr Meineke:
ποιῆσαι libri, legit l || 21 θῆναι Vi ||
21, 2 ταύτη LVi

2 nimis om DK | multum om Ma ||
3 sicut om Ma | allimachus B || 4 as-
sistens BMa || 5 praxiphanem B, paxi-
phanem DK, paxiphanem Ma, paxipha-
lem P | mitilenum BD Ma || 5, 6 dosi-
theus K || 7 diorum Ma || 8 apud
anthiochiam Ma, a. anthiocum P | se-
leutium DK Ma || 11 ea qu. BP, earum
qu. DK Ma || 13 dans dans P | illum

Ma || 14 conscriptam^u P | post con-
scriptum 'id est opus' Ma | iuvens
Ma | adherere BDKP || 15 quidem K ||
16 recensionum BDK Ma P || 17 mathe-
maticum K, mathematicum P | esse
om P || 18 suscepti DMaP | nichil Ma ||
22 hiparchus B, ipparchus D, yppar-
chus Ma | bithi(y D)neus BD, bythineus
K, bythineus Ma || 23 eudoxium Ma

τοῖς Πρὸς Εὐδόξον καὶ Ἄρατον Aratum probat hoc declarasse. πειράται τοῦτο ἀποδεικνύται. consentit autem ei et Dionisius . . . Arati et Homeri de mathematicis, sicut ait "non ponimus illum medicum esse, 5 περὶ τῶν μαθηματικῶν ὥσπερ γὰρ (φησὶν) οὐ τίθεμεν αὐτὸν ἰατρὸν εἶναι γράψαντα ἱατρικὰς δυνάμεις, οὐδὲ μαθηματικὸν θήσομεν οὐδὲ ξένον εἰπόντα τῶν Εὐδόξου'. βιάζονται δὲ οὐ μετρίως ἦν γὰρ καὶ τὸ εἰδέναι μετὰφράσαι ἐμπειρίας μαθηματικῆς. εὐρήσομεν δὲ αὐτὸν καὶ

ἐπιμελέστερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον. ἤδη καὶ 15 ὁ Καλλιμάχος (Epigr XXVII) συνεγγίζων αὐτῷ κατὰ τοὺς χρό-

3, 4 post Διονύσιος (ὁ Θράξ nimirum, cf Aratea p. 385) lacunam statui; excidit certe nomen Posidonii, cf Aratea I c (supra p. 143) || 6, 7 ὅσπερ γε BL Matr, ὅπερ γε VI || 8 τὰς ante I. L Matr || 10 οὐδὲν VI || 11 δ' VI || 14 αὐτὸν καὶ BLVI: καὶ αὐτὸν A Matr || 16 συνεκίζων BLVI | αὐτῷ Matr

3 lacunam statui; archetypus latinus mutilo vitae graecae exemplo et ipse usus est || 4 mathematicis P | post ait lacuna fere 5 litt K | ait om DMA || 7 mathematicum K cf p. 149, 15 || 8 nichil Ma || 9 moderatus B DMA || 11 peritiae B, periciae KMa | mathimaticae K, mathematice BMa, mathematicis P || 12 reperimus BD Ma || 12, 3 illum et illum et super B || 13 post super hodie nullum lacunae signum in libris; finis aut archetypi latini aut graeci vitae Theoneae exempli erat mutilus. — subsequitur in B Manilius ita inscriptus ARATI PHILOSOPHI ASTRONOMICŌ LIBER PRIMVS INCIPIT PRELIBATIO, in Ma primum imago quaedam astronomica quadrata, deinde verba aiunt nec fabuloso Iovi sufficere eiusmodi opinionem; esse enim talem causam Iovem et convenire etc (= schol AP in Germanicum p. 57, 11 sqq. Breysig, cf Aratea p. 27b 21 sqq. et infra VII), in DGK SI SII DE CAELI POSITIONE (cf infra), de ceteris cf Proleg IV.

νοὺς τῷ Ἀράτῳ ἑσὺ γονοσ ἀγρονπίνης τῆς τῶν Φαινομένων
θεωρίας διὰ τὴν παρατήρησιν.

4. Πολλοὶ δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο Φαινόμενα γράψαντες,
καὶ οὐδεμιᾶς ἀξιούνται φροντίδος. καὶ περὶ μὲν τούτου το-
5 σαῦτα.

1 τοῦ Ἀράτου BLViMa | ἀγρονπίνης A | φησὶ post Φ. A: om BLMatr
Vi | 3 δὲ post πολλοὶ BLMatrVi: om A.

VI

PREFACIO ARATI

(Τὸ κατεψευσμένον προ-
οίμιον Ach p. 81)

Praeclara ostensio sacri volu-
minis, namque cum mihi cae-
lestem propinaret adminiculum
conditor saeculi, auctor et custos
mundi, quantave cum occiden-
talibus partibus constituta aut
quanta a finibus revoluta per
singulos dies quantave inlustran-
tur et quorum nobilium totidem-
que creator Iovis Saturnus Ma-
rius puer a primordio ut fuerat
cultor, quantave divitia tempe-
stas ac serenitas sacra paret
septuplum cum decies cumulan-
tur anni. cuncta mihi solis locupletat, quando mei memoriam
carissimi filii honorificent pro eo an ex aliorum beatitudine,
qui Olimum habent. nondum perierunt caeli cultores qui signa

Ἀγκλείδῃ, ξείνων ἱερὸν θά-
λος, εἰ δ' ἄγε σύ(ν) μοι οὐρανὴν
ψαύσειας ἐπι τρίβον 5

ἑπτάχα σὺν δεκάδεσ(σ)ιν περι- 15
πλομένων ἐνιαυτῶν

enotavi BP totos, CG perlustravi.

*1 titulum dedi e B, quamquam potest
ad ea omnia, quae Arati interpreta-
tioni latinae praemittuntur, significan-
da pertinere: om P, qui INCIPIT prae-
scripsit; ceterum multa non intellego ||*

*1—3 melius haec versa supra p. 141,
15 sq. ||*

3 preclara B; vertit Ἀγκλείδῃ | vertitne θέλος a θέλω derivatum? ||

*4 namquae G | michi B || 4, 5 celestem G || 5 an propinares?; propinaret P,
properaret B | adminiculum vix ἐπιτρίβον possit esse || 6 acli BP | auctor G |*

*custor P || 7 quantane B || 7, 8 occidentali BP || 8 autem B || 12 creatur G || 12, 3
Marius (magna initiali) P; an Μαριάδος υἱός? || 13 primordia B || 14 divina*

B || 15 ac P: huc B || 16, 7 comulantur G, cummulantur P || 17 memoria G ||

18 karissimi P

1 schol v. 733 οὐχ ὀράαις;
ὀλίγη μὲν: ἡ δοκοῦσα εἶναι πρὸς
τινα τοῦ λόγου ἀπότασις ἐπλαγίασε
πρὸς τὸ οὐχ ὀράαις ἐντεῖναι τὸ
εἰς Ἀγκλείδην προοίμιον [ἀνα]φερό-
μενον κτλ. cf p. 141, 15 sq.

|| 3 preclara B; vertit Ἀγκλείδῃ | vertitne θέλος a θέλω derivatum? ||
|| 4 namquae G | michi B || 4, 5 celestem G || 5 an propinares?; propinaret P,
properaret B | adminiculum vix ἐπιτρίβον possit esse || 6 acli BP | auctor G |
|| 7 quantane B || 7, 8 occidentali BP || 8 autem B || 12 creatur G || 12, 3
Marius (magna initiali) P; an Μαριάδος υἱός? || 13 primordia B || 14 divina

B || 15 ac P: huc B || 16, 7 comulantur G, cummulantur P || 17 memoria G ||

18 karissimi P

et prodigia patris ad omnes tribuit et quanta in mari seu in terra vel quanta circa ignem significantur aut quanta quadrupedibus et quanta volucris natant hinc atque inde bruta animalia monstruosa hieme vel aestate sacrae conventionis aut
 5 quaecumque tonitrua et fulgura adferentes spiritum repleta in aetheria summitate omnia signa, quae super terra fiunt, a Iove fieri, quod per omnia facta fabulis disponam quasi optima. tu autem cum sapientia hec intelliges.

1 p. omnibus C | mare BP | 2 t. ul' B | 3 natant C | 4 hyeme P | estate B | sacre B | 4, 5 convencionis atquecumque B | 5 fulgora P | spm BP | 6 etherea B | terram B | 8 hic BP | intellegis B | *sequitur ea quam proximam subieci Sphaera in BP.*

VII

ΣΦΑΙΡΑ

1. ΑΠΛΑΝΩΝ ΑΣΤΡΩΝ ΣΦΑΙΡΑ

"Ἡδ' ἐστὶν ἄστρον τάξις· ἄμφι μὲν πόλον
 Ἄρκτους διπλᾶς πρὸς νῶτα νεούσας τύποις
 ἀντιστρόφοις οὐραΐσιν ἀλλήλων φοραῖς
 σκολιὸς διείργει μὴ πελάζεσθαι Δράκων.
 5 τοῦδ' ἄμφι χάσμ' Ἐγγόνασι δεξιὸν πόδα
 ἔχει, κᾶρα δὲ κρατὸς Ὀφιοῦχον πέλας,
 ὃς ἐν μετώπῳ Σκορπίου βαίνει ποδί.
 τῆς Μείζονος δ' ὀπισθεν ἴσταται Φύλαξ
 Ἄρκτου. ποσὶν δὲ τοῦδε Παρθένος κυρεῖ
 10 ἔχουσα λαμπρὸν χειρὶ Δήμητρος Στάχυν.
 μεταξὺ δ' ἄστρον τῶνδε κυκλοῦνται τύποις

habent A (ΔΙ ΔΙΙ) P (ΠΙ ΠΙΙ) V, cf p. 100.

Νουθεσίαι. Οἱ παρόντες στίχοι λαμβικοὶ εἰσι τρίμετροι ακατάληκτοι.
 εἰσὶ δὲ γεγραμμένοι κατὰ τὸν τρόπον τῶν ποιητῶν· δέχονται γὰρ σπον-
 δεῖον δάκτυλον ἀνάπαιστον τριβραχύν ἤτοι χόρειόν τε καὶ πυρρίχιον. Ἰστέον
 δέ, ὅτι διωρθώθησαν παρὰ (ἐμοῦ add ΔΙΙ) Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου· ἦσαν
 γὰρ ἐν πολλοῖς μέρεσι διεφθαρμένοι (ἀδιάγνωστοι P) καὶ πολλοὶ ἐκ τούτων
 παρελείφθησαν ὡς ἀδιάγνωστοι (add καὶ ὅτι ἐξ ἑτέρου βιβλίου ταῦτα
 ἐγράφη ΔΙΙ manus altera). — titulos scripsi: Ἐμπεδοκλέους ἀπλανῶν ἀστρον
 (ἀστέρων ΠΙΙ) σφαῖρα AP || 1 ἄδ' ΠΙ || 2 τύποις est figuris pro capitibus;
 τόποις coni Scal || 3 ἀλλήλων Mor || 4 σκολιαῖσιν Mor | διείργει corr Wieck:
 εἴργει libri; σκολιὸς δὲ ἀργεῖ vertit l || 5 ἐν γούνασι libri || 7 ὡς ΠΙ || 8 νῆς
 ΠΙ || 9 pedibus hunc assequitur | ποσὶ ΠΙΙ; ποσὶν δ' ἐν coni Wieck || 10 χερσὶ
 vertit l, cf ad Arati v. 97 || 11 κυκλοῦνται scripsi: κυκλούται libri vertit l

INVOLUTIO SPHAERAE

1

Hic est stellarum ordo utrorumque circularum. | Septentriones
 duplices ad austrum vertunt figuram, | aversis caudibus invicem
 sibi adversantur, | obliquus autem vacat, ne vagare possit, Draco. |
 hic quoque ambas dividit genibus in dextro pede | habet quidem 5
 continentem Serpentarium iuxta, | quod in fronte Scorpionis ad-
 tingit pedem, | Maiori autem retro stat Custos | Septentrioni. pedi-
 bus quidem eius Virginalis uterus | habens igneam manibus frugis 10
 Spicam. | inter stellas autem haec adimpletur figura | simul quippe

habent ABCKP, *cf p. 101; contuli* ABP, *ceteros perlustravi.*

involucio B | sphaerae A, spere B | *inscriptionem om* P || 2 septemtrio-
 nes B | veniunt vertunt B | figura AB || 4 obliquis B || 6 serpentarium B ||
 8 custos AP || 9 septemtrioni B | quid est eius B || 10 frugispicam P || 11 hec B

RECENSIO INTERPOLATA

Involutio Sphaerae. Hic est stellarum ordo utrorumque circularum. |
 Septentriones duplices ad austrum uertuntur, figurantur | auersis caudis in-
 vicem sibi adversantes. | inter quos obliquus dilabitur Draco. | ad unius nam- 5
 que dextrum pedem | est Serpentarius, | cuius Serpentarii pedes attingunt
 frontem Scorpionis; | alteri autem retro stat Custos. | sub pedibus quidem
 eius Virgo | habens igneam in manibus Spicam. | habent autem Septentrio- 10

contuli DK (*cf p. 101*), *Hertzianos codices apud Breysigium enotatos invenies in editione Germanici p. 224 sqq. 107 sqq. nonnulla delibavi.*

involucio K | sphaerae DK | quae K || 2 septentrionis K | figura DK || 3 aver-
 santes K || 4 obliquus K | 5 sub unius namque pedibus GStrozianus (*Breysig*
p. 108) || 7 scorplones K || 8 custos K || 9 sub *om D (add D?)* K || 12—14 habent
 — Serpentarii *post 4 (Draco) collocat Breysig, post 25 (Septentrionis)* UStroz-
 zianus *ita* 'habet autem Septentrio a dextris iuxta Coronam desuper Serpen-
 tem in manibus Serpentarii et eum qui in geniculo stat et sinistro pede septen-
 trionalis Draconis verticem calcans (= Arat. v. 69. 70), unum brachium Lyrae,
 alterum dans Coronae. namque a minori Septentrione ultimus pes Cephei
 continetur — apprehendentis, super cuius alas', *unde patet SPHAERAE de-*
scriptionem memoriis et Arateis et aliis auctam esse ab hoc redactore (USt),
quamquam insunt plenioris recensionis vestigia

- ὦμον μὲν Ἀρκτούροιο δεξιῷ πέλας
 Στέφανος, ὑπερθεν δ' Ὀφιος, ὃν φέρει χεῖρ,
 Ὀφιοῦχος. Ἀρκτου δ' ἐγκυκλούμενος πάλιν
 15 ὀπισθίοις ἐν βήμασιν κεῖται Λέων.
 μέσαις δὲ θερναῖς ἐν τροπαῖσι Καρκίνος,
 Δίδυμοι δ' ἐνερθεν προσθίων κείνται ποδῶν.
 κεφαλὴν δ' ὑπ' αὐτὴν Ἀρματηλάτης ποδί
 Ταύρου κέρατι τῷ δεξιῷ στηρίζεται.
 20 λαιῷ δ' ἐν ὦμῳ Ζηγὸς Αἰῖς ἐστι τροφός,
 ἣν αὐτὸς ἄστροις ἐγκαθίδρυσεν καλῶς
 θρόνων κρατήσας, οὐρανοῦ σκηπτουχίας.
 Ἐριφοὶ δὲ ταύτης νέρθεν εἰληχαν τόπον
 καρπὸν κατ' ἄκρας χειρὸς Ἠνιοστρόφου.
 25 Ἀρκτου δὲ Μικρᾶς ἐς τὸν ἔσχατον πόδα
 Κηφεὺς τριγώνου τάξιν ἐξεργάζεται
 Ὅρνιθα χεῖρὶ δεξιᾷ θηρώμενος·
 πτέρυγα δ' ὑπ' αὐτὴν Ἴππος ἰθύνει πόδα
 μέσαισι χώραις Ἰχθύων ὀρώμενος.
 30 ἄστρον δὲ τῶν πρὶν τῶν τε νῦν ἐρημμένων
 ὃδ' ἐξικνεῖται καὶ πεπλήρωται τόπος.

Ἐμπροσθε κεῖται Κασσιόπεια Κηφέως
 αὐτὸς θ' ὁ Περσεὺς ὡκύς ἐσθ' ἄρτην ἔχων
 πόδας τιθεῖς νώτοισιν Ἀρματηλάτου.

13 δ' corr Wieck: τ' APIV, τε PI | χεῖρ PI | 14 πάλιν cf v. 8; πο-
 σὶν Mor | 16 μέσος coni Wieck | δ' ἐν θερναῖς ἐντροπαῖ PI | 17 Δίδυμοι
 vertit l: Διδύμοις libri | δ' corr Wieck: τ' vertit l, om libri | κείνται vertit l:
 κεῖται libri | 18 ἐπαντον A, ἐπ' αὐτὴν ceteri, ὑπ' αὐτῇ vertit l; ὑπ' αὐ-
 τὴν coni Christian | πέλει PI | 18, 9 corruptos putat Wieck | 19 laevum
 cornu dicunt Eudoxus Aratus v. 174 ceteri | 20 ἐπ' Aratus v. 162 | Ζηγὸς
 ἔξεστι P, cf p. 107a 11 | 21 δν PI | 22 θρόνων PI | οὐρανῶν PI; κοῦρανοῦ coni
 Wieck | 23 Ἐριφοὶ — εἰληχαν vertit l: Ἐριφος — εἰληχεν libri | 24 καρπὸν
 Aratus v. 166: καρποῦ libri | χείρας A | 25 ἐς πόδ' ἔσχατον ποσὶ coni Wieck ||
 28 ὑπ' αὐτῆς coni Medenbach apud Sturzium p. 687 (ex Hyg III 7) | ἐκτείνει
 vertit l | πόδας coni Medenbach Wieck (ex Eudoxo, cf Aratea p. 69, 54) | 29
 μέσαισι scripsi: μέσαις γε libri, μέσαις δὲ vertit l | ὠρισμένος coni Wieck
 (ex Hyg III 17) | 30 πρὶν v. 1—24 ~ 25—29 | δὲ νῦν AV | 30, 1 cf v. 67; cor-
 rupta putat Wieck | 33 ὠκύπους coni Corays | ὅς θ' ἄρτην ἔχει Hederich |
 ἄρκην A | 34 νώτοις ἐν coni Wieck

Septentriones a dextris iuxta | Coronam desuper Serpentem prae
manibus habens | Serpentarium. Septentrionem circumdatus item, |
retrorsis autem vestigiis adiacet Leo. | mediis quidem aestivis 15
solistitiis Cancer, | Gemini quoque item apud divinis iacent pedi-
bus. | caput autem sub ipsa Agitatoris pedes | Tauri cornua dextera
confirmantur. | Leo autem ab humero usque ad urnam nutritor, | 20
quem ipse stellis conlocavit bene | solium tenens caelestem virga
regia. | Heduli autem huic desuper optinent locum | fructus a
principio manibus portant escam. | Septentrionis autem Minoris in 25
ultimum pedem | Caepheus trianguli ordinem continetur | Cycnum
manu dextera adprehendens. | ala autem sub ipsa Equus extendit
pedem, | mediis autem regionibus Pisces videntur. | stellarumque 30
quarum primis et nunc dicitur | quanta existimantur et adimple-
tur locus. | Antea iacet Cassiepia Caepheo |
ipse quidem Perseus velox cum sit | pedes ponit super dorsum

12 ad B | 13 pre P | 14 septentrionem B | 16 quidem vestigiis solistiti-
cus B | 20 autem *superscripsit* P | urna AP | nutritae A | 21 collocavit BP |
24 fructos P | aescam P | *vertit -τροπήν* | 25 septentrionis B | 26 cepheus
B | 27 cycinum ABP | manum P | adprehendens A | 28 alia B | 31 existi-
mantur B | 32 cassiepia AB | cepheo B | 33 cum sit velox B

RECENSIO INTERPOLATA

nes a dextris iuxta | Coronam, desuper Serpentem in manibus | Serpentarii. |
retrorsis vero vestigiis adiacet Leo, | mediis aestivis solistitiis Cancer | et 15
Gemini. | pedes autem Agitatoris | Tauri cornibus iunguntur, | cuius Haeduli 18 23
desuper obtinent locum. | Septentrionis namque Minoris in ultimum pedem | 25
Cepheus trianguli ordinem continetur, | Cycnum manu dextera adprehendens, |
sub cuius ala Equus extendit pedem, | ad cuius Equi medium Pisces conlo- 28
cati sunt. | constituta ante Cepheum Cassiepia | et dorso Agitatoris Persei 32

15 adiecit D (*corr* D²) K | 16 aestivus D, stivus K | solistitiis D² | 17 G.
genus autem Agitatoris capud (*capite vel capitibus coni Breysig, cf graeca*)
Gemini attingunt, pedes autem eius Tauri cornibus iunguntur UStrozianus |
23 heduli DK | optinent D | 25 septentriones K | 26 chefeus K | ordine S |
28 al/////a K | *post pedem pergunt* UStrozianus *ita* 'et super Equum Aqua-
rius extollitur, iuxta quem Capricornus est; sub Aquarii pedibus Piscis mag-
nus austrinus. constituta' | aequus D | 29 aequi D | pescis K | conlati D
(*corr* D²) | 32 chepheum K | casiepia K | 33, 34 'et a dorso Agitatoris Perseus
pedes extendit. super Persei capud Cassiepie pedibus propinquare videtur.
inter' UStrozianus | perseus D²

- 35 "Ἰππῳι συνάπτουσ' Ἀνδρομέδα τὸν κραῖ' ἔχει,
τὸν αὐτὸν Ἰππον γαστρὶ κοινὸν ἀστέρα.
μεταξὺ δ' Ὀρνιθὸς τε τοῦ τ' Ἐγγοῦνασι
Λύρα τέτακται. πρὸς μέσον δὲ τοῦμπαλιν
πρὸς ἀνατολὰς τε τῶνδε Δελφίνος δέμας
- 40 Ἰππον τε κεφαλῇ πλησίον φαντάζεται.
† Ὑδωρ χέοντα δ' ὑπερθεν Αἰγόκερως ἔχει
οὐρὰν παρ' αὐτὴν ἐξικνούμενος κάρα.
Δελφίς δ' ὑπερθεν Οἰστός Αἰετός θ' ὁμοῦ.
αὐτὸς Δράκοντα δ' ἐν διπλαῖς χερσὶν κρατεῖ
- 45 Ὀφιοῦχος ἐγγύς. ἀλλ' Ὀφιοῦχρον κάρα
Στεφάνῳι συνάπτει νέρθεν ἐξικνούμενον.
τούτοις μὲν οὖν βόρειος ὥρισται τόπος.

- Τὰ πρὸς νότον δὲ τήνδε τάξιν ἐκπεραῖ·
ὑπ' αὐτὸ κέντρον Σκορπίου Βωμὸς τέως,
- 50 Χηλαῖς δ' ὑπ' αὐταῖς Σκορπίου τε σώματι
τὰ πρόσθε Κενταύριοι φαίνεται μέλη,
νέρθεν χερσὶν δὲ τοῦδε Θηρίου δέμας.
ἐμπροσθίῳι δὲ Τοξότου χερσὶν ὑπο
δινωτὸς ἄστρων Κύκλος ἀμφελίσσεται

35 συνάρκτους A | τοῦ κράτους PI || 36 κοινὸν γαστρὶ PI || 37 μετὰ A || 38 τέταρτον PI | μέσον nimirum 'caeli' || 39 ἀνατολὰς PI: ἀντολὰς A PII V Aratus v. 62 | τε AV vertit l: δὲ P | Δελφίνος vertit l: Δελφίνων libri || 40 δὲ vertit l | Ἰππον δὲ κεφαλῇς coni Wieck || 41 Αἰγόκερων P; Ὑδωρ χέων δς νέρθεν Αἰγόκερων ἔχει coni Wieck || 42 αὐτὸν A; Ἀετὸν coni Mor in margine | ἐξικνούμενος vertit l' Wieck || 43 αἰετός PI || 44 οὐρὰ Δράκοντος δ' δν(?) coni Wieck e l || 45 ἀλλ' Ὀφιοῦχρον κάρα scripai (ex Arato v. 75): ἀλλὰ AV, ἀλλ' ὄρα P et τὸν δὲ γε κάρα APII V, τὴν δὲ γε κάραν PI || 46 συνάπτων coni Mor | ἐξικνούμενον corr Wieck e l (cf ad v. 42): -ος libri || 47 ὥκισται coni Mor in margine || 48 τὰ Christian: τὸ libri | ἐκπεραῖ PII; τήνδε τὴν τάξιν κρατεῖ Mor (qui in margine coni ἔχει) || 49 ἐπ' PI | Θεῶν Wieck; vix τέως (ex Arato v. 402); πέλει? || 50 χηλαῖς καὶ ὑπ' PI | αὐτῇ(?) A; χηλας δ' ὑπ' αὐτάς coni Mor in margine | σώματι corr Christian: σώματα AP, σώματος V || 52 cf Aratus v. 440; τοῦ Θυτηρίου δ. coni Medenbach || 53 ἐμπροσθίων V | ποδοῖν Aratus v. 400 || 54 Coronam dicit australem (Aratus v. 401); .νωτός PI | ἀμφελίσσεται PI

Agitatoris | Equo conexus Andromedae caput tenens, | ipsum 35
autem Equum uterus communi stella. | Inter Cycnum quidem et
ipsum Ingeniculo | Lyra constituitur. in medio eorum item | ad
orientem quoque Delphinus adest. | Equi autem caput iuxta ex- 40
tollitur. | desuper Aquarius Capricornium tenet | cauda ab ipsa
investigatur caput. | Delphinus autem super Tela Aquilae os. | cau-
dam Draconis duplicis manibus tenens | Serpentarius in proximo 45
habens tenaciter membra | Coronam coniungens rursus investiga-
bilem. | his ergo aquilonius definit locus. |
Ad australem quippe ordinem properemus. | sub ipso aculeum
Scorpionis Sacrarium tamen | Vergiliasque sub ipsas Scorpionis 50
corpus | anteriora Centauri videntur membra, | de quo pessima
Bestia incipit esse. | anteriori autem Sagittarii pessimus sub |
australi circulo convolvitur |

35 connexus A | andromede B | 36 aequum AP | communi (i e col) *corr*
Wick: cani ABP | stellam P | 37 cycinum AB, cicinum P | 38 lira B | 39 del-
phinus B | 40 aequi P | capud P | 43 Tela *est* δ 'Ισρός (*Aratea* p. 377¹²) |
aquileos A, aquile os BP | 46 investigavilem A, -ivilem P | 47 desinit A | 48
aut B | properem A | 49 tam A | 50 vergiliaeque ABP | ipsos P | 54 'de νότοι
cogitavit' *Wick* | volvitur P

RECENSIO INTERPOLATA

pedibus | suppositi Andromedae caput Equo conexum. | ipsi autem Equo 35
Canis stella. | inter Cycnum igitur et eum qui in genculo stat | Lyra con-
stituitur. in quorum medio | ad orientem Delphinus agnoscitur. | et super 40
Equi caput | Aquarius extollitur, iuxta quem Capricornus est, | cuius caudae
haeret. | Delphinus est super Telo Aquilae | in proximo habentis Serpen- 45
tarium et Coronam. |
Iam quia de aquilonio circulo dictum est, | nunc ad australem ordinem pro- 47
peremus. | sub aculeo Scorpionis Sacrarium constitutum est, | sub corpore 50
eius | anteriora Centauri videntur, | in quo est Bestia. | conspicitur et Sagit-
tarii pes summus sub | australi circulo, | 54

35 superpositis DK | andromede K | capud K, capiti D² | conexo DK |
36 aequo D | canis DK | 37 ingeniculo K | 38 *li*////ra D, libra K | 39 delphinus
DK | agnoscitur K | *post* agnoscitur UStrozianus *ita* 'sub cuius cauda est
Aquila in proximo habens Serpentarium' (v. 40—46) | 40 aequi K | capud K |
42 caude K | heret DK | 43 delphinus D | qui est DK | tela D (alam D²) K |
aquile K | 44 habens DK | corona K | 48 ad om D (*add* D²) | ordine D | 53 pes-
summus K | *post* summus *add* UStrozianus 'et ex alia parte' | 54 *post* circulo
UStrozianus *pergunt ita* 'prope Centauri membra Hydri cauda et Corvus. ad
genus Virginis Urna est posita. a sinistris Orionis, qui et Incolo, Fluvius, qui et
Eridanus, nec non et Padus. sub pedibus Orionis, qui et Incolo dicitur, Lepus'

- 55 [ἐνθένδε δ' ἄλλος κύκλος, ὃς κυκλήσεται]
 ὁ νότιος Ἰχθύς τ' ἄλλος ἐσθ' ὀρώμενος,
 "Υδρα δ' ὑπ' αὐτὴν Παρθένον Λέοντά τε
 μέσον, πρὸς αὐτὸν Καρκίνον δὲ κρατ' ἔχει,
 οὐρὰν δὲ Κενταύρου πρὸς ὀπισθίους πόδας.
 60 καμπαῖς δ' ἐπ' αὐταῖς ἐστιν εὐσημος μάλα
 Κρατὴρ Κόραξ τε πρὸς τὰ Κενταύρου μέλη.
 Ἰδοῖς δ' ἂν Ὠρίωνος ἐξ ἀριστερᾶς
 Ποταμὸν ποσὶν θ' ὑπ' αὐτοῖς ὠκύπουν Λαγών,
 ὃς λαμπρὸν αὐγαῖς Σείριον φεύγει κύνα.
 65 Κυνὸς δ' ὀπισθίοις πελάσσεται ποσὶ
 Πηδάλιον ἀστήρ τ' ἐξαναστράπτων φλογί
 μέλεσι συνάπτει. καὶ πεπλήρωται τόπος.

- Ταύρου δὲ δεινὸν πρὸς πόδ' ἐντείνων χέρα
 λαμπροῖς ἐν ἄστροις λαμπρὸς Ὠρίων μέγας
 70 Διδύμοις προτείνει χεῖρα δεξιούμενος.
 Προκύων δὲ χειρὸς δεξιᾶς ἐστιν πέλας
 Κριός θ' ὑπ' αὐτὸν Ἰχθύων τε σώματα.
 παρ' οὗς ἰκνεῖται Κήτος. ἐν πρώτοισι δὲ
 Σύνδεσμον Ἰχθύς κοινὸν ἔσχον ἀστέρα.

55 ἐνθένδε δ' PII: ἐνθεν δὲ APIV | γ' ἄλλος vertit l | κυκλήσεται PI | seclusi, cf Aratus l c | 55, 6 corruptos putat Wieck et coni ex gr ἐνερθε δ' Αἰγοκερῆος ἐσθ' ὀρώμενος Ἰχθύς τις ἄλλος, νότιος ὃς κυκλήσεται | 58 δὲ Καρκίνον Δ | 60 καμπεῖν Δ | ἐπ' Hederich (ex Arato v. 448): ὑπ' libri || 61 sub caudam (Anguis) subiectus est Centaurus Vitruvius IX 7 p. 231 | δὲ vertit l | 62 Ἰθις PI | ἀριστερᾶς corr Wieck: -αῖς PI, -ῶν APIV || 63 αὐτοῖς APIV: αὐτοῖσιν PI | ὠκύπους PI vertit l | λαγών PI, λαγῶς vertit l || 64 κύνα Δ | 65 πελάσσεται ΔV || 66 φλόγη (η incertum) PI | 67 μέχεσι Δ | Canobum dicit (Aratea p. 333 sq.) || 68 χεῖρα PI | 70 Διδύμοις corr Christian: -οῖσι libri || 72 Κριὸν δ' coni Wieck (ex Arato v. 357) || 73 παρ' οἷσι κεῖται vertit l; παρὲς l. coni Wieck | πρώτοισι coni Mor in margine

hinc iam gallus circulus nuncupatur | australis Piscis alter erit 55
 videndus, | Aquariam autem sub ipsam Virginem Leonemque |
 medio, apud ipsum Cancer optinevit, | caudam autem retro
 Taurus erit summum habens. | campestem quoque sub ipsa 60
 est bonum signum magis | Urna Corvus quidem apud Centauri
 membra. | videbis autem a sinistris Incolum | Fluvium in pedi-
 busque sub ipsis velocissimus Laepus | quasi splendidum lucorem
 iugulam fugit Canem. | Canis autem retrorsis vagatur pedibus | 65
 Pedalius stella refulgens fulgoribus | membris contrectat et replet
 locis. | Tauri autem pessimo ad pedem protendit manu |
 splendidus in astris splendidus Orion magnus | Geminis proten- 70
 dens manu porrigens. | Antecanis autem manu dextera est iuxta, |
 Aries vero sub ipso Piscium corpora. | erga quibus iacet Caetus.
 inprimis ecce | Conexio Piscium communem habent stellam. | 74

a
 55 hic P | nuncupatur A | 57 aquarium B | virginem A | 58 apud om B |
 cancer ipsum B | optinebit B | 60 i. et A | 61 apud B | 62 apud sinistram P |
 63 fluvium in B: fluxo in A, fluvium P | laepus A, lepus B | 64 lucorem B |
 65 retrorsus B | 67 repletur BP | loci B | 68 autem tauri B | pessimo B | ma-
 nus B | 69 orinor B, orior P | 71 anticanis P | 74 connexio B

RECENSIO INTERPOLATA

ubi australis Piscis | et Aquaria sub ipsa Virgine Leoneque | medio apud 56
 Cancrum obtinetur. | retro cauda autem Taurus est. |
 prope Centauri membra Urna et Corvus. | a sinistris Incolo, | Fluvius sub pedi- 61
 bus Orionis, qui et Incolo dicitur, Lepus | splendidam iugulam fugiens aspi-
 citur. | Canis vero retrorsis pedibus | fulgida stella resplendet. | 65
 | ad Tauri pedem protendit manum | Orion magnus | Geminis, 68—70
 adpropinquat | Antecanis | Arieti et Piscibus | Cetus. | Conexio vero Piscium 71—74
 communem habet stellam.

57 ydra *superscriptis* vocis *expunctae* aquaria D² | quae om D | 58 canch-
 rum K | optinetur D | 59 cauda *superscriptis* D | cen *superscriptis* vocis
 taurus D² | 63 quae K | 64 iugulam K | figiens D (*corr* D²) | 65 retrorsis vero
 pedibus eius Canis f. UStrozianus | 65 *post* resplendet UStrozianus *ita* 'post
 cuius caudam Navis constituta est' | 69 *post* Orion UStrozianus *ita* 'pedi-
 bus Geminis appropinquat Anticanis. super caput Arietis non longe ab Andro-
 medae pedibus Triangulus positus est, sub Ariete et Piscibus Cetus' | 70 ap-
 propinquat D² | 71 anticanis D² | 72 arieti D | 73 coetus D | 74 habet om
 K | *Zodiacum ex alio fonte habent DK et libri Breysigii p. 224—6, omittunt*
 UStrozianus (*Breysig p. 107—9*).

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

Tantoque ordine fingitur natura 75
 deorum mortalium partim autem videntur.
 namque sine matre Minerva decrevit mortalibus
 aut Solis prodigiosam stellarum positionem,
 per dei argumentum. omnia breviter
 dicere mortalium non adinveniet sensus. 80

Ab initio mundi et saeculi cursus,
 quem non pensavit suae facturae natura.

Primum autem ordinem Arietis praecedat circulus,
 pro eo quod in iudicio omnia convicta habeat.
 convenit enim in id ipso hoc convincere, 85
 a quo et pro quo Aries nominatus mortalibus,
 indicare ergo positus tempestatum tranquillitates,
 indicare autem spatium diei noctisque aequitatem.
 unde mundum mundo recuperavit.
 cum enim mortalis sit, partem deorum habet; 90
 pro quo etiam iudicio et hunc nominaverunt dii
 Arietem. iudicium enim pertransiit
 aequaliter ad mane et ad vesperum currens
 in circuitu peragere omnem cursum.

Iacet quidem post ipsum Taurus quasi laboriosus, 95
 figura similis illi tamquam in cervice
 continentem, qualem condecet iugum

77 nam P | 78 autem B | positionem B | 80 sensu B | 81 initio B |
 m. a. s. BP | saeculi B | 82 naturae factura P | 83 *nomina siderum praescripsit*
 ABP | 84 coniuncta B | habent A | 88 spacium B | die BP | equitatem A |
 92 pertransit AB | 93 equaliter B | admanet ad B | 93, 4 currens in circuito
 A | 94 per acere A | 96, 7 cervice continentem A, cerviceo tenentem B

γαμφοῖς ἀρότροις αὐλακας σχίζων γέας,
 ἥι δ' ἀστέρων ἡ τάξις, ὅς πάλαι ποτέ
 100 ἐκλήϊζετ' οὐχὶ ταῦρος, ἀλλ' οὐρος βροτοῖς,
 ὥσπερ καλεῖται πᾶσι τερμόνων φύλαξ.
 Αἰδυμοὶ δὲ κεῖνται τάξεσιν σαφεστάταις,
 ἔπει τότ' ἤδη καρπὸς αὖξεται διπλοῦς,
 χλόη δ' ὑπὲρ γῆς ἄρχεται σχίζειν φύσιν
 105 καὶ δισσὰ φύλλων αὖξεται βλαστήματα
 πρὸς εὐδιεινὴν ἡέρος κατάστασιν.
 Ὁ δ' ἄλλαγὲν στοιχεῖον ἀντιλαμβάνων
 Καρκίνος ὑπάρχων ἐν χρόνοισι καρπίμοις
 ἐκ τοῦ τέλειον καρπὸν ἐμφαίνειν βροτοῖς
 110 ἐξῆς τέτακται τάξεσιν σαφεστάταις.
 Ἔχει δ' ἀριθμὸν ἐν μέρει πέμπτῳ Λέων·
 λαίνεται γὰρ αἶα καὶ χαράσσεται,
 θερμοῖς πυριφλόγοις δ' ἡλίου βολαῖς
 τὰ πρὶν βρύνοντα γῆς ὑπερθεῖν αὔεται,
 115 ὁ δ' ὀλλύων φλογμοῖσιν αὐδᾷται Λέων.
 Ἐγγὺς δὲ τούτου Παρθένου κεῖται τύπος·
 πρὸ τοῦ γὰρ εἰς τόδ' ἄστρον ἡλίου μολεῖν
 ἀφθαρτα γαίης πάντα τηρεῖται γένη·
 τὸ δ' οὐδέπω τὴν πείραν εἰληφὸς φθορᾶς
 120 κατωνόμασται πᾶσι παρθένου βίος·
 Χηλαὶ δ', ἐπειδὴ σίτος εἰς δόμους βροτῶν

98 καμφοῖς PI | αὐλακας corr Wieck: -ος libri | γέας PI vertit l: γνάς
 APIV || 99 ἥι δ' scripsi: ἥδ' APIV, ὅδ' PI; ἥ δ' ἀστέρος μὲν τάξις conl
 Medembach | ὅς PII vertit l: ὡς APIV | quem dicat 'stellarum indicem', non
 liquet; similiter Catasterismorum compiler, cf ad v. 102. 110 'Aratea' p. 381
 (supra p. 134), Proleg IV || 100 κληϊζετ' PI || 101 ὅσπερ APIV | πᾶσι dicit
 sermonem vulgarem || 102 κεῖνται τάξεσιν σαφεστάταις est 'in coelo constituti
 sunt indicibus stellarum quam maxime probatis' (cf ad v. 99. 110); fereban-
 tur enim praeter hanc etymologiam alias (Anal Eratosth p. 142) || 103 τόδ'
 A || 104 ὀλόη PI | ἀρξεται PI || 106 εὐδιήνη AV | ἡέρα A || 107 στοιχεῖον
 libri; στοιχιδον conl Medembach || 108 καρπίμοις corr Mor in margine: κάρ-
 πιμος libri || 109 ἐκ τοῦ PI (AII manus alt) vertit l: ἐκ γῆς APIV | ἐμφαί-
 νειν PI (AII manus alt) vertit l: ἐμφαίνων APIV || 112 λαίνεται PI (σολαι-
 νεται codicis rubricator), μελαίνεται vertit l | μὲν γὰρ A | αἶα scripsi: εἶτα
 libri | καὶ om AV | χαλάζεται conl Mor in margine || 113 θερμοῖς πυριφλό-
 γοιςιν ἡ. conl et ante v. 112 ponit Medembach || 114 αὖξεται vertit l || 115 ὁ
 om PI | φλογμοῖσιν scripsi: χρόνοιςιν libri || 116 τόπος conl Mor in margine ||
 118 ἀσπαρτα conl Wieck || 119 ὁ — εἰληφὸς (βίος) conl Wieck | τὸν (pro
 τὴν) AII | εἰληφὸς V: εἰληχὸς AP | φθορᾶς APIV vertit l: φθορᾶι PI

directis aratris sulcis dividit terras,
in stellarum ordo, qui olim quondam
dimicatur taurus, sed et hic mortalis,
sic vocatur universorum finium custos. 100

Gemini autem iacent ordine manifesto,
eo quod fructus adcreverit duplex,
virides autem supra terra inchoant findi naturam
et duplices folias addidit germinantes 105
ad serenitatem sacrae disciplinae.

Hic mutatio elementi recipienda est
Cancer existens temporibus Canceris,
quod maximum fructum demonstret mortalibus,
a quo constituitur ordine manifesto. 110

Habet autem numerum in parte quinta Leo,
nigrescit enim iamque et figuratur
calidis igne combustis solis immissionibus,
quae germinant terrae desuper crescunt,
hic amittens tempora accedit Leo. 115

Proxime istius Virginis iacet figura.
primum enim in hac stella sol vix
incorrupta terrae cuncta observantur genera.
quaecumque finem acceptura corruptionis
denominatur omnibus virginis vita. 120

Libri autem, quod triticum in domibus brutorum

98 terram P | 99 ordinem quidam quondam B | 100 'vertit οὐρανός' Wieck |
101 custos AP | 104 terram BP | inchoant BP | 105 filias B | 106 sacre P,
sancte B | discipline B | 107 mutacio B | aelementi A | 108 temporis P | 109
demonstraret B | 113 combustis AP | immissionibus AP | 114 tenne B | 115
amittens B

- γεωμόροισι χερσὶν ἐξηθροισμένος
 πόνοισιν εἰς τὰ δώματ' ἐνσωρεύεται.
 τότε εἰς μέλαθρα συμφορούμενος τροφάς
 125 παρῆχει τροφαῖσι ταῖσιν ἡριωμημέναις.
 Ὅταν δὲ Πλειὰς ὦριον τεύχηι σπόρον
 ὃς ἐκιομίζει σπέρμα γῆς ἐν ἀγκάλαις
 μόχθων ἐπ' ἄκρων ἐκτὸς εἰσφορούμενον,
 ὕπερθεν ἦδη Σκορπίος τότε οἴχεται.
 130 σκορπίζεται γὰρ σίτος εἰς δόμους χθονός,
 ὅπως τέλειος καρπὸς αὐξηθῇ βροτοῖς.
 Μεθ' ὃν κύκλου φοραῖσι ταῖς πολυστρώφοις
 εὖσημος οὐκ ἄσημός ἐστι Τοξότης
 (ἐκ γῆς γὰρ ἦδη καρπὸς ἐκτοξεύεται)
 135 τὰ νέρθε δεικνύς γαστρός οὐ κεκρυμμένα
 νέους θ' ὕπερθε φύεται κεντρίσμασιν.
 Ὁ δ' ἐκ διμόρφου σώματος φαίνων μέλη
 τηλωπὸς ἄστρων Αἰγόκερως κεκλημένος
 καλῶς τετύχηκεν ὀνόματος τοῦδ' ἐν βροτοῖς.
 140 τὰ πρόσθε μὲν γὰρ αἰγόπλαστα δεικνυται,
 οὐρὰ δ' ὀπισθεν ἰχθύος θαλασσίῳ.
 ἦ μὲν γὰρ ἐν γῇ φέρβεται χλοηφόρῳ,
 ὃ δ' ἐν κλύδωνι νήχεται γλαυκηπόρῳ.
 εἰς ταῦτόν ἦχθη· πᾶσα γὰρ θνητὴ φύσις
 145 ἔχει δύνῃον πνεῦμα καὶ ξηρὰς τροφάς.
 Δεινὸν δ' ὕπερθεν τάξιν ἐκλιπὼν ὕδωρ
 νέος προβάλλει λοξὸν ἐκχύσας δέπας,

122 χερσὶν A | 123 corruptum putat Wieck | δόματα PI, χώματ' V (AII manus alt) | 124 νότ' PI | 125 βροτοῖσι μὴδ' ἐνηριωμημένους(?) coni Medembach (hinc βροτοῖσι πᾶσιν οὐ μετρονόμενους Wieck) | 127 ὃς scripsi: ὁ δ' A PIV, ἡ δ' PI | 128 εἰσφορούμενον scripsi: -ος libri | 130 τόμους coni Wieck | 132 dicit Coronam australem, cf v. 66 | 134,5 traiecit Wieck | 135 κεκρυμμένα AV | 136 θ' vertit l: γὰρ libri | cf Aratus v. 305 ἦτοι γὰρ μέγα Τόξον ἀνέλεται ἐγγύθι κέντρον (Scorpionis) | 137 σκώμματος A | 138 ζηλωπὸς PI | 139 τετύχηκ' AV | τοῦνδ' PI | 141 ὁ corr Wieck: τε libri | ἰχθύος θαλασσίῳ PI: ἐν θαλάσσαις ἰχθύος PII (AII manus alt), omisso ἐν AV, vertit l | 142,3 ἦ — ἦι coni Wieck | 143 ἡ libri | γλαυκηφόρῳ coni Scal | 144 ταῦτόν PI: ταυτὸ δ' APIV; τοῦτον coni Scal, τοῦτον vel αὐτόν Christian | ἦλθε coni Wieck | γὰρ libri, vertit l: καὶ Wieck | θνητὴ APIV, vertit l: θνητῶν PI | 145 πῶμα Wieck, an σπέρμα? | ἄλλ' ξηρὰς AII manus alt V | 146 δεινὸν API: δεινὴν AII manus alt PIV | 147 νέος Mor in margine: νέφος libri, vertit l | τόξον vertit l; λοξὸν 'inflexam urnam' coni Wieck: λοξὸς libri | ἐκχύσας coni Wieck: ἐκχῦσαι PI, εἰ δύναι APII, εἰσδύναι AII manus alt V

terrigenis manibus coacervatum
 laboribus terrenis tot collegitur.
 tunc in opacis conditas escas
 tribuit innumerabiles nutrimenta.

125

Quando Vergiliae Incolo continent sementem,
 hic accomodat semen terrae in ulnis
 et sine certamen ad summum introducit.
 hinc iam Scorpio conlocatus est;
 spargitur enim triticum in edibus tellis,
 ut maior fructus adcreseat mortalibus.

130

Post quod circulum videtur multis modis
 bonum signum non malum hic est Sagittarius.
 a terra autem fructus velut sagittae mittitur.
 hinc ostendit in uteris non occulta,
 novasque desuper germinare in sertas.

135

Hic ex duplici forma corporis visibiles membra
 monstruosum sidus Capricornius nuncupatus
 bene sortitus nomine hoc inter mortalibus.
 anteriora quippe capri aspicitur forma,
 cauda posterior in maribus Piscis.
 quaedam vero in terris ponitur virentibus,
 quaedam autem in fluctibus natat itinere rubro.
 in hoc enim aspicitur mortalis natura.

140

145 habet autem humoris spiritum et ariditatis escas.

145

Pessimo autem ordine desuper minuens aqua
 nubem praemittit arcus inducere cavernis,

123 terraenis A | collegit B | 124 escas P | 127 accomodat P | terre BP | ulnisset s. B | 128 introducit B | 129 hic B | 130 enim *evanidium* A | stellis B | 131 adorescat B | 133 sagittarius P, sagittarius B | 134 velud B | sagittae B | 135 hic P | 136 germine A | insertas B | 137 visibiliter B | 138 noncupatus P | 140 caprei AP | 141 manibus P | 142 quedam B | 143 quedam B | 145 h/meris B, humeris P | spm ABP | escas P | 146 aquam B | 147 praemittit P

- ὃς συνταράσσει χείματος κόσμον πάγοις·
 ἐκ γῆς δὲ νοτίδα νάματος διαρπάσας
 150 ἐπάγει πολὺν χειμῶνα καὶ πνοὰς βροτοῖς
 κόσμον καλύπτων ὡς περ λευκῷ πέπλῳ,
 δεικνὺς ἐν ὅλοις σῆμα δηλοῦται κύκλου.
 διοδὴ καλῶς εἴληχε καὶ τόδ' ἐπώνυμον
 ὕδρηχός δίναισιν εἰς τάξιν μολῶν.
 155 Μεδ' ὃν κυκλεῖται κύκλος εἰλίσσων πνοάς
 ἀνέμοις ἐναλλὰξ σχῆμα τηλανγές διπλοῦν
 ἀντίστροφον δρόμοισιν ἐμφαίνων τροπον
 (οὐ γὰρ κάρα μὲν λοξὸν οὐδ' ἀπόστροφον
 πρόσωπον ὀρθὴν τάξιν εἰλεῖται κύκλου),
 160 ὃ μὲν βορείου κλίματι προσνεύων πόλον,
 ὃ δ' εἰς νότου κέλευθον εἰσδύνων βλαί.
 διοδὴ πνοαῖσι τὰν βυθῶι κεκρυμμένα
 ἔδειξαν Ἰχθυῖς· πᾶς γὰρ εἰς βυθὸν πεσὼν
 ἄνεμος ταρασσει κῦμα σημαίνων βροτοῖς
 165 χειμῶν' ἄτακτον. ἐκ δ' ἐπιστροφῆς κλύδων
 εἰλιγμὸν ἐκ γῆς ὕδασι προσφέρων σφοδρόν
 δεικνυσὶ καιροῦ σχῆμα, χειμῶνος φύσιν.
 ὅθεν διπλοῖσι χρώμενοι καιροῦ δρόμους
 ἀνέμων ἔχουσι τάξιν οὐ μετρομένην.

149 διαρπάσας AΠV: διὰ πᾶσαν P I || 151 non vertit l, secludit Wieck |
 τόσῳ P I || 152 δεικνυσὶν ὅλοις — κύκλος vertit l || 153 τόδ' AΠ manus alt
 PV: τοῦτο A || 154 ὕδρηχός AΠ manus alt: ὕδροχός APV | μελῶν PΠ ||
 156 σχήματα A || 157 δόμοισιν AV vertit l || 158 οὐ γ. AV, οὐ P vertit l | οὐτ'
 APV vertit l || 159 εἰλεῖτ' οὐρανοῦ vertit l || 160 βορείῳ κλίματι AΠ V vertit l,
 βορείου κλίματος PΠ, βορείῳ κλίματι AΠ manus alt | προσνεύων APV
 vertit l; κλίματος νεύων Mor | πόλον PΠ: πόλῳ AΠ V vertit l || post 161
 versum excidisse statuit Wieck e l || 162 διόδοις P I | τ' ἐν A | τ' ἐν β. κε-
 κρυμμένα A || 163 ἔδειξαν P I (Mor): ἔδειξεν AΠ V vertit l || 164 ἄναιμος
 P I || 165 χειμῶν' ἄτακτον corr Wieck (De mundo c. 6): χειμῶνα (λειμῶνα P I)
 τακτόν libri vertit l | ἐξ ἐπιστροφῆς Mor || 166 ὕδατι AV || 169 ἀνέμων (ἀναί-
 μων P I) libri, vertit l || post v. 169 subscriptum τέλος τῆς τῶν πλανομένων
 ἀστέρων σφαίρας A.

- quod conterit tempestate mundi gelidam.
- 149 ex humore autem fontibus subripit
undae articulis distorquet habitatum 150
- 151 excursu orbem tegit polumque caeli
inebrians naturalis iter per longa curricula
- 153 propter quod bene sortitus nomine hoc
- 154 Aquarius pestifero ordine truculentus.
totum aethere obliquam accepit nubem. 155
- 156 inducit multam tempestatem et spiramina brutis
- 157 ostendit, quibus signis innotescit circulus.
- 158 Post quam circuit circulum involvens spiramenta
ventis immutans habitum luore duplo 160
revolutum domibus ostentat morem.
non enim pura quidem transversa nec
faciem rectam in ordine volvitur caelum.
- 160 quaedam aquilonio latere innuit polo,
- 161 alius autem australis iubetur inicere violentia. 165
signa videntur per circuitum caeli,
162 eo quod spiramentis quae in profundo celantur
163 ostendit Piscis. omnis enim in fundo cadens
164 ventus concitat undam significans brutis
165 hieme constitutum. convertit in tempestatem 170
involutio a terra aquarum spargit decursus
demonstrant tempora hiemis tempestatum natura.
hic duplicibus utitur temporum curricula
ventorum habentes ordinem innumerabilem.
- 170 quorum priora Iuppiter a Sole menses condidit, 175
Mars vero et honorifica Venus deorum
Mercurius quoque et Saturnus exigent circuli vias,
per septenarium numerum figuram indicant circulorum.

148 continet P | tempestatem BP | unde B, undi P | 149 fontibus om P |
sub ripae A | 150 undis P | habitum BP | 152 inebrians B | 155 ether B,
ethaere P | 160 immittas B, inmutans P | duplum B | 161 ostendat P | 163
volvitur om P | 164 quedam A, quidem BP | 165 violenta A, videnti B, violenti
P | 166 circulum B | 167 caelantur AB | 170 hyeme AP | constitutis P | 171 in-
volucio B | quarum AB | 172 hyemis AP | 173 item t. B | 175—178 *desunt*
in graecis, cf. p. 174 | 175 Iuppiter B | 177 vero et P | curricula P | 178 indi-
cunt B.

2. ΠΑΛΑΙΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΣΦΑΙΡΑ

- Ἐπτά πολυπλανέες κατ' Ὀλύμπιον ἀστέρες οὐδὸν
 εἰλεῦνται, καὶ τοῖσιν αἰεὶ κανονίζεται αἰών.
 νυκτιφανῆς Μήνη, στρυγνὸς Κρόνος, Ἥλιος ἡδύς,
 παστοφόρος Παφίη, Θρασύς Ἀρης, εὐπερος Ἐρμῆς
 5 καὶ Ζεὺς ἀρχιγένηθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
 οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων γένος ἔλκονσ', ἔστι δ' ἐν ἡμῖν
 Μήνη Ζεὺς Ἀρης Παφίη Κρόνος Ἥλιος Ἐρμῆς,
 οὐνεκ' ἀπ' αἰθερίου μεμερσίμεθα πνεύματος ἔλκειν
 δάκρυ γέλωτα χόλον γένεσιν λόγον ὕπνον ὄρεξι.
 10 δάκρυ μὲν ἔστι Κρόνος, Ζεὺς δὲ γένεσις, λόγος Ἐρμῆς,
 θυμὸς Ἀρης, Μήνη δ' ἄρ' ὕπνος, Κυθήρεια δ' ὄρεξις,
 Ἡέλιος δὲ γέλως· τούτῳ γὰρ ἅπαντα δικαίως
 καὶ θνητῇ διάνοια γελᾷ καὶ κόσμος ἀπείρων.

habent AP (PIPII) PIIIPIV, cf p. 100.

titulum scripti: τοῦ αὐτοῦ Ἐμπεδοκλέους πλανήτων ἀστέρων σφαῖρα
 P (ἀστρῶν et in margine δακτυλικῶν PII), Ἐμπεδοκλέους σφαῖρα PIII, Ἐ. εἰς
 τοὺς ἑπτὰ πλάνητας καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη PIV, τ. α. Ἐ. πλανο-
 μένων ἀστέρων σφαῖραι διὰ μέτρων ἡρωϊκῶν V, τ. α. πλανομένων ἀστέρων
 σφαῖρα ἐν ἡρωϊκοῖς μέτροις A (Ἐ. πλανήτων ἀστέρων σφαῖρας AII manus
 alt); Hermeti hos versus tribuit Stobaeus I p. 77, septimus Theoni (mathe-
 matico nimirum Alexandrino) adscribitur in Anth Pal IX 491 ('Theoni vel
 Hermeti' in Appendice Planudea 40 [Iacobs II 175]) et redit apud Manetho-
 nem V v. 34 | 1 Ὀλύμπιον PPIV manus alt: οὐλύμπιον PIV, οὐλύμπον PIII,
 Ὀλύμπον AV | 3 νυκτιφανῆς A | μῆνι στρυγνὸς A | 4 ἄρει PIII | εὐπερος
 PIV; εὐπορος coni nescio quis apud Wieckium | 6 γένος ἔλκονσ' AP: ἔλαχον
 γένος PIII, ἐλάουσι βίον coni Scal ad Manil (ed 1590)
 p. 50 | 9 δάκρυα libri | γέλωτα PIII | χολὴν PIV | 10 in margine PIII | 11 ὄρε-
 ξις A | 12 δὲ PIV: τὲ APPIII | τούτον PII, τούτῳ PIPIII | τέλος τῆς τοῦ
 Ἐμπεδοκλέους σφαῖρας subscriptum in A; subsequitur versiculus ἀδικον τὸ
 λυπεῖν τοὺς φίλους ἐκοναίως PIV.

2

Septem circuli erratici quorum caelestes stellas haec sunt
vertuntur, per quas semper volvitur saeculum.

nocte vicens Mensis, tristis Saturnus, Sol suavis,
nuptialis Omnino, hirsutus Mars, velox Mercurius,
Iuppiter princeps solemniorum, a quo nativitas germinavit. 5
hic quoque meropis sortitus genere, est in nobis vero
Mensis Iuppiter Mars Omnino Saturnus Sol Mercurius,
pro eo quod ab aethereo partim spiritus adducit
lacrimis risus cholus genere verbum somni eructatio.

10

ira Mars, Mensis id est somnus, lectique pausatio,
Solis risus; hoc enim omnis iustus
et mortalis conscientia ridet et mundus imperitus.

habent BP, cf p. 101.

INVOLVIO SPERE *pro titulo B, om P* | 1 caelestes B | hec B | 2 saeculus P, mundus *alii* | 3 ingens B | tristes BP | 4 *vertit Παφίq a παρ-derivatum* | 5 solemniorum P | 6 vero in nobis P | 7 iupiter B | iupiter (Iuppiter P) *post Sol iterant BP* | 8 adducere BP | 9 cholus scripai: clodos BP | verbum om B | eructatio B, eructatio P | 11 idem s. P | 13 conscientia B | imperitus P | *subscribitur expl BP; tunc sequitur Aratus latinus BP.*

VIII

⟨ARATVS LATINVS CVM SCHOLIIS⟩

1

* Repetivi imaginem (1) olim a Bethio e codice bibliothecae nationalis Matritensis fol A 16 (fol 55a) membranaceo s. XII in Museo rhenano XLVIII p. 91 editam redemptore permittente, ut pateat qualem fere 'ARATI LATINI' lectores hunc poetam oculis spectasse videantur. Nam probabile, istius imaginis barbariem mediaevalem non Germanici Phaenomenis, quibus in libro Matritensi, sed ARATO ipsi LATINO primitus fuisse praefixam. —

Addidi (2) Monni musivum Trevirense (Antike Denkmäler 1889 tab. 48), ne deesset exemplum graecum non illud quidem integrum, attamen integrum e graeca ut videtur Arati editione delibatum. Ceterum latinus, quamquam docens et ipsa adsistit Musa, Aratum docentem finxit, ut est apud Honorium Augustodunensem De animae exilio (Pez, Thesaurus Anecdotorum II 1 p. 231, Specht, Geschichte des Unterrichtswesens in Deutschland 139), of Proleg. Colorem Bethae esse canum nuntiavit crinium et barbae Arati et sphaerae in pictura Matritensi, ut in musivo. Tunica Musae cana in pictura, rubra in

*musivo,¹ toga rubra in pictura, in musivo
cana. — Imaginem (3) e codice astrolo-
gico Vindobonensi 2352 s. XIV fol 1
sumptam (cf Schlosser, Jahrbuch der
Kunstsammlungen des allerhöchsten
Kaiserhauses, Wien 1893, S. 260) nobis
Georgio Thiele intercedente transmisit
Dr. Göldlin von Tiefenau. Vestis Musae
(‘astronomum’ dixit male Schlosser)
caerulea, Arati toga rubra; calcei
Musae rubri, Arati caerulei; tabula
nigra numeris 1393 et 1000 inscripta;
firmamentum caeruleum, stellae flavae;
tota littera initialis P rubra.*

〈PROOEMIUM IN IOVEM v. 1—18〉

A Iove incipimus. quem numquam, viri, relinquimus | archa-
 num. quippe est Iovis omnis terra | omnemque hominum forum,
 plerumque maria | et litora. ubique autem Iovem utimur omnes. |
 cuius enim et genus sumus. ipse quidem hominibus | dextra
 5 designat, populosque ad opus erigit | reminiscit vitam, hoc dicit,
 quando glebas | per sulcos bonumque laborem, dicit autem, qui-
 bus horis | plantas et semina omnia mittere. | ipse enim haec
 signa in caelo adfirmavit | stellas pertractans, consideravit in
 annum | stellas tibi maxime compositam designavit | virorum
 10 horas, [quae] ophrem puerum omnia creat, ut maneat. | primum
 et postremo propitietur. | habe, pater, magnum gaudium, magnum
 hominibus virtus | et prima generatio. gaudete quoque, Camenae, |
 coetanei quippe omnes. mihi quidem stellas dixisse | nunc autem
 incipiens portenta omnia dabo.

*edidi e B ab Hertzio descripto et P a me conlato. C Hertzianum per-
 illustravi sed raro enotandum duxi. — INCIPIT inscribit P.*

1 ab P || 1, 2 archanum CP (*ἄρχηρον* cf p. 178, 12 'inenarrabilem'): archai-
 cum B || 3 litera B | utitur P | omnis B || 5 designat B | erig B, eriget P ||

6 sulcum P | bonumque B || 7 mitte B | hec B || 8 pertractans P | ⁱⁿ p P || 9
 maximae P | compositam P | *verlit ἀστέρας σοι κε μάλιστα* || 10 horas CP:
om B | que C, ζ B | *scripsi*: honophrem puerum C, honoph rem puero B,
 honophrem puero P || 11 propitietur B || 12 virtus et C: virtute B, virta et
 P | generatio B | camaene B || 13 caetanaci B; *verlit μελλχαι, cf infra ad*
v. 119 | michi B | stellae P

Quaerendum est, cur a Iove
 inchoavit et non a Camenis,
 sicut Homerus. proprium ex-
 posuit principium de quibus
 videntur fieri a Iove, eo quod 5
 et Camenis, id est Musis, prin-
 ceptus est ipse Iuppiter. non
 videtur ergo Aratus solus ita
 incipere, sed etiam Socrates
 poeta ab ipsis sumpsit prin- 10
 cipium 'obsecrans diis' et
 Sobrius per rationem scribens
 inchoet 'et ego per omnia ita
 incipiam'.

quaeritur autem, quod Iovis 15
 meminisse de fabulatione seu
 natura. et philosophorum
 quidem complures de natura-
 lium aiunt ipsum Iovem me-
 minisse, Crates vero dici cae- 20
 lum, cognominari autem per
 rationem aera et aethera, pro
 eo quod ibi essent stellae. et
 non putandum, ubi Iovis di-
 ceretur caelum dixisse 'ut dat 25
 et arphiae niphades Iovem
 aliquotiens' et ipsum Aratum
 dicentem 'autar o equum ad

1 sqq. coniuncta cum p. 175, 14 BP | complures danaturalium P | 20 di-
 1 querendum B | cur a Iove P: qua ra- vidl libri | 21 autem CP: aiunt B |
 cione B | 2 inchoavit B | achamenis B | 22 rationem B | uera B | ethera B |
 6 camenis B | 7 iste P | iupiter B | 8 ita 23 essent CP: cent B | stelle B | 24
 C: ista BP | 9 sacrates P (est Crates, ioves B | 25 vertit ὅς ὁτε τ' ἀρφηιά
 cf schol Germ) | 10 sumpsit P | 11 ob- litteris male diremptis, sed νιφάδες
 secrandus P | ut libri | 12 rationem rectius quam schol Germ, cf Ach p. 82 |
 B | 13 inchoet B | ergo B | 13,4 vertit i
 διὰ πάντων ἀρχηγεῖω | 15 queritur B | 26 arpeniphades B, arphie n. C | 27
 qd' BC | ioves BP | 16 fabulacione aliquociens B; vertit ποτέ | 28 autaro
 B | 17 philoforum B | 18 quidam B | P, antaroa B

SCHOL PARIS 2728 (s. XV, Ara- SCHOL AP GERMAN (p. 54 Br.)
tea p. 37)

⟨Ζητείται, διὰ τί ἐκ τοῦ Διὸς [Quaeritur, quare ab Iove
ἤρξατο, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Μου- coepit et non a Musis ut Ho-
5 σῶν, ὡς Ὅμηρος. οἰκειότερον merus. conveniens magis hoc
ἡγήσατο ἀρχὴν τῶν Φαινομένων aestimavit principium Phaeno-
ποιησασθαι ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἐπει- menis, uti Iovem invocaret, quo-
δὴ καὶ τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτης niam et ipsarum Camenarum
αὐτός ἐστιν. οὐ φαίνεται δὲ est origo Iuppiter. non solus
10 Ἄρατος μόνος οὕτως ἤρχθαι, autem ita coepisse videtur Ara-
ἀλλὰ καὶ Κράτης ὁ κωμικὸς (fr tus, sed et Crates comicus a
52 K.) εἰπὼν 'ἐξ Ἑστίας ἀρχό- Vesta incipiens et profari car-
μενος εὖχομαι θεοῖς' καὶ Σώ- mina et Sophron in mimo, qui
φρων (fr 51 Botzon) 'ἐξ Ἑστίας Nuntius scribitur, 'a Vesta inci-
15 ἀρχόμενος καλῶ Δία πάντων piens omnes invoco deos, Iovem
ἀρχηγέτη(ν)'. omnium principem'.

et quaeritur, cuius Iovis me-
20 minerit, utrumne fabulosi an na-
turalis. et philosophorum qui-
dem plurimi naturalis aiunt eum
Iovis meminisse, Crates autem
(p. 62 W.) Iovem dictum caelum,
invocatam vero merito aerem et
aetherem, quod in his sunt sidera.
25 et Homerum Iovem dixisse in ali-
qua parte caelum (II XIX 357)
ὡς δ' ὅτε ταρφέλαι νεφέλαι
Διὸς ἐκποτέονται et ipsum Ara-
tum (v. 223, 4) αὐτὰρ ὁ Ἴππος

1 cf schol graeca infra edenda ad
v. 1 | 11 κρατήρ P.

linensem Germanici 1832 fol 86 s. X)
genere in Palermitanum Strozianum
Urbinate pervenit (Breysig p. 109
sqg.), deest in recensitionis interpolatas
exemplis DGKS; quapropter totum
uncis [] inclusi. — denuo contuli P.

3 queritur P | 6, 7 phaenomenis P |
7 ut P | 17 queritur P | 27, 8 ΩCAO-
TOY ἸΑΡΦΕΙΑ ΙΝΕΦΕΑ ΑΙΔΙΟC ΕΚ-
ΠΟΤΟΑΝΤΟΙ P | 29 ΑΥΤΑΡΟ ΙΝΙΤΟ-
CΕΙ ΕΙΔΕΙΤΑΙ P

scholium hoc de Iove latineum e
codicum AP (addas Philippicum Bero-
Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

Iovem refert'. Herodotus ἐν Διὸς εἰλείται. cum dicit Hero-
autem Dianam ait dixisse dotus (I 131) Iovem dictum aera,
aerem, et tenet haec istius et Crates eiusdem opinionis esse
habere cognitionem testante et testem [quem] esse Philemo- 5
illi et Philemonem poetam nem comicum dicit "Ὁν οὐδὲ εἰς 5
dicentem 'quem nullus obli- λέληθεν οὐδὲ ἐν ποιῶν Οὔτε κα-
tus est neque in cuiusquam κὼν οὔτ' ἄρ' ἐσθλόν, οὗτός εἰμ'
mali seu boni, ita et ego ut ἐγὼ Ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε
si quis nominare voluerit et καὶ Δία (fr 91 K.). hoc autem
propterea'. confitetur et ipsum constat et ipsum Aratum dicere 10
Aratum dicentem 'quem nun- τὸν οὐδέποτε', ἄνδρες, ἐώμεν
quam, viri, relinquimus in- ἄρρητον (v. 1). namque quoniam
enarrabilem'. namque aliud nihil aliud est vox quam per-
nihil est vox aut aer concus- cussus aer, videtur convenien-
sus, rursumque videtur <con- ter dixisse, auctoritatemque rei 15
venienter> dixisse. adtestatur praestat 'plenas Iove vias' (v. 2)
quidem adhuc magis dicens referens et 'omnis hominum con-
'plerique Iovis omnis terrae ventus' (v. 3). nihil eorum, quae
omnemque hominum forum'. in terra sint, sine aere est. ra-
nulla enim super terra vacua tione etiam 'cuius omnes usum 20
est pars. rationabile quidem, desideramus' (v. 4); nam cuncti
quoniam ipsum utimur omnes. mortales ostendunt usum suspi-
omnes enim qui vivimus riorio, sed per quae vivimus aere
manifestamus utiliter per in- indigent. ad quod ait 'dextra
spirationem et expirationem, monstrat' (v. 6), ad auguria per- 25
sed et illa alia, in quibus tinet avium. propter quod et
vivimus, aerem opus habent. quod 'dextra significat' ad-
versum volucris significa- tionem. propter quod Stoici

30

1 heroditus libri || 2 vertit Δία ||
2, 3 d. fabulam P || 3 vertit κρατεῖ (Κρά-
της) || 4 cognitionem B || 5 philimonem
P || 9, 10 vertit καὶ διὰ vel δι' ἄ || 11 quae
B || 12 linquimus P || 14 nichil B ||
18 vertit πλήρεις | ioves P | omnes B |
terre B || 19 hominem B || 20 terram
B || 21 rationabile B || 22 quā B || 24, 5
inspirationem B || 25 expirationem B ||
27 habet B || 29, 30 vaticinationis B

1 cum dicit σύμφησι (nimirum Homeri
opinionem ab Arato defensam) || 1, 2 erodo-
tus P || 3 cratem P || 4 seclusi; om Phi-
lippicus || 4, 5 philonem P Philippicus ||
5—9 ΟΝΟΜΑΣΕΙΣ ΔΕΛΙΕΝ ΝΟΥΛΕ
ΕΝΙΤΟΥΩ ΝΟΥΤΟ ΚΑΚῦ ΟΥΤΕ ΓΕΕΟ
ΑΝΟΙΣΕΥΜΕ ΙΣΙΩ ΑΝΠΟΝΑΝΤΙΟ-
ΝΟΜΑΣΕΙΣ ΚΑΙΑ ΕΙΑ P || 11, 2 ΙΟΝΟΥ-
ΛΕΝΟΤΑΝΑΝΑΡΘΕΙΩ ΜΕΑΡΡΙΤΟΝ P ||
16 praestat P || 19, 20 rationi P || 21 cunc-
(lacuna indicata 3 litt) P || 25 monstra P

digne divum esse quod per Stoici Iovem esse adfirmant, qui
aerem praestet spiritum et per materiam manat spiritus.
participem fieri nostrae ani- et similis nostra anima. Zeno-
mae. Zinodotus autem Aeto- dotus Aetolus et Diodorus aiunt
5 lus et Diodorus aiunt neque nec fabuloso Iovi efficere huius-
fabulis contendere huiusce- modi opinionem. esse enim
modi subministratione; fit talem causam Iovem et conve-
enim omnium rerum Iovis. nire omnes vias eo confertas
bene ergo sicut et terras ple- (v. 2), quas tamquam loco eius
10 nas esse Iovis qua ubi ait describit. dicendo autem 'nos
dixisse quos 'et genus nos etiam genus eius' (v. 5) ostendit
illius' manifestat animae im- animae immortalitatem. bene
mortalitatem. bene ergo et praeterea, quod 'lenem' (v. 5)
subiectum. sciebat enim ad- (noverat enim virtuti aliquid
15 versarium, qui esset. hunc aemulum futurum), deum igitur
autem pro peccatis subiectum. adversus delicta lenem. sed
sed quia iam omnium bono- quoniam omnium in totum bo-
rum contentus est, ratio est, norum causa est, rationabiliter
ut sit omnium pater, non so- et omnium parens adfirmatur et
20 lum hominum etiam deorum- non solum hominum sed etiam
que putetur. deorum.]

(v. 19—42, *omissis* 31—35. 37—39)

Quidam tamen multa dicunt et alii aliter narrasse | caelum
diversis proferentes vocabulis. | sed ipse magis axe continetur, qui
25 se continuo | in semet ipso revolvitur, habet autem undique in-
ponderatam | per medio terrae, in circuitu caeli aequaliter de-
ductum. | quem etiam dividunt duo poli ab invicem. |

1 pquod p P | 2 prestat P | 3 nostre 3, 4 nenodotus eotolus P | 9 tamen
B | 4 synodatus B | 4, 5 aetolos B | 7 P | 10 non P | 15 dō P | 18 causas et P
subministratione B | phit B | 8 an
<auctor> Iovis? | 9, 10 plenasset B |
10, 1 non extrico | 12 anime B | 12, 3 in-
mortalitatem P | 14 subiectum nimirum
ὑποκείμενον ὑπόθεσις | 18 ratio B

22 om fabulam de Urvis Arateam hoc loco, postea in commentario sup-
pleturus p. 185; de inscriptione vide p. 175 | 24 vertit ἤμασι (v. 20) | sed
om B | 25, 6 imponderatam B | 27 abinvicem cf Bonnet *Le latin de Grégoire*
de Tours p. 481

sed unus quidem non aspicitur, alter vero econtra ab aquilone |
ex alto a parte oceani, duo quoque ab utroque habens | Arctu-
ros simul cum rotis, quem quidam Plaustrum vocant. | quae
etiam capita per summum habent. | alterutraque quidem in
deorsum, altera vero sursum aspiciunt. | et Arcturum quidem ⁵
maiores vocant Helicem, | Arcturum autem minorem vocant
Canis caudam. | altera namque Helice, quae apparet prima noctis, |
alia vero pusilla quidem, sed a navigantibus observatur. | *maria*
enim conturbat.

1 quidem om B | cf Bonnet p. 484 | 2 utrumque B | habentes libri |
3-4 quae — alterutra om B | 7 que B | aparet B | 8 altera B | 8, 9 maria
e. c. desunt in Arato, cf REC INT

RECENSIO INTERPOLATA. Vertices extremos, circa quos sphaera
caeli volvitur, polos antiqui nuncupaverunt. e quibus unus est australis,
qui terrae obiectu a nobis numquam videtur, alter septentrionalis, qui et
boreus vocatur, qui numquam occidit, duos habens Arcturos, quorum ma-
iorem vocant Helicem, minorem Canis caudam. alterutra quidem horum ⁵
capita deorsum, alterutra sursum aspiciunt. altera namque Helice est, quae
apparet prima noctis, altera pusilla quidem, sed a navigantibus observatur.
maria enim conturbat.

*habent DGKS; contuli DK ipse, GS Hertzianos e Breysigii editione
Germanici sumpsit. Strozianum et Urbinatem et ipsos a Breysigio editos
omisi, quoniam interpolatam hanc recensionem alienis contaminarunt.*

1 antecedit INVOLVTIO SPHAERAE (supra p. 155-161) DGK, inscri-
bitur et ipsa INVOLVTIO SPHERAE D, om GK | post inscriptionem globus
columnis fultus figuris stellarum ornatus D, omisa inscriptione G | 1-3 pro-
pius quam ad Aratum latinum ad 'Hygini philosophi' qui falso fertur in
codicibus Parisino 7400 A s. XIV aliis excerptum 'De imaginibus coeli' (ed
W. Hasper, Lipsiae 1861, p. 14) cf V: duo sunt extremi vertices mundi, quos
appellant polos, septentrionis et austris, quorum alter semper videtur, alter
nunquam | sphaera D, exphaera K | 2 graeci G | 3 terre K | obiectu S | septen-
trionales GK | 4 boreas GS | qui DKS: et G | scholia Stroziana et Urbi-
natia ad haec e fabularum exemplari Hyginiano narrationem de Tethye et
Callisto addunt ea copiosiore, quae p. 30 Schm. servata est in Frisingensi
(Robert Erat Cat p. 211-220), cf Breysig p. 112 adn | habens GKSH; om
DSI | 5 elicem GK | minoris (sic) D | quidam G | horam G, horam K | 6 nam
quae K | 7 aperit G, apparet K | pusilla D (corr D²) | observantur S |
8 mari K (-ia K²), cf supra l. 9

HELICE ARCTVVS MAIOR

ΑΡΚΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ

1. Hanc quidem Hesiodus dicit *Ταύτην Ἡσιόδός φησι* (fr 15)
 Licaonis filiam, in Arcadia *Λυκάονος θυγατέρα ἐν Ἀρχαδίαι*
 autem habitantem cum Diana *οἰκεῖν, ἐλέσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέ-*
 5 *commanere venationis causa* *μιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγω-*
in montibus facere. deviolata *γὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι*
 autem a Iove non prius in- *φθαρεῖσάν τε ὑπὸ Διὸς ἐμ-*
 dicavit Dianae ruinam. ipsa *μεῖναι λανθάνουσαν τὴν θεόν.*
 autem partu adcelerans visa *φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπι-*
 10 *est ab ea, cum se lavaret.* *τοκὸν ἤδη οὖσαν ὀφθεῖσαν ὑπ'*
in quo irata dea Diana be- *αὐτῆς λονομένην. ἐφ' ᾧ ὄργι-*
stiam fieri iussit et sic parere *σθεῖσαν τὴν θεὸν ἀποθηριῶσαι*
 Arcturum, quem vocant Ar- *αὐτήν. καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον*
 15 *γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρ-*
dadem. Amphis (fr 47 K.) *κάδα.*
 vero carminum poeta differenter
 dixit. Iovem enim ait Dianae
 adsimilatum venire ad montem
 et, cum ipsa simul venare,
 violavit illam. post tempore
 20 autem uteris cum peperisset

1 *inscriptionem spatio tamen vacuo relicto om CP* | 2 dixit B | 3 *archadia B* | 5 *venacionis B* | 11 *qua P, cf p. 182a 4* | i *arata P* | 12 *parare B* | 13 *arcturam P* | *vocat B* | 13, 4 *archadem B* | 16, 7 *diane ait adsimilatum B* | 18 *venari B* | 19 *ipsam B*

contuli BVI ipse; L passim inspicendum curavi.

9, 10 *ἐπὶ τόκον BVI*: corr Koppiers | 10 *ὀφθεῖσαν B* (corr B²)

1. Helicem autem dicit Hesiodus Licaonis filiam fuisse. quae cum in Arcadia habitaret et cum Diana venationis causa in montibus esset et a Iove violata rem celaret Dianae, in lavacro partum accelerans ab ea deprehensa, quia factum celavit, bestia fieri iussa est et parere Arcturum, quem 5 vocant Arcadem. Amphis autem dicit Iovem Dianae adsimilatum cum ea coisse et eam concepisse. cum ergo nollet interrogantibus post partum

1 quid Hesiodus de Helice dicat *in margine D²* | esiodus G, heriodus S | ḡ ai q G, quaecumque K | 1, 2 *archadia DG* | 2 *isset D²* | 3 *caelaret S¹* | *ac-* *cederans S* | *ha(b add K²)ea K* | 4 *caelavit D* | *arctum DS* | *que K* | 5 *archa-* *dem (post vocant) DS* | quid Amphis *in margine D²* | dicit *om GK* | *diane D* *(-ae D²)* | *assimilatum D²* | 6 *concepisse G*

elata facta, interrogabatur
dicere, quis hoc fecisset. at
illa nullum culpabilem ait
ruinae quam Dianam; in quo
irata dea bestiam fieri iubet.
esse autem in monte et ob-
servari a quibusdam pastori-
bus tradiditque cum puero
ad Licaonem. post tempore
aliquo probans ingredi in
templum, quod est Iovis,
ignorans legem persequitur a
proprio filio Iovis. utrique
autem ab Arcades interfici futuri
propter praedictam legem
Iuppiter pro cognatione ex-
imit eos et inter astra posuit
Arcturum nominans propter
ruinam.

οὐσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρεύ-
σθαι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ
παρὰδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέφους
τῷ Λυκάονι. μετὰ χρόνον δὲ
τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ
τοῦ Διὸς ἄβατον ἱερὸν ἀγνοή-
σασαν τὸν νόμον. ὑπὸ δὲ τοῦ
ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν
Ἀρκάδων καὶ ἀναιρεῖσθαι μέλ-
λουςαν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον 15
ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐ-
τὴν ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς
αὐτὴν ἔθηκεν. Ἀρκτον δὲ αὐτὴν
ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς
αὐτῇ σύμπτωμα. 20

2. Habet autem stellas in capite
sex obscuras, in ambas aures
duas, in scapula unam, in
pectore unam, in pede unam,

ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς ζ' ἀμυνοῦς, ἐφ' ἑκατέ-
ρων ὠτίων β', ὠμοπλατῶν λαμ-
πρὸν α', ἐπὶ τοῦ στῆθους β',
ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρὸν α', 25

ⁱ
2 quos P | 4 ruine B | 12, 3 perse-
quuntur proprio B | 13 ἰδίου et Διὸς
confusa | 14 archades B | 15 predic-
tam P | 16 iupiter B | cognatione B

23 ὠμοπλατῶν BVi

dicere, a quo concepisset, tandem perpersae violationis Dianam culpabilem
dixit. quae mox ab ea in bestiam conversa est et cum puero Licaoni
tradita et a Iove una cum filio inter astra conlocata Arcturi nomen
propter ruinam sortita est.

2. Habet autem stellas in capite VI obscuras, in singulis auribus singulas, 5

1 concipisset G | perperse K | diana S | 2 mox om DG | lycaoni G |
5 aur. singulis D (corr D²) S

in spino unam, in tibia an- *σκέλεσιν ὀπισθίοις β', ἐπ' ἄκρῳ*
 teriore duas, supra postero- *τῷ ποδὶ β', ἐπὶ τῆς κέρκου γ'.*
 rem tres. *τοὺς πάντας κδ'.*

3. Maior Arcturus ad aquilonem adiacens in longitudine qui-
 dem recipit aequinoctiales sortes ciclus partium trecentorum
 sexaginta quinque. a Geminis aequinoctium manente usque
 ad Vergilias sortes V. in latitudine quidem distat sortes XXIII,
 quas sortes X et VIII semis ab aquilonio polo usque ad
 sortes XL, quod iuxta antecedit. super ipsam in gutture
 praeclara stella distans a Geminis sortes X et VIII semis.
 novissimus quidem ad orientales adiacet distans sortes XXX.
 item aquilonius est qui super humeros, qui distat ab aquilonio
 polo sortes XVIII semis. australis qui in duobus retrorsis

1 I P | tibi B | 2 II P | posteriore B | 3 III P | 4 autem post maior *Hygini*
codex D interpolatus fol 77a | longitudinem B | 5 equinoctiales B | partes D
Hygini | cidus P, circulos D *Hygini* | ducentarum D | 6 equinoctium B, aequi-
 noctio D | 7 sortes *alt om* D | 8 decem et octo P | 10 predarum D, preclara
 P | stellam distantem D | 12, 3 h. et distat ad aquilonio p. X et octo a. D |
 13 X et VIII P | quin d. B

in scapulo unam, in pectore unam, in pede unam, in spino unam, in tibia
 anteriore duas, super caudam tres.

3. Maior Arcturus ad aquilonem adiacens in longitudine quidem recipit ae-
 quinoctiales sortes ciclus partium <C>CCLXV. a Geminis aequinoctio
 manente usque ad Virgilias sortes V. in latitudine quidem distat sortes
 XXIII, quas sortes XVIII et semis ab aquilonio polo usque ad sortes XL,
 quod iuxta antecedit. super ipsam in gutture praeclaram stellam distantem
 a Geminis sortes XVIII S novissimus quidem ad orientales adiacet distans
 sortes XXX. item aquilonius est qui super humeros, et distat ab aquil-

1 scapula D², scapulo K | una post sc. S | p. unum K | spina D² |
 2 anteriores SI | 3 acturus SI, arcturus SII | longitudinem G | recepit KS |
 3, 4 equinoctiales K | 4 cidus K, *om* G | partius K, parcium G, *om* S | CC F
 LXXV G, ducentorum sexaginta (-enta K) quinque DKS | 5 quinque D, -ae
 K | quidam DGKS | 6 viginti tres DK | sortes XXIII quas *om* S¹ | decem et
 octo semis DKS | quadraginta D, -enta K | 7 gutture G, guturae K | pre-
 claram K | 8 decem et octo semis DKS | orientalis D (-es D²) KSII | adiacet
om SII (*add* SII²) | 9 triginta D, -enta K | humerus K

pedibus, qui distant a polo aquilonio sortes XL. restant X
et duo centum sortes et pars.

CANIS CAUDA ARCTVRS MINOR (v. 42—44)

Altera namque pusilla, sed a navigantibus observatur; | tota
enim revolvitur atque contorquetur. | quem Sidones aspicientes 5
continuo navigant.

ΑΡΚΤΟΥ ΜΙΚΡΑΣ

1. Ista minor, quae vocatur a *Αὕτη ἐστὶν ἡ μικρὰ καλου-*
plurimis Phenices, honorata *μένη. προσηγορεύθη δὲ ὑπὸ*
est a Diana propter prae- *τῶν πλείστων Φοινίκῃ. ἐτιμήθη* 10
dictas ruinas. ignorans enim, *δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος. ἀγνοοῦσα*
quod Iuppiter eam violasset. *δέ, ὅτι ὁ Ζεὺς αὐτὴν ἐφθείρεν,*
sicut iam antea dictum est *ἡγρώσεν αὐτήν. ὕστερον δὲ ἐ-*
(p. 181), fecit illam agrestem. *γνωσμένηι λέγεται δόξαν αὐτῇ*
postea vero sentiens dicitur *περιθεῖναι ἀντιθεῖσαν ἕτερον* 15
gloriam ei superponere adi- *εἰδῶλον ἐν τοῖς ἀστροῖς, ὥστε*
ciens illi aliud signum inter *δισσὰς ἔχειν τιμάς.*
astra, ut duplices habeat
honores.

1 distat B | restant CXII sortes *7 ἄρκτον μικρὰς Vi: ἄρκτος ἡ μικρὰ*
ceteris omissis D || 2 II P || 3 *titulum B* || 10 *καὶ τιμήθη δὲ Vi* || 11 *ἀγνοοῦσα*
om P || 5 contorquitur B | sydones P || *vertit l: γνοῦσα BVi* || 13, 4 *ἐγνωσμέ-*
6, 8 *discrevi coniuncta* || 9 *pohenices*
B | honorataq. est P || 10, 1 *predictas BVi* || 14 *αὐτῇ BVi*
P || 12 iupiter B || 13 enim *post sicut*
B || 14 eam P || 15 *senciens B* || 17 *alium P*

lonio polo sortes XVIII S. australis, qui in duobus retrorsis pedibus, qui
distant a polo aquilonio sortes XL. restant CXII sortes.

1. Porro Arcturus minor, qui a pluribus Foenice, a Graecis Arctophilax, a
nonnullis Canis cauda vocatur. dicitur a Iove inter astra conlocatus, ut
duplex honor Helicis monstraretur. 5

1 decem et octo semis DKS || 2 quadraginta DK | centum duodecim
DK | *sequitur 'Arcturus maior' delineatus et inscriptus DGS, piotus at sine*
inscriptione K || 3 *aucturus G* | *phoenicae D, foenicae KS* | *a grecis DK* |
artophilax DK, artofilax G, archophilax S || 4 *collocatus D* || 5 *elicis K*

- Agasthenis quidem in carmini- *Ἀγασθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς*
 bus suis ait nutricem fieri (fr 2M.) *φησι τροφὸν γενέσθαι τοῦ*
 Iovis Canis caudam, unam *Διὸς Κυνόσουραν, εἶναι δὲ μίαν*
 de propriis sponis, de qua *τῶν Ἰδαίων νυμφῶν. ἀφ' ἧς*
 5 in civitate quidem, quae hoc *ἐν μὲν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ*
 nomine vocatur, quam Nico- *Ἰστοῖς τοῦνομα τοῦτο ἦν, ἣν οἱ*
 strata condidit et quae in *περὶ Νικόστρατον ἔκτισαν, καὶ*
 ea sunt, et de eius locis *τὸν ἐν αὐτῇ δὲ λιμένα καὶ τὸν*
 Canis caudam nuncupari. *ἐπ' αὐτῇ τόπον Κυνόσουραν*
 10 venire autem cum Telchines, *κληθῆναι.*
 quos Neraida adstantes quasi
 Quiritas digitis vocat.
- Aratus autem eam vocat He- *Ἄρατος δὲ (v. 31—37) αὐτὴν καλεῖ*
 licem, quod de Cretem fuisset, *Ἑλικὴν ἐκ Κρήτης οὔσαν, γενέσθαι*
 15 et fieri illam Iovis altricem; *δὲ Διὸς τροφὸν καὶ διὰ τοῦτο*
 pro hoc in caelo honorificari. *ἐν οὐρανοῖς τιμῆς ἀξιοθῆναι.*
 2. Habet autem stellas per *ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν*
 unumquemque angulum de *ἐκάστης γωνίας τοῦ πλινθίου*
 humero unam splendidam, in *λαμπρὸν α', ἐπὶ δὲ τῆς κέρκου*

3 una P | 4 proprius B | *Ἰδαίων* 1 dicit Aglaosthenem | 4, 5 corrupta |
Νυμφῶν | 5 que B | 6 nomen B | vocan- 19 τοῦ BV1
 tur P | 7 ἡ B | 10 theohines B | 11 *Dac-*
tylos vel Curetes Rhae adfuisse parturienti dicere videtur secundum eam
fabulam quam in Arateis tractavi p. 546.7 | sermo est de Curetibus et Idaeis
Dactylis, cf. schol. Germ. AP p. 59. Br. haec Cynosura fuit, cum Telchines qui
 dicuntur Curetes Idaei | 13 eum B | 14 decreet ὃ f. B | 19 splendidam P

Agasthenis quidem in carminibus suis dicit, eam nutricem fuisse Iovis et a
 civitate, quam Nicostrata condidit, quae hoc nomine vocatur, Canis cau-
 dam nuncupatam esse.

- Aratus autem vocat (v. 31—37) eam Helicem, quod de Crete fuisset, et inter
 5 astra propter Iovem collocatam esse. *quam Sidones aspicientes con-*
tinuo navigant (Aratus v. 44).
 2. Habet autem stellas per unumquemque angulum in humero unam splen-

1 agastrenis GK, agastherenis DS | suis om S (add SII²) | 2 nicostrata
 GK, nicustra D | quam — condidit om S (add SII²) | hec G, haec K | 4 hili-
 cem G, om S (add SII²) | minorem ad H. in margine adscripsit D² | cum
 Iove iacuisse superscripsit ad fuisset D² | 5 collocatam D² | 5, 6 cf. p. 184
 l. 5, 6 supra | 7 unguum DS (corr SII²) | umero G, numero K

cauda tres, omnes septem. λαμπροὺς γ'. τοὺς πάντας ζ'.
super autem alias X, quae ὑπὸ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ἡγόν-
praecedunt, minimissima qui- μένων κατώτερός ἐστιν ἄλλος
dem altera stella, quae vo- ἀστήρ, ὃς καλεῖται Πόλος, περι-
catur polum, ad quem puta- ὃν δοκεῖ ὁλος ὁ πόλος στρέ-
tur totus mundus revolvi. φεσθαι.

3. Minor Arcturus, qui ad aquilonem adiacet, in longitudine
quidem habet quartam partem aequinoctialis circuli et sortes
septem, a latere autem habet sortes una semis, quae ab octo
sortibus minus sunt. duodecim pars et duo quinta sors. 10
antecedunt autem illam quae deducunt XII, de quibus in
humerum habent principatum de Sagittario. novissima ad
orientem adiacet ad summum habens Piscem sortes XVII.
item aquilonium duobus, quibus in humero distat aquilonio

1 III P | VII item B | 2 decem P |

4 πόλον in margine B | 4,5 περί οὐ

B | 5 ὁλος om B

8 habet om B | quartam^a P | equinoctialis B | 9 VII P | sortem P | 10 sordibus P | XII P | 11 illa P | 11, 2 inumerum B | 12 sagittario B | 13 orientēs B | habet B | XV et VII B | 14 inter B | quidem P | aquiloniam B

didam, in cauda tres. fiunt omnes VII. supra alias X, quae praecedunt, minima altera, quae vocatur Polus, ad quem putatur totus mundus revolvi.

3. Minor Arcturus, qui ad aquilonem adiacet, in longitudine habet quartam partem aequinoctialis circuli et sortes VII. a latere autem habet sortem 5 unam semis, quae ab VIII sortibus minus sunt. † duodecima pars et duo quintam sortem antecedunt illam quam deducunt XII, de quibus in humero habent principatum. de Sagittario novissima ad orientem adiacet ad summum habens Piscem sortes XVII. item aquilonium duobus, quibus

1 caudam GK | septem DK | decem DK | que K | pre(ae G)cedent GK |

2 nomina D, lineam subduxit D² | alteram D² | polos SI, polos^u SII, populus GK | 4 adiecit K | longitudinem GK | quartum D | 5 aequinoctialis K | septem DK | 6 octo DK | 7 quintum D | quae DK | ducunt DS | duodecim DK | 8 numero GK | ab o. K | adiecit K | 9 decem et septem DK | aquilonio GS

polo sortes XL. restant aequinoctiales. australis quoque est, qui in cauda. reliqui vero duo nominantur Circenses, eo quod in circuitu perambulent.

DE DRACONE (v. 45—62)

- 5 Haec quidem de alterutris cum tibi dixissem | est magnum
miraculum Draconem inter ambas cernere, | quod in medio utro-
rumque ponatur | Arcturus observantes Oceanum. | altera nam-
que circumcidit caudam, | altera vero circumciditur usque ad
summitatem | caudae et super caput Helicem quiescit Arcturum, |
10 seminat autem in Canis cauda. habet quidem adversus eam | ob-
volutum caput quousque ad pedes veniat, | ex ipsa autem rursus
recte recurrit, quod quasi illa | capitis superlucet stella, | sed
duo quidem in tempora, duo vero in oculis, unam desuper | extre-
mam quam habet sub mentum pessima mortalis. | obliqua qui-
15 dem est, innuit autem totum simulantem | Helicis caudae, magis
quoque est, sicut ipsa | et os et temporis qui ad dextera sunt
caudae. | movet ubique caput, sed ubi ad summum | miscuntur
occasu erit et orientis alterutri.

ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ

- 20 1. Hic est magnus et inter am- Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας τε καὶ
bas Arcturos iacet. dicitur δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἀρκτῶν καί-
autem esse, qui aurea mala μενος. λέγεται δὲ εἶναι ὁ τὰ

1 equinoctiales B | 2 circenses (s. *prioris postea inserto*) B | 4 titulum
om P *spatio tamen vacuo relicto* | 5 hec B | 7 arcturus BP | oceanum B |
9 caude B | custodit P | aucturum B | 10 caudam B | 11 ad p. adveniat
B | 13 oculis B | 14 summentum P | 15 sonilantem B | helecis B | caude
BP | 16 dextra P | 17 caude B | 18 horientes B | v. 62 *eadem translatione*
expressus p. 105b | 18, 20 *discrevi coniuncta* | 21 arturos B

in humero distat aquilonio polo sortes XL. restant aequinoctialis. australis
quoque est, qui in cauda. reliquae vero duae nominantur Circenses, eo
quod in circuitu perambulent.

1. Inter ambas ergo Arcturus maximus flexuoso corpore adiacet Serpens,

1 numero GK | aequinoctiales DK | australes G | 2 reliquo D, -e KSI,
reliq G | 3 ambulent G | *sequitur 'Arcturus minor' delineatus et inscriptus*
DG, *pictus at sine inscriptione* KS | 4 arctus DSI, arcturas G, arctus SI^{ro}

custodit, ab Herculem qui χρύσεια μήλα φυλάσσων, ὑπὸ δὲ
dem periturum. pro quod et Ἡρακλέους ἀναιρεθεὶς. ὡς καὶ
inter astra datus est propter ἐν τοῖς ἄστροις τάξις ἐδόθη δι'
Iunam deam, quae et con- Ἥραν, ἣ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ
stituit eum ad vesperum cu- τῆς ἐσπέρας φύλακα τῶν μήλων. 5
stodem horti et aurei mali. Φερεκύδης γὰρ φησιν (fr 30), ὅτε
Pherecydis enim ait, quando ἐγαμεῖτο ἡ Ἥρα ὑπὸ Διός, φε-
nuebatur dea Iuna a Iove, ρόντων αὐτῇ τῶν θεῶν δῶρα
adferentes ei dii munera, τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρονσαν τὰ
Terram venire adducentem χρύσεια μήλα. ἰδοῦσαν δὲ τὴν 10
aurea mala cum ramis. vi- Ἥραν θανατῶσαι καὶ εἰπεῖν
dente autem mirare etiam et καταφυτεύσαι εἰς τὸν τῶν θεῶν
dicere plantare ea in deo- κῆπον, ὃς ἦν παρὰ τῷ Ἀτ-
rum hortum qui erat apud λαντι. ὑπὸ δὲ τῶν ἐκείνου
Atlantem, ab ipsa autem mala παρθέτων ἀεὶ ὑφαιρουμένων 15
virgines, qui ibi erant, cotti- τῶν μήλων κατέστησε φύλακα
die laetari. constituit qui- τὸν ὄφιν ὑπερμεγέθη ὄντα. μέ-
dem custodem hunc serpen- γιστον δὲ ἔχει σημειον. ἐπίκει-
tem, eo quod sit satis magnus. ται δὲ αὐτῷ Ἡρακλέους εἶδω-
maximum quoque habet sig- 20
num, quoniam hoc simulac-
rum quod in Herculem iacet,

4 Iuna dea P; cf l. 8 | 6 ortu P | 5 ταῖς Ἑσπερίαις coni Robert | 6
7 pherecidis BP | 8 Iuno P, cf l. 4 | a ὅτι B
om B | 11, 2 videntem B | 12 mirari
B | et om B | 13 plantari B | 14 ortum P | 15 ad lanthem B, athlantem P |
16, 7 cotidie B, cottidiae P | 17 letari B | 21 qm BP | simulachrum P

qui utramque Arcturum flexuoso corpore semicingit. hunc Pherecydes
dicit inter astra conlocatum, eo quod, cum nuberetur a Iove Iuno, diis
offerentibus munera Terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis, qui-
bus in deorum horto qui erat apud Atlantem plantatis, ut his cotidie
virgines laetarent, custos constitutus est ob magnitudinem sui ad praefata 5
mala custodienda.

1 qui — corpore om SI | utraque D, utraquae K | flexuoso K | ferecides
DK, fericides G | 2 cum om GK | et ante Iuno G | 3 offerentibus K | obtul-
lerit GK | 4 in qu. deorum K | ordo K | atlantem D, athlantem G, abhlan-
tem K, alantem SI | cot(tt)idiae DS | 5 laetarentur D², letarent GKS |
custus K | constitus D, constitu K, constitutōs SI | praefa(e)G)tam GK

quantum in astris recordatur *λον, ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος Διὸς*
certaminis Diosthenes in dies *θέντος ἐναργέστατον τῇ σχη-*
feriales habitu facit. *ματοποιίαι.*

2. Habet autem stellas in sum- *ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν*
5 mitate capitis splendidas tres, *τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς γ', ἐπὶ*
in corpore vero usque ad *δὲ τοῦ σώματος ἕως τῆς κέρκον*
caudam alias duas ab invicem *ἑβ' παραπλησίους ἀλλήλοις, δι-*
distantes propter Arcturum. *σῶτας δὲ διὰ τῶν Ἀρκτων.*
3. Serpens, qui ad aquilonium iacet, in longitudine quidem
10 habet incidens circulum aequinoctialis circuli a quarta sorte
Leonis quod XXVIII Capricornii, in latitudine autem habet
sortes XXVI et duas partes, in unam quidem partem poli
qui ad Leonem sortes V et duas partes, in alio vero quod
ad Sagittarium sortes XXXV. praecedit quidem et qui ad
15 summitatem caudae habens a Leone sortem unam. extremus
ad orientem iacet aquilonius, de quibus a latere, qui super
collo ab alterutrum scriptus distat a polo sortes XXVII.
itemque apud Leonis quidem partes australis in cauda distans
ab hoc polo sortes X.

2 diosthenes B; *est Διὸς θέντος* || 7, 8 *δέστως* BVI: corr Wester-
5 plendidas B | III P | 8 distentas P | mann, cf 1
10 equinoctialis B | nocte sorte B |
11 viginti octo P | capricorni B | 12 viginti septem P | 14 sagittarium B | pre-
caedit P | 15 caude B

2. Habet autem stellas in summitate capitis splendidas tres, in corpore
vero usque ad caudam XII ab invicem distantes.
3. In longitudine quidem incidit in circulum aequinoctialem a quarta sorte
Leonis usque ad XXVIII Capricorni, habens in latitudine sortes XXVI et
5 duas partes in alia vero qui ad Sagittarium sortes XXXV. prae-
cedit namque qui ad summitatem caudae habens a Leone sortem unam.
extremus ad orientem iacet aquilonius, sed quibus a latere super collo ab
alterutro scriptus distat polo sortes XXVII. Itemque apud Leonis partes
australes in cauda distans ab hoc polo sortes X.

1 sumitate K | 2 duodecim DK | ab invice DGK | stantes S | 3 aequi-
notialem K | 4 vicesimam DS, incessimam K *et* octavam S, octavam DK |
longitudine S (*corr* SII^a), -em D | viginti sex DK | 5 *lacunam indicavi* | tri-
ginta quinque DK, XXXta quinque S | 6 caude K | leonem K | sortem *om*
G | 7 extremis DS, -as GK | aquilonis GS | de quibus DS | 8 viginti septem D,
v. septe K | quae K | leones S | 9 ad hoc DS¹ (*postea corr*) | decem D |
sequitur 'Serpens inter ambas Arcturos' (-as SI) delineatus et inscriptus DGS,
pictus at sine inscriptione K

DE EO QVI IN GENICVLO EST (v. 63—70 *omisso* 69)

Hic autem consternatus vir adsimulatus est | simulacro, quem
 nemo sciens dubitet esse dicere | neque quod pendit inanis
 dolus, sed illum quidem | Ingeniculo vocant. hoc ipsum autem
 quod in genu laborat | hesitanti quidem adsimulatus est. ab
 ambobus autem humeris | manus in aera extensus | dextro pede
 summitatem habens revelat Draconi.

ΤΟΥ ΕΝΤΟΝΑΣΙΝ

1. Hic est Hercules, qui super Oύτος (φασίν) Ἡρακλῆς ἐστίν
 Serpentem supersedit. per ὁ ἐπὶ τοῦ Ὀφείως βεβηκώς. ἐν- 10
 perfectus quidem stetit et leon- αργῶς δὲ ἔστηκε τό τε ῥόπαλον
 ninam circumvolutus. dicitur ἀνατετακώς καὶ τὴν λεοντὴν
 autem: quando apud aurea περιειλημένος. λέγεται δέ, ὅτε
 mala habuit serpentem con- ἐπὶ τὰ χρύσεια μῆλα ἐπορεύθη,
 stitutum, custodem perimit. τὸν ὄφιν τὸν τεταγμένον φύ- 15
 multas quidem habens rea. λακα ἀνελεῖν. ἦν δὲ ὑπὸ Ἡρας
 multorum enim erat inter- δι' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος, ὅπως
 fector et magnitudine super- ἀνταγωνίζεται πῶι Ἡρακλεῖ.
 ponens et potentia mirabilis. ὅθεν ἐπιτελεσθέντος τοῦ ἔργου
 solus quidem insomnis erat, μετὰ κινδύνου ἄξιον ὁ Ζεὺς 20
 ut nullus tangeret ea. erat κρίνας τὸν ἄθλον μνήμης ἐν
 enim a Iuno dea constitutus, τοῖς ἄστροις ἔθηκε τὸ Εἰδωλον.
 ἔστι δὲ ὁ μὲν Ὀφίς μετέωρον

1 titulum om P spatio tamen vacuo 11 ἔστηκεν VI || 13 περιειλημένος
 relictō || 2, 5 adsimilatus P || 3 esse BVI: corr Struve | ὅτι VI || 14 χρύ-
 om P || 4 hoc a ipsum P || 6 aere B || σεα VI: -εα B || 18 ἀνταγωνίσεται B
 13 aput B || 13, 4 mala aurea P || 14 ha-
 buit BP (P primitus, nunc ablit rasura factum) || 14, 5 constituit P || 16 res om
 B || 19 potencia B || 21 et B || 22 a. tuna P, cf p. 183 l. 4. 8

1. Serpentem a Iunone ad custodienda aurea mala constitutum Hercules
 fertur peremisse et idcirco a Iove inter astra ob certaminis memoriam
 dicitur collocatus. qui ideo in genu stans, manibus sursum extensis,
 dextro pede contra Draconem porrecto pingitur, ut certaminis labor signi-

1 constitutum D | hercules GK || 2 in a. K | ob *superscripsit* D² SII²: hoc
 DGKS | huius in rasura D² || 3 collocatus D² | verba qui — 4 pingitur in
grasce exemplari p. 191 b 3 sqq. exstant

pro hoc quomodo decertare ἔχων τὴν κεφαλὴν, ὃ δ' ἐπιβε-
debeat Hercules. historiali- βηκῶς αὐτῷι καθεικῶς τὸ ἐν
ter dicitur hunc magis super- γόνν, τῷι δ' ἐτέρῳι ποδὶ ἐπὶ
asset Hercules. unde per- τὴν κεφαλὴν ἐπιβαίνων, τὴν δὲ
fecto opere cum periculo δεξιὰν χεῖρα ἐκτείνων, ἐν ἧι τὸ
Iuppiter iustum indicans pro ῥόπαλον, ὡς παίσων, τῇι δ' εὐ-
certaminis memorialem inter ωνόμῳι χειρὶ τὴν λεοντὴν περι-
astra posuit. βεβλημένος.

2. Habet autem stellas in capite Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς
quidem unam, in brachio κεφαλῆς λαμπρὸν α', βραχί-
<unam>, utrisque humeris νος δεξιῷ λαμπρὸν α', ἐφ'
unam splendidam, in cubitu ἐκατέρων ὤμων λαμπρὸν α' . . .
sinistro unam, in ambis mani- ἄκρας χειρὸς α', ἐφ' ἐκατέρας
bus unam, in utraque ilia λαγόνος α', λαμπρότερον δὲ τὸν
unam, in dextera coxa duas, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, δεξιῷ μηροῦ
in geniculo unam, in tibia β', γόνατος α', καμπῆς α', κνή-
unam, in sinistro geniculo μης β', ποδὸς α', ὑπὲρ τὴν δεξιὰν
unam, in tibia unam, in dex- χεῖρα α', ὃς καλεῖται Ῥόπαλον,
tera manu quod vocatur Ro- ἐπὶ τῆς λεοντῆς δ'. τοὺς πάν-
palum duas. omnes simul τας ιθ'.

XVIII.

1 quom^o B | 2 istorialiter B | 6 iu- 2 τεθεικῶς BVI: corr Struve | 12
piter B | 10 quidam B | 11 umeris P | lacunam indicavi, cf |
12 cubito B | 13 vertit ἐκατέρας χ. |
15 I P et ita usque ad l. 20 | 18, 9
dextra P | 21 XXIV BP, cf graeca

fleetur. ideo pellem leonis in brachio habere fingitur, ut insigne virtutis
monstretur, quia leonem interfecisse narratur.

2. Habet autem stellas in capite unam, in singulis brachiis singulas, in
singulis humeris singulas splendidas, in cubito sinistro unam, in ipsa
manu unam, in unoquoque illo unam, in dextera coxa duas, in sinistro
geniculo unam, in dextera manu unam, qui vocatur Ropalus.

1 brachio libri | 2 monstraretur S | qui K, qua GK² | 3 brachis K |
5 u. in una DK | queque manu u. D, quaque manum K | in dextera quo-
que (om K) coxa duas in genu unam in tibia unam in sin. D | 6 genuculo
DK | dextra DK, dexta G | sequitur 'Hercules' contra Draconem pugnans
sinistro genu inclinato delineatus et inscriptus DGS¹, pictus sine inscrip-
tione KS¹¹

DE CORONA (v. 71—73)

Ipsius ille Coronam inposuit victoriae | significans Liber pater
Ariatnes | laborantis simulacro.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ

1. Ista dicitur de Ariatnes, quod Liber pater eam inter astra posuit, quando nuptias dii fecerunt sibi in Idem locum qui vocatur. volens inlustris fieri prima sponsa est absque modum accipiens et Venerem. qui autem in Crete scripsit, sic ait: quando venit Liber pater apud Minoem volens eam violare, hanc ei munus dedit, propter quod et delusit Ariatnem.

Οὗτος λέγεται ὁ τῆς Ἀριάδ-
νης (Λιόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ
ἄστρα ἔθηκεν, ὅτε τοὺς γάμους
οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλουμένῃ Ἰδμῇ
ἐποίησαν), ὡς πρῶτοι ἡ νύμφη
ἔστεφανώσατο παρὰ Ὠρῶν λα-
βοῦσα καὶ Ἀφροδίτης.

15

Vulcani autem opus hoc esse inquit ex auro purissimo dans et lapidibus Indicis. historialiter quippe dicitur per hanc et Thesea salvare de laberinteo faciente corona

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι
φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρῶδους καὶ
λίθων Ἰνδικῶν.
ἱστορεῖται δὲ καὶ διὰ τοῦτον
τὸν Θησέα σεσωσθαι ἐκ τοῦ
λαβυρίνθου, φέγγος ποιούντος.

20

1 *titulum om* P | 2 *ipse illius* P | 3 *victorie* B | 3 *laboranti* P | *post* simulacro BP *pergunt* Coronam quoque iuxta capite ad summum, *cf p. 195* | 5 *de om* B | 6 *eam om* P | 10, 1 *absque modum scil* παρὰ Ὠρῶν | 11 *veneraem* P | 12 *cretae* P; *scil* ἐν Κρητικαῖς | 15 *violari* P | *minus* P | 16, 7 *derisit* P | 19, 20 *purissimo dans scil* πυρῶ — *δους* | 21 *istorialiter* P | 22 *theseam* BP | 23 *laberinthio* B

1. Coronam ideo inter astra conlocatam ferunt, eo quod a Vulcano facta auro et gemmis pretiosis ornata Ariathni, filiae Minois regis, in munere apud Cretem insulam donata fuerit, cum a Dionysio, qui et pater Liber, qui etiam Bachus dicitur, nuberetur.

1 fecerunt GKS | 2 pretiosis DK | *cf supra* l 5 Ariatnes | inmanere G | 3 insolam G | donatam GSH | a *erasum* D | dionisio DG | liber pater G | 3, 4 L. qui//// D | 4 e////tiam K | nuberet'//// D

lumen. inter astra vero eam
postea poni, quando ad Naxum
venerunt utrique, signum re-
ligionis. cooperabatur et diis.

5 aiunt quoque et crinem ipsius *φασὶ καὶ τὸν πλόκαμον ταύ-*
esse quod videtur sub cau- *της εἶναι τὸν φαινόμενον ἐπὶ*
dam Leonis. *τῆς κέρκου τοῦ Λέοντος.*

2. Habet autem stellas Corona *Ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ Στέφανος*
VIII in circuitu positas, quo- *ἐννέα κύκλῳ κειμένους, ὧν εἰσι*
10 rum tres splendidas ad capite *λαμπροὶ <γ> οἱ κατὰ τὴν κε-*
Serpentis Arcturi. *φαλὴν τοῦ Ὀφρεως τοῦ διὰ τῶν*
Ἀρκτων.

DE SERPENTARIO (v. 74—83)

Coronam quoque iuxta capite ad summum | considerandum
15 est secus capite Serpentarii, ex ipsa quasi | eum cognominari
Serpentarium. | et quod super capite adiacet gloriosior humeris |
videntes illi et bipertitam lunam, | si quando veniat turbato
aere. | magis sectilis enim. sed tamen occurrit ei splendor. |
sed et ipsum ad vespere levem. | utraque autem Serpens dolore
20 incutit quasi per medium | ostendens Serpentarium. ipse autem
perseverans innoxius | —

4 cooperabant B | *cf. schol. AP German p. 62* quae post astris adfixa,
cum in Naxo utrique venissent, signum amoris *verbis* cooperabatur et diis
omissis || 5 crineo P || 6, 7 cauda B || 10 III P || 11, 14 *coniuncta in P* ||
13 *titulum om P* || 14 coronam — summum p. 192, 5 *ponunt BP: traieci* || 17 *ex*
εἰσωποὶ τελέθειεν vertit ei . . . ἔλθειεν || 18 fertilis B || 20, 1 ipse tultur p.
B || 21 *cf. abruptae orationis partem alteram p. 195, 11*

aiunt quoque et crines ipsius esse stellas quae videntur sub cauda Leonis.
2. Habet Corona stellas VIII in circuitu positas, quarum tres sunt splen-
didae ad caput Serpentis Arcturi.

1 que K | cada K || 2 stellas D || 3 capud GK | *sequitur 'Corona' do-*
lineata et inscripta DGS, omissa est spatio vacuo relicto K

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ΟΦΙΟΥΣΧΟΥ

1. Hic est super Scorpionem constitutus, habens in utrisque manibus Serpentem. dicitur autem esse Asclepius ab astrologis, quem Iuppiter donavit Apollini propter fluvii emissionem putans ei honorem praebere hunc. inter homines enim cum esset artem medicinae usus, quosdam mortuos suscitavit. pro eo quod iratus Iuppiter domum eius fulminavit, ipsum vero in astra posuit propter Apollinem.
- Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπὶ Σκορπίου ἀσκηώς, ἔχων ἐν ἀμφοτέραις χερσὶ τὸν Ὅφιν. λέγεται δὲ εἶναι Ἀσκληπιός, ὃν Ζεὺς χαρίζομενος Ἀπόλλωνι εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν (ἐς) τοῦτο τέχνην ἰατρικῇ χρῶμενον, ὥς καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας ἐγείρειν, ἐν οἷς καὶ Ἰππόλυτον, ἔσχατον, (τὸν) τοῦ Θησέως. καὶ τῶν θεῶν δυσ- χερῶς τοῦτο φερόντων, εἰ αἱ τιμαὶ καταλυθήσονται αὐτῶν τηλικαῦτα ἔργα Ἀσκληπιοῦ ἐπιτελοῦντος, λέγεται τὸν Δία ὀργισθέντα κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εἶτα διὰ τὸν Ἀπόλλωνα τοῦτον εἰς τὰ ἄστρα ἀγαγεῖν. ἔχει δὲ ἐπιφάνειαν ἱκανὴν ἐπὶ τοῦ μεγίστου ἄστρου ὧν, λέγω δὴ τοῦ Σκορπίου, εὐ- σήμῳ τῷ τύπῳ φαινόμενος.
2. Habet autem stellas in capite splendidam unam, in sinistra
- Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α', ἐφ' ἑκατέ-

4 asclepius B | 5 astrologis B | iupiter B | 6 apolloni B | fluminis B || 5 ὄπλα B | 6 τοῦτον BVi legit l; delet Robert | 8 ἀγείρειν Vi | 9 ἔσχατον Ἰππόλυτον traiecit Heyne | 10 τὸν Θησέως coni Heyne
10 medicine B | 12 iupiter B | 13 fulminavit P || 22—p. 195, 9 *numerationum signis utitur* P

1. Ceterum Serpentarius, qui super Scorpionem constitutus est tenens utraque manu Serpentem, ab astrologis dicitur fuisse Asclepius, qui dum medicina arte uteretur mortuos fertur suscitasse. quam ob rem iratus in eum Iovis domum eius fulminis ictu percussit, ipsum vero Apollini donasse et inter astra constituuisse putatur.
2. Habet autem stellas in capite splendidam unam, in sinistra manu tres, in

1 constitus D | 2 astrologiis D | 3 ueretur D (corr D²) GK, ueretur S | mortuus K | 4 appollini D, apollini G, abpolloni K, apolloni S

manu tres, in dextera manu ρων τῶν ὤμων λαμπρὸν α', ἐπὶ
 quatuor, in utroque humero τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς γ', ἐπὶ τῆς
 splendidam unam, in alter- δεξιᾶς δ', ἐφ' ἑκατέρων ἰσχυίων α',
 utris lumbis unam, in utro- ἐφ' ἑκατέρων γονάτων α', (ἐπὶ
 5 que genu unam, in dextera τῆς δεξιᾶς κνήμης α', ἐφ'
 tibia unam, in alterutris pedi- ἑκατέρων ποδῶν α'), τὸν ἐπὶ
 bus unam. omnes decem et τοῦ δεξιοῦ λαμπρὸν [α']. τοὺς
 septem. Serpentis vero se- πάντας ις'. τοῦ δὲ Ὀφρεως ἐπ'
 quentes. omnes viginti tres. ἄκρας κεφαλῆς β'.

10

DE SCORPIONE (v. 84—87)

— pedibus conterit magnam bestiam utriusque | Scorpionis oculos
 et thorace stans | erectus. in id ipso Serpens duabus torquitor
 manibus | dextra leuaque.

ΣΚΟΡΠΙΟΥ

15 1. Hic autem propter magnitu- Οὗτος διὰ τὸ μέγεθος εἰς
 dinem in duodecies vindex δύο δωδεκατημόρια διαιρεῖται,
 dividitur, et unam quidem καὶ τὸ μὲν ἐπέχουσιν αἱ χηλαί,
 habent Vergiliae, ceterum θάτερον δὲ τὸ σῆμα καὶ τὸ

4, 5 utraque genua P || 6, 9 voce se-
 quentes indicare videtur latinus se non-
 nulla omittit ex sideris delineatione
 facile aperta, quae magis etiam ob-
 scuravit interpolator infra subscrip-
 tus || 10 titulum om spatia tamen vacuo

relicto P || 11 cf p. 193, 21 | oculus B ||

12 thorace scripsi ex Arato: ore B, hore P || 16 vindex (ἐκδοκος cf Corp
 gloss lat II p. 289) non intellego || 17 quid esse ἵ h. B || 18 vergilie B; immo
 brachia χηλαί

2, 3 δεξιᾶς — ἀριστερᾶς BVI ceteri:
 traiecit Robert || 7 λαμπρότερον omissa
 α' coni Robert || 7, 8 τοὺς πάντας ις'
 post κεφαλῆς β' (9) scripta BVI: tra-
 iecit et scripsit ις' Robert

dextera tres, in unoquoque humero splendidam unam, in lumbis duas, in
 utroque genu singulas, in dextera tibia unam, in singulis pedibus sin-
 gulas. sunt omnes XVII. cum his vero quae in Serpenti sunt XXXIII.

1. Scorpionum sane ideo a Iove inter astra conlocatum ferunt, eo quod Orio-

1 tres, immo quattuor | umero K (humero K²) || 2 dextera K (dextera K²) ||
 3 decem et septem DK | qui D (quae D²) K | serpente D²8II | viginti tres D |
 sequitur Serpentarius delineatus et inscriptus DGS, pictus at sine inscrip-
 tione K || 4 scorpionis G | collocatum SII | ferunt//// D, ferunt' S

autem corpus et aculeum. *κέντρον. τοῦτον (φασίν) ἐπολι-*
putatur Incolo huic a Terra *σεν Ἀρτεμις ἀναδοθῆναι <ἐκ>*
missum apud Dianam nun- *τῆς Κολώνης τῆς Χίου νήσου*
tiare ei, quoniam ulla illi dif- *καὶ τὸν Ὠρίωνα πλῆξαι, καὶ*
fugiet bestia. cernitur autem *οὕτως ἀποθανεῖν, ἐπειδὴ ἐν* ⁵
per actionem huic esse com- *κυνηγεῖσθαι ἀκόσμως αὐτὴν ἐβιά-*
missum, quod Incolum aiunt *σατο. ὃν Ζεὺς ἐν τοῖς λαμ-*
percussum a bestia et ita *προῖς ἔθηκε τῶν ἀστέρων, ἵν'*
mortuum. denique propter *εἰδῶσιν οἱ ἐπιγινόμενοι ἄνθρω-*
quod Terra audito hoc mirata *ποι τὴν ἰσχὺν τε αὐτοῦ καὶ τὴν* ¹⁰
est, Iuppiter inter astra po- *δύναμιν.*

2. Habet autem stellas in utraque *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ' ἑκατέ-* ¹⁵
labia duas, quarum priores *ρας χηλῆς β', ὧν εἰσιν οἱ μὲν*
quidem sunt magnae, secun- *πρῶτοι μεγάλοι οἱ δὲ δεύτεροι*
dae obscurae, in fronte vero *ἄμαυροί, ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου*
tres, ex quibus una splendida *γ', ὧν ὁ μέσος λαμπρότατος,*
media, in spinale splendidas ²⁰

2 inculo P | 3,4 nunciare B | 5 cf 2 suppl Schaubach | 6 *κυνηγεῖσθαι* B
schol AP German p. 65 Br. Hygin VI: corr Robert | 6,7 *ἐβιάσατο* B;
II 26 | 6 accione P | 11 iupiter B | cf Arati v. 637—644 | 16 *δύο* Vi | 19 cf
inater P | 13,4 *potenciam* B | 15 sqq. *uti-* ad p. 197b 1
tur numerorum signis P | 16 labia *e*
χέλλει et χηλῇ commutatis ortum | quorum B | 17 magne BP | 17,8 *secunde*
obacure B | 19 IV P

nem, qui et Incolo dicitur, adminiculo Dianae paene omnes bestias inter-
ficientem percusserit et occiderit sillae; quod Terra hac re conperta
mirata et laetata sit, a se videlicet exortum serpentem interemptorem
suarum interemisse bestiarum.

2. Habet autem stellas in utroque labio duas, quarum priores sunt magnae,
sequentes minores, in fronte tres, e quibus media splendidior est, in

1 *magis etiam corrupt* l | adminiculo D | pene D, poene GS | 2 *an sti-*
mulo? | sillae D (*nunc paene crasum*) KB, silvae G | terrae SI | conperta
K | 3 mirata l (*Bröysig e coniectura*): miratam D (*m paene craso*) GKS |
letata G | 5 labia GSI | priorum D (-es D²) SI | magne DK | 6 in qu. G |
splendidior K

tres, in ventre duas, in cauda ἐπὶ τοῦ νώτου) λαμπροὺς γ', ἐπὶ
quinque, in aculei summitate τῆς κοιλίας β', ἐπὶ τῆς κέρκου ε',
duas. omnes XVIII. ἐπὶ τοῦ κέντρου β'.

5

προηγείται μὲν ἐν αὐτοῖς πάν-
των παιδρότερος ὢν ὁ ἐπὶ τῆς
βορείας χηλῆς λαμπρὸς ἀστήρ.

DE BOOTEM (v. 91—95)

A tergo quippe indicio fertur similis | Arcturi custos (quem
viri vocant Bootem, | pro eo quod sequitur Plaustrum, idem
10 Septentrionem) | et quasi succinctus ipse | ab aliis Septentri-
bus obvolvitur utrum stella.

ΑΡΚΤΟΦΥΛΑΚΟΣ

1. Sed hoc dicitur, quod ipse Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι
sit Arcas, qui de Calliste et Ἀρκάς ἐστὶν ὁ (ἐκ) Καλλιστοῦς
15 Iove factus est. habitavit καὶ Διὸς γεγωνώς, ὃν κατα-
autem erga Liceum violavit-
que eam Iovis nondum adsi-

1 IV in v. P || 3 /// X et VIII P || 7 titu- 1 suppl Robert | λαμπροὶ BVI ||
lum om spatio tamen vacuo relicto P || 3 β' VI: δ' B || 14 supplevi; ἐκ pro
8 indicio non extrico | custos P || 9, 10 ὁ coni Fell
id est S. P || 10 septentrionem B | suc-
cinctus scil' ἐπὶ ζώνῃ | septentrioni-
bus B || 13 sed occiditur B || 14 caliste B || 16 sqq. haec pervertit interpre-
male intellecta

dorso tres claras, in ventre duas, in cauda quinque, in aculeo duas. sunt
omnes XVIII.

Arcturi custos ideo Bootes dicitur, eo quod Plaustrum sequitur, id est
Septentrionem, et quasi succinctus sit Septentrionibus.

- 5 1. Dicitur autem Callisto et Iove genitus et habitasse erga Licaone et ab
eodem Iove in frustra concisus et in mensa positus, iterum reformatus et

1 V D || 2 X et VIII D, decem et nove K | sequitur 'Scorpius' de-
lineatus et inscriptus DGS, pictus at sine inscriptione K || 3 custos GK (pri-
mius) | ideo om DS | e quod D || 4 succinctus GK, cf 1 || 5 caliste D, caliste
GS, calliste K | licaone S: lycaone DGK, licaonem D² || 6 Iove post refor-
matus D² | frustra DGK | iterumque D²

milans Licaonem. Iovis autem κόψας Λυκάων ἐξέτισε τὸν Δία
muneravit illum, ut ait Hesiodus (*cf p. 181*), et concidens παραθείς [ἐπὶ] τράπεζαν. ὅθεν
infantem minutatim adposuit
super mensam. propter quod 5
et confudit eam (ex quo Mensa
vocata est civitas), domum ἐκείνην μὲν ἀνατρέπει (ἀφ' οὗ
autem fulminavit, Licaonem ἡ Τραπεζοῦς καλεῖται πόλις),
vero in bestiam transmutavit τὴν δὲ οἰκίαν αὐτοῦ κεραυνοὶ
et lupum fecit. Arcadem τῆς ὁμότητος αὐτὸν μυσαχθείς, 10
autem denuo reformavit. et τὸν δὲ Ἀρχάδα πάλιν συμπλά-
enutritus est ad quendam ca-
prario. iuvenis cum esset, vi-
detur recurrere apud Liceum
ignoransque patrem. habita- 15
tores autem loci utrosque se-
cundum legem immolare fu-
turi, Iuppiter liberavit eos
propter cognationem et inter
astra posuit. ἐν τοῖς ἄστροις ἀνήγαγεν. 20

2. Habet autem stellas in dex- Ἔχει δ' ἄστερας ἐπὶ μὲν τῆς
tera quidem manu (quattuor), δεξιᾶς χειρὸς δ', οἱ οὐ δύνουσι,
quae non occidunt, in capite ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α',
nitidam unam, per singula ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων λαμ-
humera unam, in mamilla πρὸν α', ἐπὶ τῶν μαστῶν ἑκα- 25

1 lycaonem B; immo Dianam | ioves 7, 8 eicit Robert || 22 δ' legit interpres
B; immo Iovem — ille || 2, 3 esiodus (corr Robert): β' BVi || 25 μασθῶν BVi
B || 8 lycaonem BP || 10 archadem B ||

12 immo a quodam || 14 lyceum B || 15 patres^m B || 16 utrasque B || 18 iuppiter
B || 19 cognationem B || 22 supplevi e graecis et interpolatore || 24 sqq. utitur
numerationum signis P

a quodam caprario enutritus. quem cum immolare vellent habitatores
loci, Iuppiter liberans inter astra conlocavit, Licaonem vero convertit in
bestiam.

2. Habet stellas in dextera quidem manu quattuor, quae non occidunt, in
capite splendidam unam, in singulis humeris singulas, in mamilla unam, 5

1 et nutritus K || 2 iuppiter G || 4 dextera G | quattuor DGK | que K ||
5 umeris D

unam, in dextro cubitu IV, *τέρων α', λαμπρόν τὸν ἐπὶ τοῦ*
 in sinistro unam, in medio *δεξιού, καὶ ὑπ' αὐτὸν α' ἀμαν-*
geniculorum unam. ρόν, καὶ ἐπὶ τοῦ <δεξιού> ἀγκώ-

5

νος α' λαμπρόν, ἀνὰ μέσον τῶν
γονάτων α' λαμπρότατον, ὃς δὴ
Ἀρκτοῦρος καλεῖται, ἐφ' ἑκα-
τέρωι ποδὶ λαμπρόν α'.

omnes quatuordecim.

DE VIRGINE (v. 96—146 *omissis* 105—110, *cf p. 201, 6 sqq.*)

- 10 Alterutris pedibus suspicies Bootes | Virginem [tulit] manu
 ferentem Spica dilucida. | quae astra non movet genus videtur
 inquit | stellarum a priscis perseveret parentibus, | de qua facile
 profertur. verbum quidem procedit sed (100) | humanum, quod
 15 denique terrigena cum existeret | principatum tenebat homini-
 bus contraria. numquam virorum | numquam antiquorum fuit ut
 dilectio mulierum, | sed sine coitu sedebat et immortalis per-
 mansit. | unde et Iusta inter seniores posita invenietur (105). | (*cf*
p. 201, 6). cuius tempore quieta reiacent maria (110) | et vita nulli
 20 dolet priori generis, | sed boves et aratri ipsaque diligit plebem |
 dena miliis cuncta praebens, dator iustorum. | creatque terra genus
 aureum. | argentoque parvo et amplius iam Silvanus (115) | [non

1 cubito B || 2 sinistro *ex αὐτὸν* 3 suppl post *ἀγκ.* Gale Robert
et ἀριστερόν confusis ortum? || 9 *titu-*
lum om P || 10 *suspicies scripsi (ex*
ὑποσκέπτοιο v. 96), cf rec int: subsistens BP | seclusi | in manu B || 11 *astra*
non movet = Ἀστράι—ον κελνῇ (κινεῖ) || 12 *inquit B | perseverans B (vertit*
ἐμμένειν pro ἔμμεναι) || 13 *v. 100 verbum quidem currit s. h. iteratus p. 143, 18* ||
16 vertit φῖλα pro φῦλα | sine coitu = ἀναμῖξ | se debebat B || 19 *ipsa qui*
B || 21 *v. 115 ἀργυρέωι δ' ὀλλγῇ τε καὶ οὐκέτι πάμπαν ἔτολμῃ ὤμλῃ (= lo-*
quitur) | Silvanus e πάμπαν fictus, cf infra p. 200, 10

in dextro cubito quattuor, in sinistro unam, in singulis genibus singulas.
 sunt omnes XIII.

Ad aspectum autem Bootis Virgo constituta est, quae inter Leonem
 et Libram in zodiaco locum tenet.

1 genitus K | unam DS || 2 quatuordecem D, quattuordecim K | *sequi-*
tur 'Bootes' delineatus et inscriptus DGS, delineatus at sine inscriptione K ||
 3 *autem om SII (add SII³) | bootis GSII | quam GSII* || 4 loco S (*corr SII³*)

erit hominum noxius neque malorum superveniet dolus 126] | lo-
quitur pacifica populo diva, | sed replebitur adhuc illud argenteum
genus, quando | venerit a montibus non dividit cum fragoribus |
silvas neque commiscetur coetaneis, | sed ab hominibus magnis
replebitur colonias (120) | nec adpropinquaverit cum furore ad- 5
prehendere malis, | neque adveniet fletus. | 'qualem aurei patres
generationi relinquebant | in peius. vos autem pessimiora parie-
tis. | et quid ubique praelia et innocentium sanguina (125) | non
erunt in hominibus, malum vero non erit | sed fructus.' et in
montibus ascensus populi | in ipsis amplius Silvanus relinquitur 10
videndus. | sed quandoquidem et illi obierint, quidam autem
effecti sunt | aenei genus, primum omnium ceteri viri (130), | qui
priores venefici fabri erunt mucronem, | pro eo quod primi bo-
vem ceciderunt aratores, | tunc autem odio habetur iusta,
cum genus virorum | septem sub caelo masculos creat. | pro- 15
pterea personat nunc hominibus (135) | esse Virgo propinquior
Bootes. |

Cui super utraque humera involvitur stella | tanta quidem
magnitudine tantoque subiacet splendore, | qui et maiori Arcturi
cauda videtur (140). | saeva enim movetur, saeva quidem quibus 20
propinquo sunt | astris. nonne talem vidi pavidam, | qualem
secus pedibus fertur bona magnaue | una quidem in maio, alia
autem a dextris descendens, | altera a sinistris in geniculo. sed
omnes quidem (145) | repente aliunde alius sine nomine vi-
dentur.

25

2 vertit ἡ θεὰ pro ἡθεα | vertit ἐμπλεως pro ἐμπης | 3 fragore B |
4 comiscetur B | coetaneis B | 5 replebit B | colonias — κολαϊνας | ne ea ἐpro-
pinquaverit B | 5, 6 adpraehendere B | 7 generacioni B | inpetus B | 8 quit
P | prelia P | innocencium B, innocenium P; vertit ἀνάροιον | 9 (cf 1) v. 126
legisse videtur καὶ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλήκη cf ed | 10 Silvanus — πάντας
cf supra ad v. 145 | 12 omnium — ὁλοώτεροι cum ὅλοι confusum | 13, 4
boum P | 14 iusta ||| P | 15 septem — ἑπταθ' cum ἐκτά confusum | 16 nunc
— ἐννυχίη (νῦν) | 19 minori P | 20 seva B | movitur P | seva B | quidem
om P | 21 pavidam — ἐπιτεκμήραιο (cum -ταραχ- confusum?) | 23 sinistris
— οὐραίοις cum ἀριστεροῖς confusum | 24 quippe r. B | alias B

ΠΑΡΘΕΝΟΥ

1. Hanc dicit Hesiodus in Operi- *Ταύτην Ἡσίοδος ἐν Θεογονίαι*
 bus (v. 256) et in Deorum crea- (v. 901, 2) *εἶρηκε θυγατέρα Διὸς*
 tionem (v. 901, 2) filiam esse *καὶ Θέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐ-*
 5 Iovis et Dianae vocarique *τὴν Δίκην. λέγει δὲ καὶ Ἄρατος*
 eam Iustam. dicit autem et *παρὰ τοῦτον λαβὼν τὴν ἱστορίαν*
 Aratus ab ipso sumere histo- (v. 105—110), *ὥς οὕσα πρότερον*
 riam, quod cum esset prius *ἀθάνατος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σὺν*
 immortalis super terram cum *τοῖς ἀνθρώποις ἦν, καὶ ὅτι Δι-*
 10 hominibus conversabatur et *κὴν αὐτὴν ἐκάλουν. μεταστάν-*
 a quibusdam non videbatur. *των δὲ αὐτῶν καὶ μηκέτι τὸ δι-*
 cum mulieribus autem erat et *καιον συντηρούντων οὐκέτι σὺν*
 quia Iustam semper vocabant *αὐτοῖς ἦν, ἀλλ' εἰς τὰ ὄρη*
 eam mulieres (cf p. 199, 18). *ὑπεχώρει. εἶτα στάσεων καὶ*
 15 *πολέμων αὐτοῖς ὄντων διὰ τὴν*
παντελῇ αὐτῶν ἀδικίαν ἀπομι-
σήσασαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελ-
θεῖν.
 narrantur autem et cetera *λέγονται δὲ καὶ ἕτεροι λόγοι*
 20 verba de ipsa plures. quidam *περὶ αὐτῆς πλείστοι· οἳ μὲν γὰρ*
 enim aiunt illam esse Cere- *αὐτὴν φασιν εἶναι Δήμητραν*
 rem, quidam vero Fortunam, *διὰ τὸ ἔχειν στάχυν, οἳ δὲ Ἴσιν,*
 pro eo quod et sine capite *οἳ δὲ Ἀταργάτιν, οἳ δὲ Τύχην.*
 eam conpingunt. *διὸ καὶ ἀκέφαλον αὐτὴν σχη-*
 25 *ματίζουσιν.*

2 diat B || 3, 4 creacione B || 5 diane
 B || 6 iustum B || sumens? || 7, 8 isto-
 riam B || 19 narratur B || 21 ipsam B ||
 21, 2 cerem B

1 Παρθένον inscriptum, in margine
 add ἀρχτικῆς B, ἀρχτικοῦ Vi || 15 πο-
 λέμων Vi || 23 ἀταργάντην οἳ δὲ τύ-
 χην B, ἀταργαντηνοὶ τύχην Vi || 24, 5
 σχηματίζουσιν Vi

1. Quam fabulose Hesiodus dicit filiam fuisse Iovis et Dianae et vocatam
 Iustam. hunc secutus Aratus dicit, quod, cum esset prius immortalis,
 cum hominibus versabatur et a quibusdam non videbatur. cum mulieribus
 erat et ab eis Iusta vocabatur. nonnulli eam aiunt esse Cererem, qui-
 5 dam vero Fortunam, pro eo quod et sine capite eam pingunt.

1 fabulosae G | esiodus DS || 2 dixit D || 4 a viris quidem coni Breysig |
 enim post n. K: om DGS || 5 furtunam DSI | et om S || 6 eam om DS

2. Habet autem stellas in capite quidem obscuram valde unam, *ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α' ἀμυρόν, ἐκατέρωι*
in utrisque alis duas, *ὧμωι α', πτέρυγι ἐκατέρωι β' (ὁ*
in utroque cubito unam, *ὁ' ἐν τῇ δεξιᾷ πτέρυγι (μεταξὺ)*
alterutris manibus unam, *τοῦ τε ὧμου καὶ τοῦ ἄκρου τῆς* 5
penula vestimenti sex, *πτέρυγος Προτρυγητῆρ καλεῖται),*
utrisque pedibus unam. omnes XVIII. *ἀγκῶνος ἐκατέρωι α', χειρὸς*
ἄκρας ἐκατέρωι α' (ὁ δ' ἐπὶ τῆς
εὐωνύμου λαμπρὸς καλεῖται Στά-
χυς), ἐπὶ τῆς πέλξης τοῦ χιτῶνος
ἀμυρούς ζ', ἐκατέρωι ποδὸς α'
[οἱ πάντες κ']. 10

(DE GEMINIS CANCERE v. 147)

Tenent quippe Gemini medio subter Cancerem.

ΔΙΔΥΜΩΝ

15

- I 1. Hi dicuntur esse divi curiales. in Lacedemonia autem *Οὗτοι λέγονται Διόσκουροι*
εἶναι. ἐν δὲ τῇ Λακωνικῇ
nutriti inlustres habebantur, *τραφέντες ἐπιφάνειαν ἔσχον,*

1—8 *numerorum signis utitur* P || 2 α' ἀμυρόν vertit l (corr Fell):
3 utraque alas B || 4 unoquoque P | δ' ἀμυρούς BVi || 3 ἐκατέρω BVi ||
cubitu B || 6 penulo B | vestimentis 4 suppl IHVoss || 6 in margine Προ-
·X· P || 8 decem et novem P || 13 *titu-* τρυγητῆρα Vi || 7 ἐπ' ἀγκ. B || 9, 10
lum suppleri || 14 tenent — *κρατὶ pro* in margine Στάχυος Vi || 11 ἀμυ-
κρατῆι | cancerest P || 16 hii P || 16, 7 ρούς ζ' vertit l (corr Fell): ἀμυρόν α'
divi curiales vertit Διόσκουροι || 17 luce BVi || 12 seclusi
demonia B || 18 inlustres P

2. Habet autem stellas in capite quidem obscuram unam, in unaquaque ala
duas, in singulis humeris singulas, in unoquoque cubito unam, in singulis
manibus singulas, in penula vestimenti sex, in unoquoque pede unam.
omnes decem et novem.
1. Castor interea et Pollux, quos nos Geminos vocamus, dicuntur fuisse divi 5

1 quidam DGK (i in rasura) || 1 ala — 2 unoquoque om K | in a. — sin-
gulas om G || 3 vestimentis DSI || 4 sequitur 'Virgo' delineata libram sinistra
dextra spicam tenens et inscripta DGS, delineata at invisibilibus hodie
manibus sine inscriptione K

in dilectione quidem fraterna φιλαδελφίαι δὲ ὑπερήνεγκαν
superabant omnes. non enim πάντας· οὔτε γὰρ περὶ ἀρχῆς
propter principatum neque οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἦρισαν.

5 bant, sed cuncta simul age-
bant. ex quibus unus cum
incidisset in furorem propter
Athineorum iurgia, quae inter
eos exarserant, sustinuit pa-
10 tienter concedere illi immor-
talitatem alter, in quo aequum
inter eis convenerat ut antea
tempus.

μνήμην δὲ αὐτῶν Ζεὺς θέσθαι
βουλόμενος τῆς κοινότητος Δι-
δύμους ὀνομάσας εἰς τὸ αὐτὸ
ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς
ἄστροις.

2. Habent autem stellas unus Ἔχουσι δὲ ἀστέρας ὁ μὲν ἐπο-
20 quidem, qui excedit a Cancere, χούμενος τοῦ Καρκίνου τῆς κε-
in capite splendidam unam, φαλῆς
in singulis humeris unam
splendidam, in utroque genu ἐκατέρω γόνατι α', ὁ δ'
unam. omnes primus V. qui ἐχόμενος ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
25 suscipit alter in capite splen- ἓνα λαμπρόν, ἀριστερῶι ὤμωι
didam unam, in humero si- λαμπρόν α', ἐπὶ μαστῶι ἑκα-

4, 5 contendeat P || 7 incidisset B | 26 μασθῶ BVI
furorē P || 8 que B || 9 exarserant P ||
12 eos B || 19 sqq. *numerosum signis utitur* P || 20 qui excedit — ἐποχοῦ-
μενος | a cancro B || 23, 4 utraque genua una B || 24, 5 qui suscepit B; — ὁ
ἐχόμενος

curiales, nutriti autem in Lacedaemonia et propter dilectionem fraternam,
in qua omnes superabant, illustres habitī et in astra conlocatī. est
enim signum omnibus signis in zodiaco altius.

2. Habent autem stellas unus quidem, qui excedit Cancrum, in capite splen-
8 didam unam, in singulis humeris singulas splendidas, in unoquoque genu

1 lacedemonia DGS, lacaedaemonia K || 2 illustris D (-es sunt D²) GK |
inter G || 3 signum in SI | signis om DS || 4 unam D (us D²) || 5 sigulis SII |
singulas om G

nistro unam, per singula fe-
mora unam, in dorso tres.
omnes decem.

τέρωι α', ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α',
ἄκρας χειρὸς α', ἀριστερῶι γό-
νατι α', ἐκατέρωι ποδὶ α', ὑπὸ
τὸν ἀριστερὸν πόδα α', ὃς κα-
λεῖται Πρόπους.

5

II 1. CANCER. Hic videtur poni
inter astra propter Iunonem,
quoniam Hercules aliis auxi-
liando, eo quod hydriam
Neraida abstulit, de fonte
saliens percussit eum in pede,
sicut ait Panyasis in Hera-
clea.

ΚΑΡΚΙΝΟΥ. Οὗτος δοκεῖ ἐν
τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι δι' Ἡραν,
ὅτι μόνος Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων
συμμαχοῦντων, ὅτε τὴν ὕδραν
ἀνήρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδή- 10
σας ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα,
καθάπερ φησὶ Πανύασις ἐν
Ἡρακλείαι (fr 3 K). Θυμωθεὶς
δ' ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ τῶι ποδὶ
συνθλάσαι αὐτόν. ὃθεν μεγάλης 15
τιμῆς τετύχηκε καταριθμούμενος
ἐν τοῖς ἰβ' ζωιδίοις.

2. Habet autem stellas in testo
splendidas duas, in dextris

2. Ἔχει δὲ ὁ Καρκίνος ἐπὶ τοῦ
ὀστέρακου ἀστέρας λαμπροὺς β'

2 dorsu P | 7 Iuno P | 8 qm̄ B |
9 ydriam B | 10 ὕδραν Δερναλαν ἀνή-
ρει | 11 eam in pedem B | 12 ait om
P | panyas BP | 12,3 heradea B, era-
clea P | 18 testam B | 19 sqq. numero-
rum signis utitur P

3,4 ἐκατέρωι — πόδα α' om Vi ||
17 secuntur Asinorum et Praesepis
catasterismi in BVi ceterisque codici-
bus, quos ad v. 892 adscripsit l, ubi
videas | 19 ἰβ' BVi

unam. sunt simul V. alter in capite splendidam unam, in humero sinistro
unam, in singulis femoribus singulas, in dorso sex. sunt simul X.

1. Cancrum namque ideo fabulae inter astra locatum ajunt, quoniam Her-
culem aliis auxiliantem et hydriam de fonte Neraida auferentem saliens
in pede percusserit, sicut ait Panyas in Heraclea.

5

2. Habet stellas in testo splendidas duas, in duobus dextris pedibus in uno-

1 quinque DK | 2 secuntur 'Gemini' delineati et inscripti DGS, deli-
neati sine inscriptione K | 3 inter astra locatum DS: locatum inter astra G,
in astra conlocatum K | 3,4 herculum D (-em D²) K, erculeum S | 4 auxiliantem
K | nerarida S | 5 ait om S | panias DGS | heradia S, hereaclea K | 6 testa
D², texto S | dubus K | in ante un. om K

- (οὗτοι εἰσιν οἱ ὄνοι, τὸ δὲ νε-
φελίον ἐστιν ἢ ἐν αὐτῷ ὀρω-
μένη Φάνη, παρ' ἣι δοκοῦσιν
pedibus per singulos unam, ἐστάναι), ἐπὶ τοῖς δεξιῶς πο-
5 in sinistro priori I, in tertio σιν ἐφ' ἐκάστωι α' λαμπρόν, ἐπὶ
unam, in os unam, in dextro δὲ τῶν ἀριστερῶν τοῦ πρώτου
labio tres, in sinistro unam. β' λαμπρούς, καὶ ἐπὶ τοῦ δευ-
τέρου β', καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου α',
ὁμοίως ἐπ' ἄκρας τοῦ δ', ἐπὶ
10 τοῦ στόματος (α') καὶ ἐπὶ τῆς
χηλῆς τῆς δεξιᾶς γ' ὁμοίως με-
γάλους, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χηλῆς
(α'). οἱ πάντες ιη'.

⟨DE LEONE v. 148—155⟩

- 15 Pedibus quidem retrorsis Leo subsistens bene decet. | hic
quoque aestu messorum inici iubet. | hic autem ubi spicas et
vacue cernuntur segetes | aestatisque prima convenit Leo. | ho-
nорifice decantantes annua dicere adinventi | repente incedunt,
navigia vero non amplius remigis | rectum cognoscere iter. mihi
20 placita [sine ventis] | ad ventum quidem transcurrit gubernacula
tendens.

4 singulis P | 5 tercio B | 7 sinistro 5 ἐκάστον coni Robert; ἀνατέρω
II P | 14 *titulum suppleri* | 15 dicet BVI | 6 τῶν ἀριστερῶν corr Robert:
P (decet P¹ vel P²) | 16 messorum — τοῖς -αῖς BVI | 7 λαμπροί BVI | 7, 8 δευ-
iubet — *θερεῖται* — *κέλευθαι cum* τέρου β' καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου α' vertit l
θερισται et *κελεύει confusa* | 17 esta- (corr Fell): δεξιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ τρο-
tisque B | 17, 8 honorifice ε τῆμος et πικῶν BVI | 9 ἄκρας αὐτοῦ δ' BVI ||
τιμ- *confusus ortum* | 18 decantes P | 10 (α') vertit l (suppl Robert) | 11 vertit
annua — *ἐπηλαί* | 19 michi B | 20 se- χεῖλει l, cf ad p. 196 a 16
clusi

quoque unam, in sinistro priore duas, in tertio unam, in ore unam, in
quarto unam, in dextro labio tres, in sinistro duas.

1 in ore unam om GS | 1, 2 in quotto GK | *sequitur 'Cancer' delineatus
et inscriptus DGS, sine inscriptione K*

nistro unam, per singula fe-
mora unam, in dorso tres.
omnes decem.

τέρωι α', ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α',
ἄκρας χειρὸς α', ἀριστερῶι γό-
νατι α', ἐκατέρωι ποδὶ α', ὑπὸ
τὸν ἀριστερόν πόδα α', ὅς κα-
λεῖται Πρόπους.

5

II 1. CANCER. Hic videtur poni
inter astra propter Innonem,
quoniam Hercules aliis auxi-
liando, eo quod hydriam
Neraida abstulit, de fonte
saliens percussit eum in pede,
sicut ait Panyasis in Hera-
clea.

ΚΑΡΚΙΝΟΥ. Οὗτος δοκεῖ ἐν
τοῖς ἄστροις τεθῆναι δι' Ἡραν,
ὅτι μόνος Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων
συμμάχουντων, ὅτε τὴν ὕδραν
ἀνήκει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδή- 10
σας ἔδρακεν αὐτοῦ τὸν πόδα,
καθάπερ φησὶ Πανῆσις ἐν
Ἡρακλείαι (fr 3 K). Θυμωθείς
δ' ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ τῶι ποδὶ
συνθλάσαι αὐτόν. ὅθεν μεγάλης 15
τιμῆς τετύχηκε καταριθμούμενος
ἐν τοῖς ιβ' ζωιδίοις.

2. Habet autem stellas in testo
splendidas duas, in dextris

2. Ἔχει δὲ ὁ Καρκίνος ἐπὶ τοῦ
ὀστέακου ἁστέρας λαμπροὺς β'

2 dorsu P || 7 iuno P || 8 qm̄ B ||
9 ydriam B || 10 ὕδραν Δερναλαν ἀνή-
κει || 11 eam in pedem B || 12 ait om
P | panyas BP || 12, 3 heradea B, era-
clea P || 18 testam B || 19 sqq. numero-
rum signis utitur P

3, 4 ἐκατέρωι — πόδα α' om Vi ||
17 secuntur Asinorum et Praesepis
catasterismi in BVi ceterisque codici-
bus, quos ad v. 892 adscripsit I, ubi
videas || 19 ιβ' BVi

unam. sunt simul V. alter in capite splendidam unam, in humero sinistro
unam, in singulis femoribus singulas, in dorso sex. sunt simul X.

1. Cancrum namque ideo fabulae inter astra locatum aiunt, quoniam Her-
culem aliis auxiliantem et hydriam de fonte Neraida auferentem saliens
in pede percusserit, sicut ait Panyas in Heraclea.

5

2. Habet stellas in testo splendidas duas, in duobus dextris pedibus in uno-

1 quinque DK || 2 secuntur 'Gemini' delineati et inscripti DGS, deli-
neati sine inscriptione K || 3 inter astra locatum DS: locatum inter astra G,
in astra conlocatum K || 3, 4 herculum D (-em D²) K, erculem S || 4 auxiliantem
K | neraida S || 5 ait om S | panyas DGS | heradia S, hereaclea K || 6 testa
D², texto S | dubus K | in ante un. om K

- (οὗτοι εἰσιν οἱ ὄντοι, τὸ δὲ νε-
φέλιόν ἐστιν ἡ ἐν αὐτῷ ὄρω-
μένη Φάτινη, παρ' ἧς δοκοῦσιν
pedibus per singulos unam, ἐστάναι), ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς πο-
5 in sinistro priori I, in tertio σὺν ἐφ' ἐκάστῳ α' λαμπρόν, ἐπὶ
unam, in os unam, in dextro δὲ τῶν ἀριστερῶν τοῦ πρώτου
labio tres, in sinistro unam. β' λαμπρούς, καὶ ἐπὶ τοῦ δευ-
omnes decem. τέρου β', καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου α',
10 ὁμοίως ἐπ' ἄκρας τοῦ δ', ἐπὶ
τοῦ στόματος (α') καὶ ἐπὶ τῆς
χηλῆς τῆς δεξιᾶς γ' ὁμοίως με-
γάλους, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χηλῆς
(α'). οἱ πάντες ιη'.

⟨DE LEONE v. 148—155⟩

- 15 Pedibus quidem retrorsis Leo subsistens bene decet. | hic
quoque aestu messorum inici iubet. | hic autem ubi spicas et
vacue cernuntur segetes | aestatisque prima convenit Leo. | ho-
nорifice decantantes annua dicere adinventi | repente incedunt,
navigia vero non amplius remigis | rectum cognoscere iter. mihi
20 placita [sine ventis] | ad ventum quidem transcurrit gubernacula
tendens.

4 singulis P | 5 tercio B | 7 sinistro 5 ἐκάστον coni Robert; ἀκατέρω
II P | 14 *titulum suppleri* | 15 dicet BVI | 6 τῶν ἀριστερῶν corr Robert:
P (decet P¹ vel P²) | 16 messorum — τοῖς -οῖς BVI | 7 λαμπροὶ BVI | 7, 8 δευ-
iubet — *θερεῖται* — *κέλευθαι cum* τέρου β' καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου α' vertit l
θερισται et κελεύει confusa | 17 esta- (corr Fell): δεξιῶ καὶ ἐπὶ τοῦ τρο-
tisque B | 17, 8 honorifice ε τῆμος et πικῶ BVI | 9 ἄκρας αὐτοῦ δ' BVI ||
τιμ- *confusis ortum* | 18 decantes P | 10 (α') vertit l (suppl Robert) | 11 vertit
annua — *ἐτησίου* | 19 michi B | 20 se- χελλεῖ l, cf ad p. 196 a 16
clusi

quoque unam, in sinistro priore duas, in tertio unam, in ore unam, in
quarto unam, in dextro labio tres, in sinistro duas.

1 in ore unam om GS | 1, 2 in quotto GK | *sequitur 'Cancer' delineatus
et inscriptus DGS, sine inscriptione K*

ΛΕΟΝΤΟΣ

1. Hic est autem de inlustrissimis astris. putatur etiam a Iove honorificatum animal istud, pro eo quod quadrupedibus praeest. quidam vero aiunt, quoniam Hercules primus dimicatur fuit memoratus. laudabilem enim solum hunc inermis perimit, sed adprehensum effocavit.
- Οὗτός ἐστι μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἄστρον, δοκεῖ δ' ὑπὸ Διὸς τιμηθῆναι τοῦτο τὸ ζῴδιον διὰ τὸ τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι. 5
 τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευθῆναι· φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ' ὅποιοις ἀνείλεν, ἀλλὰ συμπλακείς ἀπέπνιξεν. λέγει δὲ 10
 περὶ αὐτοῦ Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος (fr 1 K.). ὦθεν καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔχει, ὡς ἔνδοξον ἔργον πεποιηκώς. οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ Νεμέαι ὑπ' αὐτοῦ φο- 15
 νευθεῖς.
2. Habet autem stellas in capite quidem tres, in cervice duas, in pectore unam, in spinale tres, in caudae summitate splendidam unam, sub pectore duas, in anteriore pede nitidam unam. omnes XVIII.
- Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γ', ἐπὶ τοῦ στήθους β', ἐπὶ τοῦ δεξιῶν ποδὸς λαμπρὸν α', ἐπὶ μέσης α', ὑπὸ τὴν κοιλίαν α', ἐπὶ τοῦ ἰσχίου α', ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου γόνατος α', ποδὸς ἄκρον λαμπρὸν α', ἐπὶ τοῦ τρα-

1, 2 illustrissimis B || 6 preest B || 7 quā B, quænam P || 8 *idem ac* dimicator 10 *συμπλακείς* VI || 11 *πίνδαρος* BVI ||
 (= ἄθλος) || 10 inermis B || 11 adpræ- 13 ἔχειν BVI; subindicat picturam
 hensum B | offucavit B || 17 sqq. *signis* (p. 190) || 14 ἔργον om B || 22 γάγα-
num utitur P || 23 X et VIII P tos VI

1. Leonem aiunt idcirco inter astra conlocatum, eo quod praeest quadrupedibus, sive propter memoriam Herculis, qui leonem ingentem inermis dicitur peremisse.
2. Habet autem stellas in capite tres, in vertice duas, in pectore unam, sub pectore duas, in dorso tres, in caudae summitate splendidam unam, in 5 anteriore pede splendidam unam. sunt omnes XVIII.

1 intes K || 3 perimisse G || 4 cervice *recte* | || 5 caude K | tres ante sum.
iteravit K | sumitate D, summitatem G || 6 decem et IX DK | *sequitur* 'Leo'
delineatus et inscriptus DGS, *deest spatio tamen vacuo relicto* K

5

χήλου β', ἐπὶ τῆς ῥάχεως γ',
ἐπὶ μέσῳ τῆς κέρκου α', ἐπ'
ἄκρας λαμπρὸν α', ἐπὶ τῆς κοι-
λίας α'. — ὁρῶνται δὲ ὑπὲρ αὐ-
τὸν ἐν περιγώνῳ κατὰ τὴν κέρ-
κον ἄμαυροὶ ἑπτὰ, οἳ καλοῦνται
Πλόκαμοι Βερενίκης Εὐεργέτι-
δος.

⟨DE AGITATORE v. 156—166⟩

- 10 Ecce iam Agitator inter astra ponitur. | cogitare videtur, qua
ratione accedit Caprea | eorundem Hedorum, quem quidam pur-
puream vocant. | aliquotiens cogitaverunt postulantes homines, |
ipsum quidem ubique magnis Geminis (160) | adponi, nuncupari
autem propter Helicem quibus summae carinae | contra innuit.
15 et hic convolvitur humeris | Caprea sacra, quem verbo mammas
promittit, | quam Capream nutricem esse Iovis vocant. | sed qui-
dam multum dilucidam. et quod eius (165) | subtiles Heduli cer-
nuntur prae manibus fructus signat.

ΗΝΙΟΧΟΥ.

- 20 1. Hunc dicunt, quem Iuppiter Τοῦτον λέγουσιν ὅτι ὁ Ζεὺς
primum vidit inter homines ἰδὼν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἄρ-

9 *titulum supplēvi* || 11 *racione B* | 2 τοῦ κ. B || 7 πλόκαμοι BVI
edorum B | quidem B || 12 aliquociens
B | postulaverant cogitantes B || 13 non capari B; *κεκλιμένον δὲ εἰς vertit pro*
κεκλιμένον δήεις || 14 summe carine B; *ἄκρα κάρηνα Aratus* | eontra B || 17
eduli B || 18 p *superscripto* re P | fructus prae manibus s. B (*καρπὸν κατὰ*
χειρὸς) || 20 iuppiter B

Cuius caput non multum distat ab Helice, genna adponuntur Geminis,
pedes iuxta Tauri cornua. Capream autem, quae ante eum pingitur, nutri-
cem eiusdem Iovis fuisse asseverant et idcirco inter astra conlocatam. Hae-
duli vero, quos Agitatur in brachio portat, secundum gentilium opinionem
5 fructus significare noscuntur.

1. Agitatore ferunt Erichthonium fuisse, quem fabulae poetarum Vulcani

1—5 *post p. 208, 4 scripta: traieci ut* 1 || 1 capud GK | helicae DS,
halyce G, haelicae K | genu' D | adponitur G | gemmis DSI || 2 pedibus GSI |
agitemque SI || 3 conlocatum K || 3, 4 heduli GKS || 4 agitator D *cf p. 206 a 8* ||
5 fluctus *Brøysig nescio unde* || 6 erichthonium D, erichonium K

equorum iungere currum, μα ζεύξαντα ἵππων (ὅς ἐστιν
 Ericthonem quidem Vulcano Ἐριχθόνιος ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς
 et Terra factum, et admira- γενόμενος) καὶ θαυμάσας, ὅτι
 tus, quod solis consimilem τῇ τοῦ Ἑλλοῦ ἀντίμιμον ἐποι-
 fecerit currum subiungens ἤσατο διφρεὶαν ὑποζεύξας ἵπ- 5
 equos albos primusque Athe- πους λευκοὺς πρῶτόν τε Ἀθη-
 nis pompam induxerit arcem ναὶ πομπὴν ἤγαγεν ἐν ἀκροπό-
 et templum fecit. λει καὶ ἐποιήσατο πρὸς τοῦτοις
 ἐπιφανῇ τὴν θυσίαν αὐτῆς σε-
 μνύων. . . . 10

dicat autem et Euripides de eius
 natione.

λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ
 τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον
 τοῦτον. Ἡφαιστον ἐρασθέντα
 Ἀθηναῖς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῇ-
 ναι. τῆς δὲ ἀποστρεφομένης 15
 καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἰ-
 ρουμένης ἐν τινι τόπῳ τῆς Ἀε-
 τικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι
 καὶ ἀπ' ἐκεῖνου προσαγορευ-
 θῆναι, Ἡφαιστος δόξας αὐ- 20
 τὴν κρατήσῃ καὶ ἐπιθέμενος
 πληγὴς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι
 ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν φερομέ-
 νης εἰς τὴν γῆν τῆς σποράς.
 ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, 25
 ὃς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη.
 καὶ αὐξήθεις τοῦθ' εὗρε καὶ
 ἐθαυμάσθη ἀγωνιστῆς γενόμε-

4 soli tam similem B || 6 aequos 6 πρῶτος coni Robert || 9, 10 σεμνύων
 albas P || 7 urbem pro arcem B || 11 Vi || 20 scil Παρθενῶνα | scripsi, cf
 euripides P || 12 nacione B; = γενέσεως p. 181b 3—5: Ἡφαιστον ὃς BVi; Ἡφαι-
 στ(εῖ)ον suppl ex Hygino II 13 (qui
 tamen et ipse male graeca intellexit) Matthiae || 25 γεγενῆσθαι Vi

et Terrae filium asserunt. quem cum Iovis vidisset inter homines equos
 albos iungere et Solis quadrigae similem hominibus facere primumque
 Athenis pompam inducere arcem templumque aedificare, inter astra con-
 stituit.

1 adserunt G | hominis K | aequos K || 2 quadrigae DS | primum quae (q̄ G)
 GK || 3 edificare G | in K

νος. ἤγαγε δὲ ἐπιμελῶς τὰ Παν-
αθήναια καὶ ἄρμα ἡνίοχει ἔχων
παραβάτην ἀσπίδιον ἔχοντα καὶ
τριλοφίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
5 ἀπ' ἐκείνου δὲ κατὰ μίμησιν ὁ
καλούμενος ἀποβάτης.

ἰσχημάτισται δ' ἐν τούτῳ ἡ
Αἴξ καὶ οἱ Ἑριφοί.

Μουσαῖος γάρ φησι Δία γεν-
10 νώμενον ἐγχειρισθῆναι ὑπὸ
'Ρέας Θέμιδι, Θέμιν δὲ Ἀμαλ-
θεῖαι δοῦναι τὸ βρέφος, τὴν δὲ
ἔχουσαν αἶγα ὑποθεῖναι, τὴν δ'
ἐκθρέψαι Δία. τὴν δὲ αἶγα
15 εἶναι Ἑλλίου θυγατέρα φοβεράν
οὕτως, ὥστε τοὺς κατὰ Κρόνον
θεοὺς βδελυττομένους τὴν μορ-
φήν τῆς παιδὸς ἀξιῶσαι Γῆν
κρύψαι αὐτὴν ἐν τινὶ τῶν κατὰ
20 Κρήτην ἄντρων. καὶ ἀποκρυ-
ψαμένην ἐπιμέλειαν αὐτῆς τῇ
Ἀμαλθεῖαι ἐγχειρίσαι, τὴν δὲ
τῷ ἐκείνης γάλακτι τὸν Δία
ἐκθρέψαι. ἐλθόντος δὲ τοῦ παι-
25 δὸς εἰς ἡλικίαν καὶ μέλλοντος
Γίγασιν πολεμεῖν, οὐκ ἔχοντος δὲ
ὄπλα, θεσπισθῆναι αὐτῷ τῆς
αἰγὸς τῇ δορᾷ ὄπλῳ χρησα-
σθαι διὰ τε τὸ ἄτρωτον αὐτῆς
30 καὶ φοβερόν καὶ διὰ τὸ εἰς μέ-
σῃ τὴν βίῃ Γοργόνος πρόσω-
πον ἔχειν. ποιήσαντος δὲ ταῦτα
τοῦ Διὸς καὶ τῇ σκέπτῃ φανέν-
τος διπλασίονος, τὰ ὅσα δὲ
35 τῆς αἰγὸς καλύψαντος ἄλλῃ δο-
ρᾷ καὶ ἔμπυχον αὐτὴν καὶ ἀθά-

2 ἄμα ἡνίοχον BVi: corr Robert | 8 in margine Αἰγὸς Ἑριφῶν Vi ||
13 ὑποθεῖναι 7 diversa tinctura in rasura Vi | 16 χρόνον Vi | 18 αἰγὸς coni
Koppiers | 26 Τιταῖς coni Robert | 33 τῇ τέχνῃ Vi | 35, 6 δορᾷ Vi

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

νατον κατασκευάσαντος αὐτὴν
 μέν φασιν ἄστρον οὐράνιον κα-
 τασκευάσαι . . .

quidam vero aiunt Myrtelum
 esse, cuius nomine agitator
 Oenomao fuit.

τινὲς δὲ φασὶ Μυρτίλον ὀνό-
 ματι τὸν ἡνλοχον εἶναι, τὸν ἐξ ἑ
 Ἑρμοῦ γεγονότα.

2. Habet autem stellas in ca-
 pite unam, in utroque humero
 unam,

Ἐχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
 φαλῆς α' καὶ ἐφ' ἑκατέρων τῶν
 ὤμων α' (ὧν τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ
 ἀριστεροῦ λαμπρόν, ὃς καλεῖται 10

per singula cubita unam,
 super dextram manum unam,
 in sinistrae summitate duas,
 quae et vocantur Heduli.
 omnes octo.

Αἴξ), ἐφ' ἑκατέρου ἀγκῶνος α',
 ἀριστερᾶς χειρὸς β', οἱ δὲ κα-
 λοῦνται Ἑριφοί. τοὺς πάντας 15
 ὀκτώ.

⟨DE TAVRO v. 167—178⟩

Secus pedes quidem Agitatoris cornibus ruit Taurus. | quem
 quidam putant inter signa positum, | quod in capite discernitur.
 non amplius aliud | quam signis prodigiosum in bubus, qualis

4 mirtelum B || 5 esse *superscriptum* 1 κατασκευάζοντος Vi || 2, 3 lacunam
 P | eius *ante* cuius *linea subducta* P || indicavit Robert eiectionis verbis α. οὐφ.
 5, 6 agitator Oenomao *tentavi*: agita-
 tori diamo BP || 8—15 *numerorum signis* post τὸν e ceteris testibus
utitur P || 8 utroque humero B || 12
 dextra manu B || 13 sinistra B || 16 *titu-*
lum supplevi || 19 bubus a *ex u facto* P

2. Habet quidem stellas in capite unam, in singulis humeris singulas, in sin-
 gulis cubitis nihilominus singulas, in dextera manu unam, in sinistrae
 summitate duas, qui vocantur Heduli. sunt in summa VIII.
 1. [Porro Taurum inter astra quidam putant positum propter Iovem, quod
 in bovem sit fabulose conversus]

1—2 in sing. hum. — manu unam om G | in sing. cub. nih. sing. om
 SII || 2 cubitos K | nihil hominus K | dextra K | sinistra DGK || 3 heduli DG
 KS | summo octo DKS | *sequitur* 'Agitator' cum Haedulis et Capra flagellum
 dextra tenens DGS, *pictus Capra hodie invisibili sine inscriptione* K || 4, 5 *ex*
Isidori Etym III 70, 24 interpolator ea explevit, quae in l intellegi non
possunt || 5 fabulosae DSI, *fabulare* K

ipse (170) | stellarum utrumque obvolutus figuratur. | vocarique eorum nomine dictum, neque ut | victoria. talis quidem est, qualis in omni fronte | Taurus committere. neque cornu summitate | et pede dextro adiacens Agitatori (175) | una stella super
 5 eminet. quae comprehendere fertur, | sed Taurus preponitur Agitatori | in aliis descendere satur magis quam ascendisse.

ΤΑΥΡΟΥ

1. Hic dicitur inter astra poni, *Οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις*
 pro eo quod Europem ad- *τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγα-*
 10 duxerit a Phoenice in Cretem *γεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην*
 [certum est] per medio ae- *διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπί-*
 quore, sicut Euripides ait in *δης φησὶν ἐν τῷ Φοῖβῳ* (fr 820
 Frixo. pro hac ratione inter *N.). χάριν δὲ τούτου ἐν τοῖς ἐπι-*
 15 inlustrissimis est a Iove ho- *φανεστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τι-*
 norificatus. *μηθεῖς.*
 alii quoque aiunt bovem esse, *ἕτεροι δὲ φασὶ βοῦν εἶναι,*
 imitatorem Ius. inter astra *τῆς Ἰούς μίμημα. χάριν δὲ ἐκε-*
 etiam pro hoc a Iove hono- *νης ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη τὸ ἄστρον.*
 20 Tauri quoque frons, quae Sub- *τοῦ δὲ Ταύρου τὸ μέτωπον*
 culae nominantur. *σὺν τῷ προσώπῳ αἱ Ὑάδες*
καλοῦμεναι περιέχουσιν.

1 obvolvitur figuratus B | 2 victoria
 — νήκουστοι | 3 committere B | 6 fa-
 tur P | 8 post poni P quo | 10 faenice
 B, phenicae P | 11 *seclusi* | medium
 P | 11, 2 equore B | 12 euripides B |
 13 fixo B | ratione B | 14 illustrissi-
 mis B | 17 inmitatorem P | i. eius et
 inter B | in a. P | 18 etiam om B |
 hanc P | 20, 1 subucule B

20 in margine ΥΑΔΩΝ Vi

alii vero, pro eo quod Europam adduxerit a Phoenice per medium aequor in Cretem. plerique autem aiunt bovem esse, imitatorem Ius, et ideo inter astra a Iove conlocatum. Tauri quoque frons, quae Subuculae no-

1 aduxerit K | foenicae DK, foenice GS | 2 emitatorem SI | iuris DG
 KS | 3 subaculae D (*superscripsit a septem stellis abest D³*)

idcirco ait Pherecydis Athe-
niensis mammas esse Liberi
patris, quae Dodoniadae spon-
sae vocabantur.

πρὸς δὲ τῇ ἀποτομῇ τῆς 5
ῥάχεως ἢ Πλειάς ἐστιν ἀστέρας
ἔχουσα ἑπτὰ, διὸ καὶ ἑπτάστε-
ρος καλεῖται. οὐχ ὀρῶνται δὲ
εἰ μὴ ἔξ, ὃ δὲ ἑβδομος ἀμαυρός
ἐστι σφόδρα. 10

2. Habet quidem stellas Taurus

in cornu quippe utroque unam,
in fronte duas, per singulos
oculos unam, in nare I,

(haec septem Subuculae di-
cuntur), in geniculo anteriore
unam, in paleo duas et in
dextero geniculo unam, in

ἔχει δ' ὁ Ταῦρος ἀστέρας ζ',
ὃς δὴ ὑπεραντία ἔρπει καθ' ἑαν-
τὸν ἔχων τὴν κεφαλὴν, ἑφ' ἑκα-
τέρων δὲ τῶν κέρατων ἐπὶ τῆς
ἐκφύσεως α', ὧν λαμπρότερος ὁ 15
ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἑφ' ἑκατέ-
ρων τῶν ὀφθαλμῶν α', ἐπὶ τοῦ
μυκτῆρος α', ἑφ' ἑκατέρων τῶν
ὠμῶν α' (οὗτοι Ὑάδες λέγονται),
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος 20
τοῦ ἐμπροσθίου α', ἐπὶ τῶν χη-
λῶν α', ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος α',

1, 2 athenensis B | 3 dodoniade
sponse B | 14 sqq. *numerosum signis
utilitur* P | 14 cornua — utraque B | 16
oculos B | *lacunam indicavi* | 19 hec a.
subucule B | 21 in p. — 22 gen. unam
om P

5 in margine ΠΑΡΙΑΔΩΝ VI | 7
ἑκτάπορος coni Wilamowitz, cf ad
Arati v. 257 | 9 μὴ VI | 10 ἐστὶν VI |
11 post ζ' (ἐπὶ τῆς κεφαλῆς) supplet
Robert | 12 cf p. 210 b 13; ὃ δὲ coni
Heyne | ὑπ' ἐναντία VI | 12, 3 καθε-
μένην ἔχων coni Robert | 18, 9 ἑ. τῶν
ἄκρων κέρατων α' coni Robert | 22 β'
ἑ. Robert

minantur, a Pherecide Atheniensi mammae fuisse dicuntur Liberi patris
et vocatae Dodoniades sponsae.

2. Habet stellas in singulis cornibus singulas, in fronte duas, in unoquoque
oculo unam, in nare unam (haec septem Subuculae sive Pliades nominan-
tur), in geniculo anteriore unam, in palearibus duas, in dextro geniculo 5

1 pherecidae D, pherecyde K | mammae *subducta linea* D², mamme
S | 2 vocatae DGKS | toniadae (n *expuncto* D) DS, todoniadae GK | 3 uno-
quoquae K | 4 Hyades coni Robert | 5 geniculo a. GS | d. geniculo G

collo duas, in spinale III, ἐπὶ τοῦ τραχήλου β', ἐπὶ τῆς
 novissima splendida, in ven- ῥάχεως γ', τὸν ὄσχατον λαμ-
 tre I, in pectore unam. omnes πρὸν, ὑπὸ τὴν κοιλίαν α', ἐπὶ
 decem et octo. τοῦ στήθους λαμπρὸν α'. τοὺς
 πάντας ιη'.

(DE CEPHEO v. 179—185)

Nec non etiam Cepheus Medorum genus adest. | ipse inter
 archana praeponitur | caelumque penetrat, eo quod quasi pro-
 pinquus erat. | ipse quoque a dorsum veniens Canis cauda, id est
 10 Septentrionis Minoris, | Cepheus utrumque manibus extensis si-
 mili modo | aequaliter deductas protenditur Arcturi | pedibus
 alterutris, pedem ad pedem tendit.

ΚΗΦΕΩΣ

3. Hic est in ordine quartus. Οὗτος ἐν τάξει τέταρτος τέ-
 15 arcticus circulus hunc recipit τάρτος (p. 134). ὁ δ' ἀρκτικός
 a pedibus usque ad pectore, κύκλος αὐτὸν ἀπολαμβάνει ἀπὸ
 reliquum autem intermedium ποδῶν ἕως στήθους, τὸ δὲ λοι-
 excedit ei ab arctico et ae- πὸν εἰς τὸ ἀνὰ μέσον πίπτει
 stivo solistitio. αὐτοῦ τοῦ τε ἀρκτικοῦ καὶ θε-
 20 ρινοῦ τροπικοῦ.

2, 3 venire est una B | 7 adest — 3 ἔνα VI | 18 ἀνήμεσον VI
 Ἰασίδαο? | ad. hisippe i. B | 8 archa B |
 preponitur P | quasi — Διός | 9 dorso C |
 10 minori P | 11 equaliter B | Arcturi — οὐρῆς | 12 protendit B | 15 arctici-
 cus circuli B | 17 intermediorum B | 18 arctico B | 18, 9 estivo B | 19 sol-
 sticio B

unam, in collo duas, in dorso tres, in ventre splendidam unam, in pectore
 unam. sunt in summa XVIII.

Cepheus ad Arcturi Minoris dorsum constitutus ad Arcturum Maiorem
 extenditur, ad pedem videlicet eius pedem tendens.

5 3. Hic est in ordine quartus. arcticus circulus hunc recipit a pedibus us-
 que ad pectus. reliquum autem eius excedit ab arctico et aestivo soli-
 stitio.

2 decem et octo DK | sequitur 'Taurus' delineatus et inscriptus DGS,
 sine inscriptione K | 3 chepheus G | constitus D | maiorum SII | 4 et tenditur
 G | 5 recepit D²K | 5, 6 usque K | 6, 7 solisticio GK

1. Fuit ergo, sicut Euripedes ait, Aethiopum rex, Andromedae autem pater. qui filiam suam ad caetum dicitur adposuisse, quam Persens divus salvavit. per quem et ipse inter astra factus est Athineorum scientia. *Ἦν δέ, ὡς Εὐριπίδης (p. 392) φησίν, Αἰθιοπῶν βασιλεὺς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ. τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βορὰν, ἣν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσεν. δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηναῖς γνῶμη.* 5
2. Habet quidem stellas in capite splendidas duas, in dextra manu nitidam unam, in utraque humera unam, in zona tres ex transverso, in dextro ilio septem, in sinistro geniculo duas, in summitate pedum supra pedes *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς β', ἐφ' ἑκατέρων ὤμων α' καὶ χειρῶν ἑκατέρων α', ἀγκύων ἑκατέρων α', ζώνης γ' λοξοὺς ἄμαυροὺς, κοινὰς μέσης λαμπρὸν α', δεξιᾶς λαγόνος α', γόνατος α', ποδὸς ἅκρου α'.* 10 15
- IV. omnes XVIII.
3. Haec autem in septentrionis incisionem constituitur, intermedium autem septentrionalis circuli et aestivo solistitio. hic aquilonius vocatur sic. 20

2, 3 andromede B | 4 caetam B | 4, 5 3, 4 αὐτοῦ BVi | 9 δ' Vi
adposuisse P | 5, 6 divus — Διὸς | 6 sal-
vabit P | 8 athyneorum P (Ἀθηναῖς) | scientia B | 10 II splendidas P | 11 I P |
12 humero B | I P | 13 III P | 14 hilio B | VIII P; *numeri corrupti* | 15 II
P | 17 X et VIII P *qui numerorum signis utitur, quod nolo amplius enotare* |
18 hec B | incisione B | 18, 9 inter medio B | 19 solisticio B | 19, 20 hic — sic
*contra Aratum dicta, cf p. 112 a 4—5; quae antecedunt, suo ibi loco leguntur
quamvis nunc mutila, aliena sunt p. 218, cf p. 185—9*

1. Fuit ergo, sicut Euripedes ait, Aethiopum rex, Andromedae pater, qui filiam suam ad Cetum dicitur adposuisse, quam Perseus salvavit. per quem et ipse inter astra conlocatus est.
2. Habet quidem stellas in capite splendidas duas, in dextra manu nitidam unam, in unoquoque humero unam, in zona tres ex transverso, in dextrum ilium septem.
3. Hic autem in septentrionis incisione constitutus est inter medium septentrionalis circuli et aestivi solistitii.

1 euripede K, euru pedes S | ethiopum S | andromede S | 2 coetum DK | quem persius G | salvit S | 4 splendidas G | dextera DS | 5 humero D | tres et G | 7 constitutus D | 8 aestivis DKS | *sequitur 'Cepheus' delineatus et inscriptus DGS, spatium vacuum imagini adpingendae relictum K*

〈DE CASSIEPIA v. 186—191〉

Hanc igitur a cinctura paululum transfigurata | prima ingressa est speluncam magni Draconis. | cuius pedibus demon provolutus etiam multum | nocte apparet ubique Cassiepia. | neque enim plures consimiles facti | astra vobis et elementa demonstrant.

ΚΑΣΣΙΕΠΙΑΣ

1. Hanc istorialiter profert So- *Τάντην ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ*
 phocles carminum vates prop- *τῆς τραγωιδίας ποιητῆς ἐν Ἀν-*
 10 *δρομέδαι* (p. 157) *ἐρίσασαν περὶ*
Νηραϊδὸς καὶ τῶν Νηρηϊσιν εἰσελθεῖν
καὶ τοὺς ἀστὲρας εἰς τὸ σύμπαντα, καὶ Ποσει-
δάδα διαφθεῖραι τὴν γῆν
 15 *καὶ τὴν θάλασσαν ἐπιπέμψαντα. δι' ἣν*
πρόκειται τῷ κήτει ἡ θυγάτηρ.
unde, ut dictum est (p. 214), οἰκείως δὲ ἐσχημάτισται ἐγγὺς
inter astra ponitur iuxta ἐπὶ δίσκου καθεμένη.
 alterutrum. formatur quidem
 ipsa super solium sedens.
- 20 2. Habet autem stellas in capite *Ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-*
 quidem splendidam unam, in *φαλῆς λαμπρόν α',*

2 accinctura P | transfigurata — 11 *νηρηϊσιν* BVi || 16 *ἐσχ. δὲ* BVi:
μεταβλέψεως || 3 speluncam — *καμ-* traiecit Robert || 17 *καθιμένη* B
πῆς || 4 ubique — *παμμήνιδι* || 5 facti
 — *γανόωσι* | vobis — *οἷ μιν (ὅμιν)* ||
 5, 6 elementa demonstrant — *στοιχῶσιν (στοιχεῖα) ἐπιρροήδην* || 10 andromede
 B || 11 *naraidis* B, *cf. grasca* | et erum P || 12 pervenire P || 13, 4 pro ipsa P ||
 15 centum B | transmittens B, transmittentes P

1. Cassiepia interea, ut ait Sophocles carminum vates, propter invidiam Andromedae seu Neraidis et earum pulchritudinem dicitur pervenisse ad ruinam, et pro ea fertur Neptunus omnem regionem cetu transmissio vastasse. quam ob causam inter astra conlocata est. pingitur enim super sellam sedens.
2. Habet autem stellas in capite splendidam unam, in unoquoque humero

1 casiepia G, cassiaepia K || 1, 2 andromede S || 3 neptun· D | coetu GK, ceu SII || 4 pingitur SII || 5 humero D

utraque humera splendidam
unam, in dextro pectoresplen-
didam unam, in dextro cubito
unam, in summitate et de
manu usam splendidam, in
lumbagine splendidam unam
maiores, in sinistro femore
duas, in geniculo splendidam
unam, per singula in summi-
tate sellulae, ubi sedet, splen-
didam unam. omnes qua-
tuordecim.

ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ἀγκῶνος ἀμυρόν
ἀ', ἐπὶ τῆς χειρὸς ἀ', γόνατος
ἀ', ποδὸς ἄκρου ἀ', στήθους ἀ' 5
ἀμυρόν, ἀριστεροῦ μηροῦ λαμ-
πρόν ἀ', γόνατος ἀ' λαμπρόν,
ἐπὶ τοῦ πλινθίου ἀ', τοῦ δίφρου
οὗ κἀθῆται ἐκάστης γωνίας ἀ'.

10

<DE ANDROMEDA v. 197—204>

Hoc enim et illud laudibus provoluta statua | Andromedae
a matre tradita. quem oportet | nocte circumspicere, quod statim 15
videtur | caput et utraque | humera pedesque summi et cinctura
omnia. | etiam distenta | vinculis conexas cernitur et in caelo,
reiciuntur | ad ipsum extensae prodigia dant manus ill(a)e.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑΣ

1. Haec autem inter astra poni- *Αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς* 20
tur propter inmortalem Persei *διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, τῶν Περσεύως*

3 cubitu B || 4 et om B || 6 I P || 10 sel- 9 *ἐνα* Vi
lule B || 14 laudibus = *αἰνόν* | andromede

B || 15 quam B | n. suscepere P || 17 distincta B || 18 et id l. B | extense B |
prodigia = *πάντ' ἤματα* (*φαντάσματα* cf *Corp gloss II p. 160, 19*) || 20 hec B

splendidam unam, in dextra parte pectoris unam, in dextro cubito unam,
in unaquaque manu lucidam unam, in umbilico lucidam unam, in sinistro
femore duas, in genu lucidam unam, in extrema parte pedis lucidam
unam, in unoquoque angulo sellae, in qua sedet, lucidam unam. sunt in
summa quattuordecim.

5

1. Andromedam namque Euripides dicit inter astra conlocatam esse propter

1 pectores K || 2—3 in sin. — l. unam om G || 3, 4 in extrema p. p. l. u.
om DS || 3 dextrema K || 4 selle DK | sedit G || 5 summo K || XII G | se-
quitur 'Cassiepia' (Cassiephia D) *delineata et inscripta* DG, *delineata* S ||
6 euripides G, erupedes S

- certaminis memoriam. ex- ἄθλων ὑπόμνημα, διατεταμένη
tensas quidem habet manus, τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προσετέθη
qualiter et ipsa adposita τῷ κήτει, ἀνθ' ὧν σωθεῖσα
est caeto, pro eo quod sal- ὑπὸ τοῦ Περσέως οἶχ' εἴλετο
vata a Perseo noluit patri τῷ πατρὶ συμμένειν οὐδὲ τῇ
commanere neque matri, sed μητρὶ, ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ
spontanea voluntate in tem- Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου,
plum abiit cum illo, nobiliter εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει
agens. dicit quidem et Eu- δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ
ripedes veraciter in quo de περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δρά-
ea conscriptum est textum. ματι (p. 392 N²).
2. Habet autem stellas in capite Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
quidem splendidam I, in utra- φαλῆς λαμπρὸν α', ἐφ' ἑκατέρου
que humera unam, ὤμου α', δεξιῷ ποδὸς β', ἀρι-
στεροῦ α', ἐπὶ τοῦ δεξιῷ ἀγ-
in cubitu dextro unam, in κῶνος α', ἐπ' ἄκρας τῆς χειρὸς
summitate de manu unam ni- λαμπρὸν α', ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ
tidam, in sinistro cubitu unam, ἀγκῶνος α', ἐπὶ τοῦ δεξιῷ λαμ-
in pedaliū de summitate πρὸν α', ἐπὶ τῆς ζώνης γ', ὑπὲρ
manu nitidas duas, in zona τὴν ζώνην δ', ἐφ' ἑκατέρου
tres, super zona quatuor, per
singula genicula splendidam

1, 2 extensa B || 3 i. et apposita B || 2 προσετέθη BVi || 19 ὑπὲρ corr
7 voluntate om P || 7, 8 templum — Robert: ὑπὸ BVi
Ἄργος (ἄλσος?) || 8 habiit P: ab ar-
cum B || 13, 4 utroque humero B || 16
cubito P || 19 non extrico

aeternam Persei certaminis memoriam. quae cetui adposita et a Perseo
salvata contempsit habitare cum parentibus, sed sponte cum eo in templum
abiit.

2. Habet quidem stellas in capite splendidam unam, in utroque humero
unam, in cubito dextro unam, in manu nitidam unam, in sinistro cubito
unam, in brachio nitidas duas, in zona tres, super zonam quatuor, in

1 eternam G | coetui GK || 2 templo G || 3 habiit DGS || 4 utroquae K |
umero D || 6 quatuor G

unam, in dextro pede duas, γόνυτος λαμπρόν α', ἐπὶ τοῦ
in sinistro unam. omnes δεξιού ποδός β', ἐπὶ τοῦ ἀρι-
viginti. στεροῦ α'.

⟨DE EQVO v. 205—224⟩

Sed utique tenens propinquior adsequitur Equus | a ventre 5
velox, quippe superemicat stella una, | quidam ab umbilico
alterna novissima, quae supra renes posita est. | verum tamen
tres alias ad costas et humeros | Equum efficiunt distante ab
invicem aequis iugeribus, | bonae et magnae, in capite vero
nulla similis (210), | neque cervix longe definit novissimam stel- 10
lam | et priores, ut dictum est, | quaternis vicibus habentes circa
se considerandum est. | neque quadrupes est (ab umbilico enim
summo | medietate medius inciditur) sacer Equus (215). | quem et
aiunt a celsitudine Helicei | bonam aquam produci speciosior
Equus. | non enim ab Helicei summitate deponebat fontes, | sed 15
Equus quidem ipse conlisus. exinde subito aquam | effundit per-
cussu priore pede, quod (220) | primitus ab ipso aestimantes defama-
tus est Equi crinem. | sed quidam definierunt nonnulli | egregii viri
dicentes ipsum Equum | Ioves usus esset et eum commendaret.

IIIIOY

20

1. Hic cernitur medietate di- Τούτου μόνον τὰ ἔμπροσθεν
visus; ipsa anteriora parent φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Ἄρατος

5 tenens — κρατί, cf p. 178 a 3 | pro- 2 β' corr Robert: α' BVi || 3 α' corr
pinquior — πέλωρ (πέλας) || 6 quipe B | Robert: β' BVi || 21 μόνον corr Arnal-
I P || 7 renes — κα-ρήναι || 8 equo B | dus: μόνον BVi
distantes B || 9 equis B | bone B | magne

B || 11 ut dictum est — ἐρίσειεν || 12 quadrupes⁸ P || 13 medius et medietate
B | inciditur B | et om B || 15 H. potestate d. P || 17 estimantes B (= νο-
μῆς) || 17, 8 defamati sunt P || 18 aegregii P (θεσιπέων ἀνδρῶν) || 19 iove susus
B || 21 cernitur scil in pictura || 22 pareat B

singulis genibus singulas splendidas, in dextro pede duas, in sinistro
unam. sunt omnes XX.

1. Equus praeterea. quem quidam poetarum falsissime arbitrantur inter astra

2 viginti K | sequitur 'Andromeda' inter rupes delineata et inscripta
DGS, delineata K || 3 preterea D | quidem K | arbitrantur D

- usque ad umbilicum. Aratus μὲν οὖν φησι τὸν ἐπὶ τοῦ Ἑλι-
ait super Heliconem esse κῶνος εἶναι ποιήσαντα κρήνην
crinem ad scapulam, a quo τῇ ὀπλῇ, ἀφ' οὗ καλεῖσθαι
et vocatur 'Equi crinem'. — Ἴππου κρήνην. — ἄλλοι δὲ τὸν
5 alii vero aiunt Pegasus esse, Πήγασον εἶναι φασὶ τὸν εἰς τὰ
qui ad astra evolavit post ἄστρο ἀναπτάντα ὕστερον τῆς
Bellerophontis interitum. ve- Βελλεροφόντου πτώσεως. διὰ
rumtamen, pro eo quod non δὲ τὸ μὴ ἔχειν πτέρυγας ἀπὸ
habuit alas, ingenio se quasi θάνον δοκεῖ τισὶ ποιεῖν τὸν
10 videtur fecisse. — poeta car- λόγον. — Εὐριπίδης δὲ φησι
minum Euripides ait apud Μελανίππην εἶναι τὴν τοῦ Χελ-
Mel(an)ippe fuisse filia inter
astra, quod in historiarum
refert, nutrirī quam plurimum
15 circa silvestria loca. quod
enim et naturalem aspectum
conservat, ab Eolo autem de- ρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου
lusa violari et aliquantū δὲ ἀπατηθεῖσαν φθαρῆναι καὶ
lum occulta. sed cum iam
20 manifestaretur propter pleni-
tudinem ventris fugiens in διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς φυ-
montibus et illuc parturiens, γεῖν εἰς τὰ ὄρη, κάκει ὠδινούσης
pater venire ad perquirendum αὐτῆς τὸν πατέρα ἐλθεῖν κατὰ

2 eliconem B | 5 pigasum P | 7 bel- 8, 9 ἀπὸθανος (sic) VI | 17 θυγατέ-
lorofontis B | 9 ingenio — ἀπὸθανον, ραν VI
cf p. 146b 12 | 11 aput B | 12 me-
leppae B | 13 istoriarum BP | 14 re-
ferit B | plurimam B | 23 perquirendam B

- conlocatum esse, eo quod a celsitudine Heliconis montis colisus percussio
priorē pede aquam produxerit, quidam, pro eo quod Iovis eo usus fuerit,
nonnulli vero Pegasus putantes, qui ad astra post Bellerofontis interitum
evolaverit, plerique autem Meleppae filiam arbitrantēs ab Eolo occulte
5 delusam et, ne a parentibus concepisse deprehenderetur, ad montana
fugisse, et, dum a patre conprehendi timeret, ut ab eo minime cognos-

1 hylicones G | montes GS | colysus DK | 2 equus G, eu sus K | 3 nun-
nulli K | pi(y)gasum DGKS | quia astra D | pro G | uellere fontis DGS,
bellere fontes K | 4 meleppae DK: -e GS | eo loco S | obculte K | 5 dilusam
G | a om K | depræhenderetur D | 6 fuisse KSI | conpræhendi D, depre-
hendi G | cognosceretur GK

filiam. ipsa autem precabatur *ζήτησιν, τὴν δ' εὖξασθαι κατα-*
 tur adprehensa non cognosci *λαμβανομένην πρὸς τὸ μὴ γνω-*
 transfigurata est, et ita fieri *σθῆναι μεταμορφωθῆναι καὶ*
 equum, sicque paritara puerum. *γενέσθαι ἵππον. διὰ τοῦν τὴν*
 propter pietatem vero *εὐσέβειαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ πα-*
 eius ac patris inter astra per *τρὸς ὑπ' Ἀρτέμιδος εἰς τὰ*
 Dianam honorificari, pro eo *ἄστρα τεθῆναι, ὃθεν τῷ Κεν-*
 quod Centauri non est visa. *ταύρῳ οὐχ ὁρατὴ ἐστι (Χείρων*
 deterius enim dicitur illius *γὰρ λέγεται εἶναι ἐκεῖνος). τὰ*
 esse posterior pars. pro hoc *δὲ ὀπίσθια μέρη αὐτῆς ἀφανῆ*
 invisibilis est, ut non cognos- *ἐστι πρὸς τὸ μὴ γινώσκεισθαι*
 ceretur femineum sexus. *θῆλειαν οὖσαν.*

2. Habet quidem stellas in rostro *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ῥύγ-*
 obscuras duas, in capite nitidam *χους β' ἀμυροῦς, ἐπὶ τῆς κε-*
 unam, in collo unam, *φαλῆς α', ἐπὶ τῆς σιαγόνης α',*
 in maxilla unam, in ambas *ἐφ' ἑκατέρῳ ὡτίῳ ἀμυροῦν α',*
 aures splendidas singulas, *τῷ τραχήλῳ δ', ὧν τὸν πρὸς*
 in cervice quatuor, *τῇ κεφαλῇ λαμπρότερον, ἐπὶ*
 in humero unam, in pectore *τοῦ ὤμου α', στῆθους α', ῥά-*
 unam, in spino unam, in *χεως α', ὀμφαλοῦ ἔσχατον α'*
 umbilico novissimam splen-
 didam unam, in anteriora

6, 7 per Dianam om B | 9 deterius 13, 4 τοῦ ῥύγχους corr Robert: τῆς
 — Χείρων | 11 non om P | 12 sex P | ῥάχεως BVi | 14 δύο Vi
 13 rostrum B | 22 umbiculo P | 22, 3
 nitidam P | 23 in anteriora B: in-
 teriora P

ceretur, in equum conversam miseratione patris et Dianae ad astra conscen-
 disse. cuius posteriores corporis partes propter feminei sexus pudorem
 pingere contempserunt.

1. Habet autem stellas super nares obscuras duas, in capite nitidam unam,
 in maxilla unam, in singulis auribus singulas splendidas, in collo quattuor, 5
 in humero unam, in pectore unam, in spino unam, in umbilico nitidam

1 miseratione/// K | diane DS | 1, 2 conscenderit DGKS: correxi | 3 pin-
 gire D, pingere/// K | 4 autem om GK | 5 maxilla/// K | quatuor G | 6 umero
 DGK | spina K | umbiculo K

genicula duas, per singulas λαμπρόν, ἐμπροσθίων γονάτων
ungues unam. omnes decem β', ἐφ' ἑκατέρας ὀπλῆς α'.
et octo.

<DE ARIETE v. 225—232>

- 5 Ipseque Aries inter divinis proferri iubetur, | videturque
longinquo persequens erga circula | nihil hominum celeris currit
Canis caudae Arcturi, | ipse quidem sollicitus et sine astra
veluti lunae | circumspicere zonam, et sine lege quidem pro-
digiosum | Andromedae (pauillum enim sub ipsa adfirmatur). |
10 medio autem tristis magnum caelum perstrepit summae | Vergilias-
que zona circumciditur Orioni.

ΚΡΙΟΥ

1. Hic dicitur esse, qui ad Οὔρος ὁ Φρίξον διακομίσας
Phrixum ministravit et ad καὶ Ἑλλήν. ἄφθιτος δὲ ὢν
15 Hellam, concessus a nubibus. ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς
habebat quippe et auream μητρός. εἶχε δὲ χρυσὴν δοράν,
pellem, ut ait Hesiodus et ὥς Ἡσίοδος (fr 169) καὶ Φερε-
Pherecydis Athenienses. cum κίδης (fr 40) εἰρήκασιν. δια-
transfretaret eos, unam qui κομίζων δ' αὐτοὺς κατὰ τὸ

2, 3 XVIII || 5 ipse Ar. P | ipseque — 15 ἐδόθη Vi || 19 τὸν Vi
iubetur — αὐτοῦ καὶ Κριοῖο θωάταται
εἶσι κέλευθοι v. 225 || 6 longico P |
nichil B | hominus P | scelerit B || 7 cande BP || 8 lune B || 8, 9 σκέπασθαι,
ζώνη δ' ἂν ὅμως ἐπιτεκμήραιο v. 229 || 9 andromede B || 10 perstrepit —
ἡχί περ (ἡχεῖ) | summe B || 14 prixum B, frixum P | ὁ Φρίξον διακομίσας
καὶ Ἑλλήν || 15 ellam B || 16 habeat P || 19 transferet P

unam, in singulis genibus singulas, in unaquaque ungula unam. sunt sub
uno decem et octo.

Sub Andromedae signo haut longe ab Orione Virgiliisque Arietis signum
agnoscitur.

- 5 1. Quem Arietem Hesiodus et Pherecidas dicunt ad ministrandum Frixe et
Helli concessum a nubibus fuisse. qui cum transfretaret eas, Helli secus

2 sequitur 'Equus' delineatus et inscriptus DGS, delineatus K || 3 hand
DSII², aut K | oriente G | virgiliisque G, vergiliisque K, cf p. 229¹ || 4 agnus-
citar K || 5 esiodus S | dicunt om D || 6 heli DS | cum om S | transfretaret
K | hellem GS

dem secus angustissimum στενότατον τοῦ πελάγους τοῦ
mare, quod ab illa vocatum ἀπ' ἐκείνης κληθέντος Ἑλλη-
est Helisponsus, transitum σπόντου ἔρριψεν αὐτὴν καὶ τὸ
perdidit, Neptunum autem κέρας ἀπολέσας (Ποσειδῶν δὲ
salvavit et ex ipsa peperit σώζει τὴν Ἑλλην καὶ μιχθεὶς 5
puerum Paeonem, Phrixum γέννησεν ἐξ αὐτῆς παῖδα ὀνί-
autem apud Euxinum sinum ματι Παίονα), τὸν δὲ Φρίξον
salvatum ad Aeetem perduxit εἰς τὸν Εὐξείνῳ πόντον σω-
et exuens dedit auream pel- θέντα πρὸς Αἰήτην διεκόμισεν,
lem, ut memoriam haberet, ὧι καὶ ἐκδὺς ἔδωκε τὴν χρυσὴν 10
ipse quidem inter astra pro- δοράν, ὅπως μνημόσυνον ἔχη,
cessit. αὐτὸς δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀπῆλθεν.
ὅθεν ἀμαυρότερον φαίνεται.

2. Stellas quoque habet in capite Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
quidem unam, in nares tres, φαλῆς α', ἐπὶ τῶν μυκτῆρων γ', 15
in collo autem unam, in ἐπὶ τοῦ τραχήλου β', ἄκρου
summitate anterioris pedis ἐμπροσθίου ποδὸς λαμπρὸν α',
unam, in spino quatuor, in ῥάχεως δ', κέρκου α', ὑπὸ τὴν
cauda unam, sub ventriculo κοιλίαν γ', ἐπὶ τοῦ λοχίου α',
tres, in lumbo unam, in ἐπ' ἄκρου ὀπισθίου ποδὸς α'. 20
summo pede unam. omnes τοὺς πάντας ιζ.

XVII.

2 marem P || 3 elisponsus P | trans- 5 σώζει BVi; σώσας coni Robert ||
itum — κέρας (πόρος) || 5 salvavit BP | 16 α' vertit I
ex om B || 5, 6 puerum peperit poeonem
P || 7 sinum om P || 8 eisthem BP || 16 I P || 17 pedi BP || 20, 1 in summo super-
scripsit P || 21 X et VII P

angustissimum mare ac potius in mari proiecit, qui pelagus ab eius
nomine Hellisponsus vocatur. quam aiunt a Neptuno salvatam et eidem
puerum Peonem genuisse. F(r)ixum autem apud Euxinum praefatum arie-
tem salvasse sinum et ad Eidem perduxisse eique suam auream pellem,
antequam inter astra procederet, concessisse. 5

2. Habet quidem stellas decem et septem, id est in capite unam, in naribus
tres, in collo duas, in summitate anterioris pedis unam, in spino quatuor,
in cauda unam, in ventre tres, in lumbo unam, in summo pede unam.

1 in om SII | pylagus GSI || 3 poe(o)G)nem GK | esinum DS, eusinum
GK || 4 salvare S | post salv. DGKS sinum || 5 proce//deret K, produceret S ||
6 siquidem D || 7 c. tres K | anteriores pedes K || 8 pedem G | sequitur 'Aries'
delineatus et inscriptus DG, delineatus K

〈DE TRIANGVLO v. 233—238〉

Est quidem et adhuc aliud positum e propinquo significans ||
 Andromedam. hoc autem in tribus ponderatur | angulis e lateris
 aequaliter deductum | alterutri, quasi cum sint parati | inveniun-
 5 tur erga urbium. bene enim comptum est. | quorum pauxillum
 ab Ariete australes stellae sunt.

ΔΕΛΤΩΤΟΥ

1. Hoc est super capite, quippe *Τοῦτό ἐστιν ὑπὲρ μὲν τὴν*
 Arietis adiacens, dicitur autem *κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον,*
 10 Deltoton, eo quod illud ob- *λέγεται δὲ ἐκεῖνον ἀμανρότερον*
 scurissimum esse, optimum *εἶναι, εὖσημον δὲ τὸ γράμμα*
 signum litterae super eum ia- *ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι ἀπὸ Διὸς*
 cent a Iove primum nomen *〈τὸ〉 πρῶτον 〈τοῦ ὀνόματος〉*
 per Mercurio positum, qui or- *Ἑρμοῦ ἀναθέντος, ὃς τὸν διά-*
 15 namentum stellarum fecit. — *κοσμον τῶν ἀστρων ἐποίησατο.*
 quidam autem aiunt et Ae- — *φασὶ δὲ τινες καὶ τὴν τῆς*
 gypti positionem ex quo inter *Αἰγύπτου θέσιν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς*
 astra esse terangulum, et *ἀστροῖς εἶναι τριγώνου, καὶ τὸν*
 Nilum talem habitum facere *Νεῖλον τοιαύτην περιοχὴν ποιή-*
 20 regionis suae simul conclu- *σασθαι τῆς χώρας, ἅμα μὲν ἀσφά-*
 sionem eius lucratus, in se- *λειαν αὐτῇ ποριζόμενον, εἰς δὲ*

2 est prop. B | significans — σῆμα 7 δελτωτόν Vi || 13 suppl Heyne |
 νεόθεν || 4 equaliter ductum B | cum suppl Schaubach || 14 ἐρμηνευθέντος
 om B || 5 enim bene P | compositum BVi: corr Arnaldus et Robert || 20 μὲν
 P | bene comptum — εὐάστερος (εὐπτε- Wilam: τὴν BVi || 21 αὐτῆς B | δὲ
 ρος?) || 6 stelle B || 9 autem dicitur B || pro te corr Fell
 10 illum P || 11 optimum B || 12 li-
 t(tt)ere BP || 12, 3 iaceat P || 16, 7 ut P, egypti posicionem B || 19 nilēm P |
 habitum fecere B || 20 regioni P | sue B

1. Super caput quippe Arietis non longe ab Andromeda adiacet signum,
 quod Greci ob similitudinem deltae litterae Deltoton, Latini ob proprie-
 tatem formae Triangulum vocant. quod quidam fabulose a Iove per
 Mercurium inter astra positum putant. — quidam vero propter Aegypti
 5 positionem, cui dicunt Nilum talem ambitum facere.

2 deldae G, deltae S | littere DS | delton DS | latine K || 2, 3 propriae-
 tatem D || 3 forme DK | fabulosae D

minibus salubrem et in fructibus perfectionem oportune terminum fieri. τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιούμενον καὶ εἰς τὴν τῶν καρπῶν ἀνακομιδὴν εὐχέρειαν παρεχόμενον.

2. Habet autem stellas tres per singula angula splendidae. Ἐχει δ' ἀστέρας γ' ἑφ' ἑκάστη ἐκ τῶν γωνιῶν λαμπρούς. ipsas tres.

(DE PISCIBVS v. 239—247)

Hii quidem adhuc primum, adhucque proponuntur | Pisces, sed unus alter speciosior alterius, | et maxime aquilonius deposito 10 audit. | utrorumque autem sibimet extendunt vinculum, | caudibus utrumque ex aduerso positus cernitur. | verum tamen una stella abest bonaque magnaue | videtur et conexa, subsinistrum vocant. | Andromedae autem humerus sinister Piscis est | signum; aquilonio enim magis proximus adest. 15

ΙΧΘΥΩΝ

1. Hii sunt magni Piscis nepotes, Οὗτοί εἰσι τοῦ μεγάλου Ἰχ- de quo historiam reddituri θύος ἔγγονοι, περὶ οὗ τὴν ἱστο- sumus veraciter, quando ad ρίαν ἀποδώσομεν σαφέστερον, eum pervenerimus. hii qui- ὅταν ἐπ' αὐτῷ ἔλθωμεν (cf ad 20

1, 2 instructibus B || 7 III P || 9 ad huc BP || 10 deposicio B, -tio P; an de- positio? || 13 abest — ἐπέχει (ἀπέχει) || 3, 4 εὐχ. ὁρῶν ἐσόμενα BVi (ὁρῶν vertit l); corr Bernhardy (Eratosthenica p. 125); lacunam post εὐχέρειαν indicavit Robert
magnaue bonaue P | sub sinistram B (ὑπούραιον, cf p. 253⁹) || 14 andromede B | pisces B || 17 hi B | pisci P || 18 istoriam B | reddituri B || 20 hic B

2. Habet autem stellas tres, in singulis videlicet angulis singulas, unam ceteris splendidiorem.

Piscium denique unus aquilonius est, alter australis et ex aduerso candis utrimque positus quodam sibi vinculo iuxta astrologorum peritiam coherent. quod vinculum usque ad Arietem pertingit. Andromedae autem humerus sinister Piscis est signum.

1 a^ungulis D, a singulis S | singula GK || 2 splendidiorem D | sequitur 'Deltoton' delineatum et inscriptum DG, delineatum KS || 3 aduer SI || 4 utrumque K | iusta G | coherent S || 5 andromede S | umerus DKG

- dem utrique iacent alterutrus v. 386—388). *τούτων δὲ ἐκά-*
partem commutantes; et unus τερος κείται ἐν ἐκατέρωι μέρει
quidem aquilonius, alter vero διαλλάσσω· ὃ μὲν γὰρ βόρειος,
australis vocantur. habent au- *ὃ δὲ νότιος κ(αλ)είται. ἔχουσι*
5 *tem Vinculum conexum inter* *δὲ Σύνδεσμον ἕως τοῦ ἐμπρο-*
alterutrum usque ad Arietem. *σθίου ποδὸς τοῦ Κριοῦ.*
2. Habet quidem aquilonius *ἔχουσι δ' ἀστέρας ὃ μὲν βό-*
stellas duodecim et in linteo ρειος ιβ' καὶ ἐπὶ τοῦ μνίου β',
duas, australis autem quindecim. *ὃ δὲ νότιος ιε', τὸ δὲ λίνον αὐ-*
10 *linteum quoque eorum, τῶν, ὧι συνέχονται, ἔχει ἀστέ-*
in quo continentur, habet stel- *ρας ἐπὶ τοῦ βορείου γ', ἐπὶ τοῦ*
las ad aquilonem tres, ad νοτίου γ', πρὸς ἀνατολὰς γ', ἐπὶ
occasum tres, ad orientem τοῦ Σύνδεσμου γ'. οἱ πάντες
tres, in Conexum tres. omnes τῶν δύο Ἰχθύων καὶ τοῦ Σύν-
15 *XLI.* *δέσμου ἀστέρες μγ'.*

<DE PERSEO v. 248—253>

Utrique pedes generum designant | Persei humero superum
differentes. | ipsique ad aquilonem feruntur circiter alterni, | et
hic quidem dextra leuaque extenditur ad | soceri sedem, quando
20 autem pedibus sectatur | vestigia pulverulentis communi patris.

ti
2 par. m P | 5, 6 inter arieten usque 3 διαλάσσω B, διαλ (fol 139 a inc)
ad arietem P | 11 continetur P | 13, 4 διαλλάσσω Vi | 4 suppl Fell, cf l |
ad orientem tres om B | 17—20 (pul- 8 καὶ ἐπὶ τοῦ μνίου BVi; delet Fell |
verulentis) bis scripta P | 17 generum 9 λίνον BVi | 15 λθ' con Fell, cf l
pedes loco altero P | hii uero bis P |
17, 8 humero superum differentes —
ἐπωμάδιοι φορέονται | 20 puluera lentis B | communi patris — ἐν Δὲ πατρὶ

2. Habet quidem aquilonius stellae duodecim, australis quindecim. Vinculum
quoque eorum, in quo continentur, habet ab aquilone stellas tres, ab oc-
casa tres, ab oriente tres, in Conexu tres. sunt omnes quadraginta una.
Dextra leuaque Perseus extenditur ad soceri sedem, Cephei videlicet,
s patris Andromedae, cuius pedibus capud praefati Persei haut longe stellarum
ordine constitutum est.

1 quidam S | duodecim K | australis bis K | 2 ad aquilonio G | 3 connexu
GKS | secuntur 'Pisces' delineati et inscripti DGKS | 4 perius G | ostendi-
tur S | coephei G | 5 caput DSI | haud D², aut DK | 6 constitum DG

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

15

ΠΕΡΣΕΩΣ

1. De hunc historia refert inter astra poni propter gloriam. *Περὶ τοῦτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη διὰ τὴν Danae quidem tamquam aurum mixtum Iuppiter genuit eum. Polydectus autem misit eum ad Gorgones inasum quidem a Mercurio et campestris, in quibus per aerem gradiebatur iter. putatur quidem et falcem a Vulcano sumpsisse ex adamante. sicut Aeschylus autem ait carminum poeta apud Phorceses, quas habebant pro custodia Gorgones. et ips(a)e quidem unum habebant oculum.* *Περὶ τοῦτου ἱστορεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη διὰ τὴν Danae quidem tamquam aurum mixtum Iuppiter genuit eum. Polydectus autem misit eum ad Gorgones τὸν. ὑπὸ δὲ τοῦ Πολυδέκτου πεμφθεὶς εἰς Γοργόνας τὴν τε κυνὴν ἔλαβε παρ' Ἑρμοῦ καὶ τὰ πέδιλα, ἐν οἷς διὰ τοῦ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. δοκεῖ δὲ 10 καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος. ὡς <δ> Ἀισχύλος ἐν Φορκίῳ φησὶν (fr 262), ὁ τῶν τραγωιδῶν ποιητῆς, Φορκίδας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. αὐταὶ δὲ ἕνα εἶχον ὀφθαλμὸν καὶ τοῦτον ἀλλήλαις ἐδίδουσιν κατὰ φυλακὴν, τηρήσας δ' ὁ Περσεὺς ἐν τῇ παραδόσει, λαβὼν ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην 20*
- ipsum autem in Tritonide

2 deunc B | istoria referit B | 4 danae P: diane B | 5 mixtum P: mutum B | iupiter B | 6 polidectus B | 7 iussum κυνῆν? | 8 e M. B | campestris — πέδιλα | 9 peragerem B | 12 estilus B, aescylus P | 14 forcesses P | 16, 7 habebat P | 17 oculum B

6 πολυδεύκον BVI || 7 ἐπέμφθη εἰς B Vi; πεμφθεὶς <ἐπὶ τὰς> Heyne Robert || 12 <δ> supplevi e l || 13 φόρκνσι BVI || 14 τραγωιδῶν B || 15 Φορκίδας scripsi: φόρκνσιν ἅς BVI legit l; deleto φόρκνσιν coni Γραίας Gale, τρεῖς δ' Wilam || 16 γοργόνες Vi

1. Dicitur autem fabulose inter astra conlocatus, eo quod Iuppiter in similitudinem aurei imbris se transformans delusa Danae eum genuerit. qui missus a Polidecto iussu Mercurii accepta a Vulcano falce adamantina per aera iter faciens ad Gorgonas perhibetur, quae dum tres sorores fuerint uno oculo, una videlicet pulchritudine utebantur. e quibus uni, 5

1 iupiter G | 2 imbros S | dilusa G | diane eum S, daeneum K | 3 falcae DKS || 4 gorganas DG, gorganas K | que K || 5 fierent DKS | pulchritudine G

- stagnum aquarum, itaque apud Gorgones veniens dormientes abstulit caput Medusae. quem Minerva in pectore posuit suo, Perseum quidem inter astra conlocare fecit. unde habere videtur et Gorgonis caput, ut praedictum est.
2. Habet autem stellas per singula humera nitidam unam, in manus dextrae summitate nitidam unam, in cubitu unam, in summitate manus sinistrae unam, unam dicitur Gorgonis habere [in] caput, in ventre vero unam, in dextro lumbo nitidam unam, in dextro femore nitidam unam, in geniculo unam, in tibia duas, in sinistra manu unam, in Gorgone crinibus tres. omnes decem et novem. iam caput
- καὶ οὕτως ἔλθὼν ἐπὶ τὰς Γοργόνας ὑπνωκυίας ἀφείλετο τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν. ἦν ἡ Ἀθηνᾶ περὶ τὰ στῆθος ἔθηκεν αὐτῆς, τῷ δὲ Περσεῖ τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν. ὅθεν ἔχων θεωρεῖται καὶ τὴν Γοργόνος κεφαλὴν.
- Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς α', ἐφ' ἑκατέρῳ ὤμῳ λαμπρὸν α', ἐπ' ἄκρας τῆς δεξιᾶς χειρὸς λαμπρὸν α', ἀγκῶνος α', ἄκρας χειρὸς ἀριστερᾶς α', ἐν ᾗ τὴν κεφαλὴν δοκεῖ τῆς Γοργόνος ἔχειν,
- δεξιῷ μηροῦ λαμπρὸν α', γόνατος α', ἀντικνημίου α', περὶ τοὺς Γοργόνος πλοκάμους γ'.

1 agnum a caput aquarium B | apud om B | 3 capud meduse B | quam B | 4 minervam p. B | 6 collocare B | 8 praedictum P | 11 manu dextre B | 12 cubito P | 13 sinistre B | 14 gorgones P | 16 vero om P | 22 XVIII P | iam — ἡ δὲ (ἡδὴ)

2 ὑπνωκυίας BVi | 7 θεωρεῖται Vi

quae Medusa dicebatur, capud abstulit et Minervae tradidit. quod illa in suo pectore, Perseum vero inter sidera conlocasse opinatur.

2. Habet autem stellas in singulis humeris singulas, in manu dextra nitidam unam, in manu sinistra unam, in cubito sinistro unam, in Gorgonis capite unam, in ventre unam, in dextra parte lumborum nitidam unam, in dextro femore nitidam unam, in genu unam, in sinistra tibia duas, in Gorgonis crinibus tres, in tibia unam, in sinistro femore unam, in sinistro genu

1 que DG | media S | caput DS | abstulit GK | minerve GS | pro illa G | 2 suoque S | s. pecto pectore P. D | sydera S | apinatur K | 3 umeris D | 4 in m. s. u. om GK | unam post c. s. om S | 7 tibi SI | in s. genu unam om S, genu om D

et falx absque astra videtur, ἡ δὲ κεφαλὴ [ἡ] <καὶ> ἡ [δ']
inter nubium autem vertigi- ἄρπη [ἔχουσα εἰ] ἄναστρος ὀρε-
nem putatur videre. ται, διὰ δὲ νεφελώδους συστρο-
φῆς δοκεῖ τισιν ὀρεῖσθαι.

<DE PLIADIBVS v. 254—267 (cf p. 229, 4—7) 5
omissis 262, 3; de versibus 265—7 cf graeca l. 15—17>

Coarte quidem pluresve conveniunt omnes | Pliades videntur.
quas equidem universas | chorus habentur, et ipsas quoque con-
spicere iugiter. | in septem personis hominum cognoscuntur, |
sex quidem coram oculis videntur, | ut Iovis ait. una quippe 10
perdidit claritatem stella, | ex quo a generationibus audivimus,
ut ipse | ait. septem quidem illae assiduae vocantur. | quae qui-
dem pusillae et sine lumine videntur [*has et Vergilias vocant*].

ΠΑΡΙΑΔΩΝ

Μεγίστην δ' ἔχουσι δόξαν ἐν 15
τοῖς ἀνθρώποις ἐπισημαίνουσai
καθ' ὥραν (Aratus v. 264—267).

3. Ipparchus septem inquit stel- 3. Θέσιν δὲ ἔχουσιν εὖ μάλα
las iuges bene iacentes trian- κείμεναι κατὰ τὸν Ἰππαρχον
guli speciem demonstrant. τριγωνοειδοῦς σχήματος (cf 20
p. 137).

2, 3 vertigine B | 7 ἄγχι δὲ οἱ σκαίης 1 ἡ alt om Vi | 1, 2 interpolata delet
ἐπιγουνίδος ἥλιθα πᾶσαι v. 254 | vi- Fell, cf 1 | 2, 3 ὀρεῖται delet Robert,
dentur — φορέονται | 8 χῶρος ἔχει | cf 1 | 14 πλειάς B | 15—20 μεγίστην —
9 septem in P | septem personis — σχήματος post p. 230, 12 scripta: traieci
ἐπτάποροι | 10 quorum oculis B | Iovis ad 1 | 18—20 θέσιν — σχήματος seclu-
B | una quidem P (= οὐ μὲν πως) | 11 dunt post Fellum editores, at cf Anal
stellae P | generacionibus B | 12 ait — Eratosth p. 15—17
εἴρεται | quidem post ipse B | ille B |
assidue B | om Pliadum nomina (v. 262, 3) hoc loco, in commentario supple-
turus cf p. 250 | 13 pusille B | seclusi ex Isidoro l c sumpta, item p. 229, 2 |
18 inquit septem B | 19 iugēs B

unam. sunt in summa decem et novem. capud autem et falx absque
astris sunt.

[Quas Greci a pluralitate Pliadas, Latini ab eo quod vere exoriantur,

1 caput D | flax K, fax S | 2 sequitur 'Perseus' delincoatus (genu sinistro
inclinato D) et inscriptus DGS, sine inscriptione K | 3 pluralite S | veri G

et Aratus quidem (v. 257. 265) septem infit esse, septima autem vix intueri potest; hae et aestu et hieme incipiunt [*ideo et Vergiliae, quod ver oriantur*], propter quod et addidit dicens (v. 259—261. 258) ‘una quippe quomodo perdidit claritatem
 5 stella, et aliud quod Iovis ait, eo quod esse cassa ut est septem-
 que esse aspectu oculis, quae sex ab hominibus coniunct(a)e videntur.’ — alii vero qui iam putant fugiens prae timore Orionis. — Aratus autem in ‘Divinis’ (*Aratea* p. 233) ait primum
 10 persecuta a Sole Electra non sustinens videre casus pronepotum fugit; unde illam per quod tempora parere dissolutis crinibus propter luctum et ita cognominari eam stellam ‘Co-

1 actus B | 2 vix B | hae B | aestu B | hyeme P | 3 vergiliae B | oriatur B | et om P | 3, 4 dicen sono B | 4 claritate P | 5 Ioves B | 5, 6 cassa autem septem-que B | 6 oculisque B | 7 an vero Pliadem p.? | ramputant P | pre P | 8 ἐν τῷ εἰς θεόπροπον ποιήματι, cf schol graeca ad h l | 9 persecute P | Sole cf graeca φνεῖν καὶ μὴ ὑπομεῖναι ὁδεῖν τὴν Ἴλιον ἀλίσκομένην | Ilectra P | 10 fugiit P | parare B | 11 stella B

Vergilias vocant.] sunt septem stellae, quarum septima, ut ait Aratus, vix intueri potest. quam quidam fabulose gentilium prae timore Orionis fugisse putant, quidam a Sole persecutam arbitrantur vocatamque Electram, quae non sustinens videre casus pronepotum fugerit; unde et illam dis-
 5 solutis crinibus propter luctum ire adserunt et propter comas ‘Cometem’ appellari. nonnulli vero Meropen esse autumant, quae nupta a quodam viro nominata sit Ypodamia. sunt enim hae septem stellae ante genus Tauri, quae occasu suo hiemem, ortu aestatem primaeque navigationis tempus ostendunt (cf *Aratus* v. 266, 7).

1 virgiliacas G, ut vi(e) Srgilias DS, vergilius K; cf p. 224². *Eandem habes corruptelam, qua Vergilius inter sidera transfertur, in Columbae maioris hymno a verbis ‘Altus prositor’ incipiente* (JH Todd, *The book of hymns of the ancient church of Ireland, fasc. II* [Dublin 1869] p. 246 sq.) v. 116—121: vagatur ex climatico Orion coeli cardine | derelicto Virgilio astrorum splendidissimo (-um?) | per metas Tethis ignoti orientalis circuli | girans certis ambagibus redit priscis redivitibus, | oriens post biennium, vesperugo in vesperum | sumpta in problematibus (alii proplasmatis) tropicis intellectibus || 1 septina D (corr D²) | 2 fabulosae D | pre D | 3 ylectram DGK, ylectam S | 4 que D, queque S | non om G | videri G | fugierit D (corr D²) K | 5 irae S | asserunt S | 6 appellare D, apellari G | autumnant G | 7 vi K | haec DS, hec G | stelle SI | anta S | ianuam GKS | 8 que D | hyemem SI | estatem SII | primeque DK | 9 secuntur septem ‘Vergiliae’ delineatae et inscriptae DGS, spatium vacuum K

mitem'. — quidam autem illam, quae non paret, Meropen esse dicunt nupta(m) a quodam viro nominari Ippodamia(m).

1. Ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ Ταύρου τῆς καλουμένης ξάχεως ἡ Πλειάς ἐστιν. συνηγμένης δ' αὐτῆς εἰς ἀστέρας ἑπτὰ λέγουσιν εἶναι τῶν Ἀτλαντος θυγατέρων, διὸ καὶ ἑπτάστερον καλεῖται. 5 οὐχ ὀρῶνται δὲ αἱ ἑπτὰ, ἀλλ' αἱ ἕξ, τὸ δὲ αἷτιον οὕτω πως λέγεται. τὰς μὲν γάρ φασι θεοῖς μιγῆναι, τὴν δὲ μίαν θνητῶι. τρεῖς μὲν οὖν μιγῆναι Διὶ, Ἡλέκτρῳ, ἕξ ἧς Δάρδανος, Μαίαν, ἕξ ἧς Ἑρμῆς, Ταῦγέτην, ἕξ ἧς Λακεδαιμῶν, Ποσειδῶνι δὲ δύο μιγῆναι, Ἀλκυόνῃ, ἕξ ἧς Ὑριεύς, Κελαινώ, ἕξ ἧς Λύκος. Στε- 10 ρόπη δὲ λέγεται Ἄρει μιγῆναι, ἕξ ἧς Οἰνόμαος ἐγένετο, Μερόπη δὲ Σισύφωι θνητῶι, διὸ παναφανής ἐστιν.

DE LYRA (v. 268. 9)

Lyra, etsi parva ipsa, tamen virtutes habet. | Mercurius appellavit eam lyram. 15

ΛΥΡΑΣ

1. Haec quidem ponitur et inter Ἀὕτη ἐνάτη κεῖται ἐν τοῖς astra et in musicis. condita ἄστροις (p. 134). ἔστι δὲ Μου- primum quidem a Mercurio σῶν. κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν de testudine propter Apol- πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χε- 20 linis boves, habuit autem λώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν,

1, 2 quidam — Ippodamia cf l. 12 || 1 quem n. B | ni eropene est B || 2 cf rec int et Robert h l

4 ζ' Vi || 5 ἑπτάπορος coni Wilam, cf p. 212 b 7 || 6 ζ' Vi | 5' Vi || 7 ξ post γὰρ supplent editores praeter Fellum || 10 λεῦκος BVI: corr Heyne ad Apollod p. 272 || 12 cf l. 2

13 titulum om P || 14 lira B | virtu- 16 λύρα B
tes = ἄρ' ἔτι (ἀρετή) || 15 liram B ||
17 hec B | et ante i. om B | vides
quid l e male intellectis graecis effe-
cerit || 20, 1 apollonis B

1. Lyram denique gentilium opinio inter astra conlocatam dicit propter honorem Mercurii, qui eam condidisse ad similitudinem testudinis fertur.

1, 2 cf Isid l c 36 || 1 liram D | deni quae K | opinione GSII | dicunt GS || 2 testitudinis S

chordas septem de Atlantes. ἔσχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν
mutavit eam iterum Apollo et Ἀτλαντίδων. μετέλαβε δὲ αὐ-
compositam tradidit Orphei, τὴν Ἀπόλλων καὶ συναρμοσά-
eo quod esset Calliope filius, μενος ᾠδὴν Ὀρφεὶ ἔδωκεν, ὃς
5 unius ex Musis, fecit autem Καλλιόπης υἱὸς ὢν, μιᾶς τῶν
ei chordas novem in numero Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς
Musarum et protulit amplius ἑννέα ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν
inter omnes hominibus glori- ἀριθμοῦ καὶ προήγαγεν ἐπὶ
ficatum ita, ut et opinionem πλεόν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξα-
10 . . . de eo talem, quoniam et ζόμενος οὕτως, ὥστε καὶ ὑπό-
petras et bestias vocabat per ληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύ-
την, ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ
θηρία ἐκίλει διὰ τῆς ᾠδῆς.

canticis. ad inferos autem
15 descendit et vidit illic, qua-
liter esset. Liberum patrem ὃς τὸν μὲν Διώνυσον οὐκ ἐτίμα,
iam non honoravit, a quo fue-
rat glorificatus, Solem autem τὸν δὲ ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν
maximum deorum nominavit. ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα

1 cordas B | deathalantes B || 2 eum 2 ἀτλαντηρίδων BVi: corr Muncker |
B || 3 Ὀρφεὶ || 4 esse B || 6 cordas BP | μετέλαβε BVi: corr Unger || 3 ἀπόλων
an a n. ? || 8 omnes om P || 9 et om B || B || 4 δέδωκεν BVi || 5 ᾧ Vi || 13 ἐκάλει
10 deo B || 11 vocabat — ἐκίλει (ἐκίλει) || BVi, legit l: corr Koppiers || 19 ἀπόλ-
15 illuc vidit B || 17 honoravit BP²: λων Vi
honorificavit P || 19 nominavit — ἐνό-
μιζεν

[regrediente igitur Nilo ad suos meatus inter cetera animalia relicta
etiam testudo est, quae, cum putrefacta fuisset et nervi eius extensi intra
corium remansissent, percussa a Mercurio sonitum dedit.] in cuius simili-
tudine Mercurius lyram fecit et Orpheo tradidit, eo quod esset unius ex
5 Musis, id est Calliope, filius. fecit autem ei cordas novem iuxta numerum
Musarum. tantae namque dicitur dulcedinis in modulando fuisse, ut
arbores saxa bestias atque inferos commovisse putetur. qui cum Solem
iuxta illorum falsissimam opinionem maximum deorum honoraret, Liberum

1—3 *seclusi ex Isidoro III 21, 8 sumpta, cf Robert p. 202²* || 1 meatos G ||
2 que D | post putrefacta 5 *litt rasura* K || 3, 4 similitudinem G || 4 lyram D,
litteram S | orfeo D, horfeo S | tradedit K | unus D² S || 5 idem K | call(aly) G | iope
DGKS | faecit K | ei om DS || 6 tante S | dulcidinis K | modulando DGSI, modu-
landos K *primitus* || 7 bestiae S | putaetur SI | quae S || 8 oppinionem K

surgens quidem nocte ad auroram in monte, quae vocatur Paggeum, expectabat ortum solis, ut videret Solem primum deum. Liber pater iratus ei misit Bassares, ut ait Aeschylus carminum poeta, et dissipaverunt eum, et <Musae> membra discerpta sepelierunt

in inferioribus. lyram autem non habentes obsecraverunt fieri ad memoriam patris seu organi compositionem.

προσηγόρευσεν, ἐπεγειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἐωθινὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον <ἀνιῶν> προσέμνετὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον 5 πρῶτον. ὅθεν ὁ Διώνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἐπεμίψε τὰς Βασσαρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύλος ὁ ποιητής (p. 9 N.), αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη 10 διέρριψαν χωρὶς ἑαστον. αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγούσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. τὴν δὲ λύραν οὐκ ἔχουσαι ὅτῳ δώσει(α)ν τὸν Δία 15 ἠξίωσαν καταστερίζειν, ὅπως ἔκλινον τε καὶ αὐτῶν μνημόσυνον τεθῇ ἐν τοῖς ἄστροις. τοῦ δὲ ἐπινεύσαντος οὕτως ἐτέθη. ἐπισημασίαν δὲ ἔχει ἐπὶ τῷ 20 ἔκλινον συμπτῶματι δυομένη καθ' ὥραν.

2. Habet autem stellas in utroque pectines unam, in singu-

ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῶν κτενῶν ἑκατέρων α', ἑφ' ἑκάστου

1,2 aurora P || 2 quae P: que B || 6 bassares B || 6,7 esclus B || 9 discerpta B || 13 inferioribus = τοῖς Λειβήθροις | libram B || 15 obsecraverant B || 17 compositiōnem B

1 προηγόρευσεν Vi || 4 suppl Wilam; ἰῶν suppleverat Heyne || 15 suppl Struve || 16 καταστερίζειν BVI

autem patrem, a quo fuerat glorificatus, minime glorificaret, sedens in monte Paggeo, expectans Solis ortum, missis a Libero patre passeribus membratim discerptus et in inferioribus sepultus.

2. Habet stellas in utroque pectine singulas, in cacuminibus cornuorum singulas, in humeris singulis (I), in fundo I, in dorso unam. fiunt VIII. 5

2 puggeo GS, pugeo K | exspectans S | legit Bassares, cf 1 | 3 discerptus GS | inferioribus S | sepultus est S || 4,5 habet — VIII D: om GKS || 4 quacuminibus D: correxi; textum interpretis ad imaginem delineatam immutavit interpolator || 5 d. uno D | sequitur 'Lyra' delineata et inscripta DGS, sine inscriptione K

los pedales unam, in modulo *πήχεως α', ἀκρωτηρι δμοίως α',*
 unam, in utraque humera *ἐφ' ἐκατέρων ὤμων α', ἐπὶ ζυ-*
 unam, in iugo unam, in tym- *γοῦ α', ἐπὶ τοῦ πυθμένος α'*
 pano unam candidam etsplen- *λευκὸν καὶ λαμπρόν. τοὺς πάν-*
 5 didam. omnes VIII. *τας θ'.*

⟨DE AVE MAGNA v. 275—281⟩

Iam enim ad vitam percurrit aeolus Cygnus, | sed ἡερόεις ita
 consequitur | astris quidem magnis ipsique non obscuri. | sed hic
 serenum cum esset cygno adsimulatus | sinister in aliam dedu-
 10 citur | Caephei regionem, | pinnis evolans celeris praecellit Equo.

KYKNOY

1. Hic magnus vocatur, quem *Οὗτός ἐστιν ὁ καλούμενος μέ-*
 Cygnum putant. dicitur au- *γας, ὃν Κύκνωι εἰκάζουσιν. λέ-*
 tem, quod Iuppiter huic Cygno *γεται δὲ τὸν Δία ὁμοιωθέντα*
 15 adsimulatus *τῷ ζώῳ τούτῳ Νεμέσεως*
ἐρασθῆναι, ἐπεὶ αὐτὴ πᾶσαν
ἤμειβε μορφήν, ἵνα τὴν παρθε-
νίαν φυλάξῃ, καὶ τότε κύκνος
γέγονεν. οὕτω καὶ αὐτὸν ὁμοι-
 20 *ωθέντα τῷ ὀρνέῳ τούτῳ*
εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς
 evolare in Ramnum Atticae

1 pedes B || 3, 4 tymphano B, tim-
 pano P || 7 vitam = Ζητή | precurrit
 P | heolus B | cignus BP | ἡερόεις
 scripsi: heroes B, erohes P || 8 astres
 B | non om B || 9 cum esset = ποτήν
 (ὄτ' ἦν?) | cycino B, cincipino P | ad-
 similatus P | sinister = οὔριος | 10 sce-
 leris B | precellit B || 13 cicinum B,
 cycynum P || 14 iupiter B | cicino B,
 cycyno P || 15 adsimilatus BP || 21
 ram///num P | attice B

1 α' prius delet Robert, cf 1 | ἀκρωτη-
 ριον coni Robert, ἀκρότητι Fell || 5 ἡ
 coni Robert || 11 κύκνος B || 12 οὔτον
 Vi || 12, 3 Ὀρνιθος igitur inscriptum
 olim fuit, hinc 1 inscripsi; (ὀρνις) μέ-
 γας Heyne || 13 indicat certam ima-
 ginem || 18 κ. τὸ τέλος κ. coni Robert

1. Cygnum dicunt inter astra constitutum, eo quod Iuppiter cygno adsimu-

1 cicinum D, cycnum K, cignum S | constitum D | iupiter G | cicno D,
 cycno K, cigno S | adsimilatus GKSI

regionis ibique Nemesiam Ἀττικῆς καὶ ἐν τῇ Νέμεσιν
violare. illa autem peperit φθείραι. τὴν δὲ τεκεῖν ὠϊόν,
ovum, ex quo nasceretur He- ἐξ οὗ ἐκκολαφθῆναι καὶ γενέσθαι
lena, sicut in historia refert τὴν Ἑλένην, ὥς φησι Κράτης ὁ
Crates poeta. pro eo quod ποιητής. καὶ διὰ τὸ μὴ μετα- 5
transfiguratus ita in caelo vo- μορφωθῆναι αὐτὸν ἀλλ' οὕτως
litare figuram habens cygui, ἀναπτῆναι εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
quem et posuit inter astra vo- τὸν τύπον τοῦ κύκνου ἔθηκεν
lantem. ἐν τοῖς ἄστροις. ἔστι δὲ ἑπτά- 10
μενος, ὅλος τότε ἦν.

2. Habet autem stellas in capite Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς
quidem splendidam unam, in κεφαλῆς λαμπρὸν α', ἐπὶ τοῦ
collo splendidam unam, in τραχήλου λαμπρὸν α', ἐπὶ τῆς
dextra ala V (unam nitidam δεξιᾶς πτέρυγος ε', 15
erga collum), in sinistra si-
mili modo quinque, in cor- ἐπὶ τοῦ σώματος δ',
pore unam, in ortopigio unam. ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου α', ὅς ἐστι
omnes novem. μέγιστος.

⟨DE AQUARIO v. 282—285⟩

Hunc post tempore Pisces utrique pascuntur | Equum. utrique 20
capite manus Aquarii | dextra levaque tenditur, posteriora quidem
Capricornius | dividitur. ipse autem primus evacuatur magis.

2 illa^h P | 3, 4 helena B: aeolus 4 est Κρατῖνος (p. 47 K.), servavi
P | 7 cicini B, cyni P | 20 uti c. B || traditam formam, cf p. 148a 1 | 15 sq.
21 aquari P | leva^hque P | pisteriora nolui numeros ad 1 supplere nec cor-
P | 22 capricornus B | evacuatur = rigere
καὶ νεῖσθαι (κενοῦται)

latus evolaverit in Ramnum Atticae regionis ibique Nemesiam violaverit.
quae peperit ovum, ex quo nata est Helena, sicut refert Crates poeta.

2. Habet autem stellas in capite clara(m) una(m), in utroque ala quinas,
in corpore I, in cauda I. fiunt XIII.

1 ramum S | attice DS, atthicae G, atice K | nemoesiam G, nemessiam S ||
2 que G | elena DS | refret K | 3 habet autem stellas *omissis ceteris* GKS ||
4 sequitur 'Cygnus' delineatus et inscriptus DGS, delineatus K

ΥΔΡΟΧΟΟΥ

1. Hic videtur vocari ab ipsa *Οὗτος δοκεῖ κεκληῖσθαι ἀπὸ*
 actione Aquarius. tenens *τῆς πράξεως Ὑδροχόος· ἔχων*
 enim manibus stat vinum *γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόῃν καὶ ἔκχυσιν*
 5 effundens in tellum et effu- *πολλὴν ποιεῖται ὕγρου· λέγουσι*
 sionem facit multam humoris. *δέ τινες αὐτὸν εἶναι τὸν Γανυ-*
 quidam autem dicunt eum *μήδην ἱκανὸν ὑπολαμβάνοντες*
 esse Ganimedem satis aesti- *σημεῖον εἶναι τὸ ἐσχηματίζεσθαι*
 mantes signum fieri huic idolo *τὸ εἶδωλον οὕτως, ὥσπερ ἂν*
 10 quod figuratur, quale effusor *οἰνοχόον χέειν· ἐπάγονται δὲ καὶ*
 vini potest. addunt quoque *τὸν ποιητὴν μάρτυρα διὰ τὸ*
 et poetam testificantem, quod *λέγειν αὐτόν (Π XX 233 sq.),*
 Iovis eum transtulit propter *ὥς ἀνεκομίσθη οὗτος πρὸς τὸν*
 nimiam pulchritudinem, ut *Ἄλλα κάλλει ὑπερενέγκας, ἵνα οἰ-*
 15 vinum effundere sit dignus *νοχοῇ, ἄξιον κρινάμετων αὐτὸν*
 iudicatus a diis, et quia in- *τῶν θεῶν, καὶ ὅτι τέτευχεν ἀ-*
 petravit immortalitatem. ho- *θανασίας τοῖς ἀνθρώποις ἀ-*
 minibus quidem ignotus erat. *γνώστου οὕσης· ἡ δὲ γινομένη*
 inter astra autem putatur *ἔκχυσις εἰκάζεται τῷ νέκταρι,*
 20 certum esse. effusio vero, *ὃ καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν πίνεται*
 quae fit, aestimatur per deum *εἰς μαρτύριον τῆς εἰρημένης*
 fieri. putatur quidem habere *πόσεως τῶν θεῶν ὑπολαμβά-*
 in effusionem caeleste donum *νοντες τοῦτο εἶναι.*
 25 aestimantes fidem eius apud
 deum.

4 statu B | 6 humoribus B | 8 canimodem P | 8, 9 estimentes BP | 10 quod f. P: perf. B | 12 poetem B | 13 ioves B | 15 inter effundere et sit lacuna 5 fere litt P | dignum B | 16, 7 impetravit B | 20, 1 vereque B | 21 estimatur B | 23 effusione P | celestem B | 24 estimantes B

1 ὕδροχόος B | 6, 7 γανυμήδην B | 13 ἂν. οὕτως BVi: corr Robert | 15 κρῖνειν BVi: corr Schaubach | 16, 7 ἀθανασίαν BVi | 17, 8 ἀγνωστον οὖσαν B Vi | 21—23 εἰς — εἶναι secludit Heyne, cf l | 21 post μαρτύριον addit Fell (ὥς τινες λέγουσι)

1. Porro Aquarius. quem [nos propter imbres mensis ipsius sic nominamus, gentiles autem] arbitrantur Canimodem fuisse et ob nimiam pulchritudinem inter astra conlocatum a Iove et, ut vinum sit dignus fundere, iudicatum a diis.

1, 2 seclusi ex Isidoro 32 sumpta | 2 canimidem G | pulchritudinem G | 3 ut om DS

2. Habet autem stellas in capite obscuras duas, in utraque humera unam, in alterutra cubita unam nitidam, in summis manibus unam, per singulas mammas unam, sub mammas ex utraque parte unam, in sinistro lumbo unam, in utroque genu unam, in dextera tibia unam, in singulis pedibus unam. omnes XVIII.
- Εχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀμυροὺς β', ἐφ' ἑκατέρων ὤμων α' ἀμφοτέρους μεγάλους, ἐφ' ἑκατέρῳ ἀγκῶνι α', ἐπ' ἄκρας χειρὸς δεξιᾶς λαμπρὸν α', ἐφ' ἑκατέρου μαστοῦ α', ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἑκατέρωθεν α', ἀριστεροῦ ἰσχίου α', ἑκατέρου γόνατος α', δεξιᾶς κνήμης α', ἑκατέρῳ ποδὶ α'. 10
- effusio autem aquae fit dextra levaque, in quo duae splendidae sunt, ceterae vero planae.
- ἡ δὲ ἔκχυσις τοῦ ὕδατος ἐστὶν ἐξ ἀριστερῶν, ἔχουσα ἀστέρας β', οἱ εἰσι λαμπροί. 15

⟨DE CAPRICORNIO v. 286—299 *omissis* 289. 292, 3. 295⟩

Nuncupatur Capricornius, ut vertatur hiemes. | in longitudine autem circumdiluit mare | cadens ab alto iactatus fluctibus | superfundit neque nocte sine timore iuxta Aurora | veniet | navigio pessime periclitantur, | ut neque natantes evadere possent, | quotiens ab alto mare revoluti | ad litora usque vertuntur, quidam per | fluctibus. parvi autem in ligno transeunt mare.

2, 3 utroque humero B || 10 dextra 4 ἑκατέρων ἀγκῶνι Vi || 14 ἐξ ἀστέρων λα' ἔχ. conl Robert
B || 14, 5 due splendide B || 15 caetere B || 16 pro planae *schol* AP obscurae ||
B || 16 *pro* planae *schol* AP obscurae ||
18—23 *post p. 288, 15 scripta: traieci* || 18 nuncupatur — κέκλιται (κέκληται), *cf p. 207, 15* | capricornus B | hyemes P (= ἔς) || 18, 9 in longitudine — μή κελ· νῶι || 19 cadens — πεπταμένῳ (πίπτοντι); candens B || 22 quociens B | litura B || 23 longo B

2. Habet stellas in capite obscuras II, in umeris claras singulas, in sinistro cubito I claram, in dextro cubito I et in manu I, in mammis singulas, in dextro crure I, in pedibus singulas claras. summa XII. — effusio aquae notata est ex stellis XXX, ex quibus duae clarae, ceterae obscurae sunt.

1 habet stellas omnibus ceteris *omissis* GK, omnia om S || 4, 5 due clare ceterae obscure D || 5 *sequitur* 'Aquarius' urnam effundens *delineatus et inscriptus* DGS, *delineatus* K

(ΑΙΓΟΚΕΡΩΤΟΣ)

1. Hic est qui figura similis caprei; pro eo quidem pos-
tus est. habet ergo bestiae
5 posteriora cornua in capite. mēρη καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κε-
honorificatus est quippe, eo φαλῇ. ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύν-
quod connutricius fuerat Io- τροφος εἶναι τῷ Διί, καθάπερ
vis, sicut Epimenides ait, qui Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικά ἰστο-
partes Crete conpingit, quia ρῶν φησιν (cf Aratea p. 342sq.),
10 cum illo erat, quando super ὅτι ἐν τῇ Ἰδμῇ συνῆν αὐτῷ,
Titanas militabatur. hic vi- ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευ-
detur adinvenire coclam, σεν (οὗτος δὲ δοκεῖ εἶρεῖν τὸν
quando hostes excoriorum κόχλον, [ἐν] ὧι τοὺς συμμαχοὺς
terruit, et per eius sonitum καθώπλισεν), <ῆ> διὰ τὸ τοῦ
15 Titanas exterritos fugavit. ἤχου Πανικὸν καλούμενον, ὃ οἱ
adprehendens autem princi- Τιτᾶνες ἔφευγον. παραλαβὼν

3 caprael P | 4 bestie B | 7 con-
h
nutritus B | 10 ipso P | 12 coclam P,
quodam B | 13 excoriorum *non ex-*
trico | 15 exterritus B | 16 adpraehen-
dens B

1 Πάν inscribit B, deest inscriptio
Vi | 3 αἰγὶ πανί Vi | γὰρ pro δὲ coni
Wilam | 4 θηρίου BVi; ἰχθύος coni
Fell, θαλασσίον Roscher (Anal philol
1895 p. 338) | 5 μέρατα Vi | 6, 7 σύν-
τροφον BVi | 12—13 verba οὗτος —
κόχλον post μητέρα p. 238 b 3 traicít
Robert | 13 κόχλον Vi | [ἐν] seclui et 14

<ῆ> supplevi (cf Hyg II 28 'hic etiam dicitur, cum Iuppiter Titanas oppug-
naret, primus obicisse hostibus timorem, qui Πανικός appellatur, ut ait Erato-
sthenes. hac etiam de causa eius inferiorem partem piscis esse formationem,
et (aut corrigas) quod muricibus hostes sit iaculatus pro lapidum iactatione.'
Germanicus fr III v. 105 sqq. 'Aegoceros — tremuloque nitore flagrantis teli
mortalia lumina vincet') | 14 καθώπλιζεν coni Robert | 14—16 verba διὰ τὸ —
ἔφευγον post κόχλον l. 13 traicít Robert sic immutata οὗ τὸν ἤχον Πανικὸν
καλούμενον οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον; <καὶ> διὰ — καλ. οἱ T. ἔφευγον coni Roscher

1. [Capricornus sane, qui cum cauda piscis pingitur, eo quod huius mensis,
in quo per eum sol currít, última sint pluviosa.] quem fabulae a Iove
inter astra conlocatum ferunt propter capream matrem eius, quae dicitur
fuisse nutrix Iovis, sive quod cum illo fuerit, quando super Titanas
5 militabant, et adinvenit coclam, ex cuius sonitu hostes exterruerit atque

1, 2 — Isid 81 | 1 capricornius S | eo om G | ulus K | 2 iovae S | 3 in
D | preter D | que K | 5 militabat G | caudam G, quodam S | adque K

patum inter astra eum posuit et capream matrem eius. *αὐτὸν ἔθηκε καὶ τὴν αἶγα τὴν*
 propter coclam autem in *μητέρα. διὰ δὲ τὸν κόχλον τὸν*
 mari monstruosum signum *θαλάσσιον παράσημον ἔχει ἰχ-*
 habet piscis caudam. *θύος.* 5

2. Habet autem in utraque cornua stellas duas, *ἔχει δ' ἀστέρας ἐφ' ἑκατέρου κέρατος*
 in capite duas, in collo splendidas tres, in pectore III, *α' λαμπρόν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς β',*
τραχήλου γ', στήθους β', ἐμ-
 in anteriore pede unam, in *προσθίου ποδὸς α', ῥάχεως ζ',* 10
 summo pedis unam, in spino *γαστροῦς ε', οὐρᾶς β' λαμπρούς.*
 septem, in ventre quinque, *τοὺς πάντας κβ'.*
 in cauda duas. omnes XXVI.

⟨DE SAGITTARIO v. 300—310⟩

Quin etiam adhuc antea in mare multa passus | Sagittarius 15
 hiemis tempore Sagitta | vesper terraneus confidere nullatenus
 nocte. | signum quidem ab hora mensis illius | Scorpio oritur. |
 sic enim post Sagittam iuxta stimulum | Sagittator. paululum

3 coloca B | 4 mare B | 7 cf rec 3 κόχλον VI | 3, 4 τὸν θαλάσσιον
 int | 11 pedis scripsi, cf rec int et scripsi: ἐν τῇ θαλάσση BVI | 4 εὐρεῖν
 graeca: eius BP | 13 numeros non post θ. et οὐραν post ἰχθύος supplet
 mutavi, cf graeca et rec int | 15 ante Heyne | 7 cf rec int | 12 numeros nolui
 B | 16 hyemis P | sagitta B | v. 301 tentare, cf l et rec int
 Τόξον ὅτ' ἡέλιος καίη καὶ Πύτορα
 Τόξον | 16, 7 v. 302 ἐσπέριος κατάγοιο,
 πεποιθὼς οὐκέτι νυκτὶ | 18 sagittatur B, cf p. 206 a 3

fugaverit. quem illic caudam piscis habere fingunt propter marinam
 coclam, de quo prefati sumus.

2. Habet stellas in singulis cornibus singulas, in naso claram I, in capite II,
 sub collo I, in pectore I, in pede priori I, in summitate pedis I, in
 dorso VII, in ventre V, in cauda II claras. summa XXIV. 5

Porro Sagittarius Scorpione oriente ascendit, quo ascendente occidit
 Orion et Cephei manus, in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus est.

1 illic DGKS | cauda S | 2 cauciam SII | qua GK | 3 habet stellas omis-
 sis ceteris GKS | 5 sequitur 'Capricornus' delineatus et inscriptus DGS |
 7 reione K

quippe ab altero venit ipse. | Scorpione oriente ipse ascendit
statim maxime. | honorificatus a capite Canis[que] cauda extrema
noctis | alto magis currit, ipse quidem occidit aurora procedente |
subito Orion et Cephei manus.

5

ΤΟΞΟΤΟΥ

1. Hic est Sagittarius, quem *Οὗτος ἐστὶν ὁ Τοξότης, ὃν*
plures dicunt Centaurum esse, *οἱ πλείστοι λέγουσι Κένταυρον*
alii quidem non dicunt, eo *εἶναι, ἕτεροι δ' οὐ φασὶ διὰ τὸ*
quod non videtur quadrupes, *μὴ τετρασκελῇ αὐτὸν ὀρᾶσθαι,*
10 sed stantem et sagittantem. *ἀλλ' ἐστηκότα καὶ τοξεύοντα.*
centaurus autem nullus sa- *Κενταύρων δὲ οὐδεὶς τόξωι κέ-*
gittam usus est. hic autem, *χρηται. οὗτος δ' ἀνὴρ ὧν σκέλη*
cum esset vir, crura habet
15 equi et caudam *ἔχει ἵππου καὶ κέρκον, καθάπερ*
οἱ Σάτυροι. διόπερ αὐτοῖς ἀ-
πίθανον ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ μάλ-
λον Κρότον τὸν Εὐφήμης τῆς
τῶν Μουσῶν τροφοῦ υἱόν. οἱ-
κεῖν δ' αὐτὸν καὶ διαιτᾶσθαι ἐν
20 *τῷ Ἑλικῶνι. ὃν καὶ αἱ Μοῦσαι*
τὴν τοξέαν εὐράμενον τὴν τρο-
φὴν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποίη-
σαν, καθάπερ φησὶ Σωσίθεος
ut ait Sositheus carminum
poeta filium eum esse Musa-
25 rum. est autem et amplius de *(fr 5 N.). συμμίσγοντα δὲ ταῖς*
Μούσαις καὶ ἀκούοντα αὐτῶν

1 ab altero = *παρότερος* (παρ' *ἐτέρου*) || 2 honorificus P (= *τῆμος cum* τιμ- *confusum, cf p. 205 a 17*) | *seclusi*; Fell || 18 *τρόφον* BVi
v. 308 *κεφαλὴ Κνυσοουρίδος ἀκρόθι*
νυκτός || 4 subito = *ἀθρόος* | orione
BP || 6 sagittarius B || 7 sagittarium esse B || 10 sagittantem B || 11 nullos P
24, 5 cum essemus arum P

1. Sagittarium nonnulli Centaurum fuisse autumant propter equina crura.
quidam negant dicentes numquam Centauros sagittis usos fuisse. Sositheus
autem illum adfirmat filium Musarum fuisse.

1 Sagittarium — autumant om DS || 2 sagittas G | usus DGS || 3 illum
post fil. iterant DS

hoc testimonium, quod omnibus est certum, non solum his, qui in chersone sunt, sed etiam (qui in mari). qui eum scribunt centaurum, delinquant.

ἐπισημασίαις ἐπαινέσαι κρότον
ποιούντα· τὸ γὰρ τῆς φωνῆς
ἄσαφες ἦν ὑπὸ ἐνὸς [Κρότου]
σημαινόμενον (ὁθεν ὁρῶντες
τοῦτον καὶ οἱ ἄλλοι ἐπραττον 5
τὸ αὐτό). διόπερ αἱ Μοῦσαι
δόξης χάριν ἔχουσαι τῇ τοῦτου
βουλευσεί ἤξιωσαν τὸν Δία ἐπι-
φανῇ αὐτὸν ποιῆσαι ὅσιον ὄντα.
καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη 10
τῇ τῶν χειρῶν χρήσει τὴν το-
ξείαν προσλαβὼν σύσσημον. ἐν
δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔμεινεν ἡ
ἐκείνου πράξις. [δ] ἔστι καὶ
πλοῖον αὐτοῦ μαρτύριον, ὅτι 15
πᾶσιν ἔστι σαφές, οὐ μόνον
τοῖς ἐν χέρσῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἐν πελάγει. διόπερ οἱ γράφον-
τες αὐτὸν Κένταυρον διαμαρ-
τάνουσιν. 20

2. Habet autem stellas in capite duas, in costas duas, in arcu duas, in dextro cubito unam, in scapula unam nitidam, in

Ἐχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς β', ἐπὶ τοῦ
τόξου β', ἐπὶ τῆς ἀκίδος β', ἐπὶ
τοῦ δεξιῶν ἀγκῶνος α', ἄκρας

3 ἐν χέρσῳ || 4 supplevi || 5 scri-
bent B || 5, 6 delinquent B || 22 arco B ||
23 cubito B || 24 scapulo B

1 ἐπισημασίας ἐπαινέσθαι BVi:
corr Weesseling (ad Diodorum p. 254) ||
3 delet Wilam || 5 ἐπραττον Vi || 7, 8
δόξης χάριν τυχοῦσαι τῇ τ. βουλήσει
BVi: correxi; δόξης τυχοῦσαι χάριν
τῆς τ. βουλευσεως coni Robert, delet Schaubach || 14 seclusi, cf 1; δ(θεν)
supplent praeter Fellam editores || 15 πλετον vertit 1 || 15—18 ὅτι — πελάγει
delet Schaubach || 16 ἔσται BVi || 23 τοξότον B | ἀκίδος BVi

2. Habet stellas in capite II, in acumine Sagitt(a)e II, in dextro cubito (I),
in manu I, in ventre I clara, in dorso II, in cauda I, in genu priori I,
in summo pede I, in posteriori genu I. fiunt XIV.

1 habet stellas in capite ceteris omnibus omissis GKS | acumine StU:
cacumine D | supplevi e 1 StU || 2 II DStU || 3 renu D | XV StU | sequitur
'Sagittarius' centauri currentis specie delineatus et inscriptus DGK, delineatus K

- spino duas, in cauda duas, χειρὸς α', ἐπὶ τῆς κοιλίας λαμ-
in anteriore geniculo unam, πρὸν α', ῥάχεως β', κέρκου α',
in pede duas. omnes XVI. ἐμπροσθίου γόνατος α', ὀπλῆς
5 reliqui vero septem subtus α' (τοὺς πάντας κ'), τοῦ δὲ
crura similes quidem sunt πλοίου ἐπὶ ἀστέρως ὑπὸ τὸ
posterioribus, quae non ma- σκέλος. ὅμοιοι δὲ εἰσι τῶν ὀ-
nifestantur. Centaurus au- πισθίων μὴ δεικνυμένων δλων
tem, ut praediximus (p. 240 a) φανερών.
non est.

10 <DE SAGITTA v. 311—313>

Est quidem aliud Iaculum missile | similis sagittae, ex quo
vulneratus Cynus | ab interiore aquilone. quod continuo aliud
subsequitur Aquil(a)e.

ΟΙΣΤΟΥ

- 15 1. Hoc est Iaculum, quod per Τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικόν,
arcum mittitur, quem dicunt ὃ φασιν εἶναι Ἀπόλλωνος, ὅτε
Apollinis, quando interfecit δὴ τοὺς Κύκλωπας τῷ Διὶ κε-
omnes cynos, qui Iovis ful- ραννὸν ἐργασαμένους ἀπέκτεινε
20 emit per Asclepium. quem et δι' Ἀσκληπιόν. ἔκρυψε δὲ αὐτὸ
abdidit ad aquilonem. ἐν Ὑπερβορείοις, οὐ καὶ ὁ ναὸς
ὁ πτέρυγος. λέγεται δὲ ὕστερον

2 gen. II P || 8 praediximus P ||
9 non ante est om P || 11 simile P ||
sagitte BP || 12 vulneratus — παρα-
πέπταται | cignus B, cignus P || 13 aquil-
lone B (ἄγεται) || 18 cicinos B, cynos
P (= Κύκλωπας, item rec int; hinc fura-
verant l. 19) || 19, 20 interimit B || 20 has
diplum B, ascliplum P || 21 abscon-
dit P

4 id' conl Fell, ié Robert || 4, 5
τοὺς δὲ λοιποὺς BVI vertit l: corr
Wilam || 5 ζ' B || 14 τόξον B || 16, 7
ὅτε δὴ τοὺς BVI vertit l; ὡς τε τοὺς
conl Heyne, ὡς τοὺς Robert || 22 πρό-
τερον BVI: corr Heyne

1. Iaculum autem, ex quo dicunt omnes cynos ab Apolline interfectos, eo
quod Iovis fulmen fugati fecissent, quod et absconditum ferunt ad aquil-

1 est quo StU | cignus D, cignus KSI | appolline D, apolone S | inter-
fectus K || 2 cf Robert p. 22 adn 43 | fecisset G | absconditum D | f///erunt K
Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

et quando cessavit.

tunc et iaculum adsumptum
est cum fructiferam Cererem.
erat autem super magnitu-
dine Herculis Pontici in quo
propter iustitiam

et in hoc graviter aliquid
ferebat futurum.

unde memoriale de sua lite
Apollo adornavit eum inter
astra.

2. Habet autem stellas [quatuor]
in summo unam et in medio
unam obscuram, in pinnacula
ipsius Iaculi duas. inlustris
quidem est una. omnes
quattuor.

ἀπενηνέχθαι, ὅτε τοῦ φόνου αὐ-
τὸν ὁ Ζεὺς ἀπέλυσε καὶ ἐπαύ-
σατο τῆς παρὰ Ἀδμήτῳ λα-
τρείας, περὶ ἧς λέγει Εὐριπίδης
ἐν τῇ Ἀλκίσιδι (v. 1 sqq.). 5
δοκεῖ δὲ τότε ἀνακομισθῆναι ὁ
δοσιτὸς μετὰ τῆς καρποφόρου
Ἀθήμητρος διὰ τοῦ ἄερος. ἴν
δὲ ὑπερμεγέθης, ὡς Ἡρακλείδης
ὁ Ποτικὸς φησιν ἐν τῷ Περὶ 10
δικαιοσύνης (p. 52 Desw).

ὅθεν εἰς τὰ ἄστρα τέθεικε τὸ
βέλος ὁ Ἀπόλλων εἰς ὑπόμνημα 15
τῆς ἑαυτοῦ μάχης καταστερίσας.

Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ
ἄκρου α', κατὰ τὸ μέσον ἕνα
ἁμυρόν, ἐπὶ τοῦ χηλώματος β'.
εὐσημότατος δὲ ἐστὶν ὁ εἰς. οἱ 20
πάντες δ'.

(DE AQUILA v. 314, 5)

Haec tot magnitudine, pessima quidem advenit | nocte super-
veniente, quam vocant Aquilam.

25

3 cessabit B | 7 ceteram B | 9 Ἡρα-
κλείδης etc | punctici P | 10 iusti-
ciam B | 12 ho B | 13 venturum B |
14 memorialem B | 14, 5 desualitea
pollo BP | 19 pinacula B | 20 iacula
B, -is P | 22 quattuor P: IV B | 24

1 ἀπενηνέχθαι (sic) Vi | 8 Ἀθήμη-
τρος delet Robert | ἄερος B

hec B | 25 quem B

lonem et peracta ac potius sedata lite adsumptum et ad pedes Sagittarii
inter astra conlocatum.

2. Sagitta habet stellas IV. in summo I, in media I, in alia summitate II.

^u
1 sedatam DKS | adsumptum K | 2 inter om D | colulcatum K | 3 habet
stellas ceteris omissis DGKS; reposui quae D post p. 244, 5 exhibet | Sagittae
stellarum enumeratio p. 244 legitur, deinde 'Aquilae' imago in Sagitta se-
dentis inscripta DGS

ΑΕΤΟΥ

1. Haec adportavit Ganymedi *Οὗτός ἐστιν ὁ Γανυμήδην*
 divo, ut haberet administra- *ἀνακομίσας εἰς οὐρανὸν τῷ Διί,*
 torem vini. est et aliud. *ὅπως ἔχη οἰνοχόον.* ἔστι δὲ
 5 quando enim dividerunt sibi *ἐν τοῖς ἀστροῖς, διόσον καὶ*
 volatilia dii, Iuppiter hanc *πρότερον, ὅτε οἱ θεοὶ τὰ πτηνὰ*
 sortitus est, eo quod super *διεμερίζοντο, τοῦτον ἔλαχεν ὁ*
 omnes volucres evolet. habet *Ζεὺς. μόνον δὲ τῶν ζώων ἀνθ-*
 quidem principatum omnium. *ἥλιον ἵπταται ταῖς ἀκτίσιν οὐ*
 10 *ταπεινούμενον. ἔχει δὲ τὴν ἡγε-*
μονίαν ἀπάντων.

fit autem et inter astra con-
 spectu orientis. designatur *ἐσχημάτισται δὲ διαπεπταμένος*
 quoque extensis alis evoli- *τὰς πτέρυγας ὡς ἂν καθιπτά-*
 15 *μενος.*
 tans.

Eratosthenes autem ait a Iove *Ἐρατοσθένης δὲ φησι (καὶ*
 quesitum transfiguratus as- *Ἀγλαοσθένης) ἐν τοῖς Ναξικοῖς*
 cendere in Naxus regionem, *γενόμενον τὸν Δία ἐν Κρήτῃ*
 ubi nutritus factusque adultus *καὶ κατὰ κράτος ζητούμενον ἐκεῖ-*
 20 *θεν ἐκκλαπῆναι καὶ ἀχθῆναι εἰς*
Νάξον, ἐκτραφέντα δὲ καὶ γενό-

2 hec B | 6 iupiter B | 7 est om P | 1 αἰτός B | 2 γανυμήδην BVi | 8 γὰρ
 8 evolat B | 12 astrem P | 14,5 an de- pro δὲ coni Wilam | 8,9 ἀντήλιον coni
 volitans? | 16 erat ostensens B | aut Robert | 13—15 ἐσχημάτισται — ὡς ἂν
 a B καθιπτάμενος ad figuram spectant olim
 appictam, cf p. 195a; ὡς ἀνατολὴν κ.
 coni Robert e schol Germ AP, at cf l |

16,7 supplevi e schol Germ AP et Hygino II 16; Ἀγλαοσθένης δὲ coni deletō
 Eratosthenis nomine Fell ceteri editores | 17 Ναξικοῖς coni Matthiae | 19 κατὰ
 κράτος BVi; παρὰ τοῦ πατρὸς coni Robert | δις ἐκκλαπέντα (ἐκλ. B) post
 ζητ. BVi: del Fell

1. Aquilam sane inter sidera conlocatam fabulae fingunt propter Iovem,
 qui, cum dii omnes volucres inter se dividerent, eam in portione sortitus
 sit, eo quod altius cunctis volatilibus evolet et pene inter omnia princi-
 5 Naxum regionem, ubi nutritus fuerat, petisae refert et regnum adsumpsisse.

1 fabule K | ferunt G | 3 alcus K | poene S | 4 tenet S | aquila DG
 KSI | 5 naxium S | fueret D, -it SI | refret K

(a)etate regnum adprehendere. egressus autem de Naxo apud Titanas Aquila videbatur, quod inter aruspices sacrarium ei fieri exornatum.

μενον ἐν ἡλικίαι τὴν τῶν θεῶν βασιλείαν κατασχεῖν. ἐξορμῶν-
τος δὲ ἐκ τῆς Νάξου ἐπὶ τοὺς
Τιτᾶνας καὶ αἰτὸν αὐτῷ φανῆ-
ναι θύοντι, τὸν δὲ ὀλυνισάμενον ἱερὸν αὐτοῦ ποιήσασθαι κατη-
στερισμένον. καὶ διὰ τοῦτο τῆς
ἐν οὐρανῷ τιμῆς ἀξιωθῆναι.

2. Habet autem stellas IV, quarum media splendida est.

ἔχει δὲ ἀστέρας δ', ὧν ὁ μέσος ἐστὶ λαμπρός.

10

(DE DELPHINO v. 316—321)

Delfinus quidem non multum supercurrit, Capricornio | medio autem erohesita in quadro iacet, | verum tamen ab alterutro duo ad duo cadentia. |

Et qu(a)edam ad aquilonem et alia ad hiemem, | medio autem 15 terra vocatur. et quaedam aliter dividuntur | multum, distare inter austrum et hiemem iubetur.

ΔΕΛΦΙΝΟΣ

1. Hic inter astra dicitur positus hac ratione, quod Neptuno 20

2, 3 adprehendere B | 3 nato B | 5 4 καὶ delet Heyne; an ἀλιέτοιν? |
aruspices B | 12 delphinus B ut sem- αἰετὸν B | 5 συνιόντα BVI: corr e schol
per | 13 ero hesita B, hero esita P cf Germ AP et Hygino Robert | 6 αὐτοῦ
p. 255; v. 547 μεσσόθεν ἡερόεις, τὰ scripsi: αὐτοῦ BVI; αὐτὸν conl Ro-
δέ οὐ περὶ τέσσαρα κείται | verum — bert | 6, 7 κατηστερισμένον BVI vertit l;
γλήνεα? | alterutrum B | 14 cadencia B delet Wilam | 7—8 καὶ — ἀξιωθῆναι an
(= πεπτηῶτα cum πίπτοντα confu- post θ. (5) τραϊκίεντα? | 18 δελφίν B
sum) | 15 alia ad hiemem — ἀλίσιος
ἡελλοιο, item l. 17 | hyeme P | 15, 6 medio autem terra vocatur — μεσσηγὺς
κέχνται | 16 quedam B | dividuntur — νεϊόθι τέλλεται | 17 hyeme P | videtur
B | hiemem iubetur — ἡελλοιο κελεύθου | 20 racione B

egressum vero de Naxo apud Titanas pugnasse et ideo aquilam inter astra conlocasse.

2. Habet stellas IV, ex his media clara est.

1. Neptunum aiunt fabulae poetarum Amphitritem voluisse in coniugium

1 in K | 3 habet stellas (-is G) ceteris omissis GKS | cf p. 242 | de
imagine cf p. 242 | 4 aiunt G | amphitritonem G, amphitridem K, amphitricen
S | voluisssem c. G

- Amphitritem volente acci- τοῦ Ποσειδῶνος βουλομένου τὴν
pere uxorem verecundata Ἀμφιτρίτην λαβεῖν ὡς γυναῖκα,
illa fugiit apud Atlantem ad εὐλαβηθεῖσα ἐκεῖνη ἔφυγε πρὸς
observandam virginitatem fe- τὸν Ἀτλάντα διατηρεῖσαι τὴν
stinans, sicut et plurim(a)e παρθενίαν σπεύδουσα. ὡς δὲ
5 Neraidae. abdita quippe illa καὶ αἱ πλείσται Νηρηίδες ἐκρύ-
multas Neptunus mittens ad πτοντο κεκρυμμένης ἐκεῖνης,
eam petitores, inter quos et πολλοὺς ὁ Ποσειδῶν ἐξέπεμψε
delfinum. illo autem errante μαστῆρας, ἐν οἷς καὶ τὸν δελ-
10 secus insulas Atlantis adpro- φῖνα. πλανώμενος δὲ κατὰ τὰς
pinquans ei adloquitur et ad- νήσους τοῦ Ἀτλαντος περιπεσῶν
duxit ad Neptunum. ipse αὐτῇ προσαγγέλλει καὶ ἄγει
autem obvians puellae acce- πρὸς Ποσειδῶνα. ὁ δὲ γήμας
pit de litore traditam. ge- αὐτὴν μεγίστας τιμὰς ἐν τῇ
15 mas quidem maximis eam θαλάσσῃ αὐτῷ ὤρτισεν ἱερὸν
honoribus honoravit ipsum αὐτὸν ὀνομάσας εἶναι καὶ εἰς τὰ
que in mari constituit sacrum ἄστρο αὐτοῦ σύστημα ἔθηκεν.
eum nominans esse et inter ὅσοι δ' ἂν αὐτῷ τῷ Ποσει-
astra suum compositum dedit, δῶνι χαρίσασθαι θέλωσιν, ἐν
20 ut ipse scit Neptunus con- τῇ χειρὶ ποιούσιν ἔχοντα τὸν
cedere ei habente delfino δελφῖνα τῆς εὐεργεσίας μεγί-
remunerationis maximam glo- στην δόξαν αὐτῷ ἀπονέμοντες.
riam. dicit autem de eo et λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἀρ-

1 amphitrite B, amphytritē P | 2 εἰς BVi: corr Wilam | 5—7 ὡς —
3 fugiet B | athlantem B | 6 nera ἐκρύπτοντο delet Robert | 6, 7 ἐκρύ-
iove B | 7 multos B | 10 insulans B | πτων τὸ Vi | 9 μνηστῆρας BVi: corr
atlantes B | 13 puella B | 14 delitor Koppiers | 17 μίμημα coni Wilam,
BP | 14, 5 gemas P (γῆμας): gemmis ὑπόμνημα Robert, cf 1
B | 17 mare B | 19 suum om B | com-
positam B | 21 ei om B | 22 remune-
racionis B | 23 dicit B | deo B

accipere. quae cum ob verecundiae magnitudinem et virginitatis obser-
vantiam ad Athlantem confugisset, Neptunus post eam inter ceteros missos
delphinum etiam dicitur misisse, qui per Athlantis insulas circumvagans
eam adlocutus sit et Neptuno in matrimonium adsumendam adduxerit et
5 ob hanc causam inter astra conlocatus sit.

1 verecundiae K | 2 confugisse DGKS | cetero D | missus S | 3 delfi-
num S | misisse GK | athlantis K | 4 eum G | matrimonio SI | 5 sit om DS

Artemidorus in libris, quos *τεμίδωρος ἐν ταῖς ἐλεγείαις*
de amore fecit. *ταῖς περὶ Ἑρωτος αὐτῷ πε-*
ποιημέναις [βίβλοις].

2. Habet autem stellas in os *ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ στό-*
unam, super crines duas, in *ματος α', ἐπὶ τῆς λοφίᾳς β',* 5
ala secus ventre tres, super *ἐπὶ τῶν πρὸς τῇ κοιλίᾳ πε-*
dorsum unam, in cauda duas. *ρύγων γ', νωτιαίων α', οὐρᾶς β'.*
omnes stellas, ex quibus con- *τοὺς πάντας θ'.*
stat qui vocatur Delphinus,
novem.

10

λέγεται δὲ καὶ φιλόμουσον
εἶναι τὸ ζῶιον διὰ τὸ ἀπὸ τῶν
Μουσῶν τὸν ἀριθμὸν ἔχειν τῶν
ἀστέρων.

⟨DE ORIONE v. 322—325⟩

15

Obliquus quidem Tauro sed non sub nomine vocatur ipse |
Incolo. porro autem usque purificat nocte | ab alto cadens,
dum pertransiet caelum, sed confidens | quis intuat manifeste
conspicere.

1 artemydorus P || 4 stellam P | 3 secludit Wilam; ταῖς — βίβλοις
litteras numerales habet || 5 clunes P || delet Heyne || 7 νῶται α' BVi: corr
6 ventrem B || 9 delph(i) Bynus BP || 16 Fell
v. 322 *λοξὸς μὲν Τάυροιο τομῇ ὑπο-*
κέκλιται αὐτός || 17 v. 325 *μή, κείνον*
ὅτις καθαρῇ ἐν νυκτὶ | in collo B | usque autem P | noctem B | cadens —
πεπητῶτα || 18 sed confidens — *ἄλλα πεποῖθοι* | intuat BP

2. Habet stellas in ore I, in cornu II, in ventris pennulis III, in dorso I, in
cauda II. sunt omnes VIII.

[Orion, qui et Incolo dicitur, ante Tauri vestigia fulget et dictus Orion
ab urina, id est ab inundatione aquarum. tempore enim hiemis obortus
mare et terras aquis ac tempestatibus turbat. hunc Latini Iugulam vocant, 5
quod sit armatus, ut gladius, et stellarum luce terribilis atque clarissimus.
qui si fulget, serenitatem portendit, si obscuratur, tempestatem innuit im-
minere.]

1 habet stellas GKS *ceteris omissis* || 2 sequitur 'Delphinus' delineatus
et inscriptus DGS, *delineatus* K || 3—8 ex Isidori *Etym III* 70, 40, 41 *inter-*
polata || 4 obortus D || 6 lucet DK | clarissimis K || 7 quis fulgit K | portendit
— *tempestatem om in textu nota hic d superscripta, suppl in margine in-*
feriore nota hic p praescripta K | ostendit S || 7, 8 imminere K, imminere S

ΩΡΙΩΝΟΣ

1. Hunc Hesiodus dicit Eurialae *Τοῦτον Ἡσίοδος φησιν* (fr 17)
 esse ex Minoe et Neptuno, *Εὐρύαλης τῆς Μίνωος καὶ Πο-*
σειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐ-
 5 *τῷ δωρεάν, ὥστε ἐπὶ τῶν κυ-*
μάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ
τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς
Χίον Μερόπην τὴν Οἰονόπλωνος
 10 *βιάσασθαι οἰνωθέντα. γνόντα*
δὲ τὸν Οἰονόπλινα καὶ χαλεπῶς
ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι
αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐβα-
λεῖν. ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀῆμνον
 15 *ἀλητεύοντα Ἡφαίστῳ συμμιξαι.*
ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐ-
τῷ Κηθαλλίωνα τὸν αὐτοῦ [οἰ-
κελον] οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῇ [καὶ
ἡγῆται αὐτοῦ]. ὃν λαβὼν ἐπὶ
 20 *τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα*
τὰς ὁδοὺς. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς
ἀνατολάς καὶ Ἡλίῳ συμμιξας
δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ
 adpropinquaret, sanati sunt

2 esiodus B | eurialem P | 3 numine
 et B | neptunum BP | 8, 9 violare vino
 P: vero illa revino B | 11 pessimae P |
 15 manifestans — ἀλητεύοντα cum
 ἀληθ- confusum | 17, 8 caedalionem
 P | 20 pre P | 22 ventientes B | 23 so-
 lem C: sole BP

1 ὥριων B | 10 οἰωνόπιωνα Vi | 14
 ἀλτεύοντα BVi: corr Heyne | συμ-
 μιξαι Vi | 16 ἦν θαλλίωνα BVi: corr
 Koppiers et Heyne | αὐτοῦ BVi | 16, 7
 del Heyne | 17, 8 del Robert

1. Hunc Hesiodus fabulose dicit a Neptuno accepisse donum, ut super undas
 ambularet et propter stuprum Meropis a Vinolento patre caecatum esse
 et de regione expulsus et Neptuni miseratione Cedalionem ducem gres-
 suum suorum ad tolerandam caecitatem accepisse et denuo a Sole in

1 esiodus K | fabulosae D | accipisse G | 2 binolento DK | 3 caedalionem K | 4 tollerandam DK

oculi eius, et sic apud Vio-
lentum reverti item vindictam
ei retribuere. ipse autem a
civibus subter terram oculul-
tabatur. dissimulante ergo
illius inquisitionem abiit in
Cretem et illic commanebat
circa bestias factus venator
praesentia Dianae et Latonae
et profitebatur se omnem
bestiam perimere, quibus sunt
super terram. irata autem
ei Terra eduxit scorpionem
magnissimum, pellente illum
contra Latonem adveniens
ipse percussit eum, et vul-
neratus de aculeo periit. unde
pro virilitate posuit eum Iup-
piter inter astra et a Diana
et Latone precatus, simili
modo et scorpionem, ut sit in
memoria de quo gestum est.
maxime autem inter astra
factus.

de hoc verius plurimi testi-
ficantur. de natione quidem

τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν
τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων. ὁ
δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν
ἐκέκρυπτο. ἀπελπίσας δὲ τὴν
ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς
Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας
διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἀρτέμιδος
παρούσης καὶ τῆς Λητοῦς, καὶ
δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὡς πᾶν θη-
ρίον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς
γιγνομένων. θυμωθεῖσα δὲ αὐ-
τῷ Γῆ ἀνῆκε σκορπίον εὐμε-
γέθη,

ὑφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγῆς
ἀπώλετο. ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ
ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν
ἐθῆκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἀρτέμιδος
καὶ Λητοῦς ἀξιωθεῖς, ὁμοίως
καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημό-
συνον καὶ τῆς πράξεως.

1 oculi B | 2 revera item B | 5 dis-
simulante — ἀπελπίσας | 6 inquisicio-
nem B (= ζήτησιν) | 8 bestias — θήρας
(cum θήρας confusum) | 9 praesentia
B | diane B | latone BP | 15 litone B, litonem P | 18 utilitate B | 18, 9 Iup-
piter B | 19 et om B | 20 litone B | 22 de quod B | 26 natione B

11 τῆς om VI | 20 λεθούς VI | 22
καὶ del Heyne

orientalibus partibus lucem recepisse et redeuntem nec se ulcisci de Vio-
lento valentem in Cretem fugisse et cum Diana plurimas bestias peremisse
et, irata contra eum Terra, scorpionis ictu interisse et ob hoc a Iove
inter astra conlocatum esse.

2 lavantem D | cretam D | fuisse DK

eius Aristomachus scriptor ait:
cum iniuriam fecisset cuidam
in Thebaida, deprecatus est
diis, eo quod puer erat Iovis
et Neptuni et Mercurii et
hospitabatur apud eos, iube-
tur immolare eis victimam.
ille autem bovem mactans
excoriari corium et in medio
poni dixit, et ita bibere uri-
nam eius iubet et corium
eius induere. unde factus puer
supereminens natura. Orio-
nem nominavit propter uri-
nam.

ἄλλοι δὲ φασιν αὐξηθέντα
τοῦτον ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμι-
δος, τὴν δὲ σκορπίον ἀνεγκεῖν
κατ' αὐτοῦ, ὑφ' οὗ κρουσθέντα
ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ θεοὺς ἐλεή-
σαντας αὐτὸν ἐν οὐρανῷ κατα-
στερίσαι καὶ τὸ θηρίον εἰς
μνημόσυνον τῆς πράξεως.

2. Habet autem stellas in capite Ἐχει δ' ἀστέρας ἐπὶ μὲν
quidem splendas III, et τῆς κεφαλῆς γ' λαμπρούς,

1 aristomachus P | 2 omnia deprava-
vit, cf schol Germ AP et Hyg | 3 in
om P | 5 neptuno BP | 9 excoriare
B | corium om P | 14, 5 ruinam BP,
cf rec int

16 e vocabulo αὐξηθέντα conclusit
Willam Aristomachi de Orionis ortu
narrationem praecessisse, cf l | 25 ἀμα-
ρούς BVi: correxi e l schol Germ AP
Hyg

Aristomachus autem dicit eum propter iniuriam cuiusdam pueri in Thebaida
Iovi Neptuno et Mercurio bovem immolasse, cuius bovis corium induere
et urinam potare sit iussus et idcirco factus sit supereminens et propter
urinam Orion nominatus.

2. Habet autem stellas in capite claras tres, in singulis humeris singulas

1 aristomachus G | autem om DS | 2 corius DS | 3 urinam om S | factum
D | 5 habet claras (claras om S) ceteris omissis GKS | autem om D

supervidetur nitida una, in
 utraque humera splendidam ἐφ' ἐκατέρωι ὤμωι λαμπρὸν α',
 I, in dextro cubito unam ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος α' ἐπ'
 obscuram, in summa manu ἄκρας χειρὸς α' ἀμαυρούς [β'],
 unam, in zona III, in man- ἐπὶ τῆς ζώνης γ', ἐπὶ τοῦ ἐγ- 5
 dale tres obscuras, in utraque χειριδίου τρεῖς ἀμαυρούς, ἐφ'
 genua unam, in utrisque pedi- ἐκατέρωι γόνατι λαμπρὸν α', ἐφ'
 bus I. omnes stellas XVIII. ἐκατέρωι ποδὶ ὁμοίως λαμ-
 πρὸν α'.

⟨DE SIRIO v. 326—335⟩

10

Talis custos ubique videtur sub austro | apparens utrumque
 Canis super pedibus adstans, | vario colore nitens, sed non
 totus videndus, nisi erga | utero summitate canicularis circum-
 ciditur stella, quem | vocant homines | Sirium. [Sirius quoque
 appellata propter flammae candorem et eo quod praeter ceteras 15
 lucere videatur.] haec cum orta fuerit, ardore nimio calor
 mundum incendit et fructus exurit [morboque corpora adfligit
 exurens].

2 utroque humero B || 3 dextero 4 seclusi cf Hyg, ἀμαυρούς β' se-
 cubitu B || 8 stellae P || 11 austro — cludit Fell
 νώτωι (νότωι) | aparens B || 12 ἐπὶ
 ποσὶ βεβηκώς || 14 vocantem B | sy-
 rium P || 14—16 *seclusi ab Arato aliena ex Isidori Hispalensis Etymologia-
 rum libro III 70, 15 (p. 153 L.) interpolata ('Canis autem vocatur propterea,
 quod corpora morbo afficiat, vel propter flammae candorem, quod eiusmodi,
 ut prae ceteris lucere videatur')* || 14 syrius P || 15 apellata B | flamme B |
 et prae ceteris P | eo quod om BP || 16—17 haec — exurit praeter solitum
 liberius e v. 552—5 expressa || 16 hec B | candore P || 17, 8 adfligitur cor-
 rumpens B

claras, in dextro cubito I obscuram, in dextra manu I, in balteo III, in
 e(n)cheridion III claras, in genibus singulas duas, in pedibus singulas.
 fiunt XVII.

[Syrius stella est in medio centro caeli. ad quam cum sol ascenderit,
 duplicatur calor ipsius et languore afficiuntur corpora.] [Syrium autem illam 5
 vocatam putant propter flammae candorem, Latini autem illam Caniculum
 vocant, unde et dies caniculares dicuntur.]

3 sequitur Orion gladio armatus (addito postea ab alia manu Leone D)
 delineatus et inscriptus DGB, delineatus K || 4—5 ex Isidori Etym l c 44 sq.
 interpolata || 5—7 cf l || 7 dicunt S

ΚΥΝΟΣ

1. De hoc historialiter dicitur, quod datus est ad Europe
custos cum dracone. haec
5 vero utraque Minos accepit. et postea sanata Procride de
infirmirate post tempore ali-
quot donavit ei. capita utrum-
que eorum . . . , eo quod
10 esset vir Procride. ascendit
autem in Thebaida propter
vulpem ducens eum secum;
dicebatur enim a nullo peri-
tutam. non habens ergo de
15 ea quid faceret Iuppiter vul-
pem quidem fecit lapideam,
canem autem inter astra po-
suit digne iudicans.
- de ortu autem eius Amphis car-
minum poeta ait (fr 48 K.):
20 quum ab hominibus stellas de-
ficere deprecatus, Canis mis-
sus est ab eis. et videns
fructus eo tempore matures-

Περὶ τούτου ἱστορεῖται ὅτι
ἐστὶν ὁ δοθεὶς Εὐρώπῃ φύλαξ
μετὰ τοῦ ἄκοντος. ἀμφοτέρω δὲ
ταῦτα Μίνως ἔλαβεν. καὶ ὕστε-
ρον ὑπὸ Πρόκριδος ἐγιασθεὶς
ἐκ νόσου ἐδωρήσατο αὐτῇ. μετὰ
δὲ χρόνον Κέφαλος ἀμφοτέρων
αὐτῶν ἐκράτησε διὰ τὸ εἶναι
Πρόκριδος ἀνὴρ. ἦλθε δὲ εἰς
τὰς Θήβας ἐπὶ τὴν ἀλώπεκα
ἄγων αὐτόν, εἰς ἣν λόγιον ἦν
ὑπὸ μηδεὶος ἀπολέσθαι. οὐκ
ἔχων οὐν ὅ τι ποιῆσαι ὁ Ζεὺς
τὴν μὲν ἀπελλέθωσε, τὸν δὲ εἰς
τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν ἄξιον κρίνας.

2 hunc B | istorialiter BP | 4 custus 1 κύων B | 3 ἐστὶ VI | εὐρώπης B
B | hec B | 5 minae B, minoe P | 7 tem- Vi: corr Fell | 4 δράκοντος BVi: lege-
pore BP | 8 capita — Κέφαλος | 9 lacu- runt l schol Germ AP: corr Koppiers ||
nam indicavi, omisum ἐκράτησε || 15 fa- 10 ἄνδρα coni Fell | 12 αὐτὴν BVi
cere B | 19 amphys P | 21 schol Germ vertit l: corr Robert | 14 ποιῆσαι BVi
AP, quae sola haec eadem tradiderunt,
ita incipiunt cum sub hominibus stellae
relinquerent locum, missus legatus Canis ad Oporam. *vix ὑπ' οὐρανῷ (οὐρανῷ)*
et *ὑπ' ἄνων (ἀνθρώπων) confusum* || 22 videtur dici ab hominibus exoratas
stellas locum suum caelestem relinquere consuevisse, ut Arcturus in Diphili
Rudenſe (Orpheus p. 260) | et depr. B | 24 fructus — Ὀπίωρ cf schol Germ

1. Quidam vero gentilium fabulose dicunt eam canem fuisse et Europae
cum dracone in custodem datum et a Iove inter astra conlocatum.

1 fabulosae D | europe DK | 2 costodem DK

cere, concupivit ea et cum
 hominibus mansit ostendens
 illis potentiam suam. ob
 amorem quidem exardescibat
 et non potens inpetrare magis
 5
 agrestabatur. homines qui-
 dem obsessi ab eo precati
 sunt deos auxiliores. tunc
 Aquilonius mittit filios suos
 iuniores, qui Fructum tradi-
 derunt Cani. et quod eorum
 10
 flatibus succendebantur, man-
 suerunt et sic quidem vo-
 cati sunt postulatitii. amoris
 autem memoria remansit in
 15
 tempore fructuum fieri appa-
 ritio stellarum constante et
 significante potentiam eius.
 quae autem in capite eius est,
 id est in os, Sirius stella
 20
 vocatur. a quibusdam autem
 raro propter flammae motum
 aspicitur. tales enim stellas
 astrologi Sirios vocant.
 alii quippe dicunt eum esse de
 25
 Orione [fieri], et circum be-
 stias factum consequere, sicut
 hii, qui venationes exercent,

ἕτεροι δὲ φασιν αὐτὸν εἶναι
 κύνα Ὠρίωνος καὶ περὶ τὰς
 θήρας γινομένῳ συνέπεσθαι,
 καθάπερ καὶ τοῖς κυνηγετοῦσι

3 potenciam B | 4 amore B | 5 impetrare B | 6 agrestabatur — ἡγρώθη (cf
 p. 184, 13 sq.) | 6, 7 quidem om P (= δὲ ut saepe) | 9 Aquilo schol Germ | 11 cani
 schol Germ: canibus B, canis P | 12 ἐπεπυροῦντο et ἐπεπαιροῦντο confusum
 videtur | 12, 3 an ἡμερώσαντες ἐκλήθησαν ἐτησαί (= αἰτησαί)? | 13 si B |
 16, 7 apparicio B, apparticio P | 18 potenciam B | 19—24 quae — vocant
 vide in graecis p. 253 b 13—16 | 19 sunt P | 20 hōs B | syrius BP | 22 flamme
 B | 24 sirias B, syrios P | 25 eam B | 26 circa P | 28 venaciones exercent B

quidam vero dicunt hunc Canem Orionis fuisse et cum eo in montibus
 venationem exercuisse et pro adsumptione Orionis in caelum hunc quo-
 que adsumptum fuisse.

2 per GKS | adsumptione G, adsumptionem K

omnibus animalibus concor-
dantur et bestiis. adsumere
quidem illum inter astra se-
cundum Orionis adsumptio-
nem, et hoc quasi factum, ut
nihil sileamus de quibus con-
tigerunt Incolo.

πᾶσι τὸ ζῶιον συναμύνασθαι
δοκεῖ τὰ θηρία. ἀναχθῆναι δὲ
αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρα κατὰ τὴν
τοῦ Ὠρίωνος ἀναγωγὴν, καὶ τοῦ-
του εἰκότως γεγονότος διὰ τὸ
μηδὲν ἀπολείπειν τῶν συμβεβη-
κότων Ὠρίωνι.

2. Habet autem stellas in lingua
unam, quam et Sirium et
Canem vocant (magna quidem
est et splendida), in utraque
humera I obscuram, in pec-
tore duas,

Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς
κεφαλῆς ἣ γλῶττις α', ὃν καὶ
Σείριον καλοῦσιν. μέγας δὲ ἐστὶ

in sinistro lumbo tres, in
summitate pedis unam, in
cauda IV, in dextro pede
unam. omnes XX.

καὶ λαμπρός. τοὺς δὲ τοιού-
τους ἀστέρας οἱ ἀστρολόγοι Σει-
ρίους καλοῦσι διὰ τὴν τῆς φλογὸς
κίνησιν. ἐφ' ἑκατέρωι ὦμωι α'
ἄμαυρόν, στήθους β', ἐμπρο-
σθίου ποδὸς γ', κοιλίας β', ἐπὶ
τοῦ ἀριστεροῦ ἰσχίου α', ἄκρωι
ποδὶ α', ἐπὶ δεξιῷ ποδὸς α',
κέρκου α'. τοὺς πάντας ιγ'.

3 in astra B || 4, 5 adsumtionem P || 6 nichil B || 6, 7 contegerunt P || 5 εἰκότως Vi || 8 μὲν superscrip-
tum Vi || 10 in margine Σείριον Vi ||
9 syrium P || 11, 2 utroque humero I-as 13—16 τοὺς — κίνησιν vide in l
B || 16 tres, cf *gracca* (α') || 17—19 in p. 252a 19—24
c. — p. unam ordo inversus in *gras-*
cis || 18 IV, cf *grasca* (α') || 19 XVI
reo int, cf *grasca*

2. Habet autem stellas in lingua unam, quam Syrium et Canem vocant
(magna quidem est et splendida), in armis singulis singulas obcuras, in
pectore II, in pede priori III, in ventre II, in sinistro femore I, in ex-
tremo pede I claram, in cauda IV. fiunt XVI.

1 linguam G || 2 quippe G, quidam K | splendidam K, -i SII || 4 sequitur
spatium vacuum K, delineatus (solem circum caput gerens) et inscriptus
Canis DGS

DE LEPORE (v. 338—341)

Pedibus quippe Incolo sub alterutris manet Laepus | signa
quae omnia sectans. utraque | Sirius post tergum fertur transire
similis, | et hic iam cum ortus fuerit econtra sectatur.

ΑΛΓΩΥ

5

1. Hic est, qui dicitur in vena- Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ καλου-
tione inventus, propter velo- μένῃ κυνηγῆσαι εὐρεθεῖς, διὰ δὲ
citatem autem animalis Mer- τὴν ταχυτῆτα τοῦ ζώου ὁ Ἐρ-
curius ponere videtur eum μῆς δοκεῖ θεῖναι αὐτὸν ἐν τοῖς
inter astra. solus quidem in ἄστροις (cf p. 223). μόνον δὲ 10
quadrupedibus putatur parere τῶν τετραπόδων δοκεῖ κύειν
plurima, et quaedam parit, πλείονα, ὧν τὰ μὲν τίττει τὰ
quaedam habet in ventre, δ' ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ, καθάπερ
sicut ait Aristotelis philoso- Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος λέγει
phus De animalium ratione. ἐν τῇ Περὶ τῶν ζώων πραγ- 15
ματεῖται (H. A. VI 33 p. 579 b 32).

simili modo quidem et Arche-
laus in suis voluminibus ita
manifestat.

1 *titulum om* P | 2 manet — ἐμμενές |
lepus B | 2, 3 signa quae — ἡματα
(σημα τὰ) | 3 utraque — αὐτὰρ ὁ γε |
syrius P | 6, 7 venacione B | 7, 8 velo-
citate P | 9 videtur ponere B | 12, 3
quedam p. quedam B | 13 autem *post*
qu. B | venire B | 14 aristotiles B | 15
ratione B | 17—19 simili — manifestat
novum Archelai poetae fragmentum (cf p. 79, 6 adn et infra de Corvo)

5 om B | 7 ὑποτεθείς coni Robert |
12 κύει BVI: corr Valckenaer (ad Hero-
dotum III 108)

Sub pedibus namque Orionis post tergum Syrii Lepus est constitutus.

1. Quem gentiles a Mercurio inter astra conlocatum ferunt propter nimiam
velocitatem, sive quod inter quadrupedes solus plus pariat et quosdam
foetus pariat, quosdam vero in ventre, sicut Aristoteles philosophus ait
de animalium ratione, retineat.

5

1 syri D | 3 parat DK, pareat G, parit SII | 4 foetus K, fetus S |
aristotelis K, -ilis DS | philosophus D

2. Habet autem stellas per sin- Ἐχει δ' ἀστέρας ἐφ' ἑκατέ-
gulas aures unam, in cor- ρων ὠτίων α', ἐπὶ τοῦ σώμα-
pore duas, in spino unam τος β' (ὣν ὁ ἐπὶ τῆς ῥάχεως
nitidam, in alterutris pedibus λαμπρός), ἐφ' ἑκατέρων ὀπι-
5 retrorsis unam nitidam. om- σθίων ποδῶν α'.
nes septem.

DE NAVICULA (v. 342—352)

- Haec quidem Canis magni post caudam trahitur Navis |
puppis. nondum habet secundum ordinem aequalis trahit, | sed
10 posterior fertur, instructa ut haec | navis, quandoquidem nautae
convertuntur, | ut classes venientes. haec statim totam incidit |
navem, vetusta quidem obtreectare experietur. | et quasi in puppe
aequalis trahitur navis. | et quod aere quasi sine stellis usque
ad | velum a prora fertur, omnia quippe parent. | temones qui-
15 dem ipsos dimissos firmatur | pedibus sinistris Canem praecedit
statim.

ΑΡΓΟΥΣ

1. Haec propter Minervam ha- Αὕτη διὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἐν τοῖς
bet inter astra ordinem. prius ἄστροις ἐτάχθη (πρῶτη γὰρ αὕτη

4 nitidam om P ut graeca || 6 sep- 3 β' 1: α' BVI; γ' coni Fell || 17
tem P: VII B || 7 titulum om P || 8 ἀργῶ B
cauda BP || 9 nondum B | debet P |
equalis B | aequalis trahit — εἰς κέ-
λευθοι? | trait B || 10 instructa — τετραμμένη | hec BP | nautae BP || 11 hec
B || 12 vetusta quidem obtreectatio experietur — παλιρροθίη δὲ καθάπτεται
ἡ πείροιο || 13 equalis traitur B (= Ἰησονίς?) | aere quasi — ἡερὶ καὶ || 14 ve-
lum — ἰστόν || 14, 5 parentemonesque d. B | temores P || 15 dimissos om P |
sinistris — οὐράλοισι | praecedit P (προπάροισεν) || 18 hec B

2. Habet quidem stellas in singulis auribus singulas, in corpore II, in extre-
mitate caud(a)e I, in posterioribus pedibus singulas. finit VII.

Post Canis igitur magni caudam secundum stellarum ordinem Navis
constituta est.

- 5 1. Quam fabulae poetarum inter astra conlocatam dicunt propter Minervam,

1 quid D, quidam SI | stellas om SII || 1—2 in corpore — finit VII om
GKS || 2 sequitur Lepus delineatus et inscriptus DGS, delineatus K || 5 fa-
bole K | conlocatum DS

enim haec navis excogitata ναῦς [κατεσκευάσθη καὶ] ἀρχῇ-
 pro ipsa ab artifice summo θεὸν ἐτεκτονήθη, φωνήσασα δὲ
 vocata et facta prima me- γενομένη πρώτη τὸ πέλαγος
 diuisit mare, inuium διείλεν ἄβατον ὄν), ἔν' ἣι τοῖς
 cum esset, factaque est trans- ἐπιγινόμενοι παράδειγμα σα- 5
 fretantibus exemplum mani- φέστατον. εἰς δὲ τὰ ἄστρο
 festum. inter astra autem ὑπετέθη τὸ εἶδωλον οὐχ ὄλον
 recondita est eius figura non αὐτῆς, οἱ δ' οἰακὲς εἰσιν ἕως
 tota, nisi quantum puppe τοῦ ἰστοῦ σὺν τοῖς πηδαλλοῖς,
 usque ad velum cum temoni- ὅπως ὁρῶντες οἱ τῇ ναυτιλίαι 10
 bus, ut hii videntes eam χρώμενοι θαρρῶσιν ἐπὶ τῇ ἐρ-
 gloria eius non extruatur, γασλαι, αὐτῆς τε ἡ δόξα ἀγῆ-
 sed semper inreprehensa ma- ρατος διαμείνῃ οὔσης ἐν τοῖς
 neat. θεοῖς.

2. Habet autem stellas in puppe Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς 15
 quatuor, in uno temone quin- πρύμνης δ', ἐφ' ἐνὶ πηδαλίῳ ε'
 que, in alio, quatuor, in καὶ τῷ ἐτέρῳ δ', στυλίδος
 tractu V, sub carina quinque, ἄκρας γ', καταστρώματι ε', ὑπὸ
 in summo velo tres. omnes τρόπιν ζ' παραπλησίους ἀλλή-
 XXVI. λοῖς. 20

1 hec B | excondita P cf rec int |
 3 cf graeca | 5, 6 transfretantibus —
 ἐπιγινόμενοι | 10, 1 themonibus B |
 12 puncta posui | an ναυτιλῖαι cum εὐ-
 κλείαι confusum? | 13 inreprehensa
 B | 15 puppe B | 16 themone B | 18 tractu
 B; an transtro? | super carinam B |
 20 de numero cf rec int

1, 2 seclusi; καὶ ἀρχῇθεν ἐτεκτο-
 νήθη delet Schaubach | 5, 6 σαφέστε-
 ρον B | 14 θεοὶς stellas dicit, cf De
 Germanici prooemio p. V et schol
 Arati MP graeca infra edenda ad
 v. 188

quae primum eam excogitasse dicitur et mare, quod antea inuium fuerat
 hominibus, pervium navali ingenio fecisse.

2. Habet autem stellas in puppe quattuor, in latere V, in summo mali III,
 quia non tota caelo sed a gubernaculo usque ad malum figuratur, sub
 carina V. fiunt XVII. 5

1 que D | 2 navali DGKS | 3 puppe D | quatuor G | 3-5 in latere —
 fiunt XVII om GKS | 5 sequitur Navis dimidiata, aediculam portans, de-
 lineata et inscripta DGS, delineata K

<DE CAETO v. 353—358>

Hunc quidem paululum primitus lapsum | Andromede magnum
Caetus superveniens adpropinquabat. | ipsa enim exterrita
flatans aquilonem | vocat de quo dicitur auster contrarius esse |
5 Caetus, sub Ariete et Piscibus alterutris | gradiens super Flumine
positum stellis ornatur.

ΚΗΤΟΥΣ

1. Hic est quem Neptunus misit *Τοῦτό ἐστιν ὁ Ποσειδῶν*
apud Caepheum, eo quod *ἐπέμψε Κηφεί διὰ τὸ Κασσιέ-*
10 *πειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς*
dis de pulchritudine. Perseus Νηρηΐσιν. Περσεὺς δ' αὐτὸ ἀνεί-
quidem illum interemit et *λεν, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἄστρα*
propter hoc inter astra posi- *ἐτέθη ὑπόμνημα τῆς πράξεως*
tus est memoriale de hac eius *αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφο-*
15 *actione. conpingit autem κλῆς ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητῆς*
haec Sophocles carminum *ἐν τῇ Ἀνδρομέδαι (p. 157 N.).*
poeta ad Andromedam.
2. Habet autem stellas in cauda *Ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ οὐ-*
obscuras duas, super cauda *ραίου β' ἀμανρούς, ἀπὸ δὲ τῆς*

2 v. 353 τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον περ 7 om B | 9 ἐπέμψε coni Nauck ||
ἀπόπρωθι πεπτησάν || 3 coetus B, 9, 10 κασιέπειαν BVI
cetus P | exterrita = θρήικος (cum τρέ-
confusum?) || 4 v. 356 κεκλιμένη φέ-
ρεται, τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ || 6 ἀστερόεντος || 9 apud cepheum B ||
10 casiepia B || 10, 1 nerahidis B || 13 pro P || 15 conpigit P || 16 hec sopodes
B || 17 ad om P || 19 caudam B

Porro sub Ariete et Piscibus super Fluvium Coetus in caeli regione
conlocatus est.

1. Dicitur autem fabulose a Neptuno missus ad Caepheum propter invidiam
et Andromedae et Neraidis, quae contra Cassiepiam exardescabant propter
5 nimiam pulchritudinem, a Perseo autem interemptus et ob hoc inter astra
conlocatus.
2. Habet stellas in cauda claras II et a cauda usque ad flexum eius V, sub
ventre VI. sunt XIII.

1 coetus DGK: cetus S | celi G, caelo S | 3 autem om D | fabulosae
DS | misus D | cepheum K | 4 et prius om DK | qua DS, qui G, qu'/// super-
scripto a K | casiepiam GK | exardescabat D, exardiscebat G | 5 pulchritudi-
nem G | et vel ob D | 7 habet stellas ceteris omissis K | 8 sequitur Cetus
delineatus et inscriptus DGS, delineatus K

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

a gimbo usque ad crunes V, οὐρᾶς τοῦ κυρτώματος ἕως τοῦ
sub ventriculo VI. omnes κερωῶνος ε', ὑπὸ τὴν κοιλίαν ΕΞ.
habet Caetus in semet ipso τοὺς πάντας ἰγ'.
stellas XIII.

(DE ERIDANO v. 359—385, 373—380 *liberius expressis*) 5

Quid enim et illud deorum sub pedibus fertur | reliquias
Hiridano, quod multum inundat fluvius. | et ad Incolo quidem
pede tendit, | vincula autem Piscium usque ad caudae summi-
tatem habent | utrique continent a sinistris descendentes. | iacent
unus quidem retro crunibus permixti vagitant | in uno commit- 10
tentes, una autem stella directi (365) | et Caeto illo prima spina. |

Quaedam vero modica mensura parvo [quae habentes] splen-
dore | medio pedalis et Caeti involvuntur, | pallore cadet, quando
sub latere Laepus; | uniformes enim non positi figura (370) | sed
membris inmittuntur adsimilantes, ut alia multa | ex quibus ver- 15
sus est pertransiens haec iubentes (372). | tamen etai figuras
compositas vides hominum transfiguratas non aestimandum est
quod in veritate, sed historiae causa stellas tibi demonstrans ad

1 crunes B (cf p. 246 a 5 al): crines 1 ἕως post οὐρᾶς traicit Robert;
P || 3 caethus B || 6 quid — οἶον || 6, 7 r. cf 1
inridano P || 7 quod multum inundat flu-
vius — πολυκλαῖνον ποταμοῖο | et in-
loco P || 8 caudam B || 9 sinistris — οὐραίων (cf p. 200, 25. 224, 15) || 9, 10
iacent unus quidem — Κητεῖς δὲ (κεῖται εἰς δὲ) || 10, 1 comittentes B || 11 coeto
B || 12 quedam B | que B || 12, 3 splendores B || 13 caetim volvuntur P | pal-
lore cadet quando — γλαυκοῦ πεπτηῶτες (cf p. 244, 14) || 14 lepus B | unifor-
mes — νόνημοι || 15, 6 ex quibus versus est — ἐξελίς στιχώοντα || 16 hec B |
iubentes — κέλενθα (cf p. 205, 16) || 17 conditas P | hominem B | estimandum
B || 18 historie B | demonstras B

Fluvius, ut superius diximus (p. 257), super Coetum conlocatus in caeli
regione cernitur, ad quem sinister pes Orionis extenditur. Coeti autem dor-
sum et Pisces caudis alternatis ex adverso sibi invicem vinculo interiecto
coherentes quaedam stella modicum habens splendorem coniungit. quibus
sideribus e regione Leporis sidus ostenditur. 5

1 subter DG | celi G || 2 at G | caeti D || 3 piscis GK || 5 syderibus SH |
regione D

significandam rationem earum, et quaedam apertius declarantur. aliae vero transformatae in | effigiis virorum nominatae fiunt (381) | stellae, et non iam sub miraculo absciditur stella. | sed quaedam veraciter figurantur effigiae, | quaedam autem transformata, |
 5 omnia ergo consecrata et in nomine posita (385).

ΠΟΤΑΜΟΥ

1. Hic quoque de pede sinistro Οὔτος ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ
 Incolo principatum habet. Ὡρίωνος τοῦ ἀριστεροῦ τὴν ἀρ-
 vocatur quidem secundum χὴν ἔχει. καλεῖται δὲ κατὰ μὲν
 10 Aratum Hiridanus, nullam τὸν Ἄρατον Ἡριδανός, οὐδεμίαν
 autem ostensionem facit de δὲ ἀπόδειξιν περὶ αὐτοῦ φέρει.
 eo. — alii vero dicunt iuste — ἕτεροι δὲ φασὶ δικαιοτάτον
 eum nominare Nilum fluvium; αὐτὸν εἶναι Νεῖλον· μόνος γὰρ
 15 solus enim hic a meridianis οὔτος ἀπὸ μεσημβρίας τὰς ἀρ-
 partibus initium habet. mul- χὰς ἔχει. πολλοῖς δὲ ἄστροις
 tisque astris exornatur. sub- διακεκόσμηται. ὑπόκειται δὲ
 iacet quippe ei stella, quae αὐτῷ καὶ ὁ καλούμενος ἄστηρ
 vocatur Canobus, tangitque Κάνωβος, ὃς ἐγγίζει τῶν πηδα-
 temonem Navis. huic ergο λίων τῆς Ἀργούς. τοῦ του δ
 20 nulla stella minima paret. οὐδὲν ἄστρον κατώτερον φαίνε-
 propterea et circa terram esse ται. διὸ καὶ Περιγίγιος [φαί-
 videtur. νεται].

1 rationem B | quaedam B | apercius 6 Ἡριδανός B | 18 Κανόβον in
 B | 2 alia B | transformate B | nomi- margine VI | 21, 2 seclusi, legit 1; κα-
 nate B | 3 stelle B | quaedam B | 4 ef- λεῖται coni Fell
 figie B | quaedam B | 10 iridanus B |
 12 ea B | 14 hic om P | meridiacis B |
 15 initium B | 18 canophus P | 20 minima — κατώτερον | 21 terra P

1. Hic autem fluvius, de quo praefati sumus, ab Arato vel a quibusdam
 Heridanus [qui et Padus dicitur] esse putatur. — a quibusdam vero
 [Geon qui et] Nilus esse existimatur. ideo ergo inter sidera conlocatum
 ferunt, quoniam a meridianis partibus uterque cursum dirigere ad mare
 5 cernuntur. est autem sidus multarum stellarum luce exornatum. cui
 subiacet stella, quae vocatur Canobus, tangitque temonem Navis. apparet
 enim humillima, unde et circa terram esse videtur.

1 praefati D | 2 eridanus G | padas K | putant S | a om G | 3 gyon G |
 seclusi ex Isidoro Etym XIII 21, 7 interpolata | sydera S^I | 4 cursu GS |
 5 sydus S | cum GK | 6 que DS^I, qui S^{II} | canopus D² | aparet G | 7 humi-
 llima G

2. Habet autem stellas in prima <ἔχει> δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κα-
acie tres, in secunda tres, φιλῆς α', ἐπὶ τῇ πρώτῃ καί-
in tertia tres usque ad no- πῇ γ', ἐπὶ τῇ δευτέρῃ γ', ἐπὶ
vissimas septem, quas esse τῆς τρίτης ἕως τῶν ἑσχατιῶν ζ',
dicunt in ore Nili fluvii. ἃ φασιν εἶναι τὰ στόματα τοῦ 5
omnes XVI. Νείλου. τοὺς πάντας ἰδ'.

<DE PISCIBUS v. 386—401, omisso 395>

Nuper quidem Capricornius subflat ad austrum | Piscis unus
Caetus adversus videtur, | qualis a primordio. anstrum vocant. |

Quaedam autem tempore sementis subsistunt Capricornio, | 10
Caetus Piscem quem aethereum dicunt (390), | medio autem
Vergilias. iuxta sibimet | dextra levaque manibus fulget Aqua-
rius, | qui et paulatim fundit aquam hinc atque hinc | pariterque
laeti et absque periculo convolutae (394) . . . | stellae, nec ali-
quot multum longe neque iuxta (396), | una quippe sub alter- 15
utris pedibus bonaque magnaue, | Aquarius autem hic subiacet
Canis caudae. | [queque] omnes vocant Aquam. parvae quidem
alterae | nuper Capricornio sub anterioribus pedibus (400) | pes-
simo circuito erga terram volutantur.

3 tertia B, terra P || 4 VI P | quae 1, 2 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α' delet Robert;
P || 8 nuper — νεῖοθι | unius B || 9 vi- at nom fluvii figuram sed dei fluvialis
detur — αἰσρεῖται | qualis B (οἶος): imagine expressam explicat, cf rec int ||
quia P || 10 quidam B | tempore se- 6 τὰ πάντα B, τὰς πάντας VI | γ'
mentis — σποράσῃ | Capricornio — coni Robert
'Υδροχόοιο || 11 ethereum B | v. 390
Κήτεος αἰθερλοῖο καὶ Ἰχθύος ἡερέ-
θονται | modio B || 12 Vergilias — νωχελῆες cum Χηλαί confusum, cf p. 224, 12 |
fulgit B || 13 adque P || 14 convolute B | stelle B || 15 nec B | uno B | ab alt.
B || 17 Canis — Κήτεος | caudeque quae B || 17, 8 parve qu. altere B || 18 nuper
— νεῖοθι | anterioris P || 18, 9 pessimo — δινωτῶι || 19 erga terram — περι-
ηγῆς | terra P | volvitatur B

2. Habet autem stellas in prima acie tres, secundo III, tertio VII, qu(a)e di-
cuntur ora Nili. summa XIII [huic subest qu(a)e Canopus appellatur].

1 habet autem — tres K, om GS | aciae K || 2 hora D | kanopus D |
sestusi, cf 1 | sequitur dei fluvialis delineatio urnam effluentis K, 'Hæri-
dani' caput et pectus delineata et inscripta DGS

ΙΧΘΥΟΣ

1. Hic ergo est magnus vocatus Piscis, quem dicunt declinare
 5 compingitur autem hic, ut ait Ctesias, primis in quodam stagno apud Bambycen
 fuisse, in quo incedit nocte Dercetus, quam habitatores
 10 loci Syriam deam vocabant, hic videtur salvare eam. huic quidem aiunt et duos Pisces nepotes esse. qui omnes pro
 ipsa, eo quod Veneris filia
 15 esset, honorificati sunt et inter astra conlocaverunt. faciunt autem hii, qui regionem
 illam inhabitant, aureos et argenteos pisces et tamquam
 20 sacratissimos colunt.

3 declinare — κλίνειν cum κάπτειν
confusum || 4 effusionem P || 5 com-
 pingitur B, conpigitur P || 6 cusias B,
 casias P || 7 begmicem B, boecmycen
 P || 8 cedit B || 9 dircetus B || 10 si-
 riam B || 14 ipsam B || 14, 5 esset filia
 B || 15 honorificata sunt B || 16 collo-
 caverunt B || 17 autem om P || 20 co-
 lent B, incolent P

1 ιχθύς BVi || 3 καὶ πλεῖν BVi:
 corr Koppiers et Valckenaer, cf l ||
 8 βοβύλων B, βορβύλων Vi || 8, 9 ἐκ-
 πεσούσης BVi: corr Fell || 9 δερκε-
 τοῦς νυκτός ἦν BVi; Δ. <τῆς Ἀφρο-
 δίτης θυγατρὸς> ἦν coni Robert || 11
 σιρίας BVi: corr Heyne || 11, 2 supplēvi
 e l; <σῶσαι αὐτήν> supplēt Fell Ro-
 bert || 13 β' Vi | ἐγγόνους coni Robert

1. Piscis ergo magnus, cuius nepotes fabulose dicuntur Pisces, qui in
 zodiaco circulo constituti sunt, dicitur a gentilibus inter astra conlocatus,
 eo quod decidentem in Boecmice stagno quodam deam, quam Syriam vo-
 cabant (et dicebatur filia Veneris), salvaverit.
 5 Est autem signum in parte australi, quod Piscibus orientibus oritur,
 haud longe situm ab Aquario et Capricorno, unde et ei Aquarius aquam
 fundere dicitur.

1 fabulosae DS, fabulose K | in om G || 2 zosiaco K | conlocatos G ||
 3 decidente in boecmice libri | quadam GK, quaedam DS | siriam GS || 6 haut
 G, aut K | capricornio S | et alt om G

2. Habet quidem stellas XII.

ἔχει δὲ ἀστέρας ιβ',
ὧν τοὺς ἐπὶ τοῦ ῥύγχους λαμ-
περοὺς γ'.

⟨DE SACRARIO v. 402—435, *omissis* 411—413⟩

Hoc quippe signum magni | Scorpionis sequitur caudam, 5
quod Sacrarium videtur. | cuius equidem parvo tempore ab alto
veniens | celerius nimis circumdat Septentrionem (405). | et quae-
dam pars obtusior ac sublimis | Arcturi, quaedam autem cito
sub vespero deficit. | quod Sacrarium principium noctis | ab
hominibus cernitur fletumque doloris ab hieme ponit, | quod 10
magnum signum circa homines est, ut non alto mare (410) |
navibus perituros | obsecra aspicere in caelo stellam (414) | ipsam-
que sine nube fulgentem altumque magis (415) | fluctibus nubes
elatum, qualis multotiens | tristatur, cum oritur post fructibus
ventum. | aliquotiens enim et austrum designat | nox, ipsa labo- 15
riosum concedens nautibus. | qui etiam signa aspicientes (420) |
eiectam faciunt et vela deponunt, | ut leviores inveniantur. do-
lent quidem vacui | alto flante pessima ventorum vertigine |

1 *cf rec int* | 5 hoc quippe signum 2 ῥύγχου B | 3 τρεῖς VI
— αὐτὰρ — τέρας | quidem B | mag-
nis P | 5, 6 caudam quod — νότοιο? ||
6 videtur — αλωρεῖται, *cf p. 260, 9* | 7 celerius — πένσεαι (= σπένδ-) | nimis
— ἀντιπέρην (ὀπέρη) | 7, 8 quaedam B | 8 obtusior — πάγχυ (παχύ) | que-
dam B | 9 vespero P | principio B (ἀρχαίη Νύξ) | 10 hieme P | 10, 1 quod
— circa homines est — ἐνάλιον (λα-) | ut — mare non extrico | 12 nubi-
bus P | obsecro BP: *correat* | caelo B | 14 multociens B | tristatus P | ficticibus
B | 15 ventura B, -am P (ὀπωρινού ἀνέμοιο) | aliquociens B | austrum B |
17 eiectum B | 18 altos B

2. Habet quidem stellas duodecim in ordine positas a capite usque ad caudam.

Sacrarium namque est signum navigantibus percontrarium, quod se-
quitur Scorpionis caudam.

1 habet — duodecim *ceteris omissis* GS | quidam K | XII GS | ad D |
2 sequitur 'Piscis' delineatus et inscriptus DGS, *delineatus* K | 3 nam quae
K | 4 cadam D

omnia turbans ipsique sine fiducia | sub pluvias navigant (425), | aliquando et nulla spe habentes | optantur aquilum coruscare ventum. | multo periclitantes item cogitaverunt | alterutri ad austrum | recurrere, quousque aquilus revolvatur ad mare (430). |
 5 ipse autem ad vespertum magis ad Centaurum transiit, | ita tamen, ut antea paulatim permanens solvit caliginem. | ipse quidem post tergum simili modo signa peragit. | nocte quidem ubique paret Sacrarium, quo magis oportet | in austrum repperire, per quo possis circumspicere ventum (435).

10

ΘΥΤΗΡΙΟΥ

1. Hic est, in quo prius dii con- *Τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πρῶτον*
 iuramentum posuerunt, quan- *οἱ θεοὶ τὴν συνωμοσίαν ἔθεντο,*
 do super Saturnum Iuppiter *ὅτε ἐπὶ Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐστρά-*
 militavit Cyclopas et condidit *τευσεν.*
 15 habens igneum velamentum,
 ut non viderent fulminis po-
 tentiam. impetrantes autem *ἐπιτυχόντες δὲ τῆς πρᾶ-*
 actionem tunc posuerunt et *ξως ἔθηκαν καὶ αὐτὸ ἐν τῷ*
 in homines hoc ipsum con- *ὄρανῳ ὡς μνημόσυνον. ὃ καὶ*
 20 iuramentum. in quo sacri-

1 ipsique sine fiducia — *αὐτως ἀπρό-* 10 *νέκταρ* inscripsit B || 13 *κρό-*
φατος? || 1, 2 pluvias navigantia linquando *νον* Vi || 19 *εἰς* BVi: correxi
 B || 2 *spem* B | *choruscare* B || 4 *ad*
mane P || 5 *εἰ δέ τοι ἐσπερίης μὲν ἄλδος*
Κενταύρον ἀπέλη || 5, 6 ita tamen ut — *ᾧμος ὅσον* || 6 *permanes* B (*μὲν εἰ-*
λῶσι cum μένει et λῶσι confusa) || 7 *postergum* B | *peragens* B (*φαίνοι*) ||
 7, 8 ubique paret — *παμφανόωντι* || 8 *quod* B | *reperire* B (*εὗροιο*) || 9 *p.*
repperire v. P || 13 *Iuppiter* B || 14 *de Cyclopibus cf Hyg II 59 schol Arat ad*
v. 402 infra edenda || 16, 7 *potenciam* B || 17 *impetrantes* B || 19 *in homines* —
ἐν ὄρανῳ (ὄρνῳ = ἀνῳ)

1. Quod ideo inter astra conlocatum fabulae ferunt, eo quod in eo dii mutuo inter se iurasse(nt), quando Iuppiter super Saturnum cum Cyclopibus militavit et idem Iuppiter igneum sibi velamen, ne eius fulminum potentia deprehenderetur, adhibuit.

1 conlocatum G | fabule GS, fabule K | eo dū G || 2 Iuppiter G | cyclopi-
 bus DS || 3 militavit G | Iuppiter G || 4 deprehenderetur D

ficant qui se invicem adhor- *εἰς τὰ συμπόσια οἱ ἄνθρωποι*
 tantur tam in certamine quam *φέρουσιν. καὶ θύουσιν οἱ κοι-*
 in quibus iurare vellent, quasi *νωρεῖν ἀλλήλοις προαιρούμενοι*
 instum foedus ponentes et *καὶ ὁμνύειν, καὶ τῇ χειρὶ ἐφ-*
 manu tangentes dextera testa- *άπτονται τῇ δεξιᾷ μαρτύριον* 5
 mentum concordiae habentes *εὐγνωμοσύνης τοῦτο ἡγούμενοι.*
 hoc. simili modo et vates in
 hoc sacrificant, quando vo-
 lunt verius scire.

2. Habet autem stellas supra *Ἐχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς ἑσχα-* 10
 craticulam duas, in vasile *ρίδος α', ἐπὶ τῆς βάσεως β'.*
 duas. omnes quatuordecim. *τοὺς πάντας γ'.*

(DE CENTAVRO ET BESTIA v. 436—442)

Oportet quidem in illa stella duas subsistere alias. | una
 quidem adsimilantem viro adiacens | Scorpioni, equi autem sub- 15
 sistunt Vergiliae. | habet autem dextra levaque distentas simili
 modo manus | contra Sacrarium, quod magis prae manu | Bestiam
 tenet, | et quasi pessima priori signo permiscitur.

KENTAIPOY

1. Hic videtur Chiron esse qui *Οὔτος δοκεῖ Χείρων εἶναι ὁ* 20
 in Pelio habitavit iustitia qui- *ἐν τῷ Πηλῳ οἰκήσας δικαιο-*

1 invice B | 3 in B: et P | 4 fedus 2 ὡς θύουσιν coni Robert | οἱ delet
 B | 6 concordie B | 8, 9 volent B || Wilam | 4 καὶ ὁμνύειν delet Heyne ||
 10 super B | 11 graticulam P | in va- 6 εὐγνωμοσύνην BVI | 10, 1 εὐχάρ-
 sile — ἐπὶ βάσεως | 12 omnes IV P || 20 χείρων B
 14 oportet quidem — δῆεις δέ | sub-
 sistere B | unam B | 15 adsimilantem
 — ἰοικότα | adiacens — νεῖοθι κεῖται | 16 vergilie B (Χηλαί, cf p. 115 b 2) |
 Σκορπίον, ἱππούραια δ' ὑπὸ σφίσι Χηλαί ἔχουσιν | distentas — τανύοντι ||
 17 sacrium B | pre B | 18 pessima διὰ χειρός (Χείρων) | promiscitur B (ἐπ-
 σφη-μύξατο) || 20 chirion B, chyron P | 21 pilo B, pilio P | habitabit B | iu-
 sticia B

2. Habet autem stellas in superficie, in qua prunae fuisse dicuntur, duas, in
 base duas. sunt simul quattuor.
 1. Centaurus dicitur fuisse Chiron et habitasse in stabulis et sectasse iustitiam

1 superficiae D | prune DGK | 2 basse K | quattuor G | sequitur Sacra-
 rium quadrupedale ardens delineatum K, delineatum et inscriptum DGS ||
 3 stabulis: cf pilio l | iusticiam KSI

- dem superans homines omnes *σύνη τε ὑπερενέγκας πάντας ἀν-*
 et ipse correxerat Asclepium et *θρώπους καὶ παιδεύσας Ἀσκλη-*
 Achillem. apud quem Her- *πίον τε καὶ Ἀχιλλέα. ἐφ' ὃν*
 cules videtur venisse propter *Ἑρακλῆς δοκεῖ ἔλθειν δι' ἔρωτα,*
 5 amorem, cum quo et simul *ὦι καὶ συνεῖναι ἐν τῷι ἄντροι*
 fuerat in antro honorificans *τιμῶν τὸν Πᾶνα. μόνον δὲ τῶν*
 Panem. solummodo quidem *Κενταύρων οὐκ ἀνείλεν, ἀλλ'*
 Centaurum non occidit, sed *ἤκουεν αὐτοῦ, καθάπερ Ἀντι-*
 obaudibat ei, ut ait Anti- *σθένης φησὶν ὁ Σωκρατικὸς ἐν*
 10 sthenis Socratensis in tem- *τῷι Ἑρακλεῖ (fr IV W.). χρόνον*
 pore Herculis super bona *δὲ ἱκανὸν ὁμιλούντων αὐτῶν ἐκ*
 loquentes et quoniam de *τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ἐξε-*
 cura eius excidit sagitta supra *πεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ Χεί-*
 pede Chironis, et ita mortuus *ρωνος. καὶ οὕτως ἀποθανόντος*
 15 est. quem Iuppiter propter *αὐτοῦ ὁ Ζεὺς διὰ τὴν εὐσέβειαν*
 eius pietatem et ruinam inter *αὐτοῦ καὶ τὸ σύμππτωμα ἐν τοῖς*
 astra posuit. iste autem ha- *ἄστροις ἔθρηκεν αὐτόν. ἔχει δὲ*
 bens Bestiam in manibus *τὸ Θηρίον ἐν ταῖς χερσὶ πλη-*
 iuxta Sacrarium, in quo vi- *σίον τοῦ Θυτηρίου. ὃ δοκεῖ προσ-*
 20 detur offerre quasi sacrificans, *φέρειν θύων, ὃ ἐστι μέγιστον*
 quod est signum maximum *σημεῖον τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ.*
 de pietate quam in se habebat.

1 superabit B || 3, 4 ercules P ||
 7 paneam BP || 10 socratensis B || 11
 H. semper B || 12 omnia corruptis || 12, 3
 decunaura P; an de curvatura? || 14 pe-
 des B | ironis B, chyronis P || 15 iup-
 piter B || 16 in B || 22 habeat P

1 δὲ BVi || 6, 7 τὸν Κένταυρον BVi:
 corr Koppiers || 8 post αὐτοῦ incipit co-
 dex PI (Parisinus 1310, cf p. 100), quem
 totum enotabo || 16 αὐτοῦ PI vertit l:
 om BVi || 17 αὐτόν ἔθρηκεν PI || 18 τι
 coni Wilam; ad Aratī v. 442 sive ad
 picturam delegatur, cf p. 194a. 243b.
 260 b alia

- et, quoniam Asclepium et Achillem nutrierit, inter astra conlocatus esse.
 Antisthenis autem dicit e faretra Herculis lapsam sagittam pedem eius
 vulnerasse acceptoque vulnere animam exalasse et ob hoc a love inter
 5 astra conlocatum esse. est autem signum ad adspectum Sacrarii, unde
 et in eodem Sacrario sacrificare a gentilibus putabatur. a quibusdam
 autem arbitrabatur Bestiam in dextra manu tenere, in sinistra tyrsuum, a
 nonnullis vero utrem vini aceti, ex quo libaret diis in Sacrario.

1 achillem K | c. sit libri || 2 hae GK | pharetra GK || 3 ab D || 4 hastra
 SI | aspectum K || 5 in ede sacrio S || 6 teneri G || 7 dies GK

2. Habet autem stellas super caput tres obscuras, in utraque humera unam splendidam, in sinistro cubito unam, in summa manu unam, in medio equi pectore unam, in utrosque pedes anteriores unam, in spino duas, in ventre duas splendidas, in cauda tres, in equi lumbo unam splendidam, in utraque genicula retrorsa duas, per unaquaeque arma unam. omnes XXIV.
- Ἐχει δὲ ἀστέρας ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἀμυροῦς γ', ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων λαμπρὸν α', ἀριστεροῦ ἀγκῶνος α', ἄκρας χειρὸς α', ἐπὶ μέσου τοῦ ἱππείου 5 στῆθους α', ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἐμπροσθίων ὀπλῶν α', ῥάχews δ', κοιλίας β' λαμπροῦς, κέρκου γ', ἐπὶ τοῦ ἱππείου ἰσχίου α' λαμπρὸν, ἐφ' ἑκατέρων τῶν 10 ὀπισθίων γονάτων α', ἐφ' ἑκατέρας ὀπλῆς α'. τοὺς πάντας κδ'.

1. Habet autem et Bestiam, quam in manu extensam tenet, et quam quidam dicunt utrem esse vini aceti, quod sacrificat diis super Sacrum. tenet quidem illud in dextera manu, in sinistra autem thyrsus.
- Ἐχει δὲ καὶ ἐν ταῖς χειρσὶ τὸ 15 λεγόμενον Θηρίον, οὗ ποιοῦσι τὸ σχῆμα τετράγωνον. τινὲς δὲ ἀσκὸν φασιν αὐτὸ εἶναι οἶνον, ἐξ οὗ σπένδει τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὸ 20 Θυτήριον. ἔχει δὲ αὐτὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ θύρσον.

2 capud B || 2, 3 utroque humero B || 4 cubitu B || 8 I P, *quattuor novis graecus* || 12 duas BP; *unam novis graecus* || 12, 3 unaquaeque B || 16 quem P | extensa P; *vertit tetamenon* || 18 aceri B || 19 dis B || 21 dextra B

2 τρεῖς Vi || 4—6 ἄκρας — στῆθους α' om Vi || 17 *τεταγμένον* BVi: corr Heringa; sive *τεταγμένον* sive *τεταμένον* (sic vertit l) coni Heyne, qui post hoc verbum (πρὸς τὸν βωμόν) supplet || 19 σπένδει B, σπένδεται Pl

2. Habet autem stellas in singulis humeris singulas, et in cubitis binas, in pectore IV, in reliquo corpore X, in pedibus duas, in veste II, in thyrsos quem portat duas, in Bestia quam manu tenet X, in ipsa manu II, in capite V. fiunt XLIII.

1 habet autem stellas *ceteris omissis* GKS || 3 que in D || 4 *sequitur Centaurus delineatus Bestiam tenens dextra, sinistra baculum (quo lepus suspensus est)* DK(GS?)

2. Habet quidem stellas in ἔχει δὲ ἀστέρας τὸ Θηρίον
 cauda duas, in summo pede ἐπὶ τῆς κέρκου β', ἐπ' ἄκρον
 retrorso nitidam unam, τοῦ ὀπισθοίου ποδὸς λαμπρόν α',
 et in spino nitidam unam,
 5 et in anteriore pede nitidam καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθοίου ποδὸς α'
 unam, et sub ipso unam, in λαμπρόν, καὶ ὑπ' αὐτὸν α', ἐπὶ
 capite tres. omnes novem. τῆς κεφαλῆς γ'. τοὺς πάντας ζ'.

(DE CORVO AQUARIA VENA v. 443—449)

Et adhuc enim alia trahitur mane stella, | quam Aquariam
 10 vocant. quae ut coluber similis | est. a capite usque sub me-
 dio | Cancerum adorat, seminat autem sub corpore Leonis, | cau-
 dam quidem tendit ad Centaurum. | medio autem seminat Vrna,
 cuius figura subterposita | Corvo similis videtur.

ΚΟΡΑΞ ΥΔΡΟΣ ΕΝ ΩΙ ΚΡΑΤΗΡ

- 15 1. Haec stella communis est ab Τοῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστιν
 ipsa actione factum et opere ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἐναργοῦς.
 perfectum. honorem enim τιμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ
 habet corvus per Apollinem τῷ Ἀπόλλωνι (ἐκάστωι γὰρ
 (omnium enim deorum est τῶν θεῶν ὄργεόν ἐστιν ἀνακεί-

9 adhuc etiam mane tr. st. B | manes 5 καὶ om PI || 14 κόραξ om Vi, ὕδρος
 P | mane — πρῶτ (περαιόθεν) || 10 ut ἐν ᾧ κρατήρ om B, solum ὕδρον in-
 coluber non extrinco || 11 adorat — ἁ- scribit PI
 νεῖται || 12 medio — seminat — μέσσηι
 — σπείρῃ (σπείρει) || 13 om σπείρῃν
 κόπτονται (δοικός) || 15 hec B || 16, 7 et
 opere perfectum — ἐναργοῦς (ἐνεργοῦς) || 18 pro Apolline P

Ydra, in qua Crater et Corvus, est signum in parte australi, caput
 videlicet deflexum habens ad Cancrum, cuius sinuosi corporis medietas est
 convexa sub Leonem, cauda vero extenditur ad Centaurum. [Corvus sub
 Geminis noscitur conlocatus.]

- 5 1. Qui Corvus ideo secundum gentilium deliramenta inter astra sedem pro-
 meruisse dicitur, eo quod fuerit in tutelam Apollinis et ab eo missus ad

1 australae S | capud K || 2 sinuori S || 3 conexa S | leonum GK, leone
 S | centarum S^{II} | sechusi; addita e charta caelesti videntur, qualem edidi
 post Aratum; cf V || 6 tutelam S | appollinis D, apolonis S^I

avis). sacrificium quippe factum diis libamina missus adducere a Crete, eo quod prius scitissima fuerat, antequam vinum fieret, videns ficulneas secus Cretem optimos grossos habentes mansit ibi, donec perflouescerent. post dies quidem plurimos perficiens hoc et vascens ficum sensit quod peccaret abripiens et quod in Crete aquarium forebat cum urna, aestimans se bibere per singulos dies quae in Crete fuerat aqua. Apollo autem dum cognovisset, quae gesta erant, corvum quidem hominibus ad increpandum posuit satis tempore isto sitientem, ut Aristoteles ait De bestiis

μενον). θυσίας δὲ γινομένης τοῖς θεοῖς σπονδὴν πεμφθεὶς ἐνέγκαι ἀπὸ κρήνης εἰνὸς ἰδὼν παρὰ τὴν κρήνην συκὴν ὀλίγους ἔχουσιν ἔμεινεν, ἕως πεπανθῶ- 5 σιν. μεθ' ἱκανὰς δὲ ἡμέρας πεπανθέντων τούτων καὶ φαγὼν τῶν συκῶν αἰσθόμενος τὸ ἀμάρτημα ἔξαρχάσας [καὶ] τὸν ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ κρατῆρι, φάσκων αὐτὸν ἐκπίνειν καθ' ἡμέραν τὸ γινόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδωρ. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπιγινούς τὰ γενόμενα τῷ μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις 15 ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἱκανὸν τοῦτον τὸν χρόνον διυρῆν, καθάπερ Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς Περὶ θηρίων (fr 329),

20

1 sacrificiam B | 2 libamina B | 3 ad cretem B | 4 scitissima BP (quod fuit castum *schol Germ AP*) | antiquum B | 6 secus Cretem — παρὰ τὴν κρήνην | grossos B | 9 perficiens hoc — πεπανθέντων τούτων | 11 et quod iteratum P | 13 estimans BP | se — αὐτὸν | 17 sunt P | 19 sitientem B | 20 aristotiles B

2 τῷ θεῷ coni Schaubach | 4 ὀλῆ-θους PI | 5 ὥς BPiVi vertit l: corr Fell | 9 ἔξαρχάσας Vi | καὶ BPiVi vertit l: del Heyne | 12 γινόμενον PI: γιγνόμενον BVi | 16 ἐπιτιμῶν BPiVi: corr Heyne | ἱκανὸν Vi

fontem, ut diis ad libandum aquam deferret, ficorum ingluvie captus aliquantisper illarum esibus inhians commoratus aquam deferre distulit et postea deprehendens se diis peccasse denuo ad fontem, ut aquam auriret, redierit et ab ydra exterritus vas vacuum reportaverit et, ut aquam eo tempore non bibat, ab eodem Apolline inhibatum ei fuerit. 5

1 dies G (*primitus*) K | differret K | ingluviae DGKS | 1, 2 aliquantisper D | 2 hesibus D, acibus S | distulit G | 3 deprachendens D | 4 hydra GK | 5 apolline D | inhabitum K

et Archelaus quidem simili
modo ait in suis voluminibus.

μνημόνευμα δὲ τῆς εἰς θεοὺς
ἀμαρτίας σαφὲς εἰκονίσας ἐν
τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν εἶναι τὸν
τε Ὑδρον καὶ (τὸν Κρατῆρα καὶ
τὸν Κόρακα) μὴ δυνάμενον πιεῖν
μηδὲ προσελθεῖν.

- 5 2. [Habet quidem stellas Aqua-
10 rius tres, in cervice unam,
in pectore unam, in ventre
unam.] Ἐχουσι δ' ἀστέρας ὁ μὲν
Ὑδρος ἐπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς γ'
λαμπρούς, ἐπὶ τῆς πρώτης καμ-
πῆς ζ', λαμπρὸν δὲ α' τὸν ἔσχα-
τον, ἐπὶ τῆς δευτέρας καμπῆς γ',
15 ἐπὶ τῆς τρίτης δ', ἐπὶ τῆς τε-
τάρτης β', ἀπὸ τῆς δ' καμπῆς
μέχρι τῆς κέρκου θ' ἀμυρούς.
τοὺς πάντας κζ'.

Est quidem et super caudam
eius Corvus aspiciens occasum.

Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κέρκου
ὁ Κόραξ βλέπων εἰς δυσμᾶς.

- 20 2. Habet autem stellas quatuor,
in rostro unam, in ala duas,
in orthopigio unam. Ἐχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ῥύγ-
χους ἀμυρόν α', ἐπὶ τῆς πτέ-
ρυγος β', ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου β',
ἐφ' ἑκατέρων ποδῶν ἄκρων α'.
τοὺς πάντας ζ'.

^h
1 arcclans P | 2 fr novum, cf 3 δὲ scripsi: δέ γε Pⁱ, δώσας B,
p. 254 a 17 | 9—12 *seclusi interpolata* δωσε Vⁱ; δώσων coni Gale, δὲ δώσων
nescio unde; verum stellarum indicu- post alios Robert | 6, 7 suppl Heyne;
lum paene integrum servavit infra rec εἶναι τὸν κρατῆρα καὶ τὸν ὕδρον Pⁱ |
it, quam videas | 22 *orthopigio* P 8 μηδὲ Pⁱ: καὶ μὴ B Vⁱ | 20 δὲ Vⁱ |
20, 1 ῥύγχος Pⁱ | 21 τῆς Vⁱ

2. Habet igitur hoc signum stellas: Serpens ille habet stellas in capite III
claras, in prima flexura VI, in secunda III, in quarta II, in quinta usque
ad caudam VIII claras. fiunt XXVI.

1. Corvus in cauda spectans occasum.

- 5 2. Habet in oculos stellam I, in pinnis II, in cauda II, in pedibus singulas.
fiunt VII.

1 habet — stellas *ceteris omissis* GKS | 5 oculos — τοῦ ῥύγχους?

avis). sacrificium quippe fac- *μενον*). *Θυσίας δὲ γινομένης*
 tum diis libamina missus ad- *τοῖς θεοῖς σπονδὴν πεμφθεὶς*
 ducere a Crete, eo quod prius *ἐνέγκαι ἀπὸ κρήνης τινὸς ἰδῶν*
 scitissima fuerat, antequam *παρὰ τὴν κρήνην συκῆν ὀλλίνθους*
 vinum fieret, videns ficulneas *ἔχουσιν ἔμεινεν, ὥς πεπανθῶ-* 5
 secus Cretem optimos grossos *σιν. μεθ' ἱκανὰς δὲ ἡμέρας πε-*
 habentes mansit ibi, donec *πανθέντων τούτων καὶ φαγῶν*
 perflorescerent. post dies qui- *τῶν συκῶν αἰσθόμενος τὸ ἁμαρ-*
 dem plurimos perficiens hoc *τημα ἔξαρχάσας [καὶ] τὸν ἐν*
 et vescens ficum sensit quod *τῇ κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ* 10
 peccaret abripiens et quod in *κρατῆρι, φάσκων αὐτὸν ἐκπίνειν*
 Crete aquarium ferebat cum *καθ' ἡμέραν τὸ γινόμενον ἐν*
 urna, aestimans se bibere per *τῇ κρήνῃ ὕδωρ. ὁ δὲ Ἀπόλ-*
 singulos dies quae in Crete *λων ἐπιγνοὺς τὰ γεγόμενα τῷ*
 fuerat aqua. Apollo autem *μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις* 15
 dum cognovisset, quae gesta *ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἱκανὸν τοῦτον*
 erant, corvum quidem homi- *τὸν χρόνον διυρῆν, καθάπερ Ἀρι-*
 nibus ad increpandum posuit *στοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς Περὶ*
 satis tempore isto sitientem, *θηρίων* (fr 329),
 ut Aristoteles ait De bestiis

20

1 sacrificium B | 2 libamina B | 3 ad
 cretem B | 4 scissima BP (quod fuit
 castum *schol Germ AP*) | antiquum B |
 6 secus Cretem — *παρὰ τὴν κρήνην* |
 grossos B | 9 perficiens hoc — *πεπαν-*
θέντων τούτων | 11 et quod *ἱεράτω*
 P | 13 estimans BP | se — *αὐτὸν* |
 17 sunt P | 19 sitientem B | 20 aristo-
 tiles B

2 τῷ θεῷ coni Schaubach | 4 ὀλλίν-
 θους PI | 5 ὥς BPiVi vertit l: corr
 Fell | 9 ἔξαρχάσας Vi | καὶ BPiVi ver-
 tit l: del Heyne | 12 γινόμενον PI:
γιγνόμενον BVi | 16 ἐπιτιμῶν BPiVi:
 corr Heyne | ἱκανὸν VI

fontem, ut diis ad libandum aquam deferret, ficorum ingluvie captus ali-
 quantisper illarum esibus inhians commoratus aquam deferre distulerit
 et postea deprehendens se diis peccasse denuo ad fontem, ut aquam
 auriret, redierit et ab ydra exterritus vas vacuum reportaverit et, ut
 aquam eo tempore non bibat, ab eodem Apolline inhibatum ei fuerit. 5

1 dies G (*primitus*) K | differret K | ingluviae DGKS | 1, 2 aliquantis
 per D | 2 hesibus D, acibus S | distullerit G | 3 deprehendens D | 4 hydra
 GK | 5 apolline D | inhibatum K

et Archelaus quidem simili
modo ait in suis voluminibus.

5

μνημόνευμα δὲ τῆς εἰς θεοὺς
ἁμαρτίας σαφὲς εἰκονίσας ἐν
τοῖς ἄστροις ἔθηκεν εἶναι τὸν
τε Ὑδροῦν καὶ (τὸν Κρατῆρα καὶ
τὸν Κόρακα) μὴ δυνάμενον πιεῖν
μηδὲ προσελθεῖν.

10

2. [Habet quidem stellas Aqua-
rius tres, in cervice unam,
in pectore unam, in ventre
unam.]

Ἔχουσι δ' ἄστερας ὁ μὲν
Ὑδροῦς ἐπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς γ'
λαμπρούς, ἐπὶ τῆς πρώτης καμ-
πῆς ζ', λαμπρὸν δὲ α' τὸν ἔσχα-
τον, ἐπὶ τῆς δευτέρας καμπῆς γ',
ἐπὶ τῆς τρίτης δ', ἐπὶ τῆς τε-
τάρτης β', ἀπὸ τῆς ε' καμπῆς
μέχρι τῆς κέρκου θ' ἁμαυρούς.
τοὺς πάντας κζ'.

15

Est quidem et super caudam
eius Corvus aspiciens occasum.

Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κέρκου
ὁ Κόραξ βλέπων εἰς δυσμάς.

- 20 2. Habet autem stellas quatuor,
in rostro unam, in ala duas,
in orthopigio unam.

Ἔχει δ' ἄστερας ἐπὶ τοῦ ῥύγ-
χους ἁμαυρὸν α', ἐπὶ τῆς πτε-
ρυγος β', ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου β',
ἐφ' ἑκατέρων ποδῶν ἄκρων α'.
τοὺς πάντας ζ'.

^h
1 arcelans P | 2 *fr novum*, cf
p. 254 a 17 | 9—12 *seclusi interpolata*
nescio unde; verum stellarum indicu-
ham paene integrum servavit infra rec
int, quam videas | 22 orthopigio P

3 δὲ scripsi: δὲ γε P I, δώσας B,
δώσε VI; δάσων coni Gale, δὲ δάσων
post alios Robert | 6, 7 suppl Heyne;
εἶναι τὸν κρατῆρα καὶ τὸν ὕδρον P I |
8 μηδὲ P I: καὶ μὴ B V i | 20 δὲ V i |
20, 1 ῥύχους P I | 21 τῆς V i

2. Habet igitur hoc signum stellas: Serpens ille habet stellas in capite III
claras, in prima flexura VI, in secunda III, in quarta II, in quinta usque
ad caudam VIII claras. fiunt XXVI.

1. Corvus in cauda spectans occasum.

- 5 2. Habet in oculis stellam I, in pinnis II, in cauda II, in pedibus singulas.
fiunt VII.

1 habet — stellas *ceteris omissis* GKS | 5 oculos — τοῦ ῥύχους?

Ab hoc quidem satis distat Τούτου δὲ ἱκανὸν ἀπέχων
usque ad Vrnā, quae adiacet ἀπὸ τῆς καμπῆς ὁ Κρατῆρ κεί-
panda secus gēna Virginis. ται ἐγκεκλιμένος πρὸς τὰ γό-
νατα τῆς Παρθένου.

2. Habet autem stellas Vrna in Ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ Κρατῆρ ἐπὶ 5
medio labiorum tres obscuras. τοῦ χείλους β' ἀμυρούς, ἐπὶ
τοῦ μέσου β' καὶ παρὰ τῷ
omnes decem. πνθμένῳ β'. τοὺς πάντας 5'.

(DE ANTECANE v. 450—453)

Quin etiam et Antecanis sub Geminos bene paret. | 10

Haec adposita praeteritorum annorum | erunt, quorum iterum
videntur. omnia magis ipse | in caelo bene conpositas figuras
noctis advenientis.

ΠΡΟΚΥΝΟΣ

1. Hic est qui ante magno Οὗτός ἐστιν ὁ πρὸ τοῦ με- 15
Cane fit. vocatur autem Ca- γάλου Κυνός. Προκύων δὲ λέ-
nis Orioni. dicitur enim de γεται ὡς πρὸ τοῦ κυνός (ὦν).
eo, quod amator venationis Ὡρίωνος δὲ κύων ἐστίν. λέγε-
esset, hunc ipso Orione com- ται γὰρ διὰ τὸ φιλοκύνηγον
αὐτὸν εἶναι παρατεθῆναι τοῦτον 20

1 ad hoc B | 3 secus — πρὸς (*supra* 7 τὸ μέσον BVI | 8 *ι'* coni Robert
p. 286 a 6 — *παρά*) | 11 hec B | adposita qui indicem ex Hygino supplet | 14 προ-
— *κε θήσαιο cum καταθε-* *confusa* | κυνός PI (in margine *ιστορία* PI): προ-
preteritorum P | 11, 2 erunt quorum κύων VI, om B | 15 αὐτός Fell (errore
iterum videntur — *ἐξελίς παλίνωρα* | typographico) | 17 suppl Robert | 19 δὲ
12 magis ipse — *μάλ' αὐτως* | com- B | 20 ἀνατεθῆναι VI
positas B (= *ἐνάρησεν*) | 13 convenien-
tis P | 17, 8 deo qu. B | 18 veneracio-
nis B

1. Crater sive Vrna posita ultra primam flexuram Serpentis.
2. Habet in labio stellas II obscuras, in ventre tres, in fundo II. fiunt VII.

Antecanis, quod Greci Procyona, eo quod ante maiorem Canem ex-
oriri videtur, appellant, est signum in lacteo circulo defixum, pertingens

2 in ventre tres — ἐπὶ τοῦ μέσου β' | *sequitur Ydra cum Corvo et Crateres*
delineata et inscripta DGS, *delineata* K | 3 procyona G: procyon DKS |
4 videantur K | appellant G

mendare. nam et ipse Laepus αὐτῷ· καὶ γὰρ Λαγῶδες ἐχόμε-
videtur comprehensus et aliae νος καὶ ἄλλα θηρία παρ' αὐ-
ferusculae ab ipso. τὸν συνορᾶται.

2. Habet quidem stellas tres, Ἐχει δὲ ἀστέρας γ', ὧν εἰς,
5 quarum una oritur splendi- ὁ πρῶτος ἀνατέλλων, λαμπρὸς.
dissima. et facit similitudi- καὶ ποιεῖ ὁμοιότητα τοῦ Κυνὸς
nem Canis. propter quod et (διὸ καὶ Προκύνων καλεῖται) καὶ
circa Orionem oritur et oc- πρότερος ἀνατέλλει καὶ δύνει
cidit, et Antecanis vocatur, ἐκείνου.
10 pro eo quod primus de illo
oritur.
- 3^b. Stellae autem, quae post ista, Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἄστρο
sunt in signali circulo, quem γίνεταί ἐν τῷ ζωδιακῷ κύ-
sol pro duodecim menses κλωι, ὃν ὁ ἥλιος διαπορεύεται
15 perambulat, inveniuntur, pro ἐν ἡβ' μηνίν. διόπερ καὶ τὰ
eo quod et signa haec coae- ζώδια τούτου ἰσάριθμά ἐστιν.
quali numero sunt.

1 ipse om P | lepus B | 2 com-
prehensus P | 2, 3 alie ferusculae B |
8 orientem orietur B | 12 stelle B |
12, 3 positae s. B | 16 hec B | 16, 7 coe-
quali B | 17 post sunt unius lineae
spatium P

1 καὶ Λ. γὰρ P1 | 1, 2 ἐρχόμενος
P1 | 5 scripsi: ἀνατέλλει BP1V1, delet
Robert | 8 πρῶτος BP1V1 vertit 1:
corr Struve | 12—16 cf Analecta
Eratosthenica p. 23; secludant Heyne
Robert

aequinocbialem circulum, tendens ad occasum inter Geminos et Cancrum.
oritur enim cum Leone, occidit exorto Capricorno.

1. Dicitur ergo fabulose inter astra conlocatus, eo quod canis fuerit
Orionis et ad capiendos lepores sive in omni studio venandi exercitatus
5 extiterit.
2. Habet quidem stellas III.

1 equinoctialem DG | 2 excidit K | capricornio S | 3 fulvae D | fierit
K | 4 capiendas leporis K, cf 1 | 6 stellis K | III D: om GKS | sequitur Anto-
canis delineatus et inscriptus DGS, delineatus K

〈DE PLANETIS v. 454—460〉

Haec sunt simul aliae quinque stellae nihilominus similes, | undique figuras duodecim denuntiantes (455), | anni metas et terminos dierum prodigia designantes, per quas semper | in longitudine spatia in semet ipso convolvitur annus (458). | longa quippe signa iacent a principio simul convenientia, | neque adhuc confidens illis ego sufficio (460) | narrare, eo quod sunt erraticae et per circuitum menses significant, menses autem annum.

1. De stellis ergo quae *Περὶ τῶν πέντε ἀστέρων* 10
vocantur Planetæ, id *τῶν καλουμένων Πλανη-*
est erraticæ, pro eo *τῶν διὰ τὸ κίνησιν ἔχειν*
quod proprium motum *ἰδίαν αὐτοῦς*.
habeant.

2 hec B | alie B | stelle B | nichilominus B | nihilominus — οὐδέν | 3 duo PI, *πλανήτας* VI, om B | ε' VI | 13 et decem P | denunciantes B | v. 455 *λεπτόν* post αὐτοῦς PI, at cf l schol
πάντοθεν εἰδῶλων δυοκαίδεκα διενέον- Germ AP
ται | 3—4 anni — semper e *graecis*
(v. 456 sq.) non extrico | 5 spacia B | 6 convenientiae B; a principio sim.
conv. *ἀπόπροθεν* εἰς ἐν *λόγτων* | 8 narratice B | 7—9 v. 460 *ἀπλανέων τά τε*
κύκλα τά τ' αἰθέρι (vel *ἡέρι*) *σήματ' ἐνισκεῖν* | 10 stellas B | 11 *planete* B |
12 erraticæ B | 14 ha (in habeant) in rasura P

Cum sole et luna septem astra numerantur, quae non sunt fixa in caelo, ut cetera sidera, sed in aere feruntur, quae grece planetæ, latine autem errantia sidera nuncupantur, non quod ipsa errent, quae cursus suos secundum divini imperii dispensationem peragunt, sed quod nos errare in sui motus investigatione faciunt, cum interdum in austrum, interdum in septentrionem, plerumque contra mundum, nonnumquam cum mundo feruntur (= *Isidorus Etym III 70, 20. De natura rerum 25 p. 45 B.*)

sed ex his duorum maximorum siderum ratione ad tempus dilata ceterorum quinque cursus nomina et ordines explicamus.

Summum igitur Planetarum Saturni sidus est, qui grece *Faeton* dicitur, 10

2 caetera D | greci K | plantæ DS (e *superscripto*, cf p. 227 Br.), *planete* K | latinae D | 4 dissipationem D | 5 faciunt D | 8, 9 ceterarum D | post 9 *inscriptum* SATVRNVS D | 16 *solummodo* quae (usque ad p. 275, 9) *inclinatis litteris descripti* e l *pleniore* (an ex *Hygino II 427*) *deprompta sunt* (*Robert p. 205. 4*) | *feton* vel *foeton* alii

- Ips(a)e dicuntur quidem deorum nomina esse quinque. λέγονται δὲ θεῶν εἶναι πέντε.
 prima quidem Iovis, magna, parēt. πρῶτον μὲν Διός, Φαίνοντα, μέγαν.
 6 secunda vero vocata est Phe- ὁ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέ-
 thon. sic vocata est a Sole. θων, οὐ μέγας. οὗτος ὠνο-
 μάσθη ἀπὸ τοῦ Ἥλιου.

2 nomine^a P | esse om P

1 λέγεται P | 3—4 ὁ πρῶτος μὲν ἐστὶ Κρόνον, Φαίνων καλούμενος P | 5—7 ὁ δεύτερος Διός, ἐκλήθη δὲ Φαέ-
 θων, οὐ μέγας omissis οὗτος — Ἥλιου P

colore candidum, natura gelidum, triginta annis zodiacum peragens. cuius absides altissima in Scorpione est (= *Plinius HN II 52—54. 64*).

Inde Iovis temperatum, quod *Greci Phenon vocant*, quod est colore clarum. cuius absides altissima in Virgine est. et duodecim annis signiferum 5 percurrit.

Hinc Martis, quod *grece Pyrois vocatur*, colore igneum, natura fervidum. cuius absides altissima in signo Leonis est. et duobus annis signiferi ambitum lustrare dicitur (= *Plinius 34. 64*).

Infra solem namque Venus, quae *grece Phosphoron vocatur*. quae cum 10 solem praecedat, Lucifer, cum vero sequitur, Vesper appellatur; et cum Lucifer est, colorem habet gaudentem, cum Vesper, fulgentem, CCC quadraginta octo diebus signiferum discurrens a sole numquam absistens longius partibus XLVI (= *Plinius 36. 58*).

Proximum illi Mercurii sidus colore radians, cuius absides ultima in 15 Capricorno est, novem diebus ocioire ambitu modo ante solis exortus, modo post occasus, numquam ab eo remotior viginti duabus partibus (= *Plinius 64*).

Inmorantur igitur in coitu solis et non comparent in caelo Saturni sidus et Martis cum plurimum diebus CLXX, Iovis triginta sex aut cum minimum denis detractis diebus, Veneris CLXVIII aut cum minimum LII,

3 IOVIS in *marginē* D | pheonon D | 6 MARTIS in *marginē* D | pyrohis KD (*primitus*) alii | 7 signiferum D² | 8 ambitum om D | 9 VENVS in *marginē* D | *grecae* K | *adscripti* D² lucis sedem | fosforon alii | 11 candentem coni Breysig | 13 VI atque XL *postea add* K | 14 MERCVRIVS in *marginē* D | *ad* Mercurii in *marginē* D² *greci stilbon o mercurium vocant* | altissima GK | 15 exortum coni Breysig | 16 occasum G | 17 comparent D, comparem S | 19 XXXVI K

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

18

tertia autem Mars, rubea. una *ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως. Πυρόεις*
 quidem magna, colore similis *δὲ καλεῖται. οὐ μέγας, τὸ χρώμα*
 Aquilae. *δὲ ὁμοίος τῷ ἐν τῷ Αἰετῷ.*
 Venus, qui et Lucifer, candido *ὁ δὲ τέταρτος Φωσφόρος,*
 colore. omnium quippe stel- *Ἀφροδίτης, λευκὸς τῷ χρώματι.* 5
 larum maxima est. quem et *πάντων δὲ μέγιστός ἐστι τοῦ-*
 Luciferum vocant, eo quod *των τῶν ἄστρον. ὃν καὶ Ἑσπε-*
 mane oritur. *ρον καὶ Φωσφόρον καλοῦσιν.*

1 tertia B | 3 aquile B | 4 venere
qui B | 6 quam B | 8 oriatur B

1—2 ὁ δὲ — μέγας om PI | 1 πυ-
ροειδής BPI Vi: corr Kopplers | 3 δὲ
ὁμ. PI: ὁμ. δὲ BVI | αἰετῷ PI | 4—5
ὁ τέταρτος Ἀφροδίτης, καλεῖται δὲ
Φωσφόρος. ἐστὶ δὲ λευκὸς τὸ χρώμα
PI | 6, 7 δὲ τούτων τ. ἄ. μέγ. ἐστὶν PI ||
7, 8 ἑωσφόρον BPI, ἕως φόρον Vi:
corr Wilam

Mercurii XIII aut cum plurimum XVIII. occultantur vero meantes cum sole partibus nonnumquam amplius undenis, interdum et a septenis partibus erumpunt (= *Ign*).

Iam vero, quia eorum ordines sive cursus sub brevitate perstrinximus, restat, ut quid de his gentilium ridiculosissima vanitas senserit explicemus. 5

Saturnum namque, a quo se tarditatem accipere opinabantur, Faethonta Solis filium esse dixerunt et, quia paternos currus affectans sibi atque mundo concremationis detrimenta conflaverit, ab Iove fulmine percussus in Eridanum deciderit et a Sole patre inter sidera sit conlocatus (= *Hyg II 42*).

Stellam Iovis, a qua se accipere temperantiam autumabant, dixerunt 10
quendam hominem fuisse, conditum a Prometheo cunctis forma praestantior-
rem. quem cum Iovi ut ceteros reddere nollet, idem Phenon a Mercurio
persuasus, ut immortalitatem perciperet, esse dicitur, ut ad Iovem veniret. ad
quem veniens et proprio nomine honoratus et inter astra conlocatus iuxta
eorum vanitatem est (= *Hyg I c*). 15

Martis autem stella, quam quidam illorum Herculis esse dixerunt,
Veneris sequax ab illis fuisse putabatur. nam cum Vulcanus Venerem duxisset

1 occultatur DKS | 4 ordinis K | perstrinximus D | 6 tarditate G | opina-
batur D (n add D²) KS | quae abhinc inclinatis litteris descripsi, non ex
Hygino sumpta sunt, sed e 'Sphaerae' parte altera (p. 170. 4) | 6, 7 feton-
talis (-idis GKS) solis filii filium DGKS: corr Breysig e Stroziano | 7 an qui
pro et? | 8 conflaverint SI | eridianum SI | 10 temperarantiam K | autumant
DS | 11 phoenonem post fuisse add D² | 11, 2 prestantiorem DK | 12 cum
om DKS | 16 stellam D

- quinta vero Mercurius, rutilans πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ, Στίλβων,
 atque splendida et minor. λαμπρὸς καὶ μικρὸς. τῷ δὲ
 Mercurio autem data est, eo Ἑρμῇ ἐδόθη διὰ τὸ πρῶτον
 quod primum ipse fecit ex- αὐτὸν τὸν διάκοσμον ὀρίσαι τοῦ
 5 ornationem caeli et cetero- οὐρανοῦ καὶ τῶν ἄστρον τὰς
 rum ordines et horas dinu- τάξεις καὶ τὰς ὥρας μετρήσαι
 meravit et significationes tem- καὶ ἐπισημασίας καιρῶν δεῖξαι.
 porum demonstravit. Rutilus Στίλβων δὲ καλεῖται διὰ τὸ φαν-
 autem vocatur, eo quod tan- τασίαν τοιαύτην αὐτὸν ποιεῖν.
 10 tam claritatem ostenderit.

4, 5 exornationem B | 5, 6 an et side-
 rum? | 7 significaciones B

1—3 ὁ δὲ πέμπτος Ἑρμοῦ Στ. κα-
 λούμενος — τῷ Ἑρμῇ δὲ P I | 1 στίλ-
 βων VI | 7 ἐπισημασίας καιρῶν vertit
 I (corr Wilam): ἐπισημασιῶν καιρῶν
 B P I V i | 9 in margine planetarum
 signa P I

uxorem et propter eius observantiam Marti copia non fieret nihilque adsequi
 videretur, a Venere coitum impetravit. et quia vehementer morsum incen-
 derit, Pyrois est appellata. a qua etiam se fervorem accipere credebant
 (= Hyg I c).

- 5 Veneris vero stella(m), quam nonnulli Iunonis esse opinabantur, dixerunt
 fuisse Hesperum, Aurorae et Cephalii filium, et ob pulchritudinem cum Venere
 certasse et idcirco inter astra conlocatum esse et Veneris nomen accepisse,
 eo quod vi quadam nonnumquam oriente sole, nonnumquam occidente vi-
 deatur. ab hac enim stella se voluptatem accipere profitebantur (= Hyg I c).
 10 Porro Mercurii stella, a qua se linguam et sapientiam percipere arbi-
 trabantur, idcirco Mercurio data existimatur, quoniam primum menses se-
 cundum illorum ineptiam instituerit et siderum cursus. a quibusdam vero
 sidera a Venere condita et Mercurio demonstrata esse credebantur (= Hyg I c).

2 videtur K (corr K²) | Hyginum falso interpretatus est | amor eum coni
 Breysig | 3 sit DGK, stella est S | credebat G | 5 nonnulli K | opinabatur K |
 6 aurore DK | pulchritudinem G | 7 et — Veneris in inferiore margine suppl
 K | accipisse K | 8 vi D: diu K | 9 voluptatem — ὀρεξιν (eruciationem I)
 Sphaera p. 470 | 10 stellam D | linguam et sapientiam — λόγον ibidem | 11
 existimantur S | quom GS | primus S | 12 ineptiam S | syderum S ut sae-
 pius | 13 secuntur quinque Planetae delineati sine inscriptione DGS, spatium
 vacuum K

〈DE QVATTVOR CIRCVLIS v. 462—468〉

Quin etiam hinc continentur tempora cognoscere | quattuor,
 quorum maxime diligentibus proderit, | quibus metra conspiciere
 volunt ad cognoscendos annos. | signa quippe bene composita
 omnibus manifesta esse | multa quidem continuo ubique conferta 5
 omnia. | ipsa vero sine errore manifestantur alterutra | omnia,
 itaque metra duplicia proferuntur.

〈DE LACTEO CIRCULO v. 469—476〉

Siquidem nocte mundo aere, quando omnes splendidae |
 stellae hominibus ostendit praeclara nox, | neque aliqua crassi- 10
 tudine aeris cernitur bipertita luna, | sed sic sine nubilo videntur
 acuta omnia sidera — | siquidem ob honorem erga sapientes
 veniet miraculum | cogitantibus ubique considerandum invenire
 circulum | caeli, aut quis subsistens aliter ostendat, | quod illi
 prae tanto nitore fulgentem Galam invocant. 15

ΓΑΛΑΞΙΑΣ

Οὗτος γίνεται ἐν τοῖς φαινο-
 Quem pro candore Graeci Ga- μένοις κύκλοις. ὃν προσαγορεύ-
 laxiam circulum appellant. εσθαί φασι Γαλαξίαν· οὐ γὰρ

2 hic B | hinc continentur — τά γε 16 περί τοῦ γαλαξία PI, om B
 κεῖται | tempora cognoscere *e graecis*
non extrico | quattuor B || 3 maxime
 diligentibus — *μάιστα ποθῇ* | an qui m.? || 4 composita B || 5 manifesta esse
 — ἐπιρρήδην ἐπικεῖται | quibus ante multa B || 6 ipse vel -a P | sine errore
 — ἀπλανέες (*cf var lect in editione*) | manifestantur — ἀρρότες || 7 itaque
 — ἀτάρ || 9 nocte mundo aere — *νυκτὸς καθαρῆς* | splendide B || 10 preclara
 P || 11 dubio primitus P || 12 acuta B | honore B (= *τημόσδε cum τιμ- con-*
fusum ut p. 205, 47 alibi) | ergo B || 12, 3 erga sapientes veniet — περί φρέ-
 νας ἔκετο || 13 ubique ante cogit. P, *cf graeca* || 13, 4 considerandum invenire
 circulum — *κεκασμένον εὐρεί κύκλῳ* || 15 pre B | calam P || 15, 6 *distinxi*
coniuncta || 18 calore B || 18, 9 galaxan B

Lacteus circulus, quem Graeci Galaxian vocant, est per medium caeli
 verticem a septentrione consurgens in austrum devexus. quem nonnulli id-

1 galasian K | quem — vocant *e l*, *cetera aliunde* || 2 vertice G

ἔξῃν τοῖς Διὸς υἱοῖς τῆς οὐρα-
νίου τιμῆς μετασχεῖν, εἰ μὴ τις
αὐτῶν θηλάσειε τὸν τῆς Ἥρας
μαστόν. διόπερ φασὶ τὸν Ἑρμῆν
μετὰ τὴν γένεσιν ἀνακομίσαι τὸν
Ἡρακλέα καὶ προσσχεῖν αὐτὸν
τῷ τῆς Ἥρας μαστῷ, τὸν δὲ
θηλάζειν. ἐπινοήσασαν δὲ τὴν
Ἥραν ἀποσεύσασθαι αὐτόν, καὶ
οὕτως ἐκχυνθέντος τοῦ περισεύ-
ματος ἀποτελεσθῆναι τὸν γα-
λαξίαν κύκλον.

⟨DE TROPICIS ET AEQVATORE v. 478—527⟩

Mensura autem tanta est, | de quibus magna duo luminaria
15 per menses et tempora in semet ipso revolvuntur. |

Quorum unus quidem a propinquo descendit (480). | hinc utra-
que capita Geminis videntur, | hic ad geniculos iacet Agitatoris |
et tibias et sinister humerus, super ipsum autem | Perseus,

14 duo magna B, magna post duo 3 αὐτῷ VI | θηλάσει BPIVI || 4, 5
primitus iteratum P || 14, 5 lum. pre- Ἑρμῇ βρέφος ὄντα omissis μ. τ. γέν.
menses et tempora P | de quibus — PI || 5 ὑπὸ BVI: corr Heyne || 6 προ-
revolvuntur plane depravata || 15 ipsa σχεῖν BPIVI || 9 post αὐτόν PI τὸν δὲ
B || 16 a propinquo descendit — ἐγγύ- μαστόν καὶ ἔτι δεῖν || 10, 1 περισεύμα-
θεν ἐστὶ κατερχομένον βορέας | hinc τος PI || 12 sequitur Sphaera supra
— ἐν δὲ (ἐνθεν) || 17 videntur — φορέον- impressa (p. 154 sqq.) in PI, Arati scho-
ται || 18 super — Perseus — ἐπ' αὐτῷ lia sine carmine omissa inscriptione in
Περσεός | ipso B Vi, Arati et scholiorum frustulum casu
fortasse amissis ceteris in B

circo candidiorem putant, eo quod solis cursum per eum fieri arbitrentur.
quae opinatio in eo falsa esse convincitur, quoniam non in eo solis cursus
est nisi in ea parte, quae a signifero contingitur. qui videlicet dum sint
5 aestivo circulo in Geminis, in hiemali in Sagittario tantam se contingunt.

3 in superscripsi K | quae D, qua (a in rasura) K | a om G || 4 utrique G,
uterque K || 5 aestivo K | hiemali DKS | sequitur Lacteus circulus delineatus
et inscriptus DS (cf p. 250 Breysig)

Andromedae vero medius cubitus superior | dextra levaque
tenens. unum quidem, in quo iacet altus (485), | interior ab
aquilone, ad austrum autem vocatur cubitus. | scapulae vero
Equi et subcervical Avis quoque | summitas cum capite et Ser-
pentarii humera | ad ipsum respicientes consecuti in circuitu. | 5
ipse autem pusillum fertur australis, sed non superponit (490) |
Virginis, sed Leo et Cancer. ipsi autem simul ambo | habent
umbram inmissam circulo huic, | unus quidem a pectore et ventre
usque ad clunibus | secatur, alterum namque assiduae superposi-
tum lyrae | Cancer habet magis duplicem signum, quem et in- 10
telligas (495) | rectum esse, oculis prospicere circulum ex utra-
que parte, | unum quidem quanto magis per octo partibus
mensuratum, | in quinque autem revoluitur super terram, | tres
quoque tempore aestuque solistitiales sunt. | sed unus quidem ad
aquilonem circa Cancrum est collocatus (500). | 15

Alter vero contra ad austrum per medium Capricornium, |
dividit autem et pedes Aquarii et Caeti caudam | ibi. est autem
et Lepus et Canis magnus, | quod pedibus habeat Navem | et
magni Centauri scapulas ibi et aculeum (505) | Scorpionis et
Arcum levioris Sagittatoris. | qui purus transit ad aquilonem, | ad 20
austrum vero Fidicula ponitur, adversatur autem illi | hiemalis.
et tres quidem circumcidunt in altitudine | ab octo partibus,
quinque autem in deorsum prospiciunt (510). |

Medio vero inter utrosque ponitur candidus circulus [quem
Galaxian Graeci appellant], | quod ad terram revertatur hic cir- 25
culus. | qui et signa noctis ostendit utraque, | postquam recesserit

1 andromede B | 2 a quo B | 2, 3 interior ab aquilone = ἀσσότερον
βορέας | 3 austrum iterat P | ἐπικέκλιται, cf. p. 207, 13 | scapulae B | 4 aequi
P | 4, 5 serpentarium era B | 6, 7 s. ponitur genis B | superponit Virginis = ἐπι-
βάλλει Παρθένος | 7 ambo om P | 7, 8 habent umbram inmissam = ἐξελίχ-
κεῖται βεβλημένοι | 8 unum B | 9 crunibus B, clunibus novato IP | assidie
B | 10 lire B | lyrae = χελεινόν | Cancer habet = Καρκίνον ἔχει | 10, 1 intel-
legas B | 11 oculis conspiciere B | 12 quando B | peracto partes B | 13 mensu-
randum P | 14 tempore = ἐν περάτῃ? | estaque B | sol estivales B | 15 cancro
P | 16 medio P | capricorni P | 17 autem et om P | aquarii B | ibi = ἐν δὲ ||
18 lepus B | et Canis magnus = ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλήν | quod =
ὁπόσῃν (omisso αἰνῶνται) | 20 circum B | leviorum B (= ἐλαφροῦ) | sagittarios
B | 21 Fidicula = ἡέλιος (χέλνς) | adversatur = τρέπεται | hyemales P ||
22 circumcidunt = περιτέλλεται | altitudinem B | 23 aspiciunt B (= διενέον-
ται) | 24 in u. B | 24, 5 e p. 276 a 18 sq. repetitum | 26 signa noctis ostendit
= ἡμῶν νυκτὶν λοαίεται | recesserat B

- aestas, tunc autem verenus adsistit. | signum quidem Arietis
et Tauri quando in genibus iacent (515), | Aries quippe per
longitudinem extensus in circuitu, | Taurus autem a tibia cir-
cumspicitur clarus. | hinc vero et zona dilucida Orionis. | cam-
5 pes autem et Aquarius divagi et leviores sunt, | Vrna autem
et Corvus, stellae non multum densiores (520), | Vergiliae quidem
secus Serpentarii genibus iacent. | quae non longe adiacent, sed
iuxta cui | adiacet velocissimus angelus. apud ipsum autem | Equi
caput et subcervical involvuntur. |
- 10 Vnde quidem sine modum recte circumspicitur axis (525) |
in medio omnia habens, quartus autem revincitur | obliquus (527).

CIRCVLVS SIGNALIS (v. 544—732)

- Signalem autem circulum ita appellaverunt, | quod unus
quidem Cancer est, Leo autem super ipsum, Virgo in id ipso (545) |
15 quidem Vergiliae et Scorpio, ipse | autem Sagittator et Capri-
cornius, super Capricornium vero | Aquarius, duo autem super
ipsos Piscium stellas positas, | his quippe magnus Aries, deinde
Taurus, Gemini autem. | inter quibus Fidicula adponitur duo-
decim omnibus (550) | totum annum inducunt, et ex ipsis per
20 | circuitum erunt omnes dinumeratae horae. | unus quidem,
quantum circuit et ad oceanum occidit, | tantum super terram
reducitur. per totam noctem | ex his occidunt duodecim cir-
culi (555), | tot vero et oriuntur. tantumque in longitudinem
universa | nox extenditur, quantum ad medietatem circuli | inci-
25 piens a nocte et erigitur ab altitudine terrae. |

1 estas B | 3 autem om P | 4 clarus — *όκλός* | hinc — *έν δέ* | 4, 5 caupes B (*καμπή*) | 5 et Aquarius — *Υδρης* | divagi — *ένι οί (ένιοι?)* | leviores — *έλαφρός* | 6 stelle B | densiores — *πολλοί* | virgilie B (*Χηλαι*) | 7 que P | quae — adiacent — *ού μὴν Αλγτοῦ ἀπαμείρεται* | 8, 9 et qui c. B | 10 sine modum — *παρβολάδην* | 11 revincitur — *έσφήκωται* | 12 *titulum* om P | 13 unus — *ένι* | 14 in id — *έν π' αυτόν* | 15 vergilie B, virgiliae P | sagittator B | 16 vero om B | 17 his quidem magnus — *τόνς δέ μέτα* | 18 quidem autem B | inter quibus — *έν τοίς* | Fidicula — *ήέλιος*, cf p. 278, 24. 280, 5. 284, 1. 284, 5 | 18, 9 duo et decem P | 19 inducunt — *άγων* | 20 erunt — *άέξονται* | dinumerate B (= *έπικάρηιοι*) | hore BP | 21 oceanum B | v. 555 τοῦ δ' ὅσσον κολλοιο κατ' ὠκεανοῖο δύνεται | 22 reducitur — *φέρε-ται* | ex his — *έξ*

Quod non est abiectum, sed probatum et | dena milibus
pertractatum, quando oriuntur universa (560). | semper enim cum
ipsis consurgit ipsa | Fidicula. quodque pertractandum magis |
mane recte si [non] fuerint nubes nigrae | fiunt aut montibus
absconsae dum oriuntur, | signa supervenientes inestimabiles 5
fieri (565). | ipse autem magis signa utrumque dat | oceano, tunc
quoque multum circumvertitur, ipse | super vitulos portatur sin-
gulariter. |

Cuius obscuritas, quando Cancer oritur, | stellae utrumque
convolutae circumiacent (570), | quaedam autem occidunt, aliae 10
vero oriuntur. | occidit quidem Corona, occidit autem ab spino
Piscis | medius a sublimitate dimidiae partis, | novissime autem
mittit declinante Corona. | ipsa quoque a retro conversa, sed
nondum (575) | praecedit superiore nocte ferenda. | unde quidem
et in humeris deponit laboriosum Serpentarium, | Cancer vero a 15
geniculis deponitur, iuxta autem Serpentis collum. | necnon et
Arctophylax [id est Arcturi custos], quod non multum ex utra-
que parte, | minus vel maius, sed plurime ad matutinum cerni-
tur (580). | quaternis enim vicibus descendit Bootes | et susci-
pitur ab oceano. ipse autem praeclarus ostenditur, | vult quidem 20
superesse alia nocte superveniente (583), | et per noctibus ad

1 abiectam P | v. 559 οὐ κεν ἀπόβλητον δεδοκμένῳ ἡματος εἶη | dena
milibus — μοιράων (μυρίων) || 2 v. 560 μοιράων σκέπτεσθαι, ὅτ' ἀντέλλῃσιν
ἐκάστη || 3 v. 562 ἡέλιος. τὰς δ' ἂν κε περισκέψαιο μάλιστα || 3, 4 pertractum
m. ad mane B || 4 nigre B | v. 565 εἰς αὐτὰς ὁρώων, ἀτάρ, εἰ νεφέσαι μέ-
λαιναι || 5 absconse B | v. 564 σήματ' ἐπερχομένησιν ἀρηρότα ποιήσασθαι ||
5, 6 signa — κεράων || 5 inestimabiles B || 6 oceano B || 7 super vitulos —
νειόθεν ὀππῆμος (cum μόσχος confusum) || 7, 8 singulariter — ὑπόθι γαίης ||
9 cuius obscuritas — οὐ οἱ ἀφανρότατοι || 10 convolute B | quedam ant B || 12
medius piscis P | medius a sublimitate — ἡμῶν — μετήρορ | ab s. B || 13 ipsa
quoque — αὐτὰρ Γινύξ || 14 praecedit P | v. 576 γαστέρι νειαῶρη, τὰ δ' ὑπέρ-
τερα νυκτὶ φορεῖται || 15 humeros B | deponit om P || 16 deponitur — collum
— κατάγει δ' ὄφιν αὐχένος ἐγγύς | d. autem iuxta P || 17 arctosylax B, arcto-
filax P | custos P | quod non multum — εἶη πολὺς || 18 minus vel maius —
μείων ἡμῆτιος | ad matutinum — ἐννηχος | matutine P || 19 vocibus B || 20 oc-
ceano B | praeclarus ostenditur — φάεος κορέσεται || 20, 1 vult quidem super-
esse alia — βουλῶντι ἐπέχει πλεῖον δίχα

Quae de coortibus et coeccasibus ex Arato v. 569—752 vertit 1, desunt
in rec int, cf p. 285 sqq.

vesperum occidere dicitur (585), | novissime quando Fidicula
descendente occidit (584). | quanti quidem occidunt, sed contra-
rium nihil agunt, | sed bono quidem circulo, bona autem utraque
et dilucida | tamen Orion [qui et Iugula] confidenter | omnia
5 ferens Fluvium rapidum extendens inrigat agros. |

Incipiente autem Leone quaedam per omnia feruntur (590), |
Cancer quando occidit et Aquila, statim et nox | volvitur, alia
quidem remanent per ordinem splendida | nondum fluctibus re-
vertitur oceanus, | oritur autem Aquarii caput et Laepusculus | et
10 Antecanis, priores pedes consequentes (595). |

Non autem paululum terrae subposita mittit | Virgine oriente.
Lyra tunc revolvitur | et Delfinus occidit et Iaculus. | cum ipsa
autem et Cygni priores alas simul cum ipso | et cauda et Flu-
minis terminos adiacentes (600). | occidit autem Equi caput,
15 occidit et cervix. | oritur vero Aquarius super ipsum usque ad
sumum, | Vnam autem adiungit et Canis pedes alterutros |
trahens a retro Navis puppem. | quem dividit arbor in id ipsa
(605), | Virgo tamen tota pertransiens nunc facta. |

Neque autem supervenientes Vergiliae et subtilius lucentes, |
20 inenarrabilem autem magnum Bootis signum | subito exoritur
convolutus Septentrioni. | Navis autem tranquilla tota sublimis
adstans (610), | sed Aquarius funditur multum veniens in cae-
lum, | caudam quippe. tantummodo apud Vergilias adducit |
dextra levaque tibias eius usque ad genibus | semper nox ubi-
25 que, sic autem Lyra recedit (615). | hunc autem iaculum quem

1 v. 585 *κείναι οἱ καὶ νύκτες ἐπ' ὅψ' ὀνοῦνται* λέγονται || 1, 2 v. 584 *ἤμος ὅτ' ἡέλλοιο κατερχομένοιο δύνῃται* || 2 quanti — ὡς οἱ (ῥοοι) || 3 agunt — ἀει-
κῆς | s. bona B | an cingulo (ζώνῃ)? || 4 tamen — ὥμοις? | ⁱⁿ iugula P || 4, 5
omnia f. Fl. — πάντα φέρων Ποτ. || 5 rapidum extendens inrigat agros —
κέραος παρατείνεται ἄλλον? || 6 quedam B || 7 statim et nox — αὐτὰρ ὃ γε
γνῶς || 8 v. 592 *ἤμενος ἄλλα μὲν ἦδη, αὐτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαιόν* || 9 oc-
ceanus B | Aquarii — Ὑδρῆς | lepusculus B || 10 consequentes — Κυνὸς
αἰθομένοιο (συνεπομένοιο)? || 11 paululum terrae subposita mittit — γαίης
ὑπὸ νείατα βάλλει || 12 revolvitur — Κυλληναίη? | delphinus B | ipso B ||
13 cigni B, cigni P || 14 terminos adiacentes — παρηγοῖαι σκυῶνται (κει-) ||
15 Aquarius — Ὑδρῆς || 16 v. 605 *Κρητῆρα, φθάμενος δὲ Κύνων πόδας αἰνῶ-
ται ἄλλον* || 17 quem B: nen P | v. 605 *ιστόν διχόωσα κατ' αὐτόν* || 19 ver-
gilie B || 21 tranquillus P || 22 multum veniens — ἤλυθα πολλή || 23 quidem
B | caudam quippe — οὐρῆς ἄν (omisso δέοιτο) | tantam modo B || 24 dextra
levaque tibias eius — δεξιτερὴν κνήμην || 25 lira B | v. 615 *αἰεὶ γνῶς αἰεὶ δὲ
Δίρηι παραπεκτιῶτος* | hanc B | iaculum quem — ὀιστόν (ὀιστόν)

signum sub caelo | utraque occidentia et rursus orientia | multotiens ea ad mane aspicimus in aere. | tibiae autem cum Vergiliae videntur utraque, | ipse vero a capite convertitur alter (620) | Scorpionem expectans et spiculum Sagittae. | haec enim feruntur in medio eaque omnia, | manu quidem quam et caput simul et 5 Arcum adducit. | sed ista velut capilli capitis omnia membratim ordinantur, | medio autem Scorpione et novissime ipsa cauda (625) | Centauri vide(n)tur ascendere adhuc Vergiliae | distantes a capite Equi, donec occidant, | et prioris Avis adducitur ultima cauda. occidit autem Andromedae caput, quod 10 in mains adnixum | Caetum inducit ad austrum. e contrario ei (630) | Caepheum magnum ab aquilone adtrectare iubet. | et partem lumborum eius ex adverso usque ad eam | occiditque Caephei caput et humeri et manus. |

Declinat autem Fluvius superveniente ei | Scorpione acci- 15 dens ab euro oceanus (635). | atque superveniens terret magnum Orionem. | Diana helicen primo sermone locuta | ducere plurimas imbres super bestias cunctas | sustinentes [Incolum, id est] Orionem, fortiter lamentata cornicla | ferociter abnuens ei pro vino deditum (640). | iam ex ipso surgens bestia alia | dissipante in- 20 sulas per medias utrum regiones persequens | scorpionem et extendens multum veniens, | plurime inlustrans super Dianam

1 occidentia B | oriencia B, occidentia P || 1, 2 in mult. P | multotiens B || 2 ad mane — *αὐτονυχελ* | aspiciens B | in aere — *τοῦ μὲν ἄρ' οἷη* | tible B || 2, 3 vergilias B || 3 vero *om* B *lacuna indicata* | *alt* B | v. 620 *αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν ἔτι που τετραμμένος ἄλλη* || 4 spectans P | spiculum B (*ρύτορα*) | sagitte B | ipse enim hec enim B | haec enim feruntur — *οἱ γὰρ μιν φορέουσιν* || 5, 6 v. 625 *χειρὰ δὲ οἱ σκαίην κεφαλὴν θ' ἅμα τόξον ἀγινεῖ* || 6 velud B || 6—8 v. 624, 5 *ἀλλ' ὁ μὲν ὥς τρίχα πάντα καταμελείσσι φορεῖται, ἦμισιν δὲ Στεφάνοιο καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρὴν* || 7 scorpionem P || 8 videntur B (*φορέουσαι*) | vergilie B || 10 andromede B || 11 in mains adnixum — *μέγα δειμα* | v. 630 *Κήτεος ἡερόεις ἐπάγει νότος* | cetum P | et austrum B || 12 v. 634 *Κηφὺς ἐκ βορέω μεγάλην ἀνὰ χειρὶ κελεύει* || 13 quae B || 15 declinat autem Fluvius — *καμπαλ δ' ἂν Ποταμοῖο* | scorpionem B || 15, 6 accidens ab euro oceanus — *ἐμπύπτειν ἐνρρόον ὠκεανοῖο* || 16 oceanus B | adque P || 17 helicen — *λίχοι* | primo sermone locuta — *προτέρων λόγος, οἱ μιν ἔφαντο* | inducere P (*ἐλκῆσαι*) || 17, 8 plurimos himbres B (*πέπλοιο Χίωι*) || 18 suiper B (*ῥτε*) | sustinens B || 19 cornida B | v. 639 *καρτερὸς Ὠρίων σιβαρῆι ἐπέκοπτε κορύνη (κορώνη)* | vino *om* P || 19, 20 v. 640 *θήρης ἀρνύμενος κελίωι χάριν Οἰνοπίωι* || 20 vestigia alia B || 22 extendens multum veniens — *ἐκτανε πολλὸν ἐόντα* | plurimae BP | inlustras B (*προφανείς*)

Incolo super castitatem. | qua ratione dicunt superveniente (645) |
 Scorpione Incolo circa terras novissime fugientem. | necnon
 Andromeda et Caetus derelicti | ipso quoque oriente continuo
 alia | simul omnia confugiunt. tunc autem cingitur Caepheus |
 5 terram radens et quaedam a capite omnia (650) | tinget in ocea-
 num, necnon etiam ipsi | Septentriones prohibent pedes ac
 manus. | statimque ipsa puero admiscitur | ostendens Cassiepie
 simulacrum. reliqua autem iam non secundum ornamentum |
 videntur de sellula pedes et manus desuper (655), | sed a capite
 10 videtur | observare a femoribus et genibus; nam non utique
 ventura esset illa | salva fieri rerum magnitudo. | alia autem
 pars in altera fertur, altera vero nuper ad altera | caelum refert,
 quando Coronam circuit secundus ordo (660), | Aquarius autem
 ultimam adducit Centauri partem, | corpus quidem et caput, et
 15 Bestiam, quam manu | dextera Centaurus habet. alia quippe
 remanent | Arcum [autem] supervenientem primi pedes equi se-
 pulchoris. |

Et in Arcum seminat Serpens et corpus Serpentarii (665) |
 orietur superveniente ei pinguior esca | Scorpionis orienti, ad-
 20 sumens quidem ipse Serpentarii | manus et Serpentis multiformem
 splendorem. | Ingenu autem per circuitum semper conversus |
 oritur, tunc ergo transiens egreditur, sed (670) | zona et pectus
 et humeri omnia | dextra levaeque cum capite et manibus simul
 cum | Arcu ascendunt et Sagittario oriente. | cum Mercurio seu
 25 Lyra et usque ad pectus | Caepheus consequitur oceanum (675). |

1 incolo *om P* | propter *B* | ratione *B* | superveniente — *περαιόθεν έρχομέ-
 νοιο* || 2 terras *n. f.* — *χθονός έσχατα φεύγειν* || 3 andromede *B* | cetus *B* | ipsi
B || 3, 4 *v. 648 κείνου έτ' άντέλλοντος άπενθέα, άλλ' άρα και τοι* || 4 cin-
 gitur — *ζώνη* || 5 rudens *B* | quaedam *B* | tangit *B* || 5, 6 oceanum *B* || 6 nec-
 non etiam ipsi — *τά δ' ού θέμις, αλλά τά γ' άντόν* || 7—8 *v. 655. 4 ή δέ και
 αυτή παιδός έπείγεται ειδώλοιο δειλή (δήλη) Κ.* || 7 cassiepie *B*, sassiepie *P* ||
 8 *n. seculorum o. B* || 9 stellula *B* || 10 videtur *non extrico* | observare *om P*
(αίρομένη — άθρ-?) | utique (*άρα*) *refeci*: ultiquo *B*, uti quo *P* || 11 *v. 657*
ventura esset — έμελλεν | *v. et equotua fueri r. B* | *v. 658 Δωρίδι και Πανόπη*
μεγάλων άτερ Ισώσασθαι || 12 alia *v. P* | nuper *P*: pars *B* | referit *B* (*άντι-
 φέρει*) || 13 incipit circuit *B* | Aquarius — *Υδρης* || 14 ultimum *P* || 15 vestiam
B || 16, 7 equi sepulchoris — *ιππότα φηρός (ίππο τάφηρος)* || 18 et in Arcum
 seminat — *Τόξωι και σπείρη, cf p. 267a 12* || 19 aescas *P* | *v. 666 άντέλλει έπι-
 όντι καθήατα δ' αυτός άγινει* || 20, 1 multiformem splendorem — *πολυτε-
 ρέος άγην* || 20 multiformem *B* || 21 autem *om P* || 22 egredietur *B* | sed — *άλλα* ||
 24 arco *B* | sagittario *B* || 25 *v. 674 σύν τοις Έρμαίη τε Δύρη και στήθεος
 άχρις* | cepheus *B* | consequitur oceanum — *παρελαύνεται άκειανοτο*

verum tamen et Canis magni radia omnes | occidunt, et omnia
 descendunt ad Incolo, | omnia quippe infinita sectatur Laepus-
 culum. | sed non Agitatoris Hedulos neque Capream, | sed statim
 descendunt magnifice prae manibus (680) | lucentes, et Leo qui-
 dem discernitur alteras | commovere tempestates, dum Fidiculae 5
 fuerint sociata, | sed quaedam a capite et manu [Scorpionis] |
 Capricornio ascendente omnia deponit contraria | ipso Sagittario
 descendente. iam non Perseus (685) | neque adhuc summa
 Corona manet et observatur Navis, | sed Perseus quidem a geni-
 culo pedeque | dextro occidit, puppis autem quantum in circuitu 10
 habet, | ista quidem Capricornio oriente descendit, | verum etiam
 et Antecanis occidit, alia autem signa ascendunt (690), | Cygnus et
 Aquila et Iaculus quae sunt volatiles | et australis Sacarii sacra
 positio. |

Equus autem et Aquarius circumciduntur | pedibus et capite 15
 convoluti. e contrario autem Equi | Centauri cauda inducitur
 vespere noctis (695). | sed non occidit caput neque humeri | eius
 cum pectore sed Serpentis Aquariae | cervix ad terram prospi-
 ciunt omnia anteriora frontis, | siquidem retrorsa magis remanent,
 sed et | Centaurus aliquotiens cum Piscibus oritur (700) | ascen- 20
 dentes. et super Pisces veniet Piscis | ille magnus subiaccens
 Capricornio. | nam paululum quidem duo et decem perseverant
 omnes. | ita et [in genu laborantis] manus et genicula et humeri |
 Andromedae absque omnia, quaedam ante altera retro (705), |

1 verum tamen — ἡμος, cf v. 690 | 2 descendunt ad Incolo — κατέρχεται
 Ὠρίωνος | inficta B | 2,3 sectantur lepusculum B (= διακομένοιο Λαγωῦ) ||
 3 edulos B | 4 pre B | magnifice prae manibus — τὰ τέ οἱ μεγάλην ἀνὰ χεῖρα ||
 4, 5 Leo quidem — μελέων (λέων μέν) | 5 ulterius c. B | fidicule B (= ἡελίωι
 cum χέλυσ confusum) | 6 fuerunt B | quedam BP | 6,7 seclusi: manus capri-
 cornio omisso scorpionis P | 7 ipsa P | sagittario B | 9 Corona — κόρυμβα |
 observatur — πολυτερέος (τηρ-) | 11, 2 verum tamen etiam et B | 12 cicinus
 et P, om B | 14 posicio B | 15 v. 693 Ἴππος δ' Ὑδροχόοιο μέσον περιτελλο-
 μένοιο | 17 legit ἐσπερήν νύξ ut Ach p. 73, cf Arati ed | 18 aquarie B |
 cervix B: caput P | 18, 9 v. 698 ἀχενίην κατάγει σπείρην καὶ πάντα πρόσωπα ||
 19 siquidem — ἡ δέ (εἰ δέ) | 20 aliquociens B | v. 700, 1 αὐτῶι Κενταύρῳ, ὁπότ'
 Ἰχθύες ἀντέλλωσιν, ἀθρόον ἐμφέρεται | 21 veniet — ἔρχεται | ille magnus
 — αὐτῶι κτανέτωι | 22 qu. de duodecim B | 22, 3 perseverant omnes — ἀμ-
 μένει ἄλλην | 23 seclusi; vertit μογεραί, cf v. 65 (p. 190, 5) | laborantes P |
 magnus B | 24 andromede B | quedam B

extenduntur ad oceanum, ut procedant | Piscibus. utique autem
hi secus dextra manu | ipsi portantur, alia quidem nuper in sinistra
adducitur | Ariete ascendente. et circumciso | ad vesperum mo-
vetur Sacrarium, cum ipso et (710) | Perseo oriente, quantum a
5 capite et humeris. | ipsaque zona utraque pereunt extremum |
quid parvulum paret super Tauro | cum densitate obvoluto. ne-
que ergo Taurus | minuitur, cum oritur, nam maxime inter qui-
bus (715) | Agitatoris fertur. portio nondum super hanc | subito
oritur, Gemini autem cum ipsis venient. | sed Heduli pars pedis
10 [non] cum ipsa Caprea | miscuntur Tauro, quando crines et
cauda | Caeti aestatis tempore oriuntur (720). | occidit autem
Arctofilax [id est Arcturi custos] iam prima. tunc portionem |
manu trahentes deponunt | consecuta ei maior subiecta Septen-
trio. | utrique autem pedes duo Serpentarii | simul cum eis geni-
15 cula Geminis super signum inpetrantes (725) | ex alio latere

1 oceanum B | et P | procedunt (vel -ant) P || 1, 2 v. 706, 7 *τείνεται, ὠκεανοῖο νέον ὅποτε προγένωνται ἰχθύες* || 2 nuper — *νεῖοθι* || 3 adducit B | arietem B || 4 cum ipso *superscripsit* P || 5 v. 712 *αὐτῇ δὲ ζώνῃ καὶ κ' ἀμφήριστα πέλονται* (ita legisse videtur, cf. ed. Arati) || 6 quid parvulum — *ἡ Κριῶι λήγοντι (ὀλίγωι)* | obvoluto P | cum densitate obvoluto — *σὺν τῷ πανσὺλῃ ἀνελίσσεται* || 7 minuit P || 7—8 nam — fertur — *ἐπεὶ μάλα οἱ συναρρηῶς Ἡνίοχος φέρεται* || 8 porcio B | portio — *μοίρη* | subito — *ἀθρόος*, cf. v. 153 (p. 205, 18) v. 219 (p. 218, 16) || 9 cum ipsis venient — *μὴν οὐλον ἄγον-σιν* | pars — *θέναρ* || 10 *seclusi* | crines B, cf. p. 258 a 1 || 11 cetistate B | aestatis tempore — *αἰθερολοιο περαιόθεν* || 12 arctofylax B | idem B || 13 v. 722, 5 *τάων, αἱ πλυνρές μιν ἄτερ χειρὸς κατάγονσι λαιῆς (ἢ δ' αὐτῷι μεγάλῃ ὑποτέλλεται Ἀρκτωι)* || 14 utrumque B | duo — *καταδνομένου (δύο)* || 15 v. 725 *μέσφ' αὐτῶν γονάτων Διδύμοις ἐπὶ σῆμα τετύχθων*

ZODIACUS, vel signifer, est circulus duodecim signis constans, id est
Ariete Tauro Geminis Cancro Leone Virgine Libra Scorpione Sagittario
Capricorne Aquario Piscibus. quorum signorum tempora et ordines, sive
quae unoquoque signo oriente signa oriantur vel occidente occidunt, in su-
5 periori parte libelli exsecuti sumus. nunc quod restat domino adiuvante
breviter exponemus.

GS apud Breysigium p. 250, 15 sqq. invenies. — fons ignotus praeter
Plinianam, quae notavi || 1 duodecem G | signa G, signum K || 2 sagitario D ||
3 capricornio S || 4 que D (corr. D?) || 4, 5 superiore G, -ae K || 5 executi S |
sum S | desunt hodie, erant eadem quae 1 exhibet supra p. 116—123, cf. Hyg
IV 12 || 5, 6 adiuvante br. exponam S

ascendentes. tunc nequaquam Caeti nihil | veniet ex utraque,
totum serotino tempore. | iamque Fluminis primam partem ex-
ortam | fieri mundo aequore cogitanti et super ipsam | ipsum

1 ceti nichil B | 2 serotino tempore — ὄψαι (ὀψέ) | 3 fieri — καμ-
πῆν? | equore B | cogitanti et super ipsam — σκέψαιτό κε ναύτης (αὐτῆς)

Est ergo zodiacus circulus obliquus, cuius obliquitas solis cursum modo ad hiemalem circulum vergit, modo ad aestivum adtollit, modo ad aequinoc-
tiallem bis in anno, id est euntem et redeuntem, admittit. unde fit, ut, cum
ad hiemalem devexus fuerit, maiora sint spatia noctis quam diei et terra eo
a se longius discurrante hiemis rigores sustineat et, cum se ad aestivum ex- 5
tulerit, maiora sint spatia diei quam noctis et terra eo supra se propius
cursum faciente calefacta semina quaeque concepta matura reddere cogatur
et, cum se aequinoctiali dederit, aequalia sint spatia dierum ac noctium et
terra vernaes sive autumnales temperies aut eo a brumali veniente aut ab
aestivo redeunte suscipiat. quae omnia, ut praefati sumus (*l. 1 sq.*), eiusdem 10
signiferi obliquitas facit. qui si recta linea ab oriente in occidentem discur-
reret, semper aequales dies et noctes existerent et nulla temporum varietas
mundum ornaret. nam, ut philosophi aiunt (*Plinius II 66*), 'non aliud habi-
tatur in terris quam quod illi subiacet, reliqua autem a polis squalent', a
septentrionali videlicet, qui appellatur boreus et numquam occidit, et ab 15
australi, qui appellatur austronotius et numquam videtur: de quibus in libro
beati Iob scribitur (IX 9) 'qui facit Arcturum et Oriona et Yadas et interiora
austri.' est igitur per eundem signiferum septem stellarum errantium cursus.
Veneris tantum stella excedit eum binis partibus. Luna quoque per totam
eius latitudinem vagatur, sed omnino non excedit eum. ab his Mercurii 20
stella laxissime, ut tamen e duodenis partibus (tot sunt enim latitudinis) non
amplius octonas pererret, neque has aequaliter, sed duas medio eius et supra

2 hyemalem DS | estivum K | attollit S | 3 est ///euntem K | et redeun-
tem om S | 4 ad om DS (*superscriptum* D² SI²) | hyemalem DGS | 5 hyemis
DG | estivum K | 5, 6 extulerit D, extulerit G | 6 ///supra K | re S | pro-
prius GK, propitius S | 7 cursus G | tale fata S | queque D, quaeque K |
cogitatur D *primitus* | 9 t. at S | 10 praefati K | 11 quasi r. S | linia G |
11, 2 discurreret D (discurreret *superscriptum* D²), -erit K | 13 aliut G | 13, 4
habetur G | 14 illis G | 15 apellatur boreas G | 15—16 boreus — appellatur om S |
15, 6 et abstrali K | 16 apelatur G | austronocius GS^I | in om S | 17 Iobis
locum profert etiam Isidorus *De natura rerum XXVI 4* | arturum G | hyathas
SI | 19 tamen S | eum om DS | lunam GK | 21 at t. D² | et DK, ea G |
latitudinis *Plinius*: -ea DGKS | 22 pererret *Plinius*: -at DGKS | e. ut a. K

Orionem manentem, quem signum (730) | aut noctis mensura aut Navigii nuntius. | ubique enim haec multiformes dii hominibus referent.

⟨LYNAE SIGNA v. 733—818, *omisso* 768⟩

5 Iam cum videris parvulis cornibus esse lunam | vespere lucentem, ex ipsa doceris | mensem, quando primordio absciditur lux ex alto (735). | quantum super umbram in quarta fuerit die. | octava autem per medium dividitur ad omnem vultum, | undique ergo aliunde altera reclinat frontibus | hic dicit, quo modo
10 in mense circumciditur aurora. | noctis extrema illa duodecim sortes (740) | sufficere dicit. haec ubi magna in annum, | quando terminavit plantas ponere. | a Iove enim omnia constituta ubique iacet. | equidem tabernaculum circuit tempestatis | dixit quid oportet recordatus a Septentrione (745) | aut alterum, quo-
15 rum in oceano revertuntur | stellae utraque, quarum prima noctis. | sic enim omnia removentur in annum | seu Septentrionem pondus minitans aliquoties aliquot | replevit, tunc quoque

1 orientem orionem B | manentem quem signum — μένων, εἴ οἱ ποθι σῆμα || 2 navi (i ad i *superscripto*) P | navigii — πλόου (πλοίου) | nuntius B (ἀγγελλειν) | hec B | multiformes — πολλά || 3 referent — λέγουσιν || 6 ex ipsa doceris — ἀεζομένοιοι δίδασκει || 7 ex alto — αὐτόθεν | quartum B | v. 736 ὅσσον ἐπισκιάειν ἐπὶ τέτρατον ἡμᾶρ λοῦσα || 8 octavo B | medio B | v. 737 ὁπῶ δ' ἐν διχάσει, διχόμενα δὲ παντὶ προσώπων || 8, 9 ubique autem ergo B || 9 post ergo 8 *fere litteras erasae*, aliunde *omissum* P | quo md' B || 10 illae P || 11 efficere P | hec B || 13 v. 744 καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλύστον χειμῶνος (tabernaculum [σκηνὴ] ε -ς καὶ νηὶ *sumptum*) || 14 septentrione B || 15 oceano B | revertuntur — ἀρδύονται | stelle B | utraque — ἀμφιλόκης || 16 removentur — ἀμείβεται || 16, 7 septentrionem B || 17 aliquociens B | aliquod P | v. 749 ἥελιος μέγαν ὄγμον ἐλαύνων, ἄλλοτε δ' ἄλλωι | replevit — ἐμπελάει

quattuor et infra duas. Sol deinde medio fertur inter duas partes flexuoso draconum meatu inaequalis. Martis stella quattuor mediis, Iovis media et super eam duabus, Saturni duabus ut Sol (= *Plinius II* 66. 7).

1 et om *Plinius* | sol *Plinius*: sed DGKS | *scripsi e Plinio*: in medio DKS, in demedio G | fluxuoso S || 2 inaequalis D || 3 ea S | *sequitur 'Zodiacus circulus' cum Sole et Luna delineatus et inscriptus D*

ascendens et statim occidens (750). | alter alterius stellae pro-
cedunt auror(a)e. | cognoscis haec et tu, quando conveniunt
simul | decennovenalem circulum lucente Septentrione, | quantum
a zona usque ad novissimum Orionem | nox superponitur Canis
hirsuti Orionis locus (755), | ecce ut cernimus proprius eius | 5
stellas omnibus constitutas hominibus significant. | illarum et
ego considerabo laborem. | credo enim, quod revelata iacent |
signa hiemalis ventibus tempestatis marium (760). | certamen
quidem parvum, sed dena milibus ei perfectum | fit sobrietatis
semper observanti viro. | ipse autem priora tua et alter bene 10
cum alio | praedixerit, quando e propinquo oritur tempestas. |
multotiens enim et serenitatem superveniente nocte (765) | cir-
cummittit pavidam undam maris. | aliquando enim tertia feria
occurrit, aliquotiens quinta. | a Iove enim omnia scimus adhuc,
alia multa | celata, et quibus ipse voluerit sponte dabit (770) | 15
Iuppiter; qui etiam virorum generationi orienti propitiatur, |
undique volens, signa dabit ubique. | hic autem dicit, ubi divisa
luna | multiplici modo utrumque mox super abundans, | sed
ascendere aliquando iubet summa noctis (775) | Septentrionem
minorem. haec quoque erunt et Apollinis alia | signa et de nocte 20
et de diebus fieri. |

Considerandum est quidem primis cornibus utrumque lunae. |

1 occidentia P | stella B || 2 v. 754 ἄλλος δ' ἄλλοιῳ ἀστὴρ ἐπιδέρεται
ἡῶ | hec B || 3 decem novalem B | septentrione B (ἡέλλοιο) || 4 novissimum B |
superponitur — ἐπιδινεῖται || 5 hirsuti B (θρασύν) | propriis B | v. 756 οἷ τε
Ποσειδάωνος ὀρώμενοι ἢ Διὸς αὐτοῦ || 7 v. 758, 9 τῶι κελῶν πεπότησο.
μέλοι δέ τοι, εἴ ποτε νῆλ πιστεύεις, εὐρεῖν, ὅσα πον κεχρημένα κεῖται ||

8 hyemalis P || 9 milibus P | v. 764 τὸ δὲ μυρίον αὐτὶς ὄνειρα | sit B ||
10 observantis B | tua et alter — σαώτερος (σά ἕτερος) || 11 predixerit P
(παρεῖπὼν ὤνησεν) | ei B || 12 multotiens B | serenitatem superveniente nocte
— γαληναίη ὑπὸ νυκτὶ || 12, 3 circummittit B || 13 pavidam undam — πεφo-
βημένος ἦρι | etenim B | tertia B || 14 aliquociens B | V P | v. 768 fere om |
e. homines B || 15 scelata B || 16 iuppiter B | generatione B | orienti — ἀνα-
φανδόν | propiciatur B (ὀφέλλει) || 17 unde v. B | volens — εἰδόμενος ||
v. 773—6 ἄλλα δέ τοι ἐρέει ἢ πον διχόωσα σελήνη πληθύνος ἀμφοτέρωθεν
ἢ αὐτίκα πεπληθύνῃ, ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τότε δ' ἄκρι νυκτὶ κελύων
Ἡέλιος (cf p. 287, 16. 7) || 18 habundans BP || 19 septentrionem B || 20 hec B,

hae P | apollonis B (ἀπ' ἄλλων) || 21 diebus fieri — ἡματι ποιήσασθαι || 22
considerandum est — σκέπτεο (σκεπτέον) ut saepius (v. 892 al) || 22 primis —
lunae — πρῶτον κεράων ἐκάτερθε σελήνην

aliquotiens enim aliter incurrit vespertino lumine, | aliquotiens
 enim aliter figura cornibus suis luna (780) | mox fuerit, alia qui-
 dem tertia, alia autem quarta. | quod circa mense adsistens per-
 ficit. | tennis quidem pura cum fuerit die, | serenitas erit, si autem
 5 tennis non fuerit inventa | spiramine denso et obscuris corni-
 bus (785), | quarta ex tertia lumen pallidum habens | aut austro
 obscuratur aut aqua iuxta erit. | si autem et ambobus cornibus
 tertio die habens | nec obtunsa nec supina apparuerit, | sed di-
 recta utriusque cornibus circumspexeris lucentia cornua (790), | ad
 10 vesperum non venti in illa nocte feruntur. | si autem sic erecta
 in quarta die fuerit, | tempestatem colligere docet. | si vero cor-
 nibus spatium grande visa fuerit, | aquilonem ostendit. quando
 autem supina est, austrum designat (795). | itaque in tertia si
 tota in circuitu videris | undique pallidiorem, magis et tunc
 15 tempestas erit. | maxima autem tempestas erit, si rutilans ap-
 paruerit. |

Considerandum autem multiplici modo et in utrumque di-
 visam, | si quando fuerit aut in cornibus suis lucida (800), | et
 ardore significans mensis uniuscuiusque. | undique pura magis
 20 serenum significat, | omnia autem pertractantes videtur ventis
 inbere, | alii autem aliter putant; quod cum obscura fuerit, plu-
 vias | significat. sic omnibus signis omnia designat (805), | sed,
 quanta in tertia aut quarta computantes | abbreviaverunt abscisa
 divisione, donec ad ipsam | significationem perveniat. diviso

1 incurrit vespertino lumine — επιγράφει ἑσπερος αἴγλη | aliquotiens —
 ἄλλοτε || 2 fuerit — ἀεζομένην, cf p. 279, 20 || 3 tertia B | menses B || 3, 4
 v. 782 τῶν καὶ περὶ μηνὸς ἑφεσταότος κε πύθοιο || 5 non fuerit inventa —
 οὐ μάλ' ἐρευνθῆς (legit οὐ, non εὖ, cf ed) | spi(e B)ramine denso — πνευμα-
 τή, παχίων δὲ — || 6 tertia B || 7 erit — ἐόντος | si autem iteratum P | amba-
 bus P || 8 terciio B | obtunsa — ἐπινευστάζη | aparuerit B || 9 lucentia B,
 om P | circumspexeris lucentia cornua — περιγνάμπτωσι κεραῖαι || 9, 10 ad
 vesperum non venti — ἑσπερίοι κ' ἄνεμοι || 10 venit B || 11 fuerit — ἀγινεῖ
 colligere B || 12 spacium B | grandis P | visa fuerit — εὖ ἐπινεῖν || 13 tertia
 B || 14 totum B || 14, 5 v. 796, 7 αὐτὰρ ἐπὶ τριτόωσαν ὅλος περὶ κύκλος
 ἔλlassη πάντη ἐρευνθόμενος || 17 multiplici modo — ἐς πληθύν | in om B ||
 18 v. 800 ἡμὲν ἀεζομένην ἥδ' ἐς κέρας αὐθις λούσαν || 19 calore P || 20 autem
 om P | pertractantes — ἐρευνθόμενῃ || 20, 1 ventis inbere — ἀνέμοιοι κελεύθους ||
 21, 2 pluviam B || 22 significet B | v. 805 σήματα δ' οὐ μάλ᾽ (v. l. οὐτ' ἄρ)
 πᾶσιν ἐπ' ἡμασι πάντα τέτυκται || 23 quantum in tertia et aut B | compu-
 tantes P (πέληται) || 23, 4 v. 807, 8 μέσσα διχαιομένης, διχάδος γε μὲν ἄχρισ
 ἐπ' αὐτὴν σημαίνει διχόμενον || 24 significationem perveniant B | divisio B

autem mense | statim item diminutionem patitur; suscipitur autem
 continente quarta | mensis transacti. si vero tertia transacta (810) |
 et per circuitum tota aream se circumdederit | aut tres vel duos
 circumiacentes in orbe eius, | significat venti tranquillitatem
 putandam, | aut disruptione ventorum deficiente tranquillitate, | 5

1 mense P | diminucionem B | potitur B | autem om P || 2 tertia B |
 si vero t. tr. — τῇ δὲ τρίτῃ ἀπύοντος (v. l. ἐπύοντος) || 3 circuitu P |
 totum B

LUNA terris vicinior est quam sol sive cetera errantia sidera, unde
 et breviori orbe celerius peragit cursum suum. nam iter, quod sol in tre-
 centis sexaginta quinque diebus et sex horis peragit, luna in viginti septem
 diebus et octo horis percurrit. singula vero signa sol tricenis diebus et
 denis horis ac semisse, luna autem binis diebus et senis horis ac bisse unius
 horae perlabitur. unde fit, ut, quantum spatii in zodiaco una die luna per-
 currit, tantum sol in tredecim diebus expleat. bisse autem dicimus, cum
 quidam numerus in tres aequas partes dividitur, ut duodecim in tres
 quaternarios, cuius duae partes, id est octo, bisse, tertia vero, id est qua-
 tuor, trien appellatur (cf *Isidorus De nat rer XIX*). 10

Hanc enim quidam philosophorum dicunt proprium lumen habere globi-
 que eius unam partem esse lucifluam, aliam vero obscuram, et paulatim se
 vertendo diversas formas efficere. alii econtra aiunt, lunam non suum lumen
 habere, sed solis radiis inluminari; unde et defectum patitur, quem Graeci
 eclipsin vocant, si inter ipsam et solem umbra terrae interveniat (= *Isidorus* 15
Etym III 52).

Hanc gentiles Dianam germanam Solis, quem Apollinem nuncupabant,
 fuisse dixerunt, et sicut a sole spiritum ita se a luna corpus accipere falso
 arbitrabantur. dicebant enim eam viarum praesidem et virginem, eo quod
 via nihil pariat. idcirco igitur ambo sagittas habere finguntur, quod ipsa 20
 duo sidera de caelo radios usque ad terram emittant. ideo faces, quia luna
 inluminat, sol et inluminat et exurit. ideo luna bigam habere dicitur sive
 propter velocitatem sive pro eo, quod die et nocte apparet, sive quod hieme
 et aestate lucet, sol vero quadrigam propter quattuor tempora, hiemem ver-
 num aestatem et autumnum. Diana autem luna dicta est quasi Duana, 25

1 vitinior D | est om DK || 2 brevior DK || 2, 3 tricenis DS || 5 d. oris
 D || 6 hore K | spatii D | diae K || 7 bisse S: -em DKG || 8 tres et aequas K |
 duodecim G || 9 blassem libri || 10 appellantur S || 11 philosoform S || 12 luci-
 fluam G || 15 eclipsin K || 17 appollinem D || 19 presidem D || 20 pareat S ||
 21 usquae K | terras D | facis K || 22 illuminat G bis | exurit SI || 22—25 (ideo
 — aut.) in *Isidoro desunt*, ad explicandam imaginem appictam idonea, cf
 p. 292, 44. 295, 9 al || 23 hyeme libri || 24 estate K | quattuor GS | hyemem DGKS

si duo non adhuc tempestas circumdat lunam (815), | maiorem
autem tempestatem inducit, si tres se circumdederit areas, | magis-
que nigrescere et dirumpere magis. | et hoc quidem permanet
lunae et satis facit nos ita esse.

5

SOLIS SIGNA (v. 819—891)

Sole autem ex utraque parte oriente . . . | solis magis ad-
similantis signa haec sunt (820), | utrumque occidenti et a fini-
bus suis orienti. | non varias mittit segetes hic | circulus, quando
serena utitur signa, | etiam adhuc haec signa refert, cum appa-
10 ruerit haec simplex ubique. | si autem ipse purum non habuerit
orbem (825), | occidit vero sine nubibus obtunsum subdividens
nitorem, | et surgens mane rutilus, serenitas erit. | nam si ali-
quotiens vario colore circumamioitur | et neque radia fuerint, iam
aquilonium | divisum inmittit, alia autem per medium lucent (830), |
15 tunc ubique pluviales pertranseunt venti. |

1 v. 815 ταλ δύο δ' ἄν χειμῶνι περιτροχάοιντο σελήνην || 2 traes P ||
3—4 permanet — esse — ἐπὶ μηνὶ σεληναίης κε κύθοιο || 4 lune B || 5 titulum
om P || 6 solem B | om τοι μελέτω || 6, 7 adsimilante P (ἐοικότα) || 7 hec
B || 8 no B | mitit B | v. 822 μὴ οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούρας
κύκλος || 9 signa — ἡματος, cf p. 292, 9 al | hec B | referit B || 9, 10 apparuerit
B | v. 824 μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἀπάντη || 10 haec om B |
ipse — αὐτως | non — μιν || 11 orbem — βουλύσιος ὥρη? | subdividens —
ἐποδεύελος || 12 nitore B | surgens mane — ἐπερχομένης ἡοῦς || 12, 3 ali-
quotiens B || 13 vario colore — κοῖλος εἰδόμενος || 14 divisum — σχιζό-
μεναι | inmittit B (βάλλωσι) | medio B || 15 v. 831 ἀλλά πον ἢ ὑέτοιο διέρχε-
ται ἢ ἀνέμοιο

quod luna et die et nocte appareat, ipsa et Lucina, eo quod luceat, et
Trivia, eo quod tribus figuratur figuris. de qua Virgilius (*Aen IV 511*) 'tria
virginis ora Dianae', quia eadem luna eadem Diana eadem Proserpina voca-
batur. de qua quidam (*Prudentius, Contra Symmachum I 365—7*):

5 denique cum luna est, sublastris splendet amictu;
cum subcincta iacet calamis, Latonia virgo est;
cum subnixae sedet solio, Plutonia coniunx (= *Isidorus Etym VIII*
41, 56—58).

1 et post l. om DGS || 2 fugantur KS || 3 hora GKS || 5 esplendet K ||
6 subcincta K || 7 versum om D

19*

Considerandum autem, si ad auroram subalbidus fuerit sol | ipse (sic enim oportet conspicerem), | si inventus fuerit supercurrens multis | advenientibus nubibus venientes aliunde aliae (835) | nigrae. et tunc aquae erunt | signa ventura(e), haec inveniuntur omnia ventis. | si autem utraque similiter usus fuerit, | et tunc 5 demum aquam adducit et a ventibus extenditur. | si autem orienti aut occidenti (840) | radia fulserint et lucore repletus | aut aliquoties nubibus madidis rorante | incipiens a nocte aut in alia nocte, | aquam deponit praecedente hoc signum. | necnon adhuc modica nubes dum oritur (845), | tunc autem tranquillus utitur 10

1 auroram P | si — sol — εἴ κέ τοι ἀνγὰι ὑπείκωσ' ἡέλλοιο || 2 oportet conspicerem — σκοπαὶ εἰσὶν ἄρισται | inventus fuerit supercurrens — ἐρευνθὸς ἐπιτρέχει || 4 nigre P | aque B | haec P: et B || 4—5 haec — ventis — τὰ δ' ἐρευνθεα πάντα ἀνέμοιο || 6 a ventibus extenditur — ὑπηνέμιος τανύοιτο || 7 lucore repletus B (ἀμφ' ἐνὶ πεπλήθωσι) || 7, 8 aliquoties B || 8 madidis rorante — πεπιεσμένος ἦ ὁ γ' ἐς ἡῶ | incipiens — ἐρχεται (ἀρχεται) || 8, 9 in alia nocte — ἐξ ἡούς ἐπὶ νύκτα || 9 praecedente BP | ad hac B | v. 844 ὕδατι κεν κατιόντι παρατρέχοι ἡματα κείνα || 10 nubis B | v. 846 τὴν δὲ μετ' ἀκτίνων κεχρημένος αὐτὸς ἀερεθῆι

Quaedam praeterea signa antiqui tempestatis vel serenitatis in ea videri posse dixerunt. Nigidius ait (fr CV): luna si summo in corniculo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres fore; si in media, tunc, cum [in] plena sit in eo corniculo, serenitas. certe, si rubet quasi aurum, ventos ostendit; fit enim ventus ex aeris densitate. densitate obducta sol et 5 luna rubescunt. item, si cornua eius tecta fuerint nebula, tempestas futura est. Aratus autem dicit (v. 794. 5), si aquilonium cornu lunae est correctius, aquilonem imminere; item, si cornu australe sit erectius, notum imminere. quarta autem luna index futurarum certissima habetur aurarum. unde et Virgilius (Georg I 432) 'sin ortu quarto, namque is certissimus auctor' (= *Isidorus De nat rer XXXVIII 2*).

SOLEM per se ipsum moveri, non cum mundo verti, sed in zodiaci circuli obliquitate cursum peragere paulo superius diximus (p. 290). qui dum per trecentos sexaginta quinque dies et quadrantem zodiaci ambitum lustret

1 quaedam om D || 2 dixerunt posse G | circulo m. SII || 4 in *erasum D*, om *Isidorus* | sint in ea cornicula serenitatem recte *Isidorus* || 7 luna K | correctius etiam *Isidorus*; porrectius con *Buhle* || 8 imminere G | nothum DKS || 9 futurorum S || 10 hortu DKS | his DKS || 11 sequitur 'Luna' in curru boario vehens face instructa DS, spatium hic vacuum K || 12 solem — verti verba sunt *Isidori Etym III 49, 1. De nat rer XVII 1* | si SI || 12, 3 zodiaco circulo S || 14 sexaginta K | s. et qu. DSI

in aere ipsam | iam memoratam pluuiam discutens. multo am-
 plius autem, quando erga circulum | veluti adfectus et conlace-
 ratus inventus fuerit | primum ascendens et rubigines in medio
 fuerint, | serenitas erit; et si aliquotiens tempestatem videris (850) |
 5 pallidam deponentem, statim aquam in ipsa die | fieri circa
 nubes secutam, | et cum occiderit exadversum sol | aut obumbra-
 tum fuerit nigro colore | sol, nubes autem ex utraque parte
 hinc atque inde (855) | radia per medium involutus dividerit, |

1 discutens B | 2, 3 v. 848 οἷον τηκομένῳ ἐναλλοχίος εὐφύνηται | vel
 laceratus B | 3 rubidines B | rubigines non extrico | 3, 4 in medio fuerit —
 ἐπὶ μέσῳ ἡμῶν | 4 fuerit B | aliquociens B | tempestatem videris — χεῖμα-
 τος ὥρη | 5 pallidum B | pallidam deponentem — ὥχρησι κατιών | aqua
 B | in ipsa erasum B | fuerit B | 6 secutam — σκοπέεσθαι | exadversa aut
 B | 7 nubis B | 8 adque P | medio B | dividerit BP

et singula signa tricenis diebus denisque horis ac semisse, id est dimidia
 hora, transcurrat, incremento dimidiarum horarum quarto anno unum diem
 complet, quem bissextum nuncupant, qui dies conficitur ex quadrantibus.
 nam cum duodecies semis horae sex integrae fiant et sex integrae quadrans
 5 et hic quadrans quater ductus viginti quattuor horas perficiat, unus dies
 cum nocte sua completur, qui quarto anno bissextum, ut praefati sumus,
 efficiat. sunt namque, qui quadrantem non sex, sed tres horas putant, di-
 centes in unoquoque anno super trecentos sexaginta quinque dies tres tan-
 tum horas adcrecere. quae tres quater ductae duodecim horas, id est unum
 10 diem, efficiunt. a quibus quaerendum est, qualiter ille dies duodecim hora-
 rum sine nocte sua anno possit inseri (= *Ign*).

Sol interea, dum igneus sit, prae nimio motu conversionis suae amplius
 incalescit. cuius ignem dicunt philosophi aqua nutriri et e contrario ele-
 mento virtutem luminis et caloris accipere, unde videmus eum saepius madi-
 15 dum atque rorantem (= *Isidorus Etym III 48*).

Hic autem eclipsin patitur, quotiens luna tricesima ad eandem lineam,
 qua sol vehitur, pervenit eique se obiciens eum obscurat. unde deficere
 nobis videtur, cum ei orbis lunae opponitur (= *ib 57*).

Signa autem in eo tempestatis vel serenitatis hoc modo sapientes mundi

1 denis GS | dimidia D | 2 hara K | 3 bissextus S | 4 integre DGS |
 integre DK | 5 quatuor S | 6 qui om D | 9 ducte K | idem S | 10 queren-
 dum DGS | 12 natura dum *coni Reifferscheid, Suet rel p. 205* | 13 incaliscit
 G | nutrire G, nutriti S | e om K | 14 sepius DK | 15 adque K | 16 eclipsin
 GK | trecessima K | 18 videtur om S | obponitur GK | 19 ideo DS | tempe-
 states vel serenitates K

aut si adhuc operimentum ad auroram usus fuerit. | ecce iam si
 nubibus tinctum ad vesperum | haec descendentes nubes et con-
 placatae | iuxta constitutae fuerint (860), | in crastinum neque
 super nocte circumfertur pluvia, | sed aliquotiens sol defluens
 similiter | subito de caelo radia extenduntur, | ut simul occidant, 5
 [aut] quando obumbrata mox | stantes ad terram sol et luna (865). |
 neque quando superveniente die | visae fuerint, ut solitum est,
 primae nubes desursum aliunde aliae | advenientes fieri super
 messorum segetes. | nec non ipsa aliquando extensa | radia vi-
 dentur obumbrata, ut solitum est, prae (870) | aquam aut ven- 10

1 autem op. B | aurora P || 2 tinctum ad *erasum* B | nubibus tinctum
 — ἀνέφελος βάπτοι | hec B | descendentes — κατερχομένον || 2, 3 conplacatae
 — οἰχομένοιο || 3 -ae iuxta *erasum* B | constitute BP || 4 circumfertur — περι-
 τρομέειν | fertur plu- *erasum* B | aliquociens B (ὅπότε) | sol defluens — ἡέλιοιο
 μαραινομένησιν || 5 -o de caelo radia *erasum* B | occidunt B || 6 *seclusi* |
 obumbrata mox *erasum* B || 7 veniente d. visae *erasum* B || 7. 10 ut solitum
 est — ἡῶδι || 8 prime B | desursum — ὑπερενθέες | aliae ad- *erasum* B | adve-
 nientes — ἄρρατοι || 9 non P: cum B || 10 obumbratam B | est om P | per B

cognoscenda esse dixerunt. Virgilius namque ait (Georg I 441sq.), si sol
 in ortu suo maculosus sit atque sub nube latens aut si dimidia parte ap-
 paruerit, imbres futuros. item Varro ait, si exoriens concavus videbitur, ita
 ut e medio fulgeat et radios faciat partim ad aquilonem, tempestatem humi-
 dam et ventosam futuram. item si sol, inquit, rubeat, sincerus dies erit; si 5
 palleat, tempestatem significat. Nigridius quoque ait (fr CVI): si pallidus sol
 in nigras nubes occidit, aquilonem ventum significat (= *Isidorus De nat rer*
XXXVIII).

Hunc idem gentiles Apollinem dici voluerunt, a quo se spiritum acci-
 pere arbitrantur. Apollon enim grece perdens dicitur, quod fervere suo 10
 omnem sucum virentium decoquendo perdat herbarum. hunc etiam divi-
 nationis deum voluerunt, seu quod sol omnia obscura manifestat in lucem
 seu quod in suo processu et occasa eius orbita multimodos significationum
 monstret effectus. sol vero dicitur aut ex eo, quod solus sit, aut quod

1 cognoscendam S || 2 dimidiam K | eius *post* p. K || 3 futuros demonstrat
 S || 4 e om DS | partim ad austrum *post* faciat *Isidorus* || 5 ventuosam S |
 inquit D (d *paene eraso*) SI | rubeat (r *adraso*) D, aubeat K | sinceris DG
 KS (u *superscripsit* D²) || 7 occidat D || 9 appollinem DS || 10 arbitrabantur
 K | appollon D || 11 virentem SI | de quoquendo K || 11, 2 divinationes DKS ||
 12 sive K || 14 effectus K

torum descendente turbidine. | sed illa magis nubibus obscuran-
tur | radia, maxime et nubes et aquas significant. | si autem
pauillum extenduntur circa nubes radia, | quasi ubi magis et
nubes videntur maxime (875), | si et supervenientes circumstantes
5 venti. | nec quidem sol statim nigrescit in area | serenum sine
squalore et limpidus in proximo | magis tempestatem duae pes-
simae esse. |

Considerandum orienti quippe et occidenti (880), | si ubi
nubila adiacentia videantur, | aut auster aut aquilonius inve-
10 nitur in utroque, | nec ita contemplandum hoc vanum obser-
vare. | non enim, quando ex utraque simul per medium habent |
solem nubes illae in oceanum (885), | fit inmissio, pro eo quod

1 descendenti B | 1, 2 obscuratur B | nubibus obscurantur — κνέφαος
φορέοιτο || 2 significat P || 3 paxillum B | ubi — πον | magis et — μαλακαί
(μάλα καί) || 4 videntur — φορέουσι | si — ἤ || 4, 5 sup. circ. venti — ἐπερχο-
μένοιο περιδνοφέοιγτ' ἀνέμοιο || 5 sol — area — ἡέλιου σχεδόθεν μελανεύ-
σαι ἄλωαι | aera B || 5, 6 sine squalore — ἄσσοτέρα || 6 limpidus — ἄστεμ-
φές || 6, 7 tempestatis duae pessime B || 7, 8 consid. esse P || 8 sic ubi BP — εἰ
πον || 9 adiacentia videantur — παρήλια κικλήσκονται | adiacencia B | astra
B | ut B || 9, 10 v. 882 ἡ νότον ἢ βορῆος ἐρεῖθεται ἢ ἐκάτερθεν || 10 con-
templandum — σκοπιήν || 11 medio B || 12 ille B | inmissio — ἀμβολλή |
pro eo quod — Διόθεν (cum διὸ et ὕθεν confusum)

solite per dies surgat et occidat. huic quoque quadrigam scribunt illam ob
causam, quod aut quadripartitis temporum varietatibus anni circulum peragat,
aut quod quadrifido limite diei metiatur spatium. unde et ipsis equis con-
digna huic nomina posuerunt, id est Erithreus Acteon Lampus et Filogeus.
5 Erithreus grece rubens dicitur, quod a matutinae horae lumine rubicundus
exsurgat, Acteon splendens dicitur, quod tertiae horae cursu insistens luci-
dior fulgeat, Lampus vero, dum ad umbilicum diei centratum conscenderit
circulum, Filogeus grece terram amans dicitur, quod horae nonae proclivior
vergens occasibus pronus incumbat (= *Fulgentius Mythol I 44*).

2 quadripertitis SI | varietatibus D | circuli S || 3 metiarum G | ae-
quis S || 4 idem S | ery(iD)stheus DGS || 5 erytreus DGS | rebeus S |
matutine G | limine DGK || 6 exurgat GKS^I | actaeon SI || 7 lampus — cen-
tratum om DSI | umbilicum K || 8 hore KS | none S; hora nona *Fulgentius* |
proclivior K || 9 sequitur 'Sol' in quadriga vehens face instructus DS, spatium
vacuum K, qui tamen Solis currum e maris undis orientem iam sol 154b
adpinxerat

tempestate ventura, | siquidem ab aquilone simili modo visus fuerit, | ex aquilo flans et adducit austrum, | aut si alicubi vertiginosi occurrunt venti. | ad vesperum et magis administrantes signa eorum (890). | verum tamen vespertinum significat permanere semper.

5

⟨PRAESEPI SIGNA v. 892—908 *omissis* 903. 7. 8⟩

Pertractandum est, quod et Praesepe quidem parvum veniet, | sed caligat ab aquilone sub Cancero propinquans, | ambeduae quidem subtiles videntur | stellae neque adhuc multum a se distant neque autem iuxta (895), | sed quanto quidem maxime 10 ab invicem veniet, | una ab aquilone, alia vero ab austro vocantur. | quorum quidem Asini sunt, medio autem Praesepe positum. | quod repente ubique serenitatem facit | et est invisibilis totus, quod autem ab invicem (900) | videntur stellae utrumque sibimet iunctae. | non parvulo hieme abluuntur segetes. | stellae 15 utraque aquarum sonitum significant. | en quippe unus ab aquilone Praesepis manet invisibilis (905) | subtilitate caligans, auster vero splendidus est.

1, 2 simili modo visus fuerit — *μὴ ὁῦν φοινίσσοιτο* (cum ὁμοίῃ φαίνοιτο *confusum*) || 2 flans et adducit austrum — *πνοιᾶς κε φέροι, νοτίῃ δὲ νότοιο* | sic B || 3 verriginosi B | administrantes — *ἐπίτρεπε* || 4, 5 permanere — *ἐμμενές* || 6 *titulum supplevi* || 7 pertractandum est — *σκέπτεο* | presepe B || 8 aligat B | cancro B | ambaeduae P || 9 stelle B | ad hunc B || 10 quando B | maximae P || 11 ab invice veniente B | ab invicem veniet — *πυγούσιον οἰήσεσθαι*, cf var lect in ed || 11, 2 ab austro vocantur — *νότω δ' ἐπικέκλιται* || 12 presepe P || 13 ubique om P || 14 ab invice B || 15 iuncte P | i. in p. h. B | parv^{ulo} P | hyeme P || 16 aquarius B || 17 manet *iteratum* P || 17, 8 auster vero spl. est — *νότιος δ' Ὄνος ἀγλαὸς εἴη*; an australis? || 18 vero *erasum* B

Sidera, quae gentiles Praesepe et Asinos vocaverunt, sunt sub Cancro constituta. sunt autem stellae non multum splendoris habentes neque a se plurimum distantes, in quarum medio in modum praesepis stellarum quidam ambitus est. cui illae praeminent una ab aquilone, altera ab austro.

2 constita D | no G | non multum om DS | splendoris DS, -es GK || 4 ille DGKSI | preminent DSI

ΟΝΩΝ ΚΑΙ ΦΑΤΝΗΣ

Καλοῦνται δὲ τινες αὐτῶν
ἀστέρες Ὅνοι, οὓς Διόνυσος
ἀνήγαγεν εἰς τὰ ἄστρα. ἔστι δὲ
αὐτοῖς καὶ Φάτνη παράσημον.

5

Dicitur autem et alia historia ἡ δὲ τούτων ἱστορία αὕτη.
de ipsis haec. quando a Gi- ὅτε ἐπὶ Γίγαντας ἐστρατεύοντο
gantes militabantur dii, ut οἱ θεοί, λέγεται Διόνυσον καὶ
dictum est (cf p. 200. 237), Ἡφαιστον καὶ Σατύρους ἐπὶ
10 Dionisus, id est Liber pater, ὄνων πορεύεσθαι. οὕτω δὲ
et Vulcanus et Saturnus super ἐωραμένων αὐτοῖς τῶν Γιγάν-
asinos ambulare. quod cum των πλησίον ὄντες ὠγκήθησαν
viderent ipsi asini Gigantes οἱ ὄνοι, οἱ δὲ Γίγαντες ἀκού-
adpropinquare, raclaverunt, σαντες τῆς φωνῆς ἐφυγον. διὸ
15 Gigantes autem audita voce ἐτιμήθησαν τῷ ἐν Καρκίνῳ
fugierunt. hinc honorati et εἶναι ἐπὶ δυσμάς.
inter astra positi sunt.

6 istoria P || 7 hec B, est P || 7, 8
agitantes B || 11 saturnus P, cf rec int ||
14 raglaverunt C, om B || 15 auditu B

1 haec p. 204, 17 scripta: traieci
propter l; inscripsit post lin. 6 VI ||
2 αὐτοῦ (Caneri) coni Koppiers || 11
ὀρωμένων BVI: corr Robert || 15 τῷ
ἐν scripsi: ἐν τῷ BVI; ἐν τῷ Καρ-
κίνου εἶδει coni Struve

1. Autumabant autem eosdem Asinos gentiles deorum suorum, Dionisi vi-
delicet, qui et Liber pater, et Vulcani sive Satyri, vehiculos fuisse. quibus
ascensis cum contra Gigantes ad bellum procederent et illi naturali zelo
accensi viso tumultu diro cum murmure rugissent, Gigantes eorum rugitu
5 perterriti compendium fugae arripuerint, et confestim dii de Gigantibus
triumphaverint, et idcirco eos una cum praesepti suo inter astra conlocaverint.
talis quidem extitit gentiliū socordia, qui deos suos non propriis armis nec viribus,
sed asinorum rugitibus adeptos fuisse opinabantur victoriam.

2. cf p. 204 a sq.

1 gentilis K | suorum om S | dyonisi S || 2 satiri K, cf l | vehiculos D ||
4 tumulto K | murmure DK || 5 fuge D | arripuerunt primitus K || 7 extetit D,
estitit K || 9 EXPLICIT LIBER ASTROLOGORVM D (cf p. 102 b 4) S; se-
quitur ibidem 'Epitome Phoenomenon Prisciani grammatici' (cf p. 512 adn)

<v. 909—993>

Signa quoque ventorum elatione maris | fieri a longe ad
litora clamans (910), | et ripae ut plane aliquotiens perstrepī |
fiuntque quasi cacumina montis summae. | [unda autem et fluctus
clamant a vento sinistro.] 5

Et arida quidem quando fulica non per orbem tunc | a latere
veniet vox prae multitudine clamans, | commota maria ob super-
biam ventorum (915). | et . . . quando serena videntur, | contraria
ventus futuri flatibus. | quotiens et agrestes anates et aliae aves |
silvestres, quae concutiunt alas, | aut nubes montibus condensa 10
in vertices (920). | atque vetusta candore senuerit spina, | signa
facta ventorum, vacuae aliquando nubes summa in multitudine, |
quaedam antea, quaedam autem a retro feruntur. |

Aestuque tonitrua et fulgora hinc oriuntur, | hinc super-
venientia, unde ventus aspirat (925). | et per noctem nigrae sub 15
nocte latitant stellae | statimque retro rubidae dealbescent, | osten-
tare illis ipsam venire viam | spiramentisque alterutris contraria
simul, | alteri autem ex alteris partibus tumque custodito (930) |
ab omnibus ventis, magis quando in pares sunt; | contrarii quippe
spirant, ut viri mirentur. | tunc autem quando ab euro et austro 20
coruscant | aliter quando zephyrus et al(i)ter ab aquilone, | tunc,
qui in aequore videntur navigare viri (935), | imitatore quidem
habent Iovem per aquas | (aquae enim tantae vertiginis ferun-
tur). | quotiens autem venientibus pluviis nubes recedunt, | quae
magis invicem venientia inruent pari, | aut geminum cingere 25

1—p. 301, 5 *post p. 303, 7 scripta habent* BP || 2 elacione B | a — καί;
ac? || 3 ripe B | aliquociens B | ut — perstrepī = ἐνάλια ὁπότ' εὐδίοι ἡχῆε-
σαι || 4, 5 *seclusi* || 5 vesto B || 6 arida quidem quando fulica tunc per orbem
quidem tum a l. B, arida quid equidem quando f. non p. o. tunc a l. P | a
latere = ἐξ ἁλός || 7 mox B | pre P || 7, 8 ob superbia P (ὑπερφορέοιτ') ||
9 ventis B | quociens B | agrestes = ἀγριάδες | alie B || 10 silvestresque B |
concutiunt P: concutiunt B || 11 atque vetusta = ἤδη καὶ πάπποι || 12 vacue B ||
13 quedam B | quedam B || 14 estuque B | fulgura B || 14, 5 supervenientia B ||
15 nigre B || 16 nube B | stelle B | rubide B (ῥυμοί) || 17 tuam B | alterius
B || 20 ut viri mirentur = ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι | minentur B || 21 zefirus
B || 22 equore B | imitatore quidem = μή μιν (μυ-) || 23 tante B | verti-
gines B || 24 quociens B | pluviis B | recedunt = προπαρόιθεν | que B || 25 in-
vice P | venientia B | inruent pari = ἐνδύλλονται | gemina B

magnitudine caelestis iris (940), | aut qualis stella nigerrimam
habet aram. |

Multae enim pro stagnis inescantur aves | insatiabili dela-
bantur revolut(a)e aquis, | aut stagnum circumveniunt hirundines
5 multae | ventriculis conlisis sese commiscunt aquis (945), | seu qui-
dem manifestae gentes aquis tempore ver | deinde ex aqua pa-
rentes pascere fenum, | aut mane vociferans per deserti soluecus, |
aut sicubi pertransiens ululat bubo | tempestate veniente agrestis
conluditur corniola (950), | sicubi et flumina inundaverunt usque
10 ad summum | humeris super capite, multo amplius natat, | aut
multo vertitur secus aqua crassa clamitans. |

Et boves namque per aquam deficientes | caelum intueri
ἀπ' αἰθέρος olfacti sunt (955), | ventrisque formiculis repleti
extrinsecus omnes | cito ascenderunt, et subito viderunt in agris |
13 muribus reptantes, et erratici vermes, | sic illi vocant nigerrima
intrinsicus terrae, | et pulli gallinarum, quae gallo efficere sex (960), |
bene peduculati et clamare maxima voce, | ut quando se invicem
perstrepat aqua super aquam. |

Tunc et genus corvorum et fulica cedunt | ad aquam ve-
20 nientes Iovis signum minime facto, | videntur greges et narran-
tes similia (965) | loquentur. et ubi per quae stillicidia corvi |
voce imitati sunt cum aqua statim veniente, | aut quando clama-

1 magnitudinem B | caelestis iris — οὐρανὸν ἱρις || 2 habent P || 3 multe
B | pertagni senescuntur P | inescantur — ἢ εἰνάλαι (cf Corp gloss lat II
p. 267 b 52 δελεάσαι inescare) || 3, 4 in savabilli relabantur B, insaciabili de-
bantur P || 4 revolutae — ἐνέμεναι | autem P | circumveniunt — περὶ δηρά |
hyrundines P || 5 multe B | sese commiscunt — αὐτως ἐλνυμένον || 6 mani-
feste B | v. 946 ἢ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὕδροισιν ὄνειαρ || 7 pascere fenum
— βοόωσι γυρίων | solacis B (dicit ululam [ib II p. 382 a 30]) || 8 ulula P |
agrestis — χερσαία || 9 conluditur B | indaverunt P (ἐβάφατο) || 11 secus aqua
— παρ' ὕδαρ | crassa B || 12 etiboves P | deficientes — ἐνδίοιο (ἐνδεοῦς) ||
13 scripsi: habet hera B, abast hera P || 13, 4 v. 956 καὶ κοίλης μύρμηκες ὅχης
ἔξ ὥσα πάντα || 14 subito viderunt in agris — ἀθρόοι ὄφθεν ἱουλοι || 15 muri-
bus — τείχεα | reptante secertatici B | sic illi — κείνοι τοῦς || 16 pullis BP |
que B | efficere sex — ἐξεγένοντο || 17 invice B | ut quando se invicem —
οἶόν τε σταλάων (ἄλλῃλόν;) || 18 aquas s. P || 19 caedunt P | fulica cedunt —
φῦλα κολοίων || 20 Iovis — facto — Διὸς πάρα σῆμ' ἐγένοντο | factum est
vid. B | greges et narrantes — ἀγγελῆδαι καὶ ἰρήκεσιν || 21 que B, quos P |
et ubi per quae stillicidia — καὶ πον κόρακες δλους σταλαγμούς || 22 post sta-
timque (sic) et ante aut 11 litt spatium vacuum B

verunt gravi aut duplici voce | longe consonuerint alas percutiunt
universi, | novam curavere sub tegmine domum (970) | venientes
ad terram, quae concutiunt alas, | aut super unda sectatur fulica
acute secuta. |

Quorum nihil expellere observantia aquis | fiat, ut non am- 5
plius deserere dictum | mordere musca et sanguine mitescunt (975) |
aut lucernae extinctae erect(a)e ad ora | nocte ad austrum, nulla
sub tempestatis hora | lucernae aliud quando compositum lumen
videris | et bullas aquae ferventis, nec hoc aestimes vanum (980), |
nec radiis candentibus magis aestu cadentes | anates quae cras- 10
s(a)e feruntur aves. | neque tibi sub olla tripes superposito igni |
scintillas emittere, quando plures latebunt, | neque sub cinere si
quando carbunculo motu (985) | lucentemque signum simili modo
adcommodat, | sed adhuc considerare explorandam pluviam. |

Si quando mansit madida sine fine magna | profunda ten- 15
ditur per regiones summa nubes | videntur purae, si tunc tran-
quillitas erit (990). | serenum ac dilucidum, quando spatiosum
mare | videtur, praeclara nubes ne alto incurvet, | sed ipsum
temonem prae scapulis adfert.

<v. 994—1002>

20

Tractandum quippe serenum, quod super hiemem magis, |
quorum tranquillitas hiemis quidem bene usa (995) est, | quod

1 gravi aut — βαρεῖν (βαρεῖ ἦ) | cum sonuerint a. percuciant B | 2 curam
vero B | novam curavere — καὶ νῆσαι οἰκουροί | sub B: sed P | 3 terra P
(γείσα) | concuciant B | undam B | fectatur B | 4 acute B: aica P | secuta — λε-
ληκώς || 5 quarum B | nichil B | observancia aquas B | 6 deserere dictum — ἡ
πάροιθεν | muscum B | 7 lucerne P | extincte B | erecte ad *evanidum* B | aura
B | nulla — μηδ' ἦν | 8 lucerne B | 8, 9 v. 978 λύχων ἄλλοτε μὲν τε φάος
κατὰ κόσμον ὁρώρη | 9 nullas aque B | estimes B, extimes P | v. 980 πο-
φόλυες, μηδ' εἴ κεν ἐπ' αὐτόφι μαραινόνται, cf var lect || 10 candentibus
non *extrico* | estu B | candentes B, — πεπταμένοιο (cum πλιντοντος *confu-*
sum) || 12 latebant B (λελαθέσθαι) || 13 carbunculo motu — ἀνθρακος αἰθο-
μένοιο | lucentem lucentemque P | 14 adcommodat — κεγχρῆοισιν | explanan-
dam B || 15 mansit B: madebit P | mansit madida sine fine — μὲν ἡερόεσσα
παρὲς ὄρεος || 16 pure B || 17 spaciosum B, spatiosus P || 18 mare B: amare
P | preclara P | incurvet — κύρη || 19 themonem B | prae scapulis adfert —
παραθλίβηται ὁμοίη || 21 hyeme P || 21, 2 vergis qu. B || 22 hyemis P

Praesepe convolvitur, | primum purgata omni caligine. | ipsa enim defluens purificatur hiems. |

Et flammis quietis lucernas et nocturna noctua | quietes semper extinguitur hiems (1000) | hoc facto signo et tacita volat |
5 montes in quibus circumcrocit multivox cornicla. |

(v. 1021—1043 *omisso* 1026)

Et anseres cum clangore supersidunt squalori | hiemisque magnum signum, cum se vexat cornicla | nocte vigilans, luscinius [quo] vespere clamitans prohibet, | vespertilio videtur ad man-
10 sionem properare | et fringillus qui fremet et mergulus et aves omnes | a pelago fugientes (1025) | ex lege venientia pro victu vespere ad terras (1027). | neque ergo a foris veniunt, nisi magnam hiemem sentiant. | sed et fulvidae apes, quae ceram gignunt, |
15 ipsius mellis opus se involvuntur (1030), | nec pr(a)ecelsae grues longis tibiis sese | extendunt ad escas, neque quando araneae per parietes subtilitate feruntur | aut flammis se lucernas nigris extinguunt | aut ignis vix sub sereno lucet (1035), | credendum hiemem magnam propinquo venturam. | ... signa super homines. oportet enim semper et cinis | in id ipso conficta esse prodigiosa, | et lucernae | signum habetur igne lucente iuxta muco
20 (1040), | prunas autem vivos grandinis nequaquam lucentes | ipsi, tamen medio luce subtili | videtur quae nobis signa deintus propulsant.

1 presepe P | omne B | 2 hiemps B, hyems P | 3 quiete B | 4 semper — ἀελδονσα | hiemps B, hyemps P | volat — ποικίλλονσα | 5 montis B (ὄρη) | circumcrox(c) P | itat BP | 6 vide p. 298, 1 | 7 hyemis P | 8 post vexat iteravit cum se P | cornida B | luscinius B (non extrico) | 9 seclusi | clamitans om laouna signata B | prohibet — κολοιοί (κωλύει) | 9—10 vespertilio — properare deest in graecis, an est v. 1026? | 10, 1 v. 1024 καὶ σπίνος ἡῶια σπίζων καὶ ὄρνεα πάντα | 10 fringulas B | 11 lege — νομοῦ | venientia B | victum B | 11, 2 pro victu vespere ad terram — τραφεροῦ ἐπὶ ὄριον αὐλιν | 12, 3 magna hyeme P | 13 sentiant B | fulvide B | quae om B | 14 precesse B | 14, 5 v. 1051, 2 οὐδ' ἄνθρωποι γεράνων μακρὰν στίλχας αὐτὰ κέλευθα τείνονται | 15 haraneae B | 16 pro B; pro (vel per) parietes non extrico | 17 extinguunt B, extinguunt P | 18 hyemem P | magnum propinqua B | signum B | hominibus B | eo post hom. B | 19, 20 v. 1038 αὐτοῦ πηγνυμένη νιφετοῦ ἐπιτεκμήραιο | 20 lucerne B | muco B | 21 prunas — ἀνθρακι | grandinis om P | nequaquam — ὁππότε (οὐποτε) | 22 medio B | 22, 3 v. 1043 φαίνεται νεφέλη πυρρός ἐνδοθεν αἰθομένοιο

<v. 1044—1063>

Prini quippe fructiferi necnon etiam | scini abique dinos-
cuntur, tamen multum inferunt. | semper cavendum est, nec
messis de manibus auferat [ara]. | prini autem pro tempore se-
cundum modum habentes | hieme et dicitur amplius cum prae- 5
valuerit | ipsum defluere fructum ubique, | denique pessimo hu-
more per spicas messis (1050), | triplum lentiscus infert tantave
peraugens | fructa quod videtur fieri signum per singulis | habere
arantis. etenim arandum est terminos | triplici modo in medio
et per ambarum partium, | primus quidem primam araturam, 10
medius autem mediam (1055) | fructus praedicere factos, novissi-
mus vero alter. | qui meliora adfert lentiscus videtur, | ipse autem
ab aliis arantibus multo plenus erit, | quod vero obscurissimum
parvo, medio positum (1059). | quanta per lentisco arentur adferent
fructum (1062), | tantave et in scilla mirandum flores albos (1063). | 15
ipse quippe velociter super scilla floret (1060), | signa pr(a)edicere
messis (1061).

<v. 1064—1067>

Simili modo et vespae quando autumnno tempore multae
simul | conveniunt ubique imbricantes, et vespero stellas pro- 20
fectae (1065) | Pliades continuo superveniente hieme pessima
tempestas erit | qualis super vespas. |

2, 3 dinoscuntur — ἀπειρητοι? || 3 tam B | inferunt — ἀλωεύς? | canendum B
(παπταίνει) || 4 seclusi | per P | pro tempore non extrinco || 5 hyemem P | et
dicitur — κε λέγοιεν || 5, 6 pervalerit B || 6, 7 v. 1049, 50 μὴ μὲν ἄθην ἐκπαγλα
περιβρίθαιεν ἀπάντη, τηλοτέρω δ' αὐχμοιο συνασταχνοίεν ἄρουραι || 7 in-
ferit B (κνέει) || 8 peraugens BP (αὐξαι) | fructu B | pro B | v. 1052 γίνονται
καρποιο (vertit καρποὶ δ), φέρει δέ τε σήμαθ' ἐκάστη || 8, 9 habere arantis —
δείξης ἀρότοιο || 9 terminus P (= ὥρην cum ὄρον confusum) || 10 parcium B ||
11 fructos predicere B | praedicere factos — ἀπαγγέλλει || 11, 2 novissimus vero
alter — πυμάτην γε μὲν ἔσχατος ἄλλων || 12 meliora adferit B | autem P:
vero B || 13 planus B, plenus (a alt manu) P || 14 parcium m. B | lentis-
P || 14 quanto pro l. arantur afferent B || 15 albas P || 16 praecedere B ||
19 vespe B | multe B || 20 convenerint B | et spero B || 20, 1 profecte B (προ-
πάροιθεν) || 21 hyeme P || 22 vespas B

<v. 1068—1074>

Feminae quidem sues femin(a)eque oves atque capreae |
 si quando convers(a)e fuerint ad fetum masculos omnes | con-
 ceperint, item eas reverti ad fetum (1070), | ita ut vespas magnum
 5 hiemem dicitur venturum. | vespere autem iunctis ovibus capra-
 rumque suesque | gaudebit dives vir, impellit eas magis ubi cal-
 faciat | serenum videtur peragere annum. |

<v. 1075—1081>

Gaudet specialiter arator, quando congregantur grues (1075) |
 10 sub Incolo venientes, hic autem sine dubio statim magis laborat. |
 sic enim hieme superveniunt grues, | mane quippe et [vespere]
 magis clamitantes veniunt | anticipantes alterutrae non ut greges
 videntur | plurime proferri ad tempus non magis multae (1080), |
 inundatio imbrium [erit quod] postremo prodificat labore. |

15

<v. 1082—1093>

En boves pecudesque postquam recessere poma | terram effo-
 diunt, capita quippe aquilo vento | contra tendunt, magis tunc
 hiemis ipse | Vergiliae descendunt imbremque demonstrant(1085). |
 qui maxime per orbem | factus nec plantaginis hiems amicus neque
 20 aranti, | sed imbris multis magnum in segetes | nondum vocat
 neque crescere facit, | tum l(a)etus gaudet inrigatus vir (1090). |

2 capreae B | 3 adfectos B | 4 reunti edfectum B | vespes P | 5 hyemem
 P | cunctis B | 6 divitus vir (= ἀνολβος ἀνὴρ) | 7 peragerem B (βιβαί-
 μναι) | cf. p. 298, 1 | 9 ar. spec. B | 10 sub Incolo = ὠριον | post Incolo
 12 litt lacuna B | sine dubio = ἀώριος | labore P | 11 hyeme P | 12 alter-
 utre B | 12, 3 v. 1079 πρώτοι· ἀντὰρ ὅτ' ὀψὲ καὶ οὐκ ἀγγεληδὰ φανεῖσαι |
 13 tempus B | 14 inundatio = ἀμβολίη | umbrium B | sesiusi | 16 vobis B |
 quae B | postquam recessere poma = μετὰ βρῦθουσαν ὀπάργην | 17 contra-
 tendent B | 18 hyemis P | demonstrant = φορέοιεν | 19 maxime per orbem
 = μέγας οὐ κατὰ κόσμον | orbe B | hiemps B, hyems P | 20 magnus B |
 segetis B | 20, 1 v. 1089 μήπω κεκριμένη μηδὲ βλαθρῇ ἐπὶ ποιῇ | 21 in-
 rigatus = ποτιδύμενος, cf. p. 459 a 6

quaedam similes stellae semper, | non una nec duas neque plu-
res fructuantes; | multum enim fructum adferent per madidum
annum. |

<v. 1094—1103>

Necnon etiam per avibus greges praeoscit vir, | ab insulis 5
quando plures conlacerant messes (1095), | veniente aestate gan-
dent, de una quidem | meta, nec novus nec veteris veniat | hu-
midus tempus. gaudet quippe caprarius vir | ipse avibus dicere
secundum mensuram similis, | venientes postmodum multo glorio-
sior annus (1100). | sic enim decertantes et laborantes aliunde 10
alius | vivimus homines omnes quique prae pedibus parati | cog-
noscere signa et secundum ea statim peragere. |

<v. 1104—1112>

Agnis quidem hiems significat pascua, | quibus lex ipsa ali-
quando magis superveniens recurrit (1105), | alii quippe ex grege 15
arietes, alii vero et agni | simul exultant conlisis cornibus. | seu
aliquotiens alterutris percutientes, | quaternis pedibus hii, caesis
cornuis invicem. | quando de grege voluntariae moventur (1110) |
egredere pascuis, haec autem omnia faciunt | quae ab ipsis in-
bentur vera esse. |

20

1 quedam B | similis B || 2 fructuantes — κομόωντες | afferent B || 2, 3 ma-
dido anno B (αὐχμηρῶι ἐναντῶι) || 5 hoc non B | peroscitur P (ἡπειρόθεν) |
vir om P || 6 collacerant B | estate B || 7 de una quidem meta — περιδείδει
δ' αἰνῶς ἀμῖται | nec novus nec veteris — μή οἱ κενὸς καὶ ἀχρημὸς ||
7, 8 humidus *superscriptum* P (αὐχμῶι, cf l. 2 et p. 302, 5) || 8 dicere — ἐπὶν ||
9 mensura P | similis — ἴωσιν || 9, 10 gloriosius B | v. 1100 ἐλπίόμενος μετέ-
πειτα πολυλαγέος ἐναντοῦ || 11 quippe B | pre P || 12 ea statim P: estatem
B || 14 hiemps B, hyemps P || 15 supervenientes B | v. 1105 ἐς νομὸν ὁπότε
μᾶλλον ἐπειγόμενοι τροχόωσιν || 16 collisis B || 17 hi caesis B || 17—18 hi —
invicem: κεραοὶ γε μὲν ἀμφοτέροισιν || 18 invice B | voluntarie B || 19 hec
B | faciunt — ποίης || 19, 20 videntur B | v. 1112 δάκνωσιν πυκνήσι κε-
λενόμενα λεθάκεσσι

<v. 1113—1123>

Ex bovis quoque seiscitabantur aratores viri bubulci | mo-
tum hiemis super boves aliquotiens labia | linguis sublingentes
et pedibus pulverem ventilantes (1115). | venient erga latere dextra
5 levaque distenti, | aratro senisque hortatur arator. | neque, quando
mugitus quod plurimum emittunt | venientes ad stabula aspicere |
tristes hiemis inundatio est et boum (1120), | statim designat sine
periculo satiari. | neque capreae properantes sub ilice spinosa |
tranquilli, neque sues deficiunt arolis fecundae. |

10

<v. 1124—1131, *omisso* 1127>

Et lupus aliquando a longe solus rugiens erit, | quando aratrum
tenet vir paulatim observat (1125) | opus descendit extensus fugienti
simulans, | ter dividens [semitam varicos] hiemem mane expectare
(1128). | itaque priscis designat prodigiosa | esse ventorum sonitus
15 pluviarum (1130), | ipsam quidem post aliquot et tertiam extendit
diem. |

<v. 1132—1154, *omissis* 1138—1141>

Nec non etiam mures expectantes cupiunt magis | sereni
exultaverunt adsimilantes ludentibus, | sine cogitatione effecti
20 sunt veteris hominibus, | neque canes. etenim ipse effodit pedi-
bus (1135) | alternis putaverunt hiemem supervenientem. | at illi
hiemis mures tunc divinaverant (1137). |

3 hyemis P | 4 venient erga latere — ἡ κοίται πλευράς | 6 aspicere —
ὠρην | 7 hyemis P | inundatio est et boum — πόριες καὶ βουβοσίοιο | bonum
B | 7, 8 designat sine periculo — τεκμαίρονται ἀχείμεροι | 8 satiari B |
9 arolis *evanidum* B | deficiunt arolis fecundae — φορνῶν ἐκ μαργαίνουσαι |
12 tenetur vir P | 12, 3 extensus fugienti simulans — σκέπαος χατέοντι δοικῶς |
13 similans P | semita B | semitam varicos *desunt in graecis* | m. hiemem B,
hyemem m. P | 15 terciam B | 18 expectantes cupiunt — τετραγόντες εἴ
ποτε? | 19 commotione B | 20 *post* hominibus *novam particulam incipi*
spatio vacuo signant BP | canis B | 21 hyemem P | 22 hyemis P | divina-
verunt B

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

20

Quorum nullius minime. bonum quidem designaverint (1142) | tractandum. magis quidem et duo in unum convenientes | sperare finitum. quod et tertium confido. | semper quippe transeunte numerum anni (1145) | signa committit, sicubi et stella | mane oriente videtur aut decrescente | qualis sit et signum dicit. magis-⁵ que ursina est | dicendum autumnno superveniente quando mensis | quaternis vicibus. etenim convenientes (1150) | menses temptationes habent, quando tenebricoso aethere | octo noctibus finitus gaudio perfecta luna. |

Quibus omnibus a nobis pertractandum in annum | unquam¹⁰ reliquimus continentem in caelo signum.

ARATI QVAE VIDENTVR

1 designaverint — ἐπὶ σήματι σῆμα | 2, 3 sperare finitum — ἐλπὼσθ^r τελέθει | sperare^r P | 3 tercium B | 4 numerum — ἀριθμολῆς | 6 ursina — ἄρκιον | 7, 8 temptationes — πειράτα | 8 ethere B, ethaere P | finitus — πέλει (τέλει) | 10 unquam P | 11 celo B, caelos P.

AR. EA QVE B (*cf inscriptionem supra p. 102*); *secuntur in P fol 36 a et b excerpta ex Ovidii Fastis* (primus Romanas ordiris Iane kalendas), *alia eadem manu scripta a Claudio Puteano codicis possessore correcte, in B ea quas p. 102 b sqq. impressa est Isagoga latina.*

V ANONYMVS III

D^I (Dresdensis) 183 s. IX fol 32a, cf p. 101; contuli

D^{II} (Dresdensis) 183 s. IX fol 98a; contuli

M(ontepessulanus) H 334 s. XI; nonnulla enotavit Hasper 'Hyginus philosophus De imaginibus caeli', Lipsiae 1861

P(arisinus) 7400 A s. XIV; edidit Hasper ib

Ph(illippicus Berolinensis) 1832 s. XI fol 81a; contuli

S^{II} (cf p. 101); inspexi

V(ossianus Leidensis) 92 s. XIII; edidit Kiehl 'Mnemosyne' II, a. 1853
p. 88—93

EXCERPTVM DE ASTROLOGIA ARATI

Duo sunt extremi vertex mundi, quos appellant polos, septentrionis et austri, quorum alter a nobis semper videtur, alter nunquam. in eo, qui a nobis cernitur, tria sunt signa
 5 constituta, duo scilicet Arcturi et Serpens circum atque inter illos in morem fluminis means. Helice Arcturus maior, Cynosura minor appellatur. qui diversum quidem aspiciunt; nam dorsa eorum sibimet mutuo obvertuntur aversis huc atque illuc pedibus. Serpens vero cauda cingit Helicem, cetero circuitu
 10 Cynosuram, ita tamen, ut eosdem medius interlabens separet. cuius caput ad dextrum pedem eius, qui in geniculo stat, videtur extensum. ille vero, qui in geniculo stat, quem Herculem dicunt, dextro pede caput premit Serpentis capite ad austrum converso, humeris suis Coronae tangit confinia. ipsa autem
 15 Corona post tergum Herculis sita, capiti Serpentis, quem Serpentarius tenet, adpropinquat. Serpentarius vero, qui a Grecis Ophiuchus vocatur, sub Hercule positus ad austrum versis pedibus Scorpionem calcat, Serpente praecinctus, quem utraque manu

1 *titulum dedi e Ph*: EXCERPTIO (-VM M [*cf Harper p. 8*] Monacensis 210 s. IX fol 114 a [*cf Rück, Auszüge aus Plinius in einem astronomisch-komputistischen Sammelwerk des achten Jahrh., Progr., München 1888*]) DE ASTROLOGIA D^{II}SII, YGINVS PHILOSOPHVS DE IMAGINIBVS CELI PV, om DI || 2—3 *cf rec int interpretis latini p. 180* || 3 a nobis om P || 4 nunquam DI DII | alter nunquam om V | videtur PV || 5, 6 atque inter illa more P || 6 Helice in *marginis adscriptum*, itemque in *ceteris sideribus Ph* | arturus DI || 6, 7 maior dicitur minor arcturus cinosura app. P | cynosiras DI, cinosura V || 7 qui Ph: quae DI MP, que DI V | adspiciunt V || 9 dorso DI | eo~~rum~~ DI | sibi P | avertuntur DI Ph, abvertuntur DI || 9 quippe PV | helicen DI Ph || 10 cynosiram DI, cinosuram DI V, cinosuram P | eosdem m. Ph: easdem medius DI DII M, medius easdem PV | interlabens om DI, in *marginis add* DI || 11 genuclo DI DII || 12 genuclo DI DII | erculem DI || 13 pmit caput DI || 14 converso om M | et hum. PV | corone DI DI V || 15 pos DI DI || 16 appropinquat P | a *erasum* DI || 17 ophiucus DI DI, ophyuchus Ph | conversis PV || 18 serpentem P | punctus DI, praecinctus Ph

tenet. qui plurima longitudine protentus usque ad Coronam extenditur. iuxta huius Serpentis flexuosa volumina nullo alio interveniente signo Bootes post tergum Arcturi maioris videtur pedibus ad Virginem versis; nam Virgo sub pedibus Bootis est constituta. contra guttur ad pedes anteriores Vrsae maioris in 5 commissura zodiaci atque lactei circulorum Gemini sunt locati habentes a levo latere Agitatore cum Hedulis duobus, qui contra caput Helicis capite verso pede dextro sinistrum Tauri cornu tangere videtur. iuxta Geminos, qua zodiacus altissime erigitur, contra ventrem Vrsae maioris Cancer situs est habens 10 in dorso Asellos albicante inter eos nubecula, quae Praesepium appellatur. at contra pedes eiusdem Vrsae posteriores inter Cancrum et Virginem Leo dicitur constitutus Bootem habens iuxta se. sub pedibus vero Agitatoris Taurus iacet uno pede protento ad Orionem, qui sub illo est constitutus. Cephens inter 15 Lynam et Cassiepiam medius expansis brachiis pedibus ad terga minoris Vrsae perrectis. Cassiepia contra volumen maximum septentrionalis Serpentis inter Agitatore Perseum Andromedam Cepheumque consistit in lacteo circulo. inter Pisces Cassiepiam atque Arietem Andromeda est locata cum Triangulo, quem post 20 tergum habere dicitur caput versum habens ad alvum Equi, qui Equus supra est positus. Aries in commissura zodiaci atque aequinoctialis circuli sub Triangulo situs est habens sub se Cetum ad australem partem. at proximum ei signum Pisces duo, quorum alter in aquilonem erectus, alter in austrum pronus, 25 caudis tamen vinculo quodam conexis colligati sunt. aquilinius ad Andromedam extenditur, austrinus ad Aquarium. iuxta

2 flexuosa volumina cf p. 187 sq. (rec int) 342, 4 || 5 gutur Ph | vero post g. DI V | et p. PPhV | ursi DI DII (corr DI²), ursae V | || n DI || 6 commixtura P | commissura circulorum in margine signo J praefixe addit Ph | conlocati DI || 7 agitorem V | haedulis P, edulis DI Ph || 8 elicis DI DII | capite om MV || 9 quo || DI DII, qua vel qui V, G. contra a. P || 10 || contra DI | minoris P | abens DII || 11 asello V | nebucula DI, nubecula V | que DI DI || 12 ac || (fuit d) DI, atque P | pedem DI | posterioris DI V || 13 bootem DI PhV || 14 suppedibus DI || 15 orientem V | constitutus est P || 16 liram DI | libram et cassiopiam P | medius DI (corr DI²) DII (corr DI²) | cassiepiam DI DII | terram V || 17 porrectus DI | cassiepia DI, -ephia DII, -opia P || 19 circumsaistit DI, consistit Ph | et cepheum est locata in lacteo PV | cassiepiam DI DII, cassiopiam P || 20 conlocata DI || 22 sub DI | A. commixtura P | commissuram DI || 23 equinoctialis DI PV, item ceteris locis | est om P || 24 caetum DII, coetum DI Ph | ad DI DII | signum om P | pr. ei huius signi DI DII (-um DI²) || 26 connexis P | colligati DI || 26,7 aquilonis V || 27 austr. quidem ad P

- pedes autem Andromedae a latere Cassioepiae Persens ostenditur Gorgonis caput manu sinistra tenens. cuius sub femore sinistro iuxta caudam Tauri Pliades videntur constitutae. Lyra vero inter levum crus Herculis et inter Cignum posita est. sed
- 5 Ciguus expansis alis volitanti similis ad dextram Cephei manum dextram alam, sinistram ad pedes Equi porrigit. inter Pisces et Equum caudamque Capricorni Aquarius est collocatus aquam Vrna fundens. quae effusio ad magnum Piscem usque decurrit. in parte autem humillima zodiaci iuxta Sagittarium atque Aquilam
- 10 Capricornus in commissura hiemalis circuli ac signiferi situs est habens post se Sagittarium in commissura circulatorum zodiaci atque lactei sub Delphino constitutum. est et Sagitta quaedam sola sub Cigno iuxta Aquilam iacens. supra Capricorni vero caput Delphinus est positus post caudam Serpentis, qui a Serpentario tenetur. sub ipso autem Serpentario Scorpionem dicunt
- 15 esse locatum, ita ut pedibus Serpentarii tangatur, et habere sub se ad australem plagam Centaurum Bestiam manu quasi ad aram ferentem. haec ara a quibusdam Sacrarium vocatur, et est contra summitatem caudae Scorpionis ad austrum posita. brachia vero
- 20 Scorpionis locum obtinent, quem Libram dicunt, eo quod in eo sol aequinoctium faciat autumnale. Hydra quoque iacet in circulo aequinoctiali nimia longitudine protenta capite Canero, medietate Leoni, cauda Virgini subiecta, Corvum atque Vrnā in dorso gestans. at sub pectore Tauri Orion gladio accinctus
- 25 conspicitur Lepori, qui sub pedibus eius est, superpositus; habet enim post vestigia sua Canem, quem Sirium quemque Caniculam

1 autem pedes PV | andromede DI V | cassioepiae DI DI II, cassioepiae P | 2 sub cuius f. DI | 3 pleiades PPh | constitutae DI V | lyra (e libra DI) DI V | 4 crus P | inter om PV | sed DI DI II M Ph: dicitur et P | 5 volitanti//// Ph | dexteram DI | manum cephei DI PV | 6 dexteram DI V | equi pedes DI DI II | 7 aequum DI | 8 que V | usque om PV | 9 sagittarium Ph, sagittam e sagittarium fecit DI II | 9—11 atque Aquilam — post se Sagittarium om V | 10 commixtura P, commisura Ph | hyemalis P | sinistri P | 11 est om Ph | 11, 2 circulatorum post lactei ponit PV, om M | 12 delphino Ph | constitutum DI | quaedam DI DI V | 13 sub DI | 14 capud DI | delphinus P, delphynus Ph | que V | 17 manum DI P | quasi ad aram manum P, quasi manu ad aram V | 18 hec V | 19 sumitatem Ph | scorpii PV | 20 scorpii PV | obtinent DI V | in ea MP | 20, 1 sol in eo DI DI II | 21 equinoctium faciat DI Ph, faciat equinoctium MPV | autumnale P | ydra DI DI II, idra P | 22 equ. DI | equ. in unam longitudinem P, equ. in -e V, cf p. 310, 1 | 24 accinctus Ph | 25 lepori superpositus qui sub pedibus eius constituitur P | eius pedibus V | 26 autem post V | syrium DI DI II PPh | quem C. P

appellant, collocatum, Canceri signo subiectum, ante quem sub Geminis Anticanem cognoscere potes. post caudam vero Sirii ad austrum navis, quam Argo dicunt, videtur effulgere. at sub pede sinistro Orionis fluvius, quem Heridanum vocant, flexuoso cursu perlabitur usque ad Cetum. Cetus autem subiacet Arieti ac Piscibus longissimo tractu porrectus. post cuius caudam longo quidem intervallo sub Aquario et Capricorno in austrum proiectus Piscis magnus conspicitur, ultimum eorum, quae videri possunt, signorum, effusionem Vrinae Aquarii, qui ad ipsum usque decurrit, accipiens.*)

10

1 collocatam DI, om PV | 2 antecanem DI | anticanem sub geminis PV | potest DI | syrii P, scorpii DI | 3 argon P | didicunt Ph | videretur V | refulgere DI DI, effugere V | 4 herriadiacum V | flexuo V | 5 caetum DI, coetum Ph | caetus DI, coetus DI Ph | subiectus DI | 6 ac DI | ulus DI, eius MP | caudam om Ph | 6, 7 longissimo i. DI DI | 7 inter DI | porrectus V | notius ad proiectus superscripsit DI | 8 quem V | possint DI | 9 urne DI | q DI, quae DI, q''' Ph | 10 aspiciens P.

*) sequitur disputatiuncula haec sine picturis ab eadem manu in DI fol 99 a, item in M (Hasper p. 8) et Monacensi 210 (Rück p. 6), in Ph picturis ornata excerptis Servianis in margine a prima manu adaucta fol 84 b (cf p. 150 b adn):

DE ORDINE AC POSITIONE STELLARVM IN SIGNIS.

Est quidem hic ordo et positio (positio D) siderum, quae (que D) fixa caelo plurium coacervatione stellarum in signum aliquod formata vel fabulose variarum genera formarum in caelum recepta creduntur, quorum nomina non naturae constitutio (constitutio D) sed humana persuasio, quae stellis numeros et nomina fecit (Vergil Georg I 457), adinvenit. sed quia iuxta Aratum numerus stellarum unicuique signo ascriptus est, eo quo ab ipso est ordine digesta descriptio (descriptio D) proferatur.

Helice, Arcturus maior, habet stellas in capite septem, in singulis humeris singulas, in armo I, in pectore I, in pede priori claras II, in summa cauda claram unam, in ventre claram unam, in crure posteriore duas (in summa — posteriore duas om D), in extremo pede duas, in cauda III (IV D). fiunt XXII etc.

Quae in P secuntur, impressit Hasper p. 15 sqq. (est alia caeli descriptio cum stellarum indicibus Hygini libro III similibus coniuncta), in DI subnexus est Hygini liber, in SI Prisciani versus XII de sideribus (cf p. 297 infra, Breysig p. 202).

**VI ISAGOGA ET SCHOLIA
MARCIANA ET PARISINA**

PAPYRI BEROLINENSIS FRAGMENTVM

I ISAGOGA BIS EXCERPTA

1. Parisinus Suppl grec 607 A) s. X; edidit Treu (Excerpta Anonymi Byzantini, Ohlau 1880, p. 50 sqq.); denuo ipse contuli
2. A (Parisinus 2403) s. XIV; contuli
M(arcianus 476) s. XI; descripsi
MaI (Matritensis N 61) s. XV; contulerunt Vitas Arati Iriarte in Catalogo p. 202 et Bethe I c
MaII (Matritensis N 67) s. XV; contulit Vitam Arati Bethe
P (Parisinus 2728) s. XV; contuli
PΠ (Parisinus 2860) s. XV; contuli
V(aticanus 1910) s. XIII; contuli
V(aticanus Palatinus 137) s. XIV; contuli
Ald(ina) 'Astronomorum veterum' editio, Venetiis a. 1499, nobis codicis instar habenda; totam perlustravi, multa enotavi neque tamen omnia

II SCHOLIA

- A (Parisinus 2403) s. XIV; contuli
M(arcianus 476) s. XI; descripsi, evanida in M ex apographo Vaticano 1307 s. XI (sive e codice A) suppleta cancellis (()) significavi (cf Arati editionem p. V—VIII)
* stellulam scholiis interlinearibus praefixi
§ ceteros codices in Arati editione p. XVII—XX enumeratos — quibus addas Vi(ndobonensem 142 s. XV [cf p. 100] alios) — designat aut plures aut pauciores
Ald(ina) 'Astronomorum veterum' editio

C (Parisinus 2728) s. XV (= P) } eclogas continent ad v. 1—27 uncis
Par(isinus Suppl grec 607 A) s. X }
< > a me inclusas; contuli seu descripsi

III PAPYRVS BEROLINENSIS

- Musei Aegyptii 5865; mihi contulerunt Krebs et Thiele, cf Blass, Zeitschrift f. aegypt. Sprache und Alterthumskunde XVIII (a. 1880) p. 35; ipse denuo contuli

I ISAGOGA BIS EXCERPTA

1

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ

1. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα ἐπίπεδον ἐπιφανείας, πρὸς ἣν ἀπὸ p. 380
5 τινος σημείου τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ [πρὸς
τὴν ἐπιφάνειαν] προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. τὸ
δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τῆς σφαίρας.

2. Τί ἐστι κύκλος;

Σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾷς περιφερείας περιεχόμενον, πρὸς
10 ἣν τῶν ἀπὸ τινος τῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου κειμένων σημείων ἅπασαι
αἱ [πρὸς τὴν περιφέρειαν] προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις
εἰσίν. τὸ δὲ σημεῖον κέντρον καλεῖται τοῦ κύκλου.

3. Τί ἐστι σημεῖον;

Οὗ μέρος οὐθέν, ταῦτόν τῃ στιγμῇ, ἣν πέρας ἡ ἀρχὴν με-
15 γέθους ὀρίζονται. ἡ δὲ γραμμὴ μῆκος ἀπλατές, ὥσπερ ἐπιφάνεια

habet Par; lectionis varietatem ex altera Excerptorum serie (VI I 2)
hauriendam infra suo loco invenies; cf praeterea Proleg VI I 1.

4—7 cf adn ad p. 330, 5 | 4 προσῆν | 5, 6, 11 seclusi

μεγέθους διχῇ διαστατοῦ, ἐπὶ τε μῆκος καὶ πλάτος. τὸ δὲ στερεὸν μέγεθος τριχῇ διαστατόν, (ἐπὶ) πλάτος μῆκος βάθος.

4. Τί ἐστι πόλος;

Πόλος ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνάλογον κέντρῳ κύκλου λαμβανόμενος. 5

5. Τί ἐστὶν ἄξων;

~ schol
p. 841, 11 Ἄξων ἐστὶ σφαίρας εὐθεία ἐπιζευγνυμένη ἀπὸ τοῦ πόλου ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας καὶ ἐπὶ θάτερα ἐκβαλλομένη.

6. Τί ἐστι πέρας τοῦ ἄξονος;

~ An II
p. 129 Πέρας τοῦ ἄξονός ἐστιν ὁ πόλος. 10

7. Πόσοι πόλοι;

~ ib Πόλοι εἰσὶ δύο, ὁ μὲν καθ' ἡμᾶς βόρειος, ὁ δὲ ἀντίχθουσι καταφανὴς νότιος.

8. Πόσοι κύκλοι παράλληλοι;

~ ib Κύκλοι παράλληλοι πέντε, ἡμερινός, τροπικὸς β', ἀρκτι- 15
κοὶ β'. (α') ἡμερινὸς ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος ἡμερίαν ποιεῖ. (β') θερυνὸς τροπικός, ἐφ' οὗ ὁ ἥλιος γινόμενος θερυνὰς ὡς πρὸς ἡμᾶς ποιεῖται τροπὰς. καὶ γράφεται διὰ Καρκίνου μοιρῶν ἡ'. (γ') χειμερινὸς δέ, ἐφ' οὗ γινόμενος χειμερινὰς ἐργάζεται τροπὰς περὶ μοῖραν Αἰγοκέρωτος ὀγδόην. 20
(δ') ὅτι τῶν ἀρκτικῶν ὁ μὲν ἐστὶ βόρειος καὶ ἀειφανὴς καθ' ἡμᾶς, (ε') ὁ δὲ νότιος, τὸ ἀφανὲς διορίζων ἀπὸ τοῦ φαινομένου.

1 ἀρχῇ διαστατόν περὶ 2 τριχῇ 5 λαμβανόμενον 13 καὶ ἀφανὴς: corr-
recti || 15 ἡμερινός scriptai: -οί || 17 οὗ corr Treu: ὃν

9. Ὅτι ὁ ἰσημερινὸς ταύτην ἔλαχε τὴν ἑπωθυμίαν, ἐπειδὴ πρὸς πᾶσαν οἴκησιν μένει ἰσημερινός, τῶν δὲ τροπικῶν ὁ μὲν ἡμῖν θερινὸς τοῖς ἀντίποσι χειμερινὸς γίνεται, ὁ δὲ ἡμῖν χειμερινὸς ἐκείνοις θερινός, τοῖς δὲ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἰκοῦσιν 5 οἱ δύο τροπικοὶ χειμερινοὶ τυγχάνουσιν, ἐπειδὴ μακρότατα ἀφίσταται αὐτῶν ὁ ἥλιος.

10. Περὶ ἀνεγκλίτων καὶ κεκλιμένων τόπων.

Ὅτι δύο τόποι εἰσὶν ἀνέγκλιτοι, ὁ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ καὶ ὁ ὑπὸ τοῖς πόλοις, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐγκεκλιμένοι, οἱ μὲν 10 πρὸς ἄρκτον, οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν.

11. Πόσαι ζῶναι τῆς γῆς;

Σφαιροειδοῦς τῆς γῆς οὔσης ζῶναι αὐτῆς εἰσι πέντε, εὐκρατοὶ μὲν δύο αἱ μεταξὺ τῶν τροπικῶν, ἀπὸ Καρκίνου ἕως τοῦ βορείου πόλου καὶ ἀπὸ [τοῦ] Αἰγοκέρωτος [τοῦ χειμερινοῦ 15 τροπικοῦ] ἕως τοῦ νοτίου πόλου (αὗται αἱ δύο ζῶναι μόναι οἰκοῦνται), δύο δὲ ζῶναι ἕτεραι κατεψυγμέναι ὑπὸ τοῖς δυσὶ πόλοις, αἱ καὶ ἀοίκητοι, μία δὲ ἡ μέση τῶν τροπικῶν τοῦ χειμερινοῦ καὶ θερινοῦ, λέγω δὴ ἡ ἀπὸ Καρκίνου ἕως Ὑδριχοῦ λεγομένη διακεκλιμένη, καὶ αὐτὴ ἀοίκητος. ὥστε δύο μὲν ζῶναι 20 οἰκοῦνται, τρεῖς δὲ εἰσὶν ἀοίκητοι.

✓ An I
p. 96

12. Ὅτι, εἰ μὴ ἦν σφαιροειδὴς ἡ γῆ, οὐκ ἂν προανατολαὶ καὶ προκαταδύσεις ἐγίνοντο. Ἀλεξάνδρου γοῦν ἐν Ἀρβήλοις παραταττομένου Δαρείω ἡ σελήνη ἐξέλιπε ζωιδίου μέγεθος ἀφρεσιῶσα τοῦ ὀρίζοντος. ἡ δὲ αὐτὴ ἐκλείψις τοῖς ἐν Σικελίαι 25 ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα ἐγένετο.

13. Ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἕως τοῦ οὐρανοῦ δύο ἄστρον ἐστὶ διάστημα, οἶονεῖ ἕκτον μέρος [ἐστὶ] τοῦ ὀρίζοντος.

3 ἀντίποσι | 21 ἦν | οὐκ ἂν | 22—24 cf Plut Alex 31 Arrian III 15, 7 || 27 ἀστέρων: correcti, cf p. 318, 1

ὁ γὰρ ὀρίζων ἔχει ἄστρον δώδεκα, καὶ ἡ διάστασις ἄστρον δύο· ἡ γὰρ τοῦ ἑξαγώνου πλευρὰ λέγεται ἴση εἶναι τῇ ἐκ τοῦ κέντρου καὶ ἐκάστη ἴση δυοὶ ζωιδίοις καὶ οὐδὲν τὸ διαφέρον, εἴτε ἐπὶ τῆς ὀψευς λέγοιτο (cf Aratus v. 541—3) εἴτε ἐπὶ τοῦ κέντρου τῆς γῆς, ὡς (ἀ)διαφορούσης τῆς ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν ἐκ 5 τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὄψιν.

14. Περὶ ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν.

Ὅσα τῶν ἄστρον ἐκ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τόπων τὰς ἀνατολὰς ποιεῖται καὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς καταδύσεις, ταυτὶ δὴ ἀπλανῇ καλεῖται, ὅσα δὲ ἀμείβει τὰς τε ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις ἐξ ἄλλων 10 τόπων εἰς ἄλλους, ταυτὶ δὴ πλανώμενα ἐπὶ κλην, οὐχ ὅτι πλανᾶται (τεταγμένως γὰρ φέρονται), ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς τάξεως ἐκείνως ἐκάλεσαν, ἡμεῖς δὲ τῇ συνθηγείαι ἐπόμενοι οὕτως καλοῦμεν ὥσπερ καὶ τὰς ἐκλείψεις, καίτοι σαφῶς 15 εἰδότες οὐκ ἐκλείψεις οὕσας, ἀλλ' ἐπιπροσθήσεις. καὶ τῶν μὲν ἀπλανῶν τῶν σὺν τῷ παντὶ περιγαγομένων τὰ μὲν ἀκατονόμαστα ἡμῖν καὶ ἀπερίληπτα, ὡς καὶ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ ὁ φυσικὸς εἴρηκε (fr 109), τὰ δὲ κατωνομασμένα ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους χίλια εἰσι κατὰ τὸν Ἀρατον.

15. Τίνες πρῶτον ἐξεῦρον ἀστρονομίαν; 20

Οἱ μὲν Σύρους λέγουσιν, οἱ δὲ Χαλδαίους, ἕτεροι δὲ Αἰγυπτίους.

16. Τίς πρῶτος ἤνεγκε σφαῖραν εἰς Ἑλλάδα;

Ὅτι Εὐδόξον τὸν Ἀσσύριον λέγουσι πρῶτον εἰς Ἑλλάδα κομίσαι σφαῖραν, ἣν δεῖ κρατεῖν τὸν ἐπιδεδιγνύντα τὰ φαινόμενα. 25

5 supplevi | 9 δὴ scripsi: δὲ | 18 κατωνομασμένα | ὡς scripsi, cf p. 316, 18: ἔως | 18,9 Arati siderum stellas si quis e Ptolemaei indice computaverit, fere 1000 habebit, sin ex Hygini vel 'Catasterismorum' tabulis, 674 fere numerabit (Hipparchus 1680 habuit, cf supra p. 128, 13); erravit igitur de Arati stellarum numero anonymus. eodem vero tenetur erronee Vossianarum imaginum pictor antiquus: Ptolemaei ille et ipse laterculis, vix Hipparchi, usus est ad Avieni et Germanici, qui Aratea expriment, versus illustrandas (cf G. Thiele, *De antiquorum libris pictis*, Marburgi 1897, p. 7—10) | 20—22 cf Prol VI I 1

|| καὶ ὅτι ἀριστερὰ λέγουσι τὰ δυτικά, δεξιὰ δὲ τὰ ἀνατολικά, ✓ Ach p. 62. 72
καθὼς καὶ Ὅμηρός φησιν (II XII 239 sq.).

εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.

5

17. Ἥλιος.

Τὸν δὲ ἥλιον οἱ μὲν ὠρίσαντο [τὸ] πῦρ, οἱ δὲ μύδρον, ὥς ✓ Ach p. 46
Ἀναξαγόρας (fr 24 Sch), καὶ φασιν αὐτὸν κυκλοτερεῖ ὄντα ὀκτω-
καιδεκαπλάσιον εἶναι τῆς γῆς.

18. Σελήνη.

10 Τὴν δὲ σελήνην σύγκριμα ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος, διὰ τοῦτο ✓ Ach p. 49
καὶ πάντων κατωτέρα(ν) τῶν ἀστέρων, (φασίν). οἱ δὲ κάτοπ-
τρον τι.

19. Περὶ ἀποστάσεως τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τοσοῦτον τὸ ὑπὲρ γῆς μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς, p. 362, 16 sqq.
15 ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἕτερον αὐτῆς τέλος, τὸν καλούμενον τάρ-
ταρον. εἰτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου, τοῦ ταρτάρου, τὸ ὑπὸ τὴν
γῆν ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁμοίως διέστηκεν. ὁ γοῦν
Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν (Theog 722—725):

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
20 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτηι ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

εἰτα πρὸς τὸ ἴσον [τὸ] βάθος τῆς γῆς·

ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
ἐς γαῖαν κατιῶν δεκάτηι ἐς τάρταρον ἵκοι.

λοιπὸν δὲ καὶ (τὸ) ἀπὸ τοῦ ταρτάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαι-
25 ριον διατεῖνον μέγεθος ἄλλο τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσον τὸ τῆς γῆς
βάθος, ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος
δύνασθαι διανύσαι τὸν ἄκμονα.

ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ ἐπὶ δυσμὰς στρέφεται ὁ οὐρανός.

5 signo solis utitur ut solet | 7, 8 ὀκτοκαιδεκαπλάσιον | 11 supplēvi |
20. 23 δεκάτη δ', cf p. 333, 8 et Hesiodi codd | 23 γαῖαν | 25 an μήκος?

~ An I p. 91 sq. ὁ δὲ ἄξων ἐστὶν ἀκίνητος, διήκει δὲ δι' ὄλου τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν γῆν ἐαυτῷ ἐμπεπαρμένην ἔχει, καὶ ἐστὶν αὐτὸς μὲν ἀκίνητος, ἐπ' αὐτῷ δὲ ὁ οὐρανὸς κινεῖται καὶ καταφέρεται τῷ δοκεῖν ἐπὶ ὠκεανόν. τὸ δὲ δοκεῖν εἶπον, ἐπεὶ οὐκ ἀληθῶς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπόνοιαν οἱ ποιηταὶ ταῦτ' εἶπον (Od III 1 al). 5
 'Ἡέλιος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα λήμνην', τὸν ὠκεανόν· ἔστι γὰρ ὠκεανὸς (φασί) καθ' Ὅμηρον, ὃς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐμπεριέχει.

20. Πόσοι κύκλοι τῆς σφαίρας;

~ An I p. 94 Ἡ σφαῖρα ἔχει κύκλους πέντε, ὧν ὁ μὲν ἀρκτικὸς βόρειος, 10
 β' θερινὸς τροπικὸς, γ' ἰσημερινὸς τροπικὸς, δ' χειμερινὸς τροπικὸς, ε' ἀνταρκτικὸς. καὶ ὁ μὲν ἀρκτικὸς τὰς Ἀρκτους περιέχει. ὃς καὶ βόρειος καλεῖται· ἐν γὰρ τῷ βορείῳ μάλιστα εἰσὶν αἱ Ἀρκτοι, καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη μᾶλλον βορειότερα 15
 ἐστίν. ὁ δὲ ἐξῆς κύκλος καλεῖται θερινὸς τροπικὸς, ὅτι ὁ κύκλος ἐκεῖνος μέσον τέμνει τὸν Καρκίνον, ὃς πάντων τῶν ζωιδίων ἐστὶ βορειότερος, οὗ περὶ τὴν πρώτην μοῖραν (τῇ) κη' τοῦ Ἐπιφύ γενόμενος ὁ ἥλιος θερινὴν ποιεῖται τὴν τροπὴν. ὁ δὲ τρίτος ἰσημερινὸς τροπικὸς· τὴν γὰρ τῆς ἰσημερίας τροπὴν ἔχει· μέσον γὰρ τὸν Κριὸν τέμνει οὗτος ὁ κύκλος. γινόμενος οὖν τῇ κε' τοῦ Θα- 20
 μενώθ ὁ ἥλιος περὶ (τὴν) α' μοῖραν τοῦ Κριοῦ ἴσην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ποιεῖ. διὰ τί ποιεῖται οὗτος τὴν ἰσημερίαν; ἐπειδὴ μέσος τῶν πέντε κύκλων οὗτός ἐστιν ὁ κύκλος καὶ τὸ μεσαίτατον ἔχει τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τοῦτο ὡς πρὸς τὰ βόρεια [μέγεθος] καὶ ἐπὶ τὰ νότια ἴσον ἔχων τὸ διάστημα ἴσην ποιεῖ τὴν τε νύκτα 25
 καὶ ἡμέραν. ὁ δὲ τέταρτος κύκλος χειμερινὸς τροπικὸς, ἐπειδὴ [γὰρ] τέμνει μέσον τὸν Αἰγόκερων. ὁ δὲ πέμπτος κύκλος ὁ καλούμενος ἀνταρκτικὸς· ἐναντίος γὰρ τῇ θέσει καὶ κατέναντι τοῦ ἀρκτικοῦ. ὁ δ' αὐτὸς καὶ νότιος· ἔστι γὰρ καὶ περὶ τὰ νότια. ὁ δὲ ἐν τοῖς νοτίοις οὐρανὸς οὐκ ἔστι τοῖς ἀνθρώποις θεατός, 30
 ἀλλ' ὁ βόρειος· καὶ γὰρ ἐν τῇ τῆς σφαίρας θέσει ἀφανής ἐστὶν ὡς πρὸς τὴν τῆς σφαίρας ὀροφὴν (οὐ) γνωριζόμενος, ὅτι τὰ ὑπὸ γῆν μέρη ἐστὶν ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος. καὶ οὗτοι μὲν εἰσὶν οἱ παράλληλοι κύκλοι. παράλληλοι δὲ λέγονται κατὰ τοὺς γεωμέτρους. πλησίον μὲν ἀλλήλων οὗ γε μὴν ἐαυτῶν ἐπιψαύουσιν, ἀλλ' ὅλ- 35
 γον ἀφεστήκασιν.

1 ἄξων | 17 παῦν, cf An I p. 94 | 23 μεσότατον | 27 seclusi, an περ?

|| δεῖ εἰδέναι, ὥς ἕκαστον ζῳίδιον κατὰ μὲν μῆκος μοίρας ἔχει τριάκοντα, κατὰ δὲ πλάτος μοίρας δώδεκα.

ὅτι τὸ ἡμισφαίριον ἀπὸ τῶν νοτίων ἐπὶ τὰ βόρεια ἔχει μοίρας ρη', τῶν δὲ ἰβ' ζῳιδίων ἀνατολαὶ καὶ δίσσεις εἰσὶ, καὶ 5 ἕκαστον τῶν ζῳιδίων δύο ὥρας ἐπέχει ἀνατέλλον, ὥς τὰ μὲν ἐξ ζῳίδια ἀνατέλλειν τὴν ἡμέραν, τὰ δὲ ἕτερα ἐξ τὴν νύκτα.

21. Πόσοι γενικοὶ ἄνεμοι;

Ἄνεμοι δὲ γενικοὶ πνέουσι τέσσαρες, ἀπὸ τῆς Ἀρκτου ὁ ἄν. p. 68
βορέας, ἀπὸ μεσημβρίας ὁ νότος, ἀπὸ ἀνατολῆς ἀπηνιότης,
10 ἀπὸ δύσεως ζέφυρος. ἑκάστωι δὲ τούτων δύο παράκεινται, ὥς εἶναι τοὺς πάντας δώδεκα.

22. Διὰ τί ἐπὶ τῶν Ἀρκτων ἐποιήσατο τὴν ἀρχὴν ὁ Ἀρατος (v. 27).

Ἐποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν βορειοτέρων, καθ' ὃ ἄν. p. 880
15 ὑψηλὰ ὄντα φανερά ἐστιν, ἥ διὰ τὸ εἶναι τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκου-
μένην περὶ τὰ βόρεια, ἥ πρὸς τιμὴν τοῦ Διός· ὁ γὰρ ἀρκτικός
κύκλος περιέχει τὰς Ἀρκτους καὶ τὸν Δράκοντα. schol. v. 46

περὶ ὧν φέρεται ἱστορία μυθική. τὸν Δία ἐν Κρήτῃ
τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκείσε ἔτρεφον. καὶ ἡ μὲν Ἑλλήκη ὠνο-
20 μάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δὲ ποτε ἐπελθόντος ὁ Ζεὺς
τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς μὲν νύμφας μετέ-
βαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. καὶ τῆς
βασιλείας ἀντιλαβόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν φαίνεται μετ' αὐτῶν.

23. (Ἐκ τοῦ γένους Ἀράτου.)

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ὁ Ἀρατος ἀπὸ Σόλων ἦν τῆς Κιλι- ἄν. p. 828, 2 sqq.
κίας. ἥν δὲ κατὰ τὸν χρόνον Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. (824 sq.)

18 κρήτη || 21 παραλογιζομένου, cf ad VI I 2. 6 (p. 330) | 23 ἀντιλαμβανό-
μενος, cf ibidem | spectat haec historiola ad imaginem p. 189 inferius comme-
moratam, vide ad VI I 2. 6 | 24 supplevi, vide Arati genus infra VI I 2. 1

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

24. Πόσοι πόλοι;

✓ Δη II p. 129 δύο· βόρειος καὶ νότιος.

✓ ib 25. Ὅτι τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος πόλοι καλοῦνται, ὁρίζων δὲ
ὁ τέμνων τό τε ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν.

Sequuntur scholia pauca ad 'Phaenomenorum' Arati initium spectantia, quae suis locis scholiorum Marcianorum et Parisinorum editioni inserta invenies p. 334 sqq. uncis < > significata; cf VI I 2. 9 fin adn. —

2

1a (cf 1b). Γένος Ἀράτου τοῦ ποιητοῦ.

1. Ἀρατος ὁ ποιητὴς γένει μὲν ἦν ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας, πατὴρ δ' Ἀθηνοδώρου, μητὴρ δὲ Αἰτοφίλας. γένους δὲ ἐγένετο [πατὴρ] ἐπιφανοῦς καὶ ἐν πολλοῖς εὐδοκίμου καὶ ἐν
 5 πολέμῳ ἀριστεύσαντος· ἤλευθέρωσε γοῦν τὴν πατρίδα πολ-
 λάκις. τοῖς χρόνοις δὲ ἐγένετο κατὰ Φιλάδελφον τὸν βασιλέα, συνήκμαζε δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Φιληταῖ καὶ Διο-
 νυσίῳ τῷ φιλοσόφῳ (τῷ) εἰς ἡδονὰς μεταθεμένῳ, οὗ καθηγή-
 10 σατο τὰ μαθηματικά, ὁ Ἀρατος. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ἕτερα συντάγ-
 ματα, ἄξια δὲ μνήμης δ', ἐν μὲν Ἰατρικῶν δυνάμεων, δεύτερον δὲ
 Κανόνος κατατομή, τρίτον τὰ Φαινόμενα, τέταρτον τὸ Περὶ
 ἀνατολῆς, ὃ φασὶ τινες μὴ εἶναι Ἀράτου, ἀλλ' Ἡγησιάνακτος.

✓ Ach
 p. 78-79, Theo
 p. 146-151

2. ἐνίοις δὲ ἀρέσκει Ἀρατον λατρὸν γεγονέναι τῇ ἐπιστήμῃ
 φίλον τε γεγονότα γνήσιον Νικάνδρῳ τῷ μαθηματικῷ γράψαι
 15 τὰ Θηριακὰ καὶ δοῦναι Νικάνδρῳ λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ τὰ
 Φαινόμενα καὶ ἴδια γράψαι.

3. ἔστι δὲ τριχῶς ἡ Φαινομένων αὐτοῦ πραγματεία, κατασ-
 20 τέρωσις καὶ (περὶ) συνανατελλόντων καὶ συνδυνόντων καὶ προ-
 γνώσεις διὰ σημείων.

✓ p. 826 sqq.

habet MaI.

2 sqq. capita distinxi | 3 'malim πατρόθεν, confundi autem Solensem cum Sicyonio apparet ex sequentibus' West(ermann) | 6 ἐν ante τοῖς del West | 8 εἰς ἡδονὰς corr West (Diog Laert VII 37. 167): εἰς ἀθήνας | 12 ἀνατομῆς coni Bernhardt (Snid p. 688), cf Aratea p. 220 | 14 φίλον corr Schneider ad Nicandri Ther p. 6: ὅλον | δὲ coni Buhle | 16 κ. ὡς ἴδια coni Iriarte, 'quod non sufficit, nisi etiam ἐπιγράψαι scribitur; sed fortasse ipsum γράψαι corruptum est: sensus postulat ἴδια πράξαι vel ἰδιάσασθαι vel tale quid' West | 18 'ante συναν. videtur aliquid excidisse velut τάξις' West

4. ζηλωτῆς δὲ ἐγένετο τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτηῖρος κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσιν Ἡσιόδου μιμητὴν γεγενῆσθαι· καθάπερ γὰρ ὁ Ἡσιόδος Ἔργων καὶ ἡμερῶν ἀρχόμενος ὕμνων ἀπὸ Διὸς ἤρξατο, λέγων Ἑοῦσαι Πιερίθην ἀοιδῆσι κλείουσαι (v. 1), οὕτω καὶ ὁ Ἄρατος τῆς ποιήσεως ἀρχόμενος ἔφη ἔκ Διὸς ἀρχώμεσθαι (v. 1) τὰ τε περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ὁμοίως τῷ Ἡσιόδῳ (Opp 109 sqq. ~ Aratus v. 100 sqq).

5. Βόηθος δὲ ὁ Σιδώνιος ἐν τῷ α' περὶ αὐτοῦ (Aratea p. 152 sq.) φησιν σὺν Ἡσιόδῳ ἀλλ' Ὀμήρου ζηλωτὴν γεγενῆσθαι· τὸ γὰρ πλᾶσμα τῆς ποιήσεως μεῖζον ἢ κατὰ Ἡσιόδον· πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀνκαῖτης καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί. ἀλλ' ὅμως πάντων λαμπρότερον ὁ Ἄρατος ἔγραψεν (cf Aratea p. 140). ἐχρήσατο γὰρ τῇ τῶν κοσμικῶν φιλοσόφων δυνάμει· εἶναι γάρ φησι τὸ διοικῶν τὸν κόσμον ἀκριβῶς περὶ τε τοὺς ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας καὶ ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν πέντε ἄστρον.

~ Ach p. 65
An II p. 182 sq.

6. λέγει δὲ καὶ τὴν γῆν σφαιροειδοῦς σημείου τάξιν ἐπέχειν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ἀκίνητόν τε ὑπάρχειν οὖσαν σταδίῳ μυριαδῶν εἴκοσι πέντε καὶ δισχιλίῳ.

1 b (cf 1 a).

Ἄλλως. 1. Ἄρατος πατὴρ | Ἄρατου γένος. 1. Ἄρατος
μὲν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ | πατὴρ μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μη-
Ἀτοφίλλας, ἀπὸ Σόλων τῆς | τρὸς δὲ Ἀθηνοδώρας, ἐκ Σόλων x

4 τῶν ὕμνων | 6 ἀρχώμεσθαι, cf Arati ed | 10 δὲ vel οὖν coni West | 11 Κλεόστρατος corr Bergk (Diar stud ant 1843 p. 926) Meineke (Exerc in Athen p. 23, cf Aratea p. 156): κλεοπάτης | 18 cf Ach p. 41, 19

habent MaI MaII.

habent APPH V (aticanus Palatinus 137).

23 — p. 325, 5 excerpait Par (VI I 1. 23) p. 321 | 23 ὁ ante Ἄρ. A | 23, 4 Ἄρ. ἐγένετο πατὴρ μὲν Ἀθ. PPII | 25 Ἀθηνοδώρας V | post Δ. τὸ δὲ γένος Δ

Κιλικίας (ὠνομάζετο δὲ ἡ πό-
 λης ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Αἰνδίου,
 ἔστι δὲ ἡ νῦν Πομπηίουπολις),
 ἐγένετο δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ
 5 Φιλαδέλφου καὶ ἐσχόλασε Διο-
 νυσίῳ τῷ Ἡρακλειώτῃ. συν-
 ἦν δὲ Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ
 Μακεδόνων καὶ Φίλῳ τῇ τού-
 του γαμετῇ. συνήκμασε δὲ
 10 Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ
 Φιλητᾷ καὶ Καλλιμάχῳ καὶ
 Μελανχρίῳ. ἀδελφούς δὲ εἶχε
 τρεῖς, Μύρην Καλῶνδαν Ἀθη-
 νόδωρον, ὃς πρῶτος ἀντιπεῖν
 15 λέγεται Ζωῖλῳ τῷ κατὰ τῆς
 Ὀμηρικῆς ποιήσεως γράψαντι.
 σχολάσας δὲ ὁ Ἄρατος Περ-
 σ(α)λίῳ τῷ φιλοσόφῳ ἐν Ἀθή-
 ναις καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς
 20 Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπ'
 Ἀντιγόνου καὶ παρελθὼν εἰς
 τὸν Ἀντιγόνου καὶ Φίλῳ γά-
 μον καὶ εὐδοκιμήσας τὸ λοιπὸν
 τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖ. ἦν
 25 δὲ Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου
 τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ παρέλαβε
 τὴν ἀρχὴν περὶ τὴν ἑκατοστήν
 καὶ ε' Ὀλυμπιάδα, καὶ ἦν

τῆς Κιλικίας (ὠνόμασται δὲ ἡ
 πόλις ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Αἰνδίου,
 ὧς φησιν Ἀριστοτέλης (fr 582),
 ἔστι δὲ ἡ νῦν Πομπηίουπολις).
 ἦν δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλα-
 δέλφου καὶ ἐσχόλασε Διονυσίῳ
 τῷ Ἡρακλειώτῃ, συνῆν δὲ Ἀν-
 τιγόνῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ
 καὶ Φίλῳ τῇ τούτου γαμετῇ.
 συνήκμασε δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῷ
 Αἰτωλῷ καὶ Καλλιμάχῳ καὶ
 Μενάνδρῳ καὶ Φιλητᾷ. ἀδελ-
 φούς δὲ εἶχε τρεῖς, Μύριν Κα-
 λῶνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃς
 πρῶτος ἀντιπεῖν λέγεται Ζωί-
 λῳ τῷ κατὰ τῆς Ὀμηρικῆς
 ποιήσεως γράψαντι. σχολάσας
 δὲ ὁ Ἄρατος Περσαλίῳ τῷ φι-
 λολοσοφῷ Ἀθήνησι καὶ συνελθὼν
 αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μετα-
 πεμφθέντι ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ
 παρελθὼν εἰς Ἀντιγόνου καὶ
 Φίλῳ γάμον καὶ εὐδοκιμήσας
 τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν
 αὐτόθι. ἦν δὲ Ἀντίγονος υἱὸς
 Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ
 παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ἑκα-
 τοστήν καὶ πέμπτην ὀλυμπιάδα,

2 λευανδρίου MaI, λευανδρίου MaII ||
 8 φίλα Ma || 12 an Μαιανδρίῳ? (cf alt
 ex, Aratea p. 323) | ἔσχε MaI || 19 συν-
 οδοικησας MaI, cf alt ex || 27 παρὰ
 Ma

1, 2 ὠνόμασε δὲ τὴν πόλιν φασὶν
 ἀπὸ σάλωνος P, ὠνομάσθαι δὲ τὴν
 πόλιν φασὶν α. Σ. PII || 2 post πόλ.
 αὐτοῦ σόλωνος A || 3 ὧς φ. Ἀρ. om PV ||
 6 διονύσω A || 8 μακεδονίας AP || 12
 μελανδρίῳ A (Aratea p. 323) | καὶ Με-
 νάνδρῳ om P | φιλιτᾷ P || 14 καὶ
 ante Ἀθ. om A || 15 ἀντιπεῖν AP ||
 18 περσίῳ AV || 19 ἀθήνησι A || 20 αὐ-
 τῷ om A || 21 ἀντιγόνου P || 22 τὸν Ἀ.
 P || 25 ἐκεῖσε A | ὁ Ἀντ. P || 26 Δη-
 μητρίου post Πολ. P || 27 π. τὴν ἐκ. A

Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰ- | καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Φιλά-
γύπτου ἐβασίλευσεν. ὥστε καὶ | δελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν.
Θρυλούμενον ἦν ὑπὸ τινων, | ὥστε καὶ Θρυλούμενόν ἐστιν ὑπὸ
ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον | τινων, ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν
Νικάνδρῳ τῷ Κολοφωνίῳ, | χρόνον Νικάνδρῳ τῷ Κολοφω- 5
ψευδῶς. | νίῳ τῷ τὰ Θηριακὰ γράψαντι.

2. λέγονται τε προτεῖναι ἀλλήλοις ὁ μὲν Νικάνδρῳ σκέψα-
σθαι τὰ Φαινόμενα, ὁ δὲ Ἀράτῳ τὰ Θηριακὰ. τοῦτο δὲ κατα-
φανῶς ἐστὶ ψεύδος· ὁ γὰρ Νικάνδρος δώδεκα ὅλαις ὀλυμπιάσι
νεώτερος φαίνεται. ἔνιοι δὲ φασὶ τὸν Ἀρατον Μνασέου πατρὸς 10
γεγονέναι, Ἀριστοθήρου δὲ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι, λατρὸν
δὲ προηγουμένως καὶ ποιητὴν γενέσθαι ἐν τοῖς Ἀντιγόνου βα-
σιλείοις. γηραιῷ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' οὗ καὶ
ἐπιγράμματος (XXVII) ἡξιώθη. συνήχμασε δὲ Νικάνδρῳ μαθη-
ματικῶι καὶ αὐτῷ Κολοφωνίῳ θεραπεύοντι ἅμα αὐτόν. 15

4. ζηλωτὴν δὲ φασὶ τοῦτον γενέσθαι Ὀμήρου.

5. οἱ δὲ Ἡσιόδου μᾶλλον.

2. Περὶ τῶν Φαινομένων Ἀρατου.

✓ p. 828 c. 3
Ach p. 80
An II p. 108

Πρῶτον μὲν ἀπαγγέλλει προοίμιον εἰς τὸν Αἶα, δεύτερον
δὲ διεξέρχεται τὴν τῶν φαινομένων ἀπλανῶν διακόσμησιν εἰς γ' 20
μέρη διελὼν αὐτήν, ἐν μὲν τὸ ἐντὸς τοῦ ἀρχτικοῦ φαινομένου

5 κολοφωνίῳ MaI || 7—17 om Ma.

1 δν P || 2 ἐβασίλευεν P || 3—9
ὥστε τὸ διαθρυλούμενον ὑπὸ τινος
ὡς — θηριακὰ ἐκθεμένῳι καταφανῶς
ψεύδος δεικνύσθαι ὅτι προὔτειναν ἀλ-

λήλοις ὁ μὲν τῷ ἀράτῳ σκ. τ. Φ. ὁ δὲ νικάνδρῳ τὰ θηριακὰ P || 5—9 K.
τὸ τὰ θηριακὰ καταφανῶς ψευδῶς δεικνύσθαι· λέγονσι γὰρ προὔτειναι (sic)
ἀλλήλοις ὁ μὲν ἀράτῳ σκ. τ. Φ. ὁ δὲ νικάνδρῳ τὰ Θ. ὁ δὲ N. A || 9—10
δώδεκα δὲ ὅλ. ὅλαις ὁ N. ν. φ. P, δ. γὰρ ὅλ. ὅλαις ὁ N. ν. φ. PII || 10 μνα-
σαίου ARPII || 11 ἤκουσεν P | λατρὸς PPII || 12 ποιητὴς PPII | γενέσθαι
om P || 12, 3 βασιλέως AP || 13 ἐπεβάλλετο V | οὗ δὲ κ. A || 14, 5 N. τῷ
κολοφωνίῳ τῷ μαθηματικῷ καὶ αὐτῷ PPII || 15 ἅμα τὸν αὐτόν PPII ||
16 τοῦτόν φασὶ PPII || 17 μᾶλλον om P.

habent AM V (aticanus 1910) Ald.

18 titulum AM: ὑπόθεσις τῶν Φ. Ἀ. Ald, om V || 19 τὸν om AV

αἰ ἐπὲρ γῆν, ἔπειτα [στερεὰ] δύο ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα, τὸ
 μὲν βόρειον μεταξὺ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ ζωιδιακοῦ, τὸ δὲ νότιον
 μεταξὺ (τοῦ) ζωιδιακοῦ καὶ (ἀντ)αρκτικοῦ. ἀπαγγέλλει δὲ ἕκα-
 στον κατὰ μήκος καὶ πλάτος, τὰ μὲν μήκη ἀπὸ ἀνατολῶν ἰὼν
 5 ἐπὶ δυσμὰς διὰ τῶν προανατελλόντων, μέχρις ἂν ἐπανέλθῃ, τὰ
 δὲ πλάτη ἀπὸ βορέου ἐπὶ νότον. κατὰ μήκος μὲν οὖν τὸν βό-
 ρειον τόπον ἀπὸ τοῦ Ἐγγούνασι καὶ Ὀφριούχου εἰς τὸ πρόσθεν
 αἰὲς μέχρι τῶν αὐτῶν κύκλων ἀπαγγέλλει, τὸν δὲ νότιον ἀπὸ
 Ὠρίωνος καὶ Κυνὸς καὶ Ἀργούς ὁμοίως μέχρι τῶν αὐτῶν. κατὰ
 10 πλάτος δὲ τὸν μὲν βόρειον τόπον ἀπ' ἀρκτικοῦ μέχρι ζωιδια-
 κοῦ, τὸν δὲ νότιον ἐξῆς ἀπὸ ζωιδιακοῦ μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ
 συντάσσων τὰ μὲν ἐξῆς καθ' ἓν, τὰ δὲ κατὰ ἴλας καὶ συγγε-
 νείας καὶ ἄλλας τινὰς αἰτίας εὐλόγως περιλαμβάνων. συντελέ-
 σας δὲ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπλανῶν μετὰ ταῦτα περὶ τῶν ἐ-
 15 πλανητῶν λέγει. ἐξῆς δὲ ἀρμόσας τοὺς κύκλους ἐκάστων ἀπαγ-
 γέλλειν ἀπαναίνεται μὲν τοὺς τῶν πλανωμένων καὶ οὐ θαρρεῖ
 λέγειν, ὥς χαλεπὸν, εὐχεται δὲ (v. 461) ἱκανὸς γενέσθαι τῶν
 ἀπλανῶν τὰ τε κύκλα τὰ τ' αἰθέρι σήματ' ἐνισπεῖν καὶ τοὺς
 ἀναγκαιοτάτους κύκλους τῶν ἀπλανῶν τοὺς τέσσαρας λέγει, δύο
 20 μὲν τροπικοὺς, ἓνα δὲ ἰσημερινὸν καὶ τέταρτον τὸν ζωιδιακόν.
 πάρεργον δὲ αὐτοῖς ὥς ἐν παραδείγματος μέρει τὸν γαλαξίαν
 παραβέβληται. μετὰ ταῦτα δὲ ἀνατολὰς ἐκάστων καὶ δύσεις
 ἀπαγγέλλει χρώμενος τῷ τρόπῳ, καὶ ἕκαστον τῶν ζωιδίων
 καταλέγει, καὶ τοὺς συνανατέλλοντας (καὶ τοὺς ἀντιδύνοντας),
 25 ἀρξάμενος ἀπὸ ἐσπερινῆς ἀνατολῆς Καρκίνου (v. 569). κατὰ δύο δὲ

2 τὸ ante μεταξὺ add AVAld | τοῦ ante ἀρκτ. om A | κύκλον post ζ.
 A || 2, 3 τὸ δὲ νότιον — ἀρκτικοῦ om A || 3 suppl Ald || 3, 4 ἕκαστα V ||
 4 καὶ κατὰ πλ. VAld || 5 ἐπέλθῃ AV | ἐπὶ τὴν ἀρχὴν A post ἐπ. || 6 τοῦ
 β. MVAld | βορείου AVAld | τὸ νότιον AVAld | μῆ A || 7 ἐγγονασι VAld ||
 8 αὐτοῦ A | τὸ AMV || 10 τόπον om Ald | ἀπὸ A || 11 τὸ AV | ἀρκτικοῦ
 AV || 12 ἴλας M || 13 καὶ ἄλλας om AVAld | αἰτίας om VAld | εὐλόγως VAld,
 ους
 εὐλόγως A: -ους M | παραλαμβάνων A || 15 καὶ ἐξῆς ἀρμ. Ald || 15, 6 ἀπαγ-
 γέλλει AV || 16 ἀναίνεται A | θαρρεῖ A || 17 ὥς χαλεπὸν MAld: ἀσφαλέστε-
 ρον V | ἱκανῶς A || 18 ἐναίθερια M, αἰθέρια VAld | σήματα VAld || 19 τοὺς
 om Ald || 20 ἰσ. τέταρτον δὲ VAld || 21 αὐτὸν AM, δὲ ἐν π. μ. αὐτὸν V, δὲ
 καὶ ὥς ἐν π. μέρει αὐτὸν Ald | ὥς om A | τὸν γαλαξίαν AVAld: τῷ -α M ||

22 περιβέβληκεν A || 23 ἐπαγγέλλει A | suppl Ald (δι' οὗ) ante ἕκ. (omisso
 καὶ) | ζωδιακῶν AAld || 24 καταγγέλλει A | καὶ τοὺς om Ald | συνανατέ-
 λοντα A, συνανατέλλοντα Ald, cf p. 328, 1—3 Ach p. 41 sq. | suppl Ald || 25
 ἂ. καὶ K. AMV | δὲ om AM

τρόπους ταῦτα διεξέρχεται, ποτὲ μὲν προτέρους τοὺς συνανατέλλοντας καὶ δευτέρους τοὺς ἀντιδύοντας, ποτὲ δὲ τοὺν ἀντίον προτέρους μὲν τοὺς ἀντιδύοντας, ὑστέρους δὲ τοῖς συνανατέλλοντας, καὶ τούτῳ μᾶλλον τῷ τρόπῳ πλεονάζει ἢ περ τῷ προτέρῳ.

5

2. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ διοσημείων διεξέρχεται, καὶ πρῶτον μὲν προοίμιον αὐτῶν ἀπαγγέλλει, μετὰ ταῦτα δὲ λέγει σημεῖα χειμῶνος καὶ εὐδίας, πρῶτον μὲν, ὅσα σελήνη παρέχει, δεύτερον δέ, ὅσα ἥλιος, τρίτον, ὅσα ἡ καλουμένη Φάττη. μετὰ ταῦτα δὲ ἀπαγγέλλει σημεῖα σύμμικτα χειμῶνός τε καὶ εὐδιῶν καὶ θεριασμῶν καὶ ἀρότων, ὅσα δηλοῖ τὰ τε μετέωρα καὶ τὰ ἐπίγεια φυτὰ τε καὶ ζῶια καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια, τὰ μὲν σεμνότερα, τὰ δὲ φανυλότερα. κοσμεῖ δὲ τὰ φανυλότερα σεμνότητι διχῶς, ποτὲ μὲν ἀναμίσγων τὰ σεμνότερα, ποτὲ δὲ ἀπολογούμενος καὶ τὴν χρεῖαν αὐτῶν ἀναγκαίαν εἶναι λέγων.

15

~ Ach p. 27

3. καλῶς δὲ ὠνόμασται τὰ Φαινόμενα πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ ἐν τῷ ἀνταρκτικῷ οὐ λέγει, τὰ ἀφανῆ τοῦ οὐρανοῦ (οὐ γὰρ ἴσμεν), ἀλλὰ μόνον λέγει τὰ ἐν τοῖς φανεροῖς, τὰ μεταξὺ τοῦ τε ἀρκτικού καὶ τοῦ βορείου πόλου, δεύτερον δέ, ὅτι περὶ μεγεθῶν καὶ διαστημάτων οὐ διαλέγεται, τρίτον, ὅτι περὶ τῶν ὑποθεόντων πλανωμένων καὶ τῶν ἀκριβῶν κύκλων οὐ περιεργάζεται, καθάπερ ἄλλοι πράγματα ἀσαφῆ καὶ στοχαστικά καὶ ἄδηλα κατὰ τὸ πλεῖστον λέγοντες, ἀλλὰ παραιτεῖται οὕτως λέγων (v. 460) 'οὐκέτι θαρσαλέως κείνων ἐγώ' (ἐν τούτοις γὰρ τὰ μὲν τῶν πλανωμένων φησὶ μὴ θαρρεῖν λέγειν, τὰ δὲ τῶν ἀπλανῶν εὐχεται ἱκανὸς γενέσθαι εἰπεῖν), πρὸς τούτοις δέ, ὅτι καὶ

25

1 ὅτε Ald | 1, 2 πρότερα τὰ συνανατέλλοντα καὶ δεύτερα τὰ ἀντιδύοντα VAlD | 2, 3 ὅτε δὲ τ. προτέρους μὲν τοὺς ἀντιδύοντας A, ὅτε δὲ τ. πρότερα μὲν τὰ ἀντιδύοντα VAlD: om M | 3 ὕστερα δὲ τὰ συνανατέλλοντα VAlD | 4 ἢ περ VAlD: εἴπερ AM | 7 αὐτοῖς VAlD | 7, 8 σημεῖα λέγει Ald | 9 καὶ τρ. A, τρ. δὲ Ald | 10 δὲ om AVAlD | τε om AVAlD | εὐδίας AVAlD | 11 καὶ ante θ. AVAlD: om M | θεριασμῶν libri | ἀρότρων V | δη ὦ (superscripto ἢ δηλοῖ) A, δηλῶ V | τὰ ante ἐπίγεια om M | 13, 4 τὰ φανυλότερα σεμνότητι Ald: τὴν φανυλότεραν σεμνότητι A, τὴν φανυλότεραν σεμνότητι MV | 15 αὐτοῦ V | εἶναι λέγει ἀναγκαίαν Ald | λέγων: — (sic) M | 17 ἀρκτικῷ AM | λέγεται V | 18 μόνον MV | 20 τρίτην δὲ A | 23 τὸ om A | παραιτεῖται A: παραιρεῖται MValD | 24 versus scriptura est eadem in textu A, cf editionem | ἐν τοῖτοις AAlD: τούτοις MV | 25 λέγειν μὴ θαρρεῖν Ald

τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἐν τέλει καταλεχθέντων σημείων τὰ μὲν φαινόμενα λέγει, τὰς δὲ αἰτίας ἐκάστων ἀφανείς οὕσας παρήσι καὶ στοχασμοὺς ἀδύλους περὶ αὐτῶν οὐ διεξέρχεται, καθάπερ οἱ φιλόσοφοι.

5 3. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἰστιάσθαι τὴν σφαῖραν.

Ὁ βουλόμενος ὁμοίως τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαῖραν τὸν πόλον τῆς σφαίρας πρὸς βορέαν τρεπέτω.

ὁ βουλόμενος ποιεῖν τὴν φορὰν τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τῇ δεξιᾷ τὸν πόλον ἔχων στρεφέτω ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸνναντίον τὴν
10 σφαῖραν.

ὁ θέλων ποιεῖν ἀναπόλησιν στρεφέτω αὐτὴν εἰς τὸνναντίον.

4. Οἱ εὐθεῖς προγράφουσι τοῦ ποιήματος τὰ φαινόμενα, οἱ δὲ ἀκριβεῖς τὴν διάθεσιν τοῦ λόγου ὑπὸ τὴν θέσιν καὶ κίνησιν τῆς σφαίρας· ἡ μὲν γὰρ διάθεσις διασαφεῖ τὸ ποιήμα,
15 τὸ δὲ ποιήμα δηλοῖ τὰ φαινόμενα, ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις καὶ ἡ θέσις τῆς σφαίρας τὰς ἀρχὰς καὶ ἀναφορὰς ὧν τῶν φαινομένων περιέχουσι καὶ πᾶσαν ἐξῆς τὴν θεωρίαν σαφῆ καὶ ἐτοίμην παρέχουσι πάντως συνεπομένην.

¶ Ὅμηρον μὲν ἐν εἶδος γραφῆων βλάπτει, τῶν βιβλιογράφων,
20 Ἄρατον δὲ δύο, βιβλιογράφων τε καὶ ζωγράφων, ὧν τὰ ἀμαρ-

~ Leontius
VII c. 2

1 τῶν ἄλλων καὶ om V | τὰ ante τῶν ἄ. Ald || 2 δ' V | ἐκ. ἀπλανεῖς A ||
3 περὶ αὐτῶν om VAld.

c. 3—5 habent AMV(aticanus 1910) Ald.

Leontii haec excerpta esse coniecit qui codicis M indicem scripsit bibliothecarius (cf VII I 1. 2).

5 περὶ τοῦ A: om MAld, totam inscriptionem om V || 6 τὴν om Ald ||
8. 11 ὁ om V || 8 τὴν φορὰν ποιεῖν Ald | ξιᾷ A | δὲ post δεξιᾷ (omissis τὸν πόλον ἔχων) V || 11 ἀνάπαιιν AV, ἀνάπλαιιν Ald | αὐτὸν Ald | εἰς τὸνναντίον αὐτὴν AV || 12 μὲν post οἱ Ald | προγράφουσιν A | τὰ om A || 13 τοῦ λόγου om VAld | ὑπὸ τὴν θέσιν AM: om VAld, cf l. 15, 6 || 14 διασαφεῖ A Ald: -ῇ M, -οῖ V || 16 ἀναφορὰς καὶ ἀρχὰς V || 18 καὶ post πάντως Ald | post συνεπ. novī excerpti initium posui || 20 ὧν τὰ om M

τήματα τῶν Ἀράτου θεωρημάτων ἐγκλήματα ποιοῦσιν οἱ κουφό-
τεροι διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ παντός [λόγου] καὶ τῆς ἀληθείας.

5. Περί σφαίρας.

p. 815, 4—7 Σφαῖρά ἐστι σῆμα στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περιεχό-
μενον, πρὸς ἣν ἀπ' ἐνός του ἐντός τῆς σφαίρας σημείου ἐκάστη 5
εὐθεῖα [πᾶσαι] ἀλλήλαις ἴσαι. τὸ δὲ σημεῖον τοῦτο κέντρον κα-
λεῖται, ὃ ἐστὶν ἡ γῆ.

6. Ἰππάρχου Σπόρος.

p. 321, 12—23 Διαιρεῖ τὴν σφαῖραν εἰς τε βόρεια καὶ νότια καὶ τῶν βο-
ρειῶν βορειότερα. ἐξ ὧν καὶ τὴν ἀρχὴν ποιεῖται, καθ' ὃ ὕψηλὰ 10
ὄντα φανερά ἐστίν. ἡ διὰ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην ἡ πρὸς
τιμὴν τοῦ Διὸς ἐκείθεν ἤρξατο· ὁ γὰρ ἀρκτικὸς κύκλος περιέχει
τὰς Ἀρκτοὺς καὶ τὸν Δράκοντα. περὶ ὧν φέρεται ἱστορία ἥδε·
τὸν Δία ἐν Κρήτῃ τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκείσε ἀνέτρεφον. καὶ
ἡ μὲν Ἑλικὴ ὠνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δὲ ἐπελθόν- 15
τος ποτὲ ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος τὰς μὲν

2 seclusi, cf p. 318, 16 titulum Achillei operis p. 27 | ἀληθείας: — (sic) M ||
3—7 om V, post c. 7 collocat A || 3 περί σφαίρας inscripsit A: cum ἀληθείας(2)
coniunctum Ald, om MV || 4 cf Analecta Eratosthenica p. 45 | ὑπὲρ A || 5 ἐνός
του scripsi: ἐνός τοῦ M, ἐνός AAld | σημείου post ἐνός AAld || 5, 6 τῶν
ἐντός τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι πρὸς τὴν αὐ-
τῆς περιφέρειαν ἀλλήλαις εἶσιν ἴσαι κτλ. A fere ut Par (p. 315) et scriptor Περί
ἀστρονομίας Taurinensis (de quo vide Proleg VI I 1) || 7 Ἰππάρχου Σπόρος post
γῆ: — sequente capite 6 M: om A Par Ald, sed vide ad c. 6 et Proleg VI I 2.

c. 6 et 7 habent AM Par (p. 321. 316) V(aticanus 1910) Ald.

8 Ἰππάρχου Σπόρος inscripsit A, de M ad c. 5: om VAlld | διαιρέσεις
τῆς σφαίρας inscripsit Ald: om AMV || 9 δὲ post Δ. MVald: om A | εἰς τε
νότια καὶ β. AV, διαιρεῖται ἡ σφαῖρα εἰς τε τὰ νότια καὶ βόρεια κτλ. Ald,
διὰ τί ἐπὶ τῶν Ἀρκτῶν ἐποίησατο τὴν ἀρχὴν ὁ Ἄρατος; ἐποίησατο δὲ τὴν
σφαῖραν ἀπὸ τῶν βορειοτέρων, καθ' ὃ ὕψηλὰ κτλ. Par || 10 ἡ ante καθ' V
Ald || 11 εἰσὶν VAlld | τὸ ante τὴν MVald: om A || 12 ἐκείθεν ἤρξατο om
Par | δὲ pro γὰρ AV || 13 μυθική (pro ἥδε) Par || 14 κρίτη et ἔτρεφον Par ||
15, 6 ποτὲ ἐπελθ. Par || 16 παραλογιζομένου Par, cf p. 321, 18

νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. εἶτα τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος τὸ σχῆμα κατηστέρισε, φημὶ δὴ τὰς νύμφας καὶ ἑαυτόν.

7. Ἄξων δὲ λέγεται, ἐπεὶ περὶ αὐτὸν στρέφεται ὁ οὐρανός, πόλοι δέ, ἐπεὶ περὶ αὐτοὺς πολεῖται καὶ στρέφεται ὁ οὐρανός. φασὶ δὲ τὸν ἄξωνα τοῦτον εἶναι τὸν παρὰ τῷ ποιητῇ Ἄτλαντα εἰρημένον.

8. Κύκλοι πέντε, ἀρκτικός ὁ καὶ βόρειος καὶ ἀειφανής, p. 316, 15 sqq. 320, 10 sqq.
Θερρινὸς τροπικός, ὅτε ὁ ἥλιος Καρκίνῳ, ἱσημερινός, ὅτε ὁ ἥλιος Κριῶι, χειμερινὸς τροπικός, ὅτε ὁ ἥλιος Αἰγοκέρωι, ἀνταρκτικός ὁ καὶ νότιος, ἐνθα ἡ κατεψυγμένη ζώνη (ἡ νοτία).

9. Κύκλοι λοξοί, ὃ τε ζωδιακὸς καὶ ὁ γαλαξίας. τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος ἐκάτερθε καλοῦνται πόλοι. ὁρίζων ὁ τέμνων τό τε ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν.

1, 2 μεταβέβληται AV, μετεβέβλητο Ald; μετεβλήθη καὶ τῆς βασιλείας ἀντιλαμβανόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν φαίνεται μετ' αὐτῶν (ceteris omissis) Par || 2, 3 κατήστερισε scripsi: ἀνεστήριξε A, κατεστήριξε MV || 3 τὰς τε ν. AV | post ἑαυτόν c. 10 subiungit Ald, cf p. 332, 1 || 4 δὲ om A | καὶ ἄξων λέγεται ε. π. αὐτ. ὁ οὐρ. ἄγεται Ald | ὁ om V || 4, 5 ὁ οὐρανὸς πολεῖται καὶ στρέφεται (omissis intermediis) AVAld; prorsus aliter de axe Par p. 316 || 6, 7 τοῦτον δὲ (δὲ om A) τὸν ἄξονά φασιν εἶναι — Ἀτλ. καλούμενον AAld || 7 sequitur c. 5 (Περὶ σφαίρας) A.

c. 8 et 9 habent AMPar (cf p. 315 sqq.) V(aticanus 1910) Ald.

8—11 multo ampliora Par || 8, 9 ὁ ἀρκτ. ὁ καὶ β. θερ. πτλ. (ceteris omissis)

V || 10 χειμερ. τρ. (spatio vacuo relicto) om V | αἰγοκέρ^ω A, αἰγοκέρω V || 11 καλουμένη libri || 12 τε om AV | ὅτι ante τὰ Par || 13 ἐκατέρωθε AAld: ἐκάτερε M, om Par | πόλοι καλ. A ParAld | δὲ ante ὁ Par || 14 γῆς — γῆς A | sequitur in M c. 3 (p. 329, 5—11), in V Aratus ipse cum scholiis, in Par nonnullae e scholiis Arateis eclogae praefixo titulo ἐκ τοῦ κειμένου (de quo vide Proleg VI I 1), cf scholiorum editionem: sequor ordinem in A.

10. Περὶ τοῦ Διὸς. σχόλιον.

✓ Ash p. 84
cf schol
p. 886, 7. 8

Πότερον σῶμα ἢ πρᾶγμα καὶ πότερόν ἐστι ψυχὴ ἢ νοῦς; ὅτι κρείττων τις δύναμις καὶ ὑπερουράνιος καὶ ἀκίνητος καθ' ἑαυτήν. ὁ γὰρ τοι Ἄρατος κατὰ τὴν κοινὴν ἀπάντων δόξαν εἰρηκε τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα ὡς ἂν βασιλέως τῶν ὅλων. οὖειν θά- 5 τερον· ἢ ὅτι δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἢ πρόνοια χωρεῖ τοῦ Θείου, καὶ αὐτὸς διὰ παντός ἐρχεται τοῦ κόσμου συνέχων αὐτόν, ἢ κατὰ μὲν τὰς ἐπωνυμίας αἰνίσσεται αὐτόν, ὥς ἐφ' ἐκάστη πράξει (ἐτίθεντο) εἰς Θεὸν ἀναφέροντες οἱ ἀρχαῖοι τὰ καλῶς γινόμενα, ὥς εἰσι (φασί) γενέτωρ φράτριος ὁμόγνιος ἑταιρείος 10 φίλιος ἱκέσιος ξένιος ἀγοραῖος βουλαῖος βρονταῖος καὶ τὰ ὅμοια.

✓ Ash p. 86
schol
p. 841, 9 sq.

11. Τί ἐστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ. σφαιροειδὴς οὖν ἐστιν ὁ οὐρανὸς καὶ οὕτω περὶ τὴν γῆν δια- 15 κείται ἔχων αὐτὴν ἐν ἑαυτῷ, καὶ τὸ μὲν ἐν ἡμισφαίριόν ἐστιν ὑπὸ γῆν . . . διὰ πάσης δὲ ὥρας στρέφεται καὶ κινεῖται.

p. 819, 18 sqq.

12. Τοσοῦτον δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει τῆς γῆς, ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος αὐτῆς, ἥγουν τέλος, τὸν καλούμενον τάρταρον. εἶτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου,

c. 10 habent AM (ad v. 14) Ald (post c. 6).

2 ita A et M (omisso titulo): ζητεῖται δὲ ἡ οὐσία τοῦ Διὸς, πότερον σῶμα ἢ πρᾶγμα καὶ ψυχὴ ἢ νοῦς S, ζητεῖται δὲ πότερον ὁ Ζεὺς σῶμα ἢ πρᾶγμα ἐστὶν καὶ πότερον ψυχὴ ἢ νοῦς Ald | πότερον — πότερα M p. 335, 8 adn | 4 ἑαυτὸν Ald | ἀπάντων om Ald | 5 τοῦνομα MAld | ad ὄντων superscriptum ὅλων A | ὡς ἂν τῶν ὄντων βάσιν Ald | βασιλεὺς M | δὲ ante 9. Ald | 7 ἢ ante κατὰ MAld: om A | 8 μέντοι τὰς M | ἐκάστη AM | 9 supplevi | 10 φάτριος A | 11 nullo intervallo seiuncta ecloga 11 in A.

c. 11 et 12 habent AM V (aticanus 1910) Ald, c. 12 Par (p. 319).

12 c. 11 post c. 2 M, post c. 7 Ald, post c. 6 V: sequor A | τί δέ ἐ. V | αὐτοῦ A | 13—15 σφ. γὰρ ὁ οὐρ. κ. οὕτω περὶ τ. γ. δ. ἔ. αὐτὸν ἐν V; οὐρανὸς δὲ ἐστὶν ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ. σφαιρίον ἐστὶν ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ γῆν. διὰ πάσης κτλ. (ceteris ut puto casu omisisis) Ald | 15 αὐρας A | 16 inde a τοσοῦτον (omisso δέ) incipit Par inscriptione Περὶ ἀποστάσεως τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς praefixa p. 319, 13 | 17 τῆς γῆς A Par VAld: τὴν γῆν M | αὐτῆς om Ald | 18 τέλος et καλούμενον om VAld; τὸ ἕτερον αὐτῆς τέλος τὸν Par

τοῦ ταρτάρου, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁμοίως διέσθηκεν. ὁ γοῦν Ἡσίοδος φυσικευόμενός φησιν (Theog v. 722—725).

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ ἐς γαίαν ἵκοιτο.

εἶτα πρὸς τὸ ἴσον βάθος τῆς γῆς·

ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
εἰς γαίαν κατιῶν δεκάτῃ ἐς τάρταρον ἵκοι.

λοιπὸν δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ταρτάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαί-
ριου διατεῖνον μέγεθος ἄλλο τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσον τὸ τῆς γῆς
βάθος, ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος
δύνασθαι διανύσαι τὸν ἄκμονα.

στρέφεται δὲ καὶ καταφέρεται ἐπὶ δυσμὰς ὁ οὐρανὸς ἀπὸ
ἀνατολῶν.

1 τὸ Par: τοῦ MVAld, om A | 2 γὰρ AVAld | 4 φησὶ post γ. V | 5 δε-
κάτῃ δ' libri | 6 τὸ ἴσον βάθος om V | 8 καὶ γαίαν V, ἐς γαίην Par, ἐκ γαίης
Hesiodi codd., cf p. 319 | τάρταρον AMParV: τάρταρ' Ald | ἵκοι Par: ἵκοιτο
AMVAld | 9 λ. τοίνυν AVAld | τοῦ ante τ. om Ald | ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν om
V | 10 an μήκος? | ἄλλο om AVAld | 12 διανύσαι (spatio vacuo relicto) om
V | 13 καὶ φέρεται AV | ἀπ' V | 13, 4 ἀπὸ ἀνατολῶν δὲ ἐπὶ δυσμὰς στρέφε-
ται ὁ οὐρανὸς Par | 14 sequitur Aratus cum scholiis in A, de M cf Proleg
VI II, de Par p. 322.

Π SCHOLIA

1. <<Ζ>ητείται, διὰ τί ἐκ τοῦ Διὸς ἤρξατο καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν Μουσῶν, ὡς Ὅμηρος. οἰκειότερον ἡγήσατο ἀρχὴν τῶν Φαινομένων ποιήσασθαι ἀπὸ τοῦ Διός, ἐπειδὴ καὶ τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτης αὐτός ἐστιν. οὐ φαίνεται δὲ Ἄρατος μόνος οὕτως ἤρχθαι, ἀλλὰ καὶ Κράτης ὁ κωμικὸς (fr 52 K.) εἰπὼν 'ἐξ Ἑστίας ἀρχόμενος εὖχομαι θεοῖς' καὶ Σώφρων (fr 51 Botzon) 'ἐξ Ἑστίας ἀρχόμενος καλῶ Δία πάντων ἀρχηγέτη<ν>' C, cf IV VIII p. 177 b).

✓ Ach p. 81 ἐκ Διός: πάννυ πρεπόντως ὁ Ἄρατος τὴν τῶν ἄστρον διεξιέναι μέλλων θέσιν τούτων ((τὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν Δία ἐν πρώτοις)) προσφωνεῖ. Δία δὲ νῦν τὸν δημιουργὸν ἀκουστέον. 10
✓ Ach p. 82 § τὸ δὲ ἐκ Διός ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ Διός. Πίνδαρος 'Διὸς ἐκ προοιμίου' (Nem II 3)· ἡ γὰρ ((ἐκ πρόθεσις.)) ἀπὸ . . .

✓ Ach ib <Pyrrhus geometra in 'Arato' dixit: principium istud 'ex Iove incipiamus' falsum dicit, quoniam a Iove, non ex Iove, ordiamur Gromaticorum codex Arcerianus (s. VI vel VII) p. 251 15 Lachm. (Haupt 'Opusc' III p. 360. Aratea p. 22. 162)>.

✓ Ach p. 84 τὸ δὲ ἀρχώμεσθαι μετὰ τοῦ σίγμα· ἔστι γὰρ καὶ ἀρχαῖσμός. Ὅμηρος 'δόρπον ἐφοπλισόμεσθαι' (Π VIII 503. IX 66).

p. 888, 26 sqq. ἄλλως. ἐκ Διός: τῆς Φαινομένων ἀρχῆς ἀπὸ Διός τε καὶ θεῶν ἀπαρχομένης· ἔθος γὰρ τοῖς ἀρχαίοις φιλοθέοις 20 ((οὗσιν ἐπιεικῶς)) ἕπασιν ἀπὸ θεῶν ἀρχεσθαι ὥς καὶ πάντων

codices enumeravi p. 314.

5 κρατήρ C || 9 μέλλων om A | τὸν πατέρα τούτων x. AAld | Δία om M || 11 τοῦ alt om M || 11, 2 Πίνδ. — προοιμίου AAld: om M || 12 ἡ — ἀπὸ om AAld, explens ἀντὶ τῆς et παρελήπται || 17 καὶ om A || 18 καὶ Ὅμ. A | δόρπον τ' ἔφ. A; δόρπα τ' ἔφ. Π codd | ἐφοπλισόμεθα A || 19 καὶ ἄλλως A || 19, 20 ἡ — ἀρχῇ — ἀπαρχομένη M, τὴν τῶν Φ. ἀρχὴν — θεῶν ποιεῖται AAld || 21 γὰρ δὴ τοῦτο τοῖς AAld

ἀνθρώποις τῶν καλῶν αἰτίων. Ὅμηρος μὲν ἑμῖν ἄειδε θεά' (Π I 1) καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε, ((Μοῦσα Od I 1)) καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις (I 624A) 'θεὸς ἢ τίς ὑμῖν, ὦ ξένη, τὴν ἀρχὴν εἴληφε τῆς τῶν νόμων διαθέσεως'; cf ad v. 14.

5 ἄλλως. ἐκ Διός: ἀπὸ τοῦ Διὸς ἀρχεται, ἐπειδὴ μέλλει ὡς p. 332, 1 sqq. μετεωρολογεῖν. βασιλεὺς δὲ τῶν ὄλων καὶ πατήρ ((ὁ Ζεὺς)). ο((ὁ)) προσήκει δὲ τὸ νῦν τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διός, πότερον σῶμα ἢ πρᾶγμα καὶ πότερὰ ἐστὶ ψυχὴ ἢ νοῦς (cf VI I 2.10).

τὸν οὐδέποτε, ἄνδρες: μετέβη ἐπὶ τὸν κατ' ἐπωνυμίαν ὡς Ach p. 88

10 Δία τὸν φυσικόν, ὃς ἐστὶν ἄηρ· καὶ γὰρ τὸν ἀέρα Δία λέγουσιν. οὗτος ἐστὶν (ὁ) διὰ πάντων διήκων κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς. ἔνιοι γοῦν φασὶ τὸν Πρωτέα τοῦτον εἶναι τὸν ἀέρα· αἰνίσσεται γὰρ Ὅμηρος λέγων (Od III 458) 'γίγνεται δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον καὶ πῦρ'. ὁ γὰρ <Ζεὺς> πάντα ἐστὶ καὶ ἐξ

15 αὐτοῦ πάντα, ὡς ὁ λόγος (ex gr cf p. 81). § τὸν Δία δὲ οὐδέποτε ἄρρητον καὶ ἀπροσαγόρευτον ἔωμεν οἱ ἄνθρωποι. εἰκότως· οἱ γὰρ Στωϊκοὶ ὑποτίθενται, μᾶλλον δὲ πάντες οἱ ὄρον φωνῆς γρα((ψαντες)), πεπληρωμένον ἀέρα ταύτην καλοῦντες· οὐδέποτε γὰρ ἄρρητον αὐτὸν ἔωμεν· αἰεὶ γὰρ δι' αὐτοῦ τὰς ῥήσεις ποιού-
20 μεθα.

. (ἄνδρες: ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου. εἶδε ἐχρήσατο <ἀντὶ> τοῦ ὡς Ach p. 84 γένους. τρία δὲ σημαίνει, τὸν γαμέτην, τὸν ἄρρενα, τὸν ἀνδρείον Par).

2. μεσταὶ δὲ Διός: οὐδὲν γὰρ ἐστὶν, ὃ μὴ πεπλήρωται ὡς Ach p. 88

25 ἀέρος. Ἡσιόδος (Opp 267) 'πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός' Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν ἀέρα λέγων.

1 τῶν om A | καὶ Ὁ. μὲν A | 2 ἔννεπε A | καὶ om A | 3 θεὸς om A | εἴ τις ἡμῖν AM | ξεῖνε A | εἴληφε τὴν αἰτίαν Plato | εἴληφε AM | 5—8 repetitum in M ad v. 14 post ὦραν scholium, ubi tamen ἐκ τ. Δ. — ὁ Ζ. καὶ πατήρ — τὰ νῦν — οὐσίαν — κ. πότερον κτλ. M | 5 ἐκ Διὸς M: om A | τοῦ om A; καὶ ἐτι. ἀπὸ Διὸς ἀρχεται Ald | 5, 6 χαίρει μ. M | 7 τὰ Δ (cf ad l. 5—8) | 7, 8 πότερον — νοῦς sumpsit e scholio ad v. 14 repetito: om AM hoc loco | 11 κατὰ τ. Στ. ante διὰ π. A | 13 γ. καὶ Ὁμ. AAld | γένητο AM | 14 δένδρον M | καὶ πῦρ deest in Od (fortasse ex Od III 418 sumpsit allegorēta, cf Heracliti Alleg c. 66) | 14, 5 οὗτος γὰρ ἐστὶ πηγὴ πάντων. ὁ δὲ λόγος· ὄντινα τὸν Δία οὐδ. A | 16 ἀπροσαγόρευτον A | 18 πεπλησμένον A | πεπλ. αὐτὸν εἶναι M | 19 αὐτὸν ἄρρητον A | 19, 20 αἰεὶ δι' — ποιούμενοι A | 24 ἄλλως. οὐδὲν A | 25 εἰδώς A | 25, 6 Διὸς ὀφθαλμὸν om A | 26 οὕτως post ἀέρα A | καλῶν A

3. πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί: τοῦτο ἐνδεικτικὸν τῆς προνομίας, δι' ἣν ἡ ζωὴ τε ἡμῖν καὶ ἡ εὐζωΐα ἀπανταῖ· τοῦτο γὰρ τὰ δύο ὀνόματα συντεθέντα δηλοῖ, τό τε τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ζηνός.

✓ Ach p. 84

5. τοῦ γὰρ καὶ γένος εἰμέν: παρὰ τὸ 'πατὴρ ἀνδρῶν 5 τε θεῶν τε'· εἰ γὰρ αὐτὸς ταῦτ' ἐδημιούργησε πρὸς τὸ τοῖς ἀνθρώποις βιωφελές, αὐτοῦ ἂν κληθεῖται, αὐτὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν ἀναγραφόμενοι. δύναται ((καὶ ἐπὶ)) τοῦ ἄερος· αὐτὸν γὰρ ἐπισπώμενοι ἐξ αὐτοῦ ζῶμεν, καὶ ἐστὶ ζωτικὸς καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἡμῶν αἷτιος. 10

〈οἱ μὲν πρὸς τὸ πάντα ὑπ' αὐτοῦ ζωιογονεῖσθαι, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δημιουργοῦ ἀπεδέξαντο C〉.

〈ἴσως μὲν ἐκ ποιητικῆς ταύτης ἀδελίας τοὺς προγόνους καὶ προπάτορας ἡμῶν 'θεῶν παῖδας' [ὥς τὸ 'πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε' (II I 544 al)]. δύναται δ' ἂν νοεῖν ὁ Ἄρατος τὸ δημιουργ- 15 γεῖσθαι ἡμᾶς ὑπὸ φύσεως καὶ θεῶν διὰ τὴν πρόνοιαν C〉.

ἦπιος: ἀρμόδιον ἐπὶθετον πατρὸς εἶπε τὸ ἦπιος.

6. δεξιά δὲ τὰ αἶσια καὶ πρὸς τὸν βίον συμφέροντα. οὕτω καὶ δεξιὸν οἰωνὸν λέγομεν τοὺς αἰσίου.

δεξιά σημαίνει: καλά.

20

ἔργον δὲ λέγει κατ' ἐξοχὴν τὸ τῆς γεωργίας.

〈ἔργον δὲ τὸ τῆς γεωργίας νοεῖ ἰδίως, καθὼς καὶ ὁ Ἡσίοδος (Opp 311)· ἔργον οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος. § 'βίοντος' δὲ λέγει κτήσεως καὶ χρημάτων C〉.

1—4 schol habet etiam C || 1 μεσται δὲ pro lemmate A, πᾶσαι C || 2 καὶ δι' ἦν C | ἡμῖν ACald: ἡμῶν M | ἀπανταῖ om C | τουτὶ AC || 3 δύο συντεθέντα δηλοῖ ὄν. τὸ τοῦ C || 5—10 habet etiam C lemmate ἄλλως δέ (delet Wilam) prae-
fixo post l. 24 || 5 καὶ om M || 7 ἂν om A || 7, 8 αὐτὸν ἂν καλέσοιμεν πατέρα
καὶ δημιουργόν C || 8 ἐπιγραφόμενοι A | δὲ καὶ A || 9 ὥς post ἐπισπ. A |
δι' αὐτοῦ C | ζῶμεν ὄντος ζωτικοῦ κ. A || 10 προῆς A || 11 schol discrevi
a l. 4, cf adn | ἐπὶ corr Wilam: παρὰ C || 12 scripsi: ὑπεδέξαντο C; ἐδέξαντο con-
i Wilam || 13, 4 videtur licentia poetica in proxime antecedentibus fuisse comme-
morata, nisi forte ταύτης vitiosum || 14 'Euripidem Med 825 dicere videtur'
Wilam || 14, 5 uncus posuit Wilam || 17 habet etiam C | ὁ δ' ἦπιος (ἀνθρώ-
ποισιν C) AC | ἄγαν ἀρμ. τὸ ἐπιθ. τῷ πατρὶ τὸ ἦπιος ἀποδέδωκεν A |
πατρὸς om C || 17, 8 disiunxi || 18, 9 habet etiam C || 18 δεξιά σημαίνει τὰ
αἶσια λέγει A || 18, 9 δὲ καὶ τὰ αἶσια καὶ συμφ. καὶ δ. οἰωνόν. λ. τ. αἰσίου
φαινομένους C || 19 τοὺς οἰωνόν. λ. τ. M || 20 δεξιά — καλά om A | καλά καὶ
συμφέροντα (sic sine lemmate) C || 21 habet etiam C | λέγει om C | το κατὰ
γεωργίαν AC || 22 νοεῖ scripsi: νοεῖν C

7. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ σημαίνει. καὶ Ὅμηρος (II II 49)
'Ζηνὶ φάος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν' C).

βῶλος ἀρίστη: οὐκ ἀροστή, ὡς Ἀσκληπιάδης (cf Aratea
p. 33)· οὐ γὰρ δύναται μακέλλῃ βῶλος ἀροῦσθαι, ἀλλὰ σκάπτε-
8 σθαι. § τὸ δὲ γυρῶσαι (9) ἢ φυτεῦσαι ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν
ῶι τὰ φυτὰ κατατίθεται. ὁ δὲ Ζεὺς σημαίνει τὰς ὥρας τῆς
γεωργίας καὶ τοῦ σπόρου· λέγει γὰρ (7) ἀντὶ τοῦ σημαίνει.
'Ζηνὶ φάος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν' (II II 49).

8. μακέλλῃσι: μάκελλα ἢ μονόθεν κέλλουσα, ὃ ἐστι τέμ-
10 νουσα, δέκελλα δὲ ἢ διχόθεν.

9. <τὸ γυρῶσαι ἀντὶ τοῦ φυτεῦσαι ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν
ῶι τὰ φυτὰ κατατίθεται· οὗτος γὰρ σημαίνει τὰς ὥρας τῆς
γεωργίας καὶ τοῦ σπόρου C>.

καὶ φυτὰ γυρῶσαι: καλῶς περισκάψαι, (εὖ γεωργῆσαι) Ach p. 84
15 (τὰ γὰρ φυτὰ λαμβάνει κύκλῳ τὴν γῆν περὶ τὴν ἐπιφάνειαν
πρὸς τὸ μὴ ψυχεσθαι· ἢ γὰρ θερμασία αὐτοῖς συμβάλλεται),
ἢ σωρεῖσαι, τουτέστι κύκλῳ τῶν φυτῶν τὴν γῆν σωρεῖσαι.

10. αὐτὸς γὰρ τὰ γε σήματα: αὐτὸς γὰρ τῶν ὥρῶν
σημεῖα ἐποιήσατο τοὺς ἀστέρας. Θέλει ((δὲ)) τὰς ἀνατολὰς αὐ-
20 τῶν καὶ τὰς δύσεις δηλῶσαι, οἷον Πηλιάδων ἐώϊαν ἐπιτολὴν
ἀρχὴν θέρους γενέσθαι, δύσιν δὲ ἐώϊαν ἀρχὴν χειμῶνος. § κακῶς
δὲ οἱ γράφοντες 'σηματὰ' τὴν τελευταίαν ὀξύνουσιν, ἵν' ἦι τὰ
δηλούμενα· θέλει γὰρ τοὺς ἀστέρας σημεῖα λέγειν τῶν καιρῶν.
§ καλῶς δὲ τοὺς ἀστέρας σημεῖα εἶπεν· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν
25 κομήτην ἀστὲρα σημεῖον εἶναι πολέμου λέγει 'ἢ ναύτησι τέρας
<ἢ ἐστρατιῶι' (II IV 76) C>. § τὸ δὲ ἐσκέψατο (11) ἀντὶ τοῦ

1—2 scripta post l. 13 C | 1 σημαίνει scripsi: σημαίνονμενον C | 3 ὅτε β.
ἀ. pro lemmate A | βῶλος οὐκ ἀροτή AAld | 4 δύναται M | μακέλλῃ A, μακέλ-
λαις Ald | ἀρόσθαι A | 5 καὶ φυτ. A | 6 οὗτος γὰρ σημαίνει A | 7, 8 λέγει
δὲ Ζηνὶ M | 8 καὶ ἄλλ. ἀθ. om M | 9, 10 om A | 14—17 habet
etiam C | 14 κ. φ. et καλῶς om C | supplēvi e C | 15 κατὰ C | 16 θερμοῦτος C |
αὐτῆς C | συμβ. αὐτοῖς A | 17 ἢ σωρεῖσαι scripsi e C (quī ἐστι δὲ καὶ σωρεῖ-
σαι τουτέστιν κτλ.): ἢ γυρῶσαι AMAld | τὴν γῆν τῶν φυτῶν C | 18—23 habet
etiam C | 18 αὐτὸς — αὐτὸς γὰρ om C | σήματα om A | γὰρ om M | ὥρῶν
C | 19 τὰ σημ. C | ἐθέλει A | 19, 20 αὐτὸν C | 20 φύσεις M | δηλοῦν C | οἷον
om C | πλειάδος C | ἐώϊαν om A | 20, 1 ἐώϊα ἐπιτολὴ θέρους δύσεις δὲ ἐώϊα
ἀρχὴ θέρους C | 21 ἀρχῇ M | δύσιν Ald §: δύσεως AM | ἀρχῇ A, ἀρχῇ M |
καλῶς A | 24—26 habet etiam C partim evanida | 24 καλῶς σημεῖα εἰσῆκε
τὰ ἀστρα καὶ — 25 τέρας omisso λέγει (post l. 21 cf adn) C | 26 ἢ στρα-
τόν C | 26—p. 338, 2 habet etiam C partim evanida | 26 τὸ δὲ om C

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

22

ἐφρόντισεν, ((ὥστε)) ἐκάστου μέρους ἐνιαυτοῦ σημεῖον εἶναι, οἷον Πλειάδας ἀρότου καὶ ἀμήτου (Hesiod Opp 383, 4), Κύνα Θέρους.

τά γε σήματα: τὸ ἐξῆς· αὐτὸς γὰρ τά γε σήματα, ἦτοι τὰ ἄστρα σημεῖα, ἐστήριξεν. § ἐσκέψατο δὲ (11) ἀντὶ τοῦ ἐθεώρησεν ἐνόησεν ἔγνω ποιῆσαι.

~ Ach p. 84 10. ἐστήριξεν: ὅτι ἀκίνητοι εἰσιν οὗτοι οἱ ἀπλανεῖς καθ' αὐτούς, συμπεριφέρονται δὲ τῇ τῶν ὅλων φύμῃ.

~ Ach p. 41 sq. 11. ἄστρον δὲ ἐστὶ <τὸ> κινούμενον, ἥδη δὲ καὶ τὸ ἐκ πλειστων ἀστέρων σύστημα, οἷον Καρκίνος καὶ Λέων, ἡ ἐπιτολὴ δέ τινος ἀστέρος νεωτερίζουσα τι τῶν περιγελῶν [ἄστρον], οἷον Ἄρκτουρον ἐπιτολὴ ἡ Κυνός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως παρὰ Πινδάρῳ (fr 107 B.) 'ἄστρον ὑπέρεστατον' <καὶ ((φασιν ὃν ἄστρον' Ol I 6)). σώματα δὲ καὶ οἱ διαίτητοντες C>. νῦν δὲ ὁ Ἄρατος τοὺς ἀστέρας ἄστρα εἶρηκεν.

<τὶ διαφέρει ἀστήρ ἄστρου; ἄστρον μὲν ἐστὶν ὁλότης καὶ συναγωγῇ ἀστέρων, ὡς ὁ Κριὸς καὶ ὁ Ὠρίων, ἀστήρ δὲ ὁ εἰς, ὡς ἡ καρδία τοῦ Λέοντος C>.

12. οὔ κε μάλιστα: τὸ ἐξῆς· οὔ κε μάλιστα τετυγμένα τῶν Ὠρῶν σημαίνειν ἀνδράσιν.

* τοῖς ἀνθρώποις. οἷον ὠρισμένα, ἀπαράλλακτα.

13. ἔμπεδα: τοὺς οἰκείους χρόνους.

<ὄφρ' ἔμπεδα: ἡ διάνοιά ἐστι τοιαύτη C>· ὁ τὰ πάντα δημιουργῶν Θεὸς παρορμαῖ τοὺς ὄχλους πρὸς ἀντίληψιν τῶν εἰς τὸν βίον ἐπιτηδεῶν σημαίνων τοὺς οἰκείους χρόνους ἐκ τῶν ἐτησίων ὥρῶν, ἕαρος Θέρους φθινοπώρου χειμῶνος.

14. τῷ μὲν ἀεὶ πρῶτόν τε: καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις (IV 715 E) 'ὁ μὲν Θεὸς ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα πάντων

1 ὥστε om C | ἐκάστου AMAlld: ἐκ τοῦ C | σημεῖα A || 2 πλειάδας (α alt in rasura) A, πλειάδος C | ἀ. τοῦ xv (cetera evanida) C || 3—5 om M || 4 σημεῖον AAld || 6, 7 habet etiam C || 6 οἷον ἀκίνητοι ἀπλανεῖς C ceteris usque ad φύμῃ omissis || 8 ἥδη δὲ ante καὶ C: om AMAlld || 9 οἷος M | A. καὶ libri | δὲ om C || 10 ἄστρον om C | ἄστρον λέγεται οἷον Ald, cf Ach I p. 39 || 11 καὶ om A || 11, 2 ἀ. ὡς C || 12 π. τῷ II. C || 12, 3 supplēvi evanida in C uncis (()) inclusa || 13 διαίτητοντες scripsi: διαιτῶντες C || 13, 4 ὁ δὲ Ἄρ. νῦν ἀστέρας εἶρηκεν C || 21 ἔμπεδα — χρόνους om AAld || 22—25 habet etiam C || 22 καὶ ἐσκέψατο pro lemmate A || 23 post θεὸς verba ἡ δὲ (γὰρ A) διάνοια τοιαύτη ἐστὶν AM: omisi, cf C in textu | ὁ θεὸς (post παρορμαῖ) M: om AC | καὶ (i. e. κατ') ἀντ. C || 23, 4 τῶν κατὰ τ. β. C || 24 τοὺς οἰκείους χρόνους AC: om M | ἐκ τε τ. C || 26 μιν A | πρῶτόν τε om A || 27 ἡμῶν post θ. add M | τε om M

ἔχων εὐθεῖαι περαίνει κατὰ φύσιν πορευόμενος'. ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σπονδῶν, τῷ τὴν μὲν πρώτην σπονδὴν εἶναι τῶν θεῶν τῶν Ὀλυμπίων, δευτέραν δὲ ἡρώων καὶ τρίτην Διὸς σωτήρος. Ὅμηρος δὲ (II IX 97) ἐπὶ τοῦ βασιλέως 'ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι'.

πρῶτόν τε καὶ ὕστατον: ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς χρόνου καὶ καθ' ἐκάστην ὥραν.

15. χαῖρε πάτερ: ἐπὶ τοῦ Διὸς ἄμφω (τῷ) 'χαῖρε', ἐπεὶ ἄσχ p. 86 αὐτὸς εἶ καὶ ἡ προτέρα γενεά. οἱ μὲν 'προτέραν γενεάν' τοὺς 10 Τιτᾶνάς φασιν, οὓς καλεῖσθαι τὸ νῦν οὐδένα λόγον ἔχει καταταρταρωθέντας ὑπὸ τοῦ Διὸς, ἄλλοι τοὺς ἀδελφούς τοῦ Διὸς· πρότερον γὰρ γεγόνασι καθ' Ἡσίοδον (Theog 468). προτέραν δὲ ἡμῶν γενεάν, τοὺς πρώτους καὶ πρὸ ἡμῶν ἀστρονόμους. βέλτιον δὲ καὶ τοὺς ἥρωας τοῖς προτέροις ἡμῶν νοεῖσθαι, ὧν καὶ 15 τὰ πολλὰ τῶν ἀστρων ἐπώνυμα, ὅλον Περσεὺς Ὠρίων.

16. προτέρη γενεή: τινὲς τοὺς περὶ Ὀφλίωνα καὶ Εὐρυνόμην καὶ Οὐρανὸν (καὶ) Κρόνον· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων βασιλευσάντων πεποιήται τὴν κλησιν. τινὲς δὲ τοὺς ἥρωας, οὓς Ἡσίοδος 'προτέρη γενεή κατ' ἀπειρόνα γαῖαν' (Opp 160). ἄλλοι τὸ 20 χρύσειον γένος, ἐπεὶ δικαιότερον ἐγένετο. οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασι τὴν τῶν μαθηματικῶν καὶ ποιητῶν, παρ' ὧν ἔλαβε καὶ τὴν τῶν Φαινομένων πραγματείαν.

17. μειλίχαι μάλα πᾶσαι: μειλίχαι αἱ Μοῦσαι, ὅτι πρὸς πάντας καὶ καθόλου εὐμενεῖς.

25 <τοὺς γὰρ λόγων ἐλλοιμένους πρᾶιους ποιοῦντες φύσει διαλεγόμενους C>.

18. τεκμήρατε: πιστώσασθε, ἀπὸ τοῦ τεκμηρίου, καὶ εἰς ἄσχ p. 86 τέλος ἀγάγετε· τὸ γὰρ τέκμωρ τέλος. ἄλλοι δὲ δειξάτε.

1 πορευόμενος etiam 'De mundo' liber pseudaristotelicus p. 401 b 26: περιπορευόμενος Platonis codd | καὶ om A || 2 τῶν alt om A || 6 τε om A || 7 καὶ om AAld | sequitur schol de Iove (VI I 10) in A, cf p. 332, 1—11 || 8 πάτερ om A || 10 τὰ νῦν AAld | ἤδη ante κατατ. AAld || 11 ἄλλοι — Διὸς om A || 12, 3 καὶ προτέραν ἐαυτοῦ (ἢ πρ. γὰρ Ald) φησιν ὁ ποιητὴς γενεάν AAld || ἡμῶν

13 αὐτοῦ A, αὐτοῦ Ald || 14 κ. τοὺς ἀστέρας νοεῖσθαι ὧν καὶ A || 19 γαῖαν C || 23 μειλ. — πᾶσαι om A || 25, 6 τοὺς γὰρ λόγων ἐπιμελουμένους πρᾶιως ποιοῦσιν αἱ Μοῦσαι διαλέγεσθαι tentavi Aratea p. 39 || 27 ἀντὶ τοῦ πιστ. A Ald || 28 ἄγεται A, ἀγάγεται Ald | τέκμωρ M | τέκμωρ γὰρ τὸ τέλος καὶ τέκμωρ Ald | σημαίνει post τέλος A

19. οὗ μὲν ὁ μῶς· λέγει, ὅτι οἱ ἀπλανεῖς ὁμοίως αὐτοῖς ἔλκονται, οὐ μὴν κινεῖνται· στηρίζονται γὰρ καὶ ἀναποδίζουσιν. § οὐρανῶι δὲ ἔλκονται ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ οὐρανῶι φέρονται.

ἄλλως. οὗ μὲν ὁ μῶς· οἱ ἀπλανεῖς πάντες ὡς πρὸς αἶ- 5
σθῃσιν ἐπὶ μιᾷς ὑποκειμένοι ἐπιφανείας ὁμοίως συμπεριφέρονται παντὶ μέρει τοῦ οὐρανοῦ ὁμοιοταχῶς μὲν, οὐ μὴν ἰσοταχῶς· ὁμοιοταχεῖς μὲν γάρ εἰσιν ἀστέρες οἱ τὰς ὁμοίας περιφερείας ἐν ἴσῳ ἔχοντες χρόνῳ καὶ διανύοντες, ἰσοταχεῖς δὲ οἱ τὰς ἴσας περιφερείας ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινούμενοι, καθότι κινήθησονται 10
οἱ ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ τοῖς περὶ τοὺς πόλους κειμένοις (ὁμοιοταχῶς). § Ὀμηρικὰ δὲ τὰ ἔπη καὶ λαμπρὰ ἢ προσεχῆς τοῦ ποιήματος ἀρχή. § περισπαστέον δὲ τὸ ὁ μῶς, ἢ ἢ ὁμοίως δὲ τῆς ἡμέρας· ἀκουστέον τὸ νυχθημέρας.

καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἐόντες· πολλοὶ τῶν γραμματι- 15
κῶν ἀντὶ τοῦ ἐόντες ((ἰ))όν((τες ἔ))γραψαν καὶ φασὶ πάντας τοὺς ἀστέρας πορεύεσθαι. § ἔστι δὲ ὁ λόγος Ἀράτῳ περὶ τῶν φαινομένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων, οὐ τῶν πλανητῶν τῶν ἑπτά· οἱ γὰρ ἀπλανεῖς αἰεὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστήκασιν καὶ μόνον συγκαταφέρονται καὶ ἀναφέρονται τῷ οὐρανῶι καὶ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ 20
ἔλκονται καὶ ἀναφέρονται πᾶσαν ἡμέραν. καὶ ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ ἤρει, προσέθηκε τὸ συνεχές, κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ἡμέραν. μᾶλλον δὲ ὁ οὐρανὸς ἀδιαλείπτως κινεῖται, καθὰ φασιν οἱ ποιηταί. καὶ οἱ φυσικοὶ μηδὲν εἶναι ὀξύτερον εἰς κίνησιν οὐρανοῦ· σκόπησαι γάρ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πέρατος τοῦ ἀνατολικοῦ ἐν ἡ 25
ὥραις εἰς τὸ ἄλλο δυτικὸν ἔρχεται πέρας. ἢ δὲ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις γίνεται ἔκ τινων ἀναδυμιάσεων κατὰ τοὺς φυσικοὺς, αἵτινες ἀναδυμιάσεις θυθμῶι τινι αὐτὸν κινεῖσιν.

ἄλλως· οἱ μὲν δὴ ἀστέρες πολλοὶ ὄντες καὶ κατ' ἄλλους ἄλλως τόπους κατεστηριγμένοι συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῶι 30

1 αὐτοῖς AM, om Ald || 5—14 schol bis et ad v. 19 et post v. 25 A (A¹ A²) || 5 εἰς τὸ αὐτό. τὸ οὗ μὲν ὁμοῦ pro lemmate A¹, lemma om A² | ὁμῶς M | οἱ om A¹ | φησί post ἀπλ. A² || 6 ὑπὸ μᾶ κείμενοι ἐπιφανεία A² || 8 ὁμοιοταχῶς M | μὲν om A² | γάρ om A¹ || 10 κ. κινεῖνται A² || 11 οἱ om A¹ | τῶν — κειμένων A || 12, 3 Ὀμ. — ποιήματος ἀρχή om A¹, habet A² || 12 τὰ ἐπιχειρήματα καὶ λ. A² | λαμπρῶς M | ἢ προσεχῶς M || 12, 3 τοῦ π. ἀρχή A², ἀρχή τοῦ π. M || 13 ὅη A || 15 καὶ ἄλλυδις pro lemmate A, ἄλλοι ἐόντες M: conlunxi || 16 φασὶ om M || 17, 8 Ἀράτῳ δὲ περὶ τῶν φ. — ἄ. ἔστιν ὁ λόγος A || 24 οἱ om M | εἶναι om M | ὀξύτερον post οὐρ. A || 25 σκοπήσαι M, evanidum in A | τ. πρώτον πέρατος A

καθ' ἐκάστην ἡμέραν. ὁ δὲ νοούμενος ἄξων οὐδὲ κατ' ὀλίγον
κινεῖται, μένει δὲ ἀσάλευτος ἔχων τὴν γῆν μέσσην καὶ ἰσόρροπον.
περὶ δὲ τὸν ἄξωνα ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ δίνης ὁ οὐρανὸς κινεῖται.
τῶν δὲ περὶ τὸν οὐρανὸν οἱ περὶ τῷ ἄξωνι περατοποιοῦντες
5 πόλοι δύο, ὁ μὲν εἰς ἀφανῆς διὰ παντὸς ὑπὸ τῆς γῆς, (ὁ) κα-
λούμενος νότιος, ὁ δὲ ἀειφανής, ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα διὰ παντὸς
ὁρώμενος, ὁ καλούμενος βόρειος. ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ βορείου
πόλου Ἄρχτοι κατεστηριγμένοι τὴν ἴσην πορείαν ποιοῦνται.

20. οὐρανῶι ἔλκονται: τί ἐστιν οὐρανός; ὁ περιέχων p. 332, 12
10 τὰ ἄλλα πάντα πλὴν αὐτοῦ.

τί ἐστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα διὰ τῶν πό- p. 316, 7 sq.
331, 4
λων ἐπιζευγνυμένη, μέσση μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο
πόλους πέρατα. καὶ περὶ ταύτην μένουσα(ν) ἡ σφαῖρα στρέφεται.

22. ἄξων αἰὲν ἄρηρεν: τὸν ἄξωνα συμβέβηκε νοεῖσθαι
15 εὐθειάν τινα καὶ ἀσάλευτον γραμμὴν ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου
μέχρι τοῦ νοτίου καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς, ἥι συμβέ-
βηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου, τῇ ἰδίᾳ φύσει, καθ' ἣν ἀμετα-
κίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτος αὐτὴν περιέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ
20 πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξωνος ἐξ ἑκα-
τέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι ταῦτα καλοῦνται.

ἀτάλαντον ἀπάντη: διήκων γὰρ διὰ παντὸς τοῦ οὐρα-
νοῦ εἰκότως τὴν γῆν αὐτοῦ οὖσαν κέντρον περιέχει καὶ διαπεῖρει
αὐτήν. μέσση οὖν τὴν γῆν διαπεῖρει. τὰ πλευρὰ τοίνυν τὰ παρ'
ἐκότερα τοῦ ἄξωνος (ἴσα). § ἴσην αὐτὴν ἔχει καὶ ὑπ' αὐτοῦ τα-
25 λαντευομένην· ἴσην γὰρ αὐτὴν ἐξ ἑκατέρου μέρους ποιεῖ αὐτὸς
μέσος ὢν καὶ εἰς δύο αὐτὴν διαιρῶν.

ἀτάλαντον ἀπάντη: ἴσην καὶ ὁμοίαν· καὶ αὕτη γὰρ σφαι-
ροειδῆς καὶ ὁ οὐρανός. Ἡσιόδος (Theog 124, 5)·

30 γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγέλνατο ἴσον ἑαυτῇ
οὐρανὸν ἀστερόεντα.

§ ἡ ἀτάλαντον ἴσην κατὰ διάστημα ὡς πρὸς τὰ δύο ἱμι-

1 ἡμέραν om A || 2—8 μένει δὲ — ποιοῦνται om A || 3 κινεῖται ὁ οὐρ.

A || 10, 1 αὐτοῦ τί (inserto δέ) ἐστιν coniuncta M || 13 πόλλους A | ταῦτα
A || 14 ἄρηρεν om A || 14—16 τ. ἄ. συνμάτον γραμμὴν ἄ. τ. β. π. μ. τ. νοτίου
διὰ μ. A || 16 ἣν libri || 18 καὶ om A | περιέχων A || 20 ταῦτα om A || 22 αὐτοῦ
οὖσαν om A || 23 δὲ τ. A | post διαπεῖρει add M ὥσπερ: om A | τοῦ παρ'
A || 24 post ἄξ. τῆς γῆς A || 26 ὢν scripsi: ὡν AMald | τέμνει (pro διαι-
ρῶν) A, -ων Ald || 28 ἡσιόδος M || 31 τὴν ἱ. A | τὸ δ. A

σφαίρια· ὅσον γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ αὐτὴν τὸ ὕψος [ἡμισφαιρίου], τοσοῦτον ἐπὶ τὸ ὑπὸ γῆν μῆκος ἄλλο [ἡμισφαίριον]· αὕτη γὰρ ἐν μέσῳ τῶν δύο ἡμισφαιρίων κεῖται.

23. οὐρανὸν — ἀγινεῖ: πολλὴ καὶ διάφορος ἐνταῦθα ζη-
τησις περὶ τὴν γραφὴν ἐγένετο τοῖς μαθηματικοῖς καὶ γραμμα- 5
τικοῖς· οἱ μὲν γὰρ γραμματικοὶ ἀγνοήσαντες εἶπον 'περιάγει οὖν
ὁ οὐρανὸς τὸν ἄξονα'. ἔστι δὲ τοῦτο τῶν ἀτοπωτάτων· εἰ γὰρ
ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδώκαμεν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀράτου ἀντικρὺς
εἰπόντος 'ἀλλὰ μάλ' αὕτως ἄξων αἰὲν ἄρρηε' (τ. 21, 2), πῶς
οὗτοι περιάγεσθαι αὐτόν φασιν; ἀλλ' οἱ μὲν μαθηματικοὶ τὸ 10
αὐτόν δασύνουσι, ἢν' ἢ 'ἑαυτόν', ὁ δὲ λόγος 'περὶ δὲ τὸν
ἄξονα ἄγει καὶ στρέφει ὁ οὐρανὸς ἑαυτόν', δύναται δὲ καὶ οὐ-
τως ψιλουμένον τοῦ αὐτόν, ἢν' ἢ ὡς πρὸς τὰ προειρημένα
'περὶ δὲ τὸν ἄξονα αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα ὁ οὐρανὸς ἀγινεῖ καὶ
περιφέρει'.

15

ἄλλως. αὐτόν: περιάγει, ((φησὶν)), ὁ ἄξων τὸν οὐρανόν.
οὐχ οὕτω δὲ ἔχει· ὁ γὰρ οὐρανὸς ἀφ' ἑαυτοῦ στρέφεται. ὥσπερ
δὲ λέγομεν, ὅτι ὁ χρόνος πάντα φέρει καὶ τοὺς ὁδοιπόρους ἢ
ὁδός (ex gr Callim epigr 28), οὕτως ὁ ἄξων τὸν οὐρανὸν φέρει.

24. καὶ μιν πειραίνουσιν —: ἀντὶ τοῦ περατοῦσιν· τὰ 20
γὰρ τοῦ ἄξονος πέρατα (οἱ) δύο εἰσι πόλοι, οὓς καὶ αὐτὸς
ἐπάγει. § τοῦ δὲ ἄξονος τὰ πέρατα πόλοι εἰσὶν εἰρημένοι·
περὶ γὰρ αὐτοὺς πολεῖται ὁ οὐρανὸς καὶ στρέφεται. γραμμὴ δὲ
ἔστιν εὐθεῖα ἢ ἀπὸ σημείου ἀρξάμενη, ὡς τὸ ὑποκείμενον· ἀπὸ
γὰρ τινος ἀρχῆς ἐποιήσαμεν τὴν γραμμὴν καὶ εἰς τι τέλος ἐλήξα- 25
μεν. ἢ δὲ εὐθεῖα γραμμὴ τοῦ ἄξονος τοὺς δύο πόλους ἔχει τοὺς
ἀπὸ σημείου εἰς σημείον.

25. ἀλλ' ὁ μὲν οὐχ ἐπιλοπτος: οὐχ ἐσαφήνισε, ποῖον
λέγει, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπιφερομένου ἐσήμανε τὸ ποῖον λέγει, δη-
λονότι τὸν νότιον. § ζητητέον δέ, τί δήποτε τὴν ἀρχὴν ἐθέλων 30

1 ὑπὲρ Ald 5: περὶ AM | αὐτόν A || 4 περὶ δ' οὐρανός AAld || 5
τοῖς om M || 6 γὰρ om A | οὖν om MAld || 10 αὐτοὶ π. libri || 11 τὸ ante ε. M ||
11—13 περὶ δὲ — προειρημένα om A || 14 ὡς τὸ προειρημένον post ἀγινεῖ
add M || 16 lemma om A, ἄλλως om Ald || 16, 7 mutat Ald || 20 περατοῦσι M ||
21 supplevi || 23 γ. αὐτόν ὁ οὐρ. στρέφει A || 24 σημασίας A | ἔστι post
ὡς A || 24—27 figuram adscripserat in ima pagina (Vitruv p. 214, 4. 215, 7.
110, 21 R.) || 25 τινὸς ἀρχὴν ἐποιήσαμεν τὴν ἀρχὴν γραμμὴν A, τινὸς ἀρχῆς
ποιήσαμενοι τὴν ἀρχὴν τῆς γραμμῆς Ald || 26 δὲ A: μὲν M, οὖν Ald || 28
ὁποῖον A || 29 ἐδήλωσε A

ποιήσασθαι πρῶτον τοῦ νοτίου ἐμνήσθη. καὶ φαμεν, ὅτι ἡμελλε διατρέψαι ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ. καὶ διὰ τοῦτο τὸν νότιον προέταξε τοῦ βορείου.

26. ὑπόθεεν ὠκεανοιο: ἀντὶ τοῦ ὠκεανοῦ. ὑψηλότερος γάρ ἐστι καὶ ἀειφανής, οὐδέποτε δυόμενος. καὶ Ὅμηρος περὶ τῆς Ἄρκτου, ἣ ἐστὶν ἐν τούτῳ, 'οἷον δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοιο' (Π ΧVΙΙΙ 489. Od V 275): μόνη γὰρ οὐ δύεται τῶν ἄλλων δυομένων (ἢ δλων) ἢ ἀπὸ μέρους τινός, ὡς ὁ Κηφεύς ἀπὸ ἄκρας κεφαλῆς (Aratus v. 650).

10 ἄλλως: ὠκεανὸν λέγει ὁ Ἄρατος τὸν ὀρίζοντα ποιητικῶς. ἐστὶ δὲ ὁ ὀρίζων, μεθ' ὃν οὐδὲν ἔτι ἐστίν, ἐπειδὴ ἡ ἐκτὸς θάλασσα καὶ μεγάλη ὠκεανὸς καλεῖται, παρόσον ὠκέως ρεῖ· κύλῳ μὲν γὰρ τὴν καθ' ἡμᾶς περικείται οἰκουμένην, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ εἰς αὐτὸν αἶ τε δύσεις καὶ ἀνατολαὶ γίνονται, καθάπερ καὶ 15 Ὅμηρος πολλαχοῦ εἴρηκεν. παρηκολούθηκε δὲ αὐτῷ εἰπόντι ὠκεανὸν τὸν ὀρίζοντα· δημιουργῶι γὰρ τῷ Ἡφαίστῳ χρησάμενος τῆς Ἀχιλλέως ἀσπίδος ταύτην ὑπέθετο κόσμον μίμημα, ὅπου δὴ τελευταῖον τὸν ὠκεανὸν ἐποίησεν (Π ΧVΙΙΙ 607). ὁ δὲ Ἡρόδοτος οὐ παραδέχεται τὸν ὠκεανόν, τὸ σύμπαν λέγων τι 20 πλάσμα εἶναι ποιητικόν, Ἀτλαντικὸν δὲ αὐτὸ πέλαγος (λέγει) (Π 53. IV 8).

δύω δὲ μιν ἀμφὶς ἔχουσιν: τὸν βόρειον πόλον.

27. Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι: ἀντὶ τοῦ 'ἅμα τρέχουσιν'. διὰ τοῦτο γὰρ Ἀμαξαὶ ὠνομάσθησαν· διτταὶ γάρ εἰσιν, ὧν τὴν 25 μὲν μεῖζονα Ναύπλιος εὔρε, τὴν δὲ ἐλάττονα Θαλῆς ὁ σοφός. § λέγει δὲ τὴν ἐλάττονα κυνὸς εἰκόνα εἶναι, ἥτις ἦν Καλλιστοῦς, ὅτε

1 νότου A | ἔμελλε AAld | 3 sequitur schol alterum ad v. 19 hic repetitum, cf p. 340, 5 sqq. | 4 ὑψ. ἐκ βορέαο pro lemmate M | ἀντὶ τ. ὠκ. om AAld | 6 ἥτις ἐστὶν A | 9 κόσμον ante κεφ. A | 10 ἄλλως om A | ποιητικὸς A | 11 ἐστὶ δὲ traieci: δέ ἐστι AM; ὀρίζων μὲν γὰρ ἐστὶ Ald | ἔτι om A | ἡ om A | 12, 3 κ. δὲ τὴν Ald | 13 δὲ om M | 14 αἱ τὰς δ. A | καθάπερ καὶ om A | 16 ὠκεανὸν Ald: om AM | 17 ταύτην scripsi: ἦν M; τὴν τοῦ Ἀχ. ἀσπίδα ἦν A, τὴν τοῦ Ἀχ. ἀσπίδα ποιεῖ ἦν Ald | 18 ὅπου δὴ om A | 19, 20 δὲ λέγει πλ. AAld | 20 καλεῖ add post πέλ. Ald | 22 δύο A | ἔχουσιν cf ed | δηλονότι post π. A | 23 περὶ τὸν βόρειον πόλον Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσιν ante ἀντὶ post lemma A | 24 γὰρ τοῦτο A | 25 πρώτῃν (pro μεῖζ.) A | τὴν δὲ δευτέραν τὴν ἐλάττονα A | θαλάσσης ὁ σ. A | 26 λέγει scil aut is quem exscribo aut certus quidam scriptor, cuius nomen excidit (possis de 'Hesiodi' Astronomia [fr 15] cogitare, cf alterum ad v. 27 scholium p. 344, 10 sqq.) | εἰκόνα κυνὸς A | ὅτι post K. A, ἥτις Ald, om M

συγκυνηγὸς ἦν τῇ Ἀρτέμιδι, ἀποθανούσης δὲ αὐτῆς ἀπέθανεν.
§ τὸ δὲ ὄνομα (36) ἔχει διὰ τὸ οὐρὰν κυνὸς ἔχειν.

ἅμα τροχόωσιν: ἀλλήλαις ἐπιφέρονται.

τὸ δὲ καλέονται Ἀμαξαι: καὶ γὰρ ἐπιεικῶς ἐν ταῖς
ὁδοῖς ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις αἱ ἅμαξαι ἴσως τάχει τῶν βοῶν 5
χρωμένων ἐν τῇ πορείᾳ. διαγράφεται δὲ ἐν ἑκατέρᾳ πλιν-
θίον τι καὶ ὁ ἔνυμνος, οἱ μὲν τέσσαρες ἐν τῷ σώματι πλινθίον,
ἔνυμνος δὲ ἡ οὐρά. Ὅμηρος Ἄρκτον κυρίως, Ἀμαξαν δὲ κατ'
ἐπίκλησιν (II XVIII 487. Od V 273).

Περὶ Ἄρκτων. τὴν μίαν τούτων τὴν μεγάλην, ἦν μετ' 10
Cat p. 181 b sq. ὀλλίγον ὀνομάζει Ἑλλήκην (37), Ἡσίοδος φησι (fr 15) Λυκάωνος θυ-
γατέρα εἶναι καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλέσθαι μετὰ Ἀρτέ-
μιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι,
φθαρθεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι ἐν τοῖς πρότερον κλέπτουσαν
τῇ Ἀρτέμιδι τὸ σύμπτωμα. ἤδη δὲ ἐπίτοκον οὖσαν ὀφθῆναι 15
ὑπ' αὐτῆς λουομένην. ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριώ-
σαι αὐτήν. καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν τὸν κληθέντα Ἀρκάδα.
οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παρα-
δοθῆναι Λυκάωνι μετὰ τοῦ βρέφους. μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι
εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λυκαῖον, ὃ ἐστι τοῦ Διὸς λεγόμενον ἄβατον, 20
ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ (δὲ) τοῦ ἰδίου νιού διωκομένην καὶ
αὐτὴν τῶν Ἀρκάδων ἀναιρεῖσθαι μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον
νόμον ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς
ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν. Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ σύμ-
πτωμα.

ib ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑπτὰ ἀμυδρούς, ἐφ' ἑκα-
τέρων τῶν νώτων δύο, ἐπὶ ταῖς ὠμοπλάταις α', ἐπὶ τοῖς ἔμ-

1 συναπέθανε καὶ ἡ κύων Ald || 2 scil ἡ Κυνόσουρα | κυνὸς οὐρὰν Ald ||
3 ἅματροχόωσιν M, om AAld | ἐπιφέρονται AAld || 4 lemma om M || 5 ἴσοταχει (sic)
A || 6 γὰρ M | ἑκατέρω A || 7 οἱ μὲν — πλινθίον om A || 8 Ὅμηρος M: ὁ μὲν
AAld | ἄρκτι A, ἄρκτον Ald || 10—13 habet C fabulae initium τὴν μεῖζονα
Ἄρκτον Ἡσίοδος εἶρηκε Λυκάωνος εἶναι θυγατέρα, ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ κατοι-
κοῦσαν ἐλέσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν θήραν ἐν τοῖς ὄρεσι || 10 περὶ ἄρκτων
AM (in margine): ἄρκτοι M in textu, utrumque om Ald || 11 δὲ post Ἡσίο-
δος M: om AC || 13—15 ποιεῖσθαι φθαρθεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς καὶ ἤδη μελλόν-
σαν τεκεῖν ὀφθῆναι AAld || 14 λέγουσαν M: corr Wilam, cf Cat p. 181 b 8 ||
20 λυκαῖον AMAld || 21 supplevi || 24 δὲ om A || 24, 5 σύμπτωμα AAld Cat:
πτῶμα M, ruinam interpretes lat || 27 νώτων δύο M, νώτων ζ (ἐξ Ald) δύο A
Ald; verum est ὧτων (cf Cat p. 182 b 23), at vitium iam schol in Germ AP
innotuit (Robert p. 54 adn) || 27—p. 345, 1 τοῖς — ποσὶν AAld: τοὺς — πόδας M

προσθεν ποσὶ δύο, ἐπ' ἄκρων τῆς ῥάχεως ἓνα λαμπρόν, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθίου σκέλους δύο, ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν β', ἐπὶ τῆς κέρκον τρεῖς. οἱ πάντες κδ'.

οὗ γρὴ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ τινὰς οἶσθαι ἄρκτους καὶ ἀμάξας, ἅλλα πέντε αἰτίας εὐλόγως τῆς ἀστροθεσίας τίθενται· ἥ γὰρ καθ' ὁμοίωσιν τοῦνομα τῷ ἄστρῳ, ὥσπερ ὁ Σκορπίος, ἥ κατὰ πάθος, ὡς ὁ Κῦων (δοκοῦσι γὰρ ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Κυνὸς λυττᾶν οἱ χειρσαῖοι κύνες ὡς ἐπὶ πλείστον), ἥ μυθικῶς, ὡς ἡ μεταβληθεῖσα Καλλιπιδὴ εἰς ἄρκτον, ἥ κατὰ τιμὴν, ὡς οἱ Διόσκουροι οἱ Δίδυμοι, ἥ διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ζωιδίων. αἱ τοίνυν Ἄρκτοι Ἀμαξαὶ μὲν καθ' ὁμοιότητα, Ἄρκτοι δὲ μυθικῶς.

τὸ δὲ καλέονται Ἀμαξαι: διὰ τοῦτο (φησὶ), διὰ τὸ τρέχειν ὡς ἄμαξαι, ταύτην τὴν ὀνομασίαν ἔσχον, ἥ διὰ τὸ ἔχειν σχῆμα ἀμάξης τῶν τεσσάρων ἀστέρων ἀντὶ τροχῶν παραλαβανομένων, τῶν δὲ τριῶν τῆς οὐρᾶς ἀντὶ θυμοῦ.

ἄλλως: Ἀμαξαι διὰ τὸ ἅμα ἐν τῷ ἄξονι καὶ τῇ τούτου ἀρχῇ εἶναι, ἥ ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν δύο εἴληφεν· κυρίως γὰρ ἡ Ἑλίκη Ἀμαξα λέγεται· οἱ γὰρ ἐπὶ αὐτῆς ἀστέρες ἀμάξης τύπον ἔχουσιν, (ὧν) οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ πλινθίου τέσσαρες (πλινθίον δὲ λέγεται παρὰ τοῖς γεωμέτραις πᾶν τετράγωνον) (τοὺς τροχοὺς), οἱ δὲ τρεῖς ἐπὶ μήκος τὸν θυμὸν πληροῦσιν. δεῖξομεν δὲ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἐπὶ τῶν δύο λεγόμενον (Od VIII 229) 'δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἰστώϊ· τὸ γὰρ ἀκοντίζειν ἴδιον μόνον ἐπὶ δόρατος, ὃ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰστοῦ αὐτὸ ἔθνηκεν.

28. αἶ δ' ἦτοι κεφαλᾶς: ἐπὶ τὰς ἀλλήλων ἰξίας τὰς κεφαλὰς ἔχουσι τετραμμένας, οὐκ ἐπὶ τὰς αὐτῶν, ὡς Ἀρίσταρ-

1 ἄκρων AAld: ἄκρον M | δὲ om AAld || 3 τρεῖς om AAld || 4—11 brevius Par δεῖ γινώσκειν, ὡς κατὰ πέντε αἰτίας ἡ ἀστροθεσία γέγονεν, ἡ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ ὁ Σκορπίος, ἡ κατὰ πάθος, ὡς ὁ Κῦων, ἡ μυθικῶς, ὡς — τιμὴν et cetera usque ad ζωιδίων, quae non enotabo, vide ad l. 10 || 5 ἄς post αἰτίας M: om AAld | εὐλόγως AAld: om M | τίθ. τῆς ἀστρ. AAld || 8 ὡς ἐπὶ πλ. om AAld | πλείστον S: πλήθους M || 10 οἱ Par: om MAld | δίδοιμοι Par || 11 ζωιδίων AMAld ut semper || 13 Ἀμαξαι om AAld || 14 ἄμαξαι superscripto ἡ ἅμα A | ἔχουσιν AAld || 17 ἄλλως om A || 20 αὐτῆς om AAld | τόπον A || 22 μήκος AAld: μήκους M || 23 δεῖξομεν A | τὸ ἐφ' ἐνὸς λεγόμενον καὶ ἐπὶ τῶν δύο ληφθὲν Ald || 24 ἀκόντιζεν AAld || 25 ε. τοῦ δ. Ald | καὶ MAld: β A || 27 δὴ τοι AAld | ἀλλήλων superscripto τῶν ἀγχίικλων A, cf ad p. 346, 3

χος ὁ γραμματικὸς ὠιήθη (cf Aratea p. 201) τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδίαν ἱξὼν ἀποστρέφασθαι παρὰ τὸ φαινόμενον· ὁρῶσι γὰρ εἰς τοῦμπροσθεν καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλήλαις ἀντεστραμμέναι. ἡ δὲ ἱξὺς λέγεται καὶ ἄκνησις, ἣν οὐκ ἔστι ξύσαι οὐδὲ ραΐδιον κῆσαι.

5

30. ἔμπαλιν· χωρὶς, εἰς τοῦπίσω. ὃ καὶ ἐπιφέρει λέγων εἰς ὧμους τετραμμέναι (30).

30, 1. εἰ ἔτεδὸν δῆ, Κρήτηθεν κείναι γε· ὁ Ἄρατος τὸ πολίημα τὸ ἑαυτοῦ (ἐν) τοῖς ποιητικοῖς μᾶλλον εἶναι θελήσας, ἀλλ' οὐκ ἰσχυρὸν φυσικώτατον, ὅπερ ἴδιον ποιητοῦ, τοῦτο μεταχειρίζεται, λέγων δῆ τὸν μῦθον, κατὰ καιρὸν μέντοι, οὐκ ἀπιθανῶς· καὶ ὡς μὲν ποιητὴς παραιοῦται, ὡς δὲ περὶ φυσικῶν διαλεγόμενος οὐ πάνυ τῷ μύθῳ συντρέχειν δοκεῖ. ἐπήγαγε γοῦν τὸ εἰ ἔτεδὸν δῆ, ὅπερ ἔστι δισταγμοῦ, ἥτοι τοῦ ἀμφιβάλλοντος. ὁ δὲ μῦθος βούλεται ταύτας ἀνατετραφηκέναι τὸν Δία ἐν Κρήτῃ, ὅτε τὴν πυρρίχην, ἣ ἔστιν ἑνοπλίος ὄρησις, γενέσθαι λέγεται, ἣν ὀρχούμενοι οἱ Κορύβαντες ἐπὶ ὅλον ἐνιαυτὸν τὸν Δία ἔθρεψαν, λαθόντες τὸν Κρόνον.

33. Δίκτωι· ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης πλησίον τῆς Ἰδης τοῦ Κρητικοῦ ὄρους, ἐνθα ἔστιν Ἀλσειοῦ Διὸς τέμενος. (ἐκλήθη δὲ οὗτος) παρὰ τὸ περικείμενον ἄλσος.

σχεδὸν Ἰδαίοιο· τινὲς γράφουσι σχεδὸν Αἰγαίοιο παρ' Ἡσιόδου (Theog 484) λαβόντες, φάσκοντες τραφῆναι τὸν Δία Ἀιγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι. εἰ δὲ μηδὲν ἔστιν ὄρος ἐν Κρήτῃ Αἰγαίον, ἄμεινον διαστέλλειν τῇ ἀναγνώσει ὁ μιν — ὅτε αὐτόν — κουρίζοντα Δίκτωι ἐν εὐώδει

2 ἐπιστρέφασθαι AAld | περὶ A || 3 τὸ ἔμπροσθεν A | ἀγχίλαις superscripto ἢ ἀλλήλαις A, πρὸς ἑαυτὰς Ald | ἀντεστραμμέναι scripsi (Aratea 1 c): ἀνατετραμμέναι AMald || 4 ἔξεστι AAld | ραΐδιον scripsi: ῥαῖον AM Ald || 6, 7 schol om AAld || 8 ἐκεῖναι γε M, om AAld || 9 θελήσας εἶναι A Ald | τὸ ἑαυτοῦ πολίημα καὶ ποιητικόν πως θελ. εἶναι ἀλλ' — 10 φυσικὸν Ald || 10 ἔστι post ἴδιον Ald || 10, 1 ἴδ. τοῦτο τῆς τοῦ ποιητοῦ μεταχειρίσεως λέγων A, ἴδ. ε. ποιητοῦ τὸν μῦθον λέγων κατὰ καιρὸν καὶ οὐκ ἀπιθανῶς μεταχειρίζεται καὶ ὡς μὲν Ald || 11 λέγων M, cf Ald | μέντοι om A || 13 γ' οὐν M, οὐν AAld || 14 δισταγμοῦ ἥτοι om M || 15 τὸν Δία M, evanidum in A, om Ald || 16 ἑνοπλῖος AAld || 16, 7 γενέσθαι λέγεται om M || 18 λανθάνοντες Ald || 19 Δίκτον post lemma AAld || 20 scripsi: ἄλυσιον AMald || 21 scripsi: περὶ τὸ περικ. AM, παρὰ τὸ παρακ. Ald || 21 ἢ ἄλσος superscriptit ad ἄλσος A, om M, perfecit corruptelam Ald παρ. ἐκεῖ ὄρος ἄλσος || 22 Ἰδαίοιο om AAld | αἰγαίοιο M || 24 ἐν αἰγαίῳ ὄρει AAld

καὶ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς (ἄρχεσθαι) ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο ἄνθρω-
 5 ἐγκατέθεντο (34) καὶ νοεῖν, ὅτι ἐγεννήθη μὲν ἐν τῇ Δίκτῃ,
 μετεκομίσθη δὲ ἐπὶ τὸ ἄντρον τῆς Ἰδῆς. Ζηνόδοτος δὲ ὁ Μαλ-
 λώτης (Aratea p. 163) δίκτον ἤκουσε τὸ καλούμενον δίκταμνον,
 15 καὶ διὰ τοῦτο καὶ εὐώδες τοῦτο εἰρησθαι. § δοκεῖ δὲ πρὸς εὐτο-
 κίαν συμβάλλεσθαι αὐτό. ὦι καὶ τὴν Εἰλείθυιαν στέφουσι, καὶ
 που ἐπ' αὐτῆς Εὐφορίων (fr 79 Mein) 'στεψαμένη θαλεροῖσι
 συνήντετο δικάμοισι'. § καὶ ταῖς αἰξὶ δὲ προσφιλῆς ἡ βοτάνη·
 20 βέλει γὰρ τρωθεῖσαι καὶ ὀρύττουσαι αὐτὴν ἀποβάλλονται τὸ
 βέλος. § Κούρητες καὶ Κορύβαντες καὶ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι οἱ αὐ-
 τοὶ εἰσι, περὶ ὧν καὶ Ἀπολλώνιος (Arg I 1129 sqq.).

Apollodorus
 Atheniensis
 (schol Eurip
 Hipp 78)

Alexander
 Myndius (Plut
 De soll anim
 c. 20, Ael V H
 I c. 10, schol
 Verg Aen XII
 412; cf Aratea
 p. 264)

Ἰδαίοιο: ζητοῦσι δέ, τίνος χάριν τὸ Δίκτον εἶναι φησι
 πλησίον τοῦ Ἰδαίου ὄρους (ἔστι γὰρ πολὺ τὸ διάστημα), ἀλλ'
 15 ἔαν στίξωμεν εἰς τὸ εὐώδει, οὐδὲν ζητηθήσεται. καὶ τὸ ὄρ(ε)ος
 σχεδὸν Ἰδαίοιο συναπτέον εἰς τὸ ἄντρον ἐν ὧι κατέθεντο.

ἔδει δὲ εἰπεῖν 'Δίκτῃ', ἀλλ' οἱ ποιηταὶ εἰώθασιν τὰ γένη
 ἐναλλάσσειν. ὥς χώρα χωρὸς ὠνὴ ἄνος, οὕτως οὖν Δίκτῃ Δίκ-
 20 τος. κατὰ τροπὴν οὖν τοῦ σ̄ εἰς δ̄ γίνεται. λέγεται δὲ καὶ
 οὕτως παρὰ τὸ ἐκέισε τὸν Δία τεχθῆναι.

εὐώδει δὲ διὰ τὴν ἐκέισε λεγομένην φύεσθαι βοτάνην τὴν
 δίκταμνον καλούμενην.

(περὶ Δίκτου. Δίκτῃ ἦν, καὶ εἶπεν αὐτὸ Δίκτος· ἔθος
 γὰρ παρεναλ(λ)άσσειν τὰ γένη, ὥς παρ' Ὀμήρῳ χολὴ χόλος.
 οὕτως δὲ ὀνομάζεται διὰ τὸ δίκταμ(ν)ον γίνεσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ
 25 ὄρει. προσφιλῆς δὲ αὐτῇ ἡ βοτάνη ταῖς αἰξίν· βέλει γὰρ τρω-
 θεῖσαι καὶ ὀρύττουσαι αὐτὴν ἀποβάλλονται τὸ βέλος Par).

35. Δικταῖοι Κούρητες: οἱ Κούρητες ἐκάλουν τὴν μὲν

1 εἶτα (omisso καὶ) ἀφ' AAld || 2 καὶ δὴ νοητέον ὅτι AAld || 3, 4 ὁ μα-
 κεδὼν A § 5 καὶ ante διὰ om M || 6 αὐτῷ A | ὦι om A; συμβ. διὸ καὶ τ. Εἰλ.
 τούτῳ Ald || 7 φησὶν post Εὐφ. AAld || 8 δὴ AAld | ἡ βάτος A || 9 καὶ om
 Ald, dein ὀρύττουσιν αὐτὴν καὶ | αὐταὶ M | ἀποβάλλουσι AAld || 10 κούρη-
 20 τες δὲ κ. AAld | κορυβάντιοι A || 11 ἀπόλλ AM, om περὶ — Ἀπ. et sequentia
 usque ad 15 immutat Ald || 12 lemma om A | δέ τινες τίνος A | τὸ δίκτον
 εἶναι φησι A: τὴν δίκτην φασὶν εἶναι M || 13 ὄρους A | γ. καταπολὺν A ||
 14 πλησίον (post ὄρ.) A || 15 ἄνθρω Ald | ἐν ὧι κατέθεντο om Ald || 18 οὖν
 om A | γίνεται om MAld | κατὰ — γίνεται non intellego | καὶ om Ald, λέ-
 20 γεται δὲ καὶ οὕτως om M || 19 παρὰ AM: περὶ Ald | τὸν Δία ἐκέισε A ||
 20 ἐ. φνομένην β. A || 20, 1 τὴν καλ. δίκταμνον A

μικρὰν Κυνόσουραν διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, τὴν δὲ ἑτέραν Ἑλίκην διὰ τὸ ἐλίσσεσθαι καὶ ἐλικώδη πως τὴν οὐρὰν ἔχειν καὶ διὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ οὐρανοῦ. § κατ' ἐξοχὴν ὠνομάσθη πάντων, ὡς ὁ λέων θῆρ κατ' ἐξοχὴν πάντων.

37. τὴν δ' ἑτέραν Ἑλίκην: τὴν μείζονα Ἄρκτον Ἑλίκην 5 παρὰ τὰς ἑλικὰς καὶ συστροφὰς αὐτῆς· μείζους γὰρ ἔχει τὰς περιφορὰς τῆς Κυνοσοῦρας, ἅτε καὶ μείζων οὔσα κατὰ τὸ μέγεθος· ἡ μὲν γὰρ Κυνόσουρα περὶ τὸν πόλον ἐστίν, ἡ δὲ περὶ τὸν ὅλον βόρειον κύκλον. τινὲς δὲ λέγουσιν καὶ ἐλικώπας ἐνταῦθα τοῖς Ἑλληνας ὀνομασθῆναι, ὅτι πρὸς τὴν Ἑλίκην ἔχουσι 10 τοὺς ὥπας πλέοντες, ποῦ δέον τὰς ναῦς ἀγαγεῖν.

39. τῇ δ' ἄρα Φολίνικες: τῇ Κυνοσοῦραι τῇ μικρᾷ· βραχεῖα γὰρ οὔσα ἐν τῷ αὐτῷ στρέφεται καὶ ἐστι μᾶλλον τῆς Ἑλίκης εὐσύνοπτος, οὗ τῇ λαμπηδόνη (ἀμυδρὰ γάρ), ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ αὐτῷ στρέφεσθαι· ἡ γὰρ ἑτέρα ἐν τῇ περιφορᾷ μείζων 15 κυκλουμένη οὐκ ἐστὶν εὐσύνοπτος διὰ τὸ πολυφερές. § πεπιστευται δέ, ὡς ἀκριβέστεροι Φολίνικες τὰ ναυτικά καὶ ἐμπειρότεροι τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν ἐλάσσω βλέποντες· ὁ γὰρ εὐρετῆς αὐτῆς Θαλῆς εἰς Φολίνικας ἀνάγει τὸ γένος. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐν ἀγνωσίᾳ τῆς μικρᾶς ὄντες πρὸς τὴν Ἑλίκην ὀρῶντες ὡς 20 μείζονα διέπλεον καὶ πλέουσιν. ὅθεν αὐτοὺς Ὅμηρος ἑλικώπες Ἀχαιοί (Π I 389 al), ὡς εἰς αὐτὴν τοὺς ὥπας ἀνατείνοντες. οἱ δὲ λέγοντες ((εὐοφθάλμ)ου((ς)) τοὺς ἐλικώπας ἀμαρτάνουσιν· παρθένων γὰρ τὸ ἐπίθετον (Π I 98).

41. πολλὴ φαινομένη: οὐ τῷ μεγέθει, ἀλλὰ τῇ λαμ- 25 πηδόνη. § τὸ δὲ πρῶτης ἀπὸ νυκτός ἀπὸ ἐσπέρας φησὶν·

3 ἐξοχὴν πάντων ὦν. AAld | 4 πάντων om AAld | ὠνομάσθη post ἐξοχὴν add A, ἐξ. εἴρηται Ald | 9 ὅτι post λέγ. add AM: omisi | 10 τὴν μὲν οὖν Ἑλίκην τεκμήριον οἱ Ἕλληνες ἔχουσι πλέοντες ὅπου χρὴ τὰς ναῦς ἀγαγεῖν ἢ γον στρέφειν Ald | 11 τοῦ δέοντος τὰς A | ἀγειν A | 13 γὰρ om

A | 13,4 τῆς Ἑλίκης om M | 14 ἀμυδρον A | 14,5 τὸ ἐν ταυτῷ A | 17 οἱ Φ. A; οἱ οὖν Φ. ὡς ἀκρ. τὰ ν. κ. ἐμπ. τ. Ἐ. θαρροῦντες παρὰ τὴν ἐλάσσω βλέπονται καὶ ἅμα ὁ εὐρ. αὐτῆς Θ. κτλ. post πολυφερές Ald | 17 εἰσι post ἐμπ. A | 18 παρὰ τ. AAld | 21 μ. διαπλέουσιν ὅθεν omissis mediis AAld | ὁ Ὅμ. AAld | 21,2 ἐλικώπας καλεῖ ὡς AAld | 22 ἀνατείνοντας AAld | 23 λέγουσιν A | post ἐλικώπας A ὅτινες καὶ ἀμ. | οἱ δὲ λέγ. διὰ τὸ εὐοφθ. εἶναι τοὺς Ἕλλ. ἐλ. καλεῖσθαι ἀμαρτάνουσι Ald | 26 φησὶν om M

Cratetis Home-
rica (schol II
Lips III 190
p. 169 B. Ara-
tea p. 167 sqq.)
cf Hyg II 2
p 33, 6—16

εὐθέως γὰρ δύντος ἡλίου φαίνεται· ἔστι μὲν γὰρ δι' ὅλου, ἀλλὰ μεθ' ἡμέραν ὑπὸ τοῦ ἡλίου κρύπτεται.

42. ἡ δ' ἐτέρη ὀλίγη μέν· ἡ δὲ Κυνόσουρα τῷ φωτὶ μὲν ὀλίγη (ἔστι γὰρ ἀμυδροτέρα), τοῖς δὲ ναυτιλλομένοις ἐπιτηδαιο-
5 τέρα. καὶ ἐπιφέρει, ὅτι ἐλάττονι στροφῇ χρῆται καὶ περιφορᾷ. ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ στρεφομένη εὐσύνοπτός ἐστιν οὐ μεγάλην τὴν περιφορὰν ποιουμένη καὶ ἀποπλανῶσα τοῦ τόπου τὴν θᾶν, ὡς ἡ Ἑλίκη.

45. τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρας —· ἀντὶ τοῦ δι' ἀμφοτέρων
10 αὐτῶν εἰλείται ὁ Δράκων. § ἡ ὅτι διαχωρίζει τὰς ἀμφοτέρας. § πτώσις δὲ ἀντὶ πτώσεως. ἔστι δὲ τὸ τοι(ούτον) ἑλληνισμός. § τὸ δὲ ποταμοῖο ἅμα καὶ πρὸς τὸ πολυκαμπὲς τῶν ποταμίων ὑδάτων καὶ πρὸς τὸ τοῦ Δράκοντος μέγεθος. καὶ ἐν τούτῳ δὲ Ἡσιόδου ζηλωτὴς φαίνεται· ἐκεῖνος γὰρ ποταμὸν εἶκασε
15 δράκοντι εἰπὼν ('Catal' fr 65 Rz) 'καὶ τε δι' Ἐρχομενοῦ ἡπειγμένος εἰσι δράκων ὥς', οὗτος δὲ τὸνναντίον δράκοντι ποταμὸν ἀπέεικασεν. § Δράκων δὲ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀνείλε Κάδμος, καθ' ἑτέρους δὲ ὁ τὰ μῆλα φυλάσσω τῶν Ἑσπερίδων, ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος, ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς, ὁ Πύθων. Cat p. 187 b sq.

20 ἀπορρώξ· ὡς καὶ Ὅμηρος (II II 755) 'Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ', ἀπόρροια καὶ ἀπόσπασμα.

46. εἰλείται, μέγα θαῦμα· καθ' ὑπερβολὴν λαμπρὸς
ων καὶ μέγας ἀμφοτέρας διεζώκε τὰς Ἄρκτους. § φέρεται δὲ
περὶ τοῦ Δράκοντος Κρητικὸς μῦθος, ὡς ἄρα ἐπιόντος ποτὲ τοῦ
25 Κρόνου ὁ Ζεὺς εὐλαβηθεὶς ἑαυτὸν μὲν εἰς δράκοντα μετεμόρφωσε, τὰς δὲ τροφούς εἰς ἄρκτους, καὶ ἀπατήσας τὸν πατέρα

1 δύντος scripsi: δύν (τ incertum) A, δύναντος MAld | καὶ ante ἔστι A || 2 μεθ' ἡμέραν M || 3 μὲν om A | τῷ AAld: τῇ M || 4 ἅμ. γὰρ Ald || 7 ἀποπλανῶσαν AAld || 8 ἡ μ(εῖ Ald)ζων Ἑλ. AAld || 9 ante schol v. 45 οἱ Κούρητες ἐκάλουν καὶ ἐρ' ὀπισθεν A, cf p. 347, 27 || 10 ὁ Δρ. εἰλείται AAld | ἡ — ἀμφοτέρας post ἑλλ. (l. 11) Ald | τὰς om Ald || 11 τῆς ante πτ. in M evanidum: om AAld | καὶ ἔστι τὸ A, καὶ καλεῖται τὸ Ald | τοιοῦτο Ald | post ἑλλ. A ὡς καὶ — ἀπόσπασμα sine lemmate (l. 20, 1) || 12 ἅμα καὶ deesse videtur in A; παραβάλλει omisso ἅμα καὶ πρὸς et καὶ post ὕδ. Ald || 14 ἐκεῖνος AAld: οὗτος M || 15 δράκοντα A | δι' Ἐρχομενοῦ Strabo IX p. 424 (Aratea p. 271): διερχομένου M, διερχόμενος AAld || 15, 6 ἡπειγμένος MAld: -ως A, εἰλιγμένος Strabo || 16 δράκοντα Ald || 16, 7 ποτ. ὠνόμασε μᾶλλον δὲ ἀπέεικασε AAld || 17 ἐστιν om AAld || 18, 9 cf 'Orphei' mei p. 252 || 20 cf ad l. 11 | ἀπορρώξ om M | ὡς om AAld || 21 οἶον ante ἀπόρροια Ald || 23 διεζώσε Ald, διεξέδωκε A || 24 ὡς ἄρα om M || 25 μὲν αὐτὸν M

Sphaera p. 154, 4

Cat p. 187 b sq.

fort Epimenides (Aratea p. 942), cf p. 821, 18 sqq. 880, 18 sqq.

μετὰ τὸ παραλαβεῖν τὴν βασιλείαν τὸ συμβᾶν ἑαυτῷ τε καὶ ταῖς τροφαῖς τῷ ἀρχικῶι ἐνεστήριξε κύκλωι. ὡς ἂν οὖν εἰδῶς ὁ ποιητής, ὅτι μετεμορφώθη εἰς δράκοντα, εἶπε (v. 15) χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα. § τὸ δὲ περὶ τ' ἀμφὶ τε ἀντὶ τοῦ περὶ τὰς Ἀρχτους καὶ ὑπὸ τὰς Ἀρχτους κεκλασμένους. 5

47. αἶ δ' ἄρα οἱ σπειρης: αἵτινες Ἀρχτοι ἐκατέρωθεν αὐτοῦ τῆς σπείρας τὸν ὠκεανὸν φυλάττονται· μόναι γὰρ οὐ δύ-
νουσι διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν τῷ βορειοτέρῳ.

49. αὐτὰρ ὃ γ' ἄλλην μὲν νεάτηι: περὶ τῶν δύο Ἀρχτων ὁ λόγος. λέγει δέ· ὁ Δράκων ἑτέραν μὲν τῶν Ἀρχτων τῇ ἐσχά- 10
τῃ αὐτοῦ οὐρᾷ ἀποτείνεται. § γράφεται δὲ καὶ ἐπιτέλλεται·
κατὰ γὰρ τὴν οὐρὰν ἀποτετάται ὁ Δράκων. ἔστιν οὖν περὶ τὴν
κεφαλὴν τῆς Ἑλλίκης ἡ οὐρά, ὡς φησιν ἔξης (v. 50, 1). § περι-
τέμνεται (50) ἀντὶ τοῦ περιλαμβάνει τὴν Κυνόσουραν.

53. καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄχρις: ἡ σπείρα φθάνει, 15
φησὶν, ἄχρι τοῦ ὀπισθίου.

54. ἐκ δ' αὐτῆς παλίνορσος: ἡ σπείρα, φησὶν, ἐξ ὑπο-
στροφῆς ἀναστρέφει. ὅπερ δὲ ὁ ποιητής ἐπὶ τοῦ φοβουμένου
τὸν δράκοντα εἶπεν (II III 33) 'ὡς δ' ὅτε τις — δράκοντα ἰδὼν —',
τοῦτο οὖν ὁ Ἄρατος ἐπὶ τοῦ Δράκοντος αὐτοῦ αἰνίσσεται καὶ 20
'τῇ μὲν οὐρᾷ' φησὶ 'περιλαμβάνει τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλλίκης,
τῇ δὲ σπείραι οὐ πάσῃ περιλαμβάνει τὴν Κυνόσουραν, ἀλλ'
ἄχρι τῶν ὀπισθίων ποδῶν, εἰτα αὐθις ὡς εἰς ἀνατολὴν νεύσας
πάλιν ἀποκλίνει εἰς δύοσιν καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχει ὑπὸ τὸν πόδα
τοῦ Ἐν γούνασιν.' 25

οὐ μὲν ἐκείνηι: τῇ σπείραι.

55. οἷόν θ' οὐδ' οἶος: ἐξ ἐνὸς μέρους οὐδὲ εἰς, ἀλλὰ
πολλοὶ εἰσιν ἐπικείμενοι τῇ τοῦ Δράκοντος κεφαλῇ φαιδροὶ
ἀστέρες, ε'.

2 τοῖς M | 4 περὶ τε A | 6 ἐκ δ' ἄρα Ald | αἵτινες ἄρχτοι post σπείρας
(1.7) M | ἐκατέρωθεν A || 8 βορειοτέρῳ ΔAld: βορέϊ' (sic) M | 9 μὲν νεάτηι
om ΔAld || 10 ἑτέρα M, θατέρα Ald | 11 αὐτοῦ ΔMAld | γρ. δὲ κ. ἐπι-
τείνεται ἢ ἀποτείνεται Ald quae cetera commutavit || 15 τὸ δὲ ποδὸς
ἄχρις ὅτι ΔAld || 16 φησὶν om M | 17 αὐθις A | φησὶν om M || 18 ἀντι-
στρέφει ΔAld | φοβουμένου superscripto γραφομένου A | 19 παλίνορσος
ἀπέστη add post ἰδὼν Ald || 20 οὖν om ΔAld | αὐτοῦ scripsit: τοιοῦτον ΔM,
φησὶ. τοιοῦτον Ald | δέ τι ante αἰν. Ald | αἰνίσσεται om M | καὶ om M, ὅτι
pro καὶ Ald || 21 φησὶ om MAld || 22 σπείρα A | τῇ κυνοσοῦρα A | ἄλλ' om
ΔAld || 24 πᾶσιν ἀποκλ. ΔAld | δύοσιν A | τοὺς πόδας ΔAld || 25 ἐν γούνασιν
A || 26 ἡγουν ante τῇ Ald || 29 ἄ. πέντε γάρ Ald

58. λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη: λαν διδασκαλικῶς· ἡ δὲ κεφαλή αὐτοῦ λελόξωται καὶ οὐκ ἔστιν ἀνατεταμένη ἴση, ἀλλ' ὥσπερ ὀλίγον ἐπινεύουσα εἰς ἄκραν τὴν οὐρὰν τῆς Ἑλλης.

60. <καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ:> τό τε στόμα 5 τοῦ Δράκοντος καὶ ὁ δεξιὸς κρόταφος. § ἐπιλαμβάνονται δέ τινες καὶ λέγουσι μὴ εἶναι τὰ δεξιὰ, ἀλλὰ τὰ ἀριστερά. ἀπολογητέον δέ, ὅτι τοῦ ἀριστεροῦ κροτάφου τοῦ Δράκοντος τὸ δεξιὸν μέρος οὗτος εἶπεν.

62. μίσγονται δύσιές τε: καὶ αἱ δύσεις καὶ αἱ ἀνα- 10 τολαὶ πλησιάζουσιν ἀλλήλαις, λήγουσα μὲν ἡ ἀνατολή, ἀρχομένη δὲ ἡ δύσις, κατὰ τὸν μεσημβρινὸν πόλον, ὅς ἐστι μεσαί- τatos πάσης τῆς σφαίρας· ἐκεῖ γὰρ γινόμενος ὁ ἥλιος μεσημβρινὸς γίνεται καὶ λοιπὸν ἐβδόμην ὥραν ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ δύσιν ἄρχεται ποιεῖν. ἡ δὲ τοῦ Δράκοντος κεφαλή ὑπὸ τὸ πέλμα οὔσα τοῦ 15 Ἐν γόνυασι καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν πόδα κύκλου ἐπιψαύουσα ἐν τῷ τὸν οὐρανὸν κινεῖσθαι γινομένη περὶ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον ἐπ' ἄκροις τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ ὕδασι ἔρχεται· οὐ γὰρ καταδύεται, ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῖς ἐπινέχεται· ὀλίγον γὰρ σφόδρα τοῦ ὀρίζον- 20 τος ἐπιψαύει. § ὁ δὲ νοῦς· ἐκεῖνη δὲ ἡ κεφαλή, ἡ τοῦ Δρά- κοντος, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος νήχεται καὶ κολυμβᾷ <ἐπ'> ἄκρῳ τοῦ ὠκεανοῦ, τουτέστι (τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ) ψαύουσα, ὅπου ἡ τε 25 δύσις καὶ ἡ ἀνατολή ψαύουσιν ἀλλήλων, δηλονότι περὶ τὸν με- σημβρινὸν πόλον ἤγουν κύκλον. § ὁ δὲ Κράτης φησὶν (p. 63 W. Crates Aratea p. 167), ὡς ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα μίξις ἀμφοτέρων γίνεται, 25 ὡς καὶ Ὅμηρος (Od X 86) 'ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι'· ἐπεὶ γὰρ παρ' ἐκείνοις ἡ ἡμέρα ὠρῶν εἴκοσιν, ἡ δὲ νύξ τεσσάρων, συναπτούσης ὅσον οὐδέπω τῆς δύσεως τῇ ἀνα- τολῇ, εὐλόγως εἶπεν.

1 κάρη om AAld | τοῦτο post διδ. AAld | 2 scripsi: ἀνατεταμένη M Ald, ἀνατεταμένη A | 3 ἄκρον τῆς Ἑλλης τὴν οὐρὰν A, τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς τῆς Ἑλ. Ald | 4 supplevi; τό τε — 5 κρόταφος cum l. 3 coniuncta AM, τῆς Ἑλ. ὥστε κατ' εὐθὺ τοῦ ἄκρον τῆς οὐρᾶς ἵστασθαι τό τε — κρό- ταφος Ald | 5—8 om M | 6 τ. λέγοντες Ald | 7 οὐν Ald | 8 ὅτι καὶ οὗτος Ald | τοῦ Δράκοντος om Ald | 9 δύσιές τε καὶ om AAld | αἱ om AAld | 11 π. ἤγουν κύκλον Ald | 13 εὐδόμην A | ἀπ' AAld | 14 τὸ om M | πέλμα Bekker: τέλμα AMAld | 15 ἐν γόνυασι A | κύκλο M | 15, 6 ἐν τῇ τοῦ οὐρ. κινήσει AAld | 18 γὰρ ἐστὶ σφ. τὸ διορίζον (omisso ἐπιψαύει) AAld | 19 δὲ ante ἡ om AAld | 20 ἄκρῳ superscripto ἄκρῳ A | 24 ὡς om M | τὸ ὀρί- ζοντα M | 25 τε om AAld | 28 εὐλ. τοῦτο εἰρηκεν Ald

63. τῆς δ' αὐτοῦ μογέοντι· ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. § Ἄρα-
τος ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ἤδη τὰ μὴ ἐγνωσμένα διδάσκει· ἐπειδὴ
γὰρ τὰ περὶ τῆς τοῦ Δράκοντος κεφαλῆς διεξήλθεν, ἐκ ταύτης
τὸν ἐπικείμενον Ἐν γούνασι καλούμενον διδάσκει. § ὁ δὲ λόγος·
πλησίον δὲ τῆς κεφαλῆς ἀνδρὶ μογέοντι καὶ κάμνοντι ὁμοιος 5
κυλίνδεται. οὐχ οὕτω δὲ αὐτὸ κυλίνδεται, ἀλλὰ συγκαταφερο-
μένῳ τῷ οὐρανῷ συμφέρεται, ὥς πρὸς τὴν θέσειν δὲ ἀπο-
βλέπει· ὀκλάσας γὰρ ἔστι καὶ ὥσπερ καταπεσὼν ἀπὸ τινος κα-
μάτου. § περὶ δὲ τοῦ εἰδώλου τούτου οὐδεὶς ἱστορήσαι ἔχουσεν,
ἀλλὰ μόνον τὸν Ἐν γούνασιν αὐτὸ προσεῖπον τουτέστιν ἐπυνό- 10
μασαν (ὀκλάζον γὰρ ἔστι) κατὰ τὴν θέσιν. § εἶδωλον δὲ ἔστιν
ἀφωμοιωμένον ἀνθρώπῳ.

69. ὅσον ἐπ' ὀργυιήν· περὶ τοῦ Ἐν γούνασι βουλόμενος
δειξαι, ὅτι πάντῃ ἐκτεταμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες, τὴν ὀργυιὰν ((εἰ-
πεν))· ἔστι γὰρ ὀργυιὰ ἡ τῶν δύο χειρῶν ἑκτασις· 15

μέσ(σ)ωι δ' ἐφύπερθε καρήνῳι· ὑπεράνωθεν δὲ τῆς
κεφαλῆς τοῦ Δράκοντος ὁ Ἐν γούνασι τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ
ἔχει τοῦ ἀριστεροῦ. § τὸ δεξιτεροῦ συντακτέον τῷ Δρά-
κοντος, ἢν' ἢ τοῦ βορειότερου Δράκοντος· ὁ γὰρ Δράκων
βορειώτερός ἐστι τοῦ Ἐν γούνασιν. § τὸ δὲ δεξιτεροῦ σημαίνει 20
τὸ βορειότερου. καὶ ἱστέον, ὅτι εὐλογώτατα ἡμᾶς διδάσκει·
ἡμῶν γὰρ ἱσταμένων πρὸς τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν τὰ δεξιὰ
μέρη ἔστι τὰ βόρεια, τὰ δὲ ἀριστερὰ τὰ νότια. ὥστε οὖν φν-
σικῶς τὸ δεξιτεροῦ ἔστι 'τοῦ βορειότερου'. ἡ δὲ τοῦ παντὸς
κίνησις πρὸς δυσμὰς γίνεται. 25

Cat p. 192

71. αὐτοῦ καὶ κεῖνος Στέφανος· τὸν κίσεινον στέφανον,
ὃν ἐφόρει μετὰ θάνατον τῆς Ἀριάδνης ἰαχυροπαθῶν, ἀπέθετο
καὶ κατηστέρισε μνημόσυνον τῆς ἐπὶ Ἀριάδνῃ συμφορᾶς. τινὲς

4 ἐν γούνασι M | 5 δὲ om AAld | 6 οὐ καθ' αὐτὸν δὲ κυλ. Ald | 7 συμ-
περιφέρεται A, συγκαταφέρεται Ald | 7, 8 δὲ ἀποβλέπει om M | 8 καὶ γὰρ
ὀκλάσας AAld | ὥσπερ om AAld | ἔστιν post καταπεσὼν AAld | ὥς ἀπὸ
Ald | 10 ἐν γούνασιν A | αὐτὸν M | 10, 1 κατωνόμασαν A, ἤγουν ὠνόμασαν
Ald | 11 ὀκλάζων A | κεῖται post ἔστι A; ὀκλάζοντι δὲ ἔοικε κ. τ. θ. Ald |
12 ἀφωμοιωμένων M, ἀφομοιωμένων A, ἀφομοίωμα Ald | ἀνθρώπου Ald |
13 ὅσον M | ἐς ὀργυιήν A, ἐς ὀργυιήν Ald | ἐν γούνασι A | 15 ἡ ante
ὀργ. M | 18 τῷ AAld: τοῦ M | 19 ἢν' ἢ Ald: ὃν ἢς A; ἢν' — Δράκον-
τος om M | 23 εἰσι AAld | 24 τὸ ante β. Ald, om M | 26 ἱστορία in mar-
gine A, περὶ τοῦ στεφάνου in margine M | 28 scil Bacchus | κατηστέρησε
A | ἐπ' Ald

δὲ αὐτὸν εἶναι φασιν, ὃν ἔλαβεν Ἀριάδνη γαμουμένη Διονύσωι
 δῶρον παρὰ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν Ὠρῶν, καταστερισθῆναι
 δὲ ἐπὶ μνήμῃ τῆς Διονύσου φιλίας.

τὸν ἀγανὸς ἔθηκεν: ἐὰν μὲν ἀγανὸς ἀναγνῶμεν, ὁ
 5 Διονύσος, ἐὰν δὲ ἀγανόν ᾗ, τὸν ἐπίσημον (σημαίνει δὲ καὶ
 τὸν ἔνδοξον), ὅτι τὸν τῆς ἐρωμένης στέφανον ἀγανὸν ἐποίησεν
 ἐν τῷ οὐρανῷ, τοῦτέστι λαμπρόν· πέντε γὰρ εἰσι λαμπρότατοι
 ἀστέρες, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν Στέφανον.

73. νῶτῳ ὑποστρέφεται: τὸ στρέφεται ἡγουν συγ-
 10 κινεῖται τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπιστρέφεται τῷ νῶτῳ· δοκεῖ γὰρ
 ὥσπερ ἐπικυλίεσθαι τῷ νῶτῳ τοῦ Ἐν γούνασιν.

κεκμηότος εἰδῶλοιο: ἀπὸ τοῦ ἐγνωσμένου τὸ ἄγνω-
 στον ἔδειξεν, ἀπὸ τοῦ εἰδῶλου τὸν Στέφανον. τῷ δὲ κεκμηότῳ
 διδασκαλικῶς πάλιν χρῆται πρὸς τὰ προειρημένα (66)· δοκεῖ
 15 γὰρ κἀμνεῖν διὰ τὸ ὀκλάζειν καὶ διὰ τὰς χεῖρας τείνειν.

75. σκέπτεο παρ κεφαλῇ: συνήθως πάλιν ἐκ τοῦ ἐγνωσ-
 μένου τὸ μήπω ἡμῖν γνωσθὲν εἰς γνώσιν φέρει. ὁ δὲ νοῦς· παρὰ
 δὲ τῇ ἄκρῃ κεφαλῇ τοῦ Ἐν γούνασι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀφιοῦχου
 βλέπε· ἐπιψαύει γὰρ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ὀφιοῦχου τοῦ Ἐν γούνασιν.
 20 εἴρηται δὲ Ὀφιοῦχος, ὅτι Ὀφιν ἔχει καὶ φέρει. § οὗτος δὲ ἐστι
 κατὰ τινας Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ Ὀφews βεβηκώς. οἱ δὲ Προμηθεά
 λέγουσιν. οἱ δὲ Τάνταλον. ἄλλοι Θάμυριν. ἢ Θησέα. ἄλλοι δὲ
 φασὶ τινες αὐτὸν εἶναι τὸν Ἡρακλέα τοῖς Αἰβυσι πολεμοῦντα.
 ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ ((πασόντα)) λίθους
 25 βάλλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὕσεν ((εὐξαμένῳ)). τινὲς δὲ Ἰξίονα αὐ-
 τὸν λέγουσιν εἶναι, καὶ ἄλλοι ἄλλως.

Cat p. 194

2 εἰς δῶρον post Ὠρῶν AAld | παρ' Ἀφρ. M, ὑπὲρ τῆς Ἀφρ. Ald |
 καταστερισθῆναι A || 3 ἐπὶ μνήμῃ τ. Δ. φ. AAld: ἐπὶ Διονύσου μνήμῃ φι-
 λίας τῆς πρὸς αὐτὴν M || 5 διονύσιος A | ἂν εἴη post Δ. add Ald || 5—7 ἀγ.
 τὸν Στέφανον δεῖ νοεῖν, ἴν' ἢ τὸν τῆς ἐρωμένης στέφανον ἀγανὸν καὶ ἔν-
 δοξον καὶ ἐπίσημον καὶ λαμπρόν ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ· πέντε κτλ. Ald ||
 7 τοῖς om M | λαμπροὶ A | ἐννέα Cat p. 193 b 9 || 9—11 νῶτῳ — Ἐν γούνασι
 AAld §: om M || 10 δὲ pro γὰρ AAld || 11 ἐν γούνασιν A || 12 κεκμηότος
 εἰδῶλοιο M: κεκμηότος omissio εἰδῶλοιο §, κεκμηότος eodem omissio
 AAld || 14 κέχρηται πάλιν AAld | ὡς ante πρὸς A | εἰρημένα AAld || 15 διὰ
 τὸ ante τὰς om A || 17 γνωστὸν AAld | ἄγει AAld | περὶ Ald || 18 ἐν γούνασι
 A || 18, 9 βλέπε τοῦ Ὀφ. AAld || 19 ἐν γούνασιν A || 21 τοῦ om AAld || 22

θίβριν AAld | ἢ ἤσεν A, οἱ δὲ Θησέα Ald || 23 τινες om MAld | τοῖς om A
 Ald || 24 αὐτῷ Ald: αὐτῶν AM || 25 βάλλειν AAld | ἄλλοι δὲ καὶ Ἰξιονά
 φασιν post εἰξ. Ald, οἱ μὲν Θησέα λέγουσιν εἶναι, τινὲς δὲ Ἰξίονα A || 26 καὶ
 ἄλλοι ἄλλως A: om MAld

77. τοιοῖοι οἱ κεφαλῇ: θαυμαστικῶς φησιν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὦμοι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὄντες λάμπουσιν· οἱ γὰρ τοὺς ὦμους αὐτοῦ ἀποτελοῦντες ἀστέρες καθ' ὑπερβολὴν εἰσι λαμπροί.

78. καὶ ἂν διχόμηνι σελήνῃ: διχομίγῃ. οὐ δεῖ δὲ 5 τῶν μεταπλασμῶν τὰς εἰθέλας ἐπιζητεῖν, ὡς τὸ 'ἐρυσάρματα' (II XVI 370). § τὸ δὲ εἰσωποῖ — ἴσοι κατὰ τὴν λαμπρότητα, οὐ μὴν καὶ αἱ χεῖρες.

80. λεπτή γὰρ τῇ καὶ τῇ: καὶ τῇ ἀριστερᾷ γὰρ χειρὶ καὶ τῇ ἄλλῃ, ἥγουν δεξιᾷ, λεπτοτέρα καὶ ἀμυδροτέρα ὡς πρὸς 10 σύγκρισιν τῶν ὤμων ἐπικείται λαμπηδών.

82. ἀμφοτέραι δ' Ὀφιος πεπονείται: ἀμφοτέραι δὲ αἱ χεῖρες τοῦ Ὀφιοῦχου περὶ τὸν Ὀφιν ποιοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν.

83. ὃ δ' ἐμμενές: αἰεὶ. ὁ δὲ Ὀφιοῦχος ἀσφαλῶς δι' ὅλου 15 βαίνων ἀμφοτέροις τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ τὸ μέγα θηρίον, τὸν Σκορπιόν, ἐκθλίβει καὶ πατεῖ, τῷ μὲν ἀριστερῷ ποδὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ βαίνων, τῷ δὲ δεξιῷ ἐπὶ τοῦ θώρακος. Εὐδόξῳ δὲ καὶ Ἰππάρχῳ ἀρχαιοτέροις οὖσιν Ἀράτου (cf *Analecta Eratosth* p. 17 sq.) οὐ δοκεῖ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας τοῦ Ὀφιοῦχου 20 βεβηκέναι ἐπὶ τοῦ Σκορπίου, ἀλλὰ μόνον τὸν ἕτερον, τὸν δ' ἕτερον ὑπὸ τὸν Σκορπιόν δοκεῖ εἶναι, καὶ μὴ φαίνεσθαι ὅλως τὸν ταρσόν. ἵνα οὖν μὴ δῶμεν αὐτὸν Εὐδόξῳ καὶ Ἰππάρχῳ δοκίμοις οὔσι ἐναντιοῦσθαι, ἀρμόσομεν αὐτοῦ τὸ δητὸν πρὸς τὴν ἐκδοσιν οὕτως 'ὃ δ' ἐμμενές εὖ ἐπαρηρῶς πο(σ)σίν' (εἶτα 25 'μέγα) ἐπιθλίβει θηρίον τῷ ἐνὶ ποδὶ κατ' ἀμφοτέρα· ὁ γὰρ εἰς ποῦς κείται ((μεταξὺ τοῦ)) ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ θώρακος. § μέγα δὲ θηρίον, ἥ ὅτι τὸν Ὠρίωνα ἀνε(ἵλεν, ἥ διὰ) τὸ μέγεθος τοῦ Σκορπίου (644).

1—4 *evanida* in M a prima manu (novata ab altera), recensui e Vaticano (cf p. 314), quocum et spatia in M ac vestigia congruunt, et AAld || 5 *διχομήνη* M || 6 *ὥσπερ* ε. A, *ὥσπερ καὶ* τὸ ε. A. Ald || 7 *ἴσωποι* AAld || 8 *δὲ* pro καὶ AAld || ἴσαι post χ. Ald || 9 de lemmate cf ed | γὰρ AM: φησὶ Ald | τῇ δ. Ald || 10 *τε καὶ* Ald || 11 sequitur schol p. 355, 5—7 AAld || 12 *ἀμφοτέραι* pro lemmate AAld || 13 *ποιοῦσι* Ald || 15 *αἰεὶ* post *ἐμμενές* om AAld || 19 *ἀράτω* A || 20, 1 *βεβηκέναι* τοῦ Ὀφ. AAld || 24 *ἐναντιώσασθαι* A, *-ώσασθαι* Ald | *ἀρμόσωμεν* A, *ἀρμόσωμεν* Ald || 25, 6 *εἶτα* εἰς μέσον ἐπιθλ. A || 27 *θώρακος* AAld

86. ἀτάρ οἱ Ὅφεις γε δύο στρέφεται μετὰ χερσίν:
 πάλιν ἐπεξεργάζεται· ὁ δὲ Ὅφεις ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τοῦ
 Ὀφιοῦχου ἐλίσσεται, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ ὀλίγος ἐστὶν ὁ Δράκων·
 βραχὺ γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν τῇ δεξιᾷ, τὸ περὶ τὴν οὐράν, ἐν δὲ
 5 τῇ ἀριστερᾷ τὸ λοιπὸν σῶμά ἐστιν. § κάτω δὲ τῆς τοῦ Ὀφιοῦ-
 χου ἀριστερᾶς καὶ τῆς τοῦ Δράκοντος σπειρώσεως καὶ τὰς τοῦ
 Σχορπίου μεγάλας Χηλὰς ἐπιζήτει (89). καλῶς δὲ εἶπεν ἐπι-
 μαίεο· ἐπειδὴ γὰρ ἐξῆς ὡς ἀμυδρὰς αὐτάς φησι, διὰ τοῦτο
 φησι· σκέπτου καὶ κατανόει· οὐ γάρ εἰσιν ἐκλαμπροί·.

10 88. καὶ δὴ οἱ Στεφάνωι· ἔχει ὁ Ὅφεις τὴν κεφαλὴν
 συνάπτουσιν τῷ Στεφάνωι, τὴν δὲ τοῦ σώματος καμπὴν κατ'
 εὐθείαν ταῖς Χηλαῖς. § μεγάλας δὲ εἶπε τὰς Χηλὰς (89), ὅτι
 ζωιδίου μέγεθος ἔχουσιν, ἣ πρὸς σύγκρισιν τῶν τοῦ Καρκίνου
 Χηλῶν, ἣ ὅτι ἐν δωδεκατημόριον ἐπέχουσιν αἱ Χηλαὶ τοῦ Σχορ-
 15 πίου. ταύτας δὲ οἱ ἀστρολόγοι Ζυγὸν εἶναι φασιν, ἵτοι ὅτι
 ἐμφορεῖς εἰσι πλάστιγγι, ἣ ὅτι παρὰ τοῖς ποσὶν εἰσι τῆς Παρ-
 θένου. ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ Δίκη, ἣτις τὰ ζυγὰ ταλαντεύει.

91. ἐξόπισθεν δ' Ἑλίκης φέρεται· σφόδρα καλῶς καὶ
 περεπόντως τῇ ἀκολουθίᾳ χρῆται· ἀπὸ γὰρ τῶν βορείων κατήλ-
 20 θεν ἐπὶ τὸν κύκλον καὶ πάλιν ἐπὶ τὰ λειπόμενα ἀνατρέχει. ὁ δὲ
 νοῦς οὕτως· ὅπισθεν δὲ τῆς Ἑλίκης Ἄρκτου φέρεται τις ἐλαύ-
 νοντι ὁμοίως, ὁ καλούμενος Ἀρктоφύλαξ. § τὸ δὲ ἐλάοντι
 ἰοικώς, ὅτι τῇ δεξιᾷ καλαύροπα φέρει [καὶ] ὥσπερ τῇ ἀρι-
 στερᾷ ἐφαπτόμενος τῆς Ἀμάξης, τῆς Ἄρκτου δῆλον· δοκεῖ γὰρ
 25 αὐτὸς φύλαξ εἶναι τῆς Ἀμάξης, τῆς λεγομένης Ἄρκτου, ὁ Βωώ-
 της, ὅσπερ τὰς ἐν αὐτῇ βοῦς ἐλαύνων καλαύροπα φέρει, ὅ ἐστι
 ῥόπαλον.

1 αὐτὰρ οἱ M | γε — χερσίν om AAld || 2 πάλιν AM: ἔτι Ald | ἐπ-
 εργάζεται AAld || 3 ἐλίσσεται A || 6 σπειρώσεως Ald: π(λ add M)ηρώσεως AM ||
 7—9 schol. iteravit A || 8 γάρ φησιν ὡς ἀμ. αὐτοῦ σκέπτου κτλ. A altero loco |
 ὡς περὶ ἀμ. A | αὐτάς om A | ἐφεξῆς ἀμ. — ἐρεῖ Ald || 9 λέγει AAld | καὶ
 κατανόει om AAld || 11 δὲ post τὴν om A || 12 τῶν χηλῶν AAld || 14 δωδε-
 κάτη μόριον A, δωδέκατον μόριον Ald | τοῦ ζωδιακοῦ post ἐπέχ. Ald || 15
 γάρ pro δὲ Ald | τὸν Z. Ald | φ. ἣ Ald || 17 ε. καὶ Δ. Ald | καὶ ζ. Ald ||
 18 περὶ τοῦ βοώτου in margine M | ἐξόπισθεν A | φέρεται om Ald ||
 19 διὸ καὶ ἀπὸ Ald | τοῦ βορείου AAld || 19, 20 κατελθὼν omisso καὶ
 Ald || 20 τοῦ κύκλου M | ἀνατρέχει post πάλιν AAld || 21 οὕτως Ald | τῆς Ἑλ.
 τῆς Ald || 22 ὁμοίως Ald || 23 διὰ τὸ τῇ δ. AAld | κ. ἐπιφέρειν A, καλάβροπα
 φέρειν Ald || 23, 4 καὶ τῇ ἀρ. ὥσπερ ἐφάπτεσθαι τ. Ald || 24 ἐφαπτομένον A |
 δηλονότι AAld || 25 αὐτὸν superscripto ἢ αὐτὸν (volebat ἢ αὐτὴν) A, αὐτὴν
 Ald || 25, 6 φυλάττειν βοώτης (-ας Ald) δὲ τῆς λεγομένης ἄρκτου ἡγουν τῆς
 ἀμάξης ὥσπερ τὰς — φέρων κτλ. AAld

Cat p. 197^{sqq.}

ἄλλως. οὗτος ὁ Ἀρκτοφύλαξ Ἀρκάς ἐστι, Λιδὸς καὶ Καλλίστης παῖς, ὃς ὥκει τὸ Λύκαιον παρ' αἰπόλῳ τινι τραφεῖς, ὃν λέγεται κινδυνεύοντα σὺν τῇ μητρὶ ἀνααιρεθῆναι κατὰ τὸν ἐν τῷ Λυκαίῳ νόμον. Ζεὺς δὲ αὐτὸν ἐλεήσας κατηστέρισεν.

τοῦτον δὲ λέγεται εἶναι Ἀρκτοφύλακα καὶ Βωώτην (v. 92) ⁵ καὶ Ὠρίωνα· φησὶ γὰρ ὁ ποιητής (Od V 272) 'καὶ ὁψὲ δύοντα Βωώτην'. λέγεται δὲ καὶ Τρυγητής.

(ὅτι τριώνυμός ἐστιν ὁ Ἀρκτοφύλαξ· λέγεται γὰρ Βωώτης καὶ Ὠρίων καὶ Ἀρκτοφύλαξ Par).

94. καὶ μάλα πᾶς ἀρίδηνλος· ὁ δὲ νοῦς· σφόδρα γὰρ 10 ἔχει τοὺς πάντας λαμπροτάτους ἀστέρας, ἕνα δὲ ἔχει ἐν μέσῳ ζώνῃ, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγεται Ἀρκτοῦρος ὁμοίως τῷ παντὶ Ἀρκτούρῳ· λαμπηδόνα γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχει.

97. Παρθένον· ὑπὸ δὲ τοῖς ἀμφοτέροις ποσὶ τοῦ Βωώτου 15 ἐστὶν ἡ Παρθένος. Στάχυς δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς χειρὸς εὐμεγέθης. ὅθεν καὶ 'αἰγλήεις'. διὰ τί Στάχυν φέρει; ἐπεὶ εὐσεβεστάτῃ ἐστὶν ἡ γεωργική.

Περὶ τῆς Παρθένου. οἱ πάντες μὲν, ὅσοι περ κατέλεξαν περὶ τῆς Παρθένου, ληροῦσι, πεποίηται δὲ τὸ πᾶν ποιητικῇ 20 αἰνιγματώδῃ ἐξουσίᾳ κεχαρισμένον τοῦ ποιητοῦ τὴν Δίκην ὡς ἀδιάφθαρτον ὑποτιθεμένου καὶ καταλιπούσαν μὲν τὸν περιγίγιον κόσμον διὰ τὴν τῆς πονηρίας αὕξησιν, καταλαβοῦσαν δὲ τὸν οὐρανόν. ὅπερ πού καὶ ὁ Ἡσίοδος ἐπὶ τῆς Αἰδοῦς καὶ Νεμέσεως εἶπε (Opp 197) '(x)αὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς 25

1 ἱστορία in margine A | ἀρκτοφύλαξ pro lemmate A | 2 λύκαιον M | 3 τῇ om A | 3, 4 κατὰ νόμον ἐν τῷ λυκαίῳ M | 4 κατηστέρισεν A | 5 λέγει M | 6 φησὶν ὁ M | 7 λέγεται MAld: λέγει A | δὲ om Ald | τρυγητής Ald: τρυγητὴν A, ὁ τρυγητῆρ M | 10 ἀρίδηνλος om AAld | ὁ δὲ νοῦς om M, δὲ Ald | 11 ἀστέρας om AAld | 13 ὁμοίως Ald: ὡς AM | τῷ Ald: τὸ A, τῷ M | 14 ἔχει post γὰρ AAld | 15 δὲ om A | 16 ὑπὸ τῆς AAld | 16, 7 χειρὸς αὐτῆς Ald | 17 εὐμεγέθης Ald: πρὸ τοῦ μεγέθους A, πρὸς τῷ μεγέθει M | περὶ τῆς παρθένου post αἰγλήεις A: omisi hic ut inscriptionem e margine male insertam et ad l. 19 removi | τὸ M, om A | 17, 8 Στ. δὲ ἡ Π. φέρει, ἐπειδὴ εὐσεβεστάτον ἡ γεωργία Ald | 18 ἐστὶν om AAld | 19 περὶ τῆς παρθένου in margine M, cf de lemmate ad l. 17; παρθένον pro lemmate M: om AAld quae πάντες δὲ ὅσοι περὶ τ. Π. κατ. | 20 γὰρ τὸ Ald | 20, 1 π. καὶ αἰν. Ald | 21 κεχαρισμένον AM, om Ald: correxi | 21, 2 ὁ μέντοι ποιητὴς τὴν Δ. ὡς ἀδ. κόρην ὑποτίθεται καταλ. μὲν Ald | 24 πού om Ald | ὁ om MAld

εἰρουδείης' καὶ τὰ ἐξῆς, ὅλον διὰ τοῦ ὀνειδούς πειρώμενος πρὸς δικαιοσύνην ἐπιστρέφειν.

97. τὸ δ' ἐν χειρὶ φέρει (Σ)τάχυν: οὐ διεσάφησε, ποῖαι
χειρὶ, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδιζόμενος. θεωρεῖται δὲ ἐν τῇ
5 ἀριστερᾷ. § τινὲς δὲ φασιν Ἀστραῖον (98) ἀρχαῖον γεγονέναι
μαθηματικὸν τὸν πρῶτον εὐρόντα τὴν τῶν ἄστρον ὀνομασίαν,
ὅθεν καὶ 'πατέρα ἄστρον' ὀνομασθῆναι (99). § πολὺς δὲ καὶ διά-
φορος λόγος τοῖς παλαιότεροις περὶ ταύτης τῆς Παρθένου ἐκ-
νήθη, καὶ οἱ μὲν αὐτὴν ἔφασαν εἶναι θυγατέρα Διός, καθὼς
10 καὶ Ἡσιόδος (Opp 256) 'Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα', ἄλλοι δὲ αὐτὴν
'Αστραίου καὶ Ἡμέρας. ἐπειδὴ οὖν πολὺς καὶ διάφορος περὶ
αὐτῆς ὁ λόγος, φησὶν Ἀρατος εἶτ' οὖν Ἀστραίου — εἴτέ τευ
ἄλλον, ἀπλῶς μὲν ἐπισημαινόμενος εἶναι αὐτὴν Ἀστραίου, οὐχὶ
δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐναντιούμενος.

cf Cat
p. 201, 2—5

15 100. εὐκηλος φορέοιτο: ἥσυχος εὐμενὴς φέροιτο ἐν οὐ-
ρανῷ. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύει μὲν ἐνδεικνύμενος
τὸ μὴ ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίκης μόνον σχεδὸν ἐξειργασται,
δεόντως· ἐκπομπεύει γὰρ τὸ κατὰ τὴν δίκην χρήσιμον καὶ βιω-
φελὲς ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς καὶ
20 μεγαλοφώνως καὶ ὡς ἂν εἴποι τις Ὀμηρικῶι πλάσματι χρη-
σάμενος.

102. ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη: εἰς συνάντη-
σιν τῶν ἀνθρώπων ἤρχετο, τουτέστι φανερῶς ἑωρᾶτο. § ἡ τὸ
δίκαιον τῶν προτέρων ἀνθρώπων θέλων Ἀρατος δεῖξαι φησιν,
25 ὅτι καὶ θεὸς οὕσα εἰς τὸ φανερόν καὶ κατ' αὐτῶν ἐφοῖτα τοῖς
ἀνθρώποις διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δικαίους.

103, 4. — ἀλλ' ἀναμίξ' ἐκάθητο: τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυ-
σοῦν γένος. § παρὰ τὸ Ἡσιόδειον 'ξυναὶ γὰρ τότε δαίτες ἔσαν,
ξυνοὶ δὲ θ(ό)ωκοι' (fr 216 Rz).

1 εὐρυδείης A | οἶονε Ald || 1, 2 πρὸς τὴν δ. Ald || 3 τὸ δ' om M |
χειρὶ AAld | στάχυν om AAld || 4 θ. γὰρ pro δὲ A || 5 Ἀστραῖον corr
Bekker: ἄστρον AMald || 6 μαθηματικὸν AAld: καὶ μάθημα M | καὶ ante
τὸν A: om MAld | τὸν πρῶτον εὐρόντα AAld: τῶν πρῶτως εὐρόντων M ||
7 καλεῖσθαι A, ἐπικαλεῖσθαι Ald || 9 θυγατέρα Διός Ald: θυγατέρα (omisso
Διός) post Ἡσ. (10) A, om M || 11, 2 ὁ ante περὶ A || 12 αὐτὴν AMald || 15 ἀμε-
νῆς Ald || 16 ἐπιψαύεται AAld || 18 εἰκότως AAld | τὸ κατὰ τ. δ. χρ. Ald:
τοῖς κατὰ τ. δ. τὸ χρ. AM || 20 φαίη τις A, ἄλλος τις εἶπεν MAld || 22 κατ-
εναντίη om AAld || 24 θέλων δεῖξαι ὁ Ἀρ. Ald || 24, 5 φησὶν ὅτι om M ||
25 καὶ κατ' αὐτῶν om AAld || 26, 7 lemmate omisso scholia coniungit AAld ||
28 παρ' Ἡσιόδω A || 29 sequitur schol ad v. 121 AAld (p. 359, 10—12)

105. ἀγειρομένη δὲ γέροντας: ἀντὶ τοῦ ἀγείρουσα, ὃ ἐστὶ συναθροίζουσα. τοὺς δὲ πάλαιοτέρους ἀνθρώπους συναγείρουσα ἦτοι ἐν τινὶ ἐκκλησίᾳ ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἐν ὁδῷ τὰς δημοφειλῆς θέμιστας ἐξηγεῖτο. § τὸ δὲ ἐπισπέρχουσα (107) ἐπισπουδαῖουσα σπεύδουσα διδάσκουσα. § δημοτέρας δὲ δημοτικάς, ὑποδεικνύουσα τὴν δικαιοσύνην καὶ διδάσκουσα.

Cat p. 201, 6 sqq.

ἄλλως. ὅλην τὴν ἱστορίαν παρ' Ἡσιόδου εἴληπεν (Opp 109 sqq. Aratea p. 273), ὅτι συνάγουσα τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὰς ἐκκλησίας ἢ Δίῃ αὐτοῖς ἐξηγεῖτο. οὐδέπω δὲ τότε οἱ ἄνθρωποι περὶ κακῆς στάσεως ἔννοιαν εἶχον οὐδὲ τὸ δίκαιον ἀντερέπετο, ἀλλ' ἀπὸ γεωργίας ἔζων, καθ' οὓς χρόνους ἦν τὸ χρυσοῦν γένος. μεταστάντων δὲ κείνων οὐκέτι ὁμοίως συνην αὐτοῖς, ἀλλ' εἰς τὰ ὄρη τέως ἀνεχώρει διὰ τὰς ἐπιγινόμενας ἀδικίας τὸ ἀνθρώπινον γένος μισήσασα καὶ λοιπὸν τοῖς ἄστροις συνηριζμήθη.

δημοτέρας δὲ πραείας καὶ οὐ τυραννικάς·

15

108. οὐπω λευγαλέου τότε νεῖκεος: ἑλληνισμὸς πάλιν (cf p. 359, 10 adn) τὸ τοιοῦτον 'οὐπω ἠπίσταντο νεῖκεος' ἀντὶ τοῦ 'οὐπω ἤιδεσαν τὰς ἀδίκους στάσεις ταύτας καὶ φιλονεικίας'.

τὸ δὲ διακρίσιος πολυμεμφέος τῆς ἀδίκου διαχωρίσεως, τῆς ἐχούσης μέμψεις καὶ ψόγους καὶ ἀμφισβητήσεις.

20

110. αὐτως δ' ἔζων: ἀπλῶς, ἀκάκως, χωρὶς ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν. § τὸ δὲ χαλεπή δ' ἀπέχειτο θάλασσα ἀντὶ τοῦ 'οὐ παρεκινδύνουν οἱ ἄνθρωποι ἐν θαλάσσῃ διὰ τὸν βίον'. ἱκανὴ γὰρ ἦν ἡ γεωργία καὶ ἐκάστωι τὰ ἐπιχώρια ἤρκει τε καὶ ἤρσκεν. καὶ ὁ Πίνδαρος (Ol II 64 sq.) 'οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κενεὰν παρὰ δάιταν' περὶ τῶν μακάρων λέγων.

ἀπέχειτο: ἄπωθεν τοῦ νοῦ αὐτῶν ἔκειτο, οὐκ ἐνεθυμοῦντο πλεῖν. § τὸ δὲ αὐτως ἀπλῶς καὶ ἄνευ πανουργίας ἔζων. § χαλεπή δέ, ἦτοι διὰ τὸ ληστεύεσθαι τότε ἢ διὰ τοὺς χειμῶνας ἢ δι' ἀπειρίαν.

30

1 γέροντας om AAld || 2 συναθροίλουσα A; ὃ ἐ. συναθρ. om M || 4 ἐπισπέρχουσα A || 5 διδάσκουσα σπεύδουσα AAld || 6 ὑποδεικνύουσα Ald post did. (5) | post δικ. δηλαδὴ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. ὅλην δὲ Ald || 7 lemma om A Ald || 8 ἦτις σ. A || 8, 9 ὅτι — ἐξηγεῖτο om Ald || 9 ἢ Δίῃ ante εἰς A | φησὶ ante τότε add Ald || 10 ὑπὸ Ald || 13 ἐπιγινόμενας Ald || 16 τότε νεῖκεος om AAld || 18 εἶδεν A, εἶδον Ald || 19 ἀδίκου φιλονεικίας τ. AAld || 20 ἐκούσας Ald | λόγους Ald || 21 ἀδικίας Ald: δίκης AM || 23 τοῦ οὐδὲ AAld | οἱ om M || 25 ὁ om AAld || 26 κενεὰν Pindari codd: κενεὸν AAld, κενεὸν ἄν M | περὶ δ. AMAld || 27—p. 359, 2 om A || 29 δε ληστεύεσθαι cf Arati ed Prol p. VI

111. καὶ βλον οὐπω νῆες —: ἀλλ' ἕκαστος ἤρκετο τοῖς ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ γινομένοις.

114. τόφρ' ἦν, ὄφρ' ἔτι γαῖα: τὸ τηνικαῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν, ὥς περιῆν καὶ τὸ χρυσοῦν
5 γένος ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ δὲ ἀργυρέῳ σπανίως καὶ ὀλίγως διέ-
τριβεν.

117. ἀλλ' ἔμπης ἔτι κείνο —: ἀλλ' ὅμως, φησὶν, εἰ καὶ τοὺς παλαιότερους ἐπόθει, ἀλλ' οὖν καὶ κατ' ἐκεῖνο (συν)ῆν τοῖς ἀνθρώποις, ἡγουν κατὰ τὸ ἀργυροῦν γένος. ἡπεῖλει δὲ αὐ-
10 τοῖς τὴν ἐνυπάρχουσαν κακίαν διελέγχουσα. § ἑλληνισμὸς δὲ τὸ ἡπεῖλει (121) ἀντὶ τοῦ διήλεγε τὴν κακίαν αὐτῶν, ὅτι τοιαύτην γενεὴν οἱ χρύσειοι ἔλιπον (123).

118. ἤρχετο δ' ἐξ ὀρέων: παρεγίνετο δὲ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ εἰρήνῃ ἐκ τῶν ὀρῶν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διέτριβε μηκέτι ταῖς
15 ἀστικάς διατριβαῖς ἀρεσκομένη. ἐσπέρας δὲ ἤρχετο ἐν ταῖς πό-
λεσιν, ὅτε αὐτὴν οὐδεὶς ἑώρα· φησὶ γάρ, ὅτι οὐδενὶ ἤθελεν ἀναμίγνυσθαι (119). § τὸ δὲ μουνάξ (119) σὺν ἐνὶ μόνῳ ἀνδρὶ. κακείνῳ δὲ συνετύγχανε, ὥς ἔοικεν, (ἐπὶ) τῷ τὴν κακίαν τοῦ γένους ἀλλάξαι.

20 120. ἀλλ' ὁπότ' ἀνθρώπων: ἀλλ' ὁπηνίκα ποιουμένη ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς (οὐκέτι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν) ἀνδρῶν ἐπλήρου τὰς κολώνας. ἐκείνους τοὺς ἄνδρας μεταπεμπομένη ἡπεῖλει τοῖς λοιποῖς καὶ διήλεγε τὴν αὐτῶν κακίαν· ἐποιεῖτο
25 γὰρ τὴν ἐκκλησίαν οὐκέτι συμβουλεύουσα, ἀλλὰ τὰ παρόντα διελέγχουσα.

μεγάλας πλήσαιτο κολώνας: ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι λοι-
πὸν τοὺς ἀνθρώπους ἐσώρευε καὶ ἐν ταῖς κολώναις. τοῦτο δὲ αἰνίττεται, ὅτι τὰ μεσόγαια δικαίοις ζῶσι καμάτοις, γεωργίαι προσέχοντα καὶ οὐκ ἐμπορίαις καὶ ἀδικίαις κέρδους.

3 ὄφρ' ἔτι γαῖα τὸ om AAld || 4 ἐπὶ ταῖς π. A || 5 γῆς ἀργυρέω δ' ὀλίγῃ ἀντὶ τοῦ Ald, ἀντὶ τοῦ post ἀργυρέω A || 8 ἀλλ' οὖν A: ἀλλὰ καὶ Ald, om M || 10—12 scriptum ad v. 102 p. 357, 29 AAld, cf l c || 12 χρύσειοι A || 13 παρεγίνετο AAld || 14 εἰρήνῃ MAld, εἰρήνῃ A || 18 ὥς ἔοικε Ald: καὶ ὥς ἔοικε A, om M | supplevi || 22 ἐκεῖ αὐτοὺς μετ. ἡπ. Ald || 24 παρόντα AAld: προόντα M || 26, 7 μεγάλας — κολώνας om Ald || 26 μ. πλήσσειτο (omisso κολώνας) A || 27 ἐσώρευον M || 28 αἰνίττεται οὖν διὰ τοῦ εἰπεῖν
'ἐπλήρου τὰς κολώνας' ὅτι Ald || 29 προσέχοντες Ald | ἐμπορίαις A^α | ἀδικίαις A | καὶ οὐκ ἀδικίαις κέρδους ἐμπορίας Ald

123. οἷν χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλλίποντο: ἐκ προσώπου ταῦτα τῆς Δίκης, θαυμαζούσης ὅτι χρύσειοι πατέρες χεῖρῳ γενεὴν ἐλλίποντο. καὶ δήπου ἐκ τοῦ ἐπιγινομένου γένους τοῦ χαλκείου ἐπικέλσεται δὲ ἄλγος (126) ἐκάστωι καὶ διὰ τοὺς πολέμους καὶ διὰ τὰ φαῦλα.

5

127. ὥς εἰποῦσ' ὀρέω((ν)) ἐπεμαίετο: ταῦτα εἰποῦσα ἀπὸ τῶν κολωνῶν ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τῶν ὀρῶν ἔβαινεν αἰὲ τῆς ὀρείου διαίτης φροντίζουσα. ὅμως μέντοι ἐπὶ γῆς οὐσα καὶ ἐν ὄρεσι τοὺς ὄχλους εἰς αὐτὴν ἀφορῶντας κατελίμπανεν. § αἱ διαφοραὶ τῶν λέξεων παριστῶσι τὰς κακίας τῶν ἀνθρώπων.

10

132. ((πρ))ῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτῆρων: ((καὶ)) εἰς τοῦτο ἱκανῶς μέμφεται αὐτοῖς, ὥς ἀρξαμένων αὐτῶν κρεοβορεῖν, τῆς προτέρας γενεᾶς μήπω τοῦτο ἐργασαμένης.

((οἱ)) ἀρχαῖοι ἐφυλάττοντο τοὺς ἐργάτας βοῦς καθιερεῖν. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος οἶδε 'βοῦν ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ' (Od III 383 al) 'ἥνις ἡέστας' (Il VI 94 al): ἀσεβὲς γὰρ ἐδόκει τοῦτο εἶναι τὸ ((σφ))αγῆναι ἀρότην. πρῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι ἐγεύσαντο τῶν τοιούτων βοῶν, ἐπεὶ ποτε βουθυσίας ἀγομένης πόπανα κατέφαγεν. φασὶ δὲ καὶ τοὺς τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐταίρους (Od XII 359 sq.) τοιούτους βοῦς κατεδηδοκῆναι, ὥργισθαι δὲ τὸν Ἥλιον, ἐπεὶ οἱ ἀροτῆρες βοῦς τοῦ ὀρεῖν ἡμᾶς τὸν ἥλιον αἵτιοι εἰσι ποριστικοὶ ὄντες τροφῆς καὶ τὴν ζωτικὴν δύναμιν διὰ ταύτης τοῖς πᾶσιν ἔμμενον ἀπεργαζόμενοι.

1 χρυσεῖην Ald | πατέρες om Ald | γενεὴν ἐλλίποντο om AAld || 2 ταῦτα om AAld | ὕπερ οἱ χρ. A, ὅπως οἱ χρ. Ald || 3, 4 καὶ ὥς οὗτοι οἱ ἀργυροὶ τέσσονται τοὺς χαλκοὺς πολὺν χείρους Ald || 3 ἐπιγομένου A || 4, 5 οἷς ἐπικέλσεται ἄλγος καὶ διὰ τοὺς — φαῦλα Ald || 6 ἐπεμαίετο om A Ald || 7 ἀπὸ τῶν κολωνῶν post ἔβαινεν A || 9, 10 αἰ δ. — ἀνθρώπων om A Ald, αἱ διαφοραὶ τῶν λ. . παριστῶ. . τὰς κεκ. M || 11 ἐπάσαντ' ἀροτῆρων om AAld || 12 ὥς ἀρξαμένοις A, ἀρξαμένοις Ald || 12, 3 κρεοβορεῖν AM, ἐσθίειν ἀροτῆρας βοῦς Ald || 14 οἱ γὰρ ἀρχ. Ald | ἐφυλάττον Ald || 14—22 οἱ ἀρχ. — τροφῆς etiam Par || 15 τοῦτο om A | δὲ om APar | διὸ καὶ Ὅμ. Ald | εἶπεν A, φησὶ Ald | ἀδμήτην AParAld: ἀτμήτην M || 16 ἤγαγε τις ἀσ. A, ἤγαγ' ἀρότας ἀσ. Ald || 17 ἐδ. τῷ (om Ald) τὸν ἀρότην σφάζει AAld, ἦν τὸν ἀρότην βοῦν φαγεῖν Par || 18 ποτε evanidum Par | βουθυσίας M, βοῦς θυσίας Par || 18, 9 ἀγο. οπ. . . κατέφαγε Par | ἐπεὶ — κατέφαγεν om A || 19 πόπανα scripsi, cf Par et schol Aristoph Nub 985: ποτὴν M | τοῦ om AAld || 19, 20 τοὺς ἐτέρους τοῦ Ὀδυσσεὺς τ. Par || 20, 1 ὥργισθαι δὲ ὁ ἥλιος AAld || 21 βόες AAld || 22 εἰσὶν αἵτιοι τροφῆς ὄντες ποριστικοὶ ceteris omissis Par | τροφῆς πορ. ὄντες A || 22, 3 καὶ τὴν — ἀπεργ. om M

134. ἔπταθ' ὑπουρανίη: οἶδε γὰρ ὁ Ἄρατος τὴν Παρ-
θένον δύο πτέρυγας ἔχουσαν, καθάπερ καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσι
[τὸ πτέρυγας αὐτὴν ἔχειν] ἐν τοῖς Καταστερισμοῖς (p. 202 b 3—6).

135. ἡ ἰχί περ ἐν νυχίῃ ἔτι φαίνεται: ὥσπερ ποιητι-
6 κεύομενός φησιν, ὅτι πρότερον ἐπὶ γῆς συνοῦσα τοῖς ἀνθρώ-
ποις διὰ τὰς ἐπιγινόμενας νῦν ἀδικίας μόγῃς ἐν οὐρανῷ οὐσα
τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐν νυκτὶ φαίνεται. § τὸ δὲ ἐγγὺς — Βοώ-
τεω (136) καὶ τοῦτο ποιητικῶς, ὅτι, ἐπειδὴ τῶν τοιούτων ἦν
φίλη, τοῦ γεωργεῖν (ἐνεκα) καὶ τοῦ ἀπράγμονα βίον μετιέναι
10 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἐγγὺς τοῦ Βοώτου κατηστέριστα.

136. πολυσχέπτοιο δὲ (136) τοῦ λίαν λαμπροῦ. § τινὲς
δὲ τῷ Ἀράτῳ ὡς ((παρ))ατελνonti τὴν μυθολογίαν ἐπεμέμψαντο
ἐν τῷ προτέρῳ μῦθῳ. καὶ φαμεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ
βλασφημίαν τινὰ εἶχεν ὁ περὶ Ἀρκτων καὶ τοῦ Διὸς τοῦ Κρο-
15 νίωνος, οὗτος δὲ βιωφελὴς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τοῦτο καὶ
παρεξέτεινεν αὐτόν.

137. τῆς ὑπερ ἀμφοτέρων: ἐπειδὴ πολὺς ἐνέμεινε τῷ
μυθικῷ καὶ δοκεῖ παρεκτετράφθαι, διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπανα-
λαμβάνει, καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεωρουμένων ἀκριβειαν ἔρχεται καὶ
20 ἐπὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐπικειμένου ἐν τῷ δεξιῷ ὦμῳ τῆς Παρ-
θένου, ὅστις σφόδρα ἐστὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Προτρυνγῆτηρ.
πρὸ γὰρ τῆς τοῦ τρυγῆτου ὥρας ὀλίγον προανατέλλει· ἐπι-
τέλλει γὰρ ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ ὦμοι τῆς Παρθένου τῷ Λέοντι.
ἄλλο δὲ ἐπιτολὴ καὶ ἄλλο ἀνατολή· ἀνατολὴ μὲν γὰρ ἡ τοῦ
25 ζωιδίου παντός, καθὼ ἐστὶν ἡ τοῦ ἡλίου ἐπιφάνεια, ἐπιτολὴ δὲ
τὸ ὑπὸ τὸ ζώιδιον· ὅταν γὰρ συνανατείλῃ ἐπὶ τινι, ἐπιτέλλειν
λέγεται, ὡς τὸ 'Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν' (Hesiod
Opp 383)· αἱ γὰρ Πλειάδες ἐπὶ τὴν τοῦ Ταύρου εἰσὶ τομήν, αἵ-
τινες τῷ Κριῶι ἐπιτέλλονται, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Κριῶι

cf Aoh
p. 74, 27 sqq.

1—3 schol om M || 1 ὑπουρανίην A | οἶδε Ald: ἡἰδε A || 3 seclusi |
cf p. 202, 3 sqq. et imagines a Thieleo editas (Antike Himmelsbilder) || 4 ἔτι
φαίνεται om AAld || 5 καὶ post γῆς M: om AAld || 6 νῦν om M || 7 ἐγγὺς
οὐσα καὶ AAld || 9 supplevi || 10 καὶ ante ἐγγὺς Ald | κατηστέριται A ||
11 δὲ om A || 12 τοῦ ἀράτου A | παρατελνontος A | κατεμέμψατο A, -αντο
Ald || 13 καὶ φησὶν μὲν A || 14 ἄκτων A || 14, 5 τοῦ Κρονίωνος om M || 15 ἐστὶν
post ἀνθ. A, τοῖς ἀνθρώποις om Ald || 16 αὐτόν om Ald || 20 ? || 21 καλεῖ
A || 24 μὲν (pro δὲ) A, μὲν οὖν ἀνατολὴ καὶ ἄλλο ἐπιτολὴ Ald | μὲν om M |
ἐστὶ post γὰρ AAld || 26 ὑπὸ τὸ ζ. AAld: ὑπὲρ ζ. ζ, ὑποζώδιον M | γὰρ
om AM | συνανατέλλῃ AAld || 26, 7 ἐπιτέλλοντι λ. A || 27 ὁ ante τὸ A | Ἀτλα-
γενέων om A || 29 τῷ alt om M

ἔστι καὶ ὅτε γίνεται καὶ θερισμοῦ ἀρχή, ὅτε πρῶτον τὰς κριθὰς
θερίζουσιν. § τὸ δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὥμων (137), ὅτι οὐδὲ
ὁ ἀστήρ τοῦ δεξιοῦ ἐπιψαύει, ἀλλ' ὥσπερ ὀλίγον ἤρπεται. διὸ
εἶπεν ὑπ(ὲρ) — ὥμων ἐλίσσεται σὺν οὐρανῷ καὶ αὐτῇ
τῇ Παρθένῳ.

5

139. τόσσος μὲν μεγέθει: ὀλίγος μὲν οὗτος τῷ μεγέθει
καὶ τῇ λαμπηδόνι ἐγκείμενος, ὅποιος καὶ τῆς μεγάλης Ἄρκτου
τῆς Ἑλίκης φαίνεται ὑπὸ τῆς οὐρᾶς. καὶ διδασκαλικώτατα πε-
ποίηκεν· ἅμα γὰρ τῷ τε παραβάλλειν ἐδίδαξε καὶ τεχνικῶς πάλιν
δέδωκεν ἀφορμὴν αὐτῷ, ὥστε ἀνελθεῖν ἐπὶ τὰ βόρεια κάκειθεν
πάλιν ἄρξασθαι ἄλλων.

141. δεινὴ γὰρ κείνη: ἀντὶ τοῦ 'λαμπρὰ κάκεινη ἡ Ἄρκ-
τος ἐστὶν ἅπασα' ('Ὅμηρος [Π XVI 104 sq.] 'δεινὴ(ν) δὲ περὶ
κροτάφοισι φαινὴ πῆληξ'), οὐ μόνον δὲ αὕτη· § ἐγγύθεν δὲ
πλησίον περικείμενοι αὐτοῦ ἀνονόμαστοι ὄντες λαμπροὶ εἰσιν. 15
§ τοῖσι δὲ αἵ γληι (139), οἷος ὁ τῆς οὐρᾶς ἀστήρ, τῆς Ἄρκτου
δηλονότι. ἔνα λέγει τῶν τὸν ἑνὸς τῆς Ἄρκτου ἀποτελούντων.

δεινὴ: ἀντὶ τοῦ καταπληκτικῆ, οὐκ ἀγρία, διὰ τὴν λαμπρό-
τητα τῶν ἀστέρων, λαμπρὰ δὲ ἅπασα.

142. οὐκ ἂν τοὺς γε ἰδῶν: οὐκ ἂν, φησί, τούτους τοὺς 20
τῆς Ἄρκτου θεασάμενος ἀστέρας ἔτι κατασκοπήσειας πρὸς τὸ
γνωρίσαι αὐτήν· ἰδῶν γὰρ ἐκείνους εὐθὺς ἐγνώρισας. τοῦτο
ἔστι τὸ ἐπιτεκμηραιο, ἐπὶ τούτοις τοῖς ὀφθεῖσι λαμπροῖς
ἀστράσιν οὐκ ἄλλου τινὸς πρὸς τὴν κατάληψιν τῆς Ἄρκτου
χρεῖαν σχολίης. τινὲς δὲ 'τῆς μεγάλης οὐρᾶς τῆς Κυνοσούρας' 25
ἤκουσαν. μεγάλη δὲ αὕτη ἡ οὐρὰ ὡς πρὸς τὴν Ἑλίκην. ἀλλ'

1 ἔστι κατὰ τὴν (τοῦ add Ald) θέρου ἀρχὴν ὅτε (ὅτι Ald) πρ. AAld ||
3—5 ἀλλ' — Π. om AAld || 6 μὲν om Ald || 8 ἀπό libri | διδασκαλικώτατον M;
διδασκαλικῶς γὰρ τοῦτο· ἅμα Ald || 9 τό τε Ald, τὸ M, τοῖ A | παρα-
λαβεῖν A | τεχνικὴν Ald || 9, 10 πάντ' δεδ. AAld || 10 αὐτῷ AMAld || 12 γὰρ κα-
κείνη AAld | ἀντὶ τοῦ om Ald || 12, 3 λαμπρὰ post Ἄρκτος iteravit M || 13 ἐστὶν
καὶ Ὅμ. A, καὶ Ὅμ. Ald | δεινὴ δὲ οἱ περὶ AMAld || 14 οὐ μόνον δὲ αὕτη
om M; ἀλλὰ καὶ οἱ ἐγγύθεν ἦγον πλησίον αὐτῆς περικείμενοι ἀστέρες
Ald || 16 τοῖσι δὲ αἵ γληι οἷος scripsi: τὸ δὲ λέγει οἷον AM || 16, 7 λέγει
δὲ τοὺς τὴν οὐρὰν τῆς Ἄρκτου, ἦγον τὸν ἑνὸς, ἀναπληροῦντας ceteris
omissis Ald || 17 λέγει M | ἀναπληροῦντων A || 18, 9 schol om M, post ἀναπλη-
ροῦντας (adn l. 16, 7) Ald sic δεινὴ δὲ κατ. κτλ. || 18 καταπληκτικὴ A || 19 γὰρ
Ald || 20 ἰδῶν om AAld || 21 τῆς om AAld || 22 εὐθὺς om M || 23 γὰρ ἐστὶ
Ald | ἦγον ἐπὶ Ald || 24, 5 ἀστράσιν οὐ δεηθῆσθαι πρὸς τὴν τῆς Ἄρκτου κ.
χρεῖαν (om Ald) σχολίης (σχολῆς Ald) AAld || 26 οὐν pro δὲ Ald | τῆς Ἑλ.
AAld

εἰσὶν οἱ ἀστέρες ἀμυδροὶ ἐκεῖνοι. 'μεγάλης' οὖν 'Ἄρκτου οὐρῆς' τοῦτο ὑπερβατόν.

143. οἶος οἱ πρὸ ποδῶν: τὸ οἶος οὐκ εἰκασμοῦ, ἀλλὰ θαύματος. τοιοῦτος ἦν, ὅποῖος τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἄνω-
5 θε(ν) περὶ μηροὺς ((φέρε))ται ἀστήρ.

144. εἰς μὲν ὑπωμαίων: περὶ τῶν τῆς Παρθένου ἀστέ-
ρων διαλέγεται, ὅτι πλησίον τοῦ Προτρυνγητῆρός εἰσιν ἀστέρες δ',
εἰς μὲν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς, εἰς ((δὲ)) ὑπὸ τοὺς ὦμους, εἰς
δὲ ὑπὸ τῆς ὀσφύος κάτω, εἰς δὲ μεταξὺ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν
10 ὀπισθίων γονάτων τῆς Ἄρκτου τῆς μεγάλης.

ἀπλόοι δέ, τουτέστιν ἀκατονόμαστοι εἰσι καὶ οὐδὲ συμ-
πληροῦνται εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν. οἱ δὲ Ἥλακάτην αὐτὴν λέγουσιν.
Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίῳ χαρίζομενος Βερονίκης
πλόκαμον ἐξ αὐτῶν κατηστέρισεν. τοῦτο καὶ Καλλιμαχὸς πού
15 φησιν (fr 34 Schn).

ἡ με Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἡέρι, τὴν Βερονίκης
βόστρυχον, ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

§ ἡ ἀπλόοι οἷς οὐδεὶς πλέει διὰ τὸ ἀνώνυμον.

147. κρατὶ δέ οἱ Διδύμοι: εἰς γ' διαιρεῖ τὴν Ἄρκτον
20 καὶ φησιν, ὅτι τῆς μὲν κεφαλῆς αὐτῆς τὸ (κατὰ) διάμετρον ἄνω
τῶν Διδύμων, τὸ δὲ μέσον (ἄνω) τοῦ Καρκίνου, οἱ δὲ ὀπισθεν
πόδες ἄνω τοῦ Λέοντος. καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ἦν τὸ μεταξὺ τῆς
κατὰ τοῦτο τὸ μέρος (Ἄρκτου) καὶ τοῦ ζωιδιακοῦ, ἀπ' αὐτῆς
τὸν ζωιδιακὸν διηγείται· ἔστι γὰρ ταῦτα τὰ ζώδια βόρεια
25 σφόδρα. (καὶ) ἄλλως δὲ ἀπὸ τῆς προγινωσκείας τὰ ἀγνοούμενα
διδάσκει (cf p. 353, 12. 16 al).

ἄλλως. τινὲς ἐμέμψαντο τῷ Ἀράτῳ λέγοντες, ὅτι τριά-

1, 2 οἱ γὰρ ἀστέρες ἐκεῖνοι ἀμυδροὶ εἰσιν. καὶ εἰ οὕτω, τὸ μεγάλην
ἄρκτου οὐρὰν εἴη ἄν ὑπερβατόν Ald || 1 ἐκεῖνοι ἀμυδροὶ A, cf Ald || 3 τοῖος
οἱ A | τὸ τοῖος A || 4 ἡ τοιοῦτος οἶος ὁ τῶν ἐμπροσθίων Ald || 4, 5 πο-
δῶν — ἀστήρ om AAld || 6 τῶν τῆς AAld: τῆς τῶν M || 8 ὑπὲρ τ. ὦ. AAld ||
9 ἀπὸ τῆς AAld | κάτω om AAld || 10 τ. μεγάλης ἄρκτου AAld || 11 ἀπλόοι
M || 12 αὐτῶν AMAld | αὐτὴν λέγουσιν om M || 13 βερονίκης M || 14 κατη-
στέρησεν A || 16 ἡ με AM, ἡδὲ Ald: corr Valckenaer (Callim fr p. 81); εἶδε
K. μ' conī Muret et Schneider | αἰθέρι conī Bergk (Anth. lyr II p. 154) | βερ-
νίκης M || 17 πᾶς ἀνέθηκε conī Valckenaer (p. 85) || 18 οὐς AAld || 20 sup-
plevi; ἡ διάμετρος Ald || 21, 3, 5 supplevi || 22 οὐδὲ M || 24, 5 σφόδρα βόρεια
AAld || 25, 6 ἄλλως — διδάσκει om AAld || 25 δὲ scripsi: τε M || 27 lemma om
οὐ οὐ
AAld | τῷ ἀράτῳ A; κατεμέμψαντο τοῦ ἀράτου Ald

κοντα μοιρῶν οὐσα μόλις ἢ Ἄρκτος πῶς ἐπέχει ἐνετήκοντα μοιρῶν ὡς πρὸς τὰ γ' ἑξάδια τὴν ἑκτασιν. καὶ φαμεν, ὅτι αἰετομοχρόνως καὶ ἰσοπαλῶς αἱ σφαιροειδεῖς θέσεις τὰς κινήσεις ἔχουσιν· ἐν γὰρ ἔστι καὶ μία ἢ περιχειμένη ἐπιφάνεια καὶ (ἐπὶ) πᾶσιν ἴση. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὁ μέγιστος τῶν κύκλων, ὁ ἰσημερινός, τῷ βορρῆϊ κύκλῳ καταπολείοντι βραδυτέρῳ ὁμῶς κατὰ τὴν σφαιροθεσίαν ὁμοχρόνως κινεῖται. ὅταν οὖν ἢ Ἄρκτος ἢ μείζων ἐν τῇ στροφῇ γένηται περὶ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον, τότε ἄρχεται ὁ Ταῦρος ἀνατέλλειν. καὶ πάλιν ἐν πάσῃ τῇ περιφερείᾳ, ἕως (ἂν) γένηται πάλιν περὶ τὸν μεσημβρινὸν κύκλον, οὐκ ἀνατέλλει ὁ Ταῦρος. ἐπειδὴν δὲ γένηται, ἀνατέλλει. οὕτως ἢ σφαιροειδῆς κινήσεις ἢ αὐτὴ δι' ὅλου (cf p. 340, 5—12).

Cat p. 204b
297b

Καρκίνος ἐστίν· οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι διὰ τὴν Ἥραν, (ὅτι) μόνος, τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὅτε τὴν Ὑδραν ἀνήρει, ἐκ τῆς λίμνης πηδύσας ἔδακεν αὐτόν. 15 καλοῦνται δὲ τινες αὐτοῦ ἀστέρες Ὀνοι, οὓς Διόνυσος ἀνήγαγεν ἐπὶ τὰ ἄστρα.

Λέων· ὁ Λέων ἔχει ἐπὶ τῆς καρδίας ἀστέρα Βασιλίσκον λεγόμενον, ὃν οἱ Χαλδαῖοι νομίζουσιν ἄρχειν τῶν οὐρανίων. ὄντος δὲ ἡλίου ἐν Λέοντι ὁ Νεῖλος ἐμβαίνει. 20

149. ἔνθα μὲν ἡ εἰλίοιο· ἐξίτηται δέ, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Ἄρατος τὰς θερμοτάτας ἡμέρας ἐν τῷ Λέοντι εἶπε γίνεσθαι καὶ οὐκ ἐν τῷ Καρκίνῳ. ῥητέον δὲ ἴσως μὲν καὶ φυσικῶι τινι λόγῳ καύματα γίνεσθαι ἐν τῷ Λέοντι διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀνατέλλειν τὸν Κῦνα, τὸν δὲ Ἄρατον μὴ 25 ἐφ' ἐνὸς ἑξαδίου τὸ συμβαῖνον ἀποδεδωκέναι ἀλλ' ἐπὶ τῶν τριῶν· προτάξας γὰρ τοὺς Διδύμους καὶ Καρκίνον καὶ Λέοντα, ἐν οἷς συμβαίνει τὰς θερμοτάτας ἡμέρας γίνεσθαι, ἐπήνεγκεν (149)

1 οὐσα om Ald || 2 τὴν ἑκτασιν post μοιρῶν AAld | αἰε AM: ἂν Ald || 4 ἔχ. μία γὰρ ἢ περικ. AAld | παρακειμένη M || 6 καταπολείοντι AAld: καταπωλείοντι M || 7 κινουσίαν AAld, κινούνται M: correxi | ὅτε AMAld || 8,9 ἰσημερινὸν κ. AAld || 10 περιφ. ὁμοίως πρὸ τοῦ γενέσθαι δὲ κατὰ τὸν μ. κ. Ald | κατὰ τὸν AAld | 11 κύκλον om M | ἐπειδὴν δὲ γ. ἀνατ. om Ald || 12 ὅλου M || 13 ἐστίν om Ald || 13,4 τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὁπότε τὴν Ὑδραν ἀνήρει, μόνος ἐκ τ. λ. οὗτος πηδ. ἔδ. αὐτόν Ald || 15 ὅτε M Cat: ὁπότε AAld || 16 αὐτῶν τινες AAld, τινὲς αὐτῶν Cat p. 297b 2 | αὐτοὺς post ἀνήγ. A: om MAld Cat || 17 εἰς τὰ Cat || 20 ἀναβαίνει Ald, cf p. 366, 16 || 22 ἐδήλωσε (post Ἀρ.) AAld || 23 οὖν (pro δὴ) AAld | ὅτι post δὴ AAld: om M || 25,6 μὴ ἐφ' ἐνὸς scripsi: μὴ ἀφ' ἐνὸς A, μὴ καθ' ἐνὸς Ald, μηθενὸς M || 26 τὸ συμβαῖνον om AAld | παραδεδωκέναι M

ἐνθα μὲν ἡελίοιο θερεῖται εἰσι κέλευθοι, τουτέστιν
 ἐν τοῖς τρισὶ ζωῖδιοις. πέρα δὲ ἀντιδιέστειλε τὸ ἐξαιρέτως τῇ
 ἐν τῷ Λέοντι πορεῖαι τοῦ ἡλίου συμβαῖνον διὰ τὸ καὶ τὰ δύο
 θερινὰ ζωῖδια προθερμαινόμενα καὶ ἐκπυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 5 τὸν Λέοντα θερμότερον ποιεῖν γίνεσθαι. ἔδει δὲ μᾶλλον ἐπὶ
 τοῦ Καρκίνου εἰρησθαι τοῦτο. λεκτέον δέ, ὅτι ἤδη ὑπὸ τοῦ
 θέρους κεκμηκότες ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι πλέον ἀντιλαμβανόμεθα,
 ὅταν ὁ ἥλιος ἐν Λέοντι ᾗ· ὥς γὰρ ἐν ἡμέραις θερινῇ οὐχ οὕτω
 κατὰ τὴν γ' καὶ δ' ὥραν μεσοῦντος τοῦ ἡλίου ἀντιλαμβανόμεθα
 10 τοῦ καύματος ὥς κατὰ τὴν ἐβδόμην, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ Λέοντος
 νοητέον, ἅτε προθερμασμένη τῇ γῇ ἐντυγχάνοντος τοῦ ἡλίου.
 κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν Ὑδροχόον διαπορευομένον (τοῦ ἡλίου) τὸ
 ψυχὸς ἐπιτείνεται προκατεψυγμένη ὁμιλοῦντος τῇ γῇ. κατὰ
 ταῦτόν δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα πρῶτως ἐκκαίόμενα οὐκ εὐθέως πυ-
 15 ρώδη γίνεται, ἀλλ' ἐν χρόνῳ αὐξάνεται.

τὸν δὲ Λέοντά φασιν οἱ μὲν, ὅτι ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη, Cat. p. 208 b
 διότι τῶν τετραπόδων ἡγεῖται, ἢ, ὅτι πρῶτος ἄθλος Ἡρακλῆος. (Anal. Erat. p. 5)
 ἔστι δὲ τῶν ἐπιφανῶν ἀστρῶν.

150. κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι: λοιπὸν γὰρ κεκενω-
 20 μέναι εἰσὶ καρπῶν· αἱ γὰρ προτρυνήσεις διὰ τοῦ ἡλίου τὸ κατ'
 ἀρχὰς συνερχομένου τῷ Λέοντι. § τινὲς δὲ τολμῶσι γράφειν
 ἡελίῳ τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντος, ἀπαιδεύ-
 τως· οὐ γὰρ τὰ ζωῖδια συνέρχονται, ἀλλ' ὁ ἥλιος ἕκαστον ἐπι-
 πορεύεται. § ἀπτεται πως καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος,
 25 τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν δηλῶν καὶ τὸν πρὸς Αἰδὴν γάμον ἐν
 τῷ λέγειν κενεαὶ — ἄρουραι· αὐτὴν γὰρ εἶναι τοὺς καρποὺς

2-8 post ζωῖδιοις Ald εἰ δὲ τις ἐρεῖ 'καὶ πῶς αὐτὸ ἐξαίρετον τοῦ
 ἡλίου συμβαῖνον τῇ ἐν τῷ Λέοντι πορεῖαι ἀπέδωκεν, ἀλλ' οὐ καὶ τοῖς
 ἄλλοις, καίτοι ἔδει μᾶλλον τῷ Καρκίνῳ', ῥητέον, ὅτι τὰ δύο θερινὰ ζωῖ-
 δια προθερμαινόμενα καὶ ἐκπυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὸν Λέοντα θερμὸν
 ποιεῖ γίνεσθαι. καὶ ἅμα ἤδη ὑπὸ τοῦ θέρους κεκμηκότες οἱ ἄνθρωποι
 πλέον ἀντιλαμβάνονται τῆς θερμότητος, ὅταν ὁ ἥλιος ἐν Λέοντι ᾗ· ἐν
 γὰρ ἡμέραις κτλ. || 2 ἐξαίρετον A || 4 προθερμαινόμενα A || 5 ποιεῖ A || 7 κε-
 κμηκότες AAld || 8 ὁ AAld: om M || 9 γ' καὶ om A, τὴν γ' καὶ om Ald || 10, 1
 νοητέον post οὕτω A, οὕτως οὖν ῥητέον καὶ ἐπὶ τ. Δ. Ald || 11-15 ἅτε—
 αὐξάνεται om AAld || 12 supplevi || 16 φασιν om A, post μὲν Ald | τοῦ Δ. A
 Ald || 19 ἄρουραι om AAld || 19, 20 λοιπὸν καὶ κενωμένοι A; κεκεν. γάρ
 εἰσι omisso λοιπὸν Ald || 22 ἡελίοιο M | τὰ τὰ πρῶτα A | συνερχο-
 μένου M | λέοντι A || 24 videtur δὲ πως post ἄπτ. in A; δὲ καὶ Ald ||
 25 ἐν αἰδου AAld

καὶ τὴν μητέρα τὴν γῆν· καὶ γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις τῷ Ἐπιφί [Ἰουλίῳ] μηνί, ὅτε ἐν Λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, τότε καὶ ἡ τῆς Κόρης ἀρπαγὴ τελείται. § περὶ τὴν ὀρθόγην καὶ εἰκάδα τοῦ Ἐπιφί μηνὸς γίνεται ἐν Λέοντι ὁ ἥλιος, ὅτε καὶ ὁ Κύων τὰς ἐπιτολὰς ποιεῖται· οὐ γὰρ πάντως περὶ πέμπτην καὶ εἰκάδα ὁ Κύων τὰς ἐπιτολὰς ποιεῖται, ἀλλὰ καὶ περὶ κθ' καὶ λ' πρὸς τὴν βραδυτέραν τοῦ ἡλλίου κίνησιν.

152. τῆμος καὶ κελάδοντες· τότε, φησί, καὶ κελάδοντες ἄνεμοι ἐμπέπτουσι τῷ πόντῳ, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ Λέοντι καὶ παρ' Αἰγυπτίοις αἱ κλῆριδες τῶν ἱερῶν λεόντων φέρουσι 10 πρόσωπα καὶ τοῦ ὀχήματος ἀλίσεις ἀπηιωρῆνται [ἢ χασμήματος] καρδίαν ἐξηρημένην ἔχουσαι. τὸ δὲ πλῆθος τῶν βρόχων τῆς ἀλίσεως τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσας λέγουσι μοίρας ἐπέχειν τὸν ἄστέρα ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Λέοντος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀριθμουμένου. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον ἀνιερώκασιν ἡλλίῳ· τότε γὰρ 15 ἐμβαίνει καὶ ὁ Νεῖλος καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ περὶ τὴν ἡῶ κατὰ ἐνδεκάτην ὥραν φαίνεται. καὶ ταύτην ἀρχὴν ἔτους τίθενται καὶ τῆς Ἰσιδος ἱερὸν εἶναι τὸν Κύνα λέγουσι καὶ αὐτοῦ τὴν ἐπιτολήν. ἐφ' ἣν καὶ τὸν ὄρτιγα θύουσι, τῷ παλμῷ τοῦ ζώου σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρου. 20

152. ἐτησίαι εὐρέι πόντῳ· οἱ ἐτησίαι ἀπὸ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐώας ἐπιτολῆς [μέχρι Ἄρκτου ἐπιτολῆς] ὡς ἐπὶ πλῆθος ἐξήκοντα ἡμερῶν πνέουσιν. ὠνομάσθησαν δὲ ἦτοι, ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι ταῖς τακταῖς αὐτῶν ἡμέραις, παρὰ τὸ ἔτος, ἢ παρὰ τὸ ἔτεδον διὰ τὸ μηδέποτε αὐτοὺς μεταβάλλειν, ὅταν ὁ 25 καιρὸς αὐτῶν ἐνστή. § καλῶς δὲ τὸ 'μεγάλα σκάφη τότε χρήσιμα' (153)· τότε γὰρ τὸ κύμα μέγα καὶ τὸ πνεῦμα σφοδρόν.

1, 2 κατὰ τὸν ἐπιφί μῆνα AAlld || 2 ἐν om A | ἥλιος τότε καὶ om (spatio vacuo 4 litt relicto) A, τότε καὶ om Ald || 3 τελειοῦται AAlld || 3—7 om AAlld || 6 ποιεῖτε M | supplevi || 9 ἐμπέπτουσιν ἐν AAlld | ἐστὶν post ἡλ. AAlld || 11 ὀχήματος scripsi: σχήματος AMAlld, cf Diels Parmenides p. 124—129 || 11, 2 ἢ χασμήματος M: om AAlld || 12—15 τὸ δὲ — ἀριθμ. om AAlld || 15 ἀριθμουμένης? | ἀφιερώκασιν AAlld || 16 ἢ om A | περὶ τὴν ἡῶ M: om AAlld || 17 κατὰ ἐνδεκάτην ὥραν AAlld: om M || 18, 9 καὶ αὐτοῦ τ. ἐ. scripsi: καὶ om M, αὐτοῦ καὶ τ. ἐ. A, καὶ τ. ἐ. αὐτοῦ Ald || 19 τὴν ὄρτ. A | παλμῷ AM, παλμῷ Ald; ἢ παλμῷ superscript A || 20 τῆς om M || 21 εὐρέι πόντῳ om AAlld | οἱ ἐτήσιοι AAlld | τοῦ om AAlld || 22 μέχρι Ἄρκτου ἐπιτ. AM: om Ald | ὡς ἐπὶ τὸ (om Ald) πλείστον AAlld || 23 ἡμέρας Ald | δὲ om A; δὲ οὕτως Ald | ἢ ὅτι Ald || 24, 5 παρὰ ἔτος ἢ τὰ ἔτεδον Ald || 25 μεταβάλλειν αὐτοὺς AAlld | ὁ om M || 26 αὐτῶν ἢ κ. M | τὸ scripsi: τὰ AMAlld

παρηκολούθησε δὲ Ἑσιόδῳ (Opp 643) 'νῆ' ὀλλήγην αἰνεῖν, με-
γάλην δ' ἐνι φορτία θέσθαι'.

155. εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδά: κατὰ συγκοπὴν τὰ πη-
δάλια, ἣ τὰς κώπας ἀπὸ τοῦ πηδόν. καὶ Ὅμηρος (Od XIII 78)
5 'ἀνεροῖσιν ἄλα πηδῶν'.

〈κυβερνητῆρες —〉: οἱ δὲ κυβερνηταὶ θαρροῦντες τοῖς
ἀνέμοις ἔχοιεν τὰ πηδάλια.

156. εἰ δέ τοι Ἑνίοχόν τε: ἐπανήλθε πάλιν ἀπὸ τοῦ
ζωιδιακοῦ πρὸς τὰ βόρεια. τὸ δὲ ἀστέρας διδασκαλικῶς·
10 τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρὶ, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τὸν ὦμον σφόδρα
ἐστὶ λαμπρὸς καὶ καλεῖται Αἷξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἐξῆς ἀμυρ-
τεροι, οἱ καλοῦνται Ἐριφοί. καὶ χαριέντως τὸν μὲν ἐπίλαμ-
προν ὡς ἐπὶ μητρὸς Αἶγα εἶπε, τοὺς δὲ ἀμυδροτέρους Ἐρίφους
ὡς νεογνά. § ὁ δὲ μῦθος οὕτως ἔχει, ὅτι ἡ Αἷξ αὕτη γυνή
15 ἦν Ἀρκαδική, ἣτις ἀνέθρεψε τὸν Αἶα. καὶ φασιν, ὅτι μετὰ
θάνατον λαβὼν αὐτῆς τὸ δέσμα κατὰ τὴν συνείλησιν περιέθετο
καὶ αὐτὴν κατηστέρισεν. διὸ Ἑνίοχος κικλήσκειτο ἀνθρώποι-
σιν' (fr anon). ταύτην δὲ καλοῦσι καὶ Ἀμάλθειαν, καὶ Ἀμαλ-
θείας κέρας τὸ τῆς Αἰγός (cf Nicandri fr 114 Schn).

20 158. εἰν ἄλλ πορφυρούσηι: μελαινομένηι· κινουμένη
γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταύτην ποιεῖται τὴν σύστασιν. § τὸ δὲ
κεδαιομένους ἀντὶ τοῦ φθειρομένους. γράφεται δὲ καὶ 〈κε〉-
ραιομένους ἀντὶ τοῦ κεραϊζομένους· ἡ γὰρ ἑώια δίσις τῶν
Ἐρίφων χειμῶνα φέρει ἡλίου Τοξότην διανύοντος, ἡ δὲ Αἷξ
25 τὴν ἑώϊαν ποιεῖται δύσιν ἡλίου ὄντος ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὰς
χειμερινὰς τροπὰς.

〈κεδαιομένους: σκορπιζομένους. εἰ δὲ διὰ τοῦ ῥ γράφοιτο,
φθειρομένους. ὁθεν τὸ ἀδιάρ(ρηκτ)ον ἀκέραιον καλοῦ(σι διὰ
τὴν) στέρησιν τοῦ κέρατος Par〉.

30 160. Αἰδύμων ἐπὶ λαιᾶι: ὁ γὰρ Ἑνίοχος βορειότερός

4 ἦγουν Ald | πηδῶ libri | 6,7 om AAld | 8 περὶ τοῦ ἡνιόχου in margine
M | ἐκ τοῦ M | 9 ἀστέρες AM | 11 ἔτι M | 12 μὲν om AAld | 16 τὴν
om M | 17 κατηστέρισεν A | διὸ αἰγίος A, διὸ αἰγίος Ald | Musaeum
agnoscit Robert (Erat Catast p. 240); possis de Nicandro aliisque cogitare,
cf schol ad v. 161 | 18,9 καὶ Ἀμάλθειας — Αἰγός om AAld | 20 εἰν ἄλλ
om AAld | 21 στάσιν AAld | 22 δαιομένους M, καὶ θεομένους Par
l. 27 | δὲ om MAld | supplevi e l. 27 | 22,3 καὶ φθειρομένους AAld | 24
φέρειν Ald | 27 cf ad l. 22 | 28 supplevi Par, lacunam signavit Treu p. 56 |
30 λαιᾶ A

ἔστι τῶν Διδύμων, ὥστε ἀνατελλόντων τῶν Διδύμων κατὰ πόδας τὰ εὐώνυμα μέρη αὐτῶν ὀρίζεσθαι πρὸς βορρᾶν καὶ διὰ τοῦτο τὸν Ἑνίοχον κατὰ κεφαλὴν ἀνατέλλοντα παρακεῖσθαι τοῖς εὐωνύμοις μέρεσι τῶν Διδύμων.

161. κεκλιμένον δῆεις: σφόδρα ἀκριβῶς ὁ Ἄρατος 5 προσέχων τῷ ζωιδίῳ κατὰ θέσιν φησὶ τὸ κεκλιμένον· οὐ γάρ ἐστιν ἑξόρθιος, ἀλλ' ὥσπερ ἐπινεύων καὶ πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἐπειγόμενος.

Ἐλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα: πληθυντικῶι ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ, ἀντὶ τοῦ ἥ κεφαλὴ αὐτοῦ κατὰ διάμετρον 10 κειμένη ἀντία δινεύει. ἱερὰ δέ, ὅτι τὸν Δία ἐθήλασεν. § οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν Ἑνίοχον λέγουσιν εἶναι εἰδωλον ἢ Βελ(λ)εροφόντου ἢ Τροχίλου τοῦ Καλλιθέας παιδός, τῆς πρώτης ἐν Ἀργεὶ γενομένης ἱερείας, ἄρμα πρώτου ζεύξαντος. οἱ δὲ Μυρτίλου, οἱ δὲ Κίλλαντος τοῦ Πέλοπος ἡνιόχου εἶπον, ἄλλοι δὲ Οἶνο- 15 μάου. τὴν δὲ Αἶγα Νικάνδρος (fr 114 Schen, cf ad schol 156) Ἀμάλθειαν καὶ Διὸς τροφόν. φαίη δ' ἂν τις ἀτεχνῶς εἰδῶλα τοὺς περὶ θεῶν ταῦτα ληροῦντας.

ᾠλενίη δέ (164) λέγεται διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ᾠλένης τοῦ Ἑνιόχου <εἶναι> ἢ, ὥς ἄλλοι, ᾠλένου θυγάτηρ. 20

167. παρ ποσὶ δ' Ἑνιόχου: περὶ τοῦ Ταύρου. πάλιν ἐγνωσμένως ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων εἰς τὸν ζωιδιακὸν κατέρχεται. § κεραόν δὲ διὰ τὴν τῶν κεράτων θέσιν. § τὸ δὲ πεπτητότα διὰ τὸ ποιὸν κατάστημα· ὥσπερ γὰρ ὀκλάσας ἐστίν, 25 ἡμίτομος δὲ καὶ τοὺς ὀπισθίους οὐκ ἔχων πόδας. § τοῦτον οὖν οἱ μὲν τὸν τὴν Εὐρώπην διαγαγόντα ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους [κατηστερίσθαι] φασίν, οἱ δὲ τοῦτον, οὗ Πασιφάη ἡράσθη, οἱ δὲ τὸν ἐκ Κρήτης εἰς Μαραθῶνα παραγεγόμενον, ὃν Θησεὺς κατηγωνίσαστο. § τὸ δὲ μαίεσθαι ἐπι-

1 ἀνατελλόντων A | τῶν om AAld || 2 ὀρίζεσθαι αὐτῶν πρὸς AAld || 5 δῆεις om AAld | ἀκριβῶς post Ἄρατος AAld || 6 προσέχων om AAld || 7 ἑξόρθιος AAld: ἑξορθος M || 9 ἄκρα κάρηνα om AAld || 10 τοῦ prius om MAld || 10, 1 κατὰ δ. κειμένη om AAld || 13 καλλιθέας Ald || 14 οἱ δὲ Μυρτίλου §: οἱ μὲν Μυρτίλου A, ἄλλοι δὲ M. Ald, om M || 15 οἱ δὲ Ald || 17 καὶ ἐτ τροφὸν evanida A | φαίην δ' M | εἰδῶλον AAld || 19 ᾠλενίη ᾠλενίη λέγ. Ald || 20 ὡς om M || 21 sqq. περὶ τοῦ Ταύρου etiam in margine M: utrumque om AAld || 24 ὀκλάσας AM, κλάσας Ald || 25 καὶ om Ald | ὀκλάσας ante οὐκ M: om AAld || 26 δὲ pro οὖν Ald | διαπορθεύσαντα AAld || 27 τοῦ om M | seclusi; κατηγέριστ .. (terminatione invisibili) A || 29 κατηγωνίσαστο A

σκοπεῖν ἐπιζητεῖν κατοπτεύειν. ὁ δὲ νοῦς· παρὰ δὲ τοῖς ποσὶν Ἑνιόχου ὑποπεσόντα ζητεῖ τὸν Ταῦρον. § τὸ δὲ ἑοικότα ὁμοία· οἱ γὰρ ἀστέρες αὐτοῦ βούκρανον ἀληθινῶς διαγράφουσι καὶ διὰ τοῦτό εἰσι γνώριμοι, οὐδενὸς τῶν γεγνημένων πρὸς κατανόησιν δεόμενοι, ὡς ὁ Κριὸς ἀμυδρὸς ὢν ὑπ' ἄλλων εὐρίσκεται.

ἢ ὅτι πλουτοδότειρά ἐστι (163), καθὼ λέγουσιν Ἀμαλθείας κέρας· Ἀμάλθεια γὰρ αὕτη καλεῖται (cf 368, 16).

ἄλλως. ἡ τοῦ Ἑνιόχου κεφαλὴ ἐξ ἐναντίας τῶν γενίων τῆς Ἑλικῆς κεῖται· εὐθεία γὰρ γραμμὴ ἐξηγέσθη ἀπὸ τῆς ἄκρας κεφαλῆς τοῦ Ἑνιόχου κατὰ τὰ τῆς Ἑλικῆς γένεια, καὶ οὕτως ἐξ ἐναντίας κεῖται.

169. τοῖη οἱ· θαυμαστικῶς τὸ τοῖη ἀντὶ τοῦ τοιαύτη· σφόδρα γὰρ ἐκλαμπρὸς ἡ κεφαλὴ ὑποφαίνεται καὶ ἐκκριτός ἐστι καὶ οὐκ ἂν τις ἐξ ἄλλου τεκμηρίου ἔτι σκέπαιτο τὴν τοῦ Ταύρου κεφαλὴν, ἀλλ' ἐκ τῶν τὸ πρόσωπον ἀποτελούντων ἀστέρων.

171. ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν· ἐκ τῶν δύο γραμμῶν τοῦ Υ στοιχείου· αἱ γὰρ Ὑάδες τοῦτο τὸ στοιχεῖον ἀπομιμούμεναι τὸ ταύρειον ἀποτελοῦσι πρόσωπον. διὸ καὶ τινες Ὑάδας αὐτὰς ἐντεῦθεν εἶπον. οἱ δέ, ὅτι δύομεναι αἵτιαι ὑετοῦ γίνονται (cf 388, 20 sqq.).

172. καὶ λίην κείνων ὄνομ' εἴρεται· οὐκ ἀνωνύμως, φησὶ, φέρονται αἱ Ὑάδες ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ταύρου. Θαλῆς μὲν οὖν δύο αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν βόρειον, τὴν δὲ νότιον, Εὐριπίδης δ' ἐν τῷ Φαέθοντι (fr 780 N.) τρεῖς, Ἀχαιοὺς δὲ τέσσαρας (fr 46 N.), Μονσαῖος (fr 14 P.) ε', Ἰκπίας δὲ (fr 11 M.) καὶ Φερεκύδης (fr 16 St.) ἑπτὰ. ἡ δὲ προσωνημία, ὅτι τὸν Διό-

1 κατοπτεύειν om Ald | ὁ νοῦς δὲ Ald | δὲ om AAld | 1, 2 τ. ποσὶ τοῦ Ἑ. AAld | 2 ὑποπεπτακότα AAld | 3, 4 διαγράφουσι AAld §: γράφουσι M | 4 οὐδὲν M | 5 δεχόμενοι M | 7—12 scholia om Ald | 13 τοῖόν (superscripto τοῖη) οἱ M (cf editionem Arati): τοῖη κεφαλὴ AAld | 14 κεφαλὴ ἐκλαμπρὸς ὅ. (omisso σφόδρα γὰρ ἡ) AAld | 18 ἀστέρες (omisso ἀμφοτέρωθεν) pro lemmate AAld, ἀστέρας ἀμφ. M | οὐκ ἐκ A | τῶν Ald: om AM | 20 ταύριον A | 20, 1 δ. κ. τινες αὐτὰς ἐντεῦθεν ἔνεκεν ὕδατος εἶπον A, τινὲς μὲν οὖν φασιν, ὅτι διὰ τοῦτο ταύτας ὕδατος εἶπον Ald | 21 ἐντεῦθεν A: ἐθεν M, διὰ τοῦτο Ald | 23 ὄνομ' εἴρεται om A Ald | 24 φέρονται AAld §: φαίνονται M | ἐν τῷ μετώπῳ AAld | 26 δ' om A | 27 Μονσαῖος ε' om AAld | 28 ἐστὶν ὅτι AAld

νυσον ἀνεθρέψαντο. Ὅγης δὲ ὁ Διώνυσος. Εὐφορίων δὲ (fr 14 M.)
 ‘Ὅγῃ ταυροκέρατι Διονύσωι κοτέσσασα’. οἱ μὲν οὖν δύο λέγον-
 τες ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ταύρου φασίν, οἱ δὲ τρεῖς προσ-
 λαμβάνουσι καὶ τὸν ἐπὶ τῷ χελύνῳ. Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν
 Ἐρεχθεῖ (fr 357 N.) τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας Ὑάδας φησὶ γενέ- 5
 σθαι τρεῖς οὖσας, ὁ δὲ Μυρτίλος (fr 6 FHG IV p. 458) τὰς Κάδμου
 θυγατέρας, κληθῆναι δὲ οὕτω δι’ ἣν προείπομεν (p. 369, 28) αἰ-
 τίαν· Ἡσίοδος γάρ φησι περὶ αὐτῶν (fr 14)·

νύμφαι Χαρίτεσ(σ)ιν ὁμοῖαι

Φαιούλῃ ἣδὲ Κορωνίς εὐστέφανός τε Κλέεια 10

Φαίῳ θ’ ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρῃ τανύπεπλος,
 αἷς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ’ ἀνθρώπων.

αἱ μέντοι Πλειάδες παρὰ τὸ διχότομον αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὴν ἱξὺν
 ἀνακεκλιμέναι σχῆμα κατὰ τινὰς οὐρᾶς ἀποτελοῦσιν, ὡς καὶ ὁ
 Νίκανδρός φησιν (Ther 121 sqq.)· 15

ἑξαλέασθαι

Πηλιάδων φάσις δεδοκῆμενον, αἶ θ’ ὑπὸ Ταύρου
 ὀλκ(α)λὴν ψαίρουσαι ὀλλίζωνες φορέονται.

οὐκ ἔστι δὲ οὐρὰ τοῦ Ταύρου· πόθε(ν) γάρ, ὅποτε μὴδὲ ὀπίσθια
 ἔχων δεικνύται; cf p. 387. 20

174. λαίου δὲ κεράατος (ἄκρον) — παρακειμένου: τὸ
 ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τοῦ Ταύρου καὶ τὸν ἀριστερόν
 πόδα τοῦ Ἠνιόχου εἰς ἀστήρ ἐπέχει. § συνεληλάμενοι δὲ (176)
 τῷ τόνῳ ὡς ‘οὐτάμενοι’· ὑφαιρεθέντος γὰρ τοῦ σ’ ἀναβιβάζε- 25
 ται ὁ τόνος. ὁ δὲ νοῦς· συνηρμοσμένοι δὲ φέρονται.

177. ἀλλ’ αἰεὶ Ταῦρος: ἄπερ κατὰ φυσικὴν αἰτίαν εἴωθε
 γίνεσθαι, ταῦτα οἱ ποιηταὶ ὡς ἐν παραδόξῳ λαμβάνουσι καὶ
 ὡς καινότερα αὐτὰ καὶ ἀδύνατα προφέρονται, ὡς καὶ νῦν ἐπὶ

1 ἀνεθρέψαντο A | ὕης A | 1, 2 δὲ ὕη A5, ὕη Ald, οἷη M | 2 ταυροκέ-
 ρητι M | διονύσω AM | κοτέσσασα M | 3, 4 προλαμβάνουσι A | 4 corr Thiele:
 χελίω AMald; χηλίω Bekker | ἐν om M | 7 οὕτως M | αἰτίαν: — A | 8 δὲ
 post Ἡσ. Ald, om A | 10 ἥδε MAld, ἐκ δὲ A | 11 καὶ AAld: ἰδ’ M | 13—20
 schol om AAld | 14 ἀνακλιόμεναι καὶ M | 16 Nicandri codd: πλαγισθείς M |
 17 αἱ δ’ ὑπὸ M | 18 ὀλλίζωνες M | 19 οὐκ ἔστι δὲ scripsi: ὡς δὲ M | 21
 (ἄκρον) παρακειμένου scripsi: παρὰ δὲ M, om AAld | 21, 2 τὸ δὲ ἄ. A
 Ald, τοῦ ἄ. M | 22 τοῦ Ταύρου om M | 23—25 συνεληλάμενοι δὲ (ἦγον add
 Ald) συνηρμοσμένοι φέρονται. ἀναβιβάζει (ἀνεβιβάσθη Ald) δὲ ὁ τόνος ἀφ-
 αιρεθέντος (ἀναιρ- Ald) τοῦ σ’ ὡς ‘οὐτάμενοι’ AAld | 26—p. 371, 3 post
 p. 371, 15 AAld | 26 post Ταῦρος et ante ἄπερ fere 10 litt erasae A | 27 ὁ
 ποιητῆς AAld | λαμβάνουσι (sic) A, λαμβάνει Ald

τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Ἡνίοχου φησὶν ὁ Ἄρατος, ὅτι καὶ τοῦτο καινότερον ἔχει καὶ ἄμεινον [ἀνατέλλων] ὁ Ταῦρος· κρείττων γάρ ἐστι καὶ ταχίων εἰς τὸ δύεσθαι.

τριῶν κύκλων τῶν παραλλήλων παραδιδομένων συμβέ-
 5 βηκε διαιρεῖσθαι τὸ ὅλον σχῆμα εἰς μέρη ἡ, (καὶ) τοῦ μὲν
 Θερينوῦ τροπικοῦ ἐν τῷ βορειῳ μέρει τὰ ε' μέρη διηνεκῶς
 εἶναι ὑπὲρ γῆν, τὰ δὲ γ' ὑπὸ γῆν, τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ ἴσον
 [ἔχοντος] τὸ ὑπὲρ γῆς τῷ ὑπὸ γῆν. κατὰ δὲ τὴν διαιρῶσιν
 ταύτην ἀνατελλέτωσαν ὁ μὲν Ἡνίοχος ἐπὶ τοῦ Θερينوῦ τροπικοῦ,
 10 ὁ δὲ Ταῦρος ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. περιενεχθέντος οὖν τοῦ οὐ-
 ρανοῦ ὁ μὲν Ταῦρος λήψεται ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν τμήματος (τὸ)
 λοιπόν, ἐκ τῶν ἡ' τὰ γ', ὁ δὲ Ἡνίοχος ἐφάψεται τοῦ ὀριζήοντος,
 ὥστε λοιπὰ ἔχειν ὑπὸ γῆς γ'. περιενεχθέντος οὖν πάλιν τοῦ
 οὐρανοῦ τὰ λείποντα εἰς ἡ' τμήματα, τὰ γ', συμβήσεται τὸν
 15 Ἡνίοχον καὶ τὸν Ταῦρον ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀνατεῖλαι.

ἄλλως. τάχιον δύνει ὁ Ταῦρος, ἐπεὶ νοτιώτερός ἐστι τοῦ
 Ἡνίοχου. τὰ δὲ νότια πλέον ὑπὸ γῆν μέρος ἔχει, καὶ ὅλως
 τὰ ἐπὶ διαφόρων παραλλήλων κύκλων ἄστρα τὰς ἀνατολὰς
 ἅμα ποιησάμενα οὐχ ἅμα δύσεται· τὸ γὰρ βορειότερον καὶ
 20 μείζονα κύκλον φερόμενον ὑστερεῖ τῷ χρόνῳ τῆς δύσεως,
 τὸ δὲ νοτιώτερον κατενεχθήσεται ὥς ἂν ἐλάσσονα κύκλον φερό-
 μενον. ἀκουστέον δὲ συνανατέλλειν τῷ Ταύρῳ τὸν Ἡνίοχον, οὐχ
 ὅλον ὅλως (τοῦτο γὰρ ψεῦδος), ἀλλ', ὅσα τῶν μερῶν συνανα-
 τέλλει, ταῦτα οὐ συγκαταδύεται διὰ τὴν ἐγκλισιν τοῦ κόσμου,
 25 ὥς εἶπεν.

178. καίπερ ὁμοῦ ἀνελθών. λέγει δέ, ὅτι ὁ Ταῦρος σὺν
 τῷ Ἡνιόχῳ ὁμοῦ ἀνελθὼν πρότερος δύνει.

τὸ δὲ ὁμηλυσίη (περ' ἀνελθών) ἀντὶ τοῦ ἅμα καὶ
 κατὰ τὸ αὐτὸ ἀνατελλας. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι τὰ βόρεια ἢ ὅλως οὐ

1 τοῦτο Ald: τὸ AM | 2 καὶ AAld: τι M | 2, 3 post καιν. A ἀνατέλ-
 λων ἔχει ταῦρος ἐστι, Ald καὶ ἄμεινον ἔχει· συνανατέλλων
 γὰρ τῷ Ἡνιόχῳ πρότερον αὐτοῦ δύνει | 4—15 om AAld | 6 μέρει alt M |
 13 ὥστε scripsi: ὡς τὸ M | 16 ἄλλως pro lemmate A in textu, M in mar-
 gine, ἀλλ' αἶετ ταῦρος Ald | 19 δύεται AAld | 19, 20 καὶ μείζονα κύκλον
 scripsi (cf l. 21): κατὰ μείζονος κύκλου AMald | 20 τῇ δύσει AAld | 23
 ὅλως AAld: ὅλος M | τοντὶ AAld | 23, 4 συνανατέλλειν A | 24 συγκαταδύε-
 ται A | 25 ὡς εἶπεν M: om AAld; vix εἶπον, cf ad v. 171 | 26 schol cum
 antecedenti cohaeret AMald | 27 Ἡ. ἀνατελλας ὁμοῦ περ. AAld | πρότερον
 Ald | 28 ὁμηλυσία M | 28, 9 καὶ κατ' αὐτὸ τὸ αἴτιον A, καὶ κατὰ ταυτό.
 τὸ δὲ αἴτιον Ald

δύεται ἢ κατὰ τι δύεται ἢ βραδέως δύεται, οἷον Ἄρκτοι ὅλως οὐ δύνουσιν, ὁ Κηφεὺς καταδύεται, ὅσον αὐτοῦ ἔστιν ἐκ τοῦ νοτίου, οὕτω καὶ ὁ Ἥνιολχος βραδέως δύει ὡς πρὸς τὰ ὑποκαίμενα αὐτῷ νοτιώτερα ζώδια. οὗτος οὖν ὁ Ταῦρος νοτιώτερος αὐτοῦ ὢν πρότερος μᾶλλον καταφύρεται, ἐκείνος δὲ βρα- 5
δύτερος, ὅσαι καὶ βορειότερος. ἅμα δὲ ἀνατέλλουσι διὰ τὸ ἐξ ἀνατολῶν ὥσπερ ἐκινενηκότε καὶ καχυρωμένον ἄνω φέρεσθαι τὸν Ἥνιολχον. ὅτε μέντοι δύεται, καὶ πλείονα χρόνον ἀναλλίσκει ἀνόμενος, ὅτι τῶν ἐπὶ τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνατελλόντων ἅμα σημείοις ὕστερον δύει τὰ προσεγγίζοντα τῷ φανερῷ 10
πόλῳ· μείλυνος γὰρ κατὰ τὴν ὁμοιότητα διανύει περιφερείας διὰ τὸ μετέωρον τοῦ πόλου. λήξας οὖν ἐπὶ τὸν Ταῦρον (177) ἄνισι πάλιν ἐπὶ τὰ συνεχῇ καὶ βόρεια.

179. οὐδ' ἄρα Κηφεῖος· πάλιν ἕως τοῦ ζωδιακοῦ ἑλθὼν καὶ διδάξας τὰ περὶ τοῦ Ταύρου ἀνέδραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ βορείου 15
λειπόμενα. πάλιν δὲ οὐδὲ τὸν Κηφεῖα ἀφ' ἑαυτοῦ διδάσκει, ἀλλ', ὥσπερ τὰ φθάσαντα διὰ τῶν ἐγνωσμένων, οὕτω καὶ τοῦτον διὰ τῆς ἡδὴ (52) γνωσθείσης Κυνοσούρας Ἄρκτου (182). § τὸ δὲ μαγερόν (179) διὰ τὴν συμβῆσαν συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ χάριν Κασσιεπείας· αὕτη γὰρ ἤρισε τὰς Νηρηΐσι 20
περὶ κάλλους, αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι Κῆτος ἐπαφῆκαν τῇ Αἰθιοπίαι. ἔχρησε δὲ ὁ Θεός, ἐὰν μὴ ἡ ταύτης θυγάτηρ Ἀνδρομέδα παραδοθῇ τῷ Κήτει, μὴ παύσεσθαι. ἡ δὲ ἐξετάθη. παριὼν δὲ ὁ Περσεὺς ἔσωσε τῇ Γοργόνι τὴν Ἀνδρομέδαν. πάντες οὖν κατηστερίσθησαν ἀπλώσαντες τὰς χεῖρας ὥσπερ ὑπόμνημα τοῦ πά- 25
θους φέροντες.

Ἰασίδαο· Ἰασίδην τὸν Κηφεῖα εἶπε διὰ τὸ ἔχειν τὸ γένος ἀπὸ Ἰνάχου, ἀπὸ μητρὸς δὲ αὐτὸν ὠνόμασεν· οὐ γάρ ἐστι Κηφεὺς Ἰάσου, ἀλλ' Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου. Ἰασίδης οὖν υἱὸς Ἰοῦς· Ἰοῦς γὰρ Ἐπαφος, οὗ Αἰβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Ἀγῆνωρ, οὗ 30
Κηφεὺς.

1 ἢ καταδύεται AAld | ἢ βραδέως δύεται om Ald | 2 καταδ. δς A | 3 ὁ δὲ Ἥν. βραδέως δύει ὥσπερ τὰ AAld | 4—13 om AAld | 5 πρῶτος M | 15, 6 τὰ λοιπὰ τοῦ βορείου A, τὰ λειπόμενα τοῦ βορείου Ald | 17 τὸν φθ. A | 18 τῆς ante K. iterat A | 20 κασιεπείας Ald | νηρηΐαι AMald | 21 τῇ αἰθιοπίῳ Ald | 22 εἰ AMald | ἡ om AAld | ἀνδρομέδῃ Ald | 23 παύσεσθαι AMald | ἐξετάθη M | 24 γοργόνι Ald, cf p. 226b: γοργόνῃ AM ut Nicol p. 378 West | ἀνδρομέδῃ Ald | πάντα Ald | 24, 5 κατηστερήθησαν AAld | 25 τὸ δὲ ante ἀπλ. Ald | 27 ἰασίδαο δὲ τὸν A, ἰασίδην δὲ τὸν Ald | 28 ἡ ἀπὸ μ. αὐτ. κατανόμεσεν Ald | 29 ἰασίδαο οὖν ὡς υἱὸς Ald | ὡς ante υἱὸς A | ἐοῦς A | 30 ἐοῦς A

181. ἐπεὶ Διὸς ἐγγύθεν ἦσαν· ἐπεὶ δοκοῦσιν οἱ βασι-
λεις ἀπὸ Διὸς ἔχειν τὸ γένος. ἢ αὐτοῦ πρὸς γένους. ἄλλ' ἄρα
καὶ τὸν οὐρανὸν ἐφθασεν ὁ Κηφέας, ἐπειδὴ Διὸς ἦν· πρόγονος
(γὰρ) αὐτοῦ ἐστὶν Ἰώ.

5 184. Ἰση οἱ στάθμη· Ἰση εὐθεία. Ἰση διάμετρος ἀπὸ
τῆς Ἀρκτου ἕως ποδῶν ἀμφοτέρων τοῦ Κηφέως, ὅση ἀπὸ ποδὸς
ἐς πόδα τείνει. ὅσον ἀπέχουσιν ἑαυτῶν οἱ πόδες, τοσοῦτον
ἀπέχει ἡ οὐρὰ τῆς Ἀρκτου ἐκατέρου ποδὸς τοῦ Κηφέως.

ἄλλως. στάθμη ἐστὶν ἡ εὐθεία γραμμὴ. § νεάτης δὲ
10 οὐρᾶς, τῆς Κυνοσούρας Ἀρκτου. ἀπὸ ἄκρας τῆς οὐρᾶς εὐθεί-
α τις γραμμὴ φέρεται εἰς ἐκάτερον πόδα τοῦ Κηφέως τοσοῦτον
ἀπέχοντα τὸ διάστημα, ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ Κηφέως
ἐπὶ τὸν ἄλλον πόδα, ὡς τὸ μέγεθος εἶναι τριγώνου ἰσοπλευρου
ἀπὸ τῆς οὐρᾶς ἐπὶ τοὺς δύο πόδας καὶ τούτων δύο ποδῶν αὐτοῦ
15 διάστημα.

186. αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης· ἐπειδὴ ἡ τοῦ Κηφέως ζώνη
ἀμυδρά ἐστιν, ἐκ τοῦ παρακειμένου Δράκοντος διδάσκει (187). ὁ
δὲ νοῦς· κάτω δὲ τῆς τοῦ Κηφέως ζώνης ὀλίγον ἰέμενος καὶ περι-
σκοπήσας βλέψεαις (ἄν) τοῦ Δράκοντος πρώτην καμπήν, τὴν
20 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δράκοντος κύκλωσιν.

188. τοῦ δ' ἄρα· πλησίον τοῦ Κηφέως. § τὸ δαιμονίη
διὰ τὸ ποιὸν αὐτῆς κατάστημα ὥσπερ ἐν συμφοραῖς οὔσης διὰ
τὴν παῖδα. ἐν νυκτὶ δὲ ἐχούσῃ πλήρη τὴν σελήνην οὐ πολλή
καὶ λαμπρὰ φαίνεται ἡ Κασσιόπεια· ἀμυδροτέρους γὰρ ἔχει τοὺς
25 ἀστέρας.

τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη· ἀνατολικωτέρα προθεωρεῖται. § τὸ
δὲ (προ)κυλίνδεται οὐκ ἀσχημόνως καίται· πλατεία γὰρ καθ'
ἐκάτερα.

1 οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν ἐπειδὴ AAld || 2 ἢ — γένους om A; τὸ γ.
ἢ εἰς τὸν οὐρ. Ald || 3 πρόγονος A: πρὸς γένους M; ἐπ. ἀπογόνος ἦν Διός·
πρόγονος γὰρ Ald || 4 supplevi e § || 5 lemma om AAld | δὲ post Ἰση Ald | Ἰση
δ. AM: φησὶν ἡ δ. Ald || 6 τῶν ποδῶν τοῦ K. ἀμφ. καὶ ὅση Ald || 7 ἦγον
ὅσον Ald | ἑαυτοῦ Ald || 7, 8 οἱ π. ἀπ' ἀλλήλων τ. Ald || 8 τῆς ἄρκτου ἡ οὐρὰ
AAld | ε. τοῦ π. Ald || 9 ἄλλως iterat in margine M, utrumque om AAld | ἐστὶν
AM: δὲ Ald || 10 Ἄ. τὸ δὲ πᾶν ἀπὸ Ald || 12 ἀπέχοντος τὸ δ. AM, ἀπέχουσα δ.
Ald || 13 cf p. 381, 15 | εἶναι τὸ μέγ. Ald || 14 εἰς δύο π. AAld | τ. δύο A || 16 ἐπεὶ
AAld || 19 supplevi | τὴν Δρ. Ald | ὁ ε (om Ald) ἐστὶν ante τὴν add AAld ||
21—25 om AAld || 22 ποιὸν scripsi: ποῖον M | οὔσης scripsi: ὕ (i.e. εἶναι)
M || 26 schol om A | ἀνατολικωτέρον Ald || 26, 7 τὸ γὰρ προκυλίνδεται
τοῦτο σημαίνει, οὐ τὸ ἀσχημόνως κείσθαι Ald || 27 οὐκ εὐσχημόνως M ||
28 ἐκάτερον Ald

ἄλλως. ἔνιοι νομίζουσιν ἡγνοημένοι τὸν Ἄρατον, ὅτι ἡ Κασσιόπεια ἐπανατέλλει τῷ Κηφεί καὶ ἐπικαταδύνει, μὴ νοήσαντες ὅτι ἔσθ' ἐστὶ τῷ ποιητῇ τὴν ἀνατολὴν πρότερον καλεῖν. τὸ οὖν προκυλίνδεται σημαίνει, ὅτι ἡ Κασσιόπεια ἀνατολικωτέρα Κηφέως. § τὸ δὲ δαιμονίῃ ἤτοι κακοδαίμων 5 διὰ τὰ φαινόμενα καὶ συμβαίνοντα αὐτῇ ἢ μακαρία διὰ τὸ ἐν θεοῖς εἶναι.

προκυλίνδεται οὐ μάλα πολλή: καὶ γὰρ σμικρὸν ἔπχει τοῦ οὐρανοῦ τόπον καὶ οὐ πάντῃ ἐν νυκτὶ πανσελήνῳ λαμπρὰ φαίνεται· οὐ γὰρ πολλοὶ αὐτὴν λαμπρύνουσιν ἀστέρες. 10

190. οὐ γὰρ μιν πολλοί: ἡ Κασσιόπεια ἀστέρας ἔχει ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκ διαστήματος ἀλλήλων κατ' εὐθείαν ὡς ἔγγιστα κειμένους. ὣν ὁ βορειώτατος ἐπὶ τῆς καθέδρας ἐστίν, ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τούτων μεταξὺ δύο τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιοῦντες τοι(οῦτον) <sequebatur 15 figura>. ὣν ἡ μὲν πρώτη γραμμὴ ἐστὶ τὸ σῶμα, ἡ ((δὲ)) πλαγία τὰ γόνατα.

192. οἴην δὲ κληιδί: τὸ ἐνδοθεν ἡρμοσμένην εἶναι τὴν κλεῖν ἀρχαϊκόν ἐστιν· οὐ γὰρ ὡς νῦν ἐκτός εἰσιν αἱ κλειδες, ἀλλ' ἐνδον τὸ παλαιὸν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Λάκωσιν. καὶ 20 Ὀμηρος οἶδε τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔσωθεν τὰ θυρώματα ἀνακροῦνται κληιδί· θυρῶν ἀνέκοπτεν ὀχῆα — τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα, <τὰ> ἀσφαλίσματα (Od XXI 47 sqq. et Π XIX 13 confusa). ἐστὶν οὖν ἡ Κασσιόπεια ἐν οὐρανῷ οὐχὶ πᾶσα, ὡς γέγραπται, ἀλλ' οὕτω <sequebatur olim figura, cf ad v. 190> κλειδὸς 25 ἔχουσα ἀρχαίας σχῆμα, καὶ οἱ ἀθρόοι ἀστέρες τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, οἱ δὲ πλάγιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμένas, οἱ δὲ κατωτέρω

1 ἄλλως om et δὲ post ἔνιοι add Ald | ἡγνοημένοι A | 3 πρότερον Ald | 4 προκυλίνδεται A² | 5 δὲ bis A | ἡγουν Ald | 6 συμβάντα αὐτοῦ AAld | 7 θεοῖς, dicit stellas, cf De Germanici prooemio p. IV | 8 προκυλίνδεται om AAld | οὐδ' ἄρα πολλή Ald | μικρὸν AAld | 10 οὐ AAld: οὔτε M | 13 δὲ iterat M | 15 τοιοῦτον om Ald; subindicat olim hic figuram claustrī fuisse subscriptam (p. 366, 10. Diels Parmenides p. 141), cf p. 342, 24—27 | 16, 7 ὣν τὸ μὲν ἐν γραμμῇ ἐστὶ, τὸ δὲ πλάγιον τὰ γ. Ald | 16 σῶμα om AAld | 19 ἀρχαϊκῶς (omisso ἐστὶν) Ald | 20 παρὰ Ald | 21, 2 ἀνακροῦνται scripsi: ἀνακροούμενα AM, κλείονται ἐν οἷς φησι Ald | 22 θυρῇ AM Ald | ἀνέκοπτεν AAld: -ον M | ὀχῆας Od codd | ἐνέβραχε A, ἀνέβραβε M, ἐμβραχε Ald | 23 supplevi | ἀσφ. om Ald | 24 ἐν οὐρανῷ om AAld | 24, 5 ὡς γέγραπται AM (spectat ad imaginem Cassiopeiae ab aliis formatam): φανερά Ald | 25 οὕτω AM: ὡς Ald | 26, 7 καὶ οἱ ἀστέρες δὲ οὐκ ἀθρόοι τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν πλάγιοι τὰς χεῖρας κτλ. Ald | 27 ἐκτεταμένas M

αμα καὶ πόδας καὶ τὴν καθέδραν, ὡς δικλῖδα [ὡς πρόθυρα].
§ τὸ δὲ δικλῖδα (ὡς) δίθυρον. § μουνᾶξ (194) δὲ εἰς ἐφ'
ἓνα, οὐχ ἕνα πολλοί, ὀλίγων τῶν ἀμυδρῶν ὄντων.

195. ἀποτείνεται ὤμων: ἡ δὲ Κασσιόπεια ἀποτεταμέ-
5 νας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὄργυιαν. ἐσχημάτισται δὲ ὥσπερ στερο-
κοπουμένη.

ἄλλως. ἀποτελεῖ ὄργυιαν, καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν τῷ ποιῶι
σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῇ παιδί, ὃ ἐστὶν ἀνιάζειν (196),
καὶ λυπεῖσθαι.

197. αὐτοῦ γὰρ κάκεινο (— αἰνὸν ἄγαλμα): τὸ χαλε-
ποῖς πάθεισιν ὑποπεπτωκός.

κεκασμένον: διατετυπωμένον. § τὸ δὲ κυλίνδεται πάλ-
λιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν συμφοράν (cf p. 372, 19. 373, 22. 374, 6).
§ τὸ δὲ ἄγαλμα ἦτοι καταχρηστικῶς τὸ εἶδωλον ἢ [ἄγαλμα]
15 διότι κατηστέριστα μετὰ παντὸς τοῦ γυναικείου κόσμου καὶ
ὥσπερ κεκοσμημένον ἐστὶν αἰνὸν ἄγαλμα.

198. Ἀνδρομέδης ὑπὸ μητρὶ κεκασμένον: ὡς πρὸς
σύγκρισιν τῆς μητρός. § τὸ δὲ κεκασμένον κεχωρισμένον· οὐ
γὰρ πάνυ πλησίον αὐτῆς ἐστὶν. § γράφεται καὶ κεκομμένον, ἔν'
20 ἡ τεθρονημένον. § κεῖται δὲ ἐν τοῖς ἄστροις ἡ Ἀνδρομέδα διὰ Cat p. 218b
τὴν Ἀθηνᾶν, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα. ἔχει δὲ καὶ αὕτη
τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς προστέθη τῷ κῆτει (cf l. 4).

οὐ σε μάλ' οἶω: ὁ νοῦς οὗτος· οὐδαμῶς δέ σε ὑπολαμ-
βάνω νύκτα ἐπιτηρησαι ἄσέληνον καὶ σκοτεινὴν, ἵνα εὖ συν-
25 ὁπτως τὴν Ἀνδρομέδαν θεάσῃ· καὶ γὰρ αὐτόθεν λαμπροτάτη

1 δικλῖδα AM | seclusi | πρόθυρον A | 2 δικλῖδα AM | τὸ δικλῖδα
δὲ σημαίνει ἂν καὶ τὸ δίθυρον Ald | τὸ δὲ μουνᾶξ Ald | 2,3 μουνᾶξ —
ὄντων om M | 3 ἓνα A | 4 ἡ δ' αὐτῶς pro lemmate AAld | 4,5 ἀποτεταμέ-
μενας M | 5 εἰς om A | γὰρ pro δὲ AAld | 5,6 στεροκοπουμένη AM | 7 ἄλ-
λως ἀπ. ὄργ. om Ald | ποῖω A, τοιῶδε Ald | 8 τῷ Ald | 8,9 ὅ — λυπεῖ-
σθαι om M, ὅ — ἀνιάζειν om Ald | 9 καὶ Ald: om A | 14 δὲ ἄλγῃμα A |
ὅτι post ἡ M | ἄγαλμα om Ald | 15 κατηστέριται AAld, κατηστέριται M |
ὅτι post καὶ add M | 16 ἐστὶν αἰνὸν ἄγαλμα om Ald | 17 Ἀνδρ. —
18 μητρός om hic Ald, cf ad l. 20 | κεκασμένον om A; ἡ κεκασμέ-
νον οἶοναι κεχ. Ald | 19,20 κεκασμένον (κεκαισμένον [sic] Ald) ἔν' ἡ τε-
θρονημένον AAld | 20 post τεθρ. Ald τὸ δὲ ὑπὸ μητρὶ ὡς πρὸς σύγκρισιν
τῆς μητρός, cf l. 18 | ἀνδρομέδη Ald | 21 ἐπόδειγμα AAld | καὶ om A
Ald | 23 coniunxit cum praecedentibus A | οὕτως M | 24 ἀσέληνον Ald | καὶ
σκοτεινὴν om AAld | 25 ἀνδρομέδην Ald | αὐτόθεν AAld

οὔσα καὶ ἐν παμμήνιδι νυκτὶ φαίνει. § τὰ δὲ ζώματα (201) ἱμάτια. § ὠλενίη (202) δὲ ἐκτεταμένης χειρας ἔχουσα.

203. δεσμὰ δὲ οἱ κεῖται καὶ ἐν οὐρανῷ: διατέταται (φησί) τὰς χειρας καὶ ἐν οὐρανῷ ὥσπερ δεδεμένη, καθάπερ προῦκειτο τῷ κήτει.

205. ἀλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ: πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδρομέδας διδάσκει τὸν Πήγασον, ὅς ἐστιν ἡμίτομος κατὰ τὸν ἀστερισμὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀνδρομέδας κείμενος. § πέλωρ δὲ ἦτοι ἀπὸ τοῦ τμήματος τὸ ὅλον ἀναλογιζόμενος ἢ διὰ τὸ λαμπροὺς ἔχειν ἀστέρας. § ἡμιτελῆς δὲ ἐστὶν αὐτὰ τὰ ἐμ- 10 πρόσθια φαίνων ἄχρι τοῦ ὀμφαλοῦ. § οἱ μὲν (Aratus ipse) αὐ- τὸν λέγουσιν εἶναι τὸν κολάψαντα τὴν κρήνην ἐν τῷ Ἑλικῶνι, οἱ δὲ [τὸν Πήγασον] μίμημά φασιν εἶναι ἵππου τοῦ Πηγάσου. ὃς πορευόμενος διὰ τοῦ Ἑλικῶνος τοῖς ποσὶν ἔρρηξε πηγὴν τὴν καλουμένην Ἴππου κρήνην. § ἱερὸς (215) δὲ ὁ Ἴππος, ὅτι κατη- 15 στέρισταί, ἢ ὅτι Ποσειδῶν αὐτὸν ἐγέννησεν, ἢ ὅτι βροτὴν τε στεροπὴν τε φέρει Διὶ μητιόεντι (Hesiod Theog 286). εἴληφε δὲ τὴν ἱστορίαν παρ' Ἡσιόδου (l c). διό φησιν οἱ δὲ νομῆες πρῶτοι κείνο ποτόν (220, 1).

204. γαστέρι νειάριη: τῇ ἐσχάτῃ τῆς ἡμιτόμου γασ- 20 τρός. ἐπιψαύει δὲ τῆς Ἀνδρομέδας. εἰς δὲ ἀστήρ ἐστιν, ὃς διαζεύγνυσι τῆς τε Ἀνδρομέδας τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τοῦ Ἴππου ἡμίτομον γαστέρα.

208. οἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς ἄλλοι: ἡ διάνοια τοιαύτη ἐστίν· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἀστέρες κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ Ἴππου, οἱ- 25

2 ἔχουσα τὰς χειρας AAld || 3—5 om Ald || 6sq. περὶ τοῦ Ἴππου in margin M || 6 καὶ et πέλωρ om AAld || 7, 8 ἀνδρομέδης Ald | ὁ δ. A || 8 στηριγ- μὸν libri | ἐπὶ τὴν κεφαλὴν AAld | πέλωρος Ald || 9 τῶν ὁλων AAld || 10 τοὺς ἀστ. AAld || 11 ὀφθαλμοῦ Ald | οὖν post μὲν Ald || 12 φασιν Ald | εἶναι om M | κολάψαντα Ald: κολλάψαντα AM || 13—15 οἱ δὲ — Ἴππου κρήνην om Ald || 13 seclui; τὸν πηγάσον M, τοῦ πηγάσον A | Ἴππου post εἶναι om A | τοῦ πηγάσον M: τὸν πηγάσον A || 14 ἔρρηξε A || 15 κρήνην Ἴππου A | ἦτοι ὅτι Ald | ὅταν A || 15, 6 κατηστέρισταί Ald: κατηστέρεται A, κατε- στήρικται M || 16 ὅταν II. A | ὁ II. Ald | ἐγέννουσεν M || 16, 7 βρ. τε καὶ στεφ. τρέφει ἢ μάλλον φέρει Δ. A, βρ. καὶ ἀστραπὴν τρέφει, καθ' ὃ ἐμφερὲς ἐστὶ τῷ Διὶ Ald || 18 διό φησιν om M || 19 ἐκεῖνο τὸ ποτόν κρήνην ὠνό- μασαν Ald || 19, 20 coniunxit scholia omisso lemmate A || 20 γαστρὶ δὲ νει- αίριη τῇ ἡμιτόμῳ γαστρὶ Ald || 21 δὲ ante τῆς A. A: γὰρ Ald, om M | ἀνδρομέδης Ald | εἰς ἀστήρ δς δ. Ald || 22 ἀνδρομέδης Ald | τὴν prius om A || 24 ἔννοια αὕτη AAld || 25 δὲ ante καὶ om AAld | κατὰ — Ἴππου om AAld

τινες ἴσον ἔχοντες διάστημα πρὸς τὸν εἰρημένον ἀστέρα τετραγώνων ἰσόπλευρον ἀποτελοῦσι καὶ τὸν εἰκονισμόν τοῦ Ἰππου εὐσημον ποιοῦσι λαμπρότατοι ὄντες.

211. κεφαλὴ δέ οἱ οὐδὲν ὁμοίη: καλοὶ καὶ μεγάλοι κατὰ τὸ φῶς· ἀμύδροι γὰρ οἱ ἐκείσε ἀστέρες. § τὸ δὲ δόλιχός περ ἐὼν οἶδε καὶ Ὅμηρος, τοὺς ἵππους 'ἐριαύχενας' λέγων. διὸ καὶ οὗτός φησι πέλωρ — Ἴππος (205).

212. αἰθρομένης γένυος: καταλαμπούσης· ἐπ' ἄκραν γὰρ τὴν γένυν ἀστέρα ἔχει, ὃς τοῖς προειρημένοις τέτρασιν ἀστράσιν ἴσος ἐστὶ κατὰ τὸ φῶς. § ἡμιτελὴς δὲ (215) καὶ οὐχ ὀλοτελής ἐστίν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ σὺν τοῖς ἐμπροσθίοις μέρεσι θεωρεῖται.

222, 3. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῦ Πηγάσου ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς ρεῖ, καὶ οὐδέποτε τοῦτο τὸ ὕδωρ τῶν τὴν Θέσπειαν οἰκούντων ἐκὰς ὄφει· ἵππῳ τὰς ὑπωρείας γὰρ τοῦ Ἑλικωνος ἡ Θέσπεια κεῖται, ἐν δὲ ταῖς ὑπωρεαῖς ἡ κρήνη εἰς Θέσπειαν ἐκβάλλουσα.

223, 4. αὐτὰρ ὁ Ἴππος ἐνδιος: ὁ δὲ Ἴππος ἐν τῷ τοῦ Διὸς οἴκῳ, ἐν τῷ οὐρανῷ. § εἰλεῖται ἀντὶ τοῦ κύκλῳ συστρέφεται, καὶ δύναται κατοπτεύεσθαι ἡ μὲν κρήνη ἐν Θεσπελαί, ὁ δὲ Ἴππος ἐν τῷ τοῦ Διὸς οἴκῳ, ἐν τῷ οὐρανῷ. § ἡ, ὡς Διόδωρος (Diels Doxogr p. 21 sq.), ἐνδιος ὁ μεσημβρινός. 'ἐνδιος δ' ὁ γέρων ἡλθ' ἐξ ἀλός' (Od IV 450)· κεῖται γὰρ μετὰ τὸν Θερεινὸν τροπικὸν καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ. βέβαιον δὲ· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ Περσέως εἶπεν Ἄρατος (253) ἔχνια μηκύνει κεκονιμένος ἐν Διὶ πατρί. § Θέσπεια δὲ πόλις Βοιωτίας

3 λαμπροὶ Ald | 4 lemma om AAld | καλοὶ καὶ μεγ. om M | δὲ post μεγ. Ald | 5 οὐ γὰρ ἀμύδροι εἰσιν οἱ Ald, cf infra | 5—11 τὸ δὲ δόλιχος· τοῦτο δηλοῖ, ὅτι καίτοι ἐπιμήκης ὦν ὁ ἀνὴρ τοῦ Ἰππου ἀλλ' οὐν οὐχ ὁμοίως ἀστέρας ἔχει τοῖς ἐπὶ ταῖς πλευραῖς, οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ἡ κεφαλὴ· ἀμύδροι γὰρ εἰσιν οἱ ἐκείσε ἀστέρες. καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς ἵππους 'ἐριαύχενας' καλεῖ. τὸ δὲ αἰθρομένης γένυος, ὅτι ἐπ' ἄκραν τὴν γένυν ἀστέρα ἔχει, ὃς τοῖς προειρημένοις τέτρασιν ἀστράσιν ἴσος ἐστὶ κατὰ τὸ φῶς. ἡμιτελὴς δέ, οὐχ ὀλοτελής, ἀλλ' κτλ. Ald | 6 καὶ alt A: om M | 8 καταλάμπουσιν A | 10 ἴσως A | καὶ om A, cf Ald adn l. 5—11 | 13 schol post p. 375, 16 AM, post p. 376, 12 (adn) Ald | 14 τὸ ὕδωρ τοῦτο A | ἐκὰς scripsi: ἐκτὸς AAld | 16 ἐκβάλλουσα om A | ἡ κρ. ἐστίν: — Ald | 17 ἐνδιος om M | 17, 8 τοῦ — τῷ om M | 18 ἡγουν τῷ σφρ. ἐστίν Ald | 18—20 εἰλεῖται — οὐρανῷ om AAld | 19 δύναται κατοπτεύεσθαι scripsi: δυνατὸν κατοπτεῦσαι M | 22 ἡλθεν AAld | 23—25 βέβαιον — πατρί om AAld | 25 θέσπεια π. A | 25—p. 378, 3 cf 'Commentationem mythogr II' (Gryphiae 1894) p. IV sq.

υπὸ τῷ Ἐλικῶνι, ἀπὸ Θεσπείας τῆς Ἀσωποῦ. ἡ τρεῖς δωρεὰς Ἀπόλλων δέδωκεν, ἐπώνυμον αὐτῆς πόλιν ἐπὶ γῆς, ἐν οὐρανῷ τὴν Παρθένον, ἐν τοῖς μαντείοις τὸ Θεσπίζειν.

Cat p. 221 sq.

225. αὐτοῦ καὶ Κριοῖο: τοῦτον τὸν Κριὸν Ἐρατοσθένης (fr XLI p. 151 Bernh.) εἶναι φησι τὸν Ἑλλης καὶ Φοῖξον. ὃν 5 θύσας τῷ Φυξίῳ Διὶ Φοῖξος τὴν δορὰν ((δέδωκεν)) Αἰήτην. διὸ καὶ τοὺς ἀστέρους αὐτοῦ ἀμυροῦσθαι φησιν (228) ὡς ἐκδαρέντος. § τὸ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ἴππου κεῖται. φησὶ δὲ τοῦ τε Ἴππου καὶ τοῦ Κριοῦ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ ἰσημερινοῦ ταχυτάτην εἶναι τὴν κίνησιν. δύναται δὲ καὶ τοπικῶς τὸ αὐτοῦ ὑπα- 10 κούεσθαι, οἷον ἐνθά(δε). φασὶ δέ, ὅτι ἀκαίρως ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κριὸν ἀπὸ τοῦ Ἴππου· ἔδει γὰρ τὰ ὑποκειμένα δηλῶσαι, τοὺς Ἰχθύς ἢ τὸν Ὑδροχόον. ἀλλὰ φαμεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Σκορπίου ἐξῆς τοὺς ἄλλους τοῦ Ταύρου διδάξας ἐπειτα ἐξῆς ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κριόν. αὐτὸς δὲ πλησίον Ἀνδρομέδας. καὶ πόθεν τοῦτο, 15 ὑποκατιῶν φησι νεϊόθεν Ἀνδρομέδης (234). ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστήρικται (230). § θοώταται (225) δὲ διὰ τὴν ἐπαγομένην θερσίαν (226).

226. ὅς ῥά τε καὶ μάλιστα διωκόμενος περὶ κύκλα: ὁ Κριός. πληθυντικῶς δὲ εἶπε μέγιστον κύκλον τὸν ἰσημερινόν· 20 μέγιστος γὰρ ἔστι πάντων, ἐπειδὴ καὶ μέσην τέμνει τὴν σφαῖραν. § τὸ δὲ διωκόμενος ἐπειγόμενος χαριέντως εἶπεν ὡς πρὸς τὰς ταχείας αὐτοῦ ὁδοὺς. ὅπερ οὖν κατὰ φύσιν ἔχει, τοῦτο καὶ προείπομεν (p. 370, 26) ὅτι ἐν θανμασμῷ λαμβάνει. § ὁ Κριός οὗτος ἐπὶ τοῦ μεγίστου τῶν παραλλήλων κύκλων τοῦ ἰσημερι- 25 νοῦ ὧν ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον φέρεται, ἐν ὅσῳ καὶ ἡ μικρὰ Ἄρκτος τὸν ἐλάχιστον περιγράφουσα κύκλον (φησὶ) τῶν περὶ ἄξονα κινουμένων κύκλων τῶν τε μεγίστων καὶ ἐλαχίστων ἰσόχρονον ἔχοντων τὴν ἀποκατάστασιν, ὡς καὶ ἐπὶ θύρας· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀποκαθίσταται ὁ στρόφιγξ καὶ τὸ ἀκρό- 30

5 φρύξου Ald || 6 φρύξος AAld | τῷ Al. Ald || 8 δὲ prius om A | ἡγουν ante ἐπὶ Ald || 9 ταχυτάτη (sic) A || 10 καὶ om M | τὸ αὐτὸ A || 13 ἰχθύας AAld || 13, 4 Σκ. τοὺς ἐφεξῆς τοῦ T. AAld || 14 ἐπειτα AAld: ἐπὶ τὰ M | ἐξῆς post ἦλθεν AAld || 15—17 γὰρ πλ. ἀνδρομέδης· ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστήρικθαι ὑπ. αὐτὸς φησιν. τὸ δὲ θοώτατοι Ald || 16 νεϊόθεν om A || 17 θοώτατοι AMald || 19 διωκ. π. κ. om M || 20 ὁ Κριός om A Ald | δὲ om AAld || 21 μέγισται γ. (sic) A | γὰρ (δὲ Ald) δηλοῖ post ἰσημ. A Ald || 22 ἐπειγόμενος om Ald | χαριέντα Ald || 23 ὅπερ om A || 23, 4 ὥσπερ οὖν προείπομεν, ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἔχον ἐν θ. λ. Ald || 24—p. 379, 2 ὁ Κριός — αὐτῆς om AAld || 28 φησὶ scripsi, cf p. 379, 10. 380, 7 al: φύσει M

τατον μέρος τῆς Θύρας ἀνοιγομένης καὶ κλειομένης αὐτῆς. οὐ-
 τως οὖν καὶ ἡ σφαῖρα ὁμοχρόνως ἑαυτῇ πᾶσα κινεῖται. ἔστι
 δὲ ὁ Κριὸς μέσος ὑπὸ τοῦ ἡμερινοῦ τεμνόμενος. διὸ καὶ ἡ-
 μερία ἔστι τοῦ ἡλίου ἐν Κριῷ γινομένου. ἀνατέλλοντος τοίνυν
 5 τοῦ Κριοῦ ἡ Κυνόσουρα μέση ἔστιν ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν πόλον.
 ἀνύοντος δὲ τοῦ Κριοῦ τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ
 γῆν, εἶτα πάλιν ἐπ' ἀνατολὰς ἐρχομένου ἰσοχρόνως κινεῖται ἡ
 Κυνόσουρα καὶ πάλιν εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν πόλον.
 εἰ καὶ ὀλλγον οὖν κινεῖται ἡ Κυνόσουρα περὶ τὸν βόρειον πόλον,
 10 ὅμως (φησὶ) μέγιστα τὰ κύκλα ἀνύων ὁ Κριὸς κατ' οὐδὲν αὐτῆς
 βραδύτερα κινεῖται. ἔστι δὲ ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦτο καὶ
 χοινικίδος· τῷ γὰρ παντὶ κύκλῳ τοῦ τροχοῦ συμφέρεται ἡ χοι-
 νικίς. § καίτοι ἔλαττον στρεφομένη ἰσοχρόνως κινεῖται (227).

228. αὐτὸς μὲν νωθῆς· βραδύς. δοκεῖ δὲ ἐναντίος εἶναι
 15 τοῖς προειρημένοις (225), ἀλλὰ τὸ βραδύς εἴρηται πρὸς τὴν
 κατάληψιν· ἀμυδρὸς γάρ ἐστιν. § τὸ δὲ οἷα σελήνην ὥσπερ ἐν
 πληθούσῃ σελήνῃ φαινόμενος· αὕτη γάρ, ὅτε πλήθει, ἀμυδρό-
 τερα ποιεῖ τὰ ἄστρα. ἄνευ οὖν καὶ σελήνης αὐτὸς ἀμυδρὸς
 ἐστι, λαμπροὺς δὲ ἔχει μόνους τοὺς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. § ἀν-
 20 στερος δὲ οἷον μὴ λαμπροὺς ἔχων ἄστéρας· ἔχει γὰρ ἄστéρας
 τέσσαρας. § νωθῆς δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἀμυδρο(ῦ)ς εἶναι τοὺς
 ἄστéρας, οὐχὶ τῇ φορᾷ (ὀξύτατος γάρ ἐστιν). § ἡ ἀμαυρο(ῦ)ς
 καὶ ἀμυδροὺς ἔχων ἄστéρας.

ζώνῃ δ' ἂν ὅμως ἐπιτεκμήριοι· ἄρα οὖν ἀπροόρατος
 25 ὁ Κριός, καὶ οὐκέτι ὁ περὶ τῶν φαινομένων λόγος ἔρρωται·
 ὑπὸ γὰρ τὴν Ἀνδρομέδας ζώνην ἐστίν, ἥτις ζώνη λαμπρὰ πεπί-
 στενται. § τὸ δὲ ἐστήρικται (230) καλῶς ἐπήνεγκεν, ἐπειδὴ εἶπε
 διωκόμενος (226), ἵνα μή τις νομίσῃ, ὅτι τῶν πλανήτων ἐστίν.

2 αἰεὶ δὲ ἡ σφαῖρα AAld | 3 μέσος post ἡμ. AAld | ἀπὸ M | 4 γενο-
 μένον Ald | 5 μεσημβρινὸς (sic) A | πόλον om A | 6 ὑπὲρ — τὸ om A
 Ald | τὸ alt scripsi: τοῦ M | 7 εἶτα ante πάλιν om M | ἐρχομένου AAld: -ων
 M | 8, 9 καὶ — Κυνόσουρα om AAld | 9 a περὶ novum schol incipit A | 9, 10
 πόλ. φησὶν οὖν καίτοι μ. κ. ἀ. Ald | 10 φασὶ A | τὰ om A | 10, 1 ὅμως βρα-
 δύτερον Ald | 11 ἔστιν ἰ. A | 11, 2 καὶ χοινικίδος om AAld | 12 τὸ γὰρ Ald |
 συμφέρεται om M | 12, 3 χοινικῆς A | 13 pro ἰσ. κιν. Ald τὸ δὲ 'τροχεύει'
 ἀντὶ τοῦ κινεῖται | 14 lemma om A | ἐναντίως A, -ία Ald | ἔχειν pro εἶναι
 Ald | 16 σελήνη AMAld | ἀντὶ τοῦ ὥσπερ Ald | 18 καὶ om Ald | αὐτῆς A | 19—23
 λαμπροὺς — ἄστéρας om AAld | 24 lemma om A, ἐπιτεκμ. om Ald | 26 ζών-
 νην A | ζώνην A | 26, 7 post ἔρρωται Ald ἀλλὰ πεπίστενται αὐτὸν ὑπὸ τὴν
 ἀνδρομέδης ζώνην τυγχάνειν, ἥτις ζώνη λ. ἐστίν | 27, 8 ἐπειδὴ — διακ. om Ald

231. μεσσόθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανόν: ἀνύει δια-
πορεύεται. ὄθεν καὶ τρίβους τὰς τετριμμένας ὁδοὺς φαιεν. ὁ
νοῦς· κατὰ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ πορεύεται· ἐν γὰρ τῷ ἰση-
μερινῷ κύκλῳ ἐστίν. εἶτα, ἐπειδὴ ὄψει οὐκ εἰσὶν οἱ κύκλοι
καταληπτοὶ πλὴν μόνου τοῦ γαλαξίου, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε καὶ 5
διδῶσιν ἑτερα σημεία, ὧν ὁ ἰσημερινὸς ἐφάπτεται κύκλος, ὅπου
(φησὶν) ἄραι αἱ τοῦ Σκορπίου Χηλαί· ἄκρως γὰρ ἀμφοτέρων
τῶν Χηλῶν ἐπιβαίνει ὁ ἰσημερινὸς καὶ τῆς ζώνης τοῦ Ὡρίωνος.
μέσῳ δὲ (τῷ οὐρανῷ) ὁ κύκλος οὗτος ἐπίκειται.

232. Χηλαὶ καὶ ζώνη: σαφηνίσας τὰ περὶ τοῦ Κριοῦ, ἐν 10
ὧι ἰσημερίαν ἑαρινὴν ὁ ἥλιος ποιεῖται, ἐπεμνήσθη καὶ τῶν
Χηλῶν, ἐν αἷς ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία γίνεται, ἐπεὶ δι' αὐτοῦ
καὶ τῶν Χηλῶν καὶ τῆς τοῦ Ὡρίωνος ζώνης γράφεται ὁ ἰση-
μερινὸς μέσος ὧν τῶν παραλλήλων κύκλων καὶ μέγιστος.

233. ἔστι δέ τοι καὶ — ἄλλο: ἐπειδὴ ἀμυδρὸς ὧν ὁ 15
Κριὸς δυσκαταλήπτως ἔχει, πειράται διὰ πολλῶν σημείων τοῦ-
τον εὐκατάληπτον ποιῆσαι καὶ φησιν, ὅτι καὶ ἄλλο ἐστὶ σημεῖον
πλησίον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἀνδρομέδας, ὃ Δελτωτὸν καλεῖται·
τῷ γὰρ δέλτα στοιχειῶι εἵκασται.

235. Δελτωτὸν πλευρῇσιν: τὸ Δελτωτὸν τρίγωνόν ἐστιν 20
ἰσοσκελές, οὐκ ἰσοπλευρον· τὰς γὰρ κατιούσας πλευράς ἴσας ἔχει,
τὴν δὲ κάτωθεν ὑποτείνουσαν βραχυτέραν ἐκείνων. τούτων τῶν
σημείων τοῦ τε Δελτωτοῦ καὶ τῆς ζώνης τῆς Ἀνδρομέδας μικρὸν
διεστῶς ὁ Κριὸς νοτιωτέραν ἔχει τὴν Θέσιν. ἀλλὰ τοῦτό ἐστι 25
μὲν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον, λέγεται δὲ διὰ τὸ
τὸν Κριὸν ἀμαυρότερον εἶναι ἐπίσημον ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι τὸ
γράμμα ἀπὸ Διὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὀνόματος δι' Ἐρμοῦ τεθέν.

Cat p. 228 b,
cf p. 381, 8

1 μέγαν οὐρανόν om AAld | 2 φασιν Ald | 2, 3 ὁ δὲ νοῦς Ald |
5 ἐπήγαγε καὶ om M | 6 ὁ om Ald | κύκλος ἐφάπτεται AAld | 7 αἱ τοῦ
Σκορπίου om AAld | ἄκρας AAld | 8 ὁ ἰσημερινὸς om M | ζώνης A |
9 μέσῳ scripsi, cf Ar: μέσος AAld, μέσως M | supplevi | 10 καὶ ζώνη
om A, lemma totum om Ald οὐν post σαφ. addito | τὰ om Ald | 11, 2 περὶ
χηλῶν in margine Ald | 12—14 ἐπεὶ — μέγιστος om AAld | 15 lemma om
AAld | ἐπεὶ δὲ Ald | ἄ. ἐστὶν AAld | 16 καὶ ante π. A, ante δυσκ. Ald |
σημείων πολλῶν AAld | 16, 7 τοῦτον om M | 18 πλ. ὑποκάτω τῆς AAld |
ἀνδρομέδης Ald | 19 τὸ γὰρ A | 20 lemma om AAld | τὸ δὲ Δ. Ald | 22 τού-
των δὲ AAld | 23 σημεῖον A, τῶν σημεῖον (sic) Ald | τε om Ald | ζώνης
A | ἀνδρομέδης Ald | 24 διεστήκεν Ald | 24, 5 ἀλλὰ — κείμενον om AAld |
25 ὑπὲρ Cat cf Ar v. 238: ὑπὸ libri | 26 ἀπ' αὐτοῦ AAld | 27 τεθέντος libri;
ὀν. Δ Ἐρμοῦ ἀναθέντος coni Robert

φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν εἶναι τὸ σχῆμα τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις τριγώνου. ἔχει δὲ ἐφ' ἐκάστης γωνίας α'. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ βορείῳ ἡμισφαίρειῳ.

236. ἡ δ' οὕτι τόση: τῶν γὰρ τεσσάρων ἀστέρων τοῦ Τρι-
 5 γώνου οἱ γ' ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ. τούτων οὖν τῶν ἐν τῇ βάσει
 τοῦ Τριγώνου ἀστέρων οἱ ἐν τῷ Κριῷ νοτιώτεροι ὄλγιον εἰσὶν·
 ὁμολογουμένως γὰρ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τὸ Τρίγωνον, ὃ δὲ
 Κριὸς αὐτοῦ νοτιώτερος. § φασὶ δέ, ὅτι κατὰ τὴν τῆς Αἰγύπτου cf p. 380, 24 sqq.
 θέσιν καὶ μίμημα ἐκ τοῦ δελτωτοῦ τριγώνου τοῦτο ἐν τοῖς
 10 ἄστροις ἐστίν· ἐμπερής γὰρ ἡ Αἴγυπτος τῷ δελτωτῷ σχήματι,
 ἡ Ἀλεξάνδρεια χλαμύδι στρατιωτικῇ, ἡ Ἰταλία κιτῶνι, καὶ ἡ
 Νάξος φύλλῳ ἀμπέλου.

236. ἡ δ' οὕτι τόση — μάλα δὲ — ἐτοίμη: λείπει.
 τῶν ἀστέρων (οὐ) λαμπρῶν ὄντων ἢ κάτω τοῦ Δελτωτοῦ γραμμῇ
 15 κατὰ τὸ μέγεθος τῶν λοιπῶν πλευρῶν ὁμῶς εὐκατάληπτός ἐστιν·
 περισσῶς γὰρ διὰ τῶν προκειμένων ἀστέρων ἐστὶν ἑλαμπρος.
 ἄλλως. τούτων τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ γραμμῇ τοῦ Δελτωτοῦ
 ἀστέρων οἱ δύο τοῦ Κριοῦ νοτιώτεροί εἰσι (κατωτέρω γάρ), τὸ
 <δὲ> Δελτωτὸν ((βορείῳ))τερον.

239. οἱ δ' ἄρ' ἔτι προτέρω: οἱ δὲ τοῦ Δελτωτοῦ ἀστέ-
 20 ρες προτέρω· βορειώτεροι γάρ εἰσιν.

ἔτι δ' ἐν προμολῇσι νότιοι: τοῦ Κριοῦ οἱ Ἰχθύες
 καὶ δυτικώτεροι καὶ νοτιώτεροί εἰσιν. δύο δὲ ἀκουστέον νοτιω-
 τέρους κατὰ τὸ ἀληθές· ὃ γὰρ ἕτερος ἐν τῷ βορείῳ καὶ τοῦ
 25 Κριοῦ βορειώτερος καὶ ἐπιψαίνει τοῦ ὤμου τῆς Ἀνδρομέδας.
 § τὸ δὲ ἀκούει (241): ὁ βόρειος Ἰχθὺς μᾶλλον τοῦ βορέου αἰ-
 σθάνεται. εἶπε δὲ εἶδος ἀντὶ γένους. § οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ τοῦ με-
 γάλου Ἰχθύος ἔχγονοι, περὶ οὓ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐρεῖ (ad v. 386), οἵ-
 τινες Δέρκην τὴν Ἀφροδίτης θυγατέρα ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν

Cat p. 224 b

1 κατὰ τὸ σχῆμα ΔΑld, om M | 1, 2 εἶναι ἐκ τοῦ ἐν coni Robert | 2 α' scripsi: δ' AM, ἀστέρας τέσσαρας Ald | 3 καὶ om M | 4—12 om ΔAld | 8 καὶ M | 13 ἡ δ' οὕτι τόση (σ Ald) η pro lemmate ΔAld, μάλα δὲ ἐτοίμη M: conianxi | λείπει M: λείπεται γὰρ ΔAld | 14 τῶν — ὄντων om ΔAld | supplevi | 15 κατὰ — ὁμῶς om M | 16 δὲ om M | 17 ἄλλως om et scholia conianxit ΔAld | 19 supplevi | 20 lemma om et scholia conianxit ΔAld | 21 εἰσὶν om ΔAld | 22 lemma om A, προμολῇσι νότιοι. om Ald | 23—28 δύο — ἀκούει om ΔAld | 28 βόρειος A, βόρειος δὲ Ald | ἰχθὺς M | βορρᾶ Ald | 26, 7 post αἰσθ. A ἀκουστέον γένος ἀντὶ τοῦ γ. A, τὸ δὲ ἀκούει τὸ αἰσθάνεσθαι σημαίνει. τὸ δὲ τειοῦτον γένος ἀντὶ γένους εἴρηται. οὗτοι Ald | 28 ὧν ἐν M | 29 Δέρκην Ald, cf Avien 541: δερκὴν AM; Δερκετῶ coni Robert

ἔσωσαν. ὅθεν καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεᾶς οἱ Σύροι ἰχθύων ἀπέχονται. τούτων δὲ ὁ μὲν βόρειος, ὁ δὲ νότιος. ἔχουσι δὲ Σύνδεσμον (ἐν) ἀλλήλοις ἕως τοῦ ἐμπροσθοῦ ποδὸς τοῦ Κριοῦ. § ἡ οὕτως: ἀλλὰ τῶν δύο τούτων ὁ εἰς καὶ προφερέστερος ἦτοι διανέστερος καὶ βορειότερος κατὰ τὴν θέσιν. διὸ καὶ πρότερον τοῦ 5 βορέου κατιόντος αἰσθάνεται.

Cat p. 225 b

εἰσὶ δὲ οἱ Ἰχθύες καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις καὶ ἔχουσι τοὺς ἀπαντας ἀστέρας μ'.

240. ἀλλ' αἰεὶ ἕτερος προφερέστερος —: ἀλλ' ὁ ἕτερος αὐτῶν, ὅς ἐστιν ἐκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου πλὴν μόνης 10 οὐράς (λέγει δὲ [διὰ] τὸν βόρειον Ἰχθύν, ὅς καὶ τῆς Ἀνδρομέδας ἐπιψαύει), τοῦ νοτιωτέρου ἐστὶ κρείσσων καὶ ἀμείνων, ὥστε τοῦ βορέου μᾶλλον πνέοντος αἰσθάνεσθαι, ὅσῳ βορειότερός ἐστιν. τὸ δὲ προφερέστερος οὐχὶ τὸ πρότερος ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν δύσιν, ὡς ὁ Ταῦρος προφερέστατος Ἡνιόχοιο (177), 15 ἀλλὰ τὸ κρείττων, ὡς ὑπὸ λαμπροτέρων ἀστέρων διατυπούμενος. ὁ δὲ Ἰππαρχος (I c. 6 p. 58 M.) οὐχ ὡς πρὸς τὸ Δελτωτὸν ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν Κριὸν ἐν προμολῇσι νότιοιο (239) λέγει τοὺς Ἰχθύας, ἵνα τὸν Ἄρατον εὐθύνῃ. βέλτιον δὲ καὶ ἀνυπεύθυνον ἀκούειν ἐκείνως.

20

241. (βορέαο): ὅτι ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὰ κάτω πνεῖ.

242. ἀμφοτέρων δέ σφρων: ὁ νοῦς· ἀμφοτέρων δὲ ἐκ τῶν οὐραίων δεσμός τις ἀποτείνεται εἰκό(τω)ς, ἀλλήλων ὄντων ἐγγύς καὶ ταῖς οὐραῖς μόνον οὐκ ἐπιψανόντων· προσέπομεν γάρ (p. 381, 25), 25 οτι πρὸς τὸν ὦμον Ἀνδρομέδας Ἰχθὺς μόνην τὴν οὐρὰν ἔχων ἐπὶ τῷ ζωδιακῷ κεῖται τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀφορῶντος πρὸς τὸν Κριὸν (τῆς) οὐράς ἐπιψαύων. τοῦτον τοῖνον τὸν βορειότερον Ἰχθύν

1 καὶ om AAld | τῆς θεοῦ M | σύριοι MAld || 2 δὲ primum om Ald || 3—6 ἡ οὕτως — αἰσθάνεται om M || 4 τίτων A || 5 καὶ β. Ald: ὁ A || 6, 7 scholia coniunxit M || 7 οἱ om AM | ἰχθύες καὶ om M || 8 τεσσαράκοντα AAld || 9 ἀλλ' αἰεὶ Ald, lemma om A || 10 ἐκτὸς Ald: ἐκ AM || 10, 1 πλὴν μ. οὐράς om AAld || 11 λέγει — Ἰχθύν om M || 11, 2 ἀνδρομέδης Ald || 12 τοῦ om A || 16 κρείττων AAld || 17, 8 ἀλλὰ πρὸς A || 18 προβόλῃσι AAld | λέγοντα τοὺς M || 19 ἵνα AAld: εἶναι M | εὐθύνῃ AAld: -ει M || 20 ἐκείνος A || 22 σφρών om AAld | ἐκ om M || 24 ταῖς οὐραῖς AAld: τῆς οὐράς M | μόνον οὐκ Ald: οὐ μόνον A, μόνον M | post ἐπιψ. AAld ἔστι· δὲ πρὸς τὸν ἀριστερόν ὦμον τῆς Ἀνδρομέδας (-ης Ald) Ἰχθὺς ἕτερος βορειότερος· νοτίων γὰρ ὄντων τῶν δύο τούτων Ἰχθύων οὗτος βορειότερός (ὁ βορ. Ald) ἐστι (πρὸς τὴν Ἀνδρομέδην add Ald). τοῦτον τοῖνον || 25 ἰχθὺς M || 27 οὐραίας ἐπιψαύει libri, cf p. 385, 23 | ἰχθύν M

χειλιδόνος ἔχειν τὴν κεφαλὴν φασιν, ὃν Χαλδαῖοι καλοῦσι χειλιδονίαν ἰχθύιν. τὸ μέντοι σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς.

244. καὶ τὰ μὲν εἰς ἄσπῆρ ἐπέχει· τὰ μὲν δεσμὰ εἰς ἄσπῆρ ἐπέχει. § τὸ δὲ εἰς ἐν λόντων (243) εἰς συναφὴν παρα-
5 γινομένων τῶν οὐρῶν.

καὶ τὰ μὲν εἰς ἄσπῆρ ἐπέχει· εἰς ἄσπῆρ ἔστιν ἐν μέσῳ τῶν οὐραίων, ὅστις ὥσπερ συνδεῖ ἀμφοτέρους, ὃν καλοῦσιν Οὐραῖον δεσμόν.

245. ὑπούραιον· εἰ δὲ β' μέρος λόγον, ὑπ' οὐραῖον.

10 247. <σῆμα βορειοτέρου>· σημειόν σοι γίνεται τοῦ βορειοτέρου Ἰχθύος.

248. ἀμφοτέροι δὲ πόδες· σφόδρα θαυμάσαι ἔστιν αὐτόν, πῶς εὐαφόρως προφάσεις ἐαντῷ δίδωσιν· ἐπειδὴ γὰρ ὑπολείπεται αὐτῷ εἰς τὸ κατὰ Κηφέα ὁ Περσεύς, ἐπὶ τὸν
15 Κριὸν καὶ τὸν Ἴππον καὶ τοὺς Ἰχθύς ἐξώκειλε τέως (205—247). ἀψάμενος <δὲ> διὰ τῶν Ἰχθύων τῆς Ἀνδρομέδας ἐτέραν πάλιν δίδωσιν ἀφορμὴν. ὥστε τοῦ βορειοτέρου Ἰχθύος τεκμήριον γινέσθω ὁ ἀριστερὸς ὦμος τῆς Ἀνδρομέδας, <οἱ δὲ πόδες> συνάπτουσι τοῖς ὦμοις τοῦ Περσέως καὶ παρέχουσιν αὐτὸν εὐση-
20 μείωντον.

ἄλλως. τὸν ὑποκείμενον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς Περσέα διηγείσθαι βούλεται. § γαμβροῦ δὲ τοῦ νυμφίου κατὰ Αἰολέας. ἑλληνισμὸς δὲ τὸ σχῆμα ἀντὶ τοῦ 'γαμβρόν οἱ πόδες αὐτῆς σημαίνουσιν τὸν Περσέα'· αἰεὶ γὰρ ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ
25 φέρονται· τὸ γὰρ ἐπωμάδιοι κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Περσέως. ὁ ἀριστερὸς ὦμος τῆς Ἀνδρομέδας λαμπρός ἐστιν, ἐξ οὗ

1, 2 ἰ. χ. Ald | 2 τὸ — κεφ. om Ald | 3—5 om AAld | 6 lemma om M, ἀ. ἐπ. om Ald | ἐν τῷ μ. Ald | 7 οὐρῶν M | 12 σφόδρα om A | 13 ἀφόρως Ald | 14 τὰ Ald | μετὰ τὸν AAld | 15 ἐξῆς ante καὶ alt M | 15—20 Ἰ. ἀνέτρεψεν εἰς τὴν Ἀνδρομάχην (-έθην Ald) καὶ ἀπὸ ταύτης τὰ περὶ Περσέως διδάσκει, ἐπὶ τῶν ποδῶν δὲ τῆς Ἀνδρομέδας (-ης Ald) συναψας τοὺς ὦμους τοῦ Περσέως διὰ τούτων εὐσύννοπτον αὐτὸν τίθησιν AAld | 18 supplēvi ex Ar v. 248 | 21, 2 (ἄλλως — βουλ.) om Ald | 22 γαμβρῷ A, -ὄν Ald | ἀντὶ τοῦ τὸν νυμφίον A, τὸν νυμφίον Ald | 23, 4 ἀντὶ τοῦ οἱ πόδες αὐτοῦ (-ῆς Ald) τὸν γαμβρόν ἐπισημέ(α) Ald) νοιεν τὸν AAld | 24 ἐπὶ AAld | τὸν ὦμον A | αἰεὶ δὲ οἱ πόδες ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ φ. Ald | 25 γὰρ AAld: δὲ M | κατωμάδιοι A | κατὰ τὸν ὦμον A, ἐπὶ τὸν ὦμον Ald | δηλοῖ post II. AAld | 26 scholia coniunxit M | 26—384, 4 ἰστέον δέ, ὅτι ἀριστερὸς ὦμος τῆς Ἀνδρομέδας λαμπρός ἐστιν, ἐξ οὗ — Ἰχθύς. ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ σχεδιογραφίᾳ ὁ δεξιὸς αὐτῆς πλησιάζει τῷ Ἰχθύϊ, καίπερ ἐν τῇ οὐρανοθεσίᾳ ὁ ἀρ. — ὀρώμεν. ἡμεῖς δὲ τὸ ἀνάπαλιν τὰ νοῦτα πρὸς τὴν σφαῖραν γράφομεν· οὐ Ald

διδάσκει τὸν ἀμυνδρὸν Ἰχθύν. ὁ δὲ ἀριστερὸς ὤμος τῆς Ἀνδρομέδας πλησιάζει τῷ Ἰχθύϊ ἐν τῇ σφαιρογραφίᾳ, ὁ δὲ δεξιὸς (ἐν) τῇ οὐρανοθεσίᾳ· ἐμπέπηγε γὰρ ἐπ' ὄψιν τῷ οὐρανῷ τὰ ζώδια, καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν ἡμεῖς ὁρῶμεν· οὐ γὰρ δυνατὸν ((αὐ))τὰ ἐν τῇ σφαίρᾳ γραφῆναι οὕτως, ὥς ὁρῶμεν (cf ad v. 251). 3

250. αὐτὰρ ὁ γ' ἐν βορέῳ φέρεται: ὁ δὲ ἐν τῷ βορείῳ ἐστὶ κύκλος τῶν ἄλλων μᾶλλον, μείζων κατὰ φαντασίαν τῆς τε Κασσιεπείας καὶ αὐτοῦ τοῦ Κηφέως.

ἄλλως. ἀμφοτέρω δὲ οἱ πόδες, οἱ ῥά οἱ αἶλιν ἐπωμάδιοι [Περσέως] φορέονται, γαμβροῦ τοῦ Περσέως τὸ εἶδωλον 10 διασημαινέτωσάν σοι.

περιμήκετος ἄλλων: περὶ Ἀνδρομέδας εἰπὼν μετῆλθεν ἐπὶ τὸν Περσέα, τοὺς πόδας αὐτῆς λέγων ἐπὶ τοῖς ὤμοις τοῦ Περσέως κείσθαι. γαμβρὸν δὲ Ἀιολικῶς τὸν ἄνδρα. Σαπφῶ (fr 103 B.) 'χαίρε, νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γαμβρός'. φέρεται δὲ 15 οὕτως ἐν τῷ βορείῳ ἡμισφαίρει.

ἄλλως. τῶν ἄλλων μᾶλλον, μείζων κατὰ φαντασίαν τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ τῶν προειρημένων, οἶον Δελτωτοῦ Κριοῦ Ἀνδρομέδας Ἰχθύων Κασσιεπείας καὶ αὐτοῦ τοῦ Κηφέως.

251. καὶ οἱ δεξιτερὴ μέν: πάλιν ἐν οὐρανῷ ἢ τοῦ Περ- 20 σέως δεξιὰ πρὸς τὴν τῆς Κασσιεπείας καθέδραν ἐκτίτταται, ἐπειδὴ ἔνδον ὁρῶσι τὰ ζώδια πρὸς τὸν οὐρανόν. ἡμεῖς δὲ τὰ νῶτα ὁρῶμεν ἐν ταῖς σφαίραις, ἐκεῖνα δὲ οὐκέτι οὕτως, ἀλλὰ τὰ νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχουσι πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι τὴν ὄψιν. διὸ, ἐὰν λέγῃ δεξιὰν χεῖρα ἢ ἀριστεράν καὶ εὖρωμεν τὸ ἀνά- 25 παλιν ἐν τῇ σφαίρᾳ, μὴ ξενιζόμεθα· ἔνδον γὰρ ὤφειλε τὰ ζώδια ὥς πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχειν τὴν ὄψιν, ὥς καὶ ἐν οὐρανῷ,

1 τὸν βόρειον Ὑ. AAld | Ἰχθύν M | scripsi: ὁ δὲ δεξιὸς ὤμος, φησιν, τῆς A, τῷ δεξιῷ δὲ τῇ M | 2 σφαιρογραφία M: σχεδογραφία AAld | τῷ δεξιῷ δὲ AM: correcti | supplevi | 3 γοννοθεσία A | 4 ((αὐ))τὰ scripsi: . . . τὸν M, om AAld | 5 σφ. γρ. οὕτως· οὐ γὰρ ἂν ἑωρῶμεν AS, σφ. οὕτως ὥσπερ ἐν οὐρανῷ γραφῆναι· οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ ἑωρῶμεν Ald | 6 φέρεται om Ald | 7 τὴν φαντ. Ald | 9-19 om AAld | 10 seclusi | 12 εἰπὼν scripsi: εἶπεν M | 15 χαίροις ἢ νύμφα Hephaestionis codd (p. 14, 22 W.); χαίροις coniectura Neue, χαίροις Bergk Westphal al | 20 lemma om AAld | 22-25 ἐν δὲ τῇ σχεδογραφίᾳ ἢ ἀριστερὰ διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν· δεῖ γὰρ ἡμᾶς ὁρᾶν τὴν ὄψιν τοῦ ζωδίου. διὸ Ald | 23 ὁρῶ M, ὁρᾷ A | 24 νῶτα πρὸς τὴν σφαῖραν ἔχο (vel ἔχου) πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι τὴν ὄψιν A | 25, 6 ἀνάπαλιν αὐτῆς σφαῖρα A, ἀν. ἐπὶ τῆς σφαίρας Ald | 26 ξενιζόμεθα A | 27 καὶ om AAld

ἀλλ' ἐκτὸς γράφεται πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς ἀκριβῶς γνῶναι (cf ad v. 250). § κατηστέριστο δὲ ὁ Περσεύς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀκριβῶς Cat p. 226 b sq. διὰ τὴν δόξαν, ὅτι ἐπὶ τὰς Γοργόνας σταλεῖς ὑπὸ τοῦ Πολυδέκτου τὸν ἄθλον κατώρθωσε λαβὼν παρ' Ἑφαίστου ἄρπην 5 καὶ παρ' Ἑρμοῦ πέδιλα. θεωρεῖται δὲ ἐν τοῖς ἀστροῖς τὴν Γοργόνας κατέχων κεφαλὴν.

252. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα: τὰ δὲ ἐν τοῖς ποσὶν ἔχνη καὶ τὰς τῶν ποδῶν βάσεις ὥσπερ διώκων καὶ ἐπαίρων προσδρομὴν μηχανεῖ καὶ ἐκτείνει. ἔστι δὲ κατανοήσαντα ἰδεῖν ὡς ἀληθῶς 10 ἐπὶ δρόμον σπεύδοντα αὐτόν. τὸ δὲ κεκονιμένος (253) διὰ τὴν ὑπόνοιαν τὴν προειρημένην τῆς σπουδῆς τοῦ δρόμου.

253. κεκονιμένος ἐν Διὶ πατρὶ: ἡ ἱστορία δίδωσιν αὐτῷ τὸν δρόμον μετὰ τὸν Ἡσίοδον (Scut 228 sqq.), ὅτε ὑπὸ τῶν ἄλλων Γοργόνων διὰ τὴν Μέδουσαν ἐδιώκετο.

15 ἄλλως. κεκονιμένος: ἦτοι κόνιν ἐκ τῆς σποδοῦ ἐγείρων. καὶ Ὅμηρος (II XIII 820) 'κονίοντες πεδλοιο' κονιόμενοι· καὶ γὰρ νεφελοειδεῖς εἰσι περὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ συστροφαι καὶ κονιορτώδεις ἄτε τοῦ γαλαξίου κύκλου γειτνιῶντος. § τὸ ἐν Διὶ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ.

20 254. ἄγχι δὲ οἱ σκαιῆς: τὸ ἀριστερόν τοῦ Περσέως γόνυ ὀλίγον ἀνωτέρω ὀφείλει εἶναι τοῦ Ταυρείου διχοτομήματος, ὅπου καὶ τὰς Πλειάδας εἶναι ἐλέγομεν (p. 370, 13), ἐπὶ τὴν ἱξὺν βότρυος δίκην προσανακεκλιμένης [τῇ τοῦ Ταύρου ἱξύι], οὐρᾶς τρόπον ἀποπληρούσας. § τὸ δὲ ἥλιθα ἀντὶ τοῦ ἅμα καὶ κατὰ τὸ 25 αὐτό· ἐπάγει γὰρ, ὅτι οὐ πολὺς ἐστὶ τόπος, ὃς ἐπέχει αὐτάς, ἀλλ' ὀλίγος· σφόδρα γὰρ πλησίον ἀλλήλων καὶ οὐ διεστῶσαι εἰσιν.

1 ἔξω Ald | προσιτόν καὶ A | αὐτὰ ἀκριβῶς ὁρᾶν Ald | 2 κατηστέριστο 5: κατεστήρικται AAld, -ο M | ἐν τῷ οὐρ. om M | ἀκριβῶς om A Ald | 3, 4 ἐπὶ Πολ. A | πολυδέκτους Ald | 7 lemma om AAld | καὶ om A, ἦγουν pro καὶ Ald | 8, 9 post βάσεις AAld πλατύνων (-ει Ald) διὰ τὴν προειρημένην τῆς σπονδοῦ (σποδοῦ Ald) αἰτίαν, ὅτι (ὅτε Ald) τὰς γοργόνας ἐδίωκε || 8 πρὸς δρομὴν M || 9—14 (ξ. — δρ.) om Ald | 10 κεκονιμένος M | 13 ὅτε scripsi: ὅτι M | 15 ἄλλως om Ald | οὐν ἦγουν x. Ald | σπονδοῦ A | 16 κονίην πεδ. Ald | κονιόμενοι A | 16, 7 πεδ. ἢ ὅτι κεκονιμένοι καὶ νεφελώδεις Ald | 18, 9 τὸ δὲ ἐν Διὶ (τῷ add Ald) οὐρανῷ AAld | 20 lemma om AAld | scholia coniunxit A, inserto δὲ Ald | 21 βορείου AAld | 22 sqq. περὶ Πλειάδων in margine M | 22 λέγομεν AAld | ἐπὶ τὴν ἱξὺν om Ald | 23 οὐρᾶς scripsi: οὐραίας M | 23, 4 τῇ — ἀποπλ. om AAld | 25 ἐπάγει γὰρ ὅτι om AAld | οὐ γὰρ Ald | 26 καὶ om AAld | οὐ AAld: οἱ M

254, 5. ἤλιθα παῖσαι Πληιάδες: τὸ μὲν ἤλιθα ἀθρόως παρὰ τὸ ἄλκις, ἐνθεν καὶ ἄλλαν οἱ Λωρμαῖς τὴν ἐκκλησίαν καλοῦσιν.

φασὶν οἱ μῦθοι περὶ τῶν Πλειάδων, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος ἐγεννήθησαν καὶ Πλειόνης τῆς τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρὸς. ὁ δὲ Ἄτλας, μεθ' οὗ καὶ ὁ Προμηθεὺς καὶ ὁ Ἐπιμηθεὺς, ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Κλυμένης τῆς τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρὸς. γεννηθεῖσαι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος καὶ τῆς Πλειόνης ἐδιώκοντο πάντε ὅλους ἐνιαυτοὺς κατὰ Βοιωτίαν ὑπὸ τοῦ Ὠρίωνος μετὰ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, συγγενέσθαι ζητοῦντος αὐταῖς. καὶ 10 τοῖς θεοῖς εὐξάμεναι εἰς π(ε)λειάδας ἡμελώθησαν. εἰτα οἰκτείρας αὐτὰς ὁ Ζεὺς τῆς κακοπαθείας ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστέρισεν.

ἐκ τούτου δὴ τοῦ Ἀτλαντός φασιν οἱ μῦθοι καὶ τὰς Ὑάδας γενέσθαι καὶ υἱὸν Ὑαντα. ὃν ἐν Λιβύῃ θηρῶντα ἐπειδὴ ὄφις ἀνείλεν, αἱ ἀδελφαὶ τῷ θρήνῳ νικηθεῖσαι ἀπώλοντο. Ζεὺς δὲ 15 ἀστέρας αὐτὰς πεποίηκε, τὰς καλουμένας Ὑάδας. ὧν τὰ ὀνόματα Ἡσίოდος ἐν τῇ Ἀστροικῇ αὐτοῦ βίβλῳ διδάσκει λέγων (fr 14)·

Φαισύλη ἥδ' ἐ Κορωνίς ἐυστέφανός τε Κλέεια

Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος.

ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά. ἀλληγορικῶς δὲ Ἀτλαντα νόη- 20 σον τὸν ὀρίζοντα καὶ Πλειόνην τὸν Ὠκεανόν. ἐκ τούτων γενέσθαι δοκοῦσι καὶ αἱ Πλειάδες καὶ αἱ Ὑάδες καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρον, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀνερχόμεναι φαίνονται. καλοῦνται δὲ αἱ Πλειάδες τῷ ὀνόματι τούτῳ ἀπὸ Πλειόνης τῆς ἐαυτῶν μητρὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ π(ε)λειάδας γενέσθαι, φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ἢ ἀπὸ 25 τοῦ εἰς πολλὰ χρησιμεύειν (σημάντραι γὰρ καὶ θέρους καὶ σπόρου), ἢ ὅτι πλησίον ἀλλήλων κεῖνται παρὰ τὸ λαῖον γόνυ τοῦ Περσέως, ἢ ὅτι χρήσιμοι εἰσι τοῖς πλέουσιν.

ἰστέον, ὡς ἡ ἑώια ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων γίνεται ἀπὸ Μαΐου ἕως κ' τοῦ Ἰουνίου, ἢ δὲ ἐσπερία ἀνατολὴ ἀπὸ Ὀκτω- 30 βρίου μέχρι Δεκεμβρίου ιθ'.

1 πλειάδες A | lemma om Ald | 1, 2 ἡ ἤλιθα ἤγον ἀθρ. ἔστι δὲ παρὰ Ald | 2 ὅθεν AAlld | 4—31 schol om M, cf p. 370, 8 | 4 φασὶ δὲ Ald | τοῦ om Ald | 5 θυγατρὸς A | post θυγ. γεννηθεῖσαι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος καὶ Πλειόνης (quae iterum l. 7, 8) ὁ δὲ A | 6 ἐγεννήθησαν Ald | 9 κατὰ Ald: καὶ A | 10 αὐτὰς Ald | 11 εἰς scripsi: πρὸς AAlld | πελειάδας Ald | 12 κατεστέρισεν A | 16, 7 ὧν καὶ H. ἐν τῇ Ἀστρ. αὐτοῦ τὰ ὀν. διδ. β. λ. Ald | 18 φαισύλη A | 19 ἱμερόεντα A | 20 δὲ om A | 23 αὐτοῦ A | ἀνερχόμενα Ald | φαίνεται Ald | 24 αὐτῶν Ald | 25 πελειάδας Ald | 26 σημαντικαὶ Ald | 28 ἢ om A | 29 δὲ post ἰστ. Ald | 31 θ' A

Ἄτλαντος δὲ καὶ Πλειόνης γενεαλογοῦνται Πλειάδες. παρ' Cat p. 280, 229
 ὁ καὶ λέγονται, <ῆ> ἐπεὶ πλειοσὶν εἰσι χρεϊώδεις, τοῖς τε πλέουσι
 καὶ γεωργοῦσιν, ἧ ὅτι εἰς πελειὰς μεταμορφώθησαν τὸν Ὠρίωνα
 φεύγουσαι, ἧ ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἐκ περιόδου καὶ συμπληροῦν τὸν
 5 ἐνιαυτόν· ἀπὸ τούτων γὰρ κατ' ἐξοχὴν πλειῶν ἐκλήθη ὁ ἐνιαυ-
 τός. § ὁμοῦ μὲν ὁρώμεναι λαμπραί, καθ' ἐκάστην δὲ ἀμυνδραί.
 καὶ ἔχουσι σχῆμα τρίγωνον, οὗ ἡ βάσις ἐπ' ἀνατολὴν τέτραπται.
 Νικανδρος μὲν οὖν (Ther v. 122, 3) ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου
 τίθησιν αὐτὰς 'αἶθ' ὑπὸ Ταύρου ὀλκατὴν ψαίρουσαι ὀλλίζωνες
 10 φορέονται', Ἰππαρχος δὲ (II c. 6 p. 206, 2 M.) ἐπὶ <τοῦ μετώπου>
 τοῦ Ταύρου (καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμίτομον τὸν Ταῦρον ποιεῖ), φησὶ
 δὲ (I c. 6 p. 60, 20 sqq.) τῷ μὲν ποδὶ τοῦ Περσέως μᾶλλον αὐ-
 τὰς πλησιάζειν, πόρρω δὲ τὴν κνήμην εἶναι τοῦ ἀριστεροῦ γό-
 νατος. πρὸς ὃ Διόδωρος μὲν ὑπογουνίδας γράφει (Aratea
 15 p. 70), ὅπως ἡ κνήμη σημαίνοιτο, Μηρόφαντος δὲ (ib) ἐπιγουν-
 νίδα τὴν κνήμην ἀκούει διὰ τὸ εἶναι ἐπ' αὐτῆς τὸ γόνυ. δύναται
 δ' ἂν καὶ ἀπὸ μέρους ὅλον τὸ σκέλος ἀκούεσθαι. παρ' Ὀμήρῳ
 δὲ (Od XVII 225) ἐπιγουνίς τὸ ἄνω τοῦ γόνατος, ὡς Ἀρίσταρ-
 χος, ὡς δὲ Κράτης (p. 54 W.), ἐπωμῖς, ὡς δὲ Χάρης, ἡ ἐφ'
 20 ὅλου τοῦ σώματος εὐσαρκία. § οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτὰς χωρίον
 ἐπέχειν φησὶν, ἐπειδὴ κατὰ μὲν μῆκος μίαν μοῖραν ἐπέχουσι,
 κατὰ δὲ πλάτος ἡμισυ καὶ ὄγδοον. ἐώϊαν δὲ ἐπιτολὴν ποιοῦν-
 ται μεθ' ἡμέρας νβ' τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, (ὅτε) καὶ ὁ ἥλιός
 ἐστὶ μοιρῶν ιζ' ἐν Ταύρῳ. δύνουσι δὲ μεθ' ἡμέρας νβ' τῆς φθινο-
 25 πωρινῆς ἰσημερίας ἡλίου ὄντος ἐν Τοξότῃ μοιρῶν ιθ'. § φασὶ Cat p. 229
 δέ, ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκαρπυνώθη. διὸ οὐ φαίνεται.

256. <ἀφανραί>: ἀμαυρόταται γὰρ εἰσι κατὰ τὸ φῶς,

1, 2 πλειάδες post λέγονται A | 2 supplevi | 3 ἧ ὅτι χρεϊώδεις τοῖς περι-
 πλέουσιν καὶ τοῖς γεωργοῦσιν A | 1—4 om Ald quae sic καλοῖντο δ' ἂν
 ἔτι Πλειάδες καὶ ἀπὸ τοῦ πολεῖν κτλ. Ald | 6 μὲν οὖν Ald | ἕκαστα Ald ||
 9 ἀλκαίην codd nonnulli Nicandrei | ψαίρουσαι Nic: ψαίρουσιν AAld | ὀλλό-
 ζονες A, ὀλλίζονες M | 10 ὁ Ἰ. δὲ Ald | supplevi, <τοῦ διχοτομήματος> olim
 e schol II XVIII 486, quod inferius editum est p. 388, 3 sqq., et Cat (cf Anal
 Eratosth p. 52) | 11 ποιεῖ om AAld | 11, 2 φασὶν. ἀλλὰ τῷ μὲν π. Ald | 13 τὴν
 κνήμην om M | 14 ἐπιγουνίδα A | 15 ὅπερ ἡ πν. σῆμα γένοιτο Ald | μονό-
 φαντος AAld | 15, 6 ἐπιγουνίδας Ald | 16, 7 δ. οὖν ἀπὸ Δ, δ. δ' ἂν ἀπὸ Ald ||
 18 ἐπιγουνος A | 20 οὐ πολὺ δὲ Ald | 23 ἐφ' ἡμ. Ald | πεντήκοντα δύο A
 Ald | 24 T. καὶ τὴν ἑσπερίαν δὲ ἐφ' ἡμ. τοσαύτας τῆς φθ. Ald | δύνουσι δὲ om
 A | καθ' A | πεντήκοντα δύο A | 25 μοιρῶν ιθ' om AAld | 26 καὶ διὰ τοῦτο
 οὐ φ. AAld

ἀλλ', ἐπειδὴ ἅμα εἰσὶ, διὰ τοῦτο γνώριμοι ἐκ τῆς συνόδου καθεστήασιν.

(SCHOL AD IL XVIII 486 Πλητιάδας: ζ' ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τῇ οὐρᾷ τοῦ Ταύρου, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ διχοτομήματος αὐτοῦ· ὁ γὰρ Ταῦρος σῶιος οὐκ ἀνηστέρισται, ἀλλ' ἕως τῶν 5 ἰσχυῶν. αὗται δὲ εἰσιν Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης θυγατέρες. ὧν τὰ ὀνόματα Μαῖα Ταυγέτη Κελαινὴ Μερόπη Ἥλεκτρα Στερόπη Ἀλκυόνη. Ἄτλας δὲ εἰς τῶν Γιγάντων μίγεις Πληϊόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ζ', αἱ τὴν παρθενίαν ἀγαπήσασαι συνεκνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. Θεασάμενος δὲ Ὠρίων 10 ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι θεοῖς ἠΰξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλέησας αὐτὰς πελειάδας ἐποίησε καὶ διὰ τῶν ἄστρον κατεστήριξεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. 15 φασὶ δὲ Ἥλεκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλλου πόρθησιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων καταλιπεῖν τὸν τόπον, οὐ κατηστέριστο. διόπερ οὐσας πρότερον ζ' γενέσθαι ζ'. [ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.] Cf ad p. 391, 9. Ὑάδας: τοὺς ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ζ' ἀστέρας κει- 20 μένους. καλοῦνται δὲ Ὑάδες ἥτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ Ὑ στοιχείον ὁμοιότητα, ἣ ἐπειδὴ αἵται ὄμβρων καὶ ὑετῶν καθίστανται. Cf p. 369, 18. 390, 5.

3—p. 390, 28 scholia Homérica ex Arateis orta huc inserui, et D quidem sumpsit ex 'Homeri interprete' (Argentoratī, per Vuendelinum Rihelium, a. 1539) p. 477, ex Eu(stathio Stallbaumii) pauca enotavi, Etymologica (s. v. Πλειάς et Ὑάδες) omitttere placuit.

3, 4 schol Nicandr Ther 123 ὀλκαῖην ψαίρουσαι —: αἵτινες ὑπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ Ταύρου ἐγγλζονσαι καὶ ἀπτόμεναι. ἡ ψαίρουσαι ἀντὶ τοῦ κινούμεναι. § μικρόταται ἐπιφέρονται. λέγει δ' ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς τῶν Πλειάδων. τότε οὖν (φησὶν) ἔκφυγε τὸ δῆγμα. ὀλκαῖην δέ: τὴν οὐρὰν λέγει, παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ τοῦ ὅλου σώματος. γράφεται καὶ ἄλκαῖην καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἄλκαῖα καλεῖται, ὅτι δι' αὐτῆς ἐκτὸν ἐποτρύνει καὶ ἐγείρει εἰς ἀλκὴν. 'ἐξ δ' (αἰεὶ δ' codd) αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι' (II XX 171). Ἄρατος μὲν ἡμιτελῆ φησιν (517) εἶναι τὸν Ταῦρον, οὗτος δὲ ὀλόκληρον· ὀλκῇ γὰρ ἡ οὐρά. cf schol Pind Nem II 16 || 4 ἐπὶ τὴν πλευρὰν D || 4—5 μᾶλλον — αὐτοῦ om D || 4 χοτομήματος A || 5 ἀνιστόρηται D || 7 Κελαινὴ Bekker || 11 αὐτὰς om A || 12 γιγνόμεναι D || 13 πελ. ἐποίησε om A || 13, 4 corr Robert (p. 42): διὰ τῶν ἄρκων κατηστέρισεν A, δι' αὐτῶν ἄστρον κατηστέρισεν D || 14 ἀπὸ om A || 16 οὐ om A || 17 διὰ om D | εἶναι om D || 18 ἔνθα D | πρότερον om A || 19 seclusi subscriptionem || 20, 1 οἱ — ἀστέρες κείμενοι A || 22 αἵτιοι Bekker

- Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Λωδωνίαι νύμφαις
 τρέφειν ἔδωκεν Ἀμβροσίαι Κορωνίδι Εὐδωρῇ Διώνῃ (Φ)αι-
 σύλῃ Πολυξοί. αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιήρισαν
 σὺν αὐτῷ τὴν εὐρεθείσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀν-
 5 θρώποις χαρίζομεναι. Λυκούργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης
 συνεδίωξε τὸν Διόνυσον. ἐκείνας δὲ ὁ Ζεὺς ἐλεήσας κατη-
 στέρισεν. [ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.]
- Πηληιάδας Ὑάδας τε: τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ με-
 τώπῳ τοῦ Ταύρου Ὑάδας φασιν εἰρῆσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς
 10 ἡμιτόμου πλευρᾷ Πηληιάδας καλεῖσθαι. Ἀτλαντὶ γὰρ (τῷ)
 τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἰθρῇ τῇ Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος
 (fr 25 M.), θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑας. τοῦτον ἐν Λι-
 βύῃ κυνηγοῦντα ὄφρις κτείνει. καὶ αἱ μὲν εἴ τὸν ἀδελφὸν
 θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερί-
 15 σας Ζεὺς Ὑάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνύμως τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ
 ζ' βραδέως μὲν πλείους δὲ ἀποθανοῦσαι Πηληιάδες εἰρηνται.
 Φερεκύδης δὲ [καθὰ εἴρηται l. 7] τὰς Ὑάδας Λωδωνίδας
 νύμφας φησὶν εἶναι καὶ Διονύσου τροφούς, ἃς παρακαταθέ-
 σθαι τὸν Διόνυσον Ἴνοι διὰ τὸν Ἥρας φόβον, καθ' ὃν και-
 20 ρὸν αὐτὰς καὶ Λυκούργος ἐδίωξεν. τῶν δὲ Πηληιάδων οὐσῶν
 ἑπτὰ πάντῃ ἀμανρὸς ὁ ἑβδομος ἀστήρ ἐστιν, ὡς μὲν Ἀράτος ἐν
 τῷ Πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδεῖω (Aratea p. 233; cf ad p. 391, 9)
 φησί, (διὰ τὸ) Τροίης πορθουμένης τὴν Δαρδάνου μητέρα
 Ἥλεκτραν μίαν οὔσαν τῶν Πηληιάδων φνγεῖν τε τὴν τῶν
 25 ἀδελφῶν σύνοδον καὶ τὰς κόμας λύσασαν ἐνίοτε κομήτην
 ἀστέρα φαίνεσθαι.
- φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντικῶν (fr 56 M.)
 τὰς μὲν ζ' θεοῖς συνελθεῖν, Ταυγέτην Διί, ὣν γενέσθαι
 Λακεδαιμόνα, Μαίαν Διί, ἀφ' ὧν Ἑρμῆς, Ἥλεκτραν Διί, ὧν
 30 Δάρδανος, Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς, Στερόπην Ἀρεί,

1 ἄλλως praescribit Bekker | 2 suppl Robert, cf schol Arateum (p. 386, 18) ||
 3 Φαιοὶ post Πολ. supplet CMüller (FHG I p. 84) | περιέσαν A || 6 ἐλεή-
 σας ὁ Ζ. D || 7 seclui ut l. 17 | φερεκύδῃ D || 8 lemma om A; ἄλλως
 Bekker | 10,1 ἄτλαντα γὰρ τὸν A; Ἀτλαντος γὰρ τοῦ coni Bekker | 10
 supplevi | 11 αἰθέρας τῆς A; Αἰθρας τῆς coni Bekker | Μουσαῖος coni
 Robert | 12 νίας A || 13 κυνηγετοῦντα Eu Bekker | 14 ἀπ. διὰ λύπην ἃς coni
 Wilam || 15 νιάδας A | ἐπωνυμῖαι A || 15, 6 αἱ δὲ πλείους ζ' βραδέως μὲν
 πλὴν ἀποθανοῦσαι AD: corr et traiecit Wilam || 17 seclui ut l. 7 |
 προείρηται A || 23 supplevi | δαῦ A || 25 συνοδίαν D || 27 ἄτλαντίδων D ||
 30 ὧν Ὑριεύς om A

ὦν Οἰνόμαος, Κελαινὸ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὦν
Λύκος, Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι, ὦν Γλαῦκος. ἦν
καὶ Ἀμανρὰν εἶναι.

Ἰάδας δὲ εἰρησθαι, ἦτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέ-
σεως (τῷ γὰρ Υ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστιν), ἣ ἐπεὶ ἀνα- 5
τελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυνουσῶν ὕει ὁ Ζεὺς.

αἱ δὲ Πληιάδες ἦτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης, ἣ ὅτι
πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγὴν εἰσι (Βότρυν γὰρ αὐτὰς
λέγουσιν), ἣ ὅτι πλείους μὲν εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλη-
θείας ἐλάττους εἰσὶν, ἣ πλησιᾶδες (πλησίον γὰρ κεῖνται), ἣ 10
ὅτι πλείους δι' αὐτῶν αἱ τῶν ὥρῶν ἐπισημασίαι, ἣ ὅτι
πλειῶνος (ὃ ἐστὶν ἐνιαυτοῦ) σημαντικαί· χειμῶνα γὰρ καὶ θέ-
ρος διορίζουσιν, καθὼς ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν
σημειοῦνται τὰς ἐώιας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἐσπερίους
πρὸς ἄροτον, ὡς Ἡσίοδος (Opp 383, 4) 'Πληιάδων Ἀτληγενέων 15
ἐπιτελλομενάων ἄρχησθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσσομενάων'.
τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀνχίλας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι
φησιν ὁ Αἰσχύλος (fr 312 N.²).

Πληιάδων δὲ ἀνατολὴ ἐώια ἡλίου ὄντος ἐν Διδύμοις, δύσις δὲ
ἐώια κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ. (ἐν) Ταύρῳ 20
δὲ ὄντος ἡλίου κατὰ τὸ εἶδος ἐκατέρωθεν ἐπίφασις γίνε-
ται· καὶ γὰρ τὸν προανατέλλοντα Κριὸν ἐπὶ εἰς ἡμέρας προ-
καταλάμπει κατ' ἀρχὰς ἑγγὺς ὦν αὐτοῦ καὶ τοὺς προανατέλ-
λοντας Διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας εἰς, ὥσπερ τὸ ἐν τινι
καίόμενον πῦρ θερμῆς ἀπόρροϊαν ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς 25
τοὺς ἐκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη (Opp 385 sq.) 'αἶ
δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα κεκρύφαται', διότι
καταυγάζονται).

257. ἐπτάποροι δὴ ταί γε: ἐπτά οὔσαι (φησι) δοξά-
ζονται παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἴ δια τὸ ἀμυδρῶς μὲν τὴν ζ' ὀρᾶ- 30
σθαι, τὰς δὲ εἴ ἐναργῶς.

1, 2 κελαινὸ ποσειδῶνι, ὦν λύκος, στερόπην ἄρει, δν οἰνόμαον, μερόπην Α ||
2 ἦν D: δὸδ Α || 4 ἰάδες εἰρηνται conl Dindorf || 7 πλειᾶδες Α || 9 καὶ ζ'
post μὲν Α || 10 πλησιᾶδας AD || 11 μὲν πλείους Α | αὐτὰς αἱ τῶν ὥρῶν
D || 13 καθότι D || 15 ἄροτρον AD | ἀτληγενέων D || 16 ἀμήτοιο D |
ἀρότοιο Α || 17 δς ἀχθοφορεῖ τὰς μυθευομένας κλονας addit Eu | κατη-
στερισθαι D || 19 πλειᾶδων Α | ἀνατολὴν ἐώαν Α || 20 ἐν om Α | ταύρου
AD || 21 ἡλίου Α: om D | ἐκατέρωθεν Α || 24, 5 ὥσπερ τι καίόμενον D

29 δὲ ταί γε Α | δὲ post ἐπτά AAld || 30 εἴ om AAld | μὲν om Α
Ald | ἐβδόμην Α || 31 τὰς — ἐναργῶς om AAld

- ἄλλως. φασὶ ζ' εἶναι 'μετ' ἀνθρώπους', τῇ δὲ ἀληθείαι
 ζ' εἰσὶ μόναι φαινόμεναι· ὁ γὰρ Εὐριπίδης (Orest 1005 sq.) 'ἐπτά-
 πορον δρομήμα Π(ε)λειάδος <εἰς> ὁδόν'. § φασὶ δὲ τινες τοι-
 οῦτον μῦθον, ὅτι μία ἐκ τῶν ζ' τὸ τῆς Ἰλίου πάθος ἰδοῦσα, ἡ
 5 Ἥλέκτρα, ὑπεχώρησε τοῦ συστήματος (ἔστι γὰρ μήτηρ Δαρ-
 δάνου) καὶ ὑπὸ τὸν β' ἀστέρα τοῦ θυμοῦ, ὃς λέγεται εἶναι τῆς
 Ἄρκτου, ἦλθε πλησίον. τοῦτον δὲ τὸν ἀστέρα, τὸν ὑπὸ τὸν
 θυμὸν τῆς Ἄρκτου, ἐκ τῶν Πλειάδων ἀναχωρήσαντα Ἀλώπεκά
 τινες καλοῦσιν. Cf p. 388, 16. 389, 21. 391, 20. 392, 13.
- 10 259. οὐ μὲν πως ἀπόλωλεν ἀπευθής: τοῦτο χαριεντι-
 ζόμενος ἐπὶ τῇ μυθολογίᾳ, ὅτι ἐπτά εἰσι, φησιν. 'οὐδέποτε
 ἀνήκουστος ὢν ἀστὴρ ἀπόλωλεν, οὐδὲ τοῦτο ἠκούσαμεν, ἀφ' οὗ
 γεγενήθημεν καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἄστρα γεγένηται, ἀπολωλότα καὶ
 ἀνήκουστον γεγενημένον ἀστέρα. εἰ οὖν 'οὐδέποτε', διὰ τί οἱ ζ',
 15 ὡς λέγουσιν, οὐ φαίνονται ἀστέρες; ἀλλὰ τοῦτο (φασὶ) τὸ περὶ
 τοῦ ὅτι ἐπτά εἶναι λέγονται μάταιόν ἐστιν· καὶ γὰρ εἰσιν ἀλη-
 θῶς. ὅμως δὲ ἐπιρρήδην (261) καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀπλῶς
 μυθολογοῦντες ἐπτά αὐτάς φασιν. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
 ἐφρονται.
- 20 ἄλλως. τοῦτο πρὸς τοὺς εἰπόντας, ὧν ἔστι καὶ αὐτὸς ἐν
 τῷ εἰς Θεόπροπον ποιήματι (cf ad l. 9), τὴν Ἥλεκτραν φνεῖν
 καὶ μὴ ὑπομεῖναι ἰδεῖν τὴν Ἰλίον ἀλικομένην καὶ τοὺς ἐκγό-
 νους δυστυχοῦντας· τὸν γὰρ Δάρδανον παῖδα Διὸς καὶ Ἥλεκτρας
 εἰρήκασιν. δύναίτο δ' ἂν καὶ ὑπερβατὸν εἶναι 'ἐπτάποροι οὔσαι'
 25 καὶ ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν ἔξ οἷαι παρ' ἀνθρώποις ὑδέονται·

1 φ. εἶναι τὰς πλειάδας ἐπτά τῇ Α, omisso lemmate πλὴν εἰ καὶ ἐπτά
 ταύτας φησὶν εἶναι ἀλλὰ τῇ Ald || 2 ἔξ ΑAld | μόναι om M || 2-3 ὁ γὰρ — ὁδόν
 om ΑAld | ἐπταπόρον τε Euripidis codd || 4 ἐπτά διὰ τὸ τοῦ ἡλίου πάθος ὑπ.
 (ceteris omisais) ΑAld || 5, 6 ἔστι — Δαρδάνου om ΑAld || 5 ἡ μ. M || 6 δευτέρον Α
 Ald || 6, 7 ὃς λέγ. εἶναι τῆς ἄρκτου (τῆς ἡλέκτρας MAld, τῆς ἡλέκτρας γέγονεν
 Α: correcti) post πλησίον M || 7 ἦλθε πλησίον om ΑAld || 8 ἐκ τῶν Πλ. om M ||
 10 ἀπευθής om M || 10, 1 φησὶ ante χ. Ald || 11 ζ' Ald | ὅτι post φ. Α, καὶ
 Ald: om M || 12 ὢν om Ald | ὁ α. AM: om Ald | ἀπόλωλεν Ald: om AM |
 οὐδὲ τοῦτο ἠκούσαμεν post γεγένηται iterum Α | ἦν. τοῦτο Ald || 14 γενό-
 μενον ΑAld || 14-19 εἰ — φέρονται om ΑAld || 16 ὅτι tentavi: νοτίου M ||
 18 φησὶν M || 20 ἄλλως in margine iteratum M; omisso lemmate πρὸς οὖν
 τοὺς τὸν μῦθον εἰπόντας φησὶ τοῦτο — ἐν γὰρ τῷ — π. φησι φεύγειν τ. Ἡ.
 Ald || 21 θεοπροπον ΑMAld, cf Suid s. v. Ἀρατος (Aratea p. 223) schol II
 (p. 389, 22) | φνεῖν corr Wilam: φεύγειν ΑMAld || 22 τὸν ἡλίον ἀλ. Ald || 24
 εὐρήκασι Α, εἶναι Ald, ἠκούσαμεν ζ | ἔστι δὲ ὑπ. τὸ ἐπτ. οὕτως ἐπτ. Ald ||
 25 ἔξ οἷς Α

τῶν γὰρ ζ' ὀνομάτων λέγων τὸν κατάλογον σίνδηλός ἐστι συμβαίνων τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ συντιθέμενος. § ὑδέονται δέ (257): σημαίνουσιν αἱ Πλειάδες καιρούς· ἐῷαι μὲν γὰρ ἀνατέλλουσαι σημαίνουσι θέρους ἀρχήν, ἐῷαι δὲ δύνουσαι ἀντίληψιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων. ἐσπερίαν δὲ ἀνατολήν ποιούμεναι χειμῶνος ἀρχήν σημαίνουσιν. τῆς δὲ ἐσπερίου δύσεως οὐκ ἐμνήσθη διὰ τὸ συμβαίνειν αὐτὴν περὶ τὴν ἐαρινὴν ἡμερίαν καὶ μὴδὲν ἐξαίρετον περιέχειν σημεῖον.

ἀπόλωλεν ἀπενυθῆς —: ἄπυστος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. § φασὶ δέ, ὅτι μία τῶν Πλειάδων ἐκεραυνώθη. διὸ οὐ φαίνεται. § τὸ δὲ 10 ἐξ οὗ καὶ γενεήθεν (260) ἀποσκευάζεται τὸν μῦθον τὸν ἐπ' αὐτα(ί)ς λέγοντα φυγεῖν τὴν μίαν, τὴν Μερόπην, ὑπ' αἰδοῦς θνητῷ μίγειςαν τῷ Σισύφῳ ἢ τὴν ἐκ Διὸς τεκούσαν Δάρδανον Ἥλέκτραν (ad 391, 9).

264. αἱ μὲν ὁμῶς: μικρὸν κατεληφνῆναι τύπον καὶ ἐξ 15 ἀμαυρῶν συγκείμεναι ἄστρον.

ἀλλ' ὀνομασται: ἀντὶ τοῦ ὀνομασται εἰσι καὶ ἐπίδοξοι διὰ τὸ καὶ τὴν ἀνατολήν αὐτῶν καὶ τὴν δύσιν πως ἀναγκαίαν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις· ἐπιτελλομένων γὰρ ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρό- 20 τοιο δὲ δυσομενῶν' (Hesiod Opp 384). Cf p. 390, 15.

265. ἦρι καὶ ἐσπέριαι: ἦρι τὸν ὄρθρον ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνατολήν, ὅτε ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλουσι σὺν ἡλίῳ ὄντι ἐν τῷ Ταύρῳ, ἀπὸ ἐ' καὶ εἰκάδος τοῦ Φαρμοῦθι μηνός, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλιος, ὅτε καὶ τοῦ θερμίζειν ὁ καιρὸς παρ' Αἰγυπτίοις. ἐσπέριαι δὲ δυτικά ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ὅτε ἐῷαι 25 δύνουσιν ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ Ἀδύρ μηνί, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Νοέμβριος, ὅτε ἐστὶ καὶ καιρὸς τοῦ ἀροτριᾶν· τότε

1, 2 συμβαίνων scriptis: σημαίνων AMald, cf p. 64. 400, 2 | 3, 4 ἐῷαι γὰρ ἀνατολήν ἀνατέλλουσαι AAld | 4 ἐῷαι δὲ δύσιν δύνουσαι AAld | 6 σημαίνουσιν om Ald | ἐσπερίας Ald | 8 παρέχειν coni Bekker | 9—14 om Ald | 9 ἀπό-λωλεν om M | 9, 10 φησὶν ὅτι A | 10—14 τὸ δὲ — Ἥλέκτραν om A | 12 sup-plevi | 15 αἱ μ. ὁ. ὀλίγαι Ald, om A | 15, 6 ὀλίγας αὐτάς φησι διὰ τὸ ἐξ ἀμυδρῶν συγκεῖσθαι ἀστέρων, ὀνομασται δὲ ὁμῶς καὶ ἐπίδοξοι Ald | 18 δ. προσαναγκαλόν AAld | 19, 20 τοῦ ἀμήτου ἀρχ. δυσομένων δὲ τοῦ ἀρότου Ald || 19 ἀμήτοιον AM | 20 δυσομένων AAld | 21 lemma om AAld | ἦρι σὺν Ald | ὁ. ἡγουν τὴν α. φησιν ὑπὸ τ. ὄρθρον γὰρ ἀν. Ald | 22 ὅτε M: αὐταὶ A || 23 τῷ om M | 24 Ῥωμαίοις A | ἀπρίλλιος AMald | 25 δυτικά om AAld | τῆς om AAld | post ἐσπέρας AAld ἀνατέλλουσιν ἡλίου ὄντος | 26 ἐν om M | παρὰ Ald | 27 Ῥωμαίοις AAld | καὶ om AAld

γὰρ ἐσπέραι οἷκ εἰσι πρὸς ἐσπέραν δύνουσαι (οὐδὲ γὰρ εἰσι
πρὸς ἐσπέραν δύνουσαι), ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐσπέρας τὴν δύσιν
ποιοῦνται· ὅτε γὰρ σὺν Σκορπίῳ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, τότε Ταῦ-
ρος εἰς δύσιν ἐώιος καταφέρεται. § τὸ δὲ ἐξίς τοῦ ἡμεῖς οὕτως
5 ἔχει· αἱ δὲ ὀνομασται ἤρι καὶ ἐσπέραι εἰλίσσονται
καὶ συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ. καὶ τούτων ὁ Ζεὺς αἴτιος,
ὃς κατηστέρισεν αὐτάς, ὅστις αὐταῖς καὶ θέρους ἀρχομένου καὶ
χειμῶνος σημεῖα φέρειν ἐποίησεν. § ληπτέον· ἐώϊαι Φαρμουνθί
ἀρχομένου θέρους ἀνατέλλουσιν, ἐώϊαι δὲ δύνουσι τῷ Ἀθῶρ
10 μηνί ἀρχομένου χειμῶνος.

268. καὶ χέλυς, ἥ τ' ὀλίγη· τὰ ὑπολειπόμενα τῷ βορείῳ
διδάσκει, τὴν τε Χέλυν καὶ τὸν Ὅρνιν. οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ταῦτα
διδάσκει, ἀλλ' ἐκ τῶν προσγνωσμένων· ((ὑποκ)ατιῶν γὰρ φησι
(270) καδ δ' ἔθετο προπάροιθεν ἀπευθείας εἰδῶλοιο.

15 § χέλυς δέ, ὅτι χελώνην ὁ Ἑρμῆς ἐκδείρας αὐτὴν κατεσκεύασε
τὴν κιθάραν. καὶ Νίκανδρός φησι περὶ αὐτῆς (Ther 700 sqq.).

καὶ παρὰ λίκνῳι· σφόδρα νήπιος ὢν καὶ βραχὺς ὁ Ἑρμῆς
τὴν κιθάραν κατεσκεύασεν. ἐν δὲ τοῖς λιμνητηρίοις γεννώμενα
τὰ βρέφη ἐτίθεσαν εἰς σύμβολον εὐτροφίας· Ἀθήμηρος γὰρ καρ-
20 πῶν τὸ ἐργαλεῖον. § ἡ ἱστορία δέ, ὅτι τρίτατος ὢν ἀπὸ τοῦ
τόκου ὁ Ἑρμῆς καὶ σφόδρα μικρὸς ὢν ἐποίησε τὴν λύραν· ὡς
γὰρ ἐάλω κεκλοφῶς τοὺς Ἀπόλλωνος βοῦς, ἐπὶ ποιντῇ τῆς κλο-
πῆς ἐδωρήσατο αὐτῷ τὴν λύραν κατασκευάσας. ἦν φασὶ κατη-
στερίσθαι. § παρὰ λίκνῳι δὲ ἦτοι κουνίῳι, ἐν ᾧ τὰ νήπια
25 κατετίθεσαν.

λίκνον παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι.

1—4 post ἐσπ. AAld εἰσιν (omisso οἷκ) ὅτι (ὅτε Ald) πρὸς ἐσπέραν ἀνα-
τέλλουσι (ceteris usque ad κατεφέρετο [sic M] omissis) AAld | 4 δὲ om A | 5 ἐλίσ-
σονται AAld | 6 δὲ ὁ Ald | 7 αὐτάς om AAld | 7, 8 καὶ χειμ. om M | 8 ση-
μαίνειν ἐκέλευσεν (267) S, om M | οὐν post ληπτ. Ald | 9 δὲ om M |
τοῦ Ἀθῶρ M | 11 ἥ τ' ὀλίγη om AAld | 12 τὸν χ. M | καὶ ante ταῦτα
Ald | 13—15 ὑποκατιῶν | ὅτι om AAld | 15 χελώνην δὲ ὁ AAld | 16 τὴν κι-
θάραν om Ald | καὶ Νικ. φ. π. αὐτῆς om Ald | 17—21 habet A post 25, om
Ald | 17 καὶ βραχὺς om A | 18, 9 λιμνητηρίοις δὲ ἐτίθεσαν τῷ πρῶτῳ τὰ
βρέφη τὰ γεννώμενα εἰς A | 20 δὲ ἱστ. A | ὁ τρίτατος A | 21 καὶ om A |
21—25 ὡς — κατηστερίσθαι om A (κατεστηρίχθαι M) | 24, 5 schol post
p. 395, 4 (Λύρα) A | 24—26 λίκνον δὲ τὸ κουνίον φησὶ παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι, ἐν
ᾧ τὰ νήπια κατετίθεσαν. § ἡ λίκνον τὸ λιμνητήριον φησιν· τὰ γὰρ βρέφη
τὸ πρῶτον γεννώμενα ἐν τῷ λιμνητηρίῳ ἐτίθεσαν εἰς σύμβολον εὐτροφίας·
Δημ. γ. καρποῦ τὸ ἐργ. σφόδρα γοῦν νήπιος ὁ Ἑρμῆς τὴν λ. κατ. Ald post
p. 394, 16 | 24 καὶ παρὰ λίκνῳι A | ἦτοι κουνίῳι om M | 25 subsequitur
schol p. 394, 15—24 in A | 26 λίκνον — κινεῖσθαι om MAld (cf l. 24—26 adn)

Cat p. 280 b sq.

269. *Λύρην δέ μιν εἶπε λέγεσθαι: αὐτὸς (φησί) καὶ τὴν ὀνομασίαν δέδωκε τῷ ὄργάνῳ κατασκευάσας αὐτήν. § αὕτη δὲ κατασκευάσθη μὲν ὑφ' Ἑρμοῦ πρῶτον ἐκ τῆς χελώνης ἐπτάχορδος ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀτλαντίδων, μετέλαβε δὲ αὕτην ὁ Ἀπόλλων καὶ Ὅρφει παρέδωκεν, ὃς ἐννεάχορδον ἐποίησεν ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὴν λύραν αἱ Μοῦσαι ἔδωκαν Μουσαίῳ ἀξιώσαντι τὸν Δία, ὅπως αὐτοῦ μνημόσυνον εἴη ἐν τοῖς ἄστροις. § λίκνον δέ ἐστι σκεῦος, ἐν ᾧ διαχωρίζουσιν ἀπὸ τοῦ πυροῦ τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ λεγόμενον λιμνητήριον. § τὸ δὲ ἦ τ' ὀλίγη (268) ἦτοι ὀλίγων ἀστέρων 19 (κατὰ μὲν Ἰνπαρχον, ἰ, ὡς δὲ Τιμόχαρις φησιν [cf Anal Eratosth p. 30], ἦ, ὡς δὲ Εὐδήμος, ἐννέα [fr nov]), ἥ ὅτι ὀλίγας ἐπέχει μοίρας. § ἀπενθάος (270) δὲ τοῦ Ἐν γούνασιν, ἐπεὶ οἱ μὲν Ἡρακλέα, ἄλλοι δὲ Ἰξίωνα λέγουσιν.*

Cat p. 190 b
(Hys II 6 p. 42)

271. *τὸ δ' ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον: τὸ τοῦ Ἐν γούνασιν εἰδῶλον ἐπὶ τοῖς σκέλεσι πίπτει. § πέτηλον δὲ ἡ τὸ ἀναπεπ(τ)αμένον ἢ τὸ πεπτωκός.*

Cat p. 238 b sq.

273. *ἀντιπέτρην Ὅρνιθος: τοῦτον τὸν ὄρνιν οἱ μὲν λέγουσι Κύκνον ὄντα καταστερισθῆναι μὲν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἅτε μουσικὸν ὄντα, οἱ δέ, ὧι Ζεὺς εἰκασθεὶς ὠμίλησε 20 Ἀθήναι, κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Νεμέσει· ἐκ τῆς Ἀήδας γὰρ τὴν Ἑλένην γενέσθαι καὶ τοὺς Διοσκούρους ἐν ὠϊῳ λέγουσιν. § τὸ δὲ αἰόλος (275), ἐπεὶ τὰ μὲν εἰσιν αὐτοῦ ἀνάστερα, τὰ δὲ ἡστέρωται.*

2, 3 αὐτὴ δὲ M | κ. ταύτην δὲ κατασκευασθεῖσαν ὑφ' Α | 3—5 ἐπτάχορδος δὲ ἦν αὕτη, ἣν Ἑρμῆς κατ' ἀριθμὸν τῶν πλανήτων ἐκ χελώνης κατασκευάσας Ἀπόλλωνι δέδωκεν, ὃ δὲ Ὅρφει παρ. Ald | 3, 4 ἐπτάχορδον Α | 4 πλανήτων pro Ἀτλ. AAld | 4, 5 μετέλαβεν ὁ Ἀπόλλων Α | 5 ἐννέχορδον M | 6 αὐτήν ante ἀπὸ Ald | 7 λ. ἔδωκε (omisso αἱ Μοῦσαι) Μουσαίῳ. οὐ ἀξιώσαντος ὁ Ζεὺς αὐτήν κατηστέρισε, ὅπως AAld | 8 ἦ: Ald | 8—10 λίκνον — λιμνητήριον om AAld | 10 ἀντὶ τοῦ pro ἦτοι AAld | 11 δέκα Ald | τιμοχάρης Α | φησὶν om M | 12 ὅτις Ald | ὡς δὲ Εὐδήμος ἐννέα om AAld | ὀλίγων M | 13 ἀπενθάος δὲ τὸν Ald | 14 Ἰξίωνα AAld | 15 σκέλεσι Α | ἢ ante τὸ alt Α | 15, 6 post Ἐν γ. AAld πέτηλον, τουτέστι τὸ εἰδῶλον τοῦ ἐν γούνασιν, ἢ τὸ πέτηλον τῆς χέλιος ἐν τῷ ἀριστερῷ γούνατι τοῦ ἐπὶ σκελέεσιν (σκελέεσιν Α), ἦτοι τοῦ ἐν γούνασι, κεῖται | 16 πίπτει M | 16, 7 ἀναπεπτασμένον AAld | 17 ἀναπεπτωκός AAld | 18—24 post p. 396, 6 AAld | 18—22 περὶ τοῦ (τοῦ om Α) κύκνον in margine AM | 18 lemma om AAld | 19 ὄντα K. Ald | μὲν om AAld | 20 ὅτι Ζ. εἰκ. κύκνω AAld | 21 πολλοὺς Α | νεμέση Α, cf Ald | 21, 2 κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς ὠμίλησε νεμέση, κατὰ δὲ ἐνίους λήδα, ἐκ δὲ τῆς λ. τ. Ald | 21 τῆς λήδας AAld: ταύτης M | 22 λέγουσιν om M | 23 εἰσιν om AAld | 24 κατηστέρωται Ald

ἡ δὲ μεσηγύ: ἡ Λύρα δοκεῖ Ἐρμου ἔργον εἶναι. καίται δὲ πρὸ τοῦ Ἐν γούνασι παρὰ τὸ ἀριστερὸν αὐτοῦ γόνυ. τῆς δὲ κεφαλῆς τοῦ Ἐν γούνασι πλησίον ἐστὶν ὄρνις Κύκνος, οὗ μεταξὺ καὶ τοῦ γόνατος τοῦ Ἐν γούνασι καίται ἡ Λύρα. ἐπειδὴ δὲ ἀμυδρά ἐστιν ἡ Χέλυσ, ὡς ἔφαμεν (p. 394, 10), διὰ πολλῶν εὐκατάληπτον αὐτὴν πειρᾶται δεικνύναι, καὶ φησιν ἡ δὲ μεταξὺ τῆς Ὀρνιθος κεφαλῆς καὶ τοῦ γόνατος τοῦ εἰδώλου καίται, ὥστε ἴσον ἀπέχειν διάστημα τὴν Λύραν τοῦ τε γόνατος καὶ τῆς Ὀρνιθος κεφαλῆς· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ μεσηγύ. πάλιν δὲ λαβὼν καιρὸν συντόμως (μνημονεύει) τὸν Ἐν γούνασιν. § τὸ δὲ γούνατι οἱ σκαιῶι: ἐνταῦθα φανερόν, ὅτι τὸν δεξιὸν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Δράκοντος ἔχει πόδα ὁ Ἐν γούνασιν (70, cf p. 352).

275. ἦτοι γὰρ καὶ Ζηνὶ παρατρέχει: πάλιν τῷ οὐρανῷ (p. 392, 9). § τὸ δὲ παρατρέχει: ἡ ὅτι τὰς πτέρυγας ἀπλώσας ἔμφασιν δρόμου καὶ πτήσεως ἔμφανει, [καὶ] διὰ τοῦτο εἶπε παρατρέχει, ἡ ὅτι τῷ οὐρανῷ συμπεριφέρεται· τοῦτο γὰρ τὸ Ζηνὶ παρατρέχει. οὐκ ἀπεικὸς δὲ ὡς μουσικὸν ὄντα τὸν Ὀρνιν πλησίον εἶναι τῆς Λύρας.

20 παρατρέχει: οἷ μὲν παροξύνουσι τὴν παρα, ἢ ἡ παρὰ Λιῖ, ἅμεινον δὲ ὑφ' ἐν ἀναγινώσκειν, ἢ ἡ παρατρέχει.

276. ἀλλ' ὁ μὲν ἡερόεις: ἀλλ' ὁ μὲν Κύκνος ἀμυδρός πῶς ἐστι, τὰ δὲ πτερὰ αὐτοῦ τετράχυνται καὶ αὐτά, οὐ πᾶν λαμπρὰ (ὄντα). λαμπρὸς δὲ ἐστὶν ὁ ἐπὶ τοῦ ῥάμφους καὶ ὁ 25 ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου.

277. ἀστράσιν οὗτι λίην μεγάλοις: ἦτοι ὅτι πολλοὶ ἀστέρες τὰς ἀπλώσεις τῶν πτερῶν ἀποτελοῦσι (διὸ τετρήχυνται 276), ἡ ὅτι τοῦ πτεροῦ ἐπιψαύει ὁ γαλαξίας κύκλος (διὸ ὥσπερ τραχὺ τοῦτο ἀποτελεῖ). ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Περσέως (ἐ)λέγο-

1 lemma om AAld | οὐν post λύρα Ald | εἶναι ἔργον A | 2 ἐν γούνασι A | περὶ τὸ Ald | 4 γούνατος Ald | τοῦ ἐν γούνασι γόνατος M | 4-12 ἐπειδὴ — Ἐν γούνασιν om AAld | 8 γούνατος M | 8, 9 τῆς ante κεφ. iterum M | 9 σημαίνει scripsi: σημειον M | 10 supplevi | 14 παρατρέχει om M | post lemma Ζηνὶ τῷ οὐρανῷ λέγει AAld | 16, 7 seclusi; καὶ διὰ — παρατρέχει om AAld | 17 συμφέρεται M | 17, 8 τοῦτο — παρατρέχει om AAld | 18-21 om A | 20, 1 om Ald | 21 παρατρέχειν M | 22-26 post ἀμυδρός Ald περὶ δὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ τετράχυνται ἡ ὅτι πολλοὶ | 23-25 καὶ — ὀρθοπυγίου om A | 24 supplevi | 26 lemma om et scholia coniunxit AAld | ἡ ὅτι AAld | 27, 8 δ. καὶ τετρ. Ald | τετράχυνται M | 29 τοῦτο om M

μεν (? cf p. 385, 22). § τὸ δὲ οὐ μὲν ἀφανροῖς ἀμανροῖς μὲν, οὐ παντελῶς δὲ ἀφανέσιν.

279. οὐρῖος εἰς ἑτέρεην φέρεται: ἐπὶ τὴν δύσιν, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀνατολῆς. § τὸ δὲ φέρεται ὡς πρὸς τὴν τῆς πτήσεως ἔμφασιν διὰ τὸ ἡπλῶσθαι τὰς πτέρυγας. ἡ 5 συμπεριφέρεται τῷ οὐρανῷ. § τὸ δὲ εὐδιόωντι (278), <ᾧτι> δύνει ὀρθός. ἡρεμαίης δὲ (φησὶν) ἀποτέτακε τὰς πτέρυγας· οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι κατὰ τάχος χειμῶνι βιαζόμενοι κραδαίνουσιν.

280. ταρσοῖο τὰ δεξιὰ: ὁ νοῦς· φέρεται ὁ Κύκνος τῆς Κηφείας χειρὸς κατὰ δεξιὸν [ταρσοῦ τέλος]· παράκειται γὰρ τῇ 10 τοῦ Κηφέως δεξιᾷ ὁ δεξιὸς ταρσὸς τοῦ Κύκνου, ἥγουν ἡ πτέρυξ.

281. σκαρθμός: ἡ συνεχὴς κίνησις τῶν ποδῶν· σκαρθμὸς γὰρ σημαίνει τὸν πόδα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θῆτα παρὰ τὸ 15 σκαίρειν.

282. τὸν δὲ μετασκαίροντα: τὸν Ἴππον φησὶν. σφόδρα 15 δὲ πάλιν καθαρὰν ἑαυτῷ δέδωκε πρόφασιν, ὥστε ἐλθεῖν ἐπὶ Περσέα καὶ Χέλυν καὶ Ὅρνιν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἴππου πάλιν ἐπὶ τοὺς ὑποκειμένους Ἰχθύς, εἰτα ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων Ἰχθύων καὶ τοῦ Ἴππου ἐπάγει (283) πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῇ παρὰ 20 δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ Ἴππου ἢ τοῦ Ὑδροχόου χεῖρ'.

Cat p. 286 b

283. χεῖρ Ὑδροχόοιο: ὁ Ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκληῖσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην καὶ ἔχυσιν πολ- 25 λὴν ποιεῖται ὕγρου, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι· Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφησαν. οἱ δὲ τὸν παρὰ τῷ Πινδάρῳ (fr 282 B.) ἑκατονόρ- γυιον ἀνδριάντα, ἄφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημ-

1 lemma αὐτὰρ οὐ μὲν ἀφανροῖς A | οὐ λαμπροῖς μὲν κτλ. A Ald | 3 φέρεται om AAld | 4 περιφέρεται A | 6 τῷ οὐρανῷ AAld: om M | 6—8 τὸ δὲ — κραδαίνουσιν om A subiuncta de Olore historiola (p. 394, 18) et Ald | 9 ταρσοῖο — νοῦς om AAld | δὲ ὁ Ald | 9, 10 κύκνος κατὰ τὰ δεξιὰ τῆς κηφείας χειρὸς· τὰ (γὰρ add Ald) δεξιὰ τῆς πτέρυγος· ὁ δηλοῖ τὸ ταρσοῦ AAld | 10 γὰρ om Ald | 11 οὐν post ὁ δεξ. Ald | τουτέστιν ἡ Ald | 13, 4 ὁ δὲ (om utrumque A) σκαρθμὸς σημαίνει τὸν πόδα AAld | 14 post πόδα Ald περὶ σκαίρειν πλεονασμῷ τοῦ θ' Ald: om AM | τοῦ θ' A | 14, 5 τοῦ σκ. A | 16 μετασκαίροντα AAld: μετὰ σκαίροντα M | 16, 7 σφόδρα πάλιν post lemma (omissis τ. ἴ. φ.) AAld | 17 ἑαυτῷ AAld post δέδ., αὐτῷ post καθ. M | 19 ἰχθύας AAld | 20 ἐπάγει: — A | παρὰ δ' ἄρα Ald | ἥγουν περὶ Ald | 22—26 in margine περὶ ὕδροχόου M | 22 ὁ Ὑ. om M; omissio lemmate ὁ δὲ Ὑ. οὗτος δ. κ. Ald | δοκεῖν A | 24 εἰκάζει M | τοῦ γαν(ν)Α)ν- μήδους post νέκταρι AAld | τὸν γαν(ν)Α)νμῆδην γὰρ AAld | 25 ἔφασαν A Ald | δὲ τὸν om AAld | περὶ πινδάρου Ald | ἑκατοντόργυ(ν add Ald)ον AMAld

μυρεῖν. § ὁ δὲ Αἰγόκερως ὁμοίος ἐστὶ τῷ Αἰγίπανι. κατηστε- Cat p. 287 b sq.
 ρισθῇ δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Πανός (εἰς γὰρ τοῦτον μετεβλήθη διω-
 κόμενος μετὰ τῶν ἄλλων Θεῶν), ἥ ὅτι σύντροφός ἐστι τοῦ Διός.
 εὔρε δὲ οὗτος τὸν κόχλακα ἐν τῇ θαλάσσῃ. διὸ παρὰσημον
 5 οὐρὰν ἰχθύος ἔχει. τῷ δὲ ἥχῳ αὐτοῦ <τῷ> Πανικῷ καλου-
 μένῳ τοὺς Τιτᾶνας ἐτρέψατο.

285. αὐτὰρ ὁ γε πρότερος καὶ νεώτερος μάλλον: ὁ
 Αἰγόκερως πρότερός ἐστιν αὐτοῦ τῇ θήσει. διὸ καὶ πρότερον
 αὐτοῦ ἀνατέλλει, ἥγουν τοῦ Ὑδροχόου. § τὸ δὲ νεώτερος κατω-
 10 τέρω, πρότερος. καὶ μάλλον πρὸς νότον ὁ Αἰγόκερως τοῦ
 Ὑδροχόου κεῖται καὶ ἐστὶ πάντων τῶν δώδεκα ζωιδίων νο-
 τιώτερος.

286. ἵνα τρέπεται ἡελίοιο ἔς: ὅπου συμβαίνει τὰς χει-
 μερινὰς τροπὰς γίνεσθαι. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰ βόρεια καὶ εἰς εὐδίαν
 15 ἐκ τοῦ χειμῶνος ἀνατρέχει.

287, 8. μὴ κείνῳ ἐνὶ μηνὶ —: πολλάκις εἵπομεν (p. 357, 18.
 361, 15 al), ὅτι οὐ μόνον ἕνεκα τῆς γνώσεως τῶν φαινομένων γράφει
 ὁ Ἄρατος, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων βιωφελεῖς εἰσάγει καιροὺς τοῖς
 ἀνθρώποις, καὶ νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν διαγράφων φησὶν·
 20 ἀρχὴ γὰρ χειμῶνος, ὅτε <ἐν> τῷ Αἰγοκέρῳ γίνεται ὁ ἥλιος.
 ἐπάγει γοῦν, ὅτι 'μὴ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν (λέγει δὲ τὸν Τυβλ
 μήνα, ὃς ἐστὶ κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος' τότε γὰρ σφοδρός
 ἐστὶ χειμῶν) ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλύζον πλέων καὶ ναυτιλ-
 λόμενος, ἐν ἀναπεπταμένῳ πελάγει τὸν πλοῦν ποιοῦμενος'.

288. οὔτε κεν ἦοι —: οὔτε γὰρ πολλὴν θάλασσαν δυνα-
 τὸς εἰ διαπεράσαι διὰ μιᾶς ἡμέρας (μικραὶ γὰρ τὸ τηλικαῦτα
 αἱ ἡμέραι), οὔτε ἐν νυκτὶ σοι φόβον καὶ κίνδυνον ἐκ τοῦ χει-

1 τῇ αἰγί ΑΑld | 4 κόχλακα M | τῇ om M | 5 αὐτοῦ ΑΜΑld | 7 lemma om
 ΑΑld | ὁ οὖν Αld, ὁ om Α | 8 πρῶτος ΑΜΑld | τοῦ ὕδροχόου τῇ Αld | διὸ Αld:
 ὃς ΑΜ | 9 ἥγουν τ. Υ. om Αld | 10—12 πρότερος ἥ ὅτι πρὸς νότον ἐστὶν
 (ceteris omissis) Α, ἥ πρῶτος ἐστίν, ἐπειδὴ πρὸς νότον ἐστίν (ceteris omissis)
 Αld | 13 lemma om scholiis coniunctis ΑΑld | de lemmatis vitis cf ed | 14 καὶ
 om ΑΑld | εἰς εὐδίαν Α | 16 κείνων M; lemma om Α; ἵνα τρέπεται
 πολλάκις ὡς (omisso ὅτι) Αld | 17 ἕνεκεν M | 18 καὶ ante β. Αld, om Α ||
 20 γὰρ om ΑΑld | ὅταν — γένηται Αld | 21 οὖν ΑΑld | καιρὸν πλεύσης
 Αld, μήνα πλεύσης Α | λιβν Α | 22 Ἰαννουάριος ΑΜ | 23 post χ. Αld τὸ
 δὲ ὑπὸ τ. θ. περικλυζόμενος πλέων δηλαδὴ κ. ν. | μηδὲ ante ὑπὸ Α: om
 M | θ. εἰς περικλυζόμενος Α | 24 ἐν ΑΜ: καὶ Αld | 25 lemma om ΑΑld ||
 26 διαπεράσαι ΑΜΑld | 26, 7 μικρὰ — ἡ ἡμέρα Αld

μῶνος ἔχουσι μετ' ὀλίγον ἂν ἐπέλθοι ἡ ἡμέρα· μακρόταται γὰρ αἱ νύκτες. 'μακρὰ γὰρ ἐπέρροθι εὐφρόναι εἰσὶ' (Hesiod Opp 560). ταχέως δὲ τὴν ἐσπέραν προσδόκα, βραδέως δὲ τὴν ἡῶ καὶ τὴν διὰ νυκτὸς δυστυχίαν κατὰ τὸ ποιητικὸν 'ἐκ νυκτῶν ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα τῶν' (Od XII 288). § τὸ δὲ ταχινώταται 5 εἰσιν (289) αἱ ἡμέραι δηλονότι.

291. <καὶ μάλα> πολλὰ βοωμένωι· καὶ σφόδρα ἐπι-καλουμένωι, ὥστε ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν διὰ τὸν παρόντα κίνδυνον. μηδὲ τῇ νυκτὶ (φησὶ) πρίστενε· μακρὰ γὰρ ἤδη, καὶ βραδέως ἡ ἡμέρα ἐπιφαίνεται. τὸ τηνικαῦτα δὲ καὶ ὁ νότος πολὺς πνεῖ 10

294. ν αὐτῇ μαλκιόωντι· ναρκῶντι τῷ ναύτηι. μάλκη δὲ ἔστιν ἡ ἐκ ψύχους ἐπὶ ἄκρας χειρὸς καὶ πόδας ἐπανάστασις τοῦ χεῖματος, τὰ λεγόμενα χεῖμετλα. μαλκιόωντι οὖν τῷ εἰωθότῳ ἐν ψυχροῖς τόποις καὶ ὑγροῖς διάγειν. τινὲς δὲ μαλ-15 κιοῶντι τῷ ἐντὸς ἔχοντι τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος ὤρισαν.

ἀλλὰ καὶ ἔμπης· τοῦτο ὡς πρὸς τὸ ἐτοιμὸς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους διὰ χρήματα ἀποκινδυνεύειν καὶ μὴ τὸν τοιοῦτον καιρὸν παραιτεῖσθαι. ὁ δὲ λόγος· ἀλλ' ὅμως (φησὶν), εἰ καὶ τοιαῦτα κακὰ ἔστι τοῖς κατὰ τὴν θάλασσαν πλέουσι καὶ τοσοῦ-20 των ἐπηρητημένων κινδύνων τοῖς ἐν χειμῶνι πλωτίζομένοις.

295. ἡδὴ πάντ' ἐνιαυτόν· ἡδὴ πάντοτε, ἐν παντὶ καιρῷ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡ θάλασσα διαπερᾶται.

στείρωσι· ναυσίλν.

296. πορφύρει· μελαινεται, κινεῖται ὑπὸ τῶν νηῶν.

296. ἔκελοι δὲ κολυμβίσιν· ἡ αἶθρεια ἐν τοῖς παραλλοῖς 25 τόποις ζῇ. ὁμοίους δὲ αἰθύλαις τοὺς διόλου βιοῦντας ἐν τοῖς

1 τὸ δὲ ἐγγύθεν ἡ ὥς post ἔχοντι M: om schollis coniunctis AAld | ἂν Ald: om AM | ἐπέλθη AAld | 3 καὶ AM: διό Ald | 4 δυστυχίαν μεγάλην ἡγητέον ὡς καὶ ὁ ποιητής· ἐκ ν. Ald | 5 τότε A, τὸ οὖν Ald | ταχινώ-τεραι A | 6 sequitur schol ad 294 sq. M | 7 τὸ δὲ πολλὰ β. Ald | καὶ om AAld | 9 μὴ δὴ Ald | μακρὰ γὰρ βρ. δὲ ἡ Ald | 10 τὸ — πνεῖ om Ald | 11 τὸ δὲ ν. μαλκιόωντι Ald | ναρκῶντι Ald | 12 ἡ Ald: om AM | ἄκρα (om Ald) χειρῶν καὶ ποδῶν AAld | 13 τοῦ χ. om Ald | αὐτὴ δὲ καὶ χ. λέγονται ἡ μ. Ald | οὖν om AAld | τῷ om M | 15 διὰ τὸ κρύος om AAld | ὤρισαν om M | 16 τὸ M: τοὺς Ald, om A | εἶναι τοὺς om AAld | 17 κ. μηδὲ τ. A Ald | 18 αὐτὰ post καιρὸν AAld | εἰ om A | 18,9 κ. τὰ τ. AAld | 19 πλ. κατὰ θ. AAld | 18—21 καὶ τοσοῦτοι κινδύνοι ἐπήρητῃται ἐσμός τις αὐτῶν ἐν χειμῶνι πλέει. τὸ δὲ ἡδὴ π. εἰ. Ald | 20 εὐμονσον ut videtur post κινδ. A | 21 ἀντὶ τοῦ πάντοτε Ald | ἡδὴ om etiam A | 23 στείρωσι δὲ Ald | 25 lemma om AAld | ἡ δὲ αἶθ. Ald | παραλλήλοις Ald | 26 ὁμοίους οὖν ταῖς αἰθύλαις φησὶ τοὺς Ald | αἶθ. τὸ δ. AM | βιοῦν AM

ὕγρασις (λέγει) δίκην αἰθυῶν ἐν τῇ θαλάσῃ διὰ παντός δια-
γοντας.

298. ἦμεθ' ἐπ' αἰγιαλούς: ἐπὶ ταῖς χειμαζομέναις πολ-
λάκις ναυσὶν ἦμεθα τὸ πέλαγος περιβλέποντες καὶ περισκο-
5 ποῦντες τοὺς αἰγιαλοὺς, εὐχόμενοι λιμένος τυχεῖν.

298, 9. οἷ δ' ἔτι πόρρω κλύζονται: ἀντὶ τοῦ 'πόρρω δέ
εἰσιν οἱ αἰγιαλοί'.

299. ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον: ὀλίγον δὲ καὶ εὐτελὲς ξύλον
διείργει τὸν θάνατον, ἀντὶ τοῦ ἡ ναῦς. καὶ Ἡσίοδος (Opp 686)
10 'χρήματα δὲ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι' καὶ Καλλιμάχος
(fr 111; cf Aratea p. 261) 'ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν κύμασιν αἰθυίης μᾶλ-
λον ἐσωκίστατο'.

300. καὶ δ' ἂν ἔτι προτέρωι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μηνί (287).
πρότερος δὲ μὴν τοῦ Αἰγιοκέρω ὁ Χοιάχ, ὃς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους
15 Δεκέμβριος, ὅτε ἐν Τοξότηι ὁ ἥλιος. ὁ δὲ νοῦς· 'καὶ ἐν προ-
τέρωι μηνί τοῦ Τυβί, ὃς ἐστὶν Ἰανουάριος (λέγει δὲ καὶ
κατὰ τὸν Χοιάχ μῆνα), πολλὰ κακὰ παθὼν κατὰ θάλασσαν
πρὸς τὴν ἐσπέραν ὀρμίζον'· μακρὰ γὰρ εἰσι τότε αἱ νύκτες,
καὶ οὐκ ἐστὶ σοι εὐχερὲς τότε διαπεραιούσθαι.

20 προτέρωι: πρότερος γάρ ἐστιν ὁ Τοξότης τοῦ Αἰγιοκέρω-
τος· ὁ γὰρ ἥλιος ἐπὶ ἀνατολὰς τὰ ζώδια (δια)πορεύεται, ὁ
μέντοι οὐρανὸς ἐπὶ δυσμὰς καταφέρε(τα)ι κινούμενος καὶ ἐκάστην
μοῖραν τοῦ ζωδιακοῦ ἀνύει. διὸ Εὐριπίδης τὸ φησικὸν ὡς μυ-
θικὸν παρείληφε λέγων (Orest 1006, cf p. 391, 2) 'εἰς ὁδὸν ἄλλη(ν)
25 Ζεὺς μεταβάλλει'. § τὸ δὲ καὶ δ' ἂν ἔτι προτέρωι φησὶ τοὺς
πλέοντας ἡσυχάζειν καὶ μὴ πελαγίζειν οὐ μόνον τῇ χειμερινῇ
τροπῇ, ἀλλὰ καὶ τῷ προτέρωι μηνί, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος διέρχεται
Τοξότην. § καλῶς δὲ ἔχει (τὸ) ἐσπέρας κατάγεισθαι καὶ μὴ πι-
στεύειν ταῖς νυξίν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Τοξότης ἀόρατός ἐστιν. τὸ

1 supplēvi | 3 lemma om AAld | 3, 4 πολλάκι ἐπὶ τ. χ. πολλ. Ald | πολλάκις
om M | 4 περὶ τὸ π. Α, πρὸς τὸ π. Ald | βλέποντες AAld | 6 κλύζονται
om M | 6, 7 ἦγον πορρω εἰσὶν Ald | 8 ἀντὶ τοῦ δ. ξ. Ald | καὶ om A |
9 τοῦ θανάτου M | ἦγον ἡ ναῦς Ald | 10 γὰρ Hesiodi codd | 11 ἐὼν AAld |
αἰθυῖς M | 11, 2 μᾶλλον om Ald | 13 ἐπὶ AAld | κατὰ κοινοῦ τῷ μ. Ald |
14 πρ. δ. μ. om M | τῷ M | αἰγιοκέρωτος AM | κατὰ Ῥωμαίους om AAld |
15 δεκέμβριος A | τῷ πρ. Ald | 16 τοῦ AAld: τῷ M | Ἰαννουάριος M | 16, 7 cf
p. 400, 2 | ἦτοι (ἦγον Ald) τοῦ ἰαν(ν) Δουαρίου. λέγει δὲ διὰ τὸν δεκέμ(μ) om A)-
βριον μῆνα· οὔτος γὰρ ἐστὶν ὁ πρὸ τοῦ ἰαν(ν) Δουαρίου (-ιος Δ)· πολλὰ
παθὼν κατὰ θάλασσαν AAld | 19 σοι om A | τὸ δ. Ald | 20—p. 400, 5 om
AAld | 20 πρότερος scripsi: πρῶτος M | 21, 24 supplēvi

τηνικαῦτα δὲ τὰ σημεῖα τοῦ καιροῦ δίδωσιν. § τὸ δὲ Τόξον ὅτ' ἡέλιος (301) τοῦτο σημαντικόν ἐστι τοῦ προσηρημένου μηνὸς Χοιιάχ (p. 399, 14). τὸ δὲ πεποιθὼς οὐκέτι νυκτί (302) μηκέτι (φησὶ) τῇ νυκτί πρίστει· μακρὰ γὰρ ἤδη καὶ βραδέως ἡ ἡμέρα τοῖς κινδυνεύουσιν ἐπιφαίνεται. 5

303. σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης: ἐπειδὴ ἐν τῷ Τοξότηι ὢν ὁ ἥλιος οὐκ ἔαί αὐτὸν φαίνεσθαι, ἐξ ἄλλων τεκμηρίων τοῦ μηνὸς σοι δίδωσι κατάληψιν. ὁ δὲ νοῦς· τεκμήριόν σοι ἔστω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μηνὸς ἐκείνου ὁ Σκορπίος ἀνατέλλων ἐπὶ τῆς ἐσχάτης νυκτός, ἵγουν ἐπὶ ὄρθρου· περὶ γὰρ ἐνδεκάτην καὶ 10 δωδεκάτην ὦραν ὁ Σκορπίος ἀνατέλλει· αὐτὸς γὰρ ὁ Τοξότης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τότε κατέχεται.

304. Σκορπίος ἀντέλλων: ὁ Σκορπίος μικρὸν πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς θεωρεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ὀρίζοντος· τότε γὰρ συμβαίνει τὸ κέντρον τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλον 15 θεωρεῖσθαι καὶ τὴν τοῦ Τοξότου κορωνίδα συνάπτουσιν τῷ κέντρῳ.

308. τῆμος καὶ κεφαλὴ: ἐπειδὴ συμβαίνει τὸ τηνικαῦτα χειμῶνος ὄντος συστάσεις νεφελώδεις γίνεσθαι καὶ ὁ Σκορπίος ἀφανὴς ἐστίν, ἐξ ἄλλων πειράται φανεράν ποιῆσαι τοῦ μηνὸς 20 τὴν κατάληψιν· τὸ τηνικαῦτα γὰρ (φησὶ) καὶ τῆς Κυνοσουρίδος ἡ κεφαλὴ περὶ τὸ ὄρθρον ἀνατέλλει, ὅτε αὐτὸς ὁ ἥλιος Σκορπίῳ (συν)ἀνατέλλει.

309. ὕψι μάλα τροχάει: εἰς ὕψος ἀνατέλλει ἡ κεφαλὴ τῆς Κυνοσουρίδος ὡς ἐπὶ τὴν ἰξὺν τῆς μεγάλης Ἄρκτου ἐν τῷ 25 ἀνατρέχειν ἀποβλέπουσα. εἶτα καὶ ἕτερον τεκμήριον δίδωσι καὶ ὁ Ὠρίων· φησὶ τὸ τηνικαῦτα ἀθρόος πᾶς καταδύεται πρὸ τῆς ἡμέρας· ὀλίγον γὰρ πρὸ τῆς ἡμέρας δύεται δωδεκάτῃ ὥρᾳ

6 lemma om A, δὲ — ὥρης om Ald | 12 κατέχεται Ald: κατάγεται AM | 13 lemma om AAld | ὁ γὰρ Ald | 15 συμβαίνει Ald, cf l. 18 p. 392, 1: σημαίνει AM | 16 τοῦ om A | 18 lemma om A, Ὠρίων (323) pro lemmate Ald | 20 ἐμφανὴς A | γὰρ post πειρ. A | 19—27 καὶ τὸν Σκορπίον μὴ εἶναι ἐμφανῆ, πειράται καὶ ἐξ ἄλλων φανεράν ποιῆσαι τὴν τοῦ Τοξότου κατάληψιν καὶ φησιν, ὅτι ὁ Ὠρίων τὸ τηνικαῦτα ἀθρόως Ald | 20 τοῦ τοξότου A Ald | 21, 2 separavit et duo scholia fecit A | 22 τὸ περὶ AM: traieci | 23 supplevi | 24—26 (δίδωσι) post p. 401, 5 A | 24 τῆμος καὶ κεφαλὴν (sic) κυνοσουρίδος (308) pro lemmate A | 24—p. 401, 1 τῆμος δὲ ἵγουν τότε καὶ ἡ x. τ. Κυν. εἰς ὕ. ἀνατ. ἡ γὰρ κεφ. τ. Κυν. ἐπὶ τὴν ἰξὺν τῆς μ. — ἀποβλέπει. § τὰ περὶ τ. π. δὲ O. Ald | 27 ἀθρόως AAld, ἀθρόως M | 28 δωδεκάτῃ ὥρᾳ M, -ην -αν AAld

τῆς νυκτός. ἔστι δὲ ὁ Ὠρίων λαμπρότατος ἀστὴρ νότιος. καὶ ὁ Κηφεὺς (φῆσιν) ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν (310). τὰ γὰρ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ ἄδντα. πλείω δὲ ἐξεπίτηδες τὰ σημεῖα τοῦ χρόνου τίθεται, ὥστε καὶ, εἰ μὴ πάντα τις δύναιτο ἀλλ' οὖν γε ἐν ἑξ
5 αὐτῶν φυλάξαι, σῶιζεσθαι.

311. ἔστι δέ τις προτέρω: τὰ περὶ τοῦ παρακειμένου Οἰστοῦ καὶ τοῦ Ἀετοῦ οὐκ ἀπὸ τινος διδάσκει προεγνωσμένον. κατὰ τοῦτο δὲ μόνον τὴν συνήθειαν παρέλειψεν. μικρὸν δὲ ἔμ-
προσθεν τοῦ Τοξότου βέλος κατεστήρικται διχα Τόξου, πλησίον
10 δὲ αὐτοῦ θεωρεῖται Ὅρνις βορειοτέραν ἔχων τὴν Θέσιν. παρὰ-
κεῖται δὲ αὐτῷ Ὅρνις ἕτερος ἐκ τοῦ σύγγενος, τῷ μὲν μεγέθει
λειπόμενος ἐκείνου, χειμεριώτατος δὲ γινόμενος κατὰ τὴν ἐώϊαν
ἀνατολήν. καλεῖται δὲ Ἀετός. § προειπὼν οὖν περὶ τοῦ Τοξό-
του φησὶν ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Οἰστός περὶ τὸν ὑπὸ τὴν τοῦ
15 Τόξου προβολὴν ἡτοιμασμένος. § τὸ δὲ αὐτός (312) ἀντὶ τοῦ
μόνος. 'Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη' (Π
VIII 99). § τὸ δὲ προτέρω (311) οὐκ ἔμπροσθεν τοῦ Τοξότου,
ἀλλὰ προτέρω προσωτέρω ἀνωτέρω, ὥς καὶ ἐπὶ τὰ βόρεια βε-
βλημένος, οὐχ ὑπὸ τοῦ Τοξότου βληθείς, ἀλλ' ἀπλῶς κείμενος,
20 ὡς καὶ οὗτος ἐπιφέρει, ἄνευ τόξου καὶ τοξεύσαντος (312).

312. ὁ δὲ οἱ παραπέπταται Ὅρνις: περιπέπταται, τὰς
πτέρυγας ἀπλοῖ. § ἀσσότερον δὲ (313) πλησίον τοῦ βορέου·
σφόδρα γὰρ ἔστι βόρειος ὁ Ὅρνις.

Ὅρνις τοῦ Οἰστοῦ νοτιώτερος περιπέπταται καὶ ἐκ τοῦ
25 κύκλου ἤδη προγνωσθέντος τὴν κατάληψιν τῷ Τοξότηι καὶ
τῷ Ἀετῷ δίδωσιν.

314. χαλεπός γε μέν: τὴν ἐώϊαν ἐπιτολήν ποιούμενος ὁ
Ἀετός μέγαν χειμῶνα συνάγει τοῦ ἡλίου ὄντος τότε περὶ τὰ
μέσα τοῦ Τοξότου.

1 νότιος om M | 2 γὰρ om M | 4 γε om AAld | ἐν AAld | 5 πιστεύ-
σας σῶζεσθαι AAld | 6 lemma om AAld | 6, 7 παρακειμένον δὲ Ὁ. Ald | 8 κ.
τουδὲ Ald | μόνον MAld | παρέλειψεν: — A, παραλείψας Ald, sequente sine
lemmate scholio ad v. 314 (τὴν ἐώϊαν —) AAld; μικρὸν κτλ. post p. 400, 17
(κέντρῳ) scripta AAld | 9 τόξου β. M | 10 αὐτῷ A | 11 ὁ ante Ὅρν. MAld |
12 λαμπόμενος A | 13 αὐτοῦ ante ἄν. AAld | δὲ om M | αἰετός A, ἀητός
Ald | 13—20 om AAld | 14 παρὰ M | 15 προσβολὴν Ald | 16 ὡς τὸ T. Ald |
Τυδ. — ἐμίχθη om M | 17—20 τὸ δὲ — τοξεύσαντος om AAld | 21 περι-
πέπταται scripsi: περιπέτεται M | 25 ἥδη scripsi: εἶδη M | 27 δὲ post ἐώϊαν
Ald | 28 ἀητός Ald | 29 τόξου A

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

315. νυκτὸς ἀπερχομένης· ὅτε λοιπὸν ἀνατέλλοντος ἡλλίου σὺν τῷ Τοξότῃ καὶ αὐτὸς ἅμα ἀνατέλλει. ὁ δὲ λόγος· χαλεπὸς οὗτος καὶ δεινὸς ἀνατείλας παριούσης νυκτός· ἑώιος γὰρ ἀνατέλλων σὺν τῷ Τοξότῃ ἐν τῷ Χοιάχ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Δεκέμβριος, χειμῶνός ἐστι σημειῶν. διὸ εἶπε 'τοῖς 5 πλέουσι χαλεπός' (314) διὰ τὸ τότε κρύος.

καὶ μιν καλέουσιν Ἀητόν· Ἀετὸν αὐτὸν καλοῦσιν. οἱ δὲ ἐτυμολογήσαντες αὐτὸν εἶπον παρὰ τοὺς ἀήτας καὶ τὰ χειμερινὰ πνεύματα, ἃ δηλοῖ χειμερινὸς ἀνατέλλων.

316. Δελφίς δ', οὐ μάλα πολλός· πάλιν τὸν Δελφῖνα 10 ἀπὸ τοῦ προεγνωσμένου διδάσκει Αἰγόκερω.

οὐ μάλα πολλός· οὐ σφόδρα λαμπρός.

τὸ δὲ ἐπιτρέχει· ὅτι ἄνω ἐστὶ τοῦ Αἰγόκερω ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπιτρέχων καὶ σπεύδων (τὴν γὰρ ὄψιν ὁ Δελφίς 15 ὥς ἐπὶ τὸν Αἰγόκερων σπεύδων ἔχει), διὰ τοῦτο ἐπιτρέχειν 15 εἶπεν. καὶ ὑπέρεκειται δὲ τοῦ Αἰγόκερω ὁ Δελφίς, οἷον ἐπιφερόμενος αὐτῷ. § τὸ δὲ μεσσόθεν ἡερόεις (317), ὅτι τὸ μέσον αὐτοῦ σφόδρα σκοτεινόν ἐστιν. ἔχει δὲ τέσσαρας ἀστέρας λαμπροῦς. διδάσκει δὲ καί, οἷαν ἔχουσι τὴν Θέσιν· καὶ γὰρ ἔχει αὐτοὺς ἐν παραλλήλῳ σχήματι θεωρουμένους τοῖς σηματούσας 20 αὐτοῦ τὴν διατύπωσιν. § τὸ δὲ δύο παρ δύο (318) οὐκ ὄντας ἐν τετραγώνῳ σχήματι δύο ἐπὶ δύο, ἀλλὰ δύο παρὰ δύο παραβηλμένους καὶ ποιοῦντας παραλληλόγραμμον ὁμοιοειδές. § πεπτῆῳτα δὲ δυνῆκώς τὰ γλῆνεα. γλῆνεα δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ 25 τοῦ λάμπειν. καὶ Ὅμηρος (Π XXIV 192) 'ὅς γλῆνεα πολλὰ κῆ- 25 χάνδει' ἀντὶ τοῦ λαμπρά. ἔνθεν καὶ ἡ κόρη γλῆνη λέγεται διὰ τὸ στίλβειν.

ἄλλως. Δελφίς — οὐ μάλα πολλός· τῷ Αἰγόκερῳ

1 lemma om Ald | ὅτι M || 1, 2 ἀνατέλλει σὺν αὐτοῖς (omisso ἅμα) A || 4 ἀνατέλλει libri | ἐν om AM || 4, 5 τὸ X. μὴν ἦτοι δεκεβρίῳ A | X. μὴν ἦγον τῷ Δ. Ald || 5 χ. ἐ. σ. om M || 7—9 om Ald || 7, 8 omisso lemmate δν καλοῦσιν ἀητόν ἐτυμολογοῦντες παρὰ Ald || 7 αἱ μιν A | ἀητόν post lemma A || 8 δὲ om A | αὐτόν εἶπον om A || 9 ἃ — ἀνατ. om A | ἀνατείλας Ald || 10 εἰφίς A || 11 ἐγνωσμένου Ald | αἰγόκερωτος AAld || 12 οὐ μάλα πολλός om AAld || 10, 12, 3 scholia coniunxit M || 13—17 οὐ γὰρ σφ. φησὶν ἔκλαμπος. ἐπιφέρει οὖν μεσσόθεν ἡερόεις ὅτι (ceteris omisiss) AAld || 17 τὸ αἰτ om M || 18 ἐστιν. — AAld || 18—27 om AAld || 19 οἷαν scripsi: ὅταν M || 21 παρὰ M || 28 lemmata om Ald, ἄλλως om A || 28—403, 1 ἐπικατ. οὖν τῷ αἰγ. Ald

ἐπικαταφέρεται ὁ Δελφίς ἀνάστερος τὰ πολλά, δ' ἔχων ἀστέρας ἐπισήμους ἐν [τῷ] παραλλήλῳ [κύκλῳ] κειμένους.

318. γλήνεα, παρβολάδην —: οὕτως (sequebatur figura adscripta)· ῥομβοειδὲς γὰρ τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ποιητικῶς δὲ εἶπε
5 τοὺς ἀστέρας γλήνεα· γλήνη γὰρ νῦν ἐστὶν ἡ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ κόρη. § κατηστέριστα δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος· ἐρασθέν-
τος γὰρ τῆς Ἀμφιτρίτης αὐτοῦ συνήγαγε τῷ γάμῳ. Ἑρμιπ-
πος δὲ (p. 54 M.) ἐπὶ Ἀπόλλωνος τιμῇ ἡγησαμένου Κρησὶν εἰς
Δελφούς δελφῖνι ὁμοιωθέντος. ἔνιοι δὲ τὸν κομίσαντα Ἀρίονα
10 τὸν κιθαρῳδὸν εἰς γῆν.

Cat p. 244 b sqq.
(Hys II 17 p. 87)

Μέχρι τούτου τὰ περὶ τῶν βορείων ἀστέρων. μέτεισι δὲ ἐν-
τεῦθεν ἐπὶ τὰ νότια.

319. καὶ τὰ μὲν — βορέω: τριμερῇ τὸν τῆς ἀστροθεσίας
ἐποιήσατο λόγον, τὸν μὲν περὶ τῶν βορείων, τὸν δὲ περὶ τῶν
15 ἐν τῷ ζωδιακῷ κειμένων, ἃ δὴ μεταξύ ἐστι τῶν βορείων καὶ
τῶν νοτίων, (τὸν δὲ περὶ τῶν νοτίων). ἐπλήρωσε δὲ πάντα τὰ
ἐν τῷ βορείῳ μέχρι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ ἀντὰ τὰ ἰσ-
ζώδια, καὶ φησι πάντα ταῦτα τὰ προειρημένα ζώδια μεταξύ
ἐστι τοῦ βορείου καὶ τῆς τοῦ ἡλίου πορείας καὶ πλάνης, ἵνα
20 λέγῃ μέσον βορείου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. § ἀλήσιος δέ,
ὅτι καὶ ὁ ἥλιος εἰς τῶν πλανητῶν ἐστι, τὰ μέντοι φαινόμενα
ἀπλανῇ.

320, 1. τὰ δὲ νειόθι —: τὰ νότια· κάτω γὰρ ἐκείνα ὡς πρὸς
τὸ ἔγκλημα τοῦ κόσμου, ὥσπερ ἄνω τὰ βόρεια διὰ τὸ ἔξαγμα.
25 ὁ δὲ νοῦς τὰ δὲ ἄλλα ζώδια κάτω ὡς πρὸς τὸν νότον τέλλεται
καὶ ἐστὶ πολλὰ(χού) μεταξύ τοῦ τε νότου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ
κύκλου, καὶ ἄλλ' ἐν ἄλλοις κέχνται τόποις. τὰ δὲ ὑπὸ ταῦτα
λέγεται φέρεσθαι μεταξύ νότου καὶ τῆς τοῦ ἡλίου κελεύθου.

1 τέσσαρας AAld | 2 παραλλήλως A | κύκλῳ om AAld | 2, 3 κ. φησι δὲ (οὖν
Ald) τὰ δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται γλήνεα schollis coniunctis AAld |
3 cf p. 374 al | 3, 4 ἔοικε δὲ ῥομβ. ἔχειν τὸ σχ. Ald | 5 γὰρ om M | νῦν om AAld |
6 κατηστέριστα A | 7 αὐτοῦ τ. Ἀ. AAld | συνεργῆσαι M | 8, 9 δὲ φησιν ὅτι
ἐπὶ — ἡγήσατο — Δελφούς. ἔνιοι δὲ AAld | 9 ὁμοιωθέντος scripsi: -a M |
ἀρίονα libri | 10 ἐν τῇ γῇ M | 11 δὲ AAld: om M | 13—16 καὶ — νοτίων om
AAld | 16 supplevi | πλήρωσε A | δὲ om AAld | 17 ζώδια post βορ. M: om
hic AAld | 18 ταῦτα πάντα AAld | 19 καὶ πλάνης om AAld | 20 βορέον M |
23—28 post p. 404, 7 AAld | 23 νειόθι τέλλεται pro lemmate AAld | 23, 4
ν. γὰρ κάτω κεῖνται ὡς πρὸς τὸ κλίμα τοῦ AAld | 24 ἔγκλημα M | 25 ἀστρα
pro ζ. AAld | ὡς πρ. τ. ν. om Ald | 26 supplevi; πολλὰ AM, om Ald | 27 καὶ
ante ἄλλ' om M | τόποις κέχνται AAld

321. καὶ ἡέλιιοι κελεύθου: ἡλίον κέλευθός ἐστιν ἡ διὰ μέσον τῶν ἰβ' ζωιδίων ἐξ ἑναντίας τῷ παντὶ κίνησις. ἦν ἄλλην εἶπεν (319) οὐκ ἀπεικός· ἀνώμαλος γὰρ καὶ βραδεία· ἀγόμενος γὰρ ὁ ἡλίος ὑπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ περιφερείας αὐτὸς εἰς τοῦ- πλίσω κατὰ μικρὸν ὑπονοστεῖ. καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν 5 λέγουσιν ἄριστον ἐν ἡμερησίαις καὶ τοῖς διαστήμασι τοῦ χρόνου θεωρουμένην.

322. λοξὸς μὲν Ταύροιο: πληρώσας πάντα τὰ ἐν τῷ βορείῳ καὶ ἐξ ἐκείνων διδάξας τὰ ἰβ' ζώδια ἔρχεται ἐπὶ τὰ νότια. καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ποιούμενος ἐκ 10 τοῦ ἐπισημοτέρου καὶ λαμπροτέρου ὑπὲρ πάντα τὰ νότια ἤρξατο, ὅτι καὶ τῆς Ὀμηρικῆς χρήσεως ἔτιχεν· ἐν βραχεὶ γὰρ ὁ ποιητῆς ἀπὸ β' ζωιδίων ἐπισήμων τὰ τε βόρεια καὶ τὰ νότια ἐδήλωσε, καὶ ὅτι ὥσπερ εὐθείᾳ τις ἐστὶν ἀπὸ τῆς ὀψews τῆς Ἀρκτου μέχρις Ὠρίωνος· κατὰ γὰρ τὸν ποιητὴν ἀστρονομικῶς 15 εἰπόντα (II XVIII 488. Od V 274) 'ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖν' εἰκότως ἐν τοῖς βορείοις ἐκείνης πρῶτον μνημὴν ποιησάμενος (37) νῦν ἐν τοῖς νοτίοις τοῦ ἀντικειμένου μνημονεύει.

εἰς τὸ αὐτό. ἐπεὶ τὴν διὰ τῶν πόλων ἀγομένην περι- 20 φέρειαν τέμνων φωρᾶται, ἐν ἀμφοτέροις δὲ κείμενος τοῖς ἡμισφαίριοις ἐπέχει μοίρας κατὰ μῆκος ιζ', κατὰ δὲ πλάτος λ'.

Ταύροιο τομῇ ὑποκέκλιται: μέφοιτο ἂν τις Ἀρά- τωι ὥς μὴ ἀκριβῶς προσσχόντι τῇ τοῦ Ὠρίωνος θέσει· οὐ γὰρ ὑπὸ τὸ διχοτόμημα τοῦ Ταύρου ἐστὶν, ἀλλ' ἔτι τοῦ Ταύρου 25 ἀνατολικώτερος. ἄρα οὖν ἐν πᾶσι τὴν ἀκρίβειαν ἐνδειξάμενος κατὰ τοῦτο μόνον ἐσφάλη; οὐδαμῶς· ἀλλὰ φαμεν, ὅτι νῦν τομὴν

1 καὶ om AAld | εἰλίον A || 2 μέσον A | ζωιδίων ἰβ' A | ἐξ scripsi: τῆς libri | κινήσεως libri | ἄλλην A, ἄλλην M || 3 ἐστὶ post γὰρ Ald || 4 δὲ pro γὰρ AAld | περιφορᾶς AAld | αὐτὸς om Ald || 5 ὑπονοσθῇ A | ταύτην ζ. libri | αὐτοῦ ἰδίαν AAld || 6 ἡμερηίοις M | τοῖς om AAld | τοῦ om AAld || 8 Ταύροιο om Ald, lemma om A | praescripserunt περι τοῦ Ὠρίωνος (νῦν λέγει add Ald) AAld || 8, 9 πάντα γὰρ τὰ ἐν τῷ β. καὶ τὰ ἐξ ε. δ. Ald || 9, 10 τὸν νότιον M || 10, 1 ἀπὸ τοῦ AAld || 11 ἐπισημοτάτου AAld | λαμπρο- τάτου Ald || 13 δύο ζ. AAld | τὰ τε νότια καὶ τὰ β. AAld || 15, 6 omisso κ. γ. τ. π. AAld ἀστρ. εἰπὼν || 16 τὸν Ὠ. A, ὁ Ὠ. Ald || 17 οὖν ἐν Ald || 20 lemma om AAld | ἐπεὶ Ald: ἐπὶ AM | πόλων AAld: πολλῶν AM | ἀγομένην om M || 21 cf p. 136, 8 sqq. || 22 μοιρῶν μῆκος A || 23 lemma om scholiis coniunctis AAld | δὲ post μ. AAld | ἂν om M || 24 προσέχοντι Ald | τῇ om A || 26 ἐστὶν post ἀνατ. iterum AAld || 27 λέγομεν AAld

λέγει τὴν περιγραφὴν καὶ τὸ διαμεμετρημένον χωρίον, τὸν τε Ταῦρον καὶ τοὺς Διδύμους· ὑπὸ γὰρ τὸ τμήμα (τοῦτό) ἐστὶν ὁ Ὠρίων· ὁ γὰρ πᾶς ζωδιακὸς κύκλος εἰς τομαὺς ἔχει, αἷς διειργεται ἕκαστον ζωίδιον. τομὴ οὖν λέγεται τὸ διαχωρίζον μέρος τὸν τε Ταῦρον καὶ τοὺς Διδύμους· ὑπὸ γὰρ τὸ τμήμα τοῦτό ἐστὶν ὁ Ὠρίων.

τομῇ ὑποκέκλινται· ὅτι οὐκ ἐξωρθωμένος ἐστίν, ἀλλὰ σχῆμα ἔχων κυνηγετικὸν καὶ ὥσπερ ἐπισπεύδων κυνηγετεῖ, ὡς συντρέχειν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸν καταστερισμόν· ἔχει γὰρ τὴν δεξιὰν ὥσπερ ῥόπαλον ἐπιφέρονσαν καὶ ἐπινεύει διὰ τοῦ βλέμματος σπονδὴν ἐνδεικνύμενος. καὶ Ὅμηρος (Od XI 572—5).

τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτοὺς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσ(σ)ι
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον — αἶν ἀαγές.

322, 3. ὑποκέκλινται αὐτὸς Ὠρίων· τοῦτον μὲν ὁ Ἡσίο- Cat p. 247 bqq.
δός φησιν (fr 17) Εὐρύαλης τῆς Μίνω καὶ Ποσειδῶνος εἶναι, ὠρεὰν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρός, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι. ἐλθόντα δὲ εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωθέντα. τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπήναντα αὐτὸν ἐκτυφλῶσαι. ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀῆμνον ἀλγτεύοντα Ἡφαίστω συμμῖξαι. ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αἰτῷ ποδηγέτην Κηδάλωνα. ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε τὰς ὁδοὺς σημαίνοντα. ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς καὶ ἡλίῳ συμμῖξας ὑγιάσθη. καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθὼν τιμωρήσασθαι ἔμελλεν. ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὑρεῖν εἰς Κρήτην ἦλθε καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην

1 διαμεμετρημένον Ald: διάμετρον AM || 1, 2 τὸν — Διδ. om AAld || 2 ὑφ' ὃ τμ. Ald | τὸ om A | Ὠρίων: — A || 3 τομαῖς διαιρεῖται AAld | ἕκαστον ante ἔκ. Ald || 4 τὸ μὲν A, τομὴν Ald | λέγει AAld || 4, 5 μέρος ἕκαστον (ἔκ. μ. Ald) τῶν ζωδίων ὑπὸ τοιοῦτον τὸ (γὰρ pro τὸ Ald) τμήμα AAld || 6 τομῇ M || 6—10 post p. 406, 29 AAld || 6 τὸ δὲ ὑποκέκλινται ἀντὶ τοῦ οὐκ AAld || 7 κυνηγετεῖν Ald || 8 καταστερισμόν AAld || 9 φέρουσαν AAld | ἐπιβλέπει AAld || 9, 10 νέματος AAld || 10—14 καὶ Ὅμ. — ἀαγές om AAld || 15 lemma om AAld | τ. δὲ Ἡσ. Ald | ὁ om AAld || 16 Εὐρύαλης Cat alii: βούλλης A, βρύλλης MAld | μίνωος AAld | 17 ὡς om Ald | καὶ om AAld || 18 ἐς AAld | οἰνωπίωνος A || 19 χαλεπαίνοντα AAld || 19, 20 ἐκτ. αὐτόν Ald || 20 λίμνη A | ἀ(α Ald)λιτεύοντα AAld | τῷ H. Ald || 21 δ. αὐτόν A || 21, 2 κηδαλλίωνα M, κθαλίωνα Ald || 22 αὐτῷ post ὁδοῦς AAld || 23 καὶ ὑγίης ἐγένετο post ὑγ. A: om MAld || 24 οἰνωπίωνα A | ἦλθε τ. μέλλων AAld || 25 εὑρεῖν om AM || 26 lacunam indicavi, om libri finem narrationis Hesiodaeae, add aliena, cf Cat p. 249 b

βιάσασθαι ὑπὸ σκορπίου πληγείς ἐτελεύτησεν. § ἦρξαι δὲ ὁ ποιητὴς ἀπὸ τούτου, διότι συνεγγίζει μᾶλλον τοῖς βορείοις· ἔχει γὰρ τὴν ζώνην κατὰ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τῇ δεξιᾷ καλαύροπα κρατῶν ἐφάπτεται τοῦ ζωιδιακοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς δορὰν ἔχει ἐν(ε)άστερον.

323. μή, κείνον ὅτις· τοῦτον τὸν Ὠρίωνα ὅστις παρέχεται μεσουρανοῦντα, μηκέτι προσδοκάτω ἐν τῇ (αὐτῇ) νυκτὶ ἄλλα ἄστρα λαμπρότερα ἰδεῖν, ἐπειδὴ τούτου μεσουρανοῦντος τὰ λοιπὰ λαμπρὰ ἄστρα ὑπὲρ γῆς εἰσιν, οἷον ὁ Ταῦρος (καὶ) οἱ Δίδυμοι καὶ ὁ Καρκίνος (καὶ) ὁ Κύνων καὶ ὁ Ἥνιοχος.

324. ὑψοῦ πεπτηῶτα· ἐν οὐρανῷ σφόδρα ἐκτεταμένος ἐστὶν ὁ Ὠρίων, ὡς καὶ ζῶν ἐκτράπελος εἶναι ἐλέγετο· λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς (Od XI 311 sq.) 'ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπῆχες ἦσαν — ἀτὰρ μήκος — ἐννεόργυιοι'. ὕστερον δὲ ἀποφαίνεται ἐλάττους Ὠρίωνος, ἐν οἷς φησι 'μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα' (Od XI 310). ὅτι δὲ ἔχει σφόδρα λαμπροὺς ἀστέρας, καὶ μάλιστα μὲν τοὺς τὸ ζῶμα ἀποτελοῦντας, ἐτέρους δὲ τοὺς περὶ (τούς) ἱμάντας καὶ (τούς τὸ) ξίφος μιμουμένους καὶ δύο λαμπροὺς τοὺς ἐπ' ἄκρων ποδῶν, φησὶ καὶ Εὐφορίων (fr non)· 'οὐδὲ νεογνοὶ παῖδες ἐδιζήσαντο πελώριον Ὠρίωνα —'.

325. οὐρανὸν εἰσανιδῶν· ὁ ἀναβλέψας (φησὶν) ἐν καθαρᾷ καὶ ἀσελήνῳ νυκτὶ εἰς τὸν οὐρανὸν οὐκ ἂν εὗροι ἄλλα λαμπρότερα τοῦ Ὠρίωνος ἄστρα· περιέχεται γὰρ εὐμεγέθης. ἡ τάχα τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ μεσουρανοῦντος Ὠρίωνος τὰ λαμπρότατα τῶν ἄστρον ὑπὲρ γῆς ὁράται, Ταῦρος Ἥνιοχος Δίδυμοι Περσεὺς Ἀνδρομέδα Κασσιόπεια· τὸ γὰρ ὑψοῦ πεπτηῶτα (324) ἀντὶ τοῦ μεσουρανοῦντα. § τὸ δὲ παρέρχεται —· τοιούτον ἐστίν· ὅστις αὐτὸν παρέρχεται, μὴ νομίσει ἄλλα αὐτοῦ λαμπρότερα θεάσεσθαι.

326. τοιός οἱ καὶ φρουρός· κάτω τοῦ Ὠρίωνος νοτιῶ-
τερός ἐστὶν ὁ Κύνων, ὁ Σείριος καλούμενος, ὃν Ὠρίωνος κύνα

1—5 om AAld || 4 pedum, non clavum Orionis praeter imagines Germanicus novit v. 651 (*nudabatque feris angusto stipite silvas*) e globo vel libro picto || 6 schol v. 323 om Ald || 9 ὑπὸ γῆν AM, cf l. 24 || 11 schol v. 324 om AAld | ἐκτεταμμένος M || 14 ἀτὰρ M || 17, 8 supplevi || 22 πανσελήνῳ Ald || 22, 3 ἄλλο λαμπρότερον — ἄστρον Ald || 23 τοῦ om AAld | περιέχεται γ. εὐμ. om AAld || 24 τάχα om AAld || 25 ἀστέρων M | γῆν AAld || 26 Περσεὺς Ἀνδρομέδα om AAld || 27 ἀντὶ τοῦ om AAld | μεσουρανοῦντος A | σημαίνει post μ. Ald || 28, 9 α. αὐτοῦ κρείττω παρέρχεται (om Ald) θεάσασθαι AAld || 29 θεάσασθαι etiam M || 30 lemma om AAld || 30, 1 φαίνεται κάτω omisso ἐστὶν Ald

καλοῦσι κατ' ἐπικλησιν, ὡς φησιν Ὅμηρος (II XXII 29 sq.) 'ὄν τε κί'ν' Ὠρίωνος ἐπικλησιν καλέουσιν. λαμπρότατος μὲν δ' γ' ἐστίν'. τὸ δὲ φρουρός, ὅτι κυνηγῶι ὄντι τῷ Ὠρίωνι συνακολουθεῖ ὁ Κύνων καὶ ἐστὶν αὐτοῦ φύλαξ.

5 327. φαίνεται ἀμποτέροισι Κύνων: ἤτοι τοῖς ὀπισθίοις (ἐπ' αὐτῶν γὰρ βεβηκώς ἐστιν) ἢ ἀμποτέροισι τοῖς ἐμπροσθίοις. ὁ καὶ μᾶλλον· τὰ γὰρ σφυρὰ αὐτοῦ τῶν ποδῶν τῶν ὀπισθίων [νότια], ἐφ' ὧν βέβηκεν, ἀφανῇ ἡμῖν καὶ οὐ πάντῃ εὐσύννοπα ἐστίν. διὰ τοῦτο ἀμποτέροις λέγει τοῖς ἐμπρο-
10 σθίοις καὶ προδήλοις μᾶλλον διὰ τὴν κατάληψιν. νοεῖσθω τοίνυν τὸ βεβηκώς ὡς ὁρμῶν καὶ ἀνατέλλων τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶν· μετὰ γὰρ τῆς κεφαλῆς οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες ἀνατέλλουσιν.

328. ποικίλος, οὐ μὲν πάντα πεφασμένος: πρόκειται,
15 ὅτι ποικίλιαν ἀστέρων ἐστὶν ἰδεῖν, ἄστρον τι ἔχον καὶ ἀμυδρούς καὶ λαμπροὺς ἀστέρας παραλλήλους· οὕτω γὰρ ποικιλία λέγεται. τὸ δὲ 'παραλλήλους' εἶπομεν, ὅτι οὐ δεῖ εἶναι ὁμοῦ μόνους λαμπροὺς οὔτε τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ δεῖ κρᾶσιν εἶναι τινα. ἐστὶν οὖν ὁ Κύνων πεποικιλμένος, ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς ἐπιφέρει ἀλλ' οὐ
20 πάντα πεφασμένος· οὐ γὰρ ἐκ μόνων συγκείμενος λαμπρῶν ἀστέρων ἐστίν, ἀλλ' ἔχων καὶ τινας ἀμυδρούς. εἰκότως οὖν ποικίλος ἐστίν. ἡ ποικίλος διὰ τὸν ἐπ' ἄκρας αὐτοῦ τῆς γέννως ἀστέρα, ὃς ἰδίως Σείριος καλεῖται, παρ' ὅσον σέσηρεν αὐτοῦ τὸ φῶς. καὶ ἐστὶ πορφυρίζων ἐκ τοῦ παλμοῦ τῆς λαμ-
25 πηδόνης. καὶ κατὰ τοῦτο οὖν ποικίλος, κατὰ τὰς τοῦ ἀστέρος μαρμαρυγὰς ὥσπερ πορφυρίζουσας.

329. γαστέρα κυάνεος περιτέλλεται: οὐδὲ γὰρ οἱ τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἀποτελοῦντες ἀστέρες σφόδρα λαμπροὶ εἰσιν.

1 λέγουσι ΔΑld | 2 λαμπρ. — ἐστὶ om ΔΑld, sequentia seiunxit A | 3 συνηκολούθει Ald | 5 ποσὶν omisi post φ.: φαίνεται ποσὶν om M, Κύνων om ΔΑld; τὸ δὲ ποσὶν ἀμφ. Ald | 6 βεβηκός ΔΑld | ἡ om M | 8 τῶν ὀπισθίων om M | νότια om ΔΑld | 9 εἶσιν Ald | 10 πρόδηλον ΔΑld | διὰ om ΔΑld | δίδωσιν post κατάλ. A, post καὶ Ald: om M | 11 βεβηκός A | 12 οἱ π. ἀνατ. οἱ ἐμπρόσθιοι ΔΑld | 13 sequitur p. 409, 2 (οἱ δὲ) 3 A | 14 ποικίλως A | 14, 5 οὐ — ὅτι om M | 14 π. ἀλλ' οὐ π. Ald | τὸ ποικίλος πρ. ὅτι Ald | 15 ὅτε post ἰδεῖν M: omisi | ἰδεῖν ἔχει γὰρ καὶ Δ. ΔΑld | 17 ὁμοῦ om ΔΑld | 18 δὴ A | 21 ἀστέρων om M | ἐστὶν om Ald | ἀλλὰ A | οὖν om M | 22 ποικίλως A | ὁ post ἡ ΔM: om Ald | 23 ἰδία Ald | 25 καὶ om A Ald | 25, 6 τὰς ἀστερομαρμαρυγὰς ΔΑld | 27 lemma om ΔΑld | οὐ γὰρ A Ald | 28 αὐτοῦ om A | εἰσιν om A

330. *ὅς ῥα μάλιστα: ὅστις. οὗτος ὁ ἀστήρ ὁ παρακείμενος αὐτοῦ τῇ γέννι ὁξέα καὶ σφοδρά στυλβόντως τὸ φῶς ἀποπέμπει. σειριάει οὖν (331) ἀντὶ τοῦ τὸ φῶς ἀφίησι σεσηρότως· οὐ γὰρ ἐν ἑαυτῷ πεπυκνωμένην ἔχει ὁ ἀστήρ τὴν λαμπηδόνα, ἀλλὰ διαχάσκουσιν καὶ ὥς ἐν παλμῶι οὖσαν. § ἡ ὁξέα σειριάει: πυκνὰς καὶ ἀλλοχρόους ἀφίησι λαμπηδόνας, ποικίλα διαδεικνύμενος χρώματα.*

331. *καὶ μιν καλέουσι: ἀντὶ τοῦ 'καὶ δὴ ἐκείνον τὸν οὕτω λάμποντα ἀστέρα Σείριόν φασι' παρὰ τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὰ προειρημένα.*

10

332. *ἅμ' ἡελίωι ἀνιόντι: συνανατέλλει τῷ ἡλίωι ὁ Σείριος, ὅτε γίνεται εἰς τὸν θερινὸν τροπικὸν ἐν τῷ Καρκίνωι περὶ τὸν Ἐπιφθ. μήνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ 'φέρει — πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν' (II XXII 31). τὸ την-καῦτα σφοδροῦ γινομένου τοῦ καύματος πάντες οἱ πρόσφοροι 15 καρποὶ πέπειροι γίνονται, φησίν. § τὸ δὲ 'οὐκέτι ἐκείνον' (τὸν Σείριον) ἑλληνισμός· οὐκέτι ἐκείνου ἀνιόντος ἅμα ἡλίωι αἱ ἄρουραι ψεύδονται.*

333. *ἀναλδέα φυλλιόωσαι: ἀναυξῇ θάλλουσαι. ἀλλὰ τὰ ἰσχυρὰ καὶ ἀντέχοντα πρὸς τὸ καῦμα [τὸν καρπὸν] πέπειρα 20 ποιεῖ καὶ τὰ ἐξασθενήσαντα διαφθείρει. § τὸ δὲ κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν (336) ἀντὶ τοῦ 'Σείριον οὐ μόνον τῆς ἀνατολῆς διὰ τὸ καῦμα καὶ τὸν πολὺν ἐπ' αὐτοῦ γινόμενον πυρετὸν αἰσθῆσιν λαμβάνομεν, ἀλλὰ καὶ δύοντος αὐτοῦ τῆς ψύξεως αἰσθανόμεθα'. ἐώιος γὰρ δύεται ὁ Σείριος, ὅτε γίνεται 25 ὁ ἥλιος ἐν τῷ χειμερινῷ τροπικῷ ἐν τῷ Αἰγοκέρωτι, ὅτε σφοδρά ἐστὶ χειμῶν. § τὸ δὲ ἔρρωσεν (335) εὐερνέστερα καὶ ἰσχυρότερα ἐποίησεν.*

336. *οἱ δὲ δὴ ἄλλοι: ἐπειδὴ οὗτος ὁ ἀστήρ ἐστὶν ἐν*

1 lemma om AAld | ὁ alt om M || 1, 2 περικείμενος M || 2 τὴν γέννιν M | καὶ om M || 3 ἀποπέμπων A | τὸ om M || 5—10 ἡ — προειρημένα om AAld || 11 οὐκέτι Ald, lemma om A; ἡέλλοιο M || 12 τὸ M || 16 γίνονται A | φησὶν om Ald | φησὶ γὰρ ὅτι οὐκέτι A || 17 ἑλλ. ἐστὶ ἀντὶ τοῦ Ald | κείνου A | ἡλίου AM || 17, 8 ψεύδονται (αἱ add Ald) ἄρουραι AAld || 20 τὰ μὲν ἰσχ. διανέχονται Ald | ἀνέχοντα A | τῶν καρπῶν Ald; an τ. καῦσον? | πέπειρα γίνονται M || 21 ἡ AM | π. τὰ δὲ ἐξασθ. Ald | δ' ἐκείνου M || 21—28 ἀκούομεν (δὲ add Ald) ἀντὶ τοῦ αἰσθανόμεθα· ἀνατέλλοντος γὰρ αὐτοῦ ἀντιλαμβανόμεθα, καὶ ὅτε τροπῇ (ποιεῖται add Ald) καὶ δύσιν, πάλιν γινώσκομεν. ἐπειδὴ (γὰρ add Ald) οὗτος AAld || 29 lemma om A

παντὶ τῷ Κυνὶ ἐπισημότερος, φησὶν, ὅτι καὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως αὐτοῦ αἰσθανόμεθα, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἀποπληροῦντες σῶμα ἀστέρες ἐλαφροὶ καὶ ἀνεπαχθεῖς εἰσιν ἡμῖν. ὑπὲρ δὲ τοῦ ἀποπληροῦν αὐτοῦ τὸ σῶμά φησι περικεῖνται (337).

338. ποσσὶ(ν) δ' Ὁρίωνος: εὖ καὶ προσηκόντως ἐστὶν ἔχουσα ἢ τῶν ἄστρον θέσις· τῷ γὰρ κυνηγῷ εἰκότως ὁ κύων φρουρὸς πρόσκειται καὶ ὁ ἐν τῇ ἄγρῃ λαγῶς παρὰ πόδας τοῦ κυνηγοῦ.

10 ἄλλως. ὑπὸ δὲ τοῖς ποσσὶ τοῦ Ὁρίωνος Λαγῶς, ὡς ἂν διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Κυνὸς ἦγουν. προανατέλλοντα αὐτοῦ παραλλήλως τὰ ἄστρα. § κατηστερίσθαι δὲ αὐτὸν λέγουσιν ὑφ' Ἐρμου διὰ τὴν ταχυτητα καὶ τὴν πολυγωνίαν. μόνωι δὲ τούτῳι ἐδόθη κύειν πολλά, ὧν τὰ μὲν τίκει, τὰ δὲ ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ. Cat p. 254 b

15 § τὸ δὲ ἐμμενὲς ἥματα πάντα διώκεται (339) εἶπε πρὸς τὸ ποιητικὸν καὶ χαριεντίζεται ἅμα καὶ πρὸς τὸ διηγετικὸς τῆς φύσεως τοῦ κόσμου καὶ τὸ εἰς αἶλ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ οὐρανοῦ. φησὶ δὲ ὁ Λαγῶς ἀδιαλείπτως διώκεται. § τὸ δὲ ἐμμενὲς διηγετικῶς σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰώνιον τοῦ κόσμου καὶ ἀφθαρτον.

20 § τὸ δὲ μετιόντι (340) διώκοντι κατὰ τὴν γῆν τὸν Λαγῶν· ἔχει γὰρ καὶ τὸ στόμα σεσηρός.

341. καὶ μιν κατιόντα διώκει: ὥσπερ ἐπικαταφερόμενός ἐστιν εἰς τὸν Λαγῶν ὁ Κύων. § τὸ δὲ μετιόντι (340) οὐ καλῶς προσέθηκεν, ἐπειδὴ τὰ ὕστερον ἀνατέλλοντα πρὸς 25 τερα δύνει τῶν βορειοτάτων, μάλιστα τὰ πρὸς τὸν νότον κείμενα. καὶ ὁ Τοξότης ἐπανατέλλων τῇ Λύρῃ πρότερος αὐτῆς ἐπὶ τὴν δύσιν παραγίνεται.

1 ἐπισημότερος M | ἀνατολῶν M | 2, 3 (οἱ — ἡμῖν) post v. 327 A (p. 407, 13) || 2 οἱ alt om A | 3 καὶ MAld: δὲ A | 4, 5 περικεῖνται Aratus: πρόσκειται M; ὑπὲρ — πρόσκειται om A | 6 sqq. περὶ τοῦ λαγῶς in margine M | 6 λαγῶς pro lemmate AAld | ἐστὶν om MAld | 7 ἀστέρων M | 8 πρόσκειται om AAld | ἐν τῇ ἄγρῃ om AAld | 10 lemma om AAld | οὖν (pro δὲ) Ald | 11 corrupta | κυνὸς ἦγουν M: κυνὸς οὗ AAld | αὐτοῦ om AAld | 11, 2 παραλλήλου M | 12 τὰ AAld: om M | 13 γὰρ Ald | 14 πλείονα AAld | 15 τὸ δὲ M: om AAld | ἥματα πάντα AAld: om M | διώκεται M: om AAld | 16 post lemma Ald ποιητικῶς χαριεντιζόμενος ἅμα Ald | 17 καὶ τὴν εἰσαεῖ Ald | 17, 8 αἶλ τοῦ οὐρανοῦ διαμένειν φ. δὲ A, αἶλ τ. οὐρ. διαμονὴν ἀποβλέπων φησὶν Ald | 19 σημαίνει M, συμβαίνει Ald | καὶ prius om Ald | 20, 1 τὸ — σεσηρός om AAld | 21, 2 coniunxit A | 22 γὰρ post ὥσπερ Ald | 22, 3 καταφερόμενος AAld | ὡς post κατ. A | 23 ἐστὶν post A. AAld | μετιόντα M | 23—27 (τὸ — παραγ.) om AAld | 25 τὸν νότον cum primitas scripsisset τῷ νότῳ M

342. ἡ δὲ Κυνὸς μεγάλοιο: τὸ μεγάλοιο ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μικροῦ Κυνός, ὃς καλεῖται Προκύων διὰ τὸ καὶ πρὸ τοῦ Σειρίου ἀνατέλλειν. περὶ ὃν μικρὸν Κύνα ἐπίκει-
ται καὶ ὁ γαλαξίας. ὁ δὲ νοῦς· ὅπισθεν δὲ τοῦ Σειρίου Κυνός
ἐστὶν ἡ Ἀργὼ καὶ ἐπιψαύει τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ. αὕτη δὲ ἡμί- 5
τομος φαίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἵτοι οὕτως ἔχουσα θέσεως, ἥ
ὅτι [τὰ περὶ] τὴν πρῶϊραν ἔχει προνενεκυῖαν καὶ προπλέονσαν,
εἶγε ἐν τῇ Ὁρδογραφίᾳ περὶ τοῦ προσκειμένου ἰ τῷ ω λέγων
ὁ Ἡρωδιανὸς παρετυμολογεῖ (Π 1 p. 410 L.), προίραν αὐτὴν εἰ-
πὼν παρὰ τὸ προϊέναι καὶ προπορεύεσθαι. ἐπεὶ οὖν τὴν πρῶϊ- 10
ραν οὐκ ἔχει ἡ Ἀργὼ, φησὶν, ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πρυμνόθεν
ἔλκεται (343, 2) ἵτοι ὅπισθεν φέρεται. καὶ αὕτη δὲ ἡ τοῦ ποιητοῦ
λέξις ἔχει τινὰ ἔμφασιν· πρὸς τὸ βλαιοῖον γὰρ φησὶν ἔλκεται.

344. ἀλλ' ὅπιθεν φέρεται: ἡ Ἀργὼ κατ' οὐρὰν ἔλκεται
τοῦ Κυνός· φέρεται γὰρ ὡς ἐπὶ πρύμναν ὁμοίως ταῖς καταγο- 15
μέναις τῶν νηῶν· καὶ γὰρ ἐστὶν ἡμίτομος. § τὸ δὲ ἔλκεται (342)
ἴσως μὲν, ὅτι σκάφος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ περιάγεται.
οὐκ εἰς δέον δὲ (φησὶν) ἐστὶν αὐτῆς ὁ πλοῦς, ὅτι μὴ ἐπὶ πρῶϊ-
ραν, ἐπὶ πρύμναν δὲ φέρεται. § κορώνην δὲ (345) τὸ τῆς
πρύμνης ἐπικαμπές. ὁ δὲ Ἄρατος λέγει τὴν πρύμναν αὐτὴν (343). 20
ὅθεν καὶ Ὀμηρος (passim) κορωνίδας ναῦς.

ἄλλως. ὅπιθεν φέρεται: ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον φέρεται
ὡς ἐπὶ τὴν πρύμναν τραπέισα, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι νῆες ἐπὶ
τὴν πρύμναν στρέφονται, ὅταν μόνον προσορμίζωνται, ἴν' ἡ
'ἡ δὲ πρύμνα ὡς ἐπὶ γῆν ἐν τῷ ὄρμῳ εἰσάγεται'. ὅθεν καὶ 25

1 ἡ δὲ K. κατ' οὐρὰν μεγάλοιο πρὸς Ald | μεγάλοιο τὸ με-
γάλοιο om A | 2 τοῦ μεγάλου K. A | 3 ὃν τὸν μ. Ald | μικρὸν Κύνα om
A | 4 post γαλ. A εἰς τὸν μικρὸν κύνα | 4sq. περὶ τῆς ἀργούς in margine
M | 4 Κυνός MAld: ὃς A | 5 post Ἀργὼ (omisso ἐστὶν) AAld φαίνεται; deinde
ἡ τοιοῦτως ἔχουσα θ. A | οὐραίας M | 5—10 οὐκ ἔχουσα τὴν θέσιν κατὰ
τὴν φύσιν, ἐπειδὴ αὐτὴν πρῶϊραν ἔχει προνενεκυῖαν καὶ πρ., ὥσπερ ὀφείλει·
διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πρῶϊρα καλεῖται κατὰ Ἡρωδιανὸν ἐτυμολογούντα αὐ-
τὴν παρὰ τ. πρ. τὸ πρ., πρῶϊρά τις οὐσα καὶ πρῶϊρα προσγεγραμμένον
ἔχουσα τὸ ἰ. ἐπεὶ οὖν Ald | 7 seclusi cf Ald | πρῶϊραν M | προσνενεκυῖαν
A | προσπλέονσαν A | 8 προκειμένου A | τὸ ω A | 9 ὁ om M | πρῶϊραν AM
Ald | 12 ἵτοι — φερ. om M | αὐτὴ M | 12, 3 καὶ — ἔλκεται om AAld | 14 lemma
om Ald | 14, 5 ἡ ἀργὼ περὶ πρύμναν ὁμ. Ald | 15 τοῦ Κυνός om A | γὰρ περὶ
A, cf Ald | 16 νηῶν περὶ πρύμναν καὶ Ald | γὰρ om AAld | 17 ἴσως ὡς σχ.
ἡ ὅτι ὑπὸ AAld | 18 ἐστὶν om AAld | 18, 9 πρῶϊραν AM | 19 κορώνη A
Ald | 21 καὶ om AAld | 22 lemma om AAld | ἡ εἰς τούν. Ald | εἰς τὸ ἐν.
φ. om A | 23 αἱ om Ald | 24 μόνον om Bekker | 25 ὄρμῳ M: οὐρανῷ AAld

τὰ πρυμνήσια δεσμοὶ εἰσιν. ὅπερ οὖν κατὰ τινὰ καιρὸν αἱ ἄλλαι ἔχουσι, τοῦτο αὕτη δι' ὅλου διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὴν πρῶϊραν.

345. ἐπιστρέψωσι κορώνην: αὐτὸ τὸ τῆς πρύμνης ἀκροστόλιον· παρὰ γὰρ τὸ ἐπικαμπές. ὁ δὲ νοῦς· ὥσπερ καὶ
5 αἱ ἄλλαι νῆες, ἐπειδὴν οἱ ναῦται ἐπιστρέψωσι τὴν κορώνην καὶ τὴν πρύμναν ἐν τῷ ὀρμίζεσθαι. § τὸ δὲ <τὴν δὲ —> πᾶς ἀνακόπτει (346) τὴν δὲ εἰσορμιζομένην πᾶς τῶν ναυτῶν [ἀνακόπτει δὲ] ἀνωθεὶ εἰς τὸ ἐναντίον καὶ ἀνακρούει, ἵνα μὴ ὀρμῇ χρησαμένη ἢ ναῦς ἀθρόως ἐμπέσῃ τῇ γῇ. εἰς τοῦπλῶ οὖν
10 ἥρέμα κωπηλατοῦντες κατ' ὀλίγον αὐτὴν προσορμίσαι ποιοῦσιν. διὸ καὶ αὐτὸς φησι (347) παλιρροθίη δὲ καθάπτεται ἡ πείροιο ἢ εἰς τὸ ἐναντίον κωπηλασία. ἀνακρουομένη δὲ καθορμίζεται τῇ ἡπείρῳ. § ἡ ἀνακόπτει (346) ἐπέχει τοῦ πρόσω δρόμου καὶ εἰς τοῦναντίον βιαζόμενος ἄγει. § ἡερίη δὲ (349)
15 ἀντὶ τοῦ ἀμαυρά. § καὶ ἀνάστ(ε)ρος ἢ ναῦς: καὶ ἀλαμπής.

348. ὥς ἢ γε πρύμνηθεν Ἰησονίς: ὥς Ἰάσονος σκάφος. § αὕτη δὲ κατηστερίσθη διὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτι πρώτη ναῦς Cat p. 265 b sq.
ἐδεύθη παρ' αὐτῆς. § ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον φέρεται (344).

351. καὶ οἱ πηδάλιον: παρηιωρημένον τὸ πηδάλιον κεί-
20 ται παρὰ τοῖς ὀπισθίοις ποσὶ τοῦ Κυνός, ὅστις Κύων τῆς Ἀργεῶς ἐμπροσθεν πορεύεται.

ἄλλως. κεχάλασαι γὰρ τὸ πηδάλιον, ὥς ὀρμίζονται αἱ νῆες. <ῆ> ἐπειδὴ πρύμναν ἔχει μόνην καὶ ὥσπερ δι' ὅλου εἰσορμιζομένη ἐστίν. § ἐπ' ἄκρον δὲ τοῦ πηδαλίου κείται μέγας
25 ἀστὴρ ἐπώνυμος τοῦ Κανώβου τοῦ κυβερνήτου Μενελάου. οὐ μνημονεύει δὲ τοῦ ἀστέρος ὁ Ἄρατος· οὐδὲ γὰρ κατὰ τοὺς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόπους, οὐδὲ τοῖς ἔτι βορειοτέρους ἐπέχει τόπους,

Posidonius
(Aratea p. 868)

1 δεσμοὶ εἰσιν scripsi: δεσμοῦσιν AMald | 1—4 ὅπερ — νοῦς om A Ald | 2 πρῶϊραν Ald | 4 ante ὥσπερ pro lemmate οἷα καὶ αὐταὶ νῆες A | καὶ om A | 4, 5 καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων νηῶν ἐπειδὴν Ald | 5 ἀποστρέψωσι AAld | ἦγουν τὴν Ald | 6 πρύμνην AAld | 6—8 τότε πᾶς αὐτὴν τὴν ναῦν ἀνακόπτει καὶ ἀνορθοὶ εἰς τὸ ἐν., ἵνα Ald | 7, 8 τὴν — δὲ om A | 8 ἀνορθοὶ AAld | καὶ ἀνακρούει om AAld | ὀρμῇ Ald | 10 αὐτὴν om AAld | 11 καθάπτεται ἡ π. om M | 12 τῇ (ἦγουν τῇ Ald) εἰς τὸν. AAld | ἀνακρ. δὲ om AAld | 13, 4 ἡ — ἄγει om AAld | 15 ἀμαυρά καὶ om AAld | ἢ ναῦς om M | καὶ ἀλαμπής om AAld | 16 Ἰησονίς om A, lemma om Ald | Ἰησονίς δὲ ἢ ναῦς τοῦ Ἰάσονος Ald | 17 κατηστερίσθη δὲ αὕτη Ald | 18 τὸν. Ald | 20 ὅτι ὁ K. AAld | 22 ἄλλως om Ald | δὲ (pro γὰρ) Ald | 22, 3 π. αὐτῆς ὥσπερ ὀρμίζομένης νηὸς ἐπ. Ald | αἱ ναῦς M | 23 supplevi | ὥς τὴν δι' A | 24—p. 412, 4 (ἐπ' — ἀνιούσιν) om AAld

ἀλλ' ἔστιν ἀφανὴς ὑπὸ γῆν φερόμενος, φαίνεται δὲ πρῶτον ἀπὸ Ῥόδου τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον πλέουσιν καὶ τοῖς ἤδη καταίρουσιν, ἔτι μᾶλλον τοῖς διὰ τοῦ Νείλου πρὸς Αἰθίοπας ἀν-οῦσιν.

353, 4. τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον περ —: διαλαμβάνει περὶ 5 τοῦ Κήτους, ὃ ὁ Ποσειδῶν ἔπεμψε τῷ Κηφεῖ, καὶ περὶ τῆς Ἀνδρομέδας, καὶ διδάσκει αὐτὸ τὸ Κῆτος ἀπὸ τινων προεγνωσμένων, τοῦ τε Κριοῦ καὶ τῶν Ἰχθύων. ὁ δὲ νοῦς· τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν καίπερ πολὺ πόρρω τοῦ Κήτους οὖσαν ὅμως ἐκφοβεῖ. § πεπτηνίαν δὲ ἦτοι ὡς πρὸς τὸ δεδέσθαι, ἐτοίμην οὖσαν τῷ 10 Κήτει, ἣ ὅτι ἔμφασιν παρέχει τοῦ δέοντος· ἀπεστράφη γὰρ καὶ οὐκ ἀφορᾷ πρὸς τὸ Κῆτος, ἐπὶ τὰ βόρεια τὴν ὄψιν φέρουσα.

355. ἡ μὲν γὰρ Θρηίκος: τὸ διάστημα τοῦ Κήτους καὶ τῆς Ἀνδρομέδας φησὶν· ἡ μὲν γὰρ Ἀνδρομέδα βόρειός ἐστι, τὸ δὲ Κῆτος πόλεμον αὐτῇ φέρει. ὅπερ αἰθέριον (390. 720) εἶπεν ὁ 15 Ἄρατος, εἰς τὰ νότια ὃν κάτω τοῦ Κριοῦ καὶ τῶν Ἰχθύων ἀμφοτέρων, ὀλίγον ἄνω κείμενον τοῦ ἀστερώδους Ποταμοῦ· ἔστι γὰρ τι σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων, ὕδατος ῥύσιν μιμούμενον, ὅπερ φησὶν Ἡριδανοῦ εἶναι λείψανον (360) — καὶ γὰρ ἐκεραυνώθη μετασχῶν τοῦ κεραυνοῦ τοῦ Φαέθοντος — εἰς αὐτὸν γὰρ κατηνέχθη 20 ὁ Φαέθων ὑπὸ Λιδὸς καταπλεχθεὶς διὰ τὸ ἐπιβῆναι τῷ τοῦ Ἥλιου ἄρματι. πολυκλαύτου δὲ (360) εἶπεν, ὅτι αἱ Ἠλιάδες παρὰ ταῖς τοῦ Ἡριδανοῦ ὄχθαις ὀδυρόμεναι τὸν ἀδελφὸν εἰς αἰγείρους μετεβάλλοντο, ὅπου αὐτῶν καὶ τὸ δάκρυον ἤλεκτρον ποιεῖ. 25

359. οἶον γὰρ κάκεινο: θαυμαστικῶς ἐδέξατο ἐκ τοῦ Κήτους διδάξαι τὸν παρακείμενον Ποταμόν. καὶ τὸ μὲν Ἡριδανοῦ καλούμενον λείψανον (360) ὑπὸ τὸν τοῦ Ὠρίωνος κείται ἀριστερὸν πόδα, οἱ δὲ οὐραῖοι δεσμοὶ τῶν Ἰχθύων, οἷς ἀμφοτέροι δέδενται, συμπεριφέρονται καὶ ἐπιψάνουσι τῆς τοῦ 30 Κήτους ἀκάνθης· ἡ γὰρ τοῦ Θηρίου ἄκανθα ἢ περὶ τὴν οὐρὰν

5 πεπτηνίαν Ἀνδρομέδα (η Ald) ν pro lemmate AAld || 6 ὁ ὁ om Ald || 6, 7 ἀνδρομέδης Ald || 8 ἀνδρομέδην Ald || 10 πρὸς τὸ δεδέσθαι Bekker: ὡς προσδέχθαι libri || 10, 1 τῷ κῆτει AAld: τὸ κῆτος M || 11 περιέχει Ald || 12 δὲ post ἐπὶ AAld | φέρει Ald || 14 ἀνδρομέδης Ald | φασὶν M | ἀνδρομέδην Ald || 15 πολέμιον Ald | τῇ ἀνδρομέδα omisso φέρει AAld | αἰθέριον scripsi: θηρίον libri || 15, 6 ὁ Ἄρατος om AAld || 16 τὸ κῆτος post Ἄρ. M: om AAld || 17 ὀλλοι A | κείμενα A || 22—25 om AAld || 26 οἶον MAld || 27 παρακείμενον Bekker: περικείμενον AAld || 31 ἀκάνθη alt AAld

σεληνοειδῆς οὐσα ἄκρως ἐπιψαύει ἀμφοτέρων τῶν δεσμῶν, οἷς
καὶ αἱ τῶν Ἰχθύων οὐραὶ δέδενται. § ἔστι δὲ ὁ Ἡριδανὸς τῆς
γειτνιώσης τῇ Ἰταλίᾳ θαλάσσης τῆς Γαλατίας, καλεῖται δὲ ὑπὸ
τῶν ἐγχωρίων Βόχερρος. Αἰγύπτιοι δὲ φασὶ Νεῖλον εἶναι τὸν
5 κατηστερισμένον.

Cat?

Cat p. 269 b
12 sqq.

364. Κητεῖς δ' ὅπιθεν λοφιῆς ἀναμῖξ φορέονται:
περὶ τῶν δεσμῶν τῶν Ἰχθύων διαλέγεται. ὅπιθεν δὲ τῆς τοῦ
Κήτους λοφιᾶς ἀναμῖξ ὄρωνται οἱ δεσμοὶ εἰς ταύτην περατού-
μενοι, καὶ εἰς τὸ τέλος ἔρχονται οἱ δεσμοί. § τὸ δὲ ὅς κελ-
10 νου — (366) ἀντὶ τοῦ ὅστις ἀστὴρ τοῦ προειρημένου Κήτους ἐπ'
ἄκραν κεῖται ἄκανθαν· τὸ γὰρ τῶν δεσμῶν τέλος ἕως τῆς ἀρχῆς
τῆς οὐρᾶς τοῦ Κήτους· ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς ἀκάνθης ἀστὴρ τέλος ἔστι
τῶν δεσμῶν τῶν Ἰχθύων.

367. οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳι: μέτρῳι λέγει τῷ μεγέθει.
15 σμικροὶ δὲ καὶ ἀμυδροί. φησὶ δὲ περὶ τῶν νοτίων ἀστέρων τῶν
μεταξὺ τοῦ πηδαλλίου καὶ τοῦ Κήτους διηκόντων κατὰ τῶν τοῦ
Λαγωῦ πλευρῶν. οὔτοι δὲ οἱ ἀστέρες παρὰ τῶν παλαιῶν
ἀστρονόμων οὐ διετυπώθησαν οὐδὲ εἰδωλοπεποιοῦνται, ὥστερ
ἅπαντα τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφανεῖς εἰσιν ὄντες σφόδρα
20 νότιοι καὶ ἡμῖν οὐκ εὐσύνοπτοι, διὰ τοῦτο οὐδὲ τυπώσεως
ἔτυχον παρὰ τῶν παλαιότερων. οὕτω δὲ αὐτοὺς ψιλῶς μνημο-
νεύει ὑπὲρ τοῦ μή τινα ἐν τοῖς νοτίοις τούτους τοὺς ἀστέρας
θεασάμενον πλανηθῆναι. τίνες οὖν οὔτοι εἰσιν οἱ ἀστέρες, οὐ
λέγει, ἀλλὰ προδιδάσκει, ὅτι μάτην φέρονται. εἰσὶ δὲ οἱ νο-
25 τιώτεροι ἀστέρες ἀμυδροί. τίνος ἕνεκεν; ὅτι προσγειότεροί εἰσι
τῶν βορείων, αἱ δὲ τῆς γῆς ἀναδυμιάσεις ἀναδιδόμεναι ἀμαν-
ροῦσι τοὺς ἀστέρας.

ἄλλως. οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳι: μεταξὺ δὲ τοῦ Κήτους
καὶ τοῦ πηδαλλίου εἰσιν ἀστέρες ἐν τε ὀλίγῳ χωρίῳ καὶ οὐ
30 πᾶν ἐμφανεῖς ὑπὸ τῷ Λαγῶνι κείμενοι. § γλαυκοῦ δὲ (369)

3 τῆς Γαλατίας om AAld || 4 βόχερρος AAld || 6 λοφιῆς — φορέον-
ται om M || 7,8 περὶ — ὄρωνται om AAld || 8 δηλαδὴ post δεσμοὶ Ald ||
9 ἐρχόμενοι τὸ Ald || 10—12 ἐπ' — Κήτους om A, δ. ἀ. ἐπίκειται τῇ ἀκάν-
θῃ τοῦ πρ. Κ. ὁ γὰρ Ald || 14 μέτρον λ. τὸ μέγεθος Ald || 14,5 λέγει οὖν,
ὅτι μικροὶ εἰσι καὶ Ald || 15 μικροὶ A || 18 εἰδωλοπεποιοῦνται corr Bekker:
εἰδῶλοις πεποιοῦνται AMald || 20 καὶ — εὐσύνοπτοι om AAld | οὐ τ. AAld ||
21 ἔλαχον AAld | αὐτῶν Ald || 22 τινὰς AAld || 23 θεασαμένους AAld | οὔτοι
post ἀστέρες AAld || 24 διδάσκει Ald | λέγονται A || 24,5 ἀμ. δὲ εἰσιν οἱ
νοτ. ἀστ. Ald | νοτιώτατοι A || 25 τίνος ἕν. om Ald | ἐπειδὴ Ald | περι-
γείοτεροι M || 26 διδόμεναι A, διδόμεναι Ald || 28—414,6 M: om AAld

εἶπεν ἦτοι ἀναφέρων ἐπὶ τὸ ζώιδιον ἧ καὶ τὸν τοῦ οὐρανοῦ τόπον, ἐν ᾧ ὁ Λαγῳός, οὐ πάνυ εὐάστερον ὄντα, χρωῶμα δὲ καὶ μόνον οὐρανοῦ παρεχόμενον ὅλον γλαυκίζον· οὐδὲν γὰρ εἰδῶλον ἐξ αὐτοῦ μεμόρφωται, οἷα δὴ τὰ κατὰ τὸν ἄλλον οὐρανὸν φέρεται. τὰ μὲν οὖν πλεῖστα τῶν ἄστρων διετευπώθη, οἱ δὲ ὑπὸ τὸν Λαγῳὸν ἀερώδεις τέ εἰσι καὶ ἀνώνυμοι.

370 sqq. νώνυμοι —: οὐ γὰρ μορφωθέντος εἰδῶλου ἐπὶ τοῖς μέλεσι κεῖνται, ὅποια πολλὰ εἰδῶλα, τὰ προειρημένα, πάντα ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κείμενα ἀνύει τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ἐπιγιγνομένων τῶν χρόνων. ἐδίδαξεν οὖν ἡμᾶς, ὅτι εἰδῶλο- 10 ποιήσαν οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀστέρας ὑπὲρ τοῦ εὐσυνόπτους εἶναι. οὗτοι μέντοι οὐκ εἰδωλοποιήθησαν, ὥς τὰ προειρημένα. § τὸ δὲ ἐξείης στιχόωντα (372) ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κείμενα, τὰ προειρημένα εἰδῶλα.

οὐ γὰρ τοὶ — τετυγμένον: οὐ γὰρ οὗτοι οἱ ἀστέρες 15 εἰκότες εἰσὶν ἀστράσι τοῖς ἐν τοῖς μέλεσι [βεβλημένοις] τῶν εἰς εἰδῶλον βεβλημένων.

372. αὐτὰ κέλευθα: περὶ τῶν λοιπῶν διαλέγεται ἀστέρων, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν τὰς αὐτὰς ὁδοὺς καὶ περιφορὰς ἔχει· ἀφ' οὗ γὰρ ἂν σημείου τοῦ ὀρίζοντος ἀνατέλλῃ ὁ Αἰγύκεως, 20 πάλιν ἀνατέλλων ἐξ ἐκείνου τοῦ σημείου ἀνατέλλει, καὶ εἰς ὅλον μέρος ἂν δύσιν ποιήσῃται, πάλιν δυνόμενος οὐκ εἰς ἕτερον μέρος δύσεται ἀλλ' εἰς τὸ αὐτό. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ πάντων· ἕκαστον γὰρ κατὰ τῶν αὐτῶν σημείων ἀνατέλλει τε καὶ δύνει.

373. τὰ τις ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων —: τὰ εἰδῶλα τῶν οὐκέτι ὄντων ἀνδρῶν [ἀλλὰ] παλαιὸς ἀνὴρ ἐσκέψατο καὶ διανοήθη ἅπαντα ἀθρόα καὶ ὁμοῦ μορφῶσαι καὶ ὄνομα ἐκάστωι θέσθαι· οὐ γὰρ (ἂν) ἡδυνήθη πάντων τῶν ἀστέρων καθ' ἓνα διακρίνων

3 παρεχόμενον corr Bekker: παρεχόμενον AMald | 7 οὐ γὰρ τοι (γε add Ald) τετυγμένον pro lemmate AAld | 8 κεῖνται om AAld | 9 πάντα om M | 10 ἐπιγιγνομένων A | 12 δὲ οὐκ AAld | εἰδωλοποιήθησαν M | καὶ post ὡς M: om AAld | εἰδωλοποιήθησαν post προειρ. iterum M: om A Ald | 12—17 (τὸ — βεβλημένων) om AAld | 16 seclusi | 18 ἐξείης στιχόωντα pro lemmate AAld | 20 ὁ Αἰγ. ἀνατέλλει (-ῃ Ald) AAld | 21 ἀνατέλλων scripsi: δύνει καὶ AM; εἰς ἐκεῖνο πάλιν τὸ σημεῖον ἀνατέλλει, καὶ εἰς ὅλον ἂν μέρος Ald | 22 ἂν Ald; ἐὰν M, om A | 23 δύεται M | ἀλλ' εἰς τὸ αὐτό om AAld | 24 τὰ αὐτὰ σημεία AAld | τε om AAld | 27 ἀλλὰ om Ald; seclusi | τις post παλ. Ald | 28 μορφῶσα A, -ώσας Ald | τὸ ὄν. A | θέσθαι ἐκάστω A | θείε Ald | 29 supplevi ex Arato | ἀστρων A

ὄνομα εἰπεῖν ἢ μαθεῖν, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν Κηφέα (καὶ) Λέοντα καὶ Τοξότην εἰπὼν καὶ τᾶλλα πάντα διετύπωσε καὶ προσηγορίαν πάσῃ τῇ διατυπώσει δέδωκε, Τοξότην εἰπὼν καὶ Λέοντα καὶ τὰ ἐξῆς. ἐδίδαξε δὲ ἡμᾶς, καὶ πῶς εἰδωλοποιήθησαν καὶ 5 δι' ἣν αἰτίαν.

375. οὐ γὰρ κε δυνήσατο πάντων: πολλοὶ γὰρ ἀστέρες κατὰ πᾶν μέρος τοῦ οὐρανοῦ καὶ πολλῶν ἴσα τὰ μεγέθη εἰσὶ καὶ τὸ φῶς, καὶ αἱ χρόαι ὅμοιαι καὶ πάντες εἰσὶν ἀμφιέλικτοι (378), οἷον συμπεριφερόμενοι τῷ οὐρανῷ, ἀνατέλλοντες τε καὶ δύνοντες. ἐπεὶ οὖν πολλὰ εἰσὶ τὰ ὁμοιούμενα αὐτῶν, οὐκ ἡδύνατο ἰδίως καὶ καθ' ἓνα σκοπεῖν. διὸ καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθρόως ἔδοξεν αὐτῷ συναγαγεῖν πλείους ἀστέρας εὐεπίγνωστον τὸ σχῆμα ἀπεργαζομένους.

379 sqq. τῷ καὶ ὁμηγερέας —: διὰ ταύτην, φησί, τὴν 15 αἰτίαν αὐτῷ τῷ ἐξ ἀρχῆς τὴν διατύπωσιν ποιησαμένῳ ἔδοξεν ὁμηγερέας καὶ ἅμα πλείονας ποιήσασθαι καὶ διατάξαι ἀστέρας, ὅπως ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν ἄλλῳ παρακείμενος ἄλλος ἰδέας καὶ μορφώσεις ἀποτελοῖη. εὐθέως οὖν ἐγένετο τὰ εἰδῶλα τὰ προειρημένα ταῦτα τὰ παρ' ἐκείνου μορφωθέντα ὀνομαστά. 20 καὶ νῦν οὐκέτι ἐν θαύματι ἀνατέλλει ἀστὴρ οὐδὲ ξενίζει τῇ καιρότητι τῆς ὄψεως· πάλαι γὰρ τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἔσχομεν τε καὶ ἔγνωμεν.

381. εἶδεα σημαίνουσιν: τοῖς προειρημένοις εἰδώλοις. ἢ οὐδετέρως εἶπε τὰς ἰδέας αὐτῶν. § τὸ δὲ ἄφαρ ... οὐ 25 γὰρ ἡδύνατο πάντων ἰδῆαι καὶ καθ' ἓνα κεχωρισμένων ὄνομα ἐπιθεῖναι, οὐδὲ μαθεῖν ἕκαστον καὶ γινῶναι οὕτω καθ' ἓνα πολλῶν ὄντων δυνατόν ἦν.

383. ἀλλ' οἷ μὲν καθαροῖς: ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν

1 κηφέας A | suppl Bekker | 1, 2 λέγει καὶ AAld | 2 δὲ post εἰπὼν Ald | 4 δὲ om Ald | εἰδωλοποιήθησαν M | 5 χρεῖαν AAld | 6 ἡλιθα μορφώσας pro lemmate AAld | πάντα M | 7 ἴσα AAld: ἴσαι M | 8 αἱ om M |

πάντα AAld | 9 συμπεριφερόμενα A | 9, 10 ἀνατέλλοντα A | 10 δύον^τ A | ἐστὶ AAld | 11 αὐτῶν AAld: ἐαυτοῖς M | ἐν A | 12 ἀθρόως om AAld |

αστέρας πλείους AAld | 13 ἀπεργαζόμενος M | 14 τῷ A | 15 αὐτοῖς τοῖς — οῖς Ald | ποιησάμενος A | 16 ὁμηγερέας Ald: -ες AM | 19 ἐκείνῳ Ald | 20 καινίζει AAld | 21 αὐτοῦ om A | ἔχομεν Ald | 24 αὐτοῦ A | lacunam signavit Bekker | 25 πάντα A | κεχωρισμένον AMAld: correxi | 25, 6 ὀνομάσαι Ald | 26, 7 πολλῶν om A | οὕτω μεμυγμένων ὄντων δ. ἦν Ald | 28 καθαροῖσι AAld | τὸ AAld | ἐξῆς Ald; ἐπὶ τὰ ἐφεξῆς om Bekker

ἤλθε λοιπὸν εἰς τὸ προκειμενον. ἄλλ' οἱ μὲν προειρημένοι πάντες ἀστέρες εὐσύννοπτοι εἰδώλοις ἡρμοσμένοι ἡμῖν φανεροί εἰσι, τὰ δὲ προκείμενα ἄστρα κατωτέρω κείμενα τοῦ ἐπιδιωκομένου Λαγωῦ (εἵπομεν δέ, πῶς διάκεινται [p. 413, 15 sqq.]) πάντα ἐστὶ σκοτεινὰ καὶ ἀνονόμαστα· οὐ γὰρ μορφωθέντα ὀνομασίας ἔτυχεν, ἀλλ' ἀχλυνώδη ὄντα διὰ τὸ εἶναι νότια καὶ ἀπροσηγόρευτά ἐστιν. δι' ἣν δὲ αἰτίαν μέμνηται μόνων αὐτῶν, προεξεθέμεθα (ad v. 316, cf ad v. 386).

386. νεϊόθι δ' Αἰγοκερῆος: διαλαμβάνει περὶ τοῦ καλουμένου Νοτίου Ἰχθύος καὶ τοῦτον πάλιν ἀπὸ τῶν προεγνωσμένων διδάσκει, ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος ἐν ταῖς τοῦ νότου πρῶταις· σφύδρα γὰρ νοτι(ώτερ)ός ἐστι καὶ τοῦ Αἰγοκέρω ὁ Ἰχθύς. § οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Ἰχθύς ὁ Μέγας καλούμενος, ὃν κάπτειν λέγουσιν ὕδωρ ἀπὸ τῆς τοῦ Ὑδροχόου ἐκχύσεως. τοῦτον δὲ ἐκγόνους καὶ τοὺς δύο Ἰχθύας εἶναι λέγουσιν (cf p. 224b). 15

Cat p. 261 b

387. ἐς Κῆτος τετραμμένος: τὴν γὰρ ὄψιν ἐπὶ τὸ Κῆτος ἀφορῶσαν ἔχει. δύο οὖν δίδωσι τεκμήρια, τῆς καταλήψεως ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρω, τῆς δὲ θέσεως τῆς ποιᾶς ἀπὸ τοῦ Κήτους. § τὸ δὲ αἰωρεῖται ἥτοι ἀπλῶς φέρεται, ἢ τὸ κυριώτερον, ἐπειδήπερ ἐπὶ νότον ἐστὶ καὶ ἄνω αἰωρουμένην καὶ μετεωρίζομένην ἔχει τὴν ὄψιν ὡς ἐπὶ τὸ Κῆτος. 20

388. οἶος ἀπὸ προτέρων: σφύδρα ἀκριβῶς, ἵνα μὴ περὶ Ἰχθύος διαλαβὼν σφύδρα πλανᾷ τὸν ἀκούοντα, ὡς πρὸς τοὺς προειρημένους παρατηρήσας φησὶ τὸ οἶος ἀπὸ προτέρων, τῶν προειρημένων ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. § καλοῦσι δὲ καὶ 25 τὸν Ἰχθὺν Νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ὅτι πρὸς τὸν νότιόν ἐστι κύκλον.

1, 2 πρ. πῶς εἰσιν ἂ. A || 2 εὐσύννόπως Ald | ἡρμοσμένοις A | καὶ ἡ. Ald | φανεροί om M || 3 κατωτέρων κειμένων A || 4 εἵπομεν A | διώκεται A || 5, 6 ὀνομασίαν ἔσχεν A || 9, 10 διαλαμβάνει post Ἰ. AAld | καλουμένον om AAld || 10 τοῦτο AAld || 12 suppl Bekker | καὶ om A | ὁ τοῦ αἰγοκέρωτος AAld || 13 Ἰχθύς M | ὁ Ἰχθύς ἐστὶν AAld || 13, 4 ὅς κ. λέγεται AAld || 14 κάπτειν Bekker, cf Cat p. 261 b 3: κάπτειν AMAld | χύσεως AAld || 15 ἐγγόνους A | Ἰχθύς AAld | λέγεται AAld || 17 ἔχει ἀφορῶσαν AAld | δύο Ald: διὸ AM | τὰ τ. AM || 18 αἰγοκέρωτος AAld | τῆς — κήτους om A Ald || 20 ἐπειδήπερ om AAld || 20, 1 ἐστὶν ἀναμετεωριζομένου (-ην Ald) ἔχων τὴν AAld || 22 οἶος AMAld || 23 διαλαβὼν A, διαλαμβάνων Ald | λίαν A Ald || 24 παρατηρήσας φησὶ scripsi: παρατηρήσει A, παρατηρήσει φ^{αι} M, προστίθῃ Ald | τῶν προτ. δηλαδὴ τῶν προεγνωσμένων Ald || 25 προειργασμένων A | καὶ om AAld

389. ἄλλοι δὲ σποράδην: πάλιν διαλαμβάνει περί τινων ἀστέρων κειμένων ἐν τῷ νοτίῳ μεταξὺ τοῦ τε Ἰχθύος καὶ τοῦ Ὑδροχόου καὶ τοῦ Κήτους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν πάλιν διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν (p. 416, 22). ὑπὲρ τοῦ μὴ τινα ἐν τοῖς νο-
5 τίοις ὄντα καὶ θεασάμενον ζητεῖν, ποῖόν ἐστιν εἰδῶλον ἐκεῖνοι οἱ ἀστέρες, φησὶν, ὅτι ἀνονόμαστοί εἰσιν.

391. μέσσοι νωχελέες: βραδεῖαν ἔχοντες τὴν κατάληψιν· ἀμυδροὶ γὰρ διὰ τὸ εἶναι περιγειότεροι καὶ ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων εὐχερῶς ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἀμυδροῦσθαι.

10 τὸ δὲ ἐγγύθι: ὁ Ὑδροχόος ἔχει ὥσπερ ὕδρεῖον ἀπὸ ἀστέρων, ἀφ' οὗ λοιπὸν ἕξ κάτω ἀστέρες φέρονται ὕδατος χύσιν ἀπομιμούμενοι (393). § ἔνθα δὲ καὶ ἔνθα (393) φησὶ διὰ τὰς καμπὰς τῶν ἐκχεομένων ὑδάτων, 'τῇδε κάκισε'. οὕτως εἰσὶ καὶ οἱ ἀστέρες.

15 394. χαροποὶ καὶ ἀναλδέες εἰλίσσονται: οὗ πν-ροειδεῖς καὶ ἐκλαμπροὶ, ἧ οἱ μὴ μεγάλοι· ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὖξεσθαι.

τὸ δὲ ἐν δέ σφιν (395): ἐν πᾶσι τοῖς τὸ Ὑδωρ ἀποτε-
λοῦσιν ἀστράσι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύο ἀστέρες φανερώτεροι καὶ
20 λαμπρότεροι φέρονται. οὗτοι δέ, φησὶν, οὔτε πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστήκασιν οὔτε ἐπὶ πολὺ ψαύουσιν ἀλλήλων. § τὸ δὲ ἀπήο-
ροι (396) διεστῶτες ἀπ' ἀλλήλων.

399. ὀλίγοι — μὲν ἄλλοι: περὶ τοῦ Νοτίου Στεφάνου διαλαμβάνει καὶ διδάσκει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προεγνωσμένου Τοξότου
25 (306). φησὶ δὲ 'κατὰ τὰ νοτιώτερα ἄλλοι ὀλίγοι ἀστέρες ὑπὸ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας τοῦ Τοξότου ἐν κυκλωτέρῃ σχήματι κατε-
στηρικμένοι εἰσίν'. κατὰ δὲ τὸ λάμπειν ἀμυδροὶ διὰ τὸ καὶ νό-
τιοι (εἶναι).

2 ἀστέρος pro Ἰχθύος Ald | 2, 3 τοῦ ante 'Y. om AAld | 3 αὐτοῦ A | 4—6
τινα πλανῆσαι (-ῆσθαι Ald) ἐν τῷ νότῳ ἰδόντες αὐτὸν (ἰδόντα αὐτοὺς ἐν
τ. ν. Ald) κείμενον. φησὶν οὖν, ὅτι AAld | 7 μέσσοι om AAld | 8 διὰ
om A | περιγειότερους Ald | 8, 9 καὶ ἐκ — ἀμυδροῦσθαι om AAld | 10 ὅτι
post ἐγγύθι Ald | ὕδροχόος M | ὕδρεῖον M | 11 β' Cat p. 236 b 15 cf adn
et rec int | ὑδάτων Ald | 12 δὲ ante φ. iteravit A | 13 τῇ δὲ AM | 13, 4 οὐ-
τω γὰρ καὶ οἱ ἀ. ἐκεῖνοι Ald | 15 χαροποὶ om M | εἰλίσσονται om A
Ald | 17 αὖξάνεσθαι AAld | 18 ἐν δὲ σφισιν A | ἐν σφίσι Ald | 19
φαεινότεροι AAld | 20 οὗτοι δὲ φησιν om AAld | πολὺ om A | 21 διεστη-
κότες — ψαύοντες Ald | 21, 2 ἀπήωροι M | 21—27 τὸ — νότιοι om A
Ald | 28 supplevi

397—9. εἰς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι—: ὁ μὲν εἰς καὶ πάντῃ ἐστὶ φαιδρὸς ὑπὸ τοὺς τοῦ Ὑδροχόου πόδας, ὁ δὲ ἕτερος τοῦ κυανέου Κήτους ὑπὸ τὴν οὐράν. καὶ εἰσι μὲν ἐγγὺς ἀλλ' οὐκ ἐπιψαύουσιν ἀλλήλων.

Cat? cf Hyg II
6 p. 42, 21—23

400. νεϊόθι Τοξευτήρος: εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ὁμοίως 5 ἀφανέστεροι ἐν κύκλου περιγραφῇ, οὓς τῶν νεωτέρων τινὲς Οὐρανίσκον καλοῦσιν, οἱ δὲ Νότιον Στέφανον. εἶναι δὲ αὐτοὺς οἱ μὲν Προμηθέως (στέφανον), οἱ δὲ Ἰξίονος τροχόν. κεῖνται δὲ ὑπὸ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τοῦ Τοξότου. ἀστέρων δὲ ἐστὶ ιθ'. § τὸ δὲ δεινωτοί περιφερεῖς καὶ εἰς κύκλον περιηγμένοι, οὓς Νότιον 10 Στέφανον οἱ νεώτεροι λέγουσιν. § ἡ παρὰ τὸν δίνον, τὴν ἐν κύκλῳ φορὰν.

402. αὐτὰρ ὑπ' αἰθρομένῳ κέντρῳ: λαμπρῶι· λαμπρότεροι γάρ εἰσιν οἱ ἐπὶ τοῦ κέντρου ἐπικείμενοι ἀστέρες. 'μέγα' δὲ 'τέρας' τὸν Σκορπίον φησὶ διὰ τὰ προειρημένα (84), 15 ὅτι δύο ζωιδίων ἐπέχει τάξιν· ἐξήκοντα γὰρ μοιρῶν ἐστὶ τὸ ζωίδιον. § 'αἰθρόμενον' δὲ αὐτὸ φησὶ τὸ κέντρον ὡς πρὸς τὰ τοῦ σκορπίου δῆγματα· ἐνιοὶ γὰρ σφόδρα διάπυρον ἔχουσι τοῦ κέντρου τὸ τύμμα. ὁ δὲ νοῦς· κάτω δὲ τοῦ διαπύρου κέντρου τοῦ Σκορπίου πλησίον αὐτοῦ τοῦ νότου Θυτήριον ἀπαιωρεῖται 20 καὶ ἥρπεται καὶ φέρεται. § τὸ δὲ ἄγχι νότοιον (403) σχεδόν· νοτιώτερον γὰρ ἐστὶ πάντων τῶν ζωιδίων τὸ Θυτήριον καὶ τοῦ νοτίου πόλου ἐπιψαῦον.

403. Θυτήριον αἰωρεῖται: Θυτήριόν ἐστι λιβανώτιδι ὅμοιον, ὡς φασὶ τοὺς θεοὺς χρῆσασθαι, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας 25 κατηγωνίσαντο.

Cat p. 268 b sq.

ἄλλως. Ἐρατοσθένης φησὶ (fr 49 B.) τὸ Θυτήριον τοῦτο εἶναι, ἐφ' ὧι τὸ πρῶτον οἱ θεοὶ συνωμοσίαν ἔθεντο, ὅτε ἐπὶ

1 ὑπ' ἀμφ. om Ald || 2 σφοδρὸς AM | τοῖς Ald | ποσὶν Ald | τοῦ τροχοῦ π. A || 3 κυανέους M || 3, 4 καὶ — ἀλλήλων om AAld || 4 praecedit schol p. 417, 23 sqq. in A || 6 γραφῇ M || 8 προμηθέα Ald | Ἰξίονος Ald || 9 δέκα θ' A | καὶ εἰσὶν ἄ. ιθ' Ald || 10 δεινωτοί Ald | περιηγμένοι εἰς κ. (omisso περιφερεῖς καὶ) AAld || 10, 1 οὓς—ἡ om Ald || 11 τὸ Ald || 11, 2 ἐγκύλιον A, ἐγκύλιον Ald || 13 αὐτὰρ om AAld || 14 ὑποκείμενοι AAld || 16 ζωιδίων AM | ξ' AAld || 17 αὐτοῦ Ald || 18 τὰ post σκορπίου Ald, om A || 18, 9 τὸ κέντρον M || 19 τύμμα A || 20 πλησίον αὐτοῦ τ. ν. om Ald | νοτίου A | αἰωρεῖται AAld || 21 ὅ ἐστιν ἥρπεται φέρεται AAld | ἀντὶ τοῦ σχεδόν τοῦ νότου Ald || 24 lemma om Ald | τὸ δὲ Θ. Ald || 24, 5 ὁμ. ἐστὶν Ald || 25 ὁ A | φησὶ M | ὅτι A || 27 lemma om Ald | δὲ post Ἐρ. Ald | τοῦτο τὸ Θ. AAld || 28 ἐν Cat | ἐποίησαντο AAld

τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν ὁ Ζεὺς, Κυκλώπων κατασκευασάντων
 ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ
 δύναμιν. ἐπιτιγόντες δὲ τῇι πράξει ἔθνηκαν καὶ εἰς οὐρανοῦς
 τὸ αὐτὸ κατασκεύασμα. ὁ καὶ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσιν. <καὶ
 5 ἔχουσιν> οἱ κοινωνεῖν [βουλόμενοι ἤ] αὐτοῖς αἰρούμενοι ὡς ἐπιδύσειν
 <καὶ> ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τῷ ὁμνύειν βουλόμενοι ὡς δικαιοσύνην
 πίστιν τηρεῖν καὶ τῇι χειρὶ ἐφάπτονται δεικνύντες μαρτύριον εὐ-
 γνωμοσύνης τοῦτο. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντιες τοῦτο ποιοῦσιν.

Θυτήριον: τὸ Θυτήριον ἄλλοι τοῦ Κενταύρου εἶναι φα- Cat? cf Hyg II
 10 σιν, ὃν φησιν Ὅμηρος 'δικαιοτάτον Κενταύρων' (II XI 832). 88 p. 75, 22

404. τοῦ δ' ἦτοι ὀλίγον: ἀντὶ τοῦ 'τοῦτο δὲ ἐπ' ὀλίγον
 χρόνον ὑπὲρ γῆς φερόμενον θεάσῃ'.

405. ἀντιπέρην γὰρ ἀείρεται: εἰς τὸ ἐναντίον. καὶ
 πῶς ἐς τὸ ἐναντίον τὰς περιφερείας ἔχει, ἐπάγει καὶ διδάσκει.

15 406, 7. κέλευθοι Ἀρκτούρωι: καὶ τῷ μὲν Ἀρκτούρωι
 σφόδρα μετέωροι καὶ μεγάλαί εἰσιν αἱ περιφοραί, ἅτε δὴ καὶ
 βορεῖω ὄντι, τὸ δὲ Θυτήριον ταχέως ὑπὸ τὸν ἐσπέρειον ὤκα-
 νὸν δύεται. περιέλαβε δὲ τὸν Ἀρκτούρον, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς
 ἐπιπαύει τοῦ βορείου κύκλου [καὶ πόλου], καὶ τὸ Θυτήριον δέ, <ὅτι>
 20 τοῦ ἀνταρκτικοῦ. καὶ ἔστιν οὕτως· ἀνατέλλει μετὰ Λέοντα ὁ
 Ἀρκτούρος. ἰδοὺ δύο ὥραι. εἴτα Παρθένος. ἰδοὺ δ'. εἴτα Ζυ-
 γόν. ἰδοὺ ὥραι 5'. εἴτα Σκορπιός. ὥραι ἡ'. καὶ τότε μετὰ
 ὥραν ἡ' τὸ Θυτήριον ἀνατέλλει. εἴτα ὁ Τοξότης. ὥραι ἡ', τοῦ
 25 Θυτηρίου ὥραι δ'. εἴτα Αἰγόκερως. ὥραι ιβ', τοῦ Θυτηρίου
 ὥραι 5'. Ὑδροχόος. ὥραι ιδ', τοῦ δὲ Θυτηρίου ὥραι ἡ'. εἴτα

4 καὶ ante δ' Ald, om AM || 5 αὐτοῖς scripsi: αὐτοὺς AAld, αὐτοῖς M;
 κριτὰς coni Bekker | ὡς om Ald | πεποιθῆσιν A, om Ald || 6 ἐν om AAld |
 τῷ scripsi: τοῖς AMald | ὁ. (δίδεται add Ald) βουλομένοις AMald | δι-
 καιωτάτην A || 7 τηρεῖν καὶ A: τηροῦσι καὶ M, τηρῶσι καὶ Ald || 7, 8 εὖν.
 μαρτ. τὸ πῦρ ὁμ. Ald || 9, 10 om AAld || 11 ὀλίγον om M || 11, 2 α'. τοῦ ἐπ'
 ὀλίγον χρ. τοῦτο Ald || 12 ἐπὶ γῆς AAld || 13 ἀείρεται om M | τὸ δὲ
 ἀντ. ἀείρ. ἤγουν Ald || 14 πῶς AM | πῶς δὲ τὸ ἐν. Ald | περιφορὰς A |
 ἔχει ἐπέχει A | ἐπάγει καὶ om Ald || 15 sqq. scholia deinceps hoc ordine
 scripta in M, ad v. 404. 405. 403. 410 (p. 420, 19). 411 (marg int). 403. 410
 (p. 420, 15 [marg ext]) || 15 κέλευθοι om M | καὶ om Ald || 18 ἔλαβε Ald ||
 19 seclusi | κύκλου καὶ om M | ἡ πόλου Ald || 19, 20 ὥσπερ καὶ τὸ Θ. τοῦ
 Ald | Θ. τε τοῦ A || 20 οὗτος Ald | λέοντος AAld || 21, 22 ζυγὸς AAld || 22
 post Σκ. Ald ἰδοὺ || 23 ὀγδόην Ald | ὁ om AAld | ι' (pro ἡ') Ald || 24, 5 τοῦ
 Θ. ὥραι 5' om Ald | δ' — Θ. ὥραι om A || 24 εἴτα εἰ ὥραι om Ald || 25 ὁ
 ante Ὑδρ. A | ὥραι post Ὑ. om Ald | τὸ δὲ θυτήριον A | τοῦ — ἡ' om Ald

Ἰχθύες. ὥραι ις', καὶ τοῦ Θυτήριον ὥραι ι'. καὶ ὅμως ι' ὥρας ποιήσαν δύεται τὸ Θυτήριον, ὃ δὲ Τοξότης ις' πάλιν ὑπέργειός ἐστιν. οὕτως εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ Ἀρκτούρου πορεύεται. καὶ τὸ μὲν θάττον δύνει, ὃ δὲ μελίζοντας ἔχει τὰς περιφοράς.

407. ἐσπερίην δὲ ἄλλα: τὴν δύσιν λέγει.

5

408. ἀρχαίη νύξ: ἀρχαιοτέρα γὰρ καὶ πρεσβύτερα τῶν θεῶν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ (Theog 123) 'ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο'. φασὶ δέ τινες, ὅτι μυθικῶς τι ἐπιψαύων καὶ φυσικῶς ἄπτεται, ὅτι ἡ νύξ ὁδουρόμενη τὴν τῶν ἀνθρώπων τάλαιπωρίαν τοῦ θαλαττίου χειμῶνος καὶ τῆς ζάλης 10 σημείον ἔθηκεν ἐκεῖνο τὸ Θυτήριον, ὅτε ὁ ἥλιος (ἐν) Αἰγοκέρωτι τῷ Τυβί μηνί, ὃς ἐστὶ κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουάριος, ὅτε καὶ ἐν χειμῶνι πνέῃ ὁ νότος (p. 397, 21). § ἡ ἀρχαίη νύξ ἡ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς τοῦ κόσμου διατυπώσεως (cf l. 7).

410, 1. κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνῃ νῆες ἀπὸ φρενός: 15 αἱ νῆες γὰρ ἀποφθειρόμεναι —. § ἐκείνῃ ἤγουν τῇ νυκτί. § οὐκ ἀρέσκονται αὐτῇ. ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ἀλλ' ἄχθεται ἐφ' οἷς κινδυνεύουσι κατὰ τὸ πέλαγος οἱ ἄνθρωποι.

σκεδαννόμεναι σκορπιζόμεναι τῇ νυκτί.

ἀπὸ φρενός: οὐκ ἀρέσκουσιν αὐτῇ, ἀποθύμιαί εἰσιν.

20

411. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει: τὸ βιωφελές φησιν, ὃ προείπομεν (cf p. 397, 16), καὶ φυσικώτατα ἄπτεται. ἡ δὲ νύξ, φησί, πανταχόθεν πολλὰ τεκμήρια ἐπιδείκνυται ἐποικτείρουσα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς περικλυζομένους καὶ κινδυνεύοντας· δι' ὧν γὰρ ἐπιδείκνυσι, προεπισκέπτεσθαι τὰ μέλλοντα ποιεῖ. § τὸ δὲ 25 παλιρροθίους (412) τοὺς περικλυζομένους ἀνθρώπους τοῖς κύμασιν· ῥόθια γὰρ τὰ κύματα. κυρίως δὲ αἱ τοῦ κλυδῶνος

1 ἡ (pro i priore) Ald quae pergit ὁκτὼ οὖν ὥρας π. || 2 ὃ δὲ ἀρκτούρος Ald || 2, 3 ις' ὑπέργειός μὲν γὰρ οὗτος, ὑπόγειον δὲ ἐκεῖνο καὶ ἐναντίον τοῦτον πορ. διὸ καὶ τὸ Ald || 5 ἐσπερίαν Ald | ἄλλα δὲ AAld || 6 γὰρ ἐστὶ Ald | καὶ πρ. om AAld || 7 δ' om M || 8 ἐγένετο A || 9 ὅτ' A, ὅτε Ald | ἡ om A || 10, 1 καὶ τοῦ πάθους σ. AAld || 11 ἥλ. ἐστὶν ἐν Αἰγ. Ald || 12 Ἰανουάριος AM || 13 ὁ νότος ante ἐν χ. Ald || 13, 4 ἡ — διατυπώσεως om AAld || 15 κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνῃ om AAld | νῆες ἀπὸ φρενός om M || 16 ναὺς M | γαρ om M || 17 ἀπὸ τοῦ ἐν. om Ald || 18 οἱ ἄ. ante κατὰ AAld || 20 lemma om A || 21 scholia coniunxit A | πιφάσκει AAld || 21—23 ἤγουν τὸ β. ὡς γὰρ

πρ. καὶ φυσικῶς ἄ., ὅτι ἡ ν. πολλὰ τ. Ald || 22 φυσικό^τ A, φυσικώτερος M, φυσικῶς Ald || 23 ἐπιδείκνυσιν οὐκτείρουσα AAld || 25 προνοῖ (Ald) πιδείκνυσιν προσέψασθαι AAld || 26 τε τοὺς A, τοὺς om Ald || 26, 7 τοῖς κύμασιν om AAld || 27 τὰ ῥεύματα AAld

δρμαί. ὅταν οὖν συννεφῆς ὁ ἀήρ ᾗ, φανῇ δὲ τὸ Θυτήριον
καθαρόν καὶ ἀνέφελον, τὰ δὲ ἄνω πρὸς βορέαν αὐτοῦ πυκνο-
νεφῇ [καὶ] κατέχηται, οἷα πολλάκις γίνεται, μάνθανε παρ'
αὐτὰ χειμῶνα ἐσόμενον. § ἔνιοι δὲ τὸ εἰλυμένον (413) εἰλυ-
5 μένω(ι) γράφουσι καὶ συνάπτουσιν αὐτὸ τῷ πελάγει, ἢ ᾗ
οὕτως ὅπως μὴ ἐγκεκλεισμένος ᾗς τῷ πελάγει. σημεῖον δὲ
φησιν αὐτὸ εἶναι τοῦ νότου πνέοντος.

413. τῷ μὴ μοι — εἰλυμένω(ι) ᾗ, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ὅν
ἐστίν. διὸ σημεῖον ἔχει ὁ στίχος (cf Proleg editionis p. XII).
10 § ὁ νοῦς· μὴ δὴ, φησίν, ἐν πελάγει μέσῳ ὧν τῶν πλησίον τοῦ
Θυτηρίου καὶ ἀνωτέρω ἄλλων ἀστέρων ὑπὸ νεφελῶν κεκαλυμ-
μένων εἴχου αὐτὸ ἐν μέσῳ οὐρανοῦ ἀνέφελον καὶ εὐσύνοπτον
ἰδεῖν· τότε γὰρ σφοδρὸς χειμῶν ἐσται· ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸ τὸ Θυ-
τήριον σφοδρὰ πλησιάζει αὐτῷ τῷ νότῳ, διὰ τοῦτο ὁ νότος
15 κάτωθεν αὐτοῦ πνέων τὰ ἐπιόντα εἰς αὐτὸν νέφη προανα-
στέλλει καὶ ἐπιπρῶθεν ἀνωτέρω ἐπωθεῖται τὰ νέφη, αὐτὸ δὲ
ἀνέφελον καὶ εὐσύνοπτον μένει. μὴ οὖν, φησίν, ἐν μέσῳ πε-
λάγει ὧν εἴχου ἰδεῖν τὰ μὲν ἀνωτέρω αὐτοῦ ἄστρα κεκαλυμμένα
νέφεσιν, αὐτὸ δὲ ἀνέφελον· τότε γὰρ χειμῶν καὶ ὀνότιό τε
20 δεινὸς ἀήτης, ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
(fortasse 'Epimenides', cf Cat p. 237 b 263 b). τὸ δὲ Θυτήριον
τρισὶ μέρεσιν ὑπέργειον, πέντε δὲ ὑπόγειον· κατηστέρισται γὰρ
ὁ Ἀρκτοφύλαξ ἐν τῷ βορείῳ, τὸ δὲ Θυτήριον ἐν τῷ νοτίῳ.

εἰλυμένον ἄλλων· τουτέστιν ἔκ νεφελῶν ἄλλων εἰλυ-
25 μένον τὸ Θυτήριον'.

415, 6. ὕψι — μαῖλλον κυμαίνοντι· καὶ μαῖλλον τὰ ἐν

1 συννεφῆς ἐστίν ὁ ἀήρ A | 2, 3 ἄνω νέφη κατέχε(η Ald)ται (mediis omissis) AAld | 3 seclusi | γίνεται AAld: -ονται M | 3, 4 μ. ὅτι χειμῶν ἐρχεται παρ' αὐτόν (παρὰντίκα Ald) AAld | 4 εὐλυμένον A, κεκλυμένον Ald | 5 αὐτὸ ante τῷ om AAld | 5, 6 ἢ — πελάγει om AAld | 7 αὐτοῦς (sic) A | εἶναι om Ald | τοῦ om AAld | νότιο A | πνέοντος Ald | 8, 9 schol om Ald | 8 τῷ A | εἰλυμένον ἄλλων εἰλυμένον ᾗν A | ὁ pro ὅν A | 10 ὁ νοῦς δὲ Ald, om M | μὴ μοι ἐν τῷ π. A | μηδεὶς φ. A | μέσῳ om AAld | 11 ἀνωτέρων M | νεφέλη Ald | 11, 2 κεκαλυμ(μυ M)ένον A, -ων M | 12 τοῦ οὐρ. Ald | 14, 5 ὁ νότος κάτωθεν πνέων (omisso αὐτοῦ) post νέφη Ald | δ. τ. ὅταν τὰ ἐπιόντα M | 15—17 post πνέων Ald ἀποπέμψῃ ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτά, αὐτὸς δὲ μένῃ ἀνέφελος, κακείνο ἀνέφελον μένει | 15, 6 προαναστέλλει — νέφη om A | 17 καὶ εὐσύνοπτον om AAld | 18 κεκαλυμμένα A | 19, 20 νότος ὅτε (ὁ Ald) δεινὸς AAld | 20 ὅστις ὄρ. Ald | ὁμαρτή A | ὁμαρτεῖ δ' αὐτὸς διὸς ὄμβρος Ald | 21—p. 422, 2 (τὸ — νέφει) om AAld | 24, 5 schol om M | 25 δὲ post εἰλ. Ald

ὄψει αὐτοῦ ἀνωτέρω πεπιεσμένα καὶ ἐσκαπασμένα μέλανι καὶ δεικνῶι νέφει· φιλεῖ γὰρ προαναστέλλειν ὁ πνεῖν μέλλων ἄνεμος τὰ ὑπερκείμενα νέφη καὶ πυκνοῦν.

418. ἐπὶ σῆμα τιτύσκει· τουτέστι 'σημεῖον αὐτὸ ποιεῖ ἐπὶ νότον'.

5

ἄλλως. ἐπὶ τῷι σημείῳ τοῦ Θυτηρίου φοβοῦ πνέοντα νότον, ἕως ἂν ἐπιστρέψαντος αὐτοῦ βορέου αἰσθήσῃ καὶ γνώσῃ.

420. οἷ δ' εἰ μὲν κε πίθωνται· οἱ δὲ ναῦται, ἐὰν μὲν πιστεύσωσι τῇ νυκτὶ καθήκοντα καὶ ὠφέλιμα δηλοῦσῃ, καὶ εὐθέως τεκμήριον ἰδόντες, ὅτι ταραχὸς ἔστ(α)ι τῶν ὑδάτων, κοῦφα πάντα τὰ ἐν τῇ νηϊ ποιήσονται καὶ ἄρτια (τὰ) πρὸς σωτηρίαν 10 τείνοντα. λέγει δὲ κοῦφα (421) πρὸς τὸ ὑποχαλάσαι τοῖς τοῦ ἁρμένου ποσὶ καὶ μὴ φιλονεικεῖν ἐναντίοις πνεύμασιν. ἔσθῃ δ' αὖθις, ἣν χαλαῖ πόδα' Εὐριπίδης (Orest 707). τὸ δὲ ἐξῆς· ὁ πόνος καὶ τὸ κακὸν ἐλαφρότερον καὶ εὐχερέστερον ἔσται. 15

424. αὖτως ἀπρόφατος· ἀπροσδόκητος. καὶ διαταράξει τὰ ἄρμενα μὴ χαλασθέντα, ἀλλ' ἐναντιούμενα τῷ κακῷ. τότε οἱ μὲν πλέοντες ἔσθ' ὅτε καὶ ὑποβρύχιοι καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ ὕδωρ πλέουσιν οὐκ ἐπὶ νηὸς ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑδάτων φερόμενοι, ἔσθ' ὅτε καί, ἐὰν ἐπιτύχωσι τοῦ Διὸς παριόντος, (σώι- 20 ζονται). τοῦτο δὲ ὡς ἐν θαύματι, ὅτι 'εἰ μὴ ἄρα αὐτὸς ὁ Ζεὺς παριὼν τύχῃ καὶ εὐχομένοις ἐπέλθῃ καὶ τοῦ βορέου ἡ δύναμις ἐναντίον τῷ νότῳ πνεύσασα διασκορπίσῃ τὰ νέφη καὶ αἰθρὰν ποιήσῃ' (πνεύσας γὰρ ὁ βορέας αἰεὶ σκεδαννύει τὰ νέφη. Όμηρος (II XV 171. XIX 358) 'αἰθρηγενέος βορέας'), 'οἱ τότε πολλὰ 25

1—3 κυμαίνονται φιλεῖ πρ. κτλ. omnibus anterioribus omissis AAld || 2 προπέμπειν Ald | μέλλων πνεῖν AAld | 3 καὶ πνεῖν post ν. A, om Ald | 4 πολλὰ γὰρ pro lemmate A, πολλάκι γὰρ Ald | 6 ἄλλως om AAld | δὲ post ἐπὶ A | φοβοῦ τοίνυν ἐπὶ τ. σ. Ald || 7 ἐ. τοῦ β. AAld | καὶ γνώσῃ om AAld | 8 κεν Ald | πείθονται AMald || 9 δηλώσῃ A || 10 εἰδότες A Ald | ταραχὴ AAld | ἔσται Ald || 11 τὰ π. Ald | τάντῃ AAld | ποιήσονται A Ald | καὶ ἄρτια om AAld || 12 τείνουσι Ald | ἐγχαλάσαι AAld || 13 καὶ om A | φ. τε A | ἐναντίον τοῖς πν. AAld | καὶ (om A) ὁ πόνος ἐλαφρότερος ἔσται post πν. AAld || 13, 4 ἔσθῃ — Εὐρ. om AAld | ἔστι δὲ M || 16 omisso lemmate εἰ δὲ μὴ ἀπρόσφατος, ἦγον ἀπροσδόκητος, ἐμποιεῖται καὶ δ. Ald || 17 κακῷ M || 18 δὲ οἱ πλ. Ald | ἔστιν ὅτε ὕ. AAld || 20 δὲ pro καὶ Ald || 20, 1 ῥύονται Ald, om AM || 21 φησὶν post θ. Ald | ὁ Ζ. αὐτὸς A || 22 ἐπέλθῃ MAld | εὐχόμενος ἀπέλθῃ A || 23 ἐναντίον Ald: -τω AM | τῇ τοῦ νότου AAld | πνεύσοι καὶ διασκορπίσοι A, -η καὶ -η Ald | αἰθρίαν Ald

παθόντες πάλιν ὁρῶσιν ἀλλήλους ἐν τῇ νηϊ' (426—9). οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἴσασιν, ὅπου εἰσίν.

431—5. εἰ δέ κεν ἐσπερίης —: ἐὰν δὲ μεσουρανήσῃ ο τοῦ Κενταύρου ὤμος, ὀλίγη δὲ περὶ αὐτὸν ἀχλὺς ἦι, ἕτοι τὸν
5 ὤμον ἢ τὸν Κένταυρον, τὰ δὲ ἐπὶ τῷ Θυτηρίῳ σημεῖα ὅμοια ἦι, οὐ χρή σε νότον φαντάζεσθαι, ἀλλ' εὖρον. τῷ δὲ προτέ-
ρης (432) συνυπακουστέον 'θαλάσσης'. τὸν γὰρ ὀρίζοντα καὶ ὠκεανὸν καὶ θάλασσαν καλεῖ. ἀχλὺν δὲ τὴν ἐκ τῶν νεφῶν ἀορα-
σίαν. § ὁ δὲ νοῦς· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ νοτίου Κενταύρου ὤμος
10 τοσοῦτον ἀπέχῃ τῆς ἀνατολῆς ὅσον καὶ τῆς δύσεως (ἀντὶ τοῦ 'ὅτε μεσαίτατός ἐστι καὶ μεσημβρινός') καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Κέν-
ταυρον κατὰ πᾶν τὸ ἄλλο σῶμα περιβάλλῃ ἐκ νεφῶν ὀλίγη ἀορασία, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῷ Θυτηρίῳ τὰ προειρημένα
σημεῖα ἀποτελεῖ ἢ νύξ, οὐκέτι (φησὶν) ὀφείλεις νότον προσ-
15 δοκᾶν, ἀλλὰ τὸν εὖρον ἐπιτηρεῖν, ὃς ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατο-
λῆς πνεῖ.

433. ἀτὰρ μετόπισθεν: μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς διασαφη-
θῆναι τὸν Κένταυρον ἐπὶ τῷ λάμποντι Θυτηρίῳ· εἵπομεν γάρ,
ὅτι, ἐὰν ἦι αὐτὸ μόνον ἀνέφελον, τὰ δὲ ὑπεράνω αὐτοῦ νεφε-
20 λώδη, ταῦτά φησι τὰ ზοικότα σήματα. § τὸ δὲ εὖροιο (435)
ἐλληνισμός, ἀντὶ τοῦ 'εὖρον ἄνεμον'. λοιπὸν 'ὡς πνευσόμενον'
περισκοπεῖν.

436. δῆεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο: ὁ Κένταυρος δυσὶν ὑπο-
κέλιται ζωιδίοις· τὰ μὲν γὰρ ἀνδρὶ εἴκελα αὐτοῦ ὑπὸ τῷ Σκορ-
25 πίῳ κεῖται πρὸς ἀνατολὰς, τὰ δὲ ἵππῳ παραπλήσια ὑπὸ ταῖς
Χηλαῖς πρὸς δύσιν. αὐτὸν μὲν οὖν Ἑρμιππος Χείρωνά φησιν
(fr 82 M.) εἶναι, τὸ δὲ Θηρίον σύμβολον θήρας, τὸ δὲ Θυτηρίον
τοῦ Πηλέως γάμου σημεῖον.

1 οὐ AAlld: οὔτε M | 1, 2 ἴσασιν ἀπὸ A, ἴσ. ὑπὸ Ald | 3 ἂν δὲ μεσουρα-
νήσῃ Ald | 4, 6 εἴη Ald | 6 τῷ Ald: τὸ AM | 7 συνυπακουστέον Ald | ὀρί-
ζοντα M | 8, 9 ἀχλὺν — ἀορασίαν om AAlld | 9 ὁ post K. AAlld | 10 ἀπέχει
A | 11 καὶ μεσ. om AAlld | 12 τὸ Ald: om AM | περιβάλλει M | νεφελῶν A
Ald | 13 δὲ post ταῦτα AAlld | 14 ἀποτελοῖη AMAlld | οὐκ ἔτι M | ὀφείλεις
om AAlld | 15 ἀλλ' αὐτὸν AAlld | 17 ἀτὰρ A | 17, 8 διασαφῆ (-εἰ Ald) εἶναι
AAlld | 18 δὲ pro γὰρ Ald | 19 ὅτι ἂν εἴη AAlld | ὑπεράνω δὲ Ald | 19, 20 ν.
ἔφεται τὰ ε. σημεῖα Ald | 20—22 (τὸ — περισκοπεῖν) om AAlld | 23 δελίης
(δῆεις Ald) δ' ἄστρον pro lemmate AAlld | 23, 4 ζωόεις ὑποκ. AAlld |
24 εἴκελα AAlld | 25 πρὸς ἀνατολὰς om A | 26 πρὸς δύσιν om A | 26—28 cf
Robert p. 222 sqq.

δύω ὑποκείμενον ἄστροις· ὁ γὰρ Κένταυρος δύο ἐπί-
 Cat p. 264 b sq. κείται ζωιδίοις, Σκορπίω καὶ Χηλαῖς. § οὗτος δὲ ὁ Χείρων,
 ὁ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατοικήσας, δικαιοσύνην πάντας ἀνθρώπους
 ὑπερβάλλον καὶ παιδεύσας Ἀσκληπιόν, τὸν υἱὸν Ἀπόλλωνος,
 καὶ Ἀχιλλέα (τὸν) Πηλέως τὴν ἰατρικὴν καὶ Ἰάσονα πρὸς τιμὴν 5
 κατηστερίσθη. § τὸ δὲ ἐσφῆκωται (441) δυσάποσπαστως ἀσφα-
 λῶς ἐστήρικται, ἐνῆρυσται.

440. ἐν δέ οἱ ἀπρίξ· ἐνταῦθα συνείληφε σῶμά τι ἀδιάρ-
 θρωτον, ὃ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Θηρίον προσσηγορεύθη.

441. ἐληλάμενον· ἐνηρημένον ἐνηρμοσμένον τε. § τῷ δὲ 10
 λέγειν ἄλλο — Θηρίον (442) οὐ πρὸς αὐτὸν τὸν Κένταυρον
 ἀντιδιέστειλεν (ἄτοπον γὰρ Θηρίον λέγειν τὸν Χείρωνα, τὸν πάν-
 των Κενταύρων δικαιότερον καὶ λογιώτερον), ἀλλὰ πρὸς ἀντι-
 διαστολὴν τοῦ Σκορπίου, ὃς ὑπέρκειται τοῦ Κενταύρου, τὸ ἄλλο
 εἶπε Θηρίον· ἄμεινον γὰρ οὕτως ἀκοῦσαι. 15

443. ἄλλο περαιόθεν· νῦν περαιὴν τὴν ἀνατολὴν λέγει.
 "Ομηρος (Od XXIII 243) 'νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σκέθεν'.
 λέγεται δὲ περαία καὶ ἡ δύσις· πέρα γὰρ ἐστὶ τῆς γῆς. § τὸ
 δὲ ἔλκεται σφόδρα κυριολεκτήσας εἶπεν· λίαν γὰρ καὶ πάνν
 ἐπὶ μῆχιστον ἐκτέταται ἡ Ὑδρα, ὥς τριῶν ζωιδίων μοίρας 20
 ἐπέχειν, τοῦ τε Καρκίνου καὶ τοῦ Λέοντος καὶ τῆς Παρθένου.
 § τοῦτο δὲ τὸ ζωίδιον οἱ Ἕλληνες Ὑδραν ἐκάλεσαν τὸ ζωῖον, ὃ
 κατηγωνίσαστο ὁ Ἡρακλῆς. οἱ μέντοι Αἰγύπτιοι Νεῖλον εἶναι
 τοῦτο τὸ ἄστρον λέγουσι καὶ λόγους σφόδρα πιθανοὺς παρέχον-
 ται· ἡ γὰρ κεφαλὴ τοῦ ζωιδίου ἐστὶ περὶ τὴν ιε' μοῖραν τοῦ 25

1 ἄστροις om M || 1, 2 δύο — οὗτος om Ald || 2 οὗτος Cat: αὐτὸ
 Α, αὐτός Α, ὁ Ald || 3 ὁ om Ald | post δικ. Ald συνέζη καὶ παιδ. || 3, 4 ἀν-
 θρώπους ὑπερβάλλον om Α || 4 κ. παιδεύσας καὶ Α || 5 καὶ alt om Α | ἰά-
 σονι M || 6 καὶ ἀσφ. Ald || 7 ἐστήρικται ἐνῆρυσται Α: ἐστήρ. ἐνήρυσται
 Ald, ἐνήρυσται M || 8 ἀντία δει(δε Ald)νωτοῖο AAld | συνέλαβε Ald ||
 10 ἄλλο μὲν ἐσφ. τὸ λέγειν AAld | ἐληλάμενον ἐνηρτ. ἐνηρμ. τε om
 AAld | τῷ scripsi: τὸ AMald || 11 καὶ pro οὐ Α || 12 λέγει AAld || 13 κέντα-
 υρον Α | λογικώτερον M, λογ. καὶ δικ. Α, λογιώτατον καὶ δικαιοτάτον Ald ||
 15 Θηρίον εἶπεν Ald || 16 ἄλλο et νῦν om AAld | λέγει τ. ἀν. καὶ AAld ||
 17 ἐν om AAld | περαιή Ald | δολιχὴ Ald, om Α | σκέθεν om Ald || 18 πέ-
 ρατα M | εἰσι M | τῆς γῆς ante ἐστὶ AAld || 20 ζωιδίων AM || 21 τοῦ II. Α ||
 22 γὰρ pro δὲ AAld | τὸ ζωῖον prius Ald | οἱ om M | τὸ ζωῖον om Ald |
 ζωῖον AM || 22, 3 ὅπερ Ἡρ. κατηγ. AAld || 24 τοῦτο post ἄστρον AAld, quae
 deinde Ὑδρην μιν καλέουσι λ. | σφόδρα om AAld | π. προσφέρουσι Α, π.
 προσφέρουσι Ald || 25 ζωιδίου Ald | τὴν ἱερὴν μ. Ald

Καρκίνου περὶ τὸν Ἐπιφί μῆνα, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ἰούλιος, ὅτε καὶ τὰς ἀρχὰς . . . τὸ μέσον αὐτοῦ ποιεῖται τοῦ σώματος τὸν Λέοντα τῷ Μεσορῇ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Αὐγουστος, ὅτε τὸ μεσαίτατόν ἐστι τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. τὰ δὲ τελευ-
 5 ταία αὐτοῦ περὶ τὴν Παρθένον· τοῦ γὰρ Θωῶ, ὅς ἐστι Σεπτέμ-
 βριος, τὰ τελευταῖα εἰσι τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. ἡ δὲ οὐρὰ αὐτῆς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὀφείλει εἶναι τοῦ Κενταύρου, ἵνα καὶ ὑπὸ τὰς Χηλὰς ἢ τὸ τέλος αὐτῆς (τῷ γὰρ Φαωφί παύεται ὁ Νείλος, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Ὀκτώβριος), ἄλλως τε καὶ ὁ
 10 Κόραξ ἐπὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ τοῦμφανὲς ἡμῖν παρίστησιν· καὶ γὰρ τῆς χοιᾶς αὐτοῦ, τοῦ Κόρακος δηλονότι, μελανούσης νοοῦμεν, ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ Νείλος. καὶ ὁ Κρατῆρ δὲ οἰκτεῖον πηγῇ ἢ ποταμῷ, ἄλλον (δὲ) ζῶιον ἄλλοιον. § τὸ δὲ περαιοῖσθαι ἦτοι ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ἢ ἐκ τῶν πέραν
 15 καὶ πόρρω τοῦ Κενταύρου.

449. εἶδωλον Κόρακος: τινὲς φασὶ τὸν Κόρακα θερὰ- Cat p. 267 b sqq.
 ποντα Ἀπόλλωνος ὄντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦτον πεμφθῆναι σπονδῶν χάριν ἐκ τινος, φησί, καθαρὰς κρήνης ἐν κρατῆρι κομιοῦντα ὕδωρ. ἰδόντα δὲ συκὴν ὀλύνθους ἔχουσαν ἀναμείναι, μέχρις ἂν
 20 πεπανθῶσιν. φαγόντα δὲ οὕτω καὶ τὸ ἁμάρτημα συννοήσαντα ἀρπάσαντα τὸν ὕδρον ἐκ τῆς πηγῆς ὁμοῦ τῷ κρατῆρι φέρειν καὶ λέγειν, ὥς διεκωλύετο ὑδρεύσασθαι ὑπ' αὐτοῦ. Ἀπόλλωνα δὲ γνόντα τὸ ἀληθὲς τὸν μὲν εἰς ὄρνειον μεταμορφῶσαι καὶ ποιῆσαι διψᾶν περὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ὀπώρας. κατηστερίσθη δὲ
 25 πάντων τὰ εἶδωλα.

450. καὶ μὴν καὶ Προκύων: λοιπός ἐστιν ὁ Προκύων

1—3 (Ἰούλιος — Ῥωμαίους) om Ald || 2 corrupta; lacunam post ἀρχὰς signavit Bekker || 3 μεσορῇ M; μεσορί Bekker || 5 τὸ γὰρ γῶθ A, τὸν θῶθ Ald || 5, 6 σεπτέβριος A | post Σ. Ald ὅτε καὶ τὰ || 7 αὐτοῦ AAld | περὶ τ. Ald || 8 αὐτοῦ A | φαωφί A || 9 κατὰ P. om M | ὀκτώμβριος A || 11 δηλονότι ante τοῦ AAld || 11, 2 μελαίνης οὐσης coni Bekker || 12 δὲ νοοῦμεν A || 13 οἰκτεῖος τῇ γῇ omissio ἢ ποταμῷ Ald | ποταμοῦ A | ἄλλον — ἄλλοιον om Bekker || 13—15 (τὸ — Κενταύρου) om AAld || 16, 7 θερ. — ὄντα delet Robert (p. 188) || 17 τοῦτον om AAld || 18 φησὶν scil is quem exscribo | φησὶν (om Ald) κρήνης κομιοῦντα καθαρὸν ὕδωρ ἐν κρ. AAld || 19 συκὴ A | μέχρι Ald | ἂν om AAld || 20 συννοήσαντα corr Wilam: συνθήσαντα AM, συνθήσαν (sic) Ald || 21 ἀρπάσαντος A | τὸ ὕδωρ (τε ὕδωρ Ald) ἐκ πηγῆς AAld || 22, 3 ἀπόλλωνος — γνόντος A || 23 αὐτὸν post ὄρν. Ald | εἰς ὄρνειον μεταμ. καὶ delet Robert || 24, 5 κατηστερίσθη — εἶδωλα om AAld || 25 post εἶδ. M ἔως ὧδε τὰ τῆς ἀστροθεσίας: traieci ad p. 426, 12, om Ald || 26 ὁ om AAld

ὑπὸ τοῖς Διδύμοις κείμενος. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ Κυνὸς ἐώϊαν ποιεῖται ἀνατολὴν ἐν τῷ δι' Ἑλλάδος κλίματι, 15
 Cat p. 270 b sq. ὅτι τοῦ Κυνὸς ἀνατολικώτερός ἐστιν. ἀστέρων δὲ ἐστὶν ἰ' λαμ-
 πρῶν οὗτος, ὧν εἰς ὁμωνύμως Προκύων. § οὗτος δὲ πρὸ τοῦ
 μεγάλου Κυνὸς ἐστὶν. Ὁρίωνος δὲ κύων. καὶ λέγεται διὰ τὸ
 φιλοκύνηγον εἶναι ταῦτα αὐτῷ παρατεθῆναι τὰ σημεῖα· καὶ
 γὰρ Ἄρκτος συνοραῖται καὶ ἄλλα θηρία παρ' αὐτῷ. § οὗτος
 δὲ ὁ Προκύων ἔσχε τὴν ὀνομασίαν, οὐχ ὅτι τὴν θέσιν πρὸ τοῦ
 Σειρίου ὧν πρώτην καὶ ὑψηλὴν ἔχει, ἀλλ' ὅτι βορειότερος ὧν
 τὰς ἀνατολὰς πρὸ αὐτοῦ ποιεῖται. ὑπὸ δὲ τοὺς Διδύμους ἐστὶ
 καὶ καλὰ φαίνει· ἐκ γὰρ ἀστέρων λαμπρῶν σύγκειται. 19
 ἕως ὧδε τὰ τῆς ἀστροθεσίας.

451. ταῦτά κε θηήσαιο: ταῦτα τὰ προειρημένα θεω-
 ρήσεως (ἄν) τῶν ἐνιαντῶν ἀννομένων ἐφεξῆς κείμενα καὶ κατὰ
 τάξιν τὰς αὐτὰς ὥρας ἀνατέλλοντα καὶ δύνουmena. ἡ Παρθένος 15
 αἰὲν τῷ αὐτῷ καιρῷ καὶ δύεται καὶ ἀνατέλλει. ὡσαύτως καὶ
 ὁ Λέων καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἀπλανῇ. τοῦτο οὖν εἶπε πρὸς
 τοὺς πλάνητας, ὅτι ἄτακτοι ἐκείνοι καὶ οὐ τὴν αὐτὴν πορείαν
 ὠρισμένην ἔχουσι καὶ περιφοράν, τὰ δὲ 'ἐξῆς' (452) καὶ κατὰ
 τάξιν κείμενά εἰσιν· οἱ γὰρ πλάνητες οὐκ ἔχουσι τάξιν τῆς 20
 θέσεως τοιαύτην, ἀλλὰ πλανώμενοι καὶ μετανάσται εἰσιν.

454. οἱ δ' ἐπιμιξῆ ἄλλοι πέντε: προειπὼν περὶ τῶν
 ἀπλανῶν μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τὸν τῶν πλανήτων λόγον. εἰ δὲ
 τούτους φησὶν εἶναι, δῆλον ὑπεξαιρούμενος ἥλιον καὶ σελήνην· 25
 οὗτοι γὰρ οἱ δύο τὸ ἀνάπαλιν πορεύονται (ἀπὸ γὰρ Καρκίνου
 ἐπὶ Λέοντα καὶ ἀπὸ Λέοντος ἐπὶ Παρθένον), οἱ μέντοι ἄλλοι
 ἀτάκτως φέρονται, ἔστι δὲ ὅτε ἰστάμενοι καὶ ὑποποδίζοντες·

1 τῶν διδύμων M | 3 ὅτε AAld | δέκα Ald | 5 λέγεται post δὲ AAld: traieci ut Cat | 5, 6 κύων ἐπειδὴ φιλοκύνητος ἦν (διὸ καὶ add Ald) ταῦτα A Ald | 6 παρατεθῆναι Cat: περιτεθῆναι AM, περιτέθειται Ald | 7 supplevi e Cat | 7—11 οὗτος — σύγκειται om AAld | 12 om AAld: huc traieci, cf ad p. 425, 25 | 13 τε θ. A | post θ. Ald πληρώσας τὰ περὶ τῆς ἀστροθεσίας ἐπιφέρει λέγων | 15 δύνοντα Ald | ἥ τε γὰρ II. Ald | 16 καιρῷ MAld: καὶ β' A | ἀνατέλλει καὶ δύνει AAld | ὡς αὐτως M | 16, 7 καὶ ὁ λ. ὡς. Ald | 18 ἄτακτον M | οὐ om A | 18, 9 αὐτὴν ὥρ. ἔχ. φοράν. τὰ AAld | 19 ἐξῆς καὶ om AAld | 20 πλανῆται A | 21 ἀλλὰ — εἰσὶν om M | 22 ἄλλοι πάντες AM | 23 νῦν om M | εἰ δὲ M | 24 δηλονότι Ald | corr Bekker: ὑπεξαιρούμενον A, -ενοι M, -ένου Ald | ἡλίου καὶ σελήνης Ald | 25 γὰρ alt om A | 26 οἱ δὲ AAld | 27 post φέρονται AAld πρότερον (ὅτε pro πρ. Ald) μὲν τοῦ ἡλίου προβαίνοντος ρ' καὶ κ' (ρκ' Ald) μοίρας, ὅτε δὲ καὶ (καὶ om Ald) ὁπισθεν ἀπομένοντος omissis usque ad p. 427, 6 (ὁ δὲ —) omnibus

- πολλάκις γὰρ [δ' ζῳΐδια] εἰς ἐκ τῶν ἐ' ἀστέρων πρὸ τοῦ ἡλίου ῥ' καὶ κ' μοίρας προάγων οὐκέτι κινεῖται, ἕως οὗ (ἂν) ὁ ἥλιος ἐπι-
 πρόσθε γενόμενος ποιήσῃ αὐτὸν ὑποποδίσαι· καὶ γὰρ ῥ' μοίρας,
 εἰτα π' καὶ πάλιν ἐλάττωσας, ἕως οὗ (ἂν) ἀποστῇ αὐτοῦ τὰς
 5 αὐτὰς ῥ', καὶ πάλιν πρόεισιν οὕτως. κυρίως οὖν εἶπεν αὐτοὺς
 πλάνητας διὰ τὴν ἄστατον καὶ ἄτακτον φορὰν. § ὁ δὲ λόγος·
 οἱ δὲ ἄλλοι ἐ' πλάνητες ἐπιμῆξ — (οὐδὲν ὅμοιοι —) δι-
 νεύονται ἀντὶ τοῦ ἀναμεμιγμένοι, οὐκ ὄντες ὅμοιοι τοῖς προ-
 ειρημένοις ἀπλανέσι, διὰ τῶν ἰβ' ζῳιδίων πλανῶνται'. § ἦτοι
 10 ἀναμεμιγμένοι ἢ ἀνάμικτοι τοῖς ἀπλανέσιν ἀστροῖς, οὐκέτι δὲ
 ὁμοίαν ἔχοντες τὴν φύσιν οὔτε τὴν λαμπηδόνα οὔτε τὴν θῆσιν.
 ἢ ἄλλοι ἢ κατὰ ταῦτα ἢ κατὰ τὰς ἐνεργείας, φέρεσθαι δὲ αὐτοὺς
 διὰ τῶν ἰβ' ζῳιδίων (φησὶν). § τὸ δὲ παλίνωρα (452) πάλιν τὰς
 ὥρας ἄγοντα, ἢ πάλιν κατὰ τὰς ὥρας ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα.
- 15 455. πάντοθεν εἰδώλων: παντόθεν φέρονται ἡρμοσμένην
 οὐκ ἔχοντες τάξιν. ἔχει δὲ οὕτως· ὁ οὐρανὸς ζ' ζώνας ἔχει οὐκ
 ἐπιφανούσας τοῦ ζῳδιακοῦ, ἀλλ' ἀπηρτημένας ἐξ αὐτοῦ. τὴν
 μὲν πρώτην ἔχει ὁ Κρόνος, τὴν δὲ δευτέραν ὁ Ζεὺς, τὴν δὲ
 τρίτην ὁ Ἄρης, τὴν δὲ τετάρτην ὁ ἥλιος, τὴν δὲ πέμπτην ἢ
 20 Ἀφροδίτη, τὴν δὲ ἕκτην ὁ Ἑρμῆς, τὴν δὲ ἑβδόμην ἢ σελήνη. καὶ
 ὁ μὲν ζῳδιακὸς κύκλος ἀνώτερος αὐτῶν ἐστὶ πάντων, αὐτοὶ δὲ
 εἰς ἰδικὸν κύκλον κεῖνται. ὑποκάτωθεν δὲ εἰσι τοῦ ζῳδιακοῦ
 κύκλου ταπεινότεροι τῶν ἀπλανῶν ἄλλοι ἐν ἄλλῳ ὕψει κατὰ
 τὸν ζῳδιακὸν κύκλον πλανῆται ἐκτρεπόμενοι τῆς ἵσης ὁδοῦ, δι'
 25 ἧς τὸν ἥλιον ἐπινοοῦμεν φερόμενον. καὶ ὁ μὲν Κρόνος εἰς ἑκα-
 στον ζῳιδίων ποιεῖ ἐνιαυτοὺς β' καὶ μῆνας ζ' (μειζῶν γὰρ αὐτοῦ
 ἢ περιφορὰ), ὥς ἀνύειν πάντα τὸν ζῳδιακὸν κύκλον δι' ἐτῶν λ',
 τὸν δὲ Δία (φασὶ) δι' ἐτῶν ἰβ', τὸν δὲ Ἄρεα εἰς ἑκαστον ζῳιδίων
 ἡμέρας μὲ καὶ τὸν πάντα κύκλον ἀνύειν εἰς ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας

of Ach p. 44
 Aetius p. 368 D.

1 cf Vitruv IX 4 (maxime § 11 sqq.) | διὰ τῶν ζῳιδίων coni Thiele ||
 4 ἐλαττόνως M || 8 ἀναμεμιγμένως Ald || 8, 9 τοῖς πρότερον ἀ. A || 9 δὲ post
 διὰ AAld: om M | ζῳιδίων om M || 9—13 (ἦτοι — ζῳιδίων) om AAld || 12 ἄλλοι
 scripsi: ἄλλοις M || 13 ζῳιδίων AM || 13, 4 τῆς ὥρας AAld || 14 ἄγοντα om AAld ||
 15 ἡρμοσμένα Ald || 16 μὴ ἔχοντα AAld | ἔχει M: καὶ A; ἔχει γὰρ ὁ οὐρ. ζ'
 ζώνας οὐκ Ald || 17 τοῦ ζῳδιακοῦ corr Bekker: τῶ -ῶ AAld, τῶν -ων M |
 ἀλλ' — αὐτοῦ om AAld | ὦν ante τὴν Ald || 19 ἢ om AM || 20 ὁ om AM |
 ἢ om AM | καὶ om AM || 21 πάντων om M || 22 ἰδικούς κύκλους Ald | ὑποκάτω
 AAld || 23 ἄλλοι scripsi: ἄλλοι δὲ Ald, ἄλλο AM || 24 πλανῆται scripsi: πλα-
 νῶνται AMald || 26 ποιεῖ Ald: om AM || 27 ὥς M: καὶ AAld | ἀνίει Ald, κύ-
 κλον om M || 28 supplevi || 28, 9 ὁ δὲ Ζεὺς — ὁ δὲ Ἄρης — ἡμέρας οὐ ποιεῖ
 καὶ π. τὸν κύκλον ἀνύει εἰς β' ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας ε' Ald || 29 πάντα τὸν A

δ'. ὁ δὲ ἥλιος εἰς ἕκαστον ζώδιον ποιεῖ μῆνα καὶ τὸν κύκλον εἰς ἐνιαυτὸν πληροί, ἡ δὲ Ἀφροδίτη εἰς ἕκαστον ζώδιον καὶ ἡμέρας, ὡς τὸν πάντα κύκλον εἰς ἡμέρας τλς', ὁ δὲ Ἑρμῆς εἰς ἕκαστον ζώδιον ποιεῖ μῆνα καὶ τὸν πάντα κύκλον εἰς ἐνιαυτόν. ἡ δὲ σελήνη μένει εἰς ἕκαστον ζώδιον βς' ἡμέρας, ἐπειδὴ καὶ 5 πάντων βραχυτέρός ἐστιν αὐτῆς ὁ κύκλος, ὡς τὸν ἅπαντα ζωδιακὸν ἀνύειν αὐτὴν ἐν ἐνὶ μηνί. καὶ αὕτη μὲν ἡ τῶν πλανητῶν διακόσμησις.

εἰπομεν δέ (? p. 128, 19 sqq., cf p. 432, 13), ὅτι ἡ σελήνη αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἀφανὴς ἡμῖν ἐστιν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου φωτι- 10 ζομένη φανερά ἡμῖν γίνεται. καὶ ὅτε μὲν αὐτῷι πλησιάζει, πᾶσα καὶ φαίνεται, ὅτε δὲ αὐτοῦ χωρίζεται, κατ' ὀλίγον ἀπολήγει καὶ πάλιν [ὅσον πλησιάζει] ὥσπερ γεννᾶται. διὸ καὶ παρὰ τραγικοῖς (Aeschyl fr 457 N.² Eurip Phoen 175) Ἥλιον θνητάτηρ λέγεται, 15 διότι τὸ φῶς ἀπ' αὐτοῦ ἔχει.

456. οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρόων: ἐπειδὴ αὐτὸς τὴν διδασκαλίαν ἐποιήσατο τῶν Φαινομένων, ἀπ' αὐτῶν αὐτὰ διδάσκει, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Βωώτου τὴν Παρθένον (96), ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρκτου καὶ τοῦ Δράκοντος τὸν Ἐν γούνασι (63), καὶ δι' ὅλου ἀπὸ τῶν προεγνωσμένων καὶ παρακειμένων τὰ ἐξῆς ἐδίδαξεν. καὶ νῦν 20 φησιν, ὅτι περὶ τῶν πλανητῶν οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ εἰς ἄλλους καὶ τοὺς πλησίον ἀφορῶν ἐκείνους ἂν εὖροις, ποῦ ποτε κέλνται, ἐπειδὴ πάντες μετανάσται (457) καὶ φυγάδες καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ κείμενοι.

καὶ ἄλλως. ὥστε οὐκ ἂν αὐτοὺς σημειωθῆναι ἐκ τινος 25 τῶν ἀπλανῶν, ὥσπερ τῇ κεφαλῇ τῆς Ἀνδρομέδας τὸν Ἴππον σημειούμεθα (205) καὶ τοῖς ποσὶ τὸν Περσέα (248)· οὐ γὰρ τῶν μενόντων εἰσὶν, ἀλλ' ἀντιφέρονται τῷ κόσμῳ.

2—4 (καὶ — ζώδιον) om A || 2, 3 post Ἀφρ. Ald κατὰ τινες μὲν ἐνιαυσιαίαν, κατὰ δὲ ἐνίους ὀκτωμηνιαίαν τὴν περιόδον ποιεῖ, ὁ δὲ Ἑρμῆς εἰς ἕξ μῆνας καὶ ἡμέρας ἕξ τὸν ἴδιον κύκλον ἀπαρτίζει || 5 μένει om et ποιεῖ post ἡμέρας Ald | βς' scripsi, cf p. 12, 31: βλ' M, β' ἡμουν A || 6 ὡς καὶ τὸν πάντα Ald || 7 ἀνύει ἐνὶ (omisso αὐτὴν) Ald | ἐνὶ om A || 9 εἴη. δὲ ὅτι om Ald || 9, 10 αὕτη δὲ ἡ σελ. Ald | σελήνη om A || 10 ἀφαντος ἡ. AAld | ὑπὸ Ald: ἀπὸ AM || 11 πλησιάζει AMAld | πᾶσα om AAld || 12 τότε καὶ φαίνει Ald || 13 ὁ. πλησιάζει AMAld | ὥσπερ om Ald | δι' ὁ M | τοῖς τρ. Ald || 15 ἐπειδὴ τὸ AAld | ἐξ AAld || 16 αὐτὴν τὴν AAld || 17 ἐποιήσατο post Φαιν. AAld | ἀπ' αὐτῶν M: ἀπάντων AAld | αὐτὰ διδάσκει om AAld || 18 τοῦ Ἀ. Ald || 19 ἐν γούνασι M || 20 παρακ. καὶ προεγν. Ald | καὶ ante νῦν om AAld || 22 ἀλλήλους libri || ἀφορῶν ante καὶ AAld | αὐτῶν post πλησίον AAld | ἐκείνους M || 23 πάντων M | καὶ φνγ. om AAld || 24 ταυτῷ AAld || 25 lemma om Ald, καὶ om M | ὅτε pro ὥστε A | αὐτὸν σημειώσαιο A | σημειώσαιο τις Ald

457. ἐπεὶ πάντες μετανάσται· οἱ πλάνητες συμφέρονται μὲν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν καὶ ἀπὸ δύσεως ἐπὶ ἀνατολήν, κινουῦνται δὲ ἰδίαν τινὰ καὶ προαιρετικὴν κίνησιν διὰ τῶν ἰβ' ζωιδίων ἐναντιοὶ φερόμενοι, τουτέστιν ἀπὸ δύσεως
5 ἐπὶ ἀνατολήν πορευόμενοι.

458. μακροὶ δὲ σφρων εἰσίν· μακροὶ δὲ καὶ πολλοὶ κυκλούμενων αὐτῶν οἱ ἐνιαυτοὶ ἔσονται, καὶ σφόδρα πολὺς ὁ χρόνος, καὶ μεγάλα τὰ τεκμήρια ἀπόπροθεν καὶ ἐκ τοῦ διεστηκέναι αὐτῶν κατὰ τὴν περιφορὰν συνερχομένων καὶ εἰς ταῦτο συνιόντων.
10 αἰνιττεται δὲ εἰς τὸν εἰρημνέον ὑπὸ τῶν φυσικῶν καὶ φιλοσόφων καὶ μαθηματικῶν, ὧν ὁ δοκιμώτερος ὁ Πλάτων (Tim p. 39 D)· τότε γὰρ εἶπον μέγαν ἐνιαυτόν, ὅτε συνέρχονται οἱ ζ' οὗτοι ἀστέρες ἐν ἐνὶ ζωιδίῳ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μοῖραν· τότε γὰρ συμπέρασμα τῆς οἰκουμένης γίνεται, καὶ ἀπόλλυται οὗτος ὁ κόσμος
15 συνελθόντων αὐτῶν. καὶ πάλιν κινήθόντων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ζωιδίου ἀνανέωσιν καὶ κτίσιν ἄλλου κόσμου εἶναι ἔφασαν. ἐψήφισαν δὲ καὶ κατελάβοντο τοῦτο γίνεσθαι μυριάσι πολλῶν ἐνιαυτῶν.

καὶ ἄλλως. ὅταν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καταστήσωσιν οἱ πάντες, ἐνιαυτός ἐστιν. ὅταν ἀφ' οὗ
20 <ἄν> τις ἄρξῃται σημείου φέρεσθαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἔλθῃ χρόνῳ τινί.

460. οὐδέ τι θαρσαλέος κείνων ἐγώ· ἄχρι τοῦ ἐγώ στικτέον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ ἄρκιος εἶην ἀναγνωστέον, ἵν' ἤμ' οὐκ ἂν εὐθαρσῆς εἶην περὶ τῶν πλανητῶν εἰπεῖν, ἀρχοῦν
25 δ' ἂν εἶη μοι τὸ περὶ τῶν ἀπλανῶν μάθημα'.

1—5 om A Ald | 6 εἰσιν om M, καὶ om A | 6,7 κυκλούμενων A | 7 ὁ λόγος τοῦ χρόνου A, ὁ τοῦ χρ. λόγος Ald | 8 μακρὰ pro μεγ. Ald, om A | ἀπόπροθεν εἰς ἐν αὐτῶν ἰόντων, ἀντὶ τοῦ διὰ μακροῦ χρόνου κατὰ τὴν περιφ. εἰς ταῦτόν συνερχομένων ἐκ τοῦ διεστηκέναι αὐτὰ πάμπολυ. αἰν. δὲ Ald | αὐτὰ A, -οὺς M | 9 συνεισερχόμενα καὶ εἰς ταυτὸν συνιέντα A | 10 δὲ εἰς om A Ald | τὸ Ald | καὶ ante φ. om A Ald | 11 καὶ δ. ὁ Πλ. AM, ὁ δ. Πλ. Ald | 12 ἐκείνον pro τότε Ald | ὅταν A | συνέρχονται Ald | 13 ὑπὲρ A | 15 ζωιδίων om Ald | 16 ἀνανέωσιν A Ald | εἶναι κόσμον ἄλλου Ald | ἔφασαν ut videtur A | 17 κ. τὸ γ. A | δὲ καὶ εὐρον γίν. ἐν μ. π. ἐ. Ald | 18 καὶ ἄλλως om M Ald | οὖν post ὅταν Ald | 19 ὁ ἐ. M | γὰρ (om A) ἀφ' οὗ A Ald, αὐτοῦ M | 20 supplevi | ἢ χρόνου post σ. (omisso φέρεσθαι) Ald | 20,1 τῷ αὐτῷ — χρ. (omisso τινι) A | 20 ἐνιαυτός ἐστι post ἔλθῃ iterum Ald | 22 οὐκέτι A Ald | θαρσαλέως (omisso κείνων ἐγώ) A, cf ed Arati | 22,3 μέχρι τούτου στικτέον Ald | 23 ἀπογνωστέον Ald | 24 ἤμ' — εὐθαρσῆς om M | εἶην om Ald | 25 τὸ om M

ἄλλως. οὐκέτι θαρσαλέος εἰμι ἐγώ, ἀλλὰ γενοίμην αὐτάρ-
κης καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς περιτροπὰς καὶ περιφορὰς καὶ τὰ ἐν αἰ-
θέρι σημεῖα εἰπεῖν. αἰτία δὲ τούτου ἡ τῶν περὶ αὐτοὺς γενομένων
ποικιλία, στηριγμοί, προηγήσεις, ὑπολείψεις, ἐπιτολαὶ ἐωθιναί
τε καὶ ἐσπέριοι καὶ τὰ τούτων ἀδελφά. φαίνονται δὲ ἀνώμαλοι 5
τοῖς μεγέθεσιν καὶ ταῖς χροαῖς ἀνόμοιοι πρὸς τε ἑαυτοὺς καὶ
πρὸς ἀλλήλους. ἴσως οὕτω διηκριβώσατο ταῦτα, ἐπεὶ μὴδὲ
ῥαίδια ἦν ἐντιθέσθαι εἰς ποίησιν· ἐχώρει γὰρ ἂν εἰς ἀριθμοὺς
καὶ μέτρα καὶ λεπτὰ καὶ μόρια. Cf Aratea p. 219 sq.

ἄλλως. φησὶν, ὅτι τῶν πλανητῶν οὐ δυνατόν ἐστι τοὺς 10
κύκλους εἰπεῖν οὐδὲ τὰ ἐν τῷ αἰθέρι σημεῖα. ὅθεν ἐπιτιμῶσι
τῷ Ἀράτῳ ἀδυναμίαν, φήσαντι ἀδυνάτῳ εἶναι περὶ τοιῶν
λέγειν, ἀπαξάπλῳ προθεμένῳ περὶ τῶν Φαινομένων εἰπεῖν
(cf Ach p. 42). ἡ δὲ φράσις πέπλεκται, καὶ ἐστι κοινὸν 'τά τε
κύκλα τά τε σημεῖα εἰπεῖν', ἢ 'τῶν μὲν πλανητῶν τὰ σημεῖα 15
καὶ τὰ κύκλα οὐ θαρρῶ εἰπεῖν, ἐκείνων δέ, τουτέστι τῶν ἀπλα-
νῶν, ἄρκιος εἶην'.

462. ἦτοι μὲν τὰ γε κεῖται: διδάξας τὰ περὶ τῶν Φαι-
νομένων ἤλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων διδασκαλίαν, οὔτινες
αὐτοὶ μὲν καθ' ἑαυτοὺς ἀφανεῖς εἰσι πλὴν τοῦ γαλαξίου, ὅτι 20
ἐστὶ νεφελώδης. ἀπὸ τῶν ἐπιψανόντων δὲ αὐτῶν ζωιδίων ποι-
εῖται τὴν κατάληψιν. ποιεῖται δὲ λόγον περὶ τῶν δ' κύκλων,
τοῦ Θερينوῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ χειμερινοῦ
καὶ τοῦ ζωδιακοῦ· οὗτοι γάρ εἰσι μάλιστα βιωφελεῖς, ὁ δὲ ἀρκ-
τικός καὶ ὁ ἀνταρκτικός καὶ ὁ γαλαξίας οὐδεμίαν τροπῆς ὠφέ- 25
λειαν ἔχουσι, καὶ ὁ μὲν Θερινὸς τροπικός, ὅτι ἐν τῷ Καρκίνῳ
γενόμενος ἄρχεται τὸ θέρος ποιεῖν, ὁ δὲ ἰσημερινός, ὅτι δύο
γίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν ἑαρινή τῷ Κριῷ Φαιμενῶθ κε', ὅς
ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Μάρτιος, ὅτε προσθήκην λαμβάνουσι αἱ

1 ἐγώ om A, ἄλλως — ἀλλὰ om Ald | γενοίμην οὖν φησιν Ald | 2, 3 ἐν
ἐκάστῳ libri: correxi e l. 11, cf v. 461 | 3 τούτων AAld | αὐτὰ Ald | γινο-
μένη AAld | 4 ὑπολείψεις scripti: ὑπολήψεις libri | 6 τοῖς μεγέθεσιν om Ald |
πρὸς τε ε. καὶ om AAld | 7 καὶ ἴσως οὐδὲ προηκριβώσατο περὶ τούτων Ald | 7, 8
οὐδὲ ῥαίδιόν ἐστι τὸ περὶ τούτων θεῖναι Ald | 8 ἂν om AM | 10 φησὶν om A
Ald | ὅταν AAld | δὲ post ὅτ. Ald | 11 post εἰπεῖν Ald εὐδῆλον ὅτι οὐδὲ Ald | καὶ
εἰκότως post ὅθεν Ald | 12 ἀδυνάτῳ ὄντι A, ἀδύνατον εἶναι Ald | 13 λέγει A |
ἀπαξ ἀπλῶς A | προθεμένῳ Ald: προθέμενος A, -ου M | τῶν om M | 15 x. καὶ
τὰ σ. Ald | 17 εἰμι Ald, om A | 18 κεῖται om M | 19 ἤλθον A | 20 αὐτοὺς
Ald | εἰσὶν M | εἰσὶ εἰμι (ἡμῖν Ald) πλὴν AAld | 21 αὐτοῦ A, αὐτοῖς M | 25 ὁ
prius om Ald | 26 τῷ om AAld | 28 φαιμενῶθ M | κε' om AAld | 29 ὅτι A

ἡμέραι. γίνεται δὲ χειμερινὴ ἰσημερία ἐν ταῖς Χηλαῖς, ἐν τῷ Ζυγῷ, τῷ Φαωφὶ μηνί, ὅς ἐστιν Ὀκτώβριος, ὅτε καὶ αἱ νύκτες προσθήκην λαμβάνουσιν, ὃ δὲ χειμερινός, ὅτε (ἐν) Αἰγοκέρωτι ἄρχεται τὸν χειμῶνα ποιεῖν, καὶ ὁ ζωιδιακὸς δέ, ὅτε διαπορευ-
 5 ὁμενος τοῦτον ὁ ἥλιος ἐνιαυσίως τοῦ τε χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους αἵτιος γίνεται.

ἐναλίγκια δινωτοῖσιν: ὅμοια ὄντα περιφερέσιν, οἷον ἐν τροχοειδῇ κυκλοτερῇ. § τοῦτων δὲ τῶν κύκλων, φησί (463), τῶν δ' ὠφέλεια γένοιτο (καὶ) ποθὴ διὰ τὴν (ἐν)τροπήν, ποίου ἐπι-
 10 ψαύσας τροπήν ποιεῖ. ἐκ δὲ τοῦτου ὠφέλεια· τοῖς γὰρ πράγμασιν εὐκαίρως ἐπιβάλλομεν ἢ ἐν τῷ γεωργεῖν ἢ ἐν τῷ πλεῖν. περιέπουσι δὲ τὸν οὐρανὸν κύκλοι τέσσαρες, θερινὸς τροπικὸς, χειμερινὸς τροπικὸς, ἰσημερινὸς καὶ ζωιδιακός, οἱ ὠφέλιμοι διὰ τῆς σκέψεως αὐτῶν, τὰς διαφορὰς τῶν ἐτησίων ἀνέμων δεκνύν-
 15 τες, καιρῶν τε καὶ διαστημάτων. σημεῖα δὲ πᾶσιν αὐτοῖς ἐφῆρ-
 μοσται κατωνομασμένα, πολλῶν ζωιδίων περὶ ἕκαστον κύκλον θεωρουμένων καὶ ἀλλήλοις συνηρμοσμένων, αὐτοὶ δὲ καταλαμβάνονται ἐν παραλλήλῳ θέσει ἀσάλευτον ἔχοντες φύσιν, ὅσον μὲν ἐπὶ τῷ ἀκίνητοι καὶ ἀπλανεῖς εἶναι ἀναλογοῦντες ἀλλήλοις,
 20 τῷ δὲ μεγέθει διαφέροντες οἱ δύο τῶν δύο· ὁ μὲν γὰρ ἰσημερινὸς καὶ ζωιδιακὸς διάκεντροι τυγχάνοντες καὶ τὸν μέγιστον διαγράφοντες κύκλον τῶν μὲν πρότερόν εἰσι μείζους, αὐτοὶ δὲ ἑαυτοῖς ἀναλογοῦσι τῷ μεγέθει. § τὸ δὲ μέτρα περισκο-
 25 πέοντι τὰς τοῦ ἔτους περιτροπὰς καὶ περιόδους σκοποῦντι, ἀννομένων τῶν ἐνιαυτῶν· ἕκαστη γὰρ τροπή [ἡ] περιόδος.

466. σήματ(α δ') εὖ μάλα πᾶσιν: σημεῖα δὲ φησιν αὐτοῖς

1 δὲ om A | ἰσ. χειμ. A | ἑτέρα δὲ χειμ. ἢ ἐν τ. Ald | 3 ὅτι ἐν Ald | 4 ὁ δὲ ζ. Ald | ὅτι Ald, evanidum A | 5 τοῦτο A | τῶν τε χειμῶνων M, τοῦ χειμῶνος τε AAld | 7 τῶν καὶ μάλιστα ποθὴ pro lemmate A, τὸ δὲ ἐναλίγκια δεινωτοῖσιν ἤγουν ὁ. Ald | 8 τῶν καὶ μάλιστα lemmate

praeſixo Ald | δὲ om Ald | 8, 9 τ. τεσσάρων Ald | 9 supplevi M | ποθεῖ M | ὠφ. γέν. τὸ ποθὴ μὲν διὰ A; ποθὴ γέν. καὶ ὠφ. ποθὴ μὲν, ὅτι δεῖ εἰδέναι ποίου — ὠφ. δὲ ὅτι τοῖς πράγμασιν Ald | supplevi | ποιού A | 10 ποίαν post ἐπιψ. add Ald | τούτων A | 12—23 om AAld | 14 σκέψεως M | 19 ἀκινήτους M | 20 τῶν δὲ μ. M | 23 ἑαυτοῦς M, cf l. 19 sqq. | schol post l. 11 A | τὸ δὲ om AAld | 23, 4 περισκοπέοντι om Ald | 24 μέτρα ante τὰς iteratum A, ἤγουν Ald | τροπὰς AAld | περισκοποῦντι AAld | 25 ἑκάστου Ald | seclusi | 26 — p. 432, 1 post p. 432, 8 κατωτέρω: — lemmate ἄλλως praeſixo A, sine lemmate Ald sic λέγει δὲ σήματα αὐτοῖς τοὺς ἀστέρας τῶν κύκλων, αἱ' ὧν γρ. σαφῶς, ὧν τὰ μὲν περὶ αὐτοῖς τὰ δὲ ἐπ' αὐτοῖς τὰ δὲ σύνεγγυς | 26 ση-
 μετα M: σήματα A, cf Ald | φησιν om A

τοῖς κύκλοις, τοὺς ἀστέρας λέγων, δι' ὧν γράφονται, σαφῇ καὶ γνώριμα εἶναι. ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ αὐτοὺς, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῶν, τὰ δὲ σύνεγγυς. § συνερμένα δὲ (466) συνηρμοσμένα. § τὸ δὲ ἐπιρρηθῆν (465) ὡς ἐξονομακλήδην (II XXII 415 al).

σήματα δ' εὖ μάλα: ἐπειδὴ οὗτοι καθ' ἑαυτοὺς ἀόρατοι εἰσι καὶ οὐ καταλαμβάνονται, διὰ τοῦτο φησιν, ὅτι σημεῖα ἐκαστῶι ἐπιρρηθῆν καὶ δυνάμενα ληφθῆναι ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ πανταχόθεν συνημμένα, καὶ ἐπάγει τὰ σημεῖα κατωτέρω (480 sqq.). ἐντεῦθεν δὲ περὶ τῶν κύκλων διεξέρχεται· τὸν γὰρ πάντα λόγον τῆς σφαίρας εἰς ὃ διείλεν. καὶ πρῶτον μὲν ἡρίθμηται τὰ ἡστερισμένα, δεῦτερον δὲ περὶ κύκλων λέγει, ἐξῆς δὲ περὶ συνανατολῶν καὶ συνδύσεων, τελευτῇ δὲ περὶ σημείων. ὄντων δὲ πλειόνων κύκλων, ὡς ἐδηλώσαμεν ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου (? p. 128, 27 sqq.), τούτους μόνους ἐξείλετο, ἡμερινόν τε καὶ ζωδιακόν καὶ τοὺς τροπικὸν δύο· τούτων γὰρ μάλιστα δεόμεθα πρὸς γνώσιν τῶν φαινομένων. εἰσὶ δὲ καὶ βέβαιοι καὶ μόνιμοι· τῶν γὰρ ἄλλων οἱ μὲν κατὰ μέγεθος μεταβάλλουσιν, ὥσπερ οἱ ἀρκτικοί, οἱ δὲ κατὰ τὰ μεγέθη· εἰσὶ γὰρ τέλειοι οἱ μέγιστοι ἐν τοῖς μάλιστα μεταπίπτουσι ζωιδίοις, οἱ δὲ δ' πᾶσιν οἱ αὐτοὶ ἀεί, ζωδιακὸς ἡμερινὸς (τροπικὸν δύο). 20

467. αὐτοὶ δ' ἀπλανεές —: αὐτοὶ δὲ κύκλοι ἀπλανεῖς καὶ πάντες ἡρμοσμένοι ἀλλήλοις εἰσὶν, εἶγε καὶ ἀρχόμενοι παραλλήλους αὐτοὺς εἰρήκασιν εἶναι. τί οὖν φαμεν εἶναι τὸ ἀρρηρότες κατὰ τὸ μέγεθος ἀλλήλοισι; ἴσοι γὰρ εἰσι τῶι μεγέθει οὐχ οἱ πάντες, ἀλλ' ὁ ἡμερινὸς τῶι ζωδιακῶι (οὗτοι γὰρ μεσάζουσιν τὴν σφαῖραν), ἴσοι δὲ ὁ τε θερινὸς τροπικὸς καὶ ὁ χειμερινὸς. καὶ ὅτι τοῦτο ἐστίν, ἐπιφέρει καὶ αὐτὸς ἀτὰρ μέτρῳ γε δύο δυσὶν ἀντιφέρονται (468). τινὲς δὲ οὕτως ἤκουσαν τὸ δύο δυσὶν ἀντιφέρονται ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦνται (καὶ γὰρ ἀντι-

1 λέγει A, cf Ald ad l. 431, 26 || 1, 2 καὶ γνώριμα εἶναι om A || 2 π. αὐτὰ A | ἐπ' αὐτὰ A, ἐπ' αὐτοὺς Ald || 3, 4 τὸ — ἐξον. om AAld || 5 lemma om et scholia coniunxit A | αὐτοὺς A | ἄρατοι A || 6 οὐδὲ κατ. M || 6, 7 ἐκαστον AAld || 8 συνημμένα AAld: συνημμένα M | σ. (κεῖνται add Ald), ἐπάγει (ἐρεῖ Ald) δὲ τὰ AAld | κατωτέρω: — A sequente p. 431, 26 sqq. || 9—20 om A Ald || 19 ? || 20 supplevi || 22 παρηρμοσμένοι Ald | ἀρχόμενοι om Ald || 23 αὐτοὺς om M | καὶ τί A || φασὶ A | εἶναι om A || 23—27 ἀρρηρότες οὖν ἡγουν ἡρμοσμένοι ἀλλ. κατὰ τὸ μ. πλὴν οὐχὶ πάντες ἴσοι εἰσὶν, ἀλλ' ὁ μὲν ἴσ. — σφαῖραν, ὁ δὲ θερ. τρ. τῶι χειμερινῶι. καὶ ὅτι Ald || 24 ἀλλήλοισι κατὰ μέγεθος A || 24, 5 τὸ μέγεθος οὐχὶ πάντες A || 26 ἴσοι δὲ om A || 27 ἐπιφέρων A | αὐτὰρ MAld | δύο M || 27, 8 δύο δυσὶν om AAld || 29 ἐναντιοῦται A

περὶ ζειν ἐστὶ τὸ ἐναντιοῦσθαι), ἵν' οὕτως ἀκούωμεν, ὅτι ὁ ζωι-
 διακὸς καὶ ὁ θερινὸς ἐναντίοι εἰσὶν· ὁ μὲν γὰρ ζωιδιακὸς μελῶν,
 ὁ δὲ ἐλάσσων, καὶ πάλιν ὁ μὲν ἰσημερινὸς μελῶν, ὁ δὲ χειμερινὸς
 ἐλάσσων. § ἡ δὴ δύω δυσὶν ἀντιφέρονται: τῷ μεγέθει κατὰ
 5 δυνάδα ἀναλογοῦσιν ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι. τούτων οἱ μὲν τροπι-
 κοὶ κατὰ τὰς ἐπαφὰς συνέχουσιν τὸν ζωιδιακόν, ὁ δὲ ἰσημερινὸς
 κατὰ τομὰς συνδέεται τῷ ζωιδιακῷ. τὸ δὲ ἀπλανέες νοητοί.
 διὸ καὶ σημείων τινῶν ἐδεήθημεν κατὰ τὴν ἐπίγνωσιν, τῶν τό-
 πων αὐτῶν οὐ δυναμένων τῇ ὀψει ληφθῆναι, καθάπερ ὁ Γάλακ-
 10 τος τύπος, ὃς καλεῖται γαλαξίας. ὁ ἰσημερινὸς δὲ τέμνει μέσα
 τὸν διὰ μέσων καὶ τέμνεται ὑπ' αὐτοῦ. τομαὶ δὲ εἰσιν αὐτοῦ
 Κριοῦ καὶ τῶν Χηλῶν ἀρχαί, καθ' ἃς ἀμφοτέρως γενόμενος ὁ
 ἥλιος τὰς ἰσημερίας ἄγει ἕκτος καὶ μετοπώρων καὶ κατ' ἀμφο-
 15 τέρας δι' αὐτοῦ τὴν περιφορὰν ποιεῖται [παρ' αὐτοῦ] τοῦ κλη-
 ρόντος ἰσημερινοῦ. ἵσος δὲ ἐστὶ . . . καὶ διὰ μέσων καὶ μέγιστος
 τῶν παραλλήλων καὶ δίχα τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν τέμνει τῶν
 πόλων ἐκατέρων τῷ ἴσῳ διεστώς. τούτων δὲ ὡμολογημένων
 σαφῇ γίνεται τὰ λεγόμενα. § τὸ δὲ ἀτὰρ μέτρῳ γε —
 (468): ἴσοι ὁ ἰσημερινὸς καὶ ὁ ζωιδιακός (μέγιστοι γάρ). οἱ δὲ
 20 τροπικοὶ τούτων μὲν ἐλάττους, ἴσος δὲ ἑκάτερος αὐτῶν τῷ
 λοιπῷ.

ἄλλως. ἕκαστον δωδεκατημόριον μοιρῶν λ', ὥστε εἶναι
 τὸν κύκλον μοιρῶν τξ'. ὁ τοίνυν ἥλιος ὑπεναντίως τῷ παντὶ
 τὴν ἰδίαν ποιούμενος κίνησιν μίαν ἔγγιστα μοῖραν ἑκάστης ἡμέ-
 25 ρας ὑπολείπομενος, κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ Καρκίνου γενόμενος,
 ὅτε καὶ βορειότατός ἐστι, θέρους ἄγει τροπὴν, καθ' ἣν μάλιστα
 τὴν ὑπὲρ γῆς αὐτοῦ φαινομένην ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν φορᾶν,
 ἣν κοινῶς λέγομεν ἡμέραν, μεγίστην τῶν ἄλλων ἐν τῷ ἐνιαυ-
 τῷ πασῶν, τὴν δὲ λοιπὴν ὑπὲρ γῆς ἀνατολὴν καὶ περιφορὰν,
 30 ἣν νύκτα λέγομεν, ἐλαχίστην εἶναι συμβέβηκε διὰ τὸ κατὰ τὸ
 ὡς πρὸς ἡμᾶς μέρος ἐξηρημένον τοῦ πόλου.

469. εἴ ποτέ τοι νυκτός: τῆς ἀνεφέλου. ὁ δὲ λόγος· εἴ
 ποτέ σοι ἀνεφέλου νυκτὸς οὐσης, ὅτε καὶ τοὺς ἑαυτῆς ἀστέρας

1 ἐστὶ om AAld | ἵνα οὕτω A || 4—31 om AAld || 4, 5 κ. δὲ δυνάδα
 Bekker || 7 τομὰς Bekker, cf l. 11: τὸ μὲν M || 8 τὴν om Bekker || 10 το-
 πος Bekker || 10—31 om Bekker || 11 μέσον M || 14 seclusi || 15 ἴσως δὲ
 ἔστω M || 23 ἡ. -ος M || 29 an ὑπὸ γῆς ἐπ' ἀνατολὴν φορᾶν? || 31 μέρος
 ante ὡς M: traieci || 32 νυκτός — λόγος om AAld || 33 ὅτι A; τότε γὰρ
 τοὺς α. ἀπρ. Ald

ἀκριβέστερον ἐπιδείκνυνται ἢ νύξ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀστέρων ἀδρανῆς τὸ φῶς ἐκ τῆς σελήνης φέρεται, ἀλλὰ πᾶς ἀστὴρ φαίνεται· εἰ δὴποτε σοὶ τὸ τηνικαῦτα ἐκπληξίς ἦλθε καὶ θαυμασμός κατανοήσαντι τὸν οὐρανὸν πανταχόθεν ἠπλωμένον σφαιροειδῶς καὶ περιφερῶς ἢ καὶ ἄλλος παρεστηκώς τις ἔδειξεν ἐκεῖνο τὸ 5 περιβλεπτον, [ὅπερ] Γάλα καλοῦσιν. λέγει δὲ τὸν γαλαξίαν κύκλον· οὗτος γὰρ μόνος παρὰ τοὺς ἄλλους πάντας ὄψει ἐστὶν εἰκατάληπτος διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὥσπερ νεφελῶδη πύλησιν. § τὸ δὲ ἀδρανέοντι (471) ἐκ τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης ἀδρανίζομένῳ. § τὸ δὲ διχόμηνι γράφεται καὶ νεόμηνι, τῇ νεωστὶ καὶ 10 πρῶτον ἐκ συνόδου φαινομένη, ἐπειδὴ τότε ἐμφανῇ εἰσι τὰ ἄστρα μὴ καταναγάζόμενα ὑπὸ τοῦ σεληνιακοῦ φωτός.

470. οὐρανίη Νύξ: ἦτοι ὅτι τῶν οὐρανίων θεῶν, ἣ ἐν τῇ μάλιστα ἐφανῆς ὁ οὐρανός. ἢ τάχα κατὰ τὸ μεσονύκτιον· τότε γὰρ ἀκριβοῦνται μάλιστα τὰ ἄστρα ὀξέως φαινόμενα. 15

✓ Ach I p. 55
An I p. 96
Hvg II 43 al

474. εὐρέει κύκλῳ: εἰ τοίνυν ἀσελήνου νυκτὸς οὔσης θελήσεις τὸν γαλαξίαν σκέψασθαι, ὧι πᾶς διχοτομεῖται ὁ οὐρανός (ἔστι γὰρ τῶν μεγίστων κύκλων), φανήσεται σοὶ ὅμοιος γάλακτι· ἔστι γὰρ οὗτος λευκός, λοξούμενος διὰ τῶν τροπικῶν καὶ σμικρὸν ὑπερπίπτων αἰτούς, τέμνων τὸν ζωδιακὸν κύκλον 20 κατὰ Διδύμους καὶ Τοξότην. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λευκαῖς νεφέλαις σημαίνεσθαι τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ. § Ἐρατοσθένης δὲ φησὶ μυθικῶς αὐτὸν ἐξηγούμενος (Mercur fr II p. 6 Hill) ὑπὸ τοῦ τῆς Ἥρας γάλακτος γεγενῆσθαι, ἐκχυθέντος· ἤκουσε γὰρ περὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ὅτε οὐκ ἴδιος αὐτῆς ἐστιν. 25

476. κείνο περιγληνές: ὅπερ κύκλῳ τὸν οὐρανὸν περι-

1 ἐπιδ. ἀκρ. A || 2 κατὰ ante τὸ Ald | τῆς ἡλίου περιφορᾶς ἀλλὰ A Ald | ἀστὴρ om Ald || 3 δὲ A, om Ald | οὖν ante σοὶ Ald || 5 ἄλλως A | τις παρ. Ald || 6 seclusi, cf Aratus | γάλα om A | καλοῦσι γάλα Ald | τὸν om A || 7 μόνος τῶν ἄλλων ὄψει Ald | πάντας om A | ἐστὶν om AAld || 8 καταλ. Ald | πόλῃσιν A || 9 ἀφανέων A, ἀδρανέων Ald ut Aratus | φωτὸς ἡλίου ἀδρανίζων A, φ. τοῦ ἡ. ἀδρανίζόμενος Ald || 10 ἤγουν τῇ Ald || 13, 4 Ald ita ἴσθι, ὅτι τοῦτωι τῷ γαλαξίᾳ ὁμόχρους ἄλλος οὐδεὶς κύκλος ἐστίν. τὸ οὖν ὅτε πάντας ἀγανούς ἦτοι ὅτε τὰ οὐράνια ὁρῶνται ἢ ἐφ' ἣ μάλιστα ἐμφανῆς ὁ οὐρανός, ἢ τάχα κατὰ τὸ μ. || 13 ὅτε πάντας ἀγανούς (469) pro lemmate A | ὅτε A || 14 τάχα A, ἢ τάχα γὰρ (om Ald) MAld || 15 ἀκριβοῦνται Ald | ὀξέα AAld || 16 πάντῃ (γε add Ald) κεκασμένον pro lemmate AAld || 17 ὁ om A || 23 διηγούμενος AAld || 25 περὶ A: παρὰ MAld | αὐτῆς om AAld || 26 θεάσθῃ οὖν ante κείνο Ald | γὰρ post κείνο A | τὸ περ. Ald | τὸν οὐρανόν om M

λαμβάνει, τὸ καλούμενον Γάλα· καὶ γὰρ τοῦ ζωιδιακοῦ μᾶλλον ἐμπεριέλαβε τὸν οὐρανόν· ὃ μὲν γὰρ ζωιδιακὸς μέχρι τῶν τροπικῶν κάτεισιν, ὃ δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιψαύει κύκλων.

477. τῷ δὴ τοι χροίην μέν· τούτῳ δὴ τῷ γαλαξίαι.
 5 § νοοῦνται δὲ καὶ ἄλλοι κύκλοι, ἅπειροι μὲν <οἱ> ὑφ' ἐκάστου τῶν ἀστέρων τῇ περιφορᾷ γραφόμενοι παράλληλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς τῷ κόσμῳ πόλους κείμενοι, ἅπειροι δὲ οἱ διὰ τῶν πόλων ὀρθοὶ πρὸς τοὺς παραλλήλους καλούμενοι κόλουροι, ἅπειροι δὲ οἱ μήτε παράλληλοι μήτε διὰ τῶν πόλων ἀλλὰ λοξοί, πεπαρ-
 10 μένοι δὲ ἐν τοῖς ἀπείροις. κόλουροι δέ, ὅτι μέρος αὐτῶν ἀφαιρεῖται τι καὶ ἔστιν ὑπὸ γῆν. ὃ δὲ Ἄρατος τούτων οὐκ ἐμνήσθη οὐδενός. § ὃ δὲ νοῦς· τούτῳ δὴ τῷ γαλαξίαι οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἔστι τὴν χροίαν ὁμοίος. διὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἀφανεῖς, αὐτὸς δὲ φανερός ἐστιν. § τὸ δὲ δινεῖται (478) συμπεριφέρε-
 15 ται τῷ οὐρανῷ.

ἄλλως. τῷ γαλαξίαι οἱ δύο τῶν εἰρημένων τεσσάρων ἰσόμετροί εἰσιν, ὃ τε ζωιδιακὸς καὶ ὃ ἰσημερινός (καὶ γὰρ οὗτοι μέγιστοι), οἱ δὲ λοιποὶ δύο μέiones, τουτέστιν ὃ τε χειμερινός τροπικὸς καὶ ὃ θερινός.

- 20 480. τῶν ὃ μὲν ἐγγύθεν ἐστίν· λοιπὸν ἐξῆς διδασκαλίαν ποιεῖται ἀκολουθῶς πάλιν ἀπὸ τοῦ βορειοτέρου κύκλου καὶ φησιν 'ὃ μὲν θερινὸς πλησίον ἐστὶ τοῦ βορέου'. καὶ ἐν ἄλλοις εἶπεν νέον κατιόντος ἀκούει (241).

481. ἐν δὲ οἱ ἀμφοτέραι· λοιπὸν ἀπὸ τῶν ἐπικειμένων
 25 ἄστρον τὴν κατάθεσιν ποιεῖται. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν Διδύμων, ὧν ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἐστὶν ὁ κύκλος. ἐν αὐτῷ δὴ καὶ τοῦ Ἡνιόχου τὰ γόνата. § ἀρηρότος (482) δὲ τοῦ ἡρμοσμένου καὶ οἶον συμπεφυκὸς τῷ Ταύρῳ.

1 τὸ καλ. Γάλα post περιγλ. Ald | 2 περιέλαβε AAld | 3 λοιπῶν σχεδὸν ἐπιπ. (omisso κύκλων) AAld | 4 τοι om AAld | χροίην M | μὲν om A, μὲν — γαλ. om Ald | γὰρ (pro δὴ) A | 5 δὲ om A, μὲν Ald | ἐφ' Ald | 7 κείμενους A | δὲ καὶ οἱ Ald | 8 ὀρθοὶ Ald | παραλλήλους Ald: καταλλήλους A, πρὸς ἀλλήλους M | κόλουροι M | 8, 9 δὲ καὶ οἱ Ald | 10 τὸ μέρ. Ald | 11 τι M: τε A, om Ald | 12 οὐδένα M | δὲ τ. AAld | 13 τῶν om Ald | 16 ἄλλως om Ald | δὴ post τῷ Ald | 17 ἰσόμετροι AAld | καὶ post γὰρ add Ald | 18 δύο om AAld | τούτων ante μ. Ald | τουτέστιν om AAld | 18, 9 χ. καὶ θερινὸς τροπικὸς AAld | 20 ὧν ὁ A | ἐστίν om A Ald | 21 βορείου Ald | καὶ om A | 22, 3 καὶ — ἀκούει om AAld | 24—26 λοιπὸν — κύκλος om AAld | 27 γόνата Ald | δὲ οἶον συνηρ. A, δὲ ἡγουν Ald | συνηρμοσμένον καὶ συμπ. AAld

483: λαιή δὲ κνήμη: ἡ δὲ τοῦ Περσέως ἀριστερὰ κνήμη καὶ αὐτὸς ὁ ἀριστερὸς ὤμος ἐπικείται τῷ κύκλῳ. § τὸ δὲ Ἀνδρομέδης (484): τὴν δεξιὰν (φησί) τῆς Ἀνδρομέδας μετὰ τὸ μέσον ἐπέχει ὁ κύκλος ὀλίγον ἄνωτέρω τοῦ ἀγκῶνος. εἶτα, ἐπειδὴ τὸ λέγειν ἄνωτέρω τοῦ ἀγκῶνος ἄσαφές ἦν, πότερον ὡς ἐπὶ τὸν καρπὸν ἢ ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτὸς αὐτὸ φησι, (ἐπιφέρει 485, 6) 'τὸ μὲν θέναι καὶ τὸ τῆς χειρὸς κοίλωμα ἐν ὕψει κεῖται πλησίον τοῦ βορέου, αὐτὸς δὲ ὁ ἀγκὼν νοτιώτερος'. § τὸ δὲ ὀπλαὶ δ' Ἰππιοι — (487—9): αἱ δὲ τοῦ Ἰππου (φησί) ὀπλαὶ καὶ ὁ τοῦ Ὀρνιθὸς αὐχὴν σὺν αὐτῇ τῇ ἄκρῃ κεφαλῇ καὶ οἱ 10 λαμπροὶ τοῦ Ὀφιοῦχου ὦμοι αὐτοῦ περὶ τὸν κύκλον κινεῦνται περιελαθέντες καὶ ἐγκείμενοι.

490, 1. ἡ δ' ὀλίγον φέρεται —: σημειοῦται καὶ φησιν 'ἡ δὲ Παρθένος ὀλίγον ἐστὶ νοτιωτέρα τοῦ κύκλου καὶ οὐκ ἐπιψαύει αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Λέων καὶ ὁ Καρκίνος'. § κατὰ κοινού τὸ 15 ἐπιβάλλουσιν (491). 'ἀλλὰ ὁ Λέων καὶ ὁ Καρκίνος ἐπιψαύουσι τοῦ κύκλου· ὁ γὰρ κύκλος τὸν μὲν Λέοντα ὑπὸ τὸ στῆθος καὶ τὴν γαστέρα μέχρι τῶν αἰδοίων τέμνει, τὸν δὲ Καρκίνον δι' ὅλου τέμνει ἄχρι τοῦ νωτιαίου ὀστέου' (491—5). ὑπὸ γὰρ τὰ ζώδια ἐστὶν ὁ κύκλος· αὐτὰ γὰρ ἐπικείται. § ὑπέπερθε 20 τοῦ χελείου (494) ὑπὸ τὸν νῶτον.

494—6. — διχαιόμενον — νοήσαις ὀρθόν: δικαίως καὶ ὀρθῶς, ὅπου μάλιστα — ἐν τούτῳ τῷ ζωιδίῳ — χωριζόμενον καὶ διχῶς τεμνόμενον θεωρήσεως (ἄν) τὸν Καρκίνον.

οὕτως ὀρθῶς καὶ θαυμαστῶς διχῇ αὐτὸν τέμνει, ὥς καὶ 25 διὰ μέσων τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι τὸν κύκλον, καὶ τὸν μὲν ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια τῶ(ν) ὀφθαλμῶ(ν), τὸν δὲ ὡς ἐπὶ τὰ νότια. οὕτως ἀκρίβειά τις τοῦ διχοτομήματος.

497. τοῦ μὲν ὅσον τε: πρὸς τὸ κλίμα Ἑλλησπόντου καὶ

✓ Ach I p. 70
(Aratea
p. 239 sq.)

1—8 (τὸ δὲ) om AAld || 9 φησί om AAld || 10 ὁ om A || 11 αὐτοῦ M: ἀντὶ τοῦ A, om Ald || 13 φαίνεται AAld || 14 ἐστὶ M: εἰς τὸ AAld | νοτιώτερον Ald | φαίνεται post κύκλου Ald || 15, 6 κατὰ — Καρκ. om AAld || 16, 7 ἐπιψαύει αὐτοῦ ὁ AAld || 17 τὸ om A || 18 καὶ ante μέχρι AAld || 19 νωτιαίου AAld || 20 ζώδια AAld | ὑπέρεχεται AAld | ὑπέπερθε Ald || 21 τοῦ — νῶτον om AAld || 22 ἢ μάλιστα pro lemmate Ald || 22, 3 δικαίως καὶ ὀρθῶς hoc loco om Ald qui post K. ὀρθῶς καὶ σφόδρα καλῶς | post lemma ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς καὶ σφόδρα καλλίστως ὅπου A || 23 γνωρίσῃ pro χωρίζ. Ald || 25—28 schol om AAld | 26 μέσον M | τὰ μὲν M || 29 εἰ μὲν ἐνδία (ἐνθα Ald) στρέφεται pro lemmate Ald | τοῦ 'E. Ald

Μακεδονίας δοκεῖ εἰπεῖν τὴν τῶν Φαινομένων πραγματείαν, καὶ ἦν πιθανόν, ἔνθα καὶ διέτριβεν, ἐκεῖ τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. § ἀντιπίπτει τὸ ῥηθὲν τῷ κείνῃ που κεφαλῇ τῇ νίσσε-
ται, ἥχι περ ἄκραι (61), τουτέστιν ὑπὸ τοῦ ἀρχτικοῦ φέρε-
5 ται κύκλου, καθ' ὃ κλίμα ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰσημερινῶν ἰδ' καὶ γ' πεμπτημορίων ὥρας, τουτέστι καθ' ὃ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑρῆσον κείσθαι λέγουσι, καὶ ὁ πόλος ἐξήρηται μοίρας ζ' καὶ λ'.

Cf p. 438, 20—25.

498. πέντε μὲν ἔνδια: τούτου μὲν (φησὶ) τοῦ κύκλου
10 (οὐκ εἶπε τῆς καταλήψεως [δῶδεκα μὲν σημεία]) εἰς ὅκτω μετρη-
θέντος καὶ μερισθέντος τὰ μὲν πέντε μέρη ὑπέργεια καὶ ἐν
ὑψει εὐρεθείη <ἄν> κινούμενα, τὰ δὲ λοιπὰ γ' ἐν δύσει καὶ
ὑπὸ γῆν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ κύκλῳ τροπαὶ θερῖναι γίνονται.
ἐκ δὲ τούτου τοῦ μέτρου ἐστὶν οὕτω συνιδεῖν. Θῶμεν γὰρ τὰς
15 τοῦ νυχθημέρου ὥρας, αἱ εἰσιν κδ'. ἦν οὖν τῶν ὅκτω τὰ πέντε
διηνεκῶς ὑπέργεια, τὰ δὲ τρία ὑπόγεια. ἀριθμῆσωμεν ἐκάστου
μέρους εἰς τρεῖς ὥρας συμπληρουμένου τρι(σ)άκις πέντε, ἰέ',
ὥστε εἶναι τὴν θερρινὴν ὥρων ἰέ', πάλιν τὰ ὑπόγεια μοίρας
ἔχοντα τρεῖς, ὃ ἐστὶ τρεῖς τρία, θ'. τὸ δὲ ἀνάπαλιν ἐπὶ τοῦ
20 χειμῶνος ἡ μὲν ἡμέρα ὥρων θ', ἡ δὲ νύξ ἰε'. ἐπειδὴ γὰρ μελίζων
ἡ περιφορὰ γίνεται τῶν ἡ' ζωιδίων, διὰ τοῦτο, εἰ καὶ δύο ὥρας

1 λακεδαίμονος pro M. AAld | εἰπεῖν om AAld | συνθεῖναι post pr. Ald || 2,3 καὶ ἔστι π. ἐκεῖσε διατρίβειν ἔνθα καὶ τοὺς λόγους ἐποίησεν. ἀντ. δὲ Ald || 2 διέτριβεν A | ἐκεῖ post λόγους iterum A || 3 τῷ scripsi: αὐτοῦ AAld, αὐτῷ M || 3,4 τηλίσσεται A || 4 ἥχι περ ἄκραι om M | ἐπὶ A || 6 πεμπτημορέων A | τοῦτό ἐστιν A | καὶ ante τὴν om A || 7 λέγει A | post ἐξήρηται A μηνός, Ald μόνον: — | λ' Att p. 16: δ' libri || 9 τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ pro lem-
mate AAld | μὲν om Ald || 10 τὰ ἰβ' ζώδια ἢ σημεία εἰς ἡ' Ald | ἰβ' AAld |
seclusi | ἡ AAld || 10,1 μετρηθέντα καὶ μερισθέντα καὶ μετρηθέντα A, μετρη-

θεν καὶ μερισθεν^τ Ald || 11,2 εὐρεθήσεται καὶ ἐν ὑψει AAld || 12 supplvi | λοιπὰ
om AAld | τρία Ald || 13 ὑπόγεια AAld || 14 an τὰ μέτρα? || 14,5 γὰρ et τοῦ om
Ald || 15 οὖν αὐτῶν A | ὁ. μερῶν αὐτοῦ τὰ Ald || 16,7 ἕκαστον μέρος Ald || 17,8
συμπληρούμενον οὕτως γ' εἰ' ὥστε Ald, συμπληρούμενα γ' εἰ' ἰς' ὥστε A ||
18 θ. ἡμέραν ὥρ. Ald | ὥραν A || 19 τρεῖς τρεῖς A, γ' γ' Ald | καὶ ἔστιν ἡ
θερινὴ ὥρα θ' νύξ post θ' A || 20 τὴν μὲν ἡ. θ' ὥρας (ὥρων θ' Ald), τὴν δὲ
νύκτα AAld || 20,1 ἰε' — περιφορὰ evanida A, qui deinde μελίζων || 20—p. 438,3
ἰε' συμβαίνει γίνεσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τόποις τοῖς ἀρχτικατέροις ἢ τε
θερινὴ ἡμέρα καὶ ἡ χειμερινὴ νύξ πλειόνων εἰσὶν ὥρων ἢ ἰε' διὰ τὸ καὶ
πλείους μοίρας τῶν πέντε ὑπεργείους εἶναι. ὅθεν, εἰ καὶ ἕκαστον ζωιδίον
δύο ὥρας ἐπείχει καὶ ἡ τε χειμερινὴ νύξ ἢ τε θερινὴ ἡμέρα δωδεκάωρος ὀφείλει
εἶναι, ὅμως διὰ τὰς διαφόρους περιφορὰς ἀλλαχοῦ μὲν μελίζων, ἀλλαχοῦ δὲ
ἐλάττων γίνεται Ald || 21 — p. 438,1 δύο μοίρας (sic) post ζώδιον A

ἕκαστον ζώιδιον ἐπέχει (καὶ) ὀφείλει δωδεκάωρον ἔχειν ἢ χειμερινή
νύξ καὶ ἡ θερινή ἡμέρα, ὅμως διὰ τὴν μεγάλην περιφορὰν τε-
λειῶς ἀναλίσκται χρόνος. § τὸ δὲ ἔνδεια (498) ἡμερινά, ὑψηλά,
ὑπὲρ γῆν, περὶ τὸν ἔνδιον καιρὸν τὸν μεσημβρινόν, εἶγε καὶ ἡ
μεσημβρία μεσαιτάτη ἐστὶ πάσης τῆς σφαίρας. 5

λέγεται [ὥς] εἰς ὅκτω μέρη τοῦ κύκλου μερισθέντος τὸ πέμ-
πτον μέρος διημερεύειν, τὰ δὲ γ' ἔχειν τὴν νύκτα.

499. Θέρεος δέ οἱ: ἐν τῷ θερινῷ κύκλῳ αἱ τροπαὶ εἰσι
τοῦ ἡλίου.

Θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί: κατὰ λόγον· αἱ γὰρ θεριναὶ 10
τροπαὶ ἐν τούτῳ τῷ ζωιδίῳ γίνονται τοῦ ἡλίου ὀγδόην μοί-
ραν Καρκίνου ἐπέχοντος· μετὰ γὰρ τὴν ὀγδόην ἄρχεται ταπει-
νότερος ὁ ἥλιος πρὸς ἀναλογίαν γίνεσθαι καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι
ἐπιδίδωσιν ἡ ἡμέρα, ἀλλ' ὑφαιρεῖ. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ
τούτῳ ἡ διὰ τῶν ὠρολογίων ἐνάργεια· ἡ γὰρ σκιά τοῦ γνώμο- 15
νος μετὰ τὸ παραλλάξαι τὸν ἥλιον τὴν ὀγδόην μοῖραν Καρ-
κίνου οὐκέτι ἐπεκτείνεται, ἀλλ' ἀνασπᾶται. § τὸ δὲ ἐν τρο-
παί: τουτέστι τῷ ζωιδίῳ τούτῳ τὸ τέλειον τοῦ ἑαυτοῦ
ὑψους καταλιμπάνει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ νοτιώτερον τροπὴν ποιεῖ-
ται'. § τῷ δὲ ὅσον τε μάλιστα (497) προσεκτέον, ὥς ὀρθῶς 20
ἔχει· δηλοῖ γὰρ μὴ διηκριβῶσθαι, ἐν πλάτει δὲ λέγεσθαι τὸν
ἀριθμὸν τῆς διαιρέσεως, ὅπως μὴ ἐνοχλῇται ὁ Ἄρατος ὥς
ἀγνοήσας καὶ τὸ δι' Ἑλλησπόντου κλίμα (ὥς) τὸ δι' Ἀθηνῶν
γράψας (cf Hipparchus I c. 3 p. 26, c. 9 p. 92 M. Aratea
p. 92 sqq.). 25

500. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ: καὶ οὗτος μὲν οὖν (φησὶν)
ἐν τῷ βορέῳ μέρει ὑπὸ τὸν Καρκίνον ἐστήριχται· ἐν γὰρ
τῷ Καρκίνῳ, ὅτε ὁ ἥλιος ὑψοῦται, ποιεῖ τὴν θερινὴν τρο-
πικὴν ὥραν.

1 ἡ om A || 2, 3 τελείων AM || 3 χρόνων A || 4 παρὰ Ald | καὶ om Ald ||
5 μεσαιτάτον AAld || 6 sq. schol om AAld || 6 τὸν κύκλον M | μερισθέντος
tentavi: ποιήσαντα M || 8 lemma om M | αἱ om AAld || 8 et 10 coniunxerunt
omisso lemmate AAld || 10—13 ἐν τῷ Καρκίνῳ γίνονται ἢ μοῖραν αὐτοῦ τοῦ
ἡλίου ἐπέχοντος. ὁ δὲ ζώιδιον ἐν τούτῳ τῷ κύκλῳ ἐστίν. μετὰ οὖν
τὴν ἢ μοῖραν τοῦ Καρκίνου τ. ὁ ἥλ. πρὸς ἀν. ἄρχεται γίν. Ald || 14 ὑφαι-
ρεῖται Ald || 15 ἐνέργεια AAld | ἡ γὰρ Ald: om AM || 18 ἐν τῷ Ald | αὐ-
τοῦ A, om Ald || 19 λιμπάνει M || 20—24 om AAld || 23 supplevi || 26 καὶ om
AAld || 27 ἐν τῷ εἰρημέρῳ ἐπὶ τὸν A, ὁ κύκλος ὡς εἴρηται ἐπὶ τὸν Ald ||
28 τῷ Καρκ. om A, τούτῳ Ald | τούτῳ ὁ ἥλ. ὑψούμενος π. Ald | ὁ
om A

501. ἄλλος δ' ἀντιόωντι —: περὶ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ διαλαμβάνει καὶ φησιν ἄλλος δὲ κύκλος ἐν τῷ νοτίῳ, τῷ ἐξ ἐναντίας τοῦ βορέω ἀντιόωντι, ὃς τέμνει μέσον τὸν Αἰγόμερον· ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ζωιδίῳ τροπαὶ χειμεριναὶ
 5 γίνονται. τινὲς γὰρ ἔγραψαν ἀντιόωντι νότῳ ἀμαθῶς· ἀντιόων γὰρ ἔστιν ὁ μεταλαμβάνων τῶν τοῦ νότου πνευμάτων. Ὅμηρος (Π Ι 31) 'καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν'. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἄνω (500) 'πλησίον βορέου' εἶπε, λέγει καὶ νῦν 'ἐν τῷ νότῳ τῷ ἔχοντι ἐναντίαν θέσιν τοῦ βορέα'. διὰ δὲ
 10 τούτων δηλοῦται, ὅτι ὁ χειμερινὸς τροπικὸς νότιον ἔχων τὴν θέσιν ἐναντίος ἔστι τῷ θερινῷ τροπικῷ καὶ περιγράφει τὸν Αἰγόμερον. λοιπὸν δὲ ἐκ τῶν ἐπιψανόντων δίδωσιν αὐτοῦ τὴν κατάληψιν.

503, 4. ἀτὰρ Κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν αἴνυται —: μερίδα
 15 τοῦ σώματος λαμβάνει· αἴνυσθαι γὰρ τὸ λαμβάνειν. ἀλλ' ὁπόσῃν μερίδα ἐπέχει τοῦ σώματος τοῦ Κυνὸς ἄχρι τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, τοσαύτην τούτου αἴνυται μερίδα· ἄκροι γὰρ οὗτοι [πόδες] ψαύουσι τοῦ Κυνός.

505. μετὰ φρενον: αἱ φρένες ἐν τῷ στήθει περικεῖνται·
 20 μετὰ φρενον γὰρ τὸ μετὰ τὴν φρένα, ἥτοι τὸ ὀπισθεν τῆς φρένης, τὸ δίμοιρον τῆς ῥάχεως.

506. γράφεται καὶ ἐλαφροῦ Τοξευτηρος, καθὼ οἱ τοξόται ψιλοὶ εἰσιν.

507. τὸν πύματον καθαροῖο: τοῦ Τοξότου οὐκ ἔστι
 25 νοτιώτερος ἄλλος. τοῦτο οὖν, ὅτι εἰς τὸν Τοξότην πύματον καὶ ἔσχατον φέρεται ὁ ἥλιος ὥς ἐπὶ τὸν νότον κατιῶν καὶ λοιπὸν διερχόμενος ὥς ἐπὶ τὰ βόρεια ἀπὸ Αἰγόμερωτος. § τὸ δὲ

2 νότῳ AAlD | post νότ. Ald ἀντιόωντι ἡγουν iterum Ald || 3 τοῦ AAlD: τῷ M | ἀντιόωντος A, om Ald | μέσον om AAlD || 5 δὲ A | νότον Ald || 5, 6 ἔγραψαν ἴν' ἢ μεταλαμβάνοντι post ἀμ. Ald || 6 νοτίου M || 7 Ὅμ. — ἀντιώσαν Ald: om AM || 8 λέγει om M || 9 νοτίῳ M | τῷ ἔχοντι om A | ἐναντίον M | τῷ ἐναντίαν θέσιν ἔχ. Ald | βορέω AAlD || 10 νοτιωτέραν A Ald || 12 ἀπὸ AAlD | αὐτῷ A || 14 αὐτὰρ M | πολλὴν αἴνυται om M | ἡγουν μερ. Ald || 15, 6 ὁπόσῃν scripsi: ὀλίγην libri || 17 οὖν pro τούτου Ald | seclui || 17, 8 μερ. ὅσῃν οἱ ἄκροι οὗτοι πόδες τοῦ κυνός ψ. Ald || 19—21 om M || 20 οὖν τὸ Ald | τούτεστι τὸ Ald || 22 schol v. 506 om AAlD || 24 καθαροῖο om AAlD || 25 ἄλλος om M | φησιν ante ὅτι Ald || 26, 7 post κατ. Ald ἀπὸ τοῦ καθαροῦ βορέου κακείνον διελθὼν ὥς ἐπὶ τὰ βόρεια ἔρχεται ἄνω ἀπὸ τ. Αἰγ.

καθ' αὐτοῖο, ὅτι αἰθρηγενέτης ὁ ἄνεμος τὸν Τοξότην τοῦτον τελευταῖον ἐν τοῖς νοτίοις παρέρχεται.

508. ἐς νότον ἡ ἑλίος — τρέπεται γε μὲν αὐτοῦ: ἐν αὐτῷ δὲ τῷ Τοξότῃ ἐν τοῖς τελευταίοις χειμερινὸς τρέπεται ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ Τοξότου τελευτῶν καὶ ἄρχεσθαι μέλλων τῷ 5 Αἰγυκέρωτι.

509. καὶ οἱ τρία μὲν: ἴσοι οὗτοι κατὰ τὸ μέγεθος. ὁ χειμερινὸς τροπικὸς ἐναντίον τῷ θερινῷ τροπικῷ κατὰ τὴν θέσιν πέπονθεν· τρία μὲν γὰρ αὐτοῦ διαστήματα [εἶναι] ὑπέρ- 10 γεια, πέντε δὲ ὑπόγεια. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἥλιος Αἰγυκέρω- τος ἐπέχων μοῖραν ὀγδόην ἐννέα μὲν ὥρων τὴν ἡμέραν ποιεῖ, τὴν δὲ νύκτα ἰε'. κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν τροπὴν τὸ πέμπτον ὑπὸ γῆν, τὸ δὲ τρίτον ὑπὲρ γῆν.

511. μεσσοῦσι δ' ἀμφοτέρων: διαλαμβάνει τὰ περὶ τοῦ ἰσημερινοῦ, καὶ τούτου τὸ μέγεθος δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ἤδη ἐγνωσ- 15 μένου κύκλου τοῦ γαλαξίου. ἴσους δὲ ἀποφαινόμεθα εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος τὸν τε γαλαξίαν καὶ τὸν ζωδιακὸν καὶ τὸν ἰσημερι- νόν· πάντες γὰρ διχῶς τέμνουσι τὴν σφαῖραν. ὁ δὲ νοῦς· ἀμ- φοτέρων δέ, τοῦ τε θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ χειμερινοῦ, κατὰ τὸ μέσον ἐστὶν [ὁ] κύκλος, ὅσος καὶ ὁ τοῦ γαλαξίου. 20

513. ἐν δὲ οἱ ἡμέατα: ἐν ἀμφοτέραις δὲ ταῖς ἰσημεριναῖς ἐν αὐτῷ γίνονται αἱ ἡμέραι ταῖς νυξίν ἴσαι· ἰσοῦνται γὰρ περὶ μόνας τὰς πρώτας μοῖρας. δύο δὲ γίνονται ἰσημερίαι, φησί, καὶ μία μὲν, ὅτε φθίνει τὸ θέρος· τῇ γὰρ κ' τοῦ Θωῶ, ὅς ἐστι κατὰ Ῥωμαίους Σεπτέμβριος, γίνεται ἐν ταῖς Χηλαῖς ἡ τροπὴ, 25 καὶ ἰσημερία ἐστὶ μεινυμένων τῶν ἡμερῶν.

515. σῆμα δὲ οἱ Κριός: τὴν κατάληψιν αὐτοῦ δίδωσιν

1 αἰθρ. ὁ βορέας: — Ald || 2 τελευταῖον om M || 3 ἐς νότον ἡ ἑρίος AAld, om M || 7 οὔτοι ἴσοι AAld | μὲν post ἴσοι A, ὄντες Ald || 8 ἐναντίος AM, cf Ald || 8, 9 τρ. καὶ ὁ θερινὸς ὅμως ἐναντίον τι πέπονθεν ὁ χειμε- ρινὸς τῷ θερινῷ κατὰ τὴν θέσιν Ald || 9 εἶναι om Ald || 10 τὰ δὲ πέντε Ald | δὲ alt om M || 11 κ' θ' μὲν Ald || 12 ν. ὥρων ἰ' καὶ ε' A, ἰε' δὲ τὴν ν.

Ald || 12, 3 τὰ μὲν ε' ὅ. Ald || 13 ἐπὶ ^{εἶρ} A | τὰ δὲ γ' ὅ. Ald | ὑπὲρ A || 14 τὰ om Ald || 16 ἴσον δὲ ἀποφαίνεται Ald || 17, 8 μ. τὸν ἰσημερινὸν τοῦ τε γαλαξίου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ π. Ald || 19 δὲ om AAld || 21 ἡμέατι Ald | ἀμφοτέραι δὲ αἱ ἰσημερίαι Ald || 22 ἡμ. δηλαδὴ ἴσαι τ. ν. Ald || 23 φησί, καὶ scripsi: καὶ φησι AM, om Ald || 25 σεπτέμβριος A | δ' post γίν. Ald || 26 post ἡμ. add Ald ἐτέρα δὲ κατὰ τὸν Μάριον μεινυμένων τῶν νυκτῶν

ἐκ τῶν ἐπιφανόντων αὐτοῦ ζωιδίων. σημεῖον δὲ τοῦ κύκλου ὁ Κριὸς ὁ πᾶς καὶ τὰ τοῦ Ταύρου γόνατα κεῖται. ἀλλ' ὁ μὲν Κριὸς κατὰ τὸ μῆκος καὶ δι' ὅλου ἡρμοσμένος φέρεται τῷ κύκλῳ, τοῦ δὲ Ταύρου, ὁπόση ἐστὶ κλάσις καὶ καμπὴ τῶν σκελῶν
5 [γίνεται].

ἄλλως. ὁ μὲν Κριὸς ὅλος ἐστὶν τῷ κύκλῳ προσηρμοσμένος, ὁ δὲ Ταῦρος κατὰ μόνην τὴν τῶν σκελῶν καμπήν.

519. καμπὴ τ' αἰθρομένης: ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρώτη καμπή. § αἰθρομένης δὲ ἦτοι τῆς ἐχούσης καυσώδη ἰόν· καν-
10 στικός γὰρ αὐτῆς ἐστὶν ὁ ἰός. καὶ Εὐφορίων (fr 54 M.).

τῆς μὲν τῶν —, ὅσα φύει εὐδετέλος αἶα,
ἡ φύλλ' ἡ ποίη, ὅτ' ἐχρίμψατο λύθρον,
ὥς πυρὶ καρφόμενον ψαφαρῇ ἰνδάλλεται τέφρη.

ἄλλως. αἰθρομένης: τῆς καιομένης ἐφ' ἡλίου· σφόδρα
15 γὰρ καταλάμπεται ὑπὸ τὰ ζωῖδια ταῦτα οὕσα.

ἐλαφρὸς Κρητῆρ: ἔνιοι ἀντὶ τοῦ ἔν αὐτῷ ἐστι, τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ, καὶ ὁ ἐλαφρὸς Κρατῆρ'. ἐλαφρὸς δὲ ὁ ἐλαφρῶς ἐγκείμενος τῷ τῆς Ὑδρας σώματι ἢ ὁ ἀλαμπής· ἀμυδροὺς γὰρ ἔχει τοὺς πέντε ἀστέρας (cf p. 270). § τὸ δὲ ἔνι δ'
20 ἀστέρες (520) οὐχ, ὅτι οὐ πολλοὺς ἔχουσιν ἀστέρας αἱ Χηλαί (ἔχουσι γάρ), ἀλλ' ὅτι οὐ πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς Χηλαῖς ἀστέρων ἐπιψαύουσι τοῦ κύκλου· αἱ γὰρ ἄκραι Χηλαὶ ἐπιψαύουσιν.

522. οὐ μὴν Αἰητοῦ: τοῦ μὲν Ἀετοῦ οὐκ ἀπολαμβάνει
τι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐγγὺς αὐτοῦ ἐστὶν ὁ τοῦ Διὸς ἄγγελος Ἀετός.

25 525. τοὺς μὲν παρβολάδην: τοίτους μὲν δὴ τοὺς κύκ-

1 αὐτῷ AMald | τοῦ κύκλου om Ald || 2 ὅπου καὶ Ald || 3 τὸ om M | διόλου A || 5 γίνεται om M || 6, 7 om M₁ || 6 lemma om Ald | μὲν γὰρ Ald || 8 ἡγουν ἢ Ald || 9 ἡγουν Ald || 10 ἐστὶν αὐτῆς AAld | καὶ om M || 11 ὅσα AAld | ἡ μὲν πάνθ' ὅσα πον φ. Ald || 12 φύλλ' scripsi, φυτὸν conl Lobeck Aglaophami p. 567 et Meineke: φύλλον AM, φύλλον γε Ald | ὅτε A | ἡ ποίην ὅτεω ἐγχρίμψατο λ. conl Lobeck, ἡ ποίην ὅτεω χριμψατο λ. Meineke || 13 καρφόμενον AM || 14 ἄλλως A: om M, ἡ Ald | δὲ post αἰθρομένης M | ἐπὶ τοῦ Ald | ἡλλίου A || 16 καὶ ε. Ald | κρατῆρ M | ἔνιοι α. τ. om Ald | ἐστὶ om Ald || 17 φησι ante κύκλῳ Ald | κρητῆρ A | ὁ ἐλαφρὸς Ald || 19 ε' Ald | τὸ δὲ om et scholia seiunxit AAld || 20 οὐ τοῦτό φησιν ὅτι Ald || 20, 1 π. ἀστέρες εἰσι τῶν χ. εἰσι γὰρ ἄλλ' Ald || 21 οὐ om A | ταῖς om A Ald || 23 μ. ἀητοῦ AM || 23, 4 post lemma Ald ἡγουν οὐκ ἀπ. τινὰ μοῖραν τοῦ αἰετοῦ ὁ κύκλος ἄλλ' ἐστὶν ἐγγὺς αὐτοῦ ὁ || 24 Ἀετός om M || 25 — p. 442, 7 Ald sic τοὺς μὲν παρβολάδην: τοὺς μὲν οὖν τρεῖς κύκλους, φησί, τοὺς τε τροπικοὺς καὶ τὸν ἰσημερινόν, ὁ ἄξων παραβολάδην κειμένους ἔχει· περι-

λους παραβολάδην κειμένους ὁ ἄξων ὀρθοὺς περιβάλλεται καὶ περιέχει (διαπείρει γὰρ τοὺς πάντας), οἱ δὲ ὥσπερ ἔξορθούμενοι εἰσιν ἐπ' αὐτῷ.

ἄλλως. τοὺτους τοὺς κύκλους παραβολάδην, ὥσανει παραβλητικῶς καὶ παραλλήλως, κειμένους ὁ ἄξων ὀρθοὺς περιέχει· δια- 5 πείρων γὰρ αὐτοὺς (ἐν) τῇ τῆς σφαίρας θέσει ἔξορθοῖ ἅτε δὴ αὐτοὺς ὀρθὸς ὢν.

τούτους τοὺς κύκλους παραλλήλους κειμένους ὁ ἄξων ὀρθοὺς περιέχει· ὀρθοὺς γὰρ διαπείρει αὐτούς.

526. ὁ δὲ τέταρτος ἐσφῆκῳται: περὶ τοῦ ζωιδιακοῦ 10 κύκλου λέγει· τέσσαρες γὰρ εἰσι κύκλοι. νῦν δὲ περὶ τοῦ ζωιδιακοῦ. τὸ δὲ ἐσφῆκῳται ἀντὶ τοῦ συνέχεται· Ὅμηρος (Π XVII 52) 'πλοχοῖ — οἷ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο'. ὁ δὲ λόγος· ὁ δὲ ζωιδιακός, ὁ τέταρτος, συνέχεται ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ, λελοξωμένους· διὰ γὰρ τοῦτο 15 ὑπὸ τῶν κύκλων συνέχεται, ἐπειδὴ λελόξῳται. καὶ οἱ μὲν τροπικοὶ ἀντιπέρην καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις κείμενοι (ὁ μὲν γὰρ νότιος, ὁ δὲ βόρειος) ἐκατέρωθεν αὐτὸν ἔχουσιν. καὶ ὁ μὲν θερινὸς τοῦ Καρκίνου ἐπιψαύει, ὁ δὲ χειμερινὸς τοῦ Αἰγοκέ- 20 ρωτος.

527. (λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις): ὁ ζωιδιακός τροπικο(ῖ)ς.

529. οὐ κεν Ἀθηναίης: οὐκ ἂν οὕτω τέκτων καλῶς ἀρμόσει(ε) τροχοῦς, ὥσπερ οἱ ἐν αἰθέρι καλῶς κεκόλληται.

οὐκ ἂν Ἀθηναίης χειρῶν: οὐκ ἂν ἀπὸ τῆς Ἀθηναῖς ἀνὴρ ζωγράφος λαβὼν τορνευτὴν σφαῖραν οὕτω γράψειεν, ὥς 25 ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ. λείπει δὲ ἡ ὑπὸ πρόθεσις, ἵν' ἡ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς Ἀθηναῖς. § τὸ δὲ κολλήσαιτο ἀντὶ τοῦ κατασκευάσειεν.

βάλλεται γὰρ αὐτοὺς καὶ περιέχεται ὑπ' αὐτῶν διαπείρων αὐτούς, οἱ δὲ ὥσπερ ἔξορθούμενοι εἰσιν ἐπ' αὐτῷ, ἢ ὅτι τούτους τοὺς κύκλους 'παραβολάδην', ὥσανει παραβλητικῶς καὶ παραλλήλως, κειμένους ὁ ἄξων τοὺς ὀρθοὺς περιφέρει (log περιέχει)· διαπείρων γὰρ τοὺς πάντας μόνους τούτους τοὺς ὀρθοὺς κύκλους παραλλήλους ἔχει ἐπικειμένους.

1 ὁ ἄξων om A | 5 παραλλήλως scripsi, cf Ald infra: -ους A, πρὸς ἀλλήλους M | 5, 6 διαπείρων A | 6 αὐτοὺς τῇ τῆς evanida vel abscissa A | post θέσει duae fere litt evanidae, deinde τοῦτο (sic) ὀρθοὺς τοὺς κύκλους ἔχει ἐπικειμένους A | 7 ὀρθῶς M | 8, 9 om AAld | 9 ὀρθίους γὰρ M | 10 τέ- 30 ταρτος Ald | 11 κύκλου om Ald, λέγει M | post λέγει Ald ἐπειδὴ περὶ τῶν ἄλλων τριῶν διέλαβε, τὸ δὲ ἐσφῆκῳται | 13 πλοιοχοῖ M, πλοχοῖ θ' Ald | 18 βόρειος ὁ δὲ νότιος AAld | 22 οὐκ ἐν AM | 24 παρὰ Ald | 26 δὲ om Ald | 27 κολλήσειεν AAld, cf Aratum

ἄλλως. οὐκ ἂν ὁ τεχνικώτατος, φησί, καὶ αὐτῆς τῆς Ἀθηνᾶς ὁ μαθητῆς ἀμύμονας συνήρμωσε τοὺς κύκλους, ὥς εἰσιν.

ἄλλως. οὐκ ἂν ὑπὸ τῶν χειρῶν τῆς Ἀθηνᾶς δεδιδαγμένος τις ἀνὴρ ἄλλως κολλήσειε κυλιόμενους τοὺς κύκλους, ὥς αὐτοὶ ἐν τῷ αἰθέρι περὶ τὸν πλάγιον κύκλον, τὸν ζωδιακόν, ἀφ' ἡμέρας εἰς νύκτα διαπορεύονται. § τὸ δὲ χειρῶν δεδιδαγμένος ἑλληνισμός ἐστιν ἀντὶ τοῦ 'κατὰ χειρας μαθὼν καὶ διδασθῆς παρ' Ἀθηνᾶς (καὶ Ὅμηρος [Od V 250] 'εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων') οὐκ ἂν ἄλλως κατασκευάσειε περιφερῆ τροχία οὕτως, ὥς ἔχουσιν οἱ κύκλοι'.

530. <ἄλλῃ—>: ἄλλῃ τρόπῳ ἀρμόσει(ε) καὶ σοφὸς <ὦν> ἐπιόντας ἀλλήλοις τοὺς κύκλους καὶ ἐπιπλεκομένους.

τὸ δὲ κυλινδόμενα ἀντὶ τοῦ περιφερῆ. § τροχάλεια δὲ τροχοὺς. § τὸ δὲ τοιά τε καὶ τόσα (531) ἀντὶ τοῦ τηλι-
15 καῦτα καὶ τοσαῦτα κυκλοτερεῇ περιέχων καὶ περιγράφων τὰ τροχάλεια. § τὸ δὲ περισφαιρηδὸν περὶ τὴν σφαῖραν. § συναρηρότα (532) δὲ λέγων ἀκίνητά φησι <τὰ> τροπικὰ σημεῖα. § ἔξ ἡοῦς δὲ (533) ἔξ ἀνατολῆς ἐπὶ νύκτα, ἐπὶ τὴν δύσιν.

ἥματα πάντα: ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τῶν Ἑλλήνων αἰε-
20 κίνητός ἐστιν ὁ κόσμος.

534—6. καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει —: καὶ ταῦτα μὲν τὰ κύκλα ἀνατέλλει καὶ δύνει τὰ πάντα κείμενα παραλλήλως. μία δὲ ἐστὶν ἐκάστου ἄνοδος καὶ δύσις. § ἕκαστος τῶν κύκλων τὸ αὐτὸ σημεῖον ἔχει, ὅθεν ἀνατέλλει καὶ πάλιν ὅπου δύνει. τού-
25 τῷ δὲ ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ζωδιακοῦ καὶ τὸ ἐξῆς ἐπιφέρει.

536. ἐξείλης ἐκάτερθε: ἐξ ἐκατέρου μέρους, καὶ ἐκ δύσεως

1 οὐκ ἂν οὖν omisso ἄλλως Ald | αὐτὸς M, om A, φησί καὶ αὐτὸς om Ald | 2 ὁ om Ald | ἄμεινον Ald | ἢ εἰσιν Ald | 3 ἢ pro ἄλλως Ald || 4 ἀνὴρ τις AAld || 6 διαπορεύονται M: om A, κεκόλληται Ald quae pergit εἰς δ' ἂν τὸ χ. δεδ. καὶ ἑλλ. || 8 τῆς Ἀθ. Ald | διδασθῆς post Ἀθ. AAld | καὶ om M || 9 ἄλλος τις Ald | κατασκευάσῃ A Ald | περιφερεῖς τροχοὺς Ald || 13 κυλινδόμεναι Ald || 14 ἀντὶ τοῦ τρ. AAld | τόσσα AMAld || 15 κυκλοτερεῖς M | περιέχων καὶ om M | τὰ om Ald || 16 τὸ δὲ om A | ἥρουν περὶ Ald || 16,7 συναρηρότως δὲ συνηρμοσμένως. λέγει δὲ τοῦτο ὅτι ἀκίνητά εἰσι τα τρ. σ. Ald | scholia seiunxit A, cf Ald || 18 δὲ om Ald || 19 λόγους AAlld: λήρους M || 21 ἀνατέλλει om A || 21,2 καὶ τὰ κύκλα μὲν ταῦτα AAlld || 23 ἕκαστον M | γὰρ post ἕκ. Ald || 24 πάλιν om Ald || 24,5 τοῦτο A || 24—26 τούτῳ — ἐπιφέρει om Ald || 25 καὶ om M || 27 τὸ δὲ ante lemma Ald quae deinde ἀντὶ τοῦ | καὶ om A

καὶ ἐξ ἀνατολῆς, ἐκάστου κύκλου ἐν σημείον καὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῷ ἀνατέλλειν καὶ δύνειν νομίζεται. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐν παραλλήλῳ σχήματι κατεστηγμένοι ἀνατέλλουσιν τε καὶ δύνουσιν, ὁ μὲντοι ζωδιακὸς οὐκ ἐτι.

537—40. αὐτὰρ ὁ γ' ὠκεανοῦ — ὁ δὲ ζωδιακὸς κύκλος 5 κατὰ τὴν αἰδίον τοῦ κόσμου κίνησιν (οὔτω γὰρ ληροῦσιν Ἕλληνες) ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἀνατολήν (ὠκεανὸς γὰρ ὁ ὀρίζων). ὅσον ἔχει διάστημα ἀπὸ τοῦ Αἰγοκέρωτος ἀνατέλλοντος ἕως ἀνατέλλοντος Καρκίνου, ἀπὸ Αἰγοκέρωτος μὲν χειμερινοῦ τροπικοῦ μέχρι Καρκίνου θερινοῦ τροπικοῦ, ὑπὲρ γῆν, τοσοῦτον 10 πάλιν ἀπὸ τοῦ Καρκίνου μέχρι τοῦ Αἰγοκέρωτος ὑπὸ γῆν. διηλεκῶς τε ἴσον αὐτοῦ γίνεται τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα τμήμα τῷ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα· ὅσον γὰρ ἡ ἀνατολὴ τῆς δύσεως ἀπέχει, τοσοῦτον ἡ δύσις τῆς ἀνατολῆς.

ὁ ζωδιακὸς τοσοῦτον τὸν ὀρίζοντα παρέρχεται, ὅσον ἐστὶ 15 διάστημα ἀπὸ Καρκίνου ἕως Αἰγοκέρωτος καὶ αὐθις ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἄχρι Καρκίνου.

539. ὅσον ἀπάντη· ὅσον ἀπὸ ἀνατολῆς ἔχει τοῦ ὀρίζοντος, τοσοῦτον καὶ ἐν τῇ δύσει [τὸ καταφέρεισθαι]. τὸ οὖν μία δὲ σφεων (535) ἔοικε πρὸς ἀντιδιαστολὴν εἰρησθαι τοῦ ζωδιακοῦ 20 διὰ τὸ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ ἐνὸς σημείου ἀνατέλλοντας εἰς ἐν πάλιν δύνειν, τὸν δὲ ζωδιακὸν πλάτος ἀξίολογον ἔχειν.

541 sqq. ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς — ἐξάγωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ φυσικώτατον· καὶ γὰρ αἱ μέλισσαι φύσει 25 ζῶσαι καὶ οὐ λόγῳ τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων ἐξαγώνους ποιοῦσιν. τὸν μὲν οὖν κόσμον σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι, τὴν δὲ γῆν κέντρον. ἀνάγκη οὖν ἐκβαλλομένας ἀπὸ τῆς ὕψους ἐπὶ τὸν οὐρανὸν εὐθείας, συμβεβηκότων ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ σχήματος τυγχάνοντος σφαιροειδοῦς, ἴσας εἶναι. ὅση οὖν, φησὶν, ὕψους γίνεται εὐθεῖα ἀναβλεπόντων ἡμῶν πρὸς τὸν οὐρανόν, 30

1 ἐν τῷ om AAld || 5 δὲ om Ald || 6 supra κόσμον scriptum legisse videor ἢ μηνῶν in A, sed incertum | ἢ φασιν Ἕλληνες Ald || 7 ὀρίζων A || 12, 3 γίνεται τε διηλεκῶς ἴσον αὐτοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος αὐτοῦ τμήμα τὸ μὲν ἔπο τὸν ὀρίζοντα A, γίνεται ἴσον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα τμήμα τῷ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα Ald || 15—17 om A Ald || 18 τὸ δὲ ὅσον ἀπ. ἔχον Ald || 19 τοῦτον Ald | δ. ἐν τῷ κατ. Ald || 19—22 τὸ — ἔχειν om AM || 23 βολῆς om A || 27 ὑπὸ AAld || 29 ἴσας Ald: ἴσας ἴσας A, ἴσως ἴσας M || 30 ἄνω βλεπ. Ald | εἰς AAld

τοσαῦται ὀφείλουσιν ἐξ νοεῖσθαι δι' ὅλης τῆς περιφερείας. αὐ-
ται δὲ λαμβανόμεναι κατὰ παράλληλον σχῆμα καὶ ἴσον ἀλλήλων
ἀφιστῶσαι δύο περιλαμβάνουσι κατὰ τὴν ἑαυτῶν μεσότητα ζώι-
δια· οὕτω γὰρ ἀποτελοῦσι τὸ ἐξάγωνον σχῆμα.

- 5 ἄλλως. τεχνικῶς πᾶν καὶ γεωμετρικῶς διήρηκε τὸν ζωι-
διακὸν κύκλον εἰς τὰ δωδεκατημόρια· λέγει γάρ· ὅσον ἡ ὁρατικὴ
ὄψις, τουτέστιν ἀκτὶς ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀφιεμένη, ἐπέχει μέχρι τῆς
τοῦ ἀνωτάτω οὐρανοῦ ἐπιφανείας, τηλικαύτην εὐθείαν ἐξάκις
ἐγγράψας τῷ κύκλῳ, εἴτα ἐκάστην αὐτῶν τεμῶν διχῶς εὐρήσεις
10 ἐβ' τῶν ζωιδίων δωδεκατημόρια· εἴτα καταριθμεῖται τὰ ζωίδια.
τὸ δὲ θεώρημα, ὡς ἄρα ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου ἴση ἐστὶ
τῇ ἐγγραφομένῃ ἐν κύκλῳ ἐξαγώνῳ πλευρᾷ.

541. ἀποτέμενεται· ἀντὶ τοῦ περιγράφεται καὶ δεικνύει.
μὴ θανατάσωμεν δέ, εἰ ἕκαστον τῶν ζωιδίων τηλικαῦτον κατὰ
15 μέγεθος, ὡς τὸ ἥμισυ ἐπέχειν τοῦ ἀπὸ γῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν δια-
στήματος· καὶ γὰρ χώρας ὀλοκλήρου ἕκαστον μεῖζόν ἐστιν, ἀλλ',
ἐπειδὴ πόρρωθέν ἐσμεν, οὕτως ἡμῖν φαίνεται ὀλίγα, καίπερ
ὄντα μεγάλα, ὡς καὶ ὁ ἥλιος παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἐπιστεῦθαι
τῆς πάσης οἰκουμένης ὀκτωκαιδεκαπλασίῳ ὢν, καὶ ἡ πᾶσα γῆ
20 τοῦ μεγέθους αὐτοῦ ὀκτωκαιδέκατόν ἐστι, καὶ δμως ἡ περιφέ-
ρεια αὐτοῦ οὐ πᾶν δοκεῖ μεγάλη εἶναι, ἐπειδὴ σφόδρα αὐτοῦ
ἐσμεν κεχωρισμένοι. οὕτω τὰ ἄστρα μεγάλα ἐστὶ καὶ σφόδρα
ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα, ἀλλὰ τῷ χωρισμῷ ἡμῶν βραχέα φαί-
νεται.

- 25 ἄλλως. ὁ Σπόρος οὕτω φησὶν (fr 2, cf Anal Eratosth p. 48
Aratea p. 95)· ὅσον δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ βολίδος τῆς ἀκτι-
νος ἀποτέμενεται καὶ ἀφαιρεῖται ἡ αὐγὴ τοῦ αἰθέρος, ἐξάκις

3 ἀφιστῶσαι A | παραλαμβάνουσι Ald || 5 ἄλλως om Ald | πᾶν οὖν
τεχν. Ald || 6 ὅση Ald || 7 ὄψις ἐστὶ τουτέστιν Ald | ἡ om M | ἡ ἀκτὶς ἡ Ald ||
7, 8 ἀφ. ἐπὶ τὴν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ ἐπιφανείαν Ald || 7 μέχρι om A || 8 τοῦ
om A || 8, 9 ἐγγράψας τῷ κύκλῳ ἐξάκις ΔAld || 9 τέμνων ΔAld || 11 τοῦ κύκλου
τοῦ κέντρου ΔAld || 13 δὲ post lemma Ald || 13, 4 δ. καὶ μὴ A || 14 θανατάσω-
μεν (δὲ Ald) εἰ ΔAld | τηλικαύτων (omisso ζωιδίων) A | ὃν post τηλ. Ald ||
14, 5 κατὰ τὸ μ. Ald || 15—17 διαστ. σμικρότατον ὁρᾶται· διὰ γὰρ τὸ πόρ-
ρωθεν ἡμᾶς εἶναι ἐκείνων διὰ τοῦτο ἡμῖν μικρὰ φαίνεται καίπερ Ald ||
18 ὡς ὁ ἥ. ΔAld || 19 τῆς πάσης οἰκουμένης om A | τῆς γῆς δ. Ald || 21
παντὶ A | σφ. αὐτῆς libri || 22 καὶ ante τὰ Ald | ε. σφόδρα καὶ Ald || 23 ἐκτε-
ταμέναι M, ἐκ (ceteris abscissis) A, ἐκτείνεται Ald || 25 ἄλλως om Ald |
ὁ Σπ. δὲ οὕτως ἐξέλαβεν Ald || 26 καὶ pro τῆς alt Ald || 27 καὶ ante ἡ add
M: om Ald; ἀπ. καὶ ἡ αὐγὴ τοῦ αἰθ. ἀφαιρεῖται A

ἂν τοσαύτη (ἡ) ἀκτὶς ὑποδράμοι τὸν ζωδιακὸν ἀπηρτισμένον. ἐκάστη δὲ οὕτως ὑποδραμοῦσα ἴση δύο ἂν περιτέμει καὶ περιλάβει ζώδια τῶν ὑποκειμένων ιβ'.

ἄλλως. ἐν παντὶ κύκλῳ ἡ ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν πίπτουσα εὐθεία ἐξάκις ὑποτείνει τὴν ὅλην περιφέρειαν. 5 ἔπειτα συγχρῆται τῷ τὴν γῆν σημείου καὶ κέντρου λόγον ἐπέχειν πρὸς τὴν τῶν ἀπλανῶν ἀστρῶν σφαῖραν, ὥς τῶν ὅψεων τῶν ἡμετέρων οὐδὲν τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας διαφερουσῶν κατὰ γε τὴν θέσιν πρὸς τὸ πᾶν καὶ ὅτι οὐδενὶ διαφέρον ἐστὶν ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κέντρου, τουτέστι τῆς γῆς, ὅρᾳ τὰ οὐράνια ἢ ἀπὸ 10 τινος τόπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφανείας κειμένων. οὕτως ἐστὶ μικρὸν καὶ σημειῶδες τὸ μεταξὺ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐπιφανείας διάστημα.

544. ζωῖδιον δὲ ἐ κύκλον: λοιπὸν τῶν ιβ' ζωιδίων ὀνομασίαν ποιεῖται, καὶ ἄρχεται πάλιν ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτέρου ἐν 15 τοῖς βορείοις, τοῦ Καρκίνου.

545. τῷ ἐνι Καρκίνῳ ἐστὶ: διὰ τί ἀπὸ Καρκίνου ἤρξατο τῶν Αἰγυπτίων αἰεὶ ἀπὸ Κριοῦ λαμβανόντων τὴν ἀρχήν; ὅτι αἰεὶ ὁ Ἄρατος ἀπὸ τῶν βορείων ἄρχεται, βορειότατος δὲ ἐστὶ πάντων ὁ Καρκίνος. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ 20 Κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν πάντα τὰ ζώδια λαμβάνοντες κατὰ ἀναλογίαν τῶν μελῶν. καὶ τὸν μὲν Κριὸν κεφαλὴν εἶναι φασιν, ἐν ἧι τὸ ἡγεμονικόν [ἐπειδὴ ὁ Κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ προόδός ἐστι καὶ ὅτι ἐν τῷ Κριῷ ὁ ἥλιος ἡμερῶν ποιεῖται],

1 ἂν τοι ὑποδράμη ἀκτὶς τὸν ζ. A, ἂν ὑποδράμη τὸν ζ. Ald | ἀπαρτισμένον A || 1—4 ἕκαστον δὲ τῶν ἑξ εἰς δύο τεμῶν περιτέμει ἂν καὶ περιλάβη τὰ ὑποκείμενα ιβ' ζώδια, ἐπειδὴ γὰρ ἐν π. Ald || 2 περιτέμει (ἂν Ald) καὶ περιλάβη AAld || 4 ἡ ante ἐν iteravit A | τοῦ om M || 5 ἀχθεῖσα Ald || 5—7 π. διὰ τοῦτο χρησάμενος τῷ πρὸς γῆν σημείῳ τῇ ἡμέτερά ὄψει, ἥτις ἡ γῆ

κέντρον λόγον ἐπέχει πρὸς Ald || 6 τῷ πρὸς γ. σημείῳ. κέντρον δὲ λ. ἐπέ A, cf Ald || 7 ὥστε AM, cf Ald || 7, 8 σφ. ἡ δὲ ἡμέτερα ὄψις οὐδὲν τοῦ κέντρον τῆς σφαίρας διαφέρει Ald || 8, 9 τε τὴν A || 9 οὐδὲν διαφέρει ἀπὸ Ald | ἀπὸ AAld || 9, 10 α. τε τοῦ κέντρον Ald || 11 τόπου om AAld | γῆς om Ald || 11—13 κ. αὕτη δὲ μικροῦ καὶ σημείου λόγον ἐπέχοντος, χρησάμενος οὖν ὡς σημείῳ τῇ ἡμέτερά ὄψει, οὕτω τὴν τοῦ ζωδιακοῦ πεποιήται περιμέτρῃσιν: — Ald || 12 καὶ τῆς ἐπ. δ. abscissa A || 14 κύκλον om A || 17 ἐστὶ om A | lemma om Ald | δ. τί δὲ Ald || 18 αἰεὶ om M || 19 ὅτι εἰώθει αἰεὶ Ald | ὁ Ἄρατος om AAld | ἄρχεσθαι Ald || 20 πάντων om M || 21, 2 λαμβάνοντες post ἀναλ. AAld || 22 δὴ post καὶ Ald || 23, 4 ἐπειδὴ — ἐστὶ om M | seclusi || 24 ἔσται A | καὶ — ποιεῖται hic Ald: post Ἰχθ. (p. 447, 1) AM

Ταῦρον δὲ τὸν αὐχένα ἄχρι τῶν ποδῶν, οἳ εἰσιν οἱ Ἰχθύες.
 § τὰ ὀνόματα τῶν δωδεκατημορίων καὶ ζωιδίων ἐν τούτοις. τὰ
 δὲ πολλὰ αὐτῶν καθ' ὁμοιότητα. ἔστι δὲ ἃ καὶ κατὰ πάθος,
 ὡς Ὑδροχόος, πολλῶν τὸ τηρικαῦτα ὑετῶν καταφερομένων ἡλίου
 5 διαβαλόντος αὐτόν. διαφέρειν δὲ ζωιδιον δωδεκατημορίου τῷ
 μὴ συναπαρτίζειν τὸ ζωιδιον τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ ζωι-
 διακοῦ, ἀλλ' ἔνια μὲν ἐλλείπειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Κριοῦ καὶ (τοῦ)
 Καρκίνου, ὅπου δὲ ὑπερβάλλειν, ὡς ἐπὶ τοῦ Σκορπίου καὶ τῆς
 Παρθένου.

10 550. ἐν τοῖς ἡέλιος φέρεται: ἐναντίαν τῷ παντὶ κίνησιν
 ποιεῖται ὁ ἥλιος, ἡμέρας ἐκάστης μοῖραν μίαν οὐχ ὅλην κινού-
 μενος. τξ' οὖν μεθιστάμενος μοίρας τὴν ὅλον κύκλον ἐν τξ' ἡμέ-
 ραις καὶ τετάρτῳ μάλιστα μέρει τοῦ νυχθημέρου διανύει πάντα τὸν
 ἐνιαυτόν. ἐν τούτοις οὖν τοῖς δώδεκα ζωιδίοις ὁ ἥλιος φέρεται
 15 τὸν ἐνιαυτὸν συντελῶν ἅπαντα· ἐν ἐκάστῳ γὰρ ζωιδίῳ ποιεῖ
 μῆνα καὶ μίαν ἡμέραν ἐφ' ἐκάστης (μοίρας) ἀνύει. πορεύεται
 δὲ τὴν μέσσην γραμμὴν τοῦ ζωιδιακοῦ πρὸς μῆκος κινούμενος
 καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἄλλοι πλάνητες, πρὸς πλάτος. ποιεῖται δὲ τὴν
 πορείαν ἐναντίαν τῷ παντὶ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ κόσμος ἀπὸ
 20 ἀνατολῶν ἐπὶ δύσιν φέρεται, ὃ δὲ ὡς ἐπὶ ἀνατολὰς διὰ τοιοῦτον
 λόγον, ὅλον τοῦ Κριοῦ βραδύτερον δύνει ὁ Ταῦρος, ὅσωι ἀνωτέρω
 αὐτοῦ ἔστι, καὶ καταφερομένου τοῦ Ταύρου οἱ Δίδυμοι καὶ
 ἐξῆς τὰ λοιπά. τῆς τοίνυν καταφορᾶς καὶ δύσεως τοῦ παντός
 αἰεὶ ὑψηλότερος καὶ ἀνωτέρω πορεύεται ὡς ἐπὶ τὸ φανερὸν τοῖς
 25 ἀνθρώποις.

551. καὶ οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι: τῶν γὰρ ἀστέρων κατὰ

1 οἱ om M | 2 τὰ — τούτοις om Ald | 3 πολλὰ δὲ Ald | εἰσιν post
 ὁμ. Ald | ἔνια δὲ καὶ Ald | 4 ὑδροχόος M | καταφερομένων ὑετῶν τοῦ ἡ. A
 Ald | 5 διαφέρειν M | 5, 6 τῷ μὴ Ald: τῷ om AM | 6 συνα. ἕκαστον ζ. τὸ
 δωδεκάτον τοῦ ζ. Ald | μέχρι AM | 7 ἐνθα M | 11 ἡμέρας om A, post ἐκ. Ald |
 μίαν μοῖραν Ald | ὅλην Ald: ὅλως AM | 12 post οὖν Ald πασῶν οὐσῶν τῶν
 κύκλου μοιρῶν ἐν Ald | ταῖς ξ' A | 13 δ' μάλ. Ald | ν. ὁ ἥλιος διανύει
 Ald | 14 ιβ' A | 16 ἡμέραν μίαν A | 16, 7 καὶ ια' πον ὥρας· ἐφ' ἐκάστης γὰρ
 μοίρας μίαν ἡμέραν καὶ μικρόν τι προσαποτελεῖ. πορεύεται Ald | 16 sup-
 plevi ex Ald | ἀνύει scripsi cf Ald: ἀνύων AM | 18 οἱ om M | εἰς πλ. A
 Ald | 19 ἐναντίω M | κύκλῳ AAld, κύκλῳ superscripto κόσμῳ M | κόσμος
 scripsi: κύκλος AMald | 20 δύσεως AAld | 20, 1 post ἀνατολὰς Ald τὸ δὲ
 Ταῦρος δ' ἐπὶ τῷ ὅτι τοῦ Κριοῦ ὁ Ταῦρος βρ. δ. ὅσωι καὶ ἀνώτερος ||
 21 ὁ om A | ἀνώτερος A | 24 ἀνώτερος Ald | φέρεται A, φαίνεται ὁ ζωι-
 διακός Ald | 26—p. 448, 2 γὰρ ὥρων τὰς μεταβολὰς ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις
 ποιεῖ, ἃς ἐπικαρπῖους διὰ τὸ μητέρας εἶναι τῶν καρπῶν· καιροὶ γὰρ κ. Ald

καιρὸν ἀνατελλόντων αὖξονται καὶ οἱ καρποὶ τῶν φυτῶν· τῶν καρπῶν γὰρ μητέρες αἱ ὥραι. οἱ καιροὶ οὖν τῶν καρπῶν γεννητόρες. αὖξονται δὲ διανύοντος τοῦ ἡλίου τὸν πάντα κύκλον.

553. τοῦ δ' ὅσον κοῖλοιο· κοῖλον ὁρθῶς ἔφη τὸν ὀρίζοντα· τῷ μὲν γὰρ ἔξωθεν ὀρῶντι κυρτὸς φανείται, τῷ δὲ 5 ἔνδοθεν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς κοῖλος. ὁ δὲ νοῦς· ὅσον δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα πίπτει, τοσοῦτον καὶ ὑπὲρ γῆς ἀναφέρεται· αἰεὶ γὰρ ἐπ' ἀκριβὲς ἔξ μὲν ὑπὲρ γῆς ζώidia, ἔξ δὲ πάλιν ὑπὸ γῆν. γεωμετρικῶς δὲ καὶ ἀστρονομικῶς ἔφη.

555. δυωδεκάδες κύκλοιοι· τὰ μὲν γὰρ ζώidia οὔτε ἐντὸς 10 τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου εἰσὶν ὅλα οὔτε ἐκπεπλήρωται... ἔστι δὲ ᾧ καὶ ὑπερπέπτωκε, τὰ δὲ πολλὰ αἰτῶν καὶ πλάγια καταδύνει καὶ οὐκ ὁρθὰ ἀναφέρεται, ὥστε οὐκ ἂν τις ἐξ αὐτῶν λάβοι ἀκριβές. τῶν δωδεκατημορίων δὲ ἕκαστον λ' μοίρας ἔχει· καὶ γὰρ καὶ τὸν ἡλιακὸν λογίζεται τις κύκλον, εὐρίσκει μόγις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα 15 ὑπὲρ γῆς αἰεὶ καὶ διὰ παντὸς μοίρας.

556. τόσον δ' ἐπὶ μῆκος· διὰ συντομίας εἶπε τὰ διαστήματα τῶν νυκτῶν, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμερῶν νοητέον· ὅμοιον γάρ. ὁ δὲ λόγος· ἐκάστη νύξ ἐπὶ τοσοῦτον μῆκος γίνεται ἢ τοσοῦτον διάστημα ἔχει τῆς περιφερείας, ὅσον ἀπὸ νυκτὸς ἀρχο- 20 μένης ἐπαιρεται καὶ περιάγεται μέρος τοῦ κύκλου, τὸ ἡμισυ, ἐπέχον ἔξ ζώidia. οἶονεὶ ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἀνατέλλων Καρκίνος περὶ πρώτην καὶ δευτέραν ὥραν τοσοῦτον ἔξει διάστημα, ἕως οὗ πάλιν (ἀν) ἐπὶ δύοσιν ἔλθῃ. ἀνυσθέντος τοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ Καρκίνου ἕως Τοξότου τὸ πᾶν τῆς νυκτὸς μῆκος τελεῖται. 25 πάλιν δὲ δύνειν ἀπὸ Αἰγοκέρωτος ἤρχετο ἡ νύξ. κατὰ τὸ διάμετρον οὖν ἕως τῶν Διδύμων εἶχε τὴν περιφορὰν. φησὶν οὖν, ὅτι ἐκάστης νυκτὸς τοιοῦτόν ἐστι τὸ μῆκος, οἷον ἐπαιρεται μέρος τοῦ κύκλου, λέγω δὴ τὸ ἡμισυ, ἀρχομένης αὐτῆς. καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὅσον — ἡμισυ (557), ἐπειδὴ τὰ μὲν μεγάλην ἔχει 30

3 δὲ om M || 5 νοοῦντι AAld | κυρτὸν AM | φαίνεται Ald | τὸ δὲ A || 6 τῆς om AAld | κοῖλον AM || 7 γῆν Ald || 8 μὲν pro γὰρ A | κατὰ τὸ ἀρχ. Ald | γῆν AAld || 9 τοῦτο ante ἔφη Ald || 10 δυωδεκάδος AAld || 11 οὔτε δὲ A | λ' μοιρῶν post ἐκπ. Ald || 13 τὸ ἀρχ. Ald || 14 καὶ γὰρ καὶ AAld: καὶ κατὰ M || 15 ἡλιακὸν AAld: ἡλίον M | ὅρ' AAld || 17 τόσον MAld | συντομίαν Ald || 17, 8 τὰ τῶν νυκτῶν τὰ διαστ. AAld || 20 ἔχει διάστ. A Ald || 22 οἷον εἰ Ald | ἀνατέλλει libri || 23 α' καὶ Ald || 24 ἔλθῃ A || 26 δὲ ἀνατέλλειν α. Ald | τὸ om Ald || 27 οὖν prius om AM || 29 κακῶς Ald || 30 τὸ ὅσον scripti: τόσον AM, ὅσον ἄρ' Ald

τὴν περιφοράν, τὰ περὶ τὰ βόρεια, τὸ δὲ ἥμισυ ἐλάττονα, τὸ περὶ τὰ νότια. ἅπαξ οὐ τοσοῦτον ἔσται τὸ μῆκος, ὅσον καὶ τὸ ἐπιπερόμενον ἡμικύκλιον.

557. τοῦτό φησιν· ἥμισυ κύκλου τὸ ὑπέργειον, τὸ ἥμισυ, οἷον τὸ ἀπὸ Καρκίνου μέχρι Τοξότου. ἐπὶ τοσοῦτον μῆκος ἐκτείνεται ἐκάστη τῶν νυκτῶν, ἐφ' ὅσον καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου ἀπ' ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἀρχεται ἀνατέλλειν.

τετάνυσται· τοσοῦτον ἐπὶ μῆκος ἐκάστη νύξ αἰετίζεται, καθ' ὅσον καὶ τὸ ἡμικύκλιον. διὰ δὲ τὸ τὰς νύκτας πῇ μὲν μείζους εἶναι πῇ δὲ ἐλάττους καὶ μὴ φθάνειν τὸν κύκλον περιλαμβανόμενον πάντως διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸ ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς αἰρεται ὑπόθι γαίης (558), ὡς τῶν βορείων, αἵτε ὑψηλοτέρων, καὶ τὸ ὅλον ἡμικύκλιον διὰ τῆς νυκτὸς περιλαμβανόντων.

559. οὗ κεν ἀπόβλητον· σφόδρα φροντίζει ὁ Ἄρατος τῶν ναυτιλλομένων καὶ διὰ πολλῶν τεκμηρίων πειράται αὐτοῖς χειμαζομένοις, καθ' ὅσον ἔξεστι, βοηθεῖν. διὸ ἐναντίον ποιεῖ Ἡσιόδωι· ὁ μὲν γὰρ σφόδρα τῶν γεωργῶν, ὁ δὲ σφόδρα τῶν ναυτιλλομένων ποιεῖται ἐπιμέλειαν.

ἄλλως. οὐ σφόδρα ἀδόκιμον καὶ πάρεργον. βούλεται δὲ σημεῖα λέγειν τοῖς ναυτιλλομένοις, ὅτι, ἐὰν νυκτὶς συμβαλῇ τινα κινδυνεῦσαι, ἀφοράτω, καὶ μαθήσεται, μετὰ πόσας ὥρας ἔσται ἡ ἡμέρα, καὶ ἐκ τούτου γνωσκέτω, τί δεῖ ποιεῖν. καὶ τότε οὐκ ἂν τοι εἴη ἀδόκιμον καὶ [τῶι] μηδὲν ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμέραν καὶ ἐκδεχομένῳ περισκοπεῖν ἕκαστον τῶν ἄστρων, ἐπειδὴν ἀνατείλῃ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐλευθέριον ἂν εἴη.

ἄλλως. οὐκ ἀδόκιμον ἔσται σοι τοῦτο παρατηροῦντι σκέπτεσθαι τὰς τῶν ζωιδίων ἀνατολάς, ἐν οἷς ἔστιν ὁ ἥλιος· μαθὼν γάρ, ὅτι ἐν Κριῶι ἔστιν ἔαρος ἀρχή, γνώσῃ ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. ταῦτα δὲ τις γνούς, πότε δεῖ σπείρειν καὶ

1 τὰ δὲ MAld || 1, 2 τὰ π. M || 2 ἐφ' ὧν (pro ἅπαξ οὐ) Ald || 4—7 om AAld || 7 ἀπαρχομένης M || 8 ὅσον περ (ἀρ' Ald) ἥμισυ κύκλου ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς (557, 8) AAld || 11 ἀνεσθαι libri | πάντα M || 11, 2 ἀρχ. ἀ. νυκτὸς om Ald || 13 ὄντων post ὑπ. Ald || 17 pro διὸ ἐν. ποιεῖ Ald παρόμοιον ποιῶν || 18 γεωργικῶν libri || 20 ἄλλως om Ald || 20, 1 οὐκ ἀδ. οὐν οὐδὲ πάρεργον σημεῖον λέγει τοῖς Ald || 23 τούτῳ (sic) A || 23, 4 post ποιεῖν Ald ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἂν εἴη σοι || 24, 5 ἀδ. ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμ. Ald || 26 ἐκ τοῦ Ald | ωφέλιμον Ald || 27 ἢ pro ἄλλως Ald || 28 post ἀνατ. Ald καὶ ἐν ποίῳ τούτων ἔστιν ὁ ἥλ. | ἐν οἷς evanida in A || 29 post γὰρ ἐν Κριῶι εἶναι αὐτὸν Ald | ἀρχὴν Ald

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

θερίζειν, εἴσεται. οἱ δὲ τὸ ἐξῆς οὕτω λέγουσιν· ἐπιτήρει, πότε ἡ ἡμέρα ἐστίν, ἤγουν ἐν τίνι ζωιδίῳ ἐστίν ὁ ἥλιος· ὁ γὰρ εἰδὼς τοῦτο εἴσεται, πόσῃ τῆς νυκτός ἐστιν ὥρα, θεωρῶν ἐντεῦθεν ἀρχὴν τῶν ἀνατολῶν καὶ συγκαταδύσεων. § μοίρας δὲ εἶπε νῦν τὰ ζωίδια, δι' ὧν ὁ ἥλιος φέρεται.

ἡματος εἶη —: λείπει ἡ περὶ πρόθεσις, ἵν' ἡι 'περὶ τοῦ ἡματος τῶν μοιρῶν (τοντέστι τῶν ζωιδίων) ἐννοοῦντι καὶ θεωροῦντι σκέψασθαι καὶ διαγνῶναι, πότε ἀνατέλλει ἐκάστη μοίρα (τοντέστιν ἐκαστον ζωίδιον)· τὸ γὰρ καθ' ἐν ζωίδιον μοίρα ἐστι τοῦ παντός κύκλου.

560. μοιρῶν σκέπτεσθαι: μοίρας φησὶν καὶ τὰς εἰς 5' λεπτὰ κατατομὰς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ζωίδια. νῦν δὲ τὴν ὅλην τοῦ ζωιδίου περιπόλησιν μοίραν ὠνόμασεν.

561. ἀεὶ γὰρ τῶν —: τούτων γὰρ τῶν μοιρῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν ἀστέρων, (μιαῖ) διὰ παντὸς συνανατέλλει ὁ ἥλιος, ὥστε σὺν αὐτῷ πάλιν ἐκείνῳ τῷ ἀστρῷ δύνοντος τοῦ ἡλίου τὰ ἄλλα ἐκ τῆς νυκτός ἀνιόντα δυνατόν περισκοπεῖν.

562. περισκέψαιο μάλιστα: ταύτας δὴ τὰς μοίρας περισκοπούμενος ἀκριβῶς καὶ εἰς αὐτὰς ὁρῶν, εἰς ἐν ἐκαστον τῶν ἰβ' ζωιδίων ἀφορῶν, πᾶν ἂν δύναιο καταλαβέσθαι αὐτάς. 20 εἰ δὲ ἐξ ὀμβρῶν κατακαλύπτονται ἢ ἐκ τῶν παρακειμένων ὁρῶν γίνονται ἀφανεῖς ἢ 'κεκρυμμένοι ἀπὸ ὄρους' ἔχουσι τὰς ἀνατολάς, ὥστε συνορᾶν (ἀδύνατον), ἡρμουςμένα καὶ ἀσφαλῆ πάλιν ποιοῦσι τεκμήρια τοῖς ἐπερχομένοις, τοῖς συνανατέλλουσι τοῦ ζωιδιακοῦ παρ' ἐκάτερα, ἔν τε τῷ νοτίῳ καὶ ἐν τῷ βορείῳ καὶ 25 ἐν τοῖς ἄλλοις, ἀστροῖς.

1 ἕτεροι δὲ οὕτως ἐξέλαβον ἐπ. Ald | 2 ἡ om M | 3 πόση AAld | τῆς om M | ἡ ὥρα AAld | post ὥρα Ald ἐκ δὲ τούτου καὶ τὴν ἀρχὴν | 4,5 μοίρας — φέρεται om M | 6 ἐν δὲ τῷ ἡμ. εἶη Ald schollis coniunctis | πρόθεσις om Ald | 9 ἤγουν εκ. Ald | 10 ὅλον Ald | 11—13 Ald λέγονται μὲν γὰρ μοίραι καὶ αἱ διαιρούμεναι εἰς λεπτὰ ἐξήκοντα· λέγεται καὶ αὐτὰ τὰ ζωία. νῦν οὖν τὴν ὅλην τοῦ ζωδίου περιπόλησιν μοίραν ὠνόμασεν | 12 λεπτὰ M: -ὰς A | 14 τῶν om Ald | τοῦ τούτων τῶν ζωδίων Ald | 15 διὰ παντός AM: ἐν ἀεὶ Ald | 15,6 ἥλ. σὺν αὐτῷ δὲ πάλιν Ald | 16 ἀετῷ M | ἄ. ἤγουν ζωδία Ald | 18 τὰς δ' ἂν κε περισκ. pro lemmate Ald | δε Ald | 19 εἰς scripsi: ἤγουν εἰς Ald, om AM | 21 καλύπτοντο AAld, κατακαλύπτοντο M | ὠρῶν M | 22 κεκρυμμένοι ἢ ἀπὸ ὄρους ἔχουσαι AMAld | 23 ἡρμουςμένους A | καὶ ante πάλ. AM: om Ald | 26 τοῖς om AAld

566, 7. αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι: [περὶ] τοῦ ὀρίζοντος φησι
 κέρατα τὴν τε ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν· καὶ γὰρ περιφερεῖς
 πάλιν ἐν τῇ δύσει κέρασιν εἰσι παραπλήσιαι. ὁ δὲ νοῦς·
 αὐτὸς δὲ ὁ ὠκεανὸς ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους καὶ τοῦ δυτικοῦ
 5 τεκμήρια δίδωσιν ἐκδηλα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνατέλλοντα καὶ
 δύνοντα τῶν ζωιδίων καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ γὰρ, εἴτε (τὰ ἐξ) ἀνατο-
 λῆς ἄστροι κατέχοιτο, ἐκ τῶν δύσεων τεκμήριά σοι δίδωσιν, εἴτε
 καὶ τὰ ἐκ τῶν δύσεων, τὰ ἐξ ἀνατολῆς.

— τὰ τε πολλὰ περιστρέφεται: ἐξ ἀμφοτέρων τῶν με-
 10 ρῶν τοῦ ὀρίζοντος, ἐκ τε τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίου καὶ τῶν
 λοιπῶν μορίων, λέγει δὲ τῶν ἄστρον. τοῦτο δέ· ὁ ὠκεανὸς ἐξ
 ἀμφοτέρων τῶν κεράτων παρέχει τεκμήρια δι' ἄστρον, ἀπερ,
 ἕκαστον ἐκ τούτων, πολλὰ ἐπιστεφανοῦται ἑαυτῷ καὶ περι-
 15 γὰρ τοῦ ὑπογείου κύκλου ὑποτίθεται εἶναι τὸν ἥλιον (ἐν)
 Καρκίνῳ (569). πρὶν δὲ (ἂν) ἀνέλθῃ, δεῖ σκοποῦντα τὰ ἄστροι
 συμβάλλειν, ὅτι μέλλει ἡμέρα γίνεσθαι. πάλιν μεταφέρει τὸν
 ἥλιον εἰς Λέοντα καὶ φησι 'πρὶν ἀνελθεῖν τὸν Λέοντα, σκόπτει
 τὰ παρακείμενα ἄστροι καὶ συμβαλεῖς'. εἶτα μετὰγει ἐπὶ τὴν
 20 Παρθένον τὸν ἥλιον (590. 6).

568. ὁ ππῆμος: ὕφ' ἐν ἀναγνωστέον· ὁ γὰρ λέγει, τοιοῦ-
 τόν ἐστιν· αὐτὸς δὲ σοι ὁ ὀρίζων κατὰ ἀνατολὴν καὶ δύσιν
 δείξει τὰ ζωῖδια, ἃ περιστρέφει ἐν ἑαυτῷ· τὸ γὰρ περιστρέ-
 φεται (567) ἀντὶ ἐνεργητικοῦ ἐστιν. δείξει τότε ἐκάστην τῶν
 25 μοιρῶν (ἀντὶ τοῦ 'τῶν δωδεκατημορίων ἀναφαίνει'), ὅποτε τέλ-
 λουσιν παρέρχεται.

1, 2 φησιν οὐ κερ. Ald || 2 τὴν ante δύσιν om M | δύσιν λέγει Ald | post
 περιφερεῖς Ald | οὔσαι ἢ τε δύσιν καὶ ἢ ἀνατολὴ κέρ. || 3 παραπλήσιοι AM ||
 6 τῆς ἀν. Ald || 7 διδοίη A || 8 τῶν om A | εἴτε καὶ post δύσ. A: om M, καὶ om
 Ald | ἐκ τῆς ἀν. Ald || 9 περιστρέφεται om M || 9, 10 δηλαδὴ τοῦ ὀρ. Ald ||
 11 ζωιδίων λ. AAld | τουτέστιν ὁ Ald || 12 κεράτων scripsi ex Arato: ἄρκτων
 (superscripto ἄστρον) M, ἀρκτικῶν ἄστρον AAld | παρέχοι M || 13, 4 ἐπι-
 14 κείται Ald || 14 ὅτι A | σὺν ἐκάστη γὰρ μοίρᾳ Ald | ἀναφέρεται AAld ||
 14, 5 ἐν τῷ ὑπογείῳ οὖν κύκλῳ Ald || 16 δὴ Ald | ἀνέρθῃ A | σκοπεῖν τὰ
 τε α. libri || 17 συμβαίνειν Ald; συμβαλεῖν Bekker | εἶτα μετ. Ald || 18 ἐπὶ
 τὸν Ald || 19 συμβάλη M | ἐπάγει AAld || 21 τὸ δὲ ὁ ππῆμος Ald || 23 γὰρ

M: δὲ AAld || 24 οὖν post δείξει Ald: om AM || 25 τῶν om Ald | ἀναφέρει
 AM, ἀναφῶν Ald || 25, 6 τελοῦσαν A, ἀνατέλλουσαν Ald

569 sqq. οὗ οἱ ἀφανρότατοι —: μέλλων διεξέρχασθαι τὸν περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων λόγον καὶ συνανατελλόντων καὶ συγκαταδύνοντων τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Καρκίνου ποιεῖται, ὃν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου πρῶτον ὠνόμασε (545), καὶ φησιν, ὅτι Καρκίνου ἀνατέλλοντος οὐκ ἀμαυρὰ οὐδὲ ἄσθημα ἄστρο συν- 5 ἀνατέλλει αὐτῷ καὶ ἀντικαταδύνει, δύνειν δὲ τὸν Στεφάνον φησι κατὰ τὸ ἡμισυ (573) καὶ τὸν Νότιον Ἰχθὺν κατὰ ῥάχιν (572), πρὸς ἀνατολὰς ἐστραμμένων αὐτοῦ τῶν περὶ τὴν γαστέρα μερῶν. καὶ ἀντικαταδύνειν δὲ φησι τὸν Ὀφιοῦχον ἀπὸ ποδῶν μέχρις ὤμων καὶ τὸν Ὀφιν, ὃν ἔχει ἐν ταῖς χερσὶ, μέχρι τρα- 10 χήλου (578).

572. κατὰ ῥάχιν Ἰχθύς: εἰς δυσμὰς φέρεται ὡς ἐπὶ τὴν ῥάχιν ὁ Νότιος Ἰχθύς· ἄνω γὰρ νένευκεν. ὅτε δὲ ταῦτα δύ- 15 εται ἀνατέλλοντος τοῦ Καρκίνου, πρώτη ἢ δευτέρα ὥρα τῆς νυκτός.

574. ἐσχατιαὶ βάλλουσι: πάλιν περὶ τοῦ Στεφάνου ἀναλαμβάνει μέλλοντος ἀνατέλλειν τοῦ Καρκίνου· τούτου γὰρ ἀνατέλλοντος τὸ ἡμισυ τοῦ Στεφάνου ἴδοις ἂν ὑπέργειον, τὸ δ' ἄλλο ἡμισυ δύσει προσβάλλουσι καὶ ἀφανίζουσιν εἰς δύσιν τοῦ Στεφάνου κατιόντος. § 'ἐσχατιάς' δὲ τὰς δύσεις φησὶν, ἐπεὶ 20 καὶ 'προτέρην' (432) τὴν ἀνατολὴν λέγει.

575. αὐτὰρ ὁ γ' ἐξόπιθεν: ὁ δὲ Νότιος Ἰχθύς εἰς ὀπίσω τραπεῖς καὶ οὕτως ἔχων τὴν θέσιν τὰ μὲν ὑπέρτερα, τὰ οὐ- 25 ραῖα, ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔχει, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν γαστέρα ἐν τῷ μετεώρῳ. ὅπερ βλαῖον ἐστὶ τὰ ὑπέρτερα δύνειν, τὰ οὐραῖα 30 διό τινες ἐπὶ τὸν Ἐν γόνασι τοῦτο μετεννόχασιν· τὰ γὰρ ὑπέρτερα αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλὴν ἤδη δέδυνκεν, ὅτε καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ Στεφάνου, τὰ δὲ κάτω περὶ τὴν ἐσχάτην γαστέρα ἔτι ἐν τῷ μετεώρῳ ἔχει.

577, 8. τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατὰγει: τὸν δὲ Ὀφιοῦχον 30 ἀπὸ γονάτων μέχρι τῶν ὤμων ἐπὶ δυσμὰς ἄγει ἀνατέλλον ὁ

1 οὐ τοί οἱ ἀφ. A | 3 τῇ om M | 8 κατὰ ἀ. AAld || 10 μέχρι libri || 12 Ἰχθύς om M | 13 ὁ om A | νένευκεν δύεται δὲ ταῦτα Ald || 14 τῆς om M | 17 οὖν post μ. Ald | 17, 8 τούτου γὰρ ἀνατ. om Ald | 19 ἡμισυ αἱ δύσεις AAld | προσβάλλονται A, -ι M, παρέλαβον Ald | 20 ἐπεὶ δὲ A, ἐπειδὴ Ald | 22 ἐξόπισθεν A | δὲ om Ald | τοῦπίσω Ald | 23 δύσιν M | 25 ὅ. λέγειν Ald | ἢ τὰ ἐναντία A post οὐρ., οὐ τὸ ἐναντίον ἔδει Ald | 27 ὅτε Ald: ὅτι AM | τὸ ἡμισυ om AAld | 28 ἔτι om AAld | 30 κατὰγει om AAld

Καρκίνος καὶ τὸν Ὀφιν ἄχρι αὐχένος. § μογερὸν δέ, ὅτι ὁλος περὶ τὸν Ὀφιν πονεῖ.

578. αὐχένος ἐγγύς: τουτέστι μέχρις αὐχένος αὐτοῦ τοῦ Ὀφιοῦχου.

5 ἄλλως. τοῦτο προσλαβεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι ὁ Ὀφιοῦχος ἅμα Διδύμοις ἀναφερόμενος ἄρχεται δύνειν ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι γονάτων, ὥστε ἀκόλουθόν ἐστι τὸ νῦν εἰρημένον. καὶ οὕτως ἔχει ὁ λόγος· μέχρι τῶν ὤμων καταφέρεται καὶ μέχρι τοῦ αὐχένος τοῦ Ὀφews· ὁρῶν γὰρ αὐτοῦ δύνοντος τὰ μέχρι τῶν
10 γονάτων ἀπὸ τῶν ποδῶν προκαταδέδυνκεν ἤδη [καὶ] Διδύμων ἀναφερομένων (724, 5).

579. οὐδ' ἂν ἔτ' Ἀρκτοφύλαξ: οὐ πολλὸς οὐδὲ ἐξ ἴσου φαίνεται ἀμφοτέρωθεν, τουτέστιν ἐκ τῶν ὑπὲρ γῆν καὶ τῶν ὑπὸ γῆν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὀλίγον ἄνω ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλεῖον ὑπὸ γῆν.
15 § ἡμάτιος (580) δὲ ὑπέργειος, ἔννυχος ὑπόγειος. οὐκ ἂν οὖν εἴη πολλὸς οὔτε ὑπὲρ γῆν οὔτε ὑπὸ γῆν ὁ Βωώτης τοῦ Καρκίνου ἀνατέλλοντος, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ καταδεδυνκός ἐστιν, ἐλάχιστον δὲ τὸ ἔτι ὑπὲρ γῆς· ἐπεὶ γὰρ φησιν αὐτὸν τέσσαρσι ζωιδίοις ἀνατέλλουσιν ἀντικαταδύεσθαι (581), Ταύρῳ
20 Διδύμοις Καρκίνῳ Λέοντι, ὅταν ὁ Καρκίνος ἀνατέλλειν ἄρχηται, οὗθ' ὑπὲρ γῆν πολὺς ἐστὶν οὗθ' ὑπὸ γῆν· δύο μὲν γὰρ αὐτοῦ ἤδη παρεληλύθασιν μοῖραι, δύο δὲ ἔτι λείπονται. ὅταν δὲ ἀνενεχθῇ, τρεῖς μὲν αὐτοῦ δεδύκασιν, μία δ' ἐστὶν ἡ ὑπολείπεται ὑπὲρ γῆς. Ταύρου δὲ ἀνατέλλοντος αὐτὸς δύνειν
25 ἄρχεται (721).

581. τέτρασι γὰρ μοίραις: τοῦτο ἦν αἴτιον τοῦ ἀνατέλλοντος Καρκίνου, τὸ φαινόμενον ὀλίγον ἔχειν ὑπὲρ γῆς τὸν Βωώτην. μοίραις δὲ νῦν τοῖς ζωιδίοις. ὁ δὲ λόγος· τέτρασι ζωιδίοις ὁμοῦ καταφερόμενον αὐτὸν δέχεται ὁ ὀρίζων· ὁ γὰρ
30 Βωώτης ἐπιπνύει τῶν δύσεων μετὰ Χηλῶν, εἰτα μετὰ Σκορ-

1 μογερὸν AAld: -οῦ M | δὲ αὐτὸν λέγει ὅτι Ald | ὁλος Ald: -ον AM ||
3 τὸ δὲ αὐχένα Ald || 5 προσλαβεῖν δὲ τοῦτο Ald || 6 τῶν om Ald || 9 ὀφιος AAld | τὰ om A || 10 τῶν (pro καὶ) Ald || 14 πλεόν AAld || 15 οὖν pro δὲ Ald || 16 οὖν ἔτι π. εἴη Ald | ὁ Βωώτης om Ald || 17 Κ. ἥδη ἀρξαμένου ἀνατέλλειν ἀνατέλλαντος δὲ τὸ πλ. Ald | πλεῖον AAld | δεδυνκός AAld || 18 γὰρ pro δὲ AAld | δὲ ἐστὶ τὸ AAld | γῆν AAld | ἐπειδὴ AAld | φασὶν AAld || 22 παρ. ἥδη AAld || 23, 4 δ' ἔτι ὑπολείπεται AAld || 24 ὑπὲρ γῆς om Ald || 26, 7 ἀνατέλλαντος Ald || 27 γῆν AAld || 29 ὁμοῦ κατιόντων τὸν Βωώτην ὑποδέχεται Ald

πίου καὶ Τοξότου, καὶ ὅτε ὁ Αἰγόνεως ἔρχεται ἐπὶ δύσιν τε-
λείως καὶ ὀλοσχερῶς δύεται. καὶ οὕτω δ' ἑωιδίων ἐπέχει
χρόνον ἐν τῷι δύνεσθαι. ἐπειδὴ τοίνυν, ἕως οὗ (ἂν) ἔλθῃ ὁ
Αἰγόνεως εἰς δύσιν, καθ' ὃν καὶ τελείως ὁ Βωώτης δύεται,
λοιπὸν Καρκίνου κατὰ διάμετρον γίνεται ἀνατολή, διὰ τοῦτο
φησιν, ὅτι τὸ τηνικαῦτα ἡμάτιος ὅλος φαίνεται, ἐπειδὴ ἐν τέ-
τρασι μοίραις δέχεται αὐτὸν ὁ ὠκεανός. διηγήσθησαν λοιπὸν
Καρκίνου ἀνιόντος.

Cat (Cosmas in
Gregorium | A.
Mai, Spic. Rom
II p. 148. cf Hyg
II 4 p. 84 sq.
Anal Eratosth
p. 71)

Βωώτην καὶ Ἀρκτοφύλακά φησιν, οὗ ἐν τῷι μέσῳ τῶν
σκελῶν ἀνατέλλει Ἀρκτοῦρος (94), τὸν τῆς Παρθένου . . . 10

582. ὁ δ', ἐπὴν φάεος: ὁ δὲ Βωώτης, ἐπὶ τῷ φωτὸς
καὶ τοῦ φαίνεσθαι κορεσθῆι ὑπέργειος ὢν. καλῶς εἶπε 'κορε-
σθῆι', ἐπειδὴ ὑπέργειος φαινόμενος πολὺν χρόνον ἀναλίσκει,
τῆς μὲν ἡμέρας ὥρας 5', τῆς δὲ νυκτὸς πάσας τὰς ἡβ'. διὸ
χαριέντως εἶπεν ἐπὴν — κορέσεται, ὅτι τοσοῦτον χρόνον 15
ἀναλίσκει φαινόμενος· ἀνατέλλει γὰρ τῇ Παρθένῳ περὶ ὥραν
5' ἡμερινήν, ἥ(ν) καθ' ὑπόθεσιν ἐν Καρκίνῳ λάβωμεν τὸν ἥλιον·
Καρκίνου (γὰρ) ὥραι δύο, Ἀέοντος ὥραι β', Παρθένου β', εἴθ'
οὕτως ἀνέτειλεν ὥρας 5'. εἰ τοίνυν τὰς μὲν τῆς ἡμέρας λοι-
πὰς β' ὥρας ἐν τῷι ὑπεργείῳ καὶ τὰς τῆς νυκτὸς ἡβ', ἕως ἂν 20
εἰς τελείαν δύσιν ἔλθῃ (ἕως γὰρ ἂν οἱ Αἰδύμοι ἔλθωσι, φαί-
νεται, ἐν δὲ τοῖς Αἰδύμοις τὸ τῆς νυκτὸς συμπέρασμα) — ἐπεὶ
οὖν ὅλας ἡβ' ὥρας ἔμεινε φαινόμενος καὶ ὑπέργειος ὢν, διὰ
τοῦτο εἶπεν 'ἐπειδὴ τῷ φωτὸς κορεσθῆι, λοιπὸν πάλιν μέλ-
λοντος Καρκίνου ἀνατέλλειν (ἐν) τῇ δύσει (τὸ) πλεόν ἔχει τοῦ 25
σώματος' (582, 3).

583. βουλευτῷ ἐπέχει: τουτέστιν· ὅταν ὅλος ἀναχωρήσῃ

1, 2 Αἰγ. δύνει ἐπὶ δύσιν καὶ αὐτὸς τελείως Ald | 2 οὕτω Ald: οὗτος
AM | 3, 4 τοῦ Αἰγόνεως ἐλθόντος εἰς Ald | 4 post δύσιν Ald ὁ B. τελείως
δ. ὁ δὲ Καρκ. τότε x. δ. γίνεται τοῦ Αἰγόνεως | 5 τοῦ post Καρκ. A |
6 ἡ. ὀλίγον AAld | αἴρεται Ald | 7 ? | δὲ post διην. Ald: om AM | 9, 10 om
Ald | 10 ἀρκτοῦρον δὲ τ. AM | signavi lacunam, suppleas (πατέρα, ὃν Ἰκά-
ριον λέγουσιν ἔνιοι —) vel simile | 11 ἐπειδὴν Ald | 12 x. ὑπόγειος A |
post ὢν Ald πρὸς δύσιν βαδίζει | δὲ post καλῶς Ald | 14 πάσης Ald | 16, 7
5' ὥραν A | 17 supplevi; εἰ Ald | 18 supplevi ex Ald: om AM | δύο γὰρ
ὥραι K. Ald | ὥραι om Ald | 18, 9 ὥστε περὶ ἑκτὴν ὥραν ἀνατέλλει. ἐπεὶ
τοίνυν Ald | 18 εἴτα A | 19 ἀνατέλλει A | τὰς τε Ald | 19, 20 λ. 85 ὥρας AAld |
20 post ὑπεργ. Ald ἐστὶ | δώδεκα Ald | ἂν Ald: om AM | 21 δύσιν δύνει M |
ἂν Ald: om AM | ἀνέλθωσι Ald | 23 μένει Ald | ἐστὶ pro ὢν Ald | 25 cf
p. 455, 10 | 27 ὅτε — ἀναχωρήσει A | ὅλος om Ald

τοῦ ὑπὲρ γῆν μέρους καὶ πανδυσίαν ποιήσῃ, προσλαμβάνει τῷ
 μεσονυκτίῳ (τουτέστι ταῖς ἑξ ὥραις τῆς νυκτός) ἄλλας ὥρας β',
 ὥστε ἐν ὁκτῷ ὅλαις ὥραις γίνεσθαι αὐτοῦ τὴν παντελῆ κατὰ-
 5 **γ** δὲ εἶπε κελναί τοι — νύκτες ἐποψὲ δύνοντι λέ-
 γονται (585), ἐπεὶ μακροτάτην ποιεῖται τὴν κατὰδυσιν. βουλευ-
 τὸν (583) δὲ λέγει τὴν ἐσπέραν, καθ' ὃν καιρὸν λύονται οἱ βόες.
 ἐδίδαξεν οὖν ἡμᾶς, ὅτι ἑξ ὥρας ποιεῖται τῆς ἡμέρας, τῆς δὲ
 νυκτός ιβ' (τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ δίχα εἶναι τὴν νύκτα, <τὸ> διπλοῦν
 ἀνύειν τοῦ καιροῦ) διπλάσιον τῆς νυκτός πορευόμενος. φησὶν
 10 οὖν· ἐπειδὴν τοῦ φωτός κορεσθῇ, ἐν τῇ δύνει λοιπὸν τὸ πλεῖον
 ἔχει τοῦ σώματος, ἐπειδὴ ἄκρα αὐτοῦ ἡ κεφαλὴ ἀπολείπεται
 καὶ χεῖρες, τῆς νυκτός τὸ τηλικαῦτα διπλάσιον λύσης τῶν ἑξ
 ἡμερινῶν ὥρων.

νυκτός λύσης: τὸ μὲν ὀλίγον ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλεόν
 15 ὑπὸ γῆν ἐν τῷ βουλευτῷ, τουτέστιν ἐν τῇ δύνει, μένει πλεόν
 τοῦ ἡμίσεος τῆς νυκτός, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης. § ὅτε ὁ Καρ-
 κίνος, φησὶν, ἀνατέλλει, τότε ὁ Ἀρκτοφύλαξ τὸ μὲν ὀλίγον [ἔχων]
 ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλεόν ὑπὸ γῆν ἔχει καὶ ἐμβραδύνει καὶ ἐγχρο-
 νίζει τῷ βουλευτῷ, οἷον ἐν τῇ δύνει, τουτέστιν ἐγχρονομίζει δύνων
 20 πλεόν τοῦ ἡμίσεος τῆς νυκτός, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης, ὁπηγίκα
 τοῦ ἡλίου δύνοντος καὶ αὐτὸς δύνει.

ἐποψὲ δύνοντι λέγονται: ὁψὲ δύνων ὁ Βωώτης διὰ τῶν
 δ' μοιρῶν, τουτέστιν ἡ ὥρα, ἐπέχει αὐτόν. Ὁμηρος (Od V 272)
 ὁψὲ δύνοντα Βωώτην ἀντὶ τοῦ βραδέως δυόμενον. αὐτὰι δὲ
 25 μάλιστα αἱ περιφοραὶ ὁψὲ δύνοντος ἂν κληθεῖησαν οὐ μόνον διὰ

1 ποιήσει A | 2 5' A | 3 ὅλαις om M | 4 κ. καὶ ν. Ald | 6 ἣν ἐσπέραν A, ἣν
 omisso καιρὸν Ald | οἱ βόες λύονται AAld | 6—10 post λύονται Ald ἡ τὸ
 δίχα νυκτός λύσης τοῦτο φησὶν τὸ διπλασίῳ τῆς νυκτός καιρὸν ἀνύειν
 πορευόμενον τοῦ τῆς ἡμέρας. καὶ ἀπὸ τούτου ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὅτι ἑξ ὥρας
 ποιεῖται τῆς ἡμέρας, τῆς δὲ νυκτός ιβ'. φησὶν οὖν Ald | 8 δίχα AM | 9 τὸν
 καιρὸν A | διπλασί^{ων} A, -ίων M | 10, 1 ἔχει τὸ πλεῖον AAld | 12 διπλασί^{ων}
 A, -ίω M, -ιον Ald | 14—17 Ald sine lemmate ἡ ὅτε τὸ πλεόν τοῦ ἡμίσεος
 τῆς νυκτός παρέλθῃ εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης τοῦ Καρκίνου ἀνατέλλον-
 τος τότε | 15 ὑπὸ γῆν om M | 16 ὁ om M | 17, 8 ὑπὲρ γῆν ὀλίγον Ald | 18
 ἔχων post ὑπὲρ γῆν A, om Ald | 18—20 τὸ δὲ ἐν τῷ βουλευτῷ, τουτέστιν
 ἐν τῇ δύνει, καὶ ὑπὸ γῆν πλεόν ἔχει, ἐμβραδύνει δὲ καὶ ἐγχρονομίζει τῷ βου-
 λυτῷ, ἥγουν τῇ δύνει, δύνων Ald | 21 δύνεται Ald | 22 ὁψὲ Ald | δ. ἐστὶν
 Ald | 22, 3 τῶν διμοίρων ὥρων A, διὰ τῶν ὥρων τῶν τεσσάρων μοιρῶν του-
 τέστιν Ald | 23 ἐπέχει Ald: -ων A, -ειν M | pro αὐτόν Ald ὃν καὶ | καὶ Ὁ. A |
 24 δύνοντι A | φησὶν ἀντὶ τοῦ βρ. Ald | 25 δύνοντος A

τὸ τὰς ἐν τῷ καταφέρεισθαι ὁκτὼ ὥρας ἐπέχειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ὥραι γεγόνασιν, ἕως οὐ (ἄν) παντελῶς δύηται. αὐταὶ οὖν αἰ νύκτες μάλιστα ἐποψὲ δύοντι ἄν κληθεῖσιν.

586. ὥς οἱ μὲν δύνουσιν: τοῦτον τὸν τρόπον οἱ προειρημένοι δύνουσιν, ὁ Στέφανος ὁ Ἐν γούνασι καὶ ὅσα προεῖπε καὶ ἐν τῇ δύσει τὰ ἱβ' σημεία. λοιπὸν δὲ καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς. ἀνατέλλει δὲ ὁ Ὠρίων λαμπρὸς ὢν κατὰ τὴν ζώνην καὶ τοὺς ὤμους, ἔχων δὲ καὶ τῷ ξίφει λαμπροὺς ἀστέρας γ' συναναφέρει καὶ Ποταμὸν κέρατος — ἄλλου (589), τουτέστιν ἀνατολικού μέρους.

ὁ δ' ἀντίος: τὰ μὲν οὖν προειρημένα ζῳῖδια ἀνατέλλοντι τῷ Καρκίνῳ ἀντικαταδύνει, ὁ δὲ Ὠρίων συνανατέλλει αὐτοῖς, οὐκ ἀπρεπής, ἀλλὰ καὶ τὴν ζώνην εὐδηλοτάτην ἔχων καὶ τοὺς ὤμους καὶ τὸ ξίφος. ἀνατέλλειν δὲ τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν καὶ ὅλον θεωρεῖσθαι ἑπὲρ τὸν ὀρρίζοντά (φησιν 589).

590. ἐρχομένῳ δὲ Λέοντι —: ἀνατέλλοντος δὲ τοῦ Λέοντος ὅσα μὲν ἀντικατέδυνε τῷ Καρκίνῳ παντελῇ ποιεῖται τὴν κατὰδυσιν, δύνει δὲ καὶ ὁ Ἀέτος ὅλος, τοῦ δὲ Ἐν γούνασι τὰ ἄλλα μέρη δέδυνε, τὸ δὲ γόνυ τὸ λαιὸν καὶ ἡ κνήμη καὶ ὁ πούς ἀκμήν εἰσιν ἑπὲρ γῆν.

594. ἀντέλλει δ' Ὑδρῆς κεφαλὴ: συνανατέλλει δὲ τῷ Λέοντι ἡ κεφαλὴ τῆς Ὑδρῆς ὁ Λαγῶς ὁ Προκύων καὶ τοῦ Μεγάλου Κυνὸς οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες. τὸ δὲ χαροπὸς ἵτοι λαμπρός. καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ τοῦ Καρκίνου ἡ κεφαλὴ τοῦ Λαγῶς ἄκρως ἦν ἀνατείλασα. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐ δυνατόν ἦν ἄκρως μόνῃς κεφαλῇς μνημονεῦσαι οὕτω σμικροῦ ἄστρου, ὅτε σὺν τῷ Λέοντι πᾶσα ἀνῆλθεν, εἶπε καὶ ἐμνημόνευσεν.

596—606. οὐ μὲν θῆν: περὶ τῆς τοῦ Λέοντος φάσεως ἱκανῶς εἰπὼν λοιπὸν καὶ περὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς Παρθένου τεκμήρια

1 τὰς om Ald | κάτω φ. Ald | κατ. ἡ' A | ἡ' M: ἡ' AAld || 2 ἕως ἄν δ. π. Ald | supplevi || 5—7 post προεῖπεν Ald εἰπὼν δὲ περὶ τῶν ἀπὸ δύσεως δωδεκα ζῳιδίων σημείων νῦν καὶ περὶ τῶν ἀπ' ἀνατολῆς λέγει. ἀνατέλλει οὖν, φησὶν, ὁ Ὠρ. || 6 ἱβ' ζῳῖδια ἡ σμ. A, cf Ald || 8 καὶ τῷ A, καὶ ἐν τῷ Ald | καὶ pro γ' Ald || 9 καὶ om Ald | τοῦ ἀν. Ald || 10 μέρους om Ald || 12 αὐτίκα δύνει Ald | αὐτῷ Ald || 14 ἡριδανὸν ut solet M, cf ed ad v. 360 || 14, 5 ἀνατέλλει δὲ σὺν τῷ Ἡριδανῷ ποταμῷ καὶ ὅλος θεωρεῖται ὁ. τ. ὀρρίζοντα Ald || 15 supplevi || 18 καὶ om M | ὅλος om M | ἐν γούνασι M || 19 τὰ μὲν ἄλλα Ald | τὰ ὅλα μ. A || 20 ὑπὸ AAld, cf ed || 26 οὕτως μ. A, οὕτω μ. Ald || 27 πᾶσαν Ald || 28 φαύσεως AAld || 29 εἶπεν M | τῆς prius om AAld

δίδωσιν. ἡ δὲ Παρθένος ἀνατέλλουσα οὐκ ὀλίγους ἀστέρας ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα βάλλει, ἀλλὰ πολλοὺς εἰς δύοσιν κατὰγει, καὶ λέγει ποίους· ἡ γὰρ Ἀρκαδικὴ τοῦ Ἑρμοῦ Ἀύρα καὶ ὁ Δελφίς καὶ ὁ ὑπὸ τὸν Ἀετὸν Ὀιστός (οὗτοι γὰρ ὑπὸ δυσμᾶς φέρονται), σὺν
 5 τούτοις καὶ τοῦ Κύνου τὰ πρῶτα πτερὰ περὶ ἄκρους τοὺς ὤμους ἄχρι καὶ τῆς οὐρᾶς δύνει καὶ τοῦ Ἡριδανοῦ τὰ ἄκρα ἄρχεται σκιάζεσθαι· λοιπὸν γὰρ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἡριδανοῦ πρὸς δυσμᾶς φέρεται καὶ παρήγοροι οἱ ἐν τοῖς ἄκροις ὄντες, τοῦ δὲ Ἴππου ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ ἀνὴρ δύνει, ἀνατέλλει δὲ ἡ Ὑδρα ἐπὶ πλέον ἕως
 10 τοῦ Κρατήρος. ἀναφέρονται δὲ οἱ ὀπισθιοὶ πόδες τοῦ Κυνὸς καὶ ἡ πρύμνα τῆς Ἀργούς. ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν ἔλκων ἐξόπι-
 θεν πρύμναν (604). ἡ δὲ ἡμίτομος οὖσα καὶ μέχρι τοῦ ἱστοῦ κατηστερισμένη ἐμφαίνεται (605), ὅταν ἀνατέλλῃ ὅλη ἡ Παρ-
 θένος.

15 596—609. ὑπὸ νεύματα βάλλει· ἱκανῶς περὶ τῶν τῆς ἀνα-
 τολῆς τῆς Παρθένου τεκμηρίων ἐπεξελθὼν ἐπὶ Χηλὰς ἔρχεται καὶ
 φησιν· ἐπερχόμεναι δὲ αἱ Χηλαὶ καὶ μέλλουσαι ἀνατέλλειν, εἰ
 καὶ λεπτὰ φαίνουσι καὶ εἰσιν ἀμαυραὶ (καὶ) ἄγνωστοι καὶ ἀκα-
 τάληπτοι, παρέρχονται οὐδαμῶς, ἐπειδὴ μετ' αὐτῶν τεκμηρίον
 20 ὁ Βούτης ἅπας ἀθρόως ἀνατέλλει καταλαμπόμενος τῷ Ἀρκτού-
 ρω ἀστέρι, ὅς ἐστι μέσος αὐτοῦ τῶν μερῶν περὶ τὸ ἐν τοῖς
 μηροῖς ζῶμα.

603. φθάνει δὲ Κύων· ὁ δὲ Σελριος τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀναιρεῖται φθασάντων τῶν ἐμπροσθίων. διὸ εἶπε φθά-
 25 μενος, ὅτι τοὺς ὀπισθίους φθάνει πόδας ἀνατέλλων.

605. ἡ δὲ θέει γαίης· λείπει ἡ ὑπὲρ πρόθεσις, ἢ ἡ
 'ὑπὲρ γαίης'. ἡ δὲ Ἀργὼ φαίνεται ὑπέργειος κατὰ τὸν ἱστὸν
 διχαζομένη· ὁ γὰρ ἱστὸς ἐπ' ἄκρου ἐστὶ διχοτομήματος, ἐπειδὴ
 ἡμίτομός ἐστιν· ἐν γὰρ τῷ μέσῳ τῆς νηὸς ἐστίν. διὸ καὶ ὁ

5 τούτω M | 8, 9 φ. παρηγορίας γὰρ τὰς ἄκρας φησίν. καὶ τοῦ Ἴππου
 δὲ ἡ κεφαλὴ δύνει, ἀν. Ald | ἡ ante κεφ. om A | 11, 2 ἐξόπισθε AM |

αἶν
 12 τοῦ δίστου AMald: correxi ex Arato | 13 ἐμφέρεται M, φαίνεται A
 Ald | 16 τῆς ante Π. om Ald | ὑπεξελθὼν A | τὰς X. Ald | 18 ἀμ. ἀλλ' οὖν
 οὐδαμῶς ἀγν. Ald | 19 οὐδαμῶς hic om Ald | 20 ἀθρόως om Ald, cf p. 458, 8 |
 καὶ post ἀνὰ. A | 20, 1 ὑπὸ τοῦ -ον ὅς Ald | 21 ἐ. μέρος Ald | post αὐ-
 τοῦ Ald κείται γὰρ παρὰ τὸ ἐν τοῖς μηροῖς ζῶμα | 24 ἀνατελειάντων Ald |
 διὰ τοῦτο οὖν φησι φθ. Ald | 25 πόδας φθάνει AAld | ἀνατέλλει M | 27 ἡ
 γὰρ AAld | φέρεται AAld | δίστον A | 28 τοῦ διχ. Ald | ἐπεὶ AAld | 29 post
 ἐστίν Ald ὁ δὲ ἐν τῷ μ.

τόπος, ἐνθα κείται, μεσόδμη καλεῖται. ὁ δὲ λόγος· ἡ δὲ Ἀργῶ πᾶσα ὑπέργειος φέρεται, ἣτις κατὰ τὸν ἰστὸν ἔχει διχοτόμημα, δπηνίκα πᾶσα ἡ Παρθένος ἀνατελλῇ. § περαιόθεν — δὲ ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν μέρους ἀνέλθῃ εἰς ἀνατολήν.

607—9. οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι: ἀλλ' οὐδὲ αἱ Χηλαὶ ἐπ-
ερχόμεναι, τουτέστι ἀνατέλλουσai, ἀσημειώτοι εἰσιν· συνανατέλλει
γὰρ αὐταῖς ὁ Βωώτης. § ἀθρόος δὲ (609) εἶπε τὴν ιδιότητα
τῆς ἀνατολῆς δηλῶν, ὅτι τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ δύνοντα ἀθρόως
ἀνατέλλει. ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων τὰ ταχέως δύνοντα πλείονι
χρόνῳ τὰς ἀνατολὰς ποιεῖται, ὥσπερ ὁ Ὠρίων. § ἡ δὲ Ἀργῶ 10
μετέωρος ἤδη πᾶσα· μέρος γὰρ αὐτῆς συνανατέλλει Λέοντι, ὥστε
ὁμοῦ ταῖς Χηλαῖς τὴν πᾶσαν ἀνατεταλκέναι. § γραπτέον δὲ
οὐ μάλα πᾶσα (610), ἐπειδὴ οὐχ ὅλη κατηστέριστα, καθὼς
εἵπομεν (p. 410. 457), ἀλλ' ἡμίτομος. § τὸ δὲ βεβολημένον —
(609) ἀντὶ τοῦ καταλαμβανόμενος τῷ Ἀρκτούρῳ. 15

607—612. Χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι —: ἐπειδὴ εἶπεν
"ὅτε ἄνεισιν ὁ Λέων, ἡ κεφαλὴ τῆς Ὑδρας φαίνεται, ὅτε ἡ Παρθέ-
νος, ἀνατέλλει μέχρι τοῦ Κρατήρος, ὅτε αἱ Χηλαί, λοιπὸν ἅπαν
τὸ σῶμα πλὴν μόνῃς τῆς ἄκρας οὐραῖς", ἐπάγει εἰκότως, ὅτι
πολλὴ τίς ἐστὶν ἐν οὐρανῷ κειμένη (cf 594. 602). 20

ἄλλως. ἀντὶ τοῦ καὶ ἡ Ὑδρα φαίνεται πᾶσα. οἱ δὲ οὐ-
τως ἤκουσαν (τὸ) Ἀργῶ δ' οὐ μάλα πᾶσα μετήορος, ὅτι
οὐ τὸ τηνικαῦτα ἡ Ἀργῶ ἐστὶ μετήορος, ἀλλὰ καὶ πρὶν τὴν
πᾶσαν ἀνελθεῖν Παρθένον. ὅτε μέντοι ἡ πᾶσα ἀνέρχεται, τότε
καὶ ἡ Ὑδρα ὀλοσχερῶς φαίνεται. 25

615. αἰεὶ γνῦξ —: τοῦ δὲ διὰ παντὸς γνῦξ πεπτηῶτος
(λέγει δὲ τοῦ Ἐν γούνασιν) αἱ Χηλαὶ ἀνιούσαι μόνῃν τὴν δεξιὰν
κνήμην μέχρι αὐτῆς τῆς ἐπιγονίδος ἄγουσιν.

αἰεὶ δὲ Λύρηι: τῷ αἰεὶ ἐν γούνασιν ὄντι, πλησίον τῆς

2 τὸν om Ald | 3, 4 δὲ ἤγουν ἐκ τοῦ Ald | 4 εἰς ἀνατολήν om M |
6 ἀσημειώτατοι A, ἀσημειώτατοι Ald | 9 τοῦ ἐναντίου Ald | ταχέα A | 10
χρ. ἀνατέλλει ὦ. Ald | ὁ om M | 11 μετήορος A, μετήωρος Ald | μέρος Ald:
μέρει AM | τῷ A. Ald | ὥστε AAld: ὥσπερ M | 12 τὴν om Ald | 12, 3 post
ἀνατ. Ald τὸ δὲ οὐ μάλα πᾶσα φησὶν, ἐπειδὴ | 15 ἡ καταλαμπόμενος
ante τῷ Ald | 16 φαίνουσαι A, φάρονσαι Ald | 20 ἐστὶν om AAld |
21 ἄλλως — πᾶσα om et scholia coniunxit Ald | πᾶσα φαίνεται A | 22 sup-
plevi ex Ald | οἱ δὲ τὸ Ἀργῶ δ' οὐ μάλα πᾶσα οὕτως ἤκουσαν, ὅτι
Ald | πᾶσα μάλα A | 24, 5 τότε κάκεινη καὶ ἡ Ald | 27 οὕτως ante αἱ A:
om MAld | τὴν om M | δεξιτερὴν Ald | 28 αὐτῆς om AAld | 29—459, 2 τὸ δὲ
αἰεὶ Λύρηι πρὸς τὴν διδ. ἐστὶ τῆς θέσεως Ald | 29 τῷ M: τὸ A

Λύρας ὁ κλάζοντι (67), τούτῳ πρὸς τὴν διδασκαλίαν οὕτω τῆς
θέσεως (πλησίον γάρ ἐστι τῆς Λύρας) (ἐχρήσατο). εἶγε ἐν τοῖς
πρώτοις εἶπε γούνατι οἱ σκαιῶι πελάει (272).

617. ἀμφοτέρων δύνοντα: δύνειν καὶ πάλιν φησὶ τὸν
Ἐν γούνασι καὶ διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς ἀνιέναι, ἐπειδὴ τῶν ἀμ-
φιφανῶν ἄστρον ἐστίν. ἀμφιφανῇ δὲ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ Θε-
ρινου τροπικοῦ, ὅσα ἀρχομένης νυκτὸς ἀνατέλλοντα φαίνεται,
ὥσπερ καὶ ὁ Ἀρκτοῦρος.

618. πολλάκις αὐτονυχεί: κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα. ὁ δὲ
Ἐν γούνασι τῶν ἀμφιφανῶν ἄστρον ἐστίν, ὃν συμβέβηκε διὰ τῆς
αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖσθαι καὶ ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα· μεταξὺ
γὰρ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου κατηστέρισταί, ὃν ἔοικεν ἀεφανῇ τυγ-
χάνειν, καὶ μεταξὺ τοῦ Θερινου τροπικοῦ, ὃν παρέδωκε πέντε
μέρη τῶν ἡ' ὑπέργεια ἔχειν καὶ γ' ὑπόγεια (498 sq.). ὅταν οὖν
ὁ ἥλιος τὸν χειμερινὸν τροπικὸν διοδεύῃ ἔχοντας αὐτοῦ τῶν ἡ'
μερῶν τὰ ε' μέρη ὑπόγεια, τὰ δὲ γ' ὑπέργεια, τῆς νυκτὸς κατ'
ἐκείνον τὸν καιρὸν (εἰ) καὶ ε' ὥρῶν γινομένης, ὁ Ἐν γούνασι με-
ταξὺ τοῦ Θερινου καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τεταγμένος καὶ περι-
σηνεγμένος ἤδη διὰ τῆς ἡμέρας τὸ ὑπέργειον μέρος ποιεῖται
τὴν δύσιν ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀναγκαῖον καὶ περὶ ὥραν ἐνάτην
τῆς ἡμέρας ἀνατέλλων εὐρίσκεται σὺν ταῖς Χηλαῖς καὶ τῷ
Τοξότῃ (καὶ) τὸ ἥμισυ τοῦ Στεφάνου συνανατέλλει καὶ τοῦ Κεν-
ταύρου (τὰ) πρὸς τὴν οὐραν (619—626).

618. τοῦ μὲν ἄρ' οὔη: σὺν ταῖς Χηλαῖς, φησί, τοῦ Ἐν
γούνασιν ἡ κνήμη φαίνεται μέλλοντος ἀνιέναι τοῦ Ζυγοῦ. ἀνέλαβε
δὲ τὸ προειρημένον (612).

620. αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴν: ἡ μὲν κνήμη, φησὶν, αὐτοῦ
φαίνεται μελλουσῶν ἀνιέναι τῶν Χηλῶν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν

1 τοῦτο A | οὕτω scripsi: οὐ τὸ A, οὐ τῷ M, om Ald | 2 suppleni |
post A. Ald καὶ ἔοικεν ὁ κλάζοντι πλησίον αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς πρ. δὲ εἶπεν |
3 de πρώτοις cf ad v. 796 | 4 καὶ πάλιν om Ald | 5 καὶ om Ald | 6 ἀστέρων
libri | ὃν συμβέβηκε διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖσθαι καὶ ἀνατέλλοντα καὶ δύν-
οντα post ἐστίν iteravit (cf l. 10) AAld | γὰρ pro δὲ AAld | ἐπιδέξια Ald |
9 τὸ δὲ πολλάκις αὐτ. ἀντὶ τοῦ κατὰ Ald | 9—11 (ὁ — δύνοντα) om
Ald, cf ad l. 6 | 10 ἐν γούνασι M | ἀστέρων A | 11 καὶ post θ. om M ||
12 κατεστήρικται M | ἀμφιφανῇ A | 15 ὁκτώ A | 16 ὑπέργεια — ὑπόγεια
A | 17 ὥρῳ γινομένης Ald: ὥραις γινόμενος (γενόμενος A) AM | 18 καὶ post
τ. om M | 19 ὑπόγειον Bekker | 20 πρώτης ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ ἀναγκαῖως
Bekker | θ' A, ἐνάτην M | 22, 3 μὲν (om A) ταύρου libri | 24 ἄρ M | 25 μελ-
λουσῶν α. τῶν χηλῶν A | 27, 8 ἡ μὲν — κεφαλὴν om A

κείμενος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐκδέχεται τὰς τοῦ Σκορπίου ἀνατολάς καὶ τοῦ Τοξότου· οὗτοι γὰρ τέλεον αὐτὸν ἄγουσιν.

ἄλλως. ταῖς μὲν Χηλαῖς ἡ κνήμη αὐτοῦ συναναφαινεται, τὰ δὲ μέσα τῷ Σκορπίῳ, ἡ δὲ ἀριστερὰ χεὶρ ἅμα τῇ κεφαλῇ τῷ Τοξότηι, ὥστε τρισὶ ζωιδίοις αὐτὸν συναναφέρεσθαι. 5

627. τῆμος ἀποιχομένην κεφαλὴν —: ἐν τῷ ἀνιέναι μέλλειν τὴν Παρθένον ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἴππου εἰς δυσμὰς κατενεχθεῖσα μόνη. νῦν μελλουσῶν τῶν Χηλῶν ἀνιέναι (626) σὺν ἡλίῳ ἔστιν ἰδεῖν τὸν πάντα Ἴππον δύνοντα. διό φησι 'τὸ τηλικαῦτα μετὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑαυτοῦ κεφαλὴν καὶ δύσασαν ὁ Ἴππος 10 ὁλοσχερῶς ὅλος δύεται'.

628. καὶ προτέρου Ὁρνιθὸς ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρῇ: ἡ προτέρου λέγει κατὰ τὴν θέσιν (τοῦ γὰρ Ἴππου ἐπίπροσθὲν ἔστι κατὰ τὴν θέσιν) ἡ πρότερον τὸν Κύκνον λέγει ὡς πρὸς ἀντιδιαίρεσιν καὶ πρὸς σύγκρισιν τοῦ Ἀετοῦ· βορειό- 15 τερος γὰρ αὐτοῦ ὁ Κύκνος, τὰ δὲ βορειότερα καὶ ἀνώτερα, ἐπεὶ προανατέλλει τῶν νοτίων. ἄνω δὲ τὰ βόρεια, ὅτι μετεωρότερα, ὡς πρὸς τὸν ὀρίζοντα.

629—633. δύνει δ' Ἀνδρομέδης κεφαλὴ: δύνει δὲ ἡ τῆς Ἀνδρομέδης κεφαλὴ· τῶν δὲ νοτίων τὸ Κῆτος ὥσπερ 20 ἐπ' αὐτὴν καταφέρεται, ὁ δὲ Κηφεὺς ὥσπερ ἀποσοβῶν τὸ Κῆτος φαίνεται. τοῦ μὲν οὖν Κήτους τὸ μέχρι τῆς λοφίᾱς δύνει, τοῦ δὲ Κηφεὺς ἡ κεφαλὴ.

629. τὸ δὲ οἱ μέγα δεῖμα: ἐπάγει τῇ Ἀνδρομέδῃ τὸ Κῆτος ὁ νότος· συνδυόμενον γὰρ δοκεῖ ὥσπερ ἐπ' αὐτὴν σπεύδειν. 25 § τὸ δὲ ἡερόεις (630) ἀχλυνώδης καὶ χειμερινὸς καὶ σκοτεινός· ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι μᾶλλον πνεῖ.

630, 1. ἀντία δ' αὐτός: ποιητικεύεται· ἐκτείνει γὰρ τὴν χεῖρα, ὥσπερ παρακελευόμενος τῇ παιδί ἐκκλίνειν τὸ Κῆτος, 30 ἐπειδὴ σὺν αὐτῇ κατῆλθεν.

2 τόξου A || 3 αὐτῆς M || 5 τῷ om M | ὥστε Bekker: ὥσπερ, cf p. 458, 11 | συναναφαινέσθαι A || 8, 9 σὺν ἡλίῳ post Ἱ. iterat A Ald: om M || 10 ἑαυτοῦ A Ald: -ῶι M | δύσαν A || 11 ὁλοσχερῶς om A, ante ὁ Ald || 12 schol praecedenti adhaeret nullo addito distinctionis signo AM || 12—15 τὸ δὲ πρότερον — οὐρῇ εἶπεν ἡ διὰ τὴν θέσιν — θέσιν ἡ πρὸς ἀντιδιαίρεσιν καὶ σύγκρισιν Ald || 14 μετὰ libri || 15 ὡς om M || 19 κεφαλὴ om A Ald || 21 ἐπὶ αὐτῇ M || 22 τὰ μ. A || 24 ἀνδρομέδῃ Ald || 25 ὡς M || 26 ὁ ἀχλ. M | καὶ σκοτεινός om M || 27 χειμερινῷ A | πνεῖ μᾶλλον A Ald || 28, 9 π. καὶ φησιν ἐκτείνειν τὸν Κηφέα τ. χ. — παρακελευόμενον τῷ π. Ald

632. καὶ τὸ μὲν ἐς λοφιήν: καὶ τὸ μὲν Κῆτος μέχρι ὤμων καὶ στήθους δύεται, ὃ δὲ Κηφεὺς μόνῃ τῇ κεφαλῇ· τὰ γὰρ λοιπὰ αὐτοῦ ἄδυστα, ὅτι ἔνδον ἐστὶν ἐν τῷ βορείῳ.

634—646. καμπαὶ δ' αἶν Ποταμοί: ἅμα τῷ Σκορπίῳ ἀνατέλλονται αἱ τοῦ Ποταμοῦ καμπαὶ δύνουσι καὶ ὁ Ὠρίων. ὃς κυνηγετῶν περὶ Χίον τὴν Ἀρτεμιν ἐθεάσατο καὶ τῶν πέπλων αὐτῆς ἐλάβετο. ἡ δὲ θυμωθεῖσα παραντὰ ἐκ γῆς σκορπίον ἀνέδωκεν, ὑφ' οὗ ἐπλήγη ὁ Ὠρίων. καὶ νῦν οὖν ὡς διὰ φόβον ἀνατέλλοντας Σκορπίου ὁ Ὠρίων δύνει.

636. ὃς καὶ ἐπερχόμενος: ὅστις, ὁ Σκορπίος, ἀνατέλλων ἐκφοβεῖ καὶ εἰς δυσμὰς ἄγει τὸν Ὠρίωνα. εἰτα ἐπάγει βιωφελῶς τὴν ἱστορίαν δεικνύς, ὅτι δεῖ μὴ ἀσεβεῖν, ἐξ ὧν ὁ Ὠρίων πέπονθεν. ἀρχόμενος δὲ τῆς ἱστορίας ἐξευμενίζεται τὴν Ἀρτεμιν, ὅτι ἀρχεται λέγειν, ὡς ὑπ' ἀνθρώπου Ὠρίωνος ἐβιάζετο, καὶ τὴν αἰτίαν ἀφοσιοῦται, λέγων ὅτι τῶν παλαιότερων ἐστὶν ἡ φήμη καὶ οὐκ ἐμοῦ (637). καὶ σφόδρα ἀστελῶς αὐτὸ πεποίηκεν· βιωφελῇ γὰρ ἐκτιθέμενος τὴν ἱστορίαν, ἐξ ὧν προευμενίζεται, δείκνυσιν, ὅτι οὐδὲ λόγῳ θεμιτὸν ταῦτα λέγειν, μὴ ὅτι γε καὶ πράττειν. ἔχει δὲ ὡδε ἡ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς· Οἰνοπίων, ὁ Διονύσου καὶ Ἀριάδνης παῖς, ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ ὥικει ταύτης βασιλεύων. αὕτη ἡ Χίος εἶχε πλεῖστα ἐρπετά, ὡς καὶ διὰ τὸ πολύθηρον αὐτὴν εἶναι Ὀφιοῦς(σ)αν κληθῆναι. πρὸς χάριν τοίνυν Οἰνοπίωνος ἦλθεν ἀπὸ Βοιωτίας ὁ Ὠρίων ἄριστος ὦν κυνηγός, ὅπως καθάρῃ τὴν νήσον. ἔχων δὲ σὺν αὐτῷ τὴν Ἀρτεμιν κυνηγοῦσαν ἀκόσμως ἐβιάζετο. ἡ δὲ κολώνῃ τῆς νήσου ἐποίησε διαρραγῆναι καὶ ἀναδοθῆναι τὸν σκορπίον, ὑφ' οὗ ὁ Ὠρίων πληγὴς ἀπώλετο. καὶ κατηστερίσθη καὶ αὐτὸς καὶ ὁ σκορπίος. ὥσπερ δὲ (ἐν γῇ), καὶ ἐν οὐρανῷ δεδοικώς αὐτὸν ὁ Ὠρίων αἰεὶ φεύγει, καὶ ὅτε ἐκεῖνος ἀνατέλλει, ὁ Ὠρίων δύνει, ὅτε δὲ δύνει ὁ Σκορπίος, ὁ Ὠρίων ἀνατέλλει. ὁ μὲν οὖν Νικάνδρος, τῆς τῶν θεῶν εὐσεβείας γλιχόμενος, βραχύν τινά φησιν (Ther 18) εἶναι τὸν σκορπίον δεικνύς, ὅτι θεῶν βουλήσει καὶ βραχέα ἰσχύει κατὰ μει-

3 δὲ pro γὰρ Ald | 7 σκορπίον ἐκ τῆς γῆς AAld | 8 ἐπλήγῃ A || 10 ὁ om M | 14 Ὠρίωνος om Ald | 15 καὶ ἀφ. αὐτὴν λέγων Ald | 16 ἐμὴ Ald | 18 τὰ τοιαῦτα λ. Ald | μῆτι δὲ καὶ A, μῆτε δὲ καὶ Ald | 19 ἀπ' ἀρχῆς Ald: ἀπαρχὴν AM | 19 sqq. ἱστορία in margine A | 19 οἰνοποίων A || 21 ἔχει Ald | 23 οἰνοποίωνος A | 24 αὐτῷ AMAld | 24, 5 κυνηγετοῦσαν A Ald | 26 ὁ Ὠρίων post οὗ AAld: om M | 27 καὶ ante αὐτός om A | 31 γινόμενος libri | 32 καὶ ante θεῶν A | βραχέα M: μικρὸς ὦν AAld

ζώνων, οὗτος δέ, ὁ Ἄρατος, <τῆς> ἀστροθέσεως κατανοήσας τὸ μέγεθός φησιν, ὅτι καὶ ὅλον ὄρος ἀνέρρηξεν, ἵνα ἀναδοθῇ ὁ σκορπίος (642).

640. Θήρης ἀρνύμενος: περιποιούμενος ἀντικαταλλασσόμενος διὰ τοῦ φονεῦν τὰ ζῶια χάριν Οἰνοπίωνι. ἐὰν δὲ αἰνύμενος γράφεται, σημαίνει τὸ λαμβάνων. ὁ δὲ Ὠρίων κατὰ διάμετρον τῷ Σκορπίῳ.

641. ἡ δέ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐπετείνατο: γράφεται καὶ ἐπετείλατο. ὁ δὲ λόγος· ἡ δὲ Ἄρτεμις ἐξ αὐτῆς, τῆς Χίου, ἐπετείλατο ἀναδοθῆναι, τουτέστιν ἐποίησεν. Θηρίον δὲ ἄλλο, 10 ὡς πρὸς τὰ ὄντα ἐν τῇ Χίῳ, ὧν καὶ φόνον εἰργάζετο ὁ Ὠρίων. § τὸ δὲ πολλὸν ἰόντα (643): ὅτι μέγας ἦν ὁ Ὠρίων, καὶ κατὰ τὸν Ὅμηρον ἔξεστί τινα μαθεῖν· λέγων γὰρ τὸ μέγεθος τῶν παίδων τῆς Ἰφιμεδείας τὸ μὲν μῆκος ἐννεόργυριον ἐπιφέρει· μετὰ 15 γε κλυτὸν Ὠρίωνα' (Od XI 310. 312).

644. πλειότερος προφανείς: τὸν Σκορπίον φησὶ πλειονα αὐτοῦ καὶ μειζονα, στοχαζόμενος ὅτι καὶ δύο ἄστρον μῆκος ἐπέχει καὶ ἐξηκοντάμοιρός ἐστι μόνος.

646. Ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν: καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν λέξεων σφόδρα ὑπογράφει τὸν Ὠρίωνα δεδοικότα 20 τὰ τῆς γῆς ἔσχατα καταλαμβάνειν ὑπερβολῇ τοῦ φόβου καὶ τῆς δειλίας.

648. οὐδὲ μὲν Ἀνδρομέδης: τότε, καὶ τῆς Ἀνδρομέδας καὶ τοῦ Κήτους ὅσα ὑπελείπετο τῇ τῶν Χηλῶν ἀνατολῇ, καὶ ταῦτα δύνει, τοῦ δὲ Κηφέως τὰ μέχρι ζώνης δέδυνεν· τὰ μὲν 25 γὰρ ἄλλα ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τῆς ἰξύος ἐν τῷ αἰφανερωῖ ἐστι κύκλωι, ἡ δὲ ζώγη ἄπτεται τοῦ ὀρίζοντος· τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ γαῖαν ἐπιξύει (650). § Ἄρκτους δὲ εἶπεν ἀρκτικὸν κύκλον (652).

1 οὕτως μέντοι A | supplevi | ὁ ante ἀστρ. A, ἐκ τῆς Ald | 4 Θήρης om M | 4, 5 ἀντι(δ Ald)καταλασσόμενος AAld | 5 τὸ φ. AAld | οἰνοπίωνος A, οἰνοπίωνος Ald | εἰ MAld | 6 γράφοιτο AAld | ἔστι δὲ ὁ Ald | 7 τοῦ σκορπίου Ald | 8 ἐπετείνατο om AAld | 8, 9 γράφεται — λόγος om hic Ald, cf l. 11 | 9 ἡ Ἄρτ. φησιν ἐξ Ald | 10 δὲ om Ald | 11 καὶ om Ald | εἰργάσατο A | post Ω. Ald τὸ οὖν ἐπετείνατο γράφεται καὶ ἐπετείλατο, cf l. 8 | 12 τὸ δὲ om et scholia coniunxit AAld | ὅτι γὰρ σφόδρα μ. A Ald | 13 τινα om Ald | 14 ἐννεόργυριον κατὰ τὸ μῆκος Ald | 16 πλειότερα Ald | 18 ἐξηκοντόμοιρος(ς Ald) AMald, cf p. 354, 29 | μόνος Ald: -ον AM | 19 ἔσχατα φεύγειν om AAld | 19, 20 αὐτὸς ἀπ' αὐτῶν τῶν AAld | 23 ἀνδρομέδης Ald | 28 τὸν ἀρκτ. Ald

649. πανσυδίῃ φεύγουσιν: σὺν παντὶ τῷ πλήθει
κατάγονται οὖν· ὁ γὰρ Ὁρίων δυόμενος ἐκ τοῦ σπεύδειν καὶ
δεδοικέναι τὰ προειρημένα αὐτοῦ πάντα ἄστρα διώκει καὶ προ-
θεῖ. διὸ εἶπεν, ὅτι σὺν πᾶσι τοῖς μετ' Ὁρίωνος κατιούσι, τῷ
5 Δελτωτῷ τῷ Ταύρῳ τῷ Κηφεί τῷ Περσεῖ —. § τὸ δὲ ἄπεν-
θεές (648) ἄπενστοι καὶ παρημελημένοι. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν, ὅτι
καὶ αὐτοί, τό τε Κῆτος καὶ ἡ Ἀνδρομέδα, δι' ὅλου δεδύκασιν.

653. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδός: λείπει ἡ μετὰ, ἔν' ἡ·
μετὰ τοῦ εἰδώλου τῆς θυματρὸς αὐτῆς φέρεται ἡ Κασσιόπεια,
10 οἱ δὲ πόδες αὐτῆς καὶ τὰ γόνατα οὐ κοσμίως φέρονται, ἀλλ'
ἀκόσμως· ἐπὶ κεφαλὴν γὰρ δίκην κυβιστητῆρος δύεται.

657. μειρομένη γονάτων: τῇ δύσει τῶν γονάτων· ὁ
γὰρ ὀρίων οὐ δέχεται αὐτῆς τὰ γόνατα ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια ὄντα.

657, 8. ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλεν ἐκείνη Λωρίδι καὶ
15 Πανόπῃ μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι: ἐπειδὴ ἐκείνη, ἡ
Κασσιόπεια, οὐκ ἔμελλεν ἰσώσασθαι καὶ περὶ κάλλους ἐναντιω-
θῆναι ταῖς Νηρησίῳ ἄνευ μεγάλων τιμωριῶν καὶ ζημιῶν· διὰ
γὰρ τὴν αἰτίαν ταύτην καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸ κῆτος ἐπεμψεν
αὐτῇ τῇ χώρῃ, ὡς ἀναγκασθῆναι θοίνην αὐτῷ προθεῖναι
20 τὴν Ἀνδρομέδαν.

659. ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἑτέρεην φέρεται: οὕτω μὲν οὖν ἡ
Κασσιόπεια ἐπὶ δυσμᾶς κατὰγεται (νῦν γὰρ ἑτέρεην τὴν δύσιν),
ὁ δὲ οὐρανός, φησί, κάτωθεν, ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ἄλλα ἄστρα
ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς φέρει, ὡσανεὶ (λέγοι) 'τὰ μὲν ἀνατέλλει, τὰ
25 δὲ δύνει'.

660. Στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα: ἀντὶ τοῦ δευτέραι
περίοδοι· ἐν γὰρ τῷ ἀνιέναι τὸν Καρκίνον εἶπεν, ὅτι ὁ Στέφανος
δύεται (572). νῦν οὖν, ἐπειδὴ ἀνῆλθεν, εἶπε δεύτερα κύκλα.
§ [ἐπειδὴ] Χηλῶν μελλουσῶν ἀνιέναι, ὅτε καὶ ἡ τοῦ Κενταύρου

1 ἡγουν σὺν Ald | 2 οὖν om Ald | 3 δεδοικέναι MAld: δεδουκέναι A |
προκειμένα M | 4 εἶπε σὺν (omisso ὅτι) AAld | 6 ἄσκεπτοι AAld | δεῖ δὲ
ν. Ald | 7 Ἀνδρομέδῃ καταδεδύκασιν (omisso δι' ὅλου) Ald | 9 ἡ om M |
11 κυβιστητῆρος AM | 12, 3 ἡγουν ὑπὸ τῆς δύσεως μεριζομένη κατὰ τὰ γό-
νατα Ald | 14 ἄρ AM | 14, 5 ἐκείνη — ἰσώσασθαι om MAld | 17 νη-
ρησίῳ AMAld | 18 ἐπεμψε (ἀνέπεμψε Ald) τὸ κῆτος AAld | 19 τῇ χώρῃ
αὐτῆς Ald | αὐτοῦ M | 20 ἀνδρομέδην Ald | 21 ἄρ' om AM | 22 φησὶν post
δύσιν traiecit Ald | 23 ἄστρα ἄλλα (-ᾶ Ald) AAld | 26 δευτέροι AMAld |
28 ἡ ante ἐπ. Ald | 29 μελλουσῶν τῶν χηλῶν ᾶ. AAld | ὅτε καὶ om Ald

οὐρὰ ἐφαίνεται, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἦν φανερόν (625). νῦν δέ, ὅτε Σκορπίος ἀνῆλθεν, ὁ πᾶς φαίνεται. διὰ τοῦτο δεύτερα κύκλα.

ἄλλως. τοῦτό φησι δεύτερα κύκλα 'ὅταν δύνῃ εἰς κύκλος καὶ ὅταν μέλλῃ ἕτερος ἀνατέλλειν, καὶ λοιπὸν δύο εἰσὶ κύκλοι'.

5

661—4. Ὑδρὸς τ' ἐσχατιήν, φορέει —: καὶ τὴν οὐρὰν τῆς Ὑδρας (ὅτε γὰρ ἡμελλον αἱ Χηλαὶ ἀνιέναι, εἶπεν 'ἐπειδὴ δὲ ἀνῆλθον τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ὑδρας' 611 sq.) συναναβαίνειν φησὶ καὶ τὸν <Κέν>ταυρον τῷ λοιπῷ σώματι μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐν ᾗ τὸ Θηρίον κρατεῖ, τοὺς τε ἐμπροσ- 10 θίους πόδας τεκμήριον τοῦ μέλλειν ἀνιέναι <τὸ Τόξον> σὺν ἡλίω.

664. ἱππότα φηρός: παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἦθος· τῷ γὰρ ἱππότα ἀντ' εὐθείας ἐχρήσατο ὁ ποιητής (passim), οὗτος δὲ ἀντὶ γενικῆς. φῆρα δὲ λέγει τὸν Κένταυρον ποιητικῶς.

665, 6. Τόξωι καὶ σπείρῃ Ὀφίος: ἐπιόντι δὲ τῷ 15 Τοξότῃ καὶ ἀνατέλλοντι ἀνατέλλει ἡ τοῦ Ὀφειὸς σπείρα καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ὀφιούχου, ἀνάγει δὲ αὐτὰς τὰς τοῦ Ὀφιούχου χεῖρας καὶ τὴν προτέραν περίκλασιν καὶ καμπὴν τοῦ Δράκοντος.

πολυτεϊρέος δὲ (668) τοῦ πολὺν κάματον παρέχοντος τῷ φέροντι, παρὰ τὸ τέλειν. τοῦτο δὲ οὐκ ἦν τῷ φυσικῶς ἐξηγου- 20 μένῳ (cf Proleg VI), ἀλλὰ πολυτεϊρέος τοῦ πολυαστέρου. καὶ μᾶλλον θεωρηματικῶς.

669. τοῦ γε μὲν Ἐν γόνασιν: εἶτα παρένθεσις· αἲ γὰρ ἀνατέλλει εἰς τὸ ἐναντίον προτραπείς· οἱ γὰρ πόδες πρῶτοι ἀνάγονται, ὕστερον δὲ ἡ κεφαλὴ. ὁ δὲ λόγος· τοῦ γε μὴν Ἐν 25 γούνασιν ἀνατέλλει τὰ γόνατα καὶ ἡ ζώνη καὶ ὁ ὦμος σὺν τῇ δεξιᾷ χειρὶ. τίνος δὲ ἔνεκεν οἱ πόδες πρῶτοι ἀνατέλλουσιν,

1 ἐμφαίνεται A | τὸ δὲ ἦ. A, καὶ τὸ ἦ. Ald || 3—5 (ἄλλως — κύκλοι) om M || 3 ἦ pro ἄλλως Ald | δύο x. Ald || 6 φορέει om Ald || 7 ἔμελλον Ald || 7—9 post εἶπεν Ald αὐτὴν ἀνεληλυθέναι. νῦν δὲ καὶ τὰ ἔσχατα μέρη αὐτῆς φησι συναναβαίνειν καὶ τοῦ Κενταύρου τὸ λοιπὸν σῶμα || 8 ἀνῆλθε A || 9 supplevi ex Arato, cf Ald || 10 χειρὸς om Ald || 10, 1 οἱ δὲ ἐμπρόσθιοι πόδες τ. AAld || 13 ἀντὶ AAld || 15, 6 ἐπιόντος δὲ τοῦ τοξότου καὶ ἀνατέλλοντος AAld || 18 περίκλασιν AAld: περίκλυσιν M || 18, 9 scholia coniunxit M || 19 τὸ δὲ π. οὐ τοῦ πολλῆν (sic) καμπὴν π. Ald | κάμπηνον A || 20 φ. ἡ κόπον Ald | οὐ γὰρ φυσικὸν τὸ οὕτως ἐξηγεῖσθαι, ἀλλὰ π. Ald || 21 πολυάστρου Ald || 21, 2 τοῦτο γὰρ μᾶλλον θεωρηματικόν Ald || 23 ἐγγόνασιν A, ἐν γούνασιν MAld || 25, 6 ἐν γόνασιν A

εἶπε περὶ γὰρ τετραμμένος αἰεὶ ἀντέλλει (669, 70), καὶ οὐχ οτι ζώνην ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ζώνης τὸν τόπον ἴσον ἐκτίθεται, δηλον· ἐπήγαγε γὰρ καὶ στήθεα (671) μέχρι κάρη δ' ἐτέρης μετὰ χειρός (672) ἥ δὲ κεφαλὴ μετὰ χειρός [τῆς 5 κεφαλῆς] τῆς ἐτέρας, τουτέστι τῆς ἀριστερᾶς, τῷ Τοξῷ ἀνέρχονται καὶ τῷ Τοξότηι ἀνατέλλονται.

672. κάρη δ' ἐτέρης μετὰ χειρός: ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἐν γούνασι μετὰ τῆς ἐτέρης χειρός, τουτέστι τῆς ἀριστερᾶς, σὺν τῷ Τοξῷ καὶ τῷ Τοξότηι ἀνατέλλονται ἀνέρχονται ἢ συνανέ-
10 ρχονται.

674, 5. σὺν τοῖς Ἑρμαίῃ — Ἀύρῃ —: σὺν δὲ τοῖς προειρη-
μένοις ἢ τοῦ Ἑρμοῦ Ἀύρα καὶ ὁ Κηφεὺς ἄχρι τοῦ στήθους ἐκ
τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ ἀναπέμπεται. καλῶς δὲ εἶπε τὸ παρε-
λαύνεται (675) ὥσπερ παρωθεῖται [φησὶν], ἐπειδὴ ἐστι τὰ
15 αὐτοῦ βόρεια ἃ εἶπε μὴ δύεσθαι διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὀλίγον παν-
τελῶς μένει χρόνον ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα.

καὶ στήθεος ἄχρις: ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἄδυστα, τοῦτο
δὲ μόνον αὐτοῦ τὸ ἄχρι τοῦ στήθους τοῦ σώματος ἀνιὼν καὶ
κατιόν.

20 καὶ ἄλλως. ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἄδυστα, τοῦτο δὲ μόνον
αὐτοῦ τὸ ἄχρι τοῦ στήθους [αὐτοῦ μόνον] καὶ δύνει καὶ ἄνεισιν.

676. ἦμος καὶ μεγάλοιο Κυνός: τὸ τηνικαῦτα, φησί,
καὶ τοῦ Σειρίου αἱ λαμπηδόνες εἰς δυσμὰς φέρονται, ὅτε ὁ Τοξό-
της ἀνατέλλει. μεγάλοιο δὲ εἶπεν ἀμαρυγαί διὰ τὸν Σε-
25 ριον αὐτοῦ ἀστέρα. καὶ τὸ πᾶν γοῦν σῶμα δέδυκε τοῦ Ὠρίωνος
πλὴν τῆς δεξιᾶς χειρός (677).

677. καὶ πάντα κατέρχεται Ὠρίωνος: τοῦ Τοξότου,

1 post εἶπε Ald αἰεὶ γὰρ περιτετραμμένος ἀνατ. | ἀνατέλλει libri ||
2 ἔχει Ald: -ων AM || 3 δὲ post δηλον Ald | καὶ om M || 4, 5 seclasi; om
Ald || 7—10 schol om M || 7 ἄλλως pro lemmate A, ἢ Ald || 8 μετὰ τῆς ἀρι-
στερᾶς χειρός AAld || 8, 9 σὺν τῷ τοξότηι ἀνέρχεται: — AAld || 11 λύρα
Ald | δὲ om M || 13, 4 τῷ π. M || 14 γὰρ post ὥσπερ Ald | φησιν om Ald ||
15, 6 δύεσθαι. διὸ καὶ ὀλίγον παντελῶς μ. χρ. Ald || 16 παντελῶς post χρό-
νον A || 16, 7 τὸ οὖν στήθεος ἄχρι Ald || 17 διότι AAld || 18 τοῦ prius
om Ald | τοῦ σώματος om Ald | ἄχρι στήθους αὐτοῦ μόνον A, cf l. 21 |
καὶ δύνει καὶ ἄνεισιν AAld || 20, 1 schol M: om AAld || 21 seclasi || 25 γοῦν
om Ald | τοῦ Ὠρ. ante δέδυκε Ald || 26—p. 466, 2 post χ. Ald ἀνερχομένου
γὰρ τοῦ Τοξότου τὰ τοῦ Ὠρίωνος πάντα δύνει πλὴν τῆς δεξιᾶς χειρός·
αὕτη γὰρ μένει ὡς βορειότερα

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

φησί, ἀνερχομένου τὰ τοῦ Ὁρίωνος πάντα κατέρχεται πλὴν τῆς χειρός, ἣν οὖν τῆς δεξιᾶς, λειπομένης ὡς βορειοτέρας οὐσης.

678. πάντα γε μὴν ἀτέλεστα: τοῦ (αὐτοῦ) παραλλήλου εἰσὶν 8 τε Ἀργῶς καὶ ὁ Κύων, ὥστε προανατέλλειν τε αἰεὶ τὸν Ἀργῶν καὶ προκαταδύνειν, μηδέποτε δὲ ἐτέρως ἔχειν ὡς ἐν 5 ἄλλῳ. τὸ δὲ ἀτέλεστα, ἐπεὶ οὐδέποτε καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Κυνός· οὕτω γὰρ κατηστέριστα ὑπὸ τοῦ Κυνός διωκόμενος.

679—692. ἀλλ' οὐχ Ἑνιόχῳ Ἑριφοί: οἱ μέντοι Ἑριφοὶ καὶ ἡ Αἰξ κατὰ τὴν χεῖρα τοῦ Ἑνιόχου σημεῖα μὲν χειμῶνος φέ- 10 ρουσιν, ὅταν ἐσπερίαν δύσιν ποιῶνται, οὐ μέντοι εὐδὺς δύονται, ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἑνιόχου καὶ τὴν χεῖρα τὴν ἐτέραν καὶ τὴν ἰξὺν τῷ Αἰγοκέρῳ κατέρχεται, τὰ δὲ λοιπὰ Τοξότῃ ἀνατέλλοντι. ὁ μέντοι Περσεὺς ἄνευ γόνατος καὶ δεξιῷ ποδὸς δύνει, τῆς δὲ Ἀργούς ἡ περιφέρεια ἡ κατὰ πρῶμαν, 15 αὕτη δὲ ἡ Ἀργῶ ἅμα Αἰγοκέρῳ ἀνιόντι κατέρχεται καὶ ὁ Προκύων. ἀνατέλλουσι δὲ ὁ τε Κύκνος καὶ ὁ Ἀετὸς καὶ ὁ καλούμενος Ὀιστὸς καὶ τὸ Θυτήριον.

680. μεγάλην ἀνὰ χεῖρα: ἔχειν φησὶ (cf 157 sqq.) τὴν χεῖρα ταύτην ἐξαίρετόν τινα διαφορὰν πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα τοῦ 20 Ἑνιόχου· κατὰ γὰρ τὴν ἐώϊαν ἀνατολὴν τῆς Αἰγὸς καὶ τῶν Ἑρίφων χαλεπώτατος χειμὼν γίνεται.

681, 2 καὶ οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων: καὶ οἱ Ἑριφοὶ διακριτικοὶ εἰσιν ἀστέρες ἐν πᾶσι τοῖς τοῦ Ἑνιόχου ἀστράσι καὶ ἱκανοὶ πρὸς τὸ κινῆσαι χειμῶνα, ὅτε σὺν ἡλίῳ εἰσὶ καὶ 25 πορεύονται. δοκεῖ δὲ μὴ εἶναι ἀληθές· οὐ γὰρ γίνεται πλησίον τῆς Αἰγὸς καὶ τῶν Ἑρίφων, μᾶλλον δὲ τοῦ Ἑνιόχου, ὅτε (ἐν) τῷ Ταύρῳ ἢ τῶν Διδύμων θατέρῳ ἐστίν. ἀλλὰ φαμεν, ὅτι, ὅταν ὁ ἥλιος ἢ (ἐν τῷ) Τοξότῃ κατὰ τὴν τάξιν ταύτην, ἣν νῦν ἐξηγούμεθα, ἐώϊον ἀνατέλλοντος ἐκείνου ἐώϊοι αὐτοὶ δύν- 30

3 supplevi; τοῦ αὐτοῦ post παρ. Ald || 4 τε alt om AAld || 5 καὶ μηδ. ἐτ. AAld || 6 ἐπειδὴ AAld || 8 sequitur schol l. 19 M || 9 lemma om M | μέντοι om Ald || 11 ποιοῦνται A || 13 τοῦ αἰγοκέρωτος A || 14 μέντοι Ald | ὅλως ante ἄνευ τοῦ γ. Ald || 15 τοῦ δ. Ald | καὶ τῆς Ἀ. Ald | ἡ ante κατὰ om AAld || 16 αὕτη A || 18 sequitur schol v. 683, 4 M || 20 τινα om AAld || 21 ἀνοτολὴν A || 23 διακέκριται ἄλλων om AAld || 24 post ἀστράσι A add εἶναι ἰ., Ald ὡς εἶναι ἰ. || 25 ὅταν Ald | τῷ ἡλ. Ald | εἰσι scripsi: ὡσι AAld || 26 πορεύονται Ald || 28 ἡ διδύμοις ἐν θατέρῳ A, ἡ διδύμοις ἐνθα θέρος M· | ὅτι om AAld || 29 suppl Ald | τὴν om A | αὐτὴν Ald

ται καὶ ὅτι χειμῶν ἐστὶν ἄκρος. ἔχουσιν οὖν τινα πρὸς τὸν
ἡλίον κοινωνίαν ἐκ τοῦ καιροῦ διὰ τὸ ἐώιον, ὅτι οἱ μὲν ἀνα-
τέλλουσιν, οἱ δὲ δύνουσιν.

683, 4. ἀλλὰ τὰ μὲν κεφαλὴν —: ἀνελθόντος τοῦ Τοξό-
5 του οὐχ ὁ πᾶς Ἡνίοχος εἰς δυσμὰς φέρεται, ἀλλὰ ἀπὸ ποδῶν
μέχρις ἰξύος. ἀνερχόμενος δὲ ὁ Αἰγυόκρωτος τὴν ἄλλην χεῖρα,
ἐφ' ἧς εἰσιν οἱ Ἑριφοί, (κατάγει). λέγει δὲ τὴν ἀριστεράν· ἡ
γὰρ δεξιὰ ῥῆθ' δέδυκε, τὰ δὲ ἔσχατα μέρη τοῦ Ἡνιόχου, τὰ ἀπὸ
τῶν ποδῶν ἕως ἰξύος, σὺν τῷ Τοξότῃ ἀνιόντι εἰς δυσμὰς
10 κατὰγεται.

685—8. οὐδέ τι Περσεὺς —: μέλλοντος δὲ Αἰγυόκρωτος
ἀνιέναι οὔτε ὁ Περσεὺς οὔτε τὸ ἀκροστόλιον τῆς Ἀργείας
πρύμνης ἔτι φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Περσεὺς δύνει πλὴν μόνου
τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ (ταῦτα γὰρ ἔχει φαινό-
15 μενα), τῆς δὲ τοσοῦτον δέδυκεν, ὅσον εἰς τὴν περιέκλασιν καὶ
καμπὴν τῆς πρύμνης.

689 sq. αὐτὴ δ' Αἰγυόκρητι: αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ Ἀργὴ ἀνα-
τέλλοντος Αἰγυόκρωτος κάτεισιν, ὅτε καὶ ὁ Προκύων εἰς δυσμὰς
φέρεται.

20 690. ἡμὸς καὶ Προκύων δύνει: ἀνατέλλοντος τοῦ
Ἡνιόχου αὐτίκα δύνει ὁ Κύων καὶ ὁ Ωρίων ὅλος καὶ ὁ Λα-
γυός, ὃν ἀτέλεστα διωκόμενον (678) εἶπε πιθανῶς πᾶν·
ἀμετακίνητος γὰρ ἡ τῶν ἄστρων θέσις. δύνειν δὲ καὶ τὸν
Ἡνίοχον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ
25 χεῖρα, (φησὶν), ἐφ' ἧς κατεστήρικται ἡ Αἴξ καὶ οἱ Ἑριφοί.

693, 4. Ἴππος δ' Ὑδριχόοιο: ὁ δὲ Ἴππος τοῦ Ὑδροχόου
ἐπιτελλομένου τοῖς ποσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ ἀνελίσσεται καὶ
ἀνατέλλει.

694, 5. ἀντία δ' Ἴππου ἐξ οὐρῆς: κατὰ διάμετρον δὲ
30 τοῦ Ἴππου κατ' οὐρὰν ὁ Κένταυρος δύνει. ὁ δὲ λόγος· δύνει
δὲ κατ' οὐρὰν [καὶ] ὁ Κένταυρος, ἡ μέντοι κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ

2 ? | 4 τε post κεφ. Ald | 5 ἀλλ' Ald | 6 ἀνερχόμενον δὲ αἰγυόκρωτος ἡ
ἀλλή χεῖρ Ald | 7 supplēvi | δύνει post Ἑρ. add Ald | 8 ὑπὸ A | 9 τῶν om
AAld | 13 δύνεται A, δύνει Ald | 15 τῆς Ald: τὸ AM | 20 lemma om Ald | 20, 1
ἀν. γὰρ αὐτοῦ αὐτίκα Ald | 23, 4 καὶ τὸν Ἡ. om Ald | 24 τοῦ Ἡνιόχου post
σώμ. Ald | 24, 5 ἡ ἀριστερὰ χεῖρ δηλαδὴ, ἐφ' Ald | 26 Ὑδροχόοιο AAld |
ὁ om Ald | Ἴππ. δὲ Ald | 27 ἀναδύεται libri | 29 ἐξ οὐρῆς om AAld | 31 οἱ
μ. ὅμοιοι αὐτοῦ καὶ ἡ κεφ. Ald

οἱ ὦμοι καὶ ὁ θώραξ οὐ δύνανται ἅμα τῷ Ὑδροχόῳ καταφέρεισθαι (697).

696, 7. ἀλλ' οὐ οἱ δύναται κεφαλὴν: εἰς τὴν θέσιν ποιη-
τικεύεται. ὅμως γε μὴν, φησὶν, ἔλκουσα αὐτὸν ἢ νύξ οὐ δύναται
αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὦμους σὺν τῷ στήθει χωρῆσαι καὶ ὁ
λαβεῖν, ἀλλὰ τῆς Ὑδρας τῆς διαπύρου —.

697. ἀλλ' αἰθοπος Ὑδρης: αἰθοπος τῆς διαπύρου,
ὅτι ὑπὸ τὰ θερυνὰ ζῶδια τὴν ἀπὸ τοῦ αὐχένος σπειρώσιν καὶ
τὰ μέτωπα καταφέρει.

ἄλλως. τῆς δέ γε Ὑδρας τὰ μέτωπα καὶ ἡ κατὰ τὸν αὐ- 10
χένα σπείρα... τὰ μέντοι πλείω αὐτῆς καὶ ὑπὲρ γῆς ἐστὶ καὶ ἀνα-
φερομένων τῶν Ἰχθύων συγκαταφέρεται ἅμα τῷ Κενταύρῳ.

ἄλλως. ἡ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν πλησίον τῶν θερυνῶν ζω-
δίων, ἡ διὰ τὸ λαμπρὸν τῶν ἀστέρων αὐτῆς, ἡ διὰ τὸ δάκνον· 15
ἐὰν γὰρ δῆξι, ὥσανει καλεῖ.

699—701. ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλὴ μένει: (εἰ) καὶ
τὰ πρῶτα μέρη δέδυκε τῆς Ὑδρας, καὶ ὀπισθεν πολλή τις καὶ
ἐκτεταμένη φαίνεται (λέγει δὲ τὰ ὀπισθεν αὐτῆς μέρη). ἀλλ' ὅμως
καὶ αὐτὴν πᾶσαν τὴν Ὑδραν σὺν παντὶ τῷ Κενταύρῳ, ἐπειδὴν
οἱ Ἰχθύες ἀνατέλλουσιν, ἀθρόως ἐμφέρεται. 20

701, 2. ὁ δ' ἐπ' Ἰχθύσιν ἔρχεται Ἰχθύς: ὁ δὲ [Νότιος]
Ἰχθύς ἀνατελλόντων τῶν Ἰχθύων ἔρχεται καὶ φαίνεται, ὅσον
ὀπίσω τοῦ Αἰγοκέρωτος κεῖται, ὁ Νότιος.

702. ὑποκείμενος: ὑποκάτω μὲν κείμενος τοῦ Αἰγοκέρω-
τος, πλὴν καὶ ὑποκάτω τῶν Ἰχθύων· δύο γὰρ ζῶδια ἐπέχει. 25

703. οὐ μὲν ἄσθην: οὐ μὲν παντελῶς καὶ δι' ὅλου ἀνέρχεται
ὁ Ἰχθύς· ἐκδέχεται γὰρ ἐπ' ὀλίγον ἄλλον ἄστρου ἀνατολήν.

1 δύνονται M | ὕδροχόω AAld | 3 lemma om Ald quae sic incipit ἀπο-
βλέπων δὲ εἰς τὴν θέσιν ποιητ. λέγων ἔλκουσα | 6 τῆς δ. M: τοῦ δ. A |
ἀλλὰ — διαπύρου om Ald | 7 post lemma διάπυρος ἢ Ὑδρα, ὅτι Ald | 8 post

ζ. Ald ἐστὶ. ταύτης οὖν τὴν τοῦ αὐχένος σπ. Ald | ὑπὸ A | σπειρώσιν A ||
10, 1 ἄλλως — σπείρα om Ald | 10 μετέωρα M | 11 καὶ ante ὑπὲρ om A
Ald | γῆν Ald | καὶ alt om AAld | 12 δὲ τῶν Ald | τῷ om AAld | 13 schol
om M | om lemma Ald quae sic αἰθοπα δὲ αὐτὴν φησὶν ἢ διὰ | 14 ὡς ἔφην
post ζ. add Ald | 16 ἐξόπισθεν AMAld | πολλὴ μένει om AAld | suppl
Ald | 18 φ. ἦγουν τὰ Ald | 19 τῷ om AAld | 21 Ἰχθύς om MAld | 21, 2 ὁ
δὲ N. — ἔρχεται om Ald | 23 κινεῖται AAld | ὁ om Ald | 24 schol om
M | ὑποκείμενος δὲ ἦγουν ὑπ. κείμενος Ald | 26 ἦγουν οὐ Ald | μὴν alt
AAld | 27 ἐκδ. ὑπ' ὀλ. A | κατ' ὀλ. Ald

λέγει δέ, ὅτι αὐτῶν <τῶν> Ἰχθύων ἀνελθόντων ὁ πᾶς φανερός γίνεται.

ἄλλως. τῶν Ἰχθύων ἀναφερομένων ἀναφέρεται καὶ ὁ Νότιος Ἰχθύς ὑπὸ τῷ Αἰγοκέρωτι κείμενος οὐχ ὅλως (μέρη γὰρ αὐτοῦ τῷ ἑξῆς δωδεκατημορίῳ συναναφέρεται, τουτέστι τῷ Κριῶι). οὕτω καὶ ἡ Ἀνδρομέδα δυσὶ ζωιδίοις συναναφέρεται, τὸ μὲν δεξιὰ αὐτοῦ Ἰχθύσι, τὰ δ' ἀριστερὰ ἅμα τῷ Κριῶι (704—9).

704. οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες: κακοπαθεῖς φησι τὰς χεῖρας τῆς Ἀνδρομέδας διὰ τὰ δεσμά, ἃ περιέχεται.

10 ἄλλως. ὥσπερ ὁ Ἰχθύς οὐχ ἅπας ἄνεισιν, ἀλλὰ ἄλλου ἄστρου προσμένει ἐπιτολήν, τουτέστι δωδεκατημορίου, οὕτω καὶ ἡ Ἀνδρομέδα. καὶ τὸ πῶς λέγει, ὅτι τὰ πάντα μέρη αὐτῆς τοῦ σώματος δεχῶς ἀνέρχεται, ὥστε τὸ μὲν ἡμῖν αὐτῆς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα θεωρεῖσθαι, τὸ δὲ ἡμῖν συγκαταλείπεσθαι.

15 707—11. τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιὰ χεῖρός: τὰ μὲν οὖν δεξιὰ μέρη αὐτῆς τῶν Ἰχθύων ἀνατελλόντων ἀναφέρεται, τὰ δὲ ἀριστερὰ ὁ Κριὸς ἀνίων ἔλκει. οὗ ἀνιόντος κατὰ διάμετρον θεωρεῖσθαι ἐπὶ τῆς δύσεως τὸ Θυτήριον (φησι), τοῦ δὲ Περσεύς τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους ἀνατέλλοντας.

20 712, 3. καὶ κ' ἀμφήριστα πέλοιτο ἕως ἣ ἐπὶ Ταύρωι: ἐπειδὴ πλησίον ἀλλήλων εἰσὶ τὰ ζώδια ταῦτα, ὃ τε Κριὸς καὶ ὁ Ταῦρος, φησὶν, ὅτι ἀμφίβολα (ἂν) γένοιτο, πότερόν ποτε λήγοντι τῷ Κριῶι ὁ πᾶς συνανέρχεται ἢ τοῖς πρώτοις μέρεσι τοῦ Ταύρου. ὅλος μέντοι γε γίνεται ὑπέργειος ἀνατέλλοντος τοῦ
25 Ταύρου (714, cf Attali fr 28 p. 22—24).

714, 5. οὐδ' ὃ γε Ταύρου λείπεται: οὐδὲ ὁ Ἥνιοχος ὕστερεῖ τότε, ἀλλὰ συνανατέλλει τῷ Ταύρῳ ἐπιβεβηκῶς αὐτοῦ τῷ ἀριστερῷ κέρατι, καὶ οὐδαμῶς αὐτοῦ ἀνιόντος, τοῦ Ταύρου, ὁ Ἥνιοχος ἀπολείπεται.

1 suppl Ald | 3 ἄλλως om Ald | τῶν οὖν Ald | 5 τουτέστι om A Ald | 6, 7 οὕτω — Κριῶι om AAld | 9 Ἀνδρομέδης Ald | 10 ἄλλως om Ald | δε post ὥσπερ Ald | 11 ἐπιτολήν προσμένει AAld | τ. τοῦ δωδ. Ald | 12 ἡ om A | Ἀνδρομέδῃ Ald, ἀνδρομέδας A | καὶ ὅπως Ald | πάντα τὰ Ald | 14 θεωρεῖται Ald | καταλείπεσθαι M | 15 χεῖρός om AAld | 16 ἀναφέρεισθαι M | 17 ἔλκει om M | 19 καὶ ante τὴν Ald: om AM | 20 πέλοιτο om AAld | ἕως — Ταύρωι om Ald | 21 εἰσὶν ἀλλ. Ald | 22 ἀμφίβολον Ald | suppl Ald | 22, 3 πότε. καὶ αὐτὴ ἡ ζ. λήγοντι Ald | 24 ὅλως Ald | 24, 5 ὑπέργειος γίν. τοῦ T. ἀνατ. AAld | 26 ὁ alt om A | 27 αὐτοῦ om A | 29 ἡνίοχος AAld: περσεύς M

716—20. μοίρηι γε μὲν οὐκ ἐπὶ ταύτῃ —: οὐχ ἅπας, φησὶν, ἅμα ἀνατέλλει ὁ Ἥνιόχος τῷ Ταύρῳ (μοῖρα γὰρ τὸ ζώιδιον τοῦ Ταύρου), ἀλλ' ὅλον τὸν Ἥνιόχον οἱ Διδυμοὶ ἀνάγουσιν. οἱ μέντοι Ἑριφοὶ καὶ ἡ Αἰξ καὶ τὸ Θέναρ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἅμα τῷ Ταύρῳ συναναφέρονται, ὁμοίως δὲ καὶ 5 τοῦ Κήτους ἢ τε λοφία καὶ ἡ οὐρά.

719. ὅτε λοφίτῃ τε καὶ οὐρῇ: καὶ καθ' ὃν καιρὸν συμβέβηκε τοῦ Κήτους τὴν τε λοφίαν καὶ τὴν οὐρὰν ἐκ τῶν νοτίων μερῶν ἀνατέλλειν, τότε δὴ καὶ ὁ Ἀρκτοφύλαξ ἄρχεται μετὰ τοῦ πρώτου ζωιδίου, τουτέστι τοῦ Σκορπίου, δύνειν, ὅς ἐστι κατὰ 10 διάμετρον τῷ Ταύρῳ.

721—3. δύνει δ' Ἀρκτοφύλαξ (— μοίρηι): πάλιν τὸ ζώιδιον εἶπεν (cf 716), ἐπειδὴ ἐν τέτρασι μοίραις δύνει, τουτέστιν ἐν τέσσαρσι ζωιδίοις. κατὰ διάμετρον τοίνυν ἄρχεται καὶ ὁ Ἀρκτοφύλαξ δύνειν ἀνελθόντος Κριοῦ, ὅτε αἱ Χηλαὶ δύνονται· πρώτη 15 γὰρ μοῖρα τῆς τοῦ Βωώτου δύσεως αἱ Χηλαί. αἱ δὲ τέσσαρες μοῖραι, Χηλαὶ Σκορπίος Τοξότης καὶ Αἰγίοκερως, κατάγουσιν ἐπὶ δύσειν ἄνευ χειρὸς τὸν Βωώτην· ἄδυστος γὰρ αὐτοῦ ἡ χεὶρ, ἐπειδὴ ἔνδον ἐστὶ τοῦ ἀρκτικοῦ· αὕτη γάρ, ἡ λαία αὐτοῦ χεὶρ, πλησίον ἐστὶ τῆς μεγάλης Ἀρκτου. 20

724—7. ἀμφοτέροί τε πόδες: οἱ δὲ τοῦ Ὀφιούχου πόδες μέχρι γονάτων καταδυνόμενοι ἔστωσάν σοι τεκμήριον τῶν Διδύμων ἀνιόντων, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ὅλον τὸ Κήτος ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα θεωρεῖται.

726, 7. Κήτεος οὐδὲν ἔλκεται: τῶν Διδύμων ἀνιόντων 25 οὐδὲν τῶν προειρημένων τοῦ Κήτους ἔτι ἔλκεται ἐπὶ ἀνατολάς, ἀλλ' ὅλον ἤδη ἐπὶ τὸ φανερόν ἐστιν. τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν οὔτε ἐξ ἀνατολῶν οὔτε ἐκ δύσεων.

727—31. ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη: κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ὅλον τὸ Κήτος ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα θεωρεῖται, ἅμα σὺν αὐ- 30

1 μὴν M | οὐκ ἐπὶ ταύτῃ om AAld | 2 ὁ om A | 2—3 μοῖραν — ζ. εἶπεν ἡγοῦν τὸν Ταῦρον Ald | 3 ἡνίοχος superscripto τὸ ζώιδιον A | 7 lemma et καὶ om Ald | δὲ post ὃν Ald | 10 δύνειν τουτέστι Σκ. AAld | 11 post Ταύρῳ Ald omisso lemma εἶπομεν δὲ πρώτον, ὅτι ὁ Ἀρκτοφύλαξ ἐν τέτρασι μοίραις δύνει, ἡγοῦν ἐν τέτρασι ζωιδίοις, κατὰ | 13 εἶπομεν M, -ωμεν A | 14 post ἄρχεται Ald τότε (omisso καὶ ὁ Ἀρκτ.) | 15 δύνονται Ald | 17 καὶ ante Αἰγ. om Ald | 18 τοῦ βωώτου A | 19 τοῦ ἀρκτικοῦ ἐστὶν ἔνδον AAld | αὕτη Ald: αὕτη AM | 25 τὸ δὲ Κήτ. Ald, cf p. 471, 2 | ἡγοῦν τῶν Ald | 26 τοῦ προειρημένου κήτους Ald | 27 ἐστίν: — A | 28 δύσεως M | 29, 30 ὅλον — θεωρεῖται om Ald | 29 δὴ τὸν M

τῷ καὶ ὁ Ἡριδανὸς ποταμὸς κατηστερισμένος ὑπὸ τὸν ἀριστε-
ρὸν πόδα τοῦ Ὠρίωνος. δύναται οὖν, φησὶν, οἱ ναῦται ἐν
αἰθερίῳ τῷ καταστήματι ταῦτα τὰ ἄστρα ἐπιτηροῦντες καὶ
μάλιστα τὸν Ὠρίωνα τεκμήρασθαι, πόσον τῆς νυκτὸς ὑπολείπε-
5 ται μέρος καὶ πόσον διάστημα πεπλεύκασιν.

728. ἦδη καὶ Ποταμοῦ: τότε τὴν τοῦ Ποταμοῦ πρώ-
την καμπὴν ἐν καθαρῷ καὶ εὐδίῳ πελάγει ναύτης ἀφορῶν
ἴδοι (ᾶν).

ἔζητησαν δέ, δι' ἣν αἰτίαν ἐν τούτῳ μόνῳ αὐτοῦ ἐμνήσθη.
10 καὶ φασί, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπάγει (730) τὸν Ὠρίωνα πρὸς ὃν μάλιστα
ἀφορῶντες πλέουσιν οἱ ναῦται, ὑπὸ δὲ τοῦς τοῦ Ὠρίωνος πόδας
οὗτος ἐστι, διὰ τοῦτο αὐτοῦ ἐμνήσθη.

730—2. αὐτὸν ἐπ' Ὠρίωνα μένων: ἐκδεχόμενος· ἰδὼν
γὰρ τὴν τοῦ Ποταμοῦ πρώτην καμπὴν μετανοήσεις, ὅτι λοιπὸν
15 Ὠρίων ἀνατέλλει, ἵνα ἀπὸ τοῦ Ὠρίωνος φανέντος γνῶις, πόση
νυκτὸς ἐστὶν ὥρα· πανταχῇ γάρ, ἐν παντὶ τῷ οὐρανῷ, ταῦτα
τὰ διὰ τῶν ἄστρων τεκμήρια θεὸς παρέχει.

730, 1. εἴ οἱ ποθὶ σῆμα: ἂν ποτε αὐτῷ ἢ νυκτὸς ση-
μεῖον ἢ πλοῦ μέτρον εἴποι.

20 731. ἢ νυκτὸς μέτρον ἢ πλόου: τουτέστιν· τεκμαίρε-
ται ἀπὸ τοῦ δεινὸς ἀστέρος ἀνατέλλοντος, πόσον πλοῦν περαιώ-
σει, δύοντος τοῦ σεσημειωμένου ἀστέρος. οἶον, ἔστ' ἂν δύναι
θέλῃ ὁ δεινα ἀστήρ, ἡμεῖς ἀποπλεύσομεν ἐν τῷ δεινῷ τόπῳ.
ἢ τούναντιον, ἔστ' ἂν ὁ δεινα ἀστήρ μέλλῃ ἀνατεῖλαι· παρα-
25 σημειοῦνται γὰρ αὐτούς, ὅπερ ἐλέγομεν.

ἰστέον δέ, ὅτι τέλος τῶν ἄστρων ἐποίησεν.

2 post Ὠρ. schol ad 728 sq. sequitur in AAld | αὐτὸν ἐπ' Ὠρίωνα
μένων: ἦγον ἐκδεχόμενος· οἱ γὰρ ναῦται δύναται ἐν Ald | 3 αἰθρίῳ
M | 8 ἴθι AM | suppl Ald | 9 sqq. in margine A ἀπορία λύσις | 9 ἐζητῆται
AAld | ἦν M: ποίαν AAld | μόνῳ M | 12 οὗτος scriptal: αὐτός AAld, τοῦτο
M | 13—17 cf de Ald ad l. 2 quae post πεπλ. l. 5 sic ἰδόντες γὰρ τὴν τοῦ
Ποταμοῦ α' καμπὴν κατανοήσουσιν, ὅτι λοιπὸν ὁ Ὠρίων ἀνατέλλει. τοῦ
δὲ Ὠρίωνος φανέντος γνῶσονται, πόση τῆς νυκτὸς ἐστὶν ὥρα· πανταχῇ —
οἱ θεοὶ παρέχουσιν | 15 πόση AAld | 17 οἱ θεοὶ παρέχουσιν AAld | 18, 9
schol om M | 19 εἴποι· τεκμαίρεται γὰρ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἄστρον Ald | 22, 3
δύναι θέλλῃ A, δύνηι Ald | 23 εἰς τὸν δεινα τόπον Ald | 24 μέλλει ἀνα-
τεῖλειν (sic) Ald | 25 ? | ὥς ἔφημεν Ald | 26 ἰστέον — ἐποίησεν M: ἕως ὅδε
τὰ περὶ τῶν ἄστρων, ἦγον τῶν φαινομένων Ald, om A

733. Οὐχ ὁράαις; ὀλίγη μὲν: ἡ δοκοῦσα εἶναι πρὸς
τινα τοῦ λόγου ἀπότασις ἐπλαγίασε πρὸς τὸ [οὐχ ὁράαις] ἐν-
θελῆναι τὸ εἰς Ἀγκλείδην προοίμιον [ἀνα]φερόμενον (cf Ach p. 81
An II p. 141. 152 sq.). ἀλλ' ἠγνόησαν, ὅτι ποιητικόν ἐστιν ἔθος,
ὡς καὶ Ὅμηρος 'ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις' (II IV 223) καὶ 5
'Πατρόκλεις ἱππεῦ' (II XVI 20 al) καὶ 'οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε' (II
IV 127), καὶ διὰ τούτων ἡθὺς ἐγγίνεται τοῖς ὑποκειμένοις.

ἄλλως. οὐχ ὁράαις: λοιπὸν πειρᾶται διὰ πολλῶν παρα-
στῆσαι, ὅτι πολλὰ τεκμήρια ἡμῖν οἱ θεοὶ παρέχουσι καὶ οὐ μό-
νον δι' ἡλίου καὶ σελήνης, ἀλλ' ἤδη καὶ ζώων ἐρπετῶν φυτῶν 10
καὶ ἄλλων, ὅτι διὰ πάντων προνοεῖται ἡμῶν ὁ θεός. ἀρχεται
οὖν τὰς τῆς σελήνης φάσεις ἐκτιθέναι καὶ φησιν, ὅτι μετὰ τὴν
τοῦ ἡλίου δύσιν ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, ἐὰν φανῇ μηνοειδεῖς καὶ
λεπτὰς ἔχουσα τὰς κεφαλὰς, αὖξησιν τοῦ αὐτῆς φωτὸς ἐπι-
δείκνυται. ὅταν δὲ ἀρχεται σκιὰν τῶν σωμάτων ἀποτελεῖν, 15
τετραδά τοῦ μηνὸς σημαίνει. ὅταν δὲ εἰς ἡμικύκλιον διαιρῆται,
διχότομος ὀνομάζεται, ὀγδόην ἡμέραν ἐπέχουσα. πλήρης δὲ γε-
νομένη πανσέληνος καλεῖται. ἐντεῦθεν δὲ πάλιν μειουμένη τῷ
φωτὶ πολλὰς ἀπαλλάσσει φάσεις, καὶ καθ' ἑκάστην φάσιν αὐ-
τῆς ἐπινοίας λαμβάνομεν τῶν τοῦ μηνὸς ἡμερῶν· ἡ μὲν γὰρ 20
ἀμφίκυρτος ἐνεακαιδεκάτην δηλοῖ, διχότομος δὲ λήγουσα εἰ-
κάδα καὶ δευτέραν ἢ τετάρτην. μετὰ δὲ τὴν διχότομον λεπτὰς
πάλιν ἔχουσα καὶ μηνοειδεῖς τὰς κεφαλὰς δηλοῖ τὰς ἐπὶ συνόδου
ἡμέρας. εἶτα συν(ο)δε(ύ)ουσα τῷ ἡλίῳ καὶ περιφωτιζομένη ὑπ'
αὐτοῦ ἀφανὴς γίνεται ἡμέραις δυοῖ καὶ μοῖραις ὀλίγαις. 25

ἄλλως. διαλεχθεῖς ἡμῖν καὶ πληρώσας τὸν περὶ τῶν

1—7 post χειμῶν p. 473, 5 Ald ἔδοξε δέ τισιν ὅτι τὸ οὐχ ὁράαις β' πρόσωπον ὃν πρὸς τινα ἀναφέρεται, πρὸς ὃν ὁ Ἄρατος διαλεγόμενος προοιμιάζεται, Ἀγκλείδην καλούμενον. ἠγνόησαν δέ, ὅτι οὐχ ὡς προσφω- νῶν τινι τῷ δευτέρῳ ἐχρήσατο προσώπῳ, ἀλλὰ ποιητικῶι ἔθει οὕτω τὸν λόγον ἐσχηματίσατο. καὶ Ὅμηρος — διὰ γὰρ τῶν τοιούτων ἡθὺς κτλ., cf l. 5 sqq. || 1 ὁράας M || 2, 3 seclusi || 8 sqq. περὶ σελήνης textui praescrip- tum A, ὀλίγη μὲν pro lemmate Ald || 8 ὁράας M | λοιπὸν om Ald || 10 καὶ δι' ante ἐρπ. M, καὶ Ald: om A | καὶ ante φ. Ald: om AM || 11 post ἄλλων Ald παντοίων δεικνύς | προνοοῦνται ἢ οἱ θεοὶ AAld || 12 φαύσεις AAld || 13 μηνοειδῆς AAld || 14 ἔχουσα om A, post κεφαλὰς Ald || 16 εἰς Ald: om AM | διαιρῆται Ald: διήρῆται AM || 17 ἢ μοῖραν Ald || 17, 8 γενο- μένης Ald || 19 ἀλλάσσει A, ἀλλάσσει Ald | φύσεις AM Ald; φαύσεις coni Bekker | φαῦσιν AAld || 21, 2 δὲ γενομένη κβ' ἢ κγ' Ald || 22 ἢ τετάρτην om M || 23 ἀνοδὸν AAld || 26 οὐχ ὁράας pro lemmate AAld | διαλεχθεῖς ἡμῖν καὶ AAld: om M

ὥρων καὶ τῆς τῶν ἄστρον καταλήψεως λόγον ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο βιβλίον σφόδρα βιωφελές, ὃ καλεῖται Διοσημεῖαι, καὶ βούλεται περὶ σελήνης διαλαβεῖν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦ τῆς σελήνης σχήματος καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων δηλοῖ ἡμῖν, εἰ ἔστιν 5 χειμῶν. περὶ δὲ τῶν τῆς σελήνης σχημάτων ἔστιν εἰπεῖν ἐτέρως (? 740, 1). § τὸ δὲ ἐξῆς οὐχ ὁράαις —· ὅταν ἀπὸ τῆς δύσεως ἡ σελήνη φαίνεται, αὐξομένου καὶ ἰσταμένου τοῦ μηνὸς διδάσκει, ἡμέραν δ' ἔμην, ὅταν πρῶτον ἀποβάλλῃ σκιὰν ἀπὸ τῶν σωμα- 10 τῶν ἡμῶν, ἡ δὲ ἰσταμένου καὶ ἡμιλάμπρου τοῦ φωτός, διχομη- νίαν δὲ πανσελήνου καὶ πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον πλήρες τοῦ φωτὸς ἐχούσης.

734. ἔσπερόθεν φαίνεται: ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὅτε φαίνεται, ἐσπέραν τὸν ὑπὸ γῆν τόπον καλῶν· ἀποσταῖσα γὰρ ἡ σελήνη ἡλίου δώδεκα μοίρας τίκτεται.

15 735. μηνὸς ὅτι πρώτη ἀποκιδναται: μῆνα κυρίως ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ τῆς σεληνιακῆς συνόδου παρὰ τὴν μῆνην μῆνα ὀνομάσαντες· ἐμέτρουν γὰρ οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸν τῆς σελήνης δρόμον τοὺς μῆνας; Αἰγύπτιοι δὲ πρὸς τὸν τοῦ ἡλίου. ἀπὸ δὲ γέννης τρίτην ἡμέραν ἄγουσα ἡ σελήνη 20 μηνοειδὴς κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ φωτὸς καλεῖται, ἥντεκα λεπτόν φῶς τοῖς κέρασιν ἐπιτρέχει. ὀγδοαία δὲ οὕσα διχότομος ὀνομάζεται, ὅταν τοῦ ὕλου κύκλου τὸ ἥμισυ φωτισθῇ, ἐναταία δὲ ἀμφικυρτος, ὅταν τῷ διχοτόμῳ κυρτώσεις προσγέγωνται τοῦ φωτός, ὥστε κατ' ὀλίγον τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου φωτισθῇ. 25 πεντεκαϊδεκαταία δὲ οὕσα πανσέληνος καὶ διχόμηρος, πληρωθεῖσα [τοῖς φωσὶ]· πᾶσα γὰρ ἐν διαμέτρῳ οὕσα τοῦ ἡλίου διχασθέντα ἐν ἐ' ἡμέραις δηλοῖ τὸν μῆνα. ἐντεῦθεν λοιπὸν κατὰ

1 τῶν ἄστρον τῆς καταλήψεως A || 2, 3 καὶ β. — διαλαβεῖν om M || 4 εἰ ἔ. ἢ μὴ Ald || 5 περὶ — ἐτέρως om Ald (cf ad p. 472, 1), post ἐτέρως scholii finem A || 6 οὕτως post ἐξῆς Ald | ὁράαις Ald | τῆς om Ald || 7, 8 αὐξανόμενον μηνός, ἡγουν τοῦ φωτός, σημεῖον διδάσκει, δ' δὲ ἡμέραν, ὅταν Ald || 8 δ' μὲν ἡμ. A | ἀποβάλλη A || 9 ἡ δὲ ἡμιλ. ὄντος τοῦ φ. Ald | ἰσταμένης A || 10 πανσέληνον πᾶν Ald || 10—13 καὶ πλ. φωτὸς ἐχουσαι. τὸ οὖν ἐσπ. φ. ἡγουν ὅτε φ. ἀπὸ τῆς ἐσπ. ἐσπέραν δὲ τὸν ὑπὸ γῆς τόπον καλεῖ Ald || 13 γῆς AAld | καλεῖ Ald || 14 ἡλίου om Ald | ιβ' AAld | μοίραις M || 15 ἀποκιδναται om A, lemma Ald quae sic ἰστέον δέ, ὅτι μῆνα || 17 παρὰ τὸ μένειν ἡ παρὰ τ. μ. Ald | ἐμέτρουν^π M | οἱ om M || 18 τοὺς μῆνας ante πρὸς AAld || 22 ὅλον om Ald | αὐτῆς post κ. Ald | ἐνναταία AM, δεκαταία Ald || 23 τοῦ om A Ald || 24 ὥστε πλέον ἢ τὸ Ald || 25 διχόμηρος AAld: διχότομος M || 26 τῷ φωτὶ Ald || 26, 7 διχασθέντα AAld: -ος M

τὸ ἀνάπαλιν β' ἀμφίκυρτος, β' διχότομος, β' μηνοειδής, ἔπειτα ἀρπαγμαία (ἀφανής γὰρ λοιπὸν φαίνεται ὑπὸ τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς γενομένη), ἔπειτα συνοδική, ἤνικα ἐν τῷ αὐτῷ ζωιδίῳ τὰς αὐτὰς μοίρας ἔχει. ἐπειδὴν δὲ τὴν ἰσομοιρίαν παραλλάξει, τότε πάλιν γένναν φαμέν.

5

735. ὅτε πρώτη ἀποκίδναται: ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ μηνὸς τοσοῦτον ἄρχεται ἀποσκίδνασθαι φῶς τῆς σελήνης καὶ αὐγὴ ἀπ' αὐτῆς, ὅσον ἀμυδρὰν σκιὰν ἡμῶν τοῖς σώμασι ποιεῖν· ὅταν γὰρ πανσέληνος ἢ ἤτοι ὀλόκυκλος, τότε καὶ τὸ φῶς πλείον ἔχουσα σκιὰν οὐχὶ μικρὰν ἡμῖν ἀποτελεῖ.

10

736. ἐπὶ τέτρατον ἡμαρ ἰοῦσα: τεταρταία, φησί, γενομένη ἄρχεται δύνασθαι σκιάζειν [ἐν] τῷ φωτὶ αὐτῆς (τριταία γὰρ οὐ δύναται διὰ τὴν περικειμένην τοῦ φωτὸς ἀδράνειαν). φησὶν οὖν· ὅταν πρώτη τῆς σελήνης αὐγὴ ἀπὸ γέννης ὑψόθῃ σκεδανύ(η)ται, ὥστε καὶ σκιὰν δύνασθαι ποιεῖν, γίνωσκε (ἀπὸ 15 κοινού) τεσσάρων οὔσαν ἡμερῶν τὴν σελήνην.

737. ὁκτὼ δ' ἐν διχάσιν —: ὁκτὼ δὲ ἡμέρας ἄγει διχότομος οὖσα. διχόμηνος δὲ παντὶ προσώπῳ πεντεκαίδεκαταία οὖσα· πληρεστάτη γάρ.

738, 9. αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα —: διὰ παντὸς δὲ ἄλλα 20 χόθεν καὶ πολυπλασίως τὰ πλάτη τοῦ φωτὸς ἐπεκτείνουσα δηλοῖ καὶ λέγει, ὅποια καὶ πόστη τοῦ μηνὸς ἐστὶν ἡμέρα. προσείπομεν δέ (p. 472), ὅτι τῶν μηνῶν αἱ καταλήψεις ἐκ τοῦ φωτὸς αὐτῆς ἐγγίνονται.

ἄλλως. αἰεὶ δὲ ἄλλοθεν ἄλλα δεικνῦσα πρόσωπα ἔγουν 25 εἶδη, τουτέστιν ἐν πολλαῖς μορφαῖς φαινομένη, λέγει ἡμῖν, πόστη ἡμέρα τοῦ μηνὸς ἀνατέλλει.

1 δευτέρω ter (pro β') A | 2 φαίνεται A, γίνεται superscripto φαίνεται M: γίνεται Ald | 3, 4 ἐν τῷ αὐτῷ ζωιδίῳ iterum M post ἔχει | 5 γεννᾶν Ald, cf p. 473, 19 | 6—10 schol om M | 6 ἀποσκίδναται A: om Ald | 7 τὸ ante φῶς AM: om Ald | 8 τὸ ἀμ. A | 9 ἔγουν Ald | 10 ὑμῖν A | 11 τέταρτον A | οὖν ante ἡμαρ Ald | ἰοῦσα om AAld | τουτέστιν τετ. γεν. omisso φησὶ Ald | 14—16 (φησὶν — σελήνην) om Ald | 14 ὅτι A | 15 supplevi | καὶ om A | 17 de διχάσιν cf ed | ἡμερῶν M | 18, 9 τὰ δὲ διχόμηνα ἄγει, ἔγουν τὴν μέσην τοῦ μηνός, ὅταν ἐν παντὶ πρ. ἔγουν κύκλῳ πληρωθῇ φωτός, τουτέστιν ὅταν ἢ πεντεκαίδεκαταία Ald | 19 πληροῦται γάρ A | 22 δὲ λ. (pro καὶ) M | πόση A | ἐστὶν om Ald | ἢ ἡμ. Ald | 22, 3 προσείπομεν A | 24 γίνονται AAld | 25 omisso lemmate ἢ αἰεὶ ἄλλοθεν — ἔγουν Ald | 26 γενομένη AAld | εἴρει καὶ λέγει Ald | πόση A | 27 τῆς σελήνης A

740. ἄκρα γε μὴν νυκτῶν: περὶ μὲν τῆς ἐν νυκτὶ τῶν
 ὥρων διακρίσεως ἤδη προείπομεν (p. 448sq. 471, 15). αὐτὴν δὲ τὴν
 νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, ἥτις ἐστὶ τοῦ μηνός, ἐξῆς διδάσκει. μῆνα δὲ
 λέγομεν τὸν ἀπὸ συνόδου σελήνης καὶ ἡλλίου χρόνον ἐπὶ σύνοδον,
 5 ὅταν ἡ ἡμερῶν κθ'. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων συνόδων ἡμέραν ἄκουε
 τὸν ἐκ τῆς νυκτός καὶ ἡμέρας χρόνον. τούτῳ δὲ τῷ μηνὶ
 ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν πολιτικῶν ἡμερῶν ἀγωγὴν, καὶ νῦν ἔτι
 χρῶνται πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων. § ἄκρα δὲ νυκτῶν: ἡ ἐσπέρα
 καὶ ὄρθρος, ἀπερὶ ἱκανὰ πρὸς τὸ σαφὲς δηλῶσαι ἐκείναι αἱ ἰβ'
 10 μοῖραι, τῶν ἰβ' ζωιδίων δηλονότι.

ἄλλως. τὰ ἰβ' ζωῖδια ἱκανὰ ἐστὶ σημαίνειν ἀρχάς τε καὶ
 τέλος τῶν νυκτῶν. § μέγαν δὲ ἐνιαυτὸν (741) λέγει τὸν ἡλιακόν·
 οἱ γὰρ παλαιοὶ γ' ἥιδεσαν μέτρα χρόνου, [τὴν τῆς σελήνης
 περιόδον] ἡμέραν μῆνην ἐνιαυτόν. μέγιστον δὲ τούτων ὁ ἐνιαυ-
 15 τός. ὅτι δὲ λέγει τὸν ἡλιακόν, δηλὸν ἐξ ὧν ἀρότου καὶ φυτείας
 μὴμην ποιεῖται (742). ὁμοία δὲ τῷ προοιμίῳ ἡ διάνοια ἐσκέ-
 ψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀστέρων, οὔ κε μάλιστα τετυγ-
 μένα σημαίνουσιν (11, 2).

ἄλλως. ὁ λόγος· αἱ τῶν δώδεκα ζωιδίων ἀνατολαὶ καὶ
 20 δύσεις ἱκαναὶ πεφύκασιν τῶν ἐνιαυσιαίων καιρῶν τὴν διαφορὰν
 οἰκείως διασαφῆσαι, ἕκτος θέρους μετοπώρου χειμῶνος· διὰ
 γὰρ τούτων καταλαμβάνομεν τὴν διαφορὰν τῶν κατὰ τὴν γεωγ-
 γίαν ἔργων, σπόρου φυτείας ἀμῆτου τῶν ἄλλων ἀπάντων. ἐμ-
 φανεῖς δὲ τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς προσέχειν τυγχάνουσιν αἱ
 25 τε ἀνατολαὶ καὶ δύσεις τῶν ζωιδίων διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν.
 ὁμοία δὲ τῷ προοιμίῳ ἡ διάνοια ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυ-
 τὸν ἀστέρων, οὔ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνουσιν
 (11, 2; cf l. 16—18).

1 μὲν Ald || 4, 5 σ. ὅς ἐστιν ἡμ. Ald || 5 οὖν post ὅταν A: om M, cf
 Ald | ἀκούει Ald || 7 διαγωγὴν AAld || 8 ἡ om M || 9 ἱκανὰ Ald: -ὰ AM |
 σαφὲς AMAld; σαφῶς Bekker | ἐκείναι om Ald || 11, 2 ἄλλως — νυκτῶν
 om Ald || 11 σημαίνει A || 12 τὰ δὲ πού μέγαν εἰς ἐνιαυτόν (741): μέ-
 γαν ἐνιαυτόν τὸν ἡλ. λέγει Ald || 13, 4 τὴν — ἐνιαυτόν om A || 13 τρία
 AAld || 14—18 post περιόδον Ald τὴν ἐκάστην ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τὴν
 ἡλιακὴν περίοδον. μέγιστον δὲ τῶν ἄλλων ἡ ἡλιακή. ὅτι δὲ τὸν ἡλια-
 κὸν χρόνον λέγει, δηλὸν — ποιεῖται, ἡ δὲ διάνοια ὁμοία τῇ τοῦ προοι-
 μίου — σημαίνουσιν || 15 λέγει om A || 16—18 ὁμοία — σημ. om hic M,
 cf l. 26, 7 || 16 ὁμοίως A || 17 καὶ A || 26, 7 ἐσκέψατο — σημαίνουσιν
 om A hoc loco, cf l. 16—18

743—7. ἐκ Διὸς ἤδη πάντα —: ὑπὸ τοῦ Διὸς παρεδόθη τοῖς ἀνθρώποις, ἵνα οἱ μὲν πρὸς ἀντίληψιν τῶν κατὰ τὴν γεωργίαν ἔργων ὠφελήθωσιν, οἱ δὲ εἰς ναυτιλίαν φυλασσόμενοι τὰς χειμερίους ἀνατολάς τε καὶ δύσεις τῶν ἄστρον, οἷον Ἀρκτοῦρου Ἐρίφων Αἰγός, ἀπὸ τε τῆς ἐσπέρας σημειώσιν ποιοίμενοι τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρθρου, τουτέστιν ἀπὸ τῆς ἐκάστου τῶν ἰβ' ζωιδίων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως· ὁ γὰρ ἥλιος ἐν τῇ ἐνιαυσιαίᾳ περιόδῳ διεξιὼν τὸν ζωδιακὸν κύκλον κατὰ τάξιν εἰς ἐν ἑκάστου τῶν ζωιδίων μεταβαίνει. διὸ ὄγμον τὴν πορείαν αὐτοῦ ὠνόμασεν (749). καὶ Ὅμηρος ὄγμον ἐλαύνω(σιν) (II XI 68).

744—6. καὶ μὲν τις καὶ νηῖ —: ὅτι τὰ ἀπλανῆ, φησί, δηλοῖ τοὺς καιροὺς, καὶ τεκμήρια δίδωσι τοῦ πλοῦ· καὶ γὰρ τις καὶ νηῖ ἑαυτὸν εἰσδεδικώς πολυκλύστου χειμῶνος ἐσκέψατο ἢ τοῦ δεινοῦ Ἀρκτοῦρου μνημονεύσας· ὀλίγη γὰρ αὐτοῦ ἡ χειμερινὴ δύσις. ὁ δὲ Χηλαῖς συγκατέρχεται Σκορπίῳ Τοξότῃ Αἰγοκέρῳτι (722), ἢ δὲ τετράμηνος χειμερινὴ ἐστίν. ἔμαθεν οὖν περὶ ἐσομένου χειμῶνος ὁ ναυτίλος ἢ τοῦ Βούτου μνησθεὶς (δεινοῦ δὲ (745) οἱ μὲν τοῦ λαμπροῦ, οἱ δὲ τοῦ χειμερινοῦ ὡς πρὸς τὸ παρόν) ἢ τινων ἄλλων ἀστέρων θέας, οἵτινες ἐξ ὠκεανοῦ ἀρύονται (746) ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλουσιν.

747. ἀμφιλύκης: φασὶ γὰρ τὸν λύκον ἀνακεῖσθαι τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ ὥσπερ ἐκείνον μὲν τις ὦν προβλέπει, οὕτω καὶ τὸν λύκον διὰ τὸ ὀξυδερεῖς αὐτοῦ προσήρμοσαν [αὐτὸν] τῷ Ἀπόλλωνι. διὰ τοῦτο καὶ λυκόφως λέγεται, ὅταν ὁ λύκος θεάσθαι.

749. ὄγμον ἐλαύνων: ὄγμος κυρίως ἡ τάξις καλεῖται

1 ἦγον ὑπὸ Ald | 2 τὴν om MAld | 3 εἰς M: πρὸς Ald, om A || 6 ἐκάστης AAld || 10 ἐλαύνω AM, ἐλαύνων Ald || 14 δεδωκώς τοῦ Ald | πολυκλύστοιο AM || 15 ἢ et δεινοῦ om MAld | οὐκ ὀλ. γὰρ Ald || 15, 6 δύσις χειμερινὴ AM; χ. αὐτοῦ δ. Ald || 16 ταῖς γὰρ X. Ald || 17 ὥστε τετρ. ἐστίν (omisso χειμ.) Ald || 18 περιεσομένου AM, περὶ τοῦ ἐσομένου Ald || 18—20 ἢ τοῦ δεινοῦ Ἀρκτοῦρου μνημονεύσας ἦγον τοῦ Βούτου· ἀπὸ μέρους γὰρ τὸ πᾶν. ἢ τινων Ald || 19 ἢ δεινοῦ μεμνημένος pro lemmate A | τοῦ alt om A || 20 θέας scripsi: θεάσοιτο AM, om Ald || 21 ἦγον ἀν. Ald || 22—27 ἀμφιλύκην δὲ τὴν ἀνατολήν φησι διὰ τὸ τ. λ. — Ἀπ. ὡς γὰρ ἐκεῖνος μακρόθεν ὦν ὁρᾶν δύναται, οὕτω δὴ καὶ ὁ λύκος ὀξυδερεῖς ἐστίν. διὰ δὴ τὸ ὀξυδερεῖς αὐτοῦ — Ἀπ. ταύτη τοι καὶ λυκόφως τὴν αὐγὴν λέγουσιν, ἦγον ὅταν ὁ λύκος θεᾶται. τὸ δὲ ὄγμος σημαίνει μὲν κυρίως τὴν τάξιν τῶν θ. Ald, om M || 23 corrupta || 25 λυκόφωτον AM || 27 ἐλαύνων om A | ὄγμον x. M | δὲ post ὄγμ. A | καλεῖται om A

τῶν θερμίζοντων, ὅπου ἀμῶνται, ἣ ὁ μεταξὺ δύο φντειῶν τόπος ἀργός. ἐπειδὴ οὖν τὴν μέσην γραμμὴν τοῦ ζωδιακοῦ ὁ ἥλιος πορεύεται, ἔχει δὲ ὁ κύκλος ἄλλας δύο ἐκατέρωθεν γραμμάς, διὰ τοῦτο εἶπεν ὄγμον τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον.

- 5 750. τοτὲ μὲν τ' ἀνιῶν — ἡ γὰρ ἀνατέλλων ἐώιας τὰς φαύσεις παρέχει αὐτοῖς ἡ δύνων ἐσπερίας.

τὸ δὲ αὐτίκα· οὐκ ἀργῶς. ἐπ' ἀμφοτέρων· ἡ γὰρ αὐτίκα ἀνιῶν μετὰ τὴν ἐώϊαν τοῦ ἄστρου φαῦσιν ἡ περὶ ὀλίγου τῆς τοῦ ἄστρου ἐσπερίας φαύσεως δεδυνκώς.

- 10 751. ἄλλος δ' ἄλλοιην ἀστήρ· ἐφ' ἑαστον ὁ ἥλιος τῶν ἐν ταῖς μοῖραις ἄστρον ἔρχεται..., ὅλον σήμερον, τῇ δὲ ἐξῆς οὐκέτι σὺν αὐτῷ· ἔρχεται γὰρ ἐπὶ τὴν δευτέραν μοῖραν καὶ ἐπιψαίνει τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ μοῖρᾳ ὄντος. διὸ εἶπεν ἄλλος δ' ἄλλοιην — ἐπιδέρεκεται ἡμέραν ἀστήρ. ἡ
15 ἄλλος κατὰ [τὴν] ἄλλοιην [τῶν ἀστέρων] ἡμέραν θεωρεῖται. κατὰ ποίαν δηλονότι φησὶν ἐώϊαν ἀνατολὴν ἢ ἐσπέριον ἢ δύσιν τινὰ τούτων; ἐπεὶτοι γε καὶ ἐκάστην ἡμέραν ἑαστος αὐτῶν καὶ ἀνατέλλει καὶ δύεται, ὥσάν τοῦ κόσμου καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον φερομένου.

- 20 752. γινώσκεις τὰδε καὶ σύ· ὀριστικὸν ἀντὶ προστακτικοῦ, ἀντὶ τοῦ γινώσκει. § συναείδεται δὲ ἀντὶ τοῦ συνάιδεται πρόκειται. § κύκλα (753) ἐνιαυτοί. § ἐπιδιναίεται (755) παρέρχεται. § ὁ δὲ λόγος· γινώσκει, ὅτι ἀναλογοῦντες ἀλλήλοις καὶ σύμφωνοι γίνονται οἱ τοῦ ἡλίου δρόμοι διὰ ἰθ' ἐτῶν ἐπι-
25 θεωρούμενοι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀνατολὴ τῆς τοῦ Ὠρίωνος ζώνης μέχρι τῆς παντελοῦς δύσεως αὐτοῦ, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ τοῦ Κυνὸς ἀνατολὴ τε καὶ δίσις διὰ τῶν ἴσων ἐτῶν σύμφωνοι γίνονται.

1 post ἀμ. Ald σημαίνει δὲ καὶ τὸν μ. | 1, 2 τόπον ἀργόν Ald | 2 οὖν om et δι' αὐτὸν add A | 4 ἡ. κύκλον AAld | 5 αὐτοῖς post ἐώιας Ald | 6 φαύσεις AAld: φάσεις M | αὐτῆς A | 7 τὸ δὲ MAld: τοτὲ A | οὐκ ἀργῶς A: om MAld | 8 φάσιν M | 9 φαύσεως om M | 10 ἄλλοτε δ' Ald | 11 ἀστέρων AAld | 11, 2 post σήμερον A ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πρώτην μοῖραν ἀνατέλλει. τὸ ἐξῆς οὐκέτι, Ald τυχὸν τῷ ἐπὶ α' μοῖραν συνανατέλλει. οὐκοῦν τὸ ἐξῆς οὐκέτι | 14 σὺν ἡλίῳ ante ἀστήρ AAld | 15 κατὰ ἄλλην ἡμέραν τῶν ἀστέρων θ. Ald | 15, 6 κατὰ τὴν ἐώϊαν δηλ. ἀν. ἡ δύσιν ἢ τινα Ald | 16 ? | φησὶν A: φάσιν M | ἐσπέριον ἢ om A | 18 ὥσάν M: ὡς AAld | καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ AAld | 20 ἡ ante lemma Ald | post lemma ἀντὶ τοῦ γίν. Ald | 21, 2 συνάιδεται δὲ ἡγουν πρόκ. Ald | 22 ἐνιαυτοὶ κύκλα M | 23 ὁ δὲ λόγος om AAld | γίν. οὖν φησιν ὅτι Ald | ἀναλογοῦσι AAld | τοῖς ἀλλ. A | 24 δέκα ἐννέα A | 27 τε om Ald

τὰς μὲν οὖν ἡμέρας τῆς ἑννεακαίδεκαετηρίδος ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐνεργείας ἐπέδειξε (748 sqq.), τὰς δὲ νύκτας ἀπὸ τῆς τοῦ Ὠρίωνος ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως διὰ τὸ ἐκεῖνα τὰ ἄστρα καταληπτὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ νυκτὶ μάλα γίνεσθαι (754, 5).

ἄλλως. Μέτων τις γέγονε παλαιὸς ἀστρονόμος, ὃς ἀκρι-
βῶς ἀριθμήσας εἶπε μικρὸν ἐνιαυτὸν ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ
μεγάλου, περὶ οὗ πάλαι ἐλέγομεν (cf p. 429, 6 sqq.), ὅτε σύνοδος
τῶν ζ' ἀστέρων γίνεται ἐπ' ἀπωλείαι τοῦ παντός. δεξάμενοι
τοῖνυν οἱ μετὰ Μέτων ἀστρονόμοι πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν
ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν τῶν ἑννεακαίδεκαετηρί-
δων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε
θέρους καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοῖδε ἄνεμοι, καὶ πολλὰ
πρὸς βιωφελεῖς χρεῖας τοῖς ἀνθρώποις. ἐπειδὴ οὖν ἤδη ταῦτα
ἐγνώσθη ἐκ τῶν πινάκων καὶ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἔγνω τὰ πολλὰ ὃ
Ἄρατος, φησὶν, ὅτι καὶ αὐτὸς γινώσκεις· πάλαι γὰρ αἰεῖδεται 15
καὶ φαίνεται καὶ φανερὰ τοῖς Ἑλλήσι γέγονεν. ἐδέξαντο δὲ αὐτὰ
Ἑλληνες παρ' Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων. ποῖα οὖν ἔστι ταῦτα,
ἃ συναίεσθαι, ἐπήγαγε, τὰ κύκλα καὶ αἱ περιφοραὶ αἱ διὰ ἑν-
νεακαίδεκα ἔτων γινόμεναι τοῦ ἡλίου. φησὶν οὖν, ὅτι πάντας
τοὺς ἀστέρας ὃ ἡλῖος ἐπέρχεται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, ἄλλοτε 20
ἄλλω ἐμπελάζων, ὅτε μὲν ἀνιών, ὅτε δὲ καὶ δύνων (748—50).

754, 5. Ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης: ὅσα, φησί, καὶ ἑμαυτοὺς ἀπὸ
τῶν παλαιότερων, ἀπὸ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος πάλιν εἰς αὐ-
τὸν τὸν Ὠρίωνα ἢ νῦν ἄστρα ἐπιφέρει καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ Κυνὸς
εἰς αὐτὸν τὸν Κύναν. βούλεται δὲ καὶ περὶ πάντων εἰπεῖν τῶν 25
ἀπλανῶν. προείπον δὲ περὶ τῶν ἄλλων πολλοὶ [γὰρ], οἱ [πρὸ
Ἀράτου] περὶ Εὐδόξου καὶ Ἰππαρχου καὶ ἄλλοι τινές. ἤρξαντο

1 οὖν om A | τῆς ἑννεακαίδεκαέτων A, τῶν ἑννεακαίδεκα ἔτων Ald ||
5 γινώσκεις τὰδε (752) pro lemmate Ald || 7 πάλιν ἐλέγομεν AM: cor-
recti; οὐ πρότερον εἵκομεν ἦγονν ὅταν Ald | ὅταν AAld || 8 γίνεται scripti:
γένηται AMald | ἐπὶ A || 8, 9 οἱ δὲ μετὰ Μέτων α. καὶ π. Ald | μέτων
M || 10 ἑννεακαίδεκαετηρίδων A, cf p. 479, 11 || 11 καὶ τοιόνδε ἔαρ post χ.
add Ald || 13 δὲ (pro οὖν) A || 15 αὐτὸς M, αὐτὰ A; καὶ αὐτὸς γινώ-
σκεις αὐτὰ Ald || 16 καὶ φαίνεται A, καὶ αἰεῖται Ald: om M || 18 συνεί-
δεται AAld || 19 γινόμεναι AAld | τοῦ ἡλίου post περιφοραὶ AAld || 21
ὅτε — ὅτε M || 22 καὶ om Ald || 24 τὴν νύκτα ἄστρα περιφέρειν Ald |
περιφέρει A || 24, 5 καὶ ὅσα — Κύναν post ἀπλανῶν l. 26 A || 25 καὶ om
MAld | λέγειν Ald || 26 γὰρ Ald (pro δὲ) || 26, 7 seclusi (cf p. 354, 19 et
Anal Eratosth p. 17 sq.) | οἱ πρὸ Ἀράτου Εὐδόξος τε καὶ Ἰππαρχος καὶ Ald ||
27 ἤρξαντο AAld

δὲ ἀπὸ Ὁρίωνος, ὅτι ὑπόκειται Καρκίνῳ καὶ ὅτι μάλιστα εἰς αὐτὸν οἱ πλέοντες ὁρῶσι καὶ ὅτι νότιός ἐστιν, ἐκ δὲ τῶν νοτίων μερῶν καὶ αἰεὶ ἐκδέχονται ἐσόμενον χειμῶνα.

ἄλλως. ὅσα ἄστρα ἀπὸ τῆς ζώνης τοῦ Ὁρίωνος εἰς ἔσχα-
 5 τον Ὁρίωνα (ὃ ἐστὶ μέχρι τῶν ποδῶν αὐτοῦ) ἢ νῆξ ἐπιδινει-
 ται —. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ γινώσκεις (752). ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ
 ἐστὶν ἡ τῆς ζώνης τοῦ Ὁρίωνος ἐπιτολή, τέλος δὲ τῶν ποδῶν
 τοῦ Ὁρίωνος ἡ ἐπιτολή καὶ τοῦ Κυνός. εἰς τρία δὲ αὐτοῦ
 διίρηται ἡ ἐπιτολή, ὥμον ζώνην πόδας.

10 756—64. οἷ τε Ποσειδάωνος ὁρῶμενοι —: οὐ μόνον,
 φησὶν, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐννεακαίδεκατηρίδος ἐστὶν εὐχρηστος τοῖς
 ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων αἱ παρατηρήσεις, τῶν
 τε Ποσειδῶνος καὶ τῶν τοῦ Διός. εἰσὶ δὲ Ποσειδῶνος μὲν ἀστέ-
 ρες οἱ τοὺς χειμῶνας καὶ τὰς εὐδίας δηλοῦντες, Διὸς δὲ οἱ τὰ
 15 πρὸς γεωργίαν εὐχρηστα μηνύοντες. ὅταν οὖν μέλλῃς πελαγίῳ
 ὁρόμῳ σεαντὸν ἐμπιστεύειν, πολυπραγμόνησον πρῶτον τὴν παρα-
 τήρησιν τῶν τὰς εὐδίας ἢ τοὺς χειμῶνας δηλοῦντων ἀστέρων.
 κόπος μὲν γὰρ βραχὺς τυγχάνει τῷ βουλομένῳ τὴν τῶν ση-
 μείων ἀκριβείαν μετέρχεσθαι, ἡ δὲ ὠφέλεια πολλή· ἐαυτοὺς τε
 20 γὰρ τότε σώιζουσιν οἱ ἄνθρωποι πρῶτον οἱ τὴν παρατήρησιν
 αὐτῶν ἔχοντες, τῶν τε ἀνατολῶν καὶ (τῶν) δύσεων τῶν ἀστρῶν,
 καὶ τοῖς ἄλλοις παραίτιοι γίνονται ἀσφαλείας, προμηνύοντες
 αὐτοῖς τὰς μελλούσας τοῦ ἀέρος περιστάσεις ἐκ τῶν περὶ οὐ-
 ρανὸν σημείων.

25 758—62. τῷ κείνων πεπόνησο —: διὸ ἐκείνων τῶν
 ἀστρῶν, τῶν βιωφελῇ χρεῖαν ἔχόντων, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσο καὶ γί-
 νωσκε καὶ μάνθανε αὐτούς· ὀλίγος μὲν γὰρ ἐκ τούτων κάματος,
 τουτέστιν ἐκ τῆς μαθήσεως, πολὺ δὲ τὸ βιωφελές ἐστὶ τῷ ταῦτα
 παρατηροῦντι ἀνδρὶ ἐπιφροσύναις καὶ λογισμοῖς. § τὸ δὲ
 30 μέλοι δέ τοι: περὶ δὲ τούτων τῶν ἀστέρων μελέτω σοι, ὅσα

2 τῶν om AAld | 3 καὶ om Ald | αἰεὶ post ἐκδ. AAld | 4 ἡ γινώσκεις
 pro lemmate Ald | καὶ ὅσα AAld | 6 κατὰ κ. Ald | 8 αὐτοῦ (pro τοῦ Ὁρ.)
 Ald | 9 πόδα ζώνην AAld | 11 ἐννεακαίδεκατηρίδος A | 12 τῶν om M | 14
 τὰ om M | 15 δεικνύοντες AAld | 18, 9 γὰρ ἐστὶ τῷ βουλομένῳ βραχὺς τὴν
 τῶν σημ. μαθεῖν ἀκρ. ἡ AAld | 20 τότε om AAld | 21 τε om Ald | 22 τοῖς
 om M | 23 τὰς om AAld | ἀστέρος AAld | ἐπιστάσεις AAld | 28 ἐν M: om
 A; ἐπιμέλειαν ἔχε Ald | 29 ἐν ταῖς post α. add Ald | 30 μέλει Ald |
 ἀστρῶν AAld

κεκρημένα καὶ ασφαλῶς εἰρημένα περὶ πλοῦ ἔστιν, ὅταν [ἐν] νηϊ σαυτὸν πιστεύῃς καὶ μέλλῃς εὐρεῖν, πόθεν ἔσται κύματα.

765. πολλάκι γὰρ καὶ τίς τε: πολλάκις γάρ, φησί, γαλήνης οὐσῃς θρασάμενός τις ἀνὴρ ἔμπειρος σημείον τι διὰ τῆς νυκτὸς προέγνω χειμῶνα ἐπιγενησόμενον καὶ ἀσφαλίσάμενος τὴν νῆα ἐμπειρίαί ναυτικῇ διεσώθη.

ἄλλως. πολλάκις γάρ, φησί, καὶ γαλήνης ὑπαρχούσης ἀσφαλίζεται τις περὶ τῆς νηὸς ἐκ τῆς περὶ τὰ μέλλοντα προγνώσεως· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα γίνονται οἱ χειμῶνες, ἀλλὰ πολλάκις ἐκ τῶν σημείων τεκμαιρόμεθα καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας 10 χειμῶνα γενησόμενον καὶ μετὰ πέντε.

767, 8. ἄλλοτε δὲ τρίτον: ποτὲ μὲν μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται χειμῶν, ποτὲ δὲ μετὰ ε', (ἥ) ἀπροοράτως. ἀλλ' ὅμως ἐκ τῶν πρώην γινομένων σημείων προγινώσκωμεν.

768—71. καὶ πολλάκις ἀπροσδόκητος ὁ χειμῶν ἐπέρχεται· οὐ 15 γὰρ πάντα οἱ ἄνθρωποι τὰ σημεία ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἔτι καταλείπεται ἡμῖν ἄδηλά τινα, ὧν ἴσως ἐξ ὑστέρου δώσει καὶ ἡμῖν ὁ Θεὸς τὴν γνώσιν.

771. Ζεὺς: ὁ οὐρανός, ὡς καὶ ἐν ἄλλῳ (265) Ζεὺς αἰτίας. καὶ ὁ μὲν οὐρανός, φησὶν, ἐκ τῶν ἐγκειμένων αὐτῷ 20 ἀστέρων δίδωσιν ἡμῖν σημεία, ἀλλὰ δὲ ἡμῖν παρέχει ἡ σελήνη διχότομος γινομένη (τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ καθ' ἑκάστην αὐτῆς περιόδον διχότομος γίνεται δίς), ἀλλὰ καὶ πεπληθύνει, τουτέστι πληροσέληνος οὖσα. συμβάλλεσθαι δὲ οὐκ ὀλίγα εἰς πρόγνωσιν εὐδίας τε καὶ χειμῶνος τὸν ἥλιον δύνοντά τε καὶ ἀνατέλλοντα, 25 ἃ μὲν εἰς ὄλον μῆνα, ἃ δὲ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν· ὁ γὰρ ἥλιος ἀνατέλλων σημεία τῆς ἡμέρας παρέχει ἥτοι χειμερίου ἢ εὐδαινῆς ἢ καὶ δύνων γε τῆς νυκτὸς. ὅποια μέντοι γε μηνὸς

1 κεκρημένα Ald: κεκριμ(μ Ald)ένα AM | 2 μέλλεις A, μέλης M, μέλης Ald | ὀρεῖν (sic) καὶ ὀρμᾶν ἐπάνω τῶν κυμάτων δηλαδή: — Ald | 3 καὶ τίς τε om Ald | 5 προεῖδε Ald | 6 θάλασσαν pro ναῦν Ald | 7 ἥ pro ἄλλως Ald | γὰρ φησι abscissa A | καὶ ante γαλ. deesse videtur in A | 7, 8 οὐσῃς ἐν τῇ νυκτὶ ἀσφ. Ald | 8 τῆς ante ν. om M | 9 ἐκ τοῦ παραντίκα δεῖ προσμένειν τὸν χειμῶνα ἀλλὰ Ald | 10 καὶ μετὰ ε' γενησόμενον AAld | 12—14 schol om M | 12 μὲν Ald | 13 ποτὲ δὲ καὶ ante ἀπρ. add Ald: om A | τῶν προγινωμένων Ald | 14 γινώσκωμεν Ald | 15 ἀπροσδοκῆτως AAld | 16 πάντες A | 17 ἔ. καὶ ἐξ ὑστέρου Ald | καὶ om Ald | 18 τοῦ γνῶναι A | 19 δώσει Ζεὺς ἥγουν Ald | de v. 265 cf adn in ed | 22 γενομένη ἀμφοτέρωθεν καὶ γὰρ καθ' ἑκάστην Ald | 25 τε alt om Ald | 26 καὶ om M | 27 ἥτοι om Ald | 28 εὐδαινῆς AAld | καὶ om Ald | τοῦ ante μ. Ald: om AM

σημεῖα γίνεται, ὅτε τὰ ζώδια διέρχεται, δείκνυσιν (779 sqq.). ὁ γοῦν Εὐδοξος Κριὸν μὲν φησιν ἡλίου διερχομένου μαλακὰ γίνεσθαι πνεύματα, ὁμοίως δὲ καὶ Ταῦρον, ὅταν δὲ Λιδύμους, ζεφύρους τε πνεῖν καὶ βορέας ψυχρούς.

5 771, 2. ὁ γὰρ οὖν γενεήν: οὗτος γὰρ αἰεὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὠφελεῖ πανταχόθεν καὶ ἐν παντὶ ὀρώμενος καὶ παρέχων τὰ φανερά σημεῖα.

10 τὸ δὲ πάντοθεν εἰδόμενος (772) οἱ μὲν οὕτως 'διὰ γῆς διὰ θαλάττης διὰ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου', οἱ δὲ οὕτως ἐξέλαβον 'διὰ κληδόνων διὰ μαντειῶν δι' ὀνείρων διὰ σημείων διὰ τῶν παραπλησίων πάντων'.

778. σκέπτεο δέ: περισκέπτου δὲ πρῶτον (τουτέστιν ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἣ καὶ φαίνεται) τῶν κεράτων αὐτῆς τῆς σελήνης· ἐξ αὐτῶν γάρ ἐστι καταλαβεῖν τὰ ἐναντία ὄντα ἀλλήλοις, 15 τουτέστι χειμῶνά τε καὶ εὐρίαν.

779. ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν: πρὸς τὴν ἐσπέραν καὶ δύσιν, ὅτε καὶ ἀρχὴν ἔχει ἀπὸ συνόδου οὐσα ἡλίου· εἵπομεν γάρ (p. 475, 2 sqq.), ὅτι τὰς ἀρχὰς ἀπὸ συνόδου ἔχουσα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ἐσπέραν φαίνεται, εἰκότως· εἰ γὰρ νομίζεται (ἐν) Ταύρῳ 20 εἶναι ὁ ἥλιος περὶ τρίτην ἢ τετάρτην, αὕτη δὲ τοῦ Ταύρου περὶ τριακοστὴν μοῖραν δύνοντος τοῦ ἡλίου, λοιπὸν αὕτη πρὸς τῇ δύσει φαίνεται, ἕως οὗ (ἂν) ὁλος ὁ Ταῦρος κατενεχθῇ. καὶ ἐὰν πάλιν ἡ ἐν Λιδύμοις τοῦ ἡλίου μετὰ τοῦ Ταύρου δύνοντος, αὕτη ἄλλας δύο ὥρας ἔχει ὑπὲρ γῆν, ἕως (ἂν) καὶ οἱ Λι- 25 θυμοὶ κατέλθωσι, καὶ οὕτως ὅσον αὐτοῦ ἀποκλίνει, μείζον τὸ φῶς αὐτῆς γίνεται καὶ ἀνωτέρω φαίνεται τῆς δύσεως. ὅτε ἀπ'

1 μὲν τὰ ζώδια γ. A | ὅτε Ald: om AM | γ. σημεῖα δι. A | δείκνυσιν Ald: om AM | μέντοι (pro γοῦν) A, γὰρ Ald || 2 γίνεσθαι Ald: γίνεται A M || 3 post T. Ald Λιδύμους δὲ ζεφύρον τε πνεῖν || 4 πνεῖς καὶ βορέαν M || 5 ὁ Ζεὺς post αἰεὶ AAld || 8 τὸ οὖν Ald, om A || 8, 10 ἐξέλαβον ἤγουν post οὕτως Ald || 9 θαλάσσης AAld || 9, 10 οὕτως ἤγουν Ald || 10 κλειδόνων S || 11 καὶ διὰ Ald || 13 ἐν ἣ Ald | τὰ κέρατα Ald || 15 χειμῶνος καὶ (τῆς add Ald) εὐρίας AAld || 16 τ' om AAld | ἄλλῃ AM, ἄλλην Ald | ἤγουν (pro καὶ) Ald || 17 post συνόδου AAld συνοδεύουσα (γὰρ add Ald S) πλησίον τοῦ ἡλίου πρὸς || 18 ἔχουσα scripsi: οὐσα M || 19 suppl Bekker || 20 τὴν τρ. A | μοῖραν post τετ. Ald | αὕτη M || 21 δύναντος M | τοῦ om M | αὕτη M || 22 τὴν δόσιν AAld || 22, 3 κ. ἐὰν δὲ Ald || 23 πάλιν om MAld | ἐν om AM || 23, 4 δύνον-

τος Bekker: δύναντος AMAld || 24 αὕτη M || 25 αὖ A, αὐτὸς Ald || 26—482, 1 ἀπ' οὖν scripsi: ἀπὸ A, ἐπουν (sic) M, οὖν ἀπὸ Ald

οὖν συνόδου οὕσα ἄγει τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν καὶ ἔχει λαμπρὸν τὸ φῶς, εὐδίας ἐστὶ σημαντική.

ἄλλως. πολλὰς φαντασίας ἔχει, ὥς καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὥς γὰρ ἂν ταῦτα ἔχοι φύσεως, οὕτω καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν προσπίπτει· ἄλλοια οὖν τὰ ἐν θολερώϊ καὶ παχεὶ τῷ ὕδατι, 5 ἄλλοια δὲ τὰ ἐν καθαρώϊ. ποτὲ μὲν οὖν <καθαρόν, ποτὲ δὲ> διάφορον τὸ φῶς ἐστὶ, καὶ ἡ μορφὴ δὲ κερατοειδής ἐστίν, ὅτε δὲ ἄλλοια καὶ διάφορός ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς· εὐθὺς ἀπὸ συνόδου οὕσα καὶ γέννης τρίτην ἢ καὶ τετάρτην ἡμέραν διάφορον αὐτῆς τῶν κεράτων ἔχει τὸ σχῆμα. 10

ἐπιγράφει· τὸ δὲ ἐπιγράφει ἐπιχρωματίζει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χρωμάτων. § κερόωσι δὲ (780) κερατοποιοῦσι σχηματίζουσιν εἰς κεράλας.

782. τάων καὶ περὶ μηνός· ἀπὸ γὰρ τῶν περὶ τὴν αὔξησιν αὐτῆς σημείων δυνήσῃ μαθεῖν περὶ ὅλου τοῦ μηνός, εἰ ὁμ- 15 βρινός ἢ ἀνεμῶδης ἢ αὐχηρὸς ἢ νήνεμος ἐστίν.

783—7. λεπτή μὲν καθαρή τε —· τουτέστι τριταία οὕσα, εἰ μὲν λαμπρὸν εἴη τὸ φῶς, εὐδίας ἐστὶ σημαντικόν, εἰ δὲ πυρρὸν καὶ ξανθόν, ἀνέμου δηλωτικόν, εἰ δὲ μέλαν καὶ ζοφῶ- 20 δες, χειμῶνος καὶ ὑετοῦ· ἐστὶ μὲν οὖν αὐτὸ τὸ σεληνιακὸν φῶς διόλου ἀπαθὲς καὶ λαμπρόν (ἄτοπον γὰρ τοῖς στοιχείοις πάθῃ διδόναι), ὁ δὲ περιεχόμενος ἡμᾶς οὗτος ἀῆρ πρὸς πάντα συμ- 25 πάθειαν ἔχων τοιοῦτον αὐτῆς ἀποδεικνύει τὸ φῶς· ὅτε γὰρ πνεῖν μέλλουσι ξηροὶ ἄνεμοι, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομένης ἀντιλαμβανόμενος ὁ ἀῆρ πυρρὸς γίνεται καὶ ξανθοῦται· καυστικὸν γὰρ 30 ἂν τὸ ξηρὸν καὶ πυρῶδες. καὶ οὗτος ὁ ἀῆρ τοιοῦτος γενόμενος σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν οὕτως ὁρᾶν τῆς σελήνης τὸ φῶς, καὶ ἐστὶ σημεῖον ἀνέμων ξηρῶν.

ἄλλως. τριταίαν ἄγουσα ἡμέραν ἀπὸ συνόδου καὶ οὕσα

1 τρίτον A || 2 σημαντικόν A || 4 ἔχει Bekker: ἔχη AM, ἔχει Ald | τὰ Ald: om AM || 5 γοῦν AAld || 6, 7 supplēvi; ποτὲ δὲ καὶ ἡ μ. ὅτε μὲν γὰρ κερ. Ald || 7 ἐστὶ τὸ φῶς AAld || 8 ἐστὶν post διάφ. om Ald || 9 γεννήσεως A, γεννᾶται M; γενήσεως περὶ γ' Ald | ἢ om Ald || 9, 10 αὐτῆς post περ. Ald | τ. περάτων libri || 10 τὸ om AAld || 11—13 post l. 16 M || 11 lemma om M Ald || 12 σωμάτων libri || 15 εἰ M: ἢ AAld | ἐστὶν post ὁμβρ. AM || 16 νηνέ- 15 μος M || 18 ἢ libri | σημαντική AAld || 19 πυρρὸν M | ἀνεμον δηλοῖ AAld || 21, 2 διδόναι πάθῃ AAld || 22 παραχόμενος ἡμῖν A Ald | καὶ post ἡμ. M: om AAld || 23, 4 ὅταν — μέλλωσι AAld || 24 τῆς ante ἐσ. om A || 25 πυρρὸς MAld | ξανθός AAld || 26 γινόμενος A || 29 omisso lemmate Ald ἢ τριταία οὕσα ἡγουν τρίτην ἡμέραν ἄγ. | ἄγουσα AAld: -αν M

λεπτὴ (οὕτω γὰρ ἐστὶ τριταία οὐσα) καθαρὸν καὶ διανυγὲς τὸ φῶς ἔχουσα εὐδίας ἐστὶ σημαντική. λεπτὴ δὲ οὐσα, τουτέστι τριταία, καὶ σφόδρα ἐρευθὴς οὐσα καὶ πυρῶδες τὸ φῶς ἔχουσα πνευμάτων ἐστὶ δηλωτική. ταῦτα δὲ προειρήκαμεν (p. 482, 20—28).

- 5 785. πνευματικὴ —: ὅταν δὲ ἄνεμοι μέλλωσι πνεῖν, πάλιν τῆς ἐσομένης ὑγρότητος ὃ ἀπὸ ἀντιλαμβανόμενος παχυμερὴς τις ἐκ τῆς ὑγρότητος γίνεται καὶ ζοφώδης καὶ τοιοῦτον ἡμῖν δείκνυσι μέλαν καὶ ζοφῶδες τὸ τῆς σελήνης φῶς· καὶ γὰρ καὶ τὰς μελαίνας τῶν νεφελῶν καὶ ζοφώδεις ὑετοῦ αἰτίας φαμέν εἶναι, 10 τὰς δὲ καθαρὰς ἀνέμων· τὰ γὰρ πνεύματα, ἅπερ σίφωνας καλοῦσιν οἱ ναυτίλοι, συστρεφόμενα ἐν τῇ θαλάσῃ ἀνιμᾶται τὸ ὕδωρ καὶ συνιστάμενα παχέα καὶ ζοφώδη γίνεται καὶ ἀποτελοῦντα πιλῶσεις νεφελώδεις, ἐξ ὧν φέρεται καὶ ὁ ὑετός. σίφωνας δὲ αὐτοὺς λέγουσιν οἱ ναυτίλοι· πολλάκις γὰρ καὶ αὐτ- 15 ἀνδρον τὸ σκάφος μετὰ τοῦ ὕδατος ἀνιμῶνται εἰς ὕψος καὶ ἐξασθενοῦντες πάλιν ἀφιασιν. κάτωθεν τοίνυν ἐκ τῆς γῆς πολλοὶ ἀναθυμιάσεις γίνονται, αἱ τὸν ἀέρα μεταβάλλουσιν.

- 785, 6. παχίων δὲ καὶ ἀμβλείησι κεραταῖς —: παχυμερὴς δὲ καὶ ζοφωδεστέρα φαινομένη καὶ ἔχουσα τὰς κερατὰς ἀμ- 20 βλυτέρας καὶ ἀμαυροτέρας ἐν τετάρτῃ ἡμέρᾳ, ὅτε οὐκ ἔδει, εἶγε καὶ σκιὰν πέμπει τεταρταία οὐσα, ὑπὸ [δὲ] νότου ἀμβλύνεται (ὑγρὸς γὰρ καὶ χειμερινὸς οὗτος, καὶ δηλονότι τῇ ὑγρότητι παχυμερῇ ποιῶν τὸν ἀέρα τοιαύτην ὁρᾶσθαι ποιεῖ τὴν σελήνην) (ἧ) ὑετοῦ ἐπιγινόμενου.

- 25 ἄλλως. ὅταν δὲ παχεῖα ἦι καὶ ἀμβλυτέρας τὰς κερατὰς ἔχη, νότον προσδοκᾷ ἢ ὄμβρον. ὅταν δὲ τρίτην ἄγουσα ἡμέραν μῆτε περικεκλασμένης ἔχη τὰς κερατὰς μῆτε ὑπτιάζηται, ζεφύρου σημαντική. εἰ δὲ ἀπὸ τρίτης μέχρι τετάρτης ἡμέρας

3 πυρῶδες A | 4 ταῦτα δὲ πρ. M: om AAld | 5 δὲ om Ald | μί-
λωσι A | 8 εἰ γὰρ x. M | 9 νεφῶν A | 10 ἃ Ald | 11 ναῦται AAld, cf l. 14 |
συστρεφόμενα A | ἀνιμῶνται AAld | 12, 3 ἀποτελοῦντα A: -οῦνται M, -οῦσι
Ald | 13 πιλώσεις AAld | καὶ om M | 14 ναῦται Ald | ἐπειδὴ πολλάκις καὶ
Ald | 16 scripsi: ἐξασθενοῦντας πάλιν M, πάλιν ἐξασθενοῦντα A, πάλιν
ἐξασθενοῦντες Ald | ἀφιασι Ald: ἀφίησι AM | κάτωθεν. ἐκ γῆς τ. Ald ||
18 super ἀμβλείησι scriptum ἀμβλίησι A | κεραταῖς om AAld | 19 δὲ
om Ald | 21 πέμπειν τεταρταίαν οὐσαν εἰκός. ὑπὸ Ald | δὲ om AAld | 22 δη-
λον ὅτι M | 22, 3 τῇ ὑγρότητι post α. AAld | 23 ἀστέρα A | post σελ. Ald ἢ
οὐν ὑπὸ νότου ἀμβλύνεται ἢ ὑετοῦ ἐπιγινόμενου || 24 ἐπιγενομένου M ||
25 pro ἄλλως Ald ἢ καὶ οὕτως | 27 παρακεκλασμένης AAld | ἔχει A | 28
ἀπὸ τρίτης (γ' Ald) ἤμ. μέχρι τετάρτης (δ' Ald) AAld

τὸ αὐτὸ τηρήσει σχῆμα, χειμῶνος ὑπογυίου σημαντικῇ τυγχάνει. ὁθεν καλεῖται θεωρεῖν αὐτὰς ἀμφοτέρως τὰς κεφαλὰς ἀπὸ πρώτης αὐξήσεως.

786. τέτρατον ἐκ τριτάτοις: ἐν τετάρτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἔδει εἶναι τὸ φῶς αὐτῆς ἀμετηνόν, ἀλλ' ἔδει καὶ σκιὰν ἀποπέμπειν. ἐκ τούτου δὲ δήλον, ὅτι ὀφείλουσα ἔχειν ἰσχυρὸν τὸ φῶς ἀμετηνόν ἔχει. ἄρα οὖν ἐξ αἰτίας τινὸς τοῦτο πέπονθεν; ἢ γὰρ νότῳ ἀμβλύνεται ἢ ἐσομένῳ ὑδατι (787). καὶ γὰρ ὁ νότος ἐξ ὑγροῦ ἀέρος συνίσταται· διὸ καὶ καρηβαρῆς. πάντα δὲ τὰ πυρώδη διὰ μὲν πυκνοῦ τοῦ ἀέρος ὁρώμενα ἐρυθρὰ φαίνονται, 10 δι' ἀκράτου δὲ καθαρά. καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες πάντες φλογώδους οὐσίας κεκοινωνήκασιν καὶ αἰθέρος εἰσὶ πηλῆματα. διανγῇ τοίνυν αὐτὴν φαινομένην σημεῖον εὐδίας (ψησί), ἅτε διὰ ξηροῦ τοῦ ἀέρος φερομένην, ἐρυθρά(ν) δὲ κίνησιν πνευμάτων διὰ τὴν περὶ τὸν ἀέρα πύκνωσιν, ὃς διαχεόμενος ἀνέμους 15 ποιεῖ· καὶ γὰρ οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο ἄνεμος ἢ ῥύσις ἀέρος.

✓ Seneca NQ
V 1 Plut Plac
III 7 p. 374 D.
(infra p. 496, 11)

788 sqq. εἰ δέ κ' ἀπ' ἀμφοτέρων: οἱ ἄνεμοι πάλιν οἱ πνέοντες τοῦτον τὸν περικελμένον ἡμᾶς ἀέρα ἐπιπρὸσθεν ἐαυτῶν διωθοῦνται. καὶ ἐὰν μὲν ζέφυρος πνεύσῃ, ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπιπρὸσθεν αὐτοῦ διωθόμενος τὸν ἀέρα ἔμφασιν ἡμῖν παρέχει 20 τοῦ δοκεῖν τῆς σελήνης τὰ κέρατα ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς πρηγῇ φέρεσθαι. ἐὰν δὲ ἀπηλιώτης πνεύσῃ, τότε ἀνάπαλιν ἄνω νενευκότα τὰ κέρατα φαίνονται ὡς ὑπτιούμενα. ἐὰν δὲ βορέας πνεύσῃ, τὸ ἐν κέρας τὸ βόρειον ἐπικαμπῆς γίνεται, πάλιν ἐὰν νότος, τὸ πρὸς νότον κέρας καμπτόμενον. εἵπομεν δέ (l. 15), 25 ὅτι τοῦ ἀέρος ἐστὶν ἡ συνήθεια. ἐὰν δέ, ψησί, τρίτην ἡμέραν ἀπὸ συνόδου ἔχουσα ἀμφοτέροις τοῖς κέρασι μήτε νευστάζῃ, ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς, μήτε ὑπτία φαίνεται, ἀλλ' αἱ κεφαλαὶ αὐτῆς ὀρθαὶ οὔσαι κυκλοτερεῖς φαίνονται, τότε μὲν οὐκ ἐστὶν ἄνεμος δη-

1 τηρήσει A | ὑπογυίου Bekker: ὑπογύου Ald, -εῖον AM | σημαντικὸν σημαίνει A, σημαντικῇ ἐστὶν Ald || 4 τέταρτον A || 5 αὐτῆς om M || 5, 6 ἐξ αὐτῆς ἢ δηλονότι ὀφ. post ἀπ. Ald || 6 δηλονότι AAld || 9 μὲν (pro δέ) A || 11 διὰ ὁρατοῦ libri | δὲ post σ. Ald || 12 ἐπιλεῖμματα AAld, ἐπιλήμματα M: corr Thiele || 13 διανγῆς τοίνυν καὶ αὐτὴ φαινομένη σημαίνει εὐδίαν A Ald | φερομένη A, φαινομένη Ald | supplevi || 14 κίνησιν om M || 16 ῥῶσις A, ῥεύσις Ald || 17 κεν ἀπ' M | ἐπ' AAld || 18 ἡμῶν Ald || 19 ὠθοῦνται AAld | ἐὰν scripsi: εἰ AMald | πνεύσει AM | τῆς om M || 20 αὐτοῦ AM Ald || 21 ἀνατολᾶς M || 22 ἄνω om AAld || 23 φαίνεται A Ald || 25 ὁ νότ. M || 25, 6 ὡς οὖν εἵπομεν, ὁ ἀήρ ἐστὶν αἷτιος. ἐὰν οὖν φ. Ald || 28 ἀνατολᾶς M | ὑπτίος Ald | αὐτῆς AAld: αὐταὶ M || 29 φαίνονται A

λονότι, τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέραι πρὸς τὴν ἐσπέραν μετ' ἐκείνην τὴν νύκτα, ἐν ᾗ τοιάδε ἐφάνη ἡ σελήνη, γενήσεται. καὶ πολλοὶ δέ, φησί, πνεύσονται.

789—795. μήτ' ἔτι νευστάζῃ: ἔαν, φησί, τριταίαν ἄγουσα
 5 ἡμέραν μήτε ὑπτιάζῃ μήτε ἐπινεύῃ τοῖς κέρασι, τότε προσ-
 δέχον τοὺς ἐσπερίους ἀνέμους, τουτέστι τοὺς ἀπὸ δύσεως, οἷον
 ζεφύρους καὶ ἀργέστας· ξηρὸς γὰρ ὢν ὁ ἀήρ εἰς τὰ τοιαῦτα
 πνεύματα τὴν μεταβολὴν λαμβάνει διὰ τὴν ἐσπερινὴν ψῦξιν.
 ἔαν μέντοι γε ἐπιμένῃ καὶ τῇ τετάρτῃ ἡμέραι ταύτας τὰς κε-
 10 ραίας ἔχουσα, λέγω δὴ ὁρθάς, χειμῶνός ἐστι σημαντικὴ· πλείον
 γὰρ ἢ ξηρασία ἐπιμένουσα κατὰ τὴν ἐπιπλέον ἐκπύρωσιν ἐφ'
 αὐτῇ ἔλκει τὸ ὑγρόν. ἡ δὲ μεταβολὴ τῶν τῆς σελήνης κεράτων
 κατὰ διαφόρους καιροὺς. ἐν μὲν τοῖς βορείοις καταστήμασι
 λεπτότερος ὁ ἀήρ ὑπάρχων ἀκριβῆ τὴν θέαν παρέχει ἡμῖν τότε.
 15 διὸ καὶ ἐπινεύειν τὸ τηνικαῦτα δοκεῖ τὰ κέρατα αὐτῆς (794). ὅταν
 δὲ ᾖ νότιος καὶ ἱκμάδος πλήρης ὁ ἀήρ, τότε φαίνονται ἀνα-
 νεύουσαι αἱ κεφαλαί, ἐπειδὴ καὶ πάντα τὰ κάθυγρα πλατύτερα
 φαίνονται.

792. εἰ δ' αὖτως ὁρθή: τὴν δὲ ὁμοίαν φαντασίαν καὶ
 20 τεταρταία οὖσα εἰ παρέχοιτο, ἀρχὴν χειμῶνος ἀθροιζομένου μαν-
 τεύεται, ἔμοι δοκεῖν πυκνουμένου τοῦ ἀέρος διὰ τὴν τῶν ἀπὸ
 τῆς ἐσπέρας πνευμάτων ῥύσιν. αἴτιον δὲ τῆς πυκνώσεως τὸ διὰ
 πολλοῦ τοῦ διαστήματος ἀπὸ τοῦ ἐσπερίου ὠκεανοῦ φερόμενον
 τὸ πνεῦμα ἀδυνατεῖν τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ὠθεῖν, ὅθεν ἴστα-
 25 μένου καὶ ἀντισχομένου ἀπανταὶ ἡ πύκνωσις.

ἀπορία. διὰ τί δὲ ἐν μὲν τῇ τρίτῃ ἡμέραι ἄνεμος, ἐν
 δὲ τῇ τετάρτῃ χειμῶν; ἐν μὲν τῇ τρίτῃ, ὅτι τὸ συνιστάμενον
 μήπω πεπιεσμένον εὐκίνητόν ἐστιν, ἐν δὲ τῇ δ' ἀδιάλυτον γενό-
 μενον πύκνωσιν δηλοῖ.

30 794. εἰ δέ κέν οἱ κέραων —: κέρας φησὶν ὑψηλὸν τὸ

4 μήτε τι ν. Ald | 4,5 ἡμέραν ἄγουσα AAld | 5 μήτι ὕ. M | ἐπι-
 νέυει A | 9 γε om Ald | 10 πλείων AAld | 11 ἐπὶ πλείω A, ἐπιπλείω M |
 11,2 ἐν αὐτῇ libri | 14 ἡμῖν παρέχει AAld | 16 ᾗ post ἀήρ AAld | νότιος om
 A | τινός post ἱκμ. add AAld | φαίνεται AAld | 17 ἐπεὶ AAld | 18 φαίνε-
 ται Ald | 19 εἰ δὲ τὴν AAld | 20,1 μαντεύοιτο A, μαντεύει Ald | 21 πυκ-
 νωμένου M | 23 τοῦ ante δ. om M | 23,4 τὸ φερ. Ald, τὸ om A | 25 ἀν-
 σχομένου M | 26 ἀπορία om Ald | 27 λύσις ante ἐν add A | 28 εὐκίνητον
 A | 28,9 γινόμενον M | 30 κε A

βορειότερον. ὁ δὲ λόγος· τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς τῶν κεράτων ἐὰν ἐπινεύηι ὡς ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν ὀξυνόμενον, προσδόκα τὸν βορέαν πνευσόμενον, ὅτε δὲ ὑπτίον ἐστὶ τὸ προειρημένον κέρας, τὸν νότον· ἀντιπνέει γὰρ ὁ νότος τῷ βορρᾷ, καὶ ὁ μὲν ὑπτιον ποιεῖ τὸ κέρας, ὁ δὲ βορρᾶς πρηνές. 5

ἄλλως. τὸ μετέωρον δὲ κέρας τῆς σελήνης (τοιτέστι τὸ βόρειον) ἐὰν μὲν ἐπινεύηι, προσδέχου τὸ πνεῦσαι βορρᾶν, ἐὰν δὲ ὑπτιον (ῆι), νότον. μετέωρον δὲ κέρας τὸ βόρειον κέκληκεν ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν φαντασίαν.

796—8. αὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν —: ἐτοίμης οὔσης διχοτό- 10 μου τῆς σελήνης τὸ πρὸς εὐδίαν καθαρὸν περιλαμπές ἐστι, τὸ δὲ ἔρευθόμενον ἐνεμῶδες, τὸ δὲ διασπάσματα ἔχον καὶ μελανίας λαμβάνον ἐπομβρίας δηλοῖ. ἐπὰν δὲ τριταίαν οὔσαν ἀπὸ συνό- δου ὅλην τὴν μηνοειδῆ κύκλος περιλάβῃ πανταχόθεν φοινισσό- 15 μενος, σφόδρα ἂν τότε χειμερινὸς εἴη καιρὸς. καὶ ἐν τοῖς πρώ- τοις (784,5) εἶπε λεπτή δὲ καὶ οὐ μάλ' ἔρευθῆς πνευματίη. ἐκ δὲ τῶν πνευμάτων τεκμαίρεται τοῦ καὶ χειμῶνα γενέσθαι.

796,7. περὶ κύκλος ἐλίσσει: ἐάν, φησὶν, αὐτὴν τριταίαν οὔσαν κύκλος περιέλθῃ ἔρευθόμενος πανταχόθεν, χειμῶνα γενη- 20 σόμενον ἴσθι. σαφὲς δὲ ἡ τοῦτου αἰτία· συγκαταδύμεναι γὰρ αἱ ἀκτῖνες τῆς σελήνης ὑγροῖς τοῖς νέφεσι κωλύονται μὲν ἐξικνεῖ- σθαι μέχρις ἡμῶν διὰ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον τὰ νέφη διαυγοῦσι καὶ ἀνθύνουσιν.

ἄλλως. περὶ δὲ κύκλος ἐλίσσει: ὅταν ἴδῃς, φησί, περὶ τρίτην ἡμέραν κύκλον τινὰ ἔρευθρὸν περὶ αὐτὴν ἔχουσαν, 25 σημειὸν ἐστὶ χειμῶνος. καὶ ὅσωι μᾶλλον πυρρότερος ὁ κύκλος θεωρεῖται, σφοδρότερον χειμῶνα σημαίνει.

799sq. σκέπτειο δ' ἐς πληθύνει —: περισχόπει δὲ εἰς τὴν 30 πανσέληνον καὶ εἰς ἀμφοτέρω αὐτῆς τὰ διχάσματα, αὐξομένης τε καὶ πάλιν εἰς μηνοειδῆ δευτέραν ἐρχομένης.

1 βόρειον AAld | 2 συν(ν) Α)εύη AMald | 3 ὅτι M | προκείμενον-AAld | 6 ἢ (προ ἄλλως) Ald | δὲ om Ald | 7 τὸ Α: τοῦ M, om Ald | βορέαν Ald | 10 διχοτόμου μὲν οὔσης τ. Ald | 13 ἐπομβρίαν AAld | 14 περιλάβοι Α | 15 καὶ AM: ὡς Ald | 16 cf ad p. 459, 3 | εὐ Ald, om Α | μάλα AAld | 17 τὸ Ald | 18 δὲ post περὶ Α, cf ad l. 24 | ἐλίσσει M | sequitur post lemma schol l. 24 (lemmate ἄλλως in M instructum) AAld | ἢ ἐάν Ald | φησὶν om Ald | 19 περιέχῃ Α, περιέχῃ Ald | 20 ἐγκαταδ. M | 22 μέχρι Ald | 23 ἀλδαι- 30 νουσιν AAld | 24 περὶ — ἐλ. om M, ἄλλως om Ald | 25 αὐτὴν libri | 26 πυ- ρώτερος M | 27 χειμ. σημ. σφ. Ald | 28 ἐς bis Ald | 29 αὐξομένης Ald: ἀρξαμένης AM | 30 ἐς Ald

ἐς πληθύν τε: πληθύν δὲ λέγει τὴν πανσέληνον, τὴν διχομήνον· πεπλήρωται γὰρ τὸ τηρικαῦτα φωτός.

καὶ ἀμφοτέρων διχώσαν: τὴν διχοτόμον ἐξ ἀμφοτέρων, ἵνα λέγη τὴν ἀπὸ συνόδου ὀγδοαίαν οὔσαν διχοτόμον καὶ τὴν ἐν τῇ ἀποφθίσει δευτέραν διχοτόμον (ἥ δὲ τριτάτη ἀπιόντος 810). 'διχοτόμον' τὴν σελήνην σημαίνει ἐς δις τοῦ μηνὸς γίνεσθαι. ὁ δὲ λόγος· τὴν χρόαν αὐτῆς ἐν ταῖς φάσεσι ταύταις (σκόπει)· ὅταν μὲν γὰρ καθαρὰ ἦ δι' ὅλου τοῦ κύκλου, σημαίνει εὐδίαν, (ὅταν) δὲ ἄλλοτε ἄλλο μέρος τοῦ κύκλου μελαίνηται, ὄμβρους δὲ προσδέχεσθαι. τὰ μέντοι σημεῖα ταῦτα.

805—10. σήματα δ' οὗτ' ἄρ' παῖσιν: οὐ πάσαις ἡμέραις, φησὶν, ἐφαρμόζεται τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς γινόμενα σημεῖα μέχρι ὀγδόης δεῖ παρατηρεῖν, τουτέστιν αὐξανομένης διχοτόμου, ἀπὸ δὲ τῆς διχοτομοῦ μέχρι τῆς πανσελήνου, καὶ ἀπὸ πανσελήνου μέχρι διχοτομοῦ φθίνοντος μηνός, εἶτα ἀπὸ ταύτης μέχρι ἡμερῶν πρὸ τῆς συνόδου τριῶν ἢ τεσσάρων.

ἄλλως. τουτέστι τὸ σημεῖον τὸ γινόμενον ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἡμέρας τῆς σελήνης μὴ ἔλπιζε τοῦτο ἕως τοῦ τέλους ἐκβῆναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἕως ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπὸ ὀγδόης ἕως πεντεκαίδεκάτης, τουτέστι διχομήνου οὔσης.

806. ἀλλ' ὅσα μὲν: συνάπτει αὐτὰ ταῦτα μέχρι τῆς δευτέρας διχοτομοῦ, ἀφ' ἧς μέχρι τρίτης ἢ τετάρτης φαινούσης. τούτων δὲ αἴτιον οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν ἑβδομον ἀριθμὸν ὑποτί-

1 πληθύν δὲ λέγει M, πληθύν μὲν οὖν τὴν π. λέγει Ald || 1, 2 τὴν διχ. om M || 3 ἀμφοτέρων δὲ διχώσαν post φωτός (2) Ald | διχοτόμον Ald: διχομήνον AM || 5 ἀποφθίσει Ald: ἀποκρίσει AM | ἐτέραν Ald | ἥ δὲ om A | 5—8 post διχ. Ald ἦν φασὶν ἀπιόντος τρίτην. ὁ δὲ λόγος· ὅταν τὴν σελήνην διχοτόμον ἴδῃς ἀμφοτέρων· δις γὰρ τοῦ μηνὸς γίνεται τοιαύτη τὴν χρόαν αὐτῆς ἐν ταῖς φάσεσιν· ὅταν μὲν γ. || 6, 7 ὁ δὲ λόγος ante διχοτόμον libri: traieci || 6 ἐς A: εἰ M || 7 γίνεται A | φάσεις A, cf Ald || 8 supplevi || 9 εὐδίαν σημαίνει AAld | post σημ. Ald ἐρυθρὰ δὲ ἀνέμους ὅταν δὲ ἄλλο μ. | εὐδ. ἀλλ' ὅτε δὲ AM, cf Ald || 10 ὄμβρους Ald | τὰ — ταῦτα om M || 11, 2 μέν ante ἀλλὰ M | οὐ — ταῦτα om M || 12 φησὶν om M | μὲν om Ald | τὴν om MAld || 13 ἢ δευτέραν Ald | γινόμενα τοῦ μηνὸς Ald | μέχρι MAld || 15 τῆς prius A: om MAld | τῆς alt AM: om Ald || 18—21 schol om M || 18 ἢ τὸ σημεῖον incipit Ald || 18, 9 ἀπὸ γ' ἢ δ' ἡμέρας Ald || 19 τοῦ om A || 20 ἢ Ald || 21 ἐ' AAld || 22, 3 post lemma Ald ἦγον τὰ μὲν ἀπὸ τρίτης ἢ δ' μέχρι ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῆς μέχρι ἐ', ἀπὸ δὲ ταύτης μέχρι τῆς || 22 συμπλήπτει A, cf ad l. 23 || 23 τετάρτης ἢ τρίτης M | συμπλήπτει γὰρ οὕτω κατὰ τὰξιν αὐτὰ post φαιν. Ald || 24 αἴτιον A, αἰτίαν Ald | ζ' AAld

θενται, φυσικώτατόν τε καὶ θαυμαστόν εἶναι λέγοντες. καὶ τὸ μὲν πλησίον τοῦ ἄστρου φαίνεται λευκὸν διὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἐξῆς τούτου μέλαν διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη παράθεσιν.

811—8. εἰ δέ κέ μιν περὶ πᾶσαν —: ἂν δὲ κύκλῳ περὶ 5 πᾶσαν τὴν σελήνην ἄλῃαι κείμεναι περιφέρωνται, ἢ γ' ἢ β' ἢ καὶ δ', ἐπεὶ πολλάκις καὶ δ', ἢ α', ἀπὸ τῆς μιᾶς, ἂν μὲν ῥηγνύ(η)ται, ἄνεμον ἀπὸ τῆς χύσεως (ῥηγνυμένην γὰρ τὴν διαχυσμένην), ἂν δὲ κατ' ὀλίγον μαραίνεται, γαλήνην δεῖ προσδοκᾶν. ἂν δὲ δύο γένωνται περὶ αὐτὴν κύκλοι, χειμῶνα σημαίνει. 10 ἂν δὲ καὶ τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες, μελίζονα τὸν χειμῶνα. καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν σελήνην λαμβανόμενα σημεῖα περὶ τοῦ καταστήματος τοῦ ἀέρος ταύτην ἔχει τὴν κατάληψιν.

ἄλῃαι κυκλώσονται: τῶν γινομένων καὶ ἐν τῷ μετεώρῳ συνισταμένων μεταξὺ γῆς (καὶ οὐρανοῦ) τὰ μὲν ἔστι 15 κατ' ἔμφασιν, τὰ δὲ μικτά, τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν, κατ' ἔμφασιν μὲν οἷον ἱρις ἄλως, μικτὰ δέ, παρήλιοι, καθ' ὑπόστασιν δὲ κομῆται δοκίδες λαμπάδες αἰττοντες. ἄλω(ε)ς δὲ εἴρη(ν)ται, ὅτι τὰς ἄλωνας τῷ σχήματι κυκλοτερῶς διαγράφουσιν. καὶ ἔστιν ἢ ἄλως περὶ τὴν σελήνην κύκλος, (οὐ) καὶ αὐτὴ ἐν μέσῳ 20 ἀμυδροτέρα φαίνεται. ἢ τὸ ἴσιν ὄψις κατὰ τὴν ἔνστασιν τοῦ ἀέρος τραχέσι μὲν προσπεσοῦσα αὐτοῦ πον καταπαύεται μηκέτι λαμβάνουσα ἑτέρας φορᾶς ἀρχήν, λείοις δὲ καὶ ὁμαλοῖς προσφερομένη (οἷα ἔστι τὰ ἔσοπτρα καὶ τὰ ὕδατα) ἥτοι ἐνδοτέρω διαδύεται οἷονεῖ ἐγκατακλωμένη, ἢ, εἴπερ τοῦτο ἄδυναται ποιεῖν 25

1, 2 post λέγ. Ald τοῦ δὲ ἐν διαφόροις μέρεσι μελαινέσθαι τὴν σελήνην αἷτιον τὸ μὲν | 2 λευκὸν φαίνεσθαι Ald | 4 adscripsit in margine interiore

post schol ad v. 806 prima fortasse manns ζῇ ὅπιθεν γυρίσαι ἢ φύλλον καὶ εὐρύς(εις) τὸ λείπον, οὐ ἢ ἀρχὴ 'εἰ δέ κέ μιν περὶ πᾶσαν' | 5 περὶ πᾶσαν om ΔAld | 6 ἢ β' (δευτέραν Δ) ἢ γ' ΔAld | τρεῖς M | 7, 8 ἐπεὶ πολλάκις καὶ δύο καὶ γ' ἀπὸ τῆς M, ἐπεὶ καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἀπὸ τῆς Δ, ἐπεὶ γίνονται πολλάκις καὶ τέσσαρες ἀπὸ μὲν τῆς Ald | 8 δὲ (pro γὰρ) Δ Ald | 8, 9 λέγει post διαχ. Ald | 11 καὶ post δὲ om M | 11, 2 καὶ τὰ μὲν Ald omisso τὰ altero | 12 ἐπὶ τοῦ Ald | 14 omisso lemmate scholia conianxit Ald inserto δὲ post τῶν | 15 suppli Bekker; τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Ald | 15, 6 ἔστι post ἔμφασιν Ald | 17 ἄλως om ΔAld | παρήλιος Ald | 17, 8 καθ' — κομῆται om M | 18 κομῆται Δ, κομῆται Ald | πωγωνία post x. add Ald | αἰττοντες libri | 19 post α. finem scholii (: —) M | 20 ἢ om ΔAld | ἄλλως Δ, ἄλλος Ald | 22 προσπεσοῦσα M | 24 ἢ τὰ ἐνδ. Δ

δι' ἀντικυπλιν τῶν σωμάτων, ἀνακλᾶται ἐμφανίζουσα κατ' ἐκεί-
 νον τὸν τόπον τὰ ὀρώμενα, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνακλά-
 σεως ποιεῖται. ὅταν τοίνυν περὶ τι ἄστρον νέφη συστήῃ συνεχῇ
 καὶ κοίλα, ἐνταθῇ δὲ ὁ ἀήρ ἐπὶ ταῦτα, εἴτα ἀνάκλασιν σχῆι
 5 εἰς αὐτὸ τὸ ἄστρον, ἐμφαίνεται τοῦτο καθ' ἑκάστην ἀνάκλασιν·
 καὶ οὕτως ἢ ἄλλως ἀποτελεῖται. καὶ τὸ μὲν πλησίον τοῦ ἄστρου
 φαίνεται λευκὸν διὰ τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν, τὸ δὲ ἔξω
 τούτου μέλαν διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη παράθεσιν γίνεται. περὶ δὲ
 τὴν σελήνην ἔαν μία γένηται, εὐδίαν προσδόκα (διαλύεται
 10 γὰρ ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ἢ πύκνωσις), εἰ δὲ ῥήγνται, ἄνεμον ἔξ
 ἐκείνου τοῦ τόπου, καθ' ὃν τὴν ῥῆξιν λαμβάνει, εἰ δὲ δύο, χει-
 μῶνα προσδόκα. καὶ ἔτι μεζόνα, ἔαν τρεῖς. οὐ μόνον δὲ περὶ
 σελήνην ἀλλὰ καὶ ἥλιον γίνεται καὶ ἀστέρας.

τί ἐστιν ἄλλως; ἡ ὑγραυὶ τοῦ ἀέρος ἐπικειμένου καὶ παχέος
 15 ὄντος φαντασία φωτὸς κυκλοειδοῦς περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σε-
 λήνην συνισταμένη.

817. καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον: καὶ εἰ μεζόνως ἀπο-
 λύεται. προείπομεν δὲ (p. 485, 20), ὅτι διαρρήγνυται καὶ διακρονο-
 μένη μᾶλλον ἀπλοῦται (καὶ) μὴ δυναμένη δικνεῖσθαι πλείονα
 20 τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικνύει.

819. ἡ ἐλλοιο δὲ τοι μελέτω —: πληρώσας τὸν περὶ τῶν
 τῆς σελήνης τεκμηρίων λόγον ἐπὶ τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα ἔρχεται,
 ἅπερ καὶ αὐτὰ ἀκολουθῶς καὶ ἀκριβῶς διδάσκει. τὸ δὲ ἔξης·
 περὶ δὲ τοῦ ἡλίου, φησί, μελέτω σοι ἐκατέρωθεν πορευομένον·
 25 τῷ γὰρ ἡλίῳ μᾶλλον τῆς σελήνης ἐπικείται τεκμήρια ὁμοκῶτα,
 καὶ ἀρμόζοντα τοῖς σκοποῦσι τάλῃθῃ, καὶ δύνοντι οὖν καὶ ἀνα-
 τέλλονται· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐκάτερθεν ἰόντος· καὶ γὰρ ἀνα-
 τέλλοντος αὐτοῦ ἐστὶν ἰδεῖν τεκμήρια καὶ δυομένου ὁμοίως.

1 τὰ ante κατ' Ald | 2, 3 κατακλάσεως A | 4 περὶ post ἀήρ AAld | 5 εἰς
 ταῦτο M | 8 δὲ περὶ libri | 9 καὶ ante ἔαν add Ald | 11 τοῦ μέρους Ald | 8 Ald |
 12 post τρεῖς Ald καὶ ἔτι μᾶλλον μελαινομένη καὶ ἔτι μᾶλλον εἰ ῥήγνυται. ἡ δὲ
 αἰτία, διότι διακρονομένη μᾶλλον ἀπλοῦται μὴ δυναμένη δικνεῖσθαι. διὸ καὶ
 πλείονα τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικνύει, cf schol. l. 17—20 |
 13 post ἀστέρας Ald ὀρίζεται δὲ οὕτως· ἄλλως ἐστὶν | 14 ἡ om Ald | 16 συν-
 σταμένην Ald, quae pergit ταῦτα μὲν δὴ περὶ τῶν ἀπὸ σελήνης σημεῖων |
 17—20 schol. v. 817 M: om AAld (cf ad l. 12) | 17, 8 ἀπολείπεται primitus,
 dein ἀπολύεται A | 21 sqq. περὶ ἡλίου in margine A | 21 ἡ ἐλλίω A, ἡ ἐλλοιο
 M | τὸν om M | τῶν et 22 λόγον om A | 24 δὲ om AAld | πορευομένον
 Ald: -ω AM | 25 τὰ ante τεκμ. M: om AAld | 26, 7 δύνοντος — ἀνατέλλον-
 τος Ald | 27 τὸ om M | ἐκατέρωθεν M

ἄλλως. παρατήρει, φησί, μάλιστα τὰ περὶ τὸν ἥλιον γινόμενα σημεῖα· καὶ γὰρ ἀνατέλλων (καὶ δύνων) ἀληθῆ τεκμήρια παρέχει.

820. ἀπορία. μᾶλλον ξοικότα [σημεῖα]: διὰ τί τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα βεβαιότερα τῆς σελήνης ἔφη; ἐπειδὴ πολλὴν ἔχων ἰσχὺν πρὸς τὸ διαλύειν ταῖς ἀκτίσι τὰ ὑποπίπτοντα παχέα νικώμενος ὑπ' αὐτῶν μείζονα τὸν χειμῶνα προαπαγγέλλει.

καὶ ἄλλως. αἱ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ἄερα διαφοραὶ κυριώτεραι τῶν τῆς σελήνης εἰσίν· δυναστεύων γὰρ ἡμέρας σαφέστερα δείκνυσιν τὰ τεκμήρια. δεύτερον δέ, ὅτι λαμπρότερός ἐστι, καὶ εἰ μὴ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ τοῦ ἀέρος εἴη μεταβολή, οὐκ ἂν κρατηθεῖ· τὰς γὰρ μικρὰς καὶ ἐλαφρὰς ἀναστέλλει. οὕτω ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 1 W.).

821. ἀπορία. ἀμφοτέρων δύνοντι: διὰ τί τότε μόνον, καὶ μὴ ὅτε μεσουρανεῖ; τότε γὰρ φαίνεται (διὰ) τοῦ ἀέρος τοῦ ὑπεργείου τοῦ δεχομένου πάχῃ καὶ μεταβολᾷ διὰ τὰς ἀναθυμιάσεις, ὥς ἡ γῆ ἀναδίδωσι, τοῦ ἡλίου ταῦτα κινούντος· ἔξαρθεις γὰρ καὶ ὑψωθεῖς τὸ οἰκεῖον ἑαυτοῦ χρῶμα εἰλικρινές ἐμφαίνει.

822. μή οἱ ποικίλλοιτο: ἐὰν οὖν μέλλοντος ἀνατέλλειν αὐτοῦ ἴδῃς τὸν κύκλον μὴ ἔχοντα λαμπρὸν καὶ εἰλικρινές τὸ φῶς, γίνωσκε χειμῶνα ἐπιγενησόμενον. ἐὰν δὲ δύνειν μέλλων καθαρὸς καὶ ἀνεπιθόλωτος ἐπὶ τὴν δύσιν χωρῇ, τῇ ἐξῆς ἡμέραι εὐδὶαν προσδόκα. ὅταν μὲν οὖν μέλλοντος ἀνατέλλειν κοιλότητος φαντασίαν ὁ κύκλος ἐμφαίνῃ, καὶ τῶν ἀκτίνων τινὲς μὲν πρὸς νότον, τινὲς δὲ πρὸς βορρᾶν τρέπονται, τινὲς δὲ καὶ κατὰ μέσον τὸν κύκλον, ἄνεμον ἢ ὄμβρον δεῖ προσδοκᾶν.

1—3 om M | lemma om et scholia coniunxit Ald | 1 οὖν post παρ. Ald | 2 supplēvi ex Ald | 3 μᾶλλον ante παρέχει Ald | 4 ἀπορία om A Ald | lemma om Ald, δὲ post τί Ald | σημεῖα om M | 4,5 τοῦ ἡλίου τὰ σημεῖα A | 5 φησι ante τῆς add M: deleui | ἔφη M: καὶ λέγει A, om Ald | 7 προαγγέλλει AAld, προαπαγγέλλει M | 8 ἢ ὅτι Ald omisso lemmate | καὶ om A | 10 δεύτερον δὲ AM: καὶ αὖθις δὲ A, ἢ Ald | 12 ἀνατέλλει AAld | 14—19 schol Plutarcheum esse color Wyttēnbachio prodere videbatur | 13—16 post Πλ. omisso lemmate Ald διὰ τί δὲ ἀνατέλλοντος μόνον καὶ δύνοντος καὶ οὐ καὶ μεσουρανοῦντος; ἢ ὅτι τότε φαίνεται διὰ τοῦ ὑπεργείου ἀέρος τοῦ δεχομένου πάχῃ | 14 ἀπορία om A | 18 δὲ (pro γὰρ) Ald | αὐτοῦ AAld | εἰλικρινῶς M | 20 οὖν om AAld | 20, 1 αὐτοῦ ἀνατ. AAld | 21 ἴδοις A | 23, 4 τῆς ἐ. ἡμέρας Ald | 24 ὅτε μὲν (omisso οὖν) A, ὅταν δὲ Ald | 25 ἐμφαίνει A | 26 βορρᾶν MAld | τρέπονται AAld | καὶ om M

ἄλλως. μή οἱ ποικίλλοιτο: τῷ ἀπαγορευτικῷ καὶ ἐξ ἀρχῆς χρησάμενος ἐμφανίζει τὸ ἀπενκτὸν καὶ φησι, μηδαμῶς ποικίλος καὶ κατὰστικτος φανείη σοι ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος νεωστὶ ἀνατέλλοντος, ὁπότεν εὐδινηῆς ἡμέρας εἰς χρεῖαν ἔλθῃς· διὰ 5 γὰρ τὴν τοῦ ἀέρος παχυμέρειαν καὶ ὑγρότητα ἐμπύπτουσα ἢ ἀκτὺς τοιοῦτον ὁρᾶσθαι ποιεῖ, ποικίλον καὶ κατὰστικτον, τὸν κύκλον, ὥστε καὶ ἐρυθρόν εἶναι φαίνεσθαι. τὸ δὲ ὅμοιον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῆς ἱριδος. εἰς ὑγρότητα ἀέρος καὶ παχυμέρειαν ἐμπύπτων ὁ ἥλιος ἀποτελεῖ τὴν ἱρὶν ταύτην ποικίλην τινὰ καὶ 10 κατὰστικτον, περὶ ἧς καὶ ἐξῆς διαλαμβάνει.

ἄλλως. εἰ, φησί, περὶ τὴν ἀνατολὴν ποικίλος φαίνεται ὁ περὶ τὸν ἥλιον κύκλος, χειμῶνα γενησόμενον ἴσθι εἰκότως· συμβαίνει γὰρ τοῦτο διὰ τὴν τῶν ἀνέμων ἐπιπρόσθησιν, διπερ 15 οὐκ ἔστι καθαρὸν ἡμῖν φαίνεσθαι αὐτόν. καθαρὸς μέντοι, φησὶν, ἀνατέλλον καὶ μηδὲν ἔχων σημεῖον εὐδίας ἐστὶ σημαντικός. ὁμοίως δὲ καὶ δύνῃ καθαρὸς καὶ ἀνέφελος, τὴν ἐπιούσαν ἀγγέλλει ἡμέραν εὐδινην· ‘βουλύσιον’ μὲν γὰρ ὥραν (825) τὴν δύσιν κέκληκε, μαλακὴν δὲ αἴγλην (826), ἐπεὶ τὸ πολὺ τοῦ πυρρώδους αὐτοῦ πρὸς ἐσπέραν πέπνυται· τοῦ γὰρ περὶ αὐτόν 20 ἀέρος μηδεμίαν ἔχοντος πύκνωσιν, ἀλλ’ ὄντος ἀτρέπτου, καθαρά καὶ ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις γίνεσθαι αὐτοῦ.

824. φαίνονται δὲ λιτὸς ἀπάντη: ὁ γὰρ λιτὸς καὶ ἀπλοῦς διὰ ἀκεραίου ἀέρος στίλβων ἥλιος εὐδίας δηλωτικός ἐστιν.

25 825. εἰ δ’ αὕτως καθαρὸν μιν: ἀπόκλινιν λαμβάνων

1 μή οἱ ποικ. om M; lemma om et scholia δὲ inserto coniunxit Ald | μ̄ pro καὶ Ald (hinc μὴ Bekker) | 2 ἀπενκταῖον Ald | 3 φανείη AM: φανῆ Ald | 4 εὐδινηῆς AAld | 5 sqq. post παχυμέρειαν AAld ἐμπύπτων ὁ ἥλιος (ἀποτελεῖ add Ald) τὴν ἱρὶν ταύτην ποικίλην τινὰ καὶ κατὰστικτον φανείη σοι ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος νεωστὶ ἀνατέλλοντος, ὁπότεν εὐδινηῆς ἡμέρας εἰς χρεῖαν ἔλθῃς· διὰ γὰρ τὴν τοῦ ἀέρος παχυμέρειαν ἐμπύπτων ὁ ἥλιος ἀποτελειῶν τὴν ἱρὶν ταύτην ποικίλην τινὰ καὶ κατὰστικτον. περὶ ἧς καὶ ἐξῆς διαλαμβάνει (τινα — ποικίλην om Ald) AAld | 7 ὥσπερ AM | 10—13 post διαλαμβάνει Ald τοῦτο δὲ συμβαίνει διὰ τὴν τῶν | 11 ἐὰν libri | 13 ἐπιπρόσθεσιν A | ἀπερ A, ἦτις Ald | 15 ἀντέλλον A | 16 δὲ om AAld | 17 εὐδινην AAld | 17—21 (βουλύσιον — αὐτοῦ) post p. 492, 5 (σημεῖον) Ald | post εὐδ. Ald εἴθε δέ, φησί, φαίνονται λιτὸς ἀπάντη· ὁ γὰρ ut l. 22 | 17 βουλ. δὲ ὥρην Ald | 18 ἐπειδὴ AAld | 19 πυρρώδους A | 25 post lemma Ald ὁ νοῦς οὕτως· εἰ κατὰ τὸ δειλινὸν καθαρὸς φαίνεται καὶ ἀνέφελος δύνοι καὶ ἡ οὐς ἐπερχομένης ἡγῶν ἐπὶ τὴν αὐρίον εὐδία ἔσται. δειλινὸν δὲ φησιν αὐτόν, ἐπειδὴ ἀπ. | 25 ἀπολαμβάνων Ald

ἀμβλείαν ποιείται τὴν τῆς ἀκτίνος ἐπαφὴν καὶ μαραινεται τὰ τῆς θερμότητος. διὸ καὶ δεῖλη ἐκλήθη ἐνδεῶς τῆς ἑλῆς ἔχουσα. ὅτε οὖν μάλιστα τὸ θερμὸν ἐξασθενεῖ, καθαρὸς καὶ διαφανὴς ὁ ἀήρ· ἔοικε (γὰρ) κεκρατῆσθαι βεβαίως ἢ ἄγουσα τὰ νέφη περιψυξίς. διὸ καὶ εὐδίας τὸ σημειον.

828. ἀλλ' οὐχ, ὁ(π)ότε κοῖλος: αἱ ἐν τῷ ἡλίῳ κοιλότητες οὐκ εἰσιν αὐτοῦ, φαντασίαι δέ εἰσι τῆς ὄψεως κατ' ἐπιπρόσθεσιν ζοφεροῦ ἀέρος· οὐ γὰρ τὸ μέσον ὁράται, ἀλλ' ἡ κύκλῳ ἀψίς. λαμπρὰ δὲ οὕσα δοκεῖ περιφεύγειν εἰς τὸ ἐκλειπὲς (καὶ) ἔμφασιν κοιλότητος παρέχειν· ὃν γὰρ τρόπον οἱ ζωγράφοι ἀντρώδεις τόπους γράφοντες φωτὶ τραχύνουσι τὴν ὄψιν, ἅτε τῇ φύσει τοῦ μὲν λαμπροῦ προβάλλοντος ἔξω καὶ διωθούντος τὴν φαντασίαν, τοῦ δὲ μέλανος ὑποσκιάζειν καὶ βαθύνεσθαι δοκοῦντος, οὕτω καὶ περὶ τὸν ἥλιον τὸ φαινόμενον τῇ ὄψει κατ' ἀντίφραξιν τοῦ ἀέρος ἐκκοπή(ν) τοῦ μέσου λαμπροῦ διὰ τὴν σκιὰν (ποιεῖ) ὑποφαίνεσθαι.

ἄλλως. κατὰ τινας καιροὺς ὁ ἥλιος ὁράται κοῖλος. τούτου δὲ αἷτια τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἰστάμενα νέφη, μελαινόμενα διὰ τὴν πολλὴν πύκνωσιν. πέφνκε δὲ πάντα τὰ διὰ τῶν μελάνων ὁρώμενα κοιλότητος φαντασίαν παρέχειν· οὕτω γὰρ καὶ οἱ ζωγράφοι, ὅσα μὲν βούλονται προσεχῇ δεικνύναι, τῷ λευκῷ ἀπογράφονται, ὅσα δὲ κοῖλα καὶ ἐν βάθει, τῷ μέλανι. ἐὰν οὖν, φησί, τοιοῦτον γένηται τὰς τε ἀκτίνας μὴ κατ' εὐθείαν φερομένας ἔχη, ἀλλ' ἐσχισμένας, καὶ τὰς μὲν τῇδε τετραμμένας τὰς δὲ τῇδε (ὅπερ συμβαίνει ὑπὸ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος οὐκ ἐωμένων αὐτῶν κατ' εὐθὺ φέρεσθαι), ἣ ἄνεμον ἴσθι γινόμενον ἢ ὑετόν.

1 ἀμβλίαν A | τὴν om AAld | post ἀκτ. A ἡ ὁμίλλαν ἐπαφὴν καὶ μ., Ald καὶ λείαν τὴν ἐπαφὴν· μ. γὰρ || 2 δελεος Ald | ἐκλ. ὡς ἐ. ἔχων τ. Ἢ. ἡγόν τῆς θερμασίας Ald || 3 ἐξασθενεῖν A, cf Ald || 3, 4 ὅταν οὖν μάλιστα τοῦ θερμοῦ ἐξασθενεῖντος διαφανὴς ὁ ἀήρ ἢ Ald || 4 ἢ post ἀήρ AM, cf Ald | βιαίως AAld || 5 ἐστὶ post εὐδ. Ald || 8 ἐπιπρόσθεσιν M || 9 δὲ om A M | περιφέγειν coni Wyttenbach | ἐκλειπὲς MAld, ἐκλειπῶς A || 10 suppl Bekker | ὡς ἔμφ. Ald | τρόπον γὰρ AMAld || 11 τῇ om Ald || 12 προβάλλοντος MAld || 13 pro ὑποσκιάζειν Wyttenbach aliud requirit velut 'se removere' (an ὑποποδίζειν? cf indicem) || 14 μὲν post τὸ A, μὴ M: om Ald | τῆς ὄψεως Ald || 15 κατὰ Ald | ἢ post ἀέρος AM || 16 supplvi ex Ald | post ὑποφ. lemmae omisso Ald ἢ ὅτι τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἰστάμενα νέφη μελαινόμενα διὰ τὴν πολλὴν πύκνωσιν τὴν κοιλότητα ἀποτελεῖ· πέφνκε γὰρ || 18 αἷτιον τὸ ἔ. M || 20 ποιεῖ (sic) Ald | καὶ οὕτω καὶ A, καὶ γὰρ καὶ Ald || 22 ἀπογράφουσι Ald | ἐμ M || 23 τι post τοιοῦτον Ald | γ. ἢ τὰς ἀ. Ald || 26 εὐθείαν Ald || 26, 7 γεγόμενον A, γενησόμενον Ald

829. οὐδ', ὁπότ' ἀκτίνων: ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὐδιος (827)
 'ἀλλ' οὐκ ἔσται εὐδιος, ὅταν ἀνατέλλων κεκοιλωμένον ἔχη τὸ
 μέσον τοῦ κύκλου', δηλονότι ὡς περ κακωθέντος τοῦ φωτός.
 τοῦτο (δὲ) συμβαίνει πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος δυσκρασίας· ὡς περ
 5 γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμικῶν, δταν συμβαίνει κοιλαίνεσθαι τοὺς
 ὀφθαλμούς, δηλονότι ἐξασθενήσαντος τοῦ σώματος, ἢ ὡς περ
 δταν βλέφαρον κατ(αγ)αγόντες ἢ περιθλίψαντες τῷ λύχνῳ τὴν
 ὄψιν προσβάλλωμεν, οὐ φαίνεται συνεχῶς τὸ φῶς, ἀλλὰ πλά-
 γαι καὶ σποράδες αἱ αὐγαί, οὕτως, ὅταν ἀχλὺς ἢ νέφωσις ἀνώ-
 10 μαλος πρὸ τοῦ ἡλίου στάσα περιθλίψῃ καὶ σείσῃ τὸν τῆς
 ὀψεως κῶνον εἰς λεπτάς ἀκτίνας καὶ ῥαβδοειδεῖς, ὃ πάσχομεν
 αὐτοὶ τῇ αἰσθήσει, τοῦτο περὶ τὸν ἡλίον εἶναι δοκοῦμεν. οὕτω
 ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 2 W.).

830, 1. σχιζόμεναι βάλλωσι —: ἀντιφέρονται, πάλιν ἐκ τῆς
 15 τοῦ ἀέρος παχύτητος δι' ὅλου τοῦ κύκλου ἀποφέρονται αἱ ἀκτί-
 νες, ἀλλ' αἱ μὲν πρὸς νότον, αἱ δὲ πρὸς βορρᾶν βάλλουσι, τὰ
 δὲ μέσα τοῦ δίσκου φαίνονται ἄνευ τινῶν ἀκτίνων. τότε, φησί,
 δι' ὕδατος ἔρχεται ὁ ἥλιος ἢ ἀνέμου.

τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαίνειν: εἰ δὲ τὸ μέσον αὐ-
 20 τοῦ φαίνοιτο μόνον, τὸ δὲ ἐκατέρωθεν διὰ νέφους πυκνότητα
 μὴ ὁρῶιτο σχιζομένων τῶν ἀκτίνων πρὸς τε βορρᾶν καὶ νότον
 πεμπομένων, καὶ τοῦτο σύνθημα πνεύματος ἢ ὑετοῦ.

832. σκέπτεο δ', εἴ καὶ τοι αὐγαί: κατανοεῖν, φησί,
 δεῖ τὰ περὶ τὸν ἡλίον σημεία ἐνατενίζοντας αὐτῷ τῷ κύκλῳ.
 25 οὕτω γὰρ γενήσεται σαφῇ τὰ τεκμήρια. ἐὰν οὖν, φησὶν, ἐρευ-
 θῆς γένηται (οἷαν χροιάν συμβαίνει γίνεσθαι πολλάκις περὶ
 τοῖς νέφεσι δύνοντος αὐτοῦ) ἢ μελανίζων, ὅταν μὲν ἀχλυδέστε-
 ρος φαίνεται, ὕδωρ σημαίνει, ὅταν δὲ ἐρευθῆς, ἀνέμους. ὅταν
 δὲ ἀμφοτέρω τὰ σημεία περὶ τὸν ἡλίον φαίνεται, ὥστε μέρη
 30 μὲν αὐτοῦ τοῦ κύκλου μελαίνεσθαι μέρη δὲ φοινίσσεσθαι, τότε
 δεῖ καὶ ἄνεμον καὶ ὄμβρον προσδοκᾶν.

1 οὖν post κοινοῦ Ald | 2 ἢ ἢ ante ἀλλ' Ald | 4 ὃ δὴ (pro τοῦτο)
 Ald | πάλιν om Ald | 5 γὰρ om M | ὀφθαλμῶν Ald | ὅτι συμβαίνει M ||
 5, 6 τοὺς ὀφθ. AM: αὐτοὺς Ald | 6 πώματος M | 7, 8 τὴν ὄψιν τῷ λύχνῳ
 ΔAld | 8 συνεχὲς M | 11 λοξὰς ΔAld | ῥομβοειδεῖς ΔAld | 12 αὐτῇ ΔAld ||
 14 post lemma Ald εἰ οὖν ἐκ τῆς Ald | 15, 6 αἱ ἀκτ. ἀποφ. καὶ αἱ Ald | 17
 φαίνεται Ald | 17, 8 φησὶ τὸ ante δι' AM, om Ald | 18 ὁ ἥλιος ἔρχεται Ald ||
 19 φαίνειν om ΔAld | 20 ἐκατέρωθεν ΔAld | πυκνότητος A | 23, 4 δεῖ
 φησὶν ΔAld | 27 οὖν post μὲν A | 28 θεωρεῖται A, -εῖται Ald, φανῆται M

ἄλλως. τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ὅτε καθαρὸν ἐστίν, οὐ συγ-
χωρεῖ ἀντωπεῖν τινι πρὸς τὰς ἀκτῖνας, ὅτε δὲ ἐξ ἀκρασίας ἀέρος
ἐξασθενεῖ, τότε δυνατόν αὐτῷ προσβλέπειν. φησὶν οὖν· περι-
σκέπτου εἰς αὐτόν, εἰ αὐγαὶ αὐτοῦ ὑπέλκουσί σου τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καὶ ἐκ τούτου γνώσῃ, ὅτι ἀκρασίας οὔσης χειμῶνός ἐστι 5
σύμβολον.

833. αὐτὸν ἐς ἡέλιον: ὁ πεπυκνωμένος ἀἴρῃ τῇ πρὸς τὸ
φῶς μίξει ἐρυθαίνεται καὶ διὰ λεπτότητα πρὸς γένεσιν ἀνέμων
ὀξύροπος ἐστίν, ὁ δὲ συνηγμένος μᾶλλον ὡς ἐπιμελαινῶν οὐ
μακρὰν ἐστὶ τῇ διαθέσει τῆς εἰς τὸ ὕδωρ μεταβολῆς. 10

833. τοῦ γὰρ σκοπιαὶ καὶ ἄρισται: τοῦ ἡλίου ἔξοχοί
εἰσι καὶ εὐσύμβολοι αἱ σκοπιαί. οἶον τὸ σκοπεῖν εἰς ἡλίον καὶ
ἐξ αὐτοῦ δέχεσθαι τεκμήρια ἄριστόν ἐστιν. προεῖπε δὲ καὶ ἐν
τοῖς ἀνωτέρω ἡελίω καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα κεῖ-
ται (820). 15

834. εἴ τί οἱ πονῇ ἔρευθος: εἰ δέ τι αὐτῷ καὶ ἔρευθος
ἐπίκειται τοιοῦτον, οἶον ἔχουσαι καὶ αἱ νεφέλαι, ὅτε αὐτὸν τὸν
ἡλίον περιτρέχουσι, βαλλόμεναι ἐξ αὐτοῦ ὑπέρυθρον σχῆμα
ποιοῦσι, σκόπει τοίνυν τὸ τοιοῦτον.

836. ἢ εἴ πονῇ μελανεῖ: ἀπὸ κοινοῦ τὸ 'φράζο' (832). 20
'εἰ μελάντερον αὐτοῦ καὶ ζοφωδέστερον εἶναι δοκεῖ τὸ φῶς'. καὶ
δῆλον ἐκ τῆς πολλῆς τοῦ ἀέρος ὑποκειμένης ὑγρότητος. καὶ τὰ
τεκμήρια τοῦ εἶναι αὐτὸν ζοφώδη ἱετοῦ ἐστι σημεῖον, τὰ δὲ
ἐρυθρὰ ἀνέμου.

838. εἴ γε μὲν ἀμφοτέροις: ἐὰν δέ, φησὶν, ἀμφοτέροις 25
τοῖς καταστήμασι, τῷ τε μέλανι καὶ τῷ πυ(ρ)ρῷ, ἅμα καὶ
κατὰ τὸ αὐτὸ ἐμπεριέχεται ὁ ἥλιος, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μέλαν
φαίνεται, τί δὲ ξανθόν, ἐκ ποικιλίας τότε ἀμφοτέρα προσδόκα,
καὶ ὑετὸν ἐσόμενον καὶ ἄνεμον.

1 ἄλλως M: ἢ ὅτι AAld | ὅταν AAld | ἢ Ald || 2 ὅτι A, ὅταν Ald |
δὲ om A || 3 ἐξασθενεῖ Ald || 4 εἰκονοῖ AAld | σοι A | σου post ὀφθ. Ald ||
5 γνώσεις omisso ὅτι A || 7 lemma om et scholia coniunxit Ald | οὖν post
ὁ Ald || 8 ἐρυθραίνεται Ald | λεπτότης AM || 9 ἐπιμελαινῶν libri || 10 ταῖς
— μεταβολαῖς Ald || 11 καὶ om AAld | ἄρισται om Ald || 13 καὶ om A ||
14 ἡλίω AAld || 16 εἴ τί πονῇ καὶ ἔρευθος AAld | ἢ (pro καὶ) ante
ἐρ. Ald || 17 ἔχουσαι AM: -ι Ald || 17, 8 ὅταν — περιτρέχουσι· Ald || 18 βου-
λόμεναι A, λαμπόμεναι γὰρ Ald | αὐτοῦ τοιοῦτο(ν add A) ὁ. AAld || 19 ἀπο-
τελοῦσι. σκόπει δὴ τὸ τοιοῦτο Ald || 20 μελαινῶν AM || 21 ζοφωδέστε-
ρον MAld || 23 ἔστω A || 23, 4 τοῦ δὲ ἐρυθρόν Ald || 24 ἀνέμων AAld || 26 τε
om AAld || 27 ἐμπεριέχεται AM || 28 φαίνεται AM | ποικίλου A, τοῦ ποι-
κίλου Ald | δὴ τούτου pro τότε Ald

840 sqq. εἰ δέ οἱ ἡ ἀνιόντος —: εἰ δέ, φησὶν, ἀνίσχοντος ἡλίου ἡ καὶ δύνοντος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον συνίαιεν αἱ ἀκτῖνες ἡ νέφειν αὐτὸς εἶη πεπιεσμένος, τὸ τοιοῦτον ποιοῦ ὕδατος σημείον, κατανικωμένου δηλονότι τοῦ ἡλίου ὑπὸ τῆς περὶ τὰ νέφη
5 παχύτητος.

841. καὶ ἀμφ' ἐνὶ πεπληθυσσιν: ἀντὶ τοῦ εἰς ἓνα τόπον συστρέφονται, ὅταν πεπλησμένος ὑπὸ νεφῶν ᾗτον ἐκφαίνει τῆς θερμότητος τὴν ἀκτίνα.

844. ὕδατι κεν κατιόντι: ἐὰν δέ, φησὶν, ἀνατέλλοντος
10 ἡ δύνοντος τοῦ ἡλίου αἱ ἀκτῖνες ἀπὸ τῆς περιφερείας εἰς τὸ μέσον ἔλκωνται ἡ καὶ εἰς ἓνα τόπον συστρέφονται κωνοειδὲς τὸ σχῆμα ποιοῦσαι ἡ ὁ κύκλος ὑπὸ τοῦ νέφους ἐπιπροσθῆται ἀνατέλλοντος καὶ δύνοντος, ἄνεμον δεῖ προσδοκᾶν.

845. μηδ', ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη: ἀλλὰ καὶ προανα-
15 τείλει τοῦ ἡλίου ὀλίγη νεφέλη, εἴτα αὐτὸς ἐπιφέρειται, ἴσθι, ὡς οὐκ ἂν οὕτω ταῖς ὁψεσιν ἡμῶν προσέπιπτεν, εἰ μὴ ἐπεπά-
χυντο ὁ ἄηρ.

ἄλλως. ἐὰν ἀνατέλλειν μέλλοντος τοῦ ἡλίου νεφέλη προ-
ανατείλει μέλαινα ἐπισκιάζουσα σχίζονται τε περὶ αὐτὴν αἱ
20 ἀκτῖνες οἷονεὶ μεσολαβοῦσαι τὴν νεφέλην, σκέπης χρεῖαν ἔχειν, καὶ τὸ συντρέχειν εἰς ταύτην τὰς ἀκτῖνας ὑγρότητα κατηγορεῖ τοῦ ἀέρος· λείος γὰρ ὢν ἐπιταράττει τὴν ὄψιν, ὡς ἐν τῷ δακρύειν φαίνεται τὸ φῶς οὐ καθεστηκός, ἀλλ' ἀφαλλόμενον καὶ τρομῶδες, εἴτε τοῦ λαμπροῦ ἐκ τοῦ ὑγραίνεσθαι σβεννυμένου
25 περὶ αὐτόν, εἴτε κλωμένης πρὸς τὸ ὑγρὸν αὐτῆς διὰ τὸ ἀνώμαλον.

ἄλλως. ἐὰν, φησὶν, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου προανατείλει

1 τοι: A Ald | ἡ om Ald | εἰ scripsi: ἐὰν libri || 1, 2 ἀνιόντος τοῦ ἡ. Ald || 3 ἡ M || 5, 6 τὸ οἶν ἀμφ' post παχ. Ald || 6 ἀντὶ τοῦ A: αὐτοῦ M Ald || 7 συστρέφονται M, περιστρέφονται A Ald | ἐκφαίνει M || 8 τὰς ἀκτῖνας Ald || 9 τὸ δὲ ὕδατι Ald | κεν om A | δέ om Ald | φησιν post ἀν. Ald || 10 ἐκ A Ald || 11 ἔλκονται Ald | συστρέφονται A || 12 ἐπὶ A || 13 ὑετὸν Ald || 14 ἀλλ' ὅταν A, καὶ ὅταν Ald || 15 τὸν ἥλιον M | ὀλίγον A | νεφέλη τοῦ ἡλίου A | αὐτόν A || 15, 6 post ἐπιφ. Ald κεχωρημένος ὑετὸν προσδόκα· οὐ γὰρ ἂν οὕτω Ald || 18 ἡ οὕτως pro lemmate Ald | ἀνατελλεῖν M || 18, 9 προανατέλλειν A, -έλλη Ald || 19 καὶ σχ. Ald | σχίζονται A || 20 οἷονεὶ om A Ald | μεσοσυλλαβοῦσαι A Ald | post νεφέλην Ald καὶ χρωάζουσαι τὸ συντρέχειν | σκέπης scripsi: σκόπης M || 21 ὑγρότητος A | κατηγόρει M || 23 φαίνεσθαι A Ald | ἐφαλλόμενον A Ald || 25, 6 τὴν ἀνωμαλίαν A Ald || 27 φησὶν om Ald | τοῦ om M || 27—p. 496, 1 νέφος προανατείλαν Ald

Avien
1612—5

νέφος περιαγόμενον κύκλωι, [δπερ] εἰ ἐπὶ πλέον εὐρύνεται, εὐ-
 διαν προσδόκα· διαχεῖται γὰρ ὁ κύκλος οὗτος νικώμενος ὑπὸ
 τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. τὸ δὲ ὁμοίον φησι γίνεσθαι, καὶ ἐὰν
 χειμῶνος ὥχρὸς δύνται, τῶν νεφῶν ὥσπερ διακαιομένων ὑπ'
 αὐτοῦ καὶ διαλυομένων. ἐὰν μέντοι γε δύνοντος αὐτοῦ ἐπισυνι- 5
 στήται νέφη, τῇ ἐξῆς ὕδωρ προσδέχον· πιλουμένον γὰρ ἱκανῶς
 τοῦ ἀέρος ἢ μεταβολῇ αὐτοῦ γενήσεται εἰς τὴν συγγενεστάτην
 αὐτοῦ φύσιν τοῦ ὕδατος· καὶ γὰρ ἡ τῶν νεφῶν πύκνωσις οὐδὲν
 ἔστιν ἄλλο ἢ πάχος ἀέρος ὑπὸ ὕγρου πεπαχυμένου. ἐντεῦθεν
 τὰ σημεῖα ἢ ὕμβρων γίνεται διὰ τὴν συγγένειαν ἢ ἀνέμων· καὶ 10
 γὰρ ὁ ἄνεμος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀῆρ ῥέων καὶ ποῖαν λαμβάνων κί-
 νησιν, ἅπερ ἐκ τῆς αὐτοῦ τροπῆς συμβαίνει γίνεσθαι.

ἄλλως. ὅταν δὲ αὐτοῦ βραχεῖα προαναφέρηται νεφέλη,
 εἴτα αὐτὸς ἐπιὼν φέρεται ὥσπερ ἐνδεὴς ἀκτίνων, καὶ τοῦτο σύν-
 θημα ἔτετο. εἰ δὲ μέγας ὀφθαλμὸς ὁ ἥλιος καὶ ὀλίγον μειούμενος 15
 ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὄρατόν μέγεθος αὐτοῦ ἀφικνοῖτο, καὶ τοῦτο
 σημεῖον εὐδίας, ἥκιστα τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος περὶ τὸν
 ἀέρα μενούσης, δι' ἣν μεῖζων ἐφαίνετο.

846. ἀκτίνων κεχρωσμένος: πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος
 παχυμεροῦς συστάσεως ἀνατρεπόμεναι αἱ ἀκτίνες εἰς ἓν μέρος 20
 τοῦ δίσκου φέρονται καὶ ἀφ' ἑνὸς μέρους φαίνουσιν. ὁ δὲ
 λόγος· σκόπει πάλιν χειμῶνος σημεῖα· ὅταν ἡ ἀνατέλλοντος ἢ
 δυομένου ἡλίου αἱ ἀκτίνες συνέρχωνται καὶ ἐν ἑνὶ μέρει τοῦ
 δίσκου πᾶσαι πληρῶνται καὶ φαίνωνται, ἢ καὶ ὅταν ὑπὸ νεφῶν
 πιεσθεὶς ἔρχηται ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὰς ἀνατολάς, ἢ ὅταν ἐξ 25
 ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν, τεκμήριον [ὥς] ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι ὑετοῦ εἰσιν.

847. πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος: περὶ τὰς ἀνατολάς
 καὶ τὰς δύσεις δοκεῖ ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μεῖζων φαίνεσθαι.
 ἔστι δὲ ἡ αἰτία τοιαύτη. αἱ τῆς γῆς περὶ ἀνατολάς καὶ δύσεις

Avien
1606—9

1 κύκλωι περιαγ. AAld | ὅπερ εἰ om Ald | εὐρύνεται AAld || 5, 6 ἐπι-
 συνίστανται A, -αται M, -ῶνται Ald || 8 φύσιν post ὕδ. AAld || 9 -ον AM, πεπαχυ-
 μένον Ald || 11 λαμβάνων AAld: -ειν M || 13—18 om AAld || 19 cf ad l. 24 |
 21 φαίνονται A || 22 ἄνωθεν οὕτως post λόγος add Ald | πάλιν om Ald |
 σημεῖον AAld || 24 πληρῶνται A | post φαίν. Ald ἐκ γὰρ τῆς τοῦ ἀέρος
 παχυμεροῦς συστάσεως ἀνατρεπόμεναι αἱ ἀκτίνες εἰς ἓν μέρος τοῦ δίσκου
 φαίνονται καὶ ἀφ' ἑνὸς μέρους φαίνουσιν, cf l. 19—24 || 25 ἔρχεται A | ἀπὸ
 τῆς νυκτὸς post ἀνατ. AAld || 26 γὰρ post τεκμ. Ald | post εἰσιν Ald καὶ ἔτι
 ὑετοῦ σημεῖον, ἐὰν πρὸ μὲν ἀνατολῆς ἡλίου νεφέλη ἀνέλθῃ, εὐθὺς δὲ μετ'
 αὐτὴν ἐκεῖνος ἀνατείλῃ || 27 οἱ om A | περίκυκλος M || 29 καὶ ἔστιν ἡ Ald

- αναθυμιάσεις ἀερώδεις οὐσαι καὶ παχέλαι, αὐτὸ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς δεχόμεναι, εἰ μὴ συγχωροῦσι διικνεῖσθαι τῷ φωτὶ, πλατύτερον αὐτὸ ὥσπερ τῷ δοκεῖν ὀρεῖσθαι ποιοῦσιν. ἀνιῶν δὲ ὁ ἥλιος, ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων χωριζόμενος καὶ εἰς τὸ ὕψος
- 5 χωρῶν, ὅτε εἰρίσκει καθαρόν τὸν ἀέρα, δοκεῖ πάλιν τὸν κύκλον ἐλάττωνα φαίνεσθαι τοῦ φωτὸς (δι)ικνουμένου. τουτέστιν, ὅταν ὁ κύκλος πολὺς εὐρύνηται καὶ πλατύνηται τηχομένῳ καὶ λυομένῳ ὁμοίως, ἀνατέλλοντος δηλονότι καὶ καθαροῦ ὄντος τοῦ ἀέρος, εὐδινὸς ἂν δοκιμάζοιτο.
- 10 851—3. ὡχρήσηι κατιῶν —: δυομένου ἡλίου σκόπει, εἰ ἔστι περὶ αὐτὸν νέφη συνεῆ καὶ ὕδατος ἡμερινοῦ γε μετὰ ταῦτα σύμβολα, μετὰ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ τὴν ἐσπέραν, ὅτε συνίστανται περὶ τὸν ἥλιον τὰ νέφη. § ἡμερινοῖο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέραι φαινομένου.
- 15 ἄλλως. ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὐδιὸς κε φέροιτο (850). πάλιν ἑτέραν κατάληψιν δίδωσιν εὐδίας· ὅτε γὰρ διαλύεται ἡ ὑγρότης ἐκείνη καὶ παχύτης τοῦ ἀέρος, πρὸς δυσμὰς ὁ ἥλιος ὡχρὸν ἔχων τὸ φῶς εὐδιὸς ἔστιν ὡς πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος λοιπὸν διάλυσιν.
- 20 853—7. καὶ δὴ δυομένου τετραμμένος: ἐὰν δὲ δύνοντα τὸν ἥλιον ὑποσκιάζῃ μέλαινα νεφέλη, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ περιλαμβάνωσιν ἀκτῖνες, ἴσθι κατὰ τὴν ὑστεραίαν ἐσόμενον ἑτέρον.
- ἄλλως. καὶ εἰ δύνοντα, φησί, τὸν ἥλιον ἐπιπροσθεν ἴστα-
- 25 μένη νεφέλη σκιάζει, αἱ δὲ ἀκτῖνες αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τοῦ νέφους σχίζονται, χεიმῶνα προσδέχου· ἀδύνατος γὰρ γέγονεν ὁ

1 οὐσαι scripsi: εἰσι AMald | post παχ. Ald διὰ μέσων οὖν αὐτῶν αἱ ὄψεις προσβάλλουσαι τῷ ἡλίῳ παχύτερον | 4 καὶ ante ἀπὸ Ald || 5 ὅτε om Ald | καὶ ταύτῃ post ἀέρα Ald || 5, 6 π. ὁ κύκλος ἐλάττων τοῦ φωτὸς φαίνεσθαι ἔκ. A | ὁ κ. αὐτοῦ ἐλάττων φαίνεσθαι. ὅταν οὖν φησιν ὁ κ. Ald || 7 διαλυομένῳ AAld || 8 καὶ om A || 8, 9 post ὁμοίως Ald ἀνερχομένου τοῦ ἡλίου, ἔπειτα μειῶται οὐ δεινῶς ἂν δοκιμάζοιτο καθαροῦ ὄντος τοῦ ἀέρος. ὁ δὲ νοῦς· ἐὰν ἀνατέλλοντος κτλ., cf p. 495, 27 sqq. || 9 οὐ δεινῶς AAld, οὐ δεινὸς M || 10 αὐτὰρ ὕδατος δυομένου δὲ τοῦ Ald || 11 αὐτὸς (pro καὶ) Ald | γε om Ald || 12 σύμβολα A: σύμβαλλε M, ἔστι σύμβολα ἥγον Ald || 12, 3 συνίστατο AM || 13 οὖν pro δὲ Ald || 15 ὡχρήσηι κατιῶν pro lemmate Ald | εὐδ. καταφέροιτο AM, εὐδ. φέροιτο Ald || 15, 6 παραδίδωσι δὲ ἔκ. post lemma Ald || 16, 7 ὅταν γὰρ διαλυομένης τῆς ὑγρότητος ἐκείνης καὶ παχύτητος τοῦ Ald || 18 ἔχη Ald || 24 ἡ οὕτως pro lemmate Ald | καὶ et φησί om Ald || 25 ἐπισκιάζει Ald

ἥλιος διαχέει τὴν πύκνωσιν. ἐντεῦθεν καὶ σχίζονται περὶ τὴν νεφέλην αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, τῆς κατ' εὐθείαν φορᾶς ὑπὸ τῆς περὶ τὸν ἄερα πυκνώσεως διακοπτομένης.

ἄλλως. καὶ διὴ πρὸς δυόμενον τὸν ἥλιον ἀφορῶν, ἐὰν αὐτὸν σκιάζῃ νεφέλη μέλαινα τὴν χροιάν, αἱ δὲ ἀκτῖνες ἅπασαι 5 κατὰ μέσον τὸν δίσκον ἐλισσόμεναι εἰς δύο μέρη τοῦ δίσκου διασχισθῶσι καὶ αἱ μὲν ἐπὶ τοῦδε τοῦ μέρους αἱ δὲ ἐπὶ τοῦδε χωρήσωσιν, εἰς τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν σκέπης ἂν χρήζοις· χειμῶν γὰρ ἔσται.

854. ἦν μὲν ὑποσκιᾷῃσι: ὅποτον μάλιστα ἀμαλδύνον- 10 ται καὶ ἀμαυροῦνται, [καὶ] ὅτε σκιάζει κατ' ἰθὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης ἐν τῇ ἐκλείψει (864). κατ' ἰθὺ τοῦ ἡλιακοῦ κώνου καὶ τοῦ γηῖνου ὅταν ταῦτα ἴδῃς τὰ σημεῖα, χειμῶνα προσδόκα. Cf p. 500, 7 sqq.

858. εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος —: ἐὰν δέ, φησί, ὁ ἥλιος αὐ- 15 τὸς δίχα νεφελῶν δύηται, ἀνωτέρω δὲ αὐτοῦ νεφέλαι ὑπάρχωσι καταδύνοντος [δὲ αὐτοῦ] καὶ ἥδη δεδυκότος ἐρυθραί, εὐδίαν ἴσθι κάκεινῃ τῇ νυκτὶ καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ γενησομένην. αἴτιον δὲ τούτου τὸ μὴ σφόδρα πυκνὰ εἶναι τὰ νέφη ἀλλ' ἄραια καὶ οὕτως ἐνδιανγεῖσθαι. ἔξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἡλίου αἱ νεφέλαι φαί- 20 νονται καθάπερ χρυσίζουσαι, ὅτε σφόδρα αὐταὶ καθαρὸν δέχονται τὸ φῶς. ὅτε δὲ πυροῦνται, οὐ πάνυ τι καθαρὸν, ἀλλ' ἔστι μὲν εὐδία τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ τε καὶ ἡμέρᾳ, οὐχ ἔξῃς δὲ <δι> ἄλλων ἡμερῶν. ὅτε δὲ χρυσίζουσι, καθαρὸν ἐδέξαντο τὸ φῶς, καὶ ἔξῃς εὐδινὸς καιρὸς. § 'ῥόον' δὲ 'ἐσπερίον' φησι τὸν ὀρί- 25 ζοντα. ἐὰν οὖν καθαρὰν καὶ ἀνεπιθύλωτον νέφους ὁ ἥλιος ποιήσῃ τὴν δύσιν, αἱ δὲ πλησίον τοῦ ὀρίζοντος νεφέλαι <ῶσιν> ἐρυθραί, εὐδίαν δεῖ προσδοκᾶν.

3 περὶ om A | διακοπτομένης Ald: διακοπτόμεναι A, ἀνακοπτόμεναι M | 4 ἢ οὕτως (pro ἄλλως) Ald | 7 τοῦδε Ald, τοῦ αὐτοῦ AM | 8 χωρήσουσιν A | 10 ἢ τὸ pro ἦν μὲν Ald | 10,1 ὥστε δύειν ποιεῖν αὐτὸν καὶ ἀμαυροῦσθαι μάλιστα ὡς ὅταν σκιάζῃ κατ' εὐθὺ post lemma Ald | 12 ὅταν οὖν κατ' εὐθὺ Ald | 13 ὅταν om Ald | ἴδοις A | 15 ἀνέφελος M | δὲ om Ald | 16 δύνῃται Ald | ἐρυθραί post ὑπ. AAld | ὑπάρχουσι M | 17 δὲ om Ald | 18 ἐκείνῃ Ald | 20 αἱ om Ald | 21 ὅτε A: ὅτι δὲ M, ὅταν Ald | αὐταὶ AAld | 21,2 δέχονται Ald | 22 ὅταν Ald | πυρῶνται Ald | δέχονται τὸ φῶς post τι καθ. Ald | 23 τε om M | 24 ὅταν—χρυσίζωσι Ald | τὸ om M | 25 εὐδινὸς AAld | ὁ καιρὸς ἔσται Ald | 27 τὴν δύσιν ποιήσῃ Ald | 28 προσδόκα εὐδίαν AAld

862. ἀλλ', ὁπότ' ἡελιοιο μαραινομένηισιν: σκοτει-
νοτέραις· ὅταν γὰρ ἐπὶ μιᾷς καθέτου τὰ τρία ἄστρα γενηθῇ,
γῇ ἥλιος σελήνη (κλείσθω γὰρ καὶ ἡ γῇ ἄστρον), ἀνάγκη τότε,
εἰ μὲν μέση ἡ γῇ εὐρίσκοιτο, σελήνης ἔκλειψιν γίνεσθαι, ἐμ-
5 πιπτούσης αὐτῆς εἰς τὸν σκιερὸν κῶνον, ὃν ἀποτείνει ἡ γῇ, μέ-
σης δ' αὖ τῆς σελήνης εὐρίσκομένης, ἡλίου μέρει τινὶ ἐπιπροσ-
θούσης, τὸ τηνικαῦτα ἡλίω(ι) ἐπισκώτῳσιν γίνεσθαι, ἣν δι'
ἀγνωσίαν ἔκλειψιν οἱ παλαιοὶ κεκλήκασιν. κυρίως δὲ καὶ τῇ
λέξει κέχρηται εἰπὼν (864) ὅτε σκιάηισι κατ' ἰθὺ· οὐ γὰρ
10 ἐκλείπει κατὰ ἀλήθειαν, σκιάζεται δέ, ὅπερ ἐστὶν ἐπιπροσθου-
μένῳ αὐτῷ ὑποθεούσης τῆς σελήνης. καὶ δεῖ μὴ ἐπισκοτεῖσθαι
πάντα ὑπ' αὐτῆς.

ἄλλως. τότε δῆ, φησί, προσδόκα ὄμβρον, ὅταν αἱ τοῦ
ἡλίου ἀκτῖνες ἐξαπλῆς ἀσθενεῖς καὶ ἀμαυραὶ φανῶσιν ὅμοιαι
15 γινόμεναι τῇ ἐκλείπτικῇ περιστάσει, ὅτε συμβαίνει τὸν ἥλιον
ἐπιπροσθούμενον ὑπὸ τῆς σελήνης τὸ φέγγος ἀμαυρὸν καὶ σκιῶ-
δες ἐπιδείκνυσθαι. εἰ δὲ μέλλοντος αὐτοῦ ἀνατέλλειν νεφέλαι
ἐρυθραὶ ἄλλοθεν ἄλλαι βλέπονται, οὐ δεῖ προσδοκᾶν ἐκείνης τῆς
ἡμέρας ὄμβρον (862—8).

20. ἄλλως. ὅτε κατὰ κάθετον ἰσομοιρίαν ἡ σελήνη πρὸς τὸν
ἥλιον ἔρχεται, τότε αὐτὸν ἀποφράττει καὶ ἀφανῇ ποιεῖ, καὶ
γίνεται τὸ τηνικαῦτα ἡλίου ἔκλειψις ἐπὶ δευτέρας ἢ καὶ τρίτης
ῥας, ἕως οὗ (ἂν) ἡ σελήνη τὴν ἰσομοιρίαν παραδράμῃ. γίνε-
ται δὲ τοῦτο πολλάκις καὶ δεύτερον τοῦ ἐνιαυτοῦ, πολλάκις δὲ
25 καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου πρὸς τὴν τῆς σελήνης κίνησιν. καὶ κατὰ
μῆνα γίνεται μὲν αὐτῷ ὑπὸ τὴν ἰσομοιρίαν, ἀλλ' οὐ κατὰ
κάθετον τῆς μέσης γραμμῆς τοῦ ζωδιακοῦ. ἀλλὰ καὶ κατὰ
πλάτος κινεῖται ἢ τὰ πρὸς βορρᾶν ἡλίου ἢ τὰ πρὸς νότον. ὅτε

1 sqq. in margine περὶ ἐκλείψεως ἡλίου M | 1 μαραινομένοιισιν A | ἤγον σκοτ. Ald | 2 γεννηθῇ A, γένηται Ald | 3 καλείσθω Ald | 4 γενέσθαι AAld | 6 αὐτῆς AAld | 7 ἡλίου AAld | σκώτῳσιν ἐπιγενέσθαι AAld | 9 ὅτι M | 9, 10 οὐ γὰρ — δέ om Ald | 10 ὅπερ om M | 10, 1 ἐπιπροσθουμένῳ A | 11 post σελ. Ald ὅλος δὲ οὐδέποτε ἐκλείπει. διὰ δὲ τὸ πολλῶν μείζονα εἶναι τὴν σελήνην τῆς ὄψεως ἡμῶν ἐπισκοτεῖται πάντα ὑπ' αὐτῆς.

ἢ οὕτως· ὅτε κατὰ, A ὅλος οὐδ' οὐποτε ceteris omissis | δῆ A, om M || 17 ἀποδείκνυσθαι AAld | 20 ἰσομοιρία AAld | 21 ἀποφράττει αὐτὸν AAld | 22 δύο ἢ (καὶ add Ald) τρεῖς AAld | 24 δὲ alt om AAld | 25 τοῦ ante χρ. Ald | 25, 6 γ. μὲν αὐτῷ κατὰ μῆνα Ald | 26 ἢ σελ. post ἰσ. Ald | 27 καὶ Ald: om AM | κατὰ om M

μέντοι ἰσομοιρεῖ κατὰ κάθετον, αὐτὴ μὲν ἐν τῇ ζ' ζώνῃ οὐσα
ἐκείνον ἐν τῇ τετάρτῃ ὄντα κατὰ κάθετον ἀφανῆ [αὐτὸν] ποιεῖ,
καὶ ἀκούει ἡλιακὴ ἔκλειψις, παρ' οἷς τελεῖα, παρ' οἷς μερικὴ,
παρ' οἷς οὐδὲ ὅλως περικινουμένη ἢ ἀκτεῖς πάσχει τι τοιοῦτον,
οἷον καὶ ὑπὸ τῆς σελήνης, ὅτε ἐκλείπει· σφόδρα γὰρ ὡς μαραν- 5
θῆσα καὶ ἀποσβεσθῆσα ὁράται.

864. ὅτε σκιάησι κατ' ἰθὺ· οἷον κατὰ κάθετον γῆς
καὶ ἡλίου· καὶ γὰρ τῆς γῆς πολὺ μείζων ἐστὶν ἡ σελήνη, ὥστε
ἀποφράττει(ν) ἡμῶν τὰς ὀψεις μὴ ὁρᾶν αὐτὸν ἐν τῇ ἰσομοιρίᾳ 10
καθέτωι. γίνονται δὲ αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις τοῦ μὲν φθίνοντος
μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένου (Od XIX 307) κατὰ τὸν τῆς σελήνης δρό-
μον, ὅτε ἐν μήκει γίνεται, ὅτε ἐν σκιάῃ ἐπισκιάζεται ὁ ἥλιος
ἰσταμένης τῆς σελήνης κατ' ἰθὺ τῆς γῆς τε καὶ τοῦ ἡλίου. Cf
p. 498, 10—14.

866, 7. οὐδ', ὅτε οἱ ἐπέχοντι· ὁ λόγος· οὐδέ, ὅτε φανῆναι 15
αὐτῷ ἐπέχοντι καὶ μέλλοντι ἀνατεῖλαι πρὸ τοῦ ὄρθρου φανῶσι
νεφέλαι ὑπέρυθροι πανταχοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἄρραντοι μένουσιν αἱ γαῖαι, ἀλλ' ὑετῷ περιρραίνονται
ὄμβρου κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν γενομένου.

869. μῆδ' αὐτως, ἔτ' ἐόντι πέρην· ἐν τῇ ἀνατολῇ. 20
§ προταθῆσαι προπεμφθῆσαι. § ἐπίσκοιοι δὲ (870) ἀμ-
δρότεραι μαλακαί, αἱ μὴ σφόδρα πεπιλημέναι μῆδὲ πάντῃ ζο-
φώδεις. § περιδνοφείοντο (876) μελαινοιεν καὶ ταύτην ἔχουσιν
τὴν κατάστασιν.

869—76. μῆδ' αὐτως, ἔτ' ἐόντι —· οὐδ', ὅταν τοῦ ἡλίου 25
μέλλοντος ἀνατέλλειν, ἀκμὴν δὲ ὄντος ὑπὸ τῷ ὀρῶντι, αἱ ἀκτῖνες
αὐτοῦ περὶ τὸν ὄρθρον προαναφερόμεναι θεωρῶνται ὑπονέφελοι
καὶ ζοφώδεις, εὐδίαν δὲ προσδοκᾶν, ἀλλ' ὄμβρον καὶ ἀνέμους,

1, 2 ἐβδόμη ζ. οὐσα, αὐτῷ δὲ ἐν τῇ β' ὄντι Ald | 2 αὐτὸν δὲ ἐν τῇ
δ' Δ | ποιεῖ αὐτόν ΔAld | 3 τελεῖα Ald | 4 παρέχει ΔAld | 4—6 post τοιού-
τον Ald τὸ δὲ οἷον ἀμαλδύνονται (864) ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἀμαυροῦνται
ὅτε ὑπὸ τ. | 5, 6 ὥσπερ μαρανθῆσαι καὶ -αι ὁρῶνται Ald | 8 γῆς om A
Ald | ὀψεως ἡμῶν ante πολὺ Ald | 9 τῇ om Ald | 10 κατὰ κάθετον γινο-
μένη. αἱ Ald | ἡλια καὶ M | τοῦ μὲν om Ald | 11 γίνονται post μηνός Ald |
τὸ δ' ἰσταμένη Ald | ἡγουν ὅταν ante κατὰ Ald | 11, 2 τὸν οἰκείον δρ.
ἡ σελήνη ἐν μήκει γενομένη ἐπισκιάζει Ald | 12 γένηται A | ἐν alt om A |
12, 3 τὸν ἥλιον ἰσταμένη κατ' εὐθὺ τῆς γῆς καὶ Ald | 13 τῆς alt om A | τοῦ om
A | 15 ὁ λόγος om ΔAld | οὐδ' ΔAld | φανήμεναι A | 17 αἱ v. Ald | 18 οὐκ
ante ἄρρ. AM | 20—24 om ΔAld | 21 προπεμφθῆσαι scripsi, cf p. 501, 4: -ῆναι
M | 22, 3 ζοφώδεις M | 25 lemma om M | 26 ἀκμὴν ΔAld: ἀν μὴ M | 27 θεω-
ροῦνται ΔMAld | 28 ἀνεμὸν ΔAld

μελαινόμενων μὲν ἄγαν ὄμβρον, ἐπ' ὀλίγον δὲ σκιαζομένων καὶ ὁμοίων τυγχανουσῶν ταῖς διαυγέσι νεφέλαις ἄνεμον.

ἄλλως. ὁ νοῦς· μηδὲ, τοῦ ἡλίου ἐτι ἐν τῷ ἀνατέλλειν ὄντος, ὁπόταν ἀπὸ τοῦ δίσκου προπεμφθεῖσαι αἱ ἀκτῖνες πρὶν
5 τελέως ἡμέραν φανῆναι ὥσπερ ἐσκιασμένον καὶ οὐ πᾶν φαιδρὸν φαίνωσιν, ὕδατος ἐσομένου ἢ ἀνέμου ἐπιλανθάνου. ἀλλ', εἰ μὲν αἱ ἀκτῖνες ἐκεῖναι πᾶν ζοφώδεις φαίνονται (τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ κνέφαος μᾶλλον 872), ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν σημασίαν ἔχουσιν, εἰ δὲ ὀλίγος γνόφος καὶ ὀλίγη ἀμαύρωσις περὶ τὰς
10 ἀκτῖνας κεῖται, ὅποια περὶ τὰς πεπιλημένας νεφέλας φαίνεται ἀμαύρωσις, ἐπερχομένου ἀνέμου σημεῖον. § τὸ δὲ ἐπίσκιιοι (870) οὐ καθαραί, ἀλλὰ διεσκεδασμέναι, οἷον σωματοειδεῖς καὶ παχεῖαι.

872—6. μᾶλλον κνέφαος φορέοιντο: μᾶλλον γὰρ με-
15 λαινόμεναι ὕδωρ σημαίνουσιν. εἰ δὲ βραχίς τις περὶ αὐτὰς σκιασμός εἴη, οἷος ἐκ μαλακοῦ νέφους ἐπιγίνεται, ἄνεμος ἔσται.

877—9. οὐδὲ μὲν ἡελίοιο: καὶ περὶ τὸν ἥλιον ἄλως συνίστανται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης ἔφαμεν (p. 488). ὁ δὲ λόγος· οὐδὲ μὴν πλησίον τοῦ ἡλίου μελαινόμεναι ἄλως εὐδίας εἰσὶ ση-
20 μαντικαί, πλησίαι δὲ μᾶλλον τυγχάνουσαι καὶ διηνεκῶς μέλαιναι ἐπίτασιν ἔχουσι χειμῶνος, πολλῶι δὲ μᾶλλον, ἐὰν δύο τυγῶνωσιν. τὸ δὲ ἀστεμφές (878) ἀντὶ τοῦ σκληρῶς καὶ ἀμετακινήτως. ταύτας δὲ λέγουσι χειμῶνα ποιεῖν· εἰ γάρ, ὡς προείπομεν (p. 489), ὁ χειμερινὸς ἀῆρ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἀναδίδωσιν
25 αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανόν, αὐταὶ δὲ ἐλθοῦσαι ἐγγὺς ἡλίου μὴ καταφλεχθῶσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς στερεότητος μέινωσιν οὕτω, πάντως μέγαν πᾶν χειμῶνα σημαίνουσι, καὶ μᾶλλον, ἐὰν δύο γένωνται.

880. σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος: διὰ τούτων παραινεῖ

1 ὄμβροι M | σκιαζουσῶν M || 3 ὁ δὲ νοῦς lemmate omisso A (novi scholii initio indicato), Ald scholiis coniunctis || 6 φαίνουσιν A | μὴ ἐπιλ. M || 7 αἱ om AAld || 10, 1 ἀμαύρωσις φαίνεται Ald || 12 διεσκεδασμέναι om A Ald || 14 ἡ' lemmati praescripsit, ut esset scholii numerus, AM, τὸ δὲ Ald || 14, 5 ἀντὶ τοῦ μ. μελ. τότε δὲ ὕδ. Ald | μελαινόμενος A || 15 σημαίνει A || 15, 6 σκιασμός περὶ αὐτὰς εἴη AAld || 16 οἷον M || 17, 9 ἄλως AAld || 18 ἔφαμεν AAld || 19 πλησίον AAld || 20 μέλαινει M || 21 πολλῶ AAld: πολλὴν M || 22 ἀστεμφέως M || 22, 3 ἀστ. ἀμετακινήτως καὶ σκληρῶς AAld | τοιαῦται γὰρ οὐσαι μᾶλλον ποιοῦσι χειμῶνα· εἰ γὰρ post σκληρῶς add Ald || 25 τὸν om AAld || 26 στερεότητος Ald; στερερότητος Bekker | 29 σκέπταιο M

ἐπιμελέστερον αἰεὶ σκέπτεσθαι περὶ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ μέλλοντα δύνειν, εἰ θεωρεῖται τὰ παρήλια λεγόμενα νέφη, καὶ παρατηρεῖν, πότερον τὸ πρὸς βορέαν νέφος ἐρυθαίνεται ἢ τὸ πρὸς νότον, ὡς τῆς ἀπὸ τούτων σημειώσεως βεβαίου οὐσης· ὅταν γὰρ ἐξ ἑκατέρων μερῶν, βορέου καὶ νότου, τὰ παρήλια 5 φοινισσόμενα φαίνεται, ἐπίγειον χειμῶνα βαρὺν σημαίνει. ἔαν δὲ μόνον τὸ βόρειον τοιοῦτον ᾖ, βορέαν ἄνεμον μὴνύει. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ νότου νότον. ἔαν δὲ ποτε σταλαγμοὶ μεγάλοι θραδαῖοι περὶ τὴν ἐσπέραν γένωνται, χειμῶνα σημαίνουσιν. εἶναι μέντοι ἀκριβέστερα τὰ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλλίου συνιστάμενα σημεία. 10

Posidonius

881. τὰ παρήλια κικλήσκονται: ὁ μὲν Ποσειδώνιος παρήλιόν φησι (p. 77 Bake) νέφος στρογγύλον περὶ τὴν τοῦ ἡλλίου ἑκλαμψιν ἐκ τοῦ ἡλλίου λάμπον· οὐ γὰρ ἰδίῳ φωτὶ κέχρηται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἡλλίου, ὥσπερ καὶ ἡ σελήνη. ἡλιοειδὲς δὲ εἶπε τῷ τε στρογγύλον εἶναι καὶ τῷ ἐλλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλλίου. 15 ὁμοιον οὖν αὐτὸ γίνεται παρεπόμενον τῷ ἡλλίῳ, παρ' ὅσον ἐκ πλαγίου αὐτοῦ ὁρᾶται. διὸ καὶ λευκὸν φαίνεται· περὶ γὰρ τὴν ἑκλαμψιν τοῦ ἡλλίου τὸ τοιοῦτον αὐτῷ συμπέπτει· ἐκπέφυκε γὰρ ἐκ πλαγίων τοῦ ἡλλίου ταῦτα γίνεσθαι, ἐπεὶ τὰ μὲν ὑπὸ τὸν ἥλιον νέφη ταχεῖαν λαμβάνει τὴν διάλυσιν, τὰ δὲ πολὺ ἀπηρη- 20 μένα οὐ δύναται τὴν ἀνάκλασιν τῶν ἀκτίνων ποιεῖσθαι. ἐκ δὲ τῶν πλαγίων θραιδῶς τὴν ἑκλαμψιν συμβαίνει γίνεσθαι. ὁθεν καὶ δυομένου καὶ ἀνίσχοντος τοῦ ἡλλίου ταῦτα συνίστανται τῷ λοξᾷς ἐμπίπτειν εἰς αὐτὰ τὰς ἀκτῖνας μὴ οὐσας καθ' ἑτικᾶς. συνίστανται δὲ ταῦτα καὶ ἐκατέρωθεν τοῦ ἡλλίου πολλάκις. Ἀρι- 25 στοτέλης (Meteor III 6 p. 377 B.) δὲ τὰ παρήλια φησιν ἔμφασιν εἶναι μὴ ἔχοντα ὑπόστασιν.

ἄλλως. παρήλια καλοῦνται νεφέλαι αἱ τῷ ἡλλίῳ παρεο-
κυλῆαι οὐ μόνον κατὰ τὴν χροϊάν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ κυκλοτερές

3 βορρᾶν AAld | ἐρυθραίνεται Ald | 4 ὡς — οὐσης om M | βεβαιού-
σης A | 6 φαίνονται AAld | 8 καὶ post ποτε Ald | 11 ὁ μὲν om M | 11, 2 παρ. δὲ
ὁ Π. φησι νέφη εἶναι στρογγύλα Ald | 13 ἑκλείψιν A, ἑλλαμψιν Ald | λάμ-
ποντος A, λαμπόμενα Ald | 14 ἡλιῶδες A | 14, 5 διὸ καὶ παρήλια εἴρηται
τῷ τε Ald | 15 στρογγύλα Ald | 16 ὁμοία — αὐτὰ γ. παρεπόμενα Ald |
αὐτὸ A, αὐτῷ M | 17 λευκὰ Ald | περὶ Ald: παρὰ AM | τὴν om Ald |
18 τὰ τοιαῦτα Ald | πέφυκε Ald | 20, 1 ἀπηρητισμένα AAld | δύνανται M | 21
ἀνάκλασιν M | 22 θραϊδίαν Ald | ἑλλαμψιν AAld | 23 δ. ἢ ἀν. libri | τοῦ om M |
συνίσταται AAld | 25 συνίστανται 5: -αται AMAld | καὶ om AAld | 28 ἢ
(pro ἄλλως) Ald | 29 κατὰ alt om A

αὐτοῦ τοῦ δίσκου. πλησίον δὲ αὐτοῦ τοῦ ἡλίου εἰσὶν αἱ νεφέλαι αὐται καὶ ἐξ αὐτοῦ φωτιζόμεναι τὴν χροιάν αὐτοῦ ἀπομιμῶνται. εἰσὶ δὲ καὶ κυκλοτερεῖς τὸ σχῆμα. διὸ παρήλια ἐκλήθησαν φερωνύμως· παρβολάσι γὰρ τῷ ἡλίῳ.

5 ἄλλως. παρήλιόν ἐστιν ἔμφασις ἡλίῳ παρεμφερής, ὁμοία καὶ ἴση αὐτῷ, πεπιλημένου νέφους τὰς ἀκτῖνας ὑποδεχομένον καὶ διὰ τῆς ἐκλάμψεως ἡλιοειδῆ παρέχοντος τὴν φαντασίαν καὶ οἶον ἂν φλογοειδῆ καὶ εἰς ἓν συνηγμένην καὶ μεταξὺ μηδὲν καταλείπουσαν διάστημα, παρεπομένην τῇ τοῦ ἡλίου περιφορᾷ. οὕτω Σπόρος (fr 4).

ἄλλως. τὰ παρήλια ἀνθήλια μὲν καλεῖται, νέφη δὲ εἰσι στρογγύλα ἀντιλάμποντα τῷ ἡλίῳ, ὥστε δοκεῖν ἡλιοειδῆ ὄντα ἡλίον εἶναι. γίνονται δὲ τὰ παρήλια ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θάλασσαν ὑγροῦ ἀέρος, ὃς ἀναδιδόμενος εἰς νέφη διαφορεῖται. ψυχρὸς δὲ ἄνεμος ἐμπεσὼν πηγνυσιν αὐτά, κάκεινα ἅτε δὴ στερεὰ καὶ τὰς ἀκτῖνας δυνάμενα δέχεσθαι ἐρυθαίνονται. διὸ καὶ ἀνέμου φησὶν αὐτὰ σημεῖα. ὕλης δὲ πυκνῆς δεῖται ἢ τούτων σύστασις καὶ πολλῆς. διὰ τοι τοῦτο καὶ ἀμφὶ τὸν Εὐξεινον πόντον τὰ πολλὰ φαίνεται συνιστάμενα, σπανίως δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα. 20 σημεῖον δὲ ἐστὶν ἐναργὲς χειμῶνος. ὁ δὲ νοῦς (880—8)· περισκόπτει δὲ ἢ ἀνατέλλοντος ἢ εὐθέως δυομένου τοῦ ἡλίου, εἴ που πλησίον αὐτοῦ εἰσι νεφέλαι, ἅπερ καλεῖται παρήλια, ἢ ἐκ τῶν νοτίων μερῶν τοῦ ἡλίου ἢ ἐκ τῶν βορείων ἢ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ ἐκ νότου καὶ ἐκ βορέου. μηδαμῶς δὲ τὴν ὄψιν ταύτην τῶν 25 παρηλίων νεφῶν ἀμετηνῶς καὶ ὡς ἔτυχε φυλάσσει, ἀλλ' ἐπιμελῶς· ἔστι γὰρ χρεῖωδες καὶ κάλλιστον τὸ τεκμήριον· οὐδὲ γάρ, ἐκείναι αἱ παρήλιοι νεφέλαι ὅτε ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσι τὸν ἡλίον πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ ἢ τοῦ ἀνατολικοῦ ἢ τοῦ δυτικοῦ, γίνεται παρὰ Διὸς ἀναβολὴ χειμῶνος, ἀλλ' εὐθέως ἐπιπτεσεῖται 30 μέγας χειμῶν.

885. ὠκεανοῖο: τοῦ ὀρίζοντος, τοῦ τε ἀνατολικοῦ καὶ

1 τοῦ δίσκου αὐτοῦ Ald | 3 εἰσὶν οὖν x. Ald | παρήλιοι Ald | 4 τῷ om AAld | 5, 11 ἢ (pro ἄλλως) Ald | 5 παρήλια AAld | ἡλίου περιφερέης AAld | 8 ἂν Ald: ἄνω AM | 9 καταλείπουσα M, παραλείπουσαν Ald | 11 μὲν om AAld | καλ. ἀνθ. Ald | 13 γίνεται Ald | 15 στερεὰ om AAld | 16 ἐρυθραίνονται AAld | ἀνέμων AAld | 21, 2 πλησίον post νεφ. AAld | 22 ἅπερ καλοῦνται παρήλιοι ἐκ AAld | 23 καὶ om AAld | 24 νοτίου et βορείου A Ald | 26 τὸ om AAld | 27 ὅτε post γὰρ Ald | παρήλια A | 31 schol 885 A: om M; Ald sic ὀρίζονται οὖν τὸν ὠκεανὸν λέγει, τὸν τε ἀνατολικὸν καὶ τὸν δυτικόν· καὶ γὰρ ἐν κτλ.

τοῦ δυτικοῦ· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει φαίνονται ἄλλωνες ἡλίου ἐκατέρωθεν.

887—9. εἴ γε μὲν ἐκ βορέαο —: ὁ νοῦς· ἐὰν μία νεφέλη ἐκ τοῦ βορέου φοινίσσοιτο, βορέαν δηλοῖ. ἐὰν δὲ νοτία, νότον. ἔσθ' ὅτε καὶ ῥαθάμιγγες ὑετοῦ συνεχεῖς καταφέρονται. 5

ἄλλως. ἐὰν πού καὶ ῥαθάμιγγες καὶ σταγόνες ὑετοῦ ἐπιτρέχωσι μετ' αὐτῶν τῶν παρηλίων κατὰ κοινού, οὐ γίνεται ἀναβολὴ τοῦ σχεδὸν ὄντος καὶ ἐκ τοῦ Διὸς ἐπερχομένου χειμῶνος.

889. ἢ καὶ πού ῥαθάμιγγες —: ἐὰν δέ ποτε σταλαγμοὶ 10 μεγάλοι καὶ ῥαγδαῖοι περὶ τὴν ἐσπέραν γίνωνται, χειμῶνα σημαίνουνσιν. εἶναι μέντοι ἀκριβέστατα τέρατά <φησι τὰ> περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου συνιστάμενα σημεῖα (890).

890. ἐσπερίοις καὶ μᾶλλον —: ἐκθήμενος πάντα τὰ ἐκ τοῦ ἡλίου τεκμήρια παραγγελίαν τινὰ εἰσάγει καὶ παραινεῖ 15 μᾶλλον τοῖς πρὸς τῇ δύσει τεκμηρίοις προσέχειν τὸν νόον, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ συνιστάμενα τεκμήρια ἢ ἀπὸ νεφῶν ἢ ἀπὸ ἄλλων τινῶν ἀνιόντος τοῦ ἡλίου εὐθὺς διαλύεται καὶ πολλὰκις τις οὐδὲ πάνυ τὴν κατάληψιν δέχεται. τὰ δὲ ἐν τῇ 20 δύσει ἀληθῆ, ἐπεὶ φάμεν ἐνταῦθα τὸν ἀέρα ἐπὶ πλεῖον συνῆχθαι κατὰ κρατηθέντα τῇ ἀναθυμιάσει. διὸ καὶ παχύτερον εἶναι λέγομεν τὸν νότιον ἀέρα, ὅτι πορρωτέρω ἐστὶ τῆς ἡλιακῆς περιόδου.

ἐπίτρεπε: τὴν τῶν σημείων κρίσιν. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπιτρέπειν Ἀττικῶς ἐστὶν αἰρεῖσθαι τινα διαιτητὴν διακρίνοντα τὸ ἀμφισβητήσιμον. τὸ δὲ ἐσπέρας σημεῖον μένον ἀεὶ ἰσχυρὸν καὶ 25 βέβαιον μᾶλλον ἢ τὸ ἐωθινόν.

1, 2 φαίνεται τὰ παρήλια ἐκατ. τοῦ ἡλίου Ald | 3 μὴν A | lemmate omissio post ἡλίου (cf ad l. 1) Ald sic καὶ εἰ μὲν ἐκ τοῦ βορέου ἢ νεφέλη φοινίσσοιτο, βορέαν δηλοῖ, εἰ δὲ ἐκ νότου, νότον ceteris omissis, deinde pergit ἔσθ' ὅτε καὶ ῥαθάμιγγες: γράφεται εἰ καὶ πού ῥαθάμιγγες. δ καὶ ἄμεινον | 4 νότον νότον Ald | 5 δὲ om A | ὑετοῦς A | 6 καὶ πού A | 8 τοῦ om A | 10 ἢ (pro lemmate) Ald | 12, 3 εἶναι — σημεῖα om Ald | 12 ἀκριβὲς τὰ AM | 16 νοῦν Ald | 19 τις post πάνυ AAld | 19, 20 τὰ γε μὲν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡ. συνιστάμενα σημεῖα ἀληθῆ Ald | 21 κρατηθέντα AAld | τῇ om M | εἶναι om AAld | 23, 4 ἐπίτρεπε et ἐπιτρέπειν scripsi e scholii explicatione: ἐπίτρεχε et ἐπιτρέχει libri | 23 ἐπίτρεχε οὖν scholii coniunctis Ald | post κρίσιν Ald τὸ δὲ ἔχειν ταῦτα ἀκριβῶς | 24 ἀττικῶς M: ἀκριβῶς AAld | ἐστὶν scripsi: τὸ AM, om Ald | 25, 6 post σημ. Ald τοιοῦτόν ἐστι μ. ἄ. καὶ ἰ. | 26 ὃν post βέβ. add Ald | ἢ μᾶλλον AM

892. σκέπτεο καὶ Φάτνην: θεωρεῖται τις ὑπὸ τῷ Καρκίνῳ Φάτνη, νεφελοειδὴς τῇ συστροφῇ μικρὰ καὶ μᾶλλον ἀμυδροτέρα ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὄστρακον τοῦ Καρκίνου, ἣτις ὑπὸ τῶν προτέρων φιλοσόφων οὕτω Φάτνη προσηγόρευται. εἰσὶ δὲ
5 καὶ παρ' ἑκατέρῳ τῆς Φάτνης δύο ἀστέρες, ὃ μὲν βόρειος, ὃ δὲ νότιος, οὓς Ὅνους ἐκάλεσαν διὰ τὸ παρακείσθαι τῇ Φάτνῃ. δίδωσι γοῦν ἡμῖν καὶ ἐκ ταύτης τῆς Φάτνης τεκμήριον χειμῶ-
νος ὁ ποιητής.

ἡ μὲν τ' ὀλίγη εἰκνία: ἣτις, ἡ Φάτνη, ὀλίγη εἰ-
10 κνία ἀορασίαι, οἷονεὶ μᾶλλον τις ἀμυδροτέρα οὖσα, ἐπὶ τῷ Καρκίνῳ συνῆκται καὶ συνέστραπται. § τὸ δὲ βορραῖη (893) ἀντὶ τοῦ βορεινῆ, εἰκότως· εἰ γὰρ ὑπὸ τὸ νωτιαῖον ὄστράκον ἔστι τοῦ Καρκίνου, ὅς ἐστι παντὸς τοῦ ζωδιακοῦ βορειότερος, εἰκότως ἂν εἴη βορεινῆ ὑπὸ Καρκίνῳ.

893. ὑπὸ Καρκίνῳ ἡ γηλάζει: ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Καρ-
κίνου· αὐτὸς γὰρ ὁ Καρκίνος ἐπὶ πρόσωπόν ἐστιν ἐμπετηγῶς
τῷ οὐρανῷ. ὑποκάτω οὖν αὐτοῦ, ἐν τῷ νωτιαίῳ ὄστράκῳ
δηλονότι, ἡ γηλάζει ἀντὶ τοῦ συνέστραπται συνέσταλται ἢ
15 ὑπόκειται· ἐν ὀλίγῳ γὰρ ἐστιν ἡ [κίνησις] συστροφὴ καὶ πύλη-
20 σις νεφελώδης.

ἄλλως. περὶ Φάτνης. ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τοῦ Καρ-
κίνου νεφέλιόν τι ἔστι προσεικὸς τῷ γαλαξίῳ μεταξὺ ἀστε-
ρίσκων κείμενον, οἱ δοκοῦσιν ὀφθαλμοὶ εἶναι Καρκίνου. καλεῖ-
ται δὲ τὸ μὲν νεφέλιον Φάτνη, οἱ δὲ ἀστέρες Ὅνοι. καὶ ἔστιν
25 ὃ μὲν βόρειος ὃ δὲ νότιος. μεταξὺ δὲ αὐτῶν διάστημα ὅσον
πυγῶνός ἐστιν.

894. ἀμφὶ δέ μιν δύο λεπτά —: τὸ λεπτά ἀντὶ τοῦ
λεπτῶς καὶ ἀμυδρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι οἱ ἀστέρες οὐ πάντ'
λαμπροί.

2 νεφελώδης AAld | μάλα libri || 3 ἀμυδρὰ Ald | νοτιαῖον libri || 4 de φιλο-
σόφων cf Göttinger Anz 1893 p. 635¹ | προσαγόμενται A || 5 ἑκάτερα AAld ||
7 οὖν Ald | καὶ om Ald || 7, 8 τεκμήρια χ. ὁ θανάσιος AAld || 8 ἡμῖν ante ὁ
iterum M || 9 ἡ alt om M | εἰκνία bis Ald | ὀλίγη libri || 9, 10 ἀορασία εἰκνία
(εἰκνία Ald) AAld || 11 συνῆκται Ald: συνῆκται AM | καὶ συνέστραπται
om M || 12, 14 βορινῇ M || 12, 17 νοτιαῖον et νοτιαῶ AM || 14 καρκίνον
AAld || 15, 6 ὑπὸ — Καρκίνου om M || 15 ἀγηλάζει pro lemmate Ald || 15, 6
ἀντὶ — γὰρ om Ald || 16 ἐμπ. ἐστιν A || 17 δὲ pro οὖν Ald || 18 δ. ἡ φάτνη
ἀγηλάζει ἡγουν Ald || 18, 9 συνέστ. ἢ ὑπ. om M || 19 καὶ post x. suppl Ald ||
19, 20 συστροφὴ αὐτῆς καὶ ἡ νεφ. ἐπίλυσις Ald | ἐπίλυσις νεφελώδης A ||
21 περὶ Φ. om M || 24 ἔστιν om Ald || 25 οὗτοι om M || 28, 9 μάλα λ. AAld

894—6. φαεινόμενοι <φορέονται>: φαίνονται. ὁ δὲ νοῦς· περὶ δὲ τὴν Φάττην δύο ἀστέρες λεπτῶς φαίνονται οὔτε σφόδρα ἀλλήλων ἀπηρτημένοι οὔτε μὴν συνηνωμένοι, ἀλλ' ἐν τῷ ὁρᾶσθαι τοσοῦτον φαίνονται ἀφεστηκότες, ὅσον ἐστὶ πυγούσιον ὑπονοῆσαι τινα.

5

896. πυγούσιον οἰήσεσθαι: πυγῶν δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου μέχρι τοῦ μετακονδυλλίου ἐπὶ τὸν μικρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς κεκαμμένον μέτρον.

897, 8. εἰς μὲν πᾶρ βορέας —: καὶ ὁ μὲν εἰς αὐτῶν βορειώτερός ἐστιν, ὁ δὲ ἄλλος νοτιώτερος. οὗτοι δὲ καλοῦνται 10 Ὅνοι, ἀνὰ μέσον δὲ αὐτῶν ἡ Φάττη ἐστίν.

899—902. ἥ τε καὶ ἐξαπίνης —: ἦτις, ἡ Φάττη, καὶ παντελῶς οὔσης εὐδίας αἰφνιδίως ἀφανῆς γίνεται. οἱ δὲ ἐκότεροι περὶ αὐτὴν ἀστέρες ὥσπερ συνεχόμενοι πλησίον ἀλλήλων φαντασίαν παρέχουσιν. ὅτε δὲ τοῦτο τὸ σημεῖον γίνεται, τότε 15 ἡ Φάττη αἰφνιδίως ἄφαντος οὕτως εὐδίας οὔσης καὶ μέλλοντος χειμῶνος ἔσεσθαι γίνεται. τὸ δὲ αἴτιον τοιοῦτον· ὑγρότης ἀέρος γίνεται ἡμῖν ἀνεπαίσθητος, καὶ ἐκ τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος ἐκείνης ἡ Φάττη οὔσα καὶ κατὰ φύσιν ἀμυδρὰ ἀφανῆς γίνεται. διείργουσα δὲ τοὺς Ὅνους, ὅτε ἀφαντοῦται, ὑπόνοιαν 20 ἡμῖν παρέχει τοῦ πλησιάζειν ἀλλήλοις.

ὁ νοῦς (899—908)· εἰάν, φησὶν, οἱ μὲν ἀστέρες ἐγγὺς ἀλλήλων φαίνωνται, ἀφανῆς δὲ ἡ Φάττη, τηρικαῦτα βαρὺν χειμῶνα προσδέχου. αἴτιον δὲ τοῦ μὴ τὴν Φάττην ὁρᾶσθαι καὶ τοὺς ἀστέρας ἐγγὺς ἀλλήλων <φαίνεσθαι> τὸ διὰ νεφώδους αὐτοὺς τοῦ ἀέρος ὁρᾶσθαι καὶ ὅσον οὐδέπω μεταβαλόντος εἰς ὕδωρ· συγκλέπτεσθαι γὰρ φιλεῖ τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν δι' ὕδατος ὀρωμένων. ὁμοίως δέ, καὶ μελαίνηται μὲν ἡ Φάττη, οἱ δὲ ἀστέρες καταφαίνωνται

1 φαεινόμενοι φαίν. om M; τὸ δὲ φαεινόμενοι φορέονται ἀντὶ τοῦ φαίνονται Ald || 3 ἐν τῷ Ald omisso ἀλλ' || 3, 4 συνορᾶσθαι δὲ Ald || 4 φαίνονται om M || 6 schol bis lemmate omisso M | πυγούσιον δὲ ἡγουν πυγῶνα ante πυγῶν add Ald | λέγεται pro ἐστὶ A, καλεῖται M altero loco | ὁ AM || 7 μέχρι τ. μετ. om AAld || 8 κεκαμμένον Ald || 9 lemma om M | καὶ om M || 10 ἕτερος AAld | οὗτοι Ald: αὐτὶ A, αὐτοὶ M || 12 καὶ om AAld | ἡ om M || 15 ὅταν Ald | γένηται libri | τὸ σημεῖον post γ. A, om Ald || 15, 6 γ. καὶ τὸ τὴν Φάττην ἀφαντον γενέσθαι αἰφνιδίως εὐδίας οὔσης μέλλ. Ald || 16 ἄφ. αἰφν. γίνεται εὐδίας A || 17 τοιοῦτο Ald || 19 καὶ om AAld || 22 δὲ post ὁ AAld || 23 βραχὺν AAld, cf Ar || 23, 4 προσδόκα AAld || 24 τὴν om A | ὁρ. τοὺς δὲ Ald || 25 εἶναι suppl Ald | τοῦ om Ald || 26 μεταβαλόντας A || 27 ὑδάτων Ald || 28 καταφαίνονται A

τὴν αὐτὴν θέσιν ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, ἕτερον προδηλοῖ· πάλιν γὰρ ἡ Φάτνη μελαίνεται, τοῦ ἀέρος εἰς αὐτὴν στελλομένου. ἔαν δὲ τῶν ἀστέρων τούτων ὁ μὲν βόρειος ἀμαυρὸς φαίνεται, λαμπρὸς δὲ ὁ νότιος, νότον ἵσθι πνευσόμενον. καὶ ἔμπαλιν, ἔαν μὲν ἀμαυρὸς ὁ νότιος, λαμπρὸς δὲ ὁ βόρειος, βορέαν προσδέχου πνευσόμενον.

ἄλλως. ἔαν εὐδίας οὕσης ἴδῃς τὴν Φάτνην αἰφνιδίως γενομένην ἀφανῆ, τοὺς δὲ ὄνους ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν φαινομένους λαμπροὺς, μέγαν χειμῶνα προσδόκα. ἔαν δὲ μὴ μόνον ἀφανὴς γένηται ἡ Φάτνη, ἀλλὰ μελαίνεται ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ κατεστήρικται, οἱ ὄνοι δὲ τότε καὶ αὐτοὶ ἀμαυροὶ φαινῶνται, ὄμβρον προσδοκᾶν. ἂν τοίνυν ἐξαίφνης ἀφανὴς μὲν ἡ Φάτνη γεννηθῇ, οἱ δ' ἀστέρες ἐγγυτέρω ἀλλήλων φανῶσι, χειμῶνα ἔπομβρον δηλοῖ. εἰ δὲ μέλαινα [ἡ] τῇ φαντασθῇ, οἱ δὲ ἀστέρες τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν, ἕτερον προσημαίνει.

903, 4. εἰ δὲ μελαίνεται —: ἔαν δὲ μέλαιναν καὶ ζοφώδη ἔχη τὴν χοιρὰν ἡ Φάτνη πάλιν ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος, οἱ δὲ ἀστέρες ὥσιν ἰοικότες αὐτοῖς μηδὲν τι περὶ τὸ φῶς ἀμαυρούμενοι, τότε σημείον ἐστὶν ὄμβρου ἔσομένου· τὰ γὰρ ζοφώδη τῶν διαστημάτων πολλάκις προεῖπεν ὅτι δηλωτικά ἐστιν ὕδατος.

905. εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω: προεῖπομεν καὶ ἐν Φαινομένοις (p. 422 sq.), ὡς ἐπὶ τοῦ Θυτηρίου καὶ τοῦ Κενταύρου, ὅτε μέλλουσι πνεῖν, ἄνεμοι τοῖς πλησίον αὐτῶν παχυμερεῖς συστάσεις προανα(σ)τέλλουσι καὶ λαμπρὰ ἀποδεικνύουσιν. οὕτω καὶ νῦν, ἔαν, φησὶν, ὁ ἐκ βορείου μέρους τῆς Φάτνης ἀμαυρὸς φανῇ

1 προσδηλοῖ AAld | 2 αὐτὸν M | 3, 4 ὁ δὲ νότιος λαμπρὸς AAld | 5 νότος A | φαίνεται post ὁ ν. Ald | ὁ πρὸς βορέαν βορέαν AAld | 7 ἢ pro ἄλλως Ald | 8 γινομένην AAld | 9, 10 εἰ δὲ μὴ μόνον ἀφ. γίνεται A | μόνον om et μὲν post ἀφ. add Ald | 10 ᾧ AAld: οὗ M | 11 δὲ Ὁ. οὐκ ἀμ. Ald | τότε scripti: ὅτε AM, om Ald | αὐτοὶ om A | φαίνονται AAld | 12 προσδόκα AAld | ὥστε εἰ μὲν ἐξ. Ald | μὲν hic om Ald | 13 γεννηθῇ A | ἐγγύτερον A Ald | 14 ἐπ' ὄμβρον A | ἦν A | μὲν ἐκείνη post μέλ. add Ald | 15 ἔχουσιν Ald | 15, 6 προσδόκα AAld | 18 Φ. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῆς Ald | γίνεται post παχ. Ald | 19 αὐτοῖς libri | μηδέ M | περὶ AAld: παρὰ M | 21 ὡς προεῖπομεν δ. AAld | 23 βορέω AAld: βορέαο M | ἐμ M | 24, 5 ὅταν μέλλωσι Ald | 25 ἄνεμοι om A | τὰς M | ἀστροῖς ante παχ. add Ald | 26 λαμπροὺς ἐπιδεικνύουσιν A, πρ. αὐτὰ δὲ λαμπρὰ ἐπιδείκνυται. οὕτως οὖν καὶ Ald | 27 ὡς ἐκ Ald | ὁ om AAld | ἀστὴρ post Φ. add Ald

915. *κινουμένου κε θάλασσαν: κινουμένου καὶ πνεῖν μέλλοντος ἀνέμου ὑπὲρ τὴν θάλασσαν φερόετο καὶ κομίζοιτο ἐπὶ τὴν ξηρὰν ὁ ἔρωδιός.*

Avien
1682, 8

916, 7. *καὶ ποτε καὶ κέπφοι —: ἀπὸ κοινοῦ τὸ κινουμένου ἀνέμοιο (915)· κινουμένου ἀνέμου καὶ τότε ἐστὶ [τὸ] 5 σημείον. ὁ δὲ κέπφος τὸ ὄρνεον τῶν λειποσάρχων ἐστίν· σφόδρα γὰρ αὐτὸν ἐπιλείπει ἢ σὰρξ καὶ ἐστὶν ὁστέον μόνον σχεδὸν καὶ πτερά. ἔστι δὲ ὄλον τὸ ὄρνεον ἰσχρόν, ἀεὶ δὲ φιληδοῦν τῷ ἀφρωῷ· τοῦτον γὰρ καὶ σιτεῖται περὶ τὰ ὕδατα ἀναστρεφόμενος, ὡς καὶ Νίκανδρός φησι (Alex 170) ‘Θηρέων ἀφροῖο νέην κλύδα 10 λευκαίνουσας’. ἐπειδὰν οὖν προαίσθεται ὀλίγον πνεύματος πνεῖν μέλλοντος, ἵπταται (ἐναντίον) τοῦ ἀνέμου, ἐπειδὴ, ὡς εἵπομεν (l. 684q), τὸ σῶμα σφόδρα ἰσχρόν ἔχει καὶ ψυχὸς ὅλως οὐ δύναται ἀντέχεσθαι, ἀλλὰ τῇ αἰσθήσει τοῦ πνεύματος ἵπταται οὐ φεύγων τὸν ἄνεμον, ἀλλ’ αὐτοῦ τοῦ ἀνέμου ἀντιπρόσωπος, ἵνα πνέων 15 ἐκεῖνος, τοῦτου ὡς ἐπ’ αὐτὸν φερόμενον, σκέπηι αὐτὸν τοῖς πτεροῖς. τέχνη δὲ αὐτὸ ποιεῖ ὁ κέπφος· εἰ γὰρ ἐπὶ πρὸσθεν ἔφυγεν ὅπισθεν ἔχων τὸν ἄνεμον, ἀναστελλομένων τῶν περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πτερῶν ἐκ τοῦ ἀνέμου κακῶς (ἂν) διετίθετο. νῦν δὲ ἀντιπρόσωπος ἵπταται, ἵνα πνέων ὁ ἄνεμος σκέπηι αὐτοῦ 20 τὰ πτερά καὶ οὕτως ἐνέγκῃ τὸ πνεῦμα. ὅταν οὖν ἐναντίον τῶν μελλόντων (ἀνέμων) πνεῖν οἱ κέπφοι εἰληθὰ πέτνῳνται (οἶον κατὰ συστροφὴν, κατὰ ἀγέλην κινῶνται), τότε πνεύσεται ὁ ἄνεμος.*

εὐδιοὶ ποτέονται: εὐδινοὶ φερόμενοι, ὅταν προαί- 25 σθῶνται τῶν ἀνέμων, ὅτι πνεύματα ἔσται, ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνέμων ἵπτανται. φέρονται δὲ ἀντιπρόσωποι, ὥσπερ καὶ οἱ ἰχθύες πρὸς ἄνεμον νηρόμενοι· καταστέλλει γὰρ τὸ κύμα τὴν φρεκὴν τῆς λεπίδος ἐκ κεφαλῆς ἐπερχόμενον.

1 lemma A (quī κινουμένου), om M | κινουμένου x. M | schol Ald sic τὸ δὲ κινουμένου κε θάλασσαν ἦγον κινουμένου κτλ. || 4 καὶ alt om A | κέπφοιο M || 4, 5 κινουμένου ἀνέμοιο κινουμένου ἀνέμου scripsi: κινουμένου ἀνέμοιο A, κινουμένου ἀνέμου MAld || 5 τὸ om Ald || 7 ἢ om M || 8, 9 δὲ alt et καὶ om M || 9 ἀναστρεφόμενον AAld || 11 αἰσθεται Ald | ὀλίγον M || 12 ἵπταται M | supplevi || 12—15 post ἵπτ. οὐ φεύγων τὸν ἄνεμον Ald || 12 ὡς εἵπομεν om M || 19, 22 suppl Ald || 20 ἵσταται M || 21 ἐναντίος A, -οι Ald || 22 τουτέστι (pro οἶον) AAld || 23 κινῶνται Ald: κινούνται A, om M | ὁ om Ald || 25 εὐδινοῦς AAld | φέρονται Ald || 26 τότε γὰρ post ἔσται add Ald || 27—29 φέρονται — ἐπερχ. om M || 29 ἐλπίδος A

ἄλλως. ὁ κέπφος ἐνάλιον ζῳῖόν ἐστιν, ἀφρῶι τε χαίρων
καὶ τούτῳι τρεφόμενος. ὅθεν φαίνονται τε τῷ ἀφρῶι καὶ οὐχ
ἐποχωροῦσι τοὺς φαίνοντας. εἰκότως ἄρα ἀντικρὺς τῶν πνευ-
μάτων ἵπτανται. ἢ καί, ὅπως μὴ παραφέρωνται δι' ἐλαφρό-
5 τητα κατ' οὐρὰν ἀλισκόμενοι, ὥσπερ καὶ οἱ ἰχθύες πρὸς ἄνεμον
νηχόμενοι· καταστέλλει γὰρ τὸ κύμα τὴν φρίκην τῆς λεπίδος ἐκ
κεφαλῆς ἐπερχόμενον.

918. πολλάκι δ' ἀγριάδες νῆσαι: νήσας νῦν ἀγριά-
δας τὰς ἐν ταῖς νήσοις διατριβούσας ὄρνιθας, τὰς ἀνημέ-
10 ρους καὶ ἀγρίας, τὰς δὲ αἰθυλίας εἰναλιδίνας φησὶν, ἐπειδὴ
δυνουσῶν αὐτῶν τῇ θαλάσσῃ ἐπιγίνεται τις δίνος, τουτέστι
κυκλοτερὲς τοῦ ὕδατος φορὰ. ταῦτα οὖν ἐπὶ τῆς χέρσου, φησὶν,
ὅταν τινάσσηται τὰ περὰ, ἄνεμον σημαίνει· φεύγοντα γὰρ τὸν
θαλάττιον χειμῶνα τὴν ἐκ τῆς θαλάττης ὑγρότητα ἀποβαλόντα
15 ἐπὶ τὴν χέρσον παραγίνονται.

920. ἡ νεφέλη ὄρεος —: καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὄρων δὲ μυχ-
νομένας νεφέλας πνεύματός φησιν εἶναι σημαντικὰς· καὶ γὰρ
αὗται εἰς μῆκος ἐπιιδιόασι κατὰ πύκνωσιν τοῦ ἀέρος. ἴσμεν
δέ, ὅτι συνιστάμεναι αἱ νεφέλαι ἐπὶ ταῖς τῶν ὄρων ἀκρωρείαις
20 ἀναπαύονται, ἕως ἂν ἄνεμος πνεύσας ὠθήσῃ αὐτάς. ὅταν οὖν
ἄνεμος ἄρξῃται διώκειν τὴν νεφέλην, ἐπεκτείνει ἑαυτὴν καὶ
τοῦτο τεκμήριον τίθησιν ἀνέμου [μυχνομένην τὴν νεφέλην].

921. ἡ δὲ καὶ πάπποι λευκῆς —: ἡ ἄκανθα, ἡ καλου-
μένη κινάρα, ἐπειδὴν ἐξανθήσῃ, ἀλλοιοῦται. γήραμα δὲ αὐτῆς
25 ἐστὶν ὁ καλούμενος πάππος. ἐν δὲ τοῖς παραθαλαττίοις χω-
ρίοις, ἐπειδὴν πνεύσῃ ἄνεμος, οἱ πάπποι κοῦφοι ὄντες καὶ
[εὐριπτοὶ ἢ] εὐθρυπτοὶ καὶ ὑπὸ ὀλλγίου ἀνέμου ἀνατρεπόμενοι
ἐμπιπτουσι τῷ ὕδατι καὶ ἐπιπλέοντες δῆλοι εἰσιν ὅτι ἀνέμου
κατιόντος σημείον εἰσιν. ὁ δὲ λόγος· καὶ οἱ πάπποι, οὔτινές
30 εἰσι γηράματα τῆς ἀκάνθης, σημείον ἐγένοντο ἀνέμου κωφῆς
καὶ ἀναισθήτου οὔσης τῆς θαλάσσης.

1—7 schol om AAld, cf ad p. 510, 27 | 4, 5 διελλαφρότητα M | 8 νῆσαι
om M | νήσας ν. M | 9 νήσοις δ. M | λέγει ante τὰς alt add Ald | 10 εἰναλιδί-
νας M | ἐπεὶ AAld | 12 οὖν om AAld | 14 θαλάσσης A | ἀποβάλλουσαι AM, -ιν
Ald | 15 παραγινόμενα Ald | 17 φησι post εἶναι AAld | 19 αἱ om AAld | 20 ὅτε
M | 21 ὁ ἄν. M | ἄρξεται M | δώκων Bekker | -ειν Ald | αὐτὴν AAld | 22 μυχ-
κύνοντος Ald | seclasi | 23 λευκῆς om M | 24 αὐριοῦται Ald | γήραμα M,
cf l. 30: -ος AAld | 27 εὐριπτοὶ ἢ εὐθρυπτοὶ καὶ A, εὐριπτοὶ ἢ θρυπτοὶ
Ald, εὐθρυπτοὶ solum M | ἀπὸ M | 30 τῆς om Ald

ἄλλως. τῇ πρασάτῃ τοῦ ἀνέμου κινήσει σημαίνει μὲν ταραχήν φησιν, ἀνεπαισθήτον δέ, τοὺς δὲ πάππους διὰ τὴν κορυφήντα εὐχερῶς κινεῖν.

922. κωφῆς ἁλός: τῆς ἔτι ἀνεπαισθήτου. καὶ Ὅμηρος (II XIV 16)· 'ὅτε πορφύρῃ πέλαγος —) κύματι κωφῶι' τὸ εἰ κωφὰ καὶ προσηρεμούντα ἔχον τὰ κύματα.

923. τὰ μὲν πάρος ἄλλα δ' ὀπίσσω: ὅταν πολλὰ γηράματα τῆς ἀκάνθης εἰς τὸ ἄκρον ὕδωρ πλήρῃ, τότε ἄνεμον δηλοῖ, τὰ μὲν καταπεσόντα εἰς τὸ ὕδωρ, ἄλλα δὲ ὕστερον καταφερόμενα, ὁπότε εἰσι πολλοὶ πάπποι. πάππος δὲ ἐστὶν ὕμην 10 κελυφανώδης.

924—9. καὶ θέρος βρονταί τε —: παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις κεκριμένοι εἰσὶν (αἱ) ὥραι τοῦ ἔτους, καὶ ὁ χειμῶν ἔχει τὰ προσήκοντα, ὅλον ἀστραπᾶς καὶ βροντιάς, καὶ θέρος ὁμοίως, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέρεσιν ἄκριτά ἐστι καὶ ἀόριστα, καὶ πολλάκις ἐν 15 καιρῶι θέρους βρονταί καὶ ἀστραπαὶ γίνονται καὶ ὑετός. τοῦτο οὖν φησιν· καὶ θέρους δέ, ὅθεν αἱ βρονταί καὶ ἀστραπαὶ γίνονται, καὶ ἡ ἐκ νοτίων ἢ ἐκ βορείων ἢ ὁθενδήποτε, ἐκ τούτου τοῦ μέρους σκόπει ἐσόμενον ἄνεμον.

ἄλλως. ἐν θερινῶι, φησί, καταστήματι ἄερος, ὅθεν βρονταί τε καὶ ἀστραπαὶ γίνονται κατὰ τὸ κλίμα τοῦ κόσμου, κεκείθεν γενησόμενον προσδόκα ὑετόν.

πόθεν βρονταί καὶ ἀστραπαί. ἄλλως: τὴν βροντὴν φησὶ κατὰ ῥῆξιν γίνεσθαι τῶν νεφῶν, τὴν δὲ ἀστραπὴν κατὰ παράτριψιν τῶν ξηγνυμένων νεφῶν. τούτων οὖν, φησί, θέρους γινομένων ἄνεμον ἴσθι πνευσόμενον ἐντεῦθεν, ὅθεν γίνονται· ἡ γὰρ τοῦ θέρους ἔκκασις ἐκκαίουσα τὸν παχὺν ἄερα τὴν μὲν εἰς ὕδωρ οὐ ποιεῖ μεταβολήν, λεπτύνουσα δὲ αὐτὸν ἀραιοῖ καὶ εἰς ἄνεμον διαλύει.

926. καὶ διὰ νύκτα μέλαιναν —: ὁ αἰθὴρ σφόδρα ἐστὶ 20 διάπυρος, ὅθεν καὶ ὠνόμασται παρὰ τὸ αἶθω. ἐστὶ δὲ [ὑπὸ

1—3 schol om AAld | 4 τὸ οὖν ante lemma add Ald | ἔτι om Ald || 5 post κωφῶι Ald ταῖς ἡρεμούντι δηλαδὴ: — | τὸ scripsi: τὰ M, τὰ δὲ A || 6 ἔχον τὰ scripsi: ἔχοντα AM; cf Ald || 8 πλέωσι Ald | τότε om M || 9 καταπίπτοντα Ald | ὕστερα οὐ κατ. A || 10 ὁπότε — πάπποι om Ald || 13 αἱ ὥραι Ald || 15 ἄκριτά εἰσι καὶ ἀόριστα Ald | εἰσι etiam A || 17 καὶ θέρους AAld: ἐς M | φησὶν post δέ iterum M || 20—22 schol M: om AAld || 23 lemma om AAld || 23, 4 βρ. μὲν οὖν φασὶ Ald || 24 κατὰ om M || 25 περιτριψιν AAld || 26 ἐκεῖθεν AAld || 31 δὲ ὅτε καὶ ὑπὸ Ald

τοῦ ἡλίου] καὶ ὅτε ξηρὰς ἀναθυμιάσεις δέχεται ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ξηρὸς ὢν καὶ αὐτὸς καὶ πυρώδης πυκνούμενος ἀποπέμπει τινὰς ὥσπερ σπινθήρας, αἷς ὑπονοοῦμεν ἀστέρων εἶναι διαδρομάς. οὐκ εἰσὶ δέ· οὐ γὰρ ἀστέρες κινοῦνται, ἀλλὰ στιλβηδόνες 5 πυρώδεις ἀποβάλλει ὁ αἰθήρ. διὸ καὶ ὀλίγον δραμοῦσαι παύονται, ὡς καὶ οἱ σπινθήρες, ὥστε τοῦ αἰθέρος ἔστι πύκνωσις τὸ τοιοῦτον. § δεδέχθαι [ἐν] ἐκείνοις αὐτοῖς καὶ ἐν νυκτὶ [δέ], ὅτι οὐκ εἰσὶν ἀστέρες οἱ τὰς ἐκδρομάς ποιοῦντες ἐν τῷ αἰθέρι (926—8). ὅταν τόπων μεταβάσεις ποιῶνται ἀστέρες (τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ 10 αἰσσωσι ταρφέα 926, 7), ὅπισθεν δὲ αὐτῶν οἱ ὀλκοὶ λαμπροὶ φαίνονται, προσδοκᾶν δεῖ αὐτοῖς τοῖς ἀστράσι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐρχομένου τοῦ πνεύματος, οἷον, ἐὰν ὡς ἐπὶ τὰ βόρεια τὰς ὁρμὰς ποιῶνται, βορέας πνεύσεται, ἐὰν δὲ ὡς ἐπὶ τὰ νότια, νότος κατὰ τὴν τῶν ἀστρῶν φορὰν.

15 927. ὅνυμοι ὑπολευκαίνονται: ὀλκοί, εἰς μῆκος τοῦ πυρὸς ἐκτάσεις. § ὑπολευκαίνονται λευκανθίζονται. ἀστέρας (λέγει) τοὺς συρμὸν ἐπισπωμένους.

ὁ διά(ι)ττων ἀστὴρ μὲν οὐκ ἔστι, παρατρίψεως δὲ ἄερος γένεσις πυρὸς φερομένου. σημεῖον δὲ ἔστι πνεύματος. καὶ ἡ 20 ἀστραπὴ δὲ καὶ ἡ βροντὴ γίνεται ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ἐκθλίψεως, ἡ δὲ ἐκθλίψις ἐκ τοῦ πλησίον πνεύματος γίνεται. καὶ οἱ διαίττοντες ἀστέρες ὅθεν οὖν ἐκπηδῶσιν, ἐκείθεν τὸ πνεῦμα δεῖ προσδοκᾶν (ὡθεῖ γὰρ αὐτοὺς ἐκείθεν). ὅθεν καὶ ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν λευκότης φαίνεται· ἐξωθουμένων γὰρ ὑπὸ τῆς πνοῆς τῶν 25 ἀστέρων καὶ πιπτόντων ὀλίγον ἐκ τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν ἄερα

2 καὶ primum om M | καὶ αὐτὸς om AAld || 3 ταύτας ante αἷς add M | οὐς δὴ ὅ. Ald || 3, 4 διαδρομάς Ald: δρομάς AM || 4 οὐκ εἰσὶ δέ add Ald: om AM | οὐδὲ γὰρ M | οἱ αἷ. Ald || 4, 5 στιλβηδόνες π. εἰσὶν, αἷς ὡς ἔφην ἀποπέμπει ὁ αἰθήρ Ald || 5 ἀποπέμπει AAld || 6 ὡς καὶ οἱ evanidum A | ὥσπερ Ald || 7 τοιοῦτο Ald | δεδ. — αὐτοῖς om Ald; seclusi | ἐν A: om M | τ. ἐν νυκτὶ οὖν φησὶν, ὅταν Ald | ? || 9 οἱ αἷ. Ald || 11 φαίνονται M: φαίνονται AAld || 12 τοῦ om Ald | ἐὰν ἀπὸ τῶν βορείων τὰς Ald | ὡς om A || 13 δὲ ἀπὸ τῶν νοτίων Ald || 14 κίνησιν Ald || 15 ὑπο λ. om Ald | δὲ ἡγουν ὀλκοί Ald || 16 λευκανθίζονται AAld: -ας M || 17 supplevi | συρμιμὸν ἢ συρμὸν ἐπισπωμένους A || 16—9 ὅ. λ. τουτέστιν οἱ ἀστέρες ἐπισπῶνται συρμιμὸν ἢ συρμὸν λευκόν. λέγει δὲ τοὺς διαίττοντας, οἱ ἀστέρες μὲν οὐκ εἰσὶν, γένεσις δὲ πυρὸς φερομένου ἐκ παρατρίψεως ἀστέρων Ald || 19 εἰσὶ Ald || 19, 20 ὥσπερ καὶ ἡ αἷ. καὶ Ald || 20 καὶ ἡ βρ. om M | παρατρίψεως Ald || 21 καὶ ἡ ἐκθλίψις ἐκαστον σημεῖον τοῦ πλ. γίν. πν. Ald || 22 οὖν post διάττ. Ald, om M | δεῖ τὸ πν. AAld || 23 αὐτοῖς M || 24 τῆς om Ald | τῶν om AAld || 25—p. 513, 1 ἄερα, τὸ πνεῦμα, ὅθεν ἂν μέλλῃ πνεύσειν, κινεῖ ἐκείθεν αὐτά, καὶ ἡ πορεία, καθ' ἣν χωροῦσι, λευκαίνεται Ald

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

αὕτη ἡ πορεία λευκαίνεται κατὰ φύσιν ποιοῦντος τοῦτο τοῦ
 ἁέρος καὶ μένει ἐπ' ὀλίγον, ἄχρις ἂν πάλιν εἰς τὸν αἰθέρα
 ἀνελθούσα ἡ ἐκλαμψις σβεσθῇ ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ αἰ-
 θέρος.

929. ἦν δέ κεν ἄλλοι —: ἐὰν δὲ καὶ ἄλλοι ἀστέρες ἐναν-
 τίων τῶν προειρημένων ὕμῳσι, καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερῶν, τὸ
 τηνικαῦτα φυλάσσον περὶ παντοίων ἀνέμων πνευσσομένων, οἵτι-
 νες ἅμα πνέοντες ἄτακτοι καὶ ἀδιόριστοι εἰσι καὶ πνέουσιν ἅμα
 ἐντεῦθεν κάκεισε, ὥστε μὴ διακρίνεσθαι. τὸ δὲ ἄλλοι — ἐξ
 ἄλλων μερῶν (929 sq.), τουτέστιν ἐκ παντὸς μέρους τοῦ κόσ-
 μου, ἀπὸ ἀνατολῆς δύσεως ἄρκτου μεσημβρίας.

932. ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι: καὶ ὅσον ἐπὶ τῇ
 τῶν ἀνθρώπων νοήσει καὶ σημειώσει, συγκεχυμένους ἀνέμους αἰ
 προσδοκᾶν.

ἄλλως. τουτέστιν· οὐδ' οἱ ἄνδρες τεκμήριον (ἂν) δυνηθεῖεν¹⁵
 σχεῖν ἐπὶ τῇ τούτων συγχύσει καὶ ἀκρισίᾳ.

933—7. αὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὐροιο —: ἐπειδὴν δὲ ἐκ τοῦ εὐρου
 ἀστράπτει καὶ ἐκ τοῦ νότου, πῇ δὲ καὶ ἐκ ζεφύρου καὶ βορέου,
 τότε ἐν πελάγει ναύτης τις ὢν φοβεῖται, μὴ ποτε ὁ καιρὸς
 αὐτὸν ἐκβάλλῃ τῷ τε ἐκ τοῦ πελάγους ὕδατι καὶ τῷ ἐκ τοῦ²⁰
 Διός· αἱ γὰρ ἀστραπαὶ αὗται ἐπὶ ἐσομένου σφόδρα πολλοῦ
 ὕετοῦ φαίνονται.

ἄλλως. ἡ πανταχόθεν ἀστραπή διέξοδον οὐ δίδωσι τῇ
 πυκνότητι τοῦ ἁέρος. καὶ διὰ τοῦτο χειμῆριον τὸ σημεῖον μενού-
 σης τῆς συστάσεως.

936. μή μιν τῇ μὲν ἔχοι πέλαγος —: ἄπορον ἐνταῦθα
 φήσαντι τῷ ποιητῇ, μὴ αὐτὸν τότε ἔχοι τὸ πέλαγος, καὶ
 εἶασεν ἀτελῇ τὸν λόγον. τοῦτο οὖν ἐστὶ 'μηδὲ τὸ πέλαγος μηδ'

1, 2 φύσιν τοῦτο ἀστέρων ποιούντων μένει τε ἐπ' Ald | 2 ἀστέρος A |
 3 ἀνελθόντων Ald | 5 εἰ AAld | 5, 6 ἐναντίοι AAld | 7 περὶ et πνευσσομέ-
 νων om Ald | 8 ἀναπνέοντες Ald | 9 ἐνθεν κάκειθεν AAld | 10 μερῶν
 AAld | 11 ἀπ' om M | καὶ μεσ. Ald | 12 τὸ δὲ ante ἐπ' Ald | ἦτοι pro καὶ
 Ald | 14 προσδόχα Ald | 15, 6 schol om M | 17 ἦ (pro lemmate) Ald | 18 ἐκ
 prius om A | νότου πάλιν δὲ Ald | καὶ om AAld | τοῦ ζ. καὶ τοῦ β. Ald | 20 ἐκ-
 βάλλῃ M | τοῦ prius om M | τοῦ pro τῷ A | ἐκ om M | 21 πολὺ Ald |
 22 φαίνονται M: γίνονται ἢ (om Ald) φαίνονται AAld | 23 φ. γὰρ πανταχ.
 scholiis coniunctis Ald, omisso et γὰρ et lemmate A | ἀστραπαὶ et διδόντος
 Ald | 24 χειμ. διὰ τ. Ald | 26—p. 515, 4 om M | 26 ἔχει Ald | 27 φήσαντι
 τῷ ποιητῇ A: φησιν εἰπὼν Ald | 27 ἔχη libri | 27, 8 καὶ om et γὰρ post
 εἶασε add Ald | 28 π. μηδὲ Ald

δ τοῦ Διὸς ὄμβρος, ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ· εἰπὼν γὰρ τῇ δ' ἐκ Διὸς εἶασε τὸ λοιπόν. σὺ δὲ νόει μὴ πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ὄμβρον· τῷ γὰρ οὐρανῷ οὐ πέλαγος, ἀλλ' ὄμβρος παρέπεται.

5 938, 9. πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν —: πολλάκις δὲ γινομένων ὑετῶν προπάροιθεν καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ὑετὸν φαίνεται νέφη ὅποια πόκοι ἐρίων, ἵνα λέγῃ νέφη τὰ μὴ πάνυ ζοφῶδη (ἐκεῖνα γὰρ ἤδη ἐλθόντος ὑετοῦ ἐστίν), ἀλλὰ μᾶλλον ὀλίγου λευκὰ καὶ μὴ πάνυ συνεστραμμένα, οἷά ἐστι καὶ τὰ ἔρια. καὶ δηλο-
10 νότι προϊόντος τοῦ καιροῦ ὡς ἐπὶ ζοφωδέστερον χωροῦσι, κατ' ὀλίγον τοῦ ὠθοῦντος πνεύματος αὐξομένον.

ἄλλως. τὰ ὕγρα νέφη σημεῖα ὑετοῦ πόκοις καλῶς ὅμοια· σχεδὸν γὰρ σπόγγοις ἔοικεν ἀβρόχοις.

940. ἡ διδύμη ἔζωσε —: καὶ τὴν διδύμην Ἰριν ἀκριβέ-
15 στατον ὄμβρου σημεῖον ἡμῖν δίδωσιν· ἀπὸ γὰρ ὀλίγης τοῦ ἀέρος συγχύσεως μίαν Ἰριν συμβαίνει γίνεσθαι. ὅταν δὲ πολὺ τὸ πύκνωμα ἢ τῶν νεφῶν, ἀπὸ τῆς πρῶτον γενομένης Ἰριδος ἄλλη γίνεται ὁμοία περιγραφῇ, ὄμβρον πολὺν σημαίνουσα.

ἄλλως. διδύμη: ἡ διττή· οὕτω γὰρ αὐτῆς ἐστὶν ἡ κατά-
20 στασις τῆς χροιάς.

μέγαν οὐρανὸν Ἰρις: οὐ γὰρ μονόχρως ἐστὶν ἡ Ἰρις, συνίσταται δὲ ἐξ ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος· ἐμπί-
πτουσα γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς καὶ ἐκ τῆς παχύτητος οὐ διακνεί-
σθαι δυναμένη ἐπὶ πολὺ ἀπλοῦται καὶ ἀποτελεῖ τὴν ζώνην
25 ταύτην, ἥτις ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος καὶ τὸ ποικίλον ἔχει.

ἄλλως. τὴν Ἰριν Ἀναξιμένης (Diels DG p. 231) φησὶ γί-
νεσθαι, ἥνικα ἂν ἐπιπέσωσιν αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαὶ εἰς παχὺν καὶ
πυκνὸν τὸν ἀέρα. ὅθεν τὸ μὲν πρότερον αὐτοῦ τοῦ ἡλίου φοι-

a Postidonio
cf Diels 1 o

5, 6 post lemma Ald πολλάκις δὲ γινομένων ὑετῶν προπάροιθεν καὶ πρὶν || 8 ἐλθόντος ἤδη AAld | εἶσιν AAld | ὀλίγω AM, -ον Ald || 12 ἡ ὅτι pro ἄλλως Ald || 12, 3 post σημ. Ald ἐστὶν ὑετοῦ ἃ δὴ πόκοις παρέλασε σχ. || 12 ὅμοια om A || 14 ἔζωσε om Ald || 15 ὄμβρων AAld | τῆς pro τοῦ Ald || 17 πρώτης AAld | Ἰριδος AAld: ἕως M || 18 τῇ suppl Ald || 18, 9 post σημ. διδύμη γὰρ ἡ διττή scholiis coniunctis AAld || 19, 20 σύστασις A Ald || 21 lemma om et scholia coniunxit M | μονόχροις A | ἡ δὲ Ἰρις οὐ μονόχροός ἐστιν· συνίσταται γὰρ Ald || 23 οὐ om AAld || 24 μὴ δυν. AAld || 25, 6 καὶ παχ. τοῦ ἀέρος om M || 26, 7 post ἔχει Ald scholiis coniunctis Ἀν. δὲ τὴν Ἰριν || 27, 8 φησιν γενέσθαι Ald || 29 τὸν om Ald | αὐτῆς M

33*

νικοῦν φαίνεται διακαίόμενον ὑπὸ τῶν ἀκτίνων, τὸ δὲ μέλαν κατακρατούμενον ὑπὸ τῆς ὑγρότητος. καὶ νυκτὸς δὲ φησι γίνεσθαι τὴν ἱρὶν ἀπὸ τῆς σελήνης, ἀλλ' οὐ πολλάκις διὰ τὸ μὴ πανσέληνον εἶναι διὰ παντὸς καὶ ἀσθενέστερον αὐτὴν φῶς ἔχειν τοῦ ἡλίου.

Plut. Plac. III 3
(p. 874 D.)

ἄλλως. Μητροδώρος (Diels p. 231) τὴν ἱρὶν αἰτιολογῶν φησιν· ὅταν ἐξ ἀντίας τῷ ἡλίῳ συνσταθῇ νέφος πεπυκνωμένον, τηνικαῦτα ἐμπιπτούσης τῆς αἰγῆς τὸ μὲν νέφος φαίνεται κυανοῦν διὰ τὴν κρᾶσιν, τὸ δὲ περιφαινόμενον τῇ αὐγῇ φοινικαῦν, τὸ δὲ ὃν κάτω λευκόν. τοῦτο εἶναι ἔθεσαν ἡλιακὸν φέγγος'. 5

ἄλλως. Ἀριστοτέλης (Meteor III 4 p. 373) κατοπτρικὴν ἐποιήσατο ἔμφασιν· πέφυκε γὰρ τοῦτο πάσχειν τὴν ὄψιν προσπιπτούσαν τοῖς λείοις σώμασι καὶ ἀνακλωμένην καὶ κατακλωμένην. τοιοῦτον δὲ εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ. ἐπὰν τοίνυν ἀντικρὺς τοῦ ἡλίου νέφος συστῇ συνεστὸς κατὰ θανίδα, ἐγγίνεσθαι τὴν ὄψιν καθ' ἐκάστην θανίδα καὶ τὴν ἐπὶ τὸν ἡλίον ἀνάκλασιν ἴσχειν, δόξαν δ' ἐμποιεῖν τοῦ συνεχεῖς εἶναι τὰς ἐμφάσεις καὶ ὁποσηοῦν ἐχούσας διάστασιν διὰ τὸ ἀφ' ἡμῶν ἐπ' ἐκείνους τοὺς τόπους διάστημα. 15

941. ἦ καὶ πού τις ἄλῳα —: οἱ λαμπροὶ τῶν ἀστέρων ὡς 25 πῦρ εἰσι καὶ ἀμαρυνγὰς ἔχουσι καὶ παρέχουσιν, ὥσπερ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος καὶ αὐτοὶ ἄλῳας ἔξωθεν ἑαυτῶν ἔχουσιν. δῆλον οὖν, ὅτι ἡ μέλαινα ἄλῳς ὕδατος ἐστὶ ποιητικὴ καὶ σημαντικὴ.

942. πολλάκι λιμναῖαι —: ὅτε γὰρ αἰσθεται χειμῶνος 25 ἐσομένου τὰ ὄρεα τὰ φιληθοῦντα τοῖς ὕδασι, ἐπειδὴ μετ' οὐ πολὺ ἔσται χειμῶν καὶ μέλλουσιν ἀφίστασθαι τῶν ὑδάτων, πρὶν ἐλθεῖν τὸν χειμῶνα ἀπολαίουσιν τῶν ὑδάτων, ὡς μελλόντων αὐτῶν ἀποσχοινίζεσθαι, ἥτοι ἀποχωρίζεσθαι.

2 κρατούμενον AAld | δὲ om Ald || 6 ἄλλως om et δὲ post M. add Ald || 7 ἀντίας scripsi: αἰτίας AM, ἐναντίας Ald | συνσταθῇ corr Diels: ἐνσταθῇ libri || 8 ἐν AM, om Ald | φαίνεται om AAld | κυανὸν AM || 8, 9 γίνε-
ται post κρ. Ald || 10 φῶς Ald || 11 κατοπτρικὴν MAld || 12 πάσχειν corr
Diels: ἄσσειν libri || 13 καὶ prius om M | κατακλ. καὶ ἀνακλ. AAld || 14 γὰρ pro
δὲ A || 15 ἀντικρὺ AAld | συστῇ et συνεστὼς libri || 18 scripsi: καὶ τὸ πό-
σην AM, καὶν ὁπόσην Ald | ἔχωσι Ald || 21 μαρμαρυνγὰς Ald | ὅπερ A ||
23 αὐτῶν AAld || 25, 6 ὅταν γ. αἰσθεται ἐσ. χ. AAld || 28 πρὶν — ὑδάτων
om M || 28, 9 μέλλοντα αὐτῶν ἀφίστασθαι ἢ ἀποσχ. καὶ ἀποχωρ. Ald | ἥτοι
ἀποχ. A: om M

943. ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν: τουτέστιν ἐγκαθιεῖσαι ἐαυ-
τὰς τοῖς ὕδασιν.

944, 5. ἡ λίμνην περιδηθᾷ —: ἐὰν δὲ περὶ λίμνην χελι-
δόνες συνεχῶς ὀρμῶσιν ἐν τῷ ἵπτασθαι τύπτουσαι τὴν γα-
5 στέρα θαμινῶς τῷ ὕδατι, χεიმῶν ἔσται τότε.

945. εἰλυμένον δὲ ὕδωρ: τὸ ἤδη ἐκ τοῦ ἀνέμου συστραφέν
καὶ ἀρξάμενον κινεῖσθαι.

946. ἡ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὑδροῖσιν —: ὁ ὕδρος
οὗτος εἰδός ἐστιν ὄφρεως, ὃς τοὺς βατράχους σιτεῖται, ὥς ἔχομεν
10 παρὰ τῷ Νικάνδρῳ (Ther 416). διὰ τοῦτο ὕδροις ὄνειαρ τὸ
τῶν βατράχων γένος· αὐτοὺς γὰρ σιτοῦνται. ὁ δὲ λόγος· ἔσται,
φησί, τεκμήρια χεიმῶνος, ὅταν μᾶλλον παρὰ τὴν συνήθειαν
κραυγάζωσιν οἱ βάτραχοι, οἵτινές εἰσιν ὕδροις ὄνειαρ. παρ'
15 Αἰγυπτίοις δὲ ἐν τῷ θέρει μείζον κραυγάζουσι προσδοκίαι
τῶν Νειλώϊων ὑδάτων, οἷς φιληθοῦσι καὶ ἀφ' ὧν ζῶσιν.

ἡ μᾶλλον δειλαὶ γενεαὶ ὑδροῖσιν —: σημεῖον χεიმῶνος
βατράχων φωναί· προαισθάνονται μὲν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὕδα-
τος μεταλλασσομένου εἰς ψυχρότητα. χαίροντες δὲ πᾶν βοῶ-
σιν· εἰσὶ γὰρ καὶ φίλυδροι, καὶ μάλιστα, ὅτε τὸ ὄμβριον ὕδωρ
20 γλυκύτερον ὢν τοῦ πηγαίου εὐφραίνει αὐτοὺς καὶ πλέον ζωογο-
νεῖν ποιεῖ, ὥς καὶ τὰ φυτὰ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὀμβρινοῦ θάλλουσιν.
καὶ ἡ ὀλολυγὼν δὲ ὁμοίως ἐπὶ τούτῳ χαίρει καὶ κράζει ἅμα
ἡμέραι. ἔστι δὲ ζῳιον λιμναῖον φιλόψυχρον.

γυρίνων: γυρίνοι λέγονται οἱ ἀδιάπλαστοι βάτραχοι, τουτ-
25 ἔστι τὰ γεννήματα τῶν βατράχων· καὶ ἀδιάπλαστα γὰρ τίκτον-
ται καὶ ὑποδα, ὥς ἐπὶ τῆς ἀρχτου.

948. ἡ τρύζηι ὀρθρινὸν —: ἡ ὀλολυγὼν ὀρνεόν ἐστι

1 τὸ δὲ lemmati praescripsit et ἥγον postposuit Ald | ὑδάτεσσιν om
M | ἐγκαθίσει A, -εῖσαι MAld || 4 ἐν τῷ ἵπτασθαι om M || 4, 5 τῇ γαστέρι
τύπτουσαι τὸ λιμναῖον ὕδωρ τότε ἔ. χ. Ald | γαστέρα τὸ λιμναῖον ὕδωρ
τότε ἔ. χ. A || 6 ἡδὲ alt AAld: om M || 8—15 om M || 10 τῷ om Ald | νι-
κάνδρον AAld || 16 ἄλλως omissis poetae verbis pro lemmate A, lemma om
et δὲ post σημ. add Ald || 17 αἱ φ. τῶν β. ἐπειδὴ πρ. μὲν ἀπ' Ald || 19 β. ὁμοῦ
et μὲν γ. post εἰσι Ald | φιλόνοδροι libri | καὶ alt om AAld | δὲ φιλοῦσι post
μᾶλ. add Ald | ὅτι AM, om Ald | ὕδωρ om Ald || 20 γλ. γὰρ ἐστὶ τοῦ π. διδ
εὐφρ. Ald | ὦν A || 22, 3 M: om A; Ald sic οἱ δὲ φασιν, ὅτι καὶ ὀλολυγὼν
ὁμοίως ἐπὶ τοῖς ὕδασι χαίρων κράζει ἡμερίῳ ζῳιον οὕσα λιμναῖον καὶ φιλό-
ψυχρον. ἔστιν οὖν ὑπόμηκες ἀδιάθρωτον; cf p. 518, 5 || 22 τούτοις A | ἅμα
om A || 24 γυρίνοι δὲ sine lemmate Ald || 25 καὶ om AAld | γὰρ om A || 26
de ἐπὶ cf p. 520, 14 || 27 τρύζη AM: -ει Ald | ὀρθρινόν om Ald

κατὰ τὴν τρυγὸνα τῇ ἐρημίαι φιληδοῦν. ἐν ἐρήμοις τοίνυν οὔσα καὶ ἐμπυκτικοῖς τόποις ἀντιλαμβάνεται τοῦ κρύους καὶ τρύζει τὰ προσόρθρια. ἄλλοι δὲ ζῶιον ἐνδρον ὅμοιον γῆς ἐντέρωι, πολὺ μέντοι γε ἰσχνότερον.

ἄλλως. ὁλοκυνὼν δὲ ζῶιόν ἐστι λιμναῖον ὑπόμηκες ἀδιάρ- 5
θρωνον.

Ἀριστοτέλης (Hist anim 9 p. 536 a 11 B.) τοῦτο οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄρρενος βατράχου φωνὴν πρὸς συνουσίαν ὀργῶσαν ἐπὶ τὴν θήλειαν.

949, 50. ἡ που καὶ λακέρυζα — ὑπέτυψεν: ἀντὶ τοῦ 10
ὑπῆλθεν. λέγει δὲ τὴν χερσαίαν κορώνην· εἰσι γὰρ καὶ θαλάτ-
ταια καθ' Ὅμηρον (Od V 66. 7) 'τανύγλωσσοί τε κορῶναι εἰνάλιναι,
τῆισιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν'. ὁ δὲ νοῦς· καὶ ἡ κορώνη ἡ
χερσαία ἐν αἰγιαλοῖς προῆλθε καὶ παρὰ τῇ θαλάσσει ὥφθη
ἀρχομένου χειμῶνος· φιληδεῖ γὰρ τοῖς ὕδασι. 15

951, 2. ἡ που καὶ ποταμοῖο —: καὶ ἡ κορώνη καὶ ὁ
κόραξ (τοῦ γὰρ αὐτοῦ γένους εἰσι) σφόδρα κατὰξηρον ἔχουσι τὸ
σῶμα· τοῖς γὰρ ὑγραίνουσι σφύδρα φιληδοῦσιν. ὅτε οὖν ἀρχῆς
χειμῶνος ἐπαίσθονται καὶ ὑγραίνει αὐτῶν τὰ περιέχοντα σώ- 20
ματα, τότε καὶ ἐπιπνίχονται τοῖς ὕδασι σφόδρα χαίρουσαι αἰ-
τοῖς· ἄνευ γὰρ χειμῶνος οὐ τοσοῦτον ὕδωρ ποτάμιον ἢ θαλάσ-
σιον αὐτὰς ὀνίνησιν, εἰ μὴ καὶ τὸ περιέχον ὑγρὸν ὑπάρχει. ὁ
δὲ λόγος· πολλάκις δὲ καὶ ἐν ποταμῶι ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ἄκρων
τῶν ὤμων ἐβάπτισεν ἑαυτήν, ἔσθ' ὅτε καὶ [ἡ] πᾶσα νήχεται.

953. ἡ πολλὴ στρέφεται —: ἡ πολλάκις ἀναστρέ- 25
φεται ἐν ποταμοῖς ὕδασι ἢ θαλαττοῖς παχείαι τῇ φωνῇ
κρῶζουσα. τὸ δὲ τοιαύτην ἀφιέναι τὴν φωνὴν δηλοῖ τὴν ἐκ
παντὸς σώματος ἐκ διαθέσεως κρῶζουσαν ὥς ἐπὶ τοῖς γινο-
μένοις καθ' ἡδονὴν ὕδασι.

ἄλλως. ὅσαι τῶν ὀρνίθων βρέχουσαι ἑαυτὰς τῶι ὕδατι 30

1 κατὰ Ald: ἱπὸ AM | scripsi: ἐρημαίη M, ἐρήμω AAld || 2 ὑποψύχο
A, ὑποψύχοις Ald || 3 ἐνδρον post ἐντέρωι A || 4 γε om A || 5 δὲ om M ||
7 δὲ ταῦτα Ald || 8 post φ. Ald σημειον εἶναι φησιν add Ald | ὀργῶντα A,
-ος Ald || 12, 3 εἰνάλιναι — μέμηλεν om AAld || 14 προσῆλθε AAld || 17, 8 τὸ
σῶμα ἔχοντες omisso ἔχουσι et γὰρ AAld || 18, 9 ὅταν — ἐπαίσθονται —
ὑγραίνη Ald || 19 ὑγραίνειν A || 20 σφόδρα γὰρ χαίρουσιν AAld || 21 τὸ ὕ.
τὸ π. ἡ τὸ θ. Ald || 22 καὶ μὴ A || 23 δὲ alt om AAld || 24 αὐτὴν AAld |
ἡ om AAld || 25, 6 π. ἐὰν -ηται libri || 26 θαλασσίους AAld || 27 τῷ δὲ A | τὴν
prius om AAld || 28 κρῶζουσα A | ὥς om A || 29, 9 διαθ. κρανγὴν ἐπὶ τ. γιγνο-
μένοις Ald || 30 ἄλλως bis scriptum M

προσημαίνουσιν ὑετούς, ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους διὰ τὸν μέλλοντα ὄμβρον, καθάπερ τὰ ἀπουροῦντα τῶν ὑποζυγίων ἐν ταῖς διαβάσεσι τῶν ποταμῶν. λιμναῖαι μὲν οὖν ὄρνιθες νῆσσαι χῆνες ἐρωδιοί, ἐνάλιναι δὲ αἰθύναι. γυρίνοι οἱ ἀδιάπλαστοι
 5 βάτραχοι καὶ ἄποδες. κεκράγασιν δ' οἱ βάτραχοι χαίροντες τῷ ὑγρῷ. τὴν δ' ὀλολυγόναν φασὶν εἶναι ζῶιον ἀπλοῦν λιμναῖον ἰσχρόν. § ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (cf p. 518, 7) τὴν τοῦ ἄρρενος φωνὴν ὀργῶσαν ἐπὶ τὴν θήλειαν. § βάπτει δ' ἑαυτὴν ἡ κορώνη ψυχὸς ζητοῦσα, ἥτοι ψυχομένου τοῦ ἔξω ἀέρος καὶ εἰς τὸ βάθος περιω-
 10 θουμένης τῆς θερμότητος τοῖς ζώοις ἥ καὶ διὰ τὴν ἔξω θερμότητα· ὡς γὰρ ἐπὶ πληθὺς πρὸ τῶν ὑετῶν θερμότερος αὐτὸς ἑαυτοῦ ὁ περιγίειος ἀήρ, ἐκθλιβομένου τοῦ πυρῶδους ἐκ τῆς ψυχομένης νεφέλης καὶ εἰς ὕδωρ μεταβαλλούσης καὶ εἰς τὸν περιγίειον χωροῦντος τόπον.

15 ἄλλως. ἡ πολλὰ χαίρουσα σκιρτᾷ· φιλεῖ γὰρ τὰ ψυχρὰ διὰ τὸ φλέγεσθαι· ἔστι γὰρ ἡ κορώνη φυσικῶς θερμή.

954, 5. καὶ βόες ἥδη τοι —: οἱ βόες ἡραιωμένους καὶ διαχάσκοντας ἔχοντες τοὺς μυκτῆρας αἰσθητικώτεροι μᾶλλον εἰσιν. καὶ πᾶν μὲν τετράποδον τῶν ἀνθρώπων αἰσθητικώτερόν
 20 ἔστιν, ἐξαιρέτως δὲ ὁ βούς διὰ τὴν τῶν μυκτῆρων ἀραιώσιν. ὅταν τοίνυν ἀναθυμιάσεών τινων ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθῆται ἀφορῶν ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὀσφραῖται τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος, πρὶν γενέσθαι τὸν ὄμβρον, καὶ δημοῖ ἐκ τῆς ὀσφρήσεως, ὡς ἔσται χειμῶν. διὸ καὶ εὐρύτεροι οἱ μυκτῆρες γεγο-
 25 νότες παχυνομένου τοῦ ἀέρος καὶ οὐκ εὐμαρῶς ἔλκομένου βιαιότερον τὸν ἄνωθεν ἔλκουσιν ἀέρα μᾶλλον ἐψυγμένον. ἡ καὶ τοῦ δέρματος μᾶλλον πεπιλημένου καὶ τοῦ θερμοῦ ἐναποκλειομένου δεόμενοι πλείονος ἐμψύξεως τὸν κατεψυγμένον ἔλκουσιν ἀέρα.

ἄλλως. οἱ βόες ἐν τῇ ὀσφρήσει ἄνωθεν ἔλκοντες τὸν
 30 ἀέρα χειμῶνα σημαίνουσιν· πυκνουμένου γὰρ τοῦ περιγίειου ἀέρος

2 ἀπουροῦντα AAld | 4 ἐνάλιναι A | γ. δὲ Ald | 5 καὶ ἄποδες om A Ald | 7, 8 ὁ δὲ — θήλειαν om Ald | 8 βάπτει M | 11 πληθὺς A, ἐπὶ τὸ πολὺ Ald | 14 χωροῦντα A | 15 lemma om Ald | χαίρει τε καὶ σκ. ἐπειδὴ

αἰ
 φ. τὰ Ald | 20 οἱ A, αἱ M, οἱ Ald | 21 ὅτε A | 22 αἰσθῆται ἀφορῶντες AAld | ὀσφραίνονται AAld | 24 ὅτι ἔ. AAld | ἄλλως ante διὸ add et novi scholii initium fecit A | 24, 5 γεγόνασιν libri | 25 ἀλλὰ βιαι. Ald | 29 ἡ pro lemmate Ald

καὶ θερμότερου γινομένου τὸν λεπτότερόν τε καὶ ψυχρότερον ποθοῦσιν ἀναπνεῖν τε καὶ ἔξωθεν ἔλκειν.

ὕδατος ἐνδίοιο: μεσημβρινοῦ ἢ τοῦ οὐρανόου. ὁ δὲ λόγος· οἱ δὲ βόες ἐπιγέλου καθεστῶτος ὄμβρου ἀναβλέψαντες εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπισπῶνται τὸν ἀέρα καὶ παραπλήσιοι γίνονται ὁσφραινομένοις.

Avien
1710—2

956, 7. καὶ κοίλῃς μύρμηκες —: ἡ γῆ σῶμά ἐστι τριχῇ διαστατόν. καὶ ἀναγκαῖον σῶμα αὐτὴν οὖσαν κεκῶσθαι ὑγρῶι τε καὶ θερμῶι. ἔνιοι γοῦν τόποι αὐτῆς ὀρυττόμενοι καπνὸν ἀφιαῖσιν, ἄλλοι δὲ φρέατα καὶ ὕδατα, καὶ δηλονότι κέκραται τοῖς ὀφειλομένοις. καὶ ἐν μὲν θέρει ἐν βάρει αὐτῆς ἐστὶν ἡ ψυχρότης, τὰ δὲ ἄνω θερμά, τῶι δὲ χειμῶνι τὸ ἐμπαλιν τὰ μὲν βαθέα θερμὰ σφόδρα (κατὰ βάθος γὰρ αὐτῆς χωρεῖ ἡ θερμότης), τὰ δὲ ἄνω ἔψυκται, ὥς καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων σωματίων· τὰ μὲν γὰρ ἐνδον χειμῶνι θερμά ἐστὶν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν οἴρων καὶ ἐκ τῶν σκυβάλων καπνὸν ἀφίεναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ αὐλοὶ καὶ τὰ ὀρύγματα χειμῶνι, ἐπειδὴ ἐν βάρει ἐστὶ, θερμά, τῶι δὲ θέρει ψυχρά. οἱ τοίνυν μύρμηκες καὶ οἱ ἱούλοι, οἳ εἰσι πολύποδες, (καὶ οἱ) σκώληκες, ἐπειδὴ ἐν βάρει τῆς γῆς εἰσι, τῶι δὲ χειμῶνι τὰ ἐν τῶι βάρει σφόδρα πυροῦνται, τὴν θερμότητα τὴν ὑπὸ γῆν οὐ φέροντες καὶ τοῦ χειμῶνος ὄντος ἀνέρχονται καὶ τὰ ὠὰ αὐτῶν μετὰγουσι καὶ εἰσι σημεῖον χειμῶνος. εἶπον δὲ ἔνιοι τῶν φιλοσόφων, ὅτι ἐκ τοῦ ἡλίου τὸ τοιοῦτον συμβαίνει· ὅτε γὰρ χειμῶν ἐστὶ, τότε καὶ περιγιώτερος γίνεται νότιος ὦν (τὰ δὲ νότια χθαμαλά) καὶ τὴν γῆν θερμαίνει, τὰ δὲ κάτω ἔψυκται. διὸ καὶ οἱ ποιεῖται ἀστεεινόμενοι ἐνίας τῶν πηγῶν θερμὸν ῥεῖν χειμῶνι φασί, θέρει δὲ ψυχρόν.

ἄλλως. οἱ μύρμηκες ἐκ τῶν μυρμηκίων διὰ σπονδῆς ἔξω

1 τε om AAld | 2 ἔλκειν ἔξωθεν AAld, ἔξωθεν ἔλκει M | 3 τὸ δὲ ὕδ. ἐνδ. ἡγουν μ. Ald | δὲ om M | 4 οἱ δὲ βόες hic om et δὲ omisso post ὄμβρου posuit Ald | πρότερον ante ἀναβλ. add Ald | 9 οὖν AAld | ὀρυττόμενοι om Ald | 10 δὲ om M | 11 ἐν μεταθέρει (sic) Ald | 13 σφόδρα θερμά AAld | βάθους libri | 13, 4 ἡ θ. χ. Ald | 14 καὶ om Ald | 15 τῶ χ. A | ἄτε A | 16 ἐκ om A | 17 καὶ ante οἱ om AAld | ἀνχοι libri: corr Thiele | 18, 9 καὶ — σκώλ. om Ald | οἷτινές εἰσι A | 20 τῶι om M | πάντα pro σφ. Ald | 21 καὶ τοῦ om Ald | 22 αὐτῶν AAld | σημεῖον M: -α AAld | 23 ἐκ M: ἐκ-τὸς A, ἐκ τῆς Ald | ἡλ. κινήσεως τοῦτο συμβ. Ald | 25 τῶι δὲ θέρει βό-ρεός ἐστιν, ὅθεν τὰ μὲν ἄνω θερμαίνεται Ald post θερμ. | 26 ἀστεϊζόμενοι Bekker | ἐνίας Ald | 27 χειμῶνι θερμὸν ῥεῖν AAld | εἶπον Ald | 28 ἡ pro lemmate Ald | μυρμηκίων A

φέρουσι τὰ ὡιὰ ψύχοντες ὑποψίλαι σηπεδόνης ἀντιπερισταμένον
τῷ θερμῷ τοῦ ψυχροῦ καὶ πυρρῶν τῶν μυρμηκῶν.

957. Ὑουλοι: ὁ ὕολός ἐστι σκώληξ μυρίοις ποσὶ χρώμε-
νος, ὁμοίος ταῖς σκολοπένδραις. οἱ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπένδρας,
5 ἄλλοι δὲ τὸν σκώληκα τὸν μυρίοις ποσὶ χρώμενον. γινώριμα
δὲ καὶ τὰ τῆς γῆς ἔντερα. πᾶσι δὲ τοῖς αἰτίοις τῆς ἐπὶ τὰ
ἔξω κινήσεως ὁ τοῦ ἐπιγείου θερμοῦ πλεονασμός.

Ὑουλοι: οἱ μὲν ὁμολοῦν εἶναι σκολοπένδραις, οἱ δὲ αὐ-
τὰς τὰς σκολοπένδρας, ἄλλοι δὲ τὸν σκώληκα τὸν μυρίοις ποσὶ
10 χρώμενον. § τὸ δὲ ἀνέροντες (958) ἀντὶ τοῦ προσπελά-
ζοντες.

959. ἔντερα γαίης: πρῶτον μὲν, ὅτι οὕτω πεφύκασιν καὶ
οὕτω φύσεως ἔχουσιν (ἐντέροις γὰρ εἰκόσιν ἐπιμήκεις ὄντες),
καὶ ὅτι ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσιν, εἰκότως ἔντερα γῆς καλοῦνται.
15 960. καὶ τιθαὶ ὄρνιθες —: τὰς κατοικίδιους ὄρνιθας
λέγει ἀπὸ τοῦ γεννησαμένου ἀλέκτορος. τιθαὶ δὲ λέγονται αἱ
ἡμεροὶ καὶ πραεῖαι.

961. εὐὶ ἐφθειρήσαντο: ἀπαλὸν ἔχουσι τὸ σῶμα αἱ
κατοικίδιοι ὄρνιθες καί, ἐπειδὴν ἀέρος ὑγρότητος αἰσθάνονται
20 καὶ ψῦξις ἐμπέσῃ, εὐθέως περὶ τὸ σῶμα δῆξεώς τινος ἀντι-
λαμβάνονται καὶ αἰσθάνονται καὶ συνεχέστερον φθειρίζονται
τῇ δῆξει συνεχόμεναι.

961, 2. καὶ ἔκρωξαν μέγα φωνῇ: καὶ μεγάλως ἔκρωξαν
πιεζόμεναι τῇ δῆξει. εἴτα μίμησιν τῆς ποιᾶς αὐτῶν φωνῆς δι-
25 ὧσιν, ὥσπερ ὑδωρ ἐπὶ ὑδατι καταστάζον.

1 γὰρ post ἀντ. Ald | 2 τῶν μ. πυρ. Ald | post πυρ. Ald αἰσθάνον-
ται ὅτι ψῦχος ἔσται οἱ μύρμηκες add | 3 lemmate omisso scholia δὲ post
ὁ inserto coniunxit M | 3, 4 σκ. ἐστὶ πολύπους· μυρίοις γὰρ ποσὶ χρῆται
ὁμοίως τ. Ald, cf ad 1. 5 | 5—13 λούλους φασί. τὰ δὲ τῆς γῆς ἔντερα οὕτω
καλοῦνται πρῶτον μὲν, ὅτι οὕτω πεφύκασιν καὶ οὕτω φύσεως Ald, cf infra |
5 τὸν prius M: οὐ A | τὸν alt M: τοῖς A | post χρ. A schol 959, deinde ἄλ-
λως. γινώριμα κτλ. | 5—7 hic om Ald, cf ad 1. 14 | 6 καὶ om M | 7 ὑπογείου A,
ὑπεργείου Ald, cf ad 1. 14 | 8—11 schol 957, 8 om AAld, cf ad 1. 5—7 | 14 τῆς γῆς
Ald | ὥσπερ pro εἰκότως Ald | καλ. γῆς A, om Ald, quae sic pergit σημειον
οὐν χειμῶνος καὶ τὰ τῆς ἔντερα. πάντων δὲ τούτων αἰτιον ὃ τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω
κινήσεως τοῦ ὑπεργείου θερμοῦ πλεονασμός, cf 1. 5—7 | 16 post λέγει Ald
ἐδήλωσε γὰρ εἰπὼν 'αἰτινες ἐκ τοῦ ἀλέκτορος ἐγένοντο'. τιθαὶ | γεννη-
σαμένον scripsi: -ομένων AM | 18 εὐὶ ἐφθειρήσαντο A, om Ald | δὲ post
ἀπ. add Ald | τὸ σῶμα ἔχουσιν Ald | 20 εὐθὺς AAld | 21 αἰσθάνονται καὶ
om M | 23 μεγάλη A | 24 post εἴτα A ἵνα δείξῃ μίμησιν τ. π. φωνῆς
αὐτῶν διδ. | 24, 5 Ald sine lemmate πιεζόμεναι δὲ μᾶλλον τῇ δῆξει καὶ με-
γάλως κρῶζουσιν, ἔπειτα διδόνς μίμησιν — αὐτῶν φωνῇ ὥσπερ

963. δῆποτε καὶ γενεαὶ κοράκων —: ὁμοίως καὶ οἱ κόρακες καὶ οἱ κολιοὶ κατὰ συστροφὴν καὶ ἀγέλας φαινόμενοι τοῦ ἐκ Διὸς ἐρχομένου ὕδατος οἷον χειμῶνος ἐσομένου σημεῖόν εἰσιν.

965, 6. ἰρήκεσσιν ὁμοιοὶ φθεγξάμενοι: δηλονότι ὁξείαι φωνῇ κραυγάζοντες· τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν ἱεράκων φωνή.

ἄλλως. κολιοὶ δέ, ἔστιν ὅτε καὶ κόρακες, ἀγελήδων πετόμενοι ἱέρακι ὅμοιον φθέγγονται. μιμοῦνται δὲ καὶ τὸν ἀπὸ τῶν σταλαγμῶν ψόφον κόρακες ὑετὸν προδηλοῦντες ἢ καὶ ἀνακράζοντες βαρεῖαι τῇ φωνῇ τινάσσουσι τὰς πτέρυγας. καὶ αἱ 10 κατοικίδιοι δὲ νῆσσαι καὶ οἱ κολιοὶ τινασσόμενοι τὰ πτερὰ τὰ ὅμοια δηλοῦσιν.

966, 7. δίους σταλαγμούς: καὶ οἱ κόρακες ὕδατος καὶ ὄμβρου γενησομένου ἐμιμήσαντο τῇ φωνῇ μεγάλους σταλαγμούς οὕτω 'κλόγξ' 'κλόγξ'. § δίους δὲ ἀντὶ τοῦ μεγάλους. Ὅμη- 15 ρος 'εἰς ἄλλα διαν'.

ἄλλως. ἐὰν συνεχῶς φωνῶσιν ἢ μετὰ ῥοίζου φέρονται, καὶ ἐὰν συγκεχυμένην τὴν φωνὴν ἔχωσιν ὁμοίαν σταλαγμοῖς ὄμβρου, χειμῶνα σημαίνουσιν.

968. ἢ ποτε καὶ κρώξαντε —: ἀντὶ τοῦ 'πολλάκις'. 20 πάλιν τῇ βαρεῖαι φωνῇ καὶ τῇ συνεχεῖαι τῆς κραυγῆς ἐσομένου χειμῶνος σημεῖον. τὸν ἐνδιαθέτως βοῶντα δείκνυσιν· καὶ αὐτὸς γὰρ φιληθεῖ τοῖς ὑγροῖς.

969. μακρὸν ἐπιρροιζέῃσι: ἀντὶ τοῦ μέγας ἡχοῦσι καὶ κτυποῦσι τοῖς πτεροῖς τὰ πτερὰ αὐτῶν πάντα ἀνατινασ- 25 σόμενοι.

970. καὶ νῆσσαι οἰκουροὶ —: νῆσσα εἰδός ἐστιν ὄρ-

1 κοράκων ὁμοίως om M | 2 δὲ post κορ. add M | 5 τὸ δὲ ἱερά-
 κεσσιν ὁμοιοὶ δηλ. M, τοῖς ἱέραξιν ὁμοίως φθεγξάμενοι Ald | 7, 8 καὶ
 κολ. et καὶ ἱέρ. Ald | 8 φθεγγόμενοι καὶ μιμούμενοι τὸν Ald | γὰρ (pro
 δὲ) A | 9 προδηλοῦσιν Ald | 9—11 ἀνακράζοντες μεγάλην τ. φ. καὶ τ. πτ.
 τινάσσ. Ald | 11 νῆσαι M | τινάσσοντες Ald | 13 δὲ post κόρ. M: om A
 Ald | 14 τοὺς μεγ. Ald | 15 κλάξ (semel) AAld | ἀντὶ τοῦ om M | καὶ Ὅμ.
 Ald | 17 ἢ οὕτως (pro ἄλλως) Ald | ἐὰν — φέρ. om AAld | 18 ὁμοίαν
 Ald: -ον M, om A | 21 πάλιν om M | γὰρ post βαρ. add M | συνεχίαι A |
 καὶ ποτε πάλιν βαρεῖαι τῇ φωνῇ Ald | 22 γίνονται post σ. et γὰρ αὐτοὺς
 post ἐνδ. Ald | βοῶντας Ald | παραδείκνυσιν AAld | 22—4 π. αὐτὸς γὰρ
 φ. τ. ὑγραίνουσιν. τὸ δὲ μ. A, π. φιληδοῦσι γὰρ τ. ὑγροῖς. τὸ δὲ μ. Ald |
 25 καὶ κτ. om Ald | 25, 6 πτ. πάντα αὐτῶν τὰ πτ. ἀνατινασόμενοι Ald

νέου. ὁ δὲ λόγος· καὶ τῶν νησῶν αἱ οἰκουροὶ καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀρόφους ἀναστρεφόμενοι κολοιοὶ κατὰ τὰς τῶν οἰκημάτων ἐξοχὰς ὑπὲρ τοῦ ζητεῖν σκέπας ἀνατινάσσοντες τὰ πτερὰ σημειόν εἰσι χειμῶνος. πάντα δὲ τὰ ὄρνεα διαινόμενα τινάσσει τὰ
5 πτερά.

971. ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσα: ἡ τῶν οἰκημάτων ἐξοχη. εἰς ἃ ἐπικαθίζονται ἐπιζητοῦντες σκέπας, ἥ τὰ λεγόμενα σκόμια. καὶ Εὐριπίδης (Or 1570) ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον· διατινάσσουσι δὲ τὰς πτέρυγας διὰ τὴν τοῦ ἀέρος
10 ὑγρότητα.

972. ἡ ἐπὶ κύμα διώκει —: ἡ ὅταν ἐρωδιοὶ μετὰ πολλῆς κλαγγῆς ἐπὶ τὴν θάλασσαν σπεύδωσι, τὸ αὐτὸ δηλοῦσιν.

973. τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον —: τούτων πάντων τῶν προειρημένων τεκμηρίων μηδὲν σοι ἔστω ἀπόβλητον τὸ ἐκ
15 Διὸς ἕδωρ σκοπομένῳ καὶ ἐπιτηροῦντι χειμῶνα ἐσόμενον.

974. μηδ' εἴ κεν ἐπὶ πλέον —: αἱ μυῖαι τοῖς ὑγροῖς σφόδρα χαίρουσι καὶ αἰεὶ τὰς ὑγρὰς οὐσίας σιτοῦνται. ὅτε τοίνυν ὑγροῦ ἀέρος αἰσθονται ἐσομένου χειμῶνος (καὶ) ὑγραίνεται τὸ σῶμα, τότε μᾶλλον τοῦ αἵματος καθάπτονται ὑγραίνοντον ἐκ
20 τοῦ περιέχοντος. ὁ δὲ λόγος· μηδὲ ἐὰν ἐπὶ πλέον τοῦ πάροιθεν, τοντέστι τοῦ χθές, αἱ μυῖαι δάκνωσι καὶ ἐπιθυμῶσι τοῦ αἵματος τῆς σαρκός, μηδενὸς τούτων καταφρόνει.

ἄλλως. ἡ ὅταν ἐρωδιοὶ σπεύδωσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν κεκραγότες, ἡ μυῖαι πλέον τοῦ συνήθους δάκνωσιν αἵματος ὀρεγόμεναι, μηδενὸς τούτων καταφρόνει. αἱ δὲ μυῖαι πύκνωσιν ἀέρος
25 δηλοῦσιν· ἡ γὰρ ἀνακοπτομένου τοῦ ὕδατος μέγα καὶ σφοδρότερον νύττουσιν ἡ καὶ πλείονος ὑγροῦ δέονται διὰ τὴν θερμότητα (972—5).

ἄλλως. ἡ ἐν βάθει τοῦ αἵματος χωροῦντος διὰ τὴν

1 αὐτ. ν. libri | νησῶν A || 3 σημεία AAld || 4 τινάσσουσι AAld || 6 γεῖσσα A | γ. δὲ pro lemmate Ald || 7 ἄς AM, ἦν Ald | ἐπικαθίζονται Bekker | ζητοῦντες Ald || 7, 8 σκόμια Ald: κόσμια AM | καὶ om M | γεῖσσα AAld || 11, 2 ἐρωδιός — σπεύδῃ — δηλοῖ Ald || 13 τοι om A, ἀπόβλητον Ald || 14 το τῷ A, τῷ τὸ Ald || 16 δάκνωσι μυῖαι pro lemmate A || 18 αἰσθονται AAld: om M; αἰσθάνονται Bekker || 20 ἐπὶ om AAld || 20, 1 πάρ. — τοῦ om Ald || 23—6 ἡ διὰ τοῦτο αἱ μυῖαι σφοδρότερον δάκνουσι πύκνωσιν τοῦ ἀέρος δηλοῦσιν, ἐπειδὴ ἀνακοπτομένου τοῦ ὕδατος μέγα κ. σφ. sine lemmate Ald || 23 ἡ om A || 24 πλέον μυῖαι A || 26 ἀνασκοπτομένου τοῦ αἵματος M || 27 sq. νύττουσιν AAld || 29 sq. δάκνουσι μᾶλλον διὰ τὴν π. AAld

πύκνωσιν τοῦ δέρματος μάλλον δάκνουσιν, ἵνα ἐφίκωνται τοῦ αἵματος, ἣ καὶ δι' αὐτὴν τὴν τοῦ δέρματος πύκνωσιν πλείονος δέονται πληγῆς· ἱφαιωμένου γὰρ τοῦ δέρματος ἐκ τῶν ἀσθλῶν πόρῳ φαιδίως ἐλκούσαις εἶκει τὸ αἷμα.

976—81. ἡ λύχνοιο μύκητες —: τὸ πῦρ ὡμολόγηται 5 ξηρᾶς οὐσίας, ὑγρὸς δὲ ὁ ἀήρ πολλάκις ἐν χειμῶνι ἐμπίπτων τῷ πυρὶ ἀποτελεῖ τούτους τοῖς σπινθῆρας· δύο γὰρ οὐσίαι ἐναντίαι ἀλλήλαις συνεμπίπτουσι καὶ μὴ φέρον τὸ πῦρ τὸ ἱγρὸν τοῦ ἀέρος τοῦ ἐμπεσόντος ἀφίησί τινας σπινθῆρας. ὅπερ καὶ ὁ Καλλιμαχος ὠφελήθεις εἶπεν (Hecale fr 47) 'εὖτ' ἂν ἀπὸ λύχ- 10 νοιο δαιομένου — ἄσθην ἐγένοντο μύκητες'.

ἄλλως. προσέχειν δὲ χρή, ὅποταν καὶ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων μύκητες ἀθροίζονται. συμβαίνει δὲ τοῦτο διὰ τὸ πάχος τοῦ ἀέρος· καὶ γὰρ κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν τὸ περὶ τῷ λύχνῳ φῶς ποτε μὲν ἐν τάχει φέρεται, ποτὲ δ' αὖ πομφόλυξιν ὅμοια 15 ἀποβάλλει. ταραχῆς δὲ ἀέρος ταυτὶ τὰ σημεῖα. § ἐπιτίθει δὲ καὶ θέρους καθαροῦ νήσας ἀθρόας πετομένης (981, 2).

977—81. μὴδ' ἢν ὑπὸ χερίματος ὥρην —: μὴδὲ τοῦτο, φησί, τὸ τεκμήριον παραπέμπου, ὅταν ἐν καιρῷ χειμῶνος τὸ ἀπὸ τῶν λύχνων φῶς ἔσθ' ὅτε μὲν κοσμίως φαίνεται, ἄλλοτε 20 δὲ πολλῆς ὑγρότητος ἀέρος ἐμπίπτουσης ἀπὸ τοῦ πυρὸς ὥσπερ τινὰ πυρώδη ἐπαναστήματα ὀρμαῖ καὶ φαίνεται.

980. πομφόλυγες: κυρίως μὲν ἔστι πομφόλυξ ἡ ἐπιπε- σόντος ὕδατος ἐν ὑποκειμένῳ ὕδατι ὕδατος ἐπανάστασις, νῦν δὲ ἐπὶ πυρὸς κατεχρήσατο τοιοῦτον συνιδῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν πυρὶ ἢ 25 ἐν λύχνῳ καιομένῳ, ἐὰν ὕδωρ ἐπιρράνωμεν, εὐθὺς τοῦ πυρὸς φλογώδεις γίνονται ἐπαναστάσεις, τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ὑγρό- τητος ἐμπίπτουσης μετὰ τινος ὀλίγου ἤχου αἱ τοῦ πυρὸς γίνον-

3 δέεται libri | ἱφαιωμένου A || 6 ὁ om M | οὖν post πολλ. add Ald || 8 scripsi: ἐμπίπτουσι A, -αι Ald, συνεμπίπτουσι M, postea τοῦτο ἀποτελοῦσι τὸ γὰρ πῦρ μὴ φέρον τὸ Ald || 10 νοήσας εἶπεν Ald || 10, 1 λύτνον A | εὖτ' ἂν λύχνον δ. ἄσθην Ald, ὁπότε λύχνον Theodosius Can (Gramm gr IV 1) p. 158 H. et Choeroboscus in Herodiano Lentzii II p. 678, ὁπότε λύχνον Herodiani excerptum I p. 61 L; an εὖτ' ἀπὸ λύχνου? || 12 οὖν pro δὲ omisso lemmate Ald | δεῖ AAld || 14 παρὰ τῷ M || 15 αὖ om AAld | ὅμοια Ald: -ως A, -ας M || 16 αὐτὰ τὰ σ. A, αὐτὰ σ. Ald || 17 ἀθρόως M || 16, 7 ἐπι- τίθει — πετ. om AAld || 18 ἦν om M | ὥρην om Ald || 20 ἀπὸ om M || 22 φαίνεται libri || 23 πομφόλυγες AM, item p. 525, 1 et 4 | μὲν οὖν π. ἔστιν Ald || 24 ὕδατος om Ald || 25 τοῦτο A, om Ald | συνιδῶν scripsi: -εἶν AM, om Ald | οὖν pro γὰρ Ald || 26 ἐν om AAld

ται περὶ τὸν λύχνον πομφόλυγες. ὅταν οὖν περὶ ἀπτόμενον
 λύχνον μύκητες συνιστῶνται χειμῶνος ὥραι αἱ τε φλόγες τε-
 ταγμένως καὶ κατὰ φύσιν εἰς ὕψος αἴρωνται, ποτὲ δὲ πλα-
 γιάζωνται καὶ λεπταὶ πομφόλυγες περὶ αὐτὰς γίνονται καὶ
 5 σπινθήρες ἀπορρέωσι, μὴ ἔστω σοι ἀπόβλητον κατὰ κοινὸν τοῦτο
 τὸ σημεῖον.

980. μηδ' εἴ κεν ἀπόπροθι —: αὐτοῦ τοῦ λύχνου.
 πάλιν δὲ τῆς παχύτητος καὶ ὑγρότητος ἐκνικώσης σφόδρα δι'
 ὄλου ὁ λύχνος λάμπειν οὐ δύναται, ἀλλ' ἀκτίνας ἀφίησι λεπτάς
 10 καὶ ἐσκορπισμένας, καὶ ἔστιν ἰδεῖν πύρρῳθεν ὀλίγον τοῦ λύχνου
 ἀποστάντας διηκούσας λεπτάς ἀπ' αὐτοῦ ἀκτίνας διὰ τὸ μὴ
 δύνασθαι δι' ὄλου λάμπειν ἐκ τοῦ ὑποκειμένου ἀέρος. μηδὲ
 τούτου οὖν τοῦ σημείου καταφρόνει.

981, 2. μηδ' ἦν θέρους —: καὶ ὅταν εὐδίας οὔσης ἐν θε-
 15 ρινῶι καταστήματι αἱ νῆσσαι κατὰ πληθὺς συνηθροισμέναι ἐπ'
 ἀλλήλαις φέρωνται, χειμῶνα ἐκδέχου ἐσόμενον.

ἄλλως. εἵπομεν (ad 924), ὅτι ἀδιάκριτοι εἰσιν ἐν ταῖς ἄλλαις
 χώραις αἱ τοῦ ἔτους ὥραι. μὴ καταφρονήσης οὖν τούτου τοῦ
 σημείου· [καὶ] ἐὰν γὰρ ἦι θέρους ἀναπεπταμένον καὶ πᾶν κα-
 20 θαρὸν καὶ νήσας τὰς ὄρνις ἀλλεπαλλήλους θεάσῃ ἐρχομένας,
 μὴ παραπέμψῃ· χειμῶν γὰρ ἔσται.

983. μηδὲ σύ γ' ἦ χύτρης —: μὴ ἀμελήσης δέ, φησί,
 μηδὲ τῶν παρὰ ταῖς χύτραις καὶ τοῖς πυροστάταις τρίποσι συμ-
 βαίνοντων, ὅταν σπινθήρων πληθὺς περὶ αὐτοὺς βλέπεται.

25 985—7. ὁμοίως δὲ καὶ, ὅταν ἐν τῇ σποδιᾷ διαπύροις ἄν-
 θραξιν ἀπόρροιαὶ γίνωνται κέγχροις ὅμοιαι, ὄμβρον δεῖ προσ-

1, 2 περιεπτομένω λύχνω AM || 1, 4 πομφόλυγες AM || 2 συνιστῶντες A |
 ὥραν A || 2, 3 συνι. περὶ χ. ὥραν καὶ ὅταν αἱ πομφόλυγες ποτε μὲν τετ. Ald |
 τεταγμένως Ald: τετιμμένως A, τεταμένως M || 3 αἴρωνται scripsi: αἶρον-
 ται M, ἀναφέρωνται A, -ονται Ald || 3, 4 πλαγιάζονται A || 5 σπινθήρας A
 Ald | κοινοῦ libri || 5, 6 μηδὲ τοῦτο ἔ. — κοινοῦ σημ. Ald || 7 ἀπόπροσθεν
 A, ἐπ' αὐτόφιν ἦγουν ἐπ' Ald | αὐτὸν τὸν λύχνον Ald || 8 πάλιν δὲ om
 Ald || 9 ἀκτὰς Ald || 10 ὀλίγον om A Ald || 14 schol post l. 21 sine lemmate
 Ald, om A | ἦ ἐὰν εὐδίας οὐ. ὥς Ald || 15, 6 φέρονται ἐπ' ἄλλ. Ald || 17 μηδ'
 ἐν θέρους (pro ἄλλως) A || 17, 8 αἱ τοῦ ἔτους ὥραι ἐν ταῖς ἄ. χ. Ald ||
 19 σημείου· ἐὰν ποτε θέρους -ον Ald || 19, 20 καθαροῦ ὄντος τὰς νήσας
 Ald || 20 ἀλλ' ἐπαλλήλους M, ἀλλεπαλλήλας Ald | ἀνερχομένας Ald || 21 μηδὲ
 παραπέμψης Ald || 22 μὴ δὲ σ. libri || 23 περὶ Ald | πυριστάταις A Ald ||
 25 μηδὲ κατὰ σποδιάν pro lemmate Ald: om AM | ὑπὸ pro ἐν A | ὑπὸ
 τοῖς ante διαπ. add Ald || 26 ὄμβρους A Ald

δοκᾶν καὶ χειμῶνας. τὸ δὲ τοιοῦτον συμβαίνει διὰ τὴν πολλὴν τοῦ ἀέρος ἀγωγὴν.

ἄλλως. ὅταν ἡ χύτρας ἢ τριπόδος πυριβίτου τὰ ἐκτὸς κύτῃ σπινθήρων ἢ πεπληρωμένα, τουτέστιν ἐπὶ πυρὸς κειμένων, ἐὰν περὶ τοὺς πυθμένας ὀρῶνται σπινθήρες, ἴσθι χειμῶνα 5 ἐσόμενον· τὸ γὰρ τοιοῦτο συμβαίνει διὰ τὴν πολλὴν τοῦ ἀέρος ἀγωγὴν.

ἄλλως. σκόπει δὲ χύτρας καὶ λέβητας, εἴ ποτε ὥσπερ σπινθήρων ἀνάπλεοι γένωνται ἢ καὶ ἄνθρακι ὑπὸ σποδιᾶς καιομένῳ ἐκφαίνεται τινα κέγχροις ὅμοια· καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα 10 ὑετοῦ σημεῖα.

985. μὴ δὲ κατὰ σποδιήν· ὁμοίως δέ, κἂν καιομένων ἀνθράκων ἐπὶ τῇ σποδιᾷ οἶονεὶ κέγχροις ὅμοιοι σπινθήρες ὀρῶνται, ὑετὸν ἐκδέχου.

ἄλλως. σποδιὰν λέγει αὐτὴν τὴν ἐσχάραν, τὴν ἐστιαν. 15 § πολλάκις δὲ πάλιν ἐκ τῆς προειρημένης θεωρίας καὶ περὶ τοῖς ἄνθρακας ἔτι διαπύρους ὕντας ἐν μέσῳ τοῦ ἄνθρακος ἔστιν ἰδεῖν ὥς μικρὰ κέγχρια ὅμοια σπινθήρ(σ)ιν. μὴ δὲ τοῦτο οὖν τὸ σημεῖον. παραιτοῦ, ὅπότεν ἐν ἐσχάραι καιομένου ἄνθρακος περὶ τὸν ἄνθρακα λάμπῃ σημεῖα χειμῶνος κέγχροις καὶ σπινθήρσιν 20 ὅμοια.

988—93. εἴ γε μὲν ἡερόεσσα —: ἦγουν λεπτομερής. ἐὰν οὖν τοιαύτη νεφέλη (ἐν) ταῖς ὑπώρειαις παρεκτείνηται, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ φαίνονται, εὐδίαν ἴσθι γινομένην. ὁμοίως καί, ἐὰν τῇ θαλάσσῃ ὁμοία πλαταμῶνι ἐπικαθέξῃται νεφέλη 25 λεία καὶ λευκή, καὶ αὕτη (μὴ) μετεωρίζῃται, εὐδίαν προσδόκα· αἱ γὰρ τοιαῦται διὰ τὴν λεπτομέρειαν εὐδίαν μᾶλλον καὶ συστολήν τοῦ ἀέρος ἐμφαίνουσιν.

988. πάρεξ: ἡ παρὰ τὴν ἐγγύτητα σημαίνει, ἡ δὲ ἐξ τὴν ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὅρους ἀποχήν. ὁ δὲ νοῦς· εἶγε μὲν ἀχλυώδης 30

1, 2 καὶ χ. — ἀγωγὴν AAld: om hic M, cf l. 5—7 || 1 χειμῶνα Ald || 3—7 schol hic om AAld || 12 schol omissio lemmate cum l. 2 coniunctum Ald verbis ἐὰν οὖν incipiens || 14, 5 ὁμβρους ἐκδ. σποδιὰν δὲ λ. AAld || 16—21 πολλάκις — ὅμοια om AAld || 25 δὲ καὶ ἐὰν ἐν Ald | ἄν (om A) ἐπικαθῇ AAld || 26 αὔτη M: αὐτὴ A, αὐτοῦ Ald | suppl Ald, cf Ar 992 || 29, 30 πάρεξ — ἀποχήν om M | τὸ δὲ πάρεξ ἡ μὲν παρὰ Ald || 30 post ἀπ. add Ald πνθμένα δὲ τὴν ὑπώρειαν λέγει (989), deinde omissio lemmate p. 527, 4 πνθμένες ὀρῶν — ὑπώρειαι. μεταβεβηκώς οὖν ἐπὶ τὰ τῆς εὐδίας σημεῖα φ., ὅτι καὶ ἐὰν ἀχλυώδης ν. π. τὸν πνθμ. καὶ τὴν πεδ. τοῦ μ. δ. — ἀέρος. ἡ ἐὰν αἱ ν. (ib 7)

νεφέλη παρὰ πνυθμένα καὶ πεδιάδα μέγαν ὄρους τείνεται καὶ φέρεται, τὰ δὲ ἐν ὕψει τοῦ ὄρους καθαρεύοντα νεφῶν φαίνονται, σφόδρα εὐδίων ἂν εἴη τὸ κατάστημα τοῦ ἁέρος.

989. πνυθμένα τείνεται: πνυθμένες ὁρῶν καλοῦνται αὐ-
5 ται αἱ ὑπώρειαι.

ἄκραι δὲ κολῶναι: μεταβέβηκεν ἐξῆς ἐπὶ τὰ τῆς εὐ-
δίας σημεῖα, καὶ φησιν, ὅτι, ἐὰν αἱ νεφέλαι τὰ ἔσχατα τῶν
ὁρῶν, τὰ παρὰ τοῖς πνυθμέσι, σκέπωσιν, αἱ δὲ ἀκρώρειαι κα-
θαραὶ θεωρῶνται, εὐδίαν δεῖ προσδέχεσθαι. ὡσαύτως δέ, καὶ
10 ὅταν παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης ταπεινὸν νέφος ἀγχι-
βαθεῖ καὶ ἐπιμήκει πέτρα(ι) θεωρῆται ὁμοία, εὐδίαν σημαίνει.

991. εὐδιός κ' εἴης —: πάλιν, εἰ τῇ αὐτῇ θεωρίαι
χθαμαλὴ ἐπὶ πόντου νεφέλη φέρεται ἀνέμων μὴ ἀναρριπιζόν-
των αὐτὴν ἐν ταπεινώσει σχεδὸν καὶ πλησίον τοῦ ὕδατος, εὐδίαν
15 προσδόκα.

993. ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι —: πλαταμὼν πέτρα ἐστὶν
ὀλίγον ἐξέχουσα τῆς θαλάσσης, λεία τις οὖσα καὶ ὁμαλὴ καὶ
πλατεῖα. Ἀπολλωνίος (I 364—6) φησιν·

εἴματα — νηίσαντο

20 λείωι ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οἶκ ἐπέβαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερὶ δὲ πάλαι ἀπέκλυσεν ἄλμη.

ὁ δὲ λόγος (991—3)· εὐδίων ἂν εἴη τὸ κατάστημα τηνικαῦτα, ὅταν
ἐπὶ τὸν πόντον φαίνεται νεφέλη καὶ μὴ ἐν ὕψει ὑπάρχει, ἀλλ'
αὐτοῦ πλησίον τοῦ πόντου παραθλίβηται πλαταμῶνι ὁμοία, καὶ
25 αὐτὴ ἢ νεφέλη ὁμοίως ὀλίγον προνευκυῖα τῆς θαλάσσης ὑπάρ-
χει, καθάπερ ὁ πλαταμῶν. πλαταμῶν δὲ ἐστὶν ἢ ὀλίγον ὑπερ-
κύπτουσα τῆς θαλάσσης ὁμαλὴ πέτρα καὶ ὕψαλος.

994—8. σκέπτεο δ' εὐδιος μὲν —: εὐδίας μὲν οὖν οὕσης

2, 3 φαίνεται M | 8 σκοπῶσιν libri | 9 προσδοκᾶν AAld | δὲ om Ald ||
10 τῆς θ. om AAld | ταπ. om Ald | 10, 1 ν. οἷα ἀγχιβαθὴς καὶ ἐπιμήκης πέτρα
AAld | 11 ὁμοίως AM, om Ald | 12, 3 schol Ald omisso lemmate sic incipit ἢ ἐὰν
ἐπὶ τὸν πόντον χθαμαλὴ νεφέλη | 12 εἰ A: ἐν M | 14 οὖσαν post ταπ. add
Ald | 15 σημαίνει AAld | 16 πλαταμῶν δὲ ἐστὶ πέτρα sine lemmate Ald ||
17 οὖσα om M | 18 ἀπόλλωνος M | 19 ἤματα A | νηίσαντο Apollonius: ἤτατο
A, ἤτατο M, εἶτατο Ald | 20 λεία AAld | ἐπέβαλε A, ἀπέβαλλε Ald | 21 ἀπέ-
κλυζεν Ald; ἀποέκλυσεν coní Merkel | 24 περιθλίβηται A | τοῖς (om A)
πλαταμῶσιν ὁμοίως AAld | 24, 5 καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ Ald | 25 ἢ αὐτὴ νεφ. A |
ὁμοίως om M | 25, 6 ὑπάρχει Ald | 26 ἐστὶ γὰρ πλ. ὡς ἔφην ἢ ὀλ. Ald ||
28 σκέπτεο pro lemmate Ald | οὖν om M

σημεῖα λάμβανε χειμῶνος, χειμῶνος δὲ ὄντος σημεῖα ζήτει γαλήνης, μάλιστα δὲ πάντων σκόπει τὴν Φάτην καὶ ζήτει· καθαιρομένης γὰρ τῆς ἀχλύος μεταβολὴν τὴν ἐκ χειμῶνος εἰς εὐδίαν ὑποδηλοῖ.

ἄλλως. περισκόπει δὲ τὰ τεκμήρια τοῦ χειμῶνος ἔτι ἐν 5 εὐδαίᾳ ὦν, ἀπὸ δὲ χειμῶνος λήγοντος τὰ τῆς γαλήνης. σφόδρα δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀφορᾶν πρὸς τὴν Φάτην, ἣν ὁ Καρκίνος περὶ ἑαυτὸν κύκλῳ ἔχει.

997. πρῶτα καθαιρομένην —: περισκόπει δὲ αὐτὴν λοιπὸν ἀρχὴν λαμβάνουσαν τοῦ καθαιρεσθαι πάσης ὀμίχλης 10 ὑπένεργθε γνομένης καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

997. πάσης ὑπένεργθεν ὀμίχλης —: οὐ τὴν Φάτην κατωτέραν πάσης ὀμίχλης (ἡ γὰρ τῶν ἀέρων ἀκρασία πολὺ τοῦ οὐρανοῦ κατωτέρω), ἀλλὰ πάσης ὀμίχλης κατωτέρω καὶ ἐκτὸς 15 γνομένης τοῦ Καρκίνου καὶ τῆς Φάτης.

998. κείνη γὰρ φθίνοντι —: ἐκείνη γὰρ ἡ Φάτη φθίνοντος χειμῶνος καθαιρεται. καὶ δῆλον, ὅτι σφόδρα ἀκριβὲς τὸ σημεῖόν ἐστιν εὐδίας· ἡ γὰρ Φάτη φύσει σφόδρα ἐστὶν 20 ἀμαυρὰ καὶ δυσκατάληπτος καὶ ὑπὸ ὀλλυγῆς ἀέρος δυσκρασίας ἀφανιζομένη. ὅτε δὲ φαίνεται καθαρά, δῆλον ὅτι οὐδ' ἡ τυχοῦσα 20 ὑπόκειται δυσκρασία, ἀλλὰ πάντῃ καθαρὸς ἐστὶν ὁ αἴρ.

999 sqq. καὶ φλόγες ἡσύχαιαι —: προελπομεν (p. 524), τίνα συμβαίνει τῷ λύχνῳ ἐν τῷ χειμῶνι. ἥσυχαι οὖν φαίνων δηλοῖ εὐδίαν. ὁ δὲ νοῦς, καὶ τὰς τῶν λύχνων δὲ φλόγας ἡσυχίους, 25 τουτέστι μὴ σπινθηροτόμπους, εἶναι μηδὲ κτυπούσας καὶ τὰς 25 νυκτερίους γλαῦκας ἀταράχως βοώσας (ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι

1 σημείον Ald || 2 καὶ ζήτει om M || 5 ἄλλως om et scholia coniunxit AAld | οὖν pro δὲ Ald || 5, 6 τοῦ χ. ὅταν ἐν εὐδαίᾳ ᾗς Ald || 5 ὅτι A || 8 κύκλου A | περικυκλῶν περιέχει Ald; K. κύκλῳ περιέχει Bekker || 9 lemma om MAld || 9, 10 post αὐτὴν Ald πρῶτα καθαιρομένην ἦγον ἤδη ἀρχομένην αὐτὴν τοῦ κ. || 10 λ. αὐτὴν λαμβάνεσθαι τοῦ κ. A || 11 γνομένης omisso καὶ AAld || 12 schol post l. 21 scriptum MAld: traieci | τὸ δὲ πάσης A Ald || 13 κατωτέρω AAld | φησὶν post ὁμ. add Ald | δυσκρασία Ald || 15 γνομένην A, γενομένης M || 16 lemma om et scholia coniunxit M || 16, 7 φθίνοντι χειμῶνι A || 18 φύσει om AAld | σφόδρα om M || 19 δυσκρ. ἀέρ. AAld ||

αι
22 ἡσύχιοι A, ἡσύχαιοι Ald || 22, 3 τινὰ συμβαίνειν M || 24 ἡσυχίας M || 25 οὐσας pro εἶναι M | σημείον εὐδίας ἴσθι post κτ. Ald || 26 νυκτερινὰς A

περιεχομένη τῷ κρύει ἀτάκτως κραυγάζει), καὶ τὰς κορώνας δὲ ἡρέμα [καὶ] ποικίλῃ τῇ φωνῇ χρωμέναις εὐδίας γίνεσθαι σημεία· αἱ τε γὰρ φλόγες ὑπ' οὐδενός ταρασσόμεναι κατὰ τὸν ἴδιον φέρονται θεομὸν τὰ τε ὄρνεα ἀταρακτοῦντα ὥσπερ ὑφ' ἡδονῆς τοῦτο πάσχει.

ἄλλως. καὶ φλόγες ἡσύχαιαι —: εὐδίας σημεῖον καὶ φῶς ἀπὸ τῶν λύχνων ἡσυχάζον καὶ γλαυξ αἰδουσα ἡσυχῶς καὶ κορώνῃ ἐσπέρας ποικίλον φθεγγομένη καὶ μεθ' ἡσυχίας. αἶδει δὲ ἡ γλαυξ προσδοκῶσα πραιεῖαν νύκτα καὶ νομὴν ἄφθονον.

10 1001. καὶ ἡσυχὰ ποικίλλουσα —: τοιούτῃ ποικίλλουσα τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς διαφορὰς φωνῶν καὶ πολύφωνα κρῶζουσα. προεῖπομεν δέ (p. 522, 20), ὅτι καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ κορώναι ἀρχομένου χειμῶνος ἡδόμενοι φαίνονται. λοιπὸν δὲ προλόντος καὶ ἐπίτασιν τοῦ κρύους ἔχοντος οὐκέτι χαίρουσιν, 15 ἀλλ' ἀρχομένου θέρους πάλιν ἡδόμενοι φαίνονται· τὰς γὰρ τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς οὐ φέρουσιν. φασὶ δέ, ὅτι, ὅταν καὶ ἡ κορώνῃ ποικίλῃ τῇ φωνῇ καὶ ἡσυχὰ κρῶζῃ καὶ μὴ τραχέα, δηλοῖ ὑφ' ἡδονῆς εὐδίαν.

1003 sqq. καὶ κόρακες μοῦνοι —: τὴν αἰτίαν καὶ αὐτὸς τὸς εἶπεν· χαίρόντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ αἱ κινήσεις ἐκθαρησάντων τῇ καθαρότητι τοῦ ἀέρος. πρῶτον δὲ ἰδίαι βοῶσιν ἀλλήλοις προσημαινόντες, εἶτα πιστεύσαντες ἅμα καὶ γεγηθότες διέπτανται.

ἄλλως. καὶ οἱ κόρακες ἔστῳσαν σημεῖον εὐδίας, ὅταν 25 μόνον καὶ καθ' ἓνα ἐν τῇ ἐρημίᾳ βοήσαντες, εἶτα καὶ δεύτερον βοήσαντες μηκέτι μόνον ἀλλ' ἀγελήδον προέρχωνται πρὸς τὴν ἐσπέραν κοίτου φροντίζοντες καὶ φωνῆς οἱ πάντες πεπληρωμένοι ἐπὶ τῇ ἐσομένῃ εὐδίᾳ. ὁ δὲ νοῦς· καὶ οἱ κόρακες κατὰ μόνους μὲν ἐπιεικῶς φθεγγόμενοι καὶ ἐπαναδιπλοῦντες τὴν φωνήν, 30 ἔπειτα λαμπροτέραι τῇ φωνῇ χρώμενοι καὶ περὶ τὴν τοῦ

1 περιεχομένης τῷ κρύει ἴδοι τις ἂν κραυγαζούσας ἀτάκτως Ald || 1—5 iterum M post p. 530, 7 lemmate πολύφωνα κορώνῃ (1002) praescripto sic καὶ τὰς κορώνας ποικίλῃ τῇ φ. χρ. ἡρ. εὐδίας σημ. — πάσχει || 2, 3 εὐδίας γίνεσθαι σημεία om hic Ald, cf p. 528, 25 || 4 ἀτακτοῦντα Bekker || 6—9 schol om AAld || 7 ἡσυχάζον M || 10 τὸ δὲ ante lemma Ald | καὶ om Ald || 12 καὶ prius om M || 13 ἡδόμενοι M: εὐφραίνόμεναι A, -οι Ald || 15 ἐφάνησαν post πάλιν Ald | ἡδόμεναι libri || 16 ὅτι om M | καὶ om Ald || 17 τῇ φ. ποικ. AAld || 19 καὶ om Ald || 19, 20 αὐτὴν A || 24—8 om Ald || 24 εὐδίας σημ. A || 28, 9 κατὰ μόνους μὲν om AAld

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ὑπνου ὥραν συνουσιαζόμενοι καὶ μετὰ γοερωτέρας φωνῆς ἐπὶ τὴν ἀνάπαυσιν χωροῦντες παραπλήσιοι ἡδομένοις ἐπὶ τῷ εὐδινῷ καταστήματι, καὶ ἐν τῇ ἐργηγόρσει τῇ φωνῇ τερπόμενοι ἐν [δὲ] τῷ ὀρθρινῷ καιρῷ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῷ φλοιῷ τῶν δένδρων, πολλοὶ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκρεμόσι παρεϊκάτες τὰ πτερὰ καὶ 5 ἥσυχοι διατελοῦντες εὐδίαν σημαίνουσιν.

1005. πλειότερον δ' ἀγεληδὸν —: πλειότερον δὲ φωνῆς ἔμπλεοι γίνονται ἀγεληδὸν ὄντες, ἐπειδὴν τοῦ κόλπου φροντίδα ποιῶσιν.

1006. χαίρειν κέ τις ὠίσσοιτο: ὥς ἐκ τοῦ φθέγμα- 10 τος χαίρειν ἄν τις ὑπολάβοι αὐτούς, ὅποια κράζουσιν ἥσυχά καὶ ἀνεμμένα· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ λιγαινομένοισιν ὁμοῖα (1007).

1008. πολλὰ δὲ δενδρεῖοιο —: πολλοὶ δὲ καὶ ὅταν τῷ δένδρῳ, εἰς ὃ αὐλλίζονται περὶ τὸν φλοῦν καὶ τὸ στέλεχος 15 καθεσθέντες, κρώζωσι καὶ (ἄλλοτε) ἄλλα μέλη λέγωσι, ταῦτα σημεῖα εὐδίας.

1009. ἡχί τε κείουσιν —: ἐν ᾧ αὐλλίζονται καὶ καθεύδονται, ἀπ' αὐτοῦ (εἰ) πάλιν αἴρονται, καὶ περιπετασθέντες πάλιν ἐπ' αὐτὸ εἰ ὑποστρέφουσιν, εὐδινὸν τὸ περὶ τὸν ἄερα κατά- 20 στημα γίνωσκε· χαιρόντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ καὶ κινήσεις, ἐκθαρσυσάντων τῇ καθαρότητι τοῦ ἀέρος. § οὗτος δηλωσάι ἠθέλησε, ποῖον δένδρον εἴρηκεν· λέγει γὰρ 'ὅπου τίκτουσιν', ἀπὸ τοῦ τεκεῖω ῥήματος. ἔμοι δὲ δοκεῖ μᾶλλον κείουσιν ἀντὶ τοῦ κοιμῶνται ἀπὸ τοῦ κείω, ὃ δὲ τε σύνδεσμος, ἦν' ἡ 25

1 δὲ post ὑπνον add M || 2, 3 εὐδινῷ ΔAld || 6 ἥσυχά ΔAld || 7 τὸ δὲ πλ. Ald | πλειότεροι ΔAld | ἦγουν post lemma Ald | πλειοτέρας ΔAld | δὲ om Ald || 8 φ. ἔχοντες τουντέστιν ἔ. Α, ἐχόμενοι τουντέστιν Ald | γενόμενοι ἀγ. Ald || 9 ποιήσουσι Α, -ωσι Ald || 10 τὸ δὲ χαίρ. Ald | καί τις M || 10, 1 φθ. δηλαδὴ χ. Ald || 11 ὑπολάβη Α | αὐτούς om M | ὅπως Ald | κρώζουσιν ΔAld || 12 τὸ om M | λιγαινομένοις AM || 14 τὸ δὲ πολλὰ δένδρ. ἀντὶ τοῦ πολλοὶ καὶ ὅταν ἐν Ald || 15 δένδρῳ ΔAld | τὸν στέλεχος ΔAld || 16 μέλη ἄλλα ΔAld || 16—18 λέγωσιν εὐδίαν σημειούμενοι. τὸ δὲ ἡχί τε κ. ἦγουν Ald || 19 (καί) ἀπ' suppl Ald || 19, 20 γὰρ ἀπ' αὐτοῦ αἰρόμενοι καὶ πετασθέντες πάλιν ἐπ' αὐτὸ ὑποστρέφουσιν Ald || 19 -α M, πετασθέντες ΔAld || 20 αὐτοῦ Α | ὑποστρέφουσιν Α || 22—25 δηλωσάι οὖν βυολόμενος τὸ δένδρον ἔφη ὅπου τεκεῖουσι. τινὲς οὖν τὸ ἡχί τε κείουσιν εἰς δύο μέρη διαιροῦντες τὸ τεκεῖουσι ῥημά φασιν ἀπὸ τοῦ τεκεῖω, ἦν' ἡ 'ὅπου γεννώσι'. κρεῖττον δὲ λέγειν ἡχί τε κείουσιν (ἦγουν ὅπου κοιμῶνται) ἀπὸ τοῦ κείω τοῦ τε συνδέσμου ὄντος, ἦν' Ald || 23 ἠθέλησα Α || 23, 4 ὅπου τεκεῖουσιν Α, cf Ald || 24 post ῥήματος add M ὅπου τίκτουσιν: om Α || 25 γὰρ pro δὲ Α | ἵνα Α

ὅπου καὶ τὴν κοίτην ἔχουσι καὶ ὅπου αὐλλίζονται καὶ τῆς πτήσεως παύονται· τὸ γὰρ ἀπτερεύονται (1009) οἷονεὶ τὰ πτερὰ χαλάσαντες. ἢ τὸ ἀπτερεύονται ἀντὶ τοῦ διασεινοῦσι τὰς πτέρυγας ὑποστρέψαντες· διακινοῦσι γὰρ τὰς πτέρυγας ἥτοι
 5 ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος διατι-
 νάσσοντες ἱκμάδα. καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ (cf fr 141 et Aratea
 p. 352—355) ἢ ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κορώνη ὥσπερ κηρύλος
 πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερύσσετο. § τὸ δὲ ὑπότροποι
 ἀπὸ τοῦ νομοῦ πάλιν ὡς ἐπὶ τὴν κοίτην.

10 ἀπτερεύονται: προσέθηκε τὸ αἰ διὰ τὸ μέτρον. πτερύσ-
 σειν δὲ ἐτυμολογεῖται οἷονεὶ πτεροσεῖειν.

1010—2. καὶ δ' αἶν που γέραναι —: καὶ αἱ γέραναι
 συνηθροισμέναι ὅταν μακρὰν πτήσιν ἀνύσωσι καὶ μὴ εἰς τοῦ-
 πίσω ὑποστραφῶσιν, εὐδῖαν δηλοῦσιν· προγινώσκουσαι γὰρ πολ-
 15 λῶν ἡμερῶν εὐδῖαν γενησομένην διαίρονται εἰς ὕψος καὶ ἐπι-
 θαρσοῦσι τῷ διαστήματι τῆς πτήσεως.

ἄλλως. καὶ αἱ γέραναι πάλιν τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς
 οὐ φέρουσιν, ἀλλὰ χειμῶνι μὲν ἀπὸ Θράκης ὡς ἐπὶ τὰ θερμο-
 τερα φεύγουσι [καὶ] εἰς τὴν Αἴγνπτον. πάλιν δέ, ὅτε χειμῶν, καὶ
 20 τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρόμον. καὶ ἐὰν πετομένων αὐτῶν πνεύματα
 ποιητικὰ χειμῶνος ἐμπέσῃ, οὐκέτι αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν ἀνύουσι
 δρόμον, ἀλλὰ φεύγουσ(α)ι τὰ πνεύματα ἐξ ἰσοστροφῆς ἀτάκτως
 ποιοῦνται τὰς πτήσεις μετὰ κλαγγῆς καὶ φόβου τοῦ χειμῶνος.
 βοῶσι δὲ πάλιν ὡς ἡδόμεναι, ὅταν εἰς τὰ θερμὰ τῶν τόπων
 25 ἐν χειμῶνι γένωνται· φησὶ γάρ· καὶ ὅτε τὸν αὐτὸν ἀνύουσι δρό-
 μον, εὐδῖαν δηλοῦσιν· ἐπάγει γὰρ οἱ δὲ παλιρρόθιοι κεν
 ὑπεύδιοι φορέοιντο (1012). καὶ Ὅμηρος (Π·ΠΙ 5) 'κλαγγῇ
 ταί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων' καὶ ὁ Ἡσίοδος (Opp
 448—451)

3 χαλῶσιν Ald | τὸ ἀπτ. ἀντὶ τοῦ om AAld || 4 δὲ pro γὰρ A || 4, 5
 οὗτοι ὑφ' A || 5, 6 ἱκμ. διατ. AAld || 7 ἢ AM: om Ald || 7, 8 ὥσπερ — ἀπτ.
 M: om AAld || 8 post ὑπ. add Ald ἀντὶ τοῦ τραπέντες || 10 ἐν δὲ τῷ ἀπτ.
 Ald scholiis coniunctis | δὲ τὸ A || 11 γὰρ pro δὲ AAld, quae deinde ἐστὶ
 καὶ πτεροῦν. ἐτ. δὲ || 12 αἱ om Ald || 14 προγινώσκουσαι AAld: -ι M || 15, 6
 ἐπιθαρροῦσαι Ald || 17 ἕνα δρόμον ἤλιθα πᾶσαι pro lemmate A, αἱ γὰρ
 γέραναι τὰς τῶν omisso lemmate Ald || 18 χειμῶνα A, -ος Ald || 19 διατρί-
 βουσι post Αἴγ. add AAld | δὲ om M | καὶ alt om AAld || 21 ἐμπέση χειμῶ-
 νος AAld || 23 παιοῦσαι Ald | φόβον M: ψόφον AAld | δεδοικῦται τὸν
 χειμῶνα Ald || 25—27 φησὶ — φορέοιντο M post p. 532, 4 || 26 ἐπιφέρει
 M || 28 ὁ om Ald

φράξω δ', 'εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑπόθεν ἐκ νεφρέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,
 ἧ τ' ἀροστοῖό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρη
 δεικνύει ὁμβρηροῦ'.

ἐν εὐδλίαι οὐκ ἂν παλιρρόθιοι καὶ ἄτακτοι φέροντο, ἀλλὰ λείον 5
 τινα καὶ τὸν αὐτὸν ἀποτελοῦσι δρόμον.

1012. οὐδὲ παλιρρόθιοι —: πνεύματος σκληροῦ ὄντος
 διὰ τὴν πύκνωσιν τοῦ ἀέρος παλινδρομοῦσιν αἱ γέρανοι, ἐν δὲ
 ἀκύμονι καὶ κεχυμένῳ καὶ λείῳ καὶ ἀπταίστῳ εὐδρομοῦσιν.

1013 sqq. ἤμος δ' ἀστερόθεν —: μεταβέβηκε πάλιν ἐπὶ 10
 τὰ τοῦ χειμῶνος σημεῖα καὶ φησὶν· ὅταν ἴδῃς ἐν καθαρῷ ἀέρι
 αἰφνίδιον ἀμβλυνομένους ἀστέρας μήτε νέφους μήτ' ἄλλης τινὸς
 ἀχλύος ἐπισκιαζούσης μήτε σελήνης ἐπιπροσθούσης, χειμῶνα
 προσδόκα. δηλοῖ δέ, ὅτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτως ὁ ἀπὸ παχυμερῆς
 γενόμενος τοῦτο ποιεῖ. 15

ἄλλως. ἦντο τὰ τῶν ἀστέρων φῶς καθαρὸν ὃν ἄρχεται
 ἀμαυροῦσθαι καὶ μὴ εἰσι νεφέλαι πεπιλημέναι αἱ τὴν ἀορα-
 σίαν ποιοῦσαι, μηδ' ἄλλος τις ζόφος ὁμιχλώδης ὑπαντᾷ μήτε
 ἡ σελήνη, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ ἄστρα ἄνευ τινὸς ὑποκειμένης αἰτίας
 ἀμαυρὰ φαίνονται, μηκέτι τοῦτο τὸ σημεῖον εὐδλίας σοι ἔστω, 20
 ἀλλ' ἐπιτήρει ἐσόμενον χειμῶνα. γίνεται δὲ τοῦτο αὐχμοῦ ἐπι-
 προσθούντος τοῖς ἄστροις καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτῶν ἀμβλύνοντος.

1015. οὐδὲ σελήνη: τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἐπι-
 σκέπει τῷ ἰδίῳ φωτὶ καὶ ἀμαυροῖ τοὺς ἀστέρας. τῶν οὖν
 ἀστέρων ἐξαίφνης σκοτεινῶν γινομένων χειμῶν ἔσται. 25

1018—20. καὶ ὁππότε καὶ μὲν ἔωσιν —: ὡσαύτως,
 καὶ ὅταν τῶν νεφελῶν αἱ μὲν ὑψηλότεραι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
 μένωσιν ἀκίνητοι, αἱ δ' ὑπ' αὐταῖς διαρριπίζωνται αἱ μὲν

1 φράζεσθαι δ' Hesiodus | εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν M: αὐτε ἂν γε-
 ράνων φωνῆς AAld || 2 ἐνιαύσιαι A || 3 τε om M || 4 ὁμβρινου AAld || 5 cf
 ad p. 531, 25 | οὖν οὐκ ἂν A, οὖν καὶ Ald | ἀτάκτως Ald | λείον AAld: λέ-
 γει δὲν M || 7 ἧ ὅτι πν. μὲν σκληροῦ omisso lemmate Ald || 12 αἰφνιδίως Ald |
 μήτε AAld || 14 ἀνεπαισθήτως Ald: -ος AM | ὁ om M || 15 γινόμενος A
 Ald || 16—21 (χειμῶνα) om AAld || 17 εἰσι scripsi: ὡσι M || 23 τὸ οὖν lem-
 mati praescripsit et scholia coniunxit Ald || 23, 4 ἐπισκέπει A, ἐπὶ σκέπει
 M, σκέπει Ald || 24, 5 ἀ. εἰ οὖν ἄνευ τούτων ἐξ. σκοτεινα τὰ ἄστρα γένη-
 ται χ. ἔ. Ald || 25 ἐξαίφνης M || 26 μενέωσιν Ald || 28 αὐταῖς ABessarion
 in M (= rec², cf ed Arati p. XXXV) Ald: αὐτοὺς M | ὑπορριπίζωνται A,
 -ονται Ald

προηγούμεναι, αἱ δὲ καταλαμβάνουσαι, ὥσαύτως χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν.

ἄλλως. καὶ τοῦτο σημεῖον ἔστω χειμῶνος, ὅταν ἐν τινι τόπῳ τῶν νεφελῶν αἱ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένωσιν ἀκίνητοι, ἄλλαι δὲ ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς χώρας καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου ἔλθωσιν, αἱ μὲν τὰς ἱσταμένας περιτρέχουσai, ἄλλαι δ' ὀπιθεν ἐρχόμεναι.

1021 sqq. καὶ χῆνες —: τοὺς τε χῆνας καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, ἃ καταλέγει, ὄρνεα ταραχωδῶς καὶ μετὰ πολλῆς κινούμενα κρα-
10 γῆς σύμβολα γίνονται χειμῶνος· τῆς γὰρ τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθανόμενα οὐ φυλάττουσι τὴν προτέραν εὐκοσμίαν.

ἄλλως. ἐξίσαισι εἰς κατανομήν μετὰ φωνῆς τινος πλείονος τοῦ εἰωθότος βοσκόμενοι διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι εὐχερῶς ἐξελεῖν καὶ βοσκηθῆναι ἐκ τοῦ χειμῶνος τοῦ γενομένου.

15 1022. καὶ ἐννεάγηρα κορώνη: ἐννέα γὰρ γενεάς, ἔτη ε', ζῆι ἡ κορώνη. ἡ τὸ ἐννέα ἐπὶ πλῆθους ποιητικῶς λαπτέον. καὶ ἡ πολύγηρα οὖν κορώνη ὅξδα κρώζουσα νυκτὸς χειμῶνός ἐστι δηλωτική.

1023. καὶ ὁ ψὲ βοῶντε —: καὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν βοῶν-
20 τεσ οἱ κολοιοὶ σημεῖόν εἰσι χειμῶνος, ὅταν ἐσπερίζοντος τοῦ καιροῦ κοίτου φροντίζουσιν. βοῶσι δὲ χάριν τῆς αὐτῶν κοίτης· ὥς γὰρ εἵπομεν (p. 522 sq.), πρὸ τοῦ χειμῶνος ἐρχονται αὐτόσε. § τὸ δὲ βοῶντε (1023): δοτικῇ ἀριθμῷ ἐχρήσατο ἀντὶ πληθυν-
τικού· τοῦτο γὰρ ἔθος αὐτῶν. τοῦτο καὶ Ὅμηρος οἶδεν (II V 487).

25 1024. καὶ σπίνος —: σπίνος καὶ ὀρχίλος καὶ ἑριθεὺς εἶδη ὀρνέων. § τὸ δὲ ἡ ὥ ἀσπίζων οἶον ὁ σπίνος ὑπὸ ὀρθερον

1 χειμῶνας Ald || 1—3 δεῖ — χειμῶνος om Ald || 3 ἄλλως om AAld | τὸ post τοῦτο M: omisi || 4 αὐτῷ τῷ τ. M || 4, 5 ἀκίνητοι om M || 5 ἄλλοι A || 5, 6 καὶ τοῦ τόπου ἐκείνου ἐξέλθωσιν Ald || 6 παρατρέχουσai A, -αι Ald || 7 ὀπιθεν Ald | ἐρχονται A, -ωνται M || 8 τὰς Ald || 10 σ. φησι γίνεσθαι Ald || 12 τὸ δὲ ἐπειγόμενοι ἀντὶ τοῦ ἐξ. omisso lemmate Ald | νομῆν AAld | πλείον AM || 14 τοῦ γενομένου om M || 15 γενεάς M: -εῶν AAld || 16 τ' scripsi: τὰ M, om AAld | ἀντὶ τοῦ πολλά (pro ἐπὶ πλ.) Ald || 17 ἡγουν ἡ π. κ. Ald || 19 lemma om et scholia coniunxit M || 20 σῆμα A | δηλαδή post ὅταν add Ald || 21 κοίτης χρήζωσι Ald | φροντίζουσai A || 21, 2 βοῶσι — αὐτόσε om M || 22 ἐρχόμενον αὐτόν A | αὐτοῦ Ald || 23 τῷ δὲ Ald || 24 τοῦτο M: ὥς A, ὁ Ald || 25, 6 post lemma A εἶδος ὀρνέου. τὸ δὲ ἡ ὥ ἀσπίζων οἶον, Ald εἶδος ὀρνέου καὶ ὁ σπίνος. τὸ δὲ ἡ ὥ ἀσπίζων ἡγουν

φθεγγόμενος. καὶ πάντα, φησί, τὰ ὄρνεα ἐκφεύγοντα τὸ πέ-
λαγος διὰ τὴν ψῦξιν σημειόν εἰσι χειμῶνος.

1025. καὶ ὀρχίλος ἦ καὶ ἐριθεύς: καὶ ταῦτα εἶδη ὀρ-
νέων. δῆλον δέ, ὅτι εἰς φωλεοὺς καταδύομενα τὸν ἐπιόντα
προδεικνύουσι καὶ προσημαίνουσι χειμῶνα. 5

1026. καὶ φύλα κολοιῶν: καὶ τὰ συστήματα τῶν κο-
λοιῶν πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐπὶ κοίτην ἐρχόμενα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ
γῇ κατανομῆς χειμῶνα δηλοῦσιν. § τραπεροῦ δὲ (1027) τῆς
γῆς· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀρουρῶν βόσκονται τὰ ἀποβαλλόμενα ἢ ἐκ-
πίπτοντα τῶν καρπῶν διεπόμενοι. § ἐπὶ ὄψιον δὲ αὐλιν 10
(1027): τὴν ἐσπερινὴν κοίτην.

1028—30. οὐδ' ἂν ἐπὶ ξουθαί —: αἱ κατάστικτοι μέ-
λισσαι. ὁ δὲ νοῦς· μεγάλου χειμῶνος ἰόντος οὐδὲ αἱ ξουθαὶ
μέλισσαι ἐπὶ τὸ πρόσω ἢ πόρῳ τὴν κατανομὴν τῶν σίμβλων
ποιοῦνται, ἀλλ' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐλίσσονται, ἥτοι 15
γε ἀναστρέφονται, καὶ ἐλίσσουσι τὰ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν ἔργων
φροντισματα. οἱ δὲ ἔργων (1030) τῶν γεωργικῶν ἀνθῶν· ἐν
γὰρ τοῖς ἀγροῖς αὐτῶν εἰσιν αἱ ὁδοί. ἐξιοῦσαι οὖν τῶν σίμβλων
εὐθέως ἔρχονται ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς καὶ πλησίον βόσκονται, μὴ-
ποτε ἄφνω ἐπιγένηται χειμῶν, ἵνα ἐγγὺς ὦσι [τὰ] τῶν σίμβλων· 20
δυσριγοτάτη γὰρ ἡ μέλισσα.

ἄλλως. αἱ μέλισσαι ἐγγὺς τῶν κυψελῶν ἀναστρεφόμεναι
καὶ μὴ πόρῳ τὴν νομὴν ποιοῦσαι (δυσριγόταται γάρ) χειμῶνα
προδηλοῦσι καὶ προφαίνουσιν ἐσόμενον.

1031, 2. οὐδ' ὕψου γεράνων —: ἡ γέρανος δυσπαθὲς 25
ἔχει τὸ σῶμα καὶ πρὸς τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς ἀντέχειν
οὐ δύναται. τὸ δὲ ἐξῆς· οὐδὲ αἱ τῶν γεράνων μακραὶ τάξεις τὰς
αὐτὰς ὁδοὺς παρατείνουσαι (τοῦτο γὰρ ἦν εὐδίας σύμβολον p. 531)

1 post φθ. Ald lemma add καὶ πάντα | φησί post ὄρνεα Ald, om M | 3 καὶ alt om AM | 9 post γῆς Ald ἐπειδὴ τὰς ἀρουράς | 10,1 ἐπὶ — κοίτην AAld: om M | 12 ἐπιξουθαὶ ἥγον Ald | 14 πρόσω ἥγον ἐκτός Ald, πρόσωπον ἢ πόρω M, evanida in A | 15,6 ἥτοι γε M: καὶ AAld | 16 καὶ prius AM: ἦ Ald | 18 καὶ μόνον post ἀγροῖς add Ald | 19,20 μῖτε M | 20 τὰ om AAld | 21 δυσριγοτάτη γὰρ ἡ μ. om AAld | 22 ἦ ὅτι (pro ἄλλως) Ald | μέλιται AAld | 23 δυσριγ(ὸς Ald)τατοι A Ald | 25 post l. 24 sequitur p. 535,4 lemmate οὐδ' ὕψου γεράνων praefixo AAld | lemma om et αὕτη γὰρ ἡ γέρ. scripsit AAld | 26 ὥρων (ex ὀρων) A, ὠρων Ald | 27 ὁ δὲ νοῦς· αἱ δὲ τῶν AAld | 28 τείνουσαι AAld

ἀλλ' ὑποστραφεῖσαι τὸ ὕγρον πνεῦμα ἐξ ὑποστροφῆς πορεύονται. καὶ γέρανοι οὖν μὴ διαιρούμεναι εἰς ὕψος μηδὲ ἐπ' εὐθείας ποιούμεναι τὴν πτήσιν, ἀλλ' ὑποστρέφουσαι εἰς τοὺς τόπους, ὅθεν ἐκινήθησαν, τὸ αὐτὸ σημαίνουσιν.

5 ἄλλως. καὶ ταυτὶ δὲ σημεῖα χειμῶνος, γέρανοι μὴ εὐθυποροῦσαι ἱπτάμεναι, ἀράχνια νηνεμίας μετακινούμενα, φλόξ ἀπὸ λύχνου μὴ καθαρὰ καὶ μόγις ἀπτόμενον πῦρ. πῆξις δὲ τέφρας νιφετοῦ σημεῖον καὶ τὰ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων κέγχροις ὅμοια φαινόμενα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο νιφετοῦ. χαλάξης

10 δὲ διαπίρου ἀνθρακος τὸ μέσον νεφελῶδες.

ἄλλως. ἀλλὰ — οὐδέ: τὰς γεράνους φασὶν ὄμβρων μελόντων καταφέρεσθαι, οὐ μετεώρους αἵρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐθείας ἐμποδίζεσθαι πτήσεως.

1033. μηδ', ὅτε νηνεμίῃ —: καὶ ὅταν τὰ ἀράχνια νη-
15 νεμίας οὐσης ἐν τῷ ἀέρι πλάζωνται. ὡσαύτως δὲ καί, ὅταν ἀμαυρὸν ᾗ τὸ περὶ τοὺς λύχνους φέγγος καὶ μὴ εἰς ὕψος ἀνάπτηται, ἀλλὰ περιτρέπεται ὅμοιον γινόμενον τοῖς ἐπὶ τῶν θερμότερων ἀτμῶν τιθεμένοις λύχνοις. τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ τὸ πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιᾷ ἀφανιζόμενον. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γίνεται
20 ὑπὸ τῆς χειμερινῆς καταστάσεως.

ἄλλως. καὶ ἐν νηνεμίᾳ ὅτε ἡ ἀράχνη φέρεται μὴ καταφρόνει.

ἄλλως. ἡ ἀράχνη λεπτή ἐστι καὶ ἰσχνή, ἄλλως <τε> καὶ <εἰ> ἐν μετεώρῳ ἐστίν. καὶ ἔτι ἡμῖν ἀνεπαισθήτου ὄντος τοῦ πνεύ-
25 ματος αὕτη καὶ ἐκ βραχείας κινήσεως φέρεται καὶ κινεῖται. ὁ δὲ λόγος· ἐν νηνεμίᾳ δὲ ὅτε ἡ ἀράχνη κινεῖται, μὴ καταφρόνει τοῦ σημείου· εἰ γὰρ καὶ τὸ αὐτίκα νηνεμία ἐστίν, ἀλλ' οὖν γε προδοῖ τὸν ἐσόμενον χειμῶνα.

1034. καὶ φλόγες αἰθρῶσσωσι —: λύχνων φλόγες ἡρέμα

1 ἀλλὰ ἀποστραφεῖσαι AAld | καὶ ante ἐξ add Ald | 1, 2 πορευόμεναι τὸ αὐτὸ σημείον εἰσι Ald | 2 διαιρούμεναι Ald | 4 σημαίνουσιν scripsi: σημείον εἰσι A, σημείον Ald | 5 οὐδ' ὕψου γεράνων pro lemmate AAld | ταῦτα Ald | 6 νηνεμία AAld | 7 καθὰ M | μόλις AAld | καιομένη post μόγις add M | 9 σημεῖον post νιφ. add Ald | 10 διαπίρου καὶ διαπίρου A | 10, 1 post νεφ. Ald φασὶν οὖν τὰς γεράνους ὄμβρων Ald | 11 ἀλλ' M | ἀλλ' — οὐδέ om A | 13 post πτήσεως sequitur p. 534, 25 Ald | 14 μὴ δ' M | 15 δὲ om MAld | 17 περιστρέπεται AAld | 18 scripsi: σημαίνουσι M, σημείον AAld | 19, 20 καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ σημεῖα γ. ἐπὶ τῆς Ald | 20 τῆς om M | 21, 2 schol om Ald | 26 καὶ ante ἐν add M | 27 τὸ om AAld

παραφαινόμεναι πῦρ τε μόγῃς ἀναπτόμενον καὶ τὰ ἐλλύχνια
φῶτα χειμῶνος σημεῖα· συμπλῖνται γὰρ τὰ ὑποκείμενα ὑπὸ
τοῦ ἀέρος.

1035, 6. ἡ πῦρ αὔηται —: ἀπὸ κοινοῦ· μηδὲ τότε πίστευε
τῷ χειμῶνι, ὅτε πῦρ ἐφάπτεται μετὰ κακοπαθείας καὶ βρα- 5
δέως καὶ τὰ ὑπαίθρια λύχνα· δῆλον γάρ, ὅτι πολλοῦ ὄντος τοῦ
περιέχοντος ὑγροῦ βράδιον τὸ πῦρ ὑφάπτεται καὶ τὰ λύχνα.
αὔηται οὖν ἀπὲρ τοῦ ὑφάπτεται.

Plut ἄλλως. ἡ πῦρ αὔηται: τὰ καυστὰ βραδέως ἐξάπτεται
παχυμεροῦς τοὺς πόρους ἐπιφράττοντος τοῦ ἀέρος. δῶπερ οἱ 10
τὰς δαΐδας ἀπτοντες προτρίβουσιν ἐν τῇ τέφρῃ, ἵνα ἀποκρου-
σθῇ, εἴ τι ἔνικμον, καὶ τὸ πῦρ τῆς ὕλης μᾶλλον αἰψεται.
οὕτω ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 3 W.).

1036. τί τοι λέγω, ὅσσα πέλονται —: τί σοι κατα-
λέγω, ὅσα σημεῖα ἐπ' ἀνθρώποις γίνονται χειμῶνος καὶ εὐδίας; 15
καὶ γὰρ ἐν τῇ πάντων εὐτελεστάτῃ τέφρῃ περὶ ἐκείνον τὸν
τόπον, ἔνθα ἐστί, πηγνυμένη χειμῶνα σημαίνει· πολλῆς γὰρ
περὶ τὸν ἀέρα νοτίας σημεῖον τὸ τοιοῦτον.

1038. αὐτοῦ πηγνυμένη —: ἡ τέφρα μὴ διαλυομένη
καὶ ὁμοία πεπηγυλῇ χειμῶνα σημαίνει. καὶ κέγχροι πολλοὶ 20
ἐπὶ τῆς τοῦ λύχνου φλογὸς ἐπανιστάμεναι νιφετὸν σημαίνουσιν.
ὅταν δὲ τοῦ διαπύρου ἀνθρακος ἡ μὲν ἐπιφάνεια λαμπρὰ τυγ-
χάνῃ, ἡ δὲ μεσότης μελαίνηται, χάλαζαν ἐσομένην δεῖ ση-
μειοῦσθαι.

1039. καὶ λύχνῳ χιόνος —: καὶ ἐπὶ τῷ λύχνῳ χιόνος 25
γίνωσκε σημεῖα, ἐὰν κέγχροις ἰοικότα σήματα πανταχοῦ καὶ
κύκλῳ ἔχῃ ἐγγὺς τῆς περιλαμβούσης μύξης.

ἄλλως. καὶ περὶ χιόνος ἐσομένης ἀφορῶν μάθοις τοῖς

1 περιφερόμεναι AAld || 2 σημεῖον AAld || 4 τὸ ante μηδὲ add Ald ||
5 ὅταν — ἐφάπτεται AAld || 6 δηλῶν A || 7 ἐφάπτεται AAld || 8 ἐφάπτεται A
Ald || 9 lemma ἡ πῦρ αὔηται om AAld | Πλούταρχος δέ φησι τὰ (omisso
οὕτω Πλ. l. 13) Ald | ἐξάπτεσθαι Ald || 10 τοῖς πόροις M | τοῦ om
Ald || 11 προτρίβουσιν libri: correxi || 12 ἡ post ἔνικμον libri || 14 ὅσσα
πέλονται om Ald, πέλονται A || 15 γίνονται ἐπ' ἀνθρ. AAld || 16 ἀσφα-
λεστάτη AAld || 17 χειμῶν ἐσται Ald || 17, 8 πολλοῦ γὰρ π. τ. ἀ. νότον τ.
τ. σ. A | πολλοῦ γὰρ τοῦ π. τ. ἀ. νοτίσματος τ. τ. σ. Ald || 19 πηγνυ-
μένη AM | οὖν post τ. add Ald || 20 ὥσπερ (pro ὁμοίᾳ) Ald | σημαντικὴ χει-
μῶνος Ald || 21 τοῦ τοῦ λύχνου φωτὸς AAld || 26 σημεῖον Ald | σημεῖα Ald ||
27 περιλαμβοῦς Ald || 28 — p. 537, 5 M: om AAld

κέγχροις τοῦ λύχνου, ὅταν πάντῃ πλησίον τῆς μύξης ἔχη σημαία· καὶ γὰρ περὶ τὴν μύξαν πολλάκις ὡς κέγχροι τινὲς συνίστανται, ἃ προελέγομεν (p. 526), ἐκ τῆς ὑγρότητος τοῦ ἀέρος. ἡ σύνταξις· ὅτε κέγχροις ἰοικότα σημεῖα πάντῃ ἔχει κύκλῳ τῆς
5 λαμπούσης μύξης, περὶ χιόνος πύθοιο.

1040. πυριλαμπέος ἐγγύθι μύξης —: καὶ περὶ τὰς μύξας τῶν λύχνων ἐὰν κέγχροις ὁμοιά τινα ἀνιστῶνται· καὶ γὰρ ταῦτα γίνεται κατὰ τὴν ἔξωθεν ψύξιν τοῦ ἐλλυχνίου ὥσπερ σβεννυμένου. καὶ ταῦτα μὲν χιόνος φησὶν εἶναι σημεῖα.

10 1041—3. ἄνθρακι δὲ ζῶντι —: τουτέστι κάρβωνι ἡνθρακωμένῳ καὶ ζῶντι. ἐπὶ τούτῳ, φησί, χαλάζης ἴσθι σημεῖον, ὁπότεν ὁ ἄνθραξ λαμπρὸς ὑπάρχηι, ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἔνδον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὥσπερ νεφέλῃ πυρὸς καιομένου φαίνεται.

15 ἄλλως. ἐὰν ζῶντος ἄνθρακος, τουτέστι καιομένου, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ φλογὸς ὡς μεταξὺ ὥσπερ νεφέλῃ τις γένηται, χαλάζης τὸ τοιοῦτον σημεῖον. λευκὸν δὲ (δεῖ) φαντάζεσθαι τὸν ἄνθρακα διὰ τὴν πεπηγυῖαν τέφραν, καὶ εἰκότως τὸ τοιοῦτον σημεῖον χειμῶνος· ἡ γὰρ τοῦ ἀέρος ψύξις τοιαύτη ἐστίν, ὡς καὶ
20 μέχρι τοῦ πυρὸς διήκειν.

ὁπότε λαμπρὸς —: ὅταν δὲ τοῦ διαπύρου ἄνθρακος ἡ μὲν ἐπιφάνεια λαμπρὰ τυγχάνηι, ἡ δὲ μεσοῦτης μελαινῇται, χάλαζαν ἔσομένην δεῖ σημειοῦσθαι.

1044 sqq. πρίνοι δ' οὐ καρποῖο —: ἄρχεται λοιπὸν καὶ
25 ἀπὸ δένδρων τεκμήρια ἡμῖν διδόναι περὶ χειμῶνων καὶ καιρῶν ἐπιτηδεῖων πρὸς γεωργίαν. δεῖ οὖν, φησί, λαβεῖν ἀπὸ πρίνου καὶ σχίνου σημεῖα· ὁ μὲν γὰρ τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος ὢν τοιοῦτον καὶ τὸν χειμῶνα δηλοῖ, ὁ δὲ πλείων τοῦ συνήθους πλείονα αὐχμὸν.

4 ἔχει scripsi, cf Ar: ἔχη M || 6—9 Ald omisso lemmate post p. 536, 27 ἐὰν οὖν καὶ περὶ τὰς μύξας κέγχροις ὁμοία σημεῖα γένηται, καὶ ταῦτα σημεῖον ἡγοῦ χειμῶνος || 6 μύξης om M || 7 τῶν λύχνων om A | τινὰ om A | ὁμοία γένηται, καὶ ταῦτα σημεῖον χειμῶνος A, cf Ald | ἀνίστανται M || 10 δὲ om Ald || 10, 1 ἡγοῦν ἡνθρακωμένῳ καὶ καίονται Ald quae pergit ἐὰν οὖν ζ. (l. 15) || 11—14 (ἐπὶ — φαίνεται) M: om AAld, cf ad l. 10, 1 || 11 τούτων M || 15—20 schol AAld: om M, cf p. 536, 28 sqq. || 15 ἄλλως omisso ἐὰν οὖν post l. 11 Ald | ἡγοῦν καιομένου Ald || 15, 6 καὶ ἐπὶ τῆς Ald || 16 ὡς om Ald || 17 δεῖ suppl Ald || 21—3 schol M: om AAld || 24 αὖ Ald | καὶ om AAld || 25 καὶ om AAld || 26 ἐπιτήδεια Ald | φησί om AAld || 27 μὲν om AAld || 28 καὶ τὸν om AAld

ἄλλως. μεταβέβηκεν ἐξῆς ἐπὶ τὰ τῆς γεωργίας σημεῖα, καὶ νῦν διδάσκειν πειράται ἡμᾶς καὶ φησιν, ὅτι πρῖνοι καὶ σχῖνοι, μετρίαν τὴν καρποφορίαν διὰν ἔχωσιν, ... αὐχμηρὸν τὸ τέλος σημαίνουν. αἱ μὲν οὖν πρῖνοι μὴ ὑπὲρ τὸ θεῖον εὐφοροῦσαι μακρὸν ἐσόμενον τὸν χειμῶνα σημαίνουν, ἐὰν δὲ πολυ- 5 φορῶσι περὶ τὰ ἔσχατα μέρη τοῦ θέρους, βλάβην τοῦ σιτικῶς καρποῦ γενησομένην ὑπὸ αὐχμοῦ. ἡ δὲ τοῦ σχίνου καρποφορία τρισσὴ τυγχάνει· τρεῖς γὰρ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνθροῖ καὶ τρεῖς τελεσφορεῖ, ἐκάστη δὲ καρποφορία ἴδιον σημεῖον ποιεῖ· ἐὰν γὰρ ὁ πρῶτος καρπὸς κατὰ πρόπον γένηται, πρῶτμον δεῖ τὸ θέρους 10 προσδοκᾶν. ἐὰν δὲ ὁ δευτέρος, τὸν μέσον καιρὸν τῆς θερείας κρῖσσονα σημαίνει, ὁ δὲ τρίτος τὸν ἔσχατον.

ἡ σύνταξις οὕτως· καταχθέες καρποῖο (1044) τὸ πρῶτον, τουτέστι βαρούμεναι τῷ καρπῷ, οὐκ ἀπειρητοὶ εἰσι χειμῶνος.

15

Plut 1045. σχῖνοι ἀπειρητοὶ: ὅσα τὴν σχῖνον ἐκ τοῦ ἄερος ὠφελεῖ, ταῦτα καὶ τὸν σῖτον. ὁμοίως καὶ τὰ βλέπτοντα. δειγ-
ματα οὖν τῶν σπόρων ὁ πρῶτος ἐν τῇ σχίνῳ ἐστὶ τῶν πρῶ-
των καὶ τῶν μέσων ὁ μέσος καὶ ὁ τρίτος τῶν τελευταίων. οὕτω
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 4 W.).

20

1045. πολλὸς δὲ ἄλως: ὁ σπουδαῖος γεωργὸς καὶ ἀροτρεὺς (ἀφορᾷ) ἐπὶ τὰ σημεῖα τῆς γεωργίας.

1046. μὴ οἱ θέρους ἐκ χειρὸς ἔρρηι: ἀντὶ τοῦ ρεύσει φθαρεῖ. ὁ δὲ σῖτος, ὅταν ἀρχὴν ἔχη τοῦ ἀναφύεσθαι, οὔτε ὑπερβολὴν χειμῶνος δύναται βαστάζειν οὔτε αὐχμοῦ συμπεσόντος (ἐν 25 ἔαρι γὰρ φνύμενος τούτου δοκεῖ ἀπαλλάττεσθαι), ἀλλ' ἐπειδὴν ἐμπέσει, ἀπόλλυται. φησὶν οὖν, ὅτι καὶ πρῖνοι οὐ καρποῦ μεστὰ οὖσαι καὶ μέλαιναι σχῖνοι οὐκ ἀπειρητοὶ εἰσι χειμῶνος. δυνατόν οὖν ἐκ τῆς τῶν καρπῶν αὐτῶν ἀναφύσεως συμβάλλειν

1 ἄλλως omisso μεταβὰς οὖν ἐπὶ τὰ Ald || 2 καὶ — ἡμᾶς A: om M, πειράται διδ. ἡμᾶς Ald || 4 τὸ om M || 4, 5 εὐποροῦντες AAld || 9 γὰρ (pro δὲ) Ald, καὶ ἐκ. καρπ. A || 10 πρόπον Ald: τρόπον AM | τὸ om Ald || 11 κατὰ (pro τὸν) AAld || 13 ἡ δὲ σύνταξις οὕτως Ald scholiis coniunctis | οὕτως om M || 13, 4 τὸ πρῶτον om AAld || 14 βαρυνόμεναι Ald || 16 ὅσα γὰρ omisso lemmate Ald || 18 γοῦν A | πρῶτων post τῶν add Ald || 18, 9 τῶν πρῶτων om Ald || 19 τῶν τελευταίων Ald: -ου -ου AM || 21, 2 σπ. ἀροτριεὺς AAld || 22 ἀφορᾷ Ald: om AM | ἐπὶ — γεωργίας om M || 23 τὸ δὲ μὴ usque ad ἔρρηι Ald scholiis coniunctis | θέρους ἐκ χειρὸς M | ἀντὶ τοῦ om M || 24 ἔχει A || 26 ἔαρι AAld: ἄρι M || 27 καὶ om M || 27, 8 μεστὰ καρποῦ AAld

καὶ χειμῶνος καιρούς. ὁ μὲν οὖν τῆς πρίνου καρπὸς σύμμετρος ὦν χειμῶνα δηλοῖ, ὁ δὲ πλείων τοῦ συνήθους αὐχμόν.

1047. πρίνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλου —: ὁ πρίνος τὸ δένδρον τῶν πάντων καταξήρων ἐστίν. καὶ μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστο-
 5 φάνης (Ran 859) λέγων 'οὐ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρίνος ἐμπρησθεῖς
 βοαῖς'· τῶν ξύλων γὰρ τὰ κατάξηρα ἐμπρησθέντα καὶ καυ-
 θέντα τῇ ξηρότητι ἀντηγεῖ τῷ πυρὶ. αὕτη τοίνυν ἡ πρίνος
 ξηρά τις οὕσα τὴν φύσιν, ὡς ἔφημεν (l. 4), τοῖς ὑγραίνουσι
 τέθηλε καὶ τέρπεται, καὶ ὅτε χειμῶνος ὄντος σφόδρα ὑγρὸν γί-
 10 νεται τὸ περιέχον, τῇ ὑγρότητι ἡσθεῖσα καρποφορεῖ καὶ δηλοῖ
 τῷ καρπῷ τὸν ἐσόμενον μέγαν χειμῶνα, ὅφ' οὗ τῆς ὑγρασίας
 μεταλαβοῦσα ἐκαρποφόρησεν. θαμινῆς δὲ τῆς συνεχῶς φνο-
 μένης ἀκύλου· τρίτον γὰρ τοῦ χειμῶνος φύει. ἀκύλου δὲ τοῦ
 καρποῦ τῆς πρίνου. καὶ Ὅμηρος (Od X 242) 'παρὰ δ' ἄκυλον
 15 βάλανόν τε'.

κατὰ μέτρον ἔχουσαι —: ἀντὶ τοῦ συμμέτρως ἔχουσαι Plut
 τῶν καρπῶν. φησὶν οὖν καὶ ὁ Θεόφραστος (De Signis 55), ὅτι
 ὁ πρίνος καὶ ἡ σχῖνος αὐχμηρὰ τῇ κρᾶσει καὶ ξηρότερα τῶν
 ἄλλων πεφυκότες πολλὴν καρπὸν οὐ φέρει, ἐὰν μὴ εἰς βάθος
 20 ὑγρανθῇ. εἰκότως οὖν τῇ τούτων ἀφορίᾳ καταμαντεύονται
 περὶ τῶν σπερμάτων οἱ γεωργοὶ μιᾶς αἰτίας οὕσης, δι' ἣν ἀμ-
 φοτέρων ἡ πολυκαρπία. εἰ δὲ ὑπερβάλλει τοῦ καρποῦ τὸ πλη-
 θος, οὐκ ἀγαθὸν σημεῖον· ἄμετρον γὰρ ἐπομβρίαν καὶ πλεονασ-
 μὸν ὑγρότητος ἡ περὶ τὸν ἀέρα ἀνεσις καὶ θηλύτης δηλοῖ. οὕτω
 25 ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 5 W.).

1049 sqq. μὴ μὲν ἄδην ἔκπαγλα —: μὴ λίαν κορεστικῶς
 καὶ ἐξόχως βαρυνθείη τῷ καρπῷ παντελῶς. τουτέστιν· μὴ
 λίαν ἔχοιεν καρπὸν, ἀλλὰ σύμμετρον· τότε γὰρ ἐκτὸς αὐχμοῦ αἱ

1 χειμῶνος καιρούς AAlld: χειμῶνα καὶ καιρούς M | λέγει οὖν· ὁ μὲν

AAlld | 3 ἀκύλου om Ald | 5 ὥσπερ πρίνος εὐθὺς AAlld | ἐμπρησθεῖς A ||
 7 ἀντηγεῖ Dübner: ἀντέχει libri || 8 ὡς ἔφ. et 9 τέθηλε καὶ et ὅτε om AAlld ||
 9 post σφ. Ald ὑγροῦ τοῦ περιέχοντος γενομένου | ὄντος χ. A || 9, 10 γένη-
 ται A || 11 τῷ καρπῷ om AAlld | μέγαν om M | ? | 13 ἀκύλου om M | φύε-
 ται. ἡ (ὁ Ald) δὲ ἄκυλος ὁ καρπὸς ἐστὶ τῆς πρίνου AAlld || 14, 5 καὶ — τε
 om M || 14 ἀρ ρ' ἄ. Odysseae codd || 16 δὲ post μ. Ald | ἀντὶ τοῦ om M ||
 17 τὸν καρπὸν M | καὶ om M | ὁ om AAlld || 18 ὁ πρ. M: ἡ AAlld | αὐχμηρὰ
 καὶ ξηρότερα M: -αι καὶ -αι AAlld || 19 πεφυκότες M: πέφυκταν A, -σαι
 Ald | οὖν post πολ. add Ald | ἐὰν Bekker: εἰ AAlld || 21 ἥς AAlld || 21, 2
 ἀμφοτέροις M || 22 ἐπέρχεται post πολ. add Ald || 26 μηδὲ AAlld || 27 βα-
 ρυνθείεν Ald | ἡγουν (pro τουτ.) Ald || 28 ἐκ τοῦ Ald

ἄρουνται θάλλουσιν. τὸ δὲ τηλοτέρῳ (1050) ἀντὶ τοῦ 'πορρω-
τέρῳ'. <πορρωτέρῳ> δὲ τοῦ αὐχμοῦ αἱ ἄρουνται οὐσαι πληθύνουσι
καὶ θάλλουσι τοῖς ἀστάχουσιν.

1051. *τριπλόα δὲ σχῖνος* κυέει —: *τριττὸν γάρ φησι*
φέρειν τὴν σχῖνον τὸν καρπὸν, ἕκαστον δὲ τούτων σημεῖον εἶναι 5
σπόρου· καὶ γὰρ φησι σπόρους τρεῖς εἶναι, πρῶτον μέσον
ὑστερον. ἔν ἃν οὖν καρπὸν εὐφορήσῃ μάλιστα ἢ σχῖνος, κατὰ
λόγον καὶ τὸν σπόρον ἐκείνον γίνεσθαι κάλλιστον.

Apollinarius

1057. *λοχαλὴ σχῖνος* —: *βαθεῖα καὶ ὑψηλή, ἀπὸ τοῦ*
λοχῆσαι δύνασθαι καὶ ἐνεδρεῦσαι ἐν αὐτῇ κρυπτόμενον. οὕτως 10
ΑΠΟΛ(Α)ΙΝΑΡΙΟΣ. τὸ δὲ ἄρῃται ἀντὶ τοῦ ἐνέγκῃ. <ἐν> ἐκείνῳ
τῷ καρπῷ ἢ ἄροσις πολὺ κρείττων ἔσται.

Plut

1058. *κείνῳ γ' ἐξ ἄλλων* —: *οὐ μόνον ἐν τοῖς ζώοις*
συμπάθειά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς. ὅς' ἂν οὖν κεκρα-
μένη(ν) ὑγρότητι ἢ ψυχρότητι παραπλησίως ἔχη τὴν ἔξιν, ἣ 15
τρέφεται ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἢ τοῖς αὐτοῖς εὐθηνεῖ καὶ μαραίνει-
ται. διὸ πολλὰ μετ' ἀλλήλων συνακμάζει καὶ καρποφορεῖ, τὰ
μὲν θέρει, τὰ δὲ χειμῶνι, τινὰ δὲ καὶ ἔαρι. τῶν μὲν οὖν αἱ
κράσεις διάφοροι, τῶν δὲ ὅμοιοι καὶ συγγενεῖς σφόδρα. τῶν
οὖν τὴν ὁμοίαν κρᾶσιν ἐχόντων πρίνος σχῖνος σκίλλα πυρός. 20
οὕτω ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 6 W.).

1060. *οὕτω δ' ἀνθέρικος* —: *ἀνθέρικον νῦν εἴρηκε τὸ*
ἄνθος τῆς σκίλλης· κυρίως γὰρ τὸ ἄνθος τῶν ἀσταχύων. ἀπο-
λούθως δὲ φησι καὶ τῷ τῆς σκίλλης ἄνθει τεκμαίρεσθαι περὶ
τῶν ἐσομένων καρπῶν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἄνθος περὶ τοῦ πρῶ- 25
του σπόρου διδάσκει ἡμᾶς, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου,
καὶ τὸ τρίτον ὁμοίως περὶ τοῦ τρίτου.

1 θάλλουσαί εἰσι. τὸ οὖν Ald | δὲ om Ald | 2 οὐσαι αἱ ἄρ. τοῦ αὐχμοῦ
πλ. τοῖς α. AAld | πληθύνουσι Ald | 4 *τροπλόα* M | *τρίτον libri* | γάρ om
M | 5 τὸν om Ald | 6 φησι om M | τοὺς σπ. Ald | *δεύτερον AAld* | 7 ὕστα-
τον Ald | 8 ἄριστον AAld | 9 τὸ δὲ *λοχαλὴ σχ.* Ald | 11 *ἐνέγκῃ* Ald: -οι
AM | 11, 2 δὲ post *ἐκ. et καὶ post καρπῷ* add Ald | 13 οὐ γὰρ *omisso lem-*
mate Ald | *ζωόιους* A | 14 *γίνεται* AAld | ὅς' ἂν Dübner: *ὅταν libri* | ἣ ante
x. M: om AAld | 14, 5 *κεκραμμένη* A, *κεκραμμένη τῇ* Ald | 15 *καὶ (pro ἡ priore)*
Ald | ἢ *ψυχρότης* A | *ἔχη* Ald: *ἔχει* AM | ἢ *posterius om et <καὶ> suppl* Ald |
16 *καὶ pro ἡ* Ald | *εὐθαλεῖ* AAld | 18 *τινὰ* M: τὰ AAld | 19 *ἀδιάφοροι*
A | 20 *οὖν μίαν* AAld | *συνεχόντων* AM | 20, 1 *ἐ. εἰσὶ* — π. κατὰ *Πλούταρχον*
Ald | 20 *πρίνος* AAld: *σπίνος* M | *πυροῖ* M | 23 *ἄκρον τῶν* AAld | 24 τὸ —
ἄνθος AAld | 25 γὰρ om A | 25, 6 *πρώτου* om M | 26 *χρόνον* A | *ἡμᾶς* om
M | 27 τὸ δὲ *τρ.* A | *ὁμοίως* om MAld

1064. αὐτὰρ ὅτε σφῆκες —: ὅταν ἐν φθινοπωρινῇ τοῦ
 ἔτους ὥραι οἱ σφῆκες κατὰ πληθὺς συνηθροισμένοι ἐν πολλοῖς
 τόποις βλέπονται καὶ πρὸ τῆς ἐσπερίου τῶν Πλειάδων ἀνατολῆς,
 χειμῶνα δεῖ προσδοκᾶν. προσέληται δέ (p. 392, 5), ὅτι ἡ ἐσπερίος
 5 ἀνατολὴ τῶν Πλειάδων χειμῶνα ἐπιφέρει.

1065. ἐσπερίων δὲ τῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἀνατελλουσῶν.
 ἑῷαι γὰρ ἀνατέλλουσι θέρει. τότε οὖν, εἰ πρὸ τῶν ἐσπερίων
 Πλειάδων οἱ σφῆκες βλέπονται συνηθροισμένοι, εἴποι τις ἂν
 ἔσσεσθαι χειμῶνα. γίνονται δὲ οἱ σφῆκες ἐκ γῆς. εὐφυνῆς δὲ
 10 πρὸς τὸ γεννᾶν τὰ τοιαῦτα ἡ γῆ, ὅταν ἱκμαρώδης ᾖ.

1068. Θήλειαι δὲ σύες —: ἡ ὑγρότης γόνιμος καὶ κι-
 νητικὴ σπερματικῆς δυνάμεως· διαχυθὲν γὰρ τὸ σῶμα καὶ τὸ
 πνεῦμα εὗρουν τῇ ἀνέσει γίνεται καὶ ὑπόθερμον εἰς ὁρμὰς
 ἀγωγὸς ἐπὶ τὸ τῆς γενέσεως ἔργον. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τὸν
 15 Διόνυσον τῇ Δήμητρι συγκαθιέρωσαν αἰνιττόμενοι τὸ γόνιμον
 τῆς ὑγρότητος. ὥς οὖν τὰ δένδρα εὐοθεήσαντα διανθεῖ καὶ
 δικαρπεῖ τῇ εὐκρασίᾳ πιόντα τὴν ἐπιρρέουσαν τροφήν, οὕτω
 καὶ τὰ ζῶια ἐν ὑγρῷ τῷ αέρι καὶ μαλακῷ τῷ σπέρματι <κι-
 νεῖται>. οὕτως ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ.

20 ἄλλως. καὶ σύες δὲ Θήλειαι καὶ πρόβατα καὶ αἴγες, ὅταν
 ὑπομείναντα τὴν ὄχρυσιν τῶν ἀρρένων ἐπαναστρέψαντα ἐπιβαίνει
 τοῖς ἄρρεσι, μέγαν χειμῶνα καὶ οὐκ ἐλάσσονα τοῦ ἀπὸ τῶν σφη-
 κῶν σημαίνει. ὅταν δὲ μὴ προλαμβάνῃ τὰ προειρημένα τὴν
 μιξιν ἀλλὰ βράδιον τοῦ εἰθισμένου ὀχεύῃ, εὐθυμίαν τοῖς πέ-

Apollinarius
 Avien
 1796, 7

2 οἱ om Ald, evanidum in A | συνηθροισμένοι A || 4 δεῖ πρ. χ. Ald |
 Πλ. (sine τῶν) ante ἀνατ. AAld || 6 καὶ ἐσπερίων προπάρειθε (omisso
 δὲ) A, τὸ οὖν ἐσπ. πρ. ἡγουν Ald || 7 εἰ scripsi: καὶ AM, εἰ καὶ Ald ||
 8 ἂν Ald: οὖν A, om M || 9, 10 γὰρ ἐκ γῆς εὐφ. πρὸς Ald || 10 ἱκμαρώδης
 Ald, cf Ach 1 p. 69, 7 (ἱκματώδης) || 11, 2 ἡ ὕ. τῆς γονιμὸν καὶ κινήτικὸν
 σπερματικῆς δ. Ald (unde coni Bekker ἡ ὕ. γόνιμον καὶ κινήτικὸν τῆς σπ.
 δ.) || 13 τῇ ἀνέσει εὗρουν (ἄρουν Ald) AAld | ἄραιον coni Bekker || 15 δημήτρα
 AAld || 16 ὥσπερ οὖν τὰ φυτὰ Ald, evanida A | ἀσθ. AM, ἔξασθ. Ald | καὶ
 om Ald || 17 δικαρπεῖ scripsi: διακαρπεῖ M, om AAld | τῇ ἀκρασίᾳ A | scripsi:
 ἐπιόντα τὴν ἐπιρρέουσαν τροφήν AM, ἐπελθούσης τῆς ὑγρᾶς καὶ ἐπιρρεούσης
 τροφῆς Ald || 18 in margine dextro interiore M ἡ ἡ τοῦ αέρος κίνησις εἰς χει-
 μῶνα, quod quo pertineat incertum | τῷ σπ. om Ald || 18, 9 supplevi; μάλιστὰ
 πρὸς συνουσίαν κινεῖται supplet Ald | τῷ σπ. — Ἄπ. evanida in A || 20 ἄλ-
 λως om MAld | καὶ primum et δὲ om A | αἱ οὖν θ. σύες καὶ Ald || 21 τὴν
 τῶν ἀρρένων ὄχρυσιν AAld | scripsi: ἐπιστρέψαντα AAld, ἀντιστρέψαντα M |
 ἐπιβαίνει M || 22 ἄρρεσι Ald | τὸν ἀπὸ AM || 23 σημαίνουσιν AAld || 24 και-
 ροῦ post εἰθ. AM: om Ald | ὀχεύῃ ἢ ὀψεύῃ A, ὀψεύῃ Ald

νησι παρέχεται, ὅτι μὴ ἔχοντες εὐπορεῖν ἐσθημάτων προσδοκῶσιν εὐδινώτερον ἔσεσθαι τὸν χειμῶνα.

ἄλλως. Θήλειαι δὲ σύες· καὶ ταῦτα γὰρ τὰ ζῶια ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι συνουσίας ἐν χειμῶνι· τότε γὰρ ἔξωθεν ὄντος τοῦ ὕγρου τὸ θερμὸν ἐνδοθέν ἐστι καὶ φλέγον αὐτὰ ἐγείρει 5 πρὸς συνουσίαν. διὸ καὶ ἐξῆς φησιν, ὅτι, ἐὰν βραδέως καὶ μὴ συνεχῶς συνουσιάζωσι, δηλοῦσιν οὐ ψυχρὸν τὸν χειμῶνα, ἀλλ' εὐκρατον. ὅθεν καὶ τὸν πένητα χαίρειν ποιοῦσιν· μὴ ἔχων γὰρ σκέπην ἐν χειμῶνι ὁ πένης χαίρει, ὅταν χειμῶν μὴ πᾶν ὑπάρχηι ψυχρός. 10

1072. ὁψὲ δὲ μισγομένων —· ἐν τοῖς ἀνχηροῖς τε καὶ ἀνόμβροις ἔτεσι τὰ ζῶια ἀπρόθυμα πρὸς συνουσίαν· διὰ (γὰρ) τὴν τῶν σωματίων ὑγρότητα ὀλίγην οὖσαν βραδύτερον τοῦτο δρᾷ. ὅθεν καὶ ὁψὲ δρῶντα τὴν συνουσίαν εὐθυμίαν παρέχουσι 15 τοῖς γεωργοῖς· ἡ γὰρ πλείων ἐπιθυμία ἐξ ὑγρότητος πλεοναζούσης γίνεται.

1073. χαίρει ἄνολβος ἀνὴρ· ὁ πένης καὶ ἀνέμων ἀνὴρ χαίρει, ὅτι οὐ πᾶν αὐτῷ θερμαινομένῳ, ἥγουν σκεπομένῳ ὑπὸ ἀμφίων, εὐδιον τὸν ἐνιαυτὸν γενήσεσθαι ὑποφαίνουσιν. 20

1074. βιβαιοόμεναι· ἀντὶ τοῦ βι(β)αζόμεναι πρὸς συνουσίαν.

1075. χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις· καὶ ὅταν αἱ τῶν γεράνων ἀγέλαι ἐπὶ τοὺς εἰθισμένους τόπους μετάβασιν προλάβωσιν, ὁ ἐπιθυμῶν γεωργὸς ἐν τάχει τοὺς καρποὺς ἀκμάσαι 25 γέγηθεν. ὅταν δὲ βραδύτερον διαίρωνται, ὁ βουλόμενος βράδιον ἀκμάσαι τὴν θερείαν γεωργὸς γέγηθεν· ἀκόλουθος γὰρ ὁ χειμῶν γίνεται τῷ τῶν γεράνων διάρματι· ὅταν μὲν γὰρ προ-

1 παρέχονται AAld || 2 εὐδινώτερον AAld || 3 ἢ ταῦτα τὰ scholiis coniunctis Ald || 4, 5 ἐπειδὴ (pro γὰρ) et ἔξ. τότε τοῦ ὕγρου ὄντος Ald || 5 φλέγων αὐτάς A || 6, 7 συνεχῶς (omisso μὴ) A, οὐ συνεχῶς Ald || 8—10 μὴ — ψυχρός om AAld || 11 ἡ omisso lemmate Ald | τε om Ald || 12 πρὸς σ. οὐ πρόθυμα Ald | suppl Ald || 13, 4 τ. δρᾶν AM || 14 διό φησιν ὁψὲ Ald || 17 χαίρει οὖν ὁ ἀν. ἀ. ἥγουν ὁ πένης Ald | ἀνὴρ om M || 18 ἀνὴρ om MAld | χαίρει om Ald | ἥγουν σκ. om AAld || 21 τὸ δὲ ante βιβ. add et scholia coniunxit AAld || 23 ἀγέλαις om A, καὶ — ἀγ. om Ald || 24 τοῖς -οις τόποις AAld || 24, 5 προλάβωσιν scripsi: προσλαμβάνωσιν A, -ουσιν Ald, προσλάβωσι M || 25 ἀμῆσαι Ald || 26, 7 βραδύτερον Ald || 27 ἀμᾶσαι A, ἀμῆσαι Ald | ὁ om AAld || 28—543, 1 scripsi, cf ad l. 24, 5: προλαμβάνωσι AAld, προσλάβωσι M

λάβωσι τὴν μετάβασιν καὶ κατὰ μείζονα συστήματα ποιῶσι τὴν
πτῆσιν, πρῶτον δηλοῦσι τὸ ἔτος. ὅταν δὲ τοῖς αὐτοῖς τόποις
ἐμβραδύνωσι καὶ ἀναχωροῦσαι πραιοῖαν τὴν πτῆσιν ποιῶνται
καὶ μὴ συνηθροισμένοι φέρωνται, ὅψε γενησόμενον τὸν χειμῶνα
σημαίνουσι καὶ τὴν παρολκὴν τῶν γεωργιῶν χρησιμωτέραν οὖσαν
τοῖς γεωργοῖς.

1076. ὥριον ἐρχομέναις: ταῖς καθ' ὥραν ἐρχομέναις
γεράνοις ὁ βουλόμενος καθ' ὥραν τῶν ἔργων ἀπτεσθαι γεωργὸς
χαίρει, ὁ δὲ βουλόμενος ὀψιέστερον σπείρειν ταῖς ὀψιμωτέραις.
10 ἔπτεσθαι γὰρ αὐτῶν τῇ πτῆσει πέφυκεν ὄμβρος· καὶ γὰρ αὐταὶ
αἰσθανόμεναι τῆς περὶ τὸν ἀέρα ψύξεως ἐκ τῶν συνηθῶν ἐπὶ
τοὺς ἀήθεις μετέρχονται τόπων.

1078—81. πρῶτα μὲν καὶ μᾶλλον —: ταῖς μὲν θάττον
καὶ κατὰ πληθὺς φαινόμεναις θάττων καὶ πλείων ὁ χειμὼν ἐπι-
15 φαίνεται. ὅταν δὲ ὅψε καὶ μὴ ἀγεληδὸν φανεῖσαι πλείότε-
ραι (1080), ἀλλὰ [καὶ] κατ' ὀλίγον καὶ ἐκ διαστημάτων, οὐδ'
ἀμα πολλὰ ἀμβολίῃ χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα
ἔργα (1081).

1082. εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα —: εἰ δὲ οἱ βόες καὶ τὰ
20 μῆλα, ἥγουν τὰ πρόβατα, ἐν τῇ παρακμῇ τοῦ φθινοπώρου
τὴν γῆν τοῖς ποσὶν ὀρύσσουσι, τὰς δὲ κεφαλὰς πρὸς βορέαν
ἀνατείνουσι, χειμῶν γενήσεται μέγας κατὰ τὴν τῶν Πλειάδων
δύσιν. ἐὰν δὲ μᾶλλον ὀρύττωσι, μείζονα δεῖ τὸν χειμῶνα προσ-
δέχεσθαι καὶ ἀσύφορον φντοῖς τε καὶ τῷ σιτικῷ καρπῷ.
25 πολλὴν γὰρ ἐσομένην χιόνα σημαίνει, ὅψ' ἥς συμβήσεται τὸν ἐν
ταῖς χώραις ἔτι τρυφερὸν ὄντα καὶ μηδέπω ἐπὶ τοσοῦτον ἡύξη-
κότα, ὥστε μὴ μαραίνεσθαι, ξηρανθῆναι ὑπὸ τῆς ψυχρότητος.
εἰ γὰρ ἐτύγγανεν ἰσχυρός, ὁ γεωργὸς οὐκ ἂν ἐδεδοίκει τὴν ἐκ
τῆς χιόνος βλάβην.

30 1083. γαῖαν ὀρύσσωσιν —: καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ζώων ὀρυ-

Avien
1810—2

1 ἀπίωσι M || 3 ἐμβραδύνωσι Ald: -ονσαι A, -ονσαι M | βραδείαν A
Ald | ποιῶνται M || 6 γεωργοῖς AAld: -ικοῖς M || 9 ὀψιέστερον MAld | ὀψι-
μωτέραις M || 10 ὁ ὄμβρος Ald || 12 τόπους AAld || 15 φανῶνται Ald,
φαίνωνται coni Bekker || 15,6 πλείότεραι om AAld || 16 καὶ prius om
AAld || 17 δὲ post πολλὰ A | ἀναβολή Ald | post χ. Ald ὠφελοῦσα τὰς
ἰστέρας σποράς || 19 καὶ μῆλα om M || 19,20 τὰ μῆλα ἥγουν om M ||
21 ὀρύσσωσι M || 24 τῷ om AAld || 25 σ. ὥστε σ. Ald || 26 πυρὸν post χ.
add Ald | ἔτι om AAld || 27 καὶ ante ξ. A: om MAld || 30 lemma om Ald |
καὶ ἡ A, om M; ἡ δὲ Ald

σομένη γῇ χειμῶνα δηλοῖ· μαντεύεται γὰρ δεῖσθαι ψύξεως διὰ πληθους θερμότητος, ἥτις διὰ τὴν ἔξωθεν πυκνότητα ἐγκλείεται τοῖς ζώοις. εἰ δὲ πλεον ὀρύττει τὴν γῆν τὰ ζῶα, ὁ χειμὼν βλαβερώτερος καὶ φυτοῖς καὶ ἀρότροις. εὖχον δὲ πλεονα χιόνα ἔσεσθαι· σημεῖον γὰρ καρποῦ, ἐπειδὴ ῥιζοῦνται τὰ σπέρματα ὁ μᾶλλον ἐπεχόμενα τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω ἀνξήσεως. § κομῆται δὲ ἀστέρες ἀνιμῶ σημεῖον ὑπερβάλλοντος τοῦ θερμοῦ [καὶ] τοῦ ψυχροῦ (1092).

1084—93. μάλα κεν τότε —: ἔστωσαν δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀστέρες τὸ κατὰ φύσιν σώιζοντες κατὰστημα καθαροὶ 10 καὶ ἀνεπιθόλωτοι, μηδὲ οἱ καλούμενοι κομῆται θεωρηθείησαν, ἢ εἰς ἣ δύο ἢ καὶ τρεῖς· φανέντες γὰρ οὗτοι ἀνιμῶν τὸ ἔτος σημαίνουσιν.

1085. Πλειάδες χειμῶνα —: εἵπομεν γὰρ ἄνω (p. 541), ὅτι καὶ φθινοπωρινὰ ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες· φησὶ δέ, ὅτι 15 κατερχόμενα χειμῶνα φέρουσιν.

ἄλλως. οἶονεῖ εἰς τὸν καιρὸν, ὅτε δύνουσιν αἱ Πλειάδες, ἐὰν αἶγες καὶ μῆλα κερατίζωσι τὴν γῆν, χειμῶν γενήσεται μέγας.

1088. ἀλλὰ χιὼν εἴη πολλή —: ἀλλὰ χιὼν ἔστω, φησὶ, 20 πολλή ἐπὶ ταῖς μεγάλαις ἀρούραις ἐπὶ τῇ μήπω ἀκμῇ κριθείη καὶ οἶονεῖ διάκρισιν καὶ ἰσχὺν λαβούσῃ πόαι, τῇ τέως μὴ βαθεῖαι ἀλλ' ἐπιπολαίω οὔσῃ.

ἄλλως. χιὼν δὲ ἂν πίπτῃ, γινέσθω μὴ ἤδη εἰς πολὺ τῆς πόας ἡϋξημένης, ἵνα μὴ κατακλᾶται αὕτη, ἀλλ' ἔτι ἀπαλῆς· 25 καὶ γὰρ αὕτη κατ' ὀλίγον τηκομένη καὶ ποτίζουσα τὴν γῆν τρώφιμός ἐστι τοῖς ἐσπαρμένοις.

1 δ. ἐπειδὴ μαντεύονται δ. Ald || 3 πλεον AAld || 5 γενέσθαι Ald, om A || 6 τὰ libri | κομῆται A || 7 seclusi; om Ald || 7, 8 τὸ ψυχρόν Ald || 9 lemma om MAld || 9, 10 τότε οὖν κατ' — καιρὸν ἔστωσαν οἱ ἀ. Ald || 10, 1 καθαρόν καὶ -ον Ald || 11 κομῆται A | θεωρηθείησαν M || 12 καὶ om M || 12, 3 ἔαρ σ. Ald || 14, 5 εἴπ. ἀνωτέρω ὅτι Ald || 15 πλειάδες M | post Πλ. AAld αὗται οὖν κατ. χ. || 17—19 om M || 17 ἄλλως A: om Ald | ἐὰν οὖν εἰς τ. κ. ὅτε Ald || 18 ἐὰν A: αἱ Ald | τὰ μ. Ald || 20, 1 πολλή φησιν Ald || 21 ἐν ταῖς AAld | ἐπὶ alt scripsi ex Arato: περὶ libri | τῇ AM, τὴν Ald | ἀκμῇ om Ald || 21, 2 κριθείη AM, κριθεύσαν Ald || 22 λαβούση πόα AM, λαβούσαν πόαν Ald || 22, 3 τῇ τέως μὴ δὲ βαθεῖα M, τῇ τέως μὲν βαθεῖα A, οὐδὲ τὴν βαθεῖαν Ald || 23 ἐπιπολαίον οὔσαν Ald || 24 ἄλλως om AAld | ἤγουν ἐὰν ἡ χιὼν π. Ald | γενέσθω Ald || 25 κλᾶται AAld | ἀπαλῆς AAld: -ῇ M || 26 ἡ γὰρ χιὼν τηκομένη κατ' ὀλ. Ald

1090. ὄφρα τις εὐεστοί —: τῇ εὐετηρίαι. τοῦτο ἀκολουθεῖ τῷ μὴ — λίην ὀρύχοιεν (1086). ὁ δὲ νοῦς· ὅπως τις εὐεστῶ προσδεχόμενος χαίρει· εἰ γὰρ λίαν ὀρύχοιεν, οὐ κατὰ κόσμον ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ τεταραγμένον τὸν ἄερα μηνύουσιν. καὶ χιῶν ἂν εἴη πολὺς ἐν ταῖς ἀρούραις ἐπὶ [τῇ] μήπω κεκριμένῃ καὶ ἰσχυραὶ τῇ πόαι τῶν ἀσταχῶν πρὸς τὸ χιόνα δύνασθαι φέρειν καὶ τοσοῦτον ψῆχος ἀναδέξασθαι.

1091. οἱ δ' εἶεν καθύπερθε —: τοὺς κομήτας οἱ Πυθαγορικοὶ τοῖς πλανωμένοις συγκατηλθμον, κατὰ μακρὰς ἀνακυκλήσεις χρόνων ἄλλοτε ἄλλῃ προφαινομένους, ἕνα τοῦτον ὑποτιθέμενοι, καὶ κατὰ τὰ βόρεια ἐκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ φαινομένους. οἷς αὐτὸ τοῦτο ἀντιπίπτει· τοῖς γὰρ πλανήταις ὠρισμένος τόπος ἐστὶν ὁ ζωδιακὸς κύκλος, οὗτος δὲ οὐκ ἂν εἴη τῶν πλανήτων ἐκτὸς τούτου τοῦ τόπου φαινομένων. καὶ εἴπερ εἰς τῶν πλανήτων (ῆν), πάντως ἂν καὶ τὰς τούτου περιόδους οἱ περὶ τὰ μαθήματα δεινοὶ παρατήρησαν ὥς καὶ τῶν πλανήτων. <ἀλλ'> οὐδὲ εἰς ἐστίν, ἀλλὰ πλείονες, καὶ οὐχ ἐνὶ τόπῳ ὀρώμενοι, ἀλλὰ τοὺς μὲν αὐτῶν κομήτας λέγουσι ἄνω τῶν ἀστέρων ἔχοντας τὴν κόμην, πωγωνίας δὲ τοὺς κάτω, ξιφηφόρους δὲ τοὺς ἐκατέρωθεν, καὶ ἄλλους ἄλλως ἔχοντας. Δημόκριτος (p. 392 Mull) δὲ καὶ Ἀναξαγόρας (p. 167 Sch) κατὰ σύλλαμψιν δύο πλανωμένων, ἥνίκα πλησίον ἀλλήλων γένωνται, καθάπερ ἐσώπτρων ἀντιλαμπόντων ἀλλήλοις τοὺς κομήτας συνίστασθαι λέγουσιν. καὶ οὗτοι δὲ πλανώμενοι τοῦτο λέγουσιν· οὔτε γὰρ ἐν τῷ ζωδιακῷ μόνῳ φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βορείοις καὶ ἐν τοῖς νοτίοις,

1 εὐ. χαίρει Ald | 2 τῷ — ὁρ. om Ald quae add τὸ χαίρειν τὸν γεωργόν | ὁ δὲ νοῦς om M | 3 εὐεστῶ scripsi: εὐθέτως libri; εὐθέως conl Bekker | λίαν om A | 3, 4 μὴ οὐν ὀρυνόχοιεν λίαν οἱ βόες· οὐ γὰρ κατὰ Ald | 5 χιῶν Bekker: χεῖμων AMald | 6 τὸν χ. A | 7 τοιοῦτο Ald, -ον AM | 8 οὐδ' ἔπερθε pro lemmate A | 9 μακρὰς AAld: μακρὰς M | 10 τοῦτον Ald: τούτων AM | 11 καὶ ante κατὰ om AAld | 11, 2 ζ. φαινομένων A, ζ. καὶ τῶν φαινομένων Ald | 14 φαινόμενος libri | ἅμα post καὶ add Ald | 15 suppl Ald | 17 οὐδὲ scripsi: οὔτε δὲ AM, ἀλλ' οὐδὲ Ald | τύπω M | 17, 8 ὁρ. τοὺς μὲν οὐν ἄνω τῶν ἀστέρων ἔχοντας τὴν κόμην κομήτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ κάτω πωγωνίας, ξιφ. δὲ τοὺς κάτωθεν. Δημ. Ald | 18 αὐτῶν M: om A | κομήτας A | 18, 9 ἄνω — κόμην A: hic om M, cf ad l. 20 | 19 τοὺς δὲ πωγωνίας (omisso κάτω) M | τοὺς δὲ ξιφ. (omisso κάτωθεν, cf ad l. 20) A | 20 ἐκατέρωθεν scripsi e M altero loco, cf infra: κάτωθεν Ald, om hic M | καὶ ἄλλους ἄλλως ἔχ. M: om AAld | post ἔχ. M iterum κομήτας μὲν τοὺς ἄνω τῶν ἀστέρων ἔχοντας τὴν κόμην, πωγωνίας δὲ τοὺς κάτω, ξιφηφόρους δὲ τοὺς ἐκατέρωθεν | 21 σύλλαμψιν corr Diels: σύλληψιν libri | 21, 2 πλανωμένους A | 23 κομήτας A | 25 ἐν alt om A

τρεῖς τε πολλάκις ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὀρῶνται κομήται. πέντε δὲ ὄν-
των πλανήτων τρεῖς ὀρᾶσθαι κομήτας (ἀδύνατον). καὶ τῶν
ἀπλανῶν δὲ τινες ὀρῶνται κόμας ἔχοντες. ἐπὶ γοῦν τῷ Ἰσχυίῳ
τοῦ Κυνὸς Ἀριστοτέλης (Meteor I 6. 7) φησὶ παρατετηρηκέναι
κομήτην καὶ τοῦτο προσιστορῶν, ὅτι χωρὶς δύσεως οἱ κομήται κατὰ 5
μικρὸν ἀπομακρυνθέντες ἀφανίζονται. πολλάκις τε ἐγγὺς ἀλλήλων
ἐγένοντο πλανῆται καὶ κομήται οὕτως, (ὥστε) παραφαίνεσθαι.
ὁ δὲ Ποσειδώνιος (p. 79 B. Diels p. 231) ἀρχὴν γενέσεώς φησιν
ἴσχειν τοὺς κομήτας, ὅταν τι τοῦ ἀέρος παχυμερέστερον εἰς τὸν
ἀέρα ἐκθλίβεν τῇ τοῦ ἀέρος δίνῃ ἐνδεθῇ, εἰτα πρὸς πλείονα 10
δύνον ἐπιρρεούσης τῆς (συ)στροφῆς φέρονται. ἐνθεν αὐτοὺς καὶ
μείζοντας αὐτῶν ὀρᾶσθαι καὶ ἥττονας, ὥς ἂν ποτε μὲν ἥλιον
ἐπιδιδούσης τῆς (συ)στροφῆς αὖξασθαι, ποτὲ δὲ λειπούσης συ-
στέλλεσθαι. ταύτῃ γοῦν καὶ εἰς τὸν ἀρκτικὸν οὐ συνίστασθαι
μάλιστα τόπον, ἀλλ' ἐνθα παχυμερὲς καὶ πεπιλημένος ἐστὶν ὁ 15
ἀήρ. κατὰ δὲ τὰς φάσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις τροπὰς
γίνεσθαι συμβαίνει τοῦ ἀέρος· αὐχμούς τε γὰρ καὶ τῶν ἐναν-
τίων θαλαίλους ὄμβρους κατὰ τὴν διάλυσιν αὐτῶν γίνεσθαι, ἅτε
δὴ ἐν ἀέρι τῆς συστάσεως αὐτῶν γινομένης. ὅπερ καὶ ὁ Ἄρα-
τος λέγει, αὐχμῶν αὐτοὺς σύμβολα παραδιδούς ὑπάρχοντας, 20
λέγων οἱ δ' εἶεν καθ' ὑπερθεῖν καὶ τὰ ἐξῆς. Ἰπποκράτης
μέντοι ὁ Πυθαγορικὸς (Diels DG p. 231) ἐνα λέγει τὸν κομήτην.
καὶ οἱ μὲν λοιποὶ ἰδίας αὐτῶν τὰς κόμας ἀποφαίνονται, ὃ δὲ
κατὰ ἀνάκλασιν τὴν ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τῶν ὄψεων διὰ τὴν
τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσιν εἰς αὐτὸν ὀλκὴν φαίνεσθαι. 25

Sporas.
Avien
1815—9

1093. πολλοὶ γὰρ κομώσιν —: ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις
ξηρᾶς τῆς γῆς καὶ αὐχμηρᾶς τυγχανούσης ἀναδιδομένη ποιεῖ τοὺς
κομήτας ἀστέρας καλουμένους· ὑπὸ (γὰρ) τῆς ἰδίας θερμότητος

1 ἐν τῷ αὐτῷ ante πολλ. AAld | κομήται A | 2 κομήτας A | suppl Ald ||
3 ὀρῶντες A | 4 τετηρηκέναι AAld | 5 κομήτην A | κομήται A | 7 κομήτης M |
κομή(η) Ald | καὶ πλανῆται AAld | οὕτω παραφαίνεται AM, ὥς ἐστι σκοπεῖν
Ald | 8, 9 ἴσχειν φησὶ Ald | 9 κομήτας A | 9, 10 ἐκθλίβεν εἰς τὸν ἀέρα Ald |
10 αἰθέρα et αἰθέρος coni Bake | 11 suppl Ald | φέρονται M | ἐνθα A, δὲ
συμβαίνει αὐτοὺς Ald | 12 αὐτῶν libri | ἥλιον om Ald | 13 ἐπιδιδούσης
Bekker: ἐπιδιλούσης libri | suppl Ald | 14 ταύτῃ Ald: -ην AM | συνέστη-
ται Ald | 15 πεπ. καὶ παχ. AAld | 17 συμβαίνει γίν. Ald | τε καὶ ἐκ τ. A
Ald | 18 τὴν om AAld | γίν. αὐτῶν AAld | 21 λέγων — ἐξῆς om AAld | φησὶ
post καθ. M; an 'is quem exscribo'? | 22 κομήτην A | 25 ὀλκῆς AAld | 26
Σπόρος δὲ φησιν, ὅτι ἡ ξ. ἀναθ. scholii conijunctis omisso lemmate Ald |
κομῶσιν A | 27, 8 ποιεῖται κ. Ald | 28 κομήτας A | ὑπερ Ald | suppl Ald

ἐξαπτομένη ραϊδίως ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἀκτίνας καὶ οἷον ἀστέρας ἀναπέμπει πρὸς τὸ ἄνω· τὸ γὰρ πῦρ ἄνω πέφυκε φέρεσθαι, τὰς δὲ ἀκτίνας τοῦ παντός ἀστέρος κόμας εἶναι νομίζουσιν. οὕτω Σπόρος (fr 3 Anal Erat p. 48).

- 5 1094. οὐδὲ μὲν ὀρνίθων —: ὅταν πολλαὶ ὀρνίθων ἀγέλαι ἀπὸ τῶν νήσων ἐπὶ τὴν χέρσον ἐπείγωνται, οἱ μὲν γεωργοὶ περὶ τοῦ θέρους ἀγωνιῶσιν ἀνήμερον τεκμηράμενοι γενήσεσθαι, οἱ δὲ βουκόλοι γεγήθασιν μάλιστα, ὅταν μὴ κατὰ πληθὸς συνηθροισμέναι γένωνται ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ τεταγμένως
10 ἱπτάμεναι· πολυγάλακτον γὰρ προσδοκῶσι τὸν ἐνιαυτόν. εἴτα ἐπιφέρει οἷκτόν τινα τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενείας καὶ φησὶν, ὅτι τούτῳ τῷ τρόπῳ ζῶμεν οἱ ἄνθρωποι κακοπαθῶς καὶ μὴδὲν βέλαιον ἔχοντες ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ μόνα τὰ περὶ τὸν κόσμον σημεῖα τὰ μὲν κατελιφότες ἐκ διηνεκοῦς ἐμπειρίας, τὰ
15 δὲ καὶ προσδοκῶντες διὰ τῆς μελλούσης παρατηρήσεως γενήσεσθαι.

ἄλλως. οὐδαμῶς δὲ ταῖς ὀρνίθων ἀγέλαις ἐκ νήσων ἐρχομένας, ὅτε πολλαὶ ἐμπλήσ(σ)ωσιν ἀρούραις, ὃ ἡπειρόθεν ἀνὴρ ἐνεκεν τοῦ θέρους χαίρει.

- 20 1095—1100. ἐκ νήσων ὅτε πολλαὶ —: Ἀριστοτέλης (fr 240 R.) φησὶν· ὅταν μὲν ὑγρὸς ᾗ καὶ ψυχρὸς ὁ αἶθρ, τὸ τηνεαῦτα καὶ αἱ νῆσοι βρεχόμεναι ἀναφύουσι καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ὄρνεα τρέφουσιν. ὅταν δὲ ἀνήμερος ᾗ καὶ ξηρὸς, τότε παντελῶς τῶν νήσων μὴ ἀναφυσῶν ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὄρνεα
25 φεύγουσιν, εἰς ἣν <διαφυγόντα> δύνανται καὶ ἐξ ὀλλοῦ τρέφεσθαι. καὶ οἱ κολοιοὶ δὲ ἐκ τῶν νήσων πετόμενοι τοῖς γεωργοῖς σημεῖον ἀνέμου καὶ ἀφορίας. ἐὰν δὲ ἔμμετροι χωρῶσιν, εὐκαρπλίαν δηλοῦσιν.

1098. ἀνήμερος ἀνιηθείς: βλαβεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνέμου· Plut. Ἰ Avien 182B—6
30 ξηρότεροι γὰρ αἱ νῆσοι τῶν ἡπείρων ὑπάρχουσαι, ὥς φησι

1 ἐξαπτομένη Ald: -ης AM | καὶ ante οἷον AM: om Ald | ἀκτίνας ἥ post οἷον A, ἥ α. post ἀστ. Ald, om M | 2 τὰ α. A | 4 οὕτω Σπ. om hic Ald, cf p. 546, 26 | 6 ἔρχονται (post νήσων) Ald | μὲν om Ald | 7 τεκμηριόμενοι Ald | 7, 8 post γενήσεσθαι: — χαίρει δὲ πον αἰπὸς ἀνὴρ A | 10 ἱπτάμεναι ὥς Ald | 12 καὶ ante κακ. add A | κακοπαθοῦντες AAld | 14 ᾱ — ᾱ libri | γὰρ post μὲν M: om AAld | 15, 6 γνῶσεσθαι Ald, om A | 17—19 om AAld | 20 lemma om Ald | περὶ δὲ τῶν ὀρνίθων ante Ἀρ. add Ald | 21 ὅτε M | ψυχρὸς καὶ ὕ. AAld | 22, 3 ἀνατρέφουσιν AAld | 25 <φυγόντα> Winterfeld | 27 εἰσὶν post ἀφ. add Ald | ἔμμετροι Ald: ἄμετροι AM | 29 τὸ δὲ ante lemma et ἡγουν post add Ald | 30 τυγχάνουσαι AAld

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (fr 8 W.), θᾶττον καὶ ῥᾷον τοῦ αὐχμηροῦ καταστή-
ματος ἀντιλαμβάνονται. διὸ καὶ τὰ ὄρνεα φεύγει καὶ ταῖς ἡπεί-
ροις ἐπιπελάζει. καὶ ἄχθεται μὲν ὁ γεωργὸς τῇ τῶν ὀρνίθων
ἐπιδημίᾳ τὸν αὐχμὸν ὑποπτεύων, χαίρει δὲ ταῖς αὐταῖς ὀρνίθιν
ὁ αἰπόλος, ὅταν ἐν κόσμῳ καὶ τεταγμένοι φέρωνται, ὡς πλείονος 5
γάλακτος γενησομένου διὰ τὸ ἐνθερμον εἶναι τὸν ἐνιαυτόν.

1101. οὕτω γὰρ μογεροὶ —: καματηροὶ καὶ πλανώμενοι
ἐν πολλοῖς πράγμασιν, ἄλλος ἐξ ἄλλων ἔργων καὶ ἐλπίδων ζῶν,
ὁ μὲν γεωργὸς ἀπὸ σπερμάτων, ὁ δὲ αἰπόλος ἀπὸ αἰπολίων,
οἱ δὲ ναῦται ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τὰ παρὰ ποσὶ σημεία (1102), 10
τουτέστι τὰ πλησίον, γινώσκειν πάντες ἔτοιμοι ἐξ ὧν μετα-
χειρίζονται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς σημειώσεως [ἧ ἅπαντα] ἀποβάντα
δυνατοὶ εἰς πρόγνωσιν ἀγαγεῖν ὕστερον. εἰτα ἐπέξεισι τὰ
ἐκάστων.

1104, 5. ἀρνάσι μὲν χειμῶνας: οἱ ποιμένες, φησὶν, ὅταν 15
θεάσωνται τοὺς ἄρνas μετὰ τινος ἐπειξεως ἐπὶ τὴν νομὴν ἐρχο-
μένους, χειμῶνα τεκμαίρονται.

1106. ἄλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοὶ —: ὡσαύτως δὲ καὶ
ὅταν κριοὺς ἢ ἄμνους ἐν ταῖς τριόδοις ἴδωσι τοῖς κέρασι δι-
ερεϊδομένους, τινὰς δὲ τοῖς ποσὶν ἄλλομένους, τοὺς μὲν ἄρνas 20
τοῖς τέτρασι, τοὺς δὲ τελείους τοῖς ἐμπροσθίοις, καὶ ὁμοίους
γινομένους ὀρχουμένους, χειμῶνός ἐστι σημεῖον.

1107. ἐρειδόμενοι κεράεσσιν —: τοῦτο πάσχουσι τῆς
περὶ τὸν ἄερα αἰσθανόμενοι ψύξεως· νοτιζόμενα γὰρ αὐτῶν τὰ 25
κέρατα κνησιμῶδη γίνονται.

1108. ἀναπλήσσωσι πόδεσσιν —: καὶ ὁπότεν δὲ κατὰ
τὴν ἀγέλην σκιρτῶσιν, οἱ μὲν ἄρνas τοῖς τέτρασιν ἄλλόμενοι
ποσὶ διὰ τὸ κουφοτέρους ὑπάρχειν, οἱ δὲ τέλειοι τοῖς δυσὶν ἄτε

3 προπελάζει AAld | 5 τεταγμένως AAld | 6 τὸν ἄερα AAld | 7 γὰρ
om A | ἥγουν post lemma add Ald | 8 ζῶντες AAld | 9 τῶν αἰπ. AAld |
10 πὰρ Ald, περὶ A | 11 τὰ παραπλήσια A | 12 ἐκ τῆς AAld | ἥγουν Ald | ἧ
ἅπαντα om M | 13 δυνατοὶ Bekker: -on libri | 15 χειμῶνας om Ald |
16 μετὰ κατεπείξεως Ald | 17, 8 scholia coniunxit lemmate omisso M | 18 καὶ
om Ald | 22 ὀρχουμένοις Ald: ὀρθουμένοις AM | χ. ἐ. σημ. A: om M | ἥγουν-
ται (pro ἐστι) Ald | 23 lemmate omisso scholia sic coniunxit Ald τὸ μὲν οὖν
τοῖς κέρασιν ἐρειδεσθαι πάσχουσι | 24 ψυχραίνόμενα AAld | 26 lemma A:
om MAld | 26—p. 549, 1 pergit Ald τὸ δὲ ἀναπλήττειν τοῖς ποσὶν, ὁπότεν
κατὰ τὴν ἀγέλην ὦσι, τοὺς μὲν τοῖς τέτρασιν ἄλλομένους ποσὶ τοὺς κου-
φοτέρους, τοὺς δὲ τελείους τοῖς δυσὶν, ἄτε βαρυτέρους, χειμῶνός ἐστι ση-
μεῖον | 26 ὁπότε M | 27 τέσσαρσιν A

βαρύτεροι, χειμῶνος σημεῖον· ταράττονται γὰρ τοῦ καταρρήξον-
τος προαισθανόμενοι ὄμβρον. ἡ μὲν οὖν μάχη αὕτη ὑγρότητα
τοῦ ἐγκεφάλου δηλοῖ, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν νομὴν ἄφριξις, ὅτι πλεῖον τὸ
θερμὸν διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν ἀθροίζεται εἰς βάθῃ χωροῦν.

5 1010. ἡ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης —: καὶ ὅταν ἐκ τῆς ἀγέλης
ἄκοντες ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἐπείγωνται εἰωθότες δείλῃς ὑπὸ τοῦ
ποιμένος ἀπελαύνεσθαι, καὶ ὅταν πλησίον ὄντων τῶν ποιμένων
ἀπληστότερον (πρὸς) τὴν νομὴν προσφέρωνται καίπερ ὑπὸ τῶν
ποιμένων τυπτόμενοι τοῖς λίθοις, πάντα τὰ τοιαῦτα σημεῖα
10 χειμῶνος.

1111. δειλεον, εἰσελάοντες —: ὅταν ἐλαύνωνται ταῦτα
μὴ θέλοντα, χειμῶνα σημαίνει· πάλιν γὰρ αἰσθανόμενα τὴν
τοῦ ἄερος ταραχὴν ἐμφορεῖσθαι βούλονται τροφῆς· οἱ τε γὰρ
νομεῖς, ὅταν ἴδωσι τοὺς ἄρνας ἐπὶ τὰς νομὰς προθυμότερον
15 ὀρμώντας, χειμῶνα σημειοῦνται τῷ βούλεσθαι δεδοικότα τὰ
θρόματα, μὴ συγκλεισθέντα κωλυθῆναι, ἀπολαύειν τῆς τροφῆς.

1113—17. ἐκ δὲ βοῶν —: οἱ μέντοι περὶ τοὺς βόας ἀσχο-
λούμενοι ἀπὸ τούτων τεκμαίρονται τὸν μέλλοντα ὄμβρον καὶ
ἐσόμενον χειμῶνα· ἔάν τε γὰρ τὰς ἐμπροσθίους χηλὰς περιλεί-
20 χωσιν, ἔάν τε κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη κατακλιθῶσιν, ἀνάπασιν
τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων σημαίνει. Θεραπεύουσι μέντοι ἀπὸ τοῦ
κόπου τοὺς πόδας, τὴν δὲ κατάκλισιν μᾶλλον κατὰ φύσιν καὶ
πρὸς τὴν πέψιν μᾶλλον αὐτοῖς συμβάλλονται ἀρμόζουσαν.
τεκμαίρονται δὲ χειμῶνα καὶ ὅταν εἰς αὔλιν εἰσελαυνόμενοι
25 σκιρτῶσι μετὰ τῶν ἐκγόνων αὐτῶν· τοῦτο γὰρ ποιοῦσιν ἐμ-
πλησθῆναι βουλόμενοι τῆς τροφῆς.

1113. ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρόται —: καὶ ἀπὸ τῶν
βοῶν σημειοῦνται οἱ γεωργοὶ γενησόμενον χειμῶνα, ὅταν τὰς
χηλὰς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τῇ γλώσσῃ περιλείχωσιν ἢ κατὰ
30 τὸν δεξιὸν μηρὸν ἀνακλίνωνται.

1, 2 γ. τοῦ μέλλοντος καταρρήξαντος (-ξιν Ald) ὄμβρον αἰσθανόμενοι
AAld || 2 αὕτη om Ald || 4 περίστασιν A || 5 lemma om et scholia sic con-
iunxit Ald καὶ ὅταν οὖν ἐκ — ἐλαύνεσθαι || 7 αὐτοὶ δὲ πλησίον ὄντες τῶν Ald |
ὄντων scripsi: ὄντα AM, cf Ald || 8 πανταχόθεν post ἀπλ. add Ald | προ-
φέρωνται AM || 11—14 post lemma Ald ἡγουν κατὰ τὴν δειλὴν ἐλαύνοντες
αὐτούς. ἀκούσια δὲ εἰσέρχονται, ἐπειδὴ αἰσθανόμενα τῆς ταραχῆς τοῦ ἄερος
ἐμφορεῖσθαι β. τρ. ὅταν οὖν οἱ νομεῖς ἴδωσι || 12 χειμῶνος σημεῖον A ||
14 οἱ iterum ante ν. A: om M, cf Ald || 15 σημειοῦσθαι A || 16 μὴ scripsi: μή-
ποτε AAld, μήτε M | τῆς om Ald || 17—26 schol om AAld || 23 συμβάλλεσθαι
libri || 27—30 om M || 27 ἀρόται om Ald || 30 sq. post ἀνακλ. Ald ἐπειδὴ
γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ lemmate omisso

1114. ὁππότε χηλᾶς —: ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος ψυχρὰ ἢ γῇ γίνεται, ὁ βοῦς ψυχίζομένην τὴν χηλὴν τὴν ἐμπροσθίαν τῇ περιλιχμήσει πειρᾶται θερμαίνειν· τοῦ γὰρ ὀπισθίου ποδὸς οὐ δύναται τῇ γλώσσει ἐφικέσθαι. φησὶν οὖν τοῦτο ἀρχὴν χειμῶνος. τοῦτο γὰρ εἶπεν ἄροτου ἀναβολήν (1117): οὐ γὰρ εὐθὺς ἀροτριῶμεν, ἐὰν μὴ καὶ βροχὴν ὀλίγην ἴδωμεν. πάλιν δὲ ὁ βοῦς ἐν ἀρχῇ χειμῶνος διὰ τὴν μέλλουσαν ψῦξιν κατὰ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καθεύδει θερμαῖναι θέλων τὸ ἥπαρ ἐκείσε ὑπάρχον.

1116. ἐπὶ δεξιτερᾶς τανύσωνται: τὸ γὰρ φυσικὸν ἡ σῆμᾶ ἐστὶν αὐτῶν τὰ εὐώνυμα· προθερμαίνουσι γὰρ αὐτῶν οἱ βόες τὸ ἥπαρ ἐν τοῖς δεξιοῖς τόποις καὶ μέρεσι κείμενον οὕτω κατακείμενοι.

1117. ἀμβολίην ἀρότοις γέρων —: τουτέστιν· ἀναβολὴν ὁ ἔμπειρος ἀροτριεὺς ἐτεκμήρατο.

1118. οὐδ', ὅτε μυκηθμοῖο —: ὁμοίως δὲ καί, ὅταν μετὰ πλείονος μυκηθμοῦ οἱ βόες ἐπειγώνται ἐπὶ τὸν σταθμόν, αἱ δὲ δαμάλεις ἀνά(λ)λονται τοῖς ποσὶ, καθάπερ ἐπὶ τῶν κριῶν (p. 548, 18), χειμῶνα σημαίνει.

1118. τὸ δὲ περίπλειοι: ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένα. § σκυ- θραῖ — σκυθροπαὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ βουβοσίου, τοῦ τὴν βόσιν καὶ τὴν τροφὴν παρέχοντος τόπου, ἐπὶ τὸν σταθμόν παραγενόμενοι ἀχέιμεροι ἐμπλήσασθαι βουλόμενοι ὀκνηρῶς ἐπὶ τὸν σταθμόν ἐρχονται, χειμῶνα προσδεχόμενοι καὶ συγκλεισμόν. διὸ βούλονται ἐμπλησθῆναι.

1122. οὐδ' αἴγες πρίνοιο —: καὶ αἱ αἴγες δέ, ὅταν

2 ψυχζομένην Ald | 3 περιλιχμήσει M | 5 sqq. τὸ δὲ ἀμβολίην ἀρότοις εἶπεν, ἐπειδὴ οὐκ εὐθὺς ἀροτριῶμεν, εἰ μὴ καὶ βροχὴν ὀλίγην ἴδωμεν. ὁ δὲ βοῦς ἐν ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος τοῦτο ποιεῖ τὴν μέλλουσαν ψῦξιν προφυλαττόμενος. ἀναβολὴν οὖν ἀρότρου ἀπὸ τούτου ὁ ἔμπειρος ἀροτριεὺς ἐτεκμήρατο Ald | ἀμβολίην ἀρότοις τοῦτο γὰρ εἶπεν A | ἀρότρου M | 6 εἰ libri | 8 θερμαῖναι A: θερμαῖ M | 9 τυγχάνον A | 10 τανύσωνται om AAld | 11 δὲ pro γὰρ Ald | 14 ἄλλως A | 16 ἢ δ' ὅτε μ. AAld | 18 ἐνάλλονται A, ἐνάλλονται Ald | 19 χειμ. σημ. om M | post σημ. sequitur τὸ δὲ π. (l. 20) A | 20 οὖν pro δὲ Ald | 21 post σκυθραῖ A χειμῶνος τὴν δειλινήν: om M | δὲ post σκυθραῖ add Ald, quae deinde σκυθροπαὶ. τὴν οὖν δειλὴν σκυθροπαὶ ἀπὸ | λεμῶνος M | post βουβ. add Ald ἥγουν, A τουτέστι σκυθροπαὶ τουτέστι | 22 τὴν alt om Ald | 23 παραγενόμενοι M | ὥς πολυχέιμεροι βουλ. ἐμπλ. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρῶς Ald | βουλόμενοι M | 24 ἐρχόμενοι χ. προσδέχονται Ald | 26 lemma om MAld | καὶ αἱ om M

μετὰ τινος ἐπειξεως δρέπωνται τὰς πρίνους καὶ τοὺς κλάδους ἀποσπῶσι, χειμῶνα σημαίνουσι προσλαμβάνουσαι τὸν ἀπὸ τῆς νομῆς κόρον.

1122, 3. οὐδ' αἶγες πρίνοιο —: καὶ αἱ αἶγες ὅταν
5 μετὰ τινος ἐπειξεως πρὸς τὰς τοῦ πρίνου ἀκάνθας οἱ τε σύες πρὸς τὸν φορυτόν, ὃ ἔστι βέρβορον, ἀπλήστως ἔχωσι, τὰ ὅμοια σημαίνουσιν· τὸν γὰρ ἐσόμενον δεδοικότες χειμῶνα καὶ συγκλεισμὸν τοῖς βοσκήμασιν ἐγχερονίζειν βούλονται.

1124—28. καὶ λύκος ὁππότε μακρὰ —: καὶ λύκοι ὅταν
10 κατὰ μόνας γινόμενοι ἐπιμηκέστερον ὠρύωνται, καὶ ὅταν σύνεγ- γυς παραγίνεσθαι τοῖς τῶν γεωργῶν ἔργοις τολμῶσι μὴ κατα- πλησόμενοι τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὸ χρεῖαν αὐτοῖς εἶναι σκέπτης, χειμῶνα σημαίνουσι μέχρι τρίτης ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τῶν προειρη- μένων δὲ πάντων τὸ αὐτὸ δεῖ παρατηρεῖν ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης
15 ἡμέρας μέχρι τῆς δευτέρας ἢ καὶ τρίτης.

1127. ἵνα οἱ λέχος αὐτόθεν εἴη: ... οἱ δὲ λόχος ἀντὶ τοῦ ἐνέδρα, ἵνα τι ἀρπάσῃ, χειμῶνα προσδόκα· τοῦτο γὰρ ποιεῖ ὑπὲρ τοῦ προλαβεῖν τὴν τοῦ ἀέρος ταραχὴν καί, πρίν ἢ συγ- κλεισθῆναι τὰ θρέμματα, ἀρπάσαι τι καὶ παρασχεῖν ἑαυτῷ
20 τροφήν.

1128. τρεῖς περιτελλομένης ἡοῦς: ἀντὶ τοῦ τρίτον τῆς ἡμέρας παρελθούσης, τουτέστι μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

1129. οὕτω καὶ προτέροις —: ὁμοίως, φησί, καὶ περὶ τῶν προειρημένων σημείων οὕτως ἔχε, ὥς ἡ παραχρημα τοῦ
25 ἀέρος σημειομένου ἢ παρὰ δύο ἡμέρας ἢ παρὰ τρεῖς.

1132. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες —: καὶ οἱ μύες φθεγγό- μνοι καὶ σκιριτῶντες ὅμοιοι τε γινόμενοι ὀρχουμένοις χειμῶνα σημαίνουσιν· καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τῆς τοῦ ἀέρος πιλήσεως αἰσθανό- μνοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἢ [ὅτι] ἀσθενὲς καὶ λεπτόν τὸ δέρμα

4 schol sic AAld οὐδὲ σύες φορυτῶι: οὐδὲ μὲν οἱ σύες (καὶ οἱ σύες δὲ Ald) πρὸς τὸν φ., ὃ ἔστι β., ὅταν ἀπλήστως AAld | 7 δεδοκότες M | 9 μακρὰ om Ald | 9, 10 ὁπόταν — γενομένοι AAld | 10 ὠρύονται MAld | 12 εἶναι αὐτοῖς Ald | 15—7 post τρ. scholiis coniunctis Ald λέχος δὲ οἱ μὲν τὴν κοίτην, οἱ δὲ τὴν ἐνέδραν ἐξέλαβον, ἵνα τι ἀρπάσῃ. τότε οὖν χ. δεῖ προσδοκᾶν τρίτῃ ἡμέρᾳ· τοῦτο | 17 post ἀρπ. A τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ χ. δεῖ προσδοκᾶν | 20 τὸ οὖν post τρ. scholiis coniunctis Ald | 22 παρελθούσας M | ἤγουν μ. Ald | μετὰ τρίτῃ ἡμέρᾳ AAld | 24 οὕτως om Ald | ἔσχεν A | 25 περὶ δ. Ald | παρὰ alt om AAld | 28 καὶ alt om M

ἔχοντες, ἐπειδὴν ψυχρὰν γενομένην πατήσωσι τὴν γῆν, μὴ φέροντες τὸ κρύος ἄλλονται.

1135. οὐδὲ κύνες —: κατὰ κοινού τὸ ἄσκειπτοι (1134). καὶ οἱ κύνες οὖν τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τὴν γῆν ὀρύττοντες καὶ οἶονεῖ βαθεῖαν ἑαυτοῖς κοίτην εὐτρεπίζοντες ταῦτα σημαίνουσιν· 5 ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἄερος ὑγρασίας ὥσπερ κατάδυσιν τινα ζητοῦντες τὰ αὐτὰ σημαίνουσιν.

καὶ γὰρ τε κύων ὠρέξατο ποσ(σ)ὶν —: τινὲς γράφουσιν ὠρύξατο· φιλόψυχρος γὰρ ὢν ὁ κύων καὶ χαίρων ἐπὶ τῷ ἔσομένῳ χειμῶνι σκάπτει τὴν γῆν παίζων. τινὲς δὲ ὠ- 10 ρέξατο ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινεν· ἀρχομένου γὰρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ψύχους πυκνοῦσθαι ὄντος κατὰ φύσιν ψυχροῦ βουλόμενος τὸ σῶμα διαλύειν ἐκτείνει αὐτό, ὥς ἡμεῖς μετὰ τὸν ὕπνον.

1142. τῶν μὴδὲν κατόνησο —: τῶν καταριθμηθέντων 15 σημείων μὴδὲν καταμεμψάμενος παροδεύσης. ἀλλὰ καὶ δύο σοι, φησὶν, (ἐν) τῷ αὐτῷ γένωνται σημεία, βεβαιότερα σοι γενήσεται ἢ πρόγνωσις· εἰ δὲ τρία, μᾶλλον.

1143—8. μᾶλλον δὲ δεῖν ἐς ταῦτὸν ἰόντων —: τὴν δὲ σημείωσιν, φησὶν, εἰ βουλοίμεθα βέβαιον καὶ ἀκριβῆ ἔσε- 20 σθαι, οὐκ ὀφείλομεν ἐνὶ σημείῳ πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ δευτέρῳ. ἐὰν μέντοι γε καὶ τρίτον προστεθῇ, βεβαιότερα γενήσεται ἢ κατάληψις. χρήσιμον δὲ καὶ τοῦτο, τὸ τὰ σημεία τοῦ παρελθόντος χρόνου συμβάλλειν τοῖς τοῦ ἐνεστώτος καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ἀστέρων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως στοχάσασθαι περὶ τοῦ μέλλον- 25 τος, εἰ τοῖς προλαβοῦσιν ὅμοια γίνεται σημεία.

1145—8. αἰεὶ. δ' ἂν παριόντος —: παρατηρητέον δὲ καὶ τὰ τοῦ παρελθόντος ἐνιαυτοῦ σημεία πρὸς τὰ τοῦ ἐνεστώτος συμβάλλοντι, εἰ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος ἀνατέλλοντος ἢ δύνοντος τὰ

1 τὴν γῆν πατ. AAld || 3 ἀπὸ κ. AAld || 4 οὖν om M || 5 ταῦτα M: χειμῶνα AAld || 6 γὰρ om M || 7—9 lemma om et scholia sic coniunxit Ald ἢ ὅτι φιλόψυχρος ὢν omisiss intermediis || 8 ὠρύξατο A | ποσσὶν om A || 9 γρ. ὠρέξατο A | φιλόψυχρος A | γὰρ om Ald | καὶ om M || 10 σκάπτων A || 10, 1 δὲ τὸ ὠρύξατο ὠρέξατο γράφουσιν, ἢ ἂν ἀντὶ Ald || 15 de κατόνησο cf adn in ed | κατόνησο om Ald || 16 ἀλλὰ om M || 17 φησὶ om Ald | ἐν τῷ Ald | ἔστω pro γεν. Ald || 18 τρεῖς A || 18—20 μᾶλλον δὲ τῶν δύο. ἢ εἰς ταῦτὸν συνέλθωσιν τρία· τὴν γὰρ σημ. εἰ β. βεβαίαν Ald || 19 δύοιν A || 20 βεβαίαν AAld || 21 ἐν ἐνὶ libri || 22 γ' A || 24 μεταβάλλειν Ald || 25 στοχάζεσθαι Ald || 26 τὰ σημ. Ald || 27—29 αἰεὶ — συμβ. om Ald quae εἴπον καὶ ἐπ' ἀστέρι ἢ εἰ τοῦ || 29 συμβάλλοντα A | εἰ scripsi: ἢ AM, ἢ εἰ Ald | τοῦ om A | ἢ M: καὶ AAld

αὐτὰ σημειά ἐστιν, ἥ ἐι πρὸς τὸ σημεῖον τοῦ ἀστέρους τοιαύτη
καὶ ἡ ἡμέρα φαίνεται. οἶον, ἂν ὁ ἀστὴρ χειμῶνα δηλώσῃ, καὶ
ἡ ἡμέρα (ἂν) εὐρεθῇ σκοτεινὴ καὶ χειμερινή.

1146 sqq. εἴ που καὶ ἐπ' ἀστέρι τοίη —: ἔαν που καὶ
5 ἐπὶ ἀστέρι ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι τοιαύτη γενήσεται ἡ ἡμέρα,
οἷαν λέγει καὶ τὸ σημεῖον. τουτέστιν· ἔαν πρὸς τὸ σημεῖον
(ἦγουν, ἔαν πρὸς ᾧ λέγει τὸ σημεῖον) τοιαῦτα σύμβολα καὶ ἐπὶ
ἀστέρι ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι ἔσται, ὥστε τοιαύτην φανῇται
τὴν ἡμέραν, ὡς λέγει τὸ σημεῖον.

10 ἄλλως. ἡ ἔαν ἐπὶ τοιούτῳ ἀστέρι προσφόρως ἀνατέλ-
λοντι ἢ δύνοντι, ὅποιον λέγει τὸ σημεῖον, ἡ ἡμέρα ἔλθῃ. ἦγουν,
ἔαν πρὸς τὸ σημεῖον καὶ ἀστὴρ ἀνατέλλων ἢ δύνων σύμβολον
ἡμῖν δείξῃ τοιαύτης γενησομένης ἡμέρας.

1148. μάλα δ' ἄρκιον εἶη —: χρὴ δέ, φησί, πρὸ πάν-
15 των τὰς τετράδας τοῦ μηνὸς παρατηρεῖν ἀρχομένης τῆς σελήνης
καὶ ληγούσης· αὗται γὰρ αἱ ὁκτὼ ἡμέραι τετάρτη ἀρχομένου τοῦ
μηνὸς καὶ ἐβδόμη καὶ εἰκάδι λήγοντος ἀκριβεστάτην ἔχουσι τὴν
παρατήρησιν διὰ τὸ τὴν σελήνην ἐνδεῖν ἑαυτῆς ὡς πρὸς τὴν
πληροσέληνον. τούτων οὖν τῶν προειρημένων σημείων ἔαν ἔχῃς
20 παρατήρησιν ἀκριβῆ καὶ ἔντεχρον, οὐδέποτε πλανηθήσῃ περὶ
τὴν πρόθεσιν τοῦ περὶ τὸν ἀέρα καταστήματος.

ἄλλως. προσήκει, φησί, τὰς τετράδας τῶν μηνῶν φθινόν-
των τε καὶ ἰσταμένων προ(σ)ορᾶν· ἐν γὰρ ταύταις καὶ σύνοδοι
παρέρχονται σελήνης, ὅτε καὶ μάλιστα μεταβολὰς ὁ ἀήρ ποιεῖ
25 τῇ νυκτὶ διὰ τὸ μὴ καταλάμπειν τὴν σελήνην μηδὲ θερμαίνειν
τὸν ἀέρα παχὺν ὄντα.

ὁ δὲ νοῦς· φυλάσσον τὰς τετράδας τὰς β', ἐπεὶ πέρατα

2 δηλώσῃ AM, δηλώσει Ald || 3 supplvi || 4 καὶ om M, τοίη om A |
ἡ pro lemmate Ald || 5 ἐπ' Ald | γένηται Ald || 6 οἶον M | λέγοι Ald | του-
τέστιν AM: ἡ Ald | τὰ σημεία A, τῷ σημείῳ M || 7 ἦγουν πρὸς ᾧ Ald | ἔαν
om AAld || 8 ἔσται AM: εἰεν (ceteris omissis) Ald | post ἔσται A ἡ ὡς ἀνα-
τέλλοντι: (sic) || 10 ἄλλως om AAld | ἡ ἔαν AAld: καὶ M | προσφόρῳ
Ald || 11 ὅποια M | ἔλθοι A | ἡ (pro ἦγουν) Ald || 12 τὰ σημεία AAld || 14 ἄρ-
κειον A | εἶη om Ald || 15 τῆς om M || 15,6 ἀρχ. τε καὶ ληγούσης τῆς σ.
αὗται Ald || 16 τοῦ om Ald | τετάρτη γὰρ ἀρχομένη τοῦ A || 17 εἰκάδι Ald:
εἰκάς AM || 18 αὐτῆς A, ἐν αὐταῖς Ald || 19—21 τούτων — καταστήματος post
p. 554, 13 A ἄλλως lemmate praefixo et Ald || 20 καὶ ἔντεχρον om AAld || 20, 1
περὶ τὸν ἀέρα τοῦ περὶ τὴν πρόθεσιν καταστήματος A; de Ald cf ad v. 1053 ||
22 ἡ pro ἄλλως Ald | φησί om MAld || 24 ἐπέρχονται AAld | ὁ ἀήρ μετ.
ποιεῖ AAld || 26, 7 coniunxit Ald || 27 δύο AAld

τῶν δύο μηνῶν εἰσιν ὁμοῦ συνερχομένων, ὡς οἶον μεθόριον ὑπαρχούσας, ὅτε καὶ ὁ αἰθῆρ σφαλερός ἐστι καὶ ὁμβροφόρος.

1151. ὅτε σφαλερώτερος αἰθῆρ: σφαλερὰ γὰρ τὰ περὶ τὸν ἄερα ἐν ταῖς ὀκτῶ ταύταις ἡμέραις διὰ τὸ ἀπεῖναι τὴν σελήνην καὶ κατεψύχθαι ἅπαντα τὸν ἄερα. 5

1152. ὀκτῶ νυξὶ πέλει χήτει —: ἐνδεῖται τοῦ σεληνιακοῦ φωτὸς αἱ ὀκτῶ νύκτες εἰσὶν ἐπισφαλεῖς διὰ τὸ ἄνευ φωτὸς εἶναι καὶ κατεψύχθαι.

1153. τῶν ἄμυδις πάντων —: τούτων ἀθρόως, ὡς εἵπομεν (p. 552), συνελθόντων, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν περιγεῶν ζώων καὶ φυτῶν, οὐκ ἂν σχεδίως τεκμήραιο ἐπὶ ταῖς γενομέναις τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος μεταβολαῖς. 10

ἄλλως. τούτων οὖν πάντων εἴ τις ποιήσαιτο κατάληψιν, οὐδέποτε σχεδιάσει τὰ περὶ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἀκριβώσει τὸ περὶ αὐτόν. 15

1154. οὐδέποτε σχεδίως κεν —: οὐκ ἂν σχεδιάσας, φησί, εἰκῆ τι σημειώσαιο, ὅταν ταῦτα μὲν πάντα σκοπῆς, μέτρον δὲ τῆς τηρήσεως τοῦ ἐνιαυτοῦ συνέχης. τὸ δὲ σχεδίως ἀντὶ τοῦ προσφάτως ἀκόπως παρέργως προπετῶς καὶ ὡς ἔτυχεν.

Theo Alex
(Anal. Erat
p. 84 sqq.)

Ταῦτά σοι, ὦ Ἰουλιανέ, συναγαγόντες ταχέϊαν πεποιήμεθα τὴν ἐπαγγελίαν. ἄλλοις δὲ μελέτω γραφὰς ἀλλοίας ποιεῖν, εἰ μὲν τοι ὁ Ἄρατος ἐμνήσθη Περσέως, πάντα τὰ περὶ Περ-

1 μεθώριον AAld || 3 lemma om Ald || 4 ἡ Α || 6—8 schol ita Ald sine lemmate (post l. 5) ἐνδεῖς γὰρ τοῦ — καὶ ἐπισφαλεῖς || 6 ἐνδεῖα M || 7 ἡ Α || 9 ἀπάντων Α, om M || 10,1 καὶ τῶν ἀπὸ τῶν π. ζ. M || 12 γινομέναις Α Ald | post μετ. AAld ἀλλὰ ἀκριβώσεις (Ald) τὰ περὶ αὐτόν || 13 ἄλλως AM: ἡ Ald | οὖν om AAld | εἰ ποιήσαιο Ald | post κατάληψιν Α τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν, dein lacuna 22 fere litt (quas fere expleas ope Aldinae), tum ἄλλως. τούτων κτλ. (vide ad p. 553, 19—21), Ald καὶ παρατήρησιν ἀκριβῆ τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων οὐδέποτε πλαγηθῆσιν περὶ τὸν ἄερα, ἥτοι περὶ τὴν πρόθεσιν τοῦ καταστήματος || 15,6 scholia coniunxit Ald τὸ οὖν οὐδέποτε σχεδίως ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν σχ. εἰκῆ τι || 17 πάντα om AAld || 18 τοῦ om Α | ἐνιαυτοῦ AAld: ἐν αὐτῷ M | an ἔχης? | οὖν pro δὲ (post σχεδίως) Ald || 19 ἀκόπως libri, cf p. 563, 24 || 20 ἐπίλογος inscribit Ald || 21 ἀπαγγελίαν coni Bekker | δὲ M: μὲν Ald, om Α || 22 καὶ εἰ μὲν Περσέως ὁ Ἄρ. μν. Ald | μὲν τοι cf p. 555, 4 | ἐμνήσθη scripsi: μνησθείη AAldS, μνήσθει M

σέως διερευνᾶν, εἰ δὲ περὶ Βούτου, τὰ περὶ ἐκείνου, εἰ δὲ περὶ Ἀργούς, τὰ περὶ Ἀργοναυτῶν· τοῖς γὰρ βουλομένοις τὰ περιμνηστέρα βιβλία ἢ πλείονα καὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐκτὸς καταλιπεῖν, τοιάδ' ὁδός. ὑμῖν δὲ τοι καὶ ταῖς κατὰ καιρὸν ἐξηγή-
 5 σεσι καταλείπω τὸ περιττὸν τῆς συνταγματικῆς ἐκδόσεως. εἴ-
 ρηται δὲ πάντα τὰ ἀναγκαῖα καὶ συντελοῦντα πρὸς τὸ σαφὲς ἀπεριέργως καὶ ὡς [ἄν] ἄνδρὶ διὰ τῶν μαθημάτων φιλοσοφοῦντι ἐξηγήσασθαι πρέπον ἦν τὰ ποιήματα. (τὰ) δὲ λίαν φανερά, ὡς λέγουσιν, ἐξ ἀγωνίας παραλέλειπται· τί γὰρ ἤπειγεν ἄκαιρον
 10 ἐνδείκνυσθαι πολυμάθειαν καὶ καταλέγειν, ὅσων καὶ ἡλικίων ἀστέρων ἕκαστον ἄστρον, καὶ θέσεις διηγεῖσθαι κύκλων πολλῶν μηδὲν εἰς τὸ ποιημὰ συντελούντων καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα γράφουσιν ἀμέτρως, οὐ πολυμάθειαν τὴν ἐαυτῶν εἰς μέσον τιθέντες, πάν-
 τες δὲ φιλόσοφοι θέλοντες εἶναι.

1, 2 ἐκείνον et τοὺς (om M) ἀργοναύτας libri || 3 περὶ μήκιστα Ald || 3, 4 β. καταλιπεῖν καὶ πλ. καὶ τοῦ ἀν. ἐ. τοσσαῖδε ὁδοί Ald || 4 scripsi, τοσαῖδ' ὁδοί Bekker: τὰ σα ὁδός AM | τι M || 4, 5 ἡμεῖς δὲ ἐγκαίρους τὰς ἐξηγήσεις ποιησάμενοι κατελίπομεν τὸ περιττὸν Ald || 5 τῆς συντακτικῆς A Ald || 8 suppl Bekker || 12 ὅλα ὁ. AAld || 13 αὐτῶν AAld, αὐτὴν M.

Arato scholiis instructo subscripsit A εἰς τὸ τέλος ἀράτου: — ἄρατος ὁ ἐν πᾶσι κατάρατος πολλὰ καμῶν καὶ οὐκ ὀλίγα μογήσας δόξας τε κατα-
 λαβ... ἐν νῶ καὶ χειρὶ τοῦ μόνου ἀλήπτου καὶ ἀοράτου θεοῦ τῶν ὄντων
 τε δημιουργοῦ ἔμεινεν ὅπερ... κατάρατος: — Ald τέλος τῶν τοῦ ἀράτου
 φαινομένων καὶ διοσημείων καὶ τῶν τοῦ θέονος σχολίων.

III PAPYRVS BEROLINENSIS 5865

I

A

- 1 *Θε ο*
- 2 *βαθειας εν*
- 3 *θνησκειν*
- 4 *καμνα*
- 5
- 6 *κ*
- 7
- 8

B

- Ursa maior (v. 146) 1 *απλοοι απλως και*
 2 *ως ετυχεν διχα ονο*
 3 *ματος κρατι δε*

- Gemini (v. 147) 4
 5 *κατ ιθυ της κεφ(αλης)*
 6 *της ελι(κ)ης*
 7

Cf p. 314; lemmata Aratea diductis litteris, supplementa mea uncis significavi. — Ceterum lectu haec difficillima sunt; aderat imaginem photographi-
 cam iteratis curis tractanti prompto auxilio W. Judeich collega.

A 3 cuius mors dicatur, mihi non liquet.

B 1—6 cf schol p. 363, quo dicitur cum de aliis tum de Magnae Urae
 capitis positione || 2—6 haec legit ante multos annos Blass l c, hodie sunt
 inlegibilia.

II

- Taurus (v. 167 sqq.) 1 τον την ευρωπην
 2 κατεστηριξεν
 Hyades (v. 173) 3 (οτε) γαρ δυνουσι
 4 ν πετρον ν

1 scil διαγαγόντα ταῦρον εἰς Κρήτην, ὃν Ζεὺς κατεστήριξεν, cf schol supra p. 368 | 3 ὅτε non legi, legerunt Krebs et Thiele; sermo de Hyadum veriloquio est | 4 cf schol p. 369, 21 ... δυνόμεναι αἵται ὑετοῦ γίνονται.

III

A

- Cepheus (v. 184) 1 ἴση σταθμη α(πο)
 2 μερους της αρκτ(ου)
 οσην
 3 εως απ αλληλων α
 4 βλειψιν ακτῖν εἰς το βα
 5 .κασσεῖεπεια ειπεν π
 (v. 184) 6 (ν)εατης αρκτου τ
 7 εν γαρ τη πληρο(σε)λη(νω)
 8

B

- Casiepia (v. 191) 1 επιρρηδην φανεως
 (v. 194) 2 υπ(ο)κειμενοι αθριν
 (v. 194) 3 ινδαλλονται αντιφαι(γονται)

A 1—4 cf schol p. 373; non extrico 3—5 | 6, 7 cf schol l c ἐν νυκτι δὲ ἐχούση πλήρη την σελήνην οὐ πολλή καὶ λαμπρὰ φαίνεται ἡ Κασσιόπεια.

B scripta επιρρη^δ υποκειμ^δ (o incerto, ε legit Iudeich) ινδαλλον^τ ανφαι^τ || 2 αθριν non extrico.

IV

- 1 ος δ εστι
 2 ν και μεδουσης

cf schol de Perseo (v. 251—3) p. 385 θεωρεῖται — τὴν Γοργόνης κατέχων κεφαλὴν et qui magis quadrat Hyginum (II 18 p. 58 B.) de Equo: 'hunc ... Pegasum, Neptuni et Medusae Gorgonis filium, dixerunt'.

- Capricornus (v. 294) 1 τῶι ναυτῇ
 2 μάλκην οἶον
 3 ν
 4

in margine sinistro super lineas hastas iacentes appinxit.

1, 2 τότε δὲ κρύος ἐκ Διός ἐστι ναύτῃ μαλκιδόωντι κακώ-
 τερον Aratus. ναρκῶντι τῶι ναύτῃ. μάλκη δέ ἐστιν ἡ ἐκ ψύχους ἐπὶ ἄκρας
 χεῖρας καὶ πόδας ἐπανάστασις τοῦ χείματος, τὰ λεγόμενα χεῖμετλα schol ||
 3 ν(αρκην) fortasse.

non legibilia.

- Sirius (v. 337) 1 σημ' ἐμεν(αι) με(λεεσσιν)
 2 ἀλλὰ ἀστερες εἰσιν
 3 οτε δελ ἀστερας
 4 ἡμισυ ἵππου ἐν τῷ
 5 ἀδι τυπο
 6 αὐτον
 7 ρ διατ
 8 ἀστρον

- Sirius (v. 329) κν(α)ν(εος) ἀφανης

οθ

κατ

A 1 ἐμε' scriptum, cf III B || 2, 3 cf schol I c || 4 cf Aratus v. 215 (de
 dimidiato Equo).

B γαστέρα κνάνεος περιτέλλεται Aratus.

C non liquet.

non legibilia.

VII LEONTIVS

I DE SPHAERAE ARATEAE CONSTRUCTIONE

P(arisinus 2381) s. XV (fol 64^b); contuli

Ald(ina), cf p. 314

Matritensem 67 s. XV fol 207 non novi (cf Iriarte p. 232 sqq.)

II DE ZODIACO

A(mbrosianus C 263 inf) s. XIV; contuli

M(arcianus Arati 476) s. XI; descripsi

P(arisinus 2381) s. XV (fol 70^b); contuli

I

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΑΡΑΤΕΙΑΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

1. Πρώην, ὡ καλὲ Θεόδωρε, ἐτυγχάνομεν ἐν τῷ μηχανικῷ ἐργαστηρίῳ ἐργαζόμενοι. καὶ ἐπυνθάνου, εἴ τις εἴη μέθοδος, δι' ἧς δυνατόν Ἀρατεῖαν σφαῖραν κατασκευάσαι οὕτως, ὥστε τὰ ἐν αὐτῇ ζῶδια πρὸς ἄλληλά τε καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ σφαίρᾳ
5 γραφομένους κύκλους καὶ ἔτι πρὸς <τὰ> ἀνατέλλοντα μέρη τοῦ ζῳδιακοῦ θέσιν ἔχειν σύμφωνον τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου λεγομένοις (ἐτύγχανον γὰρ καὶ τοιαύτην τινὰ σφαῖραν ἐργαζόμενος Ἐπιδίδωμι τῷ σχολαστικῷ, ἀνδρὶ ἀξιολόγῳ ὁμοῦ καὶ φιλομαθεῖ), ἐγὼ δὲ τότε ἀσχολίας τινὸς ἐγγενομένης οὐδὲν ἔφην.
10 νῦν δ', ἐπεὶ σύ τε καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐταίρων παρακαλοῦσι καὶ λόγον τινὰ περὶ τούτου γράψαι, ἔρχομαι τὴν σὴν προθυμίαν ἐκτελέσων.

2. ἔστω δὲ δῆλον, ὅτι τοῖς πρώτως μάλιστα ἀναγινώσκουσι τὰ Ἀράτεια χρήσιμος ὁ λόγος, εἴγε καὶ μέλλοιεν τὰ λεγόμενα
15 καταλαμβάνειν· πᾶσαι γάρ, ὡς οἶσθα, αἱ νῦν φερόμεναι σφαῖραι Πτολεμαίῳ μὲν, ὡς εἰκός, ἐν τισιν, Ἀράτῳ δὲ κατὰ τὸ πλείστον οὐ συμφωνοῦσιν, ὥστε τῶν πρώτως μάλιστα ἀναγινωσκόντων τὰ Ἀράτεια τοὺς μὲν δυσχερῶς ἐφικνεῖσθαι τῶν λεγομένων
20 τινὰς δὲ μὴδ' ὅλως παρακολουθεῖν δύνασθαι. καίτοι ἐπενοήθησαν μὲν αἱ τοιαῦται σφαῖραι πρὸς τὸ νοεῖν σαφῶς τὸν Ἀρατον (διὸ δὴ καὶ παρωνύμῳς ἀπ' αὐτοῦ λέγονται), καθὼς δὲ ἔφαμεν, ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῷ οὐ συμφωνοῦσιν. διὸ δὴ καὶ ἡμεῖς πειρασόμεθα, ὡς μάλιστα δυνατόν, καὶ ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων σύμφωνον τὴν ὑποκειμένην σφαῖραν κατασκευάσαι.

capita distinxi.

9 σχολῆς Ald || 10 καὶ οὐ καὶ Ald || 12 ἐκτελῶν Ald || 13 πρώτως corr Thiele, cf l. 17: -οις Pald || 14 μέλλοιεν καὶ Ald || 21 καὶ (pro δὲ) Ald || 23 πλείστον Ald || 24 σύμφωνον Ald: -ως P

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

3. ἰστέον δέ, ὅτι τὰ περὶ τῶν ἄστρον τῷ Ἀράτῳ εἰρημένα οὐ πάνυ καλῶς εἴρηται, ὥς ἔστιν ἐκ τε τῶν Ἰππάρχῳ καὶ Πτολεμαίῳ συντεταγμένων περὶ τούτων μαθεῖν. αἷτια δὲ πρῶτον μὲν καὶ τὰ Εὐδόξου, οἷς μάλιστα ἠκολούθησεν ὁ Ἀρατος, οὐ λίαν ὀρθῶς εἰρημένα, ἔπειτα δέ, ὅτι καὶ οὐ πρὸς τὸ ἀκριβές, 5 ὥς φησι Σπόρος ὁ ὑπομνηματιστής (fr 5, Anal Erat p. 49), ἀλλὰ πρὸς τὸ χρήσιμον τοῖς ναυτιλλομένοις ταῦτα οὕτω διαγέγραπται, εἰκότως τε ὀλοσχερέστερον περὶ τούτων διαλαμβάνει· καὶ γὰρ καὶ οἱ πλωτίζόμενοι οὐ διὰ μηχανικῶν ὀργάνων καὶ ἀκριβῶς, ἀλλὰ διὰ ψιλῆς ἀναβλέψεως καὶ παχυμερῶς τὴν τῶν ἄστρον 10 θέσιν ἐμελλον ἐπισκοπεῖν. ὥστε καὶ ἡ κατασκευαζομένη σφαῖρα πρὸς μὲν ἄκρα(το)ν ἀλήθειαν οὐδαμῶς, πρὸς δὲ κατάληψιν τῶν Ἀρατείων καὶ πάνυ χρήσιμος. ῥῆιδιον δὲ γνόντας ἅπαξ τὰ Ἀράτεια τὰ τε μὴ καλῶς ἐν αὐτοῖς ἔχοντα καὶ ὥς ἔχει ἀληθείας λέγοντός τινος καταμαθεῖν. ὥστε καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν 15 διὰ μέσου τινὸς συμβάλλεται ὁ λόγος.

4. ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐκεῖνο λαθεῖν χρὴ οὔτε τὸν περὶ τῶν ἄστρον λόγον· εἰς τρία γὰρ μέρη διαιρεῖ τούτον ὁ Ἀρατος, καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διδάσκει περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν θέσεως (ὥσπερ ὅταν λέγηι, ὅτι αἱ Ἀρκτοὶ κεῖνται τὰς κεφαλὰς 20 ἔχουσαι ἐπὶ τὰς ἀλλήλων ἰξυὰς νεοῦσας (28)), ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς νοουμένης αὐτῶν ὑπὸ τῶν κύκλων τομῆς ἢ ὅποιουσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς κύκλους σχέσεως (οἷον ἐπὶ ὑποδεγματος τομῆς μὲν, ὅτι οἱ Δίδυμοι τέμνονται ὑπὸ τοῦ Θερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τὰς κεφαλὰς (481), σχέσεως δέ, ὅτι αὐτὸς ἐγγύς ἐστι τοῦ 25 ἰσημερινοῦ), ἐν δὲ τῷ λοιπῷ περὶ τῆς γενομένης αὐτῶν πρὸς τὰ ἀνατέλλοντα μέρη τοῦ ζωδιακοῦ στάσεως (οἷον ὅτι Καρκίνου μὲν ἀνατέλλοντος δύνει τὸ ἥμισυ τοῦ Στεφάνου (574), Χηλῶν δὲ ἀνατελλουσῶν ἀνατέλλει τὸ ἥμισυ αὐτοῦ (625), καὶ ὅτι Κριοῦ ἀνατέλλοντος τὸ Θυματήριον ὁράται ἐπὶ δύσιν (710), καὶ τὰ παρα- 30 πλήσια). ὥστε, ἂν θελήσωμεν ἕκαστον τῶν ζωιδίων κατὰ πάντα συμφώνως ἐντάξαι, δεήσει τοῖς τρισὶ τόποις ἐντυγχάνοντας ἐπισκέψασθαι, εἴ τι(να) λέγονται περὶ τοῦ ζητουμένου ζωιδίου κατὰ μέρος ἐν τῷ ἐνὶ ἡτοὶ τοῖς δυσὶν ἢ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ τμήμασιν,

3 αἷτια scripsi: -ον P Ald | 3—5 πρῶτον μὲν ἐπεὶ κ. — ὀρθῶς εἴληπται ἔπειτα Ald | 10 ἀστέρων Ald | 12 supplēvi | 13 γνόντας scripsi: γνόντες P Ald | 18 ἀστέρων Ald, cf ad l. 10 | τρία μέρη διαιρεῖ ὁ Ἀρ. Ald | 20 ὥστε Ald | 22 αὐτῶν Ald, tres litt resectae P | τῆς post ὑπὸ add Ald: om P | 23 ὑπὸ ὑπ. Ald | 28, 9 ἀνατελλουσῶν Ald et ita Aratus: δυνουσῶν P | 33 supplēvi | καὶ κατὰ Ald | 34 δ. ἡτοὶ καὶ ἐν τοῖς Ald

ἐὰν <δ> οὕτω τύχηι, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα εἰς ἓν συναγα-
 γόντας ἔν τινι πτυχίῳ ἤτοι σχεδάρῳ πρὸς τὸ ἔτοιμον σχεδιάσαι.
 ὅλον σαφηνείας ἔνεκεν τῶν λεγομένων ἡμῖν ἐπὶ τοῦ Ὀφιοῦχου ὁ
 λόγος ἔστω· τούτου γὰρ ἐν τοῖς τρισὶ τόποις μέμνηται. ἐπειδὴ
 5 τοῖνυν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει λέγει περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ Ὀφιοῦχος
 κεῖται ὀρθὸς τὴν κεφαλὴν ἔχων πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐν γί-
 νασι (74, 5), τοὺς δὲ πόδας ἐπὶ τοῦ θώρακος τοῦ Σκορπίου καὶ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ (85), καὶ ὅτι περὶ τὸ μέσον αὐτοῦ εἰλείται ὁ Ὀφίς
 (82, 3) καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ στρέφεται ὀλίγος μὲν τῇ δεξιᾷ
 10 πολὺς δ' εἰς τὸ ὕψος τῇ ἀριστερᾷ (86, 7), καὶ ὅτι τὰ γένηα
 τοῦ κατ' αὐτὸν Ὀφews παράκειται τῷ Στεφάνῳ (88), ἔτι δέ,
 ὅτι ἔχει ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῶν ὤμων λαμπροῦς, ἐπὶ δὲ τῶν χειρῶν
 ἔλαττον λαμπροῦς (77—80), καὶ ὅτι ὑποκάτω τῆς σπείρας τοῦ
 Ὀφews εἰσιν αἱ Χηλαί (89), . . . καὶ τέμνεται μὲν ὑπὸ τοῦ χει-
 15 μερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τοὺς ὤμους (488), ὑπὸ δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ
 κατὰ τὰ γόνατα (521), ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πάλιν σποράδην, ὅτι
 Καρκίνου μὲν ἀνατέλλοντος δύνει ἀπὸ γόνατος ἕως τῶν ὤμων
 κατὰ τὸν τὸν Ὀφιν [ἕως τοῦ] αὐχένος ἐγγύς (577, 8), Σκορπίου
 δὲ ἀνατέλλοντος ἀνατέλλουσιν αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες
 20 τοῦ Ὀφιοῦχου καὶ ἡ προτέρα καμπὴ τοῦ Ὀφews (666—8), Τοῦ δὲ
 ἀνατέλλοντος ἀνατέλλει ἡ σπείρα τοῦ Ὀφews καὶ τὸ σῶμα
 τοῦ Ὀφιοῦχου (665, 6), πάντα ταῦτα συναγαγόντες ἔν τινι τόμῳ
 ἀπογραφόμεθα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ποιητέον· πρόκει-
 25 σκενάζεται. καὶ τὰ περὶ τῶν ἄλλων ζωιδίων ἐκάστου κατὰ μέρος
 λεγόμενα εἰς ἓν συνάψαντες ὁμοίως τοῖς ἐπὶ τοῦ Ὀφιοῦχου εἰρη-
 μένοις ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου παραθήσομεν (cf l. 22, 3). κακεῖνο
 μέντοι χρήσιμον ὃν πρὸς τὸ προκείμενον καλῶς ἔχει παραβάλλειν,
 ὅτι ἔξ ἐν ταῖς Ἀρατεαῖς σφαίραις κύκλους ἐντακτέον, πρῶτον
 30 τὸν μέγιστον τῶν αἰὲ φανερῶν, τὸν καὶ ἀρκτικὸν ὀνομαζόμενον,
 δεύτερον τὸν θερινὸν τροπικόν, τρίτον τὸν ἰσημερινόν, τέταρτον
 τὸν χειμερινὸν τροπικόν, πέμπτον τὸν μέγιστον τῶν αἰὲ <ἀ>φανῶν,
 τὸν καὶ ἀνταρκτικὸν προσασγορευόμενον, ἕκτον τὸν ζωιδιακόν, τὸν
 καὶ ἐφαπτόμενον τῶν τροπικῶν· περὶ μὲν γὰρ τῶν τεσσάρων

1 τύχηι Ald: τύχ^{εῖ} τοῖς P | τὰ ante λεγ. Ald | 2 σχεδιάσασθαι Ald ||
 4 ἔστω om Ald | inscribit Περὶ τοῦ Ὀφιοῦχου Ald | τούτου καὶ γὰρ ἐν Ald ||
 5 μὲν om Ald | 6 τὴν μὲν Ald | 7 τοῦ θώρ. Ald | 8 αὐτοῦ om Ald | 14 sup-
 ples fere <ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σποράδην, ὅτι> . . . | 18 seclui | ἐγγύς τοῦ
 αὐχένος Ald | 23 ἀπογραφόμεθα PAld | 24, 5 παρασκενάζει P | 25 τὰ post
 ἐκ. add Ald

(λέγω δὴ τοῦ Θερينوῦ καὶ Ἰσημερινοῦ καὶ χειμερινοῦ καὶ τοῦ
 ζωδιακοῦ) πολὺν ποιεῖται λόγον, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐναργῶς
 μὲν οὐ μέμνηται, ἐξ ὧν δέ φησι περὶ τοῦ Ἀράκοντος, ὅτι ἐκεί-
 νου ἡ κεφαλὴ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ, καθ' ὃ αἶ-
 τε ἀνατολαὶ καὶ αἱ δύσεις μίγνυνται ἀλλήλοις (61, 2), δῆλον ποιεῖ- 5
 ται, ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀράκοντος ἐν τῷ μεγίστῳ τῶν αἰε-
 φανερῶν βούλεται εἶναι· οὗτος γὰρ καὶ μόνος διὰ τῆς βορείας
 κοινῆς τομῆς τοῦ τε ἀνατολικοῦ ἡμικυκλίου τοῦ ὁρίζοντος καὶ τοῦ
 δυτικοῦ τὴν περιφέρειαν ποιεῖται. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἀντ-
 αρκτικὸν ὁμοῖόν τε καὶ ἴσον ὄντα τῷ ἀρκτικῷ ἐμποητέον. 10
 δυνατόν δέ ἐστι καὶ ἑτέρως περὶ τῶν δύο τούτων κύκλων ἐξ αὐ-
 τῶν πάλιν τῶν Ἀρατείων παραμυθῆσασθαι. τὴν δὲ τοῦ Γάλακτος
 ζώνην οὐκ ἐντακτέον, ἐπειδὴ πρὸς τῷ ποικίλῃ εἶναι οὐδὲ πολ-
 λὴν περὶ αὐτῆς καταβάλλει μνήμην. δτι δὲ ποικίλῃ ἐστὶ καὶ
 περιεργότερας ἐπιστάσεως δεομένη, δῆλον ἐξ ὧν καὶ Πτολεμαῖος 15
 ἐν τῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ τῆς Συντάξεώς φησιν (p. 202 Bas)· οὐ γὰρ
 ὁμαλή τις ἐστὶν οὐδὲ τεταγμένη, ἀλλὰ καὶ τῷ πλάτει καὶ τῷ
 χρώματι καὶ τῇ πυκνότητι καὶ τῇ θέσει διάφορος· δεῖ δὲ
 ἑκάτερον μὲν τῶν τροπικῶν ἀπέχειν τοῦ Ἰσημερινοῦ μεγίστου
 ὄντος τὰς δεδειγμένας τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ 20
 τῆς Συντάξεως (I p. 23 Bas?) μοίρας κδ', ἑκάτερον δὲ τῶν ἄλλων
 (λέγω δὴ τὸν τε ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν) ἀπέχειν τοῦ καθ'
 ἑαυτὸν πόλου τῆς σφαίρας μοίρας μα', εἶγε μέλλει συμφώνως
 τῷ Ἀράτῳ τὸ ὑπὲρ γῆν τμήμα τοῦ Θερينوῦ, τουτέστιν ἡ με-
 γίστη ἡμέρα, τοιούτων εἶναι πέντε, οἷων ὅλος ὁ Θερινός, τουτ- 25
 ἐστὶν ὅλον τὸ νυχθήμερον, ὁκτώ (497—9)· κατὰ γὰρ τὴν τοιαύτην
 θέσιν τῆς σφαίρας καὶ τὸ τοσόνδε μέγεθος τῆς μεγίστης ἡμέρας
 σώζεται, ὡς ὀλίγῳ ὕστερον μαθησόμεθα (p. 566).

5. τούτων δὲ οὕτως διειλημμένων ἡμῖν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ
 προκείμενον. στάσις μὲν οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς κίοσιν ἵτους, ἡ δὲ καὶ 30
 ὁρίζοντος τάξιν ποιεῖται, καὶ ἕτερος δὲ ἴσος μὲν τῇ βάσει καὶ
 φέρων τὴν σφαῖραν κῆκος, μεσημβρινοῦ δὲ λεγόμενος τάξιν ἐπ-
 ἔχειν, ὁμοίως μὲν τοῖς ἐν ταῖς ἄλλαις σφαῖραις γίνονται, ἐπι-
 μελῶς δὲ καὶ τεχνικῶς οὕτως, ὥστε τὴν σφαῖραν πάντοθεν μὲν
 ἴσον ἀπέχειν ἀπὸ τῆς κολίης ἐπιφανείας τοῦ τε ὁρίζοντος καὶ 35
 τοῦ μεσημβρινοῦ, διχοτομεῖσθαι δὲ ὑπὸ τῆς ἀνωθεν τοῦ ὁρίζοντος

1 τοῦ χειμ. Ald || 3 ἐξ οὗ Ald || 9 περιφορὰν Ald || 10 ἐννοητέον P
 Ald: correxi e l. 13 || 11 κύκλων τούτων Ald || 24 ἡ om Ald || 25 οἷον Ald ||
 29 ἡμῖν διελ. Ald || 32 κῆκος P, κρικῶν Ald | λεγόμενος acrisi: λέγει P
 Ald || 32, 3 ἐπέχων Ald || 33 ταῖς ἐν P Ald

ἐπιφανείας. τοῦτο δὲ ἔσται, ἐὰν καὶ ὁ μεσημβρινὸς μέσῃν τε καὶ κατὰ διάμετρον τέμνων τὴν σφαῖραν δίχα τέμνῃ καὶ τὸν ὀρίζοντα καὶ αὐτὸς διχοτομῇται ὑπὸ τῆς ἄνωθεν τοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανείας. ἔχοντες δὲ πρότερον τοῦ ὑπὲρ γῆν ἐσομένου ἡμικυκλίου, ὡς ἔθος, μίαν πλευρὰν εὐθείαις γραμμαῖς κατὰ διάμετρον κειμέναις εἰς ἴσας μοῖρας διηρημένην, τουτέστιν εἰς ρπ' ἴσα τμήματα, πρὸς τὴν τῶν ἑξαρχμάτων, ἤτοι κλιμάτων, ἐπὶ γινώσκῃ καὶ χρώσαντες τὴν σφαῖραν, ἐὰν ἡ ξυλλήνῃ, καὶ περιπλάσαντες πρῶτον μὲν γύψῳ ἢ κηρῷ, ὥστε καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ῥαγ(ά)δας, ἐὰν ἄρα τύχωσι, θεραπεῦσαι, ἔπειτα δὲ ξηραίνοντο τοῦτον δηλαδὴ καὶ ἄλλῳ βαθεῖ τινι χρώματι ἐπαλείψαντες, ὅλον τῷ καλουμένῳ λαζουρίῳ, ἀφιστάντες δηλονότι μετὰ τὸ ξηρανθῆναι ἐπὶ τοῦ διηρημένου τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου μοῖρας μ' κατατίθεμεν κατὰ τοῦ ἐτέρου πέρατος ἐπὶ τῆς τῶν μ' μοιρῶν διαστάσεως, τουτέστιν ἐπὶ τὴν ἀφορίζουσαν ἐν τῇ διηρημένῃ τοῦ ἡμικυκλίου πλευρᾷ τὴν τῶν μ' μοιρῶν περιφέρειαν, βελόνῃν τινὰ ὀρθὴν μὲν πρὸς τὴν κυρτὴν καὶ [τὴν] κοίλῃν τοῦ ἡμικυκλίου ἐπιφάνειαν, τουτέστι νεύουσιν ἐπὶ τὸ μέσον τῆς σφαίρας, τέμνουσιν δὲ ἐπὶ ποσὸν καὶ διεισδύνουσιν τὰ περὶ τὴν σφαῖραν χρώματα. ἐὰν ἄρα ταύτης μενούσης ἀκινήτου περιστρέψωμεν τὴν σφαῖραν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, τουτέστιν ἐπὶ μίαν στροφὴν αὐτὴν κινήσωμεν, ἔκτορνευθήσεται ἡμῖν κύκλος τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχων καὶ ὁμοταγῇ τῷ κατὰ τὸν Ἄρατον ἀρκτικῷ κύκλῳ· καὶ γὰρ κατὰ τοῦτον, ὡς ἔφαμεν (p. 564, 17), ὁ ἀρκτικὸς κύκλος ἀπέχει ἀπὸ βορείου πόλου μοῖρας μ'. ὁμοίως δὲ ἀποστάντες ἀπὸ μὲν τοῦ βορείου ἢ νοτίου πόλου μοῖρας ἐννετήκοντα γράψωμεν τὸν ἰσημερινόν, ἀπὸ δὲ τοῦ νοτίου μοῖρας πάλιν μ' γράψωμεν τὸν ἀνταρκτικὸν ἴσον τε καὶ ὅμοιον ὄντα τῷ ἀρκτικῷ, ἔτι δὲ ἀφιστάντες μοῖρας κδ' ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν ἰσημερινὸν εὐθείας ἐπὶ μὲν τὸ βόρειον μέρος χαράξωμεν τὸν θερινὸν τροπικόν, ἐπὶ δὲ τὸ νότιον τὸν χειμερινὸν τροπικόν· καὶ γὰρ καὶ τούτων ἑκάτερος, ὡς ἔφαμεν (l ο), ἀπέχει ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μοῖρας κδ'. πάλιν δὲ ἀποστάντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμικυκλίου [καὶ] ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου μοῖρας κδ', ὅσον καὶ οἱ τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ διεστήκασιν, λάβωμέν τι σημεῖον

2 διάμετρον τὴν σφαῖραν δίχα τέμνων τὸν ὀρ. Ald || 3 διχοτομεῖται Ald || 6 εἰς τὰς μ. PAld | διηρημένην Ald: -αις P | ἑκατὸν π' Ald || 8 παραπλάσαντες PAld || 9 κηρίῳ Ald | supplevi || 14 τέρατος Ald | παρὰ τῆς Ald || 15 κατὰ τῆς ἀφορίζουσης Ald; scil γραμμῇ || 27, 8 γράψωμεν Ald || 30 χαράξωμεν PAld || 33 ἐπὶ scripsi, cf l. 12, 3: ἀπὸ PAld || 34 seclui

ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας. ὡς ὡς πόλῳι χρησάμενοι, δια-
στήματι δὲ τῇ τοῦ πόλου πλευρᾷ τοῦ εἰς τὸν μέγιστον κύκλον
ἐγγραφομένου γράψωμεν διὰ τοῦ διαβήτου τοῦ λεγομένου καρ-
κίνου τὸν ζωιδιακὸν κύκλον, ἐφαπτόμενον δηλονότι τῶν τροπικῶν,
διχοτομούμενον δὲ ὑπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ. ὃν εἰς ιβ' ἴσα μερίσαν- 5
τες τὰς ἀρχὰς τῶν δωδεκατημορίων ἀπὸ [τε] τῶν κατὰ τὸν ἰση-
μερινὸν αὐτοῦ τομῶν καὶ τὴν πρὸς τοὺς τροπικοὺς ἐπαφὴν αὐτοῦ
ποιησάμενοι σημειωσώμεθα τοὺς μὲν ἕξ κύκλους ἐτέρῳ τινὶ
παρὰ τὸ βαθὺ χρώματι γράψωμεν τε λευκῷ τινι, εἰ τύχοι, καὶ
ἀερῶι χρώματι πρὸς τὸ μετὰ τὴν χρεῖαν εὐχερῶς ἀπαλειφθῆναι 10
δύνασθαι πρὸς μὲν τῇ πρὸς τὸν θερινὸν ἐπαφῇ τὸ τοῦ Καρ-
κίνου ὄνομα διὰ τὸ ἐκταῦθα τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦ κατὰ Καρκίνον
δωδεκατημορίου, πρὸς δὲ τῇ ἐφεξῆς διαιρέσει καὶ ἐπ' ἀνατολὴν
τὸ τοῦ Λέοντος ὄνομα, ἐπεὶ καὶ αὕτη ἡ διαιρέσις πέρας μὲν ἔστι
τοῦ Καρκίνου, ἀρχὴ δὲ τοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον δωδεκατημορίου, 15
πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ πάλιν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς τὸ τῆς Παρθένου
καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἀκολουθῶς, ἕως οὗ πάντων (ἅν) τῶν δωδεκατη-
μορίων τὰ ὀνόματα κατὰ τὸν οἰκείον τόπον σημειωσώμεθα.

β. τούτων οὕτως ἔχόντων, ἐὰν χαλάσωμεν τὸν κατὰ τὸν
μεσημβρινὸν κῆλον διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἐντομῶν, δηλαδὴ 20
εἰς τὴν βάσιν, οὕτως, ὥστε ἑκάτερον τῶν μικρῶν κύκλων, τουτέστι
τὸν τε ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν, στρεφομένης τῆς σφαίρας
ἄπτεσθαι τῆς ἄνω τοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανείας καὶ τῆς κάτω, ἀλλὰ
τὸν μὲν ἀρκτικὸν τῆς ἄνω, τὸν δὲ ἀνταρκτικὸν τῆς κάτω, εὐδη-
λον, ὅτι ὁ θερινὸς καὶ ὁ χειμερινὸς ἑκάτερος διαιρεθήσεται ὑπὸ 25
τῆς ἄνωθεν τοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανείας καὶ τῆς κάτω κατὰ λόγον
τῶν ιε' πρὸς τοῖς θ'. τουτέστιν· ἔσται ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ
τὸ μὲν ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα καὶ ὥσανει τῆς ἡμέρας τιμῆμα τοιοῦ-
τον ὥρων ιε', ὅλον ὅλος ἔστιν ὁ κύκλος, τουτέστι τὸ νυχθή-
μερον, κδ', τὸ δὲ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα καὶ τὸ τῆς νυκτὸς διάστημα 30
ὥρων θ', ἐπὶ δὲ τοῦ χειμερινοῦ ἀνάπαλιν τὸ μὲν ὑπὲρ γῆν θ',
τὸ δὲ ὑπὸ γῆν ιε'. κατὰ γὰρ τὴν τοιαύτην θέσιν τῆς σφαίρας,
τουτέστιν ἐφ' ἧς ὁ μέγιστος τῶν αἰὲ φαινομένων κύκλων μί-
α μόιρας ἀπὸ τοῦ πόλου διέστηκε, καὶ τοιαύτη τομὴ τῶν κύκλων

2 τοῦ Ald: τῇ P | 3 γράψωμεν δὲ Ald | 5 διχοτομουμένων Ald | 6 se-
clusi || 7, 8 αὐτοῦ ἐπαφὴν π. σημειωσώμεθα Ald | 9 τῷ βαθεῖ Pald | γράψο-
μεν Ald | 10 ἀερῶι P: ξαρίῳ Ald | 14, 6 utitur Leonis et Virginis signis, non
nominibus Pald | 16 πάλιν P | 18 τύπον Pald | σημειωσώμεθα Pald | 27 μὲν
post ἐπὶ Ald | 28 τιμήματα Pald | 28, 9 τοιούτων Pald | 29 ιε' ὥρων Ald |
οἶων P | ἔστω Ald | ὅλος ὁ Ald | 32 γὰρ om P

- γίνεται, ὡς δαίκνυσιν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ
 τῆς Συντάξεως (p. 25 Bas?). ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶ τῶν ιε' πρὸς
 τὰ θ' καὶ ὁ τῶν ε' πρὸς τὰ γ'· καὶ γὰρ ὁ πέντε ἔχει ὅλον τε
 τὸν γ' καὶ τὸ διμοῖρον αὐτοῦ τὸν δύο, ὥσπερ ὁ ιε' ἔχει ὅλον
 5 τὸν θ' καὶ τὸ διμοῖρον αὐτοῦ τὸν εἰς, ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην
 θέσιν τῆς σφαίρας, οἷον μὲν ἐπὶ τοῦ θερينوῦ τροπικοῦ τὸ ὑπὲρ
 γῆν τμήμα ε', τοιοῦτον τὸ ὑπὸ γῆν γ', οἷον δὲ ἐπὶ τοῦ χειμερινοῦ
 τὸ ὑπὲρ γῆν γ', τοιοῦτον τὸ ὑπὸ γῆν ε', συμφώνως τοῖς ὑπὸ
 τοῦ Ἀράτου λεγομένοις. διελθόντες δὲ εἰς τὴν βάσιν κατὰ τὸν
 10 εἰρημένον τρόπον τοῦ ἰσημερινοῦ, εἰ περιστρέψαιμεν τὴν σφαῖραν,
 ἕως οὗ (ἂν) ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον δωδεκατημορίου
 ἀνατελλῇ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ γενομένη τῇ ἄνω τοῦ ὀρίζον-
 τος ἐπιφανεῖται, ἀσφαλίσάμενοί τε τὴν σφαῖραν, τουτέστι κηρῶι
 ἢ τινι τοιούτῳ, ἀκίνητόν τε αὐτὴν ποιήσαντες γράψωμεν πάλιν
 15 ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλον ἐρχόμενον διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Καρκίνου,
 ὁμοταγῇ δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ γινόμενον πάντοτε τῷ
 ὀρίζοντι κατὰ τὴν τοῦ εἰρημένου δωδεκατημορίου ἀνατολὴν. γρά-
 ψωμεν δὲ αὐτὸν βελόνῃ τινὶ, περιφέροντες μὲν αὐτὴν καθ' ὅλης
 τῆς τοῦ ὀρίζοντος περιφερείας, οὕτω δ' αὐτὴν σχηματίζοντες,
 20 ὥστε τὸν δι' αὐτῆς ἐγγραφόμενον ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλον ἐν τῷ
 αὐτῷ, ὡς ἔφαμεν (l. 10), ἐπιπέδῳ γενέσθαι τῇ ἄνω τοῦ ὀρίζον-
 τος ἐπιφανεῖται. ἐπιγράψωμεν δὲ τὸν κύκλον δι' ὀλίγων γραμ-
 μάτων κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ ἡμικύκλιον Καρκίνου ἀνα-
 τολικόν, κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν Καρκίνου δυτικόν. τουτέστι, σημειω-
 25 σώμεθα ἐπὶ τῶν ἡμικυκλίων γράψαντες γράμματα τινα, οἷον ὅτι
 τοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Καρκίνου, τουτέστιν,
 ὅταν ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον δωδεκατημορίου ἀνατελλῇ,
 ποῖον μὲν τῆς σφαίρας ἡμισφαίριον ὑπὲρ γῆν ἐστὶ, ποῖον δὲ ὑπὸ
 γῆν. γράψωμεν δὲ ἐπὶ τῶν ἡμικυκλίων τὰ διαγράμματα.

3 τρία Ald | 4 τὴν δlm. Ald | 5 τὸν εἰς scripsi: τὰ εἰς PAld | 6 οἷον
 Ald: οἷων P | 7 οἷον Ald: οἷων P | 8 γ. τρίτον PAld | 9 ἐπελθόντες Ald | δὲ
 om Ald | 14 γράψωμεν Ald | 17, 8 γράψωμεν P, γράφομεν Ald | 18 δὲ om
 P | 22 ἐπιγράφαντες τὸν Ald | 24, 5 σημειωσάμενοι Ald | 25 καὶ ante γράψ.
 add Ald | 29 γράψωμεν Ald | γράμματα Ald

II

ΕΚ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΩΙΔΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

1. Ὅτι διὰ δύο αἰτίας καλεῖται ζωιδιακός, ἡ διὰ τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ ἢ ζώidia ἡ διὰ τὸ τὴν ζωὴν τῶν ἐνταῦθα σημαινῆναι ἢ ποιεῖν. ὅτι δὲ κύκλος, διὰ πολλὰς αἰτίας, ἡ διὰ τὸ 5 μιμεῖσθαι τὸν δημιουργόν (ὥσπερ γὰρ ὁ δημιουργὸς οὔτε ἀρχῇ ὑποπίπτει οὔτε τέλει, οὕτω καὶ ὁ κύκλος οὐκ ἔχει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος), ἡ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ τοῦ κύκλου σχῆμα, ἡ διὰ τὸ εὐκίνητον τοῦ σχήματος, ἡ διὰ τὸ πολυχώρητον αὐτοῦ.

2. ἐφάπτεται δὲ ὁ ζωιδιακὸς ἑκατέρων τῶν τροπικῶν κύκλων, 10 καὶ τοῦ χειμερινοῦ μὲν τροπικοῦ ἐφάπτεται κατὰ τὸν Αἰγιοκέρωτα, τοῦ δὲ θερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τὸν Καρκίνον, τοῦ δὲ ἰσημερινοῦ ἐφάπτεται κατὰ δύο σημεία ὁμοίως, κατὰ τε τὸν Κριὸν καὶ τὸν Ζυγόν, ἐν μὲν τῷ Κριῷ ποιῶν τὴν ἰσημερίαν τὴν ἑαρινήν, ἐν δὲ τῷ Ζυγῷ τὴν ἰσημερίαν τὴν φθινοπωρινήν. 15

3. συγκινεῖται δὲ τῷ οὐρανῷ ὁ ζωιδιακὸς κύκλος καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν ἔχει ἐναντίαν τινὰ τῷ κόσμῳ φορὰν. εἶδέναι δὲ δεῖ, ὅτι καὶ τὰ ἐν τῇ ἀπλανεῇ σφαίρᾳ ἄστρα ἔχει ἰδίαν τινὰ κίνησιν, ὥς Πτολεμαῖος ἀποδεικνύει (Magna Synt I p. 6 sq. Bas), καὶ ἕκαστος τῶν ἀστέρων τούτων κινεῖται κατὰ τὴν 20 ἰδίαν αὐτοῦ κίνησιν διὰ ἑκατὸν ἐτῶν μοῖραν μίαν πρὸς τὸ μέ-

capita distinxi.

1 ἐκ τῶν λεοντίου μηχανικοῦ A: om MP || 2 ζωδιακοῦ AMP ut semper || 3 ὅτι om AP | ζωδιακὸς καλεῖται P || 4 ἐπ' αὐτοῦ AP | ζώidia AMP ut semper || 5 ὅτι om AP | κύκλος δὲ AP || 8 διὰ τὸ τοῦ κύκλου σχῆμα στερεὸν εἶναι M || 11 καὶ om MP | μὲν om AM || 12 τροπικοῦ om AP || 13 σημεία ὁμοίως om M | τὸν om M || 14 τῷ om M || 15 τῷ om M | post ζυγῷ add ποιῶν MP || 17 τινὰ om AP | σημειῶσαι in margine P || 18 δὲ om A || 19 τινὰ ἰδίαν MP || 21 κινεῖται (post κίνησιν) M, κίνησιν αὐτοῦ κινεῖται διὰ A | ρ P

γεθος τοῦ ἑαυτοῦ κύκλου, τὰς δὲ τῶν τροπικῶν μοίρας μελίζους εἶναι τῶν μοιρῶν τοῦ ἀρκτικοῦ, ἐπειδὴ περ καὶ οἱ τροπικοὶ κύκλοι μελίζους εἰσὶ τοῦ ἀρκτικοῦ καὶ τοῦ ἀνταρκτικοῦ. ὁμως δὲ εἰς ἴσας τῶι ἀριθμῶι μοίρας διηρημένοι εἰσὶν οἱ κύκλοι, καὶ τε ἴσοι
5 ὥσιν ἀλλήλοις καὶντε ἀνισοί.

4. κινεῖται δὲ λοξῶς ὁ ζωδιακός, ἄλλος δὲ οὐδεὶς τῶν κύκλων ἄνευ τοῦ γαλαξίου, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος οὐδένα τῶν ἄλλων κύκλων διικνεῖται, ἀλλὰ τὸν ζωδιακὸν μόνον. καὶ ἐπειδὴ ὁ ἥλιός ἐστιν ὁ τὰ ἐνταῦθα ψύχων καὶ θερμαίνων καὶ ὑγραίνων καὶ
10 ξηραίνων καὶ τὰς διαφόρους τροπὰς ποιῶν (λέγω δὴ ἐαρινὴν θερινὴν φθινοπωρινὴν καὶ χειμερινὴν), κατ' εὐθείαν δὲ κινούμενος οὐκ ἄν ἡδύνατο τὰ ἐνταῦθά ποτε μὲν ψύχειν, ποτὲ δὲ θερμαίνειν, ἀλλ' ἦν ἀνάγκη τοὺς αὐτοὺς τόπους ἀεὶ θερμαίνεσθαι καὶ μηδέποτε ψύχεσθαι καὶ ἑτέρους τόπους ἀεὶ ψύχεσθαι καὶ
15 μηδέποτε θερμαίνεσθαι, καὶ, εἰ τοῦτο ἦν, οὔτε καρποὶ ἐφύοντο ἂν οὔτε τὰ ἡμέτερα σώματα ἐσώζοντο, ἅτε δὴ ἐξ ἐναντίας κείμενα (οὐ μόνον γὰρ ψύξεως χρῆζομεν καὶ θερμότητος, ἀλλὰ καὶ ὑγρότητος καὶ ξηρότητος, ἅτε δὴ ἐκ τούτων συγκελμένοι), εἰκότως ἄρα ὁ δημιουργὸς λοξὸν ἐποίησε τὸν ζωδιακόν. ὅτε οὖν
20 γίνεται ὁ ἥλιος εἰς τὰ βόρεια μέρη, θερμαίνεται τὰ ἐνταῦθα, ὅτε δὲ εἰς τὰ νότια, ψύχεται τὰ ἐνταῦθα. καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ αἰτία, δι' ἣν λοξῶς κινεῖται ὁ ζωδιακός.

5. διήρηται δὲ εἰς τμήματα ἰβ', ἃ καλεῖται ζωῖδια, ὅτι πρῶτος ὁ δωδέκατος ἀριθμὸς δέχεται τοὺς θείους ἑ' λόγους
25 τοὺς μουσικούς, τὸν διπλασίονα τὸν τριπλασίονα τὸν τετραπλασίονα τὸν ἡμιόλιον τὸν ἐπίτριτον. διηρημένου δὲ τοῦ ζωδιακοῦ εἰς ἰβ' ζωῖδια ἔτι διαιρεῖται ἕκαστον τῶν ζωιδίων εἰς μοίρας λ', εἰς δεκανοὺς γ'. δεκανὸς δὲ ἐστὶ δύναμις τις δέκα μοίρας

2 καὶ om AP || 3 καὶ τοῦ ἀνταρκτικοῦ om M, τοῦ om A || 5 εἰσὶν libri | ἀλλήλοις AP || 6 ἄλλος δὲ AP: καὶ M | τ. ἄλλων κ. M || 7 πλὴν A || 8 κινεῖται libri: correxi | ζ. καὶ μόνον M || 10 κινούμενος ποιῶν λ. M || 11 διὰ τί λοξός ὁ ζωδιακός in margine P || 12 τὰ om MP || 13 ἦν ἀνάγκη AP: ἀεὶ ἀναπνεῖν M || 16 ἂν om M | ἐσώζοντο AM, ἐσώζετο P (qui prius ἐσώζοντο) || 16, 7 συγκελμένοι M || 17 χρῆζομεν AMP | ἦ θ. AM || 19 ἄρα om M || 20 τὰ μέρη τὰ βόρεια AP || 20, 1 θερμαίνει μὲν τὰ ἐνταῦθα, ψύχει δὲ τὰ νότια. ὅτε δὲ γίνεται πρὸς τὰ νότια, ἐκεῖνα μὲν θερμαίνει κατ' ἀναλογίαν, ψύχει δὲ τὰ βόρεια, καὶ αὕτη κτλ. AP || 22 λοξῶς superscripto λοξός M | ἐστὶν AP | ὁ ζωδιακός post ἐστὶν P | post ζωδιακός add διηρημένος εἰς τμήματα δώδεκα M || 23 καλοῦνται AP | ἐπειδὴ AP || 24 πρῶτος AP: -ως M | δώδεκα AP | δέχεται om AP | τοὺς πέντε λόγους AP || 27, 8 μ. μὲν τριάκοντα A || 28 δεκανοὺς δὲ P

περιέχονσα ἐν τῷ ζωιδίῳ. ἡ δὲ μοῖρα ἔχει λεπτὰ ἐξήκοντα. κινεῖται οὖν ἐν ταύταις ταῖς μοῖραις καὶ ταῖς ὥραις τῶν τε ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ὁ ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ διανύων δρόμον καὶ τὸν χρόνον ὅλον συμπερατοῖ. ἔστωσαν οὖν σοι οἱ τε μῆνες καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι εὐγνώστοι εἰς τὸ ἐπισκέπτεσθαι τὰς ἀνατολάς δ τε καὶ δύσεις τῶν τε ζωιδίων τῶν δυοκαίδεκα καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρον, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ τῆς διασκέψεως.

2—7 κινεῖται — διασκέψεως om MP.

SVPPLEMENTA

AD

IV ANONYMVM II

I EXCERPTA E CATASTERISMIS MARCIANA

R (Venetus Marcianus 444 miscellaneus p. 177) s. XV; edidit Olivieri in
'Pseudo-Eratosthenis Catasterismis' Lipsiae a. 1897 (Mythogr graeci
III 1)
cet(eri Catasterismorum codices), cf p. 100 et p. 181 b 1 adn
l(atina translatio), cf p. 101

II BEDA DE SIGNIS COELI

B(ernensis 88) s. X; edidit Breysig post Germanicum p. 233—238 (praef p. XVII);
desunt c. 13—17. 19. 20. 39—42
C(asinensis 3) s. XI; mihi contulit Br. Albers bibliothecae Casinensis praefectus
Ba(sileensis Bedae editio a. 1563 vol I p. 442—456)
l(atina translatio), cf p. 101 et 175 sqq.
rec-int (interpolata translationis latinae recensio), cf p. 101 et 180 sqq.

III <ANONYMVS SANGALLENSIS DE ASTRONOMIA ARATI>

S(angallensis 250 p. 527 sqq., cf p. 101) s. X; descripsi

IV PALLII HEINRICI II IMAGINIBVS INTEXTA

cf Fr. Bock *Die Kleinodien des heiligen roemischen Reichs deutscher Nation
nebst den Kroninsignien Boehmens Ungarns und der Lombardei,
Wien 1864, Taf XLI Fig 64* p. 191 sqq.

V EKKEHARDI IV SANGALLENSIS CARMEN

S(angallensis 393 p. 34 sqq.) s. XI; partem edidit E. Dümmler *Zeitschrift für
deutsches Altertum* XIV (1869) p. 23 sqq., cetera mihi descripsit Egli
philologus Sangallensis

I EXCERPTA E CATASTERISMIS MARCIANA

5 (14). <Π>ερὶ τοῦ Στεφάνου (= supra p. 192b).

Οὗτος λέγεται ὁ τῆς Ἀριάδνης. Διόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρον ἔθηκεν, ὅτε τοὺς γάμους οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλουμένῃ Ἰδμῇ ἐποίησαν, αὐτῷ βουλόμενος ἐπιφανῆς γενέσθαι. ὡς πρῶτον ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο παρ' Ὠρῶν λαβοῦσα καὶ Ἀφροδίτης.

ὁ δὲ τὰ Κρητικὰ γεγραφὼς λέγει· ὅτε ἦλθε Διόνυσος πρὸς Μίνω φθεῖραι βουλόμενος αὐτήν, δῶρον αὐτῇ τοῦτο(ν) δέδωκεν. ὡς ἡπατήθη ἡ Ἀριάδνη.

10 Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων Ἰνδικῶν.

ἰστορεῖται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸν Θησέα σωθῆναι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου, ποιούντος τοῦ στεφάνου φέγγος. ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθεικέναι, ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφοτέρω, ση-
15 μείον τῆς αἰρέσεως. συνεδόκει δὲ καὶ τοῖς θεοῖς.

φασὶ καὶ τὸν πλόκαμον ταύτης εἶναι τὸν φαινόμενον ὑπὸ τὴν κέρκον τοῦ Λέοντος.

numeri posteriores uncis inclusi sunt capitum in R, priores in cet.

4 αὐτοῖς βουλ. ἐπιφ. γεν. 'volens inlustris fieri' l (p. 192 a 9, ubi punctum delas) || 7—9 om cet, habet l || 7 τε R: correxi | <ᾧ> ante ὅτε supplet Oliv; sunt potius ipsa auctoris pedestris verba adscripta, cf l ||

ἰ

8 supplevi || 10 φ^η R || 12 τούτου e τοῦτο R | καὶ ante διὰ cet || 13 φέγγος ποιούντος (omisso τοῦ στ.) cet | 13—15 om cet, habet l || 14 τεθεικέναι R || 14, 5 'signum religionis. cooperabatur et diis' l || 16, 7 'sub' l, ἐπὶ τῆς κέρκον cet.

6 (15). <Π>ερὶ τοῦ Ὀφιοῦχου (= supra p. 194b).

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῖ Σκορπίου συνεστηκώς, ἔχων ἐν ταῖς χερσὶν ἀμφοτέρας Ὀφιν. λέγεται δὲ εἶναι Ἀσκληπιὸς ὑπὸ τινων

ἀστρολόγων, ὃν ὁ Ζεὺς χαρίζομενος Ἀπόλλωνι . . . διὰ (δὲ) τὴν
κεραυνοβολίαν δοκεῖ αὐτῷ τιμὴν ἀπονεῖμαι ταύτην· ἐν γὰρ τοῖς 5
ἀνθρώποις ὧν τῇ τέχνῃ λατρικῇ χρώμενος τοὺς ἤδη τεθνη-
κότας ἤγειρεν. ὀργισθέντα δὲ κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
τοῦτον δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀνάγει διὰ τὸν Ἀπόλλωνα.

3 τὸν Ὁ. cet || 3, 4 ὑπό τινων ἀστρολόγων om cet, habet l || 4 ὁ om
cet | lacunam signavi, item l; suppleas e cet (εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν), cf l. 8 ||
4, 5 διὰ — ταύτην om cet (p. 194 b 6 sqq.), habet l | διὰ τ. κερ. secludit Oliv,
cf l p. 194 a 6 'propter fluvii [corrigas e B 'fulminis'] emissionem' || 8 ἀνάγει
R, 'posuit' l.

8 (16). <Π>ερὶ τοῦ Βοώτου τοῦ καὶ Ἀρχτοφύλακος
(= supra p. 197 b).

<Π>ερὶ τούτου λέγεται ὅτι Ἀρκάς ἐστιν ὁ <ἐκ> Καλλιστοῦς
καὶ Διὸς γεγονώς, ὥκησε δὲ περὶ τὸ Λύκαιον. φθείραντος
αὐτὴν Διὸς οὐ προσποιησάμενος ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν, 5
ὥς φησιν Ἡσίοδος (fr 15), καὶ τὸ βρέφος κατακόψας παρέθηκεν
ἐπὶ τὴν τράπεζαν. θύεν ἐκείνην μὲν ἀνατρέπει (ἀφ' οὗ ἡ Τρα-
πεζοὺς καλεῖται πόλις), τὴν δὲ οἰκίαν ἐκεραύνωσε, τὸν δὲ Λυ-
κάονα ἀπεθέρωσε καὶ αὐτὸν λύκον ἐποίησε, τὸν δὲ Ἀρκάδα
πάλιν ἀναπλάσας ἔθηκεν ἄρτιον. καὶ ἐγράφη παρ' αἰπόλῳ. 10
νεανίσκος δ' ὧν ἤδη δοκεῖ καταδραμεῖν εἰς τὸ Λύκαιον καὶ
ἀγνοήσας τὴν μητέρα γῆμαι. οἱ δὲ κατοικοῦντες τὸν τόπον
ἀμφοτέρους κατὰ νόμον θύειν ἐμελλον. ὁ δὲ Ζεὺς ἐξελόμενος
αὐτοὺς διὰ τὴν συγγένειαν εἰς τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν.

4—6 (ὥκ. — Ἡσ.) om cet, habet l (p. 197 a 15 sqq.) || 5 οὗ R: correxi e l
nondum adsimilans Licaonem' || 7 ἐφ' R || 8 κεραυνοὶ cet || 8, 9 (τὸν —
ἐποίησε) om cet, habet l || 10 συμπλάσας cet || 10—14 (καὶ — συγγένειαν) om
cet, habet l || 12 'ignoransque patrem' (omisso γῆμαι) l, 'matri inscius vim
ferre voluit' schol Germ BP p. 64 Br.

(7 p. XII Oliv)

Schol 137 (supra p. 361, 20sqq.).

. . . καὶ ἐπὶ τὴν τῶν Θεωρου-
μένων ἀκρίβειαν ἔρχεται καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐπικειμένου

<Ε>ν τῷ δεξιῷ ὦμῳ τῆς ἐν τῷ δεξιῷ ὦμῳ τῆς Παρ- 5
Παρθένου κεῖται ἀστήρ λαμπρὸς θένον, ὅστις σφόδρα ἐστὶ λαμ-

καλούμενος *Προτρυνγητήρ* (πρὸ πρὸς καὶ καλεῖται *Προτρυνγητήρ*·
γὰρ τῆς τοῦ *τρυνγήτου* ὥρας πρὸ γὰρ τῆς τοῦ *τρυνγήτου* ὥρας
ὀλίγον προανατέλλει), ὀλίγον προανατέλλει.

10

144. εἰς μὲν ὑπωμαίων:

περὶ τῶν τῆς *Παρθένου* ἀστέ-

καὶ πλησίον αὐτοῦ ρων διαλέγεται, ὅτι πλησίον τοῦ

εἰσιν ἕτεροι [ἔξ] ἀστέρες καλοί, *Προτρυνγητήρ* εἰσιν ἀστέρες δ',

εἰς μὲν πρὸ ποδῶν αὐτῆς, εἰς εἰς μὲν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς,

15 δὲ ὑπὸ τοὺς ὤμους, εἰς δὲ κά- εἰς δὲ ὑπὸ τοὺς ὤμους, εἰς δὲ

τω τῆς ὀσφύος, ἕτερος δὲ με- ὑπὸ τῆς ὀσφύος κάτω, εἰς δὲ

ταξὺ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν ὀπι- μεταξὺ τῆς οὐρᾶς καὶ τῶν ὀπι-

σθίων γονάτων τῆς *Ἀρκτου* τῆς σθίων γονάτων τῆς *Ἀρκτου* τῆς

μεγάλης. μεγάλης.

20 εἰσὶ τοίνυν οὗτοι ἀστέρες ἀπλόοι δέ, τουτέστιν ἀκα-

ἀκατονόμαστοι δ' καὶ οὐκ ἐπὶ ονόμαστοι εἰσι καὶ οὐδὲ συμ-

τινι εἰδῶλῳ κείμενοι. πληροῦνται εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν.

οἱ δὲ *Ἡλακάτην* αὐτὴν λέγουσιν.*Κόνων* δὲ ὁ μαθηματικὸς *Πτο-* *Κόνων* δὲ ὁ μαθηματικὸς *Πτο-*25 *λεμαίῳ* χαριζόμενος *Βερονίκης* *λεμαίῳ* χαριζόμενος *Βερονίκης**πλόκαμον* ἐξ αὐτῶν *κατηστέρι-* *πλόκαμον* ἐξ αὐτῶν *κατηστέ-**κεν*· ἣν γὰρ ἡ *Βερονίκη* *Αἰ-* *ρισην*.*γυπτία* γυνὴ τοῦ *Πτολεμαίου*

τοῦ τρίτου.

30

τοῦτο καὶ *Καλλίμαχος* ποῦ φη-
σιν (fr 34 Schn).ἡ με *Κόνων* ἔβλεψεν ἐν ἡέρι,
τὸν *Βερονίκης**βόστρυχον*, ὃν κείνη πᾶσιν
ἔθηκε *Θεοῖς*.

9 προανατέλλει R || 13 seclusi; ε' adn vide p. 361 sqq. Comae catas-
coni Oliv || 21 ε' R || 26 πλόκαμοι R ||
26, 7 κατηστέρηκεν R || 29 πρώτον R.

adn vide p. 361 sqq. Comae catas-
terismum habet etiam Cosmas Hiero-
solymitanus s. VIII Gregorii interpres
indidem excerptum, unde scholia et
Marcianus Olivierii ('Spicilegium Ro-
manum' Angeli Mai II p. 147 sq. et
praef p. XV), item septem alias de
sideribus fabulas: cf 'Anal Eratosth'
p. 4—7.

13 (6). *Περὶ τῶν Ὀνων καὶ τῆς Φάτνης*
(= supra p. 297b).

*Λέγεται δὲ καὶ ἄλλη ἱστορία περὶ αὐτῶν αὐτῇ. ὅτε ἐπὶ Γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ θεοί, ὡς εἴρηται, Διόνυσον καὶ Ἥφαιστον καὶ Σατύρους ἐπὶ ὄνων πορεύεσθαι. οὕτω δὲ ὁρω-
μένων αὐτοῖς τῶν Γιγάντων πλησίον ὄντες ὠγκήθησαν οἱ ὄνοι,
οἱ δὲ Γίγαντες ἀκούσαντες τὴν φωνὴν ἐφυγον. ἔνθεν ἐτιμήθη-
σαν καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθησαν.*

narrationem in verbis graviter dissentientem a cet habet R congruens cum I; cf I c || 3 λέγεται — αὐτῇ R, 'dicitur autem et alia historia' (omissa tamen illa) I, καλοῦνται δὲ τινες αὐτῶν ἀστέρες ὄνοι, οὓς Διόνυσος ἀτή-
γαγεν εἰς τὰ ἀστρού. ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ Φάτνη παράσημον. ἡ δὲ τούτων ἱστορία αὐτῇ cet || 4 ὡς εἴρηται R, 'ut dictum est' I, λέγεται cet || 5 οὕτω δὲ ὁρωμένων αὐτοῖς R, 'quod cum viderent ipsi asini Gigantes' I, οὕτω δὲ ὁρωμένων cet || 7 τῆς φωνῆς cet || 7, 8 ἔνθεν — ἐτέθησαν R, 'hinc honorati et inter astra positi sunt' I, διὸ ἐτιμήθησαν ἐν τῷ Καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δυσμᾶς cet.

20 (9). <II>ερὶ τοῦ Δελτωτοῦ (= supra p. 223b).

*Τοῦτό ἐστιν ὑπὲρ μὲν τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον, λέγεται δὲ διὰ τὸ <ἐκείνον> ἀμαυρότερον εἶναι εὐσημον ἐπ' αὐ-
τοῦ γράμμα κείσθαι ἀπὸ Διὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὀνόματος δι' Ἐρμού τεθέν, ὃς τὸν διάκοσμον τῶν ἀστρον ἐποιήσατο. φασὶ
δὲ τινες καὶ τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν τοῦ ἐν τοῖς ἀστροῖς εἶναι
τριγώνου, καὶ τὸν Νεῖλον τοιαύτην τὴν περιοχὴν ποιήσασθαι
τῆς χώρας ἅμα τε τὴν ἀσφάλειαν αὐτῇι ποριζόμενον εἰς τε
τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιούμενον καὶ εἰς τὴν τῶν καρπῶν
ἀνακομιδὴν εὐκαιρίαν ὥρων ἐσομένων.*

*Ἔχει δ' ἀστέρας γ', ἐφ' ἐκάστης τῶν γωνιῶν α', λαμπροὺς
τοὺς γ'.*

2 μὲν om cet || 3 suppl Oliv e cet || 3, 4 R ut I p. 233a 10—14, λέγε-
ται δὲ ἐκείνον ἀμαυρότερον εἶναι, εὐσημον δὲ τὸ γράμμα ἐπ' αὐτοῦ κεί-
σθαι ἀπὸ Διὸς πρῶτον ἐρμηνευθέντος cet || 5 ἀστέρων R || 6 ἐκ ante τοῦ
cet: om R ut I || 7 Δ pro τριγώνου coni Vitelli | τὴν om cet || 8 τε om
cet || 8, 9 ποριζόμενος et ποιούμενος R || 10 εὐκαιρίαν (sic) R | corrupta,
ὥρων ἐσόμενα cet, cf supra p. 224b 3 sq. || 11 ἐκάστη cet || 12 τοὺς γ'
om cet.

21 (10). <Π>ερὶ Ἰχθύων (= supra p. 224 b).

Οὗτοι εἰσι τοῦ μεγάλου Ἰχθύος ἑγγονοι, περὶ οὗ τὴν ἱστορίαν ἀποδώσομεν σαφέστερον, ὅταν ἐπ' αὐτὸν ἔλθωμεν. τούτων δὲ ἑκάτερος κεῖται ἐν ἑκατέρῳ μέρει διαλλάσσω· ὃ μὲν γὰρ βόρειος, ὃ δὲ νότιος καλεῖται. ἔχουσι δὲ σύνδεσμον ἕως τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τοῦ Κριοῦ.

Ἐχει δὲ ὃ μὲν ἀστέρας β' καὶ ἐπὶ τοῦ <μνείου> β', ὃ δὲ νότιος ιε'. τὸ δὲ λίνον αὐτό, ὧι συνέχονται, ἔχει ἀστέρας ἐπὶ τοῦ βορείου γ', πρὸς ἀνατολὰς γ', ἐπὶ τοῦ Συνδέσμου γ'. τοὺς 10 πάντας θ'. οἱ πάντες τῶν δύο Ἰχθύων καὶ τοῦ Συνδέσμου ἀστέρες μγ'.

2 οὗ ex ὧν ut videtur R (Oliv) || 3 αὐτῶν R, -ω cet; αὐτὸν coni Oliv (corrigas p. 224b 20) || 4 μέρει μέρει R | διαλλάσσω R || 5 νότιος ὃ δὲ βόρειος R || 7 'in linteo' 1 (legit igitur λινέωι, idque coni Oliv) | καὶ — μνείου secludunt Schiaparelli Oliv || 8 αὐτὸ R: αὐτῶν cet 1 || 9 ἐπὶ τοῦ νοτίου post βορ. γ' add cet, legit 1 || 10 β' coni Oliv.

22 (11). <Π>ερὶ τοῦ Περσέως (= supra p. 226 b).

7 πεμφθεὶς ἐπὶ τὰς R || 7, 8 τὴν δὲ δελκύνην ἔ. παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ R || 12 δὲ R, legit 1 || 13—15 Ἀλσχύλος φησὶν ὃ τῶν τραγωιδῶν ποιητὴς ἐν Φορκίῳ αἶς R || 16 Γοργόναί R || 18 παρεδίδοσαν R || 20, 1 ἔρρ. τὸν ὀφθαλμον αὐτῶν R || p. 227, 1 ἔλθων post Γ'. R, legit 1 || 2 ἀφείλε R || 3 κεφ. Ἀθηναῖ περὶ τὰ στήθη ἔθηκεν αὐτός R || 5 εἰς τὰ R || 8 post κεφ. R ἐν ᾗ προεῖρηται διασκευῇ R, 'ut praedictum est' 1: om cet || 9 sqq. stellarum indicem om R.

24 (12). <Π>ερὶ τῆς Ἀύρας (= supra p. 230 b sqq.).

Αὕτη ἐνάτη κεῖται καὶ ἐστι Μουσῶν. κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν, ἔσχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἢ ἀπὸ τῶν ζ' πλανητῶν 5 ἢ τῶν Ἀτλαντίδων. μετέλαβε δ' αὐτὴν Ἀπόλλων καὶ συναρμολογῶν ὠιδῇ (<ν Ὀρφεῖ>) παρέδωκεν, (<ὃς Καλλιόπης υἱὸς ᾤν>), μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς (<ἐννέα>) ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ καὶ προηγείται ἐπὶ πλεόν (<ἐν>) τοῖς ἀνθρώποις δοξαζόμενος οὕτως, ὥστε (<καὶ ὑπόληψιν>) ἔχειν περὶ 10 αὐτοῦ τοιαύτην, ὡς θηρία κηλεῖν διὰ τῆς ὠιδῆς. διὰ δὲ τὴν

γυναῖκα εἰς Αἶδον καταβάς καὶ ἰδὼν τὰ ἐκεῖ, οἷα ἦν, τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, ὑφ' οὗ ἦν δεδοξασμένος, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμισεν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεγειρόμενός τε τὴν νύκτα ἔωθεν κατὰ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον (ἀνιών) προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ (τὸν Ἥλιον) πρῶτον. ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἐπεμψε τὰς Βασσαριδας, ὡς φησιν Αἰσχύλος ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητής (p. 9 N.), αἱ διέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ μέλη ἔρριψαν χωρὶς ἕκαστον. αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λειβήθροις . . . τοῦ δ' ἐπινείσαντος οὕτως ἐτέθη. ἐπισημασίαν δὲ οὐκ ἔχει ἐν τῷ κοινῷ . . .

2 κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς. ἔστι δὲ cet || 4 ἡ ἀπὸ τῶν ζ' πλανητῶν om cet l || 5 μετέβαλε R cet, 'mutavit' l || 6 ὡδῇ R || 6—9 supplementa habent cet l || 6 post παρέδωκεν spatium vacuum R || 8 προήγαγεν cet l || 9 οὕτω post α. iterum R | post ὥστε spatium vacuum R || 10 κήδειν R | ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκῆλει δ. cet l || 10, 1 διὰ — ἦν R, 'ad inferos autem descendit et vidit illic, qualiter esset' l: om cet || 11 ὃς τὸν cet || 12 οὐκέτι R | ὑφ' οὗ ἦν δεδοξασμένος R, 'a quo fuerat glorificatus' l: om cet || 13 ἐνόμizεν εἶναι cet || 14 κατὰ τὴν ἐωθινήν ἐπὶ τὸ cet || 15 habent cet l || 19, 20 λεβήθροις R, deinde om nonnulla quae habent cet l || 20, 1 corrupta et mutila, ἐπὶ τῷ ἐκείνου συμπτώματι δομένη καθ' ὥραν cet, om l || indicem stellarum l cet: om R.

25 (13). <Π>ερὶ τοῦ Ὁρνιθοῦ (= p. 233 b).

Οὗτος ὁ Μέγας καλεῖται, ὃν κύκνῳ εἰλάζουσιν. . . τούτῳ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κατέπτυε εἰς Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς κάκει Νέμεσιν ἐφθειρεν. ἐκεῖνη δὲ ὠϊὸν ἔτεκεν, ἐξ οὗ γεννηθῆναι, ὡς Κράτης (p. 47 K.) ἰστόρησε, τὴν Ἑλένην. διὰ δὲ τὸ μὴ μεταμορφωθῆναι ἀλλ' οὕτως εἰς οὐρανὸν ἀναπτῆναι τὸν τύπον τοῦ κύκνου ἔχοντα τοῦτον καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ἀστρων διηπτάμενον.

2 ὁ μέγας καλεῖται R, 'magnus vocatur' l: ἔστιν ὁ καλούμενος μέγας cet | lacunam signavi, item l, cf cet || 2—4 oratione obliqua utuntur cet || 4 item l: οὐ ἐκκολαφθῆναι καὶ γενέσθαι cet || 4, 5 'sicut in historia refert Crates poeta' l; ὡς φησι Κρ. ὁ ποιητής cet || 5 καὶ διὰ τὸ cet || 6 ἀναπτῆναι εἰς τὸν οὐρ. cet || 7 post κύκνου cet ἔθηκεν ἐν τοῖς ἀστροῖς. ἔστι δὲ ἡπτάμενος οἷος τότε ἦν cet.

33 (8). <Π>ερὶ τοῦ Κυνός (= p. 251 b sqq.).

Cetera fere habet, ut l c edita sunt, additis post p. 251 b 16 his, quae plena recurrunt in l: περὶ δὲ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ Ἀμφίς ὁ τῶν κωμωιδιῶν ποιητῆς φησιν, ὅτι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ommissa reliqua excerpti portione, vacuis tamen duabus lineis relictis; cf Olivierium p. 39 sq. adn. Praeterea notamus:

2 εὐρώπη R || 6 -κριδος ὑγιασθεις et 10 -κριδος ἀνὴρ om spatio vacuo R || 7 ἐκ μέσου ὕδωρ ἡγήσατο αὐτῇ R || 8 χρόνων δὲ κεφαλὰς R || 10 ἀνῆλθε R, 'ascendit' l || 12 ἀγῶνα αὐτὸν ἦ λ R || 14 ποιήσει R || 15 τῇ R || 16 ἀνῆνεγκεν R || 253, 8—21 stellarum indicem om R.

38 (1). <Π>ερὶ τοῦ Ἰχθύος = p. 261 b).

<Ο>ὗτός ἐστιν ὁ Μέγας καλούμενος Ἰχθύς, ὃν κάπτειν λέγουσι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς τοῦ Ὑδροχόου ἐκχύσεως. ἱστορεῖται δ' οὗτος, ὡς Κτησίας φησί (fr 5), πρότερον ἐν λίμνῃ τινὶ κατὰ τὴν Βαμβύκην εἶναι. ἐμπεσοῦσης δὲ τῆς Δεκετοῦς νυκτός, ἦν οἱ περὶ τοὺς τόπους οἰκοῦντες Συρίαν ὠνόμασαν Θεόν, οὗτος δοκεῖ σῶσαι αὐτήν. τούτου δὲ καὶ τοὺς δύο φασὶν Ἰχθύας ἐκγόνους εἶναι. οὓς πάντας δι' ἐκείνην Ἀφροδίτης οὖσαν θυματέρα καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκαν. ποιοῦσι δὲ οἱ τὴν χώραν ἐκείνην κατοικοῦντες χρυσοῦς τε καὶ ἀργυροῦς ἰχθύας καὶ ὡς ἱεροὺς τιμῶσι τελείαν περὶ τοῦ συμπτώματος τιμὴν.

2 κάπτειν R (cf p. 261 b 2, 'declinare' l [ib a 2]) || 3 'conpingitur autem hic' l; ἱστορεῖται δὲ περὶ τούτου cet || 4 φησι Κτ. cet || 5 βοσκμύκην R, 'begmicem' vel 'boecmycen' l | δεκετοῦς R || 6, 7 οὗτος — αὐτήν R, legit l: om cet || 7 δὲ R: om cet || 8, 9 θυγατέρα R | δι' — θυν. R, 'eo quod Veneris filia esset' l: om cet || 9—11 (ποιοῦσι — τιμὴν) R, (π. — τιμῶσι) legit l: om cet.

39 (2). <Π>ερὶ τοῦ Θυτηρίου (= p. 263 b).

Τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πρῶτον οἱ Θεοὶ τὴν συνωμοσίαν ἔθεντο, ὅτε ἐπὶ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐστράτευσε Κυκλάπων κατασκευασάντων, ἔχοντος τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κερανοῦ δύναμιν. ἐπιτυχόντες δὲ τῆς πράξεως ἔθηκαν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτὸ κατασκευάσμα. ἐφ' ᾧ θύουσιν οἱ κοινῶν ἀλλήλοις προαιρούμενοι ἐν τε τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς ὁμνίειν βουλομένοις ὡς δικαιωτάτην πίστιν τιθέντες, καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται τῇ δεξιᾷ μαρτύριον εὐγνωμοσύνης ἡγούμενοι τοῦτο.

ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντιες ἐπὶ τούτῳ θύουσιν, ὅταν βοίλῳνται 10
ἀσφαλέστερον ἰδεῖν.

3—5 R, 'Cyclopas et condidit habens igneum velamentum, ut non viderent fulminis potentiam' l: om cet || 5—9 item l: καὶ αὐτὸ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰς μημόσυνον. ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια οἱ ἄνθρωποι φέρουσιν. καὶ θύουσιν οἱ κοινῶν εἰν ἀλλήλοις προαιρούμενοι καὶ ὁμνῶν, καὶ τῇ χειρὶ ἐφ. τῇ δ. μ. εὐγν. τ. ἡγ. cet, corrigas igitur in R οὐρανούς τὸ pro ἀνθρώπους αὐτὸ || 7 post τοῖς alt lacunam notat Oliv || 10, 1 R, legit l: om cet || 10 τούτῳ legit l ut videtur ('in hoc'): τοῦτο R.

40 (3). <Π>ερὶ τοῦ Κενταύρου (= supra p. 264 b sqq.).

265a 6 μόνον R || 6, 7 τῶν Κενταύρων R || 17 ἔστι δὲ R.

41 (4). <Π>ερὶ τοῦ Ὑδροῦ, ἐφ' ᾧ Κρατῆρ καὶ Κόραξ
(= p. 267 b).

<Τ>οῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστιν ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἐναργυῶς· τιμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι (ἐκάστων γὰρ θεοῦ ὄρνεόν ἐστιν). Θυσίας δὲ γενομένης τοῖς θεοῖς σπονδὴν πεμφθεὶς κομίσαι ἀπὸ κρήνης τινὸς (ἢ πρότερον μὲν ἀγινάτῃ, πρὶν ἢ τὸν οἶνον φανῆναι) ἰδὼν συκὴν παρὰ τὴν κρήνην [ἐρινεοῦς] ὀλλύθους ἔχουσαν ἔμεινεν, ἕως πεπανθῶσιν. μεθ' ἡμέρας δὲ ἱκανὰς ἐπιτελεσθέντων τούτων φαγὼν συκῶν αἰσθόμενος τὸ ἀμάρτημα ἐξαρπάσας [καὶ] τὸν ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρον 10 ἔφερε σὺν τῷ κρατῆρι, φάσκων αὐτὸν ἐκπίνειν καθ' ἡμέραν τὸ γιννόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδωρ. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπιγνοὺς τὰ ὄντα τῷ μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἱκανὸν τὸν χρόνον τούτον διψῆν, καθάπερ Ἀριστοτέλης εἰρηκεν ἐν τοῖς Περὶ Θηρίων (fr 329). καὶ Ἀρχέλαος δὲ φησιν ὁμοίως ἐν 15 τοῖς Ἰδιοφυσίαι (fr nov).

3, 4 γεγονὸς ἐνεργουῶς R || 4 ἐκάστων R, 'omnium enim deorum' l: -αι cet || 5 τῶν θεῶν cet | ἀνακείμενον post ἐστιν add cet: om R l || 5, 6 σπονδὴν R || 6 'adducere' l, ἐνέγκαι cet || 6, 7 (ἢ — φανῆναι) R, legit l (ubi corrigas 'sanctissima' e 'scitissima'): om cet || 7 συκῶν R, legit l; συκὴν post κρήνην cet || 8 ἐρινεοῦς R: om l cet | ἐχούσας R || 9 item legit l; ἱκανὰς δὲ ἡμέρας cet | πεπανθέντων cet | καὶ φαγὼν cet, legit l | σύκων R || 10 τῶν ἐν R || 11 ἔφερε cet, legit l: ἐφέροντο R; ἔφερε τούτον coni Oliv || 14 τούτον τὸν χρ. cet | διψᾶν R || 15 θηρίων R | ἀρχαίλαος R || 15, 6 R, legit l: om cet || 16 διοφύλων R: corr Oliv; 'in suis voluminibus' l (p. 269a 2) i e ἐν τοῖς ἰδίαις βιβλίοις.

42 (5). <Π>ερὶ τοῦ Προκυνός (= p. 270 b).

<Π>ροκύνων καλεῖται. λέγεται δὲ διὰ τὸ φιλοκύνηγον αὐτῷ
τῷ Ὁρίωνι παρατεθῆναι· καὶ γὰρ Λαγῶς ἐχόμενος καὶ ἄλλα
θηρία παρ' αὐτόν.

2 lacunam post καλεῖται signavit Oliv, cf 1 cet | γὰρ (pro δὲ) 1 cet ||
2, 3 αὐτόν αὐτῷ legit 1; φ. αὐτόν εἶναι παρ. τοῦτον αὐτῷ cet || 4 συνορᾶ-
ται post αὐτόν cet: om R, non legit 1.

II BEDA DE SIGNIS COELI

1. *Imago Ursae maioris C.*

1 p. 180 Helix, id est Arcturus maior.

Habet autem in capite stellas obscuras VII, in singulis auribus singulas, super pectus I, in spatula I, in pede I, in dorso I, in tibia anteriore II, super eandem III. sunt omnes XVIII.

FONTEM in margine adscripsi. IMAGINES editionis Basileensis omisi, quia vel dubiae vel nullius fidei omnes impressae videntur (cf ad p. 592); vide de his imaginibus Thiele l c p. 151. B habet imagines aliunde (Thiele p. 85).

TESTIMONIA 1—4 Hrabanus Maurus De Computo c. LI (Patrol lat Mignei vol 107 p. 695 sq.) DISCIPVLVS 'Sed de positione siderum, sicut mihi promisiisti, peto ut edisseras'. MAGISTER 'Sunt ergo signa extra ea, quae in zodiaco consistunt, ut Arati Phaenomena testantur, numero triginta, quorum alia horoscopus ad septentrionem, alia ad austrum sequestrat'. DISC 'Quae sunt illa, quae ad septentrionem sunt?' MAG 'Duae videlicet primum Ursae, hoc est Helix, quae et Arcturus maior, et Phoenix sive Cynosura, quae et Arcturus minor dicitur' (cf c. 2).

ADNOTATIO CRITICA de codicibus vide p. 572. 1 helice Ba | id est om B || 2 autem om Ba | sex I (ζ' Cat); numeros, non voces numerales scripsi vel contra codices constanter nec tamen codices enotare volui || 2, 3 in singulis — singulas om B | in singulis — pectus I om C || 3 super pectus I post in spatula I B | scapula I | spino pro dorso I (ῥάχεως Cat) || 4 eandem (scil tibiam) fecit Beda e posteriorem, cf I (κέκρον Cat) | XVI BC, xδ' Cat, om I

2. *Imago Ursae minoris C.*

1 p. 184 Cynosura sive Fenix, qui et Arcturus minor et a quibusdam Canis cauda vocatur.

Habet autem per unumquemque angulum in humero splendidam stellam I,

Strozianus p. 115 Breysig 'supra — revolvit'.

1 cynosura sive om BC | helix B; phenices I | dicitur post minor add B || 3 umero B | stellam om Ba

in cauda III. sunt autem inter ambos Arcturos stellae XXIV. — Super autem sunt aliae stellae X, quae praecedunt et dicuntur Ludentes, et minimissima I, quae vocatur Polus, ubi dicunt totum mundum revolvi.

1 sunt — XXIV om I Cat | arctos Ba, stelle C | XXIII BBa || 1, 2 supersunt autem Ba || 1—3 super autem alias X quae praecedunt minimissima quidem altera stella quae v. polum I, cf Cat || 2 aliae om B | stelle C | que BC | et dicuntur Ludentes om hic Cat et I Hygin qui postea Circenses (χορευταί): habet Strozianus, cf infra ad Suppl V (carmen Ekkehardi IV Sangallensis) p. 603, 20 || 2, 3 scripsi ut I: minimissima BC, minima Ba; nitidissima coni Breysig

3. Imago Draconis C.

Draco, qui continet utrosque Arcturos, Helicis supervolvit capud, Fenicis 1 p. 187 circumcingit caudam.

Habet autem in capite stellas splendidas III et per totum corpus XII ab invicem distantes. sunt omnes XV.

1, 2 Hrabanus 'et Draco, qui continet utrosque Arcturos, Helicis supravolvens caput et Phoenicis circumci(n)gens caudam'. Strozianus p. 116 'Helicis — cauda'.

1 caput BBa || 2 circumcidit I || 3 XII etiam rec-int Cat: II I || 3, 4 ab invice B || 4 sunt — XV om I Cat

4. Imago Herculis Serpentem prementis C.

Hercules, qui stans genu flectit.

1 p. 190

Habet autem stellas in capite I, in utroque humero I splendidam, in cubito sinistro I, in dextera coxa II, in genu dextro I, in eadem tibia I, in sinistro genu I, in eadem tibia I, in dextera manu I et in ropalo, quem tenet in eadem manu, I. sunt omnes XII.

1 Hrabanus 'deinde Hercules super Anguem incumbens genu flexo clava reiecta pelle leonis opertus dicitur' (cf I).

1 erculus C | flexu B, unde flexum (habet) coni Breysig || 2 stellam BBa | in capite stellam unam Ba | umero B || 2, 3 splendidam I in cito Ba || 3 dextra Ba | coxia BC || 4 in sinistro genu I in eadem tibia I hic BC1: om hic Ba qui ponit post manu I l. 5 | ropalum I, ropolo BC, ropulo Ba, cf p. 604, 9 || 5 ante in rasuram circa 8 litt C: om BBa

5. *Imago Coronae C.*

- 1 p. 192 Corona vero habet stellas IX in circuitu positas. sed ex ipsis sunt III splendidiore ad capud Serpentis Arcturi.

1,2 Hrabanus 'postea Corona habens stellas novem in circuitu positas'.

2 caput BBa | serpenti arcti Ba

6. *Imago Serpentarii Scorpium calcantis C.*

- 1 p. 198 Serpentarius, qui et Asclepius dicitur. stans vero supra Scorpionem tenet Serpentem in manibus.

Habet autem in capite stellam splendidam I, in sinistra manu III, in dextra IV, in utroque humero I splendidam, in utrisque lumbis I, in utroque genu I, in dextra tibia I, in utroque pede I. sunt omnes XVII. Serpens, quem tenet in manu, habet stellas in capite II, per reliquum corpus IV. fiunt insimul XXIII.

1,2 Hrabanus 'tunc Serpentarius — manibus'.

1 vero om Hrabanus || 4 humero B ut semper || 5 dextera I || 6,7 cf I || 6 manus C || 7 f. hi simul B

7. *Imago Scorpii C.*

- 1 p. 195 Scorpio.

Habet stellas in utrisque labiis II, quarum priores sunt magnae, secundae obscurae, in fronte vero III (media autem ex ipsis splendidior est ceteris), in spino splendidas III, in ventre II, in cauda V, super aculeum II. sunt omnes XVIII.

Scorpii et ceteros signiferi signa Hrabanus e Bedae 'De natura rerum' capite XVIII hausit, Beda ipse ex Isidori 'Etymologüs' III 70, 24.

2 magne secunde BC || 3 obscure B || 4 spina Ba.

8. *Imago 'Arcadis' pellem tenentis C.*

- 1 p. 197 Arcas, qui et Bootis, fertur esse custos Plaustris.

Habet autem stellas in dextra manu, quae non occidunt, IV, in capite splendidam I, in utroque humero I, in utrisque mamillis I, in dextro cubito IV, in sinistro I, in utroque genu I. sunt omnes XVI.

1 Hrabanus 'item Arcas — Plaustris, praecedit Arcturum maiorem, quem et ipse sequitur'. Strozianus p. 123 'fertur — Plaustris'.

1 arctos B | bootis Ba Hrabanus | custos plaustris fertur esse Ba || 3 humero B | mamillis Ba

9. *Imago Virginis Libram tenentis C.*

Virgo, quae et Iustitia appellatur.

1 p. 201

Habet stellam in capite obscuram valde I, in unaquaque ala II, in utrisque humeris singulas, in unoquoque cubito I, in singulis manibus singulas, in penula vestimenti VI, in unoquoque pede I. omnes XVIII.

1 apellatur B || 3 singulis hum. Ba | umeris B || 4 omnes XIX om Ba

10. *Imago Geminorum C.*

Ex Geminis prior, qui excedit a Cancro, habet stellam in capite splendidam I, in utroque humero splendidam I, in utroque genu I. sunt omnes V. alter vero habet stellam in capite splendidam I, in humero sinistro I, per singula femora I, in dorso III. sunt omnes VII, inter utrosque vero XII.

1 exc. ex C. Ba || 2 in utroque genu I om Ba || 3 in capite st. Ba | umero CBa || 4 post dorso III omnes decem *ceteris omissis* l, *item* rec-int

11. *Imago Cancris C.*

Cancer.

1 p. 204

Habet stellas splendidas in testo IV, in dextris pedibus per singulos I, in sinistro primo I et in sinistro tertio I, in quarto I, in ore I, in dextro labio III, in sinistro II. sunt omnes XVIII.

2 testa Ba | t. II l rec-int || 3 primo II Ba | tergo I C

12. *Imago Leonis C.*

Leo.

1 p. 205

Habet stellas in capite III, in cervice II, in pectore I, in dorso III, in summitate caudae splendidam I, sub pectore II, in anteriori pede splendidam I. sunt omnes XIII.

3 summitatem caude C

13. *Imago Aurigae Haedos et Capream dextra, sinistra manu flagellum gestantis C.*

Agitator.

1 p. 207

Habet stellam in capite I, in utroque humero I (sed ea est clarior, quae

1 Hrabanus 'deinde Perseus et Agitator cum Haedis suis clarescunt'.

2 set C | sed — h. est (p. 586, 1) om l rec-int, *habent* Cat

in sinistro humero est), in utroque cubito I, in dextra manu I, in summitate manus sinistrae [II et] super ipso brachio Edulos II et in utroque Hedulo stellam I. sunt omnes X.

2 sinistre C | *seclusi*, cf 1 rec-int Cat | 3 immo VIII.

14. *Imago Tauri geniculati* C.

1 p. 210 Taurus.

Habet stellas in utroque cornu I, in fronte II, per singulos oculos I, in nare I (hae autem stellae Pliades et Virgiliae necnon et Subuculae dicuntur), in utroque genu I, in paleario II, in collo II, in dorso III, ex quibus novissima splendida est, in ventre I, in pectore I. sunt omnes XVIII.

Strozzianus p. 137 'ex quibus — est'.

3 pleiades Ba, virgilie C, *utrumque om 1 | habet ad Germanici v. 265 de Virgiliis particulam* B (p. 235, 34 sqq. Br.) *manu altera interpolatam, de qua vide ad Suppl V p. 598: om CBa | subucule C | 4 pallio C | 5 nobissima C*

15. *Imago Cephei* C.

1 p. 213 Cepheus.

Habet in capite stellas splendidas II et in dextra manu splendidam I, in utroque humero I, in zona III, in dextro latere ex transverso super ilium VII, in sinistro genu II, in summitate pedum IV. sunt omnes XXI.

Hic autem in septentrionis incisionem constituitur inter mediam septentrionalis circuli et aestivali solstitio.

Hrabanus 'Cepheus et Aquila tunc splendidis stellis Cassiepia et Andromeda dignoscuntur' (post c. 8 p. 534, cf c. 46 et 47).

1 cephaeus Ba | 3 ex transverso (λοξός) *pertinet post zona III | 5 incisione Ba | constituitur C | 6 stuali solstitio C, cf 1 p. 244*

16. *Imago Cassiopiae sedentis* C.

1 p. 215 Cassiopeia.

Habet in capite stellam splendidam I, in utroque humero splendidam I, in dextra parte pectoris splendidam I, in dextro cubito I, in utrisque manibus [summitatem] splendidam I, in umbilico splendidam et magnam I, in sinistro femore II, in genu splendidam I et per singulos angulos in summitate sellulae I. sunt omnes XIII.

1 cassepia C | 3, 4 in utrarumque manuum summitate spl. Ba | 4 *seclusi* | 6 sellule C

17. *Imago Andromedae inter rupes affixae* C.

Andromeda.

1 p. 216

Habet stellam splendidam in capite I, in utroque humero I, in cubito dextro I, in sinistro I, in summitate manus splendidam I, in pedaliū summitate splēdidā II, in zona III, super zonam IV, in unoquoque genu splendidam I, in dextro pede II, in sinistro I. sunt omnes XXI.

3 in pedaliū *cf ad l p. 217a 19, est πῆχυνς ut c. 24 p. 538* || 4 summitates C

18. *Imago Equi alati* C.

Equus, qui et bellorum fons dicitur.

1 p. 218

Habet stellas in rostro II obscuras, in capite splendidam I, in maxilla I, in utrisque auribus splendidam I, in cervice IV, in humero I, in pectore I, in spino I, in umbilico I nitidam, in utroque genu I, per singulos ungues anteriores I. sunt omnes XVIII.

Hrabanus 'Bellorofons quoque et Delphin, Cygnus et Libra (*corrigas Lira*) suis in locis'. *Sequitur c. 20.*

1 et bellerum fons d. C, et bellorum fons et belloforeus d. Ba || 2 II Ba: III C || 3 umero C || 4 spina Ba || 5 XVIII C1: XIX Ba

19. *Imago Arietis* C.

Aries.

1 p. 221

Habet stellam in capite I, in nare III, in collo II, in summitate anterioris pedis I, in dorso IV, in cauda I, in ventre III, in lumbo I, in summo pedis I. sunt omnes XVII.

2 c. I 1 (*at II rec-int Cat*) || 3 pede I C || 4 pede C 1 *rec-int*

20. *Imago Trianguli* C.

Triangulus, qui iacet supra caput Arietis.

1 p. 228

Habet stellas per singulos angulos I nitidam, ex quibus una est splendidior ceteris.

1 Hrabanus '... et Trigon super caput Arietis splendore notabiles sunt'.

2, 3 ex — ceteris om 1, *habet rec-int* || 3 caeteris Ba

21. *Imago Piscium C.*

1 p. 224 Pisces.

Aquilonius habet stellas XII, australis XV. Linteum eorum, in quo continentur, habet stellas ad aquilonem III, ad occasum III, ad orientem III, in Connexum III. sunt omnes XXXVIII.

1 piscis CBa | 2 linteum C | 4 connexu Ba | XLI 1 rec-int

22. *Imago Persei Medusae caput gestantis C.*

1 p. 225 Persens, qui fertur tenere capud Gorgonis.

Habet stellas in utroque humero splendidam I, in summitatem manus dextrae I, in eiusdem cubito I, in summitatem manus sinistrae I, in ventre I, in dextro lumbo nitidam I, in dextro femore splendidam I, in utroque genu I, in tibia II. Gorgonis autem dicitur habere in capite stellam I et in crinibus III. sunt omnes XVI.

1 Persens — G. om rec-int | caput BBa | gurgonis BC | 2 umero B ||
2, 3 summitate Ba | 3 dextre C | sinistre C | 4 I post nit. om B | 5 gorgo-
nis 1: gurgonus B, gorgonius CBa | autem om B

23. *(De Pliadibus cf c. 14 p. 586 et c. 23 p. 598).*24. *Imago Lyrae C.*

1 p. 280 Lira.

Habet stellas in utroque pectine I, in singulos pedales I, in modulo I, in utroque humero I, in iugo I, in tympano splendidam atque candidam I. sunt omnes VIII.

2 pectino B | singulas Ba | modulo Ba | 3 umero B | tympanus C

25. *Imago Oloris C.*

p. 288 Cignus.

Habet stellam in capite splendidam I, in collo splendidam I, in dextra ala V (unam nitidam, quae est erga collum), in sinistra ala V, in corpore I, in genitale suo magnam I. sunt omnes XIII.

3 V om C | que C | 4 genitali Ba, ortopigio 1 Cat, cauda rec-int

26. *Imago Aquarii C.*

Aquarius.

1 p. 284

Habet in capite stellas obscuras II, in utroque humero I, in utroque cubito splendidam I, in summis manibus I, per singulas mamillas I, subtus mamillas ex utraque parte I, in sinistro lumbo I, in utroque genu I, in dextra tibia I, in singulis pedibus I. sunt omnes XVIII.

effusio autem aquae fit dextra leuaque, in qua II splendidae sunt, ceterae vero obscurae.

6, 7 Strozianus p. 236 'effusio — obscurae'.

2 st. in c. II obscuras Ba | umero B || 2, 3 I in utroque cubito om Ba ||
3 mammillas bis Ba, mammas I || 5 XIX C || 6 aque C | quo . u . spl. B | sunt
splendidae Ba | due splendide C || 7 cetere v. obscure C | vero planae I

27. *Imago Capricorni C.*

Capricornus.

1 p. 287

Habet in utroque cornu stellas II, in naribus splendidam I, in capite II, in collo splendidam I, in pectore II, in anteriore pede I, in summitatem ipsius pedis I, in dorso VII, in ventre V, in cauda II. sunt omnes XXVI.

2—4 Strozianus p. 158.

2 in naribus splendidam I om I Cat, *habet* rec-int || 3 anteriori Ba, in-
teriore C | summitate BBa

28. 29. *Imago Centauri sagittantis et Sagittae C.*

Sagittarius.

1 p. 288

Habet stellas in capite II, in costis II, in dextro cubito I, in scapula nitidam I, in dorso II, in cauda II, in anteriori genu I, in utroque pede I, in arcu II.

et in iaculo IV, una vero in summo, alia in medio obscura et II in pennis iaculi, ex quibus una est clarior. sunt omnes XVIII.

5, 6 Strozianus p. 160 'et in — clarior'.

2 in costis — cubito I om Ba || 3 I n. in dorso III Ba || 5, 6 due in
pinnis C || 6 clarior est una Ba

30. *Imago Aquilae C.*

Aquila.

Habet in pede stellam I, in medio corpore obscuram I, in rostro superiori I, in subteriori I. sunt omnes IV.

de B cf p. 258, 47 adn Breys.; aliter et multo brevius l rec-int Cat (velut I Habet autem stellas IV, quarum media splendida est), aliter etiam Strozianus p. 161 et Hyginus III, 45 p. 88, 12; certe ex alio fonte haec a Beda hausta, cf p. 595 (de Serpente)

31. *Imago Delfini C.*

1 p. 244 Delfinus non multum supercurrit Capricorno.

Habet in ore stellam I, in vertice II, in ala secus ventrem III, supra dorsum I, in cauda II. sunt omnes VIII.

Strozianus p. 162 'Delfinus — Capricorno'.

1 Delfinus — Capr. 1 *ex Arato* | delphinus Ba | copri corno B || 2 ore etiam rec-int: os 1 | alas C

32. *Imago Orionis C.*

1 p. 246 Orion obliquus quidem Tauro.

Habet in capite stellas splendidas III, ex quibus una est splendidior ceteris, in utroque humero splendidam I, in dextro cubito I obscuram, in summitatem manus I, in zona III, in mantile III obscuras, in utroque genu I, in utrisque pedibus I. sunt omnes XVII.

Hrabanus 'DISC Quae sunt ista, quae zodiacus ad austrum sui secludit? MAG Orion scilicet et Canicula, Lepus et Argo, Cetus et Eurus — tangit (*cf c. 35—37*), Piscis magnus, qui et Auster dicitur, Sacrarium, Centaurus — tenet (*cf c. 38—40*), Serpens — asserunt' (*cf p. 595*).

1 Orion — Tauro 1 *ex Arato* | oblicus C || 2, 3 ex quibus — ceteris om Cat || 3 umero B | dextro om Ba || 4 summitate BBa | mantili Ba, mandile I, encheridion rec-int Cat || 5 utriusque C

33. *Imago Canis currentis C.*

1 p. 250 Canicula, quae oritur post Orionem.

Habet stellam splendidam in linguam I, quam Syrium et Canem vocant, rutilantem multum et per intervalla colores inmutantem, in utroque humero

hoc caput de Cane post Leporem libri praeter B || 1 horitur C || 2 linguam (m in rasura) B, lingua Ba | syrium canem C, syrii canem Ba || 3 intervalla om BC | mutantem habet in Ba | umero B

obscuram I, in pectore II, in anteriore pede sinistro III, in dextro I, supra dorsum III, in ventre II, in sinistro lumbo I, in posteriori pede sinistro I, in summitatem caudae I. sunt omnes XVII.

1 anteri B, anteriori Ba || 2 ventre III Ba || 2, 3 sinistro pede Ba || 3 summitate BBa | caude C | in ultimis 1 hodie decurtatum, cf Cat

34. *Imago Leporis C.*

Lepus.

1 p. 254

Habet stellas in utrisque auribus I, in corpore II, in dorso nitidam I, in posterioribus pedibus per singulos I. sunt omnes VII.

3 spino (ῥάχεως Cat) 1, in extremitate caudae rec-int

35. *Imago Navis C.*

Navis, quae apud Argivos Argo vocatur.

1 p. 255

Habet stellas [in anteriore parte navis IV et] in puppi IV, in utroque timone V, in velo III, in costa navis V. sunt omnes XXVI.

1 Navis — vocatur om testes | que C || 2 seclusi; om testes, cf 1 | anteriori Ba | puppi C || 3 timone C, humero Ba | t. II C | navis om Ba | XXI Ba

36. *Imago Ceti C.*

Cetus sub Ariete et Piscibus gradiens.

p. 257

Habet stellas in cauda II obscuras, a cauda usque ad gymbum VI, in ventre VI. sunt omnes XIII.

1 Cetus — gradiens 1 ex Arato | coetus B || 2 gymbum C | V I Cat || 3 XIII I Cat

37. *Imago dei fluvialis C.*

Eurus, qui et Eridanus et a quibusdam Nilus, qui et Gion (cf Gen 2, 45), a meridianis partibus habens initium, ad Orionis pedem tendens. subiacet ei

1—p. 592, 1 Hrabanus '... Eurus, qui et Euridanus. cui subiacet stella, quae dicitur Canopos, splendens, quae timonem Navis tangit'. Cf c. 32 p. 590.

1 yridanus C | qui et Gion etiam rec-int; itaque, quamquam hodie interpolata ista sive Isidoriana sive aliunde, velut e chronico aliquo, sumpta desunt in 1, primitus infuisse illa necesse est, cf p. 259 | Geon e Ba || 2 initium B | originis p. BC

stella, quae vocatur Canopus, splendens, quae tangit temonem Navis. spatium parvum pariet, eo quod circa terram esse videtur.

Habet stellas in prima acie III, in secunda III, in tertia III usque ad novissimas VII, quas dicunt in ore Nili fluvii esse. sunt omnes XVI.

2, 3 Strozianus p. 176.

1 canovos BC, canopos Ba | splendens *post* tangit Ba | timone B, timonem C || 1, 2 spacium p. patet Ba || 4 nobissimas C | VI Ba | quas — XVI om Ba | in ore C | rec-int Cat: more B

38. *Imago Piscis magni C.*

1 p. 260 Piscis magnus, qui et auster dicitur. a Capricorno usque ad Pisces eius longitudo protenditur. qui subiacet [et] Aquario et suscipit eius effusionem.

Habet stellas XII, ex quibus una fertur esse subtus pedes Aquarii et III in branchiis eius. ipsae autem clariores esse ceteris noscuntur.

1 Hrabanus 'Piscis magnus, qui et auster dicitur'. 2, 3 Strozianus p. 176.

1 qui om Ba | qui — dicitur 1 *ex Arato* | ad om Ba || 2 provolvitur Ba | et *prius om C* Ba || 3, 4 ex quibus — noscuntur om 1 || 3 una — et om Cat | una om Ba | esse fertur Ba || 4 brancis BC Ba | ipse BC | clarior C | ceteris om B | caeteris esse Ba | ipsae — noscuntur om Cat

39. *Imago Fari C.*)*

1 p. 262 Sacrarium, quod et Farum accipitur. hoc signum sequitur caudam magni Scorpium, circumdat Septentrionem. et quaedam pars obtusior Arcturi, quaedam autem cito sub vespere deficit.

Habet autem stellas super craticulam II, in vasile II. sunt omnes IV.

*) *imago arae duobus diabolis circumvolantibus Ba, ut solet in impressis* || 1 qui C | fanum Ba | quod — accipitur om *hodie exemplaria* 1 Cat, *sed olim in iis inerat, nam habet etiam codex Palermitanus* (rec-int), *unde Buhle II p. 83 (cf Proh); ex imagine turris, qualis in libris pictis inesse solet, est haustum* || 1—3 hoc — deficit 1 *ex Arato* || 2 septentrionem C | quedam C | quedam C || 3 deficit C || 4 graticulam C | IV *etiam* rec-int; XIV 1, γ' Cat | vasile *etiam* 1: base rec-int, βασιλ Cat

40. *Imago Centauri Bestiam et utrem vini gestantis dextra, sinistra leporem in hasta gerentis C.*

Centaurus. fertur habere Bestiam in manu iuxta Sacrarium, in quo videtur offerre. 1 p. 264

Habet stellas in capite obscuras III, in utroque humero splendidam I, in sinistro cubito I, in summa manu I, in medio pectore I, in spino II, in ventre splendidas II, in lumbo splendidam I, in cauda III, in utrisque genibus retrorsis II, in utroque armo I, in utroque pede anteriori I. sunt omnes XXIV.

Fertur tenere, sicut superius (l. 1) significavimus, in sinistra manu arma et leporem, in dextra vero Bestiam (et a quibusdam hydriam aceti).

Quae habet stellas in cauda II, in summo pede anteriore nitidam I et in spino nitidam I et in anteriore pede splendidam I et subter ipsum pedem I, in capite III. sunt omnes IX. in totum vero XXXIII.

Hrabanus 'Centaurus cum Bestia, quam manu tenet'.

4 spino C I: spina Ba || 6 retrorsis Ba || 8 ferunt Ba || 10 que C || 10—12 c. II in summo pede posteriore nitidam I et in anteriore pede splendidam I et subter ipso pede I C || 11 spino I: spina Ba

41. *Imago Serpentis Hydrae Corvi C.*

Serpens. super cuius caudam Corvum sedere dicunt et in medio Urnam adserunt. fertur enim, ut caput submitatur Cancro et cauda ad Centaurum tendat. 1 p. 267

Qui habet stellas III, in cervice I, in pectore I, in ventre I.

Corvus vero habet stellas III, in rostro I, in ala I, in genitale I.

Urna autem in medio labiorum habet stellas obscuras III. sunt omnes XI.

Sunt qui eam aliter pingunt, nempe Serpentem supinum Urnam gestantem in dorso et Corvum caudam Serpentis mordentem.

Hrabanus *cf ad p. 590 c. 32 et Strozianus (p. 179, 15 sq. Br.)*.

1 super — dicunt l e Cat, 2, 3 fertur — tendat *ex Arato* || 2 asserunt Ba | ferunt Ba | ut C: quod Ba | capud C | summitatis Ba | caudam CBa || 4—6 *haec eadem in interprete l(atino) p. 269 a 9—12, in Cat et rec-int non item, cf de Aquila p. 590* || 5 corvus C | IV C | ala II | rec-int Cat | genitali Ba; ortopigio l Cat || 6 in medio labiorum post III Ba | III obscuras Ba | X Ba || 7, 8 sunt — mordentem om testes, ex altera et diversa pictura hausta

42. *Imago Anticani C.*

1 p. 270 Anticanus dicitur subtus Geminos bene parere.

Habet stellas III, quarum I splendidior est ceteris et ideo Anticanus vocatur, eo quod contrarius sit Cani. *)

Hrabanus 'ultimus omnium Anticanus est situs sub Geminis et ideo Anticanus vocatur, quod contrarius est Cani. et mira gentium stultitia, quod sidera, quae Deus ad honorem nominis sui creavit et in coelestibus constituit, ea ipsi sceleratis hominibus et brutis animalibus in terra adscripserunt'. *Sequitur de Lacteo circulo expositio astronomica e Bedae 'De natura rerum' capite XVIII hausta.*

1 l ex Arato | anticani Ba | sub Ba Hrabanus | geminos Cl: -is Ba Hrabanus | 3 sit contrarius Ba | *) *secundum de Lacteo circulo et de Sagitta narrationes in Ba ex Hygino simul cum imaginibus sumptae, quemadmodum vel subscriptiones duas testantur 'haec Hyginus': omisi.*

III <ANONYMVS SANGALLENSIS DE ASTRO- NOMIA ARATI>.*

1. 2. Hesiodus dicit ELICEM Licaonis fuisse filiam. quae a Iove vio- rec-int p. 181
lata versa est in bestiam. nam Diana, cum qua venationis causa morabatur
in montibus, in lavacroprehendit eam. Amphis dicit Iovem in similitudine
Dianae coisse cum ea. quae multum interrogata Dianam dixit culpabilem.
quae vertit eam in bestiam et simul cum puero reddidit patri. sed Iovis
una cum filio posuit eam inter astra. ipse est ARCTURUS MINOR.

* DE ASTRONOMIA *supplevi ex inscriptione disputatiunculae insequentis (cf p. 604 adn, in margine arctus), ARATI addidi e fontis indole et origine. FONTEM in margine indicavi.*

1 herodius S § 6 *omissa minoris Ursae historia, quoniam excerptor ipse filium maioris putavit esse minorem*

3. Ferunt SERPENTEM inter Arcturos positum, eo quod, cum Iuno ib p. 187
nuberetur a Iove, diis offerentibus munera Terra obtulit aurea mala, quibus
Serpens ille factus est custos.

4. ERCULES autem ipsum occidit Serpentem et ideo pellem leonis in ib p. 190
manu habuisse et in genu stetisse pingitur, ut fortitudo eius monstretur.
quapropter inter astra est collocatus.

2 fingitur rec-int

3. CORONAM a Vulcano factam auro et gemmis paratam Ariatn(a)e ib p. 192
filiae Minois ferunt datam regis in Creta, cum a Dionisio, qui et Liber
pater, nuberetur. et ideo posita est inter astra.

6. SERPENTARIUS, qui dicitur fuisse Asclepius medicus, dum arte ib p. 194
sua mortuos suscitaret, Iovis domum eius fulmine percussit. ipse autem
Apollini datus inter astra est locatus.

- ib p. 196 7. SCORPIUM dicunt ideo inter astra, quia occidit Orionem, qui et Incolo dicitur, administrare Dianae occidentem omnes bestias. quod Terra compta est atque mirata a se exortum serpentem interemptorem suarum interemisse bestiarum.

2 incola 8 | administrare Dianae cf ad p. 196 | 3 hac re compta mirata et lactata rec-int, quam vide

- ib p. 197 8. BOOTES Arcturi custos a Calisto et Iove dicitur genitus et ab eodem Iove in frusta concisus. et iterum restauratus a quodam caprario nutritur. quem cum immolare vellent habitatores loci illius, Iuppiter Liberum inter astra locavit.

- ib p. 201 9. VIRGO, ut Esiodus dicit, filia erat Iovis et Dianae et vocabatur Ineta. nonnulli eam sicut esse Cererem, quidam vero Fortunam, eo quod sine capite pingitur. Virgiliani aliter.

3 Virgiliani aliter nullus testium, scholiastas dicit Vergiliū, vide p. 597 (c. 19); de codice Phillippico p. 312 adn

- ib p. 202 10. Castor et Pollux, quos GEMINOS vocamus, dicuntur fuisse Divi curiales nutriti in Lacedemonia et propter dilectionem fraternam, qua omnes praeminebant, inter astra locantur.

- ib p. 204 11. CANCER, quoniam Erculeum aliis auxiliantem et idriam de fonte Nereida auferentem saliens in pedem percussit, inter astra locatur. sic ait Pansias in Eracilia.

2 cf p. 204 adn | pede rec-int | 3, 4 cf ib

- ib p. 206 12. LEONEM inter astra aiunt collocatum, eo quod praesit quadrupedibus, sive propter memoriam Erculis, qui leonem ingentem occidit inermis.

- ib p. 207 13. AGITATOREM dicunt fuisse Erichthonium Vulcani filium et Terrae. quem cum Iovis vidisset inter homines albos iungere equos et Solis quadrigae similem facere primumque hominibus Athenis pompam inducere, inter astra constituit. Caprea, quae ante eum pingitur, nutricem Iovis asseverant et ideo inter astra collocatam. Eduli, quos Agitator habet, fructus significare dicunt fabulae gentilium.

14. TAURUM inter astra dicunt collocatum propter Iovem, quod in *ib* p. 211 bovem sit fabulose conversus. alii dicunt bovem esse imitatore[m] Iuris et ideo a Iove inter astra positum. Tauri frons, quae Subuculae nominantur, mammae dicuntur Liberi patris.

1, 2 *ex Isidori Etym III 70, 24 interpolavit* rec-int, *cf ib*

15. CEPHEUS fuit, ut dicunt, Aethiopum rex, Andromedae pater, qui *ib* p. 214 filiam suam adduxit ad Coetum, quam Perseus salvavit. per quem et ipse inter astra locatus est.

1 cetheus S

16. CASIEPHIA propter invidiam Andromedae seu (Ne)reidis et propter *ib* p. 215 pulchritudinem earum dicitur pervenisse ad ruinam, et pro ea Neptunus coeto transmissa vastavit omnem regionem eamque inter astra in sede collocavit.

1 *supplevi e* rec-int

17. ANDROMEDAM dicunt inter astra locatam propter aeternam Persei *ib* p. 216 certaminis memoriam. quae coetui adposita et a Perseo salvata contempsit parentes et sponte abiit in templum.

3 templum *cf ad p. 217 a 7, 8*

18. EQUUM dicunt Pegasus fuisse, qui astra post Bellerofontis interitum *ib* p. 219 penetravit. alii dicunt Meleppae filiam fuisse et ab Eolo stupratam, sed propter parentum timorem in equum conversam et miseratione Dianae ad astra conscendisse. posterioraque corporis propter femineam pudorem non pingunt.

1 pellerefontis S

19. ARIETEM ad ministrandum dicunt Frixae et Helli concessum a *ib* p. 221 nubibus. transfretando autem eas Hellem in mare proiecit, unde dicitur Hellespontus. Neptunus vero salvavit eam. quae genuit ei puerum Peonem. Frixus autem praefatum salvavit arietem auream eius pellem accipiens, antequam inter astra procederet. Virgiliani aliter sentiunt.

3 peonem S, *cf* rec-int || 5 Virg. — sentiunt *om* rec-int, *cf p. 596 (c. 9)*

- ib p. 228 20. DELTOTON, quem Triangulum vocamus, dicunt a Iove per Mercurium inter astra positum. quidam vero propter Aegypti positionem, cui dicunt Nilum talem ambitum facere.

2 cui rec-int: qui S

- ib p. 224 21. PISCES dicunt Andromedae humerum esse sinistrum.

immo sinistrum Piscem, cf rec-int

- ib p. 225 22. PERSEUS dicitur inter astra locatus, eo quod Iuppiter de Danae genuerit eum. qui iussu Mercurii a Vulcano falcem accepit adamantinam per aera iter faciens ad Gorgonas tres sorores, quae una pulchritudine utebantur. uni, quae Medusa vocabatur, abstulit caput et tradidit Minervae. quod illa accipiens Perseum inter astra locavit; nam invidebat Gorgonae.

1 de hidanae S || 5 nam — Gorgonae *om testes*

- ib p. 228 23. VIRGILIARUM sunt VII stellae, quarum una vix intuetur. quam dicunt ob timorem Orionis fugisse. quidam a Sole persecutam arbitrantur vocatamque Electram. nonnulli vero Meropen esse autumant, quae a quodam nupta dicta sit Ypodamia.

1—4 *fabula ab alio scriba inlata in Bedae codicem B(ernensem) (cf p. 572. 586 adn) || 1 quam B: om S || 2 amore B | persecutam rec-int: persecutas B et s in rasura S || 3 ylectram S | vero om S | pen B || 4 dicta om B*

- ib p. 230 24. LYRAM dicunt propter honorem Mercurii, qui eam primum operatus est ad similitudinem testudinis, quae percussa sonitum dedit, inter astra locatam. quam Orpheo dedit habentem fides VIII propter novem Nymphas. qui Orpheus filius fuit unius Nympharum, hoc est Caliope.

2 -is in rasura S | quae — dedit *ex Isidoro III 21,8, cf p. 231*

- ib p. 233 25. CIGNUM dicunt inter astra locatum, eo quod Iuppiter cigno adsimilatus evolaverit in Ramnum Atticae regionis ibique Nemesiam violaverit, quae peperit ovum, ex quo nata Helena, ut refert Crates.

3 ovum rec-int: ovem S

26. AQUARIUM dicunt Canimedem fuisse et ob nimiam pulchritudinem ib p. 235
inter astra locatum a Iove, ut funderet aquam vel vinum in manus deorum.

27. CAPRICORNUM a Iove inter astra locatum (ferunt) propter ca- ib p. 237
pream matrem eius, quae dicitur fuisse nutrix Iovis, sive quod cum illo
fuerit, quando super Titanas militabant et inventa cocla sonitum hostes
terruius eius.

1 *supplevi e* rec-int || 3 ostes S || 4 terruitur S

28. SAGITTARIUM dicunt filium fuisse Musarum. in cuius signi re- ib p. 238
gione zodiacus circulus humillimus est.

29. IACULUM autem, ex quo dicunt omnes cignos ab Apolline inter- ib p. 241
fectos et ideo assumptum atque ad pedes Sagittarii locatum.

30. AQUILAM dicunt adsumptum propter Iovem, qui eam sortitus est ib p. 243
in portionem, eo quod altius ceteris volatilibus evolet et principatum teneat.
alii dicunt Iovem in aquilam transfiguratum Naxum regionem petisse et
regnum accepisse et ideo inter astra locatum.

2 cunctis vol. rec-int || 4 accipisse S

(31. *Delphinus omissus*).

32. ORIONEM dicunt propter stuprum Meropis caecatum et item a ib p. 247
Sole inluminatum et cum Diana plurimas bestias peremisse. et ideo Terra
irata scorplonis ictu eum percussit. et ideo a Iove inter astra locatum. alii
dicunt propter urinam Orion(em) vocatum.

33. SIRIUM dicunt canem fuisse et Europae cum dracone in custodem ib p. 251
datum et ideo a Iove inter astra locatum. quidam dicunt hunc Canem
Orionis fuisse. et pro assumptione eius ipse est assumptus.

2 datum S

34. LEPOREM dicunt a Mercurio inter astra locatum propter nimiam ib p. 254
velocitatem, sive quod inter quadrupedes solus plus pariat.

2 pariat rec-int: parat S

ib p. 265 35. NAVEM dicunt assumptam propter Minervam, quae primum eam excogitasse fertur, ut mare hominibus pervium esset.

ib p. 267 36. COETUS in caelo locatur, quia missus a Neptuno ad Cepheum propter invidiam Andromedae et Nereidis, qua contra Casiephiam exardescabant propter nimiam pulchritudinem, a Perseo autem interemptus est et ob hoc inter astra locatus.

1 cetheum S | 2 casiephiam (h *superscripto*) S | 2, 3 exardescabant rec-int: -bantur S | 4 locatus rec-int: locatur S

ib p. 269 37. FLUVIUS, qui dicitur Eridanus, qui et Padus putatur, a quibusdam vero Geon, qui et Nilus, ideo inter sidera locatur, quia uterque cursum suum a meridianis partibus dirigunt ad mare. cui subiacet stella, quae vocatur Canobus.

1 qui et Padus putatur *ex Isidoro XIII 21, 7, cf p. 259* | 2 Geon *cf ib*

ib p. 261 38. PISCIS magnus ideo dicitur inter astra locatus, quia Siriam filiam Veneris in Bocmice stagnum cadentem salvavit.

2 *de Bocmice cf p. 261*

ib p. 263 39. SACRARIUM inter astra locatur, eo quod in eo dii iurabant mutuo, quando Iuppiter super Saturnum cum Ciclopibus militavit et idem Iuppiter, ne deprehenderetur, igneum velamen accepit.

ib p. 264 40. CENTAURUS dicitur fuisse Chyron, Asclepium et Achillem in stabulis nutrisse et ideo adesse sideribus. alii dicunt a faretra Erculis cecidisse sagittam eumque percussisse, et ideo a Iove assumptum esse, et in manu Bestiam <tenere>, in alia tyrsium vel utrem vini, quibus in Sacrario libaret diis.

1 chyron (h *superscripto*) S | 4 *supplevi e* rec-int

ib p. 267 41. YDRAM dicunt in tutela fuisse Apollinis. missa ad aquam est, sed diu morata nihil deferens exterrita inhibita est ab eodem Apolline, ne biberet aquam.

1—3 *male habita narratio ab excerptore, cf rec-int* | 2 *tentavi*: inibitum S

42. ANTICANEM supra quaere de Sirio (p. 599 c. 53). Anticanis ib p. 270 autem grece dicitur Procyon.

1 di S | 2 procyno S

43 Septem sidera, quae non sunt fixa, grece PLANETAE, latine dicuntur errantia. ib p. 272, 8

summum igitur Planetarum Saturni sidus est, qui grece Pheton dicitur. XXX annis perficit cursum. cuius absides altissima est in Scorpione.

inde Iovis, quod Greci Phenon dicunt. XII annis perficit cursum. eius absides in Virgine altissima est.

hinc Martis, quod grece Pyrois vocatur. duobus annis perficit cursum. altissimum est in signo Leonis.

infra Solem autem Venus, quod grece Phosphoron vocatur. perficit cursum diebus CCCXLVIII numquam distans a Sole longius XLVI partibus.

proximum illi Mercurii sidus novem diebus ocioire ambitu modo ante modo post Solem numquam longius XXIIbus partibus. absides eius ultima in Capricorno est.

1 huc spectare videtur Planetarum absidum tabula p. 25 codicis ab antiqua manu adscripta || 9 phosphoronon S || 10 CCCLXVIII S, cf rec-int || 11 otioire S || 13 sequitur rubrum ITEM DE ASTRONOMIA MORE CHRISTIANO (XAP^N_O) S, quod inc (p. 552) 'Hae fisicae partes, quae astronomia et astrologia dicuntur, dum deest mathematica, constant esse ultimae', expl (p. 558) 'In religionis tamen atramentario calamus tingens pro falsis vera, pro turpibus honesta, pro religiosis religiosa conscripsi occasionem qui voluerit tribuens de ceteris astronomicis conscribere signis'.

IV PALLII HEINRICI II IMAGINIBVS INTEXTA.

rec-int
p. 181 sqq.

I Maior Arcturus. — Minor Arcturus. — Inter ambas Arcturos sinuoso
 fl(e)ctitur corpore Serpens. — Hercules Serpentem occidit aurea mala ser-
 vantem. — Serpentarius dicitur Arciepius (*legas* Asclepius) medicus. — [Scorpio
 dum oritur, mortalitas ginnitur. —] Bootes Arcturi custos, qui et Ar(c)to-
 philax dicitur. — Virgo Iusta, qu(a)e et Libra vocatur. — Gemi(n) (*legas* Ge- 5
 mini) Castor et Pollux, curiale(s) divi. — [Hoc sidus Cancri (*legas* Cancr) 5
 fert noctua mundi. astrologus hic sit cautus. —] (Leo. —) Eri(ch)thonius. —
 Taurum imitatore[m] Iuris legimus inter as(tra) collocatum. — Cepheus quartum
 (*legas* quartus) ar(c)ticum tenet circulum. — Casiepia (*suppleas* ut ait So-
 phocles) carminum vates. — Pegasus eq(u)us Musi(s) consecratus. — Aries 10
 minister Frixe et Helli. — (Triangulum. —) Pisces. — (Perseus) caput absci-

() *suppleta*, [] *aliena a fonte consueto, qui est* rec-int, *indicant. ordi-*
nem imaginum pallii vix certum ad rec-int *redegi. — II et III seposui.*

1, 2 'inter ambas ergo Arcturos maximus flexuoso corpore adiacet Ser-
 pens' rec-int p. 187 || 2, 3 'Serpentem a Iunone ad custodienda aurea mala
 constitutum Hercules fertur peremisse' rec-int p. 190 || 3 'Serpentarius . . . ab
 astrologis dicitur fuisse Asclepius, qui dum medicina arte uteretur' etc rec-int
 p. 194 || 4, 5 'Arcturi custos ideo Bootes dicitur' etc rec-int p. 197. *verba*
qui — dicitur a ceteris dirempta || 5 'Virgo . . . Iusta vocabatur' rec-int p. 201.
Libram eandem esse vocatam errore scripsit qui pallii titulos composuit ||
 5, 6 'Castor interea et Pollux, quos nos Geminos vocamus, dicuntur fuisse divi
 curiales' rec-int p. 202, 3. *vide quid Bock pallii interpret e curiales divi ef-*
fecerit apud ipsum. Dioscuri olim coni Wilamowitzius in rec-int (p. 87a Rob.),
ne ille quidem recte || 7 non intellego 'noctua'; nociva mavult Bock | *de Er.*
 rec-int p. 207 || 8 'Taurum . . . aiunt bovem esse, imitatore[m] Iuris (*μυλων*
 'Iovs, cf 1 et rec-int p. 211), et ideo inter astra a Iove conlocatum'. Bock
 imitatore[m] mutat et Osirin Iuris et morum donatore[m] significari ideoque in
 ter(r)as supplendum censet, falsa ille omnia || 8, 9 'hic est in ordine quartus.
 arcticus circulus hunc recipit a pedibus usque ad pectus' rec-int p. 213 ||
 9, 10 'Casiepia interea, ut ait Sophocles carminum vates, propter invidiam' etc
 rec-int p. 215. *ad Lyram paullo superius pallio intextam male refert Murr,*
cf Bock l c || 10 verborum similitudo nulla in rec-int p. 218 || 10, 1 'Arietem
 Hesiodus et Pherecides dicunt ad ministrandum Frixe et Helli (ὁ διαχοπι-
 σας Cat) concessum a Nubibus fuisse' rec-int p. 221. Bock veris est et
 Helles mavult. ceterum 1 ὁ διαχοπισας et ὁ διαχορισας solito more permu-
 tavit glossariis male usus, cf Cat || 11 'capud abstulit' rec-int p. 227

dens. — Lira Mer(curii) occi(si Orp)hei. — Signum Cigni. — Aquarius, qui et Ganimedes. — (Capricornus. —) Sagitarius Tauro odit Orion manus. — Aquila p(ro)pt(er) velocitatem volatus inter astra positus. — Mare. — Serpens. — Canicula. — Descriptio totius orbis. — Descriptio duorum semis-
 5 periorum.

II Agne Dei, dele crimina ndimu (*legas mundi*). — Sanctus Ioha(n)nes, qui et gratia Dei. — Virginitas paprobate (*legas approbata*) mire mere. — Sancta Maria, stella maris inclita. — Cherubim. — Seraphim.

III Superne usye sit gratum hoc Cesaris donum. — O decus Europae,
 10 Cesar Heinrice, beare angeat imprelum (*legas imperium*) ibti (*legas tibi*) rex QRENWINE. — Pax Ismaheli, qui hoc ordinavit.

1 coniunxi 'Lira Mer' et 'occi hei' spatiis inter se paulum dirempta, ad rec-int p. 230 'Mercurius lyram fecit et Orpheo tradidit . . . qui membratim discerptus et . . . sepultus'. Bock 'signum Cigni occisi Orphei' coniungere vult || 1, 2 de Aquario rec-int p. 235 || 2 sententiam refingas e rec-int p. 238 '(Sagittario) ascendente occidit Orion et Cephei manus'. in 'Tauro' viz Centaurus latebit. verba reparare neque possum nec cupio || 3 'Aquilam sane inter sidera conlocatam fabulae fingunt . . . , eo quod altius cunctis volatilibus evolet' rec-int p. 243 | 'Mare' Fluvius videtur, viz Cetus || 3, 4 'Serpens' Hydra est cum Corvo et Urna || 4 'Canicula' aut Procyon aut Sirius | cf rec-int p. 145.

II 6—8 christiana haec per totum pallium dispersa || 7 intexta est persona ramos ferens. pertinere haec ad virginitatem Mariae experimento miro modo plene approbatam collega Bauer consultus mecum communicavit; falsa excogitavit Bock. Virginis sidus esse Mariae cum alii tum Bridefertus Ramesiensis defendit (Bedae Opera II Basileae 1563 p. 85) || 8 intexta est persona gladium ferens, Orio ut puto. Mariam inde ab Hieronymo (Opera III p. 92) per totum aevum medium et vel hodie dici 'stellam maris' Piper (Mythologie und Symbolik der christlichen Kunst II p. 421—427) exposuit | 'Cherubim' et 'Seraphim' infra Solis et Lunae imagines.

III 9 usye = οὐλας (Murr) || 9, 10 haec in margine pallii intexta ||
 11 fortasse qui regnat in aevum Bock, quem conferas | de Ismahelo duce Apulo mortuo Bambergi 1020 cf Bock p. 197.

V EKKEHARDI IV SANGALLENSIS CARMEN

(omisi initium quod est de stella Christi)

- Nil par huic astro fuit expertum Zoroastro,
 sed nec Alexandro, nihil Eginio vel Arato.
 palluit Egypti Pharus hinc Gallecis et alta.
 portentis suete retrahunt sua tela cometae.
 5 ad facis huius opus stupuit demersa Canopus.
 ambo timent astrum, polus hic mersusque sub austrem.
 offundens Pliadas fax ampla nigrabat Hiadas.
 ante genu cambas prolapsus flexerat ambas
 Engonasis Cropolus, face visa fit cito nullus.
 10 Orion ante facem fugiens abiecerat ense.
 auerant Suculae tabescebantque Maiae.

GLOSSAE EKKEHARDI 1 notum regi Bactrianorum summo astro-
 logo. 2 astronomiae scriptoribus. 3 in Alexandria turris altissima, in quo
 lucerna maris. cui similis in Gallecia est altera. 4 telo similis stella tristia
 portendere solita. 5 stella infra caeteras mersa in meridie. 6 duo sunt poli,
 unus altus, alter mersus. 7 Septistellium (*est ἐπτάστερον*, cf p. 250, 5).
 Succulas in cornu Tauri. 8, 9 Hercules tunc coram hoc astro. 9 engnósis id
 est in genu Erculis. 10 astrum cum gladio exerto. 11 item Hiadae.
 item Pliadae.

5 'demersa Canopus' rec-int p. 259 || 9 'Engonasis Cropolus' *Herculis
 manus clava insignis Ekkehardo est. fictus 'Cropolus' e ropalo. hausit
 igitur Ekkehardus siderum indicem e latino scriptore, qui non clavam, sed
 graeco nomine ῥόπαλον stellam Herculis significaret. non facit cum Hy-
 gino III 5 p. 85, 15, facit vero cum 1 interprete, cui 'ropalum' p. 191 a 19,
 et magis etiam cum rec-int, cui 'ropalus' ibidem audit ita: 'in dextra manu
 unam, qui vocatur Ropalus'. fons ergo Ekkehardi IV, qui scripsit s. XI
 fere medio (E. Dümmler, Zeitschrift für deutsches Altertum XIV 1869 p. 1 sqq.),
 rec-int, cuius codex vel hodie superest Sangallensis s. X—XI, cf p. 104 ||
 11 'Maiae' a Maia, una Pliadum*

- protenus Aselli centro cessere gemelli.
 hinc Gemini tanta face pallent, inde Leonta
 horruit, Erigones Chelae stupuere sequentes.
 15 nil peperit mordens face visa Sirius ardens.
 Anticanis Leporem patitur transire fugacem.
 semper stans illa pede cessit et axica stella,
 liquerat illa polos septemterionaque solos.
 dorsa paralleli dederant et cingula caeli.
 20 atque sui cautae iubar hoc fugere Choreutae.
 vix in ter denis loca parta patent duodenis.
 lychnum divinum decus horruit omne polium.
 dens astrolapsi mala nulla doli rapit ipsi
 nec quadra flexorum Ptolomeaque vis radorum.
 25 laus ita splendenti tamen in presepe iacenti.

12 porro duae stellae Cancrī, in quibus sol centrum tangit. 14 Virgo. Libra. 15 Sirius, stella in lingua Caniculæ, sole in Leone aerem cor-rumpit. 16 duo talia signa sunt inter pedes Orionis. 17 numquam mobilis fugit stella centrum signans. 18 septem stellas Arcturi. 19 eque stantes circuli, qui quinque zonas distinguunt. 20 Choreutae quadripartunt firma-mentum. 21 triginta partes XII signa explicant singula signis. 23 per denticulos astrolapsi magica ars solet exprimi. 24 quarta pars astrolapsi sine dolo magie utiliter usurpatur. ambo Ptolomeus rex per septem climata. idem horologiorum loca per latum terrae invenit.

14 'sequentes' scil *Virginem, a qua manu tenetur Libra, cf Vergilii Georg I 33* 'qua locus Erigonen inter Chelasque sequentes' || 16 'fugacem' in *rasura S* | *cf l et rec-int p. 271* || 17, 8 *polarem stellam dicit* || 20 'Choreutae' *circumpolares stellae sunt, cf Hyginus III 4 p. 84* Bunte 'reliqui autem duo Choreutae dicuntur, quod circum polum versantur', *desunt in Cat hodie, Circenses dicunt hodierna l et rec-int exempla, at 'Ludentes' Beda habet e l (supra p. 583): ergo utrumque et Circenses et Choreutae (unde Ludentes translatus) primitus et in l et in rec-int infuisse probabile videtur; cf l c. — In codice Sangallensi 459 p. 128 idem Ekkehardus de duodecim signis ita: 'Phisiologorum quidam signa XII in corpore hominis dispertunt, sic Arietem in capillorum lanam, Taurum in frontem, Geminos in oculos et aures, Cancrum in nares halitu retrogrados, Leonem in labia dentes et barbam, Virginem, quia nihil parit (cf p. 164 v. 118 al), in nuda colli et gutturis, Libram in brachia et manus, Scorpionem in pectus et ventrem, Sagittarium in verendorum virgam, Capricornum genuflexilem in femora et genua, Aquarium in crura aquis apta, Pisces in pedes'. Cf *Analecta mea Eratosthenica p. 144 sqq.**

SVPPLEMENTVM

AD

V ANONYMVM III

**R(eginensis) inter Vaticanos, cf Prol; edidit ex apographo Andreae Salmon
Leopoldus Delisle in libello *Poème adressé à Adèle fille de Guillaume
le Conquérant par Baudri, abbé de Bourgueil, publié par L. D., Caën
1874 (Mémoires de la Société des antiquaires de Normandie, III série,
tome XXVIII p. 20 sqq.)***

An(onymus III) p. 309—312

rec(ensio) int(erpolata); cf p. 180 sqq.

BAVDRI ABBAS AD ADELAM COMITISSAM

(v. 583—718 de cubiculo Adelae)

In thalami coelo coeli quoque nosse meatus
ipsius posses assiduamque rotam.
585 et quamvis staret tanquam tamen ipsa rotabat
machina: sic studium fecerat artificis,
aptaratque polos, Helicem simul et Cynosuram,
quaeque colore suo pinxerat et studio.
lactea zona suo distincta colore decenter
590 et rubicunda simul et glacialis erat.
zodiacus sua signa gerit, sua lactea zona.
circulus omnis adest et duo solstitia.
extremus vertex, Arcturus et ipse vocatus, An III p. 807—812
visibilis nobis haec sua signa gerit.
595 est polus, Arcturos qui subvehat inque rotetur
hunc circa coeli machina tota simul.
est polus est regio caecis immersa cavernis:
quam quia conticuit pictor ego taceo.

FONTIVM ADNOTATIO *Baudri poeta partem e picturis sive globi sive planae sphaerae (ut versifex incertus 'De sphaera caeli' in Baehrensii 'Poetarum lat min' vol V p. 380—382, qui praeterea utitur Hygino latino et Ciceronis Phaenomenis ex Arato versis, cf v. 1. 27), partem maiorem hausit ex Anonymo III (supra p. 309—312), alia e rec-int (p. 180 sqq.), quorum potiora adnotanda duxi, ut quae e picturis desumpta sint facilius appareat (cf adn ad v. 620); nonnulla denique aliunde mutuatus est.*

593 *An(onymus III)* 'duo sunt extremi vertexes'. 594 *An* 'in eo, qui a nobis cernitur, tria sunt signa constituta'.

590 glacialis R || 594 an hic sua? || 595 arcturum R: *correxi*
Comm. in Ar. rel. ed. Maass. 39

- circulus ipse duas habet et collimitat Ursaas
 608 nostris visibilibus appropiansque oculis.
 inter utramque iacet Serpens circumflans Ursaam,
 in cuius flexu sistitur Ursa minor,
 maiorem cauda complectitur osque caputque
 erigit inque pedem circinat Herculeum.
 609 ipsum nempe caput urget pes Herculis alter,
 alter enim pes est curvus ab usque genu
 Herculis, et vultus tanquam conversus ad austrum
 intuitu recto respicit Ophiacum.
 obaitus a lumbis est idem pelle leonis.
 610 cuius crus dextrum mox Lira contiguat.
 albidus expansis Cignus velut evolat alis.
 Cepheus est subtns. Cassiopeia secus
 Andromedam videas, quae palmas tendit utraque.
 haec cervice sua femina tangit Equum.
 615 Deltoton a dextris est forma triangula iuxta,
 confinesque plagas Aries obtinuit,
 quodque tenet Perseus caput est de Gorgone truncum.
 hic Agitatoris calce caput reprimi;
 a pede pes procul est, quia Taurum pes premit alter;
 620 dextra caput gestat, laeva manus gladium.
 Arcturi custos piger ille senexque Bootes
 respicit Arcturos Herculeumque pedem.
 Herculis a dorso praeclara Corona videtur,

599—601 *An* 'duo scilicet Arcturi et Serpens circa atque inter illos in morem fluminis means'. 602—4 *An* 'Serpens vero cauda cingit Helicem, cetero circuito Cynosuram . . . cuius caput ad dextrum pedem eius, qui in geniculo stat, videtur extensum'. 605—7 *An* '(Hercules) dextro pede caput premit Serpentis capite ad austrum converso'. 608 *An* 'Serpentarius vero, qui a Grecis Ophiuchus vocatur, sub Hercule positus ad austrum versis pedibus'. 610—2 *An* 'Lyra vero inter laevum crus Herculis et inter Cignum posita est. sed Cignus expansis alis volitanti similis ad dextram Cephei manum dextram alam . . . porrigit'. 614 *An* 'Andromeda . . . caput versum habens ad alvum Equi, qui Equus supra est positus'. 619—21 *An* 'iuxta pedes autem Andromedae a latere Cassiopeiae Perseus ostenditur Gorgonis caput manu sinistra tenens. cuius sub femore sinistro iuxta caudam Tauri Pliades videntur constitutae'. 623, 4 *An* 'Hercules . . . humeris suis Coronae tangit confinia. ipsa autem Corona post tergum Herculis sita capiti Serpentis, quem Serpentarius tenet, adpropinquat'.

608 *Ophiacus est Serpentarius nomine his litteris insolito* | 620 *Baudri dextram et laevam manum permutavit, ut v. 610; nam ipse intrinsecus pictum cubiculi orbem a se spectari fingit, cum Anonymus III globi figuras extrorsum dispositas describat*

- Serpentis medli quae caput appropriat.
 625 Anguifer a dorso super apparente Sagitta
 vicinat Volucris, quae Iovis armiger est.
 ipsa caput Cigni semper quasi mandere temptat.
 Delphinus semper obvius instat Equo.
 qua quoque zodiaci magis ardua linea surgit,
 630 Cancris designant sidera solsticium.
 comportatque suos in semet Cancer Asellos,
 nec Praesepe suis bestiolis deerat.
 et qua zodiacus declinat solque gradatim
 orbe rotante, ferus mox Leo subsequitur.
 635 proximat hunc Virgo, quae librat in ordine pensas:
 sed Libram Scorpii brachia progenerant.
 Scorpio subsequitur, quem Serpentarius angens
 et velut infestans calcit utroque pede.
 imminet Architenens pedibus caudaque ferinus;
 640 penna coaptat avem, sed facies hominem.
 haec velut extensa minuitur forma Sagitta.
 tu, Capricorne, tenes altera solsticia.
 qua committuntur plaga lactea zodiacusque,
 albicolas sunt et nivei Gemini.
 645 separat a Tauro Geminis Agitator et Edi
 (nam Taurum curvo percussit ipse pede),
 at pede producto Taurus petit Orionem,
 Orionis pes impetit Eridanum.
 Eridanus siquidem longo sinuante recursum
 650 appropians Coeto, tela vocatur ob id.

625 *An* 'est et Sagitta quaedam sub Cigno iuxta Aquillam iacens'.
 629—32 *An* 'iuxta Geminos, qua zodiacus altissime erigitur, . . . Cancer situs
 est habens in dorso Asellos albicante inter eos nubecula, quae Praesepe
 appellatur'. 637, 8 *An* 'Serpentarius . . . pedibus Scorpionem calcit Ser-
 pente praecinctus, quem utraque manu tenet'. 643—7 *An* 'in commissura
 zodiaci atque lactei circulorum Gemini sunt locati habentes a levo latere
 Agitorem cum Hedulis duobus, qui . . . pede dextro sinistram Tauri cornu
 tangere videtur . . . sub pedibus vero Agitatoris Taurus iacet uno pede pro-
 tento ad Orionem, qui sub illo est constitutus'. 648—50 *An* 'at sub pede
 sinistro Orionis fluvius, quem Heridanum vocant, flexuoso cursu perlabitur
 usque ad Cetum'.

626 *cf* *Anien* v. 694 Armiger hanc etiam Iovis advolet || 627 ipsa scilicet
 Aquila (v. 626); est hoc e pictura sumptum || 637 anguens R. reapse An-
 guem manu angit Serpentarius; voluit tamen ita Baudri, ut angit pedibus
 Scorpio diceretur || 650 tela vocatur ob id *an* etymologiam voluit (= ἔριον)?

inde sequens Aries noctemque diemque coaequat;
tempus adaequat idem tempore Libra suo.
succedunt Pisces. tua stella refulget, Aquari,
tangere quae candam vult, Capricorne, tuam.
655 in Piscem magnum diffundit Aquarius Urnam,
bestia cui Pistrix proxima semper erit.
ensifer Orion spectat confinia Tauri.
sub cuius pedibus est Lepus, inde Canis.
infima Navis erat, navis quae dicitur Argo.
660 a puppi navis ista propinqua Cani,
a prora vero Centaurus: et ipsa supinam
in dextra portat bestia Bestiolam.
hanc quoque Centaurus portare putatur ad Aram,
quae quasi sacra micat igne sacro rutilans.
665 Centauro Navique simul super astat Ylidris,
qui super est Corvus Urceolusque, simul.
proximus Anticanis Geminis est et praefit Ydram;
vendicat hunc totum lactea zona sibi.
his inerant signis super edita nomina semper
670 stellarum numerus tempora circuitus;
littera signabat super addita nomina signis,
signabat cursus tempus et officium.
horologos etiam possem numerare meatus:
copia sed fecit me cumulata inopem.
675 hoc fuerant camerae laquearia picta labore,
singula signabat forma colorque suus.

Praeterea septem spatio sed non in eodem
stellas conspiceres inferiore loco.

rec-int p. 272

651 *An* 'Aries in commissura zodiaci atque aequinoctialis circuli sub Triangulo situs est habens sub se Cetum ad australem partem'. 653—7 *An* 'Cetus autem subiacet Arieti ac Piscibus longissimo tractu porrectus. post cuius candam longo quidem intervallo sub Aquario et Capricorno in austrum porrectus Piscis magnus conspicitur . . . effusionem Urnae Aquari, qui ad ipsum usque decurrit, accipiens'. 657, 8 *An* 'at sub pectore Tauri Orion gladio accinctus conspicitur Lepori, qui sub pedibus eius est, superpositus; habet enim post vestigia sua Canem'. 659 *An* 'post caudam vero Sirii ad austrum navis, quam Argo dicunt'. 661—4 *An* 'dicunt . . . habere sub se ad australem plagam Centaurum Bestiam manu quasi ad Aram ferentem. haec Ara a quibusdam Sacrarium vocatur'. 667 *An* '(ante Canem) sub Geminis Anticanem cognoscere potes'. 677, 8 *rec-int* p. 272 'cum sole et

665 Ylidris *pro* Hydra *cf* p. 124, 49 *al*

- in curru proprio quasi stabat Solis imago,
 680 isque videbatur irradiare domum.
 lucebant radii, lucebat fervidus axis;
 efflabant ignem naribus eius equi.
 Luna sibi suberat speciemque globumque retentans;
 ipse suum lumen Sol tribuebat ei.
 685 nam quando obliquis sibi vultibus adversantur,
 conspicitur proprio Luna vigere globo.
 mox geminum cornu semesa videtur habere
 paulatimque velut deficit in nichilum.
 cum vero fratri succedit tramite recto
 690 exhilarata micans pleniter orbe suo,
 tunc fit ut eclypsin sol ipse pati videatur,
 in rectum cum fit obvia Luna sibi.
 algens Saturnus, inopacus decrepitusque,
 quem veterana facit frigiditas sterilem,
 695 vix inter denos cursum piger explicat annos:
 tam lento speram circuit ipse pede.
 stella benigna Iovis et patre citatior ipsa
 in bis sex annis signiferum peragrat.
 horridus et siccus Mars belliger immoderatus,
 700 sive furit flammis sive cruore rubet.
 ipse repentinos mortalibus edere morbos
 dicitur aut populis horrida bella parat.
 signiferum fertur annis lustrare duobus,
 estque diu Martem cernere cum nequeas.
 705 fulgebat Veneris formosa binomia stella
 roscida clara micans et gemina specie:
 Esperus est sero, mane quoque Lucifer ipsa;
 sero Venus fulget maneque ridet ovans.
 stella salutaris applaudit amantibus ipsa.
 710 ocior haec anno signiferum peragrat;

luna septem astra numerantur, quae non sunt fixa in caelo . . . sed in aere feruntur'. 689—92 *rec-int* p. 293 '(sol) eclypsin patitur, quotiens luna tricesima ad eandem lineam, qua sol vehitur, pervenit ei que se obiciens eum obscurat. unde deficere nobis videtur, cum ei orbis lunae opponitur'.

693—6 *rec-int* p. 272 'Saturni sidus . . . natura gelidum triginta annis zodiacum peragens'. 697, 8 *rec-int* p. 273 'inde Iovis temperatum . . . duodecim annis signiferum percurrit'. 699—704 *rec-int* 'hinc Martis colore igneum, natura fervidum . . . et duobus annis signiferi ambitum lustrare dicitur'.

705—12 *rec-int* '(Venus) cum solem praecedat, Vesper appellatur, et cum Lucifer est colorem habet gaudentem, cum Vesper fulgentem, CCC quadraginta octo diebus signiferum discurrens a sole numquam absistens longius partibus XLVI'.

nam quadraginta ter centum octoque diebus
expleto cursu lucida stella redit.

Mercuri facunde, tibi facundia linguae
creditur, atque simul mercibus ipse faves.

715 ut decet, est rutili tua prospera forma coloris,
tuque novem metis ocior es Venere.

contiguit Solis vestigia sidus utrumque.

718 ambo tenent Solis e regione viam.

713 *Horatius* c. I 10, 1—3. 715—18 *rec-int* 'proximum illi Mercurii
sidus colore radians . . . novem diebus ocioire ambitu modo ante solis exor-
tus, modo post occasus, numquam ab eo remotior viginti duabus partibus'.

INDICES

SIGLA

Ach(illes)
An(onymus)
Att(alus)
Hi(pparchus)
Is(agoga)
Le(ontius)
Pap(yrus)
Prol(egomena)
Sch(olia Marciana et Parisina)
Suppl(ementa)
 sim(ile quid)
 al(ibi)

In indice graeco (II) paraphrases Aratae non semper excerptae, voces Aratae omissae, item omissus eorum scriptorum qui citantur sermo. Operam vero dedi, ut ex hoc indice de litterarum Aratearum dictione aliquatenus constaret: quamquam multa collecta iamiam et suis locis descripta delere placuit. Errata operarum nonnulla scito per singula huius lexici capita a me correctae esse.

In indice rerum et scriptorum (I) positiones siderum fere non notavi in his sive commentariis sive sphaeris plerumque secundum Aratum enarratas; facile talia indicis ope editioni carminis Aratei ipsius subnexi inveniri poterunt.

Eodem vocum Aratearum indice graeco utatur, si cui versio Arati et Arateorum latina curae erit.

I INDEX RERVM ET SCRIPTORVM SELECTVS

A.

ACHAEVS de Hyadibus (fr 46 N.) Sch 369

ACHILLES grammaticus s. III p. Chr.
Prol XVI—XVIII, fortasse Alexandrinus natione Prol XVII sq., 'prudentissimus' dictus Prol XXXV

'*Περὶ τοῦ παντός*' editur in II 1 cf Ach 27. 75, globo usus Prol XVIII, excerptus in Anecdoto Britannico Prol LXVII—LXIX, fontes et testimonia in margine editionis notata, figuris rhetoricis sermonem ornauit passim

Commentarii in Aratum fragmentum cum Vita editur II 2 (vide etiam prooemium Sch p. 334 sqq. cum Ach comparatum)

Sphaera barbarica astrologica a Firmico excerpta Prol XXXIV sq.

ACHILLES educatus a Chirone An II 264—5 Sch 424, clipeus mundi instar Sch 343

ACROPOLIS vide PARTHENO

ADMETVS et Apollo An II 241—2

ADRASTVS Aphrodisiensis peripateticus de musico planetarum motu Ach 43, de sole peculiarem librum composuit Ach 46, grammaticus erat Prol XVII

AETES et Phrixus An II 222 Sch 378

AEGBVS mons utrum fuerit in Creta an non Sch 346

AEGINA a Ioue amata Pol LXV

AEGIPAN similis Capricorno An II 237 Sch 397

ÆGYPTE AEGYPTVS

primi caelum et terram dimensi Ach 27 Is 318, hoc in tabulis inscripserunt Ach 27, tabulas calendarias simul cum Chaldaeis tradiderunt Graecis Sch 478, soli Aeg. ita discretas habent anni partes, ut et aestati et hiemi suae sint tempestates, hiemi tonitrua et fulmina, item aestati Sch 512. 525, initium anni Sch 366, signiferum ab Ariete quasi a capite incohant Sch 446, Taurum cervici similem dixerunt Pisces pedibus ib, leo soli sacer Sch 366, planetarum nomina Ach 43, in solstitiis ritus Isiacy Ach 54—5, Sirius Isidis sacer Sch 366, versus Sirii ortum coturnicem mactant augurantes Sch 366, Nilus Fluvii sidus Sch 413, Nilus Hydri sidus Sch 424—5, Aegypti positio Deltoton An II 223 Suppl I 1, 576 Sch 381, sphaera Aeg. neque Uras nec Draconem nec Cepheum habet Ach 75

menses Prol LI—LX, Athyr (November) Sch 392. 393, Choiach (December) Sch 399. 400, Epiphi (Iulius) Canis exoritur Sch 366 (cf Sch 408. 425), Mesore (Augustus) Sch 425, Phaophi Sch 425. 431, Phame-noth (Martius, Macedonum Gorpi-

- acus) An I 94 Sch 430, Pharmuthi (Aprilis) Sch 392. 393, Thoth (September) Sch 425, Tybi (Ianuarius) Sch 397. 399. 420
 varia Aeg. patria commentarii cuiusdam Aratei Prol LVII sqq., claustrorum forma leonibus sacris ornata Sch 366. 374, ranae apud Aeg. Sch 517
- AEOLVS** Melanippam corrumpit (Eurip fr 488) An II 219—220
- AEQVATOR** maximus circulus Sch 378 al
- AEQVINOCTIA** in Ariete et Chelis incipientia Ach 54—5. 65—6
- AER** etymologia Ach 50, definitio An II 127 cf Sch 496, personatus (Aristoph Nub 264) Ach 34, Iuppiter vel oculus Iovis An II 176—8 Sch 335, vox percussus aer An II 178, aer ad lunae colores valet Sch 489 sqq. item ad solis Sch 490 sqq., crassitudine cometas efficit Sch 546 imbrem et tenuitate ventum Sch 512, aer crassus grues repellit Sch 532—3, varia de effectu aeris Sch 536—7, aeris pori Sch 536
- AESCHRIO** Hipparchi frater in Arato *φιλομαθής* Att et Hi 4, ad eum Hipparchus librum misit ib
- AESCHYLVS** (Prometheus v. 454—460) Ach 27, (Agam v. 4—6) Ach 28, (Glaucus Pontius fr 31 N.³) Ach 77, de Perseo (Phorcides fr 262) An II 226, Bassarides Orpheum Bacchi iussu lacerarunt (Bassar p. 9 N.) An II 232 Suppl I 1, 578, de Pliadibus (fr 312) Sch 390
- AESCVLAPIVS** Serpentarius An II 194 Suppl I 1, 573—4, Hippolyto resuscitato occisus a Iove ib An II 241, educatus a Chirone An II 265 Sch 424
- AETHER** etymologia Ach 50. 82, definitio An II 127, circulus inter terram et caelum ib, igneus Ach 82 Sch 512—3, post aerem apud Homerum (II XIV 287—8) An I 91, omnia in se attrahit ib, num nutriet animantes An I 93, sterilis ib, idem atque Iuppiter An II 176—7, vide **AER CAELVM**
- AETHRA** Oceani filia, ex Atlante mater Hyadum et Hyantis Sch 389
- AETIVS** An I 93 al
- AGAPETVS** grammaticus Byzantius Prol XVII
- AGENOR**, filius Beli pater Cephei Sch 372
- AGLAOSTHENES** (Agasthenes) de Cynosura in 'Naxidis' (fr 2) An II 185, de Aquilae sidere et de Iove infante An II 243
- AGNI**, praesagia Sch 548—9
- ALCAEVS** Sirium *ἄστρον* dicit (fr 39) Ach 51
- ALCMAN** *ἐκ Διός* pro *ἀπὸ Διός* (fr 2) Ach 82, *τὰς ἐν τάξει χορευούσας παρθένοὺς ὁμοστοίχους* (fr 146 a) dixit An I 91
- ALOYONE** a Neptuno mater Hyrii An II 230 Sch 389
- ALDINA** Arati scholiorum editio Prol L
- ALEXANDER**
 1. Aetolus poeta Arati apud Antigonum socius 'Epistulis' Arateis memoratus Ach 78, Arati coaevus Is 323. 325, ab Antigono *ἐν τοῖς Πρὸς Ἱερώνυμον* memoratus An II 148 (Theo), 'Phaenomena' scripsit Is 324 ('Aratea' p. 149)
 2. Ephesius poeta 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 149)
 3. *ὁ Λυκαττης* 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 149—150)
 4. grammaticus incertus Prol XVII
- ALEXANDER Magnus**, successores An II 147 (Theo), Arbelis pugnans Is 317
- ALEXANDRIA**, solis defectus Ach 47, Canobus totus visibilis Prol XXVIII—XXIX, saga militari similis Sch 381
- AMALTHEA** Iovem infantem nutrit An II 209 Sch 367. 369, cornu Sch 367. 369

- AMBROSIA** Hyas Sch 389
- AMPHIS** comicus de Callisto i e Ursa maiore (fr 47 K.) An II 181 a b Prol LXV sq., de Cane et Opora (fr 48 K.) An II 251 a—2a Suppl I 1, 579
- AMPHITRITE** a Neptuno appetita An II 245—6 Sch 403, apud Atlantem recondita An II 245—6
- ANACREO** poeta 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 150) idem ac poeta Teius quamquam obloquente Meinekio ('Analecta Alex' p. 150)
- ANAS** marina, praesagia Sch 511
- ANAXAGORAS** de solis natura (fr 24 Sch) Ach 30. 40. 46 Is 319, stellas terrenas natura dicit (ib) Ach 40, negat stellas animantes esse (p. 159) ib, de cometarum origine (fr 167) Sch 545
- ANAXIMANDER** de coeli natura ignea Ach 35, de lucis solaris figura Ach 46
- ANAXIMENES** solem *διασκοιδῆ* dicit Ach 46, de iride (Diels DG p. 231) Sch 515
- ANCLIDES** Arati sodalis, ad eum prooemium ficticium Ach 81 An II 141. 152—3 Sch 472, cf Prol XXXII
- ANDROMEDA** sidus, fabula et stellae An II 214—8 Sch 372. 463, Sophoclis tragoedia An II 215. 257 (cf Sch 372), a Minerva in caelo locata *τῶν Περσέως ἄθλων ἐπὶ δόμνημα* Sch 375, Ceto non adversa Sch 412
- ANEBODOTVM** Britannicum astronomi- cum editur ex parte fontibus adscriptis Prol LXVII sqq.
- ANIMALIA** varie tempestates praenuntiant Sch 509 sqq.
- ANNVS** magnus Ach 44 sq. 81 Sch 475. 478, solaris Ach 47 Sch 475. 478 sqq., partes passim, anni tempestates indiscretas praeter Aegyptum Sch 512. 525
- ANONYMVS I** editus e codice Vaticano 191 p. 87—98 (Prol XIX sq.), grammaticus stoicus alexandrinus Prol XIX, tempus ib, figuris rhetoricis ornatus passim, globo versatili usus Prol XX, excerptus ib
- ANONYMVS II** Arateus editus p. 99—306 'recensione interpolata' adscripta p. 155—297, haec ab Anonymo Sangallensi (p. 595—601) Ekkehardo IV (p. 604—5) Baudrio abbate (p. 605—614) in pallii Heinrichi II titulis (p. 602—3) usurpata, de singulis eius partibus diversis videas Prol XXI—XLIV
- ANONYMVS III** editus p. 307—312 (Prol XLV sq.)
- ANONYMVS Sangallensis** 'De astronomia Arati' editus fontibus adscriptis p. 595—601 (Prol XLIII), in Bedae codice Bernensi interpolatus p. 598
- ANONYMVS** poeta de Iove pellem caprae tenente Sch 367, de Arae periculo Sch 421
- ANONYMVS Scaligeri** chronographus alexandrinus latinus Prol XXXIX sqq., dictionis proprietates XL sq., imaginibus olim refertus XLI sq.
- ANSER**, praesagia Sch 533
- ANTAGORAS** Rhodius, poeta Thebaidis An II 148 (Theo)
- ANTECANIS** vide PROCYO
- ANTIGONVS** Philippi filius, Demetrii Oppugnatoris pater rex Macedoniae An II 147 (Theo)
- ANTIGONVS** Gonatas Demetrii Oppugnatoris filius Arati hospes philologus Ach 77 An II 147 (Theo) Is 325, Philae coniux ib, medicum et astronomum habuit Aratum apud se Ach 77 Is 316, quando regnavit Ach 78 Is 326, alios quoque viros litteratos ad se vocavit velut Persaeum Antagoram Alexandrum Aetolum Ach 77—8 An II 148 (Theo), Eudoxi 'Speculum' Arato dedit versibus exprimendum Ach 77—8 An II 143. 149 (Theo), in epistulis Arateis memoratus Ach 78, *ξείνων ἱερὸν θάλας* in prooemio ficticio dictus Ach 81, quid habeat cum praefatione

- Arati An II 144, bibliotheca Antigonii ib, scripsit de litteris Pellae florentibus ἐν τοῖς Πρὸς Ἐρώνημον An II 148 (Theo)
- ANTIMACHVS de Titanibus (fr 42 K.) Ach 55
- ANTIOCHVS Syriae rex Seleuci filius Arati per aliquod tempus hospes Ach 78 An II 149 (Theo)
- ANTISTHENES Socraticus de Hercule (fr IV W.) An II 265
- APES τὰς κατατρήσεις τῶν κηρίων ἐξαγώνους ποιοῦσιν Sch 444, praesagia 534
- APIO in 'Homeris' fons Achillis Ach 29. 30, Homerum astronomum dixit (p. 25 L.) Ach 30
- APOLLINARIUS de defectu solis scripsit Ach 47, de lentisco Sch 540, de praesagiorum ex arboribus et bestiis sumptorum causis Sch 541
- APOLLO planeta Ach 43, Ἀοξίας a poetis vocatus astronomice An I 96, sol An II 231—2
- Ap. et Admetus An II 242, Aesculapii pater An II 194 Sch 424, hunc in caelo locandum curavit a Iove An II 194 Suppl I 1, 574, et Mercurius de bovis certantes An II 230—1 Sch 393, et Corvus An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 425, Cretensibus Delphis monstrat viam delphino similis (hinc Delphini sidus) Sch 403, lyram a Mercurio acceptam Orpheo tradidit filio An II 231 Suppl I 1, 577 Sch 394, Sagittam in caelo locavit An II 242, cur ei lupus sit sacer Sch 476, Thespiæ Thespiarum eponymae tria dona dedit Sch 378
- APOLLONIDES ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ περὶ κατενευσμένης ιστορίας Epistularum Aratearum et Euripidearum scriptorem dixit Sabirium Pollonem (?) Ach 79
- APOLLONIUS 1. Dyscolus grammaticus Prol XVII
2. Rhodius prooemium ab Iove (Arg I 1) Ach 84, πλαταμών (I 364—6) Sch 527, de Orpheo (I 496—8) Ach 31, de Dactylis Idaeis (I 1129 sqq.) Sch 347, Rhodi docuit et Arati studiosus erat Prol XI
- APRILIS apud Aegyptios Pharmuthi Sch 392
- AQVA repercutit varie Sch 482
- AQVA Aquarii effusio An II 236 Suppl I 1, 579 al
- AQVARIA vide HYDRES
- AQVARIUS sidus, iuvenis An II 166. 8 (Sphaera), etymologia ib, κατὰ πάθος dictus Sch 447, fabulae et stellae An II 235—7 Suppl I 1, 579 Sch 396
- AQVILA, sideris fabulae et stellae An II 243—4 Prol I.XV, avis adversus solem volare valet An II 243, Iovem portans in pictura An II 274, vide ARGINA
- ARA positio sideris polaris Att et Hi 14—5, simile sidus turibulo Sch 418, eius fabula ib, et Centaurus in caelo Sch 419, in iurando et sacrificando ib, cum quibus signis oriatur vel occidat Sch 419—20, ara in auguriis et conviviis usitata Sch 419, vide SACRARIUM
- ARANEAE, praesagia Sch 535
- ARATVS
1. vita Achillis Ach 76—9 Theonis An II 146—151 Is 323—6, pater secundum quosdam Mnaseas Is 326, parentes et tres fratres Ach 76 An II 146 Is 323—5, patria Soli Is 321. 323 al, secundum Asclepiadem grammaticum non Soli sed Tarsus Ciliciae Ach 76, gens bellis celebris Is 323, magister Aristotherus mathematicus Is 326, magister Athenis Persaeus stoicus Is 325 Zeno An II 148, audivit Dionysium Metathemenum Ach 78 Is 325, tempus Ach 77—8 Is 321. 323, coevi Alexander Aetolus Philotas Dionysius Metath Is 323 Callimachus An II 150—1, in Macedonia cum Persaeo apud Antigonum Ach 70 An II 147—8 (Theo) Is 325, auctore

Antigono Eudoxi vertit Speculum Ach 77 An II 148—9 (Theo), non mathematicus Ach 78 An II 143. 149, sed medicus Ach 78 Is 323, mathematicus vel astronomus An II 143. 151 (Theo), apud Antiochum in Syria vixit Ach 78 An II 149 (Theo), Nicandro anterior Ach 78 Is 326 Eudoxo Sch 354

2. scripta: *Odysseam* et *Iliadem* emendatiora edidit Ach 78 An II 148 (Theo), scripta alia poetica Ach 78—9 Is 323 (cf 'Aratea' p. 209—248), 'Phaenomena' omnium eius et eiusmodi scriptorum optimum Ach 79 An II 151 (Theo) Is 324, *πολυγράμματος ἀνθή* An II 149 (Theo), Epistulae ficticiae Ach 76. 78—9, ad Zenonem epistula An II 148, in Theopropum Epicedium An II 229 al ('Aratea' p. 233)

3. e Phaenomenis mere astronomica quaedam: poli cogitando percipiendi An II 129, de axe Ach 61, media mundi terra (v. 22—3) An I 90, de Ursis Ach 72, de Ursa maiore Att et Hi 7 An II 185, de Draconis positione Att et Hi 5. 6 Ach 71, de Ingeniculo 6, de Corona a Baccho ad caelum traducta An II 143, de Arcturi occasu Att et Hi 19, de Virgine 20—21 An II 201, de Serpentarii stellis quas manu tenet et Serpentis Att et Hi 6—7, de Chelaurum stellis 7 (ubi lectionum varietas inter Hipparchum et Attalum notabilis), de Auriga 8, de Equo An II 218—221, de Ariete et ortu Arietis Att et Hi 8—9. 22—24, de Perseo 9, de Pliadibus An II 228 sq., de Pliadum numero senario Att et Hi 10, de Cephei occasu 10—13. 21, de Sagittarii ortu 10—12, de Aquarii ortu 21—22, de Orione et Scorpio 12, de Eridano An II 259, de Ara Att et Hi 14—15, de Praesepis natura Ach 69, de circulis Att et Hi 15—17, de tropico aestivo 16—17,

de aequatore 17, de horarum noctis computatione 18, de occasibus et coortibus An II 110, de lunae signis An II 292 (rec int), de solis motu et itinere Ach 39. 53, de planetis (praeter solem et lunam) cur nolit exponere in 'Phaenomenis', exponat tamen in Canone (fr IV) Ach 42. 45—6 Is 328—9 Sch 430, musica ratione eos ferri Ach 42—3. 44, de sole et luna *πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως* (v. 733 sqq.) egit Ach 46, de senis noctis et diei signis Ach 54, innumeri sunt circuli sed novem tantummodo Aratus commemorat An II 130 cf Sch 431, circulorum ordo Aratens An II 108, accurate de circulis egit nonnullis tamen quae in globo visuntur omissis An II 110, sidera circulis secta notavit An II 112—114 Sch 430 sqq., de meridiano Ach 71 al, de circulo boreali Ach 80, Ursas pro circulo boreali dixit Ach 72 al, a Cancro signiferum incohavit ut borealiore Sch 446 al, de circulo lacteo Ach 55—6, de quinque cingulis Ach 62 sqq., de areis solis Ach 69, de cometis (v. 926) Ach 69, 'Phaenomena' ad Macedoniae et Hellesponti clima adaptavit Ach 70 Sch 436—7 vel ad Graeciae An II 130

e Phaenomenis varia: cur titulus 'Phaenomena' Is 328—9, ad Iovem siderum positionem ad Astraeum originem refert Ach 29 (cf Ach 80—83), cur non a Musis incohaverit carmen sed a Iove An II 176—7 Sch 334, cuius Iovis meminerit naturalis an fabulosi An 176—7, cur ab Ursis coeperit Is 321, philosophatur de caelo Is 324, *ἀστέρων παρὰ τὸ ἐσθῆριξεν* (v. 10) derivat secundum opinionem vulgarem stellas fixas affixas reapse sibi fingens Ach 41—42. 84, Berenicæ sidus ignorat Ach 41, speculi imagine in describenda luna utitur Ach 50, alata facit Virginem Sch 361, horizontem dicit oceanum

Ach 52 bis (cf Ach 71), praepositiones permutat (*ἐκ* et *ἀπό*) Ach 82 Sch 334 (Pyrrhus geometra), item genera vocum (*κύκλα*) An I 93, *παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος* genitivus *ἐπὶ πότα φηρός* Sch 464, de caeli et terrae distantia (v. 541—3) Is 318

prooemia varia: Ach 80—3 An II 144 Sch 472 Prol XXX. XXXII, pr. ad Anclidem servatum est latine An II 152—3, pr. ad Antigonum in regis bibliotheca inventum, aliud quoddam Sami(?) An II 144, prooemium genuinum melius scholiis latine versis enarratum An II 175—9, Ar. *ἀπροοιμιαστος* Ach 80—1

dispositio carminis: Ach 80 An II 140 Is 326 Sch 471—3, tripartita Is 323 Le 562—3, quadripartita Sch 432, de dispositione carminis tractatus Is 326—8

iudicia: *ἀπλοῦς καὶ σύντομος* *ἔτι δὲ σαφὴς τοῖς καὶ μετρίως παρηκολουθηκόσιν* ideoque faciliis explicatu verborum Arati sententia, difficilia vero astronomica ob materiam Att et Hi 4 (vide indicem II 1 s v *ἀπλοῖς*), *ἀκριβὴς ἐν πᾶσιν* Sch 404—5, imitator Hesiodi Ach 78 Is 324. 326 Sch 357—8. 376. 420 cogitat in 'Phaenomenis' de navigantium usu et diversus est idcirco a consilio Hesiodico (Sch 449, 'Diosemmas' fere rusticis scripsit Sch 537—8), Homeri imitator Is 324. 326 Sch 340. 357. 404, Ulixi similis An I 89, in fabulando ludit Sch 391. 462, fabulandi et theologiae consilium Sch 346. 357. 361. 365. 461, comparando docet Sch 362, *εὐλογώτατα διδάσκει* Sch 352, *ποιητικεύεται* Sch 361. 472, mirus in inveniendis describendi rationibus Sch 383, a notis ad ignota procedit Sch 352. 353 bis. 363. 368. 372. 376. 396. 402. 412. 416. 417. 428 (a qua ratione Aratus defecisse dicitur Sch 401. 440), *βιωφελής* Sch 397. 420. 430. 432. 461. 508, artificiose et geometricè

divisit signiferum Sch 445 al, ne dissentiat ab Eudoxo et Hipparcho cavendum Sch 354, ne incusetur ignorantiae Sch 438, figurationem stellarum quas et unde sit docet Sch 415, *μυθικῶς* et *φυσικῶς* Noctem dicit hominum miseria deflere Sch 420, non ignorat veras Cassiopeiae et Cephei oriendi et occidendi rationes Sch 374, probe ab Equo ad Arietem venit celerrimos Sch 378, circulos perite e certis sideribus designat Sch 380 al, non bene omnia scripsit secundum Hipparchum et Ptolemaeum Le 562, immerito ab Hipparcho castigatur Sch 382

4. homonymi: 1. Cnidius 'De Aegypto' scripsit, 2. Sicyonius *τὴν πολὺ βιβλον ἱστορίαν* Ach 79

5. fontes: Eudoxum secutus Att et Hi 3—24 passim Le 562, Metonem Ach 47, Hesiodum de Virgine (Opp 256 Theog 901—2) An II 201 Is 324 aliis, vide iudicia, globum reddit Ach 69—71. 80, tabulas calendarias novit Sch 478

6. exscriptores: vide Aratum meum, versibus iambicis 'Phaenomena' Arati reddita Prol XXXIV

7. enarratores editores: ab Attalo explicatus est Att et Hi 3—24 passim, antea complures habuit eosque fere consentientes Att et Hi 4 (cf Att fr 2 adn), omnium interpretum de coortibus et cooccasibus sententiae reprobandae Att et Hi 4, a multis (grammaticis astronomis pictoribus geometria) male habitus Ach 80, editio a Theone astronomo confecta signis instructa An II 140—2 (cf Prol Arati mei p. XII), interpres quidam physicus Sch 464, prooemium varie explicatum *φυσικῶς* et *μυθικῶς* Ach 80—3 al, picturis expressus p. 172—4 (vide GLOBVS ET PICTVRAE), dinoscuntur in Sch(oliis) graecis varii interpretes Prol II—LXIV, paraphrasis Prol LXII sq., editionum Ara-

ti antiquarum isagogae (οἱ ἀκριβεῖς τὴν διάθεσιν τοῦ λόγου προγράφουσιν, οἱ ἐνθεῖς τὰ φαινόμενα) Is 329—330, Arato et librariorum et pictorum errata officiant Ib, Arateae sphaerae ab Arato dissentiunt cum Ptolemaeo concordantes Le 562, Leontii 'De sphaerae Arateae constructione' libellus Le 561—7

8. interpres Arati ipsius isagogarum scholiorum latinus: editus in 'IV Anonymo II' p. 99—306 (cf Prol XXXVI sqq.), dictio latina Prol XXXVII, origo et historia XLI—XLIII, tempus et similitudines XXXVIII—XLIII, textus Arati raro ex Isidoro aliis interpolatus a translatore Prol XXXVI, varie postea a librariis traiectus et dissectus Ib, exemplar graecum Prol XXXVI sqq. nondum interpolationes Byzantinas perpassum XXXVII, isagogae et scholia male a Reiferscheidio in 'Suetonii reliquiis' aestimantur Prol XLIII adn, scholia ('Catasterismi') ex Isidoro interpolata Prol XXXVII sqq., auctor graecis Prol XXXVIII, exemplar graecum eclogis Marcianis (Suppl I 1) melius quam ceteris codicibus representatum Prol XXXVII, olim imaginibus refertum Prol XLI—XLIII

9. versus sive citati sive paraphrasi expressi sive satis indicati: 1) Att vel Hi I 5 (v. 58—62) 6 (v. 69—70) 7 (v. 79—80. 82. 90) 8 (v. 147—8. 177—8) 9 (v. 231—2. 254—5) 10 (v. 258. 261. 303—310) 11 (v. 307—9) 12 (v. 310) 13 (v. 367—385) 14 (v. 402—7) 15 (v. 435—7. 467—8) 16 (v. 497—9) 17 (v. 522—4) 18 (v. 559—68) 19 (v. 581) 20 (v. 597—610) 21 (v. 650—2. 693—4) 22—4 (v. 707—14) Ach 29 (v. 11—3. 98—9) 34 (v. 22—3) 39 (v. 319) 41 (v. 11—2) 42 (v. 454—5. 460—2) 45 (v. 453. 460)

47 (v. 752—5. 864—5) 50 (v. 738) 52 (v. 61—2. 537—9 bis) 53 (v. 319—20. 455) 54 (v. 555) 55 (v. 476) 56 (v. 497—9) 61 (v. 21—3. 24—7) 69 (v. 816. 892. 926) 71 (v. 61—2) 72 (v. 29—30. 182. 649—652) 73 (v. 577—8. 594—5. 625—6. 632—3. 693—5) 74 (v. 616—8) 80 (v. 19. 319—20) 81 (v. 1. 752—55) 82 (v. 1. 224) 83 (v. 2—3. 31—2. 224) 85 (v. 98—9) An I 90 (v. 22—3) 93 (v. 460—1) 94 (v. 529—30) An II 129 (v. 24) 142—3 (v. 10. 71—2. 100) 176—7 (v. 223—4) 178—9 (v. 1—6) 185 (v. 31—37) 201 (v. 105—110) 218—9 (v. 205 sqq.) 228—9 (v. 258—61. 264—7) 259 (v. 360) 292 (v. 794—5) Is 321 (v. 27) 324 (v. 1. 100 sqq.) 327 (v. 461. 569) 328 (v. 460) Sch 342 (v. 21—2) 343 (v. 650) 350 (v. 15) 412 (v. 390. 720) 435 (v. 241) 437 (v. 61) 454 (v. 94) 457 (v. 604—5) 459 (v. 67. 272. 498 sq.) 464 (v. 611) 475 (v. 11—2) 480 (v. 265) 486 (v. 784—5) 494 (v. 820) 498 (v. 864) Le 562—4 (v. 28. 61—2. 74—5. 77—80. 82—3. 85—89. 481. 488. 497—9. 521. 574. 577—8. 625. 665—8. 710)

ARBELA, victoria Alexandri Is 317

ARBORES variae, praesagia Sch 537—540

ARODIVS grammaticus Prol XVII

ARCAS Callistus filius (Hesiod fr 15)

An II 181 Suppl I 1, 574

ARCHELAVS de lepore parturienti (fr

nov) An II 254a, de Corvo (fr nov)

An II 268a—9a Suppl I 1, 580

AROHLOCHVS Satorum Thraciae gentis meminit (fr 6 B.) Ach 76—7, de cornice (fr nov, Aratea' p. 352—5) Sch 531

ARCHIMEDEI de sphaeris Ach 32

ARCTVRVS num quattuor signis coocci-
dat Att et Hi 19, cum quibus signis
oriatur Sch 419, ortus computatur
Sch 454, Arcas Callistus filius

1) Versuum ordinem Arateum nolui praeoptare, quoniam is ex editionis meae carminis Aratei adnotationibus facile recuperatur.

- An II 181a b 197 Suppl I 1, 574
 Sch 356 Prol LXIV, stellae An II 189—190, una stella An II 199, in libro Hiob IX 9 An II (rec int) 286, pedum gestans in picturis Sch 355, Orio vocatur (per errorem) Sch 356, pater Virginis (Icarus) Sch 454
- ARGO sidus, fabula et stellae An II 255—7 Sch 411, et Canobus An II 259 Sch 411—2, ἡλύτομος Sch 410 al
- ARGOS Persci et Andromedae sedes An II 217
- ARIADNE a Baccho Corona sidere honorata An II 192 Suppl I 1, 573, Crinis in cauda Leonis An II 193, Oenopionis e Baccho mater Sch 461
- ARIDAEVS Philippus Macedoniae rex post Alexandrum An II 147 (Theo)
- ARIES etymologia (Κριός) An II 162 Prol XXXV, stellae figura fabula Att et Hi 9 An II 221—2 Sch 378, primus in signifero apud Aegyptios et Graecos Ach 48. 53 An II 162 (Sphaera) Prol XXVI, in A. veris initium Sch 449, obscurus Sch 369, non explet suam signiferi partem Sch 447, capiti similis in quo τὸ ἡγεμονικόν Sch 446
- ARISTES, praesagia Sch 548
- ARIO delphino servatus Sch 403
- ARISTARCHVS grammaticus de Ursarum positione (Ar. v. 27) Sch 345—6 (cf 'Aratea' p. 201), de ἐπιγοννίς Homérico (v. 254) Sch 387
- ARISTIDES rhetor utitur Arati prooemio cum scholiis Prol L
- ARISTOMACHVS de Orionis origine An II 248a—9a
- ARISTOPHANES
1. comicus (fr inc 672 K.) Ach 27, de horologio Metonis in 'Daetalsibus' (fr nov) Ach 62, terram sublimem dixit (Nub 264) Ach 34, de illice ardenti (Ran 859) Sch 539
 2. Byzantius 'Phaenomena' scripsit Ach 79, vide HOMERVS
- ARISTOTELES de solis natura (De caelo 270b 20 al) Ach 30, de principiis Ach 31, mundi partes cum ovo comparavit ('De mundo' p. 392a—393a)
- Ach 33, naturam caeli e frigido et calido mixtam dixit (Meteor I p. 340 b7) Ach 35, caelum egere nutrimento negavit (De caelo 279b sqq.) Ach 35, caelum αἰθέρος τὸ ἔσχατον (ib 284 a sqq.) Ach 36, de planetarum sphaera (ib 278 b) Ach 36, stellas animantes esse (ib 292 b) Ach 40, de ventis (II p. 973 Aristot pseudepigr p. 622) Ach 68, de cometis (Meteor I 6—7) Sch 546, de iride (Meteor III 4, 373) Sch 516, de parheliis (Meteor III 6, 377) Sch 502
- de lepore parturienti (H A VI 33, 579b 32) An II 254, de corvo (Περὶ θηρίων fr 329) An II 269 Suppl I 1, 580, de avium insularum praesagiis (fr 240 R.) Sch 547, de ranunculis (H A IX 536 a 11) Sch 518—9, de Solorum urbis origine (fr 582) Is 325 b, liber pseudaristotelicus 'De mundo' (p. 401 b 26) p. 339 adn (vide supra)
- ARISTOTHEVS Arati magister in mathematicis Is 326
- ARIUS(?) grammaticus Prol XVII
- ARTEMIDORUS 1. ἐν ταῖς ἐλεγεῖαις ταῖς περὶ Ἐρωτος αὐτῷ πεποιημέναις de Neptuni et Amphitritae amore et de Delphino An II 245—6
2. 'Phaenomenorum', scriptor Is 324 'Aratea' p. 152
- ASCLEPIADES Myrleanus, in libro Περὶ γραμματικῶν Tarsensem Aratum dixit Ach 76
- ASINI sidus cum Praesepe Ach 69 An II 205. 297 Suppl I 1, 576 Sch 505 sqq.
- ASTRAEVS vetustus mathematicus catasterismorum inventor Sch 357, siderum sive pater sive ordinator ab Arato indicatus Ach 29, ἀστὴρ ab Ἀστράτης derivatum Ach 84, Titan Ach 85, Virginis pater ex Hemera Sch 357
- ASTROLOGI ASTROLOGIA astrologi stellas Sirios vocant propter flammæ

mobilitatem An II 252a—3a, Chelas Libram fingunt Sch 355, 'astrologus in Cancro sit cautus' Pallium Heinrichi 602, 'Liber astrologorum' vel 'Astrologia' Prol XXII, 'Astrologia Arati' alter libellus An III 309 sqq., origine graecus flosculo Vergiliano comptus medio aevo celeber Prol XLVsq., astrologia postea sideribus addita a peritis An II 142

ASTRONOMI ASTRONOMIA

astronomi veteres figuras caelestes invenerunt Sch 413, de planetarum cingulis Ach 45

astronomia geometriae Metonis et Pythagorae philosophiae fundamentum An I 89, non de astrologia sed de astronomia scribit Anonymus I 89, a quibus inventa Is 318, 'De astronomia Arati' libellus Sangallensis p. 595 sqq. Prol XXII, 'De astronomia more christiano' libelli item Sangallensis inediti initium et finis eduntur p. 601 adn (cf Prol XXII)

ASTROTHERIA quinque de causis facta Sch 345, Arati Sch 403. 426, Scorpii ἀστρόθεσις Sch 462

ASTYAGES grammaticus Prol XVII

ATARGATIS Virgo An II 201

ATHENAE a polo intervallum Att et Hi 6, Athenis Aratus Persaeum audivit Is 325, clima Sch 437—8

Athenae plures urbes 1. Atticae, unde Ἀθηναῖοι, 2. Euboeae αἱ Διάδες, unde Ἀθηνηται Ach 77

ATHENODORUS Arati pater et frater Ach 76 An II 146 Is 323—5, Arati frater oblocutus Zoilo Homeromastigi Is 325

ATHYR mensis Aegyptius November Sch 392

ATLANTIDES septem chordis lyrae numerum fecerunt An II 231 Suppl I 1, 577 Sch 394

ATLAS Gigas Sch 388, Pliadam e Phione pater An II 280 Sch 386 sqq., frater Promethei et Epimethei filius Caeli et Clymenae Oceani filiae Sch 386, Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ex Aethra pater Hyadum et Hyantis Sch 386. 389, ex A. filiarum numero lyrae chordae factae Sch 394 (vide supra), horizon allegorice Sch 386, A. Homericus axis Is 331, abscondidit Amphitriten in insulis suis An II 245, Atlantis miseriae Pliades cum defierent in caelo locatae secundum Aeschylum (fr 312) Sch 390

ATREUS astronomiae inventor Ach 28—9, planetarum diversum iter primus observavit Ach 48, rex arte astronomica factus (Eurip fr 861) An I 89

ATTALVS Prol XI—XV, nomen in αὐτός corruptum Att et Hi 4 (fr 2, 4), mathematicus Hipparchi coaeuus 4, adversarii 19, discipulus quidam 19, ab Hipparcho excerptus 12 (adn 10. 13), dioptra utebatur 17, Aratum edidit et explicavit Att et Hi 3—24, idque πάντων ἐπιμελέστατα 4, cum Arato consensiebat plerumque, raro differebat passim, prooemium editionis ad sodalem vel discipulum misae 3, ratio Aratum emendandi ἡ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰ φαινόμενα συμφωνία 3. 4, errat de Draconis positione globo quo utebatur deductus 5 (τὸ μὲν γὰρ λέγειν, ὅτι ἀντεστραμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος ὑποτίθεται [Aratus] καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἐπεστραμμένην, καθάπερ φησὶν ὁ Ἀτταλος, τελὲς ἐστὶν ἀπὸ θανόν) 6 (fr 4, 8—10), Aratum coniectura de Ingeniculo corruptit 6, errat de Serpentarii et Serpentis stellarum luce 7, de Chelarum stellis 7, de Auriga 8, de Ariete 8. 9, de Perseo et Pliadibus 9, de Pliadam numero senario 10, de Cephei occasu 10—3. 21, de Sagittarii ortu 10—3, de Orione et Scorpio 12, de stellis nomine carentibus 13—4, de Arae a polo australi intervallo 15, de Centauro 15, de circulis 16, de tropico aestivo 16—7, de aequatore 17, de horarum noctis computatione 18, de Arcturi occasu

19, de Virginis ortu 20—1, de Aquarii ortu 21—2, de Arietis ortu 22—4
ARTICHA ἐπιτρέπειν idem atque αἰρεῖσθαι Sch 504
AVES, praesagia Sch 516—7. 533—5, varia genera Sch 533. 547—8
AVGVRIA tangit Aratus (v. 6) An II 178, Aegyptiorum Sch 366
AVGVSTVS mensis Mesore Aegyptiorum Sch 425
AVRIGA sidus, fabulae et stellae An II 207—210 Sch 367—8
AVIENVS scholiis usus in Aratum iam iam compilatis passim in margine ad Sch(olia) Diosemiarum cf Prol IL sq. LXVI LXIX adn, innotuit Baudrio abbati p. 611 adn
AVIS MAGNA, fabulae et stellae An II 233—4 Suppl I 1, 578—9 Sch 394—5
AVXONIVS grammaticus Prol XVII
AXIS mundi, definitio etymologia descriptio Ach 51. 61—2 An II 127.145 Is 316. 320. 331 Sch 341—2, axis termini poli Ach 62 An II 124. 129 Is 322 in globo ligneo visibiles Ach 62, circulus persecat recta Sch 442, *μυθικώτερον* obeliscus est (Aratus v. 21—3) Ach 61, Homero Atlas Is 331, scriptores de axe Ach 61

B

BACCHVS ab Hyadibus nutritus Sch 389, Ὑγῆς Sch 370, et Ceres consociati Sch 541, a Lycurgo petitus Sch 389, Asinos in caelo locavit An II 297 Suppl I 1, 576 Sch 364, item Ariadnae Coronam An II 192, Orpheo inimicus An II 231 Suppl I 1, 578 vide **HYADES**
BALNEA paullatim incalescunt Sch 365
BAMBYCE locus Syrius lacu insignis An II 261 Suppl I 1, 579, nomen varie corruptum in Arateis ib
BASILISCVS in Leonis corde stella e Chaldaeorum sententia princeps omnium Sch 364, secundum Geminum, ὅτι δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦ-

τον γεννώμενοι βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον Prol XXVI

BASSARIDES in Orphei fabula (Aeschyl fr 9) An II 232 Suppl I 1, 578

BAVDRI abbas de cubiculo Adelaë editus e Regimensi codice adscriptis fontibus secundum L. Delislīi proecdosin 607—14 cf Prol XLII. XLVI, meminit Avieni p. 611 adn Horatii p. 614 adn

BEDA 'De signis editus p. 582—594, codices p. 572, imagines p. 582 sqq. cf Prol XLI—XLII, fontes (interpres latinus Hyginus Isidorus Anonymus) compilatores (Hrabanus Maurus recensio scholiorum Germ Stroziana) 582sqq. Prol XLII, interpolatus p. 586 adn, plenior raro interprete latino p. 592 cf Prol XLII sq., Bedae codex Bernensis interpolatus ex An Sangallensi p. 598 med, liber 'De Computo' a Brideferro enarratus Prol XLV

liber 'De natura rerum' XVIII a Hrabanus exscriptus p. 594 adn Prol XLII

BELLEROPHO cecidit de Pegaso An II 219 Prol LXVI, Auriga sidus Sch 368

BELVS astronomiae inventor Ach 27, filius Libyae pater Agenoris Sch 372
BERENICE, crinis sidus (Callim fr 35 d) Arato ignotum a Conone mathematico observatum Ach 41 Sch 363, idem alii 'Fusum' (Ἡλακάτην) Sch 363 Suppl I 1, 575

BESTIA sidus in Centauri manu, positio fabulae stellae An II 265—7 Sch 423—4, symbolum venationis Sch 423, σῶμά τι ἀδιάρθρωτον Sch 424

BEROSSVS in 'Procreatione' de siderum origine An II 143

BOCHERSVS (vel **BOCHERNVS** potius iudice Zimmero) gallice Eridanus (Rhodanus) Sch 413

BOECMICE corruptum e **BAMBYCE**

BOEOTIA Pliadis et Orionis commoratio Sch 386

BOETHVS Sidonius ἐν τῷ α' Περὶ Ἀράτου non Hesiodi sed Homeri imitatore dicit Aratum Is 324 ('Aratea' p. 152 sq.)

BOOTES sidus dictus quod Planstri boves agitat Sch 355, vide ARCTVRVS

BOVES, praesagia Sch 519—20. 543—4. 549—50

BRIDEFERTVS Ramesiensis Virginis sidus dicit Mariae esse p. 603, 'Astrologiam Arati' (= An III) totam in Bedae 'De Computo' librum recepit Prol XLV sq.

C

CADMVVS draconem interfecit Sch 349, filiae Hyades Sch 370

CAELESTIA (μετέωρα) a sublimibus (μετάρσια) diversa Ach 68, exponuntur Ach p. 39—68

CAELVLVM (Οὐρανίσκος) quod alibi Corona australis Sch 418

CAELVM Iovis domus Sch 377, Iuppiter ipse (quem vide) Sch 490. 515, natura et nutrimentum Ach 34—5, duplex An I 90, forma sphaerica Ach 40 Sch 341, unde rotundum c. esse patescat Ach 37, ὁ ἀνωτάτω οὐρανός Sch 445, quinta sphaera An I 92, definitiones variae Ach 36—7 An II 127 Is 332 Sch 341, cum rota comparabile Ach 48 An I 97, vertitur circa axem aut de suo aut aliunde (Plato Politic 269C) Ach 51 Sch 341, ab oriente ad occidentem movetur An I 97 Is 319. 333, distantia a terra Is 317—20. 332—3, vide IVPITER MVNDVS

'De caeli positione' libellus An II 150 adn Prol XXI—XXII, 'De caelo' Anecdотum Britannicum ex parte editur Prol LXVII

CAELVS e Clymena pater Atlantis Promethei Epimethei Sch 386

CAICVS fluvius vento Calcio nomen dedit Ach 68

CALLIMACHVS Arati coaevus An II

150—1 (Theo) Is 325, sed senex eum vidit Is 326, πολὺστωρ Ach 76, de Arato (Epigr XXVII et Πρὸς Πραξιφάνην fr 100g) Ach 76—8 An I 89 An II 149—50 (Theo) Is 326, de Berenicae Crine (fr 34. 35d) Ach 41 Sch 363 Suppl I 1, 575 b, 'De ventis' (fr 39) Ach 68, de navibus periclitantibus (fr 111. 261) Sch 399 ('Aratea' p. 261)

CALLIOPE Musa, Orphei mater An II 231 Suppl I 1, 577

CALLIPPVS de anni magni tempore Ach 47

CALLISTO vide VRSa MAIOR, Callistus canis Vrsa minor Sch 343—4, C. μνησκῶς inter astra locata Sch 345

CALLITHYIA Trochili mater Argis prima sacerdos Sch 368

CALLONDAS vel CALONDAS vel CALLIONDAS frater Arati Ach 76 An II 146 Is 325

CANCER sidus etymologia An II 164 (Sphaera), fabula et stellae An II 204—5 Sch 364, in Cancro Asini et Praesepe An II 297, non explet duodecimam signiferi partem Sch 447, a Cancro initium Aratus cepit Sch 446. 452, oculi Cancris Sch 505

CANIS vide SIRIVS, canum praesagia Sch 552

CANOBVS stella sub Flumine Περὶ γλῆος dictus An II 259 Sch 411—2, visibilis a Rhodo in Aegyptum navigantibus et magis etiam per Nilum in Aethiopiam Sch 412, Alexandriae totus visibilis Prol XXVIII

CANON N. T. Muratorii vetustissimus, latinus Prol XLI

CAPRA Iovis nutrix Arcadica ab ipso Iove ad caelum traducta An II 156 (Sphaera) An II 209 Sch 367—8, ab eius pelle αλύλοχος Iuppiter dictus Sch 367, in Aurigae sidere cum Haedis locata An II 209 Sch 367, Amalthea Sch 367—8, cornu Amaltheae Sch 367—8, Solis nata adeo terribilis Gorgonis capite ut dii per-

- CHRYSIFFVS de compositione mundi Ach 32, stellas animantes esse dixit (*Περὶ πρῶτης, Περὶ θεῶν*) Ach 40
- CICERO De signis excerptus Prol XXII
- CINGVLV a circulis distincti An II 127, descriptio Ach 62sq. An II 124, quinque in mundo et terra Ach 59. 62 Is 317 (cf Ach 67 An I 96—7), intervalla Ach 59—60. 64—5 An II 125. 132—3 al, incolae Ach 65—6 An I 96—7, Saturni frigidus c. borealis, Iovis et Veneris temperati, Martis ustus, Mercurii frigidus australis Ach 64—5 An II 124—5, ab Arato omissi Ach 62, ab Eratosthene memorati (fr XIX 'Mercurii') Ach 62—4, item a Parmenide Polybio Posidonio Ach 67, a Panaetio (fr 73 L.) Eudoro (Diels DG p. 22) An I 97
- CILLAS sive Pelopis sive Oenomai (?) auriga Aurigae sidus Sch 368
- CINIS, praesagia Sch 536—7
- CIRCENSES (*χορευταί*) stellae An II 187, vide LVIDENTES
- CIRCVLV Att et Hi 15—6 Ach 51 sqq. Sch 430 sqq. Le 562 sqq. al, etymologia et descriptio Ach 58 Is 315. 331 Sch 444, enumerantur et tractantur Ach 51 An I 93 sqq. An II 102 sqq. 128—32 Is 320—1, ordo Arateus An II 108, c. intra signiferum Ach 53, quinque paralleli Ach 56—8 Is 316—7, c. invisibiles Sch 380 alii, a polo distantes Ach 59, a cingulis distincti An II 127, sidera circulis secta apud Aratum An II 112—4 (cum interpolamentis), cum Hygini ad M. Fabium libro IV comparanda ib, qui circuli *βιωφελεῖς* maxime Sch 430, arcticus Ach 56. 72—3. 80, antarcticus Ach 58, tropici duo Att et Hi 16 Ach 56—8, aequator Att et Hi 17 Ach 58, meridianus apud Aratum Ach 71, horizon apud Aratum Ach 71, horizonis a polo intervallum sex partes item de ceteris Ach 59, signifer vide SIGNIFER, solaris vel eclipticus Ach 53 Sch 448, lacteus Ach 55 sqq., eius etymologia origo fabulae scriptores Ach 55—6 An I 95
- CLAVSTRVM laconicum figuratum Sch 374, aegyptium ib, Homericum ib, graecum vetustum ib
- CLEANTHVS de conica stellarum figura Ach 40
- CLEEA Hyas Sch 386
- CLIOSTRATVS 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Arates' p. 158)
- CLIMATA diversa Ach 47, Hellesponti Macedoniae Graeciae Ach 57. 70, ad terrae climata positio globi instituenda Ach 69—70
- CODICES a me ante singulorum commentariorum editiones signati in iisdem 'Prolegomenorum' capitibus descripti sunt et iudicati
- COLONVS forensis Athenarum pagus horologium Metonis habebat ('Arates' p. 13) Ach 62
- COLVRI Ach 59 al, definitio etymologia descriptio Ach 60 An I 95 cf An II 127 al
- COMETAE inter sublimia numerati Ach 69, natura diversitas nomina ib Sch 545, Electra cometa An II 229 Sch 389, cometa apud Homerum (II IV 76) belli signum Sch 337, de cometis placita et scriptores Ach 69 Sch 545—7, c. et planetae interdum *παράπαινονται* Sch 546, praesagia Sch 544
- COMMENTARIVS in Aratum mythologicus Sch 554—5 al, vide AN II mathematicus (vel physicus) Sch 464. 554—5
- CONEXVS Piscium sideris An II 225, vide VINCVLVM
- COMO mathematicus Berenicae sidus appellavit Ach 41 Sch 363 Suppl I 1, 575
- CONVIVALIA sacra An II 263—4 Sch 419
- CORNIX, praesagia Sch 518. 522. 529—531, *ἐννεάγῃνα* Sch 533

gine Ach 55, de cometarum origine (p. 392 M.) Sch 545
 DERCEO vel DERCE dea Syria, fabula An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 381
 DIABOLI aram circumvolitantes (sidus Sacrarli) p. 592 adn
 DIANA et Ursae duae fabulis coniunctae An II 181—7, in caelo locavit Melanippam (Eurip fr 488) An II 219—220, et Orio An II 248—9 Sch 405. 461, oravit Iovem ut Orio et Scorpium in caelo locarentur ib, cum Callisto venatur Sch 344 vide VRS MAIOR, cum Pliadibus venatur Sch 388
 DICTAMNVN herba capris salutare Sch 346—7 ('Aratea' p. 264 adn)
 DICTVM promuntorium Cretae prope Idam Sch 346, *Δίκτη* dici debebat Sch 347
 DIDYMVS grammaticus, scholia Homerica cum Papyro Arateo comparantur Prol LXX
 DIDYMVS ὁ νεώτερος grammaticus Prol XVII
 DIES, sex diei signa Ach 53—4, diei et noctis horae An II 128, dierum longitudo Ach 57—8, diversitas Ach 70 in diversis cingulis Ach 65—6, dierum politicorum ratio apud Graecos Sch 475
 DIODORVS stoicus alexandrinus mathematicus Ach 41, Eudori stoici fons Ach 30, qua definitione mathematicam discernat Ach 30, sex κόσμον definitiones Ach 35, definitio ἀστέρος (e Posidonio) Ach 39, ἄστρον et ἀστέρα promiscue dicit (secundum Platonem Tim 40B) Ach 41, de Iove Arateo An II 176—9, de Pliadum positione (v. 254 'Aratea' p. 70) Sch 387
 DIOGENES APOLLONIATA de stellarum natura (p. 101 Panz) Ach 40
 DIONE Hyas Sch 389
 DIONYSIVS Halicarnasensis Prol XVII
 DIONYSIVS philosophus Heracleota εἰς ἡδονὰς μεταθέμενος Arati magister

Ach 78 Is 325, ab Arato in mathematica eruditus Is 323
 DIONYSIVS Thrax, grammaticus Prol XVII, Aratum imperitum dixit astrologiae An II 143 Prol XI—XII, Rhodi docuit ib XI
 DIOPTRA Att et Hi 17
 DIOSCORIDES 'Herbarium' imaginibus illustratum Prol XXXIX
 DIOSCVRI Geminorum sidus An II 202—3, Iovis et Ledae sive Nemesidis filii Sch 394, κατὰ τιμὴν inter sidera locati Sch 345
 DIOSEMIAS peculiaris Arati liber Ach 79 Sch 473, unde sumantur An II 152—3
 DISCVS solis Sch 496
 DODONIDES nymphae Hyades Bacchum nutriebant Sch 389
 DORIENSES ἄλλαν τὴν ἐκκλησίαν Sch 386
 DOSITHEVS ὁ Πολιτικός (vel 'Pelusinus') Πρὸς Διόδωρον apud Antiochum vixisse Aratum dixit An II 149 (Theo)
 DRACO, stellarum a polo intervallum Att et Hi 6, deerat in Aegyptiorum sphaera Ach 75, non occidit An I 94, fabulae An II 187—9 Sch 349, stellae An 189 Sch 350, positio borealis ib, et Ursarum fabula Is 321 330 Sch 349—50, de pede dissensus Sch 351

E

EKKEHARD IV Sangallensis De stella Christi e codice Sangallensi 393 s. XI editus fonte notato p. 572. 604—5 Prol XLIII, eius erratum p. 604 adn, de duodecim signis Ineditum Sangallense 159 p. 605 adn, Virgillum imitatur ib
 ELECTRA Plias, fabula An II 229—230 Sch 388—391, filius Electrae et Iovis Dardanus ib
 ELEMENTA secundum philosophos Ach 31 sqq., Empedoclea An I 90 sq., naturam non modo sibi propriam sed communem habent An I 92

ELEPHANTINE, solis defectus Ach 47, umbrae Ach 67
ELPIDVS scholasticus Byzantinus incertae aetatis amicus Leontii Le 561
EMPEDOCLVS de principis (v. 33 sqq. St.) Ach 31, principiorum loca mutabilia dixit Ach 34, caelum glaciale ib, mundi figuram circulo similem (v. 136) Ach 37 An I 97, stellas igneas Ach 40, falso 'Sphaeram' carmen Arateum confecisse fertur a Triclinio An II 145 adn (cf Prol XXXII)
ENOPTERYX titulus operis Endoxei Hi 24, vide PHAENOMENA
EPAPHVS Ius filius pater Libyae Sch 372
EPHESVS, clima Sch 437
EPICVRVS de principis (p. 191, 18 Vs) Ach 31, multos mundos dixit (p. 213) Ach 37, de inani (ib) Ach 38, negat stellas animantes ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον Ἐπιτομῇ (p. 2. 28) Ach 40, κρηροειδῆ solem dicit (p. 229) Ach 46
EPICVRVS μένειν τὸν κόσμον ἀναχοπτόμενον ὑπὸ τοῦ αἵρος τοῦ ἐν τοῖς μετακοσμίοις (p. 353 Vs) Ach 39, stellas animantes esse negant Ach 41, a Posidonio ob hoc ipsum impugnati Ach 41
EPIMENIDES de Iove et Uris Sch 349 ('Aratea' p. 342), Cretica fabula de Capricorno (Aratea ib) An II 237, de Ara Sch 421, de Corona Suppl I 1, 573
EPIPHVS mensis Aegyptius Iulius Sch 409. 425
ΕΠΙΘΥΤΙΚΟΝ Arati liber Ach 79 (cf ἐπιθυσις Sch 419)
EQVVS vel Pegasus, sidus ab Arato (v. 205—224) enarratum An II 218—9) vide MELANIPPE, fabulae Sch 376—7 Prol LXVI, stellas An II 220 Sch 376
ERATOSTHENES, 'Mercurius' poema (fr II XV XVIII XIX H.) Ach 43. 55. 61. 63—4. 67, 'De circa exornatione stellarum et ethymologia de quibus videntur'

An II 134—5. 137 b 1—3. 6 Prol XXIV sqq., qui liber in 'Sphaera' iambica fortasse usurpatur Prol XXIV sq., de Aquilae sidere fabula An II 243—4, de Ariete fabula Sch 378, de axe Ach 61, de lacteo circulo Ach 55 Sch 434, de quinque cingulis Ach 62—4. 67, de musico planetarum motu Ach 43, de ventis Ach 68, ἐν τῷ Καταμερισμῷ (de lacteo circulo) Ach 55 cf ad 134 b adn

librum Endoxeum 'De Octastēride' Endoxo abiudicavit ('Aratea' p. 14) Ach 47, in 'Geographumenis' (p. 352 Berger) Athenarum τῶν Διάδων meminit Ach 77

ERICHTHEVS Hyades filias habuit Sch 370

ERICHTHOMVS, sidus Aurigae, Vulcani et Terrae filius primus pompam et sacrificium Minervae egit in arce An II 208—9, etymologia nominis ib

ERIDANVS vide FLVMEN, sive Bocherus Gallorum sive Nilus Sch 413 Prol LXV

EYDAEMO grammaticus Prol XVII

EYDEMVS novem Lyrae stellas novit Sch 394

ETYMOLOGIAE

ἀήρ Ach 50, Αἰγόμενος An II 162 (Sphaera), αἰθήρ Ach 50, ἄκρησις Sch 346, ἄλσειος (Ζεύς) Sch 346, ἄμαξαι Sch 343. 345, ἄξων Sch 342 (vide AXIS), ἀπλανεῖς Ach 45 Is 318, Apollo An II (rec-int) 294, ἀστήρ Ach 39. 84, Βωώτης Sch 355, circuli singuli An I 94—6 An II 130—1, Diana (Lucina Trivia) An II (rec-int) 290, Δίδυμοι An II 164 (Sphaera), Δίκτιον (Δίκτη) Sch 347, Ἑλίχη Sch 348, ἐκλειπτικός Ach 53, ἐτησίαι Sch 366, Ζεύς Sch 336, ζέφυρος Ach 68, Ἰχθύες An II 168 (Sphaera) Sch 416, Καίχλας Ach 68, Καρχίνος An II 164 (Sphaera), κόλουροι Ach 60 al, κόσμος Ach 35—6. 50, Κρόος An II 162 (Sphaera), Κυρόσουρα Sch 348, Λέων

An II 164 (Sphaera), *ἄλκων* Sch 393, *μεσημβρία* Ach 52, *ὀρίζων* Ach 51—2, *οὐρανός* Ach 36. 50, *παράλληλοι* Ach 53, *Παρήλια* Sch 503, *Πλάνητες* Ach 45 An II 272 Is 318, *Πλειάδες* Sch 386 sqq., *πόλος* Sch 342, *ὠκεανός* Sch 343, *Προκύων* An II 270 Sch 410. 426, *Προτρυνγτήρ* Sch 361, *Σελήριος* Sch 408, *Σκορπίος* An II 166 (Sphaera), *Σκίρων* Ach 68, *Στίλβων* An II 275, *Solis equi* An II (rec-int) 295, *Ταῦρος* An II 162 (Sphaera), *Τοξότης* An II 166 (Sphaera), *Θέσπεια* Sch 378, *Vergiliae* An II 229, *Υάδες* Sch 369. 388—90, *Υδροχόος* An II 166—8 (Sphaera) Sch 447, *Φαινόμενα* Is 328
de etymologia eorum quae videntur scriptis Eratosthenes (quem vide) An II 134. 137b

ETYMOLOGICA paucula habent e commentariis Arateis sumpta Prol LXVI adn

EVDORÉ Hyas Sch 386. 389.

EVDORVS stoicus e Diodoro stoico hausit Ach 30, qua definitione mathematicam et physiologiam discernat Ach 30, stellas dixit animantes Ach 40, definivit *ἀστέρα* et *ἄστρον* Ach 41, de siderum origine An II 143

EYDOXVS Assyrius (?) Is 318, primus sphaeram Graecis fecit ib, et *Φαινόμενα* scripsit et *Ἐνοπτρον* Att et Hi 24 Ach 78—9, idem *Κάτοπτρον* dicit Ach 77—80, et Epistulae Ps.-Arateae Ach 78, non accuratus in priore libro Hi 23 Le 552, *Arati* fons Ach 77—80 An II 143. 149—50 (Theo) Le 562, lus Antigonī in nomine (*εὐδοξότερον ποιεῖς τὸν Εὐδοξὸν ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα μέτρῳ*) Ach 77—8
de Draconis situ Att et Hi 5. 6, de Ingeniculo 6, de Urna maiore 7. 8, de stellis nomine carentibus 13, de circulis 16, de aequatore 17, de Arcturi occasu 19, cf Prol XII sq.

de Virginis ortu 20, de Arietis ortu 23—4, de Serpentarii positione Sch 354, sole Arietem et Taurum permeante molles flare ventos dicit, frigidus si Geminis permeat Sch 481, *οἱ περὶ Εὐδοξον* de planetis Sch 478
Pseudeudoxus, liber De Octaeteride ('Aratea' p. 14) Ach 47, Ars figuris ornata Prol XLVII adn

EYPHEME nutrix Musarum Croti mater An II 239

EYPHORIO terram Oceano circumdatam (fr 108 p. 155 M.) dixit An I 95, de Hye Baccho (fr 14 M.) Sch 370, de Orione (fr nov) Sch 406, (fr 54) Sch 441

EYPHRANOR in 'Descriptione ingenio furtim' *πρὸς τὰς Ζωῶλων κατηγορίας* An II 146 (Theo), quod ita retro vertit Wieck (p. 33 libelli de Sphaera Empedoclis) *ἐν τῇ Ἀναγραφῇ γνησίων καὶ κλοπίμων* vix recte

EYRIPIDES ab Achille 28 male intellectus de planetis (fr 861), de solis itinere (fr 861) Ach 48 An I 89, de Sole et Pliadibus inversum ordinem tenentibus (Or 999 sq.) Ach 29 adn, solem circuire terram (Phoen 3) Ach 37, de anno solari (fr 862) Ach 47, 'Epistulae' a Sabirio Pollone (?) confectae teste Apollonide Ach 79, Iovem aetherem dixit (fr 941) Ach 82, de Admeto et Apolline (Alcestis 1 sqq.) An II 242, de Andromeda et Cepheo (p. 392 N.) An II 214. 217, de Erichthonii origine (fr 925) An II 208—9, de Europa (Phrixus fr 820) An II 211, de Hyadibus (Erechth fr 357) Sch 370 (Phaëth fr 780) Sch 369, de Melanippa (fr 488) An II 219 sq., de Pliadis cursu (Orest 1005—6) Sch 391. 399, *θεῶν παῖδες* (Med 825?) Sch 336 adn 14, *γείσα* (Orest 1570) Sch 523, navigium per tempestatem exonerandum (Orest 767) Sch 422

EYROPE e Phoenice Cretam perducta An II 211 Sch 368 Prol LXIV LXVI,

custos Europae Sirius canis, item
iaculum Europae datum An II 251,
cf Pap 557
EVRVALE filia Minois Orionis e Nep-
tuno mater An II 247 Sch 405
EVRVDICE mater Ptolemaei Cerauni
An II 147 (Theo)
EVXINVS pontus An II 222, parheliis
insignis Sch 503

F

FIRMICVS Maternus in 'Matheseon' li-
bris utitur Achille Prol XVIII, co-
dex Patavinus ib adn, eodem utitur
fonte atque 'Sphaera' metrica Prol
XXXIV, Virgilianis flosculis ornatus
Prol XLV
FLAMMA, praesagia Sch 524. 528. 536
—8
FLVMEN caeleste sive Eridanus, positio
fabulae stellae An II 259—60 Sch
412, σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων
ὑδατος ὅσιν μιμοίμενον Sch 412
FORMICA, praesagia Sch 520—1
FORTVNA Virgo An II 201
FVLGENTIVS in 'Mythol' excerptus An
II (rec-int) 295
FVLICA, praesagia Sch 510 sq.
FVLMINA, origo Ach 69 Sch 512—3
FVSVS ('Ηλακᾶτη) sidus quod alii 'Be-
renicae crinem' Sch 363

G

GALENVS latinus Prol XXXVIII sq.
GALLI occidunt Ptolemaeum Ceraunum
An II 147 (Theo), occidentales Eri-
danum (Bochernum) incolunt Sch 413
Prol LXIV sq.
GALLIA Arati latini patria et aliorum
e graecis litteris versionum Prol XL
—XLII, studia graeca XLIII
GALLINAE, praesagia Sch 521
GALLVS avis Sch 521
GANYMEDES Aquarii sidus An II 235
Sch 396, ab Aquila (sidere) in caelum
portatus An II 243
GEMINI, etymologia An II 164 (Sphaera),

fabulae stellae positio An II 202—
205
GEMINVS astronomus c. 2 utitur stel-
larum catalogo Hipparcheo Prol XXV
—XXVIII, editor Gemini catalogus
ib, idem excerptus in Anecdoto Bri-
tannico Prol LXVII—LXIX
GENESIALOGI de signis et planetis Ach
53
GENTILES An II (rec-int) 229. 290 sae-
pius
GEON fluvius Hebraeorum caelestis (Ge-
nesis 2, 13) An II (rec-int) 259 Beda
591 Prol XXXVIII
GEORGIVS Choeroboscus grammaticus
Prol XVII
GERMANICVS, editionum usque ad Buh-
lium archetypus Palermitanus codex
Prol XXVII adn, Germanicus com-
mentario Arateo utitur Prol LXIX
adn, scholia in G. reapae nulla ex-
stant p. V
GIGANTES in Iovem bellaverunt An II
209, et deos An II 297 Suppl I 1,
576
GLAVCVS Sisyphi e Meropa filius Sch
390
GLOBVS, primum gl. fecit Eudoxus Is
318, Aratus non ad globum sidera
descripsit Att et Hi 5, globum fixum
deinde mobilem adhibuit Ach 80, non
accurate gl. expressit An II 110, gl.
Arateus quomodo ponendus carmen
explicanti Ach 69—72 An II 102 Is
329, quomodo versandus Ach 72—3,
in sphaeram planam Arati edendi
causa protectus Prol XXIV (cf ta-
bulam meam Basileensem post edi-
tionem Arati), semisphaeria plana
Prol XXX, 'Involutiones sphaerae'
Prol XXXIII—XXXIV, imagines
caeli Parisinae Prol XXXIV
Attali gl. 5—6 Prol XI (vide ATTA-
LVS), Hipparchus de gl. fide (πάντα
γὰρ τὰ ἄστροις ἡστέρισται πρὸς τὴν
ἡμετέραν θεωρίαν καὶ ὡς ἂν πρὸς
ἡμᾶς ἐστραμμένα, εἰ μὴ τι κατάγχα-
ρον [oblique dispositum] αὐτῶν ἐστίν,

- cf Thiele '*Antike Himmelsbilder*' p. 36—7) 5, Achillis gl. ligneus Prol XVIII Ach 62. 70—2, de globis falsis Arateis Ach 80, Anonymi I globus Prol XIX, circuli huius globi coloribus distincti An I 95, Anonymi II gl. An II 102 Prol XXIII, Anonymi III gl. p. 609 adn Prol XLVII, 'Sphaerae' gl. Prol XXXIV, Scholi-
orum gl. Prol LXII (de figuris in Scholiis adscriptis cf Prol LXI—LXII), Leonti gl. Le 559—70 Prol LXXI, Baudril gl. p. 609, 610 adn, Hygini gl. Prol XXIV, Martiani gl. Prol XXIV, poetae incerti (Baehrensii PLM V 380—2) p. 609
- GLOSSARIA graecolatina Arati latini fontes 102—306 passim in adn
- GNOMON Sch 438
- GORGO, caput Sch 385 Prol XXVII (sidus), in Capra An II 209, in Gorgones Perseus missus An II 226—7 Sch 372. 385, Gorgonum custodes Phorides An II 226
- GORPIAEVS Macedonum mensis An I 94
- GRACVLVS, praesagia Sch 533
- GRAECIA regiones Att et Hi 17. 21, clima Ach 57 Sch 426, in Gr. rare-
scunt parhelia Sch 503
- GRAECI de astronomiae inventione quid senserint Ach 27, ab Aegyptiis et Chaldaeis calendaria acceperunt Sch 478, ex ortu et occasu siderum tempus navigandi et vindemiandi defini-
ebant Ach 75, diei et noctis longi-
tudo An II 128, dierum politicorum ratio Sch 475, *ἑλλωπες* cur Sch 348, *ληροῦσιν* Sch 444
- GRAMMATICI in Arato criticam facientes Sch 342 al
- GRVES, praesagia Sch 531. 542—3, e Thracia in Aegyptum volant ib, apud Homerum (II III 5) et Hesiodum (Opp 448—51) Sch 531
- H**
- HAEDI in Aurigae sidere locati simul cum Capra An II 209, tempestatem excitantes si cum sole meant Sch 466
- HEGESIANAX 'Phaenomena' scripsit Ach 79, '*Περὶ ἀνατολῆς*' liber inter Arateos ferebatur Is 323
- HEINRICI pallii Bambergensis intexti tituli eduntur p. 602—3 Prol XLIII, eius donator fons errata ib
- HELENA vide NEMESIS
- HELIADAE Phaethontis sorores in populos mutatae, quarum lacrimae electrum Sch 412 Prol LXV
- HELIOE et Cynosura in Vrsas commutatae An II 185 al, Graecorum sidus unde *ἑλλωπες* Sch 348
- HELICON, fons equinus a Pegaso excussus Sch 376, sub H. radices The-
spiae Hippucrenen excipiebant Sch 377, in Croti fabula An II 239
- HELLANICVS (*ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῶν Ἀτλαντικῶν* fr 56 M.) de Pliadibus Sch 389
- HELLENISMVS figura dictionis Prol LI cum adn
- HELLESFONTVS, regiones Att et Hi 16, clima Ach 57. 70 Sch 437—8, etymologia An II 222
- HEMERA et Astraeus Virginis parentes Sch 357
- HERACIDES Ponticus (*Περὶ δικαιοσύνης* fr p. 52 Desw.) An II 242
- HERACLITVS fr XXI Byw ignem principium dixit Ach 32, solem *σκαφοειδῆ* Ach 46, defectum menstruum lunae explicat Ach 49
- HERCVLES planeta apud Aegyptios Ach 43, infans a Iunone nutritus lacteum circulum effecit Ach 55 An I 95 II 276—7, Draconem (sidus) interfecit An II 188—9, sidus ad Draconem iacens An II 188—91 III 309 Sch 353, eius positio caelestis ib, stellae An II 191, a Cancro (sidere) morsus Hydram iugulans An II 204 Sch 364. 394. 424, leonem Nemeaeum iugulat An II 206, audivit Chironem in Pelio An II 265
- HERMIPVVS 'Phaenomena' scripsit Ach

- CORONA** sidus, fabulae An II 192 Suppl I 1, 573, stellae ib Sch 353, c. hederaeam post mortem Ariadnae gestabat dolens Bacchus dein sideribus intulit Sch 352, Veneris et Horarum donum Ariadnae oblatum An II 192 Sch 353
- CORONA australis** Sch 417—8, fabulae stellae positio Sch 418
- CORONIS** Hyas Sch 386. 389
- CORYBANTES** circa Iovem saltaverunt Sch 346, iidem ac Curetes et Idaei Dactyli Sch 347
- CORVVS** sidus, positio fabula stellae An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 425, colore corvi nigrescente Nilum defecturum Aegyptii sentiebant Sch 425 (Prol LVIIIsq.)
- CORVVS** avis, praesagia Sch 522. 529—31
- COSMAS** Hierosolymitanus s. VIII Gregorii interpres p. 575 adn
- CRATER** positio fabula stellae An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 441, aptus fonti vel amni, aliis animalibus non aptus Sch 425
- CRATES**
 1. stoicus Homerum astronomum dixit (p. 40 W.) Ach 30, Iovem caelum esse, invocari vero merito aerem et aetherem quod in his sint sidera (p. 62 W.) An II 176—8, *ἐλλκωνες* Sch 348, de horizonte ortum et occasum miscente (p. 63 W. 'Aratea' p. 167) Sch 351, de *ἐπιγοννίς* Homericō (p. 54 W.) Sch 387
 2. comicus a Vesta incohavit (fr 52K.) An II 176—7 Sch 334
- CRATINVS** sive **CRATES** comicus de Nemesi (p. 47K.) An II 234 Suppl I 1, 578
- CRETA**, in Cretae antris Capra a Terra celata An II 209, Cretam Europa perducta An II 211, Creta Orionis et Dianae regio venatoria An II 248 Sch 405
- CRETENSES** oraculum Delphicum considerunt Apollinis ductu Sch 403
- CROPOLVS** e ropalum (*ῥόπαλον*) corruptum ab Ekkehardo IV p. 604 adn (Egli *Neue Dichtungen aus dem Liber Benedictionum Ekkehards IV* p. 26 adn)
- CROTVS** Sagittarii sidus An II 239
- CTESIAS** de Pisce sidere (fr 5M.) An II 261 Suppl I 1, 579
- CVBITVS** definitur Sch 506
- CVNABVLA** infantium (*ἀλκμοί*) Sch 393
- CVRETES** An II 185a (cum adn), iidem ac Corybantes et Idaei Dactyli Sch 347
- CYCLICI** interpolati Sch 388
- CYCLOPES** Aram Iovi et ceteris diis eam fecerunt, in qua Titanes coniuraverunt An II 263a Suppl I 1, 579 Sch 419
- D**
- DACTYLI** Idaei iidem ac Corybantes et Curetes Sch 347
- DANAE** et Iuppiter An II 226
- DARDANVS** vide **ELECTRA**
- DARIVS** Arbelia victus Is 317
- DECANI** in signifero Le 569—70
- DECEMBER** Sch 386, Choiach mensis Aegyptiorum Sch 399. 402
- DEFECTVS** solis quando totus quando ex parte Sch 499 sq. al, lunae passim
- DEI** sunt sidera vel stellae An II 256
- DELPHIN** fabula et stellae An II 244—6 Sch 402—3
- DELTOTON** sive Triangulum, positio fabula stellae An II 223—4 Suppl I 1, 576 Sch 380—1
- DEMETRIVS** Oppugnator, pater Antigoni Gonatae et antecessor Ach 76 An II 147 (Theo) Is 325
- DEMETRIVS**
 1. de cometis scriptor ignotus Ach 69
 2. Triclinius Byzantinus 'Sphaeram' carmen interpolavit An II 154 adn Prol XXXII
- DEMOCRITVS** negat stellas esse animantes (*ἐν τῷ Μεγάλῳ διάκροσμοι*) Ach 40, de lactei circuli ori-

- gine Ach 55, de cometarum origine (p. 392 M.) Sch 545
- DEROETO vel DERCE dea Syria, fabula An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 381
- DIABOLI aram circumvolitantes (sidus Sacrarri) p. 592 adn
- DIANA et Ursae duae fabulis coniunctae An II 181—7, in caelo locavit Melanippam (Eurip fr 488) An II 219—220, et Orio An II 248—9 Sch 405. 461, oravit Iovem ut Orio et Scorpius in caelo locarentur ib, cum Callisto venatur Sch 344 vide Vrsa MAIOR, cum Pliadibus venatur Sch 388
- DICTAMNVM herba capris salutare Sch 346—7 ('Aratea' p. 264 adn)
- DICTVM promuntorium Cretae prope Idam Sch 346, *Δίκτη* dici debebat Sch 347
- DIIDYMVVS grammaticus, scholia Homerica cum Papyro Arateo comparantur Prol LXX
- DIIDYMVVS *ὁ νεώτερος* grammaticus Prol XVII
- DIES, sex diei signa Ach 53—4, diei et noctis horae An II 128, dierum longitudo Ach 57—8, diversitas Ach 70 in diversis cingulis Ach 65—6, dierum politicorum ratio apud Graecos Sch 475
- DIODORVS stoicus alexandrinus mathematicus Ach 41, Eudori stoici fons Ach 30, qua definitione mathematicam discernat Ach 30, sex *κόσμων* definitiones Ach 35, definitio *ἀστέρος* (e Posidonio) Ach 39, *ἄστρον* et *ἀστέρα* promiscue dicit (secundum Platonem Tim 40B) Ach 41, de Iove Arateo An II 176—9, de Pliadum positione (v. 254 'Aratea' p. 70) Sch 387
- DIODEGENES APOLLONIATA de stellarum natura (p. 101 Panz) Ach 40
- DIONE Hyas Sch 389
- DIONYSIVS Halicarnasensis Prol XVII
- DIONYSIVS philosophus Heracleota *εἰς ἡδονὰς μεταθέμενος* Arati magister Ach 78 Is 325, ab Arato in mathematica eruditus Is 323
- DIONYSIVS Thrax, grammaticus Prol XVII, Aratum imperitum dixit astrologiae An II 143 Prol XI—XII, Rhodi docuit ib XI
- DIOPTRA Att et Hi 17
- DIOSCORIDES 'Herbarium' imaginibus illustratum Prol XXXIX
- DIOCOVRI Geminorum sidus An II 202—3, Iovis et Ladae sive Nemesidis filii Sch 394, *κατὰ τιμὴν* inter sidera locati Sch 345
- DIOSEMIAS peculiaris Arati liber Ach 79 Sch 473, unde sumantur An II 152—3
- DISCOVS solis Sch 496
- DODONIDES nymphae Hyades Bacchum nutriebant Sch 389
- DORIENSES *ἄλλαν τὴν ἐκκλησίαν* Sch 386
- DOSITHEVS *ὁ Πολιτικός* (vel 'Pelusinus') *Πρὸς Διόδωρον* apud Antiochum vixisse Aratum dixit An II 149 (Theo)
- DRACO, stellarum a polo intervallum Att et Hi 6, deerat in Aegyptiorum sphaera Ach 75, non occidit An I 94, fabulae An II 187—9 Sch 349, stellae An 189 Sch 350, positio borealis ib, et Ursarum fabula Is 321 330 Sch 349—50, de pede dissensus Sch 351

E

- ERKEHARD IV Sangallensis De stella Christi e codice Sangallensi 393 a. XI editus fonte notato p. 572. 604—5 Prol XLIII, eius erratum p. 604 adn, de duodecim signis Ineditum Sangallense 159 p. 605 adn, Virgilium imitatur ib
- ELECTRA Plia, fabula An II 229—230 Sch 388—391, filius Electrae et Iovis Dardanus ib
- ELEMENTA secundum philosophos Ach 31 sqq., Empedoclea An I 90 sq. naturam non modo sibi propriam sed communem habent An I 92

ELEPHANTINE, solis defectus Ach 47, umbræ Ach 67
ELPIDIVS scholasticus Byzantinus incertae aetatis amicus Leontii Le 561
EMPEDOCLES de principiis (v. 33 sqq. St.) Ach 31, principiorum loca mutabilia dixit Ach 34, caelum glaciale ib, mundi figuram circulo similem (v. 138) Ach 37 An I 97, stellas igneas Ach 40, falso 'Sphaeram' carmen Arateum confecisse fertur a Triclinio An II 145 adn (cf Prol XXXII)
ENOPTRYM titulus operis Eudoxei Hi 24, vide PHAENOMENA
EPAPHVS Ius filius pater Libyæ Sch 372
EPHESVS, clima Sch 437
EPICVRVS de principiis (p. 191, 18 Vs) Ach 31, multos mundos dixit (p. 213) Ach 37, de inani (ib) Ach 39, negat stellas animantes *ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον Ἐπιτομῇ* (p. 2. 28) Ach 40, *καστροειδῆ* solem dicit (p. 229) Ach 46
EPICVREI μένειν τὸν κόσμον ἀνακοπόμενον ὑπὸ τοῦ αἵρος τοῦ ἐν τοῖς μετακοσμίαις (p. 353 Vs) Ach 39, stellas animantes esse negant Ach 41, a Posidonio ob hoc ipsum impugnati Ach 41
EPIMENIDES de Iove et Ursis Sch 349 ('Aratea' p. 342), Cretica fabula de Capricorno (Aratea ib) An II 237, de Ara Sch 421, de Corona Suppl I 1, 573
EPIPH mensis Aegyptius Iulius Sch 409. 425
ΕΠΙΘΥΤΙΚΟΝ Arati liber Ach 79 (cf *ἐπιθυσις* Sch 419)
EQVVS vel Pegasus, sidus ab Arato (v. 205—224) enarratum An II 218—9) vide MELANIPPE, fabulae Sch 376—7 Prol LXVI, stellae An II 220 Sch 376
ERATOSTHENES, 'Mercurius' poema (fr II XV XVIII XIX H.) Ach 43. 55. 61. 63—4. 67, 'De circa exornatione stellarum et ethymologia de quibus videntur'

An II 134—5. 137 b 1—3. 8 Prol XXIV sqq., qui liber in 'Sphaera' iambica fortasse usurpatur Prol XXIV sq., de Aquilae sidere fabula An II 243—4, de Ariete fabula Sch 378, de axe Ach 61, de lacteo circulo Ach 55 Sch 434, de quinque cingulis Ach 62—4. 67, de musico planetarum motu Ach 43, de ventis Ach 68, *ἐν τῷ Καταμερισμῷ* (de lacteo circulo) Ach 55 cf ad 134 b adn
 librum Eudoxeum 'De Octaeteride' Eudoxo abindicavit ('Aratea' p. 14) Ach 47, in 'Geographumenis' (p. 352 Berger) Athenarum τῶν Διαδων meminit Ach 77
ERECHTHEVS Hyades filias habuit Sch 370
ERICHTHONIVS, sidus Aurigae, Vulcani et Terrae filius primus pompam et sacrificium Minervae egit in arce An II 208—9, etymologia nominis ib
ERIDANVS vide FLVMEN, sive Bocherus Gallorum sive Nilus Sch 413 Prol LXV
EYDAEMO grammaticus Prol XVII
EYDEMVS novem Lyrae stellas novit Sch 394
ETYMOLOGIAE
ἀήρ Ach 50, *Αλγόμερος* An II 162 (Sphaera), *αἰθήρ* Ach 50, *ἐκρηστικ* Sch 346, *ἄλσειος* (Ζεύς) Sch 346, *ἄμαξαι* Sch 343. 345, *ἄξων* Sch 342 (vide AXIS), *ἀπλανεῖς* Ach 45 Is 318, Apollo An II (rec-int) 294, *ἀστήρ* Ach 39. 84, *Βωότης* Sch 355, circuli singuli An I 94—6 An II 130—1, Diana (Lucina Trivia) An II (rec-int) 290, *Ἀδύμοι* An II 164 (Sphaera), *Δίκτιον* (Δίκτη) Sch 347, *Ἑλίκη* Sch 348, *ἐκλειπτικός* Ach 53, *ἐτρηλαί* Sch 366, Ζεύς Sch 336, *ζέφυρος* Ach 68, *Ἰχθύες* An II 168 (Sphaera) Sch 416, *Καικίας* Ach 68, *Καρχήνος* An II 164 (Sphaera), *κόλουροι* Ach 60 al, *κόσμος* Ach 35—6. 50, *Κριός* An II 162 (Sphaera), *Κυνόσουρα* Sch 348, *Ἄεων*

An II 164 (Sphaera), *Μικρον* Sch 393, *μεσημβρία* Ach 52, *ὀρίζων* Ach 51—2, *οὐρανός* Ach 36. 50, *παράλληλοι* Ach 53, *Παρήλια* Sch 503, *Πλάνητες* Ach 45 An II 272 Is 318, *Πλειάδες* Sch 386 sqq., *πόλος* Sch 342, *ὠκεανός* Sch 343, *Προκύνων* An II 270 Sch 410. 426, *Προτρυνγητήρ* Sch 361, *Σείριος* Sch 408, *Σκορπίος* An II 166 (Sphaera), *Σκείρων* Ach 68, *Στίλβων* An II 275, *Solis equi* An II (rec-int) 295, *Ταῦρος* An II 162 (Sphaera), *Τοξότης* An II 166 (Sphaera), *Θέσπεια* Sch 378, *Vergiliae* An II 229, *Υάδες* Sch 369. 388—90, *Υδροδότης* An II 166—8 (Sphaera) Sch 447, *Φαινόμενα* Is 328
 de etymologia eorum quae videntur scripsit Eratosthenes (quem vide) An II 134. 137 b

ETYMOLOGICA pauca habent e commentariis Arateis sumpta Prol LXVI adn

EVDORÉ Hyas Sch 386. 389.

EVDORVS stoicus e Diodoro stoico hausit Ach 30, qua definitione mathematicam et physiologiam discernat Ach 30, stellas dixit animantes Ach 40, definivit *ἀστέρα* et *ἄστρον* Ach 41, de siderum origine An II 143

EVDORVS Assyrius (?) Is 318, primus sphaeram Graecis fecit ib, et *Φαινόμενα* scripsit et *Ἐνοπτρον* Att et Hi 24 Ach 78—9, idem *Κάτοπτρον* dicit Ach 77—80, et Epistolae Ps.-Arateae Ach 78, non accuratus in priore libro Hi 23 Le 552, *Arati* fons Ach 77—80 An II 143. 149—50 (Theo) Le 562, *lusus Antigoni* in nomine (*εὐδοξότερον ποιεῖς τὸν Εὐδοξον ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῶι κείμενα μέτροι*) Ach 77—8
 de Draconis situ Att et Hi 5. 6, de Ingeniculo 6, de Ursa maiore 7. 8, de stellis nomine carentibus 13, de circulis 16, de aequatore 17, de Arcturi occasu 19, cf Prol XII sq.

de Virginis ortu 20, de Arietis ortu 23—4, de Serpentarii positione Sch 354, sole Arietem et Taurum permeante molles flare ventos dicit, frigidos si Geminis permeat Sch 481, *οἱ περὶ Εὐδοξον* de planetis Sch 478
Pseudeudoxus, liber De Octaeteride ('Aratea' p. 14) Ach 47, *Ars figuris ornata* Prol XLVII adn

EVPHEME nutrix Musarum Croti mater An II 239

EVPHORIO terram Oceano circumdatam (fr 108 p. 155 M.) dixit An I 95, de Hye Baccho (fr 14 M.) Sch 370, de Orione (fr nov) Sch 406, (fr 54) Sch 441

EVPHRANOR in 'Descriptione ingenio furtim' *πρὸς τὰς Ζωῶλων κατηγορίας* An II 146 (Theo), quod ita retro vertit Wieck (p. 33 libelli de Sphaera Empedoclis) *ἐν τῇ Ἀναγραφῇ γνησίων καὶ κλοπιμῶν* vix recte

EVRIPIDES ab Achille 28 male intellectus de planetis (fr 861), de solis itinere (fr 861) Ach 48 An I 89, de Sole et Pliadibus inversum ordinem tenentibus (Or 999 sq.) Ach 29 adn, solem circuire terram (Phoen 3) Ach 37, de anno solari (fr 862) Ach 47, 'Epistolae' a Sabirio Pollone (?) confectae teste Apollonide Ach 79, Iovem aetherem dixit (fr 941) Ach 82, de Admeto et Apolline (Alcestis 1 sqq.) An II 242, de Andromeda et Cepheo (p. 392 N.) An II 214. 217, de Erichthonii origine (fr 925) An II 208—9, de Europa (Phrixus fr 820) An II 211, de Hyadibus (Erechth fr 357) Sch 370 (Phaëth fr 780) Sch 369, de Melanippa (fr 488) An II 219 sq., de Pliadis cursu (Orest 1005—6) Sch 391. 399, *θεῶν παῖδες* (Med 825?) Sch 336 adn 14, *γείσα* (Orest 1570) Sch 523, *navigium per tempestatem exonerandum* (Orest 707) Sch 422

EVROPE e Phoenice Cretam perducta An II 211 Sch 368 Prol LXIV LXVI,

custos Europae Sirius canis, item
iaculum Europae datum An II 251,
cf Pap 557

EVRYALE filia Minois Orionis e Nep-
tuno mater An II 247 Sch 405

EVRYDICE mater Ptolemaei Cerauni
An II 147 (Theo)

EVXINVS pontus An II 222, parheliis
insignis Sch 503

F

FIRMICVS Maternus in 'Matheseon' li-
bris utitur Achille Prol XVIII, co-
dex Patavinus ib adn, eodem utitur
fonte atque 'Sphaera' metrica Prol
XXXIV, Virgilianis flosculis ornatus
Prol XLV

FLAMMA, praesagia Sch 524. 528. 536
—8

FLVMEN caeleste sive Eridanus, positio
fabulae stellae An II 259—60 Sch
412, σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων
ὑδατος ὅσιν μιμοίμενον Sch 412

FORMICA, praesagia Sch 520—1

FORTVNA Virgo An II 201

FVLGENTIVS in 'Mythol' excerptus An
II (rec-int) 295

FVLICA, praesagia Sch 510 sq.

FVLMINA, origo Ach 69 Sch 512—3

FVSVS ('Ηλακᾶτη) sidus quod alii 'Be-
renicae crinem' Sch 363

G

GALENVS latinus Prol XXXVIII sq.

GALLI occidunt Ptolemaeum Ceraunum
An II 147 (Theo), occidentales Eri-
danum (Bochernum) incolunt Sch 413
Prol LXIV sq.

GALLIA Arati latini patria et aliorum
e graecis litteris versionum Prol XL
—XLII, studia graeca XLIII

GALLINAE, praesagia Sch 521

GALLVS avis Sch 521

GANYMEDES Aquarii sidus An II 235
Sch 396, ab Aquila (sidere) in caelum
portatus An II 243

GEMINI, etymologia An II 164 (Sphaera),

fabulae stellae positio An II 202—
205

GEMINVS astronomus c. 2 utitur stel-
larum catalogo Hipparcheo Prol XXV
—XXVIII, editur Gemini catalogus
ib, idem excerptus in Anecdoto Bri-
tannico Prol LXVII—LXIX

GENESIALOGI de signis et planetis Ach
53

GENTILES An II (rec-int) 229. 290 sae-
pius

GEON fluvius Hebraeorum caelestis (Ge-
nesis 2, 13) An II (rec-int) 259 Beda
591 Prol XXXVIII

GEORGIVS Choeroboscus grammaticus
Prol XVII

GERMANICVS, editionum usque ad Buh-
lium archetypus Palermitanus codex
Prol XXVII adn, Germanicus com-
mentario Arateo utitur Prol LXIX
adn, scholia in G. reapae nulla ex-
stant p. V

GIGANTES in Iovem bellaverunt An II
209, et deos An II 297 Suppl I 1,
576

GLAVCVS Sisyphi e Meropa filius Sch
390

GLOBVS, primum gl. fecit Eudoxus Is
318, Aratus non ad globum sidera
descripsit Att et Hi 5, globum fixum
deinde mobilem adhibuit Ach 60, non
accurate gl. expressit An II 110, gl.
Arateus quomodo ponendus carmen
explicanti Ach 69—72 An II 102 Is
329, quomodo versandus Ach 72—3,
in sphaeram planam Arati edendi
causa protectus Prol XXIV (cf ta-
bulam meam Basileensem post edi-
tionem Arati), semisphaeria plana
Prol XXX, 'Involutiones sphaerae'
Prol XXXIII—XXXIV, imagines
caeli Parisinae Prol XXXIV

Attali gl. 5—6 Prol XI (vide ATTA-
LVS), Hipparchus de gl. fide (πάντα
γὰρ τὰ ἄστροις ἰστέρισται πρὸς τὴν
ἡμετέραν θεωρίαν καὶ ὡς ἐν πρὸς
ἡμᾶς ἐστραμμένα, εἰ μὴ τι κατάγρα-
φον [oblique dispositum] αὐτῶν ἐστίν,

- cf Thiele '*Antike Himmelsbilder*' p. 36—7) 5, Achillis gl. ligneus Prol XVIII Ach 62. 70—2, de globis falsis Arateis Ach 80, Anonymi I globus Prol XIX, circuli huius globi coloribus distincti An I 95, Anonymi II gl. An II 102 Prol XXIII, Anonymi III gl. p. 609 adn Prol XLVII, 'Sphaerae' gl. Prol XXXIV, Scholiorum gl. Prol LXII (de figuris in Schollis adscriptis cf Prol LXI—LXII), Leonti gl. Le 559—70 Prol LXXI, Baudril gl. p. 609, 610 adn, Hygini gl. Prol XXIV, Martiani gl. Prol XXIV, poetae incerti (Baehrensii PLM V 380—2) p. 609
- GLOSSARIA graecolatina Arati latini fontes 102—306 passim in adn
- GNOMON Sch 438
- GORGON, caput Sch 385 Prol XXVII (sidus), in Capra An II 209, in Gorgones Perseus missus An II 226—7 Sch 372. 385, Gorgonum custodes Phorcides An II 226
- GORPIAEVS Macedonum mensis An I 94
- GRACVLVS, praesagia Sch 533
- GRAECIA regiones Att et Hi 17. 21, clima Ach 57 Sch 426, in Gr. rare-scunt parhelia Sch 503
- GRAECI de astronomiae inventione quid senserint Ach 27, ab Aegyptiis et Chaldaeis calendaria acceperunt Sch 478, ex ortu et occasu siderum tempus navigandi et vindemiandi defini-bant Ach 75, diei et noctis longi-tudo An II 128, dierum politicorum ratio Sch 475, *ἐλλκωνες* cur Sch 348, *ληροῦσαι* Sch 444
- GRAMMATICI in Arato criticam facientes Sch 342 al
- GRVES, praesagia Sch 531. 542—3, e Thracia in Aegyptum volant ib, apud Homerum (II III 5) et Hesiodum (Opp 448—51) Sch 531
- H**
- HAEDI in Aurigae sidere locati simul cum Capra An II 209, tempestatem excitantes si cum sole meant Sch 466
- HEGESIANAX 'Phaenomena' scripsit Ach 79, '*Περὶ ἀνατολῆς*' liber inter Arateos ferebatur Is 323
- HEINRICI pallii Bambergensis intexti tituli eduntur p. 602—3 Prol XLIII, eius donator fons errata ib
- HELENA vide NEMESIS
- HELIADAE Phaethontis sorores in populos mutatae, quarum lacrimae electrum Sch 412 Prol LXV
- HELICE et Cynosura in Vrsas commutatae An II 185 al, Graecorum sidus unde *ἐλλκωνες* Sch 348
- HELICON, fons equinus a Pegaso excussus Sch 376, sub H. radices The-spiae Hippucurenem excipiebant Sch 377, in Croti fabula An II 239
- HELLANICVS (*ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῶν Ἀτλαντικῶν* fr 56 M.) de Pliadibus Sch 369
- HELLENISMVS figura dictionis Prol LI cum adn
- HELLESPONTVS, regiones Att et Hi 16, clima Ach 57. 70 Sch 437—8, etymologia An II 222
- HEMERA et Astraeus Virginis parentes Sch 357
- HERACIDES Ponticus (*Περὶ δικαιοσύνης* fr p. 52 Desw.) An II 242
- HERACLITVS fr XXI Byw ignem principium dixit Ach 32, solem *σκαφο-εἶδη* Ach 46, defectum menstruum lunae explicat Ach 49
- HERCVLES planeta apud Aegyptios Ach 43, infans a Iunone nutritus lacteum circulum effecit Ach 55 An I 95 II 276—7, Draconem (sidus) interfecit An II 188—9, sidus ad Draconem iacens An II 188—91 III 309 Sch 353, eius positio caelestis ib, stellae An II 191, a Cancro (sidere) morsus Hydram iugulans An II 204 Sch 364. 394. 424, leonem Nemeaeum iugulat An II 206, audivit Chironem in Pelio An II 265
- HERMIPVS 'Phaenomena' scripsit Ach

- CORONA** sidus, fabulae An II 192 Suppl I 1, 573, stellae ib Sch 353, c. hederaeam post mortem Ariadnae gestabat dolens Bacchus dein sideribus intulit Sch 352, Veneris et Horarum donum Ariadnae oblatum An II 192 Sch 353
- CORONA australis** Sch 417—8, fabulae stellae positio Sch 418
- CORONIS** Hyas Sch 386. 389
- CORYBANTES** circa Iovem saltaverunt Sch 346, iidem ac Curetes et Idaei Dactyli Sch 347
- CORVVS** sidus, positio fabula stellae An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 425, colore corvi nigrescente Nilum defecturum Aegyptii sentiebant Sch 425 (Prol LVIIIsq.)
- CORVVS avis**, praesagia Sch 522. 529—31
- COSMAS** Hierosolymitanus s. VIII Gregorii interpres p. 575 adn
- CRATER** positio fabula stellae An II 267—70 Suppl I 1, 580 Sch 441, aptus fonti vel amni, aliis animalibus non aptus Sch 425
- CRATES**
 1. stoicus Homerum astronomum dixit (p. 40 W.) Ach 30, Iovem caelum esse, invocari vero merito aerem et aetherem quod in his sint sidera (p. 62 W.) An II 176—8, *ἐλλκωνες* Sch 348, de horizonte ortum et occasum miscente (p. 63 W. 'Aratea' p. 167) Sch 351, de *ἐπιγουνίς* Homericis (p. 54 W.) Sch 387
 2. comicus a Vesta incohavit (fr 52K.) An II 176—7 Sch 334
- CRATINVS** sive CRATES comicus de Nemesi (p. 47K.) An II 234 Suppl I 1, 578
- CRETA**, in Cretae antris Capra a Terra celata An II 209, Cretam Europa perducta An II 211, Creta Orionis et Dianae regio venatoria An II 248 Sch 405
- CRETENSES** oraculum Delphicum condiderunt Apollinis ductu Sch 403
- CROPOLVS** e ropalum (*ρόπαλον*) corruptum ab Ekkehardo IV p. 604 adn (Egli *Neue Dichtungen aus dem Liber Benedictionum Ekkehards IV* p. 26 adn)
- CROTVS** Sagittarii sidus An II 239
- CTESIAS** de Pisce sidere (fr 5M.) An II 261 Suppl I 1, 579
- CVBITVS** definitur Sch 506
- CVNABVLA** infantium (*λίκνοι*) Sch 393
- CVRETES** An II 185a (cum adn), iidem ac Corybantes et Idaei Dactyli Sch 347
- CYCLICI** interpolati Sch 388
- CYCLOPES** Aram Iovi et ceteris diis eam fecerunt, in qua Titanes coniuraverunt An II 263a Suppl I 1, 579 Sch 419
- D**
- DACTYLI** Idaei iidem ac Corybantes et Curetes Sch 347
- DANAE** et Iuppiter An II 226
- DARDANVS** vide ELECTRA
- DARIVS** Arbella victus Is 317
- DECANI** in signifero Le 569—70
- DECEMBER** Sch 386, Choiach mensis Aegyptiorum Sch 399. 402
- DEFECTVS** solis quando totus quando ex parte Sch 499 sq. al, lunae passim
- DEI** sunt sidera vel stellae An II 256
- DELPHIN** fabula et stellae An II 244—6 Sch 402—3
- DELTOTON** sive Triangulum, positio fabula stellae An II 223—4 Suppl I 1, 576 Sch 380—1
- DEMETRIVS** Oppugnator, pater Antigoni Gonatae et antecessor Ach 76 An II 147 (Theo) Is 325
- DEMETRIVS**
 1. de cometis scriptor ignotus Ach 69
 2. Triclinius Byzantinus 'Sphaeram' carmen interpolavit An II 154 adn Prol XXXII
- DEMOCRITVS** negat stellas esse animantes (*ἐν τῷ Μεγάλῳ (δια)κόσμῳ*) Ach 40, de lactei circuli ori-

- gine Ach 55, de cometarum origine (p. 392 M.) Sch 545
- DERCETO vel DERCE dea Syria, fabula An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 381
- DIABOLI aram circumvolitantes (sidus Sacrarum) p. 592 adn
- DIANA et Ursae duae fabulis coniunctae An II 181—7, in caelo locavit Melanippam (Eurip fr 488) An II 219—220, et Orio An II 248—9 Sch 405. 461, oravit Iovem ut Orio et Scorpium in caelo locarentur ib, cum Callisto venatur Sch 344 vide VRSA MAIOR, cum Pliadibus venatur Sch 388
- DICTAMNUM herba capris salutare Sch 346—7 ('Aratea' p. 264 adn)
- DICTVM promuntorium Cretae prope Idam Sch 346, *Δικτη* dici debebat Sch 347
- DIDYMVS grammaticus, scholia Homerica cum Papyro Arateo comparantur Prol LXX
- ΔΙΔΥΜΟΣ ὁ νεώτερος grammaticus Prol XVII
- DIES, sex diei signa Ach 53—4, diei et noctis horae An II 128, dierum longitudo Ach 57—8, diversitas Ach 70 in diversis cingulis Ach 65—6, dierum politicorum ratio apud Graecos Sch 475
- DIODORVS stoicus alexandrinus mathematicus Ach 41, Eudori stoici fons Ach 30, qua definitione mathematicam discernat Ach 30, sex κόσμων definitiones Ach 35, definitio ἀστέρως (e Posidonio) Ach 39, ἀστρον et ἀστέρα promiscue dicit (secundum Platonem Tim 40 B) Ach 41, de Iove Arateo An II 178—9, de Pliadum positione (v. 254 'Aratea' p. 70) Sch 387
- DIOGENES APOLLONIATA de stellarum natura (p. 101 Panz) Ach 40
- DIONE Hyas Sch 389
- DIONYSIVS Halicarnasensis Prol XVII
- DIONYSIVS philosophus Heracleota εἰς ἡδονὰς μεταθέμενος Arati magister Ach 78 Is 325, ab Arato in mathematica eruditus Is 323
- DIONYSIVS Thrax, grammaticus Prol XVII, Aratum imperitum dixit astrologiae An II 143 Prol XI—XII, Rhodi docuit ib XI
- DIOPTRA Att et Hi 17
- DIOSCORIDES 'Herbarium' imaginibus illustratum Prol XXXIX
- DIOSVRI Geminorum sidus An II 202—3, Iovis et Ledae sive Nemesis filii Sch 394, κατὰ τιμὴν inter sidera locati Sch 345
- DIOSEMIAS peculiaris Arati liber Ach 79 Sch 473, unde sumantur An II 152—3
- DISCVS solis Sch 496
- DODONIDES nymphae Hyades Bacchum nutriebant Sch 389
- DORIENSES ἄλλαν τὴν ἐκκλησίαν Sch 386
- DOSITHEVS ὁ Πολιτικός (vel 'Pelusinus') Πρὸς Διόδωρον apud Antiochum vixisse Aratum dixit An II 149 (Theo)
- DRACO, stellarum a polo intervallum Att et Hi 6, deerat in Aegyptiorum sphaera Ach 75, non occidit An I 94, fabulae An II 187—9 Sch 349, stellae An 189 Sch 350, positio borealis ib, et Ursarum fabula Is 321 330 Sch 349—50, de pede dissensus Sch 351

E

- EKKEHARD IV Sangallensis De stella Christi e codice Sangallensi 393 s. XI editus fonte notato p. 572. 604—5 Prol XLIII, eius erratum p. 604 adn, de duodecim signis Ineditum Sangallense 159 p. 605 adn, Virgillum imitatur ib
- ELECTRA Plias, fabula An II 229—230 Sch 388—391, filius Electrae et Iovis Dardanus ib
- ELEMENTA secundum philosophos Ach 31 sqq., Empedoclea An I 90 sq., naturam non modo sibi propriam sed communem habent An I 92

ELEPHANTINE, solis defectus Ach 47, umbrae Ach 67

ELPIDIVS scholasticus Byzantinus incertae aetatis amicus Leontii Le 561

EMPEDOCLES de principiis (v. 33 sqq. St.) Ach 31, principiorum loca mutabilia dixit Ach 34, caelum glaciale ib, mundi figuram circulo similem (v. 138) Ach 37 An I 97, stellas igneas Ach 40, falso 'Sphaeram' carmen Arateum confecisse fertur a Triclinio An II 145 adn (cf Prol XXXII)

ENOPTERYX titulus operis Eudoxei Hi 24, vide PHAENOMENA

EPAPHVS Ius filius pater Libyae Sch 372

EPHESVS, clima Sch 437

EPICVRVS de principiis (p. 191, 18 Vs) Ach 31, multos mundos dixit (p. 213) Ach 37, de inani (ib) Ach 38, negat stellas animantes ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον Ἐπιτομῇ (p. 2. 28) Ach 40, κισσοειδῆ solem dicit (p. 229) Ach 46

EPICVRVS μένειν τὸν κόσμον ἀναποτόμενον ὑπὸ τοῦ αἰέρος τοῦ ἐν τοῖς μετακοσμοῖς (p. 353 Vs) Ach 39, stellas animantes esse negant Ach 41, a Posidonio ob hoc ipsum impugnati Ach 41

EPIMENIDES de Iove et Ursis Sch 349 ('Aratea' p. 342), Cretica fabula de Capricorno (Aratea ib) An II 237, de Ara Sch 421, de Corona Suppl I 1, 573

ERIPIHI mensis Aegyptius Iulius Sch 408. 425

EPIΘΥTIKON Arati liber Ach 79 (cf ἐπιθυσις Sch 419)

EQVVS vel Pegasus, sidus ab Arato (v. 205—224) enarratum An II 218—9) vide MELANIPPE, fabulae Sch 376—7 Prol LXVI, stellae An II 220 Sch 376

ERATOSTHENES, 'Mercurius' poema (fr II XV XVIII XIX H.) Ach 43. 55. 61. 63 —4.67, 'De circa exornatione stellarum et ethymologia de quibus videntur'

An II 134—5. 137 b 1—3.8 Prol XXIV sqq., qui liber in 'Sphaera' iambica fortasse usurpatur Prol XXIV sq., de Aquilae sidere fabula An II 243—4, de Ariete fabula Sch 378, de axe Ach 61, de lacteo circulo Ach 55 Sch 434, de quinque cingulis Ach 62 —4. 67, de musico planetarum motu Ach 43, de ventis Ach 68, ἐν τῷ Καταμερισμῷ (de lacteo circulo) Ach 55 cf ad 134 b adn

librum Eudoxeum 'De Octaeteride' Eudoxo abiudicavit ('Aratea' p. 14) Ach 47, in 'Geographumenis' (p. 352 Berger) Athenarum τῶν Διάδων meminit Ach 77

ERMOTHEVS Hyades filias habuit Sch 370

ERICHTHONIVS, sidus Aurigae, Vulcani et Terrae filius primus pompam et sacrificium Minervae egit in arce An II 208—9, etymologia nominis ib

ERIDANVS vide FLVMEN, sive Bocherus Gallorum sive Nilus Sch 413 Prol LXV

EVDAEMO grammaticus Prol XVII

EVDEMVS novem Lyrae stellas novit Sch 394

ETYMLOGIAE

ἀήρ Ach 50, Αἰόπερος An II 162 (Sphaera), αἰθήρ Ach 50, ἀκνησις Sch 346, ἄλσειος (Ζεύς) Sch 346, Ἀμαζαί Sch 343. 345, ἄξων Sch 342 (vide AXIS), ἀπλανεῖς Ach 45 Is 318, Apollo An II (rec-int) 294, ἀστήρ Ach 39. 84, Βωότης Sch 355, circuli singuli An I 94—6 An II 130—1, Diana (Lucina Trivia) An II (rec-int) 290, Δίδυμοι An II 164 (Sphaera), Δίκτιον (Δίκη) Sch 347, Ἑλλίη Sch 348, ἐκλειπτικός Ach 53, ἐτησῆαι Sch 366, Ζεὺς Sch 336, ζέφυρος Ach 68, Ἰχθύες An II 168 (Sphaera) Sch 416, Καυκίας Ach 68, Καρχίνος An II 164 (Sphaera), κόλουροι Ach 60 al, κόσμος Ach 35—6. 50, Κριός An II 162 (Sphaera), Κυνόσουρα Sch 348, Λέων

An II 164 (Sphaera), *Μικρον* Sch 393, *μεσημβρία* Ach 52, *ὀρίζων* Ach 51—2, *οὐρανός* Ach 36. 50, *παράλληλοι* Ach 58, *Παρήλια* Sch 503, *Πλάγητες* Ach 45 An II 272 Is 318, *Πλειάδες* Sch 386 sqq., *πόλος* Sch 342, *ὠκεανός* Sch 343, *Προχύων* An II 270 Sch 410. 426, *Προτρυνήτης* Sch 361, *Σείριος* Sch 408, *Σκορπίος* An II 166 (Sphaera), *Σκίρων* Ach 68, *Στίλβων* An II 275, *Solis equi* An II (rec-int) 295, *Ταῦρος* An II 162 (Sphaera), *Τοξότης* An II 166 (Sphaera), *Θέσπεια* Sch 378, *Vergiliae* An II 229, *Υάδες* Sch 369. 389—90, *Υδροχόος* An II 166—8 (Sphaera) Sch 447, *Φαινόμενα* Is 328
de etymologia eorum quae videntur scripsit Eratosthenes (quem vide) An II 134. 137b

ETYMOLOGICA pauca habent e commentariis Arateis sumpta Prol LXVI adn

EVDORÉ Hyas Sch 386. 389.

EVDORVS stoicus e Diodoro stoico hausit Ach 30, qua definitione mathematicam et physiologiam discernat Ach 30, stellas dixit animantes Ach 40, definivit *ἀστέραι* et *ἄστρον* Ach 41, de siderum origine An II 143

EVDORVS Assyrius (?) Is 318, primus sphaeram Graecis fecit ib, et *Φαινόμενα* scripsit et *Ἐνοπτρον* Att et Hi 24 Ach 78—9, idem *Κάτοπτρον* dicit Ach 77—80, et Epistolae Ps.-Arateae Ach 78, non accuratus in priore libro Hi 23 Le 552, Arati fons Ach 77—80 An II 143. 149—50 (Theo) Le 562, iusus Antigoni in nomine (*εὐδοξότερον ποιεῖς τὸν Εὐδόξον ἐντείνεις τὰ παρ' αὐτῶι κείμενα μέτρῳι*) Ach 77—8
de Draconis situ Att et Hi 5. 6, de Ingeniculo 6, de Ursa maiore 7. 8, de stellis nomine carentibus 13, de circulis 16, de aequatore 17, de Arcturi occasu 19, cf Prol XII sq.

de Virginis ortu 20, de Arietis ortu 23—4, de Serpentarii positione Sch 354, sole Arietem et Taurum permeante molles flare ventos dicit, frigidos si Geminos permeat Sch 481, οἱ περὶ *Εὐδόξον* de planetis Sch 478
Pseudeudoxus, liber De Octaeteride ('Aratea' p. 14) Ach 47, Ars figuris ornata Prol XLVII adn

EYPHEME nutrix Musarum Croti mater An II 239

EYPHORIO terram Oceano circumdatam (fr 108 p. 155 M.) dixit An I 95, de Hye Baccho (fr 14 M.) Sch 370, de Orione (fr nov) Sch 406, (fr 54) Sch 441

EYFRANOR in 'Descriptione ingenio furtim' *πρὸς τὰς Ζωῶλων κατηγορίας* An II 146 (Theo), quod ita retro vertit Wieck (p. 33 libelli de Sphaera Empedoclis) *ἐν τῇ Ἀναγραφῇ γνησίῳι καὶ κλοπίμων* vix recte

EYRIPIDES ab Achille 28 male intellectus de planetis (fr 861), de solis itinere (fr 861) Ach 48 An I 89, de Sole et Pliadibus inversum ordinem tenentibus (Or 999 sq.) Ach 29 adn, solem circuire terram (Phoen 3) Ach 37, de anno solari (fr 862) Ach 47, 'Epistolae' a Sabirio Pollone (?) confectae teste Apollonide Ach 79, Iovem aetherem dixit (fr 941) Ach 82, de Admeto et Apolline (Alcestis 1 sqq.) An II 242, de Andromeda et Cepheo (p. 392 N.) An II 214. 217, de Erichthonii origine (fr 925) An II 208—9, de Europa (Phrixus fr 820) An II 211, de Hyadibus (Erechth fr 357) Sch 370 (Phaëth fr 780) Sch 369, de Melanippa (fr 488) An II 219 sq., de Pliadis cursu (Orest 1005—6) Sch 391. 399, *θεῶν παῖδες* (Med 825?) Sch 336 adn 14, *γεῖσα* (Orest 1570) Sch 523, navigium per tempestatem exonerandum (Orest 767) Sch 422

EYROPE e Phoenice Cretam perducta An II 211 Sch 368 Prol LXIV LXVI,

custos Europae Sirius canis, item
iaculum Europae datum An II 251,
cf Pap 557
EVRVALE filia Minois Orionis e Nep-
tuno mater An II 247 Sch 405
EVRYDICE mater Ptolemaei Cerauni
An II 147 (Theo)
EVXINVS pontus An II 222, parheliis
insignis Sch 503

F

FIRMICVS Maternus in 'Matheseon' li-
bris utitur Achille Prol XVIII, co-
dex Patavinus ib adn, eodem utitur
fonte atque 'Sphaera' metrica Prol
XXXIV, Virgilianis flosculis ornatus
Prol XLV
FLAMMA, praesagia Sch 524. 528. 536
—8
FLVMEN caeleste sive Eridanus, positio
fabulae stellae An II 259—60 Sch
412, οὐστήμα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων
ὕδατος ὅσιν μιμνόμενον Sch 412
FORMICA, praesagia Sch 520—1
FORTVNA Virgo An II 201
FVLGENTIVS in 'Mythol' excerptus An
II (rec-int) 295
FVLICA, praesagia Sch 510 sq.
FVLMINA, origo Ach 69 Sch 512—3
FVSVS ('Hλαστή) sidus quod alii 'Be-
renicae crinem' Sch 363

G

GALENVS latinus Prol XXXVIII sq.
GALLI occidunt Ptolemaeum Ceraunum
An II 147 (Theo), occidentales Eri-
danum (Bochernum) incolunt Sch 413
Prol LXIV sq.
GALLIA Arati latini patria et aliorum
e graecis litteris versionum Prol XL
—XLII, studia graeca XLIII
GALLINAE, praesagia Sch 521
GALLVS avis Sch 521
GANYMEDES Aquarii sidus An II 235
Sch 396, ab Aquila (sidere) in caelum
portatus An II 243
GEMINI, etymologia An II 164 (Sphaera),

fabulae stellae positio An II 202—
205

GEMINVS astronomus c. 2 utitur stel-
larum catalogo Hipparcheo Prol XXV
—XXVIII, editat Gemini catalogus
ib, idem excerptus in Anecdoto Bri-
tannico Prol LXVII—LXIX

GENESIALOGI de signis et planetis Ach
53

GENTILES An II (rec-int) 229. 290 sac-
pius

GEON fluvius Hebraeorum caelestis (Ge-
neois 2, 13) An II (rec-int) 259 Beda
591 Prol XXXVIII

GEORGIVS Choeroboscus grammaticus
Prol XVII

GERMANICVS, editionum usque ad Bah-
lium archetypes Palermitanus codex
Prol XXVII adn, Germanicus com-
mentario Arateo utitur Prol LXIX
adn, scholia in G. reapae nulla ex-
stant p. V

GIGANTES in Iovem bellaverunt An II
209, et deos An II 297 Suppl I 1,
576

GLAVCVS Sisyphei e Meropa filius Sch
390

GLOBVS, primum gl. fecit Eudoxus Is
318, Aratus non ad globum sidera
descripsit Att et Hi 5, globum fixum
deinde mobilem adhibuit Ach 60, non
accurate gl. expressit An II 110, gl.
Arateus quomodo ponendus carmen
explicanti Ach 69—72 An II 102 Is
329, quomodo versandus Ach 72—3,
in sphaeram planam Arati edendi
causa proiectus Prol XXIV (cf ta-
bulam meam Basileensem post edi-
tionem Arati), semisphaeria plana
Prol XXX, 'Involutiones sphaerae'
Prol XXXIII—XXXIV, imagines
caeli Parisinae Prol XXXIV

Attali gl. 5—6 Prol XI (vide ΑΤΤΑ-
ΛΥΣ), Hipparchus de gl. fide (πάντα
γὰρ τὰ ἀστρα ἰστέρισται πρὸς τὴν
ἡμετέραν θεωρίαν καὶ ὡς ἂν πρὸς
ἡμᾶς ἐστραμμένα, εἰ μὴ τι κατὰ γρά-
φον [oblique dispositum] αὐτῶν ἐστίν,

cf Thiele '*Antike Himmelsbilder*' p. 36—7) 5, Achillis gl. ligneus Prol XVIII Ach 62. 70—2, de globis falsis Arateis Ach 80, Anonymi I globus Prol XIX, circuli huius globi coloribus distincti An I 95, Anonymi II gl. An II 102 Prol XXIII, Anonymi III gl. p. 609 adn Prol XLVII, 'Sphaerae' gl. Prol XXXIV, Scholi-
orum gl. Prol LXII (de figuris in Scholiis adscriptis cf Prol LXI—LXII), Leonti gl. Le 559—70 Prol LXXI, Baudril gl. p. 609. 610 adn, Hygini gl. Prol XXIV, Martiani gl. Prol XXIV, poetae incerti (Baehrensii PLM V 380—2) p. 609

GLOSSARIA graecolatina Arati latini fontes 102—306 passim in adn

GNOMON Sch 438

GORGO, caput Sch 385 Prol XXVII (sidus), in Capra An II 209, in Gorgones Perseus missus An II 226—7 Sch 372. 385, Gorgonum custodes Phorcides An II 226

GORPIAEVS Macedonum mensis An I 94

GRACVLVS, praesagia Sch 533

GRAECIA regiones Att et Hi 17. 21, clima Ach 57 Sch 426, in Gr. rare-
scunt parhelia Sch 503

GRAECI de astronomiae inventionem quid senserint Ach 27, ab Aegyptiis et Chaldaeis calendaria acceperunt Sch 478, ex ortu et occasu siderum tempus navigandi et vindemiandi defini-
ebant Ach 75, diei et noctis longitudo An II 128, dierum politicorum ratio Sch 475, *ἐλλωπες* cur Sch 348, *ληροῦσιν* Sch 444

GRAMMATICI in Arato criticam facientes Sch 342 al

GRVES, praesagia Sch 531. 542—3, e Thracia in Aegyptum volant ib, apud Homerum (II III 5) et Hesiodum (Opp 448—51) Sch 531

H

HAEDI in Aurigae sidere locati simul cum Capra An II 209, tempestatem

excitantes si cum sole meant Sch 466

HEGESIANAX 'Phaenomena' scripsit Ach 79, '*Περὶ ἀνατολῆς*' liber inter Arateos ferebatur Is 323

HEINRICI pallii Bambergensis intexti tituli eduntur p. 602—3 Prol XLIII, eius donator fons errata ib

HELENA vide NEMESIS

HELLADES Phaethontis sorores in populos mutatae, quarum lacrimae electrum Sch 412 Prol LXV

HELICE et Cynosura in Vrsae commutatae An II 185 al, Graecorum sidus unde *ἐλλωπες* Sch 348

HELICON, fons equinus a Pegaso excussus Sch 376, sub H. radices The-
spiae Hippucrenen excipiebant Sch 377, in Croti fabula An II 239

HELLANICVS (*ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῶν Ἀτλαντικῶν* fr 56 M.) de Pliadibus Sch 369

HELLENISMVS figura dictionis Prol LI cum adn

HELLES PONTVS, regiones Att et Hi 16, clima Ach 57. 70 Sch 437—8, etymologia An II 222

HEMERA et Astraeus Virginis parentes Sch 357

HERACIDES Ponticus (*Περὶ δικαιοσύνης* fr p. 52 Desw.) An II 142

HERACLITVS fr XXI Byw ignem principium dixit Ach 32, solem *σκαφοειδῆ* Ach 46, defectum menstruum lunae explicat Ach 49

HERCVLES planeta apud Aegyptios Ach 43, infans a lunone nutritus lacteum circum effecit Ach 55 An I 95 II 276—7, Draconem (sidus) interfecit An II 188—9, sidus ad Draconem iacens An II 188—91 III 309 Sch 353, eius positio caelestis ib, stellae An II 191, a Cancro (sidere) morsus Hydram iugulans An II 204 Sch 364. 394. 424, leonem Nemeaeum iugulat An II 206, audivit Chironem in Pelio An II 265

HERMIPVS 'Phaenomena' scripsit Ach

19, de Virginis ortu 20, de Aquarii ortu 21—2, de Arietis ortu 22—4, de Pliadum positione An II 228 Sch 387, de Piscium positione Sch 382, de Lyrae decem stellis Sch 394, de defectu solis scripsit Ach 47, stellarum numerus An II 128, catalogus siderum editus An II 137 Prol XXV (emendatius proponitur Prol XXX), apud posteriores frequens Prol XXV—XXX

Hipparchus pseudepigraphus: 1. de Arati dispositione (*Ἰν-πάρχου Σπόρος*) Is 336; 2. excerptum Ps.-Hipparchum 'Dezodiaco' eodem fonte utitur atque 'Sphaera' iambica et Firmicus Maternus Prol XXXIV

HIPPIAS de Hyadibus (fr 11M.) Sch 369

HIPPOCRATES Pythagoricus unum cometen esse dicit (Diels DG p. 231) Sch 546

HIPPOCRATES latinus Prol XXXVIII sq.

HIPPODAMIA 1. Plias An II 229—30

2. Pelopis uxor Prol LXVI

HIPPVCRENE fabula Sch 376

HIRVNO marina, praesagia Sch 517

HISTOE urbs Cretica An II 185

HOMERVS magnus poeta de magnis dixit Ach 29, Illias scripsit *εἰς ἐπιστροφὴν τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰς συνέχεις ἐπαναστάσεις* ib, Arati exemplum Is 324. 326 Sch 404 vide ARATVS, allegoriae in universum An I 89, de Proteo allegoria (Od III 458) Sch 335, initia carminum a Musa petita An II 176—7 Sch 335, allocutio poetica (II IV 127. 223 XVI 20 al) Sch 472, de libationibus convivalibus (II IX 97) Sch 339, de boum mactatione (II VI 94 al Od III 383 al XII 359 sq.) Sch 360 sq., de Ganymede (II XX 233—4) An II 235, de Chirone (II XI 832) Sch 419, aquilonem dicit *αἰθρηγενή* (II XV 171 XIX 358) Sch 422, astronomica quaedam insperant (II VII 99 VIII 485 X 252—3 XIV 201. 302 XVIII 484—6 Od III 1 al V 271—3

[An I 89. 94]) Ach 29. 30. 37, de Ursae casu (II XVIII 457—9 Od V 275) Sch 343—4, omnino de ortu et casu siderum ib, de casu Bootis (Od V 272) Sch 455, de Orionis magnitudine (Od XI 310—312) Sch 406. 462, ab Urso et Orione duo semisphaeria monstravit (II XVIII 489 Od V 274) Sch 404, de Sirio Orionis cane (II XXII 29—31) Sch 407—8, posterioribus ansam dedit de talibus scribendi Ach 30, noctis et diei vias esse proximas (Od X 56) Sch 351, dextra orientalia laeva occidentalia (II XII 239 sqq.) Ach 62. 72 Is 319, cometen belli signum (II IV 76) Sch 337, de oceano (II VIII 485—6 Od III 1 al) Ach 52 Is 320, Arato exemplum fuit oceanum dicenti horizon-tem Sch 343, in Achillis clipeo mundi instar facto oceanum expressit (II XVIII 607) Sch 343, de ventis nocturnis (Od XII 286) Sch 398, de mensis exitu et initio (Od XIX 307) Sch 500, de maris sonitu (II II 210 Od V 402) Sch 508, mare insensibile (II XIV 16) Sch 512, de gruinibus (II III 5) Sch 531, de cornice (Od V 68—7) Sch 518, de illicis frugibus (Od X 242) Sch 539

Homeri imitator Aratus vide ARATVS, Aratus Illadem et Odysseam emendavit Ach 78, item Aristarchus et Aristophanes ib, Aratus *Περὶ Ὁμήρου καὶ Ἰλιάδος* ib, Homero solummodo librarii nocuerunt Is 329

ἀντίθεος (II XI 322 al) pro *ισόθεος* Ach 56, *ἄνδρες* pro *ἄνθρωποι* (II II 1) Ach 84, *ἥπιος* de patre (Od II 47 al) Ach 84, *χαζώμεθα* (II V 34) et sim (II V 875) Ach 84, *ἐφοπλισόμεσθα* (II VIII 503 IX 66) Sch 334, *γυρός* (Od XIX 246) Ach 84, *δεινή* pro *λαμπρά* (II XVI 104—5) Sch 362, *αὐτός* pro *μόνος* (II VIII 99) Sch 401, *χαίρει* (II XXI 402) Ach 85, *γλήνεα* (II XXIV 192) Sch 402, *λέγειν* pro *σημαίνειν* (II II 49) Sch 337, *περάτῃ* pro *ἀνατολή*

- Sch 424, *ἔσπερον* pro *ἐσπέραν* (Od I 422 al) An I 97, *πηδόν* pro *πηδά-
λιον* (II XIII 78) Sch 367, *ἐλλίκαπες*
(II I 389 al) quid reapse significet
Sch 348, *εὐόφθαλμος* virginum epi-
thetum Sch 348, *ἀπορροῦξ* (II II 755)
Sch 349, equi *ἐραιύχενες* Sch 377,
perfectum pro futuro (Od V 90) Ach
85, verbi pluralis cum neutro plu-
ralis coniunctio (II II 135) Ach 85,
τὰ γένη ἐναλλάσσει Sch 347, dualis
pro plurali (II V 487) Sch 533, Iovem
pro caelo (II XIX 357) Ach 82—3 An
II 177 (Crates), Iovem pro sole (II
III 277 XIII 837) Ach 82—3, Iovem
imbriferum (II XII 25 Od XIV 457)
Ach 83, Iovem patrem omnium (II I
544 al) Sch 336, Iunonem aerem (II
XV 18—9) An I 93, *ἐξονομακλήδην*
(II XXII 415 al) Sch 432, *ἀντιᾶν* (II
I 31) Sch 439, *ἐσφίκονται* (II XVII
52) Sch 442, *εὖ εἰδώς* (Od V 250)
Sch 443, *ἱκπότα* nominativus Sch 464,
ὄγμος (II XI 68) Sch 476, *κονίοντες*
πεδίοιο (II XIII 820) Sch 385, *εἰς*
ἄλλα διὰν passim Sch 522
- HORAE, H. et Venus coronam Ariadnae
nubenti donant An II 192 Suppl I
1, 573, matres frugum (*καίροι*) Sch
448
horarum noctis cognitio Sch 475,
vide Nox
- HORAPOLLO grammaticus Prol XVII
- HORATIVS (c. I 10, 1—3) innotuit Bau-
drio abbati p. 614
- HORIZON apud Aratum Ach 71, defi-
nitio An II 127 Is 322, idem atque
oceanus Sch 343. 351. 444, sub
horizontem miscentur ortus et occa-
sus e Cratetis sententia Sch 351,
cornua horizontis ortus et occasus
Sch 451, idem atque Atlas allegorice
Sch 386
- HOROLOGIA Ach 58 Sch 438
- HRABANVS Maurus Fuldensis 'De Com-
puto' Bedam 'De Signis' compilavit
p. 582 sqq., eundem 'De natura rer-
um' p. 594 adn
- HYADES sidus in Tauri fronte An II
211—2 Sch 369—70, nutrices Iovis
Dodonides nymphae An II 212 Sch
389, nutrices et comites Bacchi 369—
70. 389, aliae fabulae Sch 370. 386 sqq.,
in libro Hiob An II (rec-int) 286
etymologiae duae Sch 369, duae
vel tres vel quattuor vel quinque
vel septem H. Sch 369
- HYAS Atlantis filius, fabula Sch 386 sqq.,
sorores ib
- HYDROLOGIA Ach 58
- HYDRVS vel Hydra (Aquaria), sideris
fabula stellae An II 267—70 Suppl
I 1, 580 Sch 364. 424—5, bestia ranas
vorans Sch 517
- HYGINVS de lacteo circulo et de Sa-
gitta in Bedae editionem Basileensem
interpolatus p. 594 adn, de planetis
excerptus An II (rec-int) 274—5, co-
dices Dresdensis et Sangallensis
p. 312 adn Prol XXII, fontis Aratei
indicia Prol XXIII. XLVII, Papyro
Arateo cognatus Prol LXX, stellarum
index cum Gemino Martino Capella
aliis conlatus Prol XXIX adn, falso
scripsisse 'Astrologiam Arati' (An
III) dicitur Prol XLV (cf nunc M.
Manitius 'Mus rhen' LIII p. 393 sqq.)
- HYPERBOREI templum Apollinis *πε-
ρινόν* habebant ubi sagitta dei ab-
scondita ferebatur An II 241
- HYPSICLES de musico planetarum motu
Ach 43
- HYRIEVS vide ALCYONE

I

- IANVARIVS mensis apud Aegyptios
Tybi Sch 397. 399. 420
- IAPETVS pater Atlantis Sch 389
- IASON Chironis alumnus Sch 424
- IASVS negatur esse Cephei proavus
Sch 372
- IBYCVS de Lucifero et Vespero (fr 42
B.) Ach 43
- IDAEAE nymphae An II 185
- IDÆ Cretae mons nuptiarum Ariadnae
et Bacchi locus An II 192, in Ida

- Capricornus Iovis connutricius An II 237
- ILEX, praesagia Sch 537
- ILIAS ab Arato edita Ach 78, Aratus *Περὶ Τιάρδος* scripsit ib
- ILITHYIA dictamno coronari solita (Euphorio fr 79 Mein) Sch 347
- ILIVM et ἡλιος permutata An II 229, excidium Sch 388—391
- IMBRES, origo Ach 69, inter sublimia, quod vide
- INANE Stoicorum An I 92, Epicureorum An I 93
- INCOLO 'Summeilus' Orio An II 246 a (rec-int) et alibi saepissime (cf 'Aratea' p. 379b)
- INDEX grammaticorum Byzantinus Prol XVI—XVIII, scriptorum *Περὶ ὀρθογραφίας* XVII adn, ποιητῶν ib
- INDICI lapides in Ariadnae corona An II 192 Suppl I 1, 573
- INGENICVLVS, stellae Att et Hl 6, fabulae An II 190—1 Schol 353. 394
- INO Bacchum nutriendum accepit ab Hyadibus Sch 389
- INTERPRES LATINVS vide ANONYMVS II et Prol
- INVOLVTIO sphaerae, instrumentum intra quod circumverti possit globus Prol XXII. XXXIII—XXXIV al
- IO vacca Tauri sidus a Iove facta An II 211, mater Epaphi Sch 372, proava Cephei Sch 372—3
- IOANNES Charax grammaticus Prol XVII
- IOSEPHVS Racendyta, libri *Περὶ ἀστρονομίας* inediti initium editur Prol XLVII—IL
- IOSEPHVS latinus Prol XXXVIII
- IPHIMEDIA, filii Sch 462
- IRIS, praesagia Sch 515
- ISAGOGAE membratim in Schollorum Arateorum praefatione dilaceratae Prol IL
- ISIDORIANVS magister Anonymi Aratei I 92 Prol XIX
- ISIDORVS et in 'Etymologiis' et in 'Natura rerum' pluriens in An II (rec-int) excerptus, Bedae fons p. 584 Prol XLII, Anonymi Sangallensis p. 597—598. 600
- ISIS Virgo An II 201, Isidi sacer Silius apud Aegyptios Sch 366
- ISMAHEL dux Apulus p. 603 adn
- ITALIA hederæ similis Sch 381, Italiae finitimum mare gallicum Sch 413
- IVGVLA An II (rec-int) 246, vide ORIO
- IVLIANVS in Theonis epistula dedicatoria Sch 554—5
- IVLIVS mensis Epiphi Aegyptiorum Sch 425
- IVMENTA flumina permeantia meiunt Sch 519
- IVNIVS mensis Sch 386
- IVNO lacteum circulum effecit Ach 55 An I 95 An II 276—7 Sch 434, aer (II XV 18 sq.) An I 93, Draconem ad vesperum locavit in caelo An II 168—191, Cancrum in caelo locandum curavit An II 204 Sch 364, Bacchum odio persecuta Sch 389, vide IVPITER
- IUPITER epitheta varia Ach 84 Sch 336—9 Is 332, Olympius Ach 81—3, servator ib, creator An II 152a (prooemium Arati ficticium), δημιουργός Sch 334. 336, Musarum ἀρχηγέτης An II 176—7 Sch 334, Φύξις Sch 378, Ἄλσειος in Creta Sch 346, Βασιλεύς Sch 335, fabulosus et physicus An II 176—7 Sch 335, genituram efficit An II 170, temperantiam efficit An II (rec-int) 274, Arateus in prooemio Ach 81—3 Sch 334—5 convivalis Ach 81
- Saturni filius Ach 83, in Creta educatus Sch 346, inde infans Naxum servatur quo reversus in Titanes decertat An II 243—4, connutricius Capricornus An II 237—8, infans Themidi dein Amaltheae traditus Caprae pelle tectus in Gigantes bellavit An II 209, in Saturnum pugnaturus in Sacratio cum ceteris diis coniuravit An II 263—4 Suppl I 1, 579, et Ganymedes An II 235. 243 cf Suppl I 1,

578, Apollinem Admeto tradidit servum et solvit (Eurip Alc 1 sqq.) An II 242, Mercurium et Herculem Iunoni supposuit An I 95 An II 276—7, Callisto et Cynosuram gravidas fecit An II 181a—186b, Helenam e Nemesi (vel e Leda) Rhamnunte genuit An II 233 Sch 394, cum tribus Pliadibus concubuit Electra Maea Taygeta An II 230 Sch 389, Virginis pater Sch 357, e Danae Persei pater An II 214. 226, Bacchum Dodonaeis nymphis (Hyadibus) nutriendum dedit Sch 389, vide LYCAEVUM

Aesculapium in caelo locavit Suppl I 1, 574 Aurigam An II 207 Arcturum An II 198 Suppl I 1, 574 Capram nutricem An II 156 (Sphaera) Capricornum An II 237—8 Chironem centaureum An II 265 Geminos An II 203 Herculem An II 191 Hyades Sch 386. 389 sqq. Leonem An II 206 Lyræ An II 232 cf Sch 395, se Draconem fecit et nutrices Ursas Is 321. 330—1, Iovis nominis prima littera a Mercurio sideribus inlata An II 223 Sch 380—1 Suppl I 1, 576, Orionem et Scorpionem in caelo locavit An II 196. 248 (vide ORIO), Pliades primum columbas fecit deinde in caelo locavit Sch 386—8, Sagittarium in caelo locavit An II 240 Taurum An II 211 Serpentarium An II 194, Pliadum cursum mutavit Sch 399, vide PHAETHO

‘omnia signa quae fiunt a Iove fieri’ An II 153 (Arati prooemium ficticium), Iuppiter pluit Sch 390

planeta *Φαίτων* Ach 42 An II 273, nomina et aegyptia et graeca Ach 43, itineris tempus Sch 427, ratio musica Ach 44, cingulum Ach 42. 64—5 An II 124. 132

caelum e Cratetis sententia (p. 62 W.) An II 176—7 Sch 490. 515, aer vel aether Ach 83 Sch 335—6, sol *πανόπτης* Ach 82. 84, spiritus materiam permeans stoice An II 178,

de Iovis natura scholium Is 332, etymologia Ach 82—3

IVSTITIA Virgo repraesentatur libram tenens Sch 355

IXIO Ingeniculus Sch 353. 394, rota Ixionis Sch 418

L

LACEDAEMO Iovis e Taygeta filius Sch 389

LACTEVS circulus vide CIRCULI, tractatur Ach 55—6 An I 95, fabula An II 276—7 Sch 434, iacet ad Canem parvum Sch 410, oculis percipitur aliter quam ceteri circuli Sch 433—4, de l. c. in sphaera non collocando Le 564, ab Hygino descriptus (cf Basileensem Bedae ‘De Signis’ editionem) p. 594

LAEVS Magnes ‘Phaenomena’ scripsit Ach 79, Hermionensis poeta ib

LATONA oravit ut Iuppiter Orionem et Scorpionem in caelo locaret An II 248

LEDA et Iuppiter Dioscurorum et Helenae parentes Sch 394

LEMNVS Vulcani et Cedalionis sedes An II 247 Sch 405

LENTISCVS vide ARBORES

LEO sidus, etymologia An II 164 (Sphaera), in cauda Leonis Crinis Ariadnae An II 193 Suppl I 1, 573, ibidem Crinis Berenicae An II 207, fabula et stellae An II 206—7 Sch 365, Cor Leonis stella Sch 338. 364, qui Basiliscus Sch 364 Prol XXVI, soli totus Leo sacer apud Aegyptios Sch 366

LEONTIVS mechanicus Byzantinus ‘De sphaera Aratea’ e certis materiis construenda et certis coloribus et titulis inscribenda libram nunc excerptum scripsit 561—7, Theodoro cuidam misit alteram libellum ‘De zodiaco’ nunc excerptum et ipsam p. 568—570 (cf Prol LXXI)

LEPVS sidus, fabula et stellae An II

254—5 Sch 409, prope Procyonem An II 271 Suppl I 1, 581
 plura parturit An II 254 Sch 409
LETOPHILA mater Arati Ach 76 An II 146 Is 323. 324 (Letodora)
LEXICA graeca in Arateis fere deficiunt Prol LXVI
LIBETRI montes Orphei sepulcretum An II 232 Suppl I 1, 576
LIBRA sidus Scorpionis brachia, etymologia et pictura An II 164 (Sphaera) An III 311 Sch 355
LIBYA Hyantis venatoris regio Sch 386
LVCERNAE oleo refertae, praesagia Sch 524—5. 537
LVCIFER idem Vesper (Ibycus fr 42 B.) Ach 43
LVDENTES stellae (Circenses) *Χορευταί* p. 583. 605
LVMEN oculare varians Sch 493
LVNA planeta Ach 42 al, ordo inter planetas Ach 42 sq., currendi tempus Sch 428, ratio musica Ach 44, a terra intervallum ratione musica expressum ib, natura varie iudicata Ach 49, speculo similis Ach 50, figurae (*φάσεις*) ib An II 128 Sch 472 sqq., defectus menstruus Ach 49 sq., defectus dum Arbelis pugnatur Is 317, *γέννα* et *ἀνατολή* quatenus differant Ach ib, cingulus Ach 42 al, lunae praesagia causis firmata Sch 472 sqq. 481 sqq., somnum efficit An II 170 (Sphaera)
 Solis soror Sch 428, *ἀπόσπασμα* solis ab Empedocle (v. 154 St.) aliis dicta Ach 43. 49, in solis defectu Ach 46—7, a sole illuminatur proprio lumine destituta Ach 43. 49, Sch 428, lunae et solis congressio Sch 481 sqq. al scriptores de luna Ach 46, de luna tractatus integer Christianus ex Isidoro aliis compilatus An II (rec-int) 290—2
LVPVS cur Apollini sacer Sch 476, praesagia Sch 551
LYCAEVN Iovis templum An II 182 Suppl I 1, 574 Sch 344
 Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

LYCAO Callistus filia An II 181 ab 198 Suppl I 1, 574 Sch 344
LYCOPHRO grammaticus Prol XVII
LYCOVGVS Bacchum persecutus Sch 389
LYCVS Celaenus e Neptuno filius An II 230 Sch 390
LYRA nonum locum in sideribus tenebat secundum Eratosthenem An II 230 (p. 134), fabula et stellae An II 230—3 Suppl I 1, 577 Prol LXIV
LYRES Arati frater An II 146 (vide MYRES)

M

MACEDONES, clima Ach 57. 70 Sch 437, rex Antigonus Gonatas Arati hospes Ach 77, mensis Gorpiaeus cum Aegyptiorum mense Phamenoth exaequatus An I 94, reges Macedoniae post Alexandrum Magnum usque ad Antigonom Gonatam An II 147 (Theo), Aratus in M. cum Persaeo Is 325
MAEA Mercurii mater e Iove An II 230
MAIVS mensis Sch 386
MANILIVS, codicum titulus falsus quomodo sit natus Prol XXXI sq., 'M. et 'Sphaera' carmen indidem haurere Prol XXXIII
MARATHONIVS taurus in caelo Sch 368
MARE, praesagia Sch 508 sqq.
MARIA stella Maris inclita in Heinrichi pallio p. 603
MARIVS puer (?) An II 152 (Arati prooemium fictitium)
MARS planeta, nomina graeca et aegyptia Ach 43, *Προσεις* vel Herculis stella ib An II 274, ratio musica Ach 44, currendi tempus ib Sch 427, cingulus Ach 42. 64—5 An II 124. 132, iram efficit An II 170 (Sphaera) fervorem An II (rec-int) 275, e Steropa Pliade habuit Oenomaum An II 230 Sch 390, color in globo An II 274
MARTIANVS Vrania personam describit VIII p. 301 Eyss. Prol XIX¹, fontis

- Aratei indicia continet XXIII—XXIV, stellarum index editus Prol XXVIII—XXX
- MARTIVS mensis apud Aegyptios Phamenoth Sch 430
- MASSILIA, litterae Graecae Prol XLII sq.
- MATHEMATICI in Arato criticam facientes Sch 342 al, de magno anno Sch 429, *θυσίονμα* de circulo Sch 445, de solis magnitudine ib, de cometis Sch 545
- MEDICINALES VIREX, Arati liber Ach 78
- MEDUSA vide GORGO, Medusae filius Pegasus equus Pap 557
- MELANCHRIVS (sive MENANDER; an Maeandrius? 'Aratea' p. 323) Arati coaevus Is 325
- MELANIPPE Chironis filia ab Aeolo compressa in equam conversa An II 219—220
- MENANDER vide MELANCHRIVS
- MENOPHANTVS de Pliadum in Tauro positione (v. 254) Sch 387
- MENSIS lunaris et Graecorum et Aegyptiorum Sch 473, mensium certi dies praesagii apti Sch 553—4
- MERCVRIVS Maenae filius Sch 389 al, infans a Iunone nutritus Ach 55 An I 95 Sch 434, infans Apollinis boves rapuit Sch 393, Myrtili Aurigae pater An II 210 Prol LXVIII, Perseo commodavit calceos alatos et petasum An II 226 Sch 385, fecit Lyrām An II 230—1 Suppl I 1, 577, Herculem infantem Iunoni portavit An II 277, Leporem (An II 254 Sch 409) et Deloton (An II 223 Suppl I 1, 576 Sch 380) in caelo locavit, *λόγον* efficit An II 170 (Sphaera) 275 (recint), vide ORIO
- planeta, cingulus Ach 42. 64—5 An II 125. 133, ordo inter pl. Ach 42 sq., *Στίλβων* et apud Aegyptios Apollinis stella Ach 43 An II 275, ratio musica Ach 44, tempus currendi ib Sch 427
- poema Eratosthenis Ach 43. 55 Sch 434
- MEKROPA 1. Plias e Sisypho mater Glauci An 229—230 Sch 390. 392
2. filia Oenepionis Chii stuprata ab Oriōne An II 247—8 Sch 405
- MESORI Aegyptiorum mensis (Augustus) Sch 425
- METRO Atheniensis astronomus de anno undevicennali Ach 47. 478, Arati auctor ib, ab astronomia profectus An I 89, Metonis successores tabulas calendarias in urbibus statuerunt Sch 478
- METRODORVS Epicuri discipulus multos mundos esse dixit Ach 37, de iride (Diels DG p. 231) Sch 516
- MIMVS Sophronis qui 'Nuntius' inscribitur An II 176—7
- MINERVA a Vulcano amore petita An II 208—9, stellas condidit An II 162 (Sphaera), Cepheum inter sidera locandum curat An II 214, Andromedam in caelo locavit ob Perseum An II 216 Sch 375, Medusae caput in pectore affixit An II 227, Argo navem fecit An II 255—6 Sch 411
- MINOS Euryalae pater An II 247 Sch 405, canem (Sirium) et hastam accepit ab Europa An II 251, ad Minnoem Bacchus pervenit Ariadnam compressurus Suppl I 1, 573
- MONNVS musivi Trevirensis artifex p. 173 adn Prol XLIV
- MVNDVS cum ovi partibus comparatus Ach 33, ovo similis secundum Orphicos Ach 37, dictus a Pythagora *παρὰ τὴν διακόσμησιν* Ach 35—6, Diodori stoici definitiones sex (ex Eudoro) ib, figurae variae secundum philosophos Ach 37, figura sphaerica sphaeris caeli aetheris aëris aquae terrae comprehensa Ach 50, *ὄντασις τῶν ὄλων* Ach 50, *ὄνστημα οὐρανῶ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων* An II 127, ridet sole An II 170 (Sphaera), mundum gubernari

apparet ex annorum mensium dierum horarum rationibus et ex orbitibus occasibusque lunae et solis et planetarum Is 324, mundi motus aeternus Sch 444 planetarum motui adversus Sch 428—9. 447 al, mundi interitus Sch 429. 478

MVSA cum Arato in picturis p. 172—4 a Musis cur Aratus non coeperit An II 176—7, cur *μελλιχίαι* Arato (v. 17) Sch 339, Musarum *ἀρχηγέτης* Iuppiter An II 176—7 Sch 334, lyra gaudent An II 230 Suppl I 1, 577, lyram post Orphei mortem Musaeo dederunt An II 230 sqq. Suppl I 1, 577—8 Sch 394, e Musarum numero novenario novem chordae lyrae Sch 394, Orpheum in Libethris montibus sepelierunt An II 232, delphinum amant An II 246

MVSAEVS de Iovis infantia An II 209, de Hyadibus Sch 369, lyram post Orphei mortem accepit a Musis Sch 394 al

MVSCA, praesagia Sch 523—4. 551

MVSICI de signiferi et planetarum rationibus musicis Ach 43 sq.

MVSIVM Pompeianum scholam repraesentans Platoniam Prol XXXIII, Trevirense repraesentans Aratum et alios poetas p. 173 Prol XLIV, hoc unde provenierit Prol XLIV

MYCENE Atrei regnum An I 89

MYRIS frater Arati Ach 76 Is 325, in M. Arati Epicedium Ach 78

MYRTILVS 1. scriptor, de Hyadibus (fr 6 M.) Sch 370

2. Mercurii filius auriga Oenomaï Aurigae sidus An II 210 Sch 368 Prol LXVI, at sine curru cf Germanici v. 161 (e globo) Hygin III 12 imaginem Vossianam apud Thiele p. 100

MYTHOLOGIA, in m. Iudit Aratus Sch 391 al

N

NATVRA, κόσμον τὸν δι' αἰῶνος δρόμον εὖ διεσπάρτησεν αὐτοργὰς φύσις An II 162 (Sphaera)

NAXIACA Aglaosthenis An II 243

NAXVS ab Ariadna et Baccho petita An II 193a Suppl I 1, 573, Iovis e Creta profugae refugium An II 244, similis pampino Sch 381

NAYPLIVS maiorem Ursam invenit Sch 343

NEMEA, Hercules Nemeae leonem ingulat An II 206

NEMESIS Iovi Rhamnunte Helenam et Dioscuros enixa An II 233—4 Suppl I 1, 578 Sch 394

eius stella planeta apud Aegyptios Ach 43

NEOPTOLEMVS Parianus ἐν τῇ Τριχονίᾳ de Oceano ('Aratea' p. 205) Ach 51

NEPHELE An II 221

NEPTVNVS vide ORIO, misit cetum Aethiopibus (Soph fr p. 157) An II 215 Sch 463, ex Hella genuit Paeona An II 222, Pegasi pater Sch 376 Pap 557, cum Alcyona et Celaeno Pliadibus concubuit An II 230 Sch 389—90, Amphitriten amat An II 245—6 Sch 403, Delphinum in caelo locavit An II 245, Neptuni stellae sunt eae quae tempestatem et serenitatem indicant Sch 479

NEREIDES in Cynosurae fabula An II 185a(?), cum Cassiepia de pulchritudine certaverunt An II 215. 257, et Amphitrite An II 245

NESTIS aquae dea Empedoclea Ach 31

NICANDER Colophonius

1. poeta, Arati non coaevus neque astronomus Ach 78 Is 326, coaevus Arati Is 326, ab Arato 'Theriacae' accepisse fertur, Arato didisse 'Phaenomena' Ach 78 Is 323. 326, de Capra (fr 114) Sch 368, de fulica (Alex 170) Sch 510, de hydro (Ther 416) Sch 517, de Lyra e testudine facta (Ther 700) Sch 393, de Pliadibus (Ther 121 sqq.) Sch 370. 387, de Scorpio (Ther 18) Sch 461

2. mathematicus Arati coaeuus
Is 323. 326
- NICOCLES grammaticus Prol XVII
- NICOSTRATUS conditor urbis Creticae
'Ιστοῦν An II 185
- NIGIDIVS de lunae signis (fr CV—CVI)
An II (rec-int) 292. 294
- NILVS An II 223 Suppl I 1, 576 (vide
DELTOIVM), Hydra caelestis Sch
424, Fluminis sidus An II 259 Sch
413, Nili ostia in stellis An II 260,
tumescit mense Mesori dum sol est
in Leone Sch 364. 425, Nilo tume-
scente fortius ranae coaxant Sch 517,
Pindari de Nili incrementis fabula
Sch 396—7
- NIX, e quibus praesagiis opperienda
Sch 544—5
- NOCTVA, praesagia Sch 528—9
- NONNVS Panopolitanus, catasterismi e
scoliis mythologicis Arateis et globo
hausti Prol LXIV sqq., I 465 emen-
datur Prol LXIV
- NOVEMBER mensis apud Aegyptios
Athyr Sch 392
- NOX, ἀρχὴ νυκτὸς ἡμεῶν δύοις Att 18,
horae computandae Att et Hi 18 Ach
57—8 An II 128 Sch 448. 475, signa
noctis sex Ach 53—4, diversitas in
diversis cingulis Ach 65—6. 70, e
sideribus noctem miles Homericus
metiebatur (II X 252—3) An I 89,
persona Noctis Sch 420
- NVBES, praesagia Sch 511. 527. 533
- O
- OCEANVS vice horisontis fungitur Ach
51 Sch 343. 503, a philosophis et
geometris horizon vocatur Ach 52,
item a poetis An I 94—5, secundum
Homerum (Od III 1al) totam terram
circumdat Is 320, etymologia Sch 343,
pater Aethrae Sch 389, Clymenae
Sch 386 sqq., Phionae Sch 388, si-
deribus 'coronatur' Sch 451
- OCTOBER Sch 386, Aegyptiorum mensis
Phaophi Sch 425. 431
- OENOMAVS Martis e Steropa filius An
II 230 Sch 390
- OENOPIDES Chius de lactei circuli fa-
bula Thyestea Ach 55
- OENOPIO Chius Orionem occaecavit ob
stupratam filiam Meropam An II
247—8 Sch 405, filius Bacchi et
Ariadnae Sch 461
- OLENVS pater Caprae Sch 368 Prol
LXV
- OLOR vide AVIS MAGNA
- OLYMPVS, 'qui Olympum habent' An
II 152 (Arati prooemium fictitium)
- OPHIVSSA Chii nomen antiquius Sch
461
- ORBIS totius descriptio latina Prol
XXXIX
- OROV8, Orphei introitus Suppl I 1,
578
- ORIO sidus, stellae An II 247—50
Sch 406, deerat in Aegyptiorum
sphaera Ach 75, splendidissimum
sidus australe Sch 401, positio accu-
rata Sch 404—5, Orione circa medium
caelum versante Taurus Gemini Can-
cer Canis Auriga al supra terram sunt
Sch 406, ex adverso est Scorpio Sch
461—2, sub pede eius Eridanus An
II 259
- heros Chius, tres patres habuit
An II 249, cur occisus sit scorpio
An 196. 247—50 Sch 354. 461, a Sole
sanatus a caecitate An II 247—50,
persequitur Phiaes An II 229 Sch
386, Orionis canis Sirius An II 252—3
Procyo An II 270—1 Suppl I 1, 581
Sch 426, apud Homerum memoratus
(Od XI 310. 312) Sch 462, in libro
Hiob (IX 9) An II (rec-int) 286
- ORIO de defectu solis scripsit Ach 47
- ORPHEVS de Iove (fr 46, 2 Abel) Ach
81, lyram Mercurialem ab Apolline
accepit An II 231 Sch 394
- ORPHICI mundi sphaeram cum ovo
comparabant Ach 33, mundi figuram
ovo similem dixerunt Ach 37
- ORVS grammaticus Prol XVII
- OSTRIS planeta Ach 43

OSTOLOGIA liber Arateus Ach 78 (ubi vide adn)

OVES, praesagia Sch 541. 543—4

OVIDIVS, fastorum excerpta in libro Puteaneo Parisino cf adn ad An II 306

P

PAEO vide NEPTVNVS

PALAMEDES, inventa secundum Sophoclem Ach 27—8

PAN Arcadiae deus, hymnus Arati Ach 78 An II 148 (Theo), in capricornum mutatus dum petitur a Titanibus Sch 397, Panicus clamor ib terror An II 237

PANAETIVS Prol XI sq.

PANATHENAEA ab Erichthonio inventa An II 209

PANGAEVM mons Solis sacer ab Orpheo habitatus An II 232 Suppl I 1, 578

PANTHERA sidus solummodo in Martiano VIII p. 309 et in imaginibus apparet Prol XXVIII

PANYASIS in 'Heraclea' de Cancro (fr 3 K.) An II 204

PAPPI (πάπποι) florum senecta Avieno interprete v. 1686 Sch 511—2, definitio (ὁμῆν κελυφαναΐδος) Sch 512

PAPYRVS Arati Berolinensis no 5865 p. 314. 556—8 Prol LXIX sq.

PARALLELOGRAMMA Sch 402

PARHELIA Sch 502 sqq.

PARMENIDES Eleata de cingulis Ach 67, de stellarum multitudine (fr nov) Is 318 Prol II

PARTHENO, fabula An II 208 cum adn

PASIPHAE, taurus P. in caelo Sch 368

PAVLVS Alexandrinus, astrologus s. IV Prol XVIII

PEGASVS vide EQVVS

PELEVS, nuptiarum signum Ara Sch 423

PELIVM Chironis domicilium An II 264—5

PELOPS, fabula Prol LXVI al

PERSAEVS stoicus apud Antigonum Arati sodalis An II 148 (Theo) Is 325, 'Persens' scriptus An II ib, Arati Athenis magister Is 325

PERSEPHONE rapta ab Orco Aegyptiis terram significat frugibus carentem Sch 365—6

PERSEVS sidus, fabula et stellae An II 214—7 Suppl I 1, 577 An II 226—8. 257 Sch 374—5. 385, figura Sch 385, caput Medusae portans An II 227, in boreali semisphaerio Sch 384, de erat in Aegyptiorum sphaera Ach 75

PETRVS, epistolae falsae latinae Prol XLI

PETRVS VICTORIVS editor Hipparchi Prol XIV—XV, Achillis XVI

PHAENO planeta, *Νεμέσεως ἀστήρ* apud Aegyptios, Ach 43

PHAENOMENA partis primae Arataeae titulus Sch 507 al, titulus totius poematis passim, titulus operis Eudoxei Ach 23—4, vide ENOPTRYM, scriptores omnes vicit Aratus An II 151 (Theo) Is 324, scriptores varii Is 324 ('Aratea' p. 140), *ἰδίως τὰ κατ' οὐρανὸν ἀστέρα κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν τόπον τὰ μετάρσια* An II 140

PHAEO Hyas Sch 386

PHAESTYLE Hyas Sch 386. 389

PHAETHO planeta Osiris apud Aegyptios Ach 43, fabula graeca Sch 412 Prol LXIV

PHAMENOTH mensis Aegyptiorum (Martius) An I 94 Sch 430

PHARMVTHI mensis Aegyptiorum (Aprilis) Sch 392

PHAOPIH mensis Aegyptiorum (October) Sch 425. 430

PHAEVS turris, sidus p. 592 Prol XXVII 23 cum adn

PHATNE vide PRAESEPE

PHERECYDES 1. de principiis (ex Hesiodo Theog 116 p. 39. 40 St.) Ach 31. 32 2. de aureis malis Iunoni nubenti oblati (fr 30 St.) An II 188, de Hydibus (fr 16) An II 212a Sch 369. 389

- bis (interpolatus), de Phrizi ariete (fr 40) An II 221
- PHILA Seleuci et Stratonicae filia uxor Antigoni Gonatae Ach 77 Is 325, nuptiis Philae et Antigoni interfuit Aratus Is 325
- PHILEMO Iovem aerem dixit (fr 91 K.) Ach 83 An II 178
- PHILETAS Arati coaeuus Is 323
- PHILOLAUS de sole triplici (p. 127 B.) Ach 46
- PHILOPONVS grammaticus Prol XVII
- PHILOSOPHI de magno anno Sch 429
- PHOENICE Europae patria An II 211
- PHOENICES utuntur Ursa minore Ach 29 (Callim fr 94) Sch 348
- PHORCIDES Gorgonium custodes praemissae An II 226
- PHRIXVS Euripidis fabula (fr 820) An II 211. 221—2 Sch 378
- PHRYGES ὄρον τὸ ἄνω (Neoptolemus ἐν ταῖς Φρυγίαις πόσεσσι [‘Anal Alex’ ed Meineke p. 360]) Ach 36
- PHYSICI de solis natura Ach 46, de magno anno Sch 429, physicus quidam Aratum physice interpretatus latet in Scholiis Sch 464
- PHYSIOLOGI ab Ekkehardo IV citati p. 605 adn
- PICTORES antra pingentes prominentia (προεχῇ corrigas cum Duebnero e προσεχῇ) alba faciunt, quae retro sunt nigra Sch 492
- PICTURAE (vel delineationes) Arati ipsius p. 172—4 Prol XLIV, siderum Arateorum ad An II 181—297 passim notatae, item in praescriptis ad Bedam ‘De Signis’ p. 582 sqq., codices Arati imaginibus illustrati Prol XXII al, Ciceronis eclogae ad picturas explicandas olim selectae Prol XXII adn, globus delineatus sub textum Sch 342, σφαίρογραφία Aratea Sch 384
- peculiaria, Iuppiter in aquila sedens An II 274, Virgo cum Libra Sch 356, Arcturus pedum gestans ib, Cassiopeia Sch 374, Andromeda 375, Perseus Gorgonium tenens Sch 385, Delphinus Sch 403, Capricornus Sch 397
- PINDARVS ἄστρον solem dixit (Ol I 3—6) Ach 42. 51, ἐκ Διός pro ἀπὸ Διός (Nem II 3) Ach 82 Sch 334, aetherem vacuum dixit (Ol I 6) Ach 51, solem sidus vocavit (fr 107 Ol I 6) ib Sch 338, debeat (Ol II 64 sq.) Sch 358, de Nili incremento (fr 282) Sch 396—7
- PIRANDE Rhodius de leone Nemeaeo (fr 1 K.) An II 206
- PISCES duo, sidus passim, etymologia An II 168 (Sphaera), Pisce nati An II 224—5 Sch 381. 416, fabula ib, Stellae Sch 382, Χελιδονίας borealior dictus a Chaldaeis Sch 383
- PISCIS sidus, vide PISCES, fabula et stellae An II 261—2, Aquarii Aquam bibit An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 416, in eius memoriam Syri pisces non edebant, aureos et argenteos sacrabant An II 261 Suppl I 1, 579 Sch 382
- PLANETAE etymologia Ach 45, nomina graeca et aegyptia Ach 43, enumerati et epithetis ornati An II 170 (Sphaera), numerus Sch 426, a septem pl. septem lyrae chordae Suppl I 1, 577, proprius motus Sch 426—7, musica ratio Ach 42—4, congressio ipsorum planetarum Ach 45, iter per signiferum Ach 52—53, iter inordinatum Sch 426, tempus itineris Ach 43—4 Sch 427—8, zonae Ach 42 Sch 427, sphaerae propriae Ach 42, et sol An II (rec-int) 273—4, affectuum auctores An II 170 (Sphaera) 272—5, apud genesialogos Ach 53, commemorati vel tractati ab Euripide (fr 861) Ach 29 ab Arato in ‘Canone’ Ach 42 sq. 46 Anonymo II 272—5 a Pythagoreis Ach 43 ab Eratosthene Hypsiclye Thrasylo Adrasto Ach 43 a multis Ach 46, omissi praeter solem et lunam ab Arato in ‘Phaenomenis’ Ach 42 sq. 46 Is 328

- 9, signa graphica An II 275 b adn, absidum tabula p. 601 adn
- PLATO, principia (Tim 29 E) Ach 31, mundus aeternus (Politie 274 D) Ach 35, sphaera siderum fixorum (Tim 28 B) Ach 36, caelum *αἰθέρος τὸ ἔσχατον* (Tim 32 B sqq.) ib, caelum *ὁ κόσμος ὃ Διὸς οἰκητήριον λέγομεν* (Phaedr 246 E) Ach 37, caelum aut de suo aut aliunde vertitur (Politie 269 C) Ach 51, sol igneus (Tim 39 B) Ach 46, stellae animantes (Tim 40 B) Ach 40, stellarum natura (Tim 32 C) Ach 40, septem planetas 'astra' dixit (Tim 40 B) Ach 41, planetarum sphaerae (Tim 38 C) Ach 45, de magno anno (Tim 39 D) Sch 429, deus omnium praeses (Leges IV 715 E) Sch 338—9, de medicorum cucurbitis (Tim 79 E) Ach 33
- PLIAS vide VERGILIAE ATLANTIDES
- PLINIVS de planetis excerptus An II 272—3
- PLIONE Oceani filia Pliadum ex Atlante mater Sch 386 sqq., allegorice oceanus ib
- PLUTARCHVS de Arati 'Diosemyis' de sole (fr 1 W.) Sch 490, (fr 2) Sch 493, (fr 3) Sch 536, (fr 4) Sch 538, (fr 5) Sch 539, (fr 6) Sch 540, (fr 8) Sch 547—8, prooemio Arati scholiis instructo utitur ('De exsilio' p. 601 AB) Prol L
- POETA anonymus tragicus de Iove paenopta (fr ades p 43 N.) Ach 84
- POLVS, definitio et etymologia Ach 61 An II 127 Is 316, interdum idem ac caelum p. 133 adn, *οἱ περὶ τοῦ πόλου* (caelo) *συντάξαντες* Prol IL, *θηλυκῶς* idem atque horologium (Aristoph 'Daetal' fr nov) Ach 62, duo poli mundani Is 316. 322 Sch 341—2, parvae stellae An II 129 (videtur idem Germanicus v. 19—21 vel probasse vel sensisse), stella polaris An 186a b, polus horizontalis An II 130, p. et horizon Ach 70, poli elevatio et altitudo Ach 70, in meridionali polo 'ortus et occasus misceri' putat Sch 351, apud Homerum An I 89—90
- POLYBIVS in libro 'De aequatore' de cingulorum numero egit Ach 67
- POLYDECTES Perseum contra Gorgones misit An II 226—7 Sch 385
- POLYXO Hyas Sch 389
- POMPEIIPOLIS primitus Soli nominata Is 325
- PORPHYRIVS grammaticus Prol XVII
- POSIDONIVS, *ἀστέρως* definitio (p. 65 B.) a Diodoro recepta contra Epicureos de anima et corpore (p. 65) Ach 41, de cingulorum numero (p. 92) Ach 67, Aratum imperitum dixit astronomiae in 'Praedicatione Homeri et Arati de mathematicis' h e *ἐν τῷ Περὶ συγκρίσεως Ὁμήρου καὶ Ἀράτου περὶ τῶν μαθηματικῶν* (fr nov) An II 143. 150 Prol XI, de parheliis (p. 77) Sch 502, de cometis (p. 79 Diels DG p. 231) Sch 546
- PRAESEPE sidus fabula stellae positio An II 297 Suppl I 1, 576 Sch 505. 528, est nubecula Sch 505, Arato (v. 892) aliis *νέφος πεφωτισμένον* Ach 69 An II 205
- PRAEVINDEMIATOR stella in Virginis vicina (*Προτροννητήρ*) An II 202 Sch 361 Suppl I 1, 574—5 Prol XXVI
- PRAXIPHANES, ei a Callimacho liber inscriptus (*τὰ Πρὸς Πραξ.*) Ach 78
- PRISCIANVS
1. grammaticus, eius 'Phaenomena' p. 312 adn, excerpta in codicibus Prol XXII
 2. Lydus latinus Prol XXXIX
- PROCRIS sanato Minoe canem Sirius simul cum iaculo dono accepit An II 251, Cephali uxor ib
- PROCYO (Antecanis) positio fabula stellae An II 270—1 Suppl I 1, 581 Sch 426
- PROMETHEVS fabula An I 93, Ingeniculus sidus Sch 353, filius Caeli et Clymenae frater Epimethei et Atlantis Sch 386

PROOEMIUM scholiorum Arateorum ter hodie redactum Prol II
 PROPVS stella in Geminis An II 204 (cf Prol XXVI)
 PROTEVS allegorice explicatus (Od III 458) Sch 335
 PRVDENTIVS 'Contra Symmachum' citatus (I 365—7) An II (rec-int) 291
 PTOLEMAEVS 1. Soter Antigoni Gonnatae fere aequalis Ach 78, et Eurydice parentes Pt. Cerauni An II 147 (Theo)
 2. Ceraunus filius Soteris et Eurydice occidit Seleucum Nicatorem An II 147 (Theo), occisus a Gallis ib
 3. Pt. II Antigoni fere aequalis Ach 78
 4. Pt. III, ei Cono morem gerens Berenicae crimem sidus esse finxit Sch 361 Suppl I 1, 575 al
 PTOLEMAEVS astronomus de solis defectu Ach 47, Aratae sphaerae cum Ptolemaeo consensus Le 561, e Ptolemaei libro apparet non recte omnia Aratum scripsisse Le 562, de lacteo circulo (Magna Syntaxis VIII p. 202 Bas.) Le 564, de tropicorum ab aequatore distantia (? ib I p. 23 B.) Le 564, de circulorum incisione (II p. 25?) Le 566—7, siderum fixorum motus quidam (I p. 6 sq.) Le 568, Ptolemaei stellarum numeri ad Aratum translati Prol II, 'Magna Syntaxis' a Theone enarrata Prol LXIV
 PTOLEMAEVS (dubium qui sit putandus) 'Ἰδιοφνέσιν Hegesianactis Herimippi Arati 'Phaenomena' laudavit, sed maxime Aratum Ach 79
 PYROEIS planeta 43 al, vide PLANETAE
 PYRRHVS geometra Arati interpres Sch 334 ('Aratea' p. 162)
 PYTHAGORAS mundum primus definivit ἐκ τῆς διακοσμίσεως Ach 36, ab astronomia profectus ad philosophiam An I 89
 PYTHAGOREI elementorum figuras ad numeros et dimensiones redigebant Ach 37—8, ἀστέρας dicunt moveri

et fixas stellas et planetas Ach 39, de planetarum motu circulari primi egerunt Ach 43, de omnium stellarum motu proprio Ach 45—6, de stellarum defectu Ach 46, de cometis Sch 545, dextra borealia laeva australia dixerunt Ach 62, in quibusdam lunae apparentis numerum valere septenarium Sch 487—8

PYTHO draco ab Apolline necatus Sch 349

Q

QVADRATVS τὴν σφαῖραν et τὸ σφαιροειδές definivit An 92

QVAESTIONES de sole et luna Ach 49, de stellis Ach 50, de signorum numero duodenario Ach 53, de noctis et diei aequalitate vel inaequalitate Ach 54 et longitudine Ach 58, quaestio Homerica de Vrsa non occidente An I 94, cur a Iove et non a Camenis Aratus incohaverit An II 176—7 Sch 334, cuius Iovis Aratus meminert fabulosian naturalis An ib, cur ab Ursis Aratus carmen coeperit Is 321.330, cur calidissimos dies in Leone et non in Cancro esse dixerit Sch 364, cur a Cancro Aratus coeperit signiferum Sch 446, cur certis conditionibus tempestatem, aliis ventum luna significet Sch 485, de sole medium caelum tenente Sch 490, de Orionis positione Sch 404—5

R

RANAE in Aegypto aestate magis coaxant Sch 517, ranunculae ἀδιάπαστοι τίκτονται καὶ ἀποδός Sch 517

RECENSIO INTERPOLATA interpretis Arati latini vide ANONYMVS II

RHAMNVS vide NEMESIS

RHODII litteris clari Prol XI sq.

ROMANI menses, vide sub singulis mensibus

S

SABIRIVS Pollo (?) Epistularum Arati scriptor Ach 79, Euripidis Epistulas confecit ib

- SACRARIVM sive ARA seu Turibulum, sidus fabula stellae An II 263—4 Suppl I 1, 579 sq.
- SAGITTA sidus Apollinis, qua Cyclopes interfecit An II 241, ab Hygino descripta in Bedae 'De Signis' editione Basileensi p. 594
- SAGITTARIVS sidus et etymologia An II 166 (Sphaera), ortus Att et Hi 10—12, *μεσονράνημα* ib 12, Crotus An II 239—241, fabula et stellae ib, non Centaurus ut picturae volunt sed Satyrus ib 240
- SAIS 1. Aegypti urbs unde *Σαῖται*; 2. Thraciae unde *Σαίοι* Ach 76
- SATVRNVS planeta, cingulum Ach 42. 64—5 An II 124. 132, nomina graeca et aegyptia Ach 43, ratio musica Ach 44, currendi tempus ib Sch 427, commemoratur in Arati prooemio ficticio An II 152
- S. et dei contra Gigantes pugnarunt An II 209, cum Iove confligit An II 263—4 Suppl I 1, 579
- lacrimas efficit An II 170, tarditatem An II (rec-int) 274
- SATYRVS Sagittarius An II 239, in asinis contra Gigantes Satyri equitabant An II 297 Suppl I 1, 576
- SCHOLIA 1. Aratea Prol IL sqq., a Theone ex parte composita Prol LI sqq., aliunde hausta Prol L, fere desunt in Lexicis Prol LXVI, excerpta in Anecdoto Britannico Prol LXIX, a Tatiano (c. 9 et 10) Prol LXIX adn, in 'Catasterismorum' libellum interpolata Suppl I 1, 574—5
2. Homerica ex Arateis pendent An II 368—390 Prol LXVI adn, vide DIDYMVS
- SCILLA praesagia Sch 540
- SCIRO ventus Ach 68
- SCIRONIDES rupes Ach 68
- SCORPIVS, etymologia An II 166 (Sphaera), stellae An II 196—7, ex adverso Orioni Sch 462, infra Serpentarium An II 194, maximum sidus ib, plus explet quam duodecimam signiferi partem Sch 447, duorum signorum spatium explet An II 195—6, in Chio insula ad percutiendum Orionem suscitatus ib Sch 461, a Iove ad caelum translatus hominum causa An ib Sch 461 idque *καθ' ὁμοίωσιν* Sch 315. 461—2, mortalitatem affert cf 'Pallium Heinrichi' II p. 602
- SELEVCVS 1. Macedoniae rex An II 147 (Theo)
2. Philae pater Stratonicae maritus Ach 77
3. Syriae rex vide ANTIOCHVS
- SEMICIROVLI passim Le 567
- SEMISPHAERIA passim, ut An II 145, figuris additis Prol XXX
- SEPTEMBER mensis Thoth Aegyptiorum Sch 425. 440
- SEPTISTELLIVM (*ἐπτάστερον*) An II 230
- SERGIVS 'recentior', grammaticus Byzantinus Prol XVII
- SERPENTARIVS, stellae Att et Hi 6—7 An II 195, descriptio et fabula An II 194 Suppl I 1, 573—4 Sch 353
- SIDERA, inventio Ach 28—9, a diis condita (a Iove Minerva Sole) An II 142. 162 al, nomina Sch 447 ab heroibus plerumque sumpta Sch 339, fabulae enarratae a peritis An II 142, distributio An II 130, sidus a stella discernitur Ach 51 An II 128 Sch 338, de siderum et stellarum fixarum propriomotu Sch 340—1, idem secundum Ptolemaeum Le 568—9, siderum occasus et ortus Ach 73—5, sidera fixa interdum crinita Sch 546, *ἀπλανεῖς* et *πλάνητες* Is 318 al, navigantium quae sidera potissima Sch 476, subito obscuratis his procella erit Sch 532, numerus omnium An II 134 sqq. Prol XXIV
- SIGNA 1. critica *χ ἀπλή ἀμφὶ ἀστήρ* in 'Phaenomenis' Arati adhibita An II 141 Sch 421 Prol XXX
2. astronomica (*σημεῖα*) definitio Is 315 al, (*ζώδια*) vide SIGNIFER
- SIGNIFER SIGNA definitiones An II 271—2 Le 568, positio et partitio Le

568—570, iter planetarum per signa Ach 52—3, enumeratur ordo Ach 53 al, signa *διορισμοῦ καὶ διδασκαλίας χάριν* locata Sch 345, signa apud genealogos Ach 53, de signorum moribus Prol XXXIV, cur solummodo XII sidera 'signa' dicantur Ach 53, solis per signa iter Sch 476 al, signa adversa (*ἀντιζῶνα*) An II 128, latitudo Ach 52, singula signa modo superant modo non explent duodenas signiferi partes Sch 447—8, aequatorem secut signifer et tres circulos complectitur Ach 53, *λοξίας* dictus a poetis An I 96, signiferi signis XII quae sidera cooriantur et cooccident secundum Aratum (interpolatum) An II 114—122, haec cum Hygini l. IV comparanda ib, signa cum corpore humano composita ab Ekkehardo IV cf p. 605 adn
 'De signifero' Leontii libellus editur Le 568—70, tractatus christianus An II (rec-int) 285—7 e Plinii NH aliis excerptus
 SIRIUS *ἄστηρ* et *ἄστρον* Ach 41. 51, fabulae et stellae An II 251—3 Suppl I 1, 579, etymologia An II 252a—3b, una stella ib, canis *κατὰ πάθος* inter sidera locatus Sch 345, Isidi sacer apud Aegyptios Sch 366, Sirio orientior Procyo Sch 426, pone Procyonem ib
 SISYPHUS mortalis e Meropa Pliade filium Glaucum habuit unde pudore evanuit An II 230 Sch 390. 392
 SMINTHES 'Phaenomenorum' scriptor Is 324 ('Aratea' p. 162)
 SOCRATES de principiis Ach 31
 SODALICIA (*κοινωνία θλασσι*) An II 264
 SOL 1. astronomica: *Φαέθων* planeta Ach 44 An II 273, magnitudo Ach 48 Is 319 Sch 445, inter planetas ordo Ach 42, natura vel ignea vel alia Ach 46, *κισσηροειδής* vel *δισχοειδής* vel *σφαίροειδής* vel *σκαφοειδής* Ach 46, cingulus Ach 42,

signiferum permeans Sch 476, de sole scriptores Ach 46, tractatus christianus An II (rec-int) 292—5, in stellarum defectu Ach 46, defectus Ach 46—7, in defectu aliis visibilis aliis invisibilis Ach 47, de defectu scriptores ib, solis et lunae congressio (*σύνωδος*) Sch 481 sqq., solis iter mundo adversum Sch 428—9. 447, itineris tempus accurate computatum Ach 44 Sch 428. 447—8, ratio musica Ach 44, itineris regio Ach 48. 53—4 An II 128, solis praesagia argumentis physicis firmata Sch 472 sqq.

2. mythologica: Sol stellas condidit An II 162, equi et currus Solis An II (rec-int) 295 Sch 412, Solis quadrigam Erichthonius imitatus An II 208, Phaethontis fabula Sch 412, Solem Orpheus Apollinem dixit et honoravit An II 231—2 Suppl I 1, 578, Sol Orionem sanavit An II 247—8

risum efficit An II 170 (Sphaera), cum formica comparatus Ach 49, solis spectandi nobis causa sunt boves aratores Sch 360

SOLI 1. Ciliciae urbs postea Pompeiopolis Ach 76. 7 An II 146 Is 323—5 unde *Σολεῖς*

2. Cypri, unde *Σόλοι* (a Solone commemorati fr 19 B.) Ach 76. 7

SOLO 1. Atheniensis Solios Cyprios commemoravit (fr 19 B.) Ach 77

2. Lindius Solos Ciliciae condidit An II 146 Is 325

SOLSTITIA Ach 54, apud Aegyptios sive lugubria sive laeta (cf ISIS) Ach 54—5, tempus Ach 54. 58 Sch 437—8

SOPHOCLES (fr inc 671) Ach 27, (Palam fr 399) ib, (fr 672) Ach 28, Iovem solem dixit (fr 1017) Ach 82, de Cassiopeia (Andromeda p. 157 N.) An II 215, de Ceto (ib) An II 257

SOPHRO a Iove incohavit in 'Nuntio' mimo (fr 51 Botzou) An II 177 Sch 334

SOSTHEVS de Croto (fr 5 N.) An II 239—240

SOSTHENES Macedonum rex An II 147 (Theo)

SPECVLVM Eudoxi, vide EVDoxvs, speculi positiones variae cum lunae luce varia comparatae Ach 50

SPHAERA terrae sphaeris inclusa Ach 32, incolae Ach 65 An II 125 al, ordo sphaerarum secundum Archimedeos Ach 32, caelum quinta sphaera An I 92, sphaerae definitio Is 315. 330 cf Prol XLVII sq., positio Is 329, vide GLOBVS, dispositio Is 330, sphaera picta Sch 384, quomodo in picta sphaera nos figuras spectemus Sch 384—5 (vide GLOBVS *σφαιροθεσία σφαιρογραφία*)

de sphaera *ὡς πρὸς εἰσαγωγήν* scripsit An II 1 p. 102—124, 'Sphaera' carmen graecum cum versione latina et rec-int editur An II 154—171, eius fontes cf Prol XXXII—XXXVI, utitur haec Sphaera etiam Eratosthenis indice et 'etymologia' stellarum probabiliter Prol XXIV—XXV, a Demetrio Triclinio male habita Prol XXXII An II 154 adn, Empedoclis nomine instructa ib, haec 'Sphaera' Manilius Vitruvius indidem hauserunt Prol XXXII, item 'Sphaera' et Excerptum Ps.-Hipparcheum ('Anal Erat' p. 141 sqq.) Prol XXXIV, item 'Sphaera' et Firmicus Maternus (II 10 p. 52) Prol XXXIV—XXXV

SPICA stella in Virginis manu An II 202 Sch 356 Prol XXVI, utra in manu Sch 357, cur Sch 356

SPORVS Arati interpres de dispositione 'Phaenomenorum' Arati et de boreali circulo Is 330 Prol XLVII, de v. 541 sqq. Sch 445—6, de parheliis Sch 503, de cometis (—Avien 1815—9) Sch 546—7, dixit Aratum non veritatem sed navigantium utilitatem spectasse Le 562, cf 'Analecta' mea 'Eratosth' p. 49

STELLAE nomine carentes Hi et Att 13—4, etymologia Ach 39, motus Ach 40,

natura terrena vel ignea vel mixta utrimque vel alia ib, forma ib, animantes ib, motus omnium proprius Ach 45, vide SIDERA, defectus Ach 46, in defectu solis interdiu apparent Ach 50, etsi igneae ignem non efficiunt Ach 50, fixae cur subinde deferantur ib, cum carbonibus comparabiles Ach 51, discrimen a sideribus Ach 51 An II 128 Sch 338 al (vide *ἄστρον* et *ἀστήρ*), numerus secundum Hipparchum 128, non figuratae Sch 413. 417, a diis conditae (sive a Minerva seu Sole) An II 162 (Sphaera), stellae transvolantes (*διαίττοντες*) Sch 513—4, earum natura ib, albicantes ib, 'De stellis fixis et stantibus' tractatus Prol XXII, 'De ordine ac positione stellarum' tractatus Prol XXII, stellarum indices An II 134—9 Prol XXIV—XXX

STEROPE e Marte mater Oenomai An II 230

STILBON planeta Ach 43, vide ΜΕΡΟΥΡΙΩΣ

STOICI de solis natura Ach 30, *πᾶν* et *ὅλον* discernabant Ach 36, de circumvolutione Ach 38, de inani ib, de mundi mansione ib, de ignea stellarum natura 40, de sphaerica stellarum et caeli forma 40, stellae animantes demonstrabant Ach 41, solem *σφαιροειδῆ* Ach 46, Iovem aerem Sch 335, Iovis oculus aer ib, de inani An I 92—3

STRATONICA uxor Seleuci mater Philae Ach 77

STROZZIANA scholiorum in Germanicum quae dicuntur recensio e Beda 'De Signis' hausit p. 582 sqq.

SVBLIMIA (*μετάρσια*) a caelestibus (*μετέωρα*) diversa Ach 68, enumerantur et exponuntur Ach 68—69 An II 126 sq.

SVES, praesagia Sch 541—2. 551

SVETONIVS, in S. reliquiis Reiff. Aratea insunt Prol XLIII adn

SVIDAS vix habet scholia Aratea Prol LXVI

SYENE, solis defectus Ach 47, umbrae Ach 67

SYRIA dea, vide DERCETO

SYRI inventores astronomiae Is 318, esu piscium abstinebant Sch 382

T

TANTALVS Ingeniculus Sch 353

TAVRVS, etymologia An II 164 (Sphaera), fabulae et stellae An II 211—3 Sch 368 Prol LXIV—LXVI, in Tauro Plias caudae (uvae) imaginem efficiens An II 230 Sch 385, *Ταύρειον διχοτόμημα* Sch 385. 388. 404, Taurum sidus cervici Aegyptii comparabant Sch 446—7

TAYGETE e Iove mater Lacedaemonis An II 230 Sch 369

TELCHINES in Cynosurae fabula An II 185a

TERRA *σῶμα τριχῇ διαστατόν* (unde ex gr fumi et fontes) Sch 520, *ἡποστάθμη* An I 90, stans in mundi medio Ach 34 Is 324, sphaera in sphaerarum medio Ach 33 An I 90, inter duo semisphaeria sita Sch 342, sublimis Ach 34, terrae a luna intervallum ratione musica expressum Ach 44, distantia a caelo Is 317—20, terrae et nubium exhalatione sol oritur Ach 46, prima post chaos orta An I 90, terrae stadia An II 126 Is 324, magnitudo cum sole comparata Is 319, utrum moveatur an non An I 91—2, axe percussa Ach 92 An II 124, rotunda An II 124 Is 317, terrae cinguli vide CINGVLI, terrae intestina vermes Sch 520—1

Terra aurea mala Iunoni obtulit nupturae (Pherecyd fr 30) An II 188, Erichthonii mater An II 208, Capram visu horribilem celavit in Creta An II 209, in Orionem scorpium emisit An II 248

TESTUDO, lyra vel cithara e t. a Mercurio facta Sch 393

THALES Phoenix de principiis Ach 31 Sch 343, de siderum natura e terra et igni mixta 40, de Hyadibus Sch 369, Ursam minorem invenit Ach 29 Sch 348

THAMYRIS Ingeniculus Sch 353

THEAGENES grammaticus Prol XVII

THERAE patria Orionis An II 248a—9a, Thebas Sirius delatus An II 251

THERAIS carmen Antagorae Rhodii An II 148 (Theo)

THEMIS Iovem infantem habuit prima An II 209

THEO Alexandrinus mathematicus s. IV, Vitam Arati scripsit quae servata est An II 146—51 Prol XXXI, eius Vitae Aratae initium in Germanici titulum inlatum Prol XXXI, codices Prol XXXI, Commentarius Sch 555 adn Prol XXXI. LI—LXIV, scholia cum Papyro conlata Prol LXX

THEOCRITVS (XVII 1) Ach 81

THEODOSIVS *ὁ τοῦ Κακᾶ* (?) grammaticus Prol XVII

THEOLOGIA Arato curae Sch 365

THEOPHRASTVS (De signis 55) Sch 539

THEOPROPVS, in Th. Arati epicedium An II 229 Sch 389. 391 ('Aratea' p. 233)

THESEVS Ingeniculus Sch 353, taurum Marathonium vicit qui in caelo locatus est Sch 368, coronae Ariadnaeae fulgore servatus e labyrintho An II 192 Suppl I 1, 573

THESPIA 1. urbs sub Heliconis radices sita Sch 377—8

2. filia Asopi, fabula Sch 378

THOTH Aegyptiorum mensis (September) Sch 425. 440

THRASYLLVS grammaticus Prol XIII, de musico planetarum motu Ach 43, de sole peculiarem librum composuit Ach 46

THYLE insula Ach 71, dies et noctes ib

THYESTES, cena Thyestea planetas effecisse putabatur Ach 55 (Oenopides) An I 98

TIMAEVS de Hyadibus et Hyante (fr 25 M.) Sch 359

TIMOCHARIS astronomus octo Lyrae
stellas novit Sch 394

TIMOTHEVS Gazaeus grammaticus Prol
XVII

TITANES *προτέρη γενεή* Arati (v. 16)
Ach 85, apud Antimachum (fr 42 K.)
προτερηγενέες ib, Iovem impugna-
bant in Creta An II 237. 244 Sch
418—9, Capricorni clamore Panico
fugati Sch 397

TONITRA, origo Ach 69 Sch 512 sqq.,
e diversis regionibus quid praenun-
tiant Sch 512

TRACTATVS anonymus 'De ordine et
positione stellarum in signis' cf 312
adn, de aliis vide ANONYMVS

TRAGICI lunam solis sororem dixerunt
Sch 428

TRAPEZVS Arcadiae urbs ex Arcadis
fabula denominata An II 198 Suppl
I 1, 574

TRITONIS lacus, ibi Gorgonis caput est
a Perseo abiectum An 226—7

TROCHILVS Callithyae filius Auriga
Sch 368

TRYPHO grammaticus Prol XVII

TYBI mensis aegyptius (Ianuarius) Sch
397. 420

U

VLIXES gubernator peritus caeli An
I 89

VLVLA (*δολορυών*) natura Sch 517—8

VRANIA et Aratus in picturis 172—4

VRNA Aquarii vide CRATER

URSA 1. bestia sine pedibus nascitur
Sch 517

2. stellae Ursa maioret minor,
fabula Ursarum et Draconis Is 321.
333 Sch 462, dictae pro circulo bo-
reali (Aratus v. 27. 652) Ach 72 Is
321 Sch 462

Ursa maior, fabulae et stellae
An II 181a—183b Sch 344 Prol
LXVsq., inventio Sch 343, positio
borealis numeris expressa An II 183
—4, temo Sch 362. 391, Ursa mai-
oris partibus tria sidera subiecta Sch
363

Ursa minor, fabulae et stellae
An II 184a—186b Sch 344, inventio
Ach 29 Sch 344, positio borealis
numeris expressa An II 186—7, *με-
σουράνημα* Hi 12, Phoenice diceba-
tur An II 184ab, Callistus canis
Sch 343—4, a Callimacho memorata
(fr 94) Ach 29

VVA sidus (alibi Plias) Sch 390

V

VARRO de solis signis An II (rec-int)
294

VASA COQVINARIA, praesagia Sch 525
—6

VENATIO caelestis An II 254. 271 Sch
409. 426 Suppl I 1, 581

VENTI, definitiones diversae Ach 68 Sch
484, nomina et numerus Ach ib, origo
ib, scriptores de ventis ib, *πόσοι
γενεῖς* Is 321, etesiae quando flent
Sch 366, flatus praevideendi e Sacra-
rio et Centauro Sch 422. 507, signa
ventorum Sch 509 sqq.

VENVS 1. dea Cypria a Solone invo-
cata (Solo fr 19B) Ach 77, Dercae
(vel Dercetus) mater Suppl I 1, 579
Sch 381, cum Horis Ariadnae nup-
turae coronam donavit An II 192
Suppl I 1, 573

2. planeta Vesper et Lucifer
Ach 42—3 An II 274, nomina graeca
et aegyptia Ach 43, inter plane-
tas ordo Ach 43, tempus currendi
Ach 44 Sch 428, cingulus Ach 42.
64—5 An II 124. 133, cupiditatem
efficiens An II 170 (Sphaera) 275
(rec-int), ratio musica Ach 44, apud
Ibycum (fr 42B.) Ach 43

VERGILIAE sive Plias, Dianae sociae
Sch 388, fabula et stellae An II 228
sqq., fabula Euripidea (Orest 1005—6)
Sch 391. 399, Pliadum una fulmine
Iovis icta Sch 387, vide ELECTRA

in Tauro sitae An II 212. 228—30
Sch 386—92, positio secundum Ni-
candrum (Ther 121) Sch 370 sqq., cau-
dae (uvae) similes Sch 385, non septem

- sed sex An II 212 Sch 387, obscurae quidem per se at sociatae visibiles Sch 388, quando oriantur et occidunt Sch 361. 386—7. 390—2, arandi et metendi signa secundum Hesiodum (Opp 383—4) Sch 339, ortus vespertinus tempestatem fert Sch 541. 544, quando maturent sata An II 166 (Sphaera)
- VIRGILIANI**, scholiastae Vergilii nominati p. 596, ex iis excerptae in codice Phillippico 1832 fabulae astronomicae p. 312 adn
- VERGILIUS** 1. poeta (Aen IV 511) An II (rec-int) 291, (Georg I 432. 441 sqq.) An II (rec-int) 292—4, (Georg I 137) p. 312 adn
2. sidus falso excogitatum p. 229 adn
- VERMES** terreni (ἑρμῆες, σκώληκες), praesagia Sch 520—1
- VERSIONES** Latinae e Graecis litteris Prol XXXVIII sqq.
- VESPA**, praesagia Sch 541
- VINOVLVM** Piscium caudinum An II 224 Suppl I 1, 577 Sch 382—3 Prol XXVI (ἄλνυ καὶ Σύνδεσμος, alii Ἀρπεδόνας)
- VIRGINITAS** Mariae miro modo approbata p. 603
- VIRGO** dea Sch 357, Thespia Thespiarum eponyma Sch 378, filia Arcturi (Icarli) Sch 454, genealogiae diversae Sch 357, etymologia An II 164 (Sphaera), fabulae et stellae An II 201—2 Sch 356—7. 378, ἀκτέφαλος An II 201, duabus alis instructa Sch 361, cur iuxta Bootem Sch 361, proxima Crateri sideri An II 270, libram tenet Sch 355, Libram sidus ad pedes habet ib, explet plus quam duodecimam partem signiferi Sch 447, Virginis caput in Leone oritur Sch 361
- VITRUVIVS** fonte Arateo utitur Prol V, V. et Sphaera et Manilius eodem fonte utuntur Prol XXXIII, varie adhibetur ad Aratea sive corrigenda sive explicanda Prol XXVI XXVII XXIX
- VOX** percussus aer An II 178
- VULCANVS** coronam Ariadnae fecit An II 192 Suppl I 1, 573, Minervam cupide persecutus An II 208—9, Erichthonii pater ib, dedit Perseo falcem An II 226 Sch 385, dominus Cedalionis Lemnius An II 247—8 Sch 405, in asino contra Gigantes equitavit An II 297 Suppl I 1, 576
- VVLPE** 1. bestia Thebana An II 251
2. stella Pliadum sub Ursae temonem regressa Sch 391

X

XENOPHANES de terrae intra mundum situ (p. 49. 154 K.) Ach 34, de stellarum natura (p. 165) Ach 40, stellarum cum carbonibus comparavit ib, de solis natura (p. 165) Ach 46

Y

YLIDRIS pro HYDRA p. 612 al (vide adn p. 612)

Z

ZENO Citiensis principium dixit deum et materiam (fr 35 P.) Ach 31, caelum definivit (fr 65 P.) Ach 36, Arati sodalis An II 148 (Theo), ad eum Arati epistula ib

ZENODOTVS 1. Aetolus de Iove Arateo An II 179
2. Mallota de dictamno et Dicto (v. 33 cf 'Aratea' p. 163) Sch 347

ZODIACVS vide SIGNIFER

ZOILVS Homeromastix Is 325 (Theo)

II 1 INDEX GRAECITATIS SELECTVS

ἄβατος. εἰς τὸ τοῦ Διὸς -ον ἱερὸν
An II 182 b (Cat) omisso ἱερὸν Sch 344,
πέλαγος . . -ον ὃν An II 256 b (Cat)
ἄβροχος. σπόγγους -οις Sch 515
ἀγαθός. πολλοὶ καγαθοὶ ἄνδρες
Ach 76
ἀγανακτεῖν. ἡγανάκτησε πρὸς τὴν
κλοπὴν An I 95
ἀγειν. δια τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας
ἡγμένοι (οἱ κόλουροι) Ach 60, ἡ διὰ
μέσον αὐτῶν ἀγομένη εὐθεία νοητή
An II 129, -όμενος ὁ ἥλιος ὑπὸ τῆς
τοῦ οὐρανοῦ περιφερείας sim Sch
404, ἡγαγεν ἐπιμελῶς τὰ Παναθηναῖα
An II 209 b (Cat), Ἀθηναῖα πομπὴν
ἡγαγεν ἐν ἀκροπόλει An II 208 b
(Cat)
ἀγέννητος Ach 30
ἀγήρατος διαμείνηι (αὐτῆς ἡ δόξα)
An II 256 b (Cat)
ἄγιος. ἡ πρότερον μὲν -ιωτάτη (κρήνη)
Suppl I 580 (Cat)
ἀγκών. μέσον -ῶνα An II 112 a,
ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος An II 199 b (Cat) al
ἀγνοεῖν. τῶν ἡγνοημένων ἐν τοῖς
φαινομένοις sim Hi 4.15 (Hi 8.9 al),
περὶ τῆς Ἀρκτου Hi 7, ἐν τοῖς περὶ
τὸν Κριὸν ἀγνοεῖ λέγων οὕτως
Hi 8 al passim
ἀγνόημα. ὀρθῶς συνείρακε τὸ -α
Hi 22, τοῦτωι τῶι -ατι βοηθήσει καὶ
τὸ περὶ τὸν ἀριστερόν ποδα Hi 5 al
ἄγνοια. διὰ τὴν -αν τοῦ παντὸς καὶ
τῆς ἀληθείας Is 330
ἀγνωσία. ἐν -λαι τῆς μικρᾶς ὄντες
Sch 348, δι' -ιαν Sch 499

ἀγνωστος. ἀθανασίας τοῖς ἀνθρώ-
ποις -ου οὐσης An II 235 b (Cat),
ἐκ τοῦ ἐγνωσμένου τὸ -ον ἔδειξεν
Sch 353
ἄγονος (codex γὰρ γῆν) An I 93, νέφος
-ον ὕδατος An II 126
ἀγοραὶ αἱ ἐκκλησίαι καὶ αἱ σύνοδοι
Ach 84
ἀγοραῖος Ζεὺς Is 332
ἀγρα. ὁ ἐν τῇ -αι λαγωγός Sch 409
ἄγριος. τὴν τροφὴν ἀπὸ τῶν -ίων
ἔχειν An II 239 b (Cat)
ἀγριοῦν. ἡγρίωσεν αὐτὴν An II 184 b
(Cat)
ἀγνυαὶ δι' ὧν τα γυῖα φέρομεν Ach 84
ἄγχειν. (ἡ σικύα) τῶι πυρὶ πρὸς
ἐαυτὴν -ει τὰς φλέβας An I 91
ἀγχιβαθής. -εῖ καὶ ἐπιμήκει πέτραι
Sch 527
ἀγωγή. τὴν περὶ τὰς θήρας -ὴν ἐν
τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι An II 181 b
(Cat) Sch 344, πρὸς τὴν τῶν πολιτι-
κῶν ἡμερῶν -ὴν Sch 475, διὰ τὴν
πολλὴν τοῦ ἀέρος -ὴν Sch 526
ἀγωγός. εἰς ὁρμὰς -οὺς ἐπὶ τὸ τῆς
γενέσεως ἔργον Sch 541
ἀγωνία Sch 555
ἀγωνία. περὶ τοῦ θέρους -ῶσι
Sch 547
ἀγωνιστής An II 208 b (Cat)
ἀδάμας vide ἄρηη
ἄδεια. ἱσως ἐκ ποιητικῆς ταύτης
-είας Sch 336
ἀδελφός. τὰ τούτων -ά Sch 430
ἀδιάκριτος. -οι . . αἱ τοῦ ἔτους
ᾠραι Sch 525

- ἀδιαλείπτως κινεῖται Sch 340. 409
 ἀδιάλυτος Sch 485
 ἀδιάπλαστος Sch 517. 519
 ἀδιάρθρωτος Sch 518
 ἀδιάφθαρτος. -ον σῶμα Ach 31,
 -ον (Δίκη) Sch 356
 ἀδιαφορεῖν. ὡς -οῦσης τῆς ἐκ τοῦ
 κέντρου πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἐπιφανείας
 τῆς γῆς ὄψιν Is 318
 ἀδιόριστος. ἄτακτος καὶ -ος Sch 514
 ἀδόκιμος. οὐ σφόδρα -ον καὶ πάρ-
 εργον Sch 449
 ἀδράνεια. διὰ τὴν περικειμένην τοῦ
 φωτὸς -αν Sch 474
 ἀδρανίζεσθαι Sch 434
 ἀδρός. ψακὺς ἀδρά An II 127
 ἀδυναμία. ἐπιτιμῶσι τῷ Ἀράτῳ
 -ίαν Sch 430
 ἀδυνάτως Att 13, -ώτερον Att 14
 ἄδυτος. τὰ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ -α
 Sch 401, sim Sch 461. 465, -ος αὐτοῦ
 ἢ χεῖρ Sch 470
 ἀεικλίνητος ὁ κόσμος Sch 443
 ἄειν. ἀπὸ τοῦ ἄειν ἄειν γὰρ
 τὸ πνεῖν Ach 50
 ἄεριος. -ίῳ χρώματι Le 566
 ἀερώδης Sch 497, οἱ ἐπὶ τὸν Λα-
 γων -εις τέ εἰσι καὶ ἀνώνυμοι
 Sch 414
 ἀήθης. ἐκ τῶν συνήθων ἐπὶ τοὺς
 -εις μετέρχονται τόπους Sch 543
 ἀήρ οὐσία κούφη ζοφερά An II 127
 ἀθανασία. -ας τροφή An I 95
 ἀθρόος. -α φερομένη ἢ ξηρὰ ἀναθυ-
 μιασις An II 127, -ος πᾶς καταδύ-
 εται Sch 400
 -ως ἐμπέσῃ τῇ γῇ Sch 411
 αἷγιρος. εἰς -ονς μετεβάλλοντο
 Sch 412
 αἰδῖος ὁ κόσμος Ach 35, -ον καὶ
 ἀφθαρτον ib, τοῦ πόλου τὴν -ον
 κίνησιν An I 89, κατὰ τὴν -ον τοῦ
 κόσμου κίνησιν Sch 444
 αἰθέριος. ἀπὸ τοῦ -ίου πυρός Ach
 46 bis, ἐν -ίῳ τῷ καταστήματι
 Sch 471
 αἰθέσθαι. αἰθῆρ ἀπὸ τοῦ -εσθαι
 Ach 50. 82
 αἰθήρ. αἰθέρος τὸ ἔσχατον Ach 36,
 αἰθῆρ οὐσίας χύμα τὸ λεπτότατον
 θερμὸν φύσει καὶ λαμπρόν An II 127,
 ἢ θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν (οὐσία)
 ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν An II 127,
 ὅς ἐστι λαμπρὺς καὶ πυρώδης οὐδέ-
 ποτε στάσιν ἔχων ἀλλ' αἰεὶ φερό-
 μενος κύκλῳ ib al
 αἰθρηγενέτης ὁ ἄνεμος (aquilo) Sch
 440 (epitheto Homeric)
 αἰθρία An II 126
 αἶθριος. αἶρος -λου An II 126
 αἰνιγματώδης. ποιητικῇ -ώδει
 ἔξουσιν Sch 356
 αἰνίττεσθαι Sch 359. 541, τὸ τοῦ
 κατόπτρου παράδειγμα -ος Ach 50,
 ἄγονον καὶ ἄκαρπον (τὸν αἰθέρα)
 -όμενος An I 93, κατὰ τὰς ἐπωνυ-
 μίας -εται αὐτόν (τὸν Δία) Is 332,
 -εται Ὀμηρος λέγων Sch 335, ἐπὶ
 τοῦ Δράκοντος -εται Sch 350, -εται
 εἰς τὸν εἰρημένον (ἐναντὸν) Sch
 429
 αἰρεῖσθαι. ἐαυτοῖς -οῦνται Μακε-
 δόνες Σωσθένην An II 147a, ἐλέ-
 σθαι τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν
 τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι An II 181b (Cat)
 Sch 344, τῆς δὲ . . τὴν παρθενίαν
 μᾶλλον αἰρουμένης ἐν τινὶ τόπῳ
 τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι An II 208b
 (Cat), οὐχ ἔλλετο τῷ πατρὶ συμμε-
 νειν οὐδὲ τῇ μητρὶ An II 217 (Cat),
 οἱ κοινωνεῖν αὐτοῖς αἰρούμενοι Sch
 419
 αἶρεσις. σημεῖον τῆς -εως Suppl I
 1, 573 (Cat)
 αἰσθάνεσθαι. τῆς ψύξεως -όμεθα
 Sch 408, sim al
 αἶσθησις. τῇ -ει δύσκριτον Hi 24,
 πρὸς -ιν An II 129, ὡς πρὸς -ιν
 Sch 340, Σειρλον τῆς ἀνατολῆς -ιν
 λαμβάνομεν Sch 408, ὁ πάσχομεν
 αὐτοὶ τῇ -ει Sch 493, τῆς τοῦ αἵρος
 κινήσεως -ιν λαμβάνειν Sch 509
 αἰσθητικός. οἱ βόες -ώτεροι μᾶλ-
 λὸν εἰσιν Sch 519, πᾶν τετράποδον
 τῶν ἀνθρώπων -ώτερόν ἐστιν ib
 αἰσθητός κόσμος Ach 35, -οὺς κύκ-

λους Ach 52 -ὃς κύκλος An II 130,
ὁ γαλαξίας -ὃς Ach 55 An II 127
αἴσιος. τὰ -ια καὶ πρὸς τὸν βίον
συνφέροντα Sch 336, -ίους οἰωνούς ib
αἰτία σθαι. ἡτιῶσαντό τινες ὅτι
Ach 84
αἰτιολογεῖν. τὴν ἱρὴν -ῶν Sch
516
αἰτίας. τὸ -ον An I 97 An II 230
(Cat), θεῶν . . ὡς καὶ πάντων ἀν-
θρώποις τῶν καλῶν αἰτίων Sch 334
—5 vide ἀναπνοή
αἰττοντες Ach 69
αἰφνιδίως Sch 506
αἰώνιος. σημαίνει το -ιον τοῦ κόσ-
μου Sch 409
αἰωρεῖσθαι. ἄνω -οιμενος An I 90
ἀκαθαρσία Sch 394
ἀκαίρως ἤλθεν ἐπὶ τὸν Κρόνον Sch
378
ἀκανθα Sch 413, τῆς τοῦ Κήτους
-ης Sch 412, ἡ -α ἡ περὶ τὴν σφάν
οῖσα ἄκρως ἐπιπανάει ἀμφοτέρων
τῶν δεσμῶν Sch 412—3
ἀκαριαίος. αἱ ἄτομοι ἀρχαὶ ἀκα-
ριαῖαι τινες Ach 31
ἀκαρπος An I 93
ἀκαταστέριστον τὸν οὐρανόν Ach
75
ἀκατονόμαστος Is 318 Sch 363
ἀκέραιος. διὰ -αῖον ἀέρος στίλβων
Sch 491
ἀκέρατος idem atque ἀδιάρρηκτος
Sch 367
ἀκέφαλος. -ον αὐτὴν σχηματίζου-
σιν An II 201 b (Cat), vide ἀναρχον
ἀκίνητεῖν An I 92
ἀκίνητος. ἐστὼτα καὶ -α γράφοντες
(pingentes) αὐτά Ach 80, de terra
idem atque ἀτάλαντος An I 91, -ον
ib, ἄξων κρατεῖ αὐτὴν -ον ἔχων . .
An II 124 a, ὁ ἄξων ἐστὶν -ος Is 320,
τὴν γῆν -ον ὑπάρχειν Is 324, δύνα-
μις -ος καθ' ἑαυτὴν Is 332, sim al
-ως ἐμπερονήσειεν An I 92
ἀκίς An II 240 b (Cat)
ἀκμάζειν. καθ' ὃν χρόνον ἤκμασεν
Ach 78

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

ἄκμων (Hesiod Theog 722—5) Is 319.
333
ἄκνηστis. ἡ ἕξς λέγεται καὶ -is,
ἣν οὐκ ἔστι ξύσαι οὐδὲ ραΐδιον κνη-
σαι Sch 346
ἀκολουθεῖν Ach 50, τοῦτο -εῖ τῷ
μὴ λλαν ὀρόχοιεν' Sch 545
ἀκολουθία. κατ' -ίαν ἐκ τῶν φανε-
ρῶν ἐδείχθη Ach 71, σφόδρα καλῶς
τῇ -ίαι χρῆται Sch 355
ἀκόλουθος. -α ἕκαστα ποιήσαντες
τοῖς τοῦ ποιητοῦ γεγραμμένοις Att 3,
-ὄν ἐστιν acc. c. inf. Ach 35, ἐξῆς τὰ
-α τούτων ἐροῦμεν An II 127, -ὄν
ἐστι τὸ νῦν εἰρημένον Sch 453
-ως τῇ τοῦ ποιητοῦ προαιρέσει
Att 3, -ως τοῖς φαινόμενοις Att 23,
-ως φησὶ Sch 540, -ως ταύτῃ λέγουσι
Ach 69, -ως καὶ τῷ ἔθει τῷ παλαι-
ῷ καὶ τῇ ὑποκειμένην ὑποθέσει
Ach 81, -ως ἡ γῆ ἐστὶ σφαιροειδής
An II 124 a, -ως καὶ ἀκριβῶς διδάσ-
κει Sch 489, λοιπὸν ἐξῆς διδοσκαλίαν
ποιεῖται -ως Sch 435, ἐφεξῆς -ως
Le 566
ἀκοντίζειν. το -ειν ἴδιον μόνον ἐπὶ
δόρατος Sch 345
ἀκοπος. -ους τοὺς ἐντυγχάνοντας
παρασκευάζειν Le 563, -ως Sch 554
ἀκόσμως φερομένων An I 90, -ως
αὐτὴν ἐβιάσατο An II 196 b (Cat)
Sch 461
ἀκούειν. ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος -ουσι
sim Ach 71, οἱ Δία τὸν ἀέρα -σαν-
τες Ach 83, ἤκουεν (obediens erat)
αὐτοῦ An II 265 b (Cat), -σαντες τῆς
φωνῆς An II 297 b (Cat), ἀκουστέον
τὸ νυχθημέρας Sch 340, sim Sch
347. 381. 382. 475 al, δύναται δ' ἂν
καὶ ἀπὸ μέρους ὄλον τὸ σκέλος
-εσθαι Sch 387, ἀμεινον οὕτως -σαι
Sch 424
ἀκρασία. ἐξ -ίας ἀέρος sim Sch
519 Sch 494, ἡ τῶν ἀέρων -ία Sch
528. 533
ἀκρατος. -ον ψυχους Ach 62, δι' ἀ-
κράτον (τοῦ ἀέρος ὁρώμενα) Sch 494,
πρὸς ἀκρα(το)ν ἀλήθειαν Le 562

- ἀκρεμων. ἐπὶ τοῖς -όσι Sch 530
 ἀκρίβεια. νομίζων ἐπὶ τοσοῦτον
 τὴν -ειαν ὑπὸ τοῦ Ἀράτου διελήφ-
 θαι Hi 23, ἐπ' -είας Ach 34, ἐν πάσι
 τὴν -ειαν ἐνδείξαμενος Sch 404, οὐ-
 τως -εἰά τις τοῦ διχοτομήματος Sch
 436, τὴν τῶν σημείων -ειαν μετέρ-
 χεσθαι Sch 479, vide θεωρεῖν
 ἀκριβής. οἱ -εῖς τὴν διάθεσιν τοῦ
 λόγον (προγράφουσι τοῦ ποιήματος)
 Is 329, οἱ -έστεροι Sch 339, -έστεροι
 Φολνικες τὰ ναυτικά τῶν Ἑλλήνων
 Sch 348, ἐπ' -ές Sch 448, λάβοι -ές
 Sch 448, -ῇ τὴν θέαν παρέχει Sch
 485, -εσάτην ἔχουσι τὴν παρατήρη-
 σιν Sch 553, παρατήρησιν -ῇ καὶ
 ἔντεχνον Sch 553, πρὸς τὸ -ές Le 562
 -ὤς, μὴ πάντα -ὤς καταλεξάμενος
 An II 110a, τὸ διοικοῦν τὸν κόσμον
 -ὤς Is 324, σφόδρα -ὤς φησι Sch
 368. 416, -ὤς γινῶναι Sch 385, κατη-
 στέριστο -ὤς Sch 385, ὥς μὴ -ὤς
 προσσχόντι Sch 404, sim Sch 478,
 τοὺς ἐαντὶς ἀστέρας -έστερον ἐπι-
 δείκνται ἢ νῦν Sch 433—4
 ἀκριβοῦν Sch 554, τότε -οὔται μά-
 λιστα τὰ ἀστρα Sch 434
 ἀκρισία. ἐπὶ τῇ τούτων συγχύσει
 καὶ -λαι Sch 514
 ἀκριτος. -α καὶ ἀόριστα Sch 512
 ἄκρος. τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος Ach
 61. 62, χεῖμῶνα ποιεῖ ἀκρότατον
 Ach 57, πρὸς τῷ ἄκρῳ τοῦ ἄξο-
 νος τῶν ὑψηλῶν An I 94, ποδὸς ἀριστε-
 ροῦ ἄκρον An II 122a, ἐπὶ τοῦ ἄ-
 κρου τῆς πτέρυγος An II 202b (Cat),
 ἄκρον ἐμπροσθίου ποδός An II 222b
 (Cat), ἐπ' ἄκρον οπίσθιου ποδός ib,
 παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος Sch
 341, ἐπ' ἄκρων τῆς ῥάχεως Sch 345,
 sim passim, ἐπ' ἄκροις τοῖς τοῦ
 ὠκεανοῦ ὕδασι Sch 351, ἄκρῳ τοῦ
 ὠκεανοῦ ib, τὸ -ον τοῦ ἀριστεροῦ
 κέρατος Sch 370, sim al, χεῖμῶν ἐσ-
 τιν ἄκρος Sch 467
 -ὤς ἐπιπαύει Sch 380. 413 al
 ἀκροστόλιον Sch 467, αὐτὸ τὸ τῆς
 πρύμνης -ιον Sch 411
 ἀκροσφαλής Sch 509
 ἀκρώρεια Sch 526, ἐπὶ ταῖς τῶν
 ὀρῶν -είας Sch 511
 ἀκρωτήρ (Lyrae) An II 233b (Cat)
 ἀκύμων Sch 532
 ἀλαμπής Sch 441
 ἀλδαίνειν τὸ αὖξεσθαι Sch 417
 ἄλες. ἀλάσι λεπτοῖς καὶ πολλοῖς
 καταπάσσει Ach 55
 ἄλῃ ἡλίον Ach 53
 ἀλήθεια. τὰ γινόμενα κατ' -ειαν
 Hi 4, τὰς κατ' -ειαν γινόμενας συν-
 ανατολάς ib, sim Hi 23 Sch 499,
 ἐπὶ τῆς -είας Sch 390, τῇ δὲ -εἰαι
 Sch 391, ὥς ἔχει -είας Le 562, πρὸς
 ἄκρα(τον) -ειαν Le 562
 ἀληθής. τὸ δὲ -ές reappears An I 94.
 95, κατὰ τὸ -ές Sch 381
 ἀληθῶς. ὥς -ὤς Sch 385
 ἀλῆσις ἡλίου Ach 39. 53
 ἀλῆτεύνειν An II 247b (Cat) Sch 405
 ἄλλα. -ιαν οἱ ἄωροι τὴν ἐκκλησίαν
 Sch 386
 ἀλλεπάλληλος. νήσας τὰς ὄρνις
 -ους θεάσῃ ἐρχομένης Sch 525
 ἀλληγορικῶς τὸν Ἀτλαντα νόησον
 τὸν ὀρῶντα κτλ. Sch 386
 ἀλλοῖους. ἄλλον ζωῖον -ον Sch 425
 ἀλλοιοῦν Sch 511
 ἀλλ' οὐν γε Sch 401
 ἀλλόχροος Sch 408
 ἄλσος. παρὰ τὸ περιχέμενον -ος
 Sch 346
 ἄλυσις vide ὄχημα, τὸ πλῆθος τῶν
 βρόχων τῆς ἀλύσεως Sch 366
 ἄλως Ach 68. 69
 ἀμάρτημα Hi 21 An II 268b (Cat)
 Sch 425, ὧν τὰ -ατα τῶν Ἀράτου
 θεωρημάτων ἐγκλήματα ποιοῦσιν
 Is 329—330
 ἀμαρτία. συμβέβηκε πάσας τὰς
 σφαίρας ἐν -λαι γράφεσθαι Ach 80,
 μνημόνευμα τῆς εἰς θεοὺς -ίας σαφὲς
 εἰκονίσας ἔθηκεν εἶναι . . An II 269b
 (Cat)
 ἀμαρνή. -ὰς ἔχουσι καὶ παρέχουσι
 Sch 516
 ἀμανρός. -ότατος Ach 43 An II 182b

- (Cat) al, ὅθεν -ότερον φαίνεται An II 222 b (Cat), -ότερον εἶναι An II 223 b (Cat), -όταται κατὰ τὸ φῶς Sch 387
- ἀμαυροῦν. -οῦνται (οἱ ἀστέρες ὑπὸ τοῦ ἡλίου) Ach 50 Sch 507, vide ἀναθυμιασῖς
- ἀμαύρωσις Sch 501 bis al
- ἀμβλύνειν Sch 483. 532 al
- ἀμείβειν. ἀμείψασθαι τῷ λόγῳ τὸν Ἀράτον πόνον An I 89, πᾶσαν ἡμεῖβε μορφήν An II 233 b (Cat), ὅσα δὲ -ει τὰς τε ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις ἐξ ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους Is 318, εἰς πελειάδας ἡμεῖφθησαν Sch 386
- ἀμετάβολος Ach 30
- ἀμετακίνητος Sch 341. 467 -ως Sch 501
- ἀμετάληπτος. θεῖον καὶ καθαρὸν καὶ -ον (τὸν αἰθέρα) Ach 34
- ἀμιγῆς ἔσται τοῖς ἄλλοις Ach 61
- ἀμοιβή. τὴν εἰς φῶς (τῶν ἡμσφαιρίων) -ήν An I 90
- ἀμοιρος. ζῶιων -ον Ach 41, οὐδὲν (στοιχείον) ἀμοιρον τῆς τῶν λοιπῶν μετουσίας An I 92
- ἀμνδρός Ach 51 Sch 348. 349. 379 al, κατὰ τὸ λάμπειν -οί Sch 417
- ἀμνδροῦν Sch 417
- ἀμύητος τοῦ μαθήματος An I 89
- ἀμύμων. οὐκ ἂν . . -ονας συνήρμοσε τοὺς κύκλους Sch 443
- ἀμφίβιος Sch 509
- ἀμφίβολος Ach 85
- ἀμφικυρτος Ach 49 Sch 472. 473. 474
- ἀμφιον vide σκέπειν
- ἀμφισβητήσιμος Sch 504
- ἀμφισβήτησις Sch 358
- ἀμφίσκιοι Ach 66, οἱ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν κύκλον οἰκοῦντες Ach 67
- ἀμφιφανής. τινὰ τῶν ἐνταῦθα κειμένων ἀστρων, ἃ καλεῖται -ῆ Ach 74, ἀστρα -ῆ An II 128, τῶν -ῶν ἀστρων Sch 459
- ἀμποδα Ach 84
- ἀναβαίνειν (de sole) Ach 55. 66 al
- ἀνάβασις ἡλίου (opp κατὰβασις) An I 95, τὸ μεσαίτατον τῆς τοῦ Νείλου -εως Sch 425
- ἀναβιβάζειν. -εται ὁ τόνος Sch 370
- ἀνάβλεψις. διὰ ψιλῆς -εως Le 562
- ἀνάγειν. ἡ πυρὴ ἀναχθῆναι ἐπείγεται πρὸς τὸν οὐρανόν Ach 30, εἰς τὰ ἀστρα ἀνήγαγεν 251 b (Cat), sim An II 194 b 253 b (Cat) al passim, οὗς Διόνυσος ἀνήγαγεν εἰς (ἐπὶ) τὰ ἀστρα An II 297 b (Cat) Sch 364, εἰς Φοίνικας ἀνάγει το γένος Θαλῆς Sch 348, sim al
- ἀναγιγνώσκειν. ἐὰν μὲν ἄγανός ἀναγνώμεν Sch 353, sim al, ἄμεινον ὅφ' ἐν -ειν Sch 395, ἄχοι τοῦ ἔγω' στικτέον εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον Sch 429, τοῖς πρῶτως μάλιστα -ουσι τὰ Ἀράτεια Le 561
- ἀναγκαῖος. -οτάτην αἰτίαν ἀποδιδόναι Hi 3, τοὺς -οτάτους κύκλους τῶν ἀπλανῶν τοὺς τέσσαρας λέγει Is 327, τοῦ -αἰον ἐκτός Sch 555
- ἀνάγνωσις. διαστέλλειν τῇ -ει Sch 346
- ἀναγράφειν. τὴν ἐμπειρίαν τοῖς ἐξῆς ἐν στήλαις ἀναγράφαι Ach 27, αὐτὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν -όμενοι Sch 336
- ἀναγραφή. περὶ τοῦ Περσέως διαφόρου τῆς -ῆς οὐσης Hi 24
- ἀναγωγή. τοῦ κατὰ βάθος αἵματος τὴν -ὴν ποιούμενα Ach 33, ἀναχθῆναι αὐτὸν εἰς τὰ ἀστρα κατὰ τὴν τοῦ Ὠρίωνος -ὴν An II 253 b (Cat)
- ἀναδέχεσθαι. τῆς κοινῆς ἔνεκεν ὠφελείας ἰδῆαι πονεῖν -όμενοι Hi 4
- ἀναδιδόναι Sch 462. 490, τοῦτον ἐποίησεν Ἀρτεμῖς ἀναδοθῆναι ἐκ τῆς Κολώνης An II 196 b (Cat) Sch 461, ἐκ τῆς γῆς σκορπίον ἀνέδωκεν Sch 461, -ωσιν αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανόν Sch 501
- ἀνάδοσις. ἐξ ὑγρασίας -εως Ach 69
- ἀναλίσθητος. -ου οὐσης τῆς θαλάσσης Sch 511
- ἀναθυμιασῖς Sch 483, ἐξ -άσεως γῆς καὶ νεφῶν (ἡλιος) Ach 46, -ιν

- ἄερος τὸν ἄνεμον Ach 68, αὔραν
 -ιν γῆς Ib, μινύναι τὴν -ιν τῆς
 ψυχρότητος πρὸς τὴν τῆς θερμό-
 τητος καύσιν An I 97, γίνονται ἄσεις
 ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς γῆς, ἥ μὲν ὑγρὰ
 καὶ ἀτμώδης ἥ δὲ ξηρὰ καὶ καπνώ-
 δης An II 126, ἥ ξηρὰ -ις ἐκ τοῦ
 ὑδατος ὑπὸ ψύχους μὲν ὥσθελ' ἀνέ-
 μους ἐμποιεῖ An II 127, ἥ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ κίνησις γίνεται ἐκ τινων -εων
 Sch 340, αἱ τῆς γῆς -εις ἀναδιδόμε-
 ναι ἀμυροῦσι τοὺς ἀστέρας Sch 413,
 ἐκ τῶν τῆς γῆς -εων Sch 417, αἱ
 τῆς γῆς περὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις
 -εις Sch 496—7, -ει τῇ περὶ τὸν κόσ-
 μον Ach 35, ἐξ-εως γῆς Ach 49, -εῶν
 τινων Sch 519, ἥ ξηρὰ -ις ξηρᾶς τῆς
 γῆς καὶ αὐχμηρᾶς τυγχανούσης ἀνα-
 δομένη Sch 546, vide ὀλκῇ
 ἀνακεῖσθαι. ἐκάστωι τῶν θεῶν
 ὄρνέον ἐστιν ἀνακείμενον An II
 267 b (Cat), τὸν λίκον ἄ. τῷ Ἀπόλ-
 λωνι Sch 476
 ἀνακλᾶν Sch 489. 516, vide ὄψις
 ἀνάκλασις Sch 489 ter, τὴν -ιν τῶν
 ἀπλινον ποιεῖσθαι Sch 502, τὴν ἐπὶ
 τὸν ἥλιον -ιν ἴσχειν (τὴν ὄψιν) Sch
 516, κατὰ -ιν Sch 546
 ἀνακλίνειν. ὡς ἐπὶ τὴν ἴξυν ἀνα-
 κεκλιμέναι Sch 370
 ἀνακόπτειν. μένειν τὸν κόσμον
 -όμενον ὑπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ ἐν τοῖς
 μετακοσμοῖς Ach 39
 ἀναισθήτως ἔχειν An I 91
 ἀνακομιδὴ vide εὐχέρεια
 ἀνακομίζειν An II 235 b 242 b 277 b
 (Cat), ὁ Γανυμήδην -ίσας εἰς οὐρα-
 νὸν τῷ Ail 243 b (Cat)
 ἀνακρούειν. ἔσωθεν τὰ θωράματα
 -ονται Sch 374
 ἀνακύκλησις. κατὰ μακρὰς -εις
 χρόνων Sch 545, -ιν ποιεῖσθαι Ach 35
 ἀναλαμβάνειν Sch 489, πάλιν περὶ
 τοῦ Στεφάνου -ει Sch 452
 ἀναλίσκειν. πλείονα χρόνον -ει
 δυόμενος Sch 372, τελείως -εται
 χρόνος Sch 438, πολλὸν χρόνον -ει
 Sch 454 al
 ἀναλογεῖν. -οῦντες ἀλλήλοις Sch
 431, sim Ib 477, τῷ μεγέθει κατὰ
 ὁσάδα -οῦσιν Sch 433
 ἀναλογία. πρὸς -ίαν Sch 438, πάν-
 τα τὰ ζώδια λαμβάνοντες κατ' -ίαν
 τῶν μελῶν Sch 446
 ἀναλογίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ τμήμα-
 τος τὸ ὅλον -όμενος Sch 376
 ἀνάλογον κέντρῳ κύκλου λαμβανό-
 μενος Is 316
 ἀναλόγως Ach 58. 59
 ἀνάμικτος Sch 427
 ἀναμίσγειν Is 328
 ἀνανεύειν. ἡ ψυχὴ -ουσα εἰς συγγε-
 νῇ τὸν οὐρανόν Ach 30, φαίνονται
 -ουσαι αἱ κεφαλαί Sch 485
 ἀνανέωσις. -ιν καὶ κτίσιν ἄλλον
 κόσμον Sch 429
 ἀνάπαλιν vel τὸ -ιν Ach 41. 64. 65.
 66. 74 An II 128 Sch 384. 407. 426
 al passim, ἐπὶ τινων -ιν Ach 80,
 χειμερινῇ -ιν τῇ θερινῇ An II 133,
 sim al
 ἀνάπανσις. ἐπὶ τὴν -ιν χωροῦντες Sch
 530, -ιν τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων Sch 549
 ἀναπέμπειν vide θλίβειν
 ἀναπεπταμένον θέρους καὶ πᾶν
 καθαρὸν Sch 525
 ἀναπλήρωμα vide προσαναπλή-
 ρωμα
 ἀναπνεῖν. σπῶντες τὸν ἀέρα -έομεν
 Ach 83
 ἀναπνοή. τὴν -ὴν τῆς θαλάσσης
 An I 97, ζωτικὸς (ὁ ἀήρ) καὶ τῆς
 -ῆς ἡμῶν αἷτιος Sch 336
 ἀναπόδεικτος. -οι φάσει χρώμενος
 Hi 19
 ἀναποδίζειν (retrogradi) de plane-
 tis Ach 39 An II 132, σιτηζονται
 καὶ -ουσιν (οἱ ἀπλανεῖς) Sch 340
 ἀναπόλησις. ὁ θέλων ποιεῖν -ιν
 Is 329
 ἀνάπτειν. ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ
 αἵθρος ἀναπτομένην Ach 40, καὶ
 σβέννυσθαι καὶ ἀνάπτεσθαι ὡσανεὶ
 ἄνθρακος Ib, εἴ τις θαλὸν ἀνάψας
 ὀρθὸν στήσει Ach 66, ἀναπτομένον
 τοῦ πνεύματος Ach 69, φωτὸς ἀνα-

- ποτιμένον καὶ σβεννημένον ib, ὅταν
 (τὸ περὶ τοὺς λύχνους φέγγος) μὴ
 εἰς ὕψος -ηται Sch 536, aim Sch
 536
 ἀναπτῆναι. τὸν εἰς τὰ ἄστρα -άντα
 An II 219b (Cat), -ῆται εἰς τὸν οὐ-
 ρανόν An II 234b (Cat)
 ἀναρριπίζειν. ἀνέμων μὴ -όντων
 Sch 527
 ἀναρχον καὶ ἀκέφαλον ἔσται τὸ
 ποίημα Ach 61
 ἀνασπᾶν. -άσαι ἐπὶ τὴν ἰδίαν φύσιν
 Ach 40, -ᾶται (ἢ σκιά τοῦ γνώμονος)
 Sch 438
 ἀναστελλεῖν Sch 508, τὰς μικρὰς
 καὶ ἐλαφρὰς -ει (τοῦ αἵρος μετα-
 βολάς) Sch 490
 ἀναστερίζειν. σῶιος οὐκ ἀνηστέ-
 ρισται Sch 388
 ἀνάστερος Sch 394. 403
 ἀναστρος. ἡ ἄρπη -ος οράται An
 II 228b (Cat)
 ἀνάστημα. ἐν -ασιν ὑπομένη An
 I 92, τῷ ὄγκῳ τοῦ -ατος An I 92
 ἀναστρέφεσθαι Sch 518, περὶ τὰ
 ὕδατα -όμενος Sch 510, ἀδυνάτως
 (ἀδυνατώτερον) ἀνέστραπται ἐν τοί-
 τοις ὁ Ἄρατος Att 13. 14, ὁλοσχε-
 ρῶς ἀναστρέφεσθαι ἐν τινι Hl 23,
 τοῦ φωτοειδούς ἀναστραφέντος Ach
 49 al
 ἀνάτασις. τὴν -ιν τῶν ἀκτίνων
 ποιεῖσθαι Ach 46
 ἀνατείνειν. ἀνατεταμένους τὰς κνη-
 μίδας Ach 46, τὸ ῥόπαλον ἀνατε-
 τακῶς An II 190b (Cat)
 ἀνατιθέναί. Βήλων τὴν εὐρεσίαν
 ἀναθέντες et aim Ach 27, πάντα
 καιρὸν -ησι Διί Ach 81, Ἑρμοῦ ἀνα-
 θέντος An II 223b (Cat)
 ἀνατινάσσειν Sch 522, τὰ πτερὰ
 αὐτῶν πάντα -όμενοι ib
 ἀνατολή. ἀπ' -ῶν Ach 48 alii passim,
 -ὰς λαμβάνοντα τὴν κατὰ πρόσω-
 πον αὐτοῦ τοῦ κινούντος φοράν An
 I 98, πρὸς τῇ -ῇ Ach 71 al, expli-
 catur Sch 361
 ἀνατολικός An II 102a al
 ἀνατρέπειν Sch 496. 511
 ἀνατρέφειν Is 330 Sch 346. 367,
 -εσθαι (med) Sch 370
 ἀνατρέχειν Sch 355. 372. 397. 400
 ἀναυξής. -ῇ θάλλουσαι Sch 408
 ἀναφαλνεῖν Sch 451
 ἀναφέρειν τὴν μὲν θέσει τῶν ὅλων
 εἰς Δία, τὴν δὲ γέννησιν καὶ ἔννοιαν
 εἰς Ἀστραῖον Ach 29, τὸ λήγουσα ἐπὶ
 τὴν ζώνην -εσθαι Hl 22, -ηται ὑπὲρ γῆς
 Ach 75, ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν -ομέναις
 Ἐπιστολαῖς Ach 76, τὰς εἰς αὐτὸν
 -ομένας (Ἐπιστολάς) Ach 79, τὴν δὲ
 σκορπίον ἀνευεγκεῖν κατ' αὐτοῦ
 An II 249b (Cat), εἰς θεὸν -οντες
 οἱ ἀρχαῖοι τὰ καλῶς γινόμενα Is
 332, ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ -ονται Sch
 340
 ἀναφορά. ἡ ἄμα τῷ ἡλίῳ ὑπὲρ
 τὸν ὀρίζοντα -ά Ach 74, τὰς ἀρχὰς
 καὶ -ὰς ὅλων τῶν φαινομένων Is
 329
 ἀναφύειν. αἱ νῆσοι βρεχόμεναι -ονσι
 Sch 547, aim ib, -εσθαι Sch 538
 ἀνάφυσις. ἐκ τῆς τῶν καρπῶν αὐτῶν
 -εως Sch 538
 ἀναχωρεῖν. ἐκ τῶν Πλειάδων -ίσαν-
 τα Sch 391
 ἀνδρία An II 248b (Cat)
 ἀνέγκλιτος. δύο τόποι εἶσιν -οι Is
 317
 ἀνείργειν. -ει ἡ σελήνη τὰς πρὸς
 ἡμᾶς ἀγὰς τοῦ ἡλίου Ach 47
 ἀνέλκειν Ach 32
 ἀνεμώδης Sch 496
 ἀνεπαίσθητος Sch 506. 512. 535
 -ως Sch 532
 ἀνεπαχθής Sch 409
 ἀνεπιθόλωτος Sch 490, -ον νέφους
 Sch 498, καθαροὶ καὶ -οι Sch 544
 ἀνέρχεσθαι. εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελ-
 θεῖν An II 261b (Cat), ἀνέλθω εἰς
 ἀνατολήν Sch 458
 ἀνεσις. ἡ περὶ τὸν αἶρα -ις καὶ
 θηλύτης Sch 539
 ἀνευφύνειν. ὕναν ἀπ' ἀλλήλων τὰ
 στοιχεῖα An I 90
 ἀνέφελος ἀήρ An II 126

ἀνήκονστος Sch 391
 ἀνήμερος Sch 511
 ἀνῆρ *τρία σημαίνει, τὸν γαμέτην, τὸν ἄρρενα, τὸν ἀνδρεῖον* Sch 335
 ἀνθέλλειν An I 98
 ἀνθῆλιος Sch 503, -ιον ἵπταται An II 243 b (Cat)
 ἀνθραξ Ach 40, οἱ -ες ῥιπιζόμενοι ἢ κινούμενοι λαμπρότεροι γίνονται καὶ σπινθήρας ἀποπέμπονσι Ach 51
 ἀνθύνειν *vide διαυγῆν*
 ἀνιέναι. ἀνεμένη (ἢ ξηρὰ ἀναθυμίασις) ἐκνεφίας ποιεῖ An II 127
 ἀνιερουν. ὅλον τὸ ἄστρον-ώκασιν ἡλίω Sch 366
 ἀνιμᾶσθαι (*in altum trahere*) Ach 33 Sch 483 bis
 ἀνισότης ἢ τῶν κύκλων An I 97
 ἄνοδος ἢ ἀπὸ Αἰγύπτου ἐπὶ Καρχήνον Ach 57
 ἀνόητος Ach 83
 ἀνοιδάλειν Sch 509
 ἀνόμιχος ἀῆρ An II 126
 ἀνταγωνίζεσθαι An II 190 b (Cat)
 ἀντανακλᾶν. -ώμενον Ach 50
 ἀντανάκλασις. τὴν ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ κατόπτρου) -ιν τοῦ εἰδώλου Ach 50
 ἀντέχειν. τὰ ἰσχυρὰ καὶ -οντα πρὸς τὸ καῦμα Sch 408, πρὸς τὰς τῶν καιρῶν ὑπερβολὰς -ειν Sch 534, ψυχὸς ὅλως οὐ δύναται -εσθαι (ὁ κέφαρος) Sch 510
 ἀντηχεῖν Sch 539
 ἀντί. τῆς ἀντί προθέσεως τὸ ἴσον σημαίνουσης Ach 56
 ἀντιγράφειν. -άφαι πρὸς τὰς κατηγορίας An II 146 a, ἀντέγραψε δεικνύς Ach 47
 ἀντίγραφον Hi 22. 24, τινὰ τῶν ἀντιγράφων Ach 81, τὸ διὰ τῶν πλείστων -ων φερόμενον (προοίμιον) Ach 81
 ἀντιδιαίρεσις. πρὸς -ιν καὶ πρὸς σύγκρισιν τοῦ Ἀετοῦ Sch 460
 ἀντιδιαστέλλειν πρὸς τι Sch 365. 424
 ἀντιδιαστολή. ὡς πρὸς -ην τῆς ἀνα-

τολῆς Sch 396 *sim* Sch 424, ὡς πρὸς -ὴν τοῦ μικροῦ Κυνός Sch 410, ὡς πρὸς -ὴν τοῦ ζωδιακοῦ Sch 443, *sim* Sch 444
 ἀντιδοξεῖν. τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἡμῖν περὶ τούτου Att 19
 ἀντίζυγος. -α ζωῖδια An II 128
 ἀντικαταλλάσσεσθαι Sch 462
 ἀντικεῖσθαι Ach 56 An I 94
 ἀντικνήμιον An II 227 b (Cat)
 ἀντικρὺς εἰπόντος Sch 342
 ἀντιλαμβάνεσθαι. τῆς βασιλείας — ἀβόμενος Is 321. 331, πλεόν -όμεθα τοῦ καύματος Sch 365, διὰ τὸ . . ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων εὐχερῶς -εσθαι καὶ ἀμυδροῦσθαι Sch 417, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομένης -όμενος Sch 482, τῆς ἐσομένης ὑγρότητος ὁ ἀῆρ -όμενος Sch 483, -εται τοῦ κρύνους Sch 518, δῆξεώς τινος -ονται Sch 521, θᾶττον καὶ ῥᾷον τοῦ ἀνχημοῦ καταστήματος -ονται Sch 548
 ἀντιλάμπειν Sch 545
 ἀντίληψις. πρὸς -ιν τῶν εἰς τὸν βίον ἐπιτηδείων Sch 338, -ιν τῶν κατὰ σπόρον ἔργων Sch 392, πρὸς -ιν τῶν κατὰ τὴν γεωργίαν ἔργων Sch 476
 ἀντίμιμος. Ἑλλίον -ον ἐποίησατο *διφρεῖαν* An II 208 b (Cat)
 ἀντίος. -ίας ἔχοντα τὰς Ἀρχαίους An II 102 a, ἐξ -ίας τῷ ἡλίῳ Sch 516
 ἀντιπαρᾶφρεῖν ἀλλήλοις (τὰ στοιχεῖα) Ach 34
 ἀντιπεριστάναί. -αμένον τῷ θερμῷ τοῦ ψυχροῦ Sch 521
 ἀντιπερίστασις Sch 549
 ἀντιπίπτειν. -εῖ τὸ ῥηθὲν τῷ . . Sch 437, *sim* Sch 545
 ἀντίποδες Ach 67 Is 317, οἱ ἐφ' ἐκάτερα τῶν ἡμισφαίριων ὑπὲρ γῆς τε καὶ ὑπὸ γῆν Ach 65, *sim ib bis* An I 97 An II 125 a. 133
 ἀντιπρόσωπος Sch 510
 ἀντίσκιλοι Ach 66, -οι οἱ ἐν τῷ βορείῳ Ach 67

ἀντισπᾶν. -άσαι Ach 55
 ἀντιστρέφειν. οὐκ εἰσὶν ἀλλήλαις
 ἀντεστραμμένα Sch 346
 ἀντιτέμνειν. διὰ τῶν πόλων -όμε-
 νος δῖχα An II 131
 ἀντιτιθῆναι An II 184 b (Cat)
 ἀντιτυπία. δι' -ίαν τῶν σωματῶν
 Sch 489
 ἀντιφαίνεσθαι Pap 557
 ἀντιφέρεσθαι. -ονται τῷ κόσμῳ
 Sch 428
 ἀντίφραξις. κατ' -ιν τοῦ ἀέρος
 Sch 492
 ἀντίχθονες οἱ κατὰ διάμετρον ἐν
 ταῖς ὁμοίαις ζώναις οἰκοῦντες Ach
 65, οἱ -ες τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέ-
 ρας παρήλλαγμένας ἔχουσιν Ach 66,
 τοῖς ὑπὲρ γῆν -οσιν.. τοῖς δ' ὑπὸ
 γῆν ib, sim ib, γέγονε πολλὴ ταρα-
 χὴ καὶ περὶ -όνων καὶ ἀντιπόδων
 Ach 67, -ες οἱ ἐν τῷ κατῷ ἡμι-
 σφαιρίῳ κατὰ κάθετον οἰκοῦντες
 τοῖς ἐν τῷ θερινῷ ἢ χειμερινῷ
 τροπικῷ οἰκοῦσιν An I 97, sim An
 II 125 a, οἱ -ες ἀλλήλων διαφέρουσιν
 An ib, -οσι καταφανής Is 316
 ἀντοικεῖν. ἀντοικουμένη ἐστὶν ἡ
 βόρειος τῇ νοτίῳ καὶ ἡ νότιος
 τῇ βορείῳ Ach 65, τοῖς ἐν τῇ νο-
 τίῳ ζώνῃ ἀντοικοῦσι Ach 66
 ἀντοιχοὶ οἱ τὴν νότιον τοῖς τὴν
 βορείον οἰκοῦσι ζώνῃ Ach 65, sim
 ib Ach 66 bis, οἱ ἀντοιχοὶ ἑτερό-
 σκιοὶ εἰσιν Ach 67, ἄ. οἱ τὴν ὑπ'
 Ἀγλόκερῳ ζώνῃ τοῖς τὴν ὑπὸ τὸν
 Καρκίνον οἰκοῦσιν An I 97
 ἀντρώδης. οἱ ζωγράφοι -εις τόπους
 γράφοντες Sch 492
 ἀνύειν Sch 380. 448 al, -οντος τοῦ
 Κριοῦ τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον
 Sch 379, sim Sch 399 al, πάντα
 ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν κεείμενα
 ἀνύει τὰς αὐτὰς ὁδοὺς Sch 414, -ειν
 τὸν κύκλον (ζωδιακόν) Sch 427. 428
 ἀνυπεύθυνος. βέλτιον δὲ καὶ -ον
 ἀκούειν ἐκείνως Sch 382
 ἀντωπεῖν Sch 494
 ἄνω. ἐν τοῖς ἄνω.. λέγει Sch 439,

τὴν ἀνωτάτῳ ζώνῃ Ach 45, ἀνω-
 τέρω ἀνεισιν Ach 57, μέχρι τῆς τοῦ
 ἀνωτάτῳ οὐρανοῦ ἐπιφανείας Sch
 445
 ἀνωμαλία. τῆς -ίας τῶν ἡμερῶν
 καὶ νυκτῶν χάριν Ach 71
 ἀνώματος. -ον δεικνύσι τὴν ἐπι-
 φάνειαν An I 92, διὰ τὸ -ον Sch
 495
 ἀνώνυμος. -α ὄντα (τὰ ἄστρα) Ach
 75, -οι ἀστέρες Att 14
 ἀνωφερής Ach 33. 38, -ῇ ἔσχει τὴν
 ὁρμὴν Ach 33, ὁ δαλὸς -ὲς ἔχει τὸ
 πῦρ Ach 34
 ἀξιόλογος Sch 444, ἀνδρὶ -ωι ὁμο
 καὶ φιλομαθεῖ Le 561
 ἀξιόπιστος Ach 76
 ἄξιος. -ιον κρίνας τὸν ἄθλον μνή-
 μης An II 190 b (Cat), -ιον κρίνας
 An II 251 b (Cat), -ιον κρινάντων
 αὐτὸν τῶν θεῶν An II 235 b (Cat),
 -ια μνήμης Is 323
 ἀξιοῦν *postulare et dignum habere*
 Ach 77 An II 209 b (Cat), ὡς ἡξι-
 ώθη γράψαι Ach 78, ἡξιῶσθαι (*cor-
 rigas ex αξιωσθαι*) ὑπ' αὐτοῦ ὥστε
 τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι Ach 78,
 οὐδεμῶς -οῦνται φροντίδος An II
 151, ἐν οὐρανοῖς τιμῆς ἀξιοθῆναι
 An II 185 b (Cat), τὸν Δία ἡξίωσαν
 καταστρεφῆσαι An II 232 b (Cat),
 ἡξίωσαν τὸν Δία ἐπιφανῇ αὐτὸν
 ποιῆσαι An II 240 b (Cat), τῆς ἐν
 οὐρανῷ τιμῆς ἀξιοθῆναι An II 244 b
 (Cat), ὑπὸ Ἀρτέμυδος ἀξιοθεῖς An
 II 248 b (Cat), παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμ-
 ματος ἡξιώθη Is 326, sim Sch 394
 ἄξων τὸ διὰ μέσον τῆς σφαίρας διη-
 κον πνεῦμα, ὅπερ ἐστὶν εὐθεῖα τις
 An II 127, sim An II 129 Is 316. 331,
 -ων λέγεται ἐπεὶ περὶ αὐτὸν στρέ-
 φεται ὁ οὐρανός Is 331, διήκει δι'
 ὅλου τοῦ οὐρανοῦ (ὁ -ων) Is 320,
 ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἀκροῖς τοῦ -ονος
 ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται
 Sch 341, vide ἀρχὴ ἀσάλευτος
 διάμετρος
 ἀοίκητος Ach 62. 63. 65 An I 96,

ζώνην -ον An II 124 a. 125 a. 132.
133 Is 317 al
ἀορασία Sch 505, τὴν ἐκ τῶν νεφῶν
-ίαν Sch 423, sim ib, νεφέλαι πεπι-
λημένοι αἱ τὴν ἀορασίαν ποιοῦσαι
Sch 532
ἀόριστος. ἐξ -ων σωματίων ὄχλος
Ach 42
ἀπαγγέλλειν. πρῶτον -ει προοί-
μιον Is 326. 328, -ει ἕκαστον κατὰ
μῆκος καὶ πλάτος Is 327, sim ib
bis
ἀπαγορευτικός. τῷ -ῳ χρησά-
μενος Sch 491
ἀπαθής. φῶς δι' ὅλου -ές Sch 482
ἀπαιδεύτως Sch 365
ἀπαιωρεῖσθαι vide ὄχημα
ἀπαλείφειν Le 566
ἀπαλλάσσειν. πολλὰς -ει φάσεις
Sch 472
ἀπαλός. τινὲς τῶν ἀκαλωτέρας
προσερχομένων ταῖς ἐξηγήσεσιν An
II 149 a
ἀπαναλίνεσθαι Is 327
ἀπαντᾶν. ὅθεν -αῖ ἢ πύκνωσις Sch
485
ἀπαξαπλῶς προθεμένῳ περὶ τῶν
Φαινομένων εἰπεῖν Sch 430
ἀπαράλλακτος Sch 339
ἀπαρτᾶν. ἀπηρτημένους ἐξ αὐτοῦ (τοῦ
ζωδιακοῦ) ζώνας Sch 427, τὰ πολὺ
ἀπηρτημένα Sch 502, sim Sch 506
ἀπαρτίζειν. πανταχόθεν εἰς λειό-
τητα ἀπῆρτισται An I 92, μέχρι τοῦ
βλέποντος -όμενοι An I 95-6, τὸν
ζωδιακὸν -ἀπῆρτισμένον Sch 446
ἀπάρχεσθαι (loco corrupto) Sch
334
ἀπατᾶν Sch 319, -ῃθεῖσαν φθαρῆναι
An II 219 b (Cat)
ἀπεικάζειν. ὁράκοντι ποταμὸν
-ασεν Sch 349
ἀπεικος. οὐκ -ός (acc. c. inf) Sch
395
ἀπειλεῖν. δοκεῖ -ήσασθαι ὡς ἀν-
ελεῖν An II 248 b (Cat)
ἀπειρος. κόσμους ἐν -ῳ τῷ κε-
νῷ Ach 38, -ον An I 93, -ων ἐπι-

νοεῖσθαι δυναμένων κύκλων An II
128, sim An II 129
ἀπεκδέχεσθαι δοκεῖ ὑπολαμβάνων
Hi 9 Att 11, ἀπεκδέξαμενος τοῦ
ποιητοῦ τὸ βούλημα Hi 13
ἀπελπίζειν. -ίσας τὴν ἐκείνου ζή-
τησιν An II 248 b (Cat) Sch 405
ἀπεργάζεσθαι. χειμῶνα -όμενος
Ach 66, τὴν ζωτικὴν δύναμιν . . τοῖς
πᾶσιν ἔμμονον -όμενοι Sch 360,
εὐεπίγνωστον τὸ σχῆμα -όμενους
Sch 415
ἀπεριέργως Sch 555
ἀπερίληπτος Is 318
ἀπενυκτός. ἐμφαίνει τὸ -όν Sch 491
ἀπηλιώτης Ach 69 Is 484 al
ἀπίθανος Hi 5, αὐτοῖς -ον ἐδόκει
εἶναι An II 239 b (Cat), οὐκ -ως Sch
346
ἄπιστος. ὥτα -ότερα ὀφθαλμῶν
τυγχάνει An I 89
ἀπλανής. ὑπὸ τῆς -οῦς (scil. σφαί-
ρας) Ach 48, -ῶν σφαῖρα Ach 36
ἀπλατής. ἡ γραμμὴ μῆκος -ές Is
315
ἄπληστος. -ότερον (πρὸς) τὴν νο-
μὴν προσφέρωνται Sch 549
ἀπλοῦν Sch 489, -ώσαντες τὰς χει-
ρας Sch 372, τὰς πτέρυγας -ώσας
Sch 395, διὰ τὸ ἡπλωσθαι τὰς πτε-
ρυγας Sch 396, τὰς πτέρυγας -οῖ
Sch 401
ἄπλοῦς τε καὶ σίντομός ἐστι ποιη-
τής, ἔτι δὲ σαφὴς τοῖς καὶ μετρίως
παρηκολουθηκόσιν (Aristus) Hi 4,
ζῶιον -οῦν Sch 519
οὐ . . βληθεὶς ἀλλ' -ὡς κείμενος
Sch 401, τὸ δὲ 'αἰωρεῖται' ἦτοι
-ὡς φέρεται ἢ τὸ κυριώτερον . .
Sch 416
ἄπλωσις. πολλοὶ ἀστέρες τὰς -ώσεις
τῶν πτερῶν ἀποτελοῦσι Sch 395
ἀπὸ et ἐκ promiscue Sch 334
ἀποβάλλεσθαι. -ονται τὸ βέλος
Sch 347
ἀποβάτης. ἀπ' ἐκείνου δὲ κατα-
μίμησιν ὁ καλούμενος -ης An II
209 b (Cat)

- ἀποβλέπειν. ὡς πρὸς τὴν θέσιν -ει Sch 352, ὡς ἐπὶ τὴν ἕξιν ἐν τῷ ἀνατρέχειν -ουσα Sch 400
- ἀπόγειος ἀνεμος ἀπὸ γῆς φερόμενος Ach 68
- ἀπογράφεσθαι. τῷ λευκῷ -ονται Sch 492, ἐν τινι τόμῳ -αφώμεθα Le 563
- ἀπόδειξις. χρώνται πρὸς -ιν τούτοις Ach 41, οὐδεμίαν -ιν περὶ αὐτοῦ φέρει An II 259 b (Cat)
- ἀποδεικνύειν. τοιοῦτον αὐτῆς -ει τὸ φῶς Sch 482
- ἀποδέχεσθαι. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δημογγοῦ ἀπεδέξαντο Sch 336
- ἀποδιδόναι. περὶ οὗ τὴν ἱστορίαν ἀποδώσομεν σαφέστερον An II 224 b (Cat), εἰ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδώκαμεν Sch 342, μὴ ἐφ' ἑνὸς ζωιδίου τὸ συμβαλὼν ἀποδεδωκέναι Sch 364
- ἀποθῆναι Ach 82, τοῖς ἄ. οὔσι Ach 49, ἄ. τοῦ νοῦ Sch 358
- ἀποθηριῶσαι An II 181 b (Cat) Suppl I 574 (Cat)
- ἀποθνήσκειν. οὐκ -ει θεός An I 90
- ἀποκινδυνεύειν Sch 398
- ἀποθύμιος Sch 420
- ἀποκαθιστάναι. ἀποκαταστήσει εἰς τὴν ἀρχαίαν κίνησιν Ach 35, ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημείων -αται (ὁ ἥλιος) Ach 44. 47. 81, ἐν πόσοις χρόνοις ἕκαστος τῶν πλανήτων -αται Ach 44, ἐν ταύτῳ -αται ὁ στρόφιγξ καὶ τὸ ἀκρότατον μέρος τῆς θύρας Sch 378—9
- ἀποκατάστασις. λέγεται ἐνιαυτός ἢ ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωιδίων -ις Ach 47, ἱσόχρονον τὴν -ιν Sch 378
- ἀποκαταστατικός. ἐννεακαίδεκα-ετηρίδα -ὴν τοῦ ἡλλου Ach 81
- ἀποκλίνειν. πάλιν -ει εἰς δύο Sch 350, ὅσον αὐτοῦ -ει Sch 481
- ἀπόκλισις Sch 491 sq.
- ἀποκρούειν Sch 536
- ἀποκρύπτειν Ach 47, -ψαμένην An II 209 b (Cat)
- ἀπολαμβάνειν. (ἐν ταῖς παρὰ τοῖς ἰατροῖς σικύαις) ὀρῶμεν -όμενον τὸ πῦρ Ach 33, τὴν βασιλείαν ἀπέληψε An I 89, ὁ ἀρκτικός κύκλος αὐτὸν -ει ἀπὸ ποδῶν ἕως στῆθους An II 213 b (Cat), τοῦ Ἀετοῦ οὐκ -ει τι Sch 441
- ἀπολείπειν (cedere) An II 253 b (Cat)
- ἀπολήγειν. κατ' ὀλίγον -ει (ἡ σελήνη) Sch 428
- ἀπολιθῶν An II 251 b (Cat)
- ἀπολογεῖσθαι Is 328 Sch 351
- ἀπολύειν. τοῦ φόνου αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἀπέλυσε An II 242 b (Cat)
- ἀπομαραίνειν. οἱ κομῆται κατα μικρὸν -ανθέντες ἀφανίζονται Sch 546
- ἀπομιμεῖσθαι Sch 503, αἱ Ὑάδες τοῦτο τὸ στοιχεῖον -οῦμεναι Sch 369, ὕδατος χύσιν -οῦμενοι Sch 417
- ἀπομισεῖν An II 201 b (Cat)
- ἀπονέμειν. τῆς εὐεργεσίας μερίστην δόξαν αὐτῷ -οντες An II 245 b (Cat)
- ἀποπέμπειν. σπινθήρας -ουσι Ach 51
- ἀποπλανᾶν. -ῶσα τοῦ τόπου τὴν θῆαν Sch 349, -ᾶσθαι τῆς θεωρίας Hi 4, πάντες ἀποπεπλάνηται νομίζοντες Hi 19, vide πλανᾶσθαι
- ἀποπληροῦν. οὐρᾶς τρόπον -ούσας Sch 365, οἱ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ -οῦντες σῶμα Sch 409, sim ib
- ἀποπνίγειν. τοῦτον . . . συμπλακεῖς -ιξεν An II 206 b (Cat)
- ἀπορεῖν. τούτου ἀπορομένου Hi 21
- ἀπορος Sch 514
- ἀπορρεῖν. φῶς τι ἀπορρεῖ (ἐκ τῶν ἀστέρων) Ach 50, σπινθήρες -έωσι Sch 525
- ἀπόρροια Sch 525, -α καὶ ἀπόσπασμα Sch 349, θέρμης -αν ἔχει βραχείαν Sch 390
- ἀποσεῖειν An II 277 b (Cat)
- ἀποσκευάζεσθαι. -εται τὸν μῦθον Sch 392
- ἀποσοβεῖν. ὥσπερ -ῶν τὸ Κῆτος φαίνεται Sch 460

- ἀποσπᾶν. τὴν θηλήν τοῦ στόματος ἀπέσπασε An I 95
- ἀπόσπασμα τοῦ ἡλλίου ἢ σελήνης Ach 43. 49, vide ἀπόρροια
- ἀπόστασις τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς Is 319
- ἀποστρέφεσθαι. διὰ τὰ Θυέσεια δειπνα ἀπεστράφη ὁ ἥλιος Ach 55, sim ib, ἀπεστράφη ταῦτα τὰ ἀστρα An I 98, τῆς δὲ -ομένης An II 208 b (Cat), τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδίαν ἔξιν -εσθαι Sch 346
- ἀποσχοινίζεσθαι Sch 516
- ἀπότασις. ἡ δοκοῦσα εἶναι πρὸς τινα τοῦ λόγου -ις ἐπλαγίασε κτλ. Sch 472
- ἀποτείνειν. κατὰ τὴν οὐρὰν ἀποτεταται ὁ Δράκων Sch 350
- ἀποτελεῖν. συμβαίνει τὰς μεσημβρίας -εἶσθαι An II 131, -εσθῆναι τὸν γαλαξίαν κύκλον An II 277 b (Cat), οἷτινες (πέντε ἀστέρες) -οῦσι τὸν Στέφανον Sch 353, sim Sch 354 a1, ἔνα λέγει τῶν τὸν ὅνυμόν τῆς Ἄρκτου -οῦντων Sch 362, ἐκ τῶν τὸ πρόσ-ωπον -οῦντων ἀστέρων Sch 369, sim ib 370. 377 a1, -εἰ ὄργυιαν Sch 375, πολλοὶ ἀστέρες τὰς ἀπλώσεις τῶν πτερῶν -οῦσι Sch 395, ὥσπερ τραχὺ τοῦτο -εἰ (ὁ γαλαξίας) ib, τοὺς τὸ ζῶμα -οῦντας Sch 406, οἱ τὴν γαστέρα -οῦντες Sch 407, ἰδέας καὶ μορφώσεις -οίη Sch 415, ἐν πᾶσι τοῖς τὸ ὕδωρ -οῦσιν ἀστράσι Sch 417, ἐπὶ τῷ Θυτηρίῳ τὰ προειρημένα σημεῖα -ἤμῃ ἢ νύξ Sch 423, οὕτω γὰρ -οῦσι τὸ ἐξάγωνον σχῆμα Sch 445
- ἀποτομή. πρὸς τῇ -ῇ An II 212 b (Cat), ἐπὶ τῆς -ῆς τοῦ Ταύρου τῆς καλουμένης ῥάχεως An II 230 (Cat)
- ἀπουρεῖν. τὰ -οῦντα τῶν ὑποζυγίων Sch 519
- ἄπους Sch 519, ἄποδα τίκτονται Sch 517
- ἀποφαίνεσθαι Sch 440, συμφώνως τῷ φαινομένῳ Hi 5, -εται ἐλάττους Ὠρίωνος Sch 406
- ἀπόφασις vide φάσις. διαφορὸς ἀποφάσεις πεποιήνται Att 19, ποῖαι τις κατακολουθήσει ἀποφάσει Hi 24 ἀποφέρειν. λέγεται ὑστερον ἀπενήνεχθαι An II 242 b (Cat)
- ἀπόφθισις. τὴν ἐν τῇ -ει δευτέραν διχότομον Sch 487
- ἀποφράσσειν Sch 499, τοῦ στομίον ἀποφραχθέντος Ach 49, -ειν ἡμῶν τὰς ὄψεις μὴ ὄρᾶν Sch 500
- ἀποχή. τὴν ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὄρους -ῆν Sch 526
- ἀπρεπής. -ὲς καὶ ἀνάξιον Ach 81
- ἀπράγμων. τοῦ -ονα βλον μετιέναι Sch 361
- ἀπρόθυμος. -α πρὸς συνουσίαν Sch 542
- ἀπροοιμίαστα φέρεται τὰ Φαινόμενα Ach 80, τὸ -ον φέρεσθαι το ποίημα Ach 81
- ἀπροόρατος Sch 379
- ως Sch 480
- ἀπροσαγόρευτος Sch 335. 416
- ἀπροσδόκητος Sch 480
- ἄπταιστος Sch 532
- ἄπτειν (incendere) Ach 64 a1, περὶ ἀπτόμενον λυχνον Sch 525, μδγίς ἀπτόμενον πῦρ Sch 535
- εσθαι passim, τῆς κατὰ τὸν Ἄρατον (σφαίρας) ἀψόμεθα Ach 70, -εται θεολογίας Sch 365
- ἀπώλεια. ἐπ' -εἶται τοῦ παντός Sch 478
- ἄρα (post λέγει ὥς) Ach 55
- ἄραιός. τὸ μὴ σφόδρα πυκνὰ εἶναι τὰ νέφη ἀλλ' -ά Sch 498
- ἄραιον Sch 512, ἡραιωμένους καὶ διαχάσκοντας ἔχοντες τοὺς μυκτῆρας Sch 519, ἡραιωμένον τοῦ δέρματος Sch 524
- ἄραιωμα. διὰ τινων ἀραιωμάτων Ach 46
- ἄραιωσις. διὰ τὴν τῶν μυκτῆρων -ιν Sch 519
- ἀργέστης Sch 485
- ἀργῶς Sch 477
- ἀρῆσκειν Is 323, -ομένη Sch 359
- ἄρετή. τῆς του ποιητοῦ -ῆς Ach 81

αρθρον προτακτικον ἀντὶ ὑποτακ-
 τικοῦ Ach 84
 ἀριθμός. -ωι ληπτῶν σωμάτων Ach
 42
 ἀριστεύειν Is 323
 ἀρχεῖν. τσαῦτα -έσει . . . εἰρη-
 σθαι An II 127
 Ἀρκτοι septentrio (vide VRSÆ) Hi
 22 al
 ἀρκτωίος. ὅτι πρὸς τοῖς -ώιοις
 ὑπάρχει (ὁ ἀρκτικός) An II 130
 ἄρμα ζεύξαντα Ἰππων An II 208 b
 (Cat), -α ἡνιόχει An II 209 b (Cat)
 ἀρμάτειος, περὶ -ειον ἄξονα Ach
 61
 ἄρμενον. τοῖς τοῦ -ον ποσὶ Sch
 422, διαταράξει τὰ -α μὴ χαλασθέν-
 τα Sch 422
 ἀρμόδιος. -ιον ἐπλήθετον Sch 336
 ἀρμονία Ach 43 et passim, -λαί τινη
 καὶ συμφωνία μουσικῇ Ach 42, -λαί
 καὶ τάξει Ach 43
 ἀρμονικός. -ῆν τοῦ οὐρανοῦ τὴν
 περιφορὰν Ach 35
 ἀρμόττειν Sch 432. 435. 443, ἡρμοτ-
 τε μεγάλῳ ποιητῇ περὶ μεγάλων
 εἰπεῖν Ach 29, ἀρμόσωμεν αὐτοῦ
 τὸ ῥητὸν πρὸς τὴν ἔκδοσιν οὕτως
 Sch 354, τὸ ἐνδοθεν ἡρμοσμένην
 εἶναι τὴν κλεῖν Sch 374, εἰδώλοισ
 ἡρμοσμένοι Sch 416, ἡρμοσμένην
 οὐκ ἔχοντες τάξιν Sch 427, κατὰ τὸ
 μήκος καὶ δι' ὅλου ἡρμοσμένος φέ-
 ρεται τῷ κύκλῳ Sch 441, ἀρμόττον
 ἂν εἶη Ach 81, vide κατὰ κλισίαις
 ἄρνα ἔλαβε τὴν χρυσὴν An I 89
 ἀρόσιμος. ἡ -ῆ βῶλος Ach 84
 ἀρότης βοῦς Sch 360
 ἄροτος Sch 475
 ἀροῦν. οὐ δύναται μακέλλῃ βῶλος
 ἀροῦσθαι ἀλλὰ σκάπτεσθαι Sch 337
 ἀρπαγμαῖος. -αία (ἡ σελήνη) Sch
 474
 ἄρπη. -ῆν ἐξ ἀδάμαντος An II 226 b
 (Cat), sim Sch 385
 ἀρρενικῶς λέγονται Ach 62
 ἀρτᾶν. τῶν στοιχείων τὰ βαρύτερα
 τοῦ ἀέρος ἡρηγμένα An I 93, ὥσπερ

ὀλίγον ἡρτῆται (ὁ ἀστὴρ) Sch 362,
 ἀπαιωρεῖται καὶ ἡρτῆται καὶ φέρε-
 ται Sch 418
 ἄρτιος. πάλιν συμπλάσας ἔθηκεν
 ἄρτιον An II 198 b (Cat)
 ἀρχαῖκος. -όν ἐστι Sch 374
 ἀρχαῖος. οἱ -οι Is 332, τοῖς -οις
 φιλοθέοις οὐσίαις ἐπικεικῶς ἅπασιν
 Sch 334, -ον μαθηματικόν Sch 357,
 ὃ καὶ ὑπὸ τῶν -ων θηρίον προσ-
 ηγορεύθη Sch 424
 ἀρχαῖσμός τοῦ ἀρχώμεσθα' μετὰ
 τοῦ σίγμα Sch 334
 ἀρχεῖν τῶν οὐρανίων Sch 364, τὸ
 ἀπὸ τοῦ Ἀγκλείδῃ καὶ τῶν ἐξῆς
 -εσθαι Ach 81
 ἀρχή. τὰς δύο -ὰς τοῦ ἄξονος Is
 319, τὸ κατ' ἀρχάς Sch 365, λαμ-
 βανόντων τὴν ἀρχὴν ἀπὸ . . Sch
 446, ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν ἀπὸ . .
 Sch 446, ἀρχῆθεν ἐτεκτονήθη (πρω-
 τῇ ναυς) An II 256 b (Cat)
 ἀρχηγέτης τῶν Μουσῶν Sch 334
 ἀσάλευτος. μένει -ος ἔχων τὴν γῆν
 μέσῃ καὶ ἰσορροπον Sch 341, εὐ-
 θεῖάν τινα καὶ -ον γραμμὴν ib, -ον
 αὐτὴν περιέχει τὴν θέσιν ib, -ον
 ἔχοντες φύσιν Sch 431
 ἀσαφής. τὸ τῆς φωνῆς -ές An II
 240 b (Cat)
 ἀσημεῖωτος (signo carens) Sch 458
 ἀσθένεια. οἰκτόν τινα τῆς τῶν
 ἀνθρώπων -εας Sch 547
 ἄσκιαι οἱ κατὰ κορυφὴν ὦραι ἔκτι
 τὸν ἥλιον ἔχοντες Ach 66, οἱ ὑπὸ
 τὸν ἰσημερινὸν κύκλον οἰκοῦντες
 Ach 67, φασι ἐν Σνήνῃ καὶ Ἐλε-
 φαντίνῃ ἀσκήλους γενέσθαι Ach 67,
 sim ib
 ἀσκός. εἴ τις ἀσκὸν πλήσειε πνεύ-
 ματος καὶ ἀποσιγῇσι θίψει δὲ
 εἰς ὕδωρ, οὐδὲν ἔττον ἐπιπολάζει
 ὁ ἀσκός Ach 33, ἦν τὸ πᾶν εἰς
 ἐαυτὸ συντεθλαμμένον ἀσκού τρό-
 πον An I 90 al
 ἀστατος. διὰ τὴν -ον καὶ ἄτακτον
 φορὰν Sch 427

ἀστειεύειν. οἱ ποιηταὶ -όμενοι
Sch 520
ἀστείως. σφόδρα -ως αὐτὸ πεποι-
ηκεν Sch 461
ἀστερίζειν. πάντα τὰ ἄστρα ἡστέ-
ρισται πρὸς τὴν ἡμετέραν θεωρίαν
καὶ ὡς ἂν πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα,
εἰ μὴ τι κατάγραφον αὐτῶν ἐστίν
Hi 5, πρῶτον μὲν ἡρίθμηται τὰ
ἡστερισμένα Sch 432
ἀστερίσκος Sch 505
ἀστερισμός. ἡμίτομος κατὰ τὸν
-όν Sch 376
ἀστεροῦν (*stellis replere*) Sch 394
ἀστερώδης. τοῦ -ους Ποταμοῦ Sch
412
ἀστήρ et ἄστρον promiscue Ach 41
αἱ, διαφέρει ἄστρον ἀστέρος· τὸ μὲν
γὰρ ἐστὶν εἶδωλον ἐκ πολλῶν ἀστέ-
ρων μεμορφωμένον, τὸ δὲ κατὰ
μίαν γραφὴν περιοριζόμενον An
II 128
ἀστικός. -αῖς διατριβαῖς ἀρεσκο-
μένη Sch 359
ἀστροθεσία. πέντε αἰτίας εὐλόγως
τῆς -ίας τίθενται Sch 345, ἕως ὧδε
τὰ τῆς ἀστροθεσίας Sch 426, vide
τριμερής
ἀστροθέσεις. (τῆς) -εως κατανο-
ήσας τὸ μέγεθος Sch 462
ἀστροθετεῖν Hi 6, vide ἀστερίζειν
ἀστρολογικῶς ἐξηγηγμένα An II
140a
ἀστρολόγος. λέγεται . . . ὑπὸ τι-
νων -ων Suppl I 573—4 (Cat)
ἄστρον. ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκε An
II 190b 204b (Cat) Sch 344, εἰς τὰ
ἄστρα ἀνήγαγεν An II 194 (Cat), sim
ib al, εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστη-
σεν ἐν τοῖς ἀστροῖς An II 203b
(Cat), αὐτὴν (τὴν Ἀλγὰ) ἄστρον οὐ-
ράνιον κατασκευάσαι An II 210b
(Cat), οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἀστροῖς
τεθῆναι An II 211b (Cat), ἐν τοῖς
ἀστροῖς ἐτέθη An II 214b (Cat),
αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς An II
216b (Cat), τὸν εἰς τὰ ἄστρα ἀνα-
πτάντα An II 219b (Cat), εἰς τὰ

ἄστρα τεθῆναι An II 220b (Cat), εἰς
τὰ ἄστρα ἀπῆλθεν An II 222b (Cat),
ὃς τὸν διάκοσμον τῶν ἄστρον ἐποι-
ήσατο An II 223b (Cat), ἐν τοῖς ἄ-
στροῖς ἐτέθη An II 226b (Cat), τῷ
δὲ Περσεὶ τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσιν
ἐποίησεν An II 227b (Cat), αὕτη ἐνεί-
τη κεῖται ἐν τοῖς ἀστροῖς An II
230b (Cat), ὅπως . . . τεθῆι ἐν τοῖς
ἀστροῖς An II 232b (Cat), τὸν τύπον
τοῦ κύκνου ἔθηκεν ἐν τοῖς ἀστροῖς
An II 234b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
αὐτὸν ἔθηκε An II 238b (Cat), καὶ
οὕτως ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη An II
240b (Cat), εἰς τὰ ἄστρα τέθεικε
An II 242b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
λέγεται τεθῆναι An II 244b (Cat),
εἰς τὰ ἄστρα αὐτοῦ σύστημα ἔθηκεν
An II 245b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
αὐτὸν ἔθηκεν An II 248b (Cat), εἰς
τὰ ἄστρα ἀνήγαγεν An II 251b (Cat),
ἀναχθῆναι εἰς τὰ ἄστρα An II 253b
(Cat), δοκεῖ θεῖναι ἐν τοῖς ἀστροῖς
An II 254b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς
ἐτάχθη An II 255b (Cat), εἰς τὰ
ἄστρα ὑπετέθη τὸ εἶδωλον An II
256b (Cat), εἰς τὰ ἄστρα ἐτέθη An
II 257b (Cat), πολλοῖς ἀστροῖς δια-
κεκόσμηται An II 259b (Cat), ἐν
τοῖς ἀστροῖς ἔθηκαν An II 261b
(Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκαν αὐτὸν
An II 265b (Cat), sim An II 269b
(Cat), ἀνήγαγεν εἰς (ἐκ) τὰ ἄστρα
An II 297b (Cat), aim Sch 364,
διὰ τῶν ἄστρον κατεστήριξε
Sch 368, ἐν τοῖς ἀστροῖς αὐτὸν (τὸν
Στέφανον) τεθεικέναι Suppl I 573
(Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθησαν
Suppl I 576 (Cat)
ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἀστροῖς τριγώνου
An II 223b (Cat), τούτων (τῶν ἄ-
στρον) τὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν
Δία ἐν πρώτῳ προσφωνεῖ Sch 334,
ἄστρον ἐστὶ τὸ κινούμενον ἥδη δὲ
καὶ τὸ ἐκ πλείστων ἀστέρων σύστη-
μα Sch 338
ἀστρονομικῶς εἰπόντα Sch 404,
sim 448

- ἀσύστατος. πάχος ἀέρος -ον An II 126
 ἀσφάλεια. -ειαν ποριζόμενον An II 223 b (Cat)
 ἀσφαλής. -έστερον ἰδεῖν Suppl I 580 (Cat)
 ἀσφαλίζειν. -σάμενος τὴν ναῦν Sch 480, sim lb, -ισάμενοι τὴν σφαῖραν κηρῶι Le 567
 ἀσχημόνως. οὐκ -ως κεῖται Sch 373
 ἀσχολεῖσθαι. οἱ περὶ τοὺς βόας -ούμενοι Sch 549
 ἀσχολία. -λας τινὸς ἐγγενομένης Le 561
 ἄτακτος Sch 426, διὰ τὴν ἄστατον καὶ -ον φορὰν Sch 427, τῇ-ωι κτήσει Sch 509
 -ως κινεῦνται Ach 43, τῶν πάντων στοιχείων -ως ἐν ἀλλήλοις πλανωμένων An I 90, -ως φέρονται Sch 426, -ως κραυγάζει Sch 529
 ἄταρακτεῖν. -οῦντα τὰ ὄρνεα Sch 529
 ἄταράχως βοώσας Sch 528
 ἀτελής. εἶασεν -ῇ τὸν λόγον Sch 514
 ἀτενίζειν ἐν αἰθρίωι καὶ ἀσελῆναι νυκτὶ Hi 10
 ἀτεχνῶς. φαίη δ' ἂν τις -ῶς εἰδῶλα Sch 369
 ἀτμός. τοῖς ἐπὶ τῶν θερμότερων -ῶν τιθεμένοις λύχνους Sch 535
 ἀτμώδης ἀναθυμίασις An II 126
 ἄτομοι ἀρχαί Ach 31
 ἄτοπος Ach 41. 81 Sch 424, ἔστι τοῦτο τῶν -ωτάτων Sch 342, -ον τοῖς στοιχείοις πάθῃ διδόναι Sch 482
 ἀτρεμεῖν Ach 34
 ἀτρεπτος Sch 491
 ἀτρύγετος. τὸ -ον οὐ τὸ ἀκαρπον καὶ ἄγονον; An I 93
 ἄτρωτος. διὰ τὸ -ον αὐτῆς An II 209 b (Cat)
 ἀτυχαί Sch 390
 ἀυγή. ἐπισκιάσῃ τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου Ach 46, ὑπο τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς γενομένη Sch 474, πέμπειν τὴν αὐγὴν Ach 46
 ἀυθαίρετος ἀπῆλθε An II 217 b (Cat)
 ἀυλίζεσθαι Sch 530
 ἀύλις. εἰς -ιν εἰσελαυνόμενοι Sch 549
 ἀυλός (caverna, codices ἀνχμός) Sch 520
 ἀυξάνειν. μέχρι τοῦ ἡμίσεος -ηθεῖσα Ach 49, -εσθαι (adolescere) An II 208 b 249 b (Cat)
 ἀυξεῖν. -ει τὰς ἡμέρας Ach 66, sim lb
 αὔησις Sch 544, διὰ τὴν τῆς πονηρίας -ιν Sch 356, -ιν τοῦ αὐτῆς φωτὸς ἐπιδεικνύται Sch 472, τῶν περὶ τὴν -ιν αὐτῆς (τῆς σελήνης) σημείων Sch 482, ἀπὸ πρώτης -εως Sch 484
 αὔρα. ἄνεμον διαφέρειν αὔρας Ach 68, αὔραν ἀναθυμίασιν γῆς lb
 αὔτανδρος. -ον τὸ σκάφος Sch 483
 αὐτοκίνητος. τὸ -ον (τὸν κόσμον) εἶναι καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τὴν περιφορὰν αἰεὶ ποιεῖσθαι Ach 36, τῷ -οι εἶναι (ζωῖά εἰσιν οἱ ἑπτὰ πλάνητες) Ach 53, διὰ τὸ -ον An I 93
 αὐτομολεῖν An I 93
 αὐτός. αὐτὰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινόμεναι (coniunctae) Ach 60, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθρόως συναγαγεῖν Sch 415, εἰς ταὐτὸ συνιόντων Sch 429, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστήκασι Sch 340, ἐν τῷ αὐτῷ Sch 348. 349 al passim, θερμότερος αὐτὸς ἑαυτοῦ Sch 519, παρ' αὐτά (statim) Sch 421
 αὐτόχθονες καλοῦνται οἱ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαίριου βόρειοι τε καὶ νότιοι κατοικοῦντες Ach 65 An II 133
 αὐχμηρός. -ὰ τῇ κράσει Sch 539
 ἀφάλλεσθαι. φῶς -όμενον καὶ τρομῶδες Sch 495
 ἀφανές. τὰ ἐν τῷ -εῖ An I 96
 ἀφανίζειν Ach 61
 ἀφαντοῦν Sch 506
 ἀφθαρτος Ach 30. 31
 ἀφθιτος ὢν An II 221 b (Cat)
 ἀφθονός. νομῆν -ον Sch 529
 ἀφιέναι. οἶονεῖ σπινθήρας ἀφιέν-

- των Ach 69, πνεῦμα μετὰ φύμης
καὶ σφοδρᾶς ὁρμῆς ἀφείσαι ib,
ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν An II 208 b
(Cat), καπνὸν ἀφίᾳσι Sch 520 sim ib
ἀφίστασθαι. πόρρω ἡμῶν ἀφέ-
στηκε Ach 64, τοῦ κατὰ κορυφὴν
ἡμῶν τόπον ἀφεστῶς An II 130—1,
-αται αὐτῶν ἀπὸ Κριοῦ. εἰς Ταῦ-
ρον (ὁ ἥλιος) Ach 67, μακρότατα
ἀφίσταται αὐτῶν ὁ ἥλιος Is 317,
ζωιδίον μέγεθος ἀφεστῶσα τοῦ ὀρί-
ζοντος (ἡ σελήνη ἐξέλιπεν) Is 317
ἀφομοιοῦν. εἰδωλὸν ἐστὶν ἀφω-
μοιωμένον ἀνθρώπῳ Sch 352
ἀφορᾶν. τοῦ ἐτέρου τοῦ -ώντος
πρὸς τὸν Κριὸν Sch 382, τὴν ὄψιν
ἐπὶ τὸ Κῆτος -ῶσαν ἔχει Sch 418,
εἰς ἄλλους καὶ τοὺς πλησίον -ῶν
Sch 428
ἀφορίζειν Le 565
ἀφορμή. τοῖς τραγικοῖς παρέσχεν
ἱστοριῶν ἀφορμὰς Ὅμηρος Ach 30,
ἐξ Ὀμήρου τὴν -ὴν ἔχειν Ach 52,
ἐτέραν πάλιν δίδωσιν -ὴν Sch 383,
τεχνικῶς δέδωκεν -ὴν αὐτῷ Sch
362
ἀφοσιοῦσθαι. τὴν αἰτίαν -οὔται
Sch 461
ἀφρός. -ῶι χαίρων Sch 511
ἀχλὺς πάχος ἀέρος ἀσύστατον An II
126
ἀχλυνώδης Sch 416. 460. 508, -ώδης
νεφέλη Sch 526 sq.
ἄχρηστος. οὐκ -ον ἂν εἴη Hi 19
ἄψις. πρὸς τὴν ἔξωθεν τῆς -ίδος
περιφορὰν Ach 46
- βαδίζειν Ach 45 An I 96
βάθος οὐκ ἔχοντες (ἀστέρες) Ach 40
βαθύνεσθαι Sch 492
βαίνειν. ὁ ἐπὶ τοῦ ὄψεως βεβηκώς
An II 190 b (Cat) Sch 353
βαλανεῖον. τὰ -α πρῶτως ἐκκαϊό-
μενα οὐκ εὐθέως πυρώδη γίνεται
Sch 365
βαπτίζειν Sch 518
βαρεῖν. -οῦμεναι τῷ καρπῷ Sch
539
- βαρύτης. τὴν -ύτητα αὐτοῖς ὠνεί-
δασεν An I 91
βασίλεια τὰ Is 326
βασίλειος τῶν ὄλων καὶ πατὴρ Sch
335
βάσις Sch 381. 367 Le 564. 567, (opp.
ἐσχαρίς) An II 264 b (Cat)
βδελύττεσθαι. τοὺς θεοὺς -ομέ-
νους τὴν μορφήν τῆς παιδός An
II 209 b (Cat)
βέβαιος. τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα -ότερα
τῆς σελήνης Sch 490
βιάζεσθαι. -ονται οὐ μετρίως An
II 150 a, ἀκόσμως αὐτὴν ἐβιάσατο
An II 196 b (Cat) Sch 461, Μερόπην
βιάσασθαι οἰνωθέντα An II 247 b
(Cat) Sch 405, (passive) ἐβιάζετο
Sch 461
βίαιος. πρὸς τὸ -όν φησιν Sch 410
βιβλιογράφος vide γραφεύς
βιβλίον. ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο -ον σφόδρα
βιωφελές, ὃ καλεῖται Διοσημεῖαι
Sch 473, τὰ περιμνηέστερα -ια Sch
555
βελόνη Le 565, γράφωμεν αὐτὸν -η
τινί, περιφέροντες μὲν αὐτὴν καθ'
ὅλης τῆς τοῦ ὀρίζοντος περιφε-
ρείας, οὕτω δὲ αὐτὴν σχηματίζοντες
κτλ. Le 567
βλος. ἐν τῷ βλωι λέγομεν (φαμέν)
Ach 41. 83, οἱ περὶ γεωργίαν καὶ
ναντιλίαν τὸν βλον ἔχοντες Ach 75
βιωφελής. πρὸς τὸ τοῖς ἀνθρώποις
-ές Sch 336, sim Sch 479, -ῆς μῦθος
Sch 361 κύκλοι Sch 430, -εῖς εἰσάγει
καιροὺς τοῖς ἀνθρώποις Sch 397,
τὸ -ές φησιν Sch 420, -ῆ ἐκτιθέμενος
τὴν ἱστορίαν Sch 461, ἔρχεται ἐπὶ
ἄλλο βιβλίον -ές, ὃ καλεῖται Διοση-
μεῖαι Sch 473, πρὸς -εῖς χρείας
Sch 478, τῶν -ῆ χρείαν ἔχοντων
Sch 479
-ῶς. ἐπάγει -ῶς τὴν ἱστορίαν Sch
461
βλάβη. -ην τοῦ αἰτικού καρποῦ γενη-
σομένην ὑπὸ ἀνύμου Sch 538, τὴν
ἐκ τῆς χιόνης βλάβην Sch 543
βλάπτειν vide εἶδος

βλασφηημεῖν. μὴ -ήσης ἀνθρώπε
An I 90

βλασφημία. ἐπειδὴ ἐκεῖνος καὶ -ιαν
τινὰ εἶχεν ὁ περὶ Ἀρκτων . . Sch 361

βλέμμα vide ἐπινεύειν

βλέπειν. -ων εἰς ὄσμάς An II 269 b
(Cat)

βλέφαρον καταγαγόντες Sch 493

βόθρος. -ον ὀρύξαι ἐν ᾧ τὰ φυτὰ
κατατίθενται Sch 337

βολίς. τῆς ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ -ίδος
Sch 445

βορά vide παρατιθέναι

βορέας. εἰς βορέαν ἄνεμον Ach 39

βότρυν. -νος δίλην Sch 385

βουθυρία. -ίας ἀγομένης Sch 360

βούκρανον. οἱ ἀστέρες αὐτοῦ -ον
ἀληθῶς διαγράφουσι Sch 369

βουλάτος Ζεὺς Ach 84 Is 332

βούλευσις. τῇ τούτου -ει An II
240 b (Cat)

βούλημα. παρὰ τὸ -α Hi 6, ἀπεκ-
δέχεσθαι τοῦ ποιητοῦ τὸ -α Hi 13,
λανθάνει τοὺς ἄλλους τὸ -α τοῦ
ποιητοῦ Hi 21—2, sim Hi 22, πρὸς
τὸ -α τὸ ἴδιον Ach 80

βούλησις. θεῶν -ήσει Sch 461

βραχὺς. κατὰ -ύ Ach 49

βραχύσκιον οἱ τὸν ἥλιον ὀλίγον
ἀφεστῶτα ἔχοντες Ach 67

βρέφος Ach 55 Sch 344

βρέχειν. -ονσαι ἑαυτὰς τῷ ὕδατι
Sch 518

βρονταῖος Ζεὺς Is 332

βροντή passim, -ὰς ποιῶσι Ach 69

βρόχος. τὸ πλῆθος τῶν -ων τῆς
ἀλύσεως Sch 366

γαλαξίας passim, τοῦ -λου τὸ ὄνομα
Ach 56

γαμεῖν. ὅτε ἐγαμεῖτο ἡ Ἥρα ὑπὸ
Διός An II 188 b (Cat), τὴν μητέρα
γῆμαι stuprari Suppl I 574 (Cat)

γαμετή. τῇ τούτου -ῃ Is 325

γάμος. ὅτε τοὺς -ους οἱ θεοὶ ἐν τῇ
καλουμένῃ Ἰδίᾳ ἐποίησαν An II 192 b
(Cat), παρελθὼν ἐς τὸν -ον Is 325 ab

γειτνίαν. οὐδενὸς τῶν -ιώντων Sch

369, ἄτε τοῦ γαλαξίου κύκλου -ιών-
τος Sch 385, τῆς -ιώσης τῇ Ἰταλίᾳ
θαλάσσης Sch 413

γειτνίαισι Sch 509

γελοῖος. -ον ὑπονοεῖν Ach 75

γενεαλογεῖν Sch 387

γενεσιολόγος Ach 53

γένεσις An II 277 b (Cat), οἱ γενεσια-
λόγοι τὰς -εις τῶν ἀνθρώπων σκο-
ποῦσι Ach 53, λέγει περὶ τῆς -εως
αὐτοῦ An II 208 b (Cat), (ὁ ἀήρ) πρὸς
-ιν ἀνέμων ὀξύροπος Sch 494, παρα-
τρέψεως ἀέρος -ις Sch 513, εἰς τὸ τῆς
-εως ἔργον Sch 541, ἀρχὴν -εὼς
φησὶν ἴσχειν τοὺς κομήτας . . Sch
546

γενέτωρ Ζεὺς Is 332

γενητὸς καὶ φθαρτὸς (ὁ κόσμος)
Ach 35

γενικός. οἱ -ώτατοι ἄνεμοι Ach 68,
ἄνεμοι -οὶ Is 321, ἰδικὸν ἀντὶ -οῦ
Ach 84

γέννα σελήνης καὶ ἀνατολὴ διαφέρει
Ach 49, sim Sch 474, ἀπὸ -ης τρίτην
ἡμέραν ἄγουσα ἡ σελήνη Sch 473,
sim Sch 482

γεννάω. μετὰ τρεῖς τοῦ -ηθῆναι ἡμέ-
ρας φαίνεται (ἡ σελήνη) καὶ οὐχ
ἅμα τῷ -ηθῆναι Ach 49, πάνιν' ὥσπερ
-ᾶται Sch 428, τέρας εἶναι τὸ -ώμε-
νον An I 95, μυχθεὶς ἐγέννησεν ἐξ
αὐτῆς παιδα An II 222 b (Cat), τῇ
Λανάῃ ὡς χρυσὸς μυγίς ὁ Ζεὺς
ἐγέννησεν αὐτόν An II 226 b (Cat),
ἀπὸ τοῦ -ησαμένου ἀλέκτορος Sch
521

γέννημα. οἱ ἀστέρες -ατα τοῦ κόσμου
Ach 35, τὰ -ατα τῶν βατράχων
Sch 517

γεννήτωρ. οἱ καιροὶ τῶν καρπῶν
-ορες Sch 448

γένος. αὐτοῦ πρὸς -ους Sch 373

γεύεσθαι Sch 360

γεώδης. παντὸς τοῦ γεώδους συστρέ-
φοντος Ach 31, γεώδεις (ἀστέρας)
Ach 40

γεωμέτρης. ἀπὸ τῶν παρὰ τοῖς
-αῖς παραλλήλων γραμμῶν Ach 58

γεωμετρικῶς Sch 445. 448
 γεωργική. ἐπεὶ εὐσεβεστάτη ἐστὶν
 ἡ -ή Sch 356
 γήϊνος (coni pro πτηνός) Ach 35. 40
 Sch 496
 γήραμα Sch 511. 512
 γιγνώσκειν. πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι
 An II 220 b (Cat), πρὸς τὸ μὴ -εσθαι
 ib, ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ἦδη τὰ μὴ
 ἐγνωσμένα διδάσκει Sch 352. 353.
 372, sim passim, ἀπὸ τῶν ἐγνω-
 σμένων Ἰχθύων ἐπάγει. . . Sch 396,
 sim Sch 440
 γίνεσθαι. περὶ τὰς θήρας -ομένωι
 An II 252 b (Cat), ὅταν ἐπὶ μιᾷ κα-
 θέτου τὰ τρία ἀστρο γενηθῇ Sch
 499
 γλαυκίξειν χρῶμα οἶον -ον Sch
 414
 γλήνῃ vide κόρη
 γλίχεσθαι. τῆς τῶν θεῶν εὐσεβείας
 -όμενος (codd γινόμενος) Sch 461
 γνήσιος Ach 47. 79 al
 γνώμη. κατὰ τὴν ἐμὴν -ην An II
 140 a, ταύτης τῆς -ης ἔχεται καὶ
 Ἰπαρχος An II 149 a, Ἀθηνᾶς -η
 An II 214 b (Cat)
 γνώμων vide ἐπίτριτος, ἡ σκιὰ
 τοῦ -ονος Sch 438
 γνώσις. ἐκ τοῦ ἐγνωσμένου τὸ μήπω
 ἡμῖν γνωσθὲν εἰς -ιν. φέρει Sch 353,
 τούτων τὴν -ιν Ach 75, οὐ μόνον
 ἔνεκα τῆς -εως τῶν φαινομένων
 γράφει ὁ Ἄρατος Sch 397, δεόμεθα
 πρὸς -ιν τῶν φαινομένων Sch 432
 γοερός. . μετὰ -ωτέρας φωνῆς Sch
 530
 γόνιμος. ἡ ὑγρότης -ος Sch 541, τὸ
 -ον τῆς ὑγρότητος ib
 γράμμα. εὐσημον τὸ -α An II 223 b
 (Cat)
 γραμματική. ἐν -ῃ στοιχεῖα καλοῦ-
 μεν An I 91
 γραμμὴ Sch 374, δοκοῦσι δι' αὐτοῦ
 φέρεσθαι. . ἐπὶ τριῶν γραμμῶν Ach
 52, ἐπὶ μιᾷ γραμμῆς Ach 53, ἡ -ή
 μῆκος ἀπλατὲς ὥσπερ ἐπιφάνεια με-
 γέθους διχῇ διαστατοῦ ἐπὶ τε μῆκος

καὶ πλάτος Is 315—6, εὐθείαν τινα
 καὶ ἀσάλευτον γραμμὴν Sch 341,
 sim Sch 342, τὴν μέσῃ γραμμῇ
 τοῦ ζωδιακοῦ ὁ ἥλιος πορεύεται
 Sch 477, εὐθείας γραμμαῖς κατὰ
 διάμετρον καίμεναι Le 565
 γράφειν. (τοῦ ἡλίου) παράλληλον
 -οντος An II 129, sim ib, οἱ γράφον-
 τεσ αὐτὸν Κένταυρον An II 240 b
 (Cat), διὰ τῶν χηλῶν καὶ τῆς τοῦ
 Ὠρίωνος ζώνης -εται ὁ ἰσημερινός
 Sch 380, οὐ γὰρ δυνατόν αὐτὰ ἐν
 τῇ σφαίρᾳ γραφῆναι οὕτως ὥς
 ὁρῶμεν Sch 354, ἐκτὸς -εται (τὰ
 ζωῖδια) Sch 395, (οἱ) ἐφ' ἐκάστου
 τῶν ἀστέρων τῇ περιφορᾷ -όμενοι
 παράλληλοι Sch 435, sim Le 565—
 567 passim
 γραφεύς. ἐν εἶδος γραφῶν τῶν
 βιβλιογράφων Is 329, δύο (εἶδη) βι-
 βλιογράφων τε καὶ ζωγράφων ib
 γραφή. ὥσπερ -ας εἶναι (τοὺς ἀσ-
 τέρας) Ach 40, -ας ἀλλοίως ποιεῖν
 Sch 554, κατὰ μίαν -ὴν περιορίζο-
 μενον An II 128, (locutio) Sch 342 al
 γυρός. πᾶν τὸ κυκλοτερές -όν Ach 84
 γύψος Le 565
 γωνία. ἐπὶ ἐκάστης -ίας τοῦ πλιν-
 θίου An II 185 b (Cat), ἐπὶ δίφρου
 ἐκάστης -ίας An II 216 b (Cat)
 δᾶις. οἱ τὰς δαΐδας ἄπτοντες Sch
 536
 δάκτυλος. πέντε -ων ἔχει τὴν χεῖρα
 Ach 58
 δαλός. -ὸν εἴ τις ἐξάψας στρέψει
 Ach 33, τοῦ αἰθέρος τὴν σφαῖραν
 ἐχομένην ὥσπερ -ὸν Ach 34, ὁ -ὸς
 ἀνωφερὲς ἔχει τὸ πῦρ ib, εἴ τις -ὸν
 ἀνάψας ὀρθὸν στήσει Ach 66
 δάμαλις Sch 550
 δασύνειν Sch 342 al
 δεῖγμα. -ατα τῶν σπόρων Sch 538
 δεικνύειν. ἐκ τῶν φανερῶν ἐδείχθη
 Ach 71, ἀπὸ ἐμπειρίας δεῖξαι ib,
 τῶν ὀπισθίων μὴ δεικνυμένων ὅλων
 φανερῶν An II 241 b (Cat), ἐπιση-
 μασίας καιρῶν δεῖξαι An II 275 b

(Cat), πρώτη ναῦς (η Ἀργώ) ἐδείχθη παρ' αὐτῆς Sch 411, δεικνύντες μαρτύριον εὐγνωμοσύνης τοῦτο Sch 419
 δέλλη ἐκλήθη ἐνδεῶς τῆς ἑλῆς ἔχουσα Sch 492
 δειξίς. μετὰ τὴν τῶν Φαινομένων δειξίν Ach 45, sim An II 102 a, τὴν δὲ δειξίν ταύτην ἐπ' αὐτῆς τῆς σφαίρας ἔστιν ἰδεῖν Ach 48, εὐπαρακολουθητόν ἡμῖν τὴν δειξίν γενέσθαι Ach 60
 δειπνον. διὰ τὰ Θυέστεια -α ἀπεστράφη ὁ ἥλιος Ach 55, sim An I 98
 δεκανός ἐστι δύναμις τις δέκα μοίρας περιέχουσα ἐν τῷ ζωιδίῳ Le 569 sq.
 δέον (scil. ἐστὶ) An II 102 a Sch 348, οὐκ εἰς δέον ἐστὶν αὐτῆς ὁ πλοῦς Sch 410
 δέοντως εἰρηκέναι Hi 13, sim Sch 357
 δεσπότης. ἀπὸ Διὸς ὡς ποιητοῦ καὶ τῶν ὄλων -ου Ach 83
 δέχεσθαι τὸ ἄγχι ἀντὶ τοῦ ἐγγύς Hi 9, ἐδέξατο διδάξαι Sch 412
 δηλοῦν Ach 74 al, ἃ (χειμερινὰ πνεύματα) -οἱ χειμερινὸς ἀνατέλλων Sch 402, sim Sch 404. 479 (vide ἐπισημος)
 δηλωτικός Sch 482. 483. 491. 507. 533
 δημιουργεῖν Sch 336, τὸ -εἶσθαι ἡμᾶς ὑπὸ φύσεως καὶ θεῶν διὰ τὴν πρόνοιαν Sch 336, ὁ τὰ πάντα -ῶν θεός Sch 338
 δημιουργός Sch 336 Le 569, ὁ τῶν ὄλων -ός An I 90, τοῦ παντὸς -όν An I 93, πεποίηκε τοῦτο ὁ -ός An I 98, τὸν (τῶν ἀστρῶν) πατέρα καὶ -όν Δία Sch 334, αὐτὸν πατέρα καὶ -όν ἀναγραφόμενοι Sch 336, -ῶι τῷ Ἡφαίστῳ χρησάμενος τῆς Ἀχιλλέως ἀσπίδος Sch 343, μμεῖσθαι τὸν -όν Le 568, vide θανμαστικῶς
 δηξίς Sch 521 bis
 δῆποτε. τί δ. Ach 49. 53 (bis)
 διὰ βραχέων (breviter) Hi 19
 διάβασις. ἐν ταῖς -εσι τῶν ποταμῶν Sch 519

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

διαβεβαιουῖσθαι. ἱκανῶς -οὔται λέγων Hi 19
 διαβήτης. τοῦ -ου τοῦ λεγομένου καρκίνου Le 566
 διάγειν. περὶ τὰς θήρας διῆγε An II 248 b (Cat), (perducere) Sch 368
 διάγραμμα. γράψωμεν ἐπὶ τῶν ἡμικυκλίων τὰ -ατα Le 567
 διαγράφειν. -εται ἐν ἑκατέρῃ (Ἀμάξῃ) πλινθίον τι καὶ ὁ θυμός Sch 344, νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν -ων φησὶν Sch 397, τὸν μέγιστον -οντες κύκλον Sch 431, τῷ σχηματι κυκλοτερώς -ουσι Sch 488, πρὸς τὸ χρήσιμον τοῖς ναυτιλλομένοις ταῦτα οὕτω διαγράφεται Le 562
 διαδεικνύναι. ποικίλα -ύμενος χρώματα Sch 408
 διαδοῦναι vide θλίβειν
 διαδρομή. ἀστέρων -ας Sch 513
 διαδύεσθαι Sch 488
 διαζευνύναι. ὃς -υσι τῆς τε Ἀνδρομέδας τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν τοῦ Ἴππου ἡμίτομον γαστέρα Sch 376
 διαζωννύναι. διέζωκε τὰς Ἀρκτοὺς Sch 349
 διαζωσμα ὧν τοῦ οὐρανοῦ ὁ ὀρίζων An I 95
 διάθεις. τὴν -ιν τῶν ἀπλανῶν Is 327, τὴν -ιν τοῦ λόγον Is 329, ἡ -ις διασφεί τὸ πῶλημα ib, τῇ -ει τῆς εἰς τὸ ὕδωρ μεταβολῆς Sch 494, τὴν ἐκ παντὸς σώματος ἐκ -εως κρῶζουσαν Sch 518
 διαίρειν. -ονται εἰς ὕψος Sch 531, sim Sch 535. 542
 διαίρειν passim, ἵνα σαφέστερον διελωμεν Ach 65, εἰς δύο -οῦντες Ach 67, sim An II 131, πρώτη (ναῦς) τὸ πέλαιος διελλεν ἄβατον ὃν An II 256 b (Cat), -εἰ τὴν σφαῖραν εἰς . : Is 330, εἰς δύο αὐτὴν (τὴν γῆν) -ῶν (ὁ ἄξων) Sch 341, ὅταν εἰς ἡμικύκλιον ᾗται Sch 472, εἰς ἴσας τῷ ἀριθμῷ μοίρας διηρημένοι εἰσὶν οἱ κύκλοι Le 569
 διαίρεις Le 566 bis

43

διαίτα. τῆς ὀρείου -ης φροντίζουσα Sch 360
διαιτᾶσθαι. οἰκεῖν καὶ δ. An II 239 b (Cat)
διαιτητής Sch 504
δαίττοντες Ach 68. 69 Sch 338. 513al
διακαίειν Sch 516, τῶν νεφῶν ὥσπερ -ομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ διαλυομένων Sch 496
διακεῖσθαι Sch 416, οὕτω περὶ τὴν γῆν διάκειται (οὐρανός) Is 332
διακεκαυμένη (ζῶν) Ach 62. 63. 65. 67 An II 124a 132 Is 317
διάκεντρος. ὁ ἰσημερινός καὶ ζωδιακός -οι τυγχάνοντες Sch 431
διακινεῖν. -οῦσι τὰς πτέρυγας Sch 531
διακομίζειν. ὁ Φρίξον -ισας καὶ Ἑλλήν An II 221 b (Cat), -ῖζων αἰτὸς κατὰ τὸ στενότατον τοῦ πελάγους An II 221—2 b (Cat), τὸν Φρίξον εἰς τὸν Εὐξεινον πόντον σωθέντα πρὸς Αἰθήνην διεκόμισεν An II 222 b (Cat)
διακόπτειν Sch 498
διακοσμεῖν. ὁ -ήσας τὰ πάντα Ach 36, πολλοῖς ἀστροῖς διακεκόσμηται An II 259 b (Cat)
διακόσμησις τῶν συμπάντων Ach 35, ἐκ τῆς διακοσμήσεως (τοῦ παντός) Ach 36, κόσμον παρὰ τὴν -ιν Ach 50, 'de circa exornatione stellarum' An II 134, καὶ αὕτη μὲν ἡ τῶν πλανητῶν -ις Sch 428
διάκοσμος vide DEMOCRITVS, δς τὸν -ον τῶν ἀστρῶν ἐποίησατο An II 223 b (Cat), διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν τὴν -ον ὀρίσαι τοῦ οὐρανοῦ An II 275 b (Cat)
διακούειν. Ἀριστοθῆρον -οῦσαι Is 326
διακριβοῦν. ἴσως οὐπὼ διηκριβώσατο ταῦτα Sch 430, μὴ διηκριβώσθαι, ἐν πλάτει δὲ λέγεσθαι τὸν ἀριθμὸν τῆς διαιρέσεως Sch 438
διακρίνεσθαι (de elementis sociatis) Ach 31

διάκρισις. μετὰ τὴν πρώτην -ιν τῶν στοιχείων Ach 40, περὶ τῆς ἐν τι καὶ τῶν ὥρων -εως Sch 475, -ιν καὶ ἰσχὺν λαβοῦσθαι πόαι Sch 544
διακριτικός. οἱ Ἑρφοῖ -οἱ εἰσιν ἀστέρες Sch 466
διακρούειν Sch 489, τάχα ἂν κατὰ γε τοῦτο διακρούοιτο τὸ ἔγκλημα Hi 16
διαλαμβάνειν Hi 3, ψευδῶς διαλαμβάνουσι Hi 15, τὴν ἀκρίβειαν διεληφθαι Hi 23, -ει περὶ τοῦ Κήτους Sch 412, sim Sch 416 bis 417 bis 439 al, -ει τὰ περὶ τοῦ ἰσημερινοῦ Sch 440, περὶ σελήνης διαλαβεῖν Sch 473, περὶ ἧς καὶ ἐξῆς -ει Sch 491, τούτων οὕτω διελημμένων ἡμῖν Le 564
διαλέγεσθαι. περὶ τῶν τῆς Παρθένου ἀστέρων -εται Sch 363, περὶ τῶν δεσμῶν τῶν Ἰχθύων -εται Sch 413, περὶ τῶν λοιπῶν -εται ἀστέρων Sch 414, -εχθεῖς ἡμῖν καὶ πληρώσας τὸν . . λόγον Sch 472
διαλλάσσειν. τούτων ἑκάτερος κεῖται ἐν ἑκατέρῳ μέρει -ων An II 225 b (Cat)
διαλύσις. ταχεῖαν λαμβάνει τὴν -ιν Sch 502, κατὰ τὰς φάσεις αἰτῶν καὶ πάλιν -εις Sch 546, sim ib
διαμαρτάνειν Hi 4. 6. 11 An II 240 b (Cat)
διαμερίζεσθαι. ὅτε οἱ θεοὶ τὰ πτηνὰ -οντο An II 243 b (Cat)
διάμετρος An II 130 al, κατὰ -ον κεῖσθαι sim Att 18. 19 Ach 49. 65 Sch 368 al, κατὰ -ον τῷ Αἰγόκερω Ach 64, -ος τοῦ κόσμου εὐθεία διὰ τῶν πόλων ἐπιξευγνυμένη Sch 341, τὸ κατὰ -ον ἄνω Sch 363, κατὰ τὴν -ον Sch 390
διανθεῖν Sch 541
διάνοια. ἐξηγήσασθαι τὴν ἐν τοῖς ποιήμασι -αν Hi 4, ἐπὶ τὴν αὐτὴν -αν πολλάκις ἐπιφέρεσθαι Att 14, μὴ κεκρατηκέναι τῆς τοῦ ποιητοῦ -ας sim Hi 14. 20, κεκρατημένως ἀποδεδωκέναι τὴν -αν Hi 14, ἥν

- προέθετο -αν τῶν στίχων ἀποδοῦ-
ναι μὴδὲ ταύτην σαφῶς ἀλλ' ἀσυν-
έτως ἐξηγηνοχέειν ib, ἡ -α τοιαύτη
ἐστίν Sch 376, ὁμοία τῷ προοιμίῳ
ἡ -α Sch 475
- διανύειν Sch 340. 447. 448. 454 al,
ὥστε διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς
δύο ἀρχὰς τοῦ ἄξονος δύνασθαι
-ύσαι τὸν ἄκμονα Is 319. 333, ἡλίου
Τοξότην -ύοντος Sch 367, μελίζουσ
-ύει περιφερείας Sch 372, ὁ ἥλιος
-ων δρόμον Le 570
- διαπείρειν. τὴν γῆν περιέχει καὶ
-ει αὐτήν (ὁ ἄξων) Sch 341, -ει τοὺς
πάντας (κύκλους) Sch 442, sim ib
bis
- διαπεραιοῦσθαι Sch 399
- διαπερᾶν πολλὴν θάλασσαν Sch
397
- διαπεταννύναι vide σχηματίζειν
- διαπίπτειν (σπᾶν) Hi 3
- διαπλεῖν. διέπλεον καὶ πλέουσιν
Sch 348
- διαπορεῖν -εἶσθαι. διαπορήσειεν
ἂν τις Hi 10, διαπορῶν ὁ Ἄρατος
Hi 24, δοκεῖ διηπορηθῆναι ὁ Ἄρατος
Hi 23
- διαπορεύεσθαι τὸν Τοξότην ὁ ἥλιος
ἄρῃται Hi 10, (τὸν ζωδιακὸν κύκ-
λον) ὁ ἥλιος -εται ἐν ἰβ' μηνί An
II 271 b (Cat), sim Sch 431 al passim
- διαπρέπειν. διέπρεψε παρὰ Ἀντι-
γόνῳ An II 146a
- διάπτωμα (σπᾶν) Hi 10
- διάπυρος Sch 512 al, -ὰ ποιῆσαι
Ach 40, -ος γενομένη (ἡ ξηρὰ ἀνα-
θυμίασις) An II 127, vide τύμμα
- διάρμα. ἀκόλουνθος ὁ χειμῶν γίνε-
ται τῷ τῶν γεράνων -ατι Sch 542
- διαρρηγνύναι Sch 489
- διαρριπίζειν. -ωνται (αἱ νεφέλαι)
Sch 532
- διαρρίπτειν vide διασπᾶν
- διασαφίζειν τὴν θέσιν αὐτῶν διὰ τῶν
τὸν αὐτὸν αὐτῷ κύκλον φερομένων
Att 9, sim Hi 21, (cum enuntiato
interrogativo) Hi 16, ἡ διάθεσις -εἶ
τὸ ποίημα Is 329, οὐ διεσάφησε
- ποῖαι χειρὶ Sch 357, ὡς -ηθῆναι τὸν
Κένταυρον ἐπὶ τῷ λάμποντι Θυτη-
ρίῳ Sch 423
- διασελίνειν. -ουσι τὰς πτέρυγας Sch
531
- διασημαίνειν Sch 384, τοὺς θύνα-
μένους μετ' ἀλλήλων -ειν τι τῶν ἄ-
στρον Att 14
- διασκευή Suppl I 577 adn (Cat)
- διάσπεψις. οὐχ ἁμαρτήσῃ τῆς -εως
Le 570
- διασκορπίζειν. -ίσῃ τὰ νέφη Sch
422
- διασπᾶν. αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν
καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἑκα-
στον An II 232b (Cat)
- διάσπασμα. τὸ -ατα ἔχον καὶ με-
λανίας λαμβάνον Sch 486
- διάστασις Is 318, περὶ τῆς πρὸς
ἀλλήλας τῶν ζωνῶν διαστάσεως
Ach 59, ἐπὶ τῆς τῶν μα' διαστάσεως
Le 565
- διαστατός. μεγέθους διχῆι -οῦ Is
316, τὸ δὲ στερεὸν μέγεθος τριχῆι
-όν ib, σῶμα τριχῆι -όν Sch 520
- διαστέλλειν. ἄμεινον -ειν τῇ ἀνα-
γνώσει . . καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἄρ-
χεσθαι . . καὶ νοεῖν Sch 346
- διάστημα Ach 44, -α συμφωνίας τῆς
παρὰ τοῖς μουσικοῖς λεγομένης διὰ
πασῶν ib, τὰ μεταξὺ τούτων -ατα
Ach 59, sim ib Ach 62, δύο ἄστρον
-ατα Is 317, ἴσον ἔχων τὸ -α Is 320,
ἴσην κατὰ -α Sch 341, ἔκ -ατος ἀλ-
λήλων κατ' εὐθείαν ὡς ἔγγιστα κει-
μένους Sch 374, τοῦ ἀπὸ γῆς ἐπὶ
τὸν οὐρανὸν -ατος Sch 445
- διασχιίζειν et σχίζειν Sch 497.
498 al
- διασώζειν An II 214b (Cat), -εσθαι
Sch 480
- διατάσσειν. ὁ πρῶτος διατάξας τα
ἄστρα Att 14
- διατείνειν. διατεταμένη τὰς χεῖρας
An II 217b (Cat), τὸ ἀπὸ τοῦ ταρ-
τάρου ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον
-ον μέγεθος Is 319. 333
- διατελεῖν. ἥσχοι -οὔντες Sch 530

διατηρεῖν vide παρθενία

διατίθεσθαι. κακῶς (ἄν) διετίθετο Sch 510

διατινάσσειν. -ουσι τὰς πτέρυγας Sch 523, τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος -οντες ἱκμάδα Sch 531

διατρῖβειν Ach 70

διατυποῦν Sch 375, ἀκριβῶς διατυπωμένον τὸν Κρόν Att 9, ὡς ὑπὸ λαμπροτέρων ἀστέρων -οῦμενος Sch 382, οὐ διετυπώθησαν οὐδὲ εἰδωλοποιοῦνται Sch 413, τὰ μὲν οὖν πλείστα τῶν ἀστρων διετυπώθη Sch 414, τὰλλα πάντα διετύπωσε Sch 415

διατύπωσις. τοὺς σημαίνοντας αὐτοῦ τὴν -ιν Sch 402, προσηγορίαν πάσῃ τῇ -ει δέδωκε Sch 415, sim ib, τῆς τοῦ κόσμου -εως Sch 420

διανυεῖν. αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον τὰ νέφη -οῦσι καὶ ἀνθύνουσιν Sch 486

διανυγῆς. πῖλημά τι ἀέρος -ές Ach 55, λευκὸς καὶ -ῆς Ach 56, τὸ -ές Ach 46, -έστερος Sch 382, -ὲς τὸ φῶς ἔχουσα Sch 483, -ῇ αὐτὴν φαινομένην Sch 484, ταῖς -έσι νεφέλαις Sch 501

διαφθείρειν. -εῖραι τὴν χώραν An II 215 (Cat)

διαφορά An II 128 al, ἐν τρισὶ -αῖς An II 128, ποικίλλουσα τὴν φωνὴν αὐτῆς εἰς -ὰς φωνῶν Sch 529

διαφορεῖν. εἰς νέφη -εῖται Sch 503

διάφορος. ἐν -οις ἔθνεσι -α καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων Ach 75 -ως ποτὲ μὲν λέγει Ach 80

διαφωνεῖν πρὸς τὰ φαινόμενα Hi 4. 6. 8. 12

διαφωνία Ach 43 passim, συμβέβηκεν εἶναι -ίαν περὶ τῆς εὐρέσεως Ach 29, πολλὴν -ίαν ἔχουσι Ach 42, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πολλή -ία γέγονεν Ach 67

διάφωνος ἡ τάξις Ach 44, sim al -ως Hi 11 al

διαχάσκειν. -ουσαν λαμπρότητα Sch 406, -οντας τοὺς μυατῆρας Sch 519

διαχεῖν Sch 484. 496, κυμάτων . . . ὑπὸ φυσικῆς ἀνάγκης εἰς λειότητα -ομένων An I 92, διαχυθὲν (πύμα) ib, -έαι τὴν πύκνωσιν Sch 498, διαχυθὲν τὸ σῶμα Sch 541

διδασκαλία. τὴν -ίαν τῶν φαινομένων πεποιῆται Ach 70, sim Sch 404. 508, -ίας χάριν Sch 345, ἐπειδὴ αὐτὸς τὴν -ίαν ἐποκίστατο τῶν φαινομένων, ἀπ' αὐτῶν αὐτὰ δίδασκει Sch 428, sim Sch 435, δίδας τὰ περὶ τῶν φαινομένων ἦλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων -ίαν Sch 430, τούτῳ πρὸς τὴν -ίαν τῆς θέσεως (ἐχρήσατο) Sch 459

διδασκαλικῶς Sch 367, ἴαν -ως Sch 351, -ώτατα πεποιῆκεν Sch 362

διδάσκειν. -άξει ἡμᾶς αὐτὸς Ἄρατος Ach 72 Sch 352. 362. 384. 401. 402. 412. 414. 417 al passim, ἅμα τῷ παραβάλλειν ἐδίδαξε Sch 362, δίδας τὰ περὶ τοῦ Ταύρου ἀνδράμεν ἐπὶ τὰ τοῦ βορείου λεπτόμενα Sch 372, πάλιν δὲ οὐδὲ τὸν Κηφέα ἀφ' ἑαυτοῦ -ει ib, -ει περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν θέσεως Le 562

διδόναί. δεδώκασιν οἱ Ἀρχιμήδειοι Ach 32, δεδόσθω εἶναι Ach 43, οἱ ἀστρονόμοι διδόσιν ζώνας τῶν πλανήτων ἀστέρων Ach 45, δῶμεν ξ' μοιρῶν κύκλον τέμνοντα τὴν σφαῖραν Ach 70, sim Sch 354 al, τούτου τὸ μέγεθος δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ᾗθι ἐγνωσμένου κύκλου Sch 440, τὴν κατάληψιν αὐτοῦ δίδωσιν ib

διελργεῖν. αἷς (ταῖς ἰβ' τομαῖς) -εται ἕκαστον ζωίδιον Sch 405

διεισδύνειν Le 565

διελέγγειν Sch 359

διεξέρχεσθαι. ταῦτα -εται Is 328, περὶ διοσημείων -εται ib, sim Is 329 Sch 352. 432 al

διεξιέναι. τὴν τῶν ἀστρων δ. μέλων θέσιν Sch 334

- διέξοδος. -ον οὐ δίδωσι τῇ πυκνό-
τητι τοῦ ἀέρος Sch 514
- διέπεσθαι. τὰ ἀποβαλλόμενα ἢ
ἐκπίπτοντα τῶν καρπῶν -όμενοι
Sch 534
- διερεῖδεν. τοῖς κέρασι -ομένους
Sch 548
- διερευνᾶν Sch 555
- διέρχεσθαι Att 17, -εται τὸν πόλον
ὃ ἥλιος Ach 45, sim Sch 481 al
- διηγείσθαι. ἀπ' αὐτῆς τὸν ζωδι-
ακὸν -εῖται Sch 363, sim Sch 383,
θέσεις -εῖσθαι κύκλων πολλῶν Sch
555
- διήκειν Att 17, ὁ ἀπὸ τῆς περιφε-
ρείας τῆς σφαίρας διὰ τοῦ κέντρου
αὐτῆς -ων ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἄξων
Ach 51, -ει ὁ ἄξων ἀπὸ τοῦ κέν-
τρου τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου διὰ τοῦ
κέντρου τῆς σφαίρας Ach 61, sim
ib An I 91 Sch 341, τὸ μεταξὺ -ον
πνεῦμα λέγουσιν ἄξωνα Ach 61, ἡ
γῆ . . ἔχουσα μέσον ἄξωνα -οντα
An II 124a, -ει δι' ὅλον τοῦ οὐρα-
νοῦ Is 320, (ὁ) διὰ πάντων -ων
(Ζεύς) Sch 335, τῶν μεταξὺ τοῦ πη-
δαλλου καὶ τοῦ Κήτους -όντων κατὰ
τῶν τοῦ Λαγῶου πλευρῶν Sch 413
- διημαρτημένως Hi 3. 4. 11
- διημερεύειν Sch 438
- διηνεκής. πρὸς τὸ -ὲς τῆς φύσεως
τοῦ κόσμου Sch 409, ἐκ -οὺς ἐμπει-
ρίας Sch 547
-ῶς Sch 371. 437. 444
- διικνεῖσθαι Sch 489. 497. 515 Le
569
- δίπτυασθαι Sch 529 Suppl I 578
(Cat)
- διιστάναι Is 319. 333, τὸ πνεῦμα τὸ
θεῖον ἐμπροσθεν ὠϊοτόκησε τὸ πᾶν
διαστήσαν An I 90, διιστὰς τῶν
ὀρωμένων τὰ μὴ ὀρώμενα τῆς σφαί-
ρας An II 127, διεστῶτας διὰ τῶν
Ἀρκτων An II 189b (Cat), sim Ach
42
- δικαιοσύνη. πρὸς -ην ἐπιστρέφειν
Sch 357
- δικαροπεῖν Sch 541
- δίκελλα ἢ διχόθεν κέλλουσα Sch
337
- δίμοιρος. τὸ -ον Ach 49, τὸ -ον
τῆς ῥάχως Sch 439
- δινεῖν. περὶ τὰ ἄκρα αὐτοῦ (τοῦ
ἄξονος) -εῖται ὁ οὐρανός, ὥσπερ
περὶ ἀρμάτειον ἄξωνα -οῦνται οἱ
τροχοὶ Ach 61
- δίνη. ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ -ης ὁ οὐρανός
κινεῖται Sch 341, τῇ τοῦ ἀέρος -η
ἐνδεθῇ Sch 546
- δίνησις. οἱ μετὰ -εως ἄνεμοι Ach
68
- δινος. ἐπιγίνεται τις -ος Sch 511,
πρὸς πλεονα -ον φέρονται Sch
546
- διοδεύειν Sch 459
- διοιδάινειν Sch 509
- διοικεῖν. τὸ -οῦν τὸν κόσμον ακρι-
βῶς Is 324
- διόπτρα. διὰ τῆς διόπτρας ἐπεσκεμ-
μένον αὐτὰ Att 17, πρὸς τὸ κατα-
νοῆσαι . . οὐ χρεῖα διόπτρας Hi 17
- διορθοῦν Att 3, τὴν Ὀδίσσειαν δι-
ώρθωσε Ach 78 An II 148a, ὥστε
τὴν Ἰλιάδα -ώσασθαι Ach 78, τα
Φαινόμενα Ἀράτουν διορθωθέντα An
II 140a
- διορθώσεις Ἀράτειος ὡς Ἀριστάρ-
χειος καὶ Ἀριστοφάνειος Ach 78,
τὴν -ιν τοῦ βιβλίου πεποιῆσθαι Att
3, οὐδέπω τῆς -εως ταύτης ἐκτεδο-
μένης An II 140a
- διορίζειν Ach 52 An I 95 An II
127. 130 Is 316 Sch 390, διορίσα-
σθαι τοῦ ἡλλίου τὸν δρόμον καὶ τὰς
ῥάρας Ach 45
- διορισμός. -οῦ καὶ διδασκαλίας
χάριν Sch 345
- διοσημεῖ(ι)α. περὶ -εῖων διεξέρχεται
Is 328, -ίας καλοῦμεν Ach 83
- διόσον (quia) An II 243b (Cat)
- διότι (iuxta ὅτι) post δηλοῦν κατα-
νοεῖν al Att 14 Hi 16. 17. 21 alii
passim
- διπλασίων λόγος Le 569
- δίσχος (ἡλλίου) Sch 496. 498 al
- δισταγμός. ὅπερ ἐστὶ -οῦ Sch 346

- διστάζειν Hi 24, ποτερον-ῆ Att 23
 διττ(σ)ός. κίνησιν διττήν Ach 35,
 δισσην τὴν κίνησιν An II 128, ὥστε
 δισᾶς ἔχειν τιμᾶς An II 184 b (Cat)
 διφρεῖα. Ἡλίου ἀντίμμοον ἐποιήσα-
 το -αν An II 208 b (Cat)
 δίχα τέμνειν Ach 56. 59. 70, ἀντι-
 τεμνόμενος δίχα sim An II 131
 διχάζειν Sch 457, -ομένων τῶν ἡ-
 μερῶν Ach 49
 δίχασμα Sch 486
 διχῆι An I 96 Is 316 al
 διχομηνία Sch 473
 διχόμηνις Ach 49
 διχοτομεῖν Le 564. 565 al
 διχοτόμημα. τοῦ Ταυρείου -ατος
 Sch 385, sim 388. 404. 436. 457. 458
 διχότομος σελήνη Ach 49 An II 128
 Sch 472. 473. 474 al, παρὰ τὸ -ον
 αὐτοῦ (τοῦ Ταύρου) ὡς ἐπὶ τὴν
 ἑξὺν ἀνακεκλιμένοι Sch 370, τῷ
 -ωι (τῆς σελήνης) Sch 473
 διχῶς γραφομένου καὶ ἐν οἷς μὲν —
 ἐν οἷς δὲ Hi 16, sim Hi 24 Is 328
 διωθεῖν. τὸν . . ἀέρα ἐπίπροσθεν
 ἑαυτῶν -οῦνται sim Sch 484, -οῦν-
 τος τὴν φαντασίαν Sch 492
 δόγμα. τὸ δ. διὰ τοιούτων λόγων
 κατασκευάζεται Ach 38
 δοκεῖν. καταφέρεται τῷ δ. ἐπὶ ὤ-
 κεανόν Is 320, sim ib
 δοκιμάζειν Sch 497, τὰς αποφάσεις
 δοκιμάζης ἐν τούτοις Hi 4
 δόκιμος. -οις οὖσιν ἐναντιοῦσθαι
 Sch 354, ὧν ὁ -ώτερος ὁ Πλάτων
 Sch 429
 δοκίς Ach 68. 69.
 δόξα. τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ Ach 42,
 ἥς δόξης ἐστὶ Ach 47, ταύτῃ τῇ
 δόξῃ ἔοικεν ἀκολουθεῖν Ach 50,
 ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις κέχρηται
 Ach 51, ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη διὰ
 τὴν δόξαν An II 226 b (Cat), μεγί-
 στην ἔχουσι δόξαν An II 228 b (Cat),
 δόξης χάριν ἔχουσαι An II 240 b
 (Cat), τῆς ἐνέργειας μεγίστην δό-
 ξαν αὐτῷ ἀπονέμοντες An II 245
 (Cat), αὐτῆς τε ἡ δόξα ἀγῆρατος
 διαμείνη An II 256 b (Cat), κατὰ
 τὴν κοινὴν ἀπάντων δόξαν Is 332
 δοξάζειν. ἐν τοῖς ἀνθρώποις -όμε-
 νος οὕτως II 231 b (Cat) Sch 390
 δορὰν ἔχει ἐννεάστερον Sch 406
 δρόμος, -ον τρέχειν Ach 39, πρὸς
 τὸν τῆς σελήνης -ον Sch 473, sim
 500, τὸν αὐτὸν ἀνύουσι -ον Sch 531,
 λείδον τινα καὶ τὸν αὐτὸν ἀποτε-
 λούσι -ον Sch 532, ὁ ἥλιος τὸν ἑαν-
 τοῦ διανύων -ον Le 570
 δρόσος ὑγρὸν ἐξ ἀέρος αἰθρίου κατα-
 σύστασιν λεπτὴν An II 126
 δυνικῶς Sch 402 al
 δύναμις. τῇ τῶν κοσμικῶν φιλοσό-
 φων -ει Is 324, κρείττων τις -ις καὶ
 ὑπερουράνιος καὶ ἀκίνητος καθ’
 ἑαυτὴν Is 332, τὴν τοῦ κεραυνοῦ -ιν
 Sch 419, vide ζωτικὸς
 δυναστεύειν. -ων (ὁ ἥλιος) ἡμέρας
 Sch 490
 δυσαποσπᾶστως ἐσθίριται ἐνῆ-
 ρεσται Sch 424
 δύσις. plur. pro sing. Sch 453 al, εἰς
 τελείαν δύσιν ἔλθῃ Sch 454, vide
 δυσμή
 δυσκατάληπτος Ach 48 Sch 528
 -ως ἔχει Sch 380
 δυσκρασία. ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος -ίας
 Sch 493, ὑπ’ ὀλλγῆς ἀέρος -ίας ἀ-
 φανίζομένη Sch 528, οὐδ’ ἡ τυχοῦσα
 ὑπόκειται -ια Sch 528
 δύσκριτος τῇ αἰσθήσει Hi 24
 δυσμή. ἐπὶ -άς Ach 48 al passim,
 βλέπων εἰς -άς An II 269 b, sim
 297 b (Cat)
 δυσπαθής. ἡ γέρανος -ὲς ἔχει τὸ
 σῶμα Sch 534
 δύσριγος. -οτάτῃ ἡ μέλισσα Sch
 534
 δύσφημος. τὸ ἀπὸ -όν ἐστιν Ach
 82
 δυσχερῶς Le 561, τῶν θεῶν δ. τοῦ-
 το φερόντων An II 194 b (Cat)
 δωδεκατημόριον Ach 54 al, -όν ἐστιν
 ἕκαστον τμήμα τῶν ἐν τῷ ζωιδι-
 ακῷ An II 127
 δωδεκάωρον ἔχειν Sch 439

δωρεα. δοθῆναι αὐτῷ - ἂν ὥστε ἐπὶ
τῶν κυμάτων πορεύεσθαι An II
247 b (Cat) Sch 405

ἐαρινὰ τροπαί An I 94

ἐβδομηκονταετηρίς Ach 81

ἐγγίξειν. ὅς -ει τῶν πηδάλων τῆς
Ἀργοῦς An II 259 b (Cat)

ἐγγίνεσθαι Sch 474 Le 561

ἐγγιστα (*ferre*) Sch 433, ὡς ἔ. Hi 16

ἐγγονος. τοῦ μεγάλου Ἰχθύος -οι
An II 224 b (Cat)

ἐγγραπτος. εἰ -ον ἐτίθει τὴν ἀπό-
δειξιν Hi 19

ἐγγράφειν τῇ τοῦ Ἀχιλλεύως ἀσπί-
δι An I 89, τῇ -ομένη ἐν κύκλῳ
ἐξαγώνῳ πλευραὶ Sch 445, τὸν δι'
αὐτῆς -όμενον ἐν τῇ σφαίρᾳ κύ-
κλον Le 567

ἐγκαθιέναι. -ιέσαι ἑαυτὰς τοῖς
ἵδασι Sch 517

ἐγκαλεῖν. -οῦσιν αὐτῷ ... παρει-
ληφότι Ach 82

ἐγκατακλᾶν Sch 488

ἐγκεῖσθαι. -εῖται τὸ σ τῷ 'ἀρχώ-
μεσθα' Ach 84

ἐγκέφαλον. ὑγρότητα τοῦ -ου Sch
549

ἐγκλημα. διακρούειν τὸ -α κατὰ τι
Hi 16, vide θεώρημα

ἐγκλιμα Ach 47, ὡς πρὸς τὸ -α τοῦ
κόσμου Sch 403

ἐγκλίνειν. ἐγκεκλιμένος πρὸς τὰ
γόνата τῆς Παρθένου An II 270 b
(Cat), ἐγκεκλιμένοι τόποι οἳ μὲν
πρὸς ἄρκτον οἳ δὲ πρὸς μεσημβρίαν
Is 317

ἐγκλισις τοῦ κόσμου Hi 16, διὰ τὴν
-ιν τοῦ κόσμου Sch 371, πρὸς τὸν
πλάγισμὸν καὶ τὴν -ιν τοῦ κατόπ-
τρον Ach 50, διὰ τὴν ὡς πρὸς τὸ
τῆς Ἑλλάδος κλίμα τοῦ κόσμου -ιν
An II 131

ἐγνωσμένως Sch 368

ἐγγήγορσις Sch 530

ἐγγάραξις. -εις τρεῖς ἄς οἱ μαθη-
ματικοὶ ταῖνας καλοῦσιν An I 95

ἐγγχειρίδιον An II 250 b (Cat)

ἐγγχειρίζειν An II 209 b (Cat), ἐπι-
μέλειαν αὐτῆς τῇ Ἀμαλθείᾳ -λοσι
An II 209 b (Cat)

ἐγχρονίζειν Sch 455. 551

ἐγχώριος. τὰ -ια Sch 358, καλεῖται
ὑπὸ τῶν -λων Sch 413

ἔθος. ἀκολούθως τῷ -ει τῷ πα-
λαιῷ Ach 81, κατεχρήσατο τῷ ἔθει
τούτῳ Ach 82, ἔθος ἐστὶ τῷ ποιη-
τῇ Sch 374, sim passim

εἶδος. τῷ εἶδει ὁμοῖος An II 237 b
(Cat), Ὅμηρον ἔν εἶδος γραφῶν
βλάπτει Is 329, εἶδει ἐχρήσατο ἀντι
τοῦ γένους Sch 335, sim 381

εἶδωλον Ach 50. 84 Sch 368, καλεῖ-
ται καὶ -α (τὰ ζώδια) Ach 53, τῶν
-ων ἐξ ἀστέρων συγκειμένων Ach 53,
ζώδια τουτέστι ζώων -α Ach 53,
σχήματα -ων Ach 75, ἄστρον ἐστὶν
-ον ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφω-
μένον An II 128, ἀντιθεῖσαν ἔτε-
ρον -ον ἐν τοῖς ἄστροις An II 184 b
(Cat), Ἡρακλέους -ον An II 188 b
(Cat), ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκε τὸ -ον
An II 190 b (Cat), τὸ ἐσχηματίζεσθαι
τὸ -ον οὕτως An II 235 b (Cat),
φαῖη δ' ἂν τις ἀτεχνῶς -α τοὺς
περὶ θεῶν ταῦτα ληροῦντας Sch
368, τοῦ Περσέως τὸ -ον διασημαι-
νέτωσάν σοι Sch 384, οὐδὲν -ον
ἐξ αὐτοῦ μεμόρφωται Sch 414, ἐν
τοῖς μέλεσι τῶν εἰς -ον βεβλημένων
Sch 414, -οις ἡρμωσμένοι Sch 416,
κατηστερίσθη πάντων τὰ -α Sch
425

εἶδωλοποιεῖν Sch 413. 414. 415

εἰκάζειν Sch 380. 394, δν (Ὅριν)
κύκλῳ -οῦσιν An II 233 b (Cat),
ἡ δὲ γινομένη ἔχουσις -εῖται τῷ
νέκταρι An II 235 b (Cat) Sch 396,
ποταμὸν -ασε δράκοντι Sch 349
εἰκάς. -άδι τετάρτῃ An I 94, sim
Sch 366

εἰκασμός. οὐκ -οῦ ἀλλὰ θαύματος
Sch 363

εἰκονίζειν vide ἁμαρτία

εἰκονισμός. τὸν -ὸν τοῦ Ἰησον
εὔσημον ποιοῦσι Sch 377

- εἰκός. κατὰ τὸ -ός Sch 390
 εἰκότως An II 253 b (Cat) Sch 341.
 382. 407. 458 al
 εἰκών. κυνός -όνα Sch 343
 εἰλεῖν. περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλου-
 μένου (τοῦ παντός) Ach 39
 εἰλιπρινῆς αἰθήρ Ach 36, -ὲς πῦρ
 ib, τὸ οἰκεῖον ἑαυτοῦ χρώμα -ὲς
 ἔμψαινει Sch 400, sim ib
 εἰς pro ἐν Is 321, εἰς ἰσικὸν κύκλον
 κεῖνται Sch 427, τὸν πάντα κύκλον
 ἀννύν (τὸν Ἄρεα) εἰς ἐνιαυτὸν καὶ
 μῆνας δ' ib, ὁ δὲ ἥλιος εἰς ἑκαστον
 ζωϊκὸν ποιεῖ μῆνα καὶ τὸν κύκλον
 εἰς ἐνιαυτὸν πληροῖ Sch 428 al
 εἰσαγωγή. πρὸς -ήν Ach 27. 75.
 85, ὡς πρὸς -ήν An II 124a, περὶ
 τῆς τῶν Φαινομένων -ῆς An II 126a
 εἰσιδόναι. νῆλ' ἑαυτὸν εἰσθεδωκώς
 Sch 476
 εἰσορμίζεσθαι Sch 411, ὥσπερ δι'
 ὄλον -ομένη ib
 εἰσοχή opp. ἐξοχή An I 92
 ἐκ et ἀπὸ promise Sch 334
 ἐκότερος. ἐκ μὲν -έρων τῶν μερῶν
 τοῦ τε ἄνω καὶ τοῦ κάτω An I
 90
 -ως παραδίδοσθαι Hi 24
 ἐκβαίνειν. μὴ ἔλπιζε τοῦτο ἔως
 τοῦ τέλους ἐκβῆναι Sch 487
 ἐκβάλλειν. ἀπὸ τοῦ μέσου κέντρον
 -ομένας εὐθείας εἰς τὴν ἐπιφανείαν
 Ach 37, sim Ach 59 Is 316 Sch 444,
 ἡ κρήνη εἰς θέσπειαν -ουσα Sch
 377
 ἐκγονος An II 261 b (Cat) Sch 381.
 416
 ἐκδέχεσθαι (pulare) Hi 11 Ach
 82 al
 ἐκδηλος Att 23
 ἐκδιδόναι. οὐδέπω τῆς διορθώσεως
 ταύτης ἐκδεδομένης An II 140a
 ἐκδοσις Sch 354, τὸ περιττὸν τῆς
 συνταγματικῆς -εως Sch 555
 ἐκδρομή. οἱ τὰς -ὰς ποιοῦντες ἐν
 τῷ αἰθέρι Sch 513
 ἐκδύειν. ὦ καὶ ἐκδύς ἔδωκε τὴν
 χρυσὴν δοράν An II 222 b (Cat)
 ἐκείνως ἐκάλεσαν Is 318
 ἐκείσε (pro ἐκεῖ) Is 321. 330 Sch
 347. 377. 550
 ἐκθαρσεῖν. -ησάντων τῇ καθαρό-
 τητι τοῦ ἀέρος (τῶν ὀρνέων) Sch
 529
 ἐκθλίβειν. -ομένου τοῦ πυρῶδους
 ἐκ τῆς ψυχομένης νεφέλης Sch 519,
 τι τοῦ ἀέρος παχυμερέστερον εἰς
 τὸν ἀέρα -ἐν Sch 546
 ἐκθλιψίς. ἐκ τῆς τῶν νεφῶν -εως
 Sch 513, sim ib
 ἐκκαίειν Sch 365. 512
 ἐκκαυσίς. ἡ τοῦ θέρους -ίς ἐκκαί-
 ονσα τὸν παχὺν ἀέρα Sch 512
 ἐκκλέπτειν. ἐκείθεν ἐκκλαπῆναι
 An II 243 b (Cat)
 ἐκκολάπτειν. ἐξ ου (οἰοῦ) ἐκκο-
 λαφθεῖναι καὶ γενέσθαι Ἑλένην An
 II 234 b (Cat)
 ἐκκοπή Sch 492
 ἐκκρέμασθαι. τῶν ἄνωθεν -αμένη
 An I 90
 ἐκκριτος Sch 369
 ἐκλαμβάνειν. οἱ δὲ οὕτως ἐξέλα-
 βον Sch 481
 ἐκλαμπρος Sch 355. 369. 381
 ἐκλαμψίς. περὶ τὴν τοῦ ἡλίου -ιν
 Sch 502, sim ib bis 514
 ἐκλέγειν. τοῦτο ἐκλεξάμενος παρὰ
 τοῦ Ἡσιόδου Ach 31
 ἐκλείπειν (deficere) Ach 47 An II
 130 Is 317 al
 ἐκλειπτικός κύκλος Ach 53 An II
 130 al
 ἐκλειψίς Is 317 al passim, ἐν ἐκλεί-
 ψει τοῦ ἡλίου Ach 50
 ἐκλιπής. εἰς τὸ -ὲς Sch 492
 ἐκμυζᾶν. -ῶντος ἔτι τοῦ παιδίου
 An I 95
 ἐκνεφίας. τοὺς μὲν ἐκ νεφῶν λέ-
 γουσιν εἶναι ἀνέμους καὶ καλεῖσθαι
 ἐκνεφίας Ach 68, ἀνεμένη ἀκνεφίας
 ποιεῖ (ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις) An II
 127
 ἐκνικᾶν. τῆς παχύτητος καὶ ὑγρό-
 τητος -ώσεως Sch 525
 ἐκπέμπειν. φῶς ἐξ αὐτῶν -ουσιν

- (οὐ ἀστέρες) Ach 51, ἡ σκιά πρὸς νότον -εται Ach 64, ἡ σκιά αὐτῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη -εται Ach 67, ἐκ πυρὸς μαμαρυγῆς -ομένης Ach 69
ἐκπηδᾶν Sch 513, ἐκ τῆς λίμνης -ήσας An II 204b (Cat)
ἐκπίπτειν. ἐκ τῆς φαρέτρας βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα An II 265b (Cat), τοῦ κύκλου Hi 22
ἐκπληροῦν Sch 418
ἐκπομπεύειν. -ει τὸ κατὰ τὴν δίκην χρήσιμον καὶ βιωφελές ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις ἐνδείκνυμενος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως καὶ ὡς ἂν εἴποι τις Ὀμηρικῶι πλάσματι χρησάμενος Sch 357
ἐκπυροῦν Sch 365
ἐκπύρωσις κόσμον Ach 38, κατὰ τὴν ἐπιπλέον -ιν Sch 485
ἐκροή. τὸ σχῆμα τῆς -ῆς An I 95
ἐκτασις. ἡ ἡμερῶν -ιν μᾶς ἡμέρας Ach 71, τῶν δύο χειρῶν -ις Sch 352, πῶς ἐπέχει ἐνενήκοντα μοιρῶν . . τὴν -ιν Sch 364, εἰς μῆκος τοῦ πυρὸς ἐκτάσεις Sch 513
ἐκτείνειν. τὴν δεξιὰν χεῖρα -ων An II 191b (Cat)
ἐκτελεῖν. τὴν σὴν προθυμίαν -έσων Le 561
ἐκτίθεσθαι (*proponere*) Hi 3. 20 Sch 465. 504
ἐκτορνέειν Le 565
ἐκτράπελος Sch 406
ἐκτρέπειν. -όμενοι τῆς ἴσης ὁδοῦ Sch 427
ἐκτρέφειν. τὴν δ' ἐκτρέφαι *Δία* An II 209b (Cat), τὴν δὲ τῶι ἐκείνης γάλακτι τὸν *Δία* ἐκτρέφαι ib, ἐκτραφέντα καὶ γενόμενον ἐν ἑλικίαι An II 243b (Cat)
ἐκτυποῦν. ἐκτυπῶσαι τὸ σχῆμα τῆς ἐκροῆς An I 95
ἐκτυφλοῦν An II 247b (Cat) Sch 405
ἐκφαίνειν ἀκτῖνα Sch 495
ἐκφανῆς γίνεται Att 23, ἐν ἧι (νυκτὶ) μάλιστα ἐκφανῆς ὁ οὐρανός Sch 434
ἐκφέρειν τὴν διάνοιαν (τῶν στίχων) Hi 14, διὰ τὸ πληθυντικῶς -εσθαι Hi 24, τὰ ἀστρολογικῶς ἐξηγηγμένα An II 140a
ἐκφεύγειν. διὰ κακοζήλιαν ἐκφυγεῖν ταῦτα τὰ ἐπὶ τὸν Ἀράτειον χαρακτῆρα Ach 81
ἐκφραβεῖν Sch 461
ἐκφορά (*expressio*). τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ἐκφορᾶς Hi 24
ἐκφυσίς. ἐφ' ἐκατέρων τῶν κεράτων ἐπὶ τῆς -εως α' An II 212b (Cat)
ἐκχεῖν. ἐκχυθέντος τοῦ περισσεύματος An II 277b (Cat)
ἐκχυσίς. -ιν πολλὴν ποιεῖται ὕγρου An II 235b (Cat) Sch 396, ἡ δὲ γινόμενη -ις εἰκάζεται τῶι νέκταρι An Ib, ἡ -ις τοῦ ὕδατος An II 236b (Cat), τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ Ὑδροχόου -εως An II 261b (Cat) Sch 416
ἐλάττων. τὰς νύκτας ἐλάττους ποιεῖ Ach 66
ἐλεγεία An II 246b (Cat)
ἐλικώδης. -ῃ πως τὴν οὐρὰν ἔχειν Sch 348
ἐλιξ. παρὰ τὰς ἐλικας καὶ συστροφάς Sch 348
ἐλκεῖν. ἐφ' αὐτῇ -ει τὸ ὕγρον (ἡ σελήνη) Sch 485
ἐλλάμπειν. τῶι -εσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου Sch 502
ἐλλείπειν. ὅπως μηδὲν -ῃ τῶν πρὸς τὴν θεωρίαν An II 110a
ἐλληνισμός Sch 349, *cetera vide Proleg p. LI cum adn*
ἐλλόγιμος. ἄνδρες -οι Ach 79
ἐλλύχνιος. -ια φῶτα Sch 536, τοῦ -λου Sch 537
ἐμβαλίνειν (*de Nilo*) Sch 364. 366
ἐμβάλλειν. πνεῦμα θεῖον -ει An I 90
ἐμβραδύνειν Sch 455. 543
ἐμμένειν An II 181 (Cat) Sch 344, ἐνέμεινε τῇ φορᾷ πλανώμενα An I 98, *vide μυθικός*
ἐμμετρος. ἐὰν -οι χωρῶσιν Sch 547

ἔμμονος vide ζῷτικός

ἐμπεῖρειν. τὴν γῆν ἑαυτῷ ἐμπε-
παρμένην ἔχει Is 320

ἐμπειρία. τὴν -ίαν τοῖς ἐξῆς ἐν
στήλαις ἀναγράφαι Ach 27, μαθη-
ματικῆς ἰδίων -ίας Hi 4, ἣν τὸ εἰδέ-
ναι μεταφράσαι μαθηματικῆς -ίας
An II 150a

ἐμπελάζειν Sch 478

ἐμπεριέχειν Sch 494, ὁ ὠκεανὸς
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην -ει Is 320

ἐμπεριλαμβάνειν. -ειλημμένη ἐπὶ
τοῦ ἄξονος An I 92, καὶ γὰρ τοῦ
ζωιδιακοῦ μᾶλλον -έλαβε τὸν οὐ-
ρανὸν (ὁ γαλαξίας) Sch 435

ἐμπεριτιθέναι. -θείς τῷ ξύλῳ τρο-
χοὺς κυκλοτερεῖς An I 92

ἐμπερονᾶν vide ἐνεῖρειν, εἴ τις
ὀβελίσκῳ ξύλον ἀκινήτως -ήσειεν
An I 92

ἐμπηγνύναι. ἐμπεπήγασιν τῷ οὐ-
ρανῷ οἱ ἀστέρες Ach 50, sim Ach
39, χαλκός... διὰ τοῦ ἄξονος ἐμ-
πέπηγεν An I 95, ἐμπέπηγεν ἐπ'
ὄψιν τῷ οὐρανῷ τὰ ζωῖδια καὶ τὰ
νῶτα αὐτῶν ἡμεῖς ὀρώμεν Sch 384,
ἐπὶ πρόσωπον ἐμπεπηγῶς τῷ οὐ-
ρανῷ Sch 505

ἐμπιμπλάναι. ἐμπλησθῆναι βουλό-
μενοι τῆς τροφῆς Sch 549. 550

ἐμπίπτειν. τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον ἐμ-
πεσόν Ach 90, sim Sch 491 al, -ουσα
(ἢ ξηρὰ ἀναθυμιάσις) An II 127

ἐμπιστεύειν. ὅταν μέλλῃς πελα-
γίῳ δρόμῳ σεαυτὸν -εῖν Sch 479

ἐμποδίζειν. ἴσως διὰ τὸ μέτρον
-όμενος Sch 357, τῆς εὐθείας -εσθαι
πτήσεως Sch 535

ἐμποιεῖν. ἀνέμους (sim) -εῖ An II
127, δόξαν -εῖν τοῦ συνεχεῖς εἶναι
τὰς ἐμφάσεις Sch 516, καὶ τὸν ἀντ-
αρτικὸν -ητέον Le 564

ἐμπόριος. Ζεὺς Ach 84

ἐμπροσθεν c. gen. Ach 46 al, τὰ ἔ.
An II 218b (Cat)

ἐμπρόσθιος. -ιοι πόδες Hi 8 An II

120a, -ια γόνατα An II 221b (Cat)
sim passim

ἐμπρωσις. κατ' -ιν ανέμων Sch
509

ἐμπυρος. -ον οὐσίαν Ach 40

ἐμφαίνειν Ach 72 Sch 457. 490. 526,
-ει τὸ ἀπενκτόν Sch 491, ἐμφασιν
-ει Sch 395

ἐμφανής. οὐ πάνυ -εῖς (ἀστέρες)
Sch 413, τοῦφανές αὐτοῦ παρίστη-
σιν Sch 425, τότε -ῇ εἰσι τὰ ἀστρα
Sch 434

ἐμφαντικῶς Sch 457

ἐμφασις Sch 502. 503. 516, -ιν ἐμ-
φαίνει Sch 395, ὡς πρὸς τὴν τῆς
πτήσεως -ιν Sch 396, αὐτὴ ἡ τοῦ
ποιητοῦ λέξις ἔχει τινὰ -ιν Sch 410,
-ιν παρέχει τοῦ δέους Sch 412, sim
492, κατ' -ιν Sch 488, κατοπρακῆν
-ιν Sch 516

ἐμφέρειν. ἀθρόως -εται Sch 468

ἐμφορής. -εῖς πλάστιγγι (αἱ Χηλαί)
Sch 355, -ῖς ἡ Αἴγυπτος τῷ δελ-
τωτῷ σχήματι, ἡ Ἀλεξάνδρεια χλα-
μυδι στρατιωτικῇ, ἡ Ἰταλία κιττώ,
καὶ ἡ Νάξος φύλλῳ ἀμύελου Sch
381

ἐμφορεῖν. -εῖσθαι βούλονται τρο-
φῆς Sch 549

ἐμφωτίζειν. ἐξ ἀστέρων συνερχο-
μένων καὶ -ομένων Ach 69

ἐμψυκτικός. -οῖς τόποις Sch 518

ἐμψυξίς. δεόμενοι πλείονος -εως
Sch 519

ἐμψυχος οὐσία Ach 40, -ον αὐτὴν
καὶ ἀθάνατον κατασκευάσαντος An
II 210b (Cat)

ἐναλλάσσειν τὰ γένη Sch 347

ἐναντίος. οὐ — ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
ἐναντίου Sch 449, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναν-
τίων Att 10 Hi 13, ἐξ -ίας Ach 50
Sch 369. 404, -ίος κεῖσθαι Ach 56,
πάντα -ία καὶ μαχόμενα Ach 66,
τὴν -ίαν (φέρεται) An I 97, πρὸς
τὴν -ίαν φοράν An I 97—8

ἐναντιοῦσθαι. αὐτὸς ἑαυτῷ -οῦ-
μενος Ach 81

- ίως ἀλλήλοις . . λελοξωμένοι An II 130
- ἐναντίωμα ἔχει Ach 81
- ἐναποκλείειν. τοῦ θερμοῦ -ομένου Sch 519
- ἐνάργεια. ἡ διὰ τῶν ὥρολογίων -εια Sch 438
- ἐναργής. σημειον -ές Ach 64 Sch 503, ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος -έστατον τῇ σχηματοποιᾷ An II 189 b (Cat), ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἐναργούς An II 267 b (Cat)
- ὥς ἔστηκε An II 190 b (Cat), -ὥς ὀραῖσθαι Sch 390, -ὥς οὐ μέμνηται Le 564
- ἐναρρῆναι Ach 42. 45, οἱ ἀπλανεῖς -ασι τῷ οὐρανῷ Ach 45
- ἐναρμόζειν Sch 424
- ἐναρμόμιος. περὶ -ίου κινήσεως Ach 43
- ἐναρτᾶν Sch 424
- ἐναταία ἡ σελήνη Sch 473
- ἐνατενίζειν. -οντες αὐτῷ τῷ κύκλῳ Sch 493
- ἐνάψαι vide θλίβειν
- ἐνδεής. -ᾶ τοῦ φωτίζεσθαι Ach 50
- ἐνδεικνύναι *monstrare* II 19 (v. l.) (ἐδείκνυμεν), -ύμενος τὸ μὴ ἀγνοεῖν Sch 357, τὸ κατὰ τὴν δίκην χρήσιμον καὶ βιωφελὲς ἐκ τοῦ μύθου τοῖς ἀνθρώποις -ύμενος Sch 357, ἐν πᾶσι τὴν ἀκρίβειαν ἐνδειξάμενος Sch 404, διὰ τοῦ βλέμματος σπονδὴν -ύμενος Sch 405
- ἐνδεικτικὸς. τοῦτο -ὸν τῆς προνοίας Sch 336
- ἐνδεχόμενον Sch 509
- ἐνδοιθέτως βοῶντα Sch 522
- ἐνδοιχυεῖσθαι Sch 498
- ἐνδοιος. περὶ τὸν -ον καιρὸν Sch 438
- ἐνδοξος. ὡς -ον ἔργον πεποιηκώς An II 206 b (Cat)
- ἐνδότατον. τὸ Ach 33
- ἐνδοτέρω Ach 32 bis
- ἐνεδρεύειν Sch 540
- ἐνεῖρειν. ἡ γῇ ἐνεῖρται καὶ ἐμπεπερόνηται An I 91
- ἐνέργεια. κατὰ τὰς -είας Sch 427, ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου -είας Sch 478
- ἐνεργητικόν Sch 451, vide παθητικόν
- ἐνερεῖδειν Sch 424, ἔχων τὰ πέρατα ἐνηρησμένα ἐν τε τῷ βορείῳ πόλῳ καὶ τῷ νοτίῳ An II 124 a
- ἐνθερμος. διὰ τὸ -ον εἶναι τὸν ἐνιαυτὸν Sch 548
- ἐνθυμεῖσθαι. οὐκ -οῦντο πλεῖν Sch 358
- ἐνιαυσίως Sch 431
- ἐνικμος Sch 536
- ἐνικόν Sch 368
- ἐνίστασθαι. ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐνστή Sch 366
- ἐννεακαῖδεκαετηρὶς Ach 47. 81 Sch 478. 479
- ἐννεακαῖδεκαπλάσιον Ach 48
- ἐννεάστερος. δορᾶν ἔχει -ον Sch 406
- ἐννεάχυρδος Sch 394
- ἐννοια. τὴν -αν τῶν ὅλων εἰς Ἀστραῖον Ἄρατος ἔοικεν ἀναφέρειν Ach 29, τῆς αὐτῆς -ας ἔχεται Ach 39, -αν διδούς ἐφ' ἑκάστου Ach 35, -αν τῆς δόξης ταύτης ἔχειν τὸν ποιητὴν Ach 82
- ἐνοικεῖν. περὶ οἰκήσεων καὶ τῶν -οῦντων Ach 67, ἡμᾶς τοὺς -οῦντας (ἐν τῇ γῇ) An I 91
- ἐνόπλιος ὀρχησις Sch 346
- ἐνοῦν. ὅσα ὑπὸ μᾶς ἔξωθεν ἠνωμένα κρατεῖται Ach 41, (ἐξ ἀστέρων) ἡμῖν δοκοῦντων ἠνωσθαι Ach 55
- ἐνοχλεῖσθαι ὑπὸ καύματος Ach 62, ὅπως μὴ -ῆται ὁ Ἄρατος ὡς ἀγνοήσας Sch 438
- ἐνστασις. κατὰ τὴν -ιν τοῦ ἀέρος Sch 488
- ἐνστηρὶζειν Sch 350, vide συμβαλεῖν
- ἐντάσσειν *passim*, ἕκαστον τῶν ζωιδῶν κατὰ πάντα συμφώνως ἐντάξαι Le 552, ἔξ ἐν ταῖς Ἀρατεῖαις σφαῖραις κύκλους ἐνταχτέον Le 563, *sic* Le 564

- ἐντείνειν. -ας (e conl) τα παρ' αὐ-
τῷ κείμενα μέτρῳ Ach 77—8, ὅταν
.. ἐνταῖθι ὁ ἀὴρ ἐπὶ ταῦτα Sch
489
- ἐντερον γῆς Sch 518. 521
- ἐντεχνος. παρατήρησιν ἀκριβῆ καὶ
-ον Sch 553
- ἐντιθέσθαι εἰς ποιήσιν Sch 430, ἐν-
τεθῆναι εἰς ἔπος Ach 56
- ἐντομή. διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος
-ῶν Le 566
- ἐντονος. τῆς ἐντόνου φορᾶς An I
99
- ἐντός. ἀρκτικός ἐ. ἔχων τὰς Ἀρκ-
τους Ach 56, sim ib
- ἐντροπή Sch 431
- ἐνυδρος. ζῶιον -ον Sch 518
- ἐνυπάρχειν. τῇν -ουσαν κακίαν
διελέγχονσα Sch 359
- ἐξάγωνος Sch 444 bis. 445, ἡ τοῦ
-ου πλευρά Is 318, vide ἐγγράφειν
- ἐξαιρεῖν. διὰ τὸ κατὰ τὸ ὡς πρὸς
ἡμᾶς μέρος ἐξηρημένον τοῦ πόλου
Sch 433
- ἐξαίρειν. ἐξαρθεῖς καὶ ὑψωθείς
Sch 490
- ἐξαίρετος. διὰ το ... μὴδὲν -ον
περιεῖχειν σημεῖον Sch 392, ἔχειν -όν
τινα διαφορὰν πρὸς ... Sch 466
-ως Sch 385. 519
- ἐξανθεῖν Sch 511
- ἐξανίστασθαι An I 95
- ἐξαπίνης Sch 499
- ἐξαποστέλλειν Att 3
- ἐξάπτειν Sch 517, vide κανστός
- ἐξαρμα τοῦ πόλου Hi 16, ἀπὸ τοῦ
ὀρίζοντος ἐπὶ τὸν βόρειον πόλον
-α Ach 59, πρὸς τὸ γινόμενον -α
Ach 70, sim Sch 403, πρὸς τὴν τῶν
-άτων ἐπίγνωσιν Le 565
- ἐξαρπάζειν. -άσας τὸν ἐν τῇ
κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ κρα-
τῇ An II 268 b (Cat)
- ἐξαρτᾶσθαι. ἐξηρτῆται τοῦ οὐρα-
νοῦ κυκλωτερώς ὁ αἰθέρ Ach 33,
ὁ πόλος ἐξήρτηται μοίρας ζ' καὶ
λ' Sch 437, vide ὄχημα
- ἐξασθενεῖν Sch 483. 492. 494, τὰ
-ήσαντα διαφθείρει Sch 408, -ή-
σαντος τοῦ σώματος Sch 493
- ἐξαχῶς Ach 35
- ἐξενεγκεῖν εὐπεριγράφως Att 14
- ἐξεπίτηδες Sch 401
- ἐξεργάζεσθαι. τὸν δ' ἐπὶ τῆς Δι-
κης (μῦθον) μόνον σχεδὸν ἐξείργα-
σται Sch 357
- ἐξετάζειν. τὰς παρ' Ὀμήρῳ ἀλλη-
γορίας -άσαι An I 89
- ἐξευμενίζεσθαι. -εται τὴν Ἀρτε-
μιν Sch 461
- ἐξευρίσκειν. τίνες πρῶτον ἐξεύρον
ἀστρονομίαν Is 318
- ἐξηχοστόν An II 125 a 132 al
- ἐξέχειν Ach 62 bis
- ἐξηγεῖσθαι Ach 72, τὴν ἐν τοῖς ποι-
ήμασι διάνοιαν Hi 4 al, ἐμπείρως καὶ
ἀκριβῶς Hi 23, τὸν περὶ τῶν οὐ-
ρανίων -ούμενον Ach 81, -εῖσθαι
τὸ προοίμιον Ach 83, τὸν τὴν
σφαῖραν -ούμενον An I 99, τῷ
φυσικῶς -ουμένῳ Sch 464, κατὰ
τάξιν ταύτην ἣν νῦν -ούμεθα Sch
466, *interp. esse* Sch 358
- ἐξήγησις. τὴν τῶν Φαινομένων -ιν
Ach 80 An II 108 a, τινὲς τῶν ἀπα-
λωτέρως προσερχομένων ταῖς -εσιν
An II 149 a, ταῖς κατὰ καιρὸν -εσιν
Sch 555
- ἐξηγητικά. ὑπὲρ ὧν καὶ τὰ -ὰ πε-
πραγμάτευται An II 140 a
- ἐξηκοντάμοιρος Sch 462
- ἐξῆς. τὸν -ῆς τοῦ ποιήματος ... λό-
γον An II 126 a, τὸ -ῆς ἐπιφέρει
Sch 443 al
- ἐξικνεῖσθαι. καλύονται μὲν ἐξ-
ικνεῖσθαι μέχρις ἡμῶν Sch 486
- ἔξις vide ἐνοῦν. εἴη ἂν ἔξις πνεῦ-
μα σώματος συνεκτικόν Ach 41,
συνημμένῳ ὅσα οὐχ ὑπὸ μᾶς ἔξως
δέδεται ib, κεκραμένην ὑγρότητι ἢ
ψυχρότητι τὴν ἔξιν Sch 510
- ἐξισοῦν. διὰ τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς
νυκτίν -οῦσθαι An II 129
- ἐξοκᾶλλειν Sch 353
- ἐξολισθαίνειν. σφαῖραν -ουσαν
τῇδε κάκει Ach 38

- ἐξομαλίζειν. ἐξωμάλισαν (coni) ἀστρου καὶ ἀστέρος τὴν διαφορὰν Ach 51
 ἐξορθιος Sch 368
 ἐξορθοῦν. οὐκ ἐξωρθωμένος ἐστὶν ἀλλὰ .. ἐπισπεύδων κυνηγετεῖ Sch 405, οἱ δὲ ὥσπερ -οὔμενοι εἰσιν ἐπ' αὐτῷ Sch 442, sim ib
 ἐξορμαῖν. -ᾶντος ἐκ τῆς Νάξου ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας An II 244 b (Cat)
 ἐξουσία. ποιητικῇ αἰνιγματώδει -λαι Sch 356
 ἐξοχή. -ὰς καὶ κοιλότητος Ach 37, εἰσοχὰς καὶ -ὰς An I 92, κατὰ τὰς τῶν οὐκηνμάτων -ὰς Sch 523, ὥνο- μάσθη κατ' -ὴν πάντων Sch 348
 ἐξυδρίας ἄνεμος ἀπὸ ποταμῶν φε- ρόμενος Ach 68
 ἐξωθεῖν. -ουμένων ὑπὸ τῆς πνοῆς τῶν ἀστέρων Sch 513
 ἐπαγγελία Sch 554
 ἐπάγειν Ach 83 Sch 342. 378. 419 al, πάντα εἰς ἑαυτὰ ἐξωθεν -εται (med) An I 91, -ονται καὶ τὸν ποι- ητὴν μάρτυρα An II 235 b (Cat), -ει τὰ σημεῖα κατωτέρω Sch 432
 ἐπαίρειν. -ων προσδρομήν Sch 385, οἶον -εται μέρος τοῦ κύκλου Sch 448, sim al
 ἐπαιωρεῖσθαι. τοῖς κάτωθεν ἐπ- αιωρουμένη (ἢ γῇ) An I 90
 ἐπαιωρίζειν εἰς ὕψος An I 92
 ἐπακολουθεῖν Hi 3
 ἐπαναβαίνειν. τὰς νήσους ἐν μέ- σῳ τῷ πελάγει ἐπαναβάσας τῷ ὕδατι ὀρώμεν An I 92
 ἐπαναδιπλοῦν. -οὔντες τὴν φωνήν Sch 529
 ἐπανακύνπτειν. τῷ ὄγκῳ τοῦ ἀναστήματος -ουσαν An I 92
 ἐπαναλαμβάνειν Sch 361
 ἐπαλείφειν. βαθεῖ τινι χρώματι -εῖραντες Le 565
 ἐπανάστασις. διὰ τὰς συνεχεῖς -εις Ach 29, ἢ ἐπιπεσόντος ὕδατος ἐν ὑποκειμένῳ ὕδατι ὕδατος -ις Sch 524, vide μάλακη
 ἐπανατέλλειν Sch 374 et passim
 ἐπανάστημα. ἀπὸ τοῦ πυρὸς ὥσ- περ τινὰ πυρώδη -ατα ὀρμαῖ καὶ φαίνεται Sch 524
 ἐπάνω passim, τῶν ἐπάνω (ἀστέρων) Ach 45
 ἐπαρτᾶν. τοσοῦτων ἐπηρητημένων κινδύνων Sch 398
 ἐπαφή Le 566 bis, κατὰ τὰς -ὰς συν- ἔχουσι τὸν ζωδιακόν Sch 433, ποιεῖται τὴν τῆς ἀκτίνος -ήν Sch 492
 ἐπαφιέναι. Κῆτος ἐπαφῆκαν τῇ Αἰθιοπίᾳ Sch 372
 ἐπεγείρειν An II 232 b (Cat)
 ἐπείγειν Ach 30, οἱ -όμενοι κατα τάχος Sch 396
 ἔπειμι. τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ vel sim Sch 485. 491
 ἔπειξις. μετὰ τινος -εως ἐπὶ τὴν νομὴν ἐρχομένους Sch 548, sim Sch 551
 ἐπέκεινα (ultra) Καρκίνου Ach 54
 ἐπεκτείνειν. οὐκέτι -εται ἀλλ' ἀνασπᾶται (ἢ σκιά τοῦ γνῶμονος) Sch 438, τὰ πλατὴ τοῦ φωτὸς -ουσα (ἢ σελήνη) Sch 474
 ἐπελθεῖν. ὁ Ἄρατος ἐπελθὼν τὰ λοιπὰ τῶν νοτιωτέρων ἀστρων τοῦ ζωδιακοῦ Hi 13
 ἐπεξελεθεῖν Sch 457
 ἐπεξεργάζεσθαι. παλιν -εται Sch 355
 ἐπεσθαι *proprium esse*. τοῦτο τοῖς ζώοις ἐπεται Ach 41
 ἐπέχειν Sch 370 al, ἡ κεφαλὴ τῆς μικρᾶς Ἀρκτου ἐπέχει τὴν τελευταίαν τοῦ Σκορπίου Hi 12, τάξιν ἐπέχει Ach 38, τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν κέν- τρου λόγον ἐπεχούτης An II 129, τῷ τὴν γῇν σημεῖον καὶ κέντρον λόγον ἐπέχειν Sch 446, τὸ μὲν (τῶν δωδεκατημορίων) ἐπέχουσιν αἱ Χη- λαὶ An II 195 b (Cat), σφαιροειδοὺς σημεῖον τάξιν ἐπέχειν Is 324, οὐκ ἐπὶ πολὺ αὐτὰς χωρίον ἐπέχειν φη- σιν Sch 387, δύο ζωιδίων ἐπέχει τάξιν Sch 418, δ' ζωιδίων -ει χρό- νον ἐν τῷ δύεσθαι Sch 454, -όμενα

- τῆς ἐπὶ τὸ ἄνω αὐξήσεως Sch 544, vide ἔκτασις
- ἐπιβαίνειν. ὁ ἐπιβεβηκώς αὐτῷ An II 191 b (Cat), τῷ ἐτέρῳ ποδὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν -ων An II 191 b (Cat)
- ἐπιβάλλειν. γηραιῷ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλετο Is 326, τοῖς πράγμασιν εὐκαίρως ἐπιβάλλομεν Sch 431
- ἐπιβάτης νεῶς Ach 39
- ἐπίγειος Sch 502. 521 a), τὰ τε μετέωρα καὶ τὰ -α Is 329
- ἐπιγίνεσθαι. οἱ -όμενοι ἄνθρωποι An II 196 b (Cat), ἐκ τοῦ -ομένου γένους Sch 360, -ομένων τῶν χρόνων Sch 414, ὑετοῦ -ομένου Sch 483, γίνωσκε χειμῶνα ἐπιγενησόμενον Sch 490, vide παράδειγμα
- ἐπιγινώσκειν. διὰ τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τῶν ἀστρῶν ἐπιγινώσμεθα τὴν ὥραν τῆς νυκτός Hi 18, sim ib, ἐπιγινούς τὰ γενόμενα An II 268 b (Cat)
- ἐπίγνωσις. τὴν -ιν αὐτῶν λαμβάνειν Att 14, σημειῶν τινῶν ἐδεήθημεν κατὰ τὴν -ιν Sch 433, πρὸς τὴν τῶν ἐξαρχμάτων -ιν Le 565
- ἐπιγουνίς Sch 397
- ἐπιγράφειν Ach 79, ἐν τῷ -ομένῳ Κανόνι Ach 42. 46, Εὐδόξου -όμενον βιβλίον Κάτοπτρον Ach 77, -άψωμεν τὸν κύκλον δι' ὀλλῶν γραμμάτων Le 567
- ἐπιδεικνύειν Hi 23 An I 89, τὸν -ύντα τὰ φαινόμενα Is 318, αὖξῃσιν τοῦ αὐτῆς φωτός -νται Sch 472
- ἐπιδημία. τῇ τῶν ὀρνίθων -ία Sch 548
- ἐπιδιδόναι. οὐκέτι -ωσιν ἡ ἡμέρα ἀλλ' ὑφαίρει Sch 438, εἰς μῆκος -οασι Sch 511
- ἐπίδοξος Sch 392
- ἐπιεικῶς Sch 344, τοῖς ἀρχαίοις φιλοθέοις οὖσιν -ὼς ἅπασιν Sch 334
- ἐπιξευγνύειν. εὐθεῖα -μένη ἀπὸ τοῦ πόλου ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς σφαίρας Is 316, sim Sch 341
- ἐπιζητεῖν Sch 354. 355. 523
- ἐπιθαρσεῖν. -οῦσι τῷ ἀσπλήματι τῆς πτήσεως Sch 531
- ἐπίθετον ἀρμόδιον Sch 336
- ἐπιθέτως λέγεται Hi 20
- ἐπιθεωρεῖν Sch 477
- ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι συνουσίας αἱ σύες Sch 542
- ἐπιθυμία. ἀφῆκε τὴν -ίαν An II 208 b (Cat)
- ἐπίθυσις. (ἔχουσιν).. ὡς -ιν Sch 419
- ἐπικαλεῖσθαι (*cognominari*) Ach 77
- ἐπικαμπής. το τῆς πρύμνης -ές Sch 410, sim Sch 411. 484
- ἐπικάρπιος Ach 84
- ἐπικαταδύνειν Sch 374 *passim*
- ἐπικαταφέρεισθαι. τῷ Αἰγυπτίῳ -εται ὁ Δελφίς Sch 403, ὥσπερ -όμενός ἐστιν εἰς τὸν Λαγῶν ὁ Κύνων Sch 409
- ἐπίκλην Is 318
- ἐπὶ κλησίς. κατ' -ιν Sch 344. 407
- ἐπικράτεια. διὰ τὴν τοῦ φωτός -αν Sch 489. 489
- ἐπικυλίεσθαι. δοκεῖ ὥσπερ ἐ. τῷ νώτῳ Sch 353
- ἐπιλαμβάνεσθαι τινος (*aggredi*) Hi 13, -ονται καὶ λέγουσι μὴ εἶναι Sch 351
- ἐπίλαμπρος Sch 367
- ἐπιλέγειν (*addere*) Ach 84
- ἐπιλείπειν. ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων Sch 353
- ἐπιλογίζεσθαι (*computare*) Hi 6
- ἐπιμελᾶν Sch 494
- ἐπιμέλεια. τῶν ναντιλλομένων ποιεῖται -εῖαν Sch 449, ἐν -εῖαι ἔσο Sch 479
- ἐπιμελῶς Le 564, ἤγαγεν -ὼς τὰ Παναθήναια An II 209 b (Cat), -έστερον τὰ πλεῖστα ἐπιστάμενον An II 150 a
- ἐπιμέμφεσθαι τινι Sch 361

- ἐπιμένειν. ἐπιμείνας πρὸς τῇ δύν-
σει δύνων Ach 74
- ἐπιμήκης. -ες τὸ φῶς Ach 69
- ἐπιμιμνήσκεισθαι. ἐννέα μόνων
ἐπεμνήσθη κύκλων An II 130, sim
Sch 380
- ἐπιμιξίς vel ἀναμίξ φερομένων τῶν
στοιχείων ὑπὸ τοῦ νείκους Ach 31
- ἐπινεύειν Sch 455, τοῦ δ' ἐπινεύ-
σαντος An II 232 b (Cat), ἐξ ἀνα-
τολῶν ὥσπερ ἐπινενεκότα καὶ κε-
κυρτωμένον ἄνω φέρεσθαι Sch 372,
ἐπινεύει διὰ τοῦ βλέμματος σπου-
δὴν ἐνδείκνύμενος Sch 405
- ἐπινήχεται Sch 518, ὥσπερ -εται
Sch 351, -ομένην φέρεσθαι An I 92
- ἐπινοεῖν An II 277 b (Cat), ἀπείρων
-εῖσθαι δυναμένων κύκλων An II 128,
δι' ἧς τὸν ἥλιον -οῦμεν φερόμενον
Sch 427, -ήθησαν αὐ τοιαῦται σφαί-
ραι πρὸς . . Le 561
- ἐπίνοια. οἱ ὀρῶντες -οῖαι μόνον
λαμβάνονται An II 129, καθ' ἐκά-
στην φάσιν αὐτῆς -οῖας λαμβάνομεν
τῶν τοῦ μηνὸς ἡμερῶν Sch 472
- ἐπίπεδον. ἐν τῷ αὐτῷ -ωι Ach
58, ὦν (κύκλων) τὰ -α κέκλιται πρὸς
τοὺς λεγομένους ὀρθοὺς καὶ τοὺς
παραλλήλους An II 128, σχῆμα -ον
ἐπιφανείας Is 315, σχῆμα -ον ὑπὸ
μαῖς περιφερείας περιεχόμενον Is
315, ἐν τῷ αὐτῷ -ωι γενομένη Le
567
- ἐπιπέμπειν An II 215 (Cat)
- ἐπιπλέκειν Sch 443, ἐν ταῖς ζητήσε-
σιν ἐπιπεπλέχθαι (τὴν φυσιολογίαν
καὶ τὴν μαθηματικὴν) Ach 30
- ἐπιπολάζειν Ach 33
- ἐπιπόλαιος. μή βαθεῖαι ἀλλ' -ωι
οὔση Sch 544
- ἐπιπορεύεσθαι. ὁ ἥλιος ἕκαστον
(ζώδιον) -εται Ach 365
- ἐπίπροσθε γινόμενος Sch 427
- ἐπίπροσθεῖν Sch 499 bis 532, ὁ
κύκλος ὑπὸ τοῦ νέφους -ῆται Sch
495, τὸν ἥλιον -οῦμενον ὑπὸ τῆς
σελήνης Sch 499, ἀνήμου -οῦντος
τοῖς ἀστροῖς Sch 532
- ἐπιπρόσθησις Is 318 Sch 491. 492
- ἐπιρρεῖν. δένδρα .. πιόντα τὴν
-έουσαν τροφήν Sch 541, -εούσης
τῆς (συ)στροφῆς Sch 546
- ἐπισημαίνειν. -ονσαι καθ' ὧραν
An II 228 b, -εται τοῦτο ὁ Ἄρατος
λέγων Ach 53, sim Hi 9, ἀπλῶς
-όμενος Sch 357
- ἐπισημασία. -λαν ἔχει An II 232 b
(Cat), -ιαῖς ἐπαινέσαι An II 240 b
(Cat), -ίας καιρῶν δεῖξει An II 275 b
(Cat), αἱ τῶν ὥρων -λαι Sch 390
- ἐπίσημος Ach 79 Sch 409 al, -ον ἐπ'
αὐτοῦ κείσθαι τὸ γράμμα Sch 380
sim 403, ἀπὸ β' ζωδίων ἐπισήμων
τά τε βόρεια καὶ τὰ νότια ἐδήλωσε
Sch 404, ἐκ τοῦ -οτέρου καὶ λαμ-
προτέρου ὑπὲρ πάντα τὰ νότια ἤρ-
ξατο Sch 404, -οτέρου ἐν τοῖς βο-
ρείοις Sch 446
- ἐπίσης ὑπ' ἀλλήλων ἀνθελκόμενα sim
Ach 33. 34
- ἐπισκέπειν. -ει τῷ ἰδίῳ φωτὶ
καὶ ἀμυροῖ τοῖς ἀστέρας Sch
532
- ἐπισκέπτεσθαι Att 17 Le 570
- ἐπισκιάζειν. -ηι Ach 46 Sch 495.
532
- ἐπισκοπεῖν τὴν τῶν ἀστρων θέσιν
Le 562
- ἐπισκοτεῖν Sch 499
- ἐπισκότωσις. ἡλῶι -ιν γίνεσθαι
Sch 499
- ἐπισπᾶσθαι (med). ἡ ψυχὴ πάντα
τὰ συνήθη ἐπισπᾶται Ach 30, τὸν
μαστὸν τῆς Ἥρας ἐπισπασσμένου
σφοδρότερον Ach 55, τοῦ μαστοῦ
ἐπεσπᾶσατο (v. l. ἐσπᾶσατο) ib,
(τὸν ἀέρα) -ώμενοι ἐξ αὐτοῦ ζῶμεν
Sch 336, ἀστέρας τοὺς συρμὸν -ω-
μένους Sch 513
- ἐπίστασις. παρέχει τισὶν -ιν Hi
21, περιεργότερας -εως δεομένη Le
564
- ἐπιστήμη. λατρὸν γεγονέναι τῇ -ηι
Is 323
- ἐπιστήμων Ach 78, -ονες τῶν οὐ-
ρανίων Sch 508

- ἐπιστρέφειν. ἀντεστραμμένην τὴν κεφαλὴν τοῦ Δράκοντος καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κόσμου ἐπεστραμμένην Hi 5
- ἐπιστροφή (admonitio). γράψαι εἰς ἡν τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰς συνεχεῖς ἐκπαραστάσεις (omittas comma) Ach 29, (εἰς) μεγάλης -ῆς προσδεῖσθαι Hi 4
- ἐπισυνιστάναι. -ῆται νέφη Sch 496
- ἐπισφαλής Sch 554
- ἐπιταράττειν Sch 495
- ἐπίτασις. -ιν ἔχουσι χειμῶνος Sch 501, -ιν τοῦ κρύους ἔχοντος Sch 529
- ἐπιτάσσειν Ach 78
- ἐπιτελεῖν. -εσθέντος τοῦ ἔργου μετὰ κινδύνου An II 190 b (Cat), τηλικαῦτα ἔργα Ἀσκληπιοῦ -οῦντος An II 194 b (Cat)
- ἐπιτετευγμένως Ach 79
- ἐπιτήδειος aptus. τοῖς ναυτιλλομένοις -οτέρᾳ Sch 349, καιρῶν -είων πρὸς γεωργίαν Sch 537
- ἐπιτηρεῖν τὸν εὖρον Sch 423, sim Sch 449
- ἐπιτιθῆναι. τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων An II 248 b (Cat)
- ἐπιτιμᾶν vide ἀδυναμία
- ἐπιτίμιον ἔθηκεν . . διψῆν An II 268 b (Cat)
- ἐπιτοκος. φωραθῆναι -ον ἤδη οὖσαν An II 181 b (Cat) Sch 344
- ἐπιτολή Sch 479, ἡ -ῆ τινος ἀστέρος Sch 338, explicatur Sch 361, τὰς -ὰς ποιεῖται (ὁ Κύνων) Sch 366 al passim
- ἐπιτομή. ὡς ἐν -ῇ εἰρῆσθαι An II 127
- ἐπιτρέπειν Ἀττικῶς ἐστὶν αἰρεῖσθαι τινα διαιτητὴν διακρίνοντα τὸ ἀμφισβητήσιμον Sch 504
- ἐπιτρέχειν (vox Aratea). ἡνίκα λεπτὸν φῶς τοῖς κέρασιν -ει Sch 473
- ἐπίτριτος. ὁ γνώμων ἐπίτριτός ἐστι τῆς ἰσημερινῆς σκιάς Hi 6, -ος λόγος Le 589
- ἐπιτυγχάνειν. -υχόντες τῆς πράξεως An II 263 b (Cat), -υχόντες τῇ πράξει Sch 419
- ἐπιφάνεια. εἰς τὴν -εἰαν τοῦ ὕδατος Ach 33, ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐκβαλλόμενας εὐθείας εἰς τὴν -εἰαν Ach 31, ὑπὲρ τὴν -εἰαν τῆς σφαίρας ἐξέχοντα Ach 62, συναποκαύεσθαι τῇ -εἰαι τοῦ οὐρανοῦ καὶ μὴ ἐξέχειν Ach 62, ἀνώμαλον δεικνύει τὴν -εἰαν An I 92, κατὰ τὴν -εἰαν τοῦ κόσμου An II 132, ἔχει -εἰαν ἰκανήν An II 194 b (Cat), -εἰαν ἔχον An II 202 b (Cat), σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μᾶς -εἰας περιεχόμενον Is 330, σχῆμα ἐπίπεδον -εἰας Is 315, ὥσπερ -εἰα μεγέθους διχῆμι διαστατοῦ ἐπὶ τε μήκος καὶ πλάτος Is 315—6, ἀπὸ τῆς -εἰας τῆς γῆς Is 317, ὡς ἀδιαφορούσης τῆς ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν ἐκ τῆς -εἰας τῆς γῆς ὄψιν Is 318, ἐπὶ μᾶς ὑποκείμενοι -εἰας Sch 340, ἡ περιεχόμενη -εἰα sim passim, ἀπὸ τινος τόπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς -εἰας κειμένων Sch 446, τὸ μεταξὺ τοῦ κέντρου καὶ τῆς -εἰας διάστημα Sch 446, ἀπὸ τῆς κολίης -εἰας τοῦ τε ὀρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ Le 564, ὑπὸ τῆς ἀνωθεν τοῦ ὀρίζοντος -εἰας Le 564—5, idem Le 565. 567, πρὸς τὴν κυρτὴν καὶ κολίην τοῦ ἡμικυκλίου -εἰαν Ib 565, vide πόλος
- ἐπιφανής. πολλῶν τῶν -εστέρων Ach 46, πόλις ἐσάτη Ach 76, οὗτός ἐστι τῶν -ῶν ἀστρῶν An II 206 b (Cat), ἐποιήσατο -ῇ τὴν θυσίαν An 208 b (Cat), ἐν τοῖς -εστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τιμηθεὶς An II 211 b (Cat), -ῇ αὐτὸν ποιῆσαι An II 240 b (Cat), γένους -οῦς Is 323, ἐστὶ τῶν -ῶν ἀστρῶν Sch 365, βουλόμενος -ῆς γενέσθαι Suppl I 573 (Cat)
- ἐπίφασις ἐκατέρωθεν γίνεται Sch 390
- ἐπιφέρειν. πολλάκις ἐπὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν -όμενος καὶ οὐ δυνάμενος τὸν λόγον εὐπεριγράφως ἐξηγεῖν Att 14, προεκθέμενος -εται Hi 17,

- καὶ τοῖς προειρημένοις καὶ τοῖς
-ομένοις Ach 95, διὰ τοῦ -ομένου
ἐσήμανε τὸ ποῖον λέγει Sch 342,
ἀλλήλῃαις -ονται Sch 344, -εἰ ὅτι
Sch 349 al passim, τὴν δεξιάν ὥσ-
περ ῥόπαλον -οῦσαν Sch 405
- ἐπιχρωματίζειν Sch 482
- ἐπιψαύειν Is 320 Sch 351
- ἐπομβρία Sch 486. 539
- ἔπομβρος. χειμῶνα -ον Sch 507
- ἐπονομάζειν Sch 389 (vide ἐπώ-
νυμος)
- ἔπος (versus) Ach 81, ἐντεθῆναι εἰς
ἔπος Ach 56, κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν
σύνθεσιν Is 324
- ἐποχεισθαι. ὁ -ούμενος τοῦ Καρ-
κίνου τῇ κεφαλῇ An II 203 b (Cat)
- ἐπτάστερος An II 212 b (Cat), -ον
καλεῖται (ἡ Πλειάς) An II 230 b (Cat)
- ἐπτάχορδος Sch 394
- ἐπωμῖς Sch 387
- ἐπωνυμία. ὁ ἰσημερινὸς ταύτην
ἔλαχε τὴν -ίαν Is 317, κατὰ τὰς
-ίας ἀνιτίτεται αὐτόν (τὸν Δία) Is
332, ἐπὶ τὸν κατ' -ίαν Δία τὸν
φυσικόν Sch 335
- ἐπώνυμος. ὧν καὶ τὰ πολλὰ τῶν
ἀστρων -α Sch 339, -ον αὐτῆς πό-
λιν ἐπὶ γῆς Sch 378, sim al
-ως. Ὑάδας ἐπωνόμασεν -ως τοῦ
ἀδελφοῦ Sch 389
- ἐρᾶν. ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς An II 208 b
(Cat), sim An II 249 b (Cat)
- ἐργάζεσθαι. κεραυνὸν ἐργασαμέ-
νους An II 241 b (Cat), χειμερινὰς
-εται τροπὰς Is 316, φόνον εἰργά-
ζετο Sch 462, τοιαύτην τινὰ σφαῖ-
ραν -όμενος Le 561
- ἐργαλεῖον. Δήμητρος καρπῶν τὸ
-ον Sch 393
- ἐργασία. ὅπως θαρρῶσιν ἐπὶ τῇ
-ίαι An II 256 b (Cat)
- ἐργαστήριον. ἐν ταῖς μηχανικῇ
-ίαις ἐργαζόμενοι Le 561
- ἐργάτης. τοὺς -ας βοῦς καθιερέυ-
ειν Sch 360
- ἐρημία passim, ὄρεον τῇ -ίαι φι-
ληδοῦν Sch 518
- ἔρημος. ἐν ταῖς -οις Sch 509, sim 518
ἐρίζειν. ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς
Νηρησίαις An II 215 b 257 b (Cat), sim
Sch 372
- ἔρπειν. ὅς δὴ ὑπεναντία ἔρπει An
II 212 b (Cat)
- ἐρπετά Sch 461
- ἐρυνθαίνεσθαι (med) Sch 502
- ἔρχομαι... ἐπτελέσων Le 561
- ἔσοπτρον Sch 488, καθάπερ -ων
ἀντιλαμπόντων Sch 545
- ἐσπερίζειν. -οντος τοῦ καιροῦ
Sch 533
- ἐσπέριος. ἀπὸ τοῦ -λου ὠκεανοῦ
Sch 485
- ἔσπερος. -ον τὴν ἐσπέραν An I
97
- ἐστάναι (de terra) Ach 32, (de sphae-
ra) Ach 80, τοῦτο οὐχ ἔστηκεν An
II 110 a
- ἐσχάρα idem ac σποδιά Sch 526
- ἐσχαρίς opp. βάσις An II 264 b
(Cat)
- ἐταιριεὺς Ζεὺς Ach 84 Is 332
- ἐταῖρος. ἄλλοι τινὲς τῶν -ων Le
561
- ἐτεόν. παρὰ τὸ ἐ. (οἱ ἐτηοταί) Sch
366
- ἐτεροκλινεῖν An I 98
- ἐτερόσκιος Ach 66. 67, οἱ ἐν ταύτῃ
τῇ οἰκουμένῃ οἰκοῦντες -οἱ Ach 67,
οἱ ἄντοικοι -οἱ εἰσιν Ach 67
- ἐτέρως. καὶ -ως... παραμυθίσασθαι
Le 564
- ἐτήσιοι. αἱ -ιαί ὥραι Ach 65
- ἐτοιμάζειν. περὶ τὸν ὑπὸ τὴν τοῦ
Τόξου προβολὴν ἡτομιασμένος Sch
401
- ἔτοιμος vide θεωρία, πρὸς τὸ
ἔτοιμον Le 563
- ἐτυμολογεῖν Ach 36. 84, οἱ -ήσαν-
τες Sch 402, 'πτερόσσειν' -εῖται
οἷον ἐπτεροσσεῖν Sch 531
- ἐτυμολογία. 'de ethymologia de
quibus videntur' An II 134
- ἔτυχεν. τοὺς ὡς ἔτ. αἰτιωμένους
Ach 39, sim Sch 554 Pap 556
- εὐαίσθησις Sch 509

εὐάστερος. οὐ πάνυ -ον ὄντα Sch 414
 εὐαφόρμως Sch 363
 εὐγενής. -ές τι φρονήσασα An II 217 b (Cat)
 εὐγνωμοσύνη. μαρτύριον -ης τοῦτο ἡγοῦμενοι An II 264 b (Cat), sim Sch 419
 εὐγνωστος Le 570, vide εὐκατάληπτος
 εὐδηλος Sch 456
 εὐδοκίμειν. -ήσας ἔν τε τῇ ἄλλῃ πολυμαθεῖαι καὶ (τῇ) ποιητικῇ Ach 77, -ήσας τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖ Is 325 a b
 εὐδόκιμος. γένους ἐν πολλοῖς -ον Is 323
 εὐδόξος. -ότερον ποιεῖς Ach 77
 εὐδρομεῖν Sch 532
 εὐεπλύνωστος. -ον τὸ σχῆμα ἀπεργαζομένους Sch 415
 εὐεργής. -έστερα καὶ λαχρρότερα ἐποίησεν Sch 403
 εὐετηρία Sch 545
 εὐζωΐα. δι' ἣν (τὴν πρόνοιαν) ἡ ζωὴ τε ἡμῖν καὶ ἡ -ία ἀπαντᾷ Sch 336
 εὐθαρσής εἰπεῖν Sch 429
 εὐθηνεῖν Sch 540
 εὐθρυπτος Sch 511
 εὐθυμία. -ιαν τοῖς πένησι παρέχεται Sch 541—2, sim 542
 εὐθύνειν. ἵνα τὸν Ἄρατον -ῃ Sch 382
 εὐθυπορεῖν Sch 535
 εὐθύς vide ἐπιζευγνύναι σημει-
 -ον φῦναι, οἱ εὐθεῖς προγράφουσι τοῦ ποιήματος τὰ φαινόμενα Is 329, κατ' εὐθύ Sch 492
 εὐθεία τις An II 127, ἡ διὰ μέσον αὐτῶν ἀγομένη εὐθεία An II 129, κατ' -εῖαν ταῖς Χηλαῖς Sch 355, -εῖα γραμμὴ ἐξηνέχθη ἀπὸ τῆς ἀκρας κεφαλῆς κτλ. Sch 369, sim 341. 342. 369. 404, τὰς ἀκτῖνας μὴ κατ' εὐθείαν φερομένας Sch 492, sim Le 569, ἐπ' εὐθείας τῇ γλώσσῃ Hi 5
 εὐθεία nominativus Sch 354

εὐκαίρως. τοῖς πράγμασιν -ως ἐπιβάλλομεν Sch 431
 εὐκαρπία. -ιαν ἀπλοῦσιν Sch 547
 εὐκατάληπτος ὄψει Sch 434, -ον ποιῆσαι Sch 380, sim 381, διὰ πολλῶν -ον αὐτὴν πεῖρᾷται δεικνύναι Sch 395, -α καὶ εὐγνώστα Ach 75
 εὐκλίνητος Sch 485, τὸ -ον τοῦ σχήματος Le 568
 εὐκοσμία. οὐ φυλάττουσι τὴν προ-
 -τέραν -ιαν Sch 533
 εὐκρασία Sch 541
 εὐκρατος ζώνη Ach 62. 64. 65 An II 124 a. 132 Is 317, ἐν ταῖς -οις ζῶναις Ach 65
 εὐλαβεῖσθαι Ach 54 Sch 349, -ηθεῖ-
 -σα An II 245 b (Cat)
 εὐλόγως Hi 4. 24 Is 327 Sch 345. 351, -άτατα ἡμᾶς διδάσκει Sch 352
 εὐμαρής. εἰς τὸν σπόρον -εστέρα ποιοῦμενον (τὴν χώραν) An II 224 b (Cat)
 -ῶς. οὐκ -ῶς ἐλκομένου (τοῦ ἀ-
 -έρος) Sch 519
 εὐμεγέθης An II 249 b (Cat) Sch 356. 406
 εὐμενής. πρὸς πάντας καὶ καθόλου -εῖς (αἱ Μοῦσαι) Sch 339
 εὐόφθαλμος Sch 348
 εὐπαρακολούθητος. ὑπὲρ τοῦ-
 -ῶν τὴν δεῖξιν γενέσθαι Ach 60
 εὐπεριγράφως τὸν λόγον ἐξεργ-
 -κεῖν Att 14
 εὐπορεῖν ἐσθημάτων Sch 542
 εὐρεσις. ἀναθέντες c. dat Ach 27, ἀναφέρει εἰς Ach 28
 εὐρους. διαχρῆν τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα εὐρον τῇ ἀνέσει γίνεται Sch 541
 εὐσαρκία. ἡ ἐφ' ὅλου τοῦ σώμα-
 -τος -ία Sch 387
 εὐσημειώτος. παρέχουσιν αὐτὸν -ον Sch 393
 εὐσημος vide εἰκονισμός, -ωι τῷ τύπῳ φαινόμενος An II 194 b (Cat), -ον τὸ γράμμα An II 223 b (Cat), -ότατος δέ ἐστίν ὁ εἰς An II 242 b (Cat)

εὐσθενεῖν. τὰ δένδρα ἥσαντα δι-
ανθεῖ καὶ διακαρπεί Sch 541
εὐσταθής. -εστέραν τὴν ὁρμήν An
I 98

εὐσύμβολος Sch 494

εὐσύννοπος Sch 413, μᾶλλον -ος
Sch 348. 349, οὐ πάνν -α Sch 407,
ὑπὲρ τοῦ -ους εἶναι Sch 414 sim
416, ἀνέφελον καὶ -ον ἰδεῖν Sch
421

-ως θεάσῃ Sch 375

εὐτακτεῖν Ach 43, -εῖ καὶ κατὰ τὰ
αὐτὰ φέρεται Ach 35

εὐταξία. ἡ τοιαύτη -ία Ach 37, κόσ-
μον παρὰ τὴν διακόσμησιν καὶ -ίαν
Ach 50

εὐτελής. -ες ξύλον Sch 399

εὐτοκία. δοκεῖ πρὸς -ίαν συμβάλ-
λεσθαι αὐτό Sch 347

εὐτρεπίζειν Sch 552

εὐτροφία vide σύμβολον

εὐφημος. λέγεται κατὰ τὸ εὐφημον
Ach 43

εὐφορεῖν. μὴ ὑπὲρ τὸ δέον -οῦσαι
Sch 538. 540

εὐφραίνειν Sch 517

εὐχαριστεῖν Hi 4

εὐχέρεια. εἰς τὴν τῶν καρπῶν ἀνα-
κομδὴν -εῖαν παρεχόμενον An II
224 b (Cat)

εὐχερής. -ες διαπεραιουῖσθαι Sch
399

-ὡς κινεῖν Sch 512

εὐχεσθαι vide ἱκανός

εὐχρηστος Sch 479, οἱ τὰ πρὸς γε-
ωργίαν -α μὴνύοντες Sch 479

εὐάπτεσθαι Ach 54. 70. 71 passim,
τῇ χειρὶ -ονται τῇ δεξιᾷ An II 264 b
(Cat)

εὐαρμόζειν Sch 487, σημεία πᾶσιν
αὐτοῖς ἐφήρμοσται Sch 431

εὐεξής. ἐπὶ τὰ -ής κατὰ τάξιν ἡλθε
λοιπὸν εἰς τὸ προκειμενον Sch 415
—6, sim al, ἐφ. et ἐξής promiscue
Hi 10. 13 al

εὐφικνεῖσθαι Sch 550, ἵνα ἐφίκων-
ται τοῦ αἵματος Sch 524, δυσχερῶς
-εῖσθαι τῶν λεγομένων Le 561

ἐφιστάναι *dubitationem mouere*.
ἐπιστήσειεν ἂν τις πῶς φησὶν Hi
7, vide ἐπίστασις

ἐπισταθεὶς τῷ βασιλεῖ An II 149a,
ἔστ' ἂν ἐπιστῇ πάλιν ὁ θεός Ach
35

ἐφοδος. ἐπὶ ταῖς -οις Le 563

ἔχειν. οὐκ ἔχουσαι ὅτῳ δώσειαν
An II 232 b (Cat), οὐκ ἔχων ὅτι
ποιῆσαι An II 251 b (Cat), οὗτος ἐκ
τοῦ ποδὸς τοῦ Ὀρίωνος τὴν ἀρχὴν
ἔχει An II 259 b (Cat), ἀπὸ μεσημ-
βρίας τὰς ἀρχὰς ἔχει An II 259 b
(Cat), ἔχει ἐν ταῖς χερσὶ sim An II
266 b (Cat), τὴν τῆς ἰσημερίας τρο-
πὴν ἔχει Is 320

τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἔχεται Ach 39,
τὰ ἐχόμενα (*insequentia*) Att 18, ὁ
ἐχόμενος (*insequens*) An II 203 b
271 b (Cat) al

ἐωθινός. τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν -ήν
An II 232 b (Cat), ἐπιτολαὶ -αὶ Sch
430

ἔως. πρὸ ἡλίου ὑπὸ τὴν ἔω Ach 74
ἔως ὧδε Sch 426

ζάλη Sch 509

ζέσις. παρὰ τὴν -ιν Ζῆνα Ach 82

ζευνγύνα. ἄρμα ζεύξαντα ἵππων
An II 208 b (Cat)

ζηλωτής Ach 83, -ής ἐγένετο τοῦ
Ὀμηρικοῦ χαρακτήρος Is 324, sim ib
326 Sch 349

ζῆν. ἀπὸ τοῦ ζῆν Ζῆνα Ach 82

ζητεῖν passim, ἴσως ἂν -ήσειέ τις Ach
45, πάλιν -εῖται sim Ach 50, αἶθιον
-ῆσαι Ach 53, -ήσωμεν 64, λυθήσεται
τὸ -ούμενον An I 94, κατὰ κράτος
-ούμενον An II 243 b (Cat), -εῖται διὰ
τί Sch 334, τὴν οὐσίαν -εῖσθαι τοῦ
Διὸς Sch 335, -ητέον τί θήποτε . .
Sch 342 al, περὶ τοῦ -ομένου
ζωιδίου Le 562, vide QUaESTIO

ζήτησις. ἐν ταῖς -εσιν Ach 30, οὐ
περίεργος ἡμῖν ἡ -ις An I 92, ἐλθεῖν
κατὰ -ιν An II 219 b—220 b (Cat),
ἀπελπίσας τὴν ἐκείνου -ιν An II
248 b (Cat), πολλὰ καὶ διάφορος ἐν-
44*

- ταῦθα -ις περὶ τὴν γραφὴν ἐγένετο Sch 342
- ζοφερός Sch 492
- ζόφος ἡ δύσις κατὰ τοὺς ποιητάς Ach 68, -ος νέφος μέλαν τε καὶ πεπληρωμένον An II 126
- ζοφώδης Sch 483 bis al
- ζυγόν (Lyrae) An II 233 b (Cat) al
- ζωγράφος Is 329 (vide γραφεύς)
- ζωή. -ὴν σημαίνειν ἢ ποιεῖν Le 568
- ζώιδιον passim, ζώδια τουτέστι ζώων εἶδωλα Ach 53, τοὺς περὶ αὐτὰ τὰ ζώδια πλάνητας ib al
- ζωιογονεῖν. πρὸς τὸ πάντα ὑπ' αὐτοῦ -εἶσθαι Sch 336, -εἰ ὁ κόσμος Ach 35, -οῦντα καὶ ζῶια ἔχοντα (τὸν αἰθέρα) An I 93, -εἶν ποιεῖ Sch 517
- ζῶιον Ach 40, idem ac ζώιδιον Ach 53 An I 93 et passim
- ζῶμα. τοὺς τὸ -α ἀποτελοῦντας Sch 406, περὶ τὸ ἐν τοῖς μηροῖς ζῶμα Sch 457
- ζώνη. -ὴν τὴν παρα θερινὸν τροπικὸν An I 96, τὴν διὰ ψυχρότητα ἀοικητον κατὰ βορρᾶν -ὴν ib, ἡ διακεκαυμένη -ὴ passim, τὴν ὑπὸ χειμερινὸν τροπικὸν -ὴν An I 96, ἡ πρὸς νότον κατεψυγμένη -ὴ ib
- ζωτικὸς ὁ αἶρ Sch 336, τὴν -ὴν δύναμιν .. ἔμμονον ἀπεργαζόμενοι Sch 360
- ἡγεῖσθαι. ὑπὸ τὸν ἕτερον τῶν ἡγουμένων An II 186 b (Cat), sim Hi 8, διὰ τὸ τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι An II 206 b (Cat) Sch 365
- ἡγεμονία. ἔχει τὴν -ίαν ἀπάντων An II 243 b (Cat)
- ἡγεμονικός. τὸ -όν Sch 446
- ἡδονή. ἐπὶ τοῖς γινομένοις καθ' -ὴν ὕδασι Sch 518
- ἡθος. παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν -ος Sch 484, -ος ἐγγίνεται τοῖς ὑποκειμένοις Sch 472
- ἡλεκτρον. τὸ δάκρυον (τῶν Ἡλιάδων) -ον ποιεῖ Sch 412
- ἡλιακὸς κύκλος Ach 53 An II 130.
- 132 al, -αι ἐκλείψει ib 130 Sch 500, ἐπὶ τὸν διὰ μέσον τὸν -ὸν κύκλον An II 132, -ὸν λογίζεται τις κύκλον Sch 448, -ὸς ἐνιαυτός Sch 475, -αι ἀκτίνες Sch 496, -ὸν φέγγος Sch 516
- ἡλικία. ἐλθόντος τοῦ παιδὸς εἰς -ίαν An II 209 b (Cat), γενόμενον ἐν -ίαι An II 244 b (Cat)
- ἡλιοειδής Sch 502. 503
- ἡλιοτρόπιον Ach 62
- ἡμερονύκτιον Ach 57
- ἡμίθεοι. τὴν τετάρτην ἀπὸ του χροσού γένους τὴν τῶν -έων Ach 85
- ἡμικρίλιον Le 565
- ἡμικύκλιον Le 565 al, διὰ τοῦ ἑτέρου -λου Ach 60
- ἡμίκυκλος. ὕφ' -ων γραμμῶν An II 128
- ἡμίλαμπρος. -ον τοῦ φωτός Sch 473
- ἡμιόλιος λόγος Le 569
- ἡμιπαγῆς δρόσος An II 127
- ἡμίπυρος οὐσα (ἡ ἑρᾶ ἀναθυμιασίς) An II 127
- ἡμίτομος Sch 368. 376. 387. 457. 458, ἐπὶ τῆς -όμου πλευρᾶς Sch 389, αὕτη (ἡ Ἀργὼ) -ος φαίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ Sch 410
- ἡνιοχεῖν. ἡνιοχῆσας (ὁ θεός) Ach 35, ἄρμα ἡνιοχεῖ An II 209 b (Cat)
- ἡπαρ Sch 550
- ἡρέμα Sch 508, -α βαδίζοντος Ach 45
- ἡρεμαῖος. -αίας ἀποτέτακε τὰς πτέρυγας Sch 396
- ἡρεμία. πρὸς -ίαν τε καὶ στάσιν Sch 509
- ἡχος. διὰ τὸ τοῦ ἡχον Πανικὸν καλούμενον An II 237 b (Cat) Sch 397
- Θάλασσα. τῆς ἐκεῖ μεγάλης -ης An I 97, ἡ ἐκτός -α καὶ μεγάλη ὠκεανὸς καλεῖται Sch 343
- θάλλειν. τὰ φυτὰ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὀμβρινοῦ (ὕδατος) -ουσι Sch 517
- θαμινῶς Sch 517
- θαρρεῖν An II 256 b (Cat), ἀπαγγέλ-

λειν ἀπαναίνεται καὶ οὐ -εἰ λέγειν Is 327, μὴ θαρρεῖν λέγειν Is 328
 θάτερος Sch 466, ἐπὶ -α Is 316, θνεῖν -ον Is 332
 θαῦμα. οὐκ εἰασμοῦ ἀλλὰ -ατος Sch 363, τοῦτο ὡς ἐν θαύματι Sch 422
 θαυμάζειν. ἐθαυμάσθη ἀγωνιστῆς γενόμενος An II 208 b (Cat), σφόδρα -άσαι ἐστὶν αὐτόν Sch 383
 θαυμασμός. ἐν -ῶι λαμβάνει Sch 378
 θαυμαστικῶς φησιν Sch 354, sim Sch 369, θ. ἐδέξατο ἐκ τοῦ Κήτους διδάξαι τὸν παρακείμενον Ποταμόν Sch 412
 θαυμαστός. οὐδὲν -όν Ach 76
 -ὡς πάντα κατέταξεν ὁ δημιουργός An I 91
 θέα. ἀστέρων θέας Sch 476, ἀκριβῆ τὴν θέαν παρέχει Sch 485
 θεᾶσθαι. ὃν τρόπον ἔστιν ἐπὶ τῆς σφαίρας θεάσασθαι An I 110 b
 θεατός Is 320
 θεῖν. αἰθὴρ ἀπὸ τοῦ αἰεῖ θεῖν Ach 50
 θεῖον. ἡ πρόνοια τοῦ θεῖου Is 332
 θεῖος. τοὺς θεῖους ἐ λόγους τοὺς μουσικούς Le 569
 θεματίζειν. πρὸς τῶι νοτίῳ τε-θεμάτισται πόλιν An II 131
 θεμέλιος. κατὰ τὸν τοῦ ποιητοῦ -ιον An II 126 a
 θεμιτόν. οὐδὲ λόγῳ -ὄν ταῦτα λέγειν μὴ ὅτι γε καὶ πράττειν Sch 461
 θεοί. ἡ θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν (οὐσία) ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν An II 127
 θεολογία. ἄπτεται πως -ίας ἐν ταῦθα ὁ Ἄρατος Sch 365
 θεραπεύειν. -οῦσιν ἀπὸ τοῦ κόπου τοὺς πόδας Sch 549, τὰς ἐν αὐτῇ βαγιάδας -εῦσαι Le 565, (colere) Is 326
 θεράπων. τὸν Κόρακα -οντα Ἀπόλλωνος ὄντα Sch 425
 θερίζειν vide κριθαί. τοῦ -ειν ὁ καιρός Sch 392
 θέρημ Sch 390, vide ἀπόρροια

θερμότης. πρὸς τὴν τῆς -ότητος καῦσιν An I 97
 θέσις. τὴν θέσιν τοῦ κατόπτρου ποιήσεται Ach 50, κατὰ τὴν θέσιν ἴσος Ach 56, sim 57 An II 130, περὶ τῆς θέσεως τῆς σφαίρας Ach 69, αἱ θέσεις τῆς σφαίρας Ach 69, θέσις τίς ἐστὶ κατὰ τὸ Ἑλλησποντιακὸν κλίμα Ach 70, πρὸς τῶι ὀρίζοντι τὴν θέσιν ἔχουσι Ach 70, ἡ κατὰ τα Φαινόμενα Ἀράτου τῆς σφαίρας θέσις Ach 71, πρὸς τὴν τῶν τόπων ἐκείνων θέσιν Ach 72, διὰ τὴν τάξιν τῆς θέσεως An I 94, ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς σφαίρας An I 96, ἡ φυσικὴ θέσις τῆς σφαίρας τοῦ κόσμου An II 102 a, ἡ κατὰ τὴν ἐξήγησιν θέσις τῶν Ἀράτου Φαινομένων ib, παρὰ τὴν θέσιν ὠνομάσθησαν An II 131, τὴν τῆς Αἰγύπτου θέσιν An II 223 b (Cat) Sch 381, τῶι δὲ Περσὶ τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν An II 227 b (Cat), θέσιν ἔχουσιν εὐ μάλα κείμεναι τριγωνοειδοῦς σχήματος An II 228 b (Cat), ἐναντίος τῇ θέσει Is 320, ἐν τῇ τῆς σφαίρας θέσει ib, ὑπὸ τὴν θέσιν καὶ κίνησιν τῆς σφαίρας Is 329, ἡ κίνησις καὶ ἡ θέσις τῆς σφαίρας ib, τὴν τῶν ἀστέρων διεξίναται μέλλων θέσιν Sch 334, ἀσάλευτον αὐτὴν περιέχει τὴν θέσιν Sch 341, ἐπωνόμασαν κατὰ τὴν θέσιν Sch 352, προσέχων τῶι ζωιδίῳ κατὰ θέσιν Sch 368, τῶν ὄψεων τῶν ἡμετέρων οὐδὲν . . διαφερουσῶν . . . κατὰ γε τὴν θέσιν πρὸς τὸ πᾶν Sch 446, παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως Sch 390, θέσιν ἔχουν σύμφωνον τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀράτου λεγομένοις Le 561, αἰετομοχρόνως καὶ ἰσοπαλῶς αἱ σφαιροειδεῖς θέσεις τὰς κινήσεις ἔχουσιν Sch 364, πάλιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν συμφορὰν Sch 375, βορειοτέραν ἔχων τὴν θέσιν Sch 401, ὅταν ἔχουσι τὴν θέσιν Sch 402, sim 409, οὕτως ἔχουσα θέσεως Sch 410, τεκμήριον τῆς θέσεως τῆς ποιᾶς Sch 416, καλοῦσι

- τὸν Ἰχθὺν νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως Sch 416, νότιον ἔχων τὴν -ιν Sch 439, ἐναντίον κατὰ τὴν θέσιν πέπονθεν Sch 440, περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα αὐτῶν θέσεως Le 562
- θεσμός. κατὰ τὸν ἴδιον -όν Sch 529
- θεσπίζειν Sch 378, -ισθῆναι αὐτῶι An II 209 b (Cat)
- θεωρεῖν Att 9 Ach 30 Sch 527 al, ἄπερ ἐπὶ τῆς σφαίρας -εῖται An II 110 a, ὅθεν ἔχων -εῖται καὶ τὴν Γοργόνος κεφαλὴν An II 227 b (Cat) Sch 385, -εῖται ἐν τῇ ἀριστερᾷ Sch 357, ἐπὶ τὴν τῶν -ουμένων ἀκρίβειαν ἔρχεται Sch 361, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ σὺν τοῖς ἐμπροσθοῖς μέρεσι -εῖται Sch 377, sim Sch 400, πλησίον αὐτοῦ -εῖται Ὅρνις Sch 401, ἔχει αὐτοὺς ἐν παραλλήλῳ σχήματι -ουμένους Sch 402, sim 404. 431 al, κατὰ διαμετρον -εῖσθαι τὸ θυτήριόν (φησι) Sch 469, vide ψυχὴ
- θεώρημα. τῶν Ἀράτου ἄτων ἐγκλήματα Is 330, τὸ δὲ -α ὡς ἄρα . . Sch 445
- θεωρηματικῶς Sch 464
- θεωρία. ἀποπλανᾶσθαι τῆς περὶ τὰ φαινόμενα κατὰ τὸν κόσμον -ίας Hi 4, οὐδὲν παράδοξον ὑπ' ἀνθρώπων τοσαύτην εὑρεθῆναι -ίαν Ach 30, λόγῳ καὶ -ίαι Ach 71, τῶν πρὸς τὴν -ίαν An II 110 a, εἰς τὴν χρεῖαν τῆς -ίας An II 129, τῆς τῶν Φαινομένων -ίας An II 151, πᾶσαν ἐξῆς τὴν -ίαν σαφῆ καὶ ἐτοίμην παρέχουσι πάντως συνεπομένην Is 329, διὰ τὴν ἐπαγομένην -ίαν Sch 378, ἐκ τῆς προειρημένης -ίας Sch 526, ἐν τῇ αὐτῇ -ίαι χθαμαλὴ ἐπὶ πόντον νεφέλη φέρηται Sch 527
- θηλάζειν, εἰ μὴ τις αὐτῶν -άσειε τὸν τῆς Ἥρας μαστόν An II 277 b (Cat), sim ib Sch 368
- θηλή. τὴν θηλὴν τοῦ στόματος ἀπέσπασε An I 95
- θηλυκῶς Ach 62
- θηλύτης vide ἄνεσις
- θηριοῦν. τὴν Ἀρτεμιν -ιώσαι αὐτὴν Sch 344, vide ἀποθηριοῦν
- θλίβειν. θλιβομένην (τὴν γῆν) καὶ σφιγγομένην ἐνάψαι μὲν τὸ πῦρ, ἀναπέμφαι δὲ τὸ ὕδωρ, διαδοῦναι δὲ τὸν ἄερα Ach 32
- θλίψις. ἐν τῇ θλίψει συμμεμικτός An I 90
- θόλην. -ην αὐτῶι προθεῖναι τὴν ἄνδρομέδαν Sch 463
- θολερός. ἐν -ῶι καὶ παχεῖ τῶι ὕδατι Sch 482
- θορυβεῖν. τεθορυβημένος Sch 509
- θρυλεῖν. ὥστε καὶ -ούμενον ἦν ὑπὸ τινων ὡς Is 326
- θύελλαι Ach 68
- θυμοῦσθαι. -ωθείς An II 204 b (Cat), sim An II 248 b (Cat) Sch 461
- θύρσος An II 266 b (Cat)
- θύρωμα. τὰ -ατα Sch 374
- θυρία. ἐποιήσατο ἐπιφανῆ τὴν -ίαν αὐτῆς An II 208 b (Cat), -ίας γινόμενης τοῖς θεοῖς An II 268 b (Cat)
- ἱατρός. -οί Ach 43 et passim, τῆς παρὰ τοῖς ἱατροῖς σικύας An I 91
- ἰδέα. -ας καὶ μορφώσεις ἀποτελοῖη Sch 415
- ἰδικός. -ὸν ἀντὶ γενικοῦ Ach 84, εἰς -ὸν κύκλον κεῖνται Sch 427
- ἰδιός. ἰδίαν κίνησιν ἔχειν Ach 45 bis, κατὰ τὴν ἰδίαν κίνησιν sim Ach 48 et passim, ἐν ταῖς ἰδίαις Ἐπιστολαῖς Ach 78, ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς τέχνης Ach 78, εἰς ἰδίον μόνον προσώπου Ach 84, τὴν κατ' ἰδίαν (κίνησιν) An II 128, sim An II 272 b (Cat), ἴδια γράφαι (corruptum) Is 323, τὸ ἀκοντίζειν ἴδιον μόνον ἐπὶ δόρατος Sch 345, ὅπερ ἴδιον ποιητοῦ Sch 346
- ἰδίαι ἐπεὶν Ach 46 Sch 415
- ἰδίως Sch 338. 356. 407 al, ἰδίως καὶ κοινῶς Ach 41, sim 45, ἰδίως καὶ καθ' ἑνα σκοπεῖν Sch 415, ἰδίως φαινόμενα λέγεται An II 140
- ἰδιότης. τὴν -ητα τῆς ἀνατολῆς δηλῶν Sch 458

ιερός. -ὄν αὐτοῦ ποιήσασθαι An II 244 b (Cat), -ὄν αὐτὸν ὀνομάσας εἶναι An II 245 b (Cat), τῶν -ῶν λεόντων Sch 366

ικανός Sch 475 bis, χρόνον -όν An II 149 a 265 b (Cat), ἔχει ἐπιφάνειαν -ήν An II 194 b (Cat), -ὄν σημειὼν An II 235 b (Cat), μεθ' -ὰς ἡμέρας An II 268 b (Cat), -ὄν τοῦτον τὸν χρόνον ib, τούτου -ὄν ἀπέχων ἀπὸ τῆς καμπῆς An II 270 b (Cat), εὐχεται -ὄς γενέσθαι Is 327, εὐχεται -ὄς γενέσθαι εἰπεῖν Is 328, -οὶ πρὸς τὸ κινήσαι χεῖμῶνα Sch 466

-ὡς μέμφεται Sch 360

ικέσιος Ζεὺς Is 332

ικμαρώδης γῆ Sch 541

ικμάς Sch 485. 531

ικματώδης. -ῶδες φῶς Ach 69

ικνούμενος διήκει An I 91

ἴλη. κατ' ἱλας καὶ συγγενείας Is 327

ἱππειος. ἐπὶ μέσῳ τοῦ -ου στήθους An II 266 b (Cat), ἐπὶ τοῦ -ου ἰσχίον ib

ἱπτασθαι Sch 535. 547 An II 234 b (Cat) Sch 510, ἀνθήλιον -αται An II 243 b (Cat)

ἱρίς Ach 68. 69 al

ἱσάριθμος. τὰ ζῴδια τούτου -ά ἐστιν An II 271 b (Cat)

ἱσημερία passim, τὴν ἐν ταῖς -λαις ὥραν Ach 45, -ῶν δισσῶν οὐσῶν Ach 65, ἀπὸ τῆς τοῦ Κηρίου -λας τῆς παρ' ἡμῖν ἑαρινῆς Ach 66, sim An II 129 al

ἱσημερινός. -ῆς ἡμέρας Ach 58, τὰς ἄλλας δύο ὥρας τὰς -άς Ach 60

ἱσοβαρές, τὸ Ach 32

ἱσομεγέθης ὧν ὁ ἱσημερινός τῷ ζῳδιακῷ An I 95

ἱσόμετρος. τῷ γαλαξίαι οἱ δύο τῶν εἰρημένων -οὶ εἰσιν Sch 435

ἱσομοιρεῖν. -εἰ κατὰ κάθετον Sch 500

ἱσομοιρία Sch 474. 499. 500

ἱσοπαλῶς Sch 364

ἱσόπλευρος. τετράγωνον -ον Sch 377, vide τρίγωνον

ἱσόρροπος vide ἀσάλευτος -ως ὠθεῖσθαι Ach 35, -ως ἔλκειν ib

ἱσοσκελὴς vide τρίγωνον

ἱσόσταθμα ποιήσσει καὶ συνθήσει Ach 32

ἱσοταχὴς Ach 44, -εἰς Sch 340

-ὡς vide ὁμοιοταχῶς

ἱσοῦν Sch 440

ἱσοχρόνως κινεῖται ἡ Κυνόσουρα Sch 379

ἱστάναι. εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἀστροῖς An II 203 b (Cat)!

ἱστορεῖν. τὸν Δία κοσμητὴν γεγενῆσθαι -εἰ τῶν ἀστέρων Ἄρατος Ach 29, περὶ τούτου -εῖται (ὅτι vel inf.) An II 226 b 251 b 261 b (Cat) al

ἱστορία. τοῖς τραγικοῖς παρέσχεν -ῶν ἀφορμὰς Ὅμηρος Ach 30, περὶ ὧν φέρεται -λα μυθική Is 321, sim Is 330, παρὰ τούτου λαβὼν τὴν -λαν An II 201 b (Cat), ἡ δὲ τούτων -λα αὐτῇ An II 297 b (Cat), ἐλλῆψε τὴν -λαν παρ' Ὑσιόδου Sch 376, ἡ -λα δίδωσιν αὐτῷ τὸν δρόμον Sch 385, ἡ -λα δέ, ὅτι Sch 393, ὡς συντρέχειν τῇ -λαι καὶ τὸν καταστερισμὸν Sch 405

ἱστορικά συγγράμματα Ach 79

ἱστοριογράφοι Ach 79

ἱσχίον. ἐφ' ἑκατέρων -ῶν An II 195 b, sim 206 b (Cat) al, ἐπὶ τῷ -ῶι τοῦ Κυνός Sch 546

ἱσχυροπαθεῖν Sch 352

ἴτης. ἡ ἐπὶ τοῖς κλισίαις ἴτης Le 564

καθάπερ Ach 57 An I 92 An II 247 b 252 b (Cat)

καθάπτεσθαι. μᾶλλον τοῦ αἵματος -ονται Sch 523

καθαρεύειν. -οντα νεφῶν Sch 527

καθάρως. τριάκοντα σταδίων -ῶν Ach 45

καθέλκεσθαι κάτω εἰς τὸν βυθόν
Ach 32

καθεξῆς Ach 45

καθετικός. μὴ οὔσας -άς (τάς ἀ-
κτίνας, opp. λογάς) Sch 502

κάθετος. ὅταν κατὰ κάθετον ἀλ-
λήλων γίνωνται Ach 45, sim 46. 47,
κατὰ κάθετον ἡ σελήνη γενομένη
τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ γῇ Ach 47, κατὰ
κάθετον τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ Ach 62,
ζώδια τὰ κατὰ κάθετον ἀλλήλοις
κείμενα An I 95, ὅταν ἐπὶ μᾶς κα-
θέτου τὰ τρία ἄστροι γενηθῇ Sch
499

καθηγεῖσθαι. οὐ ἦσαν τὰ μα-
θηματικά Is 323

καθήκειν. οὐ μετέωρον εἶναι τὴν
γῆν ἀλλὰ κάτω εἰς ἅπειρον -ειν
Ach 34, τῇ νυκτὶ -οντα καὶ ὠφέ-
λιμα δηλοῦσιν Sch 422

καθιέναι. καθεικώς τὸ ἐν γόνυ An
II 191 b (Cat)

καθιερεῦναι τοὺς ἐργάτας βοῦς
Sch 360

καθιστάναι. ἡ κατέστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τῆς ἐσπέρας φύλακα τῶν μῆλων
An II 188 b (Cat), sim ib, γνώριμοι
ἐκ τῆς συνόδου καθεστήκασιν Sch
386, αἷται ὄμβρων καὶ ὑετῶν κα-
θίστανται Sch 388, vide σχηματί-
ζειν

κάθοδος. πανσάμενος τῆς -ον Ach
57

καθόλου εἰπεῖν Ach 66

καθοπλίζειν An II 237 b (Cat)

καθορμίζεσθαι. ἀνακρουμένη -ε-
ται τῇ ἡπείρῳ Sch 411

κάθυγρος. πάντα τὰ -α πλατύτερα
φαίνονται Sch 485

καθυποβαίνω. καθυποβεβηκέναι
τοὺς ἀστέρας τοὺς πλάνητας τῶν
ἐπάνω Ach 45

καθώς Ach 61 Sch 357. 458 Le 561

καλεῖν. πῶς οὐ καλεῖν ἡμᾶς φαίνον-
ται (οἱ ἀστέρες) Ach 50

καιρός. ἔστιν ὁ καιρός οὗτος τῶν
καλουμένων Ἰσίων Ach 54, παντὶ
καιρῷ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ

Ach 75, τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ καὶ
τοῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο Ach 75,
κατὰ καιρὸν Sch 346, τοῦ θερίζειν
(ἀροτριᾶν) ὁ καιρός Sch 392, πάλιν
λαβὼν καιρὸν Sch 395, τὰ σημεῖα
τοῦ καιροῦ δίδωσιν Sch 400, τεκ-
μήρια ἡμῖν δίδόναι περὶ καιρῶν
ἐπιτηδείων πρὸς γεωργίαν κτλ. Sch
537

καίτοι γε Hi 16

κακοδαίμων Sch 374

κακοζηλία. πρὸς τῷ διὰ -λαν ἐκ-
φυγεῖν ταῦτα τὰ ἐπὶ τὸν Ἀράτει-
ον χαρακτήρα Ach 81

κακοπάθεια. οἰκτεῖρας αὐτὰς ὁ
Ζεὺς τῆς -είας Sch 386, μετὰ -είας
Sch 536

κακοπαθής. -εἰς φησι τὰς χεῖρας
τῆς Ἀνδρομέδας διὰ τὰ δεσμά, ἃ
περίκειται Sch 489

-ῶς καὶ μηδὲν βέβαιον ἔχοντες
ἐν τῷ βίῳ Sch 547

κακοῦν. ὥσπερ κακωθέντος τοῦ
φωτός Sch 493

καλαῦροψ Sch 355, -οπα κρατῶν
Sch 406

καλεῖν. ζωδιακὸν -οῦμεν ἀπὸ τῶν
ἐν αὐτῷ ἰβ' ζωιδίων Ach 53, δς ἐκ
τούτου Ἑριχθόνιος ἐκλήθη An II
208 b (Cat), τοῦ ἀπ' ἐκείνης κληθέν-
τος Ἑλλησπόντου An II 222 b (Cat),
κεκλησθαι ἀπὸ τῆς πράξεως An II
235 b (Cat)

κάλυμμα Sch 419 Suppl I 579
(Cat)

καλύπτειν. τῇ ὑπερβολῇ τῆς λαμ-
πρότητος τοῦ ἡλίου -όμενα Ach 75

κάμνειν. ὑπὸ τοῦ θέρους κεκμηκό-
τες Sch 365

καμπή. ἐπὶ τῇ πρώτῃ -ῃ sim An
II 260 b (Cat)

καπνώδης ἀναθυμίασις An II 126

κάπτειν τὸ ὕψος (coni) An II 261 b
(Cat) Sch 416

κάρβων. -ωνι ἡνθρακωμένῳ Sch
537

καρηβαρής Sch 484

καρκίνος. διαβήτον τοῦ λεγομένου
-ον Le 566
καρπός. Δήμητρος -ων το έργα-
λειον Sch 393
καρποφορεῖν Sch 539. 540
καρποφορία. μετρίαν τήν -ίαν
ὅταν ἔχωσιν Sch 538, ἡ τοῦ σχίνου
-ία Ib, ἐκάστη -ία Ib
καρποφόρος An II 242 b (Cat)
κατὰ μεσημβρίαν sim An I 95 aI, τοῦ
ἡλίου κατὰ τοῦτον γινομένου τὸν
κύκλον An II 129, οἱ κατὰ τήν κε-
φαλὴν τοῦ Ὁφείως (ἀστέρες) An II
193 b (Cat), . . . ἐόδοσαν κατὰ φυ-
λακὴν An II 226 b (Cat), κατὰ κρά-
τος ζητούμενον An II 243 b (Cat),
κατὰ μήκος (πλάτος) Is 321, κατὰ τὸν
χρόνον Is 321, ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον
Sch 489, κατὰ τὸ πλείστον Is 328,
καθ' ὃ Is 330 Sch 439, καθ' ὅσον
ἔξεστι Sch 449, εἰς τὸ κατὰ Κηφέα
Sch 383
κατὰ τῆς ἐσπέρας Sch 393, εἰς τὸ
φανερὸν καὶ κατ' αὐτῶν ἐφορῶντα
τοῖς ἀνθρώποις Sch 357
καταβαίνειν (de sole) Ach 66, εὐ-
θὺς μετὰ τοῦτον -οντί ἐστιν . . . An
I 94, (de signifero) -ει λοξοῦμενος
ὡς πρὸς τὰ κάτω An I 96
καταβάλλειν. οἱ ἀνεμοὶ ἄλλοι μὲν
ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἀέρα, ἄλλοι δὲ ἐπὶ
τὰ κάτω εἰσὶ καταβαλλόμενοι Ach
38, οὐδὲ πολλὴν περὶ αὐτῆς -ει μνή-
μην Le 564
κατάβασις ἡλίου (opp. ἀνάβασις)
An I 95
κατάγραφος oblique positus (vide
GLOBVS et ἀστερίζειν)
καταγωνίζεσθαι Sch 368. 418. 424
καταδύεσθαι Ach 73 aI, τὸ πλείστον
αὐτοῦ καταδεθνός ἐστιν Sch 453
κατάδυσις. τήν παντελῇ -ιν Sch
455, sim Sch 456, μακροτάτην ποι-
εῖται τήν -ιν Sch 455, τῆς τοῦ ἀέρος
ὕψους ὡς περ -ίν τινα ζητοῦντες
Sch 552
κατάθεσις. λοιπὸν ἀπὸ τῶν ἐπιχει-
μένων ἀστρων τήν -ιν ποιεῖται Sch 435

καταιγίδες Ach 68
καταίρειν. τοῖς ἡδῆ -ουσι Sch 412
κατακαλύπτειν Sch 450
κατακλᾶν Sch 516 (vide ὄψις) 544
κατακλίνειν. κατὰ τὰ δεξιὰ μέρος
-ιδῶσιν Sch 549
κατάκλισις. τήν -ιν συμβάλλοντα
ἀρμόζουσαν Sch 549
κατακολουθεῖν τινι Hi 16. 23. 24
Ach 42. 47. 67
κατακόπτειν An II 198 b (Cat) Suppl
I 574 (Cat)
κατακρατεῖν. -ηθέντα τῇ ἀναθυ-
μάσει Sch 504, -ούμενον ὑπὸ τῆς
ὕγρότητος Sch 516
καταλαμβάνειν An II 220 b (Cat)
Sch 458, ὄμβροι -ανον τήν γῆν Ach
38, τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκά-
στον ραϊδίως -ωμεν Ach 60, ἐψηφι-
σαν καὶ κατελάβοντο τοῦτο γίνεσ-
θαι Sch 429, αὐτοὶ δὲ -ονται ἐν
παρᾶλλῳ θέσει ἀσάλευτον ἔχον-
τες φύσιν Sch 431, αἱ μὲν προηγού-
μεναι αἱ δὲ -ουσαι (νεφέλαι) Sch
533, τὰ λεγόμενα -ειν Le 561, vide
παιδεύειν
καταλάμπειν. σφόδρα -εται Sch
441, sim Sch 457
καταλέγειν (enumerare) An II 108 a,
μὴ πάντα ἀκριβῶς καταλεξάμενος
An II 110 a, ἕκαστον τῶν ζωιδίων
-ει Is 327, τῶν ἐν τέλει καταλεχθέν-
των σημείων Is 329, ὅσοι περ -ξαν
περὶ τῆς Παρθένου Sch 356
καταλείπειν. πόσα ἔτι ζωῖδια -εται
εἰς τήν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν Hi 18,
μὴ -ίπη αὐτοῦς ὁ ἥλιος Ach 54
καταληπτός. οὐ -οὶ οἱ κύκλοι Sch
380, sim Sch 478
κατάληψις Sch 437. 498. 497, πρὸς
τήν -ιν τῆς Ἀρκτοῦ Sch 362, εἴρηται
. . πρὸς τήν -ιν Sch 379, sim Sch
400, φανεράν ποιῆσαι τοῦ μηνός
τήν -ιν Sch 400, ἐκ τοῦ κύκλου ἡδῆ
προγνωσθέντος τήν -ιν τῷ Τοξό-
τῃ . . ἰδῶσιν Sch 401, sim Sch 439.
440, διὰ τήν -ιν Sch 407, τεκμήριον
τῆς -εως Sch 416, βραδείαν ἔχοντες

- τὴν -ιν Sch 417, ποιεῖται τὴν -ιν Sch 430, τῆς τῶν ἀστρον -εως Sch 473, τῶν μηνῶν αἱ -εις Sch 474, τὴν -ιν δέχεται Sch 504, -ιν ἡμῖν παρέχει χρησιμωτάτην Sch 509, πρὸς -ιν τῶν Ἀρατείων καὶ πάννυ χορήσιμος Le 562
καταλλήλως. τῷ 'ἄν' συνδέσμῳ τὸ 'πέλοιτο' -ως λέγεται Hi 24
καταλογάδην. τὰ ἐν αὐτῷ κ. λεχθέντα Ach 77
κατάλογος. τῶν ζ' ὀνομάτων λέγων τὸν -ον Sch 392
καταλύειν. εἰ αἱ τιμαὶ -θήσονται αὐτῶν An II 194b (Cat)
καταμαντεύεσθαι. τῇ τούτων ἀφορᾷ -ονται Sch 539
καταμετρεῖν. τὸν οὐρανὸν ὡς καὶ τὴν γῆν -ῆσαι Ach 27
καταμιγνύναι. -οσι τὸ μυθῶδες τῷ φυσικῷ An I 93
κατανικᾶν. -ομένου τοῦ ἡλίου ὑπὸ τῆς περὶ τὰ νέφη παχύτητος Sch 495
κατανοεῖν Att 9 Sch 434. 493, αὐτὸ τοῦτο -ῆσαι διότι Hi 17, κύκλων ἐν τῷ κόσμῳ -ομένων ἀπείρων An II 129, ἔστι -ήσαντα ἰδεῖν Sch 385, (τῆς) ἀστροθέσεως -ήσας τὸ μέγεθος Sch 462
κατανόησις. πρὸς -ιν Sch 369
κατανομή. ἐξίσαιν εἰς -ῆν Sch 533, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ -ῆς Sch 534
καταντᾶν Sch 429
κατάξηρος. -ον ἔχουσι τὸ σῶμα Sch 518, δένδρον τῶν πάννυ-ων Sch 539, sim ib.
καταπάσσειν (conspargere). ἀλάσι λεπτοῖς καὶ πολλοῖς -άσειε Ach 55
καταπαύεσθαι Sch 488
καταπίπτειν Ach 50
καταπληκτικός Sch 362
καταπολεύειν. τῷ βορείῳ κύκλῳ -οντι βραδυντέρῳ Sch 364
καταπτῆναι An II 233b (Cat)
κατάρα. -αν τοῖς στρατιώταις κατηράσατο An I 91
καταριθμεῖν Sch 445, ἐν οὐδενὶ ἄστρα -οῦνται Att 14, -ούμενος ἐν τοῖς ἰβ' ζωιδίοις An II 204b (Cat)
καταρρηγνύναι. τοῦ -ῆζοντος προαισθανόμενοι ὁμβρον Sch 549
κατασκευάζειν δόγμα Ach 38, τοῦ Διὸς ξιμνυχον καὶ ἀθάνατον -άσαντος αὐτὴν μὲν φασιν ἄστρον οὐράνιον -άσαι An II 209b—210b (Cat), κατεσκευάσθη ἡ Δύρα ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν An II 230b (Cat) Sch 394, πρώτη αὕτη ναῦς [κατεσκευάσθη καὶ] ἀρχῇθεν ἐτεκτονήθη An II 256b (Cat), σφαῖραν -άσαι Le 561, ἡ -αζομένη σφαῖρα Le 562
κατασκευάσμα. ἔθηκαν καὶ εἰς οὐρανὸς τὸ αὐτὸ -α Sch 419
κατασκευή. περὶ -ῆς Ἀρατείας σφαίρας Le 561
κατασκήπτειν An II 127
κατασκοπεῖν Sch 362
καταστάζειν Sch 521
κατάστασις. ὑπὸ τῆς χειμερινῆς -εως Sch 535
καταστέλλειν. -ει τὸ κύμα τὴν φρίκην Sch 510
καταστερίζειν. ἐν οὐρανῷ καταστερίσαι An II 249b (Cat), τὸ σχῆμα κατηστέρισεν Is 331, Βερονίκης πλόκαμον ἐξ αὐτῶν κατηστέρισεν Sch 363, sim An II 104a. 106a. 131. 232b (Cat) 242b (Cat) 244b (Cat) Sch 352. 356. 372. 375. 385. 396. 399. 409. 413. 459 al
καταστερισμός. τῶν πρὸς τὸν -όν An II 110a, ὡς συντρέχιν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸν -όν Sch 405
κατάστημα Sch 488. 494 al, διὰ τὸ ποῖον -α Sch 368. 373, ἐν τοῖς βορείοις -ασι Sch 485, ἐν θεινῷ -ατι ἄερος Sch 512, sim Sch 527, ἐπὶ τῷ εἰδυνῷ -ατι Sch 530, τὸ κατὰ φύσιν σώζοντες -α Sch 544, τοῦ ἀνχηροῦ -ατος Sch 548
καταστηρίζειν An II 103a al, κατ' ἄλλους ἄλλοι τόπους κατεστηριγμένοι (οἱ ἀπλανεῖς) Sch 340, ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ βορείου πόλου

Ἄρκτοι κατεστηριγμένοι Sch 341,
 διὰ τῶν ἀστρῶν κατεστήριξε Sch
 388, βέλος κατεστήριχται δίχα Τόξου
 Sch 401, ἐν κυκλωτέρῃ σχήματι κα-
 τεστηριγμένοι εἰσὶν Sch 417, sim Sch
 441, ὃν (τὸν τὴν Εὐρώπην) διαγα-
 γόντα ταύρων) Ζεὺς κατεστήριξεν
 Pap 557 al
 κατάστικτος Sch 491, αἱ -οι μέλισ-
 σαι Sch 534
 κατάστρομα An II 256 b (Cat)
 καταταρταροῦν Sch 339
 κατατάσσειν vide θανμασιῶς
 κατατιθέναι Le 565
 κατατομή. τὰς εἰς ξ' λεπτὰ -άς
 Sch 450
 κατατρέχειν. καταδραμεῖν εἰς τὸ
 Λύκαιον Suppl I 574 (Cat)
 κατὰ τρησις. αἱ μέλισσαι τὰς -εις
 τῶν κηρίων ἐξαγώνους ποιοῦσιν Sch
 444
 καταυγάζειν. -ονται ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 καὶ ἀμυνροῦνται (οἱ ἀστέρες) Ach
 50, sim Sch 390, μὴ -όμενα ὑπὸ τοῦ
 σεληνιακοῦ φωτός Sch 434
 καταφαίνειν. οἱ ἀστέρες -ωνται
 τὴν αὐτὴν θέσιν ἔχοντες Sch 506—7
 καταφανής. ἀστέρων εὖ -ων Ach
 41, πόλος ἀντίχθοσι -ῆς νότιος Is
 316
 τοῦτο -ὼς ἐστὶ πεῦδος Is 326
 καταφέρεσθαι (de sideribus) ἀρτί-
 ως κατενηνεγμένοι ὥσιν Att 19,
 -όμενους ἀστέρας Ach 50, -εται τῷ
 δοκεῖν ἐπὶ ὠκεανόν Is 320. 333, εἰς
 δύσιν ἑῷος -εται Sch 393, πολλῶν
 .. ὑετῶν -ομένων Sch 447
 καταφλέγειν Ach 61 Sch 412
 καταφορά. τῆς -ᾶς καὶ δύσεως τοῦ
 παντός Sch 447
 καταφυτεῦσαι εἰς τὸν τῶν θεῶν
 κῆπον An II 188 b (Cat)
 καταχρῆσθαι. κατεχρήσατο τῷ
 ἔθει τούτῳ Ach 82
 καταχρηστικῶς Sch 375
 καταχρῆναι. ὁ -ισμένος ἐν τῇ σφαί-
 ρῃ κηρῷ μεμλτωμένῳ (κύκλος)

An I 95, ὁ -ισμένος ἐν τῇ σφαίρῃ
 κηρῷ λευκῷ ib
 καταψεύδεσθαι. τὸ κατεψευσμέ-
 νον προοίμιον Ach 81
 καταψύχειν. διὰ τὸ πᾶν κατεψύχ-
 θαι Ach 62, sim 64. 65, τῶν κατεψυγ-
 μένων ζωνῶν Ach 62, ζώνην κατε-
 ψυγμένην passim (An II 124 a. 125 a.
 132. 133 Is 317. 331 al)
 κατέναντι τοῦ ἀρκτικοῦ Is 320
 κατεπείγειν (cupere) Ach 29
 κατέχειν Sch 385, τῇ ὑπὸ τοῦ ἡλί-
 ου κατεχομένη μοίρῃ Att 18, τὴν
 τῶν θεῶν βασιλεῖαν κατασχεῖν An
 II 244 b (Cat), ὁ Τοξότης ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου τότε κατέχεται Sch 400, πυ-
 κνονεφῇ κατέχεται Sch 421
 κατηγορεῖν. τὸ συντρέχειν εἰς ταύ-
 την τὰς ἀκτῖνας ἰγρότητα -εἰ τοῦ
 ἁέρος Sch 495
 κατιέναι. κατιῶν ἐπὶ τὰ νότια ὁ
 ἥλιος Ach 54, κατεῖσι νοτιώτερος
 ib, ἀπὸ Καρκίνου ἐπὶ Αἰγόκερω
 τὸν ἥλιον κατιόντα ib, sim Sch 435,
 ἀνέμου κατιόντος Sch 511
 κατοικεῖν Sch 344, οἱ ἐπὶ τοῦ αὐ-
 τοῦ ἡμισφαίριον -οῦντες Ach 65 An
 II 133, διὰ τὸ ἐν μικρῷ μορίῳ τῆς
 γῆς -εῖν An I 91, ὁ ἐν τῷ σπηλαίῳ
 -ήσας Sch 424
 κατοικίδιος. τὰς -λους ὀρνίθας
 Sch 521
 κατολισθαίνειν. -οντα ἐπὶ τὰ ἴδια
 τῆς τέχνης Ach 78
 κατονομάζειν Att 14 Is 318 Sch
 431
 κατόπιν. τοῖς κ. αὐτῶν.. φαίνεται
 Ach 49
 κατοπτεύειν Sch 369. 377
 κατοπτρικός. -ὴν ἐποίησατο ἔμ-
 φασιν Sch 516
 κάτοπτρον Ach 50, -ωι παραπλη-
 σίαν (τὴν σελήνην) Ach 50, -ον λα-
 βῶν τις ib, τὴν θέσιν τοῦ -ου ποιή-
 σεται ib, πλαγιάσειε τὸ -ον ib,
 τὸν πλαγιασμόν καὶ τὴν ἑγκλισιν
 τοῦ -ου ib, τοῦ -ου ἐγκλινομένου ib,
 (σελήνην) -όν τι Is 319

- κατορθοῦν. τὸν ἀθλον κατώρθωσε Sch 385
κατώτερος Ach 47 An II 259 b (Cat)
Is 319
-ω Ach 47, ἐπάγει -ω Sch 432
κατωφερέεις Ach 33, ὁ αἰθέρ -ες ἔχει
τὸ πῦρ Ach 34
καῦμα πολὺ Ach 64
καῦσις. πρὸς τὴν τῆς θερμότητος
καῦσιν An I 97
καυστικὸς λός Sch 441, sim 482
καυστός. τὰ -ὰ βραδέως ἐξάπτεται
Sch 536
καυσώδης λός Sch 441
κέγχρον βάλοι εἰς πῦσαν Ach 34
κεῖσθαι. δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἀρ-
κτων κείμενος An II 187 b (Cat),
κύκλω κειμένους An II 193 b (Cat),
αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις διὰ τὴν
'Ἀθηνᾶν An II 216 b (Cat), ὑπὲρ τὴν
κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ κείμενον An II
223 b (Cat)
κεκρατημένως ἀποδεδωκέναι τὴν
διάνοιαν Hi 14
κέλευθος. τῆς τοῦ ἡλίου -ου Sch
403. 404
κελυφανώδης Sch 512
κέντρον An II 130 Is 316 al, κέντρον
τάξιν καὶ μέγεθος ἐπέχουσαν (τὴν
γῆν) Ach 32, τῆς γῆς πρὸς αὐτὸν
κέντρον λόγον ἐπεχούσης An II
129, ὅφ' οὗ τῶι κέντρῳ πληγείς
An II 248 b (Cat), κέντρον τοῦ κόσ-
μου Sch 341, vide σημείον
κερατίζειν Sch 367
κερατίζειν Sch 544
κερατοειδής Sch 482
κερατοποιεῖν Sch 482
κεραυνοβολῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
An II 194 b (Cat)
κεραυνοβολία Suppl I 574 (Cat)
κεραυνός. -οὺς ἐμποιεῖ An II 127
κεραυνοῦν. τὴν οἰκίαν αὐτοῦ -οῖ
An II 198 b (Cat) Sch 387. 392. 412
κερῶνις τοῖς ἐμπόροις Ach 84
κέρκος An II 183 b (Cat), τὸν φαινό-
μενον ἐπὶ τῆς -ου τοῦ Λέοντος An
II 193 b (Cat)
κεφαλή. ὑπὲρ -ῆς ἡμῶν An II 130
κηλεῖν. καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θη-
ρία ἐκήλει διὰ τῆς αἰδοῦς An II 231 b
(Cat)
κηρίον vide κατάρρησις
κηρός Le 565. 567, vide καταχρί-
ειν
κιθαριστής. ἐν -οῦ Ach 83
κινάρα Sch 511
κινδυνεύειν Sch 356, ἥς γνώμης -ει
... εἶναι An I 93
κινεῖν Sch 490, τὸν περὶ τῶν ζωνῶν
ἐκίνησε λόγον Ach 67, ἀπὸ τῶν Ὀ-
μηρικῶν ἐπὶ κινήθηντες Ach 72,
τὴν σφαῖραν κινεῖν lb, -ουμένης τῆς
σφαῖρας Ach 80, ὕδωρ ὑπὸ τῶν
ἀνέμων κινούμενον An I 92, τὴν
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ κινούντος
φορὰν An I 98, ἐν τῶι τὸν οὐρανὸν
κινεῖσθαι Sch 351, vide λόγος
κίνησις passim, ἰδίαν -ιν ἔχειν Ach
39, εὐσταθεστέραν τῆς -εως τὴν
ὁρμὴν An I 98, ὥστε διαστῆν αὐτοῦ
(τοῦ ἡλίου) τὴν -ιν εἶναι, τὴν μὲν
σὺν τῶι κόσμῳ, τὴν δὲ κατ' ἰδίαν
An II 128, διὰ τὴν τῆς φλογὸς -ιν
An II 253 b (Cat), πρὸς τὴν βραδυ-
τέραν τοῦ ἡλίου -ιν Sch 366, ἀφ'
οὗ τῆς -εως τῶν ποδῶν Sch 396,
sim Sch 378 et passim, κινούνται
ἰδίαν τινὰ καὶ προαιρετικὴν -ιν Sch
429, ποιὰν λαμβάνων -ιν Sch 496,
τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω -εως Sch 521, κατὰ
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ -ιν Le 568 bis, vide
θέσις
κινητικός. -ῇ σπερματικῇ δυνά-
μει Sch 541
κιρνᾶν. ἐν τοῖς συμποσίοις τρεῖς
κρατήρας ἐκίρνων Ach 81
κίσηρις πλαγία Ach 40
κισηροειδής ἥλιος Ach 46
κίων. ἡ ἐπὶ τοῖς κίοσιν ἔνυς Le 564
κλάγξ Sch 522
κλέπτειν. ἵνα κλέψειεν ὁ θεὸς τοῖς
τέκνοις ἀθανασίας τροφήν An I 95,
-ουσαν (λέγουσαν codices) τῇ Ἀρ-
τέμει τὸ σύμπωμα Sch 344
κλήις Sch 366

κλήσις. ἀπὸ τῶν πρώτων βασιλευ-
σάντων πεποιήται τὴν -ιν Sch
339

κλίμα passim, κατὰ τὰ ἑπτὰ κλίματα
Ach 47, ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον κλί-
μα An I 96, πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος
κλίμα An II 130. 131, ἐν τῷ δι'
Ἑλλάδος κλίματι Sch 426, κατὰ τὸ
κλίμα τοῦ Ἑλλησπόντου Ach 57,
κατὰ τὸ Ἑλλησποντιακὸν καὶ τῆς
Μακεδονίας κλίμα Ach 70 Sch 436
sq., πρὸς τὸ αὐτόθι κλ. ib, ὅποσα
τὰ κλίματα τῆς γῆς Ach 69, πρὸς
τὰ κλίματα τῆς γῆς ἔξει τὰ μεγέθη
τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν διά-
φορα Ach 70, ἡ κατὰ τὰ κλίματα
διαφορά Ach 71, ἐν τῷ τοῦ Διὸς
κλίματι Ach 83, τὸ δι' Ἑλλησπον-
του κλίμα (ὡς) τὸ δι' Ἀθηνῶν γρά-
ψας Sch 438, κατὰ τὸ κλίμα τοῦ
κόσμου Sch 512

κλίνειν. τὴν σιὰν ἡμῶν εἰς τὰ
δεξιὰ αὐτοῦ -ων Ach 64, κεκλιμένοι
τόποι Is 317

κλοπή An I 95

κλυδών. αἱ τοῦ -ῶνος ὄρμαι Sch
420—1

κνηκίς νεφέλη λεπτοτάτη κενὴ ὕδα-
τος An II 126

κνημίς. ἀνατεταμέναι τὰς κνημίδας
Ach 46

κνησμώδης Sch 548

κοιλαίνειν Sch 493

κοιλία An II 207b (Cat), ἐπὶ τῶν
πρὸς τῇ -λαι πτερόγων An II 246b
(Cat), τὰ δ' ἔχει ἐν τῇ -λαι An II
254b (Cat)

κοῖλον. ἀπὸ κοῖλου Ach 46

κοιλότης Ach 37, ἐν -ηοί τε ταπει-
νομένη καὶ ἐν ἀναστήμασιν ὕψου-
μένη An I 92, vide λύχνος

κοιλοῦν Sch 493

κοινός. -ὰ πᾶσι γράφων Ach 84,
τοῦτο τὸ ἄστρον -ὄν ἔστιν An II
267b (Cat), κατὰ -οῦ (figura) Sch
436, ἀπο -οῦ Sch 510, μὴ ἔστω σοι
ἀπόβλητον κατὰ -ὄν τοῦτο τὸ σημει-
ον Sch 525

ἰδίως καὶ -ὡς Ach 41, ἦν -ὡς λέ-
γομεν ἡμέραν Sch 433

κοινότης. μνήμην αὐτῶν θέσθαι
βουλόμενος τῆς -ητος An II 203b
(Cat)

κοινωνεῖν. οἱ κ. ἀλλήλοις προαι-
ρούμενοι An II 264b (Cat)

κοινωνία. ἔχουσιν οὖν τινα -ίαν
ἐκ τοῦ καιροῦ Sch 467

κόκκος φακοῦ Ach 34, συμβήσεται
μετεωρισθέντα τὸν -ον ἐν μέσῳ
τῆς κύστεως στήναι ib

κολάπτειν. τὸν -άπαντα τὴν κρή-
νην ἐν τῷ Ἑλικῶνι Sch 376

κόλλα. ἡ κ. καὶ ἑαυτὴν καὶ τὰ ἐκ-
τὸς κρατεῖ Ach 41

κολοβός. -ωτέρας τὰς ἡμέρας An I
97, οἱ κόλουροι τὴν ὀνομασίαν ἔ-
χουσιν ἀπὸ τοῦ -ολ καὶ μὴ ὀλοτε-
λεῖς φαίνεσθαι An II 129

κολοῦειν. (οἱ κόλουροι) δοκοῦσιν ἡμῖν
κεκολοῦσθαι ὥσπερ (περὶ?) τὰς οὐράς
Ach 60, δοκεῖν κεκολοῦσθαι αὐτοὺς
κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ib, οἱ κό-
λουροι λέγονται μέν, ὅτι τὸ κατα-
δύνον αὐτῶν . . ὁλόκληρον ἡμῶν
γενέσθαι κολουεῖ τὴν θέαν An I 95

κολπίας ἀνεμος ἀπὸ κόλπου φερό-
μενος Ach 68

κολυμβᾶν ἐπ' ἄκρῳ τοῦ ὠκεανοῦ
Sch 351

κόμη. τὰς ἀκτῖνας τοῦ παντὸς ἀστέ-
ρος κόμας εἶναι νομίζουσιν Sch 547

κονιορτώδης Sch 385

κόπος Sch 479

κορεστικῶς. λίαν -ὡς καὶ ἐξόχως

Sch 539

κόρη. ἡ -η γλῆνῃ λέγεται διὰ το
στείβειν Sch 402, sim Sch 403

κορυφή. τῶν ὑπὲρ -ῆς ἔχοντων τὸν
ἥλιον μεσουρανοῦντα Ach 67, κατὰ
-ῆς αὐτῶν ἡ ὁ ἥλιος Ach 67, sim ib,
ὥσπερ -ῆ τῆς πάσης (γῆς) An I 92,
οἱ κατὰ -ῆν τόποι τῆς σφαίρας An
II 127, τοῦ κατὰ -ῆν σημείου An
II 129, sim An II 130

κοσμεῖν. -εῖ τὰ φανυλότερα σεμνό-
τητι Is 328

ποσμητής τῶν ἀστέρων Ach 29
 ποσμικός. ἡ κίνησις Ach 39, τῶν
 -ῶν φιλοσόφων Is 324
 ποσμίως Sch 524
 κόσμος. ἐντός τοῦ κόσμου Hi 5. 6.
 ἔξω τοῦ κόσμου στρέφων (figuras
 siderum) Hi 6, ἡ ἔγκλισις τοῦ κόσ-
 μου Hi 16, ὁ κόσμος ζῶιον Ach 35,
 σχήματος σφαιρικοῦ περὶ τὸν κόσ-
 μον ὄντος Ach 51, ἡ τοῦ κόσμου
 θέσις Ach 72, ἡ φυσικὴ θέσις τῆς
 σφαίρας τοῦ κόσμου An II 102b,
 κόσμος ἐστὶ σύστημα οὐρανοῦ καὶ γῆς
 καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων An II 127,
 τὴν σὺν τῷ κόσμῳ κίνησιν An II
 128, τοῦ κόσμου σφαιροειδοῦς ὑπο-
 κειμένου An II 129, τοὺς αὐτοὺς
 πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ An II
 130, sim ib, τοὺς τοῦ κόσμου πό-
 λους An II 130, τὸ διοικοῦν τὸν
 κόσμον ἀκριβῶς Is 324, ὁμοίως
 τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαῖραν Is
 329, δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἡ πρό-
 νοια χωρεῖ τοῦ θεοῦ Is 332, sim
 ib, ἄξων διάμετρος τοῦ κόσμου
 εὐθεῖα διὰ τῶν πόλων ἐπιζευγνυ-
 μένη Sch 341, κέντρον τοῦ κόσμου
 ib, πρὸς τὸ διηλεκτὸς τῆς φύσεως
 τοῦ κόσμου Sch 409, τὸ αἰώνιον
 τοῦ κόσμου ib, ἀντιφέρονται τῷ
 κόσμῳ Sch 428, ἀεικίνητος ὁ κόσ-
 μος Sch 443, κατὰ τὴν αἰδίον τοῦ
 κόσμου κίνησιν Sch 444, τὸν κόσ-
 μον σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι
 Sch 444, τὰ περὶ τὸν κόσμον ση-
 μεῖα Sch 547, vide ἀνανέωσις
 διατύπωσις ἔγκλημα ἔγκλισις
 organatum. κατηκρίσται μετὰ
 παντὸς τοῦ γυναικείου κόσμου Sch
 375
 κούνιον Sch 393
 κοῦφος. οἱ ὅτεροι Is 330
 κόχλος (κόχλαξ) An II 237b (Cat),
 ὡς τοὺς συμμάχους καθώπλισεν ib,
 διὰ τὸν -ον τὸν θαλάσσιον An II
 238b (Cat), εἶρε δὲ οὗτος τὸν κόχ-
 λακα ἐν τῇ θαλάσσῃ Sch 397
 κραδαίνειν (intr.) Sch 396

κράζειν. μέγα -οντες Sch 508
 κράσις Sch 407, μεμυγμένην ἐκ πάν-
 των ἔχων τὴν κράσιν (ὁ οὐρανός)
 An I 92, τὴν σύστασιν ἐκ τῆς κρά-
 σεως βεβαίαν ἔχει ib, τῆς κράσεως
 τοῦ ἀέρος An I 97, τῶν τὴν ὁμοίαν
 κράσιν ἔχόντων Sch 540
 κρατεῖν τῆς τοῦ ποιητοῦ διανοίας
 Hi 14. 20, ὅσα ἐκὼ μᾶς ἔξεως
 ἠνωμένα κρατεῖται Ach 41, ζέλον
 ἐκὼ τοῦ κρατοῦντος στενοχωροῦ-
 μενον An I 92, ἄξων κρατεῖ (τὴν
 γῆν) ἀκίνητον An II 124a, δόξας
 αὐτὴν κρατῆσειν An II 208b, ἀμφο-
 τέρων αὐτῶν ἐκράτησε An II 251b
 (Cat), σφαῖραν κρατεῖν Is 318, κα-
 λατρόπα κρατῶν Sch 406, vide
 κόλλα
 κρατῆρ vide κίρνα
 κράτος. κατὰ -ος ζητούμενον An
 II 243b (Cat)
 κραυγάζειν Sch 517. 522. 529 al
 κρέμασθαι. ὁ -άμενος ἀήρ An I 93
 κρεοβορεῖν Sch 360
 κριθαί. ὅτε πρῶτον τὰς -ὰς θερί-
 ζουσιν Sch 362
 κρίλος. φέρων τὴν σφαῖραν -ος Le
 564, κατὰ τὸν μεσημβρινὸν -ον Le
 566
 κρίνειν vide ἄξιος, κεκρίμεναι εἰ-
 σὶν (al) ὄραι Sch 512
 κρίσιν ἔχει Ach 41, ἀφ' ἑαυτοῦ
 κρίσιν περὶ τῶν τοιούτων προφη-
 ρόμενος γέγραπεν Hi 16
 κρότος. -ον ποιοῦντα An II 240b
 (Cat)
 κρούειν. ἐφ' οὗ (τοῦ σκορπίου)
 κρουσθέντα An II 249b (Cat)
 κρύος Sch 398. 402. 518. 529
 κρύπτειν An II 248b (Cat), τὴν
 παρθενίαν μᾶλλον αἰρουμένης κρύ-
 πτεσθαι An II 208b (Cat), κρύπτει
 αὐτὴν ἐν τινι τῶν κατὰ Κρήτην
 ἄντρων An II 209b (Cat), ἔκρυψε
 δ' αὐτὸ ἐν Ὑπερβορείοις An II 241b
 (Cat), ὥς δὲ καὶ αἱ πλείσται Νη-
 ρήϊδες ἐκρύπτοντο κεκρυμμένης ἐ-

κείνης An II 245 b (Cat), ὑπὸ γῆν
ἐκρύβη Sch 405
κρυσταλλώδης (ὁ οὐρανός) Ach 34
κτείς. κτένες (Lyrae) An II 232 b (Cat)
κτίσμα Sch 388
κυβερνήτης. ὑπὲρ τὸν Ἰθακήσιον
-ην An I 89
κύειν πλείονα An II 254 b (Cat) Sch
409
κυκλεῖν. περὶ τὸν ἴδιον κυκλεῖσθαι
κύκλον~Ach 39
κυκλικῶς φερόμενον Ach 39, -ῶς
κινεῖται Ach 41, περὶ τὴν γῆν -ῶς
ἄλλη ἐστὶν ἐπάνω σφαῖρα An I 91
κυκλοειδής. φωτὸς -οῦς Sch 489
κύκλος. μελίζονα (ἐλάσσονα) -ον φέ-
ρεσθαι Sch 371 al, -όθεν περιλαβὼν
πάντα τὰ βόρεια An II 108 a, κυκ-
λόθεν ὠκισμένην An II 124 a
κυκλοτερής Ach 84 An I 97 Is 319
Sch 431, τροχοῦς -εῖς An I 92,
-εῖς τὸ σχῆμα Sch 503, -ῆς τοῦ
ἕδατος φορά Sch 511
-ῶς περικείμενον Ach 50, -ῶς
πανταχόθεν εἰς λειότητα ἀπήρτι-
σται An I 92
κύκλωσις. τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
τοῦ Δράκοντος -ιν Sch 373
κυλλεῖν Sch 443, ἡλίου ἀπὸ ἀνα-
τολῶν κυλιόμενον Ach 48
κυλινθεῖν. τῶν πάντων στοιχείων
... περὶ ἄλλα -ομένων An I 90,
κάτω -ούμενος (ὁ οὐρανὸς ὁ ἔτε-
ρος) An I 90
κυνη An II 226 b (Cat)
κυνηγεῖν Sch 389. 461
κυνηγεσία. ἐν -ίαι An II 196 b (Cat)
κυνηγετεῖν An II 248 b 252 b (Cat)
Sch 405. 461
κυνηγετικός. σχῆμα ἔχων -όν Sch
405
κυνηγία An II 254 b (Cat)
κυριολεκτεῖν. σφόδρα -ήσας Sch
424
κύριος. αἱ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ἄερα
διαφοραὶ -ώτεραι τῶν τῆς σελήνης
εἰσὶν Sch 490, ἢ ἁπλῶς.. ἢ [τὸ] -ιώ-
τερον Sch 416

-ίως Sch 499, -ίως (λέγει) opp.
κατ' ἐπὶ κλησιν Sch 344, μήνα -ίως
τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ τῆς σεληνι-
ακῆς συνόδου Sch 473
κυρτός Le 565
κυρτοῦν. κυρτουμένων κυμάτων An
I 92, κεκρυτωμένον ἄνω φέρεσθαι
Sch 372
κύρτωμα ἀπὸ τῆς οὐρᾶς τοῦ -ατος
An II 258 b (Cat)
κύρτωσις. ὅταν τῷ διχοτόμωι -εις
προσγένηται τοῦ φωτός Sch 473
κύστις Ach 34
κυψέλη Sch 534
κωνοειδής Sch 495, περὶ τὸ -ές
τῆς γῆς Ach 49
κῶνος. περὶ τὸν κῶνον τῆς γῆς
Ach 49. 50, τὸν τῆς ὄψεως κῶνον
Sch 493, τοῦ ἡλιακοῦ κῶνου καὶ
τοῦ γῆινον Sch 498, ἐμπιπτούσης
αὐτῆς εἰς τὸν σκιερὸν κῶνον Sch
499
κωπηλασία Sch 411
κωπηλατεῖν Sch 411
λαγών. ἐφ' ἑκατέρας -όνος An II
191 b (Cat) al
λαζούριον Le 565
λαλιά. ἡ -ὰ τῶν ἀνθρώπων Sch 509
λαμβάνειν. οἱ ὀρλίζοντες ἐπινοοῖαι
μόνον -ονται An II 129, λαβεῖν ὡς
γυναῖκα An II 245 b (Cat), ἀνάλογον..
-όμενος Is 316, ἐπὶ τῶν δύο εἴληφεν
Sch 345, ληπτέον (scil. τὴν σύνταξιν)
Sch 393, -όντων τὴν ἀρχὴν Sch 416
λαμπάδες Ach 68. 69
λαμπηδών Sch 348 bis 351. 465 al,
οὐ γὰρ ἐν ἑαυτῷ πεπυκνωμένην
ἔχει ὁ ἀστὴρ τὴν -όνα ἀλλὰ δια-
χάσκουσιν καὶ ὡς ἐν παλμῷ οὔσαν
Sch 408
λαμπρός. πάντων -ότερον ὁ Ἄρα-
τος ἔγραψεν Is 324
λαμπρύνειν. οὐ πολλοὶ αὐτὴν -ον-
σιν ἀστέρες Sch 374
λατρεία. ἐπαύσατο τῆς παρὰ Ἀ-
δμητῷ -εας An II 242 b (Cat)

λειός. λείοις καὶ ὁμαλοῖς προσφε-
ρομένη (ἢ ὄψις) Sch 458
λειότης. εἰς -ητα διαχομένων An
I 92, εἰς -ητα ἀπήρτιται An I 92
λείπειν (intr.) Sch 391, -εσθαι τῇ
λαμπρότητι Hi 7
λειπόσαρκος Sch 510
λέπιθος. ἡ -ος τοῦ αἰοῦ Ach 33, τὸ
ἐνδότατον καὶ μεσαῖτατον τῆς -ου
Ach 33, ἡ ἔξωθεν περιφορὰ τῆς
-ου ib
λέξις (dictum) Hi 11 Sch 360, αὕτη ἡ
τοῦ ποιητοῦ -ις Sch 410
λεοντῇ. τὴν -ῆν περιελημένος An
II 190 b (Cat), τὴν -ῆν περιβεβλη-
μένος An II 191 b (Cat)
λεπίς Sch 510
λεπτομέρεια Sch 526
λεπτομερής Sch 526
λεπτόν Ach 44 *dicit particula*, ἡ
μοῖρα ἔχει -ὰ ἐξήκοντα Le 570, vide
χωρεῖν
λεπτός. ἀλάσι λεπτοῖς Ach 55, νε-
φέλη λεπτοτάτη κενὴ ὕδατος An II
126, κατὰ σύστασιν λεπτὴν An II 126,
χύμα τὸ λεπτότατον An II 127,
λεπτὸν φῶς Sch 473
-ως. ὕδωρ λεπτῶς διεσπασμένον
ἐπὶ τῆς γῆς An II 126—127, χιὼν
πίπτουσα λεπτῶς An II 127
λεπτότης Sch 494, εἰς -ητα στενο-
χωρουμένη (ἢ γῇ) An I 90
λεπτύνειν Sch 512
λέπυρον. τοῦ -ου ὁ ὕμην (ἐν ταῖ
αἰωῖ) ἐξήρτηται Ach 33
λευκαίνειν. αὕτη ἡ πορεία -εται
Sch 514
λευκανθίζειν Sch 513
λευκότης An I 95, ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν
-ης Sch 513
λευχειμονήσαντες Ach 55
λέων. τὸν λέοντα τὸν Νεμεῖον Ach
49
ληπτός. σωμαίων ἀριθμῶι ληπτῶν
Ach 42
ληρεῖν Sch 356. 368. 444
ληστεύειν. διὰ τὸ -εσθαι Sch 358
λιβανῶτις Sch 418

λικμητήριον. ἐν τοῖς -λοις γεννώ-
μενα τὰ βρέφη ἐτίθεισαν εἰς σύμ-
βολον εὐτροφίας Sch 393, vide
λίκνον
λίκνον παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι Sch
393, λίκνον ἐστὶ σκεῦος, ἐν αἷ δια-
χωρῶνται ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὴν
ἀκαθαρσίαν, τὸ λεγόμενον λικμη-
τήριον Sch 394
λιμένιος Ζεύς Ach 84
λίον. τὸ -ον αὐτῶν (τῶν Ἰχθύων)
αἱ συνέχονται An II 225 b (Cat)
λογίζεσθαι κύκλον Sch 448
λόγιος. τὸν πάντων τῶν Κενταύ-
ρων ὠτερον Sch 424, εἰς ἣν -ιον
ἦν An II 251 b (Cat)
λόγος. τὸν κατὰ μέρος λόγον παρα-
πέμπει Hi 17, χρώνται λόγοι Ach
38, ἀκίνητοι εἰσι κατὰ τὸν ἔκτον
λόγον Ach 45, κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
γον Ach 58, φυσικῶι τινι λόγῳ Sch
364, ὡς ὁ λόγος Sch 335, κατὰ λό-
γον Sch 438, οὐδένα λόγον ἔχει Sch
339, ὁ δὲ λόγος (*sententia haecce*)
Sch 342 al saepe, ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος
Sch 349, πολὺς καὶ διάφορος λόγος
τοῖς παλαιότεροις περὶ ταύτης τῆς
Παρθένου ἐκινήθη Sch 357, β' μέρος
λόγου Sch 383, τὸν πάντα λόγον τῆς
σφαίρας εἰς δ' διέλεν Sch 432, κατὰ
τοὺς λόγους τῶν Ἑλλήνων Sch 443,
σημεῖον καὶ κέντρον λόγον ἐπέχειν
Sch 446, τὸν περὶ τῶν τῆς σελήνης
τεκμηρίων λόγον Sch 489, κατὰ λό-
γον τῶν ιε' πρὸς τοὺς θ' Le 566,
vide τριμερής
λοιπόν (adv.) An II 108 a Sch 359.
361. 416. 417. 435 bis. 439. 446.
497 al
λοξίας idem ac ζωδιακός An I 96,
cognomen Apollinis ib
λοξός. κύκλος -ός passim, τὰς ὁδοὺς
-άς (coni) An I 96, πόρον ὄντα -όν
An I 96, τὴν λεγομένην -ῆν An II
128, -οὺς (κύκλους) ὧν τὰ ἐπίπεδα
κέκλιται πρὸς τοὺς λεγομένους ὀρ-
θοὺς καὶ τοὺς παραλλήλους An II
128, sim An II 130

λοξοῦν. καταβαίνει -ούμενος ὡς πρὸς τὰ κάτω (ὁ ζωδιακός) An I 96, ἐναντίως διὰ τῶν τροπικῶν λοξωμένοι An II 130, sim An II 131 Sch 434, 442, ἡ κεφαλὴ λελόξωται Sch 351
 λούεσθαι τουτέστι καταδύεσθαι An I 94, ὄφθειςαν . . λουομένην An II 181 (Cat) Sch 344
 λύειν. λυθήσεται τὸ ζητούμενον An I 94
 λύκος. αὐτὸν -ον ἐποίησε Suppl I 574 (Cat)
 λυκόφως λέγεται ὅταν ὁ λύκος θεάσῃται Sch 476
 λυμαίνεσθαι. διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν λελυμάνθαι (τὴν Ἰλιάδα) Ach 78, ἐλυμνησαν πολλοὶ τοῦτο τὸ ποίημα Ach 80
 λυττάν Sch 345
 λύχνος. τοῦ ἐν τοῖς λύχνοις πυρός Ach 33, τὸ ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ λύχνου ἔλαιον ib, εἴ τις λύχνον ἄψας ἐν μέσῳ οἰκηματος θείῃ Ach 64, κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ λύχνου ὑπόδειγμα An I 91, τὸ περὶ τῷ -ωι φῶς Sch 524
 μαζός. προσετέθησαν τῷ μαζῷ An I 95
 μάθημα. -ατος ἐνχρήστων τῷ βίῳ An I 89, τοῦτο τὸ μ. κυβερνήτην μὲν ἐν καιρῷ πεποίηκεν Ὀδυσσεύς, Ἀτρεΐα δὲ βασιλέα An I 89, τοῦ -ατος ἀμύητος An I 89, τὸ περὶ τῶν ἀπλανῶν -α Sch 429, οἱ περὶ τὰ -ατα δεινοὶ Sch 545, vide φιλοσοφεῖν
 μάθησις. τὴν -ιν ἅμα τοῖς ὥσιν ἐπιδείκνυνσι τοῖς ὅμμασι An I 89
 μακάριος Sch 374
 μάκελλα ἡ μονόθεν κέλλουσα Sch 337, -αῖς οὐκ ἀροῦται γῇ Ach 84 Sch 337
 μακρόσκιος οἱ πόρρω τὸν ἥλιον ἔχοντες Ach 67
 μαλακός. -ὰ πνεύματα Sch 481
 μάλαχ ἔστιν ἡ ἐκ ψήχους ἐπὶ ἄκρας Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

χείρας καὶ πόδας ἐπανάστασις τοῦ χείματος, τὰ λεγόμενα χεῖμετλα Sch 398
 μαντεῖον. ἐν τοῖς -οις τὸ θεσπίζειν (δίδωκεν τῇ Θεοπελάϊ Ἀπόλλων) Sch 379
 μαραίνειν Sch 540, -εται τὰ τῆς θερμότητος Sch 492
 μαρμαρυγᾶ. τὰς -ὰς κάτω νενοῦσας Ach 69, ἐκ πυρός -ῆς ἐκπεμπομένης ib, κατὰ τὰς τοῦ ἀστέρος -ὰς ὥσπερ πορφυρίζουσας Sch 407
 μαρτυρεῖν An I 90, -εἰ τῷ λόγῳ τούτῳ Sch 438 al
 μαρτύριον. εἰς -ιον τῆς εἰρημένης πόσεως τῶν θεῶν An II 235 b (Cat), ἔστι καὶ πλοῖον αὐτοῦ -ιον An II 240 b (Cat), -ιον εὐγνώμοσύνης τοῦτο ἡγούμενον An II 264 b (Cat), sim 419
 μάρτυς. φέρουσι -υν Ach 83, ἐπάγονται καὶ τὸν ποιητὴν -υρα An II 235 b (Cat)
 μαστήρ. πολλοὺς ἐξέπεμψε -ας An II 245 b (Cat)
 μαστός Ach 55, (ἡ γῇ) μαστός ἐστιν An I 92, ἐπὶ τῶν μαστῶν ἑκατέρων An II 198—9 b (Cat), εἰ μὴ τις αὐτῶν θηλάσειε τὸν τῆς Ἥρας μαστόν An II 277 b (Cat), προσσχεῖν αὐτὸν τῷ τῆς Ἥρας μαστῷ An II 277 b (Cat)
 μάταιος. τοῦτο . . -όν ἐστιν Sch 391
 μάτην φέρονται Sch 413
 μάχεσθαι. πάντα ἐναντία καὶ μαχόμενα Ach 66
 μεγαλοφῶνως ἐκπομπεύει Sch 357
 μέγεθος ἡλίον μεῖζον γῆς Ach 48, κατὰ μέγεθος ἴσος Ach 51, μέγεθος μέγιστον Ach 53, μεγέθους διχῆ διαστατοῦ ἐπὶ τε μῆκος καὶ πλάτος Is 316, τὸ δὲ στερεὸν μέγεθος τριχῆ διαστατὸν (ἐπὶ) πλάτος μῆκος βάθος ib
 μεθεκτικός Ach 37
 μεθίστασθαι Sch 417, μεταστάντων αὐτῶν καὶ μηκέτι τὸ δίκαιον συντηρούντων An II 201 b (Cat)

- μέθοδος. εἴ τις εἴη -ος, δι' ἧς δυ-
νατὸν . . . Lē 561
- μειοῦν Ach 49. 50. 66 Sch 440. 472,
τῆς ἐντόνου φορᾶς -οῦμενον An I
98
- μελανεῖν. τῆς χροῖας αὐτοῦ -οῦσης
νοοῦμεν ὅτι Sch 425
- μελανία Sch 486
- μέλη. κατ' ἀναλογίαν τῶν μελῶν
Sch 446
- μένειν. -ει ὁ κόσμος τῶι ἴσον ἔχειν
το βαρὺ τῶι κοῦφῳ Ach 32, sim
Ach 38, περὶ ἧν (εὐθείαν) -ουσαν ὁ
κόσμος στρέφεται An II 129 Sch
341
- μερίζειν Ach 45 Sch 437
- μερικός. -ῆ ἔκλειψις Sch 500
- μέρος. ὑψηλοτέρων ὄντων καὶ τα-
πεινοτέρων τῶν μερῶν (τῆς γῆς)
Ach 47, ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν
ἐπὶ τὰ δυτικά Ach 48, ἐκ μέρους
Ach 50, Ἡριδανοῦ πρῶτα μέρη An
II 118a, ὡς ἐν παραδειγματός μέρει
Is 327, ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἰση-
μερινοῦ An II 132, ἐξ ἑκατέρου
μέρους τοῦ βορείου πόλου Sch
341, sim passim, (ἡ ὅλων) ἡ ἀπὸ
μέρους τινός Sch 343, εἴ τινα λέ-
γονται . . κατὰ μέρος Lē 562, sim
Lē 563
- μεσάζειν. οὗτοι -ουσι τὴν σφαῖραν
Sch 432
- μεσαίτατος passim, ἐν τῶι -ωι Ach
32, -άτην Ach 50, τὸ -ον ἔχει τοῦ
οὐρανοῦ Is 320
- μεσημβρία μεσημερία τις οὖσα Ach
52
- μεσημερία τις οὖσα (ἡ μεσημβρία)
Ach 52
- μεσόγαιον. τὰ -α δικαίους ζωσι
καμάτοις Sch 359
- μεσόδμη Sch 458
- μεσολαβεῖν. αἱ ἀκτῖνες -οῦσαι τὴν
νεφέλην Sch 495
- μεσονύκτιον Sch 455, κατὰ τὸ -ον
Sch 434
- μέσος. κατὰ τὸ μέσον Ach 53, ὁ διὰ
μέσων τῶν ζωιδίων λεγόμενος με-
σαίτατος ὑπάρχων τοῦ ζωιδιακοῦ
ἡλιακός τε καὶ ἐκλειπτικός ἐπικα-
λούμενος An II 130, τοῦ διὰ μέσον
αὐτῶν κύκλου ἐφαπτομένου τῶν
τροπικῶν An II 131, εἰς τὸ ἀνὰ
μέσον κίπτει τοῦ τε ἀρκτικού καὶ
θερινοῦ τροπικοῦ An II 213b (Cat)
μεσουρανεῖν Hi 12 Ach 52 al, τὸν
ἥλιον -οῦντα Ach 67, -οῦντος τοῦ
βορείου πόλου Ach 70, -οῦντα Καρ-
κίνον An II 102a, sim An II 103a
Sch 406 ter Sch 423 al
- μεσουράνιος. -ίαν τὴν θέσιν σχῆι
Ach 70
- μεταβαίνειν An II 108a Sch 476,
τοῦ παντός μὴ -οντος ἐτέρωθεν Ach
39, μεταβατέον ἐπὶ An II 108a,
προεϊπὼν περὶ τῶν ἀπλανῶν -ει
νῦν ἐπὶ τὸν τῶν πλανήτων λόγον
Sch 426
- μεταβάλλειν Sch 483, εἰς Is 321.
331 Sch 366. 506, εἰς αἰγείρους με-
τεβάλλοντο Sch 412, οἳ μὲν κατὰ
μέγεθος -ουσιν Sch 432, εἰς ὕδωρ
-ούσης (τῆς νεφέλης) Sch 519, sim
An II 130 al
- μετάβασις. -ιν γινομένην Ach 48,
τόπων -εις ποιώνται ἀστέρες Sch
513, sim Sch 542. 543
- μεταβιβάζειν Att 20
- μεταβολή. κατὰ -ήν An II 126. 127,
τὴν -ήν λαμβάνει Sch 485, τῆς εἰς
τὸ ὕδωρ -ῆς Sch 494, sim 496
- μετάγειν. εἰς ἑαυτοὺς -ουσι Ach
27
- μετακινεῖν Sch 535
- μετακομίζειν Sch 347
- μετακοινῶν Sch 506
- μετακόσμιον. -ια τὰ μεταξὺ τῶν
κόσμων διαστήματα Ach 39
- μεταλαμβάνειν Sch 539, τῆς αὐτῆς
μετεληφθὸς οὐσίας Ach 39, μετέλα-
βεν αὐτὴν (τὴν Δύραν) Ἀπόλλων
An II 231b (Cat) Sch 394, ὁ -ων
τῶν τοῦ νότου πνευμάτων Sch 439
- μεταλλάσσειν εἰς Sch 517
- μεταμορφοῦν. τὴν δ' εὐξασθαι
πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι -ωθῆναι

- An II 220 b, sim 234 b (Cat) Sch 349. 387
 μετανοεῖν Sch 471
 μεταπέμπεσθαι. μεταπεμφθέντι ὑπ' Ἀντιγόνου Is 325 ab
 μεταπίπτειν. ἐν τοῖς μάλιστα -ουσι ζωιδίους Sch 432
 μεταπλασμός. οὐ δεῖ τῶν -ῶν τὰς εὐθείας ἐπιζητεῖν Sch 354
 μετάρσια An II 126, τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ τῆς γῆς Ach 68, τῶν πάλαι λεγομένων μεταρσίων An II 140a
 μετατιθέναι (*immutare*) Hi 22, τὸ ἡμιστίχιον Hi 6, τῶι εἰς ἡδονὰς μεταθεμένῳ Is 323, *sententiam commutare* med Att 19
 μεταφέρειν Sch 452
 μεταφορά. ἡ -ὰ ἀπὸ τῶν χρωμάτων Sch 482
 (*circumvolutio*). ἴσον τῇ -αῖ τὸν κύκλον ἔχουσιν An I 96
 μεταφράζειν. τὸ εἰδέναι -άσαι An II 150a
 μεταχειρίζεσθαι Sch 548, ὅπερ ἴδιον ποιητοῦ τοῦτο -εται Sch 346
 μετέρχεσθαι. ἀπὸ τόπου εἰς τόπον -όμενοι Ach 69, τὴν τῶν σημείων ἀκρίβειαν -εσθαι Sch 479
 μετέχειν. μετασχὼν τοῦ κεραυνοῦ τοῦ Φαέθοντος (ὁ Ποταμός) Sch 412
 μετεωρίζειν Sch 508. 526, -ισθέντα τὸν κύκλον Ach 34, -ίσω τὸν βόρειον κύκλον (πόλον) Ach 70 bis al, -ομένην ἔχει τὴν ὄψιν ὡς ἐπὶ τὸ Κῆτος Sch 416
 μετεωρολογεῖν Sch 335
 μετέωρος An II 129, τὰ -α ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἐστίν Ach 68, οἱ περὶ τὰ -α δεινοὶ Ach 42, ζώων βόρειον ὄλην -ον An II 124a 132, -ον ἔχων τὴν κεφαλὴν An II 190 b (Cat), τὰ τε -α καὶ τὰ ἐπὶ γαίᾳ Is 328, διὰ τὸ -ον τοῦ πόλου Sch 372, τῷ Ἀρχιτούρῳ σφόδρα -οι καὶ μεγάλοι εἰσὶν αἱ περιφοραὶ Sch 419, -ότερα Sch 460, τῶν ... ἐν τῷ -ωι συνισταμένων Sch 488, οὐ -ους αἵρεσθαι Sch 535 al
 μετεῖναι ἐπὶ An II 108a Sch 403, ἀπράγμονα βλον μ. Sch 361
 μετουσία. τῆς τῶν λοιπῶν -ίας An I 92
 μετοχή. τὸ πρῶτον φῶς καὶ μὴ κατὰ -ὴν ἑτέρον γινόμενον An II 127, κατὰ -ὴν γινόμενον ib
 μετρεῖν. τοῖς ἀστροῖς τὴν νύκτα μετρεῖ An I 89, τὰς ὥρας μετῆσαι An II 275 b (Cat), ἐμέτρουν . . . πρὸς τὸν τῆς σελήνης δρόμον τοὺς μῆνας Sch 473
 μετρικός. -ὰ εἶναι Ach 77
 μετρίως λέγειν Att 10, βιάζονται οὐ μετρίως An II 150a
 μέτρον. ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα μέτρῳ Ach 77—8, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδιζόμενος Sch 357, διὰ τὸ μέτρον ὃν ἐστὶν Sch 421
 μήκος. τὸ ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ μήκος Hi 22 al
 μήν. οὐ γε μήν Is 320
 μήνη Sch 473
 μηνοειδής Ach 49, ἡ σελήνη An II 128 Sch 472. 473. 474 al
 μηνύειν Sch 479. 502 al
 μήποτε (*fortasse*) Ach 53 passim
 μηχανικός. ἐν τοῖς -οῖς ὥρολογίοις Ach 58, ἐν τῷ -ῳ ἐργαστηρίῳ ἐργαζόμενοι Le 561, διὰ -ῶν ὀργάνων Le 562
 μιγνύναι vide ἀναθυμιάσεις, βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι An II 208 b (Cat), sim passim
 μικρὸν ἔμπροσθεν Sch 401, κατὰ -ὸν ὑπονοστεῖ Sch 404
 μικρόψυχος καὶ κενός Hi 4
 μιλτοῦν. κηρῷ μεμιλτωμένῳ An I 95
 μιμεῖσθαι Sch 522, τοὺς τὸ ξίφος -ομένους Sch 406, ἔστι γὰρ τι σύστημα νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων ὕδατος ῥύσιν -οῦμενον Sch 412, -εῖσθαι τὸν δημιουργόν Le 568

μίμημα. βοῦν Ἰούς -α An II 211 b (Cat), κόσμον -α Sch 343, -ά φασιν εἶναι ἵππον τοῦ Πηγάσου Sch 376, -α ἐκ τοῦ δελτατωτοῦ τριγώνου τοῦτο ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐστίν Sch 381
 μίμησις. -ιν δίδωσιν Sch 521
 μιμητής Is 324
 μιμνήσκειν. μέμνηται αὐτοῦ Ach 76 Sch 392. 416 et passim
 μῖξις. . γίνεταί Sch 351, τῇ πρὸς τὸ φῶς μίξει Sch 494
 μνήμη. -ην αὐτῶν θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος An II 203 b (Cat), ἐπὶ μνήμῃ τῆς Διονύσου φιλίας Sch 353, -ην ποιησάμενος Sch 404, sim Sch 475, οὐδὲ πολλὴν περὶ αὐτῆς καταβάλλει -ην Le 564
 μνημονεύειν Ach 62, πρώτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ -θῆναι An II 206 b (Cat), τοῦ ἀντικειμένου -ει Sch 404, οὐ -ει τοῦ ἀστέρος Sch 411, αὐτοὺς ψιλῶς -ει Sch 413, -ει αὐτῶν Sch 417, ἄκρας μόνης κεφαλῆς μνημονεῦσαι Sch 456, sim Sch 476
 μνημόνευμα vide ἀμαρτία
 μνημόσυνον. ὅπως -ον ἔχη An II 222 b (Cat), ὅπως ἐκείνου τε καὶ αὐτῶν -ον τεθῆι ἐν τοῖς ἀστροῖς An II 232 b (Cat), sim Sch 394, τοῦ εἶναι -ον καὶ τῆς πράξεως An II 248 b (Cat), εἰς -ον τῆς πράξεως An II 249 b (Cat), ὥς -ον An II 263 b (Cat), -ον τῆς ἐπὶ Ἀριάδνῃ συμφορᾶς Sch 352
 μνησθῆναι. περὶ τῶν ζωνῶν οὐκ ἐμνήσθη Ach 62, sim Sch 471 al
 μνί(εῖ)ον An II 225 b (Cat) Suppl I 577 (Cat)
 μοῖρα. ἐξήκοντα μοιρῶν ἐστὶ τὸ ζώιδιον Sch 418 et ita saepissime, μοίρας φησὶ καὶ τὰς εἰς ξ' λεπτά κατατομάς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ζώidia Sch 450
 μόλιβδος Ach 32. 33
 μονή. ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων μονή Ach 32, τῆς στροφῆς τὴν -ήν An I 97
 μόνιμος. -ον τοῦ τόπου τηρεῖν

τὴν στάσιν An I 91, βέβαιοι καὶ -οι Sch 432
 μόνος. οἱ κόρακες κατὰ -ας ἐπιεικῶς φθειρόμενοι Sch 529, sim Sch 551, -ον οὐκ ἐπιφανόντων Sch 382
 μονόχρως Sch 515
 μόριον vide χωρεῖν, τῆς γῆς μόριά τινα Ach 40, ἐν μικρῷ (μ)ορίῳ τῆς γῆς An I 91, ἐν ἡμέραις τξέ' καὶ ἐλαχίστῳ μορίῳ Ach 47
 μορφή. πᾶσαν ἤμειβε -ήν An II 233 b (Cat)
 μορφοῦν Sch 414. 415. 416, εἰδῶλον ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφωμένον An II 128, vide εἰδῶλον
 μουσικός Sch 394. 395, τοὺς θεῖους ε' λόγους τοὺς -οὺς Ls 569
 μύδρος ἥλιος Ach 40. 46 Is 319
 μυθικός. -ώτερόν φησιν Ach 55, sim 61, Δία τὸν -όν Ach 82. 83, ἱστορία μυθική Is 321, πολλὺς ἐνέμεινε τῷ -ῳ Sch 361, ταῦτα μὲν τὰ -ά Sch 386, τὸ φυσικὸν ὡς -ὸν παρελήφε Sch 399
 -ὡς τι ἐπιφανῶν καὶ φυσικῶς ἄπτεται Sch 420, -ὡς ἐξηγούμενος Sch 434, sim Ach 35. 83 bis Sch 345 al
 μυθολογεῖν Ach 49, ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀπλῶς -οῦντες. . φασίν Sch 391
 μυθολογία. ὡς παρατείνοντι τὴν -ιαν. . ἐν τῷ προτέρῳ μύθῳ Sch 361, χαριεντιζόμενος τῇ -ιαι Sch 391
 μυθολόγος Sch 368
 μῦθος. ὁ -ος ὁ Προμηθέως An I 93, ὡς οἱ -οὶ φασιν An I 95, ὡς οἱ -οὶ παίζουσιν An I 98, μεταχειρίζεται (παρεισάγει) τὸν -ον Sch 346, οὐ πάντῳ τῷ -ῳ συντρέχειν δοκεῖ ib, ὁ -ος βούλεται (acc. c. inf.) ib, φέρεται. . Κρητικὸς -ος Sch 349, τῶν μὲν ἄλλων -ων ἐπιφανῆ μὲν ἐνδοικνύμενος τὸ μὴ ἀγνοεῖν, τὸν δὲ ἐπὶ τῆς Δίτης μόνον σχεδὸν ἐξείργασται Sch 357, ὁ δὲ -ος οὕτως ἔχει Sch 367, φασίν οἱ -οὶ περὶ

τῶν Πλειάδων ὅτι Sch 386, sim ib,
 φασί τινες τοιοῦτον -ον Sch 391,
 ἀποσκευάζεται τὸν -ον Sch 392,
 vide ἐνδελεχνοῦσθαι
 μυθώδης. -ες καὶ ψεύδος Ach 55
 μυκτῆρ An II 212b (Cat) An II 222b
 (Cat) Sch 519
 μυρμηκία Sch 520, πυρουμένων τῶν
 -ιῶν Sch 521
 μύρμηξ Ach 48 An I 97
 μυσάζειν. τῆς ὁμότητος αὐτὸν μυ-
 σαχθεῖς An II 198b (Cat)
 μυστήρια vide τελεῖν
 ναρκᾶν Sch 398
 ναῦς. νηός An II 114a Sch 457,
 νηῶν Sch 398
 ναυτιλία Sch 476a, οἱ τῇ -λαι χρω-
 μένοι An II 256b (Cat)
 ναυτίλλεσθαι Sch 349. 397. 449
 ter al, πρὸς τὸ χρήσιμον τοῖς -ομέ-
 νοις ταῦτα οὕτω διαγέγραπται Le
 562
 ναυτίλος Sch 476. 483
 νεῖκος· ἢ διάλυσις Ach 31, πνεῦμα
 θεῖον ὅπερ οἱ ποιηταὶ καλοῦσι -ος
 An I 90
 νέκταρ An II 235b (Cat) Sch 396
 νεύειν. πάντα (τοῦ κόσμου) τὰ μέ-
 ρη ἐπὶ τὸ μέσον νένευκεν Ach 38,
 πάντα νεύει ἐπὶ τὸ μέσον ib, τὰς
 μαρμαρυγὰς κάτω νενοῦσας et τὸ
 φῶς νενευκός Ach 69, εἰς ἀνατολὴν
 νεύσας Sch 350, νεύουσιν ἐπὶ τὸ
 μέσον τῆς σφαίρας Le 565
 νευστάζειν Sch 484
 νεφέλη. -ῶν ὑγρῶν Ach 69
 νεφεληγερέτης. -ην παρὰ τοῖς
 ποιηταῖς εὐρίσκομεν Ach 83
 νεφέλιον Sch 505, τὸ -όν ἐστὶν ἢ ἐν
 αὐτῷ ὁρωμένη φάτης An II 205b
 (Cat)
 νεφελώ(οε)λδης Sch 423. 430. 535, διὰ
 -ονος συστροφῆς An II 228b (Cat),
 sim Sch 385. 400, σύστημα -ῶδες
 Sch 412, πιλῆσεις -ώδεις Sch 483,
 -ης τῇ συστροφῇ Sch 505
 νεφώδης Sch 506

νέφωσις ἀνώματος Sch 493
 νεωτερίζειν. ἢ ἐπιτολή τινος ἀστέ-
 ρος -ουσα τι τῶν περιγελῶν Sch
 338
 νεώτερος. οἱ -οι λέγονσι Sch 418
 νήπια. τὰ -α κατετίθεισαν (ἐν κου-
 νίῳ) Sch 393
 νήσοις. γῆν νήσου τρόπον ἐπέχειν
 An I 92
 νικᾶν. θρῆναι νικηθεῖσαι Sch 386
 νοεῖν. Sch 347 al, σώματα νοεῖται
 Ach 41, τὸν αὐτὸν τρόπον νόει καὶ
 ἐπὶ ἡλίου Ach 48, ἵνα νοῶμεν τὸ
 πλάτος τῆς πορείας Ach 52—3,
 χρῆ νοεῖν Ach 62, οἱ Δία τὸν ἡ-
 λιον νοήσαντες Ach 82, sim 83,
 πλὴν νοητέον τοῦθ' ὅτι An II 110a,
 νοητέον Ach 52 An II 128, νοεῖσθω
 ὁ μὲν θεινός τροπικός An II 129,
 sim An II 130, δύνατο δ' ἂν νοεῖν
 . . τὸ δημιουργεῖσθαι ἡμᾶς ὑπὸ φύ-
 σεως Sch 336, βέλτιον δὲ καὶ τοὺς
 ἥρωας τοὺς προτέριους ἡμῶν νοεῖ-
 σθαι Sch 339, ὁ νοούμενος ἄξων
 Sch 341, τὸν ἄξωνα συμβέβηκε νοεῖ-
 σθαι εὐθείαν τινα καὶ ἀσάλευτον
 γραμμὴν Sch 341, sim passim, ἀλ-
 ληγορικῶς νόησον Sch 386, νοεῖσθω
 τοῖνυν τὸ 'βεβηκῶς' οἶον ὁρμῶν
 Sch 407, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμε-
 ρῶν νοητέον Sch 448, πρὸς τὸ νοεῖν
 σαφῶς τὸν Ἄρατον Le 561, νοοῦ-
 μεν ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ
 Νεῖλος Sch 425, νοοῦνται δὲ καὶ
 ἄλλοι κύκλοι Sch 435, περὶ τῆς
 νοουμένης αὐτῶν ὑπὸ τῶν κύκλων
 τομῆς Le 562
 νόησις. ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώ-
 πων -ει καὶ σημειώσει Sch 514
 νοητός. σώματα νοητὰ σμικρότατα
 Ach 31, τὸν νοητὸν κόσμον Ach
 35, νοητοὺς κύκλους Ach 52, sim
 Ach 55 An II 127. 129, ἢ διὰ μέσου
 αὐτῶν ἀγομένη εὐθεῖα νοητή An II
 129, σημεία νοητὰ An II 129
 νομή. τὴν -ὴν ποιοῦσαι Sch 534
 νομίζειν Sch 444, -όμενος ἢ ὀνο-
 μαζόμενος Ach 75

νοτίζειν. -όμενα τα κέρατα κνησ-
μώδη γίνεται Sch 518

νότιος. ἐν τῇ -ίῳ ζώνῃ Ach 64 et
passim, ἐν τοῖς νοτίοις Sch 440
νοῦς. νοῦν ἔχοντός ἐστι Ach 35,
ὁ δὲ νοῦς (*haecce sententia*) Sch 351
al passim

νυκτομαχεῖν An I 89

νυκτοπλοεῖν (*e πυκνοπλοεῖν emen-*
datum) Hi 10

νυμφίος aeolice γαμβρός Sch 383

νύττειν. αἱ μῦται σφοδρότερον νύτ-
τουσιν Sch 523

νυχθήμερον Sch 437. 447 Le 564.
566

νυχθήμερος Sch 340

νωτιαῖον An II 246 b (Cat) Sch 436.
505

Ξενίζειν. ἐξένισε τὸν Δία παρα-
θείς τράπεζαν An II 198 b (Cat),
μὴ -ώμεθα Sch 384, οἷδὲ -ει τῇ
καινότητι τῆς ὄψεως Sch 415

ξένιος Ζεύς Ach 84 Is 332

ξένος. οὐδὲ -ον εἰπόντα τῶν Εὐ-
δόξου An II 150 a

ξηρασία Sch 485

ξηρός. -ὰ καὶ καπνώδης ἀναθυμίασις
An II 126. 127 et passim, vide ἀ-
ναθυμίασις, -ότεραι αἱ νῆσοι τῶν
ἡπείρων ὑπάρχουσαι Sch 547

ξηρότης Sch 482. 539 al

ξιφηφόρος (κομήτης) Sch 545

ξύειν. ὥσπερ ξύοντος (*coni*) Ach 71

ξύλινος. ἐπὶ τῆς σφαίρας τῆς ξυ-
λίνης Ach 62

ὀβελίσκος. ὥσπερ -ον εἶπε (τὸν
ἄξονα) Ach 61, εἴ τις -ωι ξύλον ἀκι-
νήτως ἐμπερονήσειεν An I 92

ὀγδοαία οὐσα (ἡ σελήνη) Sch 473

ὀγκᾶσθαι. ὠγκήθησαν οἱ ὄνοι An
II 297 b (Cat)

ὄγκος. τῷ ὄγκῳ τοῦ ἀναστήματος
An I 92, διὰ τὸν -ον τῆς γαστροῦς
An II 219 (Cat)

ὀγκοῦν. πρὸς ὕψος -ομένη An I
90

ὀδηγεῖν. ὅπως -ῇ An II 247 b (Cat)
ὁδοιπόρος. φέρει τοὺς -ους ἢ ὁδός
Sch 342

οἰκεῖν. οἰκουμένη ζώνη Ach 64. 65
al, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ
Ach 66, οἱ ἐν ταύτῃ τῇ οἰκουμένῃ
οἰκοῦντες Ach 67, ἡ καθ' ἡμᾶς οἰ-
κουμένη An II 132 Is 320, sim Is
330, τὴν πᾶσαν οἰκουμένην γῆν νή-
σον τρόπον ἐπέχειν An I 92, sim al,
(ὠκεανός) πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐμ-
περιέχει Is 320, οἱ ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ ἡμισφαίριον οἰκοῦντες sim An
II 125 a, οἱ περὶ τοὺς τόπους οἰ-
κοῦντες An II 261 b (Cat), ὁ ἐν τῷ
Πηλῷ οἰκίσας An II 264 b (Cat),
τοῖς ὑπὸ τῷ Ἰσημερινῷ οἰκοῦσιν
Is 317

οἰκεῖος. -ότερον ἡγήσατο Sch 334,
-ότατα Ach 83, ἐκ τῶν -ων χρόνων
sim Sch 338 al, ὁ Κρατῆρ -ον πη-
γῇ ἢ ποταμῷ Sch 425

-ως ἐσχημάτισται An II 215 b
(Cat)

οἰκέτης. τὸν αὐτοῦ -ην An II 247 b
(Cat)

οἰκημα. ἐν μέσῳ -ατος Ach 64

οἰκησιμος. ζώην κίχλῳ -ίμην An
II 124 a al

οἰκησις. τὰς -εις τῶν ἐθνῶν ἄλλας
ἀλλαχοῦ Ach 47, -ιν ἄλλην Ach 49,
-εις ἐναντίας Ach 66, περὶ διαφο-
ρᾶς τῶν ἐν ταῖς -εσι σκιῶν Ach 66,
τῶν ἐν ταῖς -εσι ib, περὶ -εων καὶ
τῶν ἐνοικούντων Ach 67, κατὰ τὰς
διαφόρους -εις An II 129, πρὸς πᾶ-
σαν -ιν Is 317

οἰκητήριον θεῶν (ὁ κόσμος) Ach
35. 37, ἐν τῷ τοῦ Διὸς -ίῳ Ach 83

οἰκίζεῖν. κυκλόθεν οἰκισμένην (ζώ-
νῃ) An II 124 a

οἰκτος. δι' -ον καταστερῆσας Sch
389

οἰνοῦν. -ωθέντα An II 247 b (Cat)
Sch 405

οἰνοχοεῖν (?) An II 235 b (Cat)

οἰνοχόη. ἔχων ἔστηκεν -ην An II
235 b (Cat) Sch 396

- οἶνοχόος. ὥπερ ἄν -ον χέειν An II 235 b (Cat), ὅπως ἔχηι -ον An II 243 b (Cat)
- οἶνωδες τὸ τῆς οἶνου οὐσίας μεθεκτικόν Ach 37
- οἶωνίζεσθαι An II 244 b (Cat)
- οκλάζειν. οκλάσας ἐστὶ καὶ ὥπερ καταπεσὼν ἀπὸ τινος καμάτου Sch 352, -ον ἐστί ib, sim Sch 368
- ο'κνηρῶς Sch 550
- οκνος. τὸν -ον εἰδῶς ἐκ τῶν βαρυτάτων ὄντα στοιχείων An I 91
- οκταετηρίς Ach 47
- οκταπλασίον An Ach 48
- οκτωκαιδεκαπλασίον Is 319 Sch 445
- ὀλλίγος. ὡς ἐν -ωι Ach 69, παρ' -ον An II 116 a. 118 a, οὐδὲ κατ' -ον Sch 341
- ὀλι(v)νθος Sch 425
- ὀλκή. τῇι τῶν πλανητῶν πρὸς τοῦναντίον ὀλκῇ An I 98, τὴν ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τῶν ὀψεων διὰ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσιν εἰς αὐτὸν ὀλκήν (sic) Sch 546
- ολκός Sch 513
- ὀλόκληρος. -ον τὴν θέαν An I 95, χώρας -ου Sch 445
- ὀλόκυκλος ἡ σελήνη Sch 474
- ὀλον πλὴν ὀλίγου συνανατέλλειν Hi 24, ἐντὸς τῆς σφαίρας τῶν ὀλων Ach 52, διαφέρειν οὐ ὅλον τοῦ παντός An I 92—3, βασιλεὺς τῶν ὀλων καὶ πατήρ Sch 335, δι' ὅλου Sch 354. 398. 411 (opp. κατὰ τινα καιρὸν) al, ἡ αὐτὴ δι' ὅλου Sch 364, σφόδρα δι' ὅλου Sch 525, vide ῥύμη
- ὀλοσχερῶς Sch 454 al, ἀγνοεῖ λέγων Hi 15, -ὡς δυναμένων Att 17, -ὡς ἀναστρέφεσθαι (perverti) Hi 23, -ὡς ὅλος δύεται Sch 460, -έστερον περὶ τούτων διαλαμβάνει Le 562
- ὀλοτελής An II 129 Sch 377
- ὀλότης. ἄστρον ἐστὶν -ης καὶ συναγωγή ἀστέρων Sch 338
- ὀλως. οὐδ' ὀλως Ach 49, μὴ φαίνεσθαι ὀλως Sch 354
- ὀμαλός Sch 488, γῆν μὴ εἶναι ὀμαλήν Ach 47
- ὀμβροὶ καταλαμβάνουσι τὴν γῆν Ach 38
- ὀμβροφόρος ὁ αἰθέρ Sch 554
- ὀμίλειν. -όντων αὐτῶν An II 265 b (Cat), προκατεψηγμένη ὀμλοῦντος τῇ γῇ (τοῦ ἡλίου) Sch 395, ὠμίλησε Αἴθαι Sch 394
- ὀμίχλη ἐστὶ νέφος ἀγονον ὕδατος ἢ ἀτμώδης ἀναθυμιάσις An II 128
- ὀμιχλώδης ζόφος Sch 532
- ὀμόγνιος Ζεὺς Is 332
- ὀμοῖος τῷ εἶδει τῷ Αἰγίπαι An II 237 b (Cat), τὸ χρῶμα -ος τῷ ἐν τῷ Αἰετῷ An II 274 b (Cat)
- ὀμοιοταχῶς μὲν οὐ μὴν ἰσοταχῶς Sch 340, -εῖς ib
- ὀμοιότης. διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς -ητα Sch 348, ποιεῖ -ητα τοῦ Κυνός An II 271 b (Cat), καθ' -ητα Sch 345. 447, κατὰ τὴν -ητα Sch 372, διὰ τὴν πρὸς τὸ Υ στοιχεῖον -ητα Sch 388
- ὀμοιοῦν An II 233 b (Cat) Sch 403
- ὀμοίωσις. καθ' -ιν Sch 345
- ὀμολογούμενος Att (Hi) 10. 11. 16. 20. 23 Sch 381
- ὀμόστοιχος An I 91
- ὀμοταγής Le 567, τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχων καὶ -ῇ Le 565
- ὀμόφυλος. τοῦ ἀέρος περιχυθέντος πρὸς τὸ -ον Ach 31
- ὀμοχρόνως κινεῖται Sch 364. 379
- ὄνειδος. διὰ τοῦ -ους πειρώμενος πρὸς δικαιούσιν ἐπιστρέφειν Sch 357
- ὄνομα. ταῦτα τὰ -ατα ἔθεντο τοῖς ἀστροῖς ἀπὸ . . . Ach 75, παῖδα -ατι Παλονα An II 222 b (Cat)
- ὀνομάζειν. ὀνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ἥλιου An II 273 b (Cat), sim Is 325 ab
- ὀνομασία. οἱ κόλουροι τὴν -ίαν ἔχουσιν ἀπὸ . . . An II 129, sim ib Sch 345. 426 al, τὴν τῶν ἀστρων -ίαν Sch 357, τὴν -ίαν δέδωκε τῷ ὀργάνῳ Sch 394, -ίας ἔτυχε Sch 416

ὀξυδερχής. διὰ τὸ -ὲς αὐτοῦ Sch 476
 ὀξύρροπος. διὰ λεπτότητα πρὸς
 γένεσιν ἀνέμων -ος Sch 494
 ὀξύς. μὴδὲν εἶναι ὀξύτερον εἰς κίνη-
 σιν οὐρανοῦ Sch 340
 ὀξύτης. ὅπως ἂν ὀξύτητος τις ἔχοι
 βλέπειν Ach 37
 ὀρανός (οὐρανός) Ach 37
 ὀρατικός. ἡ -ῆ ὄψις Sch 445
 ὀρατός ὁ γαλαξίας Ach 55
 ὀρῶ. ἂν. φωνὴν πρὸς συνουσίαν -ῶσαν
 ἐπὶ τὴν θήλειαν Sch 518. 519
 ὄργανον Sch 394, διὰ μηχανικῶν
 -ων Le 562
 ὄργυια ἡ τῶν δύο χειρῶν ἔκτασις
 Sch 352
 ὄρεστίας ἀνεμος ἀπὸ ὀρῶν φερό-
 μενος Ach 68
 ὀρθοπύγιον An II 234 b 269 b (Cat)
 Sch 395
 ὀρίας ἀνεμος ἀπὸ ὀρῶν φερόμενος
 Ach 68
 ὀρίζειν. ὀρίζων λέγεται δις τὰς τῶν
 ὀρωμένων τὰ μὴ ὀρώμενα τῆς
 σφαίρας An II 127 a1, ὀρίζοντες κύκ-
 λοι An II 129. 130 a1, ὠρισμένοι τό-
 ποι Ach 34, sim Ach 38, ὠρισμένων
 σωμάτων Ach 42, -ει τὸ ὑπὸ γῆν
 καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον (ὁ ὀρί-
 ζων) Ach 51, μεγίστας τιμὰς ἐν τῇ
 θαλάσσῃ αὐτῷ ὠρισεν An II 245 b
 (Cat), τὸν διάκοσμον ὀρίσαι τοῦ
 οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστρῶν τὰς τά-
 ξεις An II 275 b (Cat), τινὲς δὲ 'μαλ-
 κιώωντι' τῷ ἐντὸς ἔχοντι τὰς χει-
 ρας διὰ τὸ κρύος ὠρισαν Sch 398
 -εσθαι (med, *definitio*) Ach 36. 39
 Is 319
 ὀριστικόν Sch 477
 ὀρμαῖν Ach 50, ἐπ' ἐκείνην ὄρμησε
 τὴν ὑπόθεσιν Ach 29, ὀρμήσασαν
 (τὴν γῆν) διὰ βαρύτητα δύναι κάτω
 An I 90
 ὀρμή. vide ἀγωγός et φορά. ἀνω-
 φερῇ ἴσχει τὴν ὁρμὴν Ach 33, ἀπὸ
 ὀρμῆς ὠνομάσθησαν (ἀνεμοί τινες)
 Ach 68, μετὰ ῥύμης καὶ σφοδρᾶς
 ὀρμῆς Ach 69, εὐσταθεστέραν τῆς

κινήσεως τὴν ὁρμὴν λαμβάνη An
 I 98
 ὀρνίθων γάλα Ach 33
 ὄρος (idem ac τὸ ἄνω) glossa Phrygia
 Ach 36
 ὄρος. τὴν ἐν ταῖς λομηρίαις ὥραν
 εἰς τριάκοντα ὄρους μερίζουσιν,
 ὥστε τὸ τριακοστὸν μέρος τῆς ὥρας
 τῆς ἐν τῇ λομερινῇ ἡμέραι ὄρον
 λέγεσθαι τοῦ δρόμου τοῦ ἡλίου Ach
 45, πάντες οἱ ὄρον φωνῆς γράψαν-
 τες Sch 335, ὄρος παλαιός Ach 36
 ὀρούειν Ach 36, ὠνόμασται (οὐρα-
 νός) παρὰ τὸ ὀρούειν, ὃ ἔστιν ὀρ-
 μᾶν An I 92
 ὀροφή. ὡς πρὸς τὴν τῆς σφαίρας
 -ῆν οὐ γνωρίζομενος Is 320
 ὄρυξ. (ἐπὶ τὴν τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴν)
 καὶ τὸν -γα θύουσι Sch 366
 ὄρυγμα. καὶ οἱ αὐλοὶ καὶ τὰ -ατα
 Sch 520
 ὄρχησις. -ιν ὀρχούμενοι Sch 346
 ὀσημέραι καὶ ὥραι in *aeternum* An
 I 97
 ὄσιος. ἐπιφανῇ αὐτὸν ποιῆσαι -ον
 ὄντα An II 240 b (Cat)
 ὄστρακον (Καρκίνου) An II 204 b
 (Cat) Sch 505
 ὀσφραίνεσθαι Sch 520
 ὀσφραῖσθαι. -ᾶται τῆς τοῦ ἀέρος
 παχυτητος Sch 519
 ὀσφρησις Sch 509. 519
 οὐθετέρως καλεῖ An I 93
 οὐραῖον An II 257 b (Cat)
 οὐρανοθεσία vide σφαιρογρα-
 φία
 οὐρανός passim, τὰ κατ' -ὸν ἄστρο
 An I 89, -ὸς τὸ περιέχον πάντα τὰ
 ὄντα πλὴν αὐτοῦ An II 127, περὶ
 τῶν κατ' -ὸν ἀστρῶν An II 140 a,
 ἐν -οῖς τιμῆς ἀξιοθῆναι An II 165 b
 (Cat)
 οὐρεῖν (*servare*) Ach 36
 οὐρός 1. (*urina*) ἐκ τῶν οὐρῶν καὶ ἐκ
 τῶν σκυβάλων καπνὸν ἀφίεναι Sch
 520
 2. idem atque ἔσχατος ὄρος Ach
 36

οὐσία. ο ἥλιος πέμπτη οὐσία μηδενὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐπικοινωνοῦσα ἀγέννητός τε καὶ ἄφθαρτος καὶ ἀμετάβολος Ach 30, οὐσίας χύμα τὸ λεπτότατον θερμὸν φύσει καὶ λαμπρόν An II 127, οὐσία οὐρανοῦ Ach 34, οὐσία ἡλίου Ach 46, ἀήρ οὐσία κούφη ζοφερά, κατὰ μετοχὴν δὲ γινόμενον, ἡ δὲ θερμὴ καὶ φωτεινὴ θεῶν (οὐσία) ἐξ αἰθέρος συνέστηκεν An II 127, τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διός Sch 335, φλογώδους οὐσίας κεκοινωνήκασι Sch 484, τὰς ὑγρὰς οὐσίας σιτοῦνται Sch 523, τὸ πῦρ ὡμολόγηται ξηρὰς οὐσίας Sch 524

ὀφθαλμικός. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν -ῶν Sch 493

ὀχεύειν Sch 541

ὀχευσις. ὑπομείναντα τὴν -ιν τῶν ἀρρένων Sch 541

ὀχημα. τοῦ -ατος (clavis) ἀλίσεις ἀπιώρηνται καρδίαν ἐξηρημένην ἔχουσαι Sch 366

ὀχθη. παρὰ ταῖς τοῦ Ἡριδανοῦ -αῖς Sch 412

ὄχλος Ach 42

ὄψις. τὸ βλεπόμενον ἐν τῇ -ει Ach 36, κεῖται ἔξω τῆς σφαίρας ὡς πρὸς τὴν ἡμέτεραν -ιν An I 95, τὴν -ιν προσπίπτουσιν τοῖς λείοις σώμασι καὶ ἀνακλωμένην καὶ κατακλωμένην Sch 516, (τὴν -ιν) τὴν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνάκλασιν ἔσχειν Ib, vide ὄλκη

παγετώδης. ὁ οὐρανὸς κρυσταλλώδης ἐκ τοῦ παγετώδους συλλεγείς Ach 34

πάγος ἐστὶν ὕδωρ πεπηγός An II 127 παθητικός. -αῖ ἀντὶ ἐνεργητικοῦ Ach 85

πάθος. κατὰ π. Sch 345. 447

παιδεύω. πολλοὺς καὶ ἄλλους τῶν πεπαιδευμένων Ach 77, ἀκριβεῖς καὶ πεπαιδευμένοι εἰς τὸ καταλαμβάνεσθαι τὰ ἐν οὐρανῷ τεκμήρια Sch 508

παιδίον. ἐκμυζῶντος ἔτι τοῦ παιδίου An I 95

παιδοτρίβης. ἐν -ου Ach 83

παλεῖν. ὡς παίσων (τῷ ῥοπάλῳ) An II 191 b (Cat)

παίζειν. ὡς οἱ μῦθοι -ουσιν An I 98 παλαιός. οἱ -οί Ach 50, παρὰ τῶν παλαιότερων Sch 413, παρὰ τῶν παλαιῶν ἀστρονόμων Ib, τὸ -όν (adv) Sch 374

παλινδρομεῖν Sch 532

παλμός. οἱ μετὰ παλμοῦ τινος καὶ πηδήματος (ἀνεμοί) Ach 68, τῷ -ῳ τοῦ ζώου σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρου Ach 366, πορφυρίζων ἐκ τοῦ -οῦ τῆς λαμπαρόντος Sch 407, sim Sch 408

παμφαής. φθαρτικὸν καὶ οὐ παμφαές (πῦρ τὸ θεῖον) Ach 40

πᾶν τὸ Ach 27 (adv 1) 39 Sch 446. 447 al, διαφέρειν τὸ ὅλον τοῦ παντός An I 92—3, διὰ τὴν τάξιν τοῦ παντός καὶ τὴν φύσιν An I 93, τοῦ παντός δημιουργόν An I 93, συνδέεται τῷ αἰθέρι τὸ πᾶν An I 93, sim 97, ἵνα μὴ μετὰ ῥύμης φερόμενον τὸ πᾶν ἑτεροκλινῇ μίαν τὴν κίνησιν ἔχον σφοδράν An I 98, τῶν σὺν τῷ παντὶ περιεγομένων Is 318, διὰ τὴν ἀγνοίαν τοῦ παντός Is 330, πρὸς τὴν τοῦ παντός κίνησιν Sch 352

παναφανής An II 230 b (Cat)

πανδυσία. ὅταν .-. -αν ποιήσῃ sim Sch 455

πανόπτης. οἱ ποιηταὶ -ην καλοῦσι Ach 84

πανσέληνος Ach 49 Sch 472. 473 al, ἀπὸ τῆς -ήνου Ib, ἐν νυκτὶ -ήνωι Sch 374, ἐν -ήνωι Hi 7

παντελής. διὰ τὴν -ῇ αὐτῶν ἀδελφίαν An II 201 b (Cat)

-ῶς ἀπείρους τῶν φαινομένων Att 19

πάνν ἐπαινῶν Ach 78, vide συντρέχειν

πάππος ἐστὶν ὕμην κελυφνώδης Sch 512

- παραβαίνειν. ὁ ἥλιος οὐ τοσοῦτον -ει ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ εὐώνυμα Ach 53
 παραβάλλειν Le 563, τὴν τῶν Φαινομένων ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ ὁ Ἀντίγονος An II 149a, πάρεργον αὐτοῖς . . . τὸν γαλαξίαν παραβέβληται Is 327
 παραβάτης. ἔχων -ην ἀσπίδιον ἔχοντα καὶ τριλοφίαν ἐπὶ τῆς πεφαλῆς An II 209b (Cat)
 παραβλητικῶς Sch 442
 παραγγελλία. -ίαν τινὰ εἰσάγει Sch 504
 παραγίνεσθαι ἀπὸ ζωίδιου ἐπὶ ζωίδιου Ach 44, ἐπὶ τὴν δέσιν -εται Sch 409
 παραδειγμα. τὸ τοῦ κατόπτρου -α αἰνιττόμενος Ach 50, -ατος χάριν παρειλήφθω Ach 71. 74, -ατι χρῶνται τούτῳ Ach 34, διὰ τοῦ προκειμένου Καλλιμαχείου -ατος Ach 76, κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ φακοῦ καὶ τῆς φύσης -α An I 90, ἵν' ἡ τοῖς ἐπιγινόμενοις -α σαφέστατον An II 256b (Cat), πάρεργον . . . ὡς ἐν -ατος μέρει Is 327
 παραδέχεσθαι. Ἡρόδοτος οὐ -εται τὸν ὠκεανόν Sch 343
 παράδοξος Ach 30, -ότερον λέγειν Hi 8, ὡς ἐν -ωι λαμβάνουσι Sch 370
 παράδοσις. τηρήσας . . . ἐν τῇ -ει An II 226b (Cat)
 παραθαλάττιος. ἐν τοῖς -λοις χωρίοις Sch 511
 παράθεσις. διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη -ιν Sch 488 sq.
 παραινεῖν. διὰ τούτων -εῖ Sch 501, sim Sch 504 al
 παραιτίας. Δία ὄμβρων -ιον Ach 83, -ιοι γίνονται ἀσφαλείας Sch 479
 παραιτεῖσθαι Is 328 Sch 398. 526, τὸν τῶν πλανήτων λόγον παρητήσατο Ach 42, περὶ τῶν πέντε λέγειν παραιτησάμενος Ach 45, τὰ λοιπὰ προοίμια παραιτητέον Ach 83
 παραιωρεῖσθαι. παρηωρημένον τὸ πηδάλιον κεῖται Sch 411
 παρακαλεῖν Le 561
 παρακατατίθεσθαι Sch 389
 παρακεῖσθαι. ἐκάστωι τούτων (τῶν ἀνέμων) δύο (ἀνεμοὶ) παρακείται Is 321
 παρακμή. ἐν τῇ -ῃ τοῦ φθινοπώρου Sch 543
 παρακολουθεῖν Hi 4 Sch 343. 367 Le 561, οἱ παρακολουθηκότες (scriptori) sim Hi 4. 17, τοῖς φαινομένοις Att 19, ὑπὲρ τοῦ παρακολουθῆσαι ἡμᾶς Ach 52, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος Ach 59, ἀπὸ τῶν παρακολουθούτων Sch 368
 παραλαμβάνειν ἀντὶ Ach 33, παρελήφθη -ῇ εἰκῶν Ach 37, ὁ μεσημβρινὸς παρελήφθη Ach 52, παρελήφθησαν Ach 60, παρελήπται Ach 61, οἱ δὲ πέντε ζῶνας παρέλαβον Ach 67, παραδείγματος χάριν παρειλήφθω Ach 74, τὴν ἐκ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀπὸ παρειληφτοῦ Ach 82, οἱ Δία τὸν αἰθέρα παραλαβόντες Ach 82, ὡσαύτως παραλαβεῖν Ach 83, τῷ νῶι . . . δεῖ παραλαβεῖν An I 95, τοὺς . . . κύκλους παρειλήφθαι An II 129, τῶν τεσσάρων ἀστέρων ἀντὶ τροχῶν παραλαβανομένων Sch 345, μετὰ τὸ παραλαβεῖν τὴν βασιλείαν Sch 350 al
 παραλείπειν. τινὰ -ιπῶν An II 110a, τὰ παραλελειμένα ib, τὴν συνήθειαν παρέλειπεν Sch 401
 παράλειψις. κατὰ -ιν Ach 63
 παραλλάσσειν. παντελῶς -εῖ ἢ φάσις (sideris) Att 23, οἱ ἀντίχθονες τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας παρηλλαγμένως ἔχουσιν Ach 66, μετὰ τὸ -ᾶσαι τὸν ἥλιον τὴν ὁγδόην μοῖραν Καρκίνου Sch 438, ἐπεὶ δὲ τὴν ἰσομοίραν -ᾶξαι Sch 474
 παραλληλόγραμμον ῥομβοειδὲς Sch 402
 παράλληλος An II 128 al, τὰ ἐπὶ διαφορῶν -ων ἀστρα Sch 371, ἔχει

αὐτοὺς ἐν -ωι σχήματι θεωρουμένους Sch 402, ὡς κατὰ -ον κύκλον Hi 8
 -ως. προανατέλλονται αὐτοῦ -ως τὰ ἄστρα Sch 409, -ως κείται An I 94
 παραλογίζεσθαι. τὸν ἑαυτοῦ πατέρα -ισάμενος Is 321. 330
 παραμελεῖν Sch 463
 παράμεσος. Λέοντα -ον An II 112a
 παραμυθεῖσθαι. ἐτέρως περὶ τῶν . . κύκλων ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν Ἀρατείων -ήσασθαι Le 564
 παραπέμπειν. παρέπεμψε καὶ τοῦτο τὸ διάπτωμα sim Hi 10. 15, τὸν κατὰ μέρος λόγον -ει Att Hi 17, τοῦτο τὸ τεκμήριον -ου Sch 524, μὴ -ψῃ Sch 525
 παραπλήσιος passim, καὶ ὅσα τούτοις -ια Is 328
 παραρρεῖν vide ταινία
 παρασημαίνεσθαι Ach 78
 παρασημειοῦσθαι Sch 471
 παράσημον ἔχει ἰχθύος An II 238b (Cat) Sch 397, ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ Φάτνη -ον An II 297b (Cat)
 παρατάττεσθαι (acie configere) Is 317
 παρτείνειν. τὰς αὐτὰς ὁδοὺς -οῦσαι Sch 534, ὡς -οντι τὴν μυθολογίαν Sch 361
 παρατηρεῖν Ach 41 Sch 416 a1
 παρατήρησις An II 151 Sch 479. 547 553 a1
 παρτιθέναι. τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κῆτει βοράν An II 214b (Cat), παρατεθῆναι τοῦτον αὐτῷ An II 270—1b (Cat), λέγεται . . ταῦτα αὐτῷ παρατεθῆναι τὰ σημεῖα Sch 426, ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου παραθήσομεν Le 563
 -έμενοι Πλάτωνα Ach 41, -ενται τον ποιητὴν λέγοντα Ach 82, sim ib
 παρατρέχειν. -ει ἡμῶν τὴν ὄψιν Ach 48

παράτριψις. κατὰ -ιν τῶν ὀγγυμένων νεφῶν Sch 512, -εως ἀέρος γένεσις Sch 513, ἐκ -εως Ach 69
 παρατυγχάνειν. ὦν τισι καὶ συ παρατέτευχας ἐλεγχομένοις ὑφ' ἡμῶν Att 19, ἐκ τοῦ παρατυχόντος Sch 358
 παραυτὰ Sch 461
 παραφαίνειν. λύχνων φλόγες ἡρέμα -όμεναι Sch 535—6, ὥστε -εσθαι (πλανήτας καὶ κομήτας) Sch 546
 παραχρῆμα. ἐκ τοῦ π. Sch 480
 παρέγκλισις Ach 38
 παρεισάγειν. ὡς μὲν ποιητῆς -ει (τὸν μῦθον) Sch 346
 πατεκτείνειν. παρεξέτεινε (τὸν μῦθον) Sch 361, νεφέλη -ηται Sch 526
 παρεκτρέπειν. δοκεῖ παρεκτετράφθαι Sch 361
 παρεμφερής Sch 503
 παρεναλλάσσειν τὰ γένη Sch 347
 παρένθεσις Sch 464
 παρειοικέναι Sch 503, νεφέλαι αἱ τῷ ἡλίῳ -νται Sch 502
 παρέπεσθαι. τὸ -όμενον τῷ Κριῶι διασαφῶν (quae propria sunt Arietis positioni) Hi 9, ἡ μαθηματικὴ τὰ -όμενα τῇ οὐσίᾳ ζητεῖ Ach 30
 πάρεργον αὐτοῖς . . τὸν γαλαξίαν παραβέβληται Is 327, οὐ σφόδρα ἀδόκιμον καὶ -ον Sch 449
 παρέρχεσθαι Sch 440. 444, παρελθούσης τῆς βασιλείας εἰς αὐτόν An II 147a
 παρετυμολογεῖν Ach 42 Sch 410
 παρενδοκιμεῖν. ὡς -ηθῆναι πάντας ὑπ' Ἀράτου Ach 79
 παρέχειν. πολλὴν παρῆχε ταραχὴν Ach 75, πᾶσαν ἐξῆς τὴν θεωρίαν σαφῇ καὶ ἐτοίμῃ -οῦσαι πάντως συνεπομένην Is 329, ἔμφασιν -ει τοῦ δέους Sch 412, τόπον χρῶμα -όμενον οἶον γλανκίζον Sch 414, λόγους σφόδρα πιθανοὺς -ονται Sch 424, sim Sch 485, ταῦτα τὰ διὰ τῶν ἁστρον τεκμήρια θεοῦ -ει Sch 471, sim Sch 472, vide εὐχέρεια

παρθενί(ε)λ.α. τὴν -λαν μάλλον αἰ-
ρουμένης ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἀττι-
κῆς κρύπτεσθαι An II 208 b (Cat),
ἵνα τὴν -λαν φυλάξῃ An II 233 b
(Cat), ἔφυγε διατηρῆσαι τὴν -λαν
σπεύδουσα An II 245 b (Cat), τὴν
παρθενεῖαν ἀγαπήσασαι Sch 368

παριέναι Att 17, παρεῖνται vel
παρεῖται An II 112 a al, παρεικότες
τὰ πτερά Sch 530

παριέναι. παριούσης νυκτός Sch
402

παριστάναι vide ἐμφανής, λοιπὸν
πειρᾶται διὰ πολλῶν παραστήσαι
ὅτι Sch 472

παρό (quoniam) Ach 83

παροδεύειν Sch 552

παροίχεσθαι. παρωιχημένου χρό-
νου ἀντὶ μέλλοντος Ach 85

παρολκή. τὴν -ῆν τῶν γεωργιῶν
Sch 543

παροξύνειν Sch 395

παρόραμα Hi 13

παρορᾶν (opp. ἀγορεῖν vel διαμαρ-
τάνειν) Hi 13, τι ἐπὶ τινος Hi 6

παρορμαῖν. ὁ θεὸς -αῖ τοὺς ὄχλους
πρὸς . . Sch 338

παρόσον (si quidem) Sch 343. 407
παρωθεῖν Sch 465

παρωνύμως ἀπ' αὐτοῦ λέγονται
(Ἀράτειοι σφαῖραι) Le 561

πᾶς vide σύμπας, το πᾶν passim,
πᾶν et ὅλον Ach 36, ἐπὶ πᾶσι χρη-
εἶδέναι Ach 75

πάσχειν. οὐ περὶ τὸ πάσχον An I
92

πάχνη ἡμπαγῆς δρόσος An II 127

πάχος ἀέρος ἀσύστατον An II 126

παχυνμέρεια. εἰς ὑγρότητα ἀέρος
καὶ -εῖαν ἐμπύπτων ὁ ἥμιος Sch 491,
sim ib

παχυνμερῆς Sch 483 496. 507. 536.
546 al passim

-ὡς Ach 44 Le 562

παχύνειν Sch 495. 519, πάχος ἀέ-
ρος ὑπὸ ὑγροῦ πεπαχυμένου Sch
496

παχύς. τὰ ὑποκείμενα παχέα Sch
490

παχύτης Sch 495, τὴν -ητα τοῦ ἀ-
έρος ὠθεῖν Sch 485, πλείονα τὴν
ὑποκειμένην -ητα τοῦ ἀέρος δεικνύει
Sch 489

πέδιλα An II 226 b (Cat), sim Sch 385

πέζα. ἐπὶ τῆς -ης τοῦ χιτῶνος An
II 202 (Cat)

πεῖρα. οὐ δεῖ λόγον τῆς πεύρας δι-
δασκούσης Ach 33

πεῖρειν. πεπαρμένοι ἐν τοῖς ἀπεί-
ροις (κύκλοι) Sch 435

πελαγίζειν. ἡσυχάζειν καὶ μὴ π.
Sch 399

πελάγιος. -ίωι δρόμῳ Sch 479

πέλαγος. ἐν μέσῳ τῷ -ει An I 92

πέλμα Sch 351

πεμπτημόριον Hi 16 al An II 128
al

πενθεῖν. ἐπένθουν οἱ Αἰγύπτιοι Ach
54

πεντεκαίδεκαταία Ach 49 Sch 473
alibi

πεπαίνειν An II 268 b (Cat) Sch 425

πέπειρος Sch 408 bis

περαιούν Sch 471

πέρας. τὸ ἐντὸς τῆς σφαίρας πέρας
Ach 52, τὰ πέρατα τοῦ ἀξονος Ach
61 Is 331 Sch 341 bis 342, πρὸς τὰ
πέρατα εἰς λεπτότητα στενοχωρου-
μένη (ἡ γῆ) An I 90

περατοποιεῖν. οἱ -οῦντες πόλοι
δύο Sch 341

περατοῦν Sch 342. 413

περιάγειν Sch 342 al, τῷ ὑπὸ τοῦ
κόσμου -εσθαι Ach 39, τῶν ἀπλα-
γῶν τῶν σὺν τῷ παντὶ -ομένων
Is 318, ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ -εσθαι Sch
410, εἰς κύκλον περιηγμένοι Sch
418

περιβάλλειν. τῇ εὐωνύμῳ χειρὶ
τὴν λεοντὴν περιβεβλημένου An II
191 b (Cat)

περίγειος. τὰ -εῖα quae circa ter-
ram accidunt Sch 338, τὸν -εῖον
κόσμον (opp. τὸν οὐρανόν) Sch 356,
ἀμυδροὶ διὰ τὸ εἶναι -ότεροι Sch

417, *sim* Sch 520, ο -ειος ἀήρ Sch 519, εἰς τὸν -ειον τόπον Sch 519
 περιγράφειν. -ει ὁ ζωδιακὸς περιφορὰν Ach 55, τὸν ἐλάχιστον -ουσα κύκλον Sch 378, -ει τὸν Αἰγόπερων Sch 439
 περιγραφὴ Sch 515, διὰ τοῦ κέντρον τῆς σφαίρας τὴν -ὴν ἔχων Ach 52, τομὴν τὴν -ὴν καὶ τὸ διαμεμετρημένον χωρίον Sch 405, ἐν κύκλῳ -ῃ Sch 418, διὰ τὸ λευκαῖς νεφέλαις σημαίνεσθαι τὴν -ὴν αὐτοῦ (τοῦ γαλαξίου) Sch 434
 περιδιεῖν Ach 32. 33. 35. 39. 46. 57. 61, ἐπὶ τὰ ἐναντία -εῖν τὴν σφαῖραν Ach 72, ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐφ' ἑαυτὸν -ῇσει τὴν σφαῖραν Ach 72, περιφερομένης καὶ -ομένης Ach 74
 περιελεῖν. ὅλον τοῦ πυρώδους -ηθέντος εἰς τὸ αὐτό Ach 31, τὴν λεοντὴν περιελημένος An II 190 b (Cat)
 περιεπτικός Ach 36
 περιελάνειν. τὸ πνεῦμα πανταχόθεν περιελάσαν (τὴν γῆν) An I 90
 περιέλκειν. ἐπ' ἰσης -όμενον (σῶμα) Ach 34
 περιέπειν. -ουσιτὸν οὐρανὸν κύκλοι τέσσαρες Sch 431
 περιεργάζεσθαι. περὶ τῶν . . . οὐ -εῖται Is 328
 περίεργος Ach 45, οὐ -ος ἡμῖν ἡ ζήτησις An I 92, -οτέρας ἐπιστάσεως δεομένη (ἡ τοῦ Γάλακτος ζώνη) Le 564
 -ως φησὶν Ach 46
 περιέρχεσθαι de planetis Ach 44, ὅσον καὶ ὁ ἥλιος -εῖται Ach 63
 περιέχειν Sch 442 a1, αἱ Πλειάδες ἔξ μόνον ἀστέρας -ουσιν Hi 10, φαίνονται ἀστέρες ζ' ἐν αὐταῖς -όμεναι ib, ὡς τὸ ἕτερον τῶν συνταγμάτων -ει Hi 24, ὁ οὐρανὸς πάντα -ει πλὴν ἑαυτοῦ Ach 36, *sim* An II 127, ὁ -ων οὐρανός Ach 40 An I 92 Is 332 Sch 341, -ει τὸν νότιον πό-

λον (ὁ νότιος κύκλος) Ach 56, ὁ -ων αὐτὰ (τὰ ἄστρα) κύκλος Ach 73, το -ον τοῦ -ομένου μεῖζον εἶναι δεῖ An I 91, ἡ τοῦ (ἀέρος) σφαῖρα . . . τὸ ὕδωρ -ουσα An I 91, -εῖται ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος An II 102a, ὅταν ὑπὸ γραμμῶν (μὴ ὅλων) περιφερῶν -ῇται ἡ σελήνη An II 128, τοῦ Ταύρου τὸ μέτωπον αἱ Ὑάδες καλούμεναι -ουσιν An II 211 b (Cat), σχῆμα στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας -όμενον Is 330, σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς περιφερείας -όμενον Is 315, καὶ ὁ μὲν ἀρκτικός τὰς Ἀρκτους -ει Is 320. 321. 330, ἡ κίνησις καὶ ἡ θέσις τῆς σφαίρας τὰς ἀρχὰς καὶ ἀναφορὰς ὅλων τῶν φαινομένων -ουσι Is 329, ἀσάλευτον αὐτὴν -ει τὴν θέσιν Sch 341, τὴν γῆν -ει καὶ διαπεῖρει αὐτήν Sch 341, διὰ τὸ . . . μηδὲν ἐξαίρετον -ειν σημειῶν Sch 392, -εῖται εὐμεγέθης Sch 406, τὰ -οντα σώματα Sch 518, τὸ -ον ἰγρόν Sch 518, ἐκ τοῦ -οντος Sch 523, -ομένη τῷ κρύει Sch 529, σφοδρὰ ν-γρόν γίνεται τὸ -ον Sch 539, τὰ -όμενα ἐν αὐτῷ ἰβ' ζωῖδια Le 568, vide δεκανός
 περιθλίβειν Sch 493
 περικινεῖσθαι Sch 500
 περιίσχειν Sch 486. 509
 περικατάληπτος Sch 388
 περικεῖσθαι. κύκλῳ -είμενος An I 95, αἱ φρένες ἐν τῷ στήθει -εῖνται Sch 439
 περικλᾶν Sch 483
 περικλασις Sch 464. 467
 περικλύζειν. (ὁ ὠκεανός) ἔξωθεν -ει τὴν γῆν Ach 51
 περιλαμβάνειν. περιλαβὼν πάντα τὰ βόρεια κυκλόθεν An II 108a, τὰ δὲ κατὰ ἱλίας καὶ συγγενείας καὶ ἄλλας τινὰς αἰτίας εὐλόγως -ων Is 327, τῇ σπεῖραι οὐ πάσῃ -ει τὴν Κυνόσουραν Sch 350, περιέλαβε τὸν Ἀρκτοῦρον Sch 419, κύκλῳ τὸν οὐρανὸν -ει Sch 434, μὴ φθάνειν τὸν κύκλον -όμενον πάντως

- Sch 449, τὸ ὄλον ἡμικύκλιον διὰ τῆς νικτὸς -όντων Ib
 περιλαμπής. τὸ πρὸς εὐθάν καθαρὸν -ές ἐστι Sch 486
 περιλείχειν Sch 549
 περιλίχμησις Sch 550
 περιμέτρον. τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα π. Ach 65, τὸ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα π. τῆς γῆς An II 133
 περίοδος. πλανήτων -οι καὶ κινήσεις Ach 35, κατὰ -ους χρόνων Ach 69, τὰς τοῦ ἔτους περιτροπὰς καὶ -ους σκοποῦντι Sch 431, ἐκάστη τροπή -ος Ib, ἐν τῇ ἐνιαυσιαίαι -οι Sch 476, τῆς ἡλιακῆς -ου Sch 504
 περίοικοι. οἱ τὴν βόρειον οἰκοῦντες π. εἰσιν ἀλλήλοις Ach 65, π. οἱ τὴν αὐτὴν οἰκοῦντες ζώνην An I 97, οἱ π. τὰ αὐτὰ δι' ἑκατέρων ἀλλήλοις ἔχουσι Ib
 περιορίζειν. (εἰδωλὸν) κατὰ μίαν γραφὴν -όμενον An II 128
 περιοχή. τοιαύτην -ὴν ποιήσασθαι τῆς χώρας An II 223 b (Cat)
 περιπεταννύναι. -ασθέντες (circumvolantes) Sch 530
 περιπίπτειν. περιπεσὼν αὐτῇ An II 245 b (Cat)
 περιπλάσσειν. -άσαντες γύψω ἢ κηρῶι Le 565
 περιποιεῖσθαι Sch 462
 περιπολεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι Ach 61
 περιπόλησις. τὴν ὅλην τοῦ ζωῖου -ιν μοῖραν ὠνόμασεν Sch 450
 περιρραίνειν. ὑετῶι -ονται Sch 500
 περισκάπτειν κύκλωι Ach 84
 περισκιοι. τινὲς -ους τοὺς περὶ αὐτοὺς κύκλωι ἔχοντας τὴν σκιὰν εἶναι βούλονται Ach 67
 περισκοπεῖν Sch 528, -ήσας βλέψας ἄν Sch 373. 423. 450
 περισπαῖν (circumflectere) Sch 340, (turbare) Hi 24
 περισπείρειν. περιέσπειρέ τι ...λέγων Ach 29
 περισσευμα vide ἐχρεῖν
 περιττός. τὸ -ὄν τῆς συνταγματικῆς ἐκδόσεως Sch 555
 -ὡς ἐστὶν ἔκλαμπρος Sch 381
 περίστασις. τὰς μελλούσας τοῦ ἄερος -εις Sch 479, τῇ ἐκλειπτικῇ -ει Sch 499
 περιστολή. ψυχρότητος -ῆι Sch 509
 περιστρέφειν. -ψωμεν τὴν σφαῖραν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ το αὐτό Le 566
 περιστροφή. διὰ τὸ τάχος τῆς τοῦ κόσμου -ῆς An II 132
 περιτιθέναι. τὰς τῶν πλανήτων ὁδοὺς Ἀτρεῖ -είς Ach 29, κατὰ συστάσεις ὀνόματα (τοῖς ἄστροις) -είς Att 14, λέγεται δόξαν αὐτῇ περιθεῖναι An II 184 b (Cat), περιέθετο (τὸ δέγμα) Sch 367
 περιτρέπειν Sch 535
 περιτρέχειν Sch 494
 περιτροπή. τὰς τοῦ ἔτους -άς καὶ περιόδους Sch 431, τῶν ἀπλανῶν τὰς -άς Sch 430
 περιφαινέσθαι. τὸ -όμενον τῇ ἀγῇ Sch 516
 περιφέρεια. ἀπὸ τῆς γῆς εἰκὸς ἔξω -αν γεγονέναι Ach 38, ἐπὶ τῆς ἔξωθεν -είας Ach 48, ὁ ἀπὸ τῆς -είας τῆς σφαίρας διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς διήκων ἐπὶ τὴν -ειαν ἄξων Ach 51, -ειαν ἔχει μεγίστην (ὁ ζωδιακός) Ach 52, sim Ach 58, ἀπὸ -είας ἐπὶ -ειαν Ach 58, κατὰ Κριὸν καὶ Χηλὰς τὴν -ειαν ἔχει Ach 60, οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς -είας τοὺς τοῦ κόσμου πόλους ἔχοντες An II 130, ἀπτομένης αὐτοῦ (τοῦ ἀρκτικοῦ) τῆς κάτω -είας An II 131, σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς -είας περιεχόμενον Is 315, οἱ τὰς ὁμοίας (ἴσας) -είας ἐν ἴσῳ ἔχοντες χρόνων Sch 340, ἐν πάσῃ τῇ -είᾳ Sch 364, μεῖζους κατὰ τὴν ὁμοιότητα διανύει -είας Sch 372, τὴν διὰ τῶν πόλων ἀγομένην -ειαν τέμνων Sch 404, τὴν -ειαν ποιεῖται Le 564, καθ'

ὅλης τῆς τοῦ ὀρίζοντος -είας Le 567, vide ἄγειν ὑποτείνειν
 περιφέρειν. τὸ μεταξὺ τῶν δύο κύκλων πλάτος -εσθαι Ach 53, sim ib, -ομένης καὶ περιδινουμένης τῆς σφαίρας Ach 74, περιεγεχθέντος τοῦ οὐρανοῦ Sch 371 bis al, -οντες μὲν αὐτὴν καθ' ὅλης τῆς τοῦ ὀρίζοντος περιφερείας Le 567
 περιφερέης. οὐχ ὅλον τὸ φῶς ἔχουσα -ές Ach 49, ὑπὸ γραμμῶν μὴ ὅλως -ῶν An II 128, -ῇ τρόχια Sch 443
 περιφεύγειν εἰς τὸ ἐκλιπές Sch 492
 περιφορά Ach 35. 37 passim, τὴν ἔξωθεν -άν Ach 38, τῆς τῶν ὅλων -ᾶς ib, πρὸς τὴν ἔξωθεν τῆς ἀψίδος -άν Ach 46, ποιοῦνται τὴν -άν Ach 53, τὴν ἐναντὶαν πεποίηται -άν Ach 55, sim Sch 349, ἐπὶ τῆς -ᾶς Ach 53, ἐπὶ τὴν κάτω -άν Ach 59, μείζους ἔχει τὰς -ᾶς Sch 348. 420, ἕκαστον αὐτῶν τὰς αὐτὰς ὁδοὺς καὶ -ᾶς ἔχει Sch 414, αὐτῶν κατὰ τὴν -άν συνερχομένων καὶ εἰς ταῦτ' ὁ συνιόντων Sch 429, sim passim, αἱ -αὶ αἱ διὰ ἐννεακαίδεκα ἑτῶν γινόμεναι τοῦ ἡλίου Sch 478, vide πορεία
 περιφωτίζειν Ach 49, ἐκ νεφῶν -ισμένων sim Ach 69 al, -ομένη ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ ἡλίου) Sch 472
 περιχεῖν vide ὁμόφυλος, κύκλωι περιχυθέν An I 95, περιχυθέντος τοῦ γάλακτος Ach 55
 περιψυξίς. ἡ ἄγουσα τὰ νέφη -ις Sch 492
 περιωθεῖν. εἰς τὸ βάθος -ομένης τῆς θερμότητος τοῖς ζώοις Sch 519, πανταχόθεν -ομένην (τὴν γῆν) An II 91
 πέταλος. πετάλοις ἐκπύροις Ach 40
 πέσις Sch 549
 πηγνύναι. παγέντος τοῦ γάλακτος Ach 55, πρώτη μετὰ τὸ χάος πέπηγεν (ἡ γῆ) An I 90, χιών ἐτεῶν

ψακὰς ἐν νέφει πεπηγότι An II 127, χάλαζα ὄμβρος πεπηγώς ib, πάγος ἐστὶν ὕδωρ πεπηγός ib
 πηδάλιον. -ίσις (Argus) An II 256 b (Cat), -ίωι (Argus) ib, ὅς ἐγγίζει τῶν -ίων τῆς Ἀργούς An II 259 b (Cat)
 πήδημα. οἱ μετὰ παλμοῦ τινος καὶ -ατος (ἄνεμοι) Ach 68
 πῆξις τέφρας Sch 535
 πῆχυν (Lyrae) An II 233 b (Cat)
 πιέζειν. τὰ ἐν ὕψει αὐτοῦ ἀνωτέρω πεπιεσμένα καὶ ἐσκεπασμένα μέλανι καὶ δεινῶι νέφει Sch 422, -όμεναι τῇ δῆξει Sch 521
 πιθανός Sch 437, μάλλον -όν Ach 47, λόγους σφόδρα -οὺς παρέχονται Sch 424
 εἶπε -ὼς πάνν Sch 467
 πίλημα ἀέρος διανγὲς κύκλου σχῆμα ἔχον Ach 55, αἰθέρος -ατα Sch 484
 πίλησις. διὰ τὴν ἐν αὐτῶι ὥσπερ νεφελώδη -ιν Sch 434, -εις νεφελώδεις Sch 483, συστροφὴ καὶ -ις νεφελώδης Sch 505, τῆς τοῦ ἀέρος -εως Sch 551
 πιλοῦ(εῖ)ν Sch 532, -ουμένον ἱκανῶς τοῦ ἀέρος Sch 496. 500. 501 al, τοῦ δέρματος μᾶλλον πεπιλημένον Sch 519, παχυμερὴς καὶ πεπιλημένος ὁ αἶψ Sch 546
 πίναξ. -ακας ἔθικαν Sch 478
 πίπτειν vide ὑποτείνειν
 πιστεύειν. ἐν τῶι ἡλῶι ὁ Ἀπόλλων εἶναι -εται An I 96, πεπιστευται δὲ ὡς . . Sch 348, λαμπρὰ πεπιστευται Sch 379, ὁ ἥλιος παρα τοῖς μαθηματικοῖς ἐπιστεύθη τῆς πάσης οἰκουμένης ὀκτωκαίδεκαπλάσιων ὢν Sch 445
 πιστοῦσθαι Sch 339
 πλαγιάζειν Sch 525, εἰ πλαγιάσειε τὸ κάτοπτρον Ach 50, ἐπλαγίασε πρὸς τὸ ἐνθελῆναι τὸ εἰς Ἀγκλιδὴν προοίμιον Sch 472
 πλαγιασμός. πρὸς τὸν -ὸν καὶ τὴν ἔγκλισιν τοῦ κατόπτρου Ach 50

πλάγιος. πλάγιοι φέρονται Ach 39
πλανᾶν τὰς ὄψεις Ach 39 Sch 416

-ᾶσθαι (errare) Hi 11. 13. 20, ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦς -ᾶσθαι καὶ μὴ τὴν αὐ-
τὴν πορείαν ποιεῖσθαι τοῖς ἀπλα-
νέοις (de planetis) Ach 39, τῶν
πάντων στοιχείων ἀτάκτως -ωμέ-
νων καὶ στρεφόμενων καὶ περὶ
ἄλλα κυλινδουμένων An I 90,
-ώμενος κατὰ τὰς νήσους An II
245 b (Cat)

πλάνη ἥλιου Ach 39.53

πλάνητες. οἱ ἀστέρες οἱ πλ. Ach
45 et passim

πλάσμα. τὸ . . . νοῆσαι ὅλον ἐστὶ
-α Ach 83, τὸ -α τῆς ποιήσεως
μειζον-ῇ κατὰ Ἡσίοδον Is 324, -α
ποιητικόν Sch 343, ὡς ἂν εἴποι τις
Ὀμηρικῶι -ατι χρησόμενος Sch 357
πλασματώδης ὑπόθεσις καὶ ἡρμο-
σμένη Hi 5

πλάστιγξ Sch 355

πλάτος. τὸ -ος τοῦ ζωδιακοῦ Ach
52, -ος ἔχει τῆς θέσεως ib, τὸ -ος
τις πορείας τῶν πλανήτων Ach
52—3, τὸ μεταξὺ τῶν δύο κύκλων
-ος περιφέρονται Ach 53, τῶν τριῶν
τούτων κύκλων τῶν τὸ -ος τοῦ
ζωδιακοῦ δεικνύντων ib, τοσοῦ-
τον -ος ἔχει Ach 63, κατὰ -ος
τὸν λόγον πεποίηται An II 110 a,
μὴ διηκριβῶσθαι ἐν -ει δὲ λέγεσθαι
τὸν ἀριθμὸν τῆς διαιρέσεως Sch
438

πλατυκῶς Ach 44 An I 95

πλατύς. τὸν -ὺν κύκλον ζωδιακὸν
καλοῦμεν Ach 53, -ὺς ἐστὶν ὁ ζωι-
διακός An I 95, -είας ὁδούς An I
96

πλεῖστον. ὡς ἐπὶ -ον Sch 345

πλειῶν Sch 387. 390

πλέκειν. ἡ φράσις πλέκεται Sch
430, τὰς ἐξ αὐτῶν -εσθαι συλλαβάς
An I 91

πλέον. αἰσθητοῦ καὶ κατὰ τὸ πλέον
ἐνός An II 130

πλεονάζειν. ἀπὸ τῶν -όντων ἐν
τῷ κύκλῳ ζώων Ach 53, ποτὲ μὲν

-εἰν ποτὲ δὲ λήγειν An I 92, ἡ -ουσα
ὕγρα καὶ συνισταμένη ἀναθυμίασις
An II 126, ἐξ ὑγρότητος -ούσης Sch
542

πλεονασμός. κατὰ -ὸν τοῦ θῆτα
Sch 396, ὁ τοῦ ἐπιγελοῦ θερμοῦ -ός
Sch 521, -ὸν ὑγρότητος Sch 539

πλήθειν. ὥσπερ ἐν -ούσῃ σελήνῃ
φαινόμενος Sch 379 al

πλήθους. ὡς ἐπὶ -ος Sch 519

πληθυντικόν. -ῶι ἐχρήσατο ἀντι
τοῦ ἐνικοῦ Sch 368

-ῶς εἶπε Sch 378

πλήμνη vide τροχός

πλήν (coni) An II 110 a

πληροσέληνος σελήνῃ Ach 49, ἐν
τῇ -ωι Pap 557

πληροῦν. -ωθεῖσα σελήνῃ Ach 49,
ὅτε -οὔται (σελήνῃ) ib, νέφος μέλαν
τε καὶ πεπληρωμένον An II 126, ὅσοι
οὖν (ἀστέρες) -οὔσι τὰ ἐν τοῖς φαι-
νομένοις ὁρώμενα An II 125, πε-
πληρωμένον ἀέρα Sch 335, οὐδὲν
ἐστὶν ὃ μὴ πεπλήρωται ἀέρος Sch
335, οἱ τρεῖς ἐπὶ μήκος τὸν ὅνυμον
-οὔσιν Sch 345, ἐπλήρωσε πάντα τὰ
ἐν τῷ βορείῳ Sch 403, sim 404,
-ώσας τὸν περὶ τῶν ὥρων . . λόγον
Sch 472—3, sim Sch 489 al

πλήρωμα Ach 35

πλησιᾶδες Sch 390

πλίσσειν. πληγὴς ὑπ' αὐτῆς τῷ
δόρατι An II 205 b (Cat), ὑπὸ σκορ-
πίου πληγείς Sch 406

πλινθίον (quadratum) Hi 8 Sch 314,
vide γωνία τετραγώνου

πλοῖον An II 211 b (Cat)

πλουτοδότειρα Sch 369

πλωτῆσθαι Sch 398 Le 562

πνεῦμα θεῖον ἐμβάλλει ὅπερ οἱ ποι-
ηται καλοῦσι νεῖκος An I 90, -α
θεῖον ἐμπεσὸν ὠϊοτόχησε ib, ἐκ τοῦ
-ατος ὁ πόλος γίνεται An I 90, τὸ
-α πανταχόθεν περιελάσαν αὐτὴν
ἐν μέσῳ στήναί τοῦ παντὸς φνσί-
ματος συνέσχεεν ib, τὸ διὰ μέσου
τῆς σφαίρας δῆκον An II 127

ποδηγέτης Sch 405

ποδιαίτος Ach 48

ποιεῖν. ποιήσαντα κρήνην τῇ ὀπλῇ
An II 219 b (Cat), τῷ δὲ Περσεῖ τὴν
περὶ τὰ ἄστρο θέσιν ἐποίησεν An
II 227 b (Cat), ἐποίησε τὰς χορδὰς
ἐννέα ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθ-
μοῦ An II 231 b (Cat), ὃν . . . τὴν
τροφὴν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποί-
ησαν An II 239 b (Cat), ἐπιφανῇ
ποιῆσαι An II 240 b (Cat), ἐν τῇ
χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τὸν δελφῖνα
An II 245 b (Cat), ἐν ταῖς ἐλε-
γείαις ταῖς περὶ Ἑρωτος αὐτῷ πε-
ποιμέναις An II 246 b (Cat), ποιεῖ
ὁμοιότητα τοῦ Κυνός An II 271 b
(Cat), ἰσημερίαν ποιεῖ Is 316, ἰ ὦ-
ρας ποιῆσαν δύνεται τὸ Θυτήριον
Sch 420, θέρους χειμῶνα ποιεῖν Sch
430. 431 a1, ποιεῖ τὴν θερινὴν τρο-
πικὴν ὥραν Sch 438, φροντίδα ποι-
ῶσι Sch 530, ἴδιον σημείον ποιεῖ
Sch 538, κατὰ μείζονα συστήματα
ποιῶσι τὴν πτῆσιν Sch 543, vide
φορὰ ἀναπόλησις

ποιεῖσθαι ἀνατολήν (-άς) Att 10. 18
Is 318 Sch 371. 392. 426 bis, τὴν
ἀρχὴν τῆς δύσεως Hi 19, διαφόρους
ἀποφάσεις πεποιήνται Att 19, τοῦ
κατὰ βάθους αἵματος τὴν ἀναγω-
γὴν ποιοῦμενα Ach 33, ἀνακύκλῃσιν
ποιησάμενος Ach 35, τὴν ἀνάτασιν
τῶν ἀκτίνων Ach 46, ποιοῦμενος
τὴν ἀρχὴν Ach 80, sim Ach 81 bis
Is 321. 330 Sch 334. 342—3. 446.
489. 502, τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγω-
γὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι An II
181 b (Cat) Sch 344, περὶ πολλοῦ
μάλιστα τούτων τὴν γνῶσιν ἐποι-
οῦντο εἰδένα Ach 75, γραφὰς καὶ
ἐξηγήσεις ἰδίας ποιοῦμενοι Ach 80,
τὴν διδασκαλίαν τῶν φαινομένων
πεποιήται Ach 70, sim Sch 404. 435,
τὴν δεῖξιν τῶν Φαινομένων δεόν
ποιεῖσθαι An II 102 a, τὸν διάκοσ-
μον τῶν ἀστρον ἐποίησατο An II
223 b (Cat), ποιουνμένη ἐν τοῖς ὄρεσι
τὰς διατριβάς Sch 359, τὴν ἐώϊαν
ποιεῖται δύσιν Sch 367, sim Sch 393.

Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

466, τῷ ἐξ ἀρχῆς τὴν διατύπωσιν ποι-
ησαμένῳ Sch 415, ὅλον ποιεῖται
ὅτι Le 564, τὴν τῶν Φαινομένων
ἐξήγησιν ἐποίησατο Ach 80, sim An
II 108 a, ἔχουσιν πολλὴν ποιεῖται
ύγρου An II 235 b (Cat), ἐποιεῖτο
τὴν ἐκκλησίαν Sch 359, τὰς ἐπιτολάς
ποιεῖται Sch 366, sim Sch 401, τῶν
ναυτιλλομένων ποιεῖται ἐπιμέλειαν
Sch 449, κατοπτρικὴν ἐποίησατο
ἐμφασιν Sch 516, ταχείαν πεποιή-
μεθα τὴν ἐπαγγελίαν Sch 554, τὴν
πρὸς τοὺς τροπικούς ἐπαφὴν ποιη-
σάμενοι Le 566, τὴν θέσιν τοῦ κατ-
όπτρου ποιήσεται Ach 50, ἐποιή-
σατο ἐπιφανῇ τὴν θυσίαν αὐτῆς An
II 208 a (Cat), ἱερὸν αὐτοῦ ποιήσα-
σθαι κατῃστερισμένον An II 244 b
(Cat), ποιεῖται ἰσημερίαν Is 320, sim
Sch 380. 446, τὰς καταδύσεις ποιεῖ-
σθαι Is 318, ἀπὸ . . πεποιήται τὴν
κλῆσιν Sch 339, ἀπὸ . . ποιεῖται τὴν
κατάληψιν Sch 430. 554, ἀπὸ . . τὴν
κατάθεσιν ποιεῖται Sch 435, κοῦφα
πάντα τὰ ἐν τῇ νηὶ ποιήσονται καὶ
ἄρτια τὰ πρὸς σωτηρίαν τείνοντα
(vide Aratum) Sch 422, ἐναντίαν τῷ
παντὶ κίνησιν ποιεῖται ὁ ἥλιος Sch
447, τὸν περὶ τῶν Φαινομένων πε-
ποιῆσθαι λόγον Hi 4, sim Att 15
Ach 81, τὸν περὶ αὐτῶν ποιοῦμενος
λόγον Ach 42, οὐ περὶ ἀστρολογίας
ἀλλὰ περὶ ἀστρονομίας τὸν λόγον
ποιοῦμεθα An I 89, κατὰ πλάτος
τὸν περὶ αὐτῶν λόγον πεποιήται
An II 110 a, sim Sch 430. 433. 437,
περὶ τῶν τεσσάρων πολὺν ποιεῖται
λόγον Le 564, μνήμην ποιησάμενος
Sch 404, sim Sch 475, τόπων μετα-
βάσεις ποιῶνται ἀστέρους Sch 513,
τῶν ἱβ' ζωιδίων ὀνομασίαν ποιεῖ-
ται Sch 446, τὰς ὁρμὰς ποιῶνται
Sch 513, ἐπ' εὐθείας ποιοῦμεναι
τὴν πτῆσιν Sch 535, sim Sch 543,
ποιεῖσθαι τὴν πραγματείαν Att 17,
τὴν περιφορὰν ποιεῖται Ach 37, τὴν
περιφέρειαν ποιεῖται Le 564, τὴν κύ-
κλωι -ὰν ἐποιεῖτο Ach 37, sim Ach 53

46

Sch 349 al, τὴν αὐτὴν πορεῖαν Ach 39, sim Ach 63 An II 130. 132. 226 b (Cat) Sch 341, περὶ πολλοῦ ἐποίησατο ἔχειν Ach 77, τὸν Νεῖλον τοιαύτην περιοχὴν ποιήσασθαι τῆς χώρας An II 223 b (Cat), τὸν πλοῦν ποιούμενος Sch 397, αἰεὶ δι' αὐτοῦ τὰς ῥήσεις ποιούμεθα Sch 335, τῶν ὥρων σημεῖα ἐποίησατο τοὺς ἀστέρους Sch 337, ταύτην ποιεῖται τὴν σύστασιν Sch 367, ἀπὸ τῆς ἐσπέρας σημεῖωσιν ποιούμενοι τοῦ μέλλοντος Sch 476, ὀρλζοντος τάξιν ποιεῖται Le 564, τὰς τροπὰς ποιεῖσθαι Att 16, sim Ach 54, θερινὰς τροπὰς ποιεῖται (iuxta ποιεῖ) An I 94, sim Is 316. 320 et passim, τὴν κύκλῳι φορὰν ποιεῖται Ach 37, εἰς τὸν σπόρον εὐμαρεστέραν ποιούμενον τὴν χώραν An II 224 b (Cat) ποιήμα. ἀμφοτέρων (ἴδατος καὶ γῆς) -α ἦν ὁ ἀνθρώπος An I 93, -ατα (versus) Hl 4. 17 Att 10. 23 Sch 555 ποιήσεις. ὡς ἐν -ήσει εἶπεν Ach 61, τῆς -ήσεως ἀρχόμενος Is 324, τὸ πλάσμα τῆς -ήσεως μεῖζον ἢ κατὰ Ὁμόδοον Is 324, τῷ κατὰ τῆς Ὀμηρικῆς -ήσεως γράψαντι Is 325 ab ποιητῆς τῶν ἀστέρων Ach 29 ποιητικεύεσθαι. ὥσπερ -όμενός φησιν Sch 361, sim 460, εἰς τὴν θέσιν -εται Sch 468 ποιητικῇ. περὶ -ῆν ἐσπονδακῶς Ach 77, ἔν τε τῇ ἄλλῃ πολυμαθεῖαι καὶ τῇ ποιητικῇ Ach 77 ποιητικός. ἡ χάρις φησὶν ἡ-ή An I 94, πλάσμα -όν Sch 343, τὸ ποίημα τὸ ἐκείνου (ἐν) τοῖς -οῖς μᾶλλον εἶναι θελήσας Sch 346, κατὰ τὸ -όν Sch 398, εἶπε πρὸς τὸ -όν Sch 409, -όν ἐστὶν ἔθος Sch 472, ἴδατος -ή Sch 516, πνεύματα -ὰ χειμῶνος Sch 531 -ὡς ληπτέον Sch 533, λέγει -ὡς Sch 343. 361. 403. 464 ποικιλία. ἡ τῶν περὶ αὐτοὺς γινόμενων -ία Sch 430

ποικίλος. -ας κινήσεις Ach 41, -ην (τὴν τοῦ Γάλακτος ζώνην) Le 564, sim ib ποινή. ἐπὶ -ῇ τῆς κλοπῆς Sch 393 πολεῖν vide πόλος, ἀπὸ τοῦ -εῖν ἐκ περιόδου καὶ συμπληροῦν τὸν ἐνιαυτόν Sch 387 πόλεμος. τὸ Κῆτος -ον αὐτῇ φέρεται Sch 412 πόλος ἢ idem atque ἡλιοτρόπιον Ach 62 idem ac globus mundi An I 90 bis 96 An II 186 b (Cat) polus An II 127. 128. 129. 186 b (Cat) Is 316 Sch 341. 342 al, οἱ δὲ τῶν πόλων (κύκλοι) An II 129. 130 Sch 435 al, πόλος ὀρλζοντος An II 130, πόλος ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κινουμένης σφαίρας ἀνάλογον κέντρῳ κύκλου λαμβανόμενος Is 316, πόλοι (λέγονται) ἐπεὶ περὶ αὐτοὺς πολεῖται καὶ στρέφεται ὁ οὐρανός Is 331 Sch 342, πέρας τοῦ ἄξονος ἐστὶν ὁ πόλος Is 316, περὶ τοὺς αὐτοὺς τῷ κόσμῳ πόλους κείμενοι Sch 435 πολυάστερος Sch 464 πολυγάλακτος. -ον προσδοκᾶσι τὸν ἐνιαυτόν Sch 547 πολύγηρα. ἡ -α κορώνη Sch 533 πολυγονία Sch 409 πολυγράμματος σφύδρα An II 149a πολύθρηος Sch 461 πολυτίτωρ. -ορος ἀνδρός καὶ ἀξιόπιστον Ach 76 πολυκαμπής. πρὸς τὸ -ὲς τῶν ποταμίων ὑδάτων Sch 349 πολυκαρπία Sch 539 πολυμάθεια. ἀκαιρον ἐνδεικνύσθαι -ειαν Sch 555, οὐ -ειαν τὴν ἐαυτῶν εἰς μέσον τιθέντες ib πολυμαθής. ὡς -ῇ καὶ ἀριστον ποιητὴν Ach 78 πολυπλασίως Sch 474 πολυπραγμονεῖν. -ησον τὴν παρτήρησιν τῶν . . ἀστέρων Sch 479 πολὺς. περὶ πολλοῦ ἐποιούντο εἶδέναι Ach 75

πολυφερής. διὰ τὸ -ές Sch 348
 πολυφορεῖν Sch 538
 πολυχρονίως κινεῖται καὶ κυκλικῶς
 Ach 41
 πολυχώρητος. τὸ -ον Le 568
 πομπή. Ἀθηναί -ην ἤγαγεν ἐν ἀκρο-
 πόλει An II 208 b (Cat)
 πονεῖν. ὅλος περὶ τὸν Ὀφιν -εῖ Sch
 453
 πόνοϋς. πόνον ἐπόνησεν An I 89
 πόπανα κατέφαγε (βοῦς) Sch 360
 πορεία ἡλίου Ach 39, ἀνδρὸς -αν
 μήτε τρέχοντος μήτε ἡρέμα βαδί-
 ζοντος Ach 45, τὸ πλάτος τῆς
 -ας τῶν πλανήτων Ach 52—3, ἡ ἀπὸ
 ταπεινοτέρου ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον
 Ach 54, τῆς τοῦ ἡλίου -ας Ach 62,
 τοῦ ἡλίου δι' αὐτῆς (τῆς διακεκα-
 μένης) τὴν -αν ποιοῦμένην Ach 63,
 sim An II 130. 132, διὰ τοῦ ἀέρος
 ἐποιεῖτο τὴν -αν An II 226 b (Cat),
 τὴν ἴσῃν -αν ποιοῦνται Sch 341, τῇ
 ἐν τῷ Λέοντι -αι τοῦ ἡλίου Sch
 365, ἄτακτοι ἐκείνοι καὶ οὐ τὴν
 αὐτὴν -αν ὠρισμένην ἔχουσι καὶ
 περιφορὰν Sch 426, τὴν -αν αὐτοῦ
 (τοῦ ἡλίου) Sch 476
 πορεύεσθαι Sch 340. 420. 429 al
 passim, ἐπὶ τῶν κυμάτων π. κα-
 θάπερ ἐπὶ τῆς γῆς An II 247 b (Cat)
 Sch 405, ἐπὶ ὄνων π. An II 297 b
 (Cat), Κύων τῆς Ἀργοῦς ἔμπροσθεν
 -εται Sch 411
 πόρθησις. τὴν Ἰλίου -ιν Sch 368
 πορίζεσθαι. ἀσφάλειαν αὐτῇ -ό-
 μενον An II 223 b (Cat)
 ποριστικός. -οὶ ὄντες τροφῆς Sch
 360
 πόρος. τοῦτον τὸν -ον ὄντα λοξόν
 An I 96, ἐκ τῶν ἀσέλων -ων Sch
 524, παχυμερούς τούς -ους ἐπιφράτ-
 τοντος τοῦ ἀέρος Sch 536
 πορφυρίζειν Sch 407 bis
 πραγματεία. τὴν -αν ποιεῖσθαι ἐν
 τοῖς -τόποις Att 17, πολλοῖς περὶ
 τούτου -εῖαι γεγόνασιν Ach 46, τὴν
 -αν εἶναι τῷ Ἀράτῳ An II 110 a,
 λέγει ἐν τῇ Περὶ τῶν ζώων -αι

An II 254 b (Cat), ἡ Φαινόμενων
 αὐτοῦ -α Is 323, παρ' ὧν ἔλαβε
 καὶ τὴν τῶν Φαινόμενων -αν Sch
 339, sim Sch 437
 πραγματεύεσθαι. οἱ ὕστερον περὶ
 τούτων -σάμενοι Ach 30, περὶ ἡλίου
 καὶ σελήνης ἐπραγματεύσαντο Ach
 46, sim Ach 47, ἐπραγματεύσατο
 περὶ ἀνέμων Ach 68, περὶ κομητῶν
 καὶ δοκίδων ἐπραγματεύσαντο πολ-
 λοί Ach 69, τὰ Φαινόμενα -σάμενος
 An II 130, τὰ ἐξηγητικὰ πεπραγ-
 μάτενται An II 140 a
 πράξις. κεκλήσθαι ἀπὸ τῆς πράξε-
 ως An II 235 b (Cat), ἡ ἐκείνου
 πράξις An II 240 b (Cat), τοῦ εἶναι
 μνημόσυνον καὶ τῆς πράξεως An II
 248 b (Cat), sim An II 249 b 257 b
 (Cat), ἐπιτυγχόντες τῆς πράξεως An
 II 263 b (Cat), ἀπὸ πράξεως γεγο-
 νός ἐναργοῦς An II 267 b (Cat), ἐφ'
 ἐκάστη πράξει Is 332, δοκεῖ κεκλη-
 σθαι ἀπὸ τῆς πράξεως Sch 396
 πρόπειν. -εἰ μάλιστα Ach 81, κατὰ
 -ον γένηται Sch 538
 προπύωντας. πάντῃ πρ. Sch 334,
 σφόδρα καλῶς καὶ πρ. Sch 355
 προηγής Sch 486, -ῇ φέρεσθαι Sch 484
 προηγήρ. ἐκπέμπειν τὸ φῶς ὥσπερ
 -α Ach 46, οἱ κάτωθεν εἰς ὕψος
 φερόμενοι (ἀνεμοὶ) λέγονται -ες Ach
 6^a, -ας ἐμποιεῖ An II 127
 προάγειν. πέμψαι σοι προήχθην
 An II 140 a, προήγαγεν ἐπὶ πλέον
 An II 231 b (Cat), (intr) προάγων
 οὐκέτι κινεῖται Sch 427
 προαιρεῖσθαι. οἱ κοινωνοὶν ἀλλή-
 λους -οῦμενοι An II 264 b (Cat)
 προαίρεσις τοῦ ποιητοῦ Att 3
 πραιρετικός. ἰδίαν τινα -ὴν κίνη-
 σιν Sch 429
 προαισθάνεσθαι Sch 510. 549
 προαναστέλλειν. τὰ ἐπιόντα εἰς
 αὐτὸν νέφη -εἰ καὶ ἐπύπροσθεν ἀνω-
 τέρῳ ἐπωθεῖται τὰ νέφη Sch 421,
 sim Sch 507, φιλεῖ -εἰν ὁ πνεῖν
 μέλλων ἀνεμος τὰ ὑπερκειμένα νέ-
 φη καὶ πυκνοῦν Sch 422

- προανατολαί Is 317 al
 προαναφέρειν Sch 500
 προαπαγγέλλειν Sch 490
 προβάλλειν (intr) Sch 492
 προοιγινώσκειν Sch 531, ἀπὸ τῆς
 προγνωσθείσης τὰ ἀγνούμενα δι-
 δάσκει Sch 363, ἐκ τῶν προεγνω-
 σμένων (τα ὑπολειπόμενα) διδάσκει
 Sch 393, sim 401, ἐκ τοῦ κύκλου
 ἤδη προγνωσθέντος Sch 401, sim
 402. 412. 416. 417. 428
 πρόγνωσις Sch 552, -εις διὰ σημεί-
 ων Is 323, ἐκ τῆς περὶ τὰ μέλλοντα
 -εως Sch 480, εἰς -ιν εὐδίας τε καὶ
 χειμῶνος Sch 480, εἰς -ιν ἀγαγεῖν
 Sch 548
 προγράφειν. οἱ εὐθεῖς -ουσι τοῦ
 ποιήματος τὰ φαινόμενα Is 329
 προδεικνύειν. -ουσι καὶ προση-
 μαίνουσι Sch 534
 πρόδηλος. τοῖς ἐμπροσθίοις καὶ
 προδίλοις μάλλον Sch 407
 προδηλοῦν Sch 507
 προδιδάσκειν Sch 413
 προεκτίθεσθαι Sch 416, προεκ-
 θέμενος τὰ ποιήματα ἐπιφέρεται
 ταυτί Hi 17
 προεπισκέπτεσθαι ποιεῖ τὰ μέλ-
 λοντα Sch 420
 προευνμενίεσθαι Sch 461
 προεχής. -ῇ (ita Duebner: codd προ-
 σεχῇ) δεικνύναι Sch 492
 προηγείσθαι. -εῖται ἐν αὐτοῖς πάν-
 των φαιδρότερος ὢν ὁ ἐπὶ τῆς βο-
 ρείας χηλῆς λαμπρὸς ἀστήρ An II
 197 b (Cat), αἱ μὲν -οῦμεναι (νεφέλαι)
 αἱ δὲ καταλαμβάνουσαι Sch 533
 προήγησις Sch 430
 προηγούμενος Is 326
 προηρεμεῖν Sch 512
 προθερμαίνειν. -όμενα καὶ ἐκ-
 πυρούμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου Sch 365,
 προθερμασμένη τῇ γῇ ἐντυγ-
 χάνοντος τοῦ ἡλίου Sch 365
 πρόθεσις Sch 553, τὴν ἐκ -ιν Ach
 82, sim passim
 προθεωρεῖν. ἀνατολικωτέρα -εῖται
 Sch 373
 προθυμία. τὴν σὴν -ίαν ἐκτελέσων
 Le 561
 προϋέναι. προϋὼν (ita corrigas e
 προσιών) τρέπεται ἐπὶ τα νότια Ach
 54
 προϋστορεῖν (antea explorare) Att
 18
 προκαταδύνειν. τῶν σιν Καρχίνωι
 -δεδνκότων An II 116 a
 προκαταδύσεις Is 317 al
 προκαταλάμπειν (acc.) Sch 390
 προκαταψύχειν. προκατεψυγμένη
 ὁμιλοῦντος τῇ γῇ Sch 365
 προκεῖσθαι. διὰ τοῦ προκειμένου
 Καλλιμαχείου παραδελύματος Ach
 76, πρόκειται . . παρασκευάζειν Le
 563, χρήσιμον πρὸς τὸ προκειμενον
 Le 563, ἡλθε ἐπὶ τὸ -ον Sch 416,
 sim Le 564
 προλαμβάνειν. praemittere (v. l.
 προδιαλαμβάνειν) Hi 3, praecocu-
 rare Ach 74, ὅταν μὴ -ῃ τὴν μῆν
 ἀλλὰ βράδιον τοῦ εἰθισμένου ὄψεσθαι
 Sch 541, ἐπὶ τοὺς εἰθισμένους τόπους
 μεταβάσαιν προλάβωσιν Sch 542, sim
 Sch 542—3, ἐπὲρ τοῦ προλαβεῖν τὴν
 τοῦ ἀέρος ταραχὴν Sch 551, εἰ τοῖς
 προλαβοῦσιν ὅμοια γίνεται σημεῖα
 Sch 552
 προμηνύειν Sch 479
 προνεύειν. τὴν πρῶτον ἔχει προ-
 νενευκυῖαν καὶ προπλέονσαν Sch
 410, ἡ νεφέλη ὀλίγον προνενευκυῖα
 τῆς θαλάσσης Sch 527
 προνοεῖσθαι Sch 508, διὰ πάντων
 -εῖται ἡμῶν ὁ θεός Sch 472
 πρόνοια Sch 336, ἡ -α χωρεῖ τοῦ
 θεοῦ (δι' ὅλου τοῦ κόσμου) Is 332,
 vide ἐνδεικτικὸς
 πρόοδος. ἡγεμῶν καὶ -ος Sch 446
 προοίμιον Hi 3 Ach 81. 83, τὰ λοιπὰ
 -α Ach 83
 προορμαῖν. προώρμησεν ὁ οὐρανὸς
 τῶν ἄλλων στοιχείων An I 92
 προπάτωρ. τοὺς προγόνους καὶ
 -ορας ἡμῶν Sch 336
 προπετώσ Sch 554
 πρὸς τῇ ἀνατολῇ (δύσει) εἶναι γί-

- νεσθαι Att 10. 11. 19. 24 a1, πρὸς τῷ ἀνατέλλειν εἶναι Att 20, κείσθαι πρὸς τὸν πόλον Att 15, εἶναι πρὸς ἀνατολάς Att 19
- προσαγγέλλειν An II 245 b (Cat)
- προσαγορεύειν. προσηγορεύθη ὑπὸ τῶν πλείστων Φοινίκη An II 184 b (Cat), ἀπ' ἐκείνου -θῆναι An II 208 b (Cat), ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν An II 231—2 b (Cat), ὃν -εσθαι φασὶ Γαλαξίαν An II 276 b (Cat), sim Sch 424 a1
- προσανακλίνειν. ἐπὶ τὴν ἑξὺν βότρους δίκην προσανακλιμένης Sch 385
- προσαναπλήρωμα (*supplementum inane*) Att 20
- προσαποδιδόναι. τὰ παραλελειμμένα ὑπ' αὐτοῦ προσαποδώσω An II 110 a, τὸν ἑξῆς τοῦ ποιήματος προσαποδώσω λόγον An II 126 a
- προσαρμόζειν Sch 441. 476
- προσβάλλειν. τῷ λύχνῳ τὴν ὄψιν -ωμεν Sch 493
- προσγαιότερος Ach 46. 47 Sch 413
- προσγίγνεσθαι Sch 473
- προσδέχεσθαι. εἰ -χθείημεν τὸ προοίμιον Ach 81
- προσδοκία. κραυγάζουσι -λαι τῶν Νειλώων ὑδάτων Sch 517
- προσδρομή. ἐπαίρων -ήν Sch 385
- προσεγγίζειν. τὰ -οντα τῷ φανερωῖ πόλῳ Sch 372
- προσεοικέναι. νεφέλιον -ὸς τῷ γαλαξίᾳ Sch 505
- προσέρχεσθαι. τινὲς τῶν ἀπαλωτέως -ομένων ταῖς ἐξηγήσεσιν An II 149 a
- προσέχειν. (transitive) προσσχέιν αὐτὸν τῷ τῆς Ἥρας μαστῷ An II 277 b (Cat), (intransitive) γεωργίαι -οντα καὶ οὐκ ἐμπορίαις καὶ ἀδικίαις κέρδους Sch 359, σφόδρα ἀκριβῶς -ων τῷ ζωιδίῳ κατὰ θέσιν φησὶ Sch 368, ὥς μὴ ἀκριβῶς προσσχόντι τῇ τοῦ Ὠρίωνος θέσει Sch 404, τῷ 'ὅσον τε μάλιστα' προσεκτέον ὡς ὀρθῶς ἔχει Sch 438
- προσεχής. λαμπρὰ ἡ -ῆς τοῦ ποιήματος ἀρχή Sch 340
- προσηγορία Ach 43, φερωνύμου -ίας ἔτυχεν An I 95
- προσῆκειν. τῷ μαθηματικῷ εἰς δύο -ει τὸ τοῦ ποιητοῦ σύγγραμμα An II 140 a, οὐ -ει τὸ νῦν τὴν οὐσίαν ζητεῖσθαι τοῦ Διὸς Sch 335
- προσηκόντως. εὖ καὶ πρ. ἐστὶν ἔχουσα Sch 409
- προσημαίνειν Sch 507. 519. 529
- προσημασία Sch 509
- πρόσθεν. εἰς τὸ πρ. Is 327
- προσθήκη. -ην λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι (νύκτες) Sch 430. 431
- προσθεσθαι (*admittere*) Ach 81
- προσιστορεῖν Sch 546
- προσκεῖσθαι. κενῶς πρόσκειται τῷ ἐσχάτῳ στίχῳ τὸ . . . Hi 20
- προσλαμβάνειν. -ουσαι τὸν ἀπὸ τῆς νομῆς κόρον Sch 551
- προσμένειν. προσέμενε τὰς ἀνατολάς An II 232 b (Cat)
- προσονομάζεσθαι An II 130
- προσόρθριος. τριῖζει τὰ -ια Sch 518
- προσορμίζειν ναῦν Sch 411, -εσθαι Sch 410
- προσπελάζειν Sch 521
- προσπίπτειν. εἰ δὲ προσπέσοι τὸ συνταξίδιον An II 126 a, οὐκ ἂν οὕτω ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν προσέπιπτεν Sch 495, *vide σημείον*
- προσποιεῖσθαι. οὐ -ησάμενος Suppl I 574 (Cat)
- προστακτικόν Sch 477
- προστιθέναι. προσετέθησαν τῷ μαζῷ An I 95, οὐ καλῶς προσέθηκε Sch 409
- προσφέρειν. δ (Θηρίον) δοκεῖ -ειν θύσων An II 265 b (Cat), λείοις καὶ ὄμαλοις -ομένη (ἡ ὄψις) Sch 488
- προσφιλής. ταῖς αἰῶν -ῆς ἡ βατάνη Sch 347
- πρόσφορος. πάντες οἱ -οι καρποὶ Sch 408
- προσφωνεῖν. τούτων τὸν πατέρα

- καὶ δημονργὸν Δία ἐν πρώτοις -εἰ
Sch 334
- πρόσωπον Ach 50, ἐξ ἰδίου μόνου
-ον Ach 84, τὴν κατὰ -ον φορὰν
An 198, -ον ταῦτα τῆς Δίκης Sch
360, παρ' Αἰγυπτίοις αἱ κληίδες
τῶν ἱερῶν λεόντων φέρονσι -α Sch
366, τὸ ἐν αὐτῇ -ον πλήρες τοῦ
φωτὸς ἐχούσης (τῆς σελήνης) Sch
473
- προσωτέρω χωροῦσι (opp. ἀναπο-
δίζουσι) Ach 39
- προτακτικόν vide ἄρθρον
- προτείνειν Is 326
- προτενής Sch 509
- πρότερος ἀνατέλλει καὶ δύνει ἐκεί-
νου An II 271 b (Cat)
- προτιθέναι Ach 80, ὡς προετέθη
τῷ κῆτει Sch 375, προθεμένωι εἰ-
πεῖν Sch 430
- προτρέπειν. προετρέπη γράψαι
Ach 77
- προτρίβειν Sch 536
- προτρύγεις Sch 365
- προφαίνειν. προδηλοῦσι καὶ -ουσι
Sch 534, ἄλλοτε ἄλλῃ -ομένους Sch
545
- πρόφασις. ἐκ τούτων τὰς -εις ἔλα-
βον οἱ ὕστερον περὶ τούτων πραγ-
ματευσάμενοι Ach 30, πῶς εὐαφόρ-
μως -εις ἑαυτῷ δίδωσιν Sch 383,
σφόδρα πάλιν καθαρὰν ἑαυτῷ δέ-
δωκε -ιν ὥστε ἔλθειν κτλ. Sch 396
- προφάτως Sch 554
- προφέρειν (ἢ ἐπιφέρειν Hi 8 al) Hi
10. 14. 16, δοκεῖ τριχῶς ὑπὸ τοῦ
Ἄρατον -εσθαι Ach 83, ὡς καινό-
τερα καὶ ἀδύνατα -ονται (med) Sch
370
- προφητεύειν Sch 509
- πρύφυλαξ. Φορκίδας εἶχον -ακας
αἱ Γοργόνες An II 226 b (Cat)
- προϋθεῖν. διώκει καὶ -εἰ Sch 463
- πρυμνήσια. τὰ -α δεσμοὶ εἰσιν Sch
411
- πρῶτος. ἐν πρώτοις προσφωνεῖ
Sch 334, ἐν τοῖς πρώτοις (*in prima
parte*) Sch 459. 466
- ως Hi 19 Sch 365, -ως μάλιστα
Le 561
- πτέρινοσ. ὁ ναὸς ὁ -ος An II 241 b
(Cat)
- πτηρόν. ὅτε τὰ -ὰ διμερίζοντο An
II 243 b (Cat)
- πτῆσις. ὅταν μακρὰν πτῆσιν ἀνί-
σωσι Sch 531, ἐπ' εὐθείας ποιού-
μεναι τὴν -ιν Sch 535, *sim* Sch 543,
κατὰ μελίζονα συστήματα ποιῶσι
τὴν πτῆσιν Sch 543, τῆς εὐθείας ἐμ-
ποδίζεσθαι -εως Sch 535
- πτύχιον Le 563
- πτῶσις. ὕστερον τῆς Βελλεροφόντου
-εως An II 219 b (Cat), -ις ἀντὶ -εως
Sch 349
- πυγῶν. διάστημα ὅσον -ῶνος Sch 505,
definitur Sch 506
- πυθμήν. ἔχει . . . παρὰ τῷ -ένι
An II 270 b (Cat)
- πυκνονεφής. τὰ δὲ ἄνω πρὸς βο-
ρέαν αὐτοῦ -ῇ κατέχεται Sch 421
- πυκνός. -ὰς καὶ ἄλλοχρόους ἀφίησι
λαμπηδόνας Sch 408, διὰ -οῦ τοῦ
ἀέρος ὀρώμενα Sch 484
- πυκνοῦν. ἐκ μικρῶν πάνν καὶ πε-
πυκνωμένων (ἀστέρων) Ach 55, πε-
πυκνωμένην τὴν λαμπηδόνα Sch
408, *sim* Sch 422, πεπυκνωμένος ὁ
ἀήρ Sch 494, vide προαναστέλ-
λειν
- πύκνωσις. διὰ τὴν περὶ τὸν αἶερα
-ιν Sch 484, *sim* Sch 485 *ter*, δια-
λύεται ἡ -ις Sch 489, ἡ τῶν νεφῶν
-ις Sch 496, ὑπὸ τῆς περὶ τὸν αἶερα
-εως Sch 498, τοῦ αἰθέρος ἐστὶ -ις
Sch 513, δι' αὐτὴν τὴν τοῦ δέσμα-
ματος -ιν Sch 524
- πυραμῖς Ach 40
- πύρινοσ. -ους αὐτοῦς (stellas) Ach
40
- πυροστάτης. τοῖς -αις τρίποσι Sch
525
- πυροῦν Sch 498. 520, γῆν πεπυρω-
μένην Ach 49, μὴ πεπυρωμένην πως
τυφῶνας ἐμποιεῖ (ἢ ξηρὰ ἀναθυ-
μιασις) An II 127

- πυρρίχη. -ην ἣ ἐστὶν ἐνόπλιος ὄρ-
 χησις Sch 346
 πυρώ(οε)λδης. τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ
 πυρώδη Ach 41, τὸ πυρώδες καὶ
 διανγές Ach 46, πυρώδεις οἱ ἀστέ-
 ρες Ach 50, διὰ τὸ πυρώδη εἶναι
 τὸν αἰθέρα Ach 82, (αἰθήρ) ἐστὶ
 λαμπρὸς καὶ πυρώδης An II 127,
 ἐκ χρυσοῦ πυρώδους An II 192b
 (Cat), sim Sch 365 et passim, οὐ
 πυροειδής καὶ ἑκλαμπροί Sch 417
 πώγωνες Ach 68
 πωγωνίας (κομήτης) Sch 545
 ῥαβδοειδής Sch 493
 ῥαγάς Le 565
 ῥαγδαίος. σταλαγμοὶ μεγάλοι -οι
 Sch 502. 504, -ους ὄμβρους Sch 546
 ῥαίνειν. -ονται τῷ ἀφρωί Sch 511
 ῥάμφος Sch 395
 ῥανίς Sch 516 (vide συνιστάναι),
 καθ' ἐκάστην -ίδα ib
 ῥάχισ. ἕως ἐπὶ -ιν An II 116a, sim
 182b (Cat) al, δια τὸ εἰς μέσην τὴν -ιν
 Γοργόνος πρόσωπον ἔχειν An II
 209b (Cat), πρὸς τῇ ἀποτομῇ τῆς
 -εως An II 212b (Cat), ἐπὶ τῆς ἀ-
 ποτομῆς τοῦ Ταύρου τῆς καλου-
 μένης -εως An II 230 (Cat)
 ῥεῖν. τὸ (ἔκ) τῆς θηλῆς ῥέον An I
 95, ἄῃρ ῥέων Sch 496, οὔτε τῷ
 ἄερι ῥυῖναι συγχωρεῖ . . . An I 91
 ῥέπειν. οὐδαμοῦ -ει ὁ κόσμος Ach
 39
 ῥηγνύναι. ῥαγεῖσαι (αἰ νεφέλαι)
 Ach 69
 ῥῆξις. τὴν -ιν λαμβάνει Sch 489,
 κατὰ -ιν τῶν νεφῶν Sch 512
 ῥῆσις. αἰεὶ δι' αὐτοῦ τὰς -εις ποιού-
 μεθα Sch 335
 ῥητόν. τὸ -όν Sch 354, τὸ ἐξῆς τοῦ
 -οῦ Sch 393
 ῥιζοῦν. -οῦται τὰ σπέρματα Sch
 544
 ῥιπίζειν. -όμενοι (οἱ ἄνθρωποι) Ach
 51
 ῥοιζός. μετὰ -ον φέρωνται Sch 522
 ῥομβοειδής Sch 402. 403
 ῥόπαλον. τὸ -ον ἀνατετακώς An
 II 190b (Cat), τὴν δεξιὰν ὥσπερ -ον
 ἐπιφέρουσιν Sch 405
 ῥύακες Ach 68. 69
 ῥύγχος An II 220b 262b 269b (Cat)
 ῥυθμός. -ῶι τι (τὸν οὐρανὸν αἰ
 ἀναθνυμάσεις) κινοῦσιν Sch 340
 ῥύμη. πνεῦμα μετὰ ῥύμης καὶ σφο-
 δρᾶς ὁρμῆς ἀφείσαι Ach 69, διὰ
 τῆς ῥύμης ἀναπτομένον τοῦ πνεύ-
 ματος Ach 69, μετὰ ῥύμης φερό-
 μενον τὸ πᾶν An I 98, συμπερι-
 γονται τῇ τῶν ὄλων ῥύμῃ Sch
 338
 ῥυμοί Ach 68. 69
 ῥύσις. ῥύσιν ἄερος τὸν ἄνεμον Ach
 68, ὕδατος ῥύσιν μμούνεμον Sch
 412, sim Sch 484, διὰ τὴν τῶν ἀπὸ
 τῆς ἐσπέρας πνευμάτων ῥύσιν Sch
 455
 ῥωννύναι. οὐκέτι ὁ περὶ τῶν φαι-
 νομένων λόγος ἔρρωται Sch 379
 Σαίρω. ἔχει καὶ τὸ στόμα σεσηρός
 Sch 409
 σάλλιγξ. ὡς ἀπὸ σάλλιγγος ἐκπέμ-
 πειν τὸ φῶς Ach 46
 σαφήνεια. -εἰας ἔνεκα πιθανῆς Ach
 37, sim Ach 58, ὅλον -εἰας ἔνεκεν
 τῶν λεγομένων ὁ λόγος ἔστω Le
 563
 σαφηνίζειν Sch 342. 380
 σβεννύναι Ach 61
 σεληνιακός Sch 492, ἀπὸ τῆς -ῆς
 συνόδου Sch 473
 σεληνοειδής Sch 413
 σεμνός. τὰ μὲν -ότερα τὰ δὲ φαν-
 λότερα Is 328, ἀναμίλων τὰ -ό-
 τερα ib
 σεμνότης vide κοσμεῖν
 σεμνύνειν An II 208b (Cat)
 σεσηρότως τὸ φῶς ἀφίσηι Sch 408
 σημαίνειν Sch 392 al, τὸ τῆς φω-
 νῆς ἀσαφές ἦν ὑπὸ ἐνός -όμενον
 An II 240b (Cat), -οντα τὰς ὁδοὺς
 An II 247b (Cat) Sch 405
 σημαντικός Sch 390. 400. 482

- σημάντρια. -iai καὶ θέρους καὶ σπόρου Sch 386
- σημασία. ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν -ian ἔχουσιν Sch 501
- σημελον. -α ἵποδεῖται τοῦ καιροῦ Hi 10, ἀπὸ τῶν αὐτῶν -ων ἐπὶ τὰ αὐτά Ach 35, -ον ἀνέμων Ach 69 et sim passim, τοῦ κατὰ κορυφὴν -ου An II 129, -α νοητά ib, κατὰ <α> τι μόνον -ον An II 131, τεμνόμενος δίχα κατὰ δύο -α An II 131 al, ἱκανὸν -ον An II 235 b (Cat), ὃ ἐστὶ μέγιστον -ον τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ An II 265 b (Cat), ἀπὸ τινος -ον τῶν ἐντὸς τῆς σφαίρας κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθείαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ, τὸ δὲ -ον κέντρον καλεῖται τῆς σφαίρας Is 315, sim ib et Is 330 Sch 429, -όν ἐστιν οὗ μέρος οὐθέν, ταῦτόν τῇ στιγμῇ, ἣν πέρας ἢ ἀρχὴν μεγέθους ὀρίζονται Is 315, σφαιροειδοῦς -ον Is 324, -α χειμῶνος καὶ εὐδίας Is 328, -α σύμμικτα ib, ἕτερα δίδωσι -α Sch 380, -α τοῦ ὀρίζοντος Sch 414, προγνώσεις διὰ -ων Is 323, πλείω δὲ ἐξεπλήθευς τὰ -α τοῦ χρόνου τίθεται Sch 401, τοῦ θαλαττίου χειμῶνος καὶ τῆς ζάλης -ον ἔθηκεν ἐκεῖνο τὸ Θυτήριον Sch 420, ἐπάγει τὰ -α κατωτέρω Sch 432 al, διὸ -ον ἔχει ὁ στίχος Sch 421, τὸ δὲ Θυτήριον τοῦ Πηλέως γάμου -ον Sch 423, idem atque sidus Sch 426, ἐκ τῶν περὶ οὐρανὸν -ων Sch 479, τὰ περὶ τὸν κόσμον -α Sch 517, -ον τῆς αἰρέσεως Suppl I 573 (Cat)
- signa critica editionis Arateae (ἀπλῇ ἀμφὶ ἀστήρ) An II 141 a
- σημειοῦσθαι. οὐ δύο κύκλοι ἀλλὰ τρεῖς ἐσημειώσαντο ἐπὶ τῆς περιφορᾶς τὸν ζωδιακὸν κύκλον Ach 53, -οῦμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρου Sch 366, διὰ μόνων αὐτῶν -οῦνται τὰς ἐώιας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἐσπερίους πρὸς ἄροτον Sch 390, ὥστε οὐκ ἂν αὐτοὺς σημειωθῆναι ἐκ τινος τῶν ἀπλανῶν, ὥσπερ τῇ κεφαλῇ τῆς Ἀνδρομέδας τὸν Ἴππον -οῦμεθα 428, δύντος τοῦ σεσημειωμένου ἀστέρος Sch 471, χάλασαν ἐσομένην δεῖ -οῦσθαι Sch 537, -ωσώμεθα χρώματι Le 566, τὰ ὀνόματα κατὰ τὸν οἰκεῖον τόπον -ωσώμεθα Le 566
- σημειώδης Sch 446
- σημειώσεις. ἀπὸ τῆς ἐσπέρας -ιν ποιοῦμενοι τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρθρου Sch 476, ὡς τῆς ἀπὸ τούτων -εως βεβαίον οὔσης Sch 502, sim 552, ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων νοήσει καὶ -ει Sch 514, τὰ ἀπὸ τῆς -εως ἀποβάντα Sch 548
- σηπεδών. ὑποψία -όνος Sch 521
- σιαγών An II 220 b (Cat)
- σικύα (cucurbita). ἐκ τῶν παρὰ τοῖς λατροῖς οἰκῶν Ach 33, sim An I 91
- σίμβλον Sch 534
- σιτεῖσθαι Sch 510. 517. 523
- σιτικός. -οῦ καρποῦ Sch 538. 543
- σίφων Sch 483
- σκαρθμός σημαίνει τὸν πόδα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θῆτα παρὰ τὸ σκαίρειν Sch 396
- σκεῖρων ἄνεμος Ach 68
- σκέλος An II 183 b (Cat) al
- σκεπάζειν. τὰ ἐσκαπασμένα μέλανι καὶ δεινώϊ νέφει Sch 422
- σκέπας. ἐπιζητοῦντες -ας Sch 523
- σκέπασμα. διὰ τὰ -ατα τοῦ ψύχους Sch 509
- σκέπειν Sch 510. 527, -ομένωι ὑπὸ ἀμφίων Sch 542
- σκέπη. τοῦ Διὸς τῇ -ηι φανέντος διπλάσιονος An II 209 b (Cat), μὴ ἔχον -ην Sch 542, διὰ τὸ χρεῖαν αὐτοῖς εἶναι -ης Sch 551, -ης χρεῖαν ἔχειν Sch 495, sim 498 al
- σκέπτεσθαι τα Φαινόμενα Is 326
- σκέψις. οἱ ὠφέλμοι διὰ τῆς σκέψεως αὐτῶν Sch 431
- σκηπτός. κεραυνὸς καὶ πρηστήρ καὶ τυφὸς κατασκήψας -ὸς λέγεται An II 127

σκιά. ἡ σκιά πρὸς νότον ἐκπέμ-
πεται Ach 64
σκιάζειν Sch 474. 499
σκίασμα. τὸ -α τοῦ ἐστῶτος Ach
64
σκιασμός. βραχύς τις περὶ αὐτὰς
-ός Sch 501
σκιερός. εἰς τὸν -ὸν κῶνον Sch
499
σκιρτᾶν Sch 519
σκιώδης. τὸ φέγγος ἀμυρὸν καὶ
σκιῶδες ἐπιδείκνυσθαι Sch 499
σκολοπένδρα Sch 521
σκόμιον. τὰ λεγόμενα -ια Sch 523
σκοπεῖν πρὸς τι Ach 53, τὸ αὐτὸ
καὶ ἐπὶ νυκτῶν σκόπει Ach 58, σκό-
πησαι ὅτι Sch 340
σκορπίζειν Sch 367. 420, ἀκτῖνας
ἀφίησι λεπτὰς καὶ ἐσκορπισμένας
Sch 525
σκούβαλον Sch 520
σμικρύνειν. ἐκ μακροτέρων -οντα
(τὸν ἥλιον) τὰς ἡμέρας Ach 54
σπᾶν. σπῶντες τὸν ἄερα Ach 83
σπείρωσις. κάτω τῆς τοῦ Δράκον-
τος -εως Sch 355, τὴν ἀπὸ τοῦ αὐ-
χένος -ιν Sch 468
σπεύδειν. διατηρῆσαι τὴν παρθε-
νίαν -ουσα An II 245 b (Cat)
σπινθήρ Sch 513 al, -ας ἀποπέμ-
πουσι Ach 51, οἶονεῖ -ας ἀφιέντων
Ach 69
σπινθηροπόμος. φλόγας -ους
Sch 528
σπόγγος. -οις ἀβρόχοις Sch 515
σπονδή. -ὴν πεμφθεὶς ἐνέγκαι ἀπὸ
κρήνης τινός An II 268 b (Cat)
σπορά. φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς
-ᾶς An II 208 b (Cat)
σποράδην κεῖσθαι Att 14
σποράς. πλάγαι καὶ -άδες αἱ αὐ-
γαί Sch 493
σπόρος. εἰς τὸν -ον εὐμαρεστέραν
ποιούμενον (τὴν χώραν) An II 224 b
(Cat)
σπονδάζειν. τοῖς περὶ ταῦτα -ου-
σιν Ach 75, περὶ ποιητικὴν ἐσπου-
δακώς Ach 77

στάδια. τὸ ἐξηκοστὸν σταδίων ἐστὶ
,δσ' An II 132
στάσις Le 564, σῶμα οὐδέποτε
στάσιν ἔχον (ἀστήρ) sim Ach 39,
μόνιμον τοῦ τόπου τηρεῖν τὴν στά-
σιν An I 91, οὐδέποτε στάσιν ἔχων
ἀλλ' αἰεὶ φερόμενος κύκλῳ An II
127, πρὸς ἡρεμίαν τε καὶ στάσιν
Sch 509, περὶ τῆς γενομένης αὐτῶν
πρὸς τὰ ἀνατέλλοντα μέρη τοῦ
ζωδιακοῦ στάσεως Le 562, *disSENSio*
τρισαυτὰ στάσεις An II 110 a
στέλεχος Sch 530
στενός. κατὰ τὸ -ότατον τοῦ πελά-
γους An II 222 b (Cat)
στενοχωρεῖν. πρὸς τὰ πέρατα εἰς
λεπτότητα -ουμένη An I 90, ξύλον
ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος -ούμενον An
I 92
στερέμνιος (ὁ οὐρανός) Ach 34,
γῆν -ιον Ach 49
στερεός. σχῆμα -εὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπι-
φανείας περιεχόμενον Is 330
στερεότης. ἐκ τῆς -ητος Sch 501
στερνοκοπεῖν. ἐσχματίζεται ὤ-
σπερ -ουμένη Sch 375
στερρός Sch 503
στεφανηφορεῖν. ἐστεφανηφόρη-
σαν Ach 55
στεφανοῦν. ὡι (στεφάνῳ) πρῶτῳ
ἢ νύμφῃ ἐστεφανώσατο An II 192 b
(Cat)
στέφειν Sch 347
στηριγμός Sch 430
στηρίζειν An II 132, παρὰ τὸ ἐ-
στηρίχθαι ἠτιμολόγησε τῶν ἀστέ-
ρων τὸ ὄνομα Ach 84, διὰ τοῦ 'ἐ-
στήριξε' τὸ ἀκίνητον τῶν ἀπλανῶν
ἐδήλωσεν Ach 84, -ονται καὶ ἀνα-
ποδίζουσι (οἱ ἀπλανεῖς) Sch 340,
δυσανοσπαστῶς ἐστήρικται Sch 424
στιγμή. σημεῖον ταῦτόν τῇ -ῇ, ἣν
πέρας ἢ ἀρχὴν μεγέθους ὀρίζονται
Is 315
στίζειν Sch 347. 429 al
στίλβειν Sch 491, *vide* κόρη
στιλβιδῶν. -όνας πυρώδεις ἀπο-
βάλλει ὁ αἰθήρ Sch 513

- στιλβόντως. σφόδρα -ως Sch 408
 στίχος (versus) Hi 14. 15, στίχῳ
 παρακείμενον ἐν τι τῶν προειρη-
 μίνων σημείων An II 141a
 στοιχείον *passim*, διάκρισις τῶν
 στοιχείων Ach 40, τέσσαρες σφαί-
 ραι ἃ στοιχεῖα καλοῦσιν οἱ παλαιοί
 An I 91, διὰ τὸ στοιχῶν καὶ τάξει
 ἕκαστον αὐτῶν ἵποκείσθαι ib, ἐν
 γραμματικῇ στοιχεῖα καλοῦμεν τὰ
 γράμματα An I 91, μέσα ἐστὶ τὰ
 βαρεῖα στοιχεῖα An I 91, ἐκ τῶν
 βαρυτάτων ὄντα στοιχείων ib, ὑπὸ
 τῶν περὶ αὐτὴν στοιχείων ib, τῶν
 στοιχείων τὰ βαρυτάτα An II 93,
 ἀπὸ τοῦ κρατίστου τῶν ἐπὶ γῆς στοι-
 χείων Sch 508
 στοιῆχος vide στοιχείον, στοιχῶν
 καὶ τάξει An I 91
 στόμιον. τοῦ στομίου τοῦ τροχοει-
 δοῦς ἀποφραχθέντος Ach 49
 στοχάζεσθαι Sch 462. 552
 στοχασμός. -οὺς ἀδήλους περὶ αὐτῶν
 οὐ διεξίχεται Is 329
 στοχαστικός. πράγματα ἀσαφῆ καὶ
 -ὰ καὶ ἀδηλα κατὰ τὸ πλεῖστον λέ-
 γοντες Is 328
 στρέφεσθαι. -εται το πᾶν αὐτὸ περὶ
 αὐτό An I 97
 στρόβιλος ἀνεμος Ach 68
 τρογγύλος. νέφος -ον Sch 502.
 503
 τροφή τοῦ κόσμου Ach 39, (περὶ
 τὸν ἄξονα) στρίφεται ἢ σφαῖρα
 Ach 51, ἐν ταῖς τοῦ πόλου τροφαῖς
 An I 96, τῆς τροφῆς τὴν μονήν An
 I 97, κατὰ τῆς τροφῆς τῆς σφαίρας
 An II 129, ἐλάττονι τροφῇ χρῆται
 καὶ περιφορᾷ Sch 349
 στρόφιγξ Sch 378
 στυλὶς (Argus) An II 256 b (Cat)
 συγγένεια. κατὰ ἴλας καὶ -είας Is
 327, διὰ τὴν -ειαν Sch 344 al
 συγγενής. εἰς τὴν -εστάτην αὐτοῦ
 φύσιν τοῦ ὕδατος Sch 496
 σύγγραμμα Ach 47 An II 140a
 149a, εἰς τὸ -α θεῖναι An II
 149a
 συγκαθιεροῦν. τὸν Διόνυσον τῇ
 Δήμητρει -ωσαν Sch 541
 συγκαταδύσεις An II 110a al
 συγκαταλείπεσθαι Sch 469
 συγκαταριθμεῖν Sch 545
 συγκατασπᾶν An I 92
 συγκατατίθεσθαι τι (assentiri)
 Hi 18
 συγκαταφέρεισθαι Hi 19 Att 19a,
 -ονται καὶ ἀναφέρονται τῷ οὐρα-
 νῷ Sch 340, -ομένῳ τῷ οὐρα-
 νῷ συμφέρεται Sch 352
 συγκεῖσθαι. ἐξ' ἀστέρων σύγκειται
 ἑπτὰ Ach 41, ἐκ πολλῶν σανίδων
 ib, ἐκ πολλῶν λίθων ib, τῶν ἄλλων
 ἀστέρων ἐξ εἰδῶλων συγκεϊμένων
 Ach 53
 συγκινεῖν. -εῖται τῷ οὐρανῷ ὁ
 ζωδιακός Le 568
 συγκλεισμός Sch 550. 551
 συγκλέπτειν Sch 506
 συγκοπή. κατὰ -ήν Sch 367
 σύγκρασις. ἢ -ις (elementorum) αἰτία
 τῆς τοῦ παντὸς τάξεως Ach 32
 σύγκριμα ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος Is
 319
 σύγκρισις. πρὸς -ιν Ach 39. 45 Sch
 355 al, ὡς πρὸς -ιν Sch 354. 375.
 460. 478
 συγκρούειν. -ονται αἱ νεφέλαι πρὸς
 ἀλλήλας Ach 69
 συγκρουσμός Ach 84
 συγχρονίζειν Ach 78
 συγκυνηγεῖν Sch 368
 συγκυνηγὸς ἦν τῇ Ἀρτέμιδι Sch
 314
 συγχρῆσθαι. -ῆται τῷ τὴν γῆν ση-
 μέιον καὶ κέντρον λόγον ἐπέχειν
 πρὸς . . Sch 446
 σύγχυσις Sch 514. 515 al
 συγχωρεῖν (concedere) Hi 11 Ach 67,
 οὔτε τῷ ἀέρι ῥυθναῖ -εῖ οὔτε τῷ
 ὕδατι χρῆσθαι An I 91
 συκῇ. -ῆν ὀλύνθους ἔχουσαν An II
 268 b (Cat) Sch 425, φαγὼν τῶν συ-
 κῶν ib
 συλλαβή. διὰ τὸ . . . τὰς ἐξ αὐτῶν

- (τῶν γραμμάτων) πλέκεσθαι -άς An I 91
 σύλλαμψις. κατὰ -ιν δύο πλανωμέ-
 νων Sch 545
 συλλογίζεσθαι. ἀρκεῖ πρὸς τὸ -ίσα-
 σθαι Hi 18, ἀκριβῶς -ίσασθαι Hi 18
 συλλογισμός. ὁ τῷ προειρημένῳ
 ᾧ χρώμενος Hi 18
 συμβαίνειν (*accidere*) Hi 18 Att 19
 Ach 32 bis 33 An II 128, συμβέβη-
 κεν εἶναι διαφωνίαν περὶ τῆς εὐ-
 ρέσεως τῶν ἄστρον Ach 29, *sim* Ach
 38. 70. 71. 74. 80 An I 90. 92 bis,
 ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὸ ὄνομα
 ἔχει An II 129, *sim ib*, τῶν συμβε-
 βηκότων Ὡρίων An II 253 b (Cat),
 τὸ συμβὰν ἔαντῷ τε καὶ ταῖς τρο-
 φοῖς τῷ ἀρκτικῷ ἐνεστήριξε κύ-
 κλῳ Sch 350, τὸ συμβαῖνον ἀποδε-
 δοκῆναι Sch 364, διὰ τὴν συμβᾶσαν
 συμφορὰν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ Sch
 372, διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμ-
 πτωμα An II 182 b (Cat), σύνδηλός
 ἐστι -ων καὶ συντιθέμενος Sch 392,
 συμβεβηκότων ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς
 Sch 444
 συμβάλλειν (*computare*) Sch 451.
 538, (*conferre*) Sch 552
 -εσθαι οὐκ ὀλίγα εἰς πρόγνωσην
 εὐδίας τε καὶ χειμῶνος τὸν ἥλιον
 Sch 480, *vide* εὐτοκία κατὰ κλι-
 σις
 συμβολή. ἐκ τῆς -ῆς τῶν δύο ἡμι-
 σφαιρίων Ach 55, *sim* Ach 71
 σύμβολον Sch 497. 534 al, εἰς -ον
 εὐτροφίας Sch 393, -ον θήρας Sch
 423, χειμῶνος -ον Sch 494. 533
 συμβουλεύειν. ὅς -ευθεῖς ἐπὶ Σό-
 λωνος κτίσαι τὴν πόλιν Ach 77
 συμβουλή. ἀμοιβὴν νέμων τῆς -ῆς
 αὐτῷ Ach 77
 συμμένειν. οὐχ ἔλλετο τῷ πατρὶ σ.
 οὐδὲ τῇ μητρὶ An II 217 b (Cat)
 συμμιγνύναι. συμμείχθαι τῷ ὕ-
 दाτι τὴν γῆν An I 92, Ἥφαιστῳ
 συμμῖξαι An II 247 b (Cat) Sch 405,
 Ἥλῳι συμμῖξας An II 247 b (Cat)
 Sch 405
 σύμμικτος. σημεία -α Is 328
 συμμίσγειν. -οντα ταῖς Μούσαις
 An II 239 b (Cat)
 συμμύειν. ἐν τῇ θάλλει -υκός An I
 90
 συμπάθεια Sch 540, πρὸς πάντα
 -αν ἔχων Sch 482
 σύμπας. τὸ -αν Sch 343, τα -αντα
 Ach 35
 συμπέρασμα. τότε γὰρ -α τῆς οὐ-
 κουμένης γίνεται Sch 429, ἐν τοῖς
 Διδύμοις τὸ τῆς νυκτὸς -α Sch 454
 συμπερατοῦν. τὸν χρόνον ὅλον
 -οῖ Le 570
 συμπεριάγειν. -ονται τῇ τῶν ὁ-
 λων φύμῃ Sch 338, ὁμοίως -ονται
 παντὶ μέρει τοῦ οὐρανοῦ Sch 340
 συμπεριστρέφεσθαι τῷ παντὶ
 An I 91, -όμενοι (οἱ πλανῆται) ὁ-
 μοίως δὴ τοῖς ἀπλανέσι ἀστροῖς
 An II 132
 συμπεριφέρεσθαι (*de stellis*). -ον-
 ται τῇ φύμῃ τοῦ οὐρανοῦ Ach 45
 et *passim*, -ονται τῷ οὐρανῷ καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν Sch 340, -ονται τῷ
 οὐρανῷ Sch 393, *sim* Sch 395.
 435 al
 συμπίπτειν Sch 509 al, μὴ -οῦσαι
 ἐπὶ μηδέτερα μέρη Ach 58
 συμπλάσσειν. πάλιν -άσας ἔθρηνεν
 ἄρτιον An II 198 b (Cat)
 συμπλέκειν. τοῦτον . . . -ακείς
 ἀπέπνιξεν An II 206 b (Cat)
 συμπληροῦν Hi 7, οὐδὲ -οῦνται εἰς
 τύπον ἐξ αὐτῶν Sch 363, ἐκάστου
 μέρους εἰς τρεῖς ὥρας -ομένον
 Sch 437
 συμπόσιον *vide* κερναῖν, ὃ καὶ εἰς
 τὰ -ια φέρουσιν An II 264 b (Cat)
 σύμπτωμα Suppl I 579 (Cat), διὰ τὸ
 συμβεβηκὸς αὐτῇ -α An II 182 b
 (Cat) Sch 344, κλέπτουσιν τῇ Ἀρτέ-
 μιδι τὸ -α Sch 344, εἰσελθεῖν εἰς
 τὸ -α An II 215 b (Cat), ἐπὶ τῷ
 ἐκείνου -ατι An II 232 b (Cat), διὰ
 τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ -α An II 265 b
 (Cat)
 συμφάρεσθαι. τῷ παντὶ κύκλῳ

- τοῦ τροχοῦ -εται ἡ χοιρικίς Sch 379
- συμφορά. ὥσπερ ἐν -αῖς οὐσης διὰ τὴν παῖδα Sch 73, πάλιν τὴν θέσιν πρὸς τὴν -άν Sch 375
- συμφῶναι Sch 435
- συμφωνεῖν. πάντων σχεδὸν-οὐντων Ach 79, -εῖται διότι Hi 16, ἄράτωι κατὰ τὸ πλείστον οὐ-οῦσιν Le 561
- συμφωνία. τὴν τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰ φαινόμενα -ίαν Att 3, ἁρμονίαι τινὲ καὶ -ίαι μουσικῇ Ach 42
- σύμφωνος. -α ποιεῖν Hi 3, φαινόμενα καὶ πᾶσι -α ἄστρα Ach 42, sim Sch 477
- ως τοῖς φαινομένοις λέγει καὶ οὐ διαφωνεῖ (-ως coni Manutius) Hi 12, sim Att 23, -ως ἐντάξει Le 562 al passim, -ως τῷ Ἀράτωι Le 564, sim Le 567
- συνάγειν An II 232 b (Cat), τὴν γῆν οὖσαν βαρυτάτην μέσην συνέβη συναχθῆναι An I 90, -ονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ An II 126 a, συνηγμένης αὐτῆς (τῆς Πλειάδος) εἰς ἀστέρας ἑπτὰ An II 230 (Cat), μέγαν χειμῶνα -ει Sch 401, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθρόως ἔδοξεν αὐτῷ συναγαγεῖν πλείους ἀστέρας Sch 415, τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα εἰς ἓν συναγαγόντας ἓν τινι πτυλίωι . . πρὸς τὸ ἔτοιμον σχεδιάσαι Le 563, πάντα ταῦτα συναγαγόντες ἓν τινι τόμῳ ἀπογραφόμεθα ib
- συναγορεύειν. -ει αὐτῷ An II 150 a
- συναγωγή vide ὁλότης, πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν -ήν Sch 390
- συναθροῖζειν. κατὰ πλῆθος συνηθροισμέναι Sch 525, sim Sch 541. 547
- συνακμάζειν Ach 78 Is 323. 325 ab 328 Sch 540
- συνακολουθεῖν Sch 407
- συναμύνεσθαι An II 253 b (Cat)
- συναναβαλίνειν Sch 464
- συνανατολαί An II 110 a al
- συναναφέρεισθαι Sch 460
- συναναφέρεισθαι Sch 460, vide συγκαταφέρεισθαι
- συνάντησις. εἰς -ιν Sch 357
- συναπαρτίζειν. τῷ μὴ σ. τὸ ζῶιδιον τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ ζωδιακοῦ, ἀλλ' ἔνια μὲν ἐλλείπειν Sch 447
- συναποπάνεσθαι Ach 62
- συναποφαίνεσθαι τινι περὶ τινος Hi 3. 12. 15. 21
- συνάπτειν (*cohaerere*) Hi 11 Sch 383. 400. 487, -οῦσης ὅσον οὐδέπω τῆς δύσεως τῇ ἀνατολῇ Sch 351, τὴν κεφαλὴν -ουσαν τῷ Στεφάνῳ Sch 355, (*coniungere*) Ach 41. 85 bis Sch 347. 421. 432 al passim, εἰς ἓν συνάψαντες Le 563
- συναριθμεῖν. τοῖς ἀστροῖς συνηριθμήθη Sch 358
- συναρμόζειν Sch 443, -οσάμενος ὠδὴν An II 231 b (Cat), πολλῶν ζωιδίων ἀλλήλοις συνηρμοσμένων Sch 431, sim Sch 432
- συναφή. εἰς -ὴν παραγινόμενων τῶν οὐρῶν Sch 353
- συνδέειν. συνδέεται τῷ αἰθέρι τὸ πᾶν An I 93, ὁ ἰσημερινὸς κατὰ τομὰς συνδέεται τῷ ζωδιακῷ Sch 433
- σύνδεσμος. ὁ τε -ος Sch 530
- σύνδηλός ἐστι συμβαλῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ συντιθέμενος Sch 392
- συνδιώκειν Sch 389
- συνδοκεῖν Suppl I 573 (Cat)
- συνεγγίζειν. -ει καὶ ταῦτα τῇ ἀληθείᾳ Hi 17, -ων αὐτῷ κατὰ τοῖς χρόνους An II 150 a, -ει μᾶλλον τοῖς βορείοις Sch 406
- σύνεγγυς Sch 352. 432 bis, ἐκ τοῦ -υς Sch 401
- συνείλησις. λαβὼν αὐτῆς τὸ δέρμα κατὰ τὴν -ιν περιέθετο Sch 367
- συνεῖναι τινι An II 265 b (Cat) Is 325 ab
- συνεκτικός. ἔξις πνεῦμα σώματος -όν Ach 41
- συνενοῦν Sch 506

συνέπεσθαι An II 252b (Cat), θεω-
ρίαν ... πάντως -ομένην Is 329

συνεπιγράφεισθαι (consentire) Hi
3. 4. 8

συνεργεῖν. αὐτοῦ συνήργησε τῷ
γάμῳ Sch 403

συνέρχεται. ἐξ ἀστέρων -ομένων
καὶ ἐμφωτιζομένων Ach 69, ὅτε
-ονται οἱ ζ' οὗτοι ἀστέρες ἐν ἐνὶ
ζωιδίῳ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μοῖραν Sch
429

συνέχεια. τῇ -εἰαι τῆς κραυγῆς Sch
522

συνεχεῖν An I 90 (cogere), ὑπὸ σω-
μάτων συνέχεται Ach 41, οὐ τὰ σώ-
ματα τὰς ψυχὰς συνέχει ἀλλ' αἱ
ψυχαὶ τὰ σώματα ib, ὁ ἀῆρ ὑπὸ
τοῦ πυρὸς συνέχεται, τὸ δὲ πῦρ
μετὰ τοῦ ἀέρος (συνέχει) τὰ πάν-
τα An I 91, ἔνθα συνέχει τὸν Καρ-
κίνον ὁ κύκλος An I 96, sim passim,
τὸ λίνον αὐτῶν ὧς συνέχονται An
II 225b (Cat), συνέχων (τὸν κόσμον
ὁ Ζεὺς) Is 332, τῇ δῆξει συνεχόμε-
νοι Sch 521

συνεχής. ἀνεισι πάλιν ἐπὶ τὰ -ῆ
καὶ βόρεια Sch 372, ἡ -ῆς κίνησις
Sch 396, -έστερον φθειρίζονται Sch
521

συνήθεια Sch 484, κατὰ τὴν -ειαν
Ach 42, τῇ -εἰαι ἐπόμενοι Is 318,
κατὰ τοῦτο μόνον τὴν -ειαν παρέ-
λειψεν Sch 401, παρὰ τὴν -ειαν Sch
517

συνήθης. -ες τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς
ἐκφορᾶς Hi 24, ἡ ψυχὴ πάντα τὰ
-ῆ θεωρεῖ Ach 30, vide ἀήθης
-ως Sch 353 al

σύνθεσις. κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν -ιν
Is 324

σύνθημα. καὶ τοῦτο -α πνεύματος
ἡ ἱετοῦ Sch 493, sim Sch 496

σύνθηρος Sch 405

συνθλαῖν. δοκεῖ τῷ ποδὶ -άσαι αὐ-
τόν An II 204a (Cat)

συνθλίβειν. ἦν τὸ πᾶν εἰς ἑαυτὸ
συντεθλιμμένον An I 90

συνιέναι. μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς
τάξεως Is 318

συνιστάειν Sch 488, τοῦ φαινομέ-
νου τοῦτο συνιστάντος Att 19, πάντα
ἐξ ἀριθμῶν καὶ γραμμῶν συνεστά-
ναι θέλουσι Ach 37, τοὺς ἀστέρας
ἐκ νεφῶν συνεστάναι ἐμπύρων Ach
40, ἐξ αἰθέρος συνέστηκε An II 127,
ὅταν περὶ τι ἄστρον νέφη συστή-
σιν συνεχῇ καὶ κοῖλα Sch 489, ἡ . .
φαντασία φωτὸς κυκλοειδοῦς περὶ
τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην συνιστα-
μένη Sch 489, τὰ περὶ τὴν δύσιν . .
συνιστάμενα σημεῖα Sch 502, συν-
σταθῇ νέφος πεπυκνωμένον Sch
516, νέφος συστήει συνεστὸς κατὰ
ῥανίδα Sch 516

συννεφής. ὅταν οὖν -ης ὁ ἀῆρ ἡ
Sch 421

συννοεῖν. τὸ ἀμάρτημα -ήσαντα
(coni) Sch 425

συνοδεύειν. -ουσα τῷ ἡλίῳ (ἡ σε-
λήνῃ) Sch 472

συνοδικός. -ῆ ἡ σελήνη Sch 474

σύνοδος. ἄλλων τινῶν ἀστέρων -ον
Ach 45, -ους ποιοῦσιν (οἱ ἀστέρες)
ib, γνώριμοι ἐκ τῆς -ου καθεστή-
κασιν Sch 388, τὴν τῶν ἀδελφῶν
-ον Sch 389, τῇ νεωστὶ καὶ πρῶτον
ἐκ -ου φαινομένη Sch 434, τὰς ἐπὶ
-ου ἡμέρας Sch 472, ἀπὸ τῆς σελή-
νιακῆς -ον Sch 473, -οι σελήνης Sch
553, sim Sch 475 bis. 478. 481. 482.
484

συνορᾶν. (intelligere) κατὰ τοῦτο
ὁρθῶς συνεώρακε τὸ ἀγνόημα Hi
22, καὶ ἄλλα θηρία παρ' αὐτὸν
συνοράται An II 271b (Cat) Sch 426.
ἔστιν οὕτω συνιδεῖν Sch 437

συνουσιάζειν. βραδέως καὶ μὴ
συνεχῶς -οισι Sch 542, περὶ τὴν τοῦ
ὑπνου ὥραν -όμενοι Sch 530

συνουσία vide ἐπιθυμητικῶς,
ἐγείρει πρὸς -ιαν Sch 542, ἀπρό-
θυμα πρὸς -ιαν Sch 542, ὥπὲ δρωῖντα
τὴν -ιαν Sch 542 al

σύνταγμα Is 323, ἐν τῷ συντάγματι
τῷ περὶ . . Hi 24

συνταγματικός Sch 555
 συνταξίδιον vide προσπίπτειν
 σύνταξις. ἡ σ. οὕτως Sch 539
 συντάσσειν. συντάττει τα Φαινό-
 μενα Hl 3, ἐξήγησιν τῶν Φαινομέ-
 νων συντεταχασιν Hl 4, -ων τὰ μὲν
 ἐξῆς καθ' ἓν Is 327, τὸ 'δεξιτεροῦ'
 συντακτέον τῷ 'ἀράκοντος' Sch
 352, ἐκ τε τῶν Ἰππάρχων καὶ Πτο-
 λεμαίῳ συντεταγμένων περὶ τού-
 των Le 562
 συντελεῖν Sch 447, -έσας τὴν διά-
 θεσιν τῶν ἀπλανῶν Is 327, πάντα
 τὰ -οῦντα πρὸς τὸ σαφές Sch 555,
 θέσεις κύκλων πολλῶν μηδὲν εἰς τὸ
 ποίημα -οῦντων Ib
 συντηρεῖν. μῆκετι τὸ ἄκαιον -οῦν-
 των An II 201 b (Cat)
 συντιθέναι. τὰ δύο ὀνόματα συν-
 τεθέντα Sch 336, σύνδηλός ἐστι τῷ
 ἀριθμῷ τούτῳ συμβαλῶν καὶ συν-
 τιθέμενος Sch 392
 συντομία. διὰ -ίας εἶπε τὰ διαστή-
 ματα τῶν νικτῶν Sch 448
 συντόμως εἰπεῖν (μνημονεύειν) An
 I 97 Sch 395
 συντρέχειν. οὐ πᾶν τῷ μῦθῳ
 -εῖν δοκεῖ Sch 346, ὡς -εῖν τῇ ἱστο-
 ρίᾳ καὶ τὸν καταστρεπισμὸν Sch 405
 σύντροφος. διὰ τὸ -ος εἶναι τῷ
 Ail An II 237 b (Cat) Sch 397
 συνυπακούειν. τῷ δὲ 'προτέρης'
 -ουστέον 'θαλάσσης' Sch 423
 συνωμοσία. οἱ θεοὶ τὴν -ίαν ἔθεντο
 An II 263 b (Cat) Sch 418
 συρμός. ἀστέρας τοὺς -ὸν ἐπισπω-
 μένους Sch 513
 συρρεῖν. τοῦ ὕδατος -έοντος εἰς
 τὸ ὅμοιον Ach 31
 σύσσημος. τὴν τοξείαν προσλαβὼν
 -ον An II 240 b (Cat)
 σύστασις. κατὰ συστάσεις ἑκάστοις
 (ἄστροις) ὄνομα περιτιθεῖς Att 14,
 τὴν σύστασιν τῶν ὅλων Ach 32,
 τὴν τῶν ὅλων σύστασιν Ach 38. 50,
 σ. ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν με-
 ταξὺ φύσεων Ach 35, τὴν σύστασιν
 τῆς τῶν ὅλων περιφορᾶς πεποιγ-

σθαι Ach 38, τὴν -ιν ἐκ τῆς κρά-
 σεως βεβαίαν ἔχει An I 92, ταύτην
 ποιεῖται τὴν σύστασιν Sch 367, συ-
 στάσεις νεφελῶδεις Sch 400, ἐκ τῆς
 τοῦ ἀέρος παχυμεροῦς συστάσεως
 Sch 496, sim Sch 507, ὕλης πυκνῆς
 δεῖται ἡ τούτων σύστασις καὶ πολ-
 λῆς Sch 503, ἄτε δὴ ἐν ἀέρι τῆς
 συστάσεως αὐτῶν γινομένης Sch
 546
 συστέλλειν. εἰς ἓν συνέστειλε Ach 43
 σύστημα ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων
 Ach 36, ἐκ πολλῶν ἀστέρων σ. Ach
 41, ὁμβρος μικρὰ -ατα ὕδατος ἐκ
 νέφους An II 127, σ. οὐρανοῦ καὶ
 γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων An
 II 127, εἰς τὰ ἄστρα αὐτοῦ σ. ἔθῃ-
 κεν An II 245 b (Cat), τὸ ἐκ πλεί-
 στων ἀστέρων σ. Sch 338, ἵπεχώ-
 ρησε τοῦ -ατος Sch 391, ἔστι γάρ
 τι σ. νεφελῶδες ἐξ ἀστέρων Sch 412,
 τα -ατα τῶν κολοιῶν Sch 534, κατὰ
 μεῖζονα -ατα Sch 543
 συστολή. εὐδίαν καὶ -ῖν τοῦ ἀέρος
 Sch 526
 συστρέφειν. παντὸς τοῦ γεώδους
 -οντος Ach 31, κύκλῳ -εται Sch
 377, -όμενα ἐν τῇ θαλάσῃ ἀνιμά-
 ται τὸ ὕδωρ Sch 483
 συστροφή Sch 505. 510, διὰ νεφε-
 λῶδους -ῆς An II 228 b (Cat), καὶ
 γὰρ νεφελοειδεῖς εἰσι -αι καὶ κονιορ-
 τῶδεις Sch 385, ἐπιρρεούσης τῆς
 (συ)στροφῆς Sch 546, sim Ib
 σφαῖρα. ἐλθὼν ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος
 σφαῖραν Ach 61, τῇ τοῦ ὕδατος
 σφαῖραι Ach 35, ἡ τῶν ἀπλανῶν
 σφαῖρα Ach 36, ἡ τῶν πλανήτων
 σφαῖρα Ach 36, τὴν σφαῖραν παρεγ-
 κλίσεις τινὰς ὑπομένειν ἐξολοσθαί-
 νουσιν Ach 38, τῆς κατὰ τὸν Ἄρα-
 τον (σφαῖρας) Ach 70, τέσσαρες
 σφαῖραι, ἃ στοιχεῖα καλοῦσιν οἱ
 παλαιοὶ An I 91, ὁ βουλόμενος
 ὁμοίως τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαῖ-
 ραν τὸν πόλον τῆς σφαῖρας πρὸς
 βορέαν τρεπέτω Is 329, στρεφέτω
 ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸναντιόν τὴν σφαῖ-

ραν ib, sim lb, ἡμεῖς τὰ νῶτα ὁρῶ-
μεν ἐν ταῖς σφαίραις, ἐκεῖνα δὲ
οὐκέτι οὕτως, ἀλλὰ τὰ νῶτα πρὸς
τὴν σφαῖραν ἔχουσι πρὸς τὸ ὁρᾶ-
σθαι τὴν ὄψιν κτλ. Sch 384, vide
γράφειν πόλος σχῆμα
σφαιρικός vide σχῆμα, -ὡς περι-
κείμενον ἔξωθεν τῇ γῇ (caelum)
Ach 32, τοῦ οὐρανοῦ -ὡς κινουμένου
Ach 38, -ὡς ὑπ' ἀλλήλων ἐχόμενα
Ach 50, τὸν κόσμον -ὄν συμβέβηκεν
εἶναι Sch 444 al
σφαιρογραφία. ὁ ἀριστερὸς ὤμος
. . . πλησιάζει τῷ Ἰγθύ ἐν τῇ -λαι,
ὁ δὲ δεξιὸς ἐν τῇ οὐρανοθεσίαι
Sch 384
σφαιροειδής passim, τὸ -ὲς σχῆμα
Ach 37, sim Sch 444, τὸ -ὲς κύκλος,
οὐ μὴν ἴσος, ἀλλ' ἔχων εἰσοχὰς καὶ
ἐξοχὰς An I 92, ἡ γῇ -ῆς ἐν κοιλό-
τησί τε ταπεινουμένη καὶ ἐν ἀνα-
στήμασιν ὑψουμένη An I 92, -οὗς
τῆς γῆς οὐσης Is 317, sim ib, -οὗς
σημείου Is 324, -ῆς ὁ οὐρανός Is
332, sim Sch 341
σφαιροθεσία. κατὰ τὴν -λαν Sch
364
σφαῖρος. -ον μὲν καλέσας τὴν σφαῖ-
ρον An I 97
σφαίρωμα Ach 33
σφάλλειν Ach 78, γράφοντες (prin-
cipes) σφάλλονται πολλά Ach 80,
κατὰ τοῦτο μόνον ἐσφάλῃ Sch 404.
σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν οὕτως ὁ-
ρᾶν κτλ. Sch 482
σφίγγειν vide θλίβειν
σφοδρός. ἐπισπασαμένον -ότερον
Ach 55, μετὰ ῥύμης καὶ -ᾶς ὁρμῆς
Ach 69, ἐκ τοῦ -τέρου ἐνταί ἐκείσε
τοὺς ἐτησίας An I 97, μίαν τὴν κί-
νησιν ἔχον -άν An I 98, -οὐ γινο-
μένου τοῦ καίματος Sch 408
-ὡς. οἱ -ὡς ῥέοντες ἄνεμοι Ach
68
σφοδρότης. διὰ τὴν τοῦ πνεύματος
-ητα An I 92
σφυγμός (pulsus). τοὺς σφυγμοὺς

ἄρμονιαι καὶ τάξει λέγουσι κινεῖ-
σθαι οἱ λατοροί Ach 43
σχεδάριον Le 563
σχεδιάζειν Sch 554 Le 563
σχεδόν. ἐν πᾶσι σχεδόν τοῖς περι-
τὰς ἀνατολάς Hi 24 al
σχέσις. τὴν αὐτὴν -ιν πρὸς ἀλλή-
λους ἔχουσιν Sch 507, ὅποιασον
αὐτῶν πρὸς τοὺς κύκλους σχέσεως
Le 562
σχῆμα τῆς ἐκφορᾶς (expressionis)
Hi 24, σφαιρικὸν vel σφαίρας σχῆ-
μα Ach 32. 37. 40. 51, σχῆμα κόσμου
οἱ μὲν κωνοειδές, οἱ δὲ σφαιροειδές,
οἱ δὲ ὠιοειδές Ach 37, σχήματα κυ-
βικόν πυραμοειδές ὀκτάεδρον εἰκο-
σάεδρον δωδεκάεδρον Ach 38, κωνο-
ειδές Ach 40, σχῆμα ἔχοντα τροχοῦ
(τὸν ἥλιον) Ach 46, δισκοειδές Ach
46. 49, σκαφοειδές Ach 46, σφαιρο-
ειδές Ach 46. 49, πλῆμιά τι ἄερος
διανγές εἶναι κύκλον σχῆμα ἔχον
Ach 55, οἱ δὲ ἀπὸ σχήματος λέγον-
ται (ἄνεμοι) Ach 68, σχήματα εἰδώ-
λων Ach 75, περι τῶν τῆς σελήνης
σχημάτων An II 128, θέσιν . . . τρι-
γωνοειδοῦς σχήματος An II 228 b
(Cat), οὗ ποιοῦσι τὸ σχῆμα τετρά-
γωνον An II 266 b (Cat), σχῆμα ἐπί-
πεδον ἐπιφανείας Is 315, σχῆμα
στερεὸν ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περιε-
χόμενον Is 330, σχῆμα ἐπίπεδον
ὑπὸ μιᾶς περιφερείας περιεχο-
μενον Is 315, τὸ σχῆμα κατη-
στέρισεν Is 331, διὰ τὸ ἔχειν σχῆ-
μα ἀμάξης Sch 345, σχῆμα οὐ-
ρᾶς ἀποτελοῦσιν (αἱ Πλειάδες) Sch
370, τὸ τῆς Λακωνικῆς δικλίδος
σχῆμα ποιοῦντες Sch 374, κλειδὸς
ἔχουσα ἀρχαῖας σχήμα Sch 374, τῷ
ποιῶι σχήματι ὥσπερ ἐπαναῖσθαι
Sch 375, το σχῆμα τοῦ ἐν τοῖς
ἄστροις τριγώνου Sch 381, ἑλληνισ-
μός τὸ σχῆμα Sch 383, ἔχουσι σχῆ-
μα τριγώνου Sch 387, παρὰ τὸ
σχῆμα τῆς τῶν ἄστρον θέσεως Sch
390, ἔχει αὐτοὺς ἐν παραλλήλῳ
σχήματι θεωρουμένους Sch 402,

- σχῆμα ἔχων κυνηγετικόν Sch 405, εὐεπίγνωστον τὸ σχῆμα ἀπεργαζομένον Sch 415, ἐν παραλλήλῳ σχήματι κατεστηριγμένοι Sch 444, ἐξάγωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ φυσικώτατον Sch 444, κατὰ παράλληλον σχῆμα ἐτὶ τὸ ἐξάγωνον σχῆμα Sch 445, ἀπὸ τοῦ ποιου τῆς σελήνης σχήματος Sch 473, περὶ τῶν τῆς σελήνης σχημάτων ib, μνησιδὴς κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ φωτὸς καλεῖται Sch 473, εἰ . . τὸ αὐτὸ τηρήσει σχῆμα Sch 484, ὑπερῶρον σχῆμα ποιούσι Sch 494, κωνοειδὲς τὸ σχῆμα ποιούσαι Sch 495, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ τοῦ κύκλου σχῆμα ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τοῦ σχήματος ἢ διὰ τὸ πολυχώρητον αὐτοῦ Le 568
- σχηματίζειν. ἀέφαλον αὐτὴν -ουσιν An II 201 b (Cat), ἐσχημάτισται ἐν τούτῳ ἢ Αἰξ καὶ οἱ Ἑριφοί An II 209 b (Cat), οἰκείως ἐσχημάτισται ἐγγὺς ἐπὶ δίφρον καθήμενῃ An II 215 (Cat), τὸ ἐσχηματίζεσθαι τὸ εἶδωλον οὕτως An II 235 b (Cat), ἐσχημάτισται δὲ διαπεπταμένος τὰς πτέρυγας ὡς ἂν καθιπτάμενος An II 243 b (Cat), ἐσχημάτισται ὥσπερ στεροκοπομένη Sch 375, -ουσιν εἰς κεφαλὰς Sch 492, οὕτω δ' αὐτὴν -οντες Le 567
- σχηματισμός. τῶν -ισμῶν τῆς σελήνης φωτεινοὶ εἰσιν οἷδε An II 128
- σχηματοποιία An II 189 b (Cat)
- σχολίνιον. -ίους δῆσαι Ach 34
- σχολάζειν. λέγεται ἐσχολακέναι Διονυσίῳ Ach 78, καὶ ἐσχολάσσει Διονυσίῳ Is 325 ab, sim ib
- σχολαστικός. Ἐλπιδίῳ τῷ -ῳ Le 561
- σώιζειν. τα φαινόμενα σωθήσεται (recte se habebunt) Att 23
- σωματωδὴς Sch 501
- σωρεύειν. κύκλῳ τῶν φνυτῶν τὴν γῆν σωρεῦσαι Sch 337, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἀνθρώπους ἐσώρενε Sch 359
- τάδε ἢ τάδε Ach 74
- ταινία (vox mathematica, idem atque ἐγγράφης) An I 95, εἴ ποτε παραρρυνῇ τι τῶν ταινιῶν ἢ τοῦ ἡλίου φορὰ ib
- τακτός. ταῖς -αῖς αὐτῶν ἡμέραις Sch 366
- ταλαιπωρία. ἡ νῦξ ὀδυρομένη τῶν ἀνθρώπων -λαν Sch 420
- ταλαντεύειν. -ομένη Ach 34 Sch 341, -ει τὰ ζυγὰ (Δίκη) Sch 355
- τάξις. τοῦ αἵρος τάξιν ἐπέχων Ach 33, sim Ach 44, κέντρον καὶ σημείον τάξιν ἐπέχουσιν Ach 50. 51, τάξιν ἔχειν φθόγγου τοῦ τῆς χρωματικῆς διεξευγμένου sim Ach 43—4, προσαναπληρώματος ἔχει τάξιν Att 20, (ὁ ὀρίζων) περὶ τὴν σφαῖραν ἔσθεν ὦν τάξιν ἔχει τοῦ Ὀκεανοῦ Ach 51, οἷα ἐτήρονη ταύτην τὴν τάξιν Ach 80, δια τὴν τάξιν τοῦ παντὸς καὶ τὴν φύσιν An I 93, διὰ τὴν τάξιν τῆς θέσεως An I 94, τὴν αὐτὴν ἔχοντα τάξιν πρὸς ἀλληλα An II 132, ὧ καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς τάξις ἐδόθη An II 188 b (Cat), οὗτος ἐν τάξει τέτακται τέταρτος An II 213 b (Cat), τῶν ἀστρον τὰς τάξεις (ὀρίσαι) An II 275 b (Cat), μὴ συνιέντες αὐτῶν τῆς τάξεως Is 318, σφαιροειδοὺς σημείου τάξιν ἐπέχειν Is 324, δύο ζωιδίων ἐπέχει τάξιν Sch 418, ἡρμοσμένην οὐκ ἔχοντες τάξιν Sch 427, ὀρίζοντος τάξιν ποιεῖται Le 564, sim ib, vide ἐπέχειν ἐφεξῆς
- ταπεινός. -ότερον φέρεσθαι (opp. μετέωρον) Ach 34, ἀπὸ τῶν -ων ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τρέπεται Ach 54, ἢ ἀπὸ -οτέρου ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον πορεία Ach 54
- ταπεινοῦν. ταῖς ἀκτίσιν οὐ -οῦμενον An II 243 b (Cat), -ομένην ἐν κοιλότητι An I 92
- ταπείνωσις Sch 527
- ταραχή. γέγονε πολλή -ῃ Ach 67, πολλὴν παρῆχε -ῇ Sch 75
- τάραχος τῶν ὑδάτων Sch 422

παραχωδῶς Sch 533
 ταρσός Sch 354
 τάσσειν. τὸν τεταγμένον φύλακα
 An II 190 b (Cat), ἣν δὲ ὑπὸ Ἥρας
 δ' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος, ὅπως ib,
 ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτάχθη An II 255 b
 (Cat), οὐδὲ τεταγμένη (ἡ τοῦ Γά-
 λατος ζώνη) Le 564 al, vide τάξις
 τεκείλειν Sch 530
 τεκμαίρεσθαι An I 96 Sch 480,
 -εται τοῦ καὶ χειμῶνα γενέσθαι Sch
 486, τῷ τῆς σκέλλης ἀνθεῖ -εσθαι
 περὶ τῶν ἐσομένων καρπῶν Sch
 540
 τεκμήριον Sch 450, ἕτερον -ιον δι-
 δῶσιν Sch 400. 416. 451 al, δια πολ-
 λῶν -ίων πειρᾶται . . βοηθεῖν Sch
 449, περὶ τῶν τῆς ἀνατολῆς τῆς
 Παρθένου -ίων Sch 457, ταῦτα τὰ
 διὰ τῶν ἀστρον -ια Sch 471, -ον
 ἐκείναι αἱ ἡμέραι ἔτεοῦ εἰσι Sch
 496, τοῖς πρὸς τῇ δύσει -λοῖς Sch
 504
 τέκμωρ τέλος Ach 85 Sch 339
 τεκτονᾶν. πρώτη ναῦς ἀρχῆθεν ἐ-
 τεκτονήθη An II 256 b (Cat)
 τελεῖν. οἱ τὰ Ὀρφικά μυστήρια
 -οῦντες Ach 37, ἡ τῆς Κόρης ἀρ-
 παγὴ -εῖται Sch 366
 τελεσφορεῖν (opp. ἀνθεῖν) Sch 538
 τέμνειν. ζωγράφου -ουσι τῶν θεῶν
 τὴν κεφαλὴν εἰς ἴσον ἑκατέρωι τῶν
 τοῦ πόλου ἡμισφαίριων An I 90
 τέρας τὸ γεννώμενον An I 95
 τεταγμένως φέρονται (τὰ πλανώ-
 μενα) Is 318, αἱ φλόγες -ως καὶ
 κατὰ φύσιν εἰς ὕψος αἴρωνται Sch
 525, -ως ἱπτάμεναι Sch 547
 τεταρταλία ἡ σελήνη Sch 474
 τετραγῶνος vide σχῆμα ἰσό-
 πλευρος, πλινθίον λέγεται παρὰ
 τοῖς γεωμέτραις πᾶν -ον Sch 345,
 ἐν -ωι σχήματι Sch 402
 τετράμηνος Sch 476
 τετραπλασίῳ λόγος Le 569
 τετραπόδα. διὰ τὸ τῶν -ων ἡγεῖ-
 σθαι An II 206 b (Cat) Sch 365,
 μόνον τῶν -ων An II 254 b (Cat)
 Comm. in Ar. rel. ed. Maass.

τετρασκελής An II 239 b (Cat)
 τέχνη. (ἐς) τοῦτο -η λατρικῇ χρώ-
 μενον An II 194 b (Cat)
 τεχνικός. ὁ -ώτατος . . μαθητής
 Sch 443
 -ῶς δέδωκεν ἀφορμὴν αὐτῷ Sch
 362, -ῶς πάνυ καὶ γεωμετρικῶς
 διήρρηκε τὸν ζωδιακὸν κύκλον Sch
 445, ἐπιμελῶς καὶ -ῶς Le 564
 τέως Sch 383
 τηνικαῦτα. τὸ τ. Sch 447. 458
 τηρεῖν. τηρεῖτον ὅτι Ach 62, ἐν
 τοῖς ἐξῆς οὐκ ἐτήρησε ταύτην τὴν
 τάξιν Ach 80, μόνιμον τοῦ τόπου
 τηρεῖν τὴν στάσιν An I 91, τηρήσας
 ἐν τῇ παραδόσει. An II 226 b (Cat),
 ὡς δικαιοσύνην πίστιν τηρεῖν Sch
 419 al
 τιθεῖναι. οὐ τίθεμεν αὐτὸν ἱατρον
 εἶναι οὐδὲ μαθηματικὸν θήσομεν
 An II 150 a, ἔθηκεν ἄρτιον An II
 198 b (Cat), θῶμεν τὰς τοῦ νυχθη-
 μέρου ὥρας Sch 437, ἦν (τῆς Με-
 δούσης τὴν κεφαλὴν) περὶ τὰ στήθη
 ἔθηκεν αὐτῆς An II 227 b (Cat),
 ὁμοίως τῷ κόσμῳ θεῖναι τὴν σφαί-
 ραν Is 329
 ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκε An II 190 b
 204 b (Cat) Sch 344, ἐν τοῖς λαμ-
 προῖς ἔθηκε τῶν ἀστέρων An II
 196 b (Cat), οὗτος λέγεται ἐν τοῖς
 ἀστροῖς τεθῆναι An II 211 b (Cat),
 ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη An II 214 b
 (Cat), εἰς τὰ ἄστρα τεθῆναι An II
 220 b (Cat), ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη
 An II 226 b (Cat), τῷ δὲ Περσεῖ
 τὴν περὶ τὰ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν
 An II 227 b (Cat), ὅπως τεθῆι ἐν
 τοῖς ἀστροῖς An II 232 b (Cat), τὸν
 τύπον τοῦ κύκλου ἔθηκεν ἐν τοῖς
 ἀστροῖς An II 234 b (Cat), ἐν τοῖς
 ἀστροῖς αὐτὸν ἔθηκε An II 238 b
 (Cat), καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐ-
 τέθη An II 240 b (Cat), εἰς τὰ ἄ-
 στρα τέθεικε An II 242 b (Cat), ἐν
 τοῖς ἀστροῖς λέγεται τεθῆναι An II
 244 b (Cat), εἰς τὰ ἄστρα αὐτοῦ
 σύστημα ἔθηκεν An II 245 b (Cat),

- ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν An II 248 b (Cat), δοκεῖ θεῖναι ἐν τοῖς ἄστροις An II 254 b (Cat), εἰς τα ἄστρα ἐτέθη An II 257 b (Cat), ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν An II 261 b (Cat), ἔθηκεν ... ἐν τῷ οὐρανῷ An II 263 b (Cat), ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν An II 265 b (Cat), sim An II 269 b (Cat) Sch 364, ἐπὶ τοῦ οἰστοῦ αὐτὸ ἔθηκεν ib, ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν (τὸν Στέφανον) τεθεικέναι Suppl I 573 (Cat), ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθησαν Suppl I 576 (Cat)
- μνήμην αὐτῶν θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος An II 203 b (Cat), τὴν συνωμοσίαν ἔθεντο An II 263 b (Cat) Sch 418, <ἐτίθεντο> ἑπωνυμίας Is 332, πλείω τὰ σημεῖα τοῦ χρόνου τίθεται Sch 401, πέντε αἰτίας εὐλόγως τῆς ἀστροθεσίας τίθενται Sch 345
- τίκτειν. ἀποστᾶσα ἡ σελήνη ἡλίου δώδεκα μοῖρας -εται Sch 473
- τιμαῖν. ἐτιμήθησαν τῷ ἐν Καρχί-ναι εἶναι ἐπὶ θυσιάς An II 297 b (Cat), ὡς ἱεροῦς τιμῶσι τελείαν περὶ τοῦ συμπτώματος τιμῇ Suppl I 579 (Cat)
- τιμή passim, -ην ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι An II 267 b (Cat), τῆς οὐρανίας -ῆς μετασχεῖν An II 277 b (Cat), πρὸς -ῆν τοῦ Διὸς Is 321, 330, sim Sch 424, κατὰ -ῆν Sch 345, εἰς -ῆν τῆς θεᾶς Sch 382, ἐπὶ Ἀπόλλωνος -ῆι Sch 403, εἰς -ῆν τοῦ Ποσειδῶνος ib
- τιμωρία. -αν αὐτῷ ἐπιθήσων An II 248 a (Cat)
- τινάσσειν. τῶν ἀστέρων ἐπὶ πνεύματος -ομένων Ach 69, -ουσι τὰς πτέρυγας Sch 522, -όμενοι τὰ πτερά Sch 522
- τμήμα Le 562 al, ἐν τῷ αἰε φανερωῷ τμήματι Hi 21, ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν τμήματος Sch 371 al, ὑπο τὸ τμήμα τοῦτο ἐστὶν ὁ Ὠρίων Sch 405 al
- τόκος. τριταῖος ἀπὸ τοῦ -ου Sch 393
- τολμαῖν. εἰπεῖν ἐτόλμησαν Ach 40, ἐτόλμησαν δορίσασθαι Ach 45, τινὲς τολμῶσι γράφειν Sch 365
- τομή passim, περὶ τῆς νοουμένης αὐτῶν ὑπὸ τῶν κύκλων τομῆς Le 562, διὰ τῆς βορείας .. τομῆς Le 564
- τόμος. ἐν τινι -οι ἀπογραφόμεθα Le 563
- τόνος. 'συνεληγμένοι' τῷ -οι ὡς 'οὐτάμενοι' ὑπαίρεθέντος γὰρ τοῦ σ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος Sch 370
- τοξεία. τὴν -είαν εὐράμενον An II 239 b (Cat), τὴν -είαν προσλαβὼν σύσσημον An II 240 b (Cat)
- τοξεύειν An II 239 b (Cat)
- τόξενμα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν -άτων Sch 353
- τοξικός. τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ -όν An II 241 b (Cat)
- τόξον An II 239 b (Cat)
- τοπικῶς ὑπακούεσθαι Sch 378
- τορνευτός. -ῆν σφαῖραν Sch 442
- τραχύνειν. φωτὶ -ουσι τὴν ὄψιν Sch 492
- τραχύς. -εῖσι προσπεσοῦσα (ἡ ὄψις) Sch 488
- τρῆμα. διὰ τρημάτων τινῶν το φῶς ἐκπέμποντα (τὸν ἥλιον) Ach 46
- τρίβος. -ους τας τετριμμένας ὁδοὺς Sch 380
- τριγωνοειδής. -οὺς σχήματος An II 228 b (Cat)
- τρίγωνον. ὀρῶνται ὑπὲρ αὐτόν ἐν -οι ἄμανρολ ... ἑπτά An II 207 b (Cat), ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις -ου An II 223 b (Cat), ὡς τὸ μέγεθος εἶναι -ον ἰσόπλευρον Sch 373, -ον ἰσοσκελές, οὐκ ἰσόπλευρον Sch 380, ἐκ τοῦ δελτωτοῦ -ου Sch 381, τὸ σχῆμα τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις -ου ib
- τρικνυλία. τοῦ ἀνέμον -ια Sch 509
- τριλοφία An II 209 b (Cat)
- τριμερής. -ῆ τὸν τῆς ἀστροθεσίας ἐποιήσατο λόγον Sch 403
- τριόδος Sch 548

τριπλασίων λόγος Le 569
 τρισσός Ach 46 An II 110a
 τριταία ἡ σελήνη Sch 474
 τριχῆι Is 316
 τριχῶς Ach 83 Is 323
 τρομώδης Sch 495
 τροπή. -ὰς ποιεῖται An I 94 al, τοῦ ἡλίου ἐπὶ θερινῶν τροπῶν γινομένου An II 129, κατὰ -ὴν τοῦ σ̄ εἰς δ̄ γίνεται (Δίκη) Sch 347 al
 τρόπις. Ἄργους -εως πρύμνα An II 116a, ὑπὸ τρόπιν An II 256 b (Cat)
 τρόπος. κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν τ(ρ)όπον An II 140a, κατὰ δύο τρόπους ταῦτα διεξέρχεται Is 328
 τροφή. τροφήι χρῆται ὁ κόσμος παρ' ἑαυτοῦ Ach 35, μὴ δεῖσθαι τροφῆς ib, οὐδεμίαν τροφῆς (lege τροφῆς) ὠφέλειαν ἔχουσι Sch 430
 τροχίον Sch 443
 τροχοειδής Ach 49 Sch 431
 τροχός Ach 48, σχῆμα ἔχοντα τροχοῦ (τὸν ἥλιον) Ach 46, ἐν τῷ τροχῷ κοίλῃ ἐστὶν ἡ πλήμνη ib, περὶ ἀρμάτειον ἄξονα δινοῦνται οἱ τροχοί Ach 61, ἐμπεριθεῖς τῷ ξύλῳ τροχὸς κυκλοτερεῖς An I 92, καθὰ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ καὶ μύρμηκος (cf Ach I c. 20) An I 97—8, ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦτο καὶ χοινκίδος Sch 379
 τρύγητος Sch 261
 τρυγῶν Sch 518
 τρυμαλιά. ἐπὶ τῶν -ῶν... φαίνειν Ach 40
 τρύπανον Ach 45 sq.
 τυγχάνειν. οὕτως ἔχοντα -ει An II 126a, μεγάλης τιμῆς τετύχηκε An II 204b (Cat), τέτεχεν ἀθανασίας An II 235b (Cat), τοῖς ἐπὶ τῷ ἰσημερινῷ οἰκοῦσιν οἱ δύο τροπικοὶ χειμερινοὶ -ουσιν Is 317, λαμπηδόνα οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχει Sch 356
 τύμμα. ἔνιοι σφόδρα διάπυρον ἔχουσι τοῦ κέντρου (τοῦ σκορπίου) τὸ -α Sch 418
 τύπος. εὐσήμεναι τῷ τύπῳ φαινόμενος An II 194b (Cat), οἱ ἑπτα

αὐτῆς ἀστέρες ἀμάξης τύπον ἔχουσιν Sch 345, ὁ Γάλακτος τύπος Sch 433, vide συμπληροῦν
 τυφῶν. -ῶνας ἐμποιεῖ (ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις) An II 127
 τυχόν (adv) An I 93
 ὕβρις. χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν -ιν An II 247b (Cat)
 ὑγιάζειν An II 247b (Cat), -σθεῖς ἐκ νόσου An II 251b (Cat) Sch 405
 ὑγραίνειν. τοῖς -ουσι σφόδρα φιληθοῦσιν Sch 518, -ει αὐτῶν τὰ περιέχοντα σώματα Sch 518, ἐὰν μὴ εἰς βάθος ὑγρανθῇ Sch 539
 ὑγρασία. ἐξ -ίας ἀναδόσεως Ach 69, τῆς -ίας μεταλαβοῦσα Sch 539
 ὑγρός. νεφελῶν -ῶν Ach 69, -ὰ καὶ ἀτμώδης ἀναθυμίασις An II 126, ἡ πλεονάζουσα -ὰ καὶ συνισταμένη ἀναθυμίασις An II 126, δρόσος -ὸν ἐξ ἀέρος αἰθροῖον ib, ἔκχουσιν πολλὴν ποιεῖται -οῦ An II 235b (Cat)
 ὑδατώδης vide συρρεῖν
 ὑδροεῖον. ὁ Ὑδροχοός ἔχει ὥσπερ -ον Sch 417
 ὑδρεύεσθαι Sch 425
 ὑδρολόγιον Ach 58
 ὕειν. τὸν Δία ὕειν Ach 83, οὗς (λίθους) αὐτῷ Ζεὺς ὕσεν εὐξαμένῳ Sch 353
 ὑελοειδής (ἥλιος) Ach 46
 ὕλη. τὴν ὕλην (τοῦ ἄξονος) οὐκ ἐδάξεν ἡμᾶς Ach 61, sim ib
 ὕμην κελυφανώδης Sch 512
 ὕμνειν. -εῖ λέγων Ach 85, -ῶν ἀπο Διὸς ἤρξατο Is 324
 ὕπακουέιν. δύναται καὶ τοπικῶς τὸ 'αὐτοῦ' -εσθαι Sch 378
 ὕπανχένιον. τὸ ὕ. An II 112a
 ὕπεναντιος. ὅς δὴ -ία ἔρπει An II 212b (Cat)
 -ίως τῷ παντὶ τὴν ὥλειαν ποιούμενος κίνησιν Sch 433
 ὑπεξαιρεῖσθαι. -οῦμενος ἥλιον καὶ σελήνην Sch 426
 ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς An II 266b (Cat), πᾶν τὸ ὕ. βλέπόμενον Ach 36 47*

- ὑπεράνωθεν τῆς κεφαλῆς Sch 352
- ὑπερβάλλειν. οὐχ -ονται τὸν ζωδιακὸν κύκλον Ach 53, δικαιοσύνη πάντας ἀνθρώπους -ων Sch 424, (opp. ἐλλείπειν) Sch 447, -ει τοῦ καρποῦ τὸ πλήθος Sch 539, -οντος τοῦ θερμοῦ τοῦ ψυχροῦ Sch 544
- υπερβατόν. τοῦτο -όν Sch 363, δύναιτο δ' ἂν καὶ -ὸν εἶναι Sch 391
- ὑπερβολή. τῇ -ῇ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἡλίου καλυπτόμενα Ach 75, καθ' -ὴν λαμπρός Sch 349. 354, διὰ τὴν -ὴν Sch 356, -ῇ τοῦ φόβου καὶ τῆς δειλίας Sch 462, τὰς τῶν καιρῶν -άς Sch 529. 531. 534, οὔτε -ὴν χειμῶνος ... οὔτε αὐχμοῦ συμπεσόντος Sch 538
- ὑπέργειος. An II 125 a Sch 459 *passim*
- ὑπερχύπτειν Sch 527
- ὑπερμεγέθης An II 188 b 242 b (Cat)
- ὑπερουράνιος δύναμις Is 332
- ὑπεροχή. τὴν τοῦ φωτός αὐτῶν -ὴν Ach 51
- ὑπερπετής. -εῖς καὶ πλατείας ὁδοὺς βαδίζει τὰς ἄνω (ὁ ἥλιος) An I 96
- ὑπερπίπτειν. συμκρὸν -ων αὐτούς (τοὺς τροπικούς) Sch 434, *sim* 448
- ὑπερφέρειν. φιλαδελφίαι ὑπερήνευκαν πάντας An II 203 b (Cat), κάλλει ὑπερενέγκας An II 235 b (Cat), δικαιοσύνη ὑπερενέγκας πάντας ἀνθρώπους An II 265 b (Cat)
- ὑπισχνεῖσθαι. τὰ ὑπεσχημένα μοι περὶ . . . An II 126 a
- ὑπνοῦν. ἐπὶ τὰς Γοργόνας ὑπνωκυίας An II 227 b (Cat)
- υποβάλλειν. τὸν Ἀστραῖον ποιητὴν τῶν ἀστέρων ὑποβάλλει Ἀρατος Ach 29
- ὑπόγειος An II 125 a *passim*
- ὑπογράφειν. τὰ σημεῖα δοκεῖ -ειν ἡμῖν τῆς τοῦ Τοξότου ἀνατολῆς Hi 11, ἀπὸ τῶν λέξεων σφόδρα -ει τὸν Ὠρίωνα δεδοικότα Sch 462
- ὑπόγυις. χειμῶνος -ύου Sch 484
- ὑπόδειγμα. κατὰ το ἐπὶ τοῦ λύχ-
νου v. An I 91, δῶμεν καὶ ὅ. ib, ἐπὶ -ος Le 562
- ὑποδεικνύειν Att 18 Hi 22 Hi 18 al
- ὑποδεικνύναι Sch 478
- ὑποδηλοῦν Sch 528
- ὑποδραμεῖν. εἰ συμβαίῃ κύμα ὑψηλὸν ὑ. ναῦν An I 92
- ὑποξενγνύναι. -ξας ἵππους λευκοὺς An II 208 b (Cat)
- ὑποζύγια Sch 519
- ὑποθεῖν Sch 499, περὶ τῶν -εόντων πλανωμένων Is 328
- ὑπόθερμος Sch 541
- ὑπόθεσις. -ις πλασματώδης Hi 5, ἐπ' ἐκείνην ὥρμησε τὴν -ιν Ὀμηρος Ach 29, -εις τοῖς περὶ ἀστρολογίας γράψασιν παρέσχεν Ὀμηρος Ach 30, ἀνάξιον τῆς τηλικαύτης -εως Ach 81, ἀκολούθως τῇ ὑποκειμένη -ει Ach 81, τὴν τῶν φαινομένων -ιν παρέβαλεν αὐτῷ ὁ Ἀντίγονος An II 149 a, ἣν καθ' -ιν ἐν Καρχινῶι λάβωμεν τὸν ἥλιον Sch 454
- ὑποκαταβαίνειν. μετὰ τοῦτον ὑποκαταβάντι ἐστίν . . . An I 94
- ὑποκατιέναι. -ιών φησι Sch 378. 393
- ὑποκάτω Att 14
- ὑποκάτωθεν εἰσι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου Sch 427
- ὑποκεῖσθαι. τὸ -εῖμενον γενέσκει καὶ φθορᾷ Ach 31, τῇ -εμένῃ ὑποθέσει Ach 81, τοῦ κόσμου σφαιροειδοῦς -εῖμενον An II 129, -εῖται αὐτῷ An II 259 b (Cat), ἐπὶ μᾶς -εῖμενοι ἐπιφανείας Sch 340, ἔδει τὰ -εῖμενα δηλῶσαι Sch 378, *sim* 472 al, ὡς τὸ -εῖμενον ut *infra* (in *ima pagina*) *appositum est* Sch 342 (cum *adn*)
- ὑποκλίνειν. ὁ Κένταυρος δοῖν ὑποκεκλιταὶ ζωίδιους Sch 423
- ὑποκροῦναι. μηδεὶς νῦν -έτω λέγων Ach 54
- ὑπολαμβάνειν Hi 11. 13 bis 15. 20. 23. 24 An II 149 a An II 235 b (Cat) al
- ὑπολείπειν. μηδὲν ὑπολίπωμεν τῶν

πρὸς καταστερισμόν An II 110 a, τὰ
 ὁμένα τῷ βορείῳ διδάσκει Sch
 393, *μία δ' ἐστὶν ἡ ὑπολείπεται*
ὑπὲρ γῆς Sch 453
μίαν ἔγγιστα μοῖραν ἐκάστης ἡ-
μέρας ὁμένος Sch 433
ὑπόλειψις Sch 430
ὑπόληψις. -ιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοι-
αύτην, ὅτι . . An II 231 b (Cat)
ὑπομήκης Sch 518
ὑπομινήσκειν. -ονται τοῦ πά-
θους Sch 519
ὑπόμνημα τοῦ ἀγῶνος ἐναργέστα-
τον τῇ σχηματοποιίᾳ An II 189 b
 (Cat), *τῶν Περσέως ἄθλων ὑ.* An II
 216 b (Cat) Sch 375, *εἰς ὑ. τῆς ἐαν-*
τοῦ μάχης καταστερίσας An II 242 b
 (Cat), *ὑ. τῆς πράξεως αὐτοῦ* An II
 257 b (Cat), *ὥσπερ ὑ. τοῦ πάθους*
φέροντες Sch 372
ὑπομνηματιστής Le 562
ὑπονέφελος. αἱ ἀκτῖνες -οι Sch 500
ὑπονοεῖν Sch 506, *γελοῖον -εῖν* Ach
 75
ὑπόνοια Sch 506, *οὐκ ἀληθῶς ἀλλὰ*
πρὸς τὴν -αν Is 320, *διὰ τὴν -αν*
τὴν προειρημένην τῆς σπουδῆς τοῦ
δρόμου Sch 385
ὑπονοστεῖν. εἰς τοῦπίσω κατὰ μι-
κρόν -εῖ Sch 404
ὑποπίπτειν An II 131, *θερμὸς ἡ-*
μῖν -ει (ὁ ἥλιος) Ach 54, *οὔτε ἀρ-*
χῇ -ει οὔτε τέλει Le 568
ὑποποδίζειν. (de planetis) ἱστάμε-
νοι καὶ -οντες Sch 426, *ἕως οὗ (ᾧ)*
ὁ ἥλιος ἐπὶπροσθε γενόμενος ποι-
ήσῃ αὐτὸν -ίσαι Sch 427
ὑποπτεύειν. τῇ τῶν ὀρνίθων ἐπι-
δημία τὸν αὐχμὸν -ων Sch 548
ὑποσημαίνειν Sch 509
ὑποσκιάζειν Sch 492. 497
ὑποστάθμη οὔσα (ἡ γῇ) An I 90
ὑπόστασις Sch 502, *καθ' -ιν* Sch
 488
ὑποστροφή. ἐξ -ῆς Sch 350
ὑποτακτικόν vide ἄρθρον
ὑποτείνειν. ἡ ἐκ τοῦ κέντρον πρὸς
τὴν περιφέρειαν πλῖτονσα εὐθεῖα

ἐξάκις -ει τὴν ὅλην περιφέρειαν Sch
 446, *τὴν κάτωθεν -ουσαν* Sch 380
ὑποτιθέναι. τὴν δ' ἔχουσαν αἶγα
ὑποθεῖναι An II 209 b (Cat), *εἰς τὰ*
ἄστρο ὑπετέθη τὸ εἰδωλον οὐχ ὅλον
αὐτῆς An II 256 b (Cat)
-εσθαι Hi 5. 16 Ach 37. 49 Sch 451
 al, *οἱ ἀστρολόγοι -ενται* Att 16,
τῶν ζωιδίων τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῆς
ἀνατολῆς -έμενος Hi 22, *sim* Hi 21, *τὰ*
δωδεκατημόρια τοῦ ζωδιακοῦ -ε-
ται ἀναφερόμενα Hi 22, *ἀπείρους*
κόσμους -εται ἐν ἀπείρῳ τῷ κε-
νῷ Ach 38, *οἱ μουσικοὶ -ενται τὸν*
ζωδιακὸν κύκλον ὥς ἐν ἀρμονίᾳ
τάξιν ἔχειν φθόγγον κτλ. Ach 43,
γεωμέτραι αὐτὸν (τὸν ἄξονα) -εν-
ται γραμμὴν τινα λεπτὴν Ach 61,
οἱ Στωϊκοὶ -ενται Sch 335, *ταύτην*
(τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα) ὑπέθετο κόσ-
μον μίμημα Sch 343, *τοῦ ποιητοῦ*
τὴν Δίκην ὡς ἀδιάφθαρτον -έμενον
 Sch 356
ὑποφαίνεσθαι Sch 492
ὑποχαλᾶν. -άσαι τοῖς τοῦ ἀρμένου
ποσὶ Sch 422
ὑποχωρεῖν Sch 511, *εἰς τὰ δὲ ὑπ-*
εχώρει An II 201 b (Cat)
ὑποψία. -λαι σηπεδόνης Sch 521
ὑπτιάζειν Sch 485, *med* Sch 483
ὑπτιοῦσθαι Sch 484
ὑπώρεια Sch 526. 527, *ὑπὸ τὰς -ας*
 Sch 377
ὑστερεῖν. -εῖ τῷ χρόνῳ τῆς δύσεως
 Sch 371
ὑφαιρεῖν (clam auferre) An II 188 b
 (Cat), *ὑφαιρεθέντος τοῦ σ* Sch 370
ὑφαλος πέτρα Sch 527
ὑφ' ἔν (figura grammatica) Ach 85
ὑφίστασθαι ἀρχὴν Ach 31
ὑψηλός. -ότερον ποιήσωμεν Ach 70,
sim ib
ὑψος passim, καλεῖται θερινὴ τροπὴ
τὸ ἐν τῷ Καρκίνῳ ὕψος τοῦ ἡ-
λίου Ach 54, *πρὸς τὸ γινόμενον*
ἔξαρχα καὶ ὕψος Ach 70, *δεξιὰ τε*
καὶ ἄνω ἐν ὕψει μάλλον ὑπάρχοντα
 An II 132

ὑψοῦν. ἐπὶ τὰ βορειότερα ἀπὸ τῶν νοτιωτέρων ὑψοῦται ὁ ἥλιος Ach 54, sim ib, ἐν ἀναστήμασιν ὑψομένην An I 92, ἐξαρθεὶς καὶ ὑψωθεὶς Sch 490

Φαιδρόε Ach 51 Sch 350. 418 al, πάντων -ότερος ὢν An II 197 b (Cat)

φαίνειν. τὰ ἐμπρόσθια -ων Sch 376

-εσθαι οὗτος γίνεται ἐν τοῖς -ομένοις κύκλοις An II 276 b (Cat), τὰ ἐντὸς τοῦ ἀρκτικοῦ -ομένου ἀεὶ ὑπὲρ γῆν Is 326—7, τῶν σημείων τὰ μὲν -όμενα λέγει Is 329, αὕτη ἡμίτομος -εται ἐν τῷ οὐρανῷ Sch 410, ἐπὶ ἐσομένον σφόδρα πολλοῦ ὑετοῦ -ονται Sch 514, -όμενα καὶ πᾶσι σύμφωνα ἀστρο Ach 42, τὰ ἐν τοῖς -ομένοις (ἀστροῖς) ὁρώμενα An II 128, τὰ μὲν . . . ἰδίως -όμενα λέγεται, τὰ δὲ . . . κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν τέτακται τρόπον (ita corr τόπον) An II 140 a, τὸν ἐπιδεικνύτα τὰ -όμενα Is 318, προγράφουσι τοῦ ποιήματος τὰ -όμενα Is 329, τὸ ποίημα δηλοῖ τὰ -όμενα Is 329, τὰς ἀρχὰς καὶ ἀναφορὰς ὅλων τῶν -ομένων Is 329, παρὰ τὸ -όμενον Sch 346, διὰ τὰ -όμενα καὶ συμβαίνοντα αὐτῇ Sch 374

φακοειδής ἡ γῆ An I 90

φακός vide παράδειγμα

φανερός. διὰ τούτου -ὄν ποιεῖ διότι Att 17, τὰ ἐν τοῖς -οῖς (opp. τὰ ἀφανῆ) Is 328

φαντάζεσθαι. οὐ δεῖ σε νότον φ. ἀλλ' εὐρον Sch 423

φαντασία. ἐκ τοῦ τοὺς ἄλλους ἐλέγχειν -ίαν ἀπενέγκασθαι προαιρούμενος Hi 4, -ίαν ἡμᾶς ἔχειν ἀνατολῆς Ach 40, διὰ τὸ -ίαν τοιαύτην αὐτὸν ποιεῖν An II 275 b (Cat), μελῶν κατὰ -ίαν Sch 384 bis, πολλὰς -ίας ἔχει Sch 482, τὴν ὁμοίαν -ίαν . . . εἰ παρέχοιτο Sch 485, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν -ίαν Sch 486, κοιλότητος -ίαν ὁ κύκλος ἐμφαίνῃ Sch 490, vide συνιστᾶν

φάρετρα An II 265 b (Cat)

φάσις idem atque ἀπόφασις (dictum) Hi 4, ἀναποδείκναι φάσει χρώμενος Hi 19

idem atque τὸ φαίνεσθαι: περὶ τῆς τοῦ Λέοντος φάσεως Sch 456, τὰς τῆς σελήνης φάσεις ἐκτιθέναι Sch 472, sim passim

φάσκειν Hi 11

φαῦλος vide σεμνός σεμνότης, διὰ τὰ -α Sch 360 al

φαῦσις. ἑώϊας τὰς -εις παρέχει sim Sch 477, κατὰ τὰς φαύσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις Sch 546

φέγγος ποιούντος (τοῦ στεφάνου) An II 192 b (Cat)

φελλός Ach 32. 33

φέρειν. -ουσι μάρτυν Ach 83, χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν An II 247 b (Cat), ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε An II 247 b (Cat), οὐδεμίαν ἀπόδειξιν περὶ αὐτοῦ φέρε An II 259 b (Cat), ὃ καὶ εἰς τὰ συμποσία φέρουσιν An II 264 b (Cat), ἐπὶ τὰ βόρεια τὴν ὄψιν φέρουσα Sch 412, τὸ Κῆτος πόλεμον αὐτῇ φέρε ib, τὸ εἰς Ἀγκλείδην προοίμιον φερόμενον Sch 472

-εσθαι. οἱ τὴν ἐναντίαν -όμενοι Ach 39, εἰς βορέαν ἀνεμον φερομένης (νεώς) ib, -όμενον εἰς δυσμαῖς Ach 48, -ονται δι' αὐτοῦ (τοῦ ζωδιακοῦ) Ach 53, κύκλῳ -ονται An I 96, sim An II 127, -εται ὁ ἥλιος τὴν ἐναντίαν φορὰν τῷ οὐρανῷ An II 128, -ομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σποράς An II 208 b (Cat), ἐλάσσονα (μειζονα) κύκλον -όμενον Sch 371 φερώνυμος. -ύμον προσηγορίας ἔτυχεν An I 95

φθάνειν. τὰ φθάσαντα Sch 372

φθαρτικός Ach 40

φθαρτός al Ach 35

φθείρειν (stiprere) An II 181 b 234 b (Cat) Sch 344

φθίνειν. ὅτε -ει τὸ θέρος Sch 440

φθινοπωρινός. -αὶ τροπαὶ An I 94, ἐν -ῇ τοῦ ἔτους ὥραι Sch 541

φθόγγος ὁ τῆς χρωματικῆς διεξευ-
μένος, τῆς ἑναρμονίου φθόγγος ὁ
καλούμενος διατόνου διεξευμένος,
ὁ καλούμενος παράμεσος, τῆς μέ-
σης, μέσος διατόνος, μέσος λιχανός,
ὁ καλούμενος ὑπάτης μέσης, ὁ παρὰ
τοῖς μουσικοῖς ὑπάτων διάτονος
Ach 44, vide συμφωνία
φιλαδελφία. -ῖαι ὑπερίνεγκαν πάν-
τας An II 203 b (Cat)
φιληδεῖν Sch 510. 516. 517. 518 ter.
522
φίλιος Ζεύς Ach 84 Is 332
φιλοδοξεῖν An II 206 b (Cat)
φιλόθεος Sch 334
φιλοκύνητος. διὰ τὸ -ον αὐτὸν εἶ-
ναι An II 270 b (Cat) Sch 426
φιλόλογος. πάνν (coni) φ. γενόμε-
νος Ach 77
φιλομάθεια Hi 4
φιλομαθεῖν. ἔδει χάριν τῶν -ούν-
των ὑποδείξει Hi 17, sim Hi 4
φιλομαθῆς vide ἀξιόλογος
φιλόμουσος. -ον τὸ ζῶιον An
II 246 b (Cat)
φίλον. εἴ ται φ. ... ἐξετάσαι An
I 89
φιλονεικεῖν. μὴ φ. ἐναντίοις πνεύ-
μασιν Sch 422
φιλοσοφεῖν. ὡς ἀνδρὶ διὰ τῶν
μαθημάτων -οῦντι ἐξηγήσασθαι πρέ-
πον ἦν Sch 555
φιλόπυχρος Sch 517. 552
φίλυδρος Sch 517
φλογώ(οε)δης Sch 503, -ους οὐσίας
κεκοινωθήκασι Sch 484
φλόξ. διὰ τὴν τῆς φλογὸς κίνησιν
An II 253 b (Cat)
φονεύειν An II 206 b (Cat)
φορά. τοῦ θυματηρίου τὴν ὑπὲρ γῆς
φορὰν Att 15, ἐπὶ τὴν ἄνω φορὰν
ἔχειν τὴν ὀρμὴν Ach 33, τὴν ἐναν-
τίαν φορὰν κινεῖται καὶ διαφθείρε-
ται Ach 35, τὴν κύκλῳ φορὰν
ποιεῖται Ach 37, sim Ach 38, φέ-
ρεσθαι τὴν ἐναντίαν φορὰν Ach 48,
sim ib An I 97, ἡ τοῦ ἡλίου φορά
An I 95, τῆς ἐντόνου φορᾶς An

I 98, τοῦ κόσμου τὴν ἀπ ἀνατολῆς
ἐπὶ δύοσιν φορὰν στρεφομένον An
II 132, τὴν ὑπὲρ γῆς αὐτοῦ φαινο-
μένην ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύοσιν φο-
ρὰν Sch 433, ποιεῖν τὴν φορὰν τοῦ
οὐρανοῦ Is 329, τὴν ἐν κύκλῳ φο-
ρὰν Sch 418, διὰ τὴν ἀστατον καὶ
ἄτακτον φορὰν Sch 427, μηκέτι
λαμβάνουσα ἑτέρας φορᾶς ἀρχὴν
Sch 488, τῆς κατ' εὐθείαν φορᾶς
Sch 498, κατὰ τὴν τῶν ἀστρων
φορὰν Sch 513, ἔχει ἐναντίαν τινὰ
τῷ κόσμῳ φορὰν Le 568 al
φράσις. ἡ -ις πέπλεται Sch 430
φράτριος Ζεύς Is 332
φρίκη Sch 510
φροντίζειν. σφόδρα -ει ὁ Ἄρατος
τῶν ναυτιλλομένων Sch 449 al, σφό-
δρα πεφρόντικε τοῦ ἐπιδειξάι τεκ-
μήρια πολλὰ χεμῶνος Sch 508
φροντίς. οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται -ίδος
An II 151, -ίδα ποιῶσι Sch 530
φρόντισμα. τὰ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν
ἔργων -ατα Sch 534
φῦναι. εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσάλευτον
γραμμὴν διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς
γῆς Sch 341
φῦσα. εἴ τις εἰς φῦσαν κέγχρον βά-
λοι ἡ κόκκον φακοῦ Ach 34, vide
παράδειγμα
φυσᾶν An I 93
φύσημα. ἐν μέσῳ τοῦ -ατος An
I 90
φυσικεύεσθαι. ὁ Ἡσιόδος -όμενος
Is 319. 333
φυσικός. οἱ -οί Sch 340, κατὰ τοὺς
-ούς Sch 340, τινὲς τῶν -ῶν Ach 46,
οἱ -οὶ φιλόσοφοι Ach 61, ὑπὸ -ῆς
ἀνάγκης An I 92, Παρμενίδης ὁ -ός
Is 318, μετέβη ἐπὶ τὸν κατ' ἐπω-
νυμίαν Δία τὸν -όν Sch 335, ποίημι
-ώτατον Sch 346, -ῶι τινι λόγῳ
Sch 364, κατὰ -ὴν αἰτίαν Sch 370,
τὸ -ὸν ὡς μυθικὸν παρεῖληφε Sch
399, -ώτατα ἄπτεται Sch 420, ἐξά-
γωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ
-ώτατον Sch 444 al, τὸ -ὸν σχῆμα
Sch 550

-ῶς. -ῶς καὶ μυθικῶς ἐξηγήσασθαι Ach 83, (παρὰ) τῷ -ῶς ἐξηγούμεναι Sch 464, -ῶς τὸ 'δεξιτεροῦ' ἐστὶ 'τοῦ βορειοτερόν' Sch 352
 φύσις. κατὰ -ιν Ach 41 Sch 378, μεταβαλεῖν τὴν -ιν Sch 388, -εἰ ζῶσαι καὶ οὐ λόγῳ Sch 444
 φυτάλμιοις Ach 84
 φυτεία Sch 475, ὁ μεταξὺ δύο -ῶν τόπος ἀργός Sch 477
 φωλεός. εἰς -οὺς κατασύμφωνα Sch 534
 φωνήεις An II 256 (Cat)
 φωρᾶν. -αθῆναι ἐπίτοκον ἤδη οὖσαν An II 181 b (Cat), τέμνων -ᾶται Sch 404
 φωτεινός. -ῇ οὐσία An II 127, -οἱ (σχηματισμοί) An II 128
 φωτίζειν Sch 473 bis, κύκλῳ Ach 46, ἐνδεᾶ τοῦ -εσθαι Ach 50, νέφος πεφωτισμένον Ach 69, ἐκ παρατρίψεως -εσθαι (τοῖς κομήτας) Ach 69, ὑπὸ τοῦ ἡλίου -ομένη (σελήνῃ) φανερά ἡμῖν γίνεται Sch 428
 φωτοειδής. τοῦ -οὺς ἀναστραφέντος Ach 49

χαλεπῶς vide φέρειν
 χάος. παρὰ τὸ χεῖσθαι τὸ ὕδωρ χάος ὠνόμασται Ach 31—2, χάος οἱ ποιηταὶ καλοῦσι διὰ τὸ κεχηγνέναι An I 90, διὰ τὸ βάρος πρώτῃ μετὰ τὸ χάος πέπηγεν ἡ γῆ An I 90
 χαρακτῆρ. τοῦ Ὀμηρικοῦ -ος Is 324, τὸν Ἀράτειον -α Ach 81
 χαράσσειν. -ᾶζωμεν τὸν θειρόν τροπικόν Le 565
 χαριεντίζεσθαι. -όμενος ἐπὶ τῇ μυθολογίᾳ Sch 391, sim Sch 409
 χαριέντως εἶπε Sch 367. 378. 454
 χαρίζεσθαι. -όμενος Ἀπόλλωνι An II 194 b (Cat), τῷ Ποσειδῶνι χαρίσασθαι An II 245 b (Cat), ποιητικῇ αἰνιγματῶδει ἐξουσία κεχαρισμένον Sch 356, τὴν . . ἄμπελον τοῖς ἀνθρώποις -όμεναι Sch 389
 χάρις. ὡς ἡ χάρις φησὶν ἡ ποιητικῇ

An I 94, πρὸς χάριν Οἰονοπίωνος Sch 461
 χάσμα. (τοῦ πόλου) τὸ ἄνω χάσμα οὐρανὸς διπλοῦς An I 90
 χάσμημα Sch 366
 χαῦνος. τὰ ἄλλα χαυνότερα An I 92
 χεῖμετλα Sch 398, vide μάλκη
 χεῖν. οὔτε τῷ ὕδατι χυθῆναι συγχωρεῖ... An I 91, καὶ ἄλλ' ἐν ἄλλοις κέχνται τόποις (ἄστρα) Sch 403
 χελιδονίας ἰχθὺς Sch 393
 χέλυνον (corr) Sch 370
 χελώνη An II 230 b (Cat) Sch 394
 χερσαῖος (opp. θαλάττιος) Sch 518, οἱ -οι κύνες Sch 345
 χέρσος. οὐ μόνον τοῖς ἐν χέρσῳ ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν πελάγει An II 240 b (Cat)
 χηλή. ἐφ' ἑκατέρας -ῆς An II 196 b (Cat), ὁ ἐπὶ τῆς βορείας -ῆς An II 197 b (Cat)
 χήλωμα (Sagittae) An II 242 b (Cat)
 χθαμαλός. στενὰς καὶ -ὰς ὁδοὺς An I 96
 χιτών. ἐπὶ τῆς πέξης τοῦ -ῶνος An II 202 b (Cat)
 χιῶν ὑετῶν ψακὰς ἐν νέφει πεπηγότι An II 127, χ. πίπτονσα λεπτῶς An II 127
 χλαμύς. -ῦδι στρατιωτικῇ Sch 381
 χοινικίς. ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦτο καὶ -ίδος Sch 379
 χορεύειν. τὰς ἐν τάξει -ούσας παρθένους An I 91
 χορός. ἐξ ὠρισμένων σωμάτων καὶ ἀριθμῶν ληπτῶν Ach 42
 χρεῖα Sch 479, εἰς τὴν χρεῖαν τῆς θεωρίας An II 129, τὴν χρεῖαν αὐτῶν ἀναγκαζάν εἶναι λέγων Is 328, οὐκ ἄλλον τινὸς πρὸς τὴν κατάληψιν τῆς Ἀρκτου χρεῖαν σχολίης Sch 362, ὅποταν εὐδινῆς ἡμέρας εἰς χρεῖαν ἔλθῃς Sch 491, διὰ τὸ χρεῖαν αὐτοῖς εἶναι σκέπης Sch 551, μετὰ τὴν χρεῖαν Le 566
 χρειώδης Sch 387. 503
 χρεῖσθαι. Διὸς κεχρήμεθα Ach 83,

- τῆς αἰγὸς τῇ δοραῖ ὀπλῶι χρήσασθαι An II 209 b (Cat), οἱ τῇ ναυτιλῖαι χρώμενοι An II 256 b (Cat), ἐχρήσατο τῇ τῶν κοσμικῶν φιλοσόφων δυνάμει Is 324, χρώμενος τῷ τρόπῳ Is 327, ἴσῳ τάχει τῶν βοῶν χρωμένων ἐν τῇ πορείᾳ Sch 344
- χρησιμεύειν εἰς πολλά Sch 386
- χοῆσις. τῇ τῶν χειρῶν χρήσει An II 240 b (Cat), ὅτι καὶ τῆς Ὀμηρικῆς -εως ἔτυχεν Sch 404
- χροιά Ach 56, ὁ γαλαξίας καὶ παρὰ τὴν -ὰν ὠνόμασται An II 131
- χρῶμα. τὸ -α ὁμοῖος τῷ ἐν τῷ Αἰετῷ An II 274 b (Cat), λευκὸς τῷ -ατι ib, τὰ περὶ τὴν σφαῖραν -ατα Le 565, ἐτέρῳ τινὶ παρὰ τὸ βαθὺ -ατι Le 566, γράψωμεν λευκῷ τινι εἰ τύχοι καὶ ἀερῶι -ατι Le 566
- χρῶννύναι. χρῶσαντες τὴν σφαῖραν Le 565
- χύμα. οὐσίας χ. τὸ λεπτότατον θερμὸν φύσει καὶ λαμπρὸν An II 127
- χυμός. διὰ μῆξιν τῶν χυμῶν Sch 509
- χύσις. ὕδατος -ιν ἀπομμουόμενοι Sch 417
- χυρσίζειν. -ονσαι αἱ νεφέλαι Sch 498, *sim* ib al
- χωρεῖν *capere* Ach 38, *ire* ἐχώρει γὰρ ἂν εἰς ἀριθμούς καὶ μέτρα καὶ λεπτὰ καὶ μόρια Sch 430, *vide* κόσμος
- χωρίζειν. τὸ πῦρ -όμενον Ach 40, ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων -όμενος Sch 497
- χωρίον. -ια (Στήνη Ἀλεξάνδρεια Ἐλεφαντίνη) Ach 47
- χωρεῖς τῶν εἰρημένων Hi 21 al
- χωρισμός. τῷ -ῳ ἡμῶν Sch 445
- Ψακὰς ὕδωρ λεπτῶς διεσπασμένον ἐπὶ τῆς γῆς An II 126—7, ὑετός ψ. ἄθρα καὶ συνεχής An II 127
- ψηφίζειν *vide* καταλαμβάνειν φιλός. διὰ -ῆς ἀναβλέψεως Le 562
- ψιλοῦν Sch 342 al
- ψῦξις *passim*, τῆς περὶ τὸν ἀέρα αἰσθανόμενοι ψύξεως Sch 548
- ψύχειν Sch 521
- ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος κατελθοῦσα ἐξ οὐρανοῦ ἀνανεύουσα ὡς ἐς συγγενῇ τὸν οὐρανόν Ach 30, πάντα τὰ συνήθη θεωρεῖ καὶ ἐπισπάται ib al
- ψυχίζειν. -ομένην τὴν χηλὴν τὴν ἐμπροσθίαν Sch 550
- ψυχρότης. τὴν ἀναθυμίασιν τῆς -ότητος An I 97
- ὠδίνειν An II 219 b (Cat)
- ὠθεῖν Sch 513, τὴν γῆν πανταχόθεν ἐπὶ τοῦ ἀέρος ὠθουμένην ἰσορρόπως Ach 34, ὑπὸ ψύχους ὠσθεῖσα (ἡ ξηρα ἀναθυμιάσις) An II 127
- ὠδόν. τῇ ἐν τοῖς ὠίοις τάξει Ach 33, ὠδὸν τεκεῖν An II 234 b (Cat), τὰ ὠία αὐτῶν μεταγόνουσι Sch 520
- ὠιοτοκεῖν *vide* πνεῦμα
- ὠκέως ῥεῖ ὁ ὠκεανός Sch 343 (*etymologia*)
- ὠλέκρανον Sch 506
- ὠμοπλάτη An II 182 b (Cat) Sch 344
- ὠμότης. τῆς -ητος αὐτὸν μυσαχθεῖς An II 198 b (Cat)
- ὠνή ὠνος Sch 347
- ὠρολόγιον Sch 438, ἐν τοῖς μηχανικοῖς -ίοις καὶ ὕδρολογίοις Ach 58
- ὠσις τοῦ φωτός ἐπὶ τὰ κάτω Ach 69
- ὠσπερὲ Ach 56
- ὠτιον An 162 b 255 b (Cat) al
- ὠφέλεια Sch 431, *vide* τροφή
- ὠχρὸς ἥλιος Sch 496
- ὠψ. πρὸς τὴν Ἑλλάκην ἔχουσι τοὺς ὠπας πλέοντες Sch 348, *sim* ib

II 2 SPHAERAE METRICAЕ INDEX SELECTVS

(supra p. 154—170*)

II ad alteram 'Sphaerae' particulam spectat (p. 170)

ἔγειν. εἰς ταὐτόν ἤχθη 144
 ἀγκάλη. γῆς ἐν -αις 127
 ἀθρεῖν. -ει ὡς 81 sq.
 ἀλα 112
 ἀλόπλαστος. τὰ πρόσθε -α δει-
 κνυται 140
 ἀιθέριος. ἀπ' αἰθερίου πνεύματος
 II 8
 αἰών. τὸν δι' -ῶνος δρόμον 81, κα-
 νονίζεται αἰών II 2
 ἀλλάσσειν. ἀλλαγὲν στοιχεῖον ἀντι-
 λαμβάνων 107
 ἀμήτωρ Παλλάς 77
 ἀμφελλίσσεσθαι 54
 ἀνταλλάσσεσθαι 89
 ἀντιλαμβάνειν vide ἀλλάσσειν
 ἀντίστροφος 3, -ον δρόμοισιν ἐμ-
 φαίνων τρόπον 157
 ἀπείρων κόσμος II 13
 ἀπόστροφος. -ον πρόσωπον 159
 ἀριθμεῖν vide τροφή
 ἀριθμός (signifer) 111
 ἄρματηλάτης (Ἡνίοχος) 18. 34
 ἀρμόζειν. -ει ζυγόν 97
 ἄροτρον vide γαμψός
 ἀρχιγένεθλος II 5
 ἄσημος 133
 ἀστήρ. -έρων θέειν 78
 ἀτακτος. χειμῶν' -ον 165
 αὐδᾶν 115
 αὖειν 114

αὐλαξ. -ακας σχίζων γέας 98
 αὔξεσθαι. καρπὸς -εται διπλοῦς
 103, δισὰ φύλλων -εται βλαστή-
 ματα 105, ὅπως τέλειος καρπὸς
 αὔξεται βροτοῖς 131
 αὐτουργὸς φύσις 82
 ἄφθαρτος. -α γαίης πάντα τηρεῖ-
 ται γένη 118
 βαίνει ποδί 7
 βῆμα. ὀπισθοῖς ἐν -ασιν 15
 βίος. παρθένον -ος 120
 βλάστημα. δισὰ -ατα 105
 βολή. ἡλίου -αῖς 113
 βρότειος οὐκ ἂν ἐξεύροι νόος 80
 βρύειν. τὰ πρὶν -οντα 114
 βυθός. τὰν -ῶι κεκρυμμένα 162,
 εἰς -ὄν πεσῶν 163
 γαμψός. -οῖς ἄροτροῖς 98
 γέα. αὐλακας -ας 98
 γελᾶν. θνητὴ διάνοια γελᾷ καὶ
 κόσμος II 13
 γέλως II 9. 12
 γένεσις II 9
 γένος. γαίης πάντα -η 118
 γεωμόρος 95, -οῖσι χερσίν 122
 γλαυκηπόρος. ἐν κλύδωνι -αι 143
 ὄακρον II 9. 10
 δεινός. Ταύρου -ὄν πρὸς πόδα 68,
 -ὄν ὕδαρ 146

*) Dictionis tragicæ exempla ex hac 'Sphaera' nonnulla collegit Wieck p. XXXVIII dissertationis (vide 'Proleg' nostra p. XXXII').

- δέμας. Δελφίνος δέμας 39, Θηρίων -ας 52
 δεξιούσθαι 70
 δέπας. λοξὸν ἐκχύσας -ας 147
 διαιρεῖν. κριτηρίῳ ἐν διείλετο 92
 διάνοια. θνητὴ -α II 13
 διαρπάζειν. ἐκ γῆς νοτίδα νάματος διαρπάσας 149
 διασταθμᾶν. ὡς ἐν διεστάθμησεν .. φύσις 82
 δειίργειν. -ει μὴ πελάζεσθαι 4
 δίμορφος. ἐκ -ον σώματος 137
 δίνη. -αισιν 154
 δίνησις. τὴν ἐν κύκλῳ -ιν 94
 δινωτὸς ἀστρων Κύκλος 54
 διοδὴ 153. 162
 διπλοῦς. Ἄρκτους -ᾶς 2, ἐν -αῖς χερσὶν κρατεῖ 44, καρπὸς αὖξεται -οὖς 103, σχῆμα διπλοῦν 156
 δισσοός. -ὰ φύλλων βλαστήματα 105
 δίλυρος. -ον πνεῦμα 145
 δρόμος. οὐρίῳ -ωι 94, ἀντίστροφον -οισιν τρόπον 157, διπλοῖσι χρώμενοι καιροῦ -οις 168
 δωρεῖσθαι. χάριν -ουμένων 76
 ἐγκαθιδρύειν. ἄστροις -σεν καλῶς 21
 ἐγκυκλοῦσθαι. Ἄρκτου δ' ἐγκυκλούμενος ὀπισθίοις ἐν βήμασιν 14 sq.
 εἰλεῖν. ὀρθὴν τάξιν -εῖται κύκλου 159, -εῦνται II 2
 εἰλιγμός. -ὸν ἐκ γῆς ὕδασι προσφέρων σφοδρόν 166
 εἰσδύνειν 161
 εἰσφορεῖν. σπέρμα -ούμενον (-ος codd) 128
 ἐκκομίζειν. -ει σπέρμα ἐκτός 127 sq.
 ἐκπερᾶν. τήνδε τάξιν ἐκπερᾶι 48
 ἐκτοξεύειν. (proferre) ἐκ γῆς καρπὸς -εται 134
 ἐκχεῖν. λοξὸν ἐκχύσας δέπας 147
 ἔμπαλιν. δὲ τοῦμπαλιν 38
 ἐμπρόσθιος. -λοιν Τοξότου χεροῖν ὑπο 53
 ἐμφαίνειν. καρπὸν τέλειον -ειν βροτοῖς 109, ἀντίστροφον δρόμοισιν -ων τρόπον 157
 ἐναλλάξ 156
 ἐνσωρεύειν. σῖτος πόνοισιν εἰς τὰ δώματ' -εται 123
 ἐντείνειν 68
 ἐξαθρολίζειν. σῖτος .. γεωμόροις χερσὶν ἐξηθροισμένος 122
 ἐξαναστράπτειν. -ων φλογί 66
 ἐξεργάζεσθαι. τριγώνον τάξιν -ται 26
 ἐξευρίσκειν 80
 ἐξικνεῖσθαι 46, ὅδ' -εῖται .. τόπος 31, οὐρανὸν παρ' αὐτὴν -ούμενος 42
 ἐπάγειν. -ει πολλὸν χειμῶνα καὶ πνοὰς βροτοῖς 150
 ἐπιστροφή. ἐξ -ῆς 165
 ἐπώνυμος. καλῶς εἰληχε καὶ τόδ' -ον 153
 εὐδαιμόνιος vide κατάστασις
 εὐπτερος II 4
 εὐσημος μάλα 60, -ος οὐκ ἀσημός ἐστι Τοξότης 133
 ζυγόν. τοῖον ἀρμόζει -όν 97
 ἡγεῖσθαι. -εῖται κύκλου 83
 ἡδύς Ἥλιος II 3
 Ἠνιοστρόφος (= Ἠνίοχος) 24
 θαλάσσιος. ἰχθύος -λου 141
 θέσις. τηλωπον ἀστέρων -ιν 78
 θηρᾶσθαι. Ὀρνιθα χειρὶ δεξιᾷ -όμενος 27
 θρασύς II 4
 θρόνος. -ων κρατήσας 22
 θυμός II 11
 ἰθύνειν. -ει πόδα 28
 ἰκνεῖσθαι. παρ' οὗς -εῖται Κῆτος 73
 καλύπτειν. κόσμον -ων οἴαπερ λευκῷ πέπλῳ 151
 κανονίζειν. -εται αἰών II 2
 κάρπιμος. ἐν χρόνοις -οις 108
 καρπός. -ὸν κατ' ἄκρας χειρός 24

- κατάστασις. πρὸς εὐδαινήν ἡέρος
-ιν 106
κατονομάζειν 120
κέλευθος. εἰς νότον -ον εἰσδύνων
βίαι 161
κέντρισμα. νέοις ὑπερθε φέεται
-ασιν 136
κλήιζειν 100 (iuxta καλεῖν 101)
κλίμα. βορείου -ατι.. πόλου 160
κλύδων 143. 165
κόσμος. -ον τὸν δι' αἰῶνος δρόμον
81, ὅθεν -ον -ον ἀντηλλάξατο 89,
-ον καλύπτων 151, -ος ἀπείρων II
13
κρίνειν. -ων μὲν ἕαρος χειματός
τε μεταβολᾶς, κρίνων δὲ μήκος
ἡμέρας νυκτός τ' ἴσον 87—8
κρίσις. κρίσει πάντα συγκρίνας ἔχει
84, κρίσει καὶ τοῦνομ' ὥρισαν θεοί
Κρίον 91—2
κριτήριον. -ίωι εὖ διελλετο 92
κυκλεῖν vide κύκλος
κύκλος. ἡγείται -ον 83, τὴν ἐν -ωι
δίνῃσιν 94, κυκλεῖται -ος 155, vide
εἰλεῖν
κυρεῖν. ποσὶν τοῦδε Παρθένος -εῖ 9

λαμπρός. -ὸν ἀγαῖς Σείριον 64,
-ὸς Ὠρίων μέγας 69
λεαίνειν. -εταί αἶα 112
λόγος II 9. 10
λοξός 147. 158

μέλαθρον. σῖτος.. εἰς -α συμφο-
ρούμενος 124
μέλη φαίνων 137
μερίζειν. μεμερίσμεθα ἔλκειν II 8
μέρος. ἔχει δ' ἀριθμὸν ἐν μέρει
πέμπτωι 111
μέροψ. -όπων γένος II 6
μεταβολή. ἕαρος χειματός τε -ὰς
87
μετρεῖν. τῶν οὐ -ουμένην 169
μέτωπον. ἐν -ωι Σχορπίου 7
μήκος ἡμέρας νυκτός τ' ἴσον 88
μηχάνημα. θεῶν τὸ -α 79
μόχθος. -ων ἔπ' ἄκρων εἰσφοροῦ-
μενον (σπέρμα) 128

ναῦμα vide νοτίς
νέμειν. βροτοῖς ἔνειμε 90
νέρθε. τὰ νέρθε γαστρός 135
νεύειν. πρὸς νῶτα -ούσας 2
νήχεσθαι 143
νοτίς. -ίδα νάματος 149
νυκτιφαγής II 3
νῶτος. πόδας τιθεῖς νῶτοισιν . .
34
Ξηρός. -ὰς τροφάς 145

οἶχεσθαι. ὑπερθεν.. τότε οἶχεται
129
ὀλλύειν. ὁ -ων.. Λέων 115
ὄνομα. τοῦτο.. ὄνομ' ἔσχεν βρο-
τοῖς 86
ὄρεξις II 9. 11
ὀρῖζειν. τοῦτοις.. βόρειος ὥρισται
τόπος 47, Παλλὰς ὥρισεν βροτοῖς
.. ἀστέρων θέσιν 77—78
οὐδός. κατ' Ὀλύμπιον -ὸν II 1
οὐριος. -ίωι δρόμωι 94
οὐρός (Iaurus) 100

πάγος 148
παστοφόρος II 4
πεῖρα. τὸ δ' οὐδέπω τὴν πεῖραν
ἐληφός φθορᾶς 119
πελάζεσθαι 4. 65
πέπλος. οἷαπερ λευκῶι -ωι 151
πληροῦν. πεπλήρωται τόπος 31. 67
πνεῦμα vide αἰθέριος
πνοή 150. 155. 162
πολυπλανής. ἐπὶ -έες ἀστέρες II 1
πολύστροφος. κύκλου φοραῖσι ταῖς
-οις 132
πρὸ τοῦ (c. inf. ut πρὶν) 117
προβάλλειν. -εἰ ἐκχύσας δέπας 147
πρόσθιος. ἔνερθε -ίωι κείνται πο-
δῶν 17
προσνεύειν. βορείου κλίματι -ων
πόλου 160
προσφέρειν 166
προτίνειν. -εἰ χεῖρα δεξιούμενος
70
πυρίφλογος. -οισιν ἡλίου βολαῖς
113

Σαφής. τάξεσιν -εστάταις 102. 110
 σῆμα δηλοῦται κύκλου 153
 σκηπτουχία. οὐρανοῦ -ίας 22
 σκολιδὸς Δράκων 4
 σκορπίζειν. -εται (seritur) σίτος
 εἰς δόμους χθονός 130
 σπόρος vide ὥριος
 στερρός. -ῶι τένοντι 97
 στηρίζεσθαι 19
 στοιχεῖον vide ἀλλάσσειν
 στυγνός II 3
 συγκρίνειν vide κρίσις, συνῆλθε
 πρὸς αὐτὸ τοῦτο συγκριθεὶς 85
 συμφορεῖν vide μέλαθρον
 συνάπτειν. Ἰππῶι -ουσ' Ἀνδρομέ-
 δα 35, Στεφάνῳ -ει 46, μέλεσι -ει
 67
 συνταράσσειν. -ει χείματος κόσ-
 μον πάγοις 148
 σχῆμα τηλαυγές 156, δεικνύσι καιροῦ
 -α 167
 σχηματίζειν. τοιαῦδε τάξει -οντι'
 ἀστέρες 75
 σχίζειν vide ἀύλαξ, ἄρχεται -ειν
 φύσιν 104

 τάξις. ἀστρων τάξις 1, τριγώνου
 τάξιν ἐξεργάζεται 26, τήνδε τάξιν
 ἐκπερᾶ 48, τοιαῦδε τάξει σχηματί-
 ζοντι' ἀστέρες 75, ἡδ' ἀστέρων ἡ
 τάξις 99, κεῖνται τάξεσιν σαφεστά-
 ταις 102, ἐξῆς τέτακται τάξεσιν σα-
 φεστάταις 110, τάξιν ἐκλιπών 146,
 δίνουσιν εἰς τάξιν μολών 154, ὁρ-
 θὴν τάξιν εἰλείπει κύκλου 159, ἀ-
 νέμων ἔχουσι τάξιν οὐ μετρομένην
 169 164
 ταράσσειν. ἄνεμος -ει κύμα 164
 τάσσειν 38. 110
 τέλειος καρπός 109. 131
 τένων. στερωῶι -οντι 97
 τέρμων. -όνων φύλαξ 101
 τεύχειν. ὥριον -ῃ σπόρον 126
 τηλαυγής. σχῆμα -ές 156
 τηλωπός. -ὄν ἀστέρων θέσειν 78,

τηλωπὸς ἀστρων Αἰγόκερος κεκλη-
 μένος 138
 τηρεῖν. ἀφθαρτα -εῖται 118
 τριγώνον. -ον τάξιν ἐξεργάζεται
 26
 τροφή. -ὰς παρέχει -αῖσι ταῖσιν
 ἡριθμημέναις 124 sq., ξηρὰς -ὰς
 145
 τυγχάνειν. καλῶς τετύχηκεν ὀνό-
 ματος τοῦδ' ἐν βροτοῖς 139
 τύπος 2. 96 (vide adn), Παρθένου
 -ος 116
 τυποῦν 96 (vide adn)
 Ὑδωρ χέοντα 41
 ὕπνος II 9. 11

 φαίνειν. -ων μέλη 137
 φαντάζεσθαι. πλησίον -εται 40
 φέρβειν. ἐν γῇ -εται χλοηφόρῳ
 142
 φθορά. την πείραν φθορᾶς 119
 φλογμός. ἐλλύων -οῖσιν (conl) 115
 πορά. κύκλου -αῖσι ταῖς πολυστρό-
 φοις 132
 φράζειν. ἐν βραχεὶ φράσαι 79 sq.
 φύσις αὐτουργός 82, χλόη ἄρχεται
 σχίζειν -ιν 104, πᾶσα θνητὴ -ις 144,
 χειμῶνος -ιν 167, ἀφ' οὗ -ις ἐβλά-
 στησεν II 5

 χαράσσειν. αἶα -εται 112
 χάσμα. τοῦδ' ἀμφι -α 5
 χείμα. -ατος πάγοις 148
 χθών. εἰς δόμους χθονός 130
 χλόη . . ἄρχεται σχίζειν φύσιν 104
 χλοηφόρος. ἐν γῇ -αι 142
 χόλος II 9
 χορεία. πρώτος -εἰας 83
 χρόνος. ἐν -οῖσι καρπίμοις 108
 χώρα. μέσαισι -αῖς Ἰχθύων ὀρώ-
 μενος 29

 ὠκύπους Λαγώς 63
 ὥριος. -ον τεύχη σπόρον 126

*Imprimi liber coeptus est mense Nov. a. 1896, desitus praeter indices mense
Maio a. 1898*

Typis I. B. Hirschfeldt, Lipsiae.

Verlag der **Weidmannschen Buchhandlung** in Berlin.

AELII ARISTIDIS

SMYRNAEI

QUAE SUPERSUNT OMNIA

EDIDIT

BRUNO KEIL.

VOLUMEN II

ORATIONES XVII—LIII CONTINENS

gr. 8° (XVII u. 472 S.) M. 20.—

(Vol. I. Orationes I—XVI, erscheint später.)

Die Quellen

der

Kunstgeschichte des Plinius

von

A. Kalkmann.

gr. 8° (IV u. 260 S.) M. 9.—

Inhalt:

- I. Griechische Chronik.** 1. Zusammenstellung der Daten der Künstler-Chronologie in Buch 34, 35. 36. 2. Apollodors Chronik. 3. Chronologische Daten. 4. Chronologie des Malers Aristides und seiner Sippschaft. 5. Künstler-Chronologie bei Pausanias.
- II. Xenokrates. Antigonos.** 1. Xenokrates. 2. Antigonos. 3. Varro. 4. Quintilian.
- III. Mucian. Duris.** 1. Plinius' Nachrichten über Marmorbildner. 2. Mucian. 3. Duris.
- IV. Sammelwerke. Rhetorische Quellen. Künstler-Katalog.**
-

FLAVII IOSEPHI OPERA

EDIDIT ET APPARATV CRITICO INSTRVXIT

BENEDICTVS NIESE

Vol. I.	Antiquitatum Iudaicarum libri I—V . . .	M. 14.
Vol. II.	Antiquitatum Iudaicarum libri VI—X . . .	M. 12.
Vol. III.	Antiquitatum Iudaicarum libri XI—XV . . .	M. 18.
Vol. IV.	Antiquitatum Iudaicarum libri XVI— XX et vita . . .	M. 14.
Vol. V.	De Iudaeorum vetustate sive contra Apionem libri II . . .	M. 5.
Vol. VI.	De bello Iudaico libros VII . . .	M. 26.
Vol. VII.	Index . . .	M. 4.

Flavii Iosephi Opera

Recognovit Benedictus Niese.

Editio minor.

6 Voll. 8°. M. 24.20.

Verlag der Weidmannschen Buchhandlung in Berlin.

ARATI PHAENOMENA.

Recensuit et fontium testimoniorumque notis prolegomenis indicibus
instruxit

ERNESTUS MAASS.

Adiecta est vetusta caeli tabula Basiliensis.
gr. 8°. (XXXVI u. 99 S.) M. 5.—.

A R A T E A.

Scriptit

ERNESTUS MAASS.

(Philologische Untersuchungen, herausgegeben von A. Kiessling
und U. v. Wilamowitz-Moellendorff. XII. Heft).

gr. 8°. (414 S.) M. 16.—.

Antike Himmelsbilder.

Mit Forschungen zu Hipparchos, Aratos und seinen Fortsetzern und
Beiträgen zur Kunstgeschichte des Sternhimmels

von

Georg Thiele.

Mit 7 Tafeln und 72 in den Text gedruckten Abbildungen.

Unterstützt von der Königl. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen.
gr. 4°. (VIII u. 184 S.) Kart. M. 20.—.

Leben und Werke des Dio von Prusa.

Mit einer Einleitung:

Sophistik, Rhetorik, Philosophie in ihrem Kampfe um die Jugendbildung

von

HANS VON ARNIM.

gr. 8°. (VII u. 524 S.) Kart. M. 15.—.

PLAUTINISCHE FORSCHUNGEN

ZUR KRITIK UND GESCHICHTE DER KOMÖDIE

VON

FRIEDRICH LEO.

gr. 8°. (VII u. 346 S.) M. 13.—.

ARISTOTELES UND ATHEN

VON

ULRICH VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

2 Bände gr. 8°. (VII u. 381, IV u. 428 S.) M. 20.—.

STIL UND TEXT DER

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ DES ARISTOTELES

VON

G. KAIBFL.

gr. 8°. (VII u. 277 S.) M. 8.—.

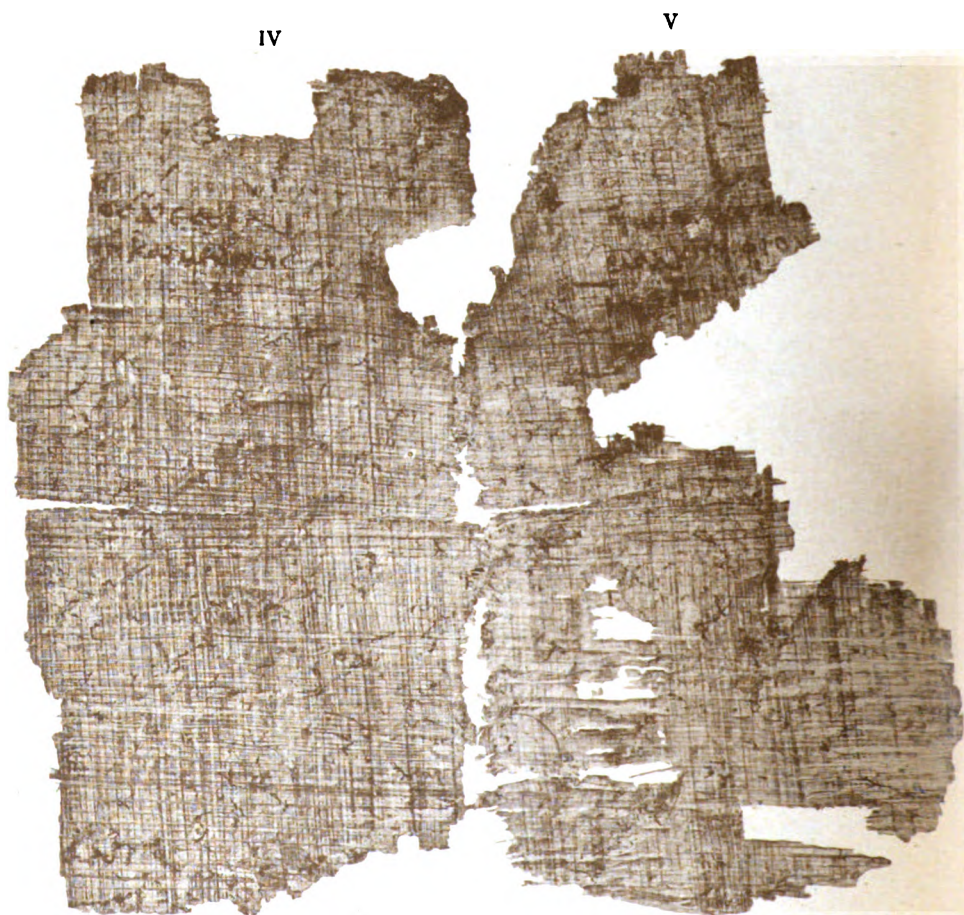
BAKCHYLIDES

VON

ULRICH VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

8°. (34 S.) 80 Pfg.

Comm. in Ar. ed. Maass.

Weidmannsche Buchhandlung, Berlin.

PAPYRVS

VI

I

Druck von A. Frisch, Berlin.

NENSIS No. 5865.

II

VII

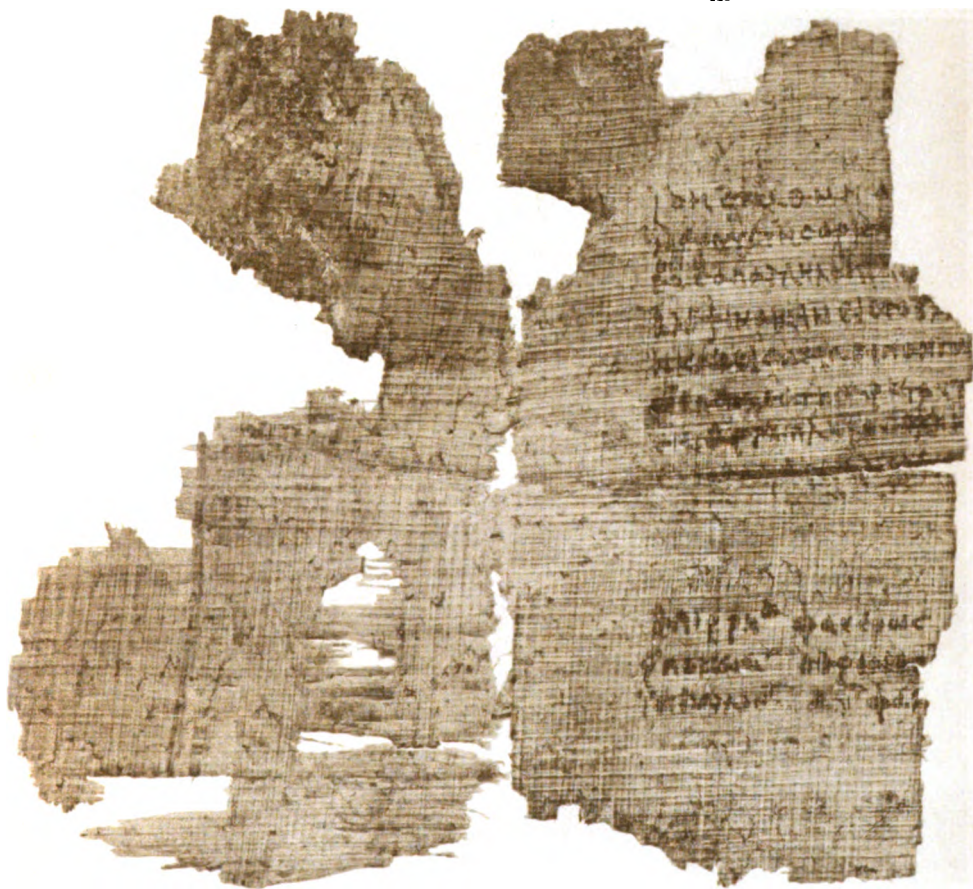

Weidmannsche Buchhandlung, Berlin.

PAPYRVS BEROI

VIII

III

Druck von A. Frisch, Berlin.

X 824

Verlag der **Weidmannschen Buchhandlung** in Berlin.

Philologische Untersuchungen

Herausgegeben

von

A. Messling und **U. von Wilamowitz-Moellendorf**.

- Erstes Heft: **Aus Kydathen.** Mit einer Tafel. (VIII u. 236 S.)
gr. 8. geh. M. 4.—
- Zweites Heft: **Zu Augusteischen Dichtern.** (VI u. 122 S.)
gr. 8. geh. M. 2.40
- Drittes Heft: **De biographis Graecis quaestiones selectae.**
(169 S.) gr. 8. geh. M. 3.—
- Viertes Heft: **Antigonos von Karystos.** (VIII u. 356 S.) gr. 8.
geh. M. 6.—
- Fünftes Heft: **Bild und Lied.** Archacologische Beiträge zur Geschichte der griechischen Heldensage von Carl Robert. (258 S.)
gr. 8. geh. M. 5.—
- Sechstes Heft: **Analecta Eratosthenica** scripsit Ernestus Maass.
(153 S.) gr. 8. geh. M. 3.—
- Siebentes Heft: **Homerische Untersuchungen.** (426 S.) gr. 8.
(vergriffen.)
- Achtes Heft: **Quaestiones Phaethontaeae** scripsit Georgius Knaack. (VII u. 81 S.) gr. 8. geh. M. 2.—
- Neuntes Heft: **Isyllos von Epidauros.** (VII u. 201 S.) gr. 8.
geh. M. 4.—
- Zehntes Heft: **Archacologische Märchen aus alter und neuer Zeit** von Carl Robert. Mit 5 Tafeln und 7 in den Text gedruckten Abbildungen. (205 S.) gr. 8. geh. . . . M. 6.—
- Elftes Heft: **Quellenstudien zu Philo von Alexandria** von Hans von Arnim (VII u. 142 S.) gr. 8. geh. M. 4.—
- Zwölftes Heft: **Aratea** scripsit Ernestus Maass. (416 S.) gr. 8.
geh. M. 16.—
- Dreizehntes Heft: **Timaios' Geographic des Westens** von Johannes Geffcken. (VIII u. 207 S.) gr. 8. geh. M. 7.—
- Vierzehntes Heft: **Die pneumatische Schule bis auf Archigenes in ihrer Entwicklung dargestellt** von Max Wellmann. (239 S.) gr. 8. geh. M. 7.—

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

DATE DUE

~~APR 28 1989~~
~~MAR 24 1989~~

SEP 05 1995
JUN 05 1989

OR
MUTILATE CARD